

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விநாயகபுராணம்.

காப்பு.

திங்களணி சடைப்பெருமான் பூசை யாற்றித்
திரிமதிலுங் கடந்திடமுன் னின்றான் யாவன்
றங்குகடற் புவிவரைப்பி னெடியோ னாதி
சகலருக்கு முறுதவிர்க் கின்றான் யாவ
னங்கவன்மெய்ச் சரிதமொழி பெயர்ப்ப வெண்ணி
யவனடியே சரணாக வடைந்து ளேற்கு
மங்கலஞா னமதுரத் தமிழ்ப்பா மாலை
வாரிமடை யுடையுடைத்து வளரு மன்றே.

(இதன்பொருள்.) திங்களையணிந்த சடையினையுடைய சிவபெருமான் பூசை செய்து மும்மதில்களையுஞ் சயிக்க முன்னின்றவன் எவனோ; கடல்புடை சூழ்ந்து விளங்கும் பூமியினிடத்தில் திருமால்முதலிய யாவருக்கும் (அவரவர் வினைவழியடையும்) துன்பங்களை (தன்னை யாராதித்தலால்) விலக்குகின்றவன் எவனோ; அந்தப் பெருமானது உண்மையாகிய சரித்தை (வடமொழியினின்றும்) மொழிபெயர்க்க விரும்பி, அந்த விநாயககடவுளது திருவடியையே அடைக்கலமாக அடைந்துள்ள அடியேனுக்கு. மங்கலகரமும் ஞானமயமும் மதுரமும் பொருந்திய செந்தமிழ்ப்பாடலாகிய சாகரம் (எனது) அறியாமையாகிய தடையினை யுடைத்து (அவனருளால்) பெருகாநிற்கும் என்றவாறு.

பூர்வம் தக்கன் புதல்வியர் இருபானெழுவரையு மணந்த சந்திரன் அவர்யாற் சமநோக்குவையாது அவருட்சிறந்த அழகமைந்த உரோகணி யென்பவளையே அதிக மாக விசுவாசித்து ஏனையோரை முகநோக்காது காலங்கழிப்ப, அஃதுணர்ந்த தக்கன் பலவாறு மதிக்கு மதிகூறியுங் கேளாமையின், அவனைச் சினந்து கலைகுறைகவெனச் சபிக்க, அச்சாபமேற்ற சந்திரன் தன் குறைவுநீங்கும்படி இந்திரன் முதலிய இமைய வர்களோடொத்தும் அதனைத் தீர்ப்பாரிலராய், திருக்கைலையையடைந்து சிவபெரு மானைப்பணிந்து விண்ணப்பிக்க, இறைவர் அவனது எஞ்சிய கலையொன்றினை தமது சடையிலணிந்து அருளினமையின் "திங்களணி சடைப்பெருமான்" என்றும், பிர மாதிதேவர்களும் சனத்குமாராதி முனிவர்களும் சிவபெருமானைப் பூசிப்பதன்றி அச் சிவபெருமான் ஒருவரையும் பூசியாதவராயினும் விநாயகப்பெருமானை விதிப்படி பூசித்து அவரருள்பெற்றமையின் "பூசையாற்றி" என்றும், சிவபெருமான் விநாயகக் கடவுளையாராதித்து அவரருளால் திரிபுரங்களையு மெரித்தருளினமையின் "திரிமதி லுங் கடந்திட முன்னின்றான் யாவன்" என்றும், இவ்வுலகம் கடல்புடை சூழப்பெற் றன்மையின் "தங்குகடற் புவிவரைப்பில்" என்றும், திருமால் திசைமுகனாதேவர்

கோன் முதலியோர் யாவரும் தமக்கிடுக்கண்வந்தவிடத்து இவ்விறைவனை வணங்க, அவர்களது விக்கினங்களை விலக்கியருளுகின்றமையின், "நெடியோனாதி சகலருக்கு மூறுதவிர்க்கின்றோன் யாவன்" என்றும், அவ்விநாயகப்பெருமானது சரிதம் சிந்தாமணியாதி காப்பியங்கள்போலக் கட்டுரையன்றாகலின் "அங்கவன் மெய்ச்சரிதம்" என்றும், அவ்விறைவன் புகழும் பார்க்கவமுனிவனால் வடமொழியிற் புகலப்பட்டுள்ளமையின் அதனை அமிழ்தினு மினிய தமிழ்ப்பாக்களாக யாக்கவேண்டுதலின் "மொழிபெயர்ப்பவேண்டி" என்றும், ஒருநூல் செய்யப்புகுவோர் முதலில் ஐங்கரக்குரிசிலடிமலர் பரவிப் பின்னர்த் தமது வழிபடுகடவுளை வழிபடுவாராகலின்,யான் அவ்வாறின்றி அவனையே வழிபட்டு அவனருளால் அவன்சரிதையையேகூற அவனையே யா[illegible]வாக வடைந்தேனென்பார் "அவனடியே சரணாக வடுத்துளேற்கு" என்றும், மங்கலப பொருளாகிய சிவபெருமானே அகத்தியமுனிவருக் குபதேசித்ததாதலாலும், திருநெறித் தமிழ்வேதங்களாதியன யாவும் ஞானம் பயக்கத்தக்கவையாதலாலும், தமிழ் என்பதற்கே மதுரமெனப்பொருட்ரலாலும் "மங்கல சின்மய மதுரத் தமிழ்ச் செம்பாடல்" என்றும், தமிழாகிய கடன்மடை பெருகுதற்கு மடமாகிய தடை அவனருளாலுடைபடுமென்பார் "வாரிமட மடையுடைத்து வளரும்" என்றுங் கூறினர்.

இச்செய்யுள் தெய்வவணக்கமுஞ் செயப்படுபொருளு முரைத்ததாம். என்னை, "தெய்வ வணக்கமுஞ் செயப்படு பொருளு - மெய்த வுரைப்பது தற்சிறப் பாகும்" என்றும், "வழிபடு தெய்வ வணக்கங் கூறி, மங்கல மொழிமுதல் வகுத்தெடுத்துக்கொண்ட-விலக்கிய விலக்கண மிடுக்க ணின்றி-யினிது முடியு மென்மனார் புலவர்" என்றும், சூத்திரமாகலின் விநாயகரது பிரபாவத்தை மொழிபெயர்ப்ப விநாயகக்கடவுளைப்பணிந்தேனென்றார். இனி, கடவுள் வணக்கம், வழிபடு கடவுள் வணக்கமென்றும் ஏற்புடைக்கடவுள் வணக்கமென்றும் இருதிறத்ததாமாயினும் ஈண்டுக்கூறப்பட்டது விநாயகனையேயாதலின், அவ்விரண்டுமாம் எனக.

இச்செய்யுளில், திங்கள் மங்கலமொழி. இதனை

வச்சணந்திமாலை.

"சீரெழுத்துப் பொன்பூ திருமணிநீர் திங்கள்சொற
கார்பரிதி யானை கடலுலகம்—தேர்மலைமா
கங்கை நிலம்பிறவுங் காண்டகைய முன்மொழிக்கு
மங்கலமாஞ் சொல்லின் வகை."—என்பதனானுணர்க.

கடவுள்வாழ்த்து.

விநாயகர்.

அகரமென வறிவாகி யுலக மெங்கு மமர்ந்தகர வுகரமகர ரங்க டம்மாற், பகருமொரு முதலாகி வேறு மாகிப் பலவேறு திருமேனி தரித்துக் கொண்டு, புகரில்பொரு ளான்கினையு மிடர்தீர்ந் தெய்தப் போற்றுநருக் கறக்கருணை புரிந்தல லார்க்கு, நிகரின்மறக் கருணைபுரிந் தாண்டு கொள்ளு நிருமலனைக் கணபதியை நினைந்து வாழ்வாம்.

(இ-ள்,) அகரத்தைப்போல ஞானமயமாகி உலகமுழுதும் [சர்வவியாபியாய்] அமர்ந்து, அகர உகர மகரங்களாற் [பிரணவசொரூபியாய்] சொல்லப்பட்ட ஒப்பற்ற முதல்வராகியும், வேறாகியும், பலவகைப்பட்ட வெவ்வேறு திருமேனிகளைத் தாங்கிக்

கடவுள்வாழ்த்து.

கொண்டு, குற்றமற்ற (அறம் பொருள் இன்பம் வீடெனனும்) நானகு புருஷார்த்தங்களையும் (தமக்குச் சம்பவிக்கும்) இடுக்கண்களைக் களைந்தடையும்படி, தம்மை வணங்குவோருக்கு அறக்கருணை புரிந்த, தம்மைப்பணியாதவர்க்கு ஒப்பில்லாத மறக்கருணை புரிந்து (எல்லாரையும்) அடிமைகொண்ட மலரகிதராகிய கணேசமூர்த்தியைத் தியானித்து வாழ்வோம். எ - று.

"அகரவெனவறிவாகி" என்றதை "அகர வுயிர்போ லறிவாகி யெங்கு நிகரிலிறை நிற்கு நிறைந்து" என்னுந் திருவருட்பயனாலும், "அறிவுஞ் சிவமுமிரண்டென்ப ரறிவிலார், அறிவு சிவமாவ தாரு மறிகிலார், அறிவு சிவமாவ தாரு மறிந்தபின், அறிவே சிவமா யமர்ந்திருப் பாரே" என்னுந் திருமந்திரத்தானுமுணர்க. "அகர வுகர மகரங்கள்" என்றது அம்மூன்றெழுத்துக்களு மொன்று கூடிய ஓம் என்பதாம். அதுவே பிரணவமுதற்பொருள். "அகர வுகர மகரங்க டம்மாற் பகருமொரு முதலாகி" என்றதை, "பிரணவப் பொருளாம் பெருந்தகை யைங்கரன்" எனக்கூறிய ஆன்றோர் திருவாக்கானுணர்க. அறக்கருணை - தம்மையடைந்தோரை யருள்வழியாளுதலென்றும், மறக்கருணை-குற்றஞ்செய்தோரைத் தண்டித்தாட்கொள்ளுதலென்றுங் கொள்க. கணங்கள் பதினெட்டுக்கும் இறைவராகலின் கணபதியென்றார்.

பூர்வத்திற் கயமுகாசுரன் தான் பெற்றுள்ள வரத்தினிறுமாப்பாற் பிரமாதி தேவர்களுக்கெல்லாம் விபத்துச்செய்துவர, தேவர்களதனைச்சகியாதவர்களாகி ஒருங்குகூடித் திருக்கைலாயமலையையடைந்து திருநந்திதேவரனுஜ்ஞையோ டுட்சென்று சிவபெருமானைத் தரிசித்துத் தமக்குநேர்ந்த குறைகளை விண்ணப்பஞ்செய்து முறையிட, சிவபெருமான் "அவன் என்னை நோக்கி அரியதவஞ்செய்து தேவராலும் மனிதராலும் அசுரராலும் மிருகங்களாலும் இறவாதிருக்க வரம்பெற்றனன். ஆனால் தனதுருவாகி வருவோரால் இறவாவரங் கேட்டானில்லன். நாம் மாறுபட்ட திருமேனியாக யானைமுகத்தொடு சென்று அவனை யடக்குவோம்" என்றவர்கட்கு விடைகொடுத்தனுப்பிப் பார்வதிதேவியாரோடும் அம்மலைக்குச்சமீபத்திலுள்ள சித்திரச்சாலையையடைந்து அங்கு விஸ்வகருமனால் எழுதப்பட்டுள்ள பிரவடிவமாகிய சித்திரங்களைப் பார்வதி தேவியாருக்குக் காட்டி "பெண்மணீ! முதலிலுள்ள பிரணவாகாரமாகிய இரண்டு யானைகளில் முற்பட்டது திரிமூர்த்திகளையுஞ் சந்தது. அஃதெனதுவடிவாகும். அடுத்தது சத்திகளமூவரையும்பெறறது. அது நினது வடிவாகும். ஆதலின் யாம் அப்பிரணவச் சித்திரங்களின் வடிவ மாகுதும்" என்று திருவுள்ளஞ்செய்ய, உமாதேவியாரும் அக்கருத்துக்கிசைந்தனர். அப்பொழுது இறைவா ஆங்கோர் திருவிளையாடலைச்செய்ய அதனாலப் பிரணவவடிவத்தினின்றும் விநாயகர் திருவவதாரஞ்செய்தனர். பிறகு விநாயகரைக் கைலைமலையிற்கொண்டுவந்து மகுடஞ்சூட்டி "உன்னைவணங்கி உனதருள்கொண்டு செய்யுங்கருமங்களை நிறைவேற்றவும், வணங்காதுசெய்யுங் கருமங்களைத் தவிர்க்கவும், உனக்கு விக்கினவிநாயகனெனப் பெயர் தந்தோம்" என்று கூறித் தேவர்களைப் பார்த்து "இவன் நமது மூத்தபிள்ளை. இவனை யெம்மைப்போன் றுபசரியுங்கள்" எனச் சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளினர். பிறகு தேவர்கள் விநாயகக் கடவுளை யுபாசிக்க அவர் கயமுகாசுரனுடன் போர்புரிந்து அவனெவ்வகை யாயுதங்களாலு மிறவாதவனாதலின் தமது கொம்பை யொடித்தெறிய அவன் பெருச்சாளியுருவாயினன். அதனை விநாயகர் வாகனமாக்கிக்கொண்டனர்.—என்பது சரிதம்.

"முராரியாதியதேவர்கண்முதலூறுமுழுதுலகினிலுள்ளோர்
விராவியாதொருகாரியமாயினும்விளங்குறச்செயவென்றே
பராவியுன்னருச்சனைசெய்வோர்மனத்துறுபான்மைதந்தருளுன்னன்
பிராதுசெய்பவர்காரியமூறுசெய்திடுதியெனறிவைசொன்னான்."—எனச் சிவ

'பெருமான் கொடுத்தருளிய வரத்தின்படி, தம்மையடைந்தோர் விரும்பியவற்றை நிறைவேற்றி, வணங்காதார் காரியங்களை விக்கினஞ்செய்வோராகலின் "போற்று நருக்கறக்கருணை புரிந்தல்லார்க்கு நிகரின் மறக்கருணை புரிந்தாண்டுகொண்டிடு திருமலன்" எனப்பட்டனர்.

கணங்கள் பதினெட்டென்றதை,

சீகாளத்திபுராணம்.

கருடர்கந் தருவர் தாரா கணந்தயித் தியர்கள் விச்சா
தரரிராக் கதரே சித்தர் தாபத ரசுர ரேகிம்
புருடர்கின் னரரி யக்கர் பூதர்வே தாளர் தேவ
ருரகரா காச வாச ரோடுபோக புவியு ளாரே."—என்பதனாலுணர்க.

இச்செய்யுளில் யாமென்னு மெழுவா யெஞ்சிநின்றது. (க)

சித்திபுத்தி.

வேறு.

கருணைமா மதம் பொழிமுகத்துக் கணேசரவர் தமக்கறிவுந் தொழிலு மான, வருளொனுமுண் மையையெவரு மறியவவ ருமையினவ தரித்த ஞான்று, மொருமுனிமேயாம் பியதழலி னவதரித்த ஞான்றுமுட னுதித் தோன்றி, திருவுளத்தின் வழிநிற்குஞ் சித்திபுத்தி யெனுமிவர்தாள் சென்னி சேர்ப்பாம்.

(இ - ள்.) கிருபையையே மதமாகப் பொழிகின்ற முகத்தினையுடைய கணேசப்பெருமானுக்கு ஞானமுங் கிரியையு மாகிய திருவருளென்று சொல்லப்படுமுண்மையையாவரு முணரும்படி, அப்பெருமான் உமாதேவியாரிடத்துத் திருவவதாரஞ்செய்த காலத்திலும், ஒப்பற்ற (கபில)முனிவர் வளர்த்தயாகாக்கினியில் திருவவதாரஞ்செய்த காலத்திலும், அவருடன் அவதரித்து, (அவ்விறைவனது) திருவுள்ளக்குறிப்பின்படி நடக்குஞ் சித்திபுத்திகளென்னு மிவர்களது திருவடிகளைச் சிரசின்மேற் பொருந்தச் செய்வாம். எ - று.

அறக்கருணை மறக்கருணை யென்னு மிரண்டினையு முடையாராகலானும், ஏனைய வலியானைகள்போல, மும்மதமுடையாரல்லராகலானும், விநாயகக்கடவுளுடைய உத்தமாங்கம் யானை வடிவாகலானும் "கருணைமதம் பொழிமுகத்துக் கணேசா" என்றார். விநாயகருக்குற்ற விருமருங்கள் பரஞானம் அபரஞானமெனக் கூறப்படும்.

ஒரு முனியோம்பியதழலினும், உமையினும் அவதரித்தது.

தமிழ் நாட்டதிபனை அபிசித்தென்னுமரசன் புத்திரப்பேறுவேண்டி வைசம்பாயன முனிவரா லுபதேசிக்கப்பெற்ற பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்தைப், பத்தியோடு தியானித்துத்தவஞ்செய்துவருகையில்,அதற்குமுன்னர் அவ்வனத்தில் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த பிரமன் ஓர் நாள் தன்மனைவி சரசுவதிதேவியின்மேன் மையல்கொள்ள அதனால் வீரியஞ் சிதறி விரவின தடாகநீரை அவ்வரசன் மனைவியாகிய குணவதி தாகமிகுதியாலருந்த, அதுவே கருப்பமாய் நகரமடைந்த பின்பு உதித்த கணனென்பவன் மகா பராக்கிரமசாலியாய் வளர்ந்து பரமசிவத்தை நோக்கித் தவஞ்செய்து அகண்டவரப்பிரசாதியாய் விஷ்ணுவும் பிரமனும் நடுங்கத் திரிபுவனங்களையும்வென்று, ஏகசக்கிராதிபத்தியமரசாக்ஷி நடாத்திவருகையில், ஓர்நாள் வேட்டையாடிமீண்டு அயர்வுயிர்ப்பானாய், தங்கிய அவ்வனத்திற் கபிலமுனிவரைக்கண்டு சம்பாஷித்து அவரால் திருப்தியாயிடவுண்ட அவ்விருந்து சிந்தாமணியாலமைத்திட்டது கண்டு வியந்து, அவாமிகு

தியா லதனைக்கேட்டதன்மேல், அது விண்டுவினிடத்திற் பெற்ற இந்திரனால் தனக் கருணை[illegible]க் கிடைத்த வரலாற்றினைக்கூறி, அம்முனிவ ரதற்கொவ்வாமையாய் மறுத்துரைத்தவுடன் சற்றும் யோசியாமல் அதனைப் பலவந்தமாய்க் கவர்ந்து சென்றபின் மிகவு மவர்மனம்வருந்தி யவனுயிர்க்கிறுதியாம்படி செய்த வேள்வியினின்றும் இரத்தினகிரீடம் குண்டலம் தோளணி முத்துவடம் முதலிய ஆபரணங்களோடு, தேசார்ந்து வனப்பெய்தியிருக்கின்ற திருவுருவமும் வேழமுகமுங் கருணைபொழிகின்ற திரிநேத்திரங்களும், மோதகம் தாமரைமலர் மழுவாயுதம் பூமாலை இவற்றை யேந்தின நான்கு திருக்கரங்களும், அடியார்க ளிதயகமலத்தி லுலாவுஞ்சேவடிகளும், சித்தி புத்தி சமேதமாகச் சிங்கவாகனரூடராய் விநாயகமூர்த்தி யெழுந்தருளினதுகண்டு அம்முனிவரவனை மகிழ்வாகவோராதனத்திருத்தி வசித்திருக்கையில், அன்றிரவில் துர்க்கனவுகண்ட கணராஜன் உடனேயெழுந்து சேனைசமேதனாய் அக்கபிலமுனிவ ராச்சிரமத்தை நெருங்கின சமயத்தில், சித்திதேவியாற் சிருட்டிக்கப்பட்ட பூதப்படைகளும் அரசன்படைகளு மொன்றோடொன் றெதிர்த்துப் போர்செய்கையில், அச்சித்திதேவியார் திருவருளால்வந்த இலக்கனென்னுமோர் மகாவீரன் அச்சத்துருதளத்தைநாசஞ்செய்து அந்தக் கணனுடைய புத்திரர்களான சூலபாணி சலபனிருவரையுங் கைப்பிடியாகப் பிடித்துச்சென்று சுவாமியிடமாகச்சேர்க்க, அச்செய்தியறிந்த கணராஜன் அவ்வாச்சிரமத்தை யணுகி யங்கெழுந்தருளியிருந்த கணேசரது நெற்றி புயம் பாதங்களிற் பாணப்பிரயோகஞ்செய்ய, அதுபொருட்டா யக்கடவு ளாதனம்விட்டெழாமல் திருநோக்கஞ் சாத்தற்கெழுந்த மழுவாயுதத்தா லவன் மடிந்தனனாக, மறுநாள் அவன் பிதாவான அபிசித்தரசன் வந்து பிரார்த்தித்தவாறு அவன் பௌத்திரர்களை விடுத்து, அவ்வரசனால்தந்த சிந்தாமணியைக் கபிலமுனிவர் பிரார்த்தித்தவாறே விநாயகமூர்த்தி தரித்தருளினர். சிந்தாமணியைத் தரித்தருளினவாற் சிந்தாமணி விநாயகரெனவும், கபிலராற் பூசிக்கப்பட்டனராற் கபில விநாயகரெனவும், மலர்ந்த திருமுகத்தோடெழுந்தருளினவாற் சுமுகரெனவும், இம்மூர்த்திக்குத் திருநாமங்கள் வழங்கும்.

முன்னொருகாலத்திற் பிரமதேவன் கொட்டாவியில் தோன்றின சிந்தூரனென்பவன் மூவுலகத்து ளிச்சித்த விடங்களிலிருக்கவும் எதிர்த்தவர்களைக் கையாற் றழுவினவளவி லவர்க ளிறக்கவுமான பல வரங்களைப் பிரமனாற் பெற்றுக்கொண்டு, பூலோகத்திற்கு வந்தபின் தகவின்றிக் கிடைத்ததால் ஐயங்கொண்டு சோதிப்பானாக, பிரமனை யணைந்து தழுவச்செல்ல, அதைப் பிரமன் கண்டு கோபித்து விநாயகரா லவனழியத்தக்கதாகச் சபித்துக் கரந்து விஷ்ணுவிடத்தில் தன்குறை சொல்லிநிற்கையில், அச்சிந்தூரன் அவ்விஷ்ணுவைத் தேடிவந்து யுத்தத்திற்கழைக்க, அவர் இதவார்த்தையாடி உருத்திரமூர்த்தியிடஞ் செல்லும்படி சொல்ல, அவனும் அவ்வகையே கைலைநோக்கிச்சென்று அங்கு உருத்திரமூர்த்திகள் யோகநிலையிலிருந்தனராக, அவர் தேவியாரைக்கண்டு காமுற்றெடுக்க எண்ணங்கொண்டு நெருங்க, அதையறிந்தவர் முறையிட உருத்திரமூர்த்திகளும் யோகம்விட்டெழுந்து அவனெதிர் செல்ல, சிந்தூரன் அவரைத் தழுவ நெருங்கும்போது கணேச ரவ்விருவரிடையிலே அந்தணராய்த் தோன்றி நின்று, தமது மழுவை நடுவே நாட்டி அவ்விருவரையு நோக்கி மல்லயுத்தஞ் செய்வதை விட்டு வேறு யுத்தஞ்செய்மின்களெனச் சொல்ல, அவ்வாறே யவ்விருவரும் யுத்தஞ் செய்யுங்கால், சிந்தூரன் மீறி முன்போற் றழுவப்போகையில், மழு அவனைப் போகவொட்டாதுதடுக்க, அதுபோதில் உருத்திரமூர்த்திகளோடு போர்செய்யலாகாதென்று விநாயகராகிய அந்தணரும் அச்சுறுத்த, அதுகேட்டவனஞ்சியகன்றபின்னர் உமாதேவி யவ்வந்தணரைப்பார்த்து நீராரென, அவர் தமது திருவுருக்காட்டி இனிச் சிந்தூரனை யழிக்கும்படி குமாரனாக உமது திருவயிற்று வருவோமென் றருளிப்போயினர். பின்பு

பிரமன் முதலியோர் சிந்துரன் செய்யுங் கொடுமைக்காற்றாராய்க் கணேசமூர்த்தியைப் பிரார்த்திக்க, தாம் கஜானனரா யவதரித்துச் சிந்துரனைக் கொல்வதாக அவர்களுக்குத் திருவாக்கருளி உமாதேவியார் திருவயிற்றிற் கருவாசப் பிரவேசித்து வளர்ந்துவரு நாளில், அவரக்கருவாலுண்டாகிய வெப்பந்தணியப் பூமியிற் பரியலி எனும் வனத்தில் உருத்திரமூர்த்திகளோடு சென்று அவணமைத்த இரத்தினமண்டபத்தில் வசித்திருக்கும்நாளில் மயேசுரனென்னுமோரரசன் சிவபக்தியிலும் நீதியிலுஞ் சிறந்தவனா யரசு புரியுங்காலத்தில், பிரகற்பதிதேவர் அங்குவரக்கண்டு அவ்வரசனவரை வணங்கிநிற்க அதற்கவர் மகிழ்ந்து உன்றலை தேவர் முனிவர் முதலிய யாவராலும் வணங்கப்படுவதாகவென் றாசீர்வதித்துச் சென்றனர். பின்பொருநாள் அவ்வரசன் தன்னகரைவிட்டுச் சேனைகளோடு செல்ல அங்கு நாரதர் எதிராகவரக்கண்டு அவன் வந்தனை வழிபாடு செய்யாமையைக் குறித்தவர் சபித்தவாறே யானைக்குழாத்துட் கயமுகாசுரனென அவனுதித்திருக்கையில் ஓர்நாள் அம்மண்டபத்தைக் கோட்டினால் அவன் முட்டியெடுத்து நிலத்தில் விழத் தள்ளலும் அம்மை யஞ்ச உருத்திரமூர்த்திகள் சூலத்தாலவன் றலையைத் துணிக்க, அப்போது அவன் சிவாயநமவென்று சொல்லி நிலத்தில் வீழ்ந்ததுகண்டவரிரங்கி அவனுக்குச் சாரூபபதமளித்து அதுமுதலாகக் கிருத்திவாசரென அவன்றோலை யரையிலுடுத்திச் சிரசைவைத்துப் பூசித்துவந்தனர். அதுநிற்க: அச்சிந்துரன் எல்லா வுலகங்களையும் அதப்படுத்தித் தனக்கெதிரில்லையென அகங்கரித்திருக்குநாளில் அசரீரியால் தனக்கிறுதிசெய்யக் கணேசர் உமாதேவியார் திருவயிற்றில் வளர்வதாகச் சொல்லக்கேட்டு அங்குச் சென்றவர் சுழுத்தியிலிருக்குந் தருணமறிந்து வாயுவடிவாயுண்ணுழைந்து அக்கருவின் சிரசைக்கொய்து விந்தமலைக்கடுத்த நருமதைநதிதீரத்தில் வைத்துச் சென்றனன். பின்னர் அக்கரு சிரமிழந்தும் அவ்வாறே வளர்ந்துவர உமாதேவியாரும் பத்துத்திங்களுநிரம்பிக் கைலைக்குச் சென்றனராக அங்கே கணேசர் பஞ்சமுகத்தோடும் சித்தி புத்தி சமேதரா யுமையம்மையார்க்குத் தரிசனைகொடுத்து நாமுமக்குப் புத்திரராயினோமென் றுரைத்தருளி மறைந்தவுடன் மகாதேவியார் மயங்க அங்கே சிரசில்லாததோர் குழந்தை பிறந்திருக்கக்கண்டு அம்மை வருந்திநிற்க உருத்திரமூர்த்திகளை மற்றத் தேவர்களும் வந்து கண்டு கவலைமிக்காராகி அவர்கள் காணவேண்டி ஒராதனத்தின் மீதமர்த்தினவுடன் அக்குழவி தமது சிரமிழந்த காரணத்தைக்கூறி உருத்திரமூர்த்திகளாற் பூசித்திருந்த யானைத்தலையைத் தாமே வரச்செய்து தமது திவ்விய வுடலோடு சேர்த்தருளிக் கஜானனரா யெழுந்தருளியிருக்குஞ் சமயத்தில் வந்தமர்க்கழைத்த அவ்வசுரனை விசுவரூபங்கொண்டு துதிக்கரத்தாலெடுத்துச் சாந்தாகக் குழைத்துத் தமது மத்தகத்திற் பரிமளிக்கப்பூசித் தேவர்களிடுக்கண்டொலைத்தருளினார் என்பது சரிதம்.

பரசிவம்.

பூமாது தனைமணந்த புயல்வண்ணப் பெருமானும் புலவர் போற்று
நாமாது தனைமணந்த நான்முகனும் போர்மாது நயக்கு மெண்டோட்
கோமானுந் தானேயென் றுணர்த்துதற்கே பிரணவகுஞ் சரமாய்த்தோன்
மாமாவின் முகத்தானை யுயிர்த்தானை நினைந்திறைஞ்சி வழுத்து வாமே.[ழி

(இ - ள்.) திருமகளை மணஞ்செய்த மேகநிறம் பொருந்திய திருமாலும், கல்விமான்கள் துதிசெய்யுங் கலைமகளை மணஞ்செய்த சதுர்முகப்பிரமனும், வீரமகள் விரும்பும் எட்டுப்புயங்களையுடைய உருத்திரனும், தாமேயென்று (எவர்க்கும்) அறிவித்தற்பொருட்டே, பிரணவாகார யானையாக விளங்கி, பெருமைபொருந்திய யானைமுகவிநாயகப்பெருமானைப் பெற்றருளிய பரசிவத்தைத் தியானித்து வணங்கித் துதிப்பாம். எ - று.

தானென்னும் படர்க்கைப்பெயர் பரசிவத்தை யுணர்த்தியது.

பூமாது - செந்தாமரையில் வசிக்குந் திருமகள். நாமாது - பிரமன் நாவில் வசிக்குங் கலைமகள். போர்மாது - போரில் வல்ல துர்க்கை. பரசிவமே திருமாலும் பிரமனும் உருத்திரனுமாக விளங்குபவரென்பதை யாவருமுணரப் பிரணவவடிவாய்ச் சித்திரித்த யானையின்கண் அவிர்ப்பவித்து அதினின்றும் விநாயகப்பெருயானை யுண்டு செய்து, (தாமும் அவரையர்ச்சித்துக்) கருணைபுரிந்தனர் என்பது கருத்து.

நினைந்திறைஞ்சி வழுத்துவாம் என்பதற்குத் திரிகரணங்களாலும் பணிவா மென்பது பொருள். மனத்தால் நினைந்து, காயத்தாலிறைஞ்சி, வாக்கால் வழுத்துவா மெனக்கூட்டிக்கொள்க.

புலவர் என்பதற்குத் தேவரெனினுமமையும்.

தானே திரிமூர்த்திகளுமென்றதை,

சிவஞானசித்தியார்.

"யாதொருதெய்வங்கொண்டீரத்தெய்வமாகியாங்கே
மாதொருபாகனார்தாம்வருவர்மற்றத்தெய்வங்கள்
வேதனைப்படுமிறக்கும்பிறக்குமேல்வினையுஞ்செய்யும்
ஆதலாலிவையிலாதானறிந்தருள்செய்வனன்றே."—என்பதனானறிக. (௩)

தேரேறி வரும்பரிதி மண்டிலத்துஞ் செழுமதிமண் டிலத்துஞ் சீர்கொண்
டேரேறி வருங்கனன்மண் டிலஞ்சத்தி மண்டிலத்து மெண்கணனும்
நீரேறி வருமரியு முருத்திரனு மகேச்சுரனு நிலவச் செய்து
நாரேறி வருமவர்த முளத்தமரெண் குணத்தானை நயந்து வாழ்வாம்.

(இ - ள்.) தேரிலிவர்ந்து வருகின்ற சூரியமண்டிலத்திலும், செழியசந்திரமண்டிலத்திலும், சிறப்புற்று அழகுபொருந்திய மேடவாகனமேறி வருகின்ற அக்கினிமண்டிலத்திலும், சத்திமண்டிலத்திலும், (முறையே) எண்கண்களையுடைய பிரமனும், திருப்பாற்கடலி லறிதுயில்கொள்ளுந் திருமாலும், உருத்திரனும், மகேச்சுரனும் (ஆகிய இவர்களை) பொருந்தச்செய்து, அன்புமிகுந்து வருகின்ற அவர்களுடைய இதயத்தி லெழுந்தருளிய எண்குணங்களையுடைய பரசிவத்தைவிரும்பி வாழ்வோம். எ - று.

எண் குணங்களாவன:—தன்வயத்தனாதல், தூயவுடம்பினனாதல், இயற்கை யுணர்வினனாதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை. இதனை,

"தன்வ யத்தவன் றூய வுடம்பினன் றனி யற்கையுணர்வின னாகுதல்
பன்னு முற்ற வுணர்த லியல்பினன் பாச நீக்குதல் பேரரு ளாகுதல்
மன்னு மீறில வாற்ற லுடைமையும் வரம்பி லின்பமு மாகிய வெண்குண
மின்ன தாகச்சைவாகம மோதுமெம் மீசன் றனையெப் போதும் வணங்குவாம்."

என்பதனாலுணர்க. அன்றியும், அணிமாவை முதலாகவுடையனவெனவும், கடையிலா வறிவை முதலாக வுடையனவெனவும் உரைப்பாருமுளர். (௪)

சிற்சத்தி.

வேறு.

சத்தியாய் விந்துவாய் மனோன்மணியாய்த் தயங்கிய மகேசையா யுமையாய்
நித்தில வடந்தாழ் முகிழ்முலைத் திருவாய் நெடும்புகழ் வாணியாய் வேறு
மெத்திற மிறைவ னின்றன னவனுக் கியைதர வத்திற நின்று [ம்.
மெத்திய வுயிரின் மலவிருள் கெடுத்து விளங்குபூ ரணியையேத் தெடுப்பா

(இ - ள்.) சத்தியாயும், விந்துவாயும், மனோன்மனியாயும், விளங்கிய மகேசையாயும், உருத்திராணியாயும், முத்துமாலை தங்கிய அரும்பிய தனத்தையுடைய நாராயணியாயும், அழியாத கீர்த்தியையுடைய பிராமியாயும், வேறாயும், பரசிவன் எவ்வடிவாக நின்றனனோ அவனுக்கேற்ப அவ்வடிவாக விளங்கி, மிகுந்த ஆன்மாக்களின் மலமாகிய இருளையழித்து விளங்குகின்ற பரிபூரணியாகிய சிற்சத்தியைத்தோத்திரஞ் செய்வாம். எ - று.

சத்தி - வல்லமை. இச்செய்யுளின் கருத்தை,

சிவஞானசித்தியார்.

"சிவஞ்சத்திநாதம்விந்துசதாசிவன்திகழுமீச
னுவந்தருளுருத்திரன்றன்மாலயனொன்றினொன்றாய்ப்
பவந்தருமருவநாலிங்குருவநாலுபயமொன்றா
நவந்தருபேதமேகநாதனேநடிப்பனென்பார்.

சத்திதாய்விந்துசத்தியாய்மனோன்மனிதானாகி
யொத்துறமகேசையாகியுமைதிருவாணியாகி
வைத்துறஞ்சிவாதிக்கிங்ஙனவருஞ்சத்தியொருத்தியாகு
மெத்திறநின்றானீசனத்திறநின்றுநிற்பள்."—என்றதனால், சிவத்திற்குச் சத்தியாகியும், நாதத்திற்கு விந்துவாகியும், சதாசிவத்திற்கு மனோன்மணியாகியும், மகேசனுக்கு மகேசையாகியும், உருத்திரனுக்கு உமையாகியும், திருமாலுக்குத் திருவாகியும், அயனுக்கு வாணியாகியும், எழுவகைப்பட்டுப் பரமசிவன் சிவபேதமேழினு நின்று நடாத்துமாறெல்லாம அவனுடன் தாதான்மியமாய் நிற்கும் ஒருத்தியாகிய பராசத்தியும் இச்சத்திபேதமேழினு நின்று அவனுக்குத் துணையாய் நடாத்துதலின், "சத்தியாய் * * * பூரணியை" என்றார். (கூ)

நடேசர்.

வேறு.

மூத்தமக னிடத்தாசை மீன்றெடுத்த பிதாமகற்கு முதிருமாற்றாற்
பூத்தபொழிற் சென்னைநகர்ப் புகுந்துபிர சன்னமுகப் புத்தேளன்ப
ரேத்தெடுப்பப் பிரசன்ன மாயிருக்கு மாலயத்து ளெய்தி மன்றுட்
கூத்தியற்று மிளைப்பாறுஞ் சிதம்பரேசுரர் மலர்த்தாள் குறித்து வாழ்வாம்.

(இ - ள்) பெற்றெடுத்த பிதாவுக்கு மூத்தபிள்ளையினிடத்தில் ஆசையானது அதிகரிக்குந் தன்மையால், மலர்ந்தசோலை சூழ்ந்த சென்னைநகரத்தில்வந்து, யானைமுகத்தையுடைய பிரசன்ன விநாயகக்கடவுள (தம்மை) அடியர்கள் துதிக்கும்படி பிரசன்னமாக வெழுந்தருளியிருக்குந் திருக்கோயிலுளடைந்து, பொன்னம்பலத்தில் (பஞ்சகிருத்திய) திருநடஞ்செய்யும் இளைப்பை யாற்றிக்கொள்ளும் நடராசப்பெருமானது மலர்போன்ற திருவடியைத் தியானித்து வாழ்வோம். எ - று.

பிதாமகன்=தந்தை; இது கோமகனென்பது போலாம். பிரசன்னமுகம்—யானைமுகம். இதிற் பிரசன்னமென்றது வடசொல்.

மன்று - சபை. சிவபெருமான் நடனஞ்செய்த சபைகள் ஐந்துளவாயினும், சிதம்பரேசுரரென்னுங் குறிப்பாற் பொன்னம்பலமென்றும், மலர்த்தாளென்றது அனுக்கிரகம் புரியுங் குஞ்சிதபாதத்தை.

ஐந்து சபைகளாவன :—

இரட்டையர் தில்லைக்கலம்பகம்.

கடல்விடநுகர்ந்தகாசினியிலிங்கங்காஞ்சிமாநகருறையிலிங்கங்
காவிரிவடபால்வருதிருவானைக்காவினிலப்புலிங்கமதாம்
வடதிசையண்ணாமலையினிலிங்கம்வன்னியின்வடிவுகாளத்தி
வாயுலிங்கமதாஞ்சிதம்பரலிங்கமாசிலாகாயலிங்கமதாங்
குடதிசையதனின்மருவுகுற்றாலங்கோதறுசித்திரசபையாங்
குற்றமில்குணக்கிற்பழயனூர்மன்றங்குலநவரத்தினமன்றென்பா
ரடல்விடைப்பாகனெல்லையம்பதியிலம்பலந்தாமிரசபையா
மாலவாய்மதுரைவெள்ளியம்பலமேயணிதில்லைசெம்பொனம்பலமே." — என
வருவதனாலும்,

பஞ்சாக்கரத்திருமேனியோடு பஞ்சகிருத்திய திருநடஞ்செய்தலை,

உண்மைவிளக்கம்.

"ஆடும் படிகேணல் லம்பலத்தி லையனே
நாடுந் திருவடியி லேநகரம்—கூடு
மகர முதரம் வளர்தோள் சிகரம்
பகரு முகம் வாமுடியப் பார்.

தோற்றந் துடியதனிற் றோயுந் திதியமைப்பிற்
சாற்றியிடு மங்கியிலே சங்காரம்—ஊற்றமா
வூன்று மலர்ப்பதத்தி லுற்ற திரோதமுத்தி
நான்ற மலர்ப்பதத்தே நாடு."—என வருவதனாலுமுணர்க. (௬)

சிவகாமசுந்தரி.

சீதளசந் திரகலையுந் தினகரன்வெம் மையுங்கனலிற் செறிந்த தேசும்
போதளவு நறுமணமும் போலிறைவன் குணமான புனிதை வேறாய்க்
கோதளவு முயிர்சிவந்தைக் காமுறவே சிவகாமங் கொண்டு நின்ற
காதளவுங் கருந்தடங்கட் சிவகாம சுந்தரியைக் கருத்துள் வைப்பாம்.

(இ - ள்.) தண்ணிய சந்திரனிடத்திற் பொருந்திய கலையும், சூரியனிடத்திற் பொருந்திய வெப்பமும், அக்கினியினிடத்திற் பொருந்திய ஒளியும், மலரினிடத்துப் பொருந்திய நல்ல வாசனையும்போல, இறைவனுடைய குணங்கொண்டுள்ளவளான புனிதையாகியும், (சிவத்தினின்றும்) வேறுபட்டு (ஆணவாதிமல) குற்றம்பொருந்திய ஆன்மாக்கள் (அக்குற்றத்தினின்றுநீங்கி) பரசிவத்தையடையும்பொருட்டே சிவபெருமானிடத்து விருப்பங்கொண்டு(அவரது திருநடத்தைக்)கண்டுநின்ற, காதினையளாவிய நீண்ட விசாலமான கண்ணிணையுடைய சிவகாமசுந்தரியாரைமனதிலிருத்துவாம். எ-று.

பூவுமணமும், அக்கினியு முஷ்ணமும்போல, சிவமுஞ் சத்தியும் ஒரு தன்மையாகவே நிற்றலின், "இறைவன்குணமானபுனிதை" என்றார்.

சிவகாமசுந்தரி யென்றது சிவபெருமானது திருவடியை, ஆன்மாக்களடைய வேண்டுமென்னுங் கருணையால், இறைவியார் தமது திருவிழியைச்சாய்த்து அவரது குஞ்சிதபாதத்தைக்கண்டு களித்து நிற்றலினென்க. இதனை,

உண்மைவிளக்கம்.

"உரையுணர்வுக் கெட்டா வொருவன்மிகு பஞ்சாக்
கரத்தால் வனமகடான் பாதி—பரையிடமாக்

காணும் படியே கருணையுருக் கொண்டாடல்
பேணுமவர்க் குண்டோ பிறப்பு."—என்பதனுணர்க. (எ)

சென்னைமல்லீசுரர்.

ஒன்றாகிப் பலவாகி யுருவாகி யருவாகி யுபய மாகி
நன்றாகித் தீதாகி நான்மறைக்கு மெட்டாத நலத்த தாகித்
தொன்றாகிப் புதிதாகிச் சுடராகி யிருளாகித் துகடீர்ந் தன்பர் [ழ்வாம்.
சென்றடையுஞ் சுவைக்கடலாஞ் சென்னைமல்லீ சுரர்மலர்த்தாள் சேர்ந்துவா

(இ - ள்.) ஒன்றாகியும், பலவாகியும், உருவமாகியும், அருவமாகியும், உருவருவமாகியும், நன்றாகியும், தீதாகியும், நான்குவேதங்கட்கும் அதீதப்பட்ட நன்மையுடையதாகியும், பழமையதாகியும், நூதனமானதாகியும், ஒளியாகியும், இருளாகியும், அன்பர்(மல)குற்றத்தினின்றுநீங்கி, அடைந்து திளைக்கும் மதுரக்கடலுமாகிய சென்னைமல்லீசுரரது தாமரைமலர்போன்ற திருவடியை (சரணை) அடைந்து வாழ்வோம். எ-று.

அண்டாண்ட பிரமாண்டங்களின் சிருஷ்டிக்குமுன்னும், சர்வசங்காரகாலத்தும் இறைவராகிய சிவபிரானே தனித்து நிற்பவராதலின் "ஒன்றாகி" என்றும், சிவஞ் சத்தி நாதம் விந்து சதாசிவன் மகேசன் உருத்திரன் விண்டு பிரமன் பிறதேவர் முதலிய பல நாமரூபங்களை யடைதலின் "பலவாகி" என்றும், போற்றிப்பஃறொடை "நன்னெறியிஞ் ஞானகலர் நாமெல மொன்றிணையு, மந்நிலையே யுண்ணின் றறுத்தருளிப்- பின்னன்பு, மேவா விளங்கும் பிரள யாகலர்க்குத், தேவாய் மலகன்மந் தீர்த்தருளிப்—பூவலயந், தன்னின்று நீங்காச் சகலர்க் கவர்போல, முன்னின்று மும்மலந்தீர்த் தாட்கொள்கை—யன்னவனுக், காதிகுணம்—" என்றபடியே, ஆணவம் கன்மம் மாயையென்று மும்மலங்களில், ஆணவமலமொன்றினையுடைய விஞ்ஞானகலர்க்கு அருண்மயமாக வேயவருள்ளத்திருந்து அநுக்கிரகித்தலின் "அருவாகி" என்றும், ஆணவகன்மமென்னு மிருமலங்களையுடைய பிரளயாகலர்க்கு மான் மழு சதுர்ப்புஜ காளகண்ட முதலியவற்றுடன் திருவருள் புரிந்தும், அம்மூன்றனையு மொருங்கேயுடைய சகலர்க்குமானைக் காட்டி மானைப்பிடிப்பது போல ஆசிரியத்திருவுருவேற்று அநுக்கிரகித்தும் விளங்குதலின் "உருவாகி" என்றும், சிவஞ்சத்தி நாதம் விந்துஎன அருவமாகியும், மகேச்சுரன் உருத்திரன் விஷ்ணு பிரமன் எனவுருவமாகியும் விளங்குதற்கேற்ப, அருவமும் உருவமுங்கலந்த சதாசிவமாக நிற்றலின் "உபயமாகி" என்றும், தம்மை வழிபட்ட அடியவருக் கிடுக்கண்வந்தவிடத்து அருள்செய்ய நற்றுணையாக நிற்றலின் "நன்றாகி" என்றும், திருவருளுக்கொவ்வாத தீத்தொழில் புரிவோரைச் செகுத்து அவரையருளலின், "தீதாகி" என்றும், வேதங்கள் நான்காதலானுஞ் சில கீழ்மக்கட்கு மறைக்கப்பட்டு விளங்குதலானும் "நான்மறை" என்றும், "வேதங்களையாவெ னவோங்கி யாழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே" என வாதவூரடிகளும், "சூளாமறைச் சென்னியுந் தொடத்தொடநீண்ட நீளநீ" என்று பரஞ்சோதி முனிவருங்கூறியபடியே, வேதங்கட்கும் அதீதப்பட்டதாதலின் "நான்மறைக்கு மெட்டாத நலத்ததாகி" என்றும், "முன்னைப்பழம் பொருட்கு முன்னைப்பழம்பொருளே" என்றாற்போல எல்லாவற்றிற்கும் முற்பட்டவனாகலின் "தொன்றாகி" என்றும், இனியுளவாம் புதுப்பொருள்களினும் புதிதாகவிளங்குபவனென்பார் "புதிதாகி" என்றும், தமது திருவிழிகளைத்திறந்த காலத்துச் சூரிய சோமாக்கினிகளைப் பிரகாசிக்கச்செய்தும் அவற்றை மூடியகாலத்தி லிருளைப்பரவச் செய்தும் அவற்றின் சொரூபந் தாமேயாக விளங்குதலின் "சுடராகி யிருளாகி" என்றும், ஆணவாதிமலபரிபாகமும் இருவினையொப்பும் ஆன்மாக்களடைய விரும்பின் தம்மையே சரணுறலின் "துகடீர்ந்தன்பர் சென்றடையும்" என்றும், இப்பூமியை யடுத்த

உவர்க்கடலும், பிறதீவுகளையடுத்த பாற்கடல் முதலிய கடல்களும் போலன்றிக்காணி னுங் கேட்பினுங் கருதினுங் களிதரும் பெருஞ்சுவைச்சாகரம் போல்வாராகலின் அவ ரைத்துதித்து அவர்பால் மனதைச்செலுத்துதலே யதில் மூழ்குதலாமென்பார் "சென் றூடுஞ் சுவைக்கடலாம்" என்றும், அவ்வகைய இறைவர் சென்னை நகரிலுள்ளவரும் மல்லீசுரரென்னுந் திருநாமமுடையவருமாகலின் "சென்னைமல்லீசுரர்" என்றும் ,அவ ருடைய திருவடி "பூவெனப்படுவது பொறிவாழ்பூவே" என்றூற்போல மேம்பாடுற்ற தாமரைமலர் போன்றதாகலின் "மலர்த்தாள்" என்றும், அத்திருவடியே அநுக்கிரகஞ் செய்யுமாற்றலுடைமையின் அதனை யடுத்தல் கடமையென்பார் "சேர்ந்துவாழ்வாம்" என்றுங் கூறினர். (அ).

பிரமராம்பிகை.

ஆரணனு நாரணனு மாரணத்துக் கெட்டாத வரனு மென்னுங்
காரணர்கண் மூவரையுந் தரித்துயிர்த்த வடையாளங் காட்டு மாபோற்
சீரணவுந் திருவயிற்றின் மூவரைவார்ந் தழகெறிக்குஞ் செல்வத் தாயைப்
பேரணவுஞ் சென்னைநகர்ப் பிரமராம் பிகைமயிலைப் பேசி வாழ்வாம்.

(இ - ள்.) பிரமனும், விண்டுவும், வேதங்கட் கதீதனான உருத்திரனும் எனக் கூறப்படும் (சிருட்டியாதி முத்தொழில்கட்கும்) காரணர்களாகிய திரிமூர்த்திகளையும் (கருத்) தரித்துப்பெற்ற அடையாளத்தை வெளிப்படுத்தும் வகைபோல, சிறப்பு வாய்ந்த அழகிய வயிற்றில் மூன்றிரேகைகள் கொண்டு அழகினை வீசுஞ் செல்வத்தை யுடையதாயாகிய கீர்த்திவாய்ந்த சென்னை நகரிலெழுந்தருளிய மயிலின் சாயலையுடைய பிரமராம்பிகையைத்துதித்துவாழ்வோம். எ - று.

திரிமூர்த்திகளையும் பெற்றதற் கடையாளமாகவயிற்றின் மூன்றுமடிப்பினை யுடையாளென்றூர். இதனை,

சௌந்தரியலஹரி.

"மூவருக்குமுதற்பிறப்புநின்முக்குணக்கடலென்றுமுன்
சேவடிக்கணிருப்பவர்சென்னிகுவித்தசெங்கைபிரிக்கிலார்
பூவெடுத்தவர்சென்னிவைத்திடுபோதமுற்றவரம்மைநின்
காவலர்ப்பொதிதாளில்வைக்கவுமூவர்சென்னிகளிக்குமே."— என்பதனானறிக.

பிரசன்னவிநாயகர்.

முருகோடு மதுப்பிலிற்று நறுங்கடுக்கை முடிக்கணிந்த முதல்வற் காமைக்
கருகோடு பறித்தணிந்த கணபதியை யொருகோடு கரதநில் வாங்கி
யொருகோடு முகத்தணிந்த பிரசன்ன விநாயகனை யூற்றுந் தான
மருகோடு மணிமார்பத் தராவணிந்த நிராமயனை யகத்துள் வைப்பாம்.

(இ - ள்.) வாசனையோடு தேனைச்சொரியும் நல்ல கொன்றைமாலையை முடியிலணிந்த முதல்வராகிய சிவபெருமானுக்கு. (திருமாலாகிய)ஆமையின்கரிய ஓட் டினைப்பறித்துத் தரித்தவரும், ஒரு கொம்பினைத் திருக்கரத்திலேற்று, ஒருகொம் பினை முகத்திற்பெற்ற பிரசன்ன விநாயகரும், பொழிகின்ற மதசலமானது பக்கங்க ளிற் பாய்கின்ற அழகிய மார்பினிடத்திற் சர்ப்பங்களை யணிந்தவருமாகிய கடவுளை மனதிலிருத்துவாம். எ - று.

நிராமயன்—நோயற்றவன். கடுக்கை—முதலாகுபெயர்.

கருகு + ஓடு- கருகோடு.

முதல்வற்காமைக் கருகோடுபறித்தணிந்த கணபதியென்றது.

தேவர்களும் அசுரர்களுங் கூடித் திருப்பாற்கடலைக் கடைந்தபொழுது திருமால் கூர்மவடிவேற்று மந்தாகிய மந்தரகிரியைத் தாங்கி நின்று, அப்பொழுது தோன்றிய அமுதைத் தேவர்கட்களித்து அதனால் இறுமாப்படைந்து கடல்களெல்லாவற்றையுங் கலக்கித்திரிவது கண்ட தேவர்கள் அதனைச் சிவபெருமானிடத்து முறையிட, சிவபிரான் விருப்பின்படி விநாயகக்கடவுள் பாற்கடலை யடைந்து ஆமையாக நின்ற மாயோனது ஓட்டினைப் பறித்துக் கைலையை யடைந்து கண்ணுதலிடங் கொடுப்ப, அவர் அதனை மார்பகத்தணிந்தனரென்பது உபதேசகாண்ட சரிதம். (கo)

குமரவேள்.

மராந்துளைத்த கணையானுஞ் சோவெறிந்த திறலானு மதிக்குந் தோறுஞ்
சிரந்துளக்க வலைகடலுஞ் சேணிகந்த பெருவரையுந் திறத்திற் குன்றக்
கரந்துளக்குங் குறுமுனிக்குங் கருத்தின்மயல் பூட்டியகை தவஞ்சால்வெற்பி
னுரந்துளைத்த சேயிலைவேல் வலனுயர்த்த விளையவனை யுளத்துள் வைப்பாம்.

(இ - ள்.) மராமரத்தைத் தொளைத்த கணையையுடைய திருமாலும், (திரிபுரத்தின்) மும்மதில்களையழித்த வல்லபமுடைய சிவபெருமானும் நினைக்கும்பொழுதெல்லாஞ் சிரக்கம்பனஞ்செய்ய, அலைகளைவீசுங்கடலும் ஆகாயமளாவிய பெரிய விந்தமலையுந் தமதுவலிகுன்றும்படி, கையினையசைத்த அகத்தியமுனிவனுக்கும், மனதில் மயக்கம்விளைத்த வஞ்சகமிருந்த கிரவுஞ்சகிரியின் மார்பகம் போழ்ந்த செவ்விய அச்சவடிவாகிய வேற்படையை வலப்புறத் துயர்த்திய இளையபிள்ளையாரை (நமது) மனதிலிருத்துவாம். எ - று.

மராமரத்தைத்தொளைத்தது—திருமால் இராமாவதாரத்தில் தன்னைச் சரணடைந்த சுக்கிரீவன் தனதாற்றலுணருமாறு கணைவிடுத்துத் தொளைத்ததென்றும், சோவெறிந்தது—சிவபெருமான் மும்மதில்களையும் அழித்ததென்றுங் கொள்க.

அலைகடல்திறத்திற்குன்றியதாவது.

இந்திரன் தனது செல்வச்செருக்கினால் அவைக்களத்தெய்திய ஆசிரியரைத் தக்கபடி மரியாதைபுரியாமையின் அவர்மறைய, இந்திரன் அவரைத்தேடிக் காணாது பிரமன் சூழ்ச்சியால் திரிசிரனைக் குருவாக்கி, அவன் வஞ்சனையாக யாகஞ்செய்யக் கண்டு அவன் சிரத்தைச்சோதித்து, பிரமகத்தியடைந்து, மாதர் மரம் நீர் நிலங்கட்கு அதனைப் பகிர்ந்துகொடுத்துப் புனிதனாயினன். இந்திரன் திரிசிரனைக்கொன்ற துணர்ந்த அவன் பிதா துவஷ்டாவென்பான் ஓர்யாகஞ்செய்து அதிற்றோன்றிய விருத்திரனை இந்திரன்மேலேவ இந்திரன் தனது வச்சிராயுதம் வலியற்றதாயிருந்தமையின் விண்டுவின் சூழ்ச்சியால் ததீசிமுனிவரது முதுகந்தண்டென்பைவாங்கி விசுவகன்மனால் வச்சிராயுதமாக்கிக்கொண்டு விருத்திரனையெதிர்க்க, அவன்போர்செய்ய வலியின்றிக் கடலிலாழ்ந்தனன். அவனைக்கண்டுபிடிக்குமாறு வேண்டிக்கொண்ட இந்திரன்கருத்துக் கிணங்கிய அகத்தியமுனிவர் அவனொளித்திருந்த சமுத்திரத்தைப் பானஞ்செய்தனர் என்பதாம். இதனை,

திருவிளையாடற்புராணம்.

"என்றவனிடுக்கண்டீர்ப்பானிகல்புரிபுலன்களைந்தும்
வென்றவனெடியோன்றன்னைவிடையவன்வடிவமாக்கி
நின்றவனறிவானந்தமெய்ம்மையாய்நிறைந்தவெள்ளி
மன்றவனூழிச்செந்தீவடிவினைமனத்துட்கொண்டான்.

கைதவன்கரந்துவைகுங்கடலைவெற்படக்குங்கையிற்
பெய்துழீஇத்தெல்லைத்தாக்கிப்பருகினான்பிறைசேர்சென்னி
ஐயனதருளைப்பெற்றார்க்கதிசயமிதென்கொன்மூன்று
வையமுத்தொழிலுஞ்செய்யவல்லவரிவரேயன்றோ."—என்பதனானறிக.

துளக்கவென்றதனால் கரத்தைநிமிர்த்திய காலத்துக் கடலைக்கரத்திலேற்று ஆசமனீயஞ்செய்தனரெனவும்,கரத்தைத்திருப்பிக்கவிழ்த்த காலத்து விந்தத்தை யடக்கினரெனவுஞ் சொல்லாற்றல்காண்க.

பெருவரைதிறத்திற் குன்றியதாவது.

அகத்தியமுனிவர் தென்றிசைநோக்கிச் செல்லுகையில், கிரவுஞ்சன் என்னு மசுரன் மலைவடிவாகநின்று தனதுமாயையால் வழிதெரியாதபடி அலைக்க, அகத்திய முனிவர் கோபங்கொண்டு "நீ இவ்வாறே மலைவடிவாகக்கிடந்து குமாரக்கடவுள் வேலாயுதத்திற்கு இரையாகுக" எனச்சபித்தேகினர். அதுமுதல், கிரவுஞ்சன் மலைரூபமாகவேயிருந்தனன். அப்படியிருக்கையில், சூரபன்மனது தம்பிமார்களில் இளையோனாகிய யானைமுகம்பெற்ற தாருகாசுரன் அதில் வசித்திருந்தனன். முருகக்கடவுள் சூரனைச் சங்கரிக்கச்செல்லுகையில் அவ்விருத்தாந்தங்களை யுணர்ந்து தமது திருக்கரத்திலுள்ள வேலாயுதத்தால் தாருகனையும் மலைவடிவாகவுள்ள கிரவுஞ்சனையும் வதைத்தனர். இது நிற்க. பின்னர் விந்தமலைநாரதன் சூழ்ச்சியால், மேருமலையைப் பகைத்து ஆகாயவழியைமறைத்து உயர்ந்து வழிதோன்றாது நிற்ப, அகத்தியமுனிவர் வழிவிடுகவென, அது மறுத்துரைக்க, முனிவர் தமது தவமகிமையால் அதனை நிலத்திலழுத்தினரென்பதாம். இதனை,

கந்தபுராணம்—திருக்கல்யாணப்படலம்.

"ஆனான்முனிகேளொருநீயிவ்வசலநீங்கித்
தேனார்மருதவளமேயதென்னாடுநண்ணி
வானார்பொதியமலைமேவுதியையமெல்லா
மேனாளெனவேநிகராகிவிளங்குமென்றான்."—எனவும்,

ஷை கிரவுஞ்சப்படலம்.

"மாண்மதிபெருகுவெய்யோய்மற்றுநின்றன்மைநீங்கி
நீண்மலையாகியீண்டேநின்றுதீயவுணர்க்கெல்லா
மேண்மிகுமிருக்கையாகியிருந்தவதோர்க்குமேனைச்
சேண்மலிகடவுளோர்க்குந்தீத்தொழிலிழைத்திபன்னாள்."

"மாற்படுநமதுபாணிவலிசெழுதண்டாலுன்றன்
பாற்படுபுழைகள்யாவும்பற்பலமாயைக்கெல்லா
மேற்புடையிருக்கையாகவெம்பிரானுதவுஞ்செவ்வேள்
வேற்படைதன்னிற்பின்னாளவிளிகுதிவிரைவினென்றான்."—எனவும்,

ஷை தாருகன்வதைப்படலம்.

"தாருகன்மார்பமென்னுந்தடம்பெருவரையைக்கீண்டு
சீரியகிரவுஞ்சத்திற்சேர்ந்துபட்டுருவிச்சென்று
வீரமும்புகழுங்கொண்டுவிளங்கியதென்னவங்கட்
சோரியுந்துகளுமாடித்தண்ணெனமீண்டதன்றே."—எனவும்,

ஷை விந்தம்பிலம்புகுபடலம்.

"எறிகதிர்மதியினுக்குமேகருந்திறத்தால்வான
நெறியினையடைத்துத்தொல்லைநெடியமால்போன்றுநின்றேன்

குறியநிற்கஞ்சியாறுகொடுப்பனேனெனதுதோற்ற
மறிகிலேமீண்டுபோகென்றவ்வணாமொழிந்ததன்றே.

அற்புதமமரர்கொள்ளவாற்றவுங்குறியோன்விந்த
வெற்பினதும்பர்தன்னின்மீயுயர்குடங்கைசேர்த்தி
வற்புறவூன்றவல்லேமற்றதுபுவிக்கட்டாழ்ந்து
சொற்பிலம்புகுந்துசேடன்றென்னிலையுற்றதன்றே."—எனவும் வருவன வற்றுணறிக. (கக)

சேய்ஞலூர்ப்பிள்ளையார்.

மறைநெறியிற் பிறழாத வேதியரான் பால்கறந்து வவ்வுந் தீங்கு, முறைபுரியத் தக்கதென வடுத்தடித்துப் பாற்கலத்தை முனிந்த தாதை, பொறையுடன்மண் ணிடைப்புரள விருதாளு மறவெறிந்த பொல்லாத் தீங்கு, மிறைபவன்மெய்ப் பணியாக விரும்பதத்தை யடைந்தவனை யிறைஞ்சி வாழ்வாம்.

(இ - ள்.) வைதிகமார்க்கத்தினின்றுந் தவறாத அந்தணர்களுடைய பசுவின் பாலைக்கறந்து அபகரிக்கின்ற தீமைக்கு முறைப்படி (தண்டஞ்) செய்யத்தக்கது என்று சமீபித்து அடித்துப் பாற்குடத்தை எறிந்த தந்தையாகிய எச்சதத்தன் சாந்தத்துடன் நிலமிசைப் புரளும்படி அவனது இருகால்களுந்துண்டாயறும்படித்தடிந்த பொல்லாத பாவத்தையுஞ் சிவபெருமானது உண்மைத்தொண்டாகச் (செய்து) சிறந்த சண்டேச பதவியை யடைந்தவனை வணங்கி வாழ்த்துவோம். எ - று.

திருச்சேய்ஞலூரில் வேதியர்குலத்தில் எச்சதத்த னென்பவனுக்குப் புத்திரராக அவதரித்த விசார சர்மர் சன்மாந்தர அறிவுத்தொடர்ச்சியால் வேதாகமங்களை யோதா துணர்ந்து சர்வான்மாக்களிடத்தும் அன்பின்வழியொழுகி வருகையி லொருநாள் அவ்வூர் அந்தணச்சிறுவரோடும் பசுநிரையோடுங் கூடிச்சென்றனர். அப்பொழுது ஓரீற்றுப் பசுவொன்று அதனை மேய்ப்பானைக் குத்தப்போக, அவ்வாயன் அதனைக் கோலாற் புடைத்தனன். விசாரசர்ம ரதுகண்டு மனம்பொறாது அவனைநோக்கி, பசுக்கள் எல்லாத்தேவர்களும், தீர்த்தங்களும், முனிவர்களும் பிரியாது சூழ்ந்திருக்கும் உறுப்புக்களை யுடையன. திருமஞ்சனத்திற் குரிய பஞ்ச கௌவியங்களைக் கொடுப்பன. திருவெண்ணீற்றிற்கு அவற்றின் சாணமே மூலம். ஆதலின் நீ இனிப்பசுக்களை மேய்க்கவேண்டாம்.' யானே மேய்ப்பேனென்று அவ்வூரா ரனுமதிபெற்று அருகிலுள்ள மண்ணியாற்றங்கரையிலும் புல்லுள்ள விடங்களிலும் மேய்த்து நீர் காட்டி வெயில்வேளையில் நிழலிலிருத்தி மாலையில் அவரவர் வீட்டிற்கனுப்பித் தம் வீடுசேர்வாராயினர். அப்பசும்பால் திருமஞ்சனமாதலைக் கருதி, சிவார்ச்சனையில் ஆசைகொண்டு ஆற்றங்கரையில் ஒராத்திமரத்தின் கீழ் மணலாற் சிவலிங்கநியமித்துப் பாலினாலபிடேகித்து, பத்திரபுஷ்பங்களா லர்ச்சித்துச் சிவபூசைசெய்துவந்தனர். அதனைக்கண்ட அவ்வூரா னொருவன் விசாரசர்மர் விளையாடுவதாக நினைத்து ஊராருக்கு அறிவிக்க, அவர்கள் எச்சதத்தனை வருவித்து விஷயத்தை வெளியிட்டனர். எச்சதத்தன் அஃதுண்மையாயின் யானே கண்டுபிடித்துத் தண்டிப்பேனென்று கூறி, தன் மகனுக்குத்தெரியாது பின்சென்று குராமரத்தேறி யொளித்திருந்தனன். விசாரசர்மர் பாற்குடங்களை நிரப்பித் திருப்பள்ளித்தாமஞ் சேகரித்து மணலாற் சிவலிங்கஞ்செய்து அதற்குப் பாலாலபிஷேகிக்கக் கண்டு மரத்தினின்று மிறங்கிப் பல கொடுஞ்சொற்கள் கூறித் தண்டத்தாற்புடைத்தும் அவர்மனம் சிவார்ச்சனையி லிருத்தலின் உணர்ந்திலர். எச்சதத்தன் அவரதுண்மையறியாது பாற்குடங்களைக் காலாலிடற, விசாரசர்மர் கண்டு

அவ்வாறு செய்தவன் பிதா குரு பிராமணன் என்றுங்கருதாது, அருகிருந்த வோர் கோலையெடுக்க அது மழுவாக, அதனாலவன் கால்களை வெட்டிச் சிவபூசையை முடித்தனர். அவர் பக்திக்கு மகிழ்ந்த சிவபெருமான் இடபாரூடராய்க் காட்சியளித்து நம்முடைய தொண்டர்களுக்கெல்லாம் உன்னைத்தலைவனுக்கி நாமேற்றுக்கொண்ட அமுதும் பரிவட்டமும் புஷ்பமும் உனக்கே தந்தோம் என்றுகூறித் தமது சடையிலணிந்திருந்த கொன்றைமாலையை யவருக்குச்சூட்டிச் சண்டேசுரபதவி தந்தருளினரென்பது சரிதம். இதனை,

பெரியபுராணம்.

"தொடுத்தவிதழிசூழ்சடையார்துணைத்தாணிழற்கீழ்விழுந்தவரை
யெடுத்துநோக்கிநம்பொருட்டாலீன்றதாதைவிழவெறிந்தா
யடுத்ததாதையினியுனக்குநாமென்றருள்செய்தணைத்தருளி
மடுத்தகருணையாற்றடவியுச்சிமோந்துமகிழ்ந்தருள.

அண்டர்பிரானுந்தொண்டர்தமக்கதிபனாக்கியனைத்துநா
முண்டகலமுமுடுப்பனவுஞ்சூடுவனவுமுனக்காகச்
சண்டேசனுமாம்பதந்தந்தோமென்றங்கவர்பொற்றடமுடிக்குத்
துண்டமதிசேர்சடைக்கொன்றைமாலைவாங்கிச்சூட்டினர்."—என்பதனாலுணர்க.

தந்தையின் காலைவெட்டுதல் பாவமாயிருப்பினும், இறைவன் திருவடிக்கன்புடைமைநோக்கி அதுபுண்ணியமாகவே முடிந்தது. இதனை

சிவஞானசித்தியார்.

"அரனடிக்கன்பர்செய்யும்பாவமுமறமதாகும்
பரனடிக்கன்பிலாதார்புண்ணியம்பாவமாகும்
வரமுடைத்தக்கன்செய்தமாவேள்வி தீயதாகி
நரரினிற்பாலன்செய்தபாதகநன்மையாய்த்தே."—என்பதனாலுணர்க. (கஉ)

திருநந்திதேவர்.

வேறு.

வெள்ளி மால்வரை விமலனார் விளம்பிய வேதந்
தெள்ளு மாகம புராணங்கள் செழுங்கலை பிறவு
முள்ள வாறுதேர்ந் துலகெலாம் வழங்கமுன் னுரைத்த
வள்ள லாகிய நந்தியங் குரவனை மதிப்பாம.

(இ - ள்.) பெரிய வெள்ளிமலையாகிய திருக்கயிலாயகிரியிலெழுந்தருளிய மலரகிதராகிய சிவபெருமானார் அருளிச்செய்த நான்கு வேதங்களும், தெள்ளிய (பொருளையுடைய) இருபத்தெட்டுச் சிவாகமங்களும், செழிய பிறகலைகளும் ஆகிய இவற்றையெல்லாம் உள்ளபடியே தெளிந்து, உலகமெங்கும் வழங்கும்படி முதலிற் கூறிய வள்ளலாகிய அழகியதிருநந்திதேவரென்னு மாசிரியரைத்துதிப்பாம். எ - று.

வேதமென்பதற்கு ஞானம் பயப்பதென்பது பொருள். வித்=ஞானம். வேதம் நான்காவன:—இருக்கு - எசுர் - சாமம் - அதர்வணம். ஆகமமென்னு மொழியில் ஆவென்பது ஞானமும், கவ்வென்பது மோக்ஷமும், மவ்வென்பது மலநாசமுமாம். ஆகவே ஆன்மாக்களுக்கு மலத்தை நாசஞ்செய்து ஞானத்தையுதிப்பித்து மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கவல்லதென்பது திரண்டபொருள். சிவாகமம் இருபத்தெட்டாவன:—காமிகம் - யோகசம் - சிந்தியம் - காரணம் - அசிதம் - தீப்தம் - சூக்குமம் - சகத்திரம் - அஞ்சுமான் - சுப்ரபேதம் - விசயம் - நிசுவாசம் - சுவாயம்புவம் - அனலம் - வீரம் -

ரௌரவம் - மகுடம் - விமலம் - சந்திரஞானம் - முகவிம்பம் - புரோற்கிதம் - இலளி தம் - சித்தம் - சந்தானசாவோத்தமம் - பரமேசுவரம்-கிரணம்-வாதுளம் எனபனவாம்.

புராணம்—வேதாகமங்களின உட்கருத்தை விளக்குவது பதினெண்புராணங்களாவன —பிரமபுராணம் - பதுமபுராணம் - வைணவபுராணம் - சைவபுராணம் - பாகவதபுராணம் - பவிடியபுராணம் - நாரதீயபுராணம் - மார்க்கண்டேயபுராணம் - ஆக்கினேயபுராணம் - பிரமகைவர்த்தபுராணம் - இலிங்கபுராணம் - வராகபுராணம் - கந்தபுராணம் - வாமனபுராணம் - மற்சபுராணம் - கூர்மபுராணம் - காருடபுராணம் - பிரமாண்டபுராணம் எனபனவாம். அன்றியும் உபபுராணங்கள் பதினெட்டு, அவையாவன —ஆதித்தியபுராணம் - காந்தபுராணம் - சோமபுராணம்-கபிலபுராணம் - கௌசிகபுராணம் - சாம்பபுராணம் - சிவதன்மபுராணம் - தௌர்வாசபுராணம் - நாரசிங்கபுராணம் - நாரதீயபுராணம் - பராசரீயபுராணம் - பார்க்கவபுராணம் - பிரமாண்டபுராணம் - மாரீசபுராணம் - மானவபுராணம் - வாசிட்டபுராணம் - வாயவியபுராணம் - வாருண புராணம் எனபனவாம் இவ்வுபபுராணங்களத்தன்மை யியற்றிய அவ்வவர் பேரால் விளங்கும்

கலை—கற்றற்குரியது கலைஞானம் அறுபத்து நான்குவகைப்படும் அவையாவன —அக்கரவிலக்கணம் - இலிகிதம் - கணிதம் - வேதம் - புராணம் - வியாகரணம் - நீதிசாத்திரம் சோதிடசாத்திரம் தருமசாத்திரம் - யோகசாத்திரம் - மந்திரசாத்திரம் சகுனசாத்திரம் - சிற்பசாத்திரம் - வைத்தியசாத்திரம் - உருவசாத்திரம் - இதிகாசம் - காவியம் அலங்காரம் - மதுரபாடணம் - நாடகம் - நிருத்தம் - சத்தபிரமம் - வீணை - வேணு - மிருதங்கம் - தாளம் - அத்திரபரீட்சை - கனகபரீட்சை - இரதபரீட்சை - கசபரீட்சை - அசுவபரீட்சை - இரத்தினபரீட்சை - பூமிபரீட்சை - சங்கிராமவிலக்கணம் - மல்லயுத்தம் - ஆகருடணம் - உச்சாடணம் - வித்துவேடணம் - மதனசாத்திரம் - மோகனம் - வசீகரணம் - இரசவாதம் - காந்தருவவாதம் - பைபீலவாதம் - கவுத்துகவாதம் - தாதுவாதம் - காருடம் - நட்டம் - முட்டி - ஆகாயப்பிரவேசம் - ஆகாயகமனம் - பரகாயப்பிரவேசம் - அதிரிசயம் - இந்திரசாலம் - மகேந்திரசாலம் - அக்கினித்தம்பம் - சலத்தம்பம் - வாயுத்தம்பம் - திட்டித்தம்பம் - வாக்குத்தம்பம் - சுக்கிலத்தம்பம் - கனனத்தம்பம் - கட்கத்தம்பம் அவத்தைப்பிரயோகம் எனபனவாம்.

வேதாகமபுராண கலைஞானங்கள உலகத்தில வழங்குமபடி முதலிலுரைத்தவளளலென நந்திதேவரையுரைத்ததென்னெனின், வேதாகமாதிகளை முதலிற சிவபெருமான பார்வதிதேவியாருக்கும நந்திதேவருக்கும உரைப்ப, நந்திதேவர் சனதகுமாரமுனிவருக்கும சனதகுமாரமுனிவர் வியாசமுனிவருக்கும், வியாசமுனிவர் சூதமுனிவருக்கும், சூதமுனிவர் நைமிசாரணியவாசிகளுக்கும், அவர்கள உலகினருக்கும உரைத்தனரெனபது வரன்முறையாகலினெனக

வளளல—வரையாது கொடுப்போன (௧௫)

சமயகுரவர்

பருவ மேதுமி லார்புகும பரமதப பொருளகள
கருதி யோமபவொண ணுதெனக கண்ணுதற பெருமா
னருளி னுறபல வதிசயச செந்தமிழ பாடிப
பொருளி தாமெனத தெரிதகநால வர்களையும புகழுவாம.

(இ - ள) பரிபக்குவஞ சிறிதுமிலலாதவர்கள பிரவேசிக்கும அன்னிய சமயப்பொருள்கள மதித்துப பாதுகாக்கவொண்ணுதென, நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவ

பெருமானது திருவருளினால், செந்தமிழாலாகிய பல அற்புதங்களை விளைக்கத்தக்க (திருநெறித் தமிழ்வேதமாகிய) பாசுரங்களைப்பாடி, இதுதான் (உண்மைப்) பொருளாகுமென்று உணர்த்திய (சமயாசாரியர்) நால்வர்களையுந் துதிசெய்வாம். எ - று.

கண்ணுதல்—அன்மொழித்தொகை.

சிவபெருமானுக்கு நெற்றிக்கண் வந்ததாவது—ஒருகாலத்திற் சிவபெருமான் கைலாயகிரியிலுள்ள ஓர் நந்தனவனத்தில் உமாதேவியாருடன் உலாவிக்கொண்டிருக்கையில், உமாதேவியார் ஓர் விளையாடல் கருதி இறைவர் பின்சென்று ஒன்றுமுணையாது இறைவரது இருவிழிகளையும் இருகரங்களாற்பொதத, அண்டமுழுவதும் இருண்மயமாயிற்று. அவ்வந்தகாரத்தினால் அகிலப்பிராணிகள்யாவும் வருந்துவது கண்ட சிவபெருமான் தமது நெற்றியினடுவே ஓர் திருவிழிதோன்றுவித்துச் சூரியசந்திராதிகளுக்கு ஒளியுண்டாக்கி உலகுக்குற்ற துயரினையொழித்து நெற்றிக்கண்ணரெனப் பெயரெய்தினர் என்பதாம். இதனை,

நீதபுராணம்.

“ஈசனையொருஞான்றம்மையெழில்பெறுகைலைக்காவிற்
பேசலாடலுன்னிப்பின்வரவிழியிரண்டுந்
தேசுறுகரத்தாற்பொத்தச்செறிபுவனங்கள்யாவு
மாசிருள்பரந்ததெல்லாவுயிர்களும்வருத்தங்கொள்ள.

ஓங்குதன்னுதலினுப்பனொருதனிநாட்டநல்கி
யாங்கதுகொண்டுநாதனருள்கொடுநோக்கியாண்டு
நீங்கருநிலைமைத்தாகிநின்றபேரிருளைமாற்றித்
திங்கதிர்முதலானோர்க்குச்சிறந்தபேரொளியையீந்தான்.”—என்பதனுனறிக.

நால்வர்கள்:—ஆளுடையபிள்ளை-ஆளுடைய வரசு - ஆளுடைய நம்பி-ஆளுடைய வடிகள். செந்தமிழென்றது தேவார திருவாசகங்களை. அதிசயம் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனூர் ஞானப்பாலருந்தி, பொற்றாளம்பெற்று, முத்துச்சிவிகையிவர்ந்து, முயலக நோயையகற்றி, பொற்பந்தல் பொற்கிழிபெற்று, அரவின்விடமகற்றி, படிக்காசுபெற்று, மறைக்கதவையடைத்து, பாண்டியன் வெப்பகற்றி, அனல்வாதம் புனல் வாதங்களில்வென்று, சமணரைக்கழுவிலேற்றி, புத்த நந்திதலையில் இடிவீழ்த்தி, ஆண்பனையைப் பெண்பனையாக்கி, என்பைப்பெண்ணாகச் செய்ததை முதலியனவும், திருநாவுக்கரசுநாயனூர் தமக்குற்ற சூலைநோயகற்றி, சமணர்களிட்ட நீற்றறை-விடம் - இடறச்செய்தயானை - கல்லோடுவீழ்த்தியகடல் - இத்துயரங்களினின்று நீங்கி, சூலமுத்திரையும் இடபமுத்திரையுந் தரித்து, அப்பூதிநாயனர் மகனுக்குற்ற அரவின் விஷத்தையகற்றி, படிக்காசுபெற்று, மறைக்கதவைத்திறந்து, திருவையாற்றிற் கைலாய தரிசனஞ்செய்ததை முதலியனவும், சுந்தரமூர்த்திநாயனூர் தமது திருமணத்திற் சிவபெருமான் அடிமைச்சீட்டுகாட்ட வன்றொண்டராகி, திருவதிகையில் திருவடிசூட்டப் பெற்று, திருவாரூரிற் பறவையாரைமணந்து, திருத்தொண்டத்தொகை யோதி, குண்டையூரிற் கொடுத்த நென்மலையைப் பரவையார் மனைக்கு வருவித்து, செங்கலைப்பொன்னாக்கி, மணிமுத்தாற்றிவிட்ட பொன்னைக் கமலாலயமென்னும் வாவியிலெடுத்து, திருவொற்றியூரிற் சங்கிலியாரைமணந்து, அதனாற் பரவையார் கொண்ட ஊடல்தீரச் சிவபிரானைத் தூதனுப்பி, காவிரி வெள்ளத்தைவிலக்கி, முதலையுண்ட சிறுவனை வெளிப்படுத்தி, வெள்ளானையிலிவர்ந்து திருக்கைலாயமடைந்ததை முதலியனவும், மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் குருந்தமரத்தடியில் இறைவனாலுபதேசிக்கப்பெற்று, நரிகளைப்பரிகளாக்கி, புத்தர்களைவாதில் வென்று, ஊமைப்பெண்ணைப் பேச

வித்து, தாம் ஓதிய திருமுறையைச் சிவபெருமானேயெழுதி அழகிய திருச்சிற்றம்பல முடையானெனக் கைச்சாத்திடச்செய்ததை முதலியனவும் எனக்கொள்க. (௧௩)

மெய்கண்டதேவர்.

சிறிய வாடியிற் பெரியமால் வரைப்பொருள் செறிந்தாங்
கறிவு நூல்களின் முடிவெலா மகப்படுத் தவற்றி
னெறியெ லாம்விளக் கியசிவ ஞானபோ தத்தைக்
குறிசெய் தீந்தமி ழாலுரை குரவனைப் பணிவாம்.

(இ - ள்.) சிறிய கண்ணாடியில், மிகப்பெரிய மலையின்பொருள்கள் விளங்குவனபோல,ஞானசாஸ்திரங்களின் முடிந்தபொருள்கள் எல்லாவற்றையும் தன்னகப்படுத்தி, அவற்றின்மார்க்கங்களை யெல்லாம் (நன்கு) விளங்கச்செய்த சிவஞானபோத மென்னு நூலைக்குறித்த மதுரமாகிய தமிழ்ப்பாக்களாலுரைத்தருளிய ஆசிரியராகிய மெய்கண்டதேவரை வணங்குவாம். எ - று.

ரௌரவாகமத்துப் பாசவிமோசனப் படலத்துக்கூறப்பட்ட சிவஞானபோதத்தை, சாலிவாகன சகம் ௧௧௪௫-ல் மெய்கண்டதேவர் செந்தமிழில் மொழிபெயர்த்தருளினரென்பது. (௧௪)

நமச்சிவாயதேசிகர்.

வேறு.

இருவினை யநாதி நிற்றற் கேதுவு மிருள நாதி
மருவிய செயலு நீங்கும் வண்ணமு மற்றுந் தேற்றி
யருள்பதித் தெனையு மாட்கொண் டாவடு துறைக்கண் வாழுந்
திருவளர் நமச்சி வாய தேசிகன் மலர்த்தாள் போற்றி.

(இ - ள்.) இருவினைகள் தொன்றுதொட்டே நிற்பதற்குக் காரணமும், ஆணவாதி மலசம்பந்தம் அநாதியாகவே (பசுக்களை) பொருந்திய செய்கையும், (அது) நீங்குந்தன்மையும், பிறவற்றையும் உணர்த்தி, கிருபை வைத்து (புல்லறிவினனாகிய) என்னையும் அடிமைகொண்டு திருவாவடுதுறையில் வாழ்கின்ற சிவஞானச் செல்வம் வளரப்பெற்ற நமச்சிவாயதேசிகரது மலர்போன்ற திருவடி துதிக்கப்படுவது. எ - று.

கடவுள்வாழ்த்து முற்றிற்று.

அவையடக்கம்.

சிற்பநூல் வழியிற் செய்த வுருவெனச் சிறப்புஞ் சாராப்
புற்பொரு ளுருவு மைங்கைப் புண்ணியன் புணர்ந்து நிற்பி
னற்புதப் பூசை கொள்ளு மவன்புகழ் நிறைத லாலே
நற்பதம் புணர்த ராவென் பாடலு நலத்த தாமே.

(இ - ள்.) சிற்பநூல் முறைப்படி யியற்றிய திருவுருவத்தைப்போல, சிற்பலக்ஷண மமையப்பெறாத அற்பமாகிய பொருளினாற் செய்த வுருவத்தையும் ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய புண்ணியசொரூபியாகிய கணேசப்பெருமான் கலந்துநிற்பாராயின், (அடியார்கள் செய்யும்) அழகிய பூசையைக் கொள்ளும் அவ்விறைவனுடைய

கீர்த்தி நிறைதலினாலே, நல்ல பதங்களைப் புணர்ந்திராத எனது பாடலும் நன்மையுடையதாகும், எ - று.

புத்பொருளென்றது கோமயத்தாற் செய்தது. அற்புதப்பூசையாவது.—ஆகமவிதிவழி செய்யப்படுவது. நற்பதம் என்றது சொற்குற்றம் பொருட்குற்றமுதலியன நீங்கிய சொற்களெனக்கொள்க. (க)

ஒருபொருண் முழுதுங் காணு முபபொரு ளியல்பு கூறக்
கருதுவ ரல்லர் மேனாட் கண்ணுதற் பெருமான் றானு
மருவிடை யூறு கண்டு வணங்கினு னென்று லந்தப்
பொருவிலி கதையான் கூறப் புகுந்தது நகைய தாமே.

(இ - ள்.) ஒரு பொருளை முற்றுமறியாதவர்கள் அப்பொருளினியற்கையைச் சொல்ல நினைக்கமாட்டார்கள். முற்காலத்தில், நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமா னும் (தமக்கு) இடையூறு உண்டானதைக்கண்டு பணிந்தாரென்று சொல்லுமிடத்தில், அந்தச்சமானமற்ற விநாயகப்பெருமானது சரிதத்தை யான் எடுத்துச் சொல்லப்புகுந்தது நகையதாகும். எ - று

உப்பொருளென்றதில் உகரம் சுட்டிடைச்சொல்.

விநாயகனென்பதற்குத் தனக்குமேல் ஓர்நாயனில்லாதவனெனப் பொருடரலின் பொருவிலியெனக்கூறினர்.

நகையதாகுமென்றது ஈண்டுச் சிலேடை வகையால் நகையினை விளைப்பதாகுமென்றும், ஒளியினைச் செய்வதாகுமென்றும் பொருள்படும். (உ)

சிறப்புப்பாயிரம்.

வீறுபெறு மாவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனருண் மெய்ஞ்ஞா னத்தின்
கூறுதெரி கச்சியப்ப முனிவரன்றான் கோதிலெழுத் தாதி யென்னு
மூறுசுவைப் பாறயிர்நெய் தேன்கழைநீ ராழிகடைந் துலகிற் செய்யு
ளேறுசுவை யமுதளித்தான் விநாயகமான் மியவிரத மினிப்ப மாதோ.

(இ - ள்.) பெருமைபெற்ற தட்பமாகிய திருவாவடுதுறையி லெழுந்தருளிய நமச்சிவாய தேசிகரருளிய உண்மைஞானத்தின் கூறுபாடுகளை யுணர்ந்த கச்சியப்ப முனிவர் குற்றமில்லாத எழுத்து - சொல் - பொருள் - யாப்பு - அணி யென்று சொல்லப்படும் ஊற்றெடுக்குஞ் சுவையினையுடைய பால் - தயிர் - நெய் - தேன் - கருப்பிரசம் ஆகிய கடலினைக்கடைந்து இந்நிலவுலகத்தில், சுவையேறிய அமுதமயமாகிய செய்யுட்களாகிய விநாயகமான்மிய மென்னும் இரசத்தினை (புலவர்கட்கு) இனிக்கும்படி யுதவினர். எ - று. (க)

வேறு.

சொல்லார்ந்த புகழ்த்தொண்டை வளநாட்டிற் சிறந்த
துளுவர்குல சிகாமணியாங் கந்தப்ப னருளும்
வல்லாண்மைத் தடம்புயத்தோன் குளந்தையூர் வள்ளன்
மாமேரு காவலனும் வரம்பில்பெரும் புகழோன்

வில்லார்ந்த வருட்சிவபுண் ணியக்கொழுந்தா யுலகில்
விளங்குசிதம் பரபூபன் விநாயகமான் மியத்தை
யெல்லாரு முயத்தமிழா லருளுகெனத் தந்தா
னிருந்துறைசைக் கச்சியப்ப வெல்லையின்மா தவனே.

(இ - ள்.) (கவிவாணர் செய்த) பாக்களிற் பொருந்திய கீர்த்தியையுடைய வளமமைந்த தொண்டைநாட்டில், சிறப்புற்ற துளுவவேளாளர் குலத்திற்கோர் சிரோரத்தினமாகிய கந்தப்பமுதலியார் பெற்ற வலிதங்கிய ஆண்மையினையுடைய பூரித்த புயங்கள் வாய்ந்தவனும், குளத்தூரில் (வாழ்ந்த) வள்ளலும், மகமேருவைப்போலக் காத்தற் றொழிலில் வல்லவனுமாகிய எல்லையில்லாத பெரிய கீர்த்தியுடையவனும், ஒளிவாய்ந்த அருண்மயமாகிய சிவபுண்ணியக் கொழுந்தாய் உலகில் விளங்குபவனுமாகிய சிதம்பரபூபன், விநாயகப்பிரபாவத்தை, யாவருங்கடைத்தேறும்படித் தமிழ்ப் பாக்களாலருளிச்செய்க வெனக்கேட்க, பெருமை வாய்ந்த திருவாவடுதுறையி லெழுந்தருளிய அளவில்லாத சிறந்த தவத்தினையுடைய கச்சியப்ப முனிவர் செய்தருளினார். எ - று.

"ஆக்கியோன் பெயரே வழியே யெல்லை - நூற்பெயர் யாப்பே நுதலிய பொருளே - கேட்போர் பயனோ டாயெண் பொருளும் - வாய்ப்பக் காட்டல் பாயிரத் தியல்பே" என்றும், "காலங் களனே காரண மென்றிம் - மூவகை யேற்றி மொழிநரு முளரே" என்றுஞ்சூத்திரமாகலின், "இருந்துறைசைக் கச்சியப்ப வெல்லையின் மாதவனே" என்றதால் ஆக்கியோன் பெயரும், "விநாயகமான்மியத்தை" என்றதால், வடமொழிப் பார்க்கவபுராணத்தின் மூலமாகிய வழியும், "எல்லாரும்" என்றதால், குணகடல் குமரி குடகம் வேங்கடமென்னு நான்கெல்லைக்குட்பட்ட தமிழ்நாட்டு வழங்கலாகிய எல்லையும், "விநாயகமான்மிய" மென்றதனாலேயே நூற்பெயரும், "தமிழால்" என்றதால் விருத்தப்பாக்களாகிய யாப்பும், "உய" என்றதால் நுதலிய பொருளும், கேட்போர்பயனுங் கூறினாரெனக் கொள்க.

இனி, காலமென்றதை இவர் சாலிவாகனசகம் கசுசஎ-ல் இருந்தவரெனவும், களனென்றதைச் சென்னைநகரில் ஸ்ரீபிரசன்னவிநாயகர் சந்நிதியில் அரங்கேற்றியதென்றும், காரணமென்றதை "சிதம்பரபூபன்விளம்புகென" என்றதால் அவராற் கேட்கப்பட்டதென்றுங்கொள்க. (உ)

ஆக திருவிருத்தம் - உக.

திருநாட்டுப்படலம்.

வேறு.

அடுத்த விக்கனை பிரசன்ன விநாயக னருளாற்
றொடுத்த லாலவ னுடைஞ் தொண்டைநாட் டினையும்.
விடுத்தி டாவவன் சென்னைமா நகரையு மேன்மை
மடுத்த நாவலர் வியத்தக முந்துற வகுப்பாம்.

(இ - ள்.) பொருந்திய இச்சரிதமானது பிரசன்ன விநாயகப்பெருமானது திருவருளினாற் பாடப்படுவதால், அவ்விறைவனெழுந்தருளிய நாடெனக்கூறப்படுந் தொண்டைநாட்டினையும், அக்கடவுள் பிரியாத சிறந்த சென்னைநகரத்தினையும், மேன்மை தங்கிய நாவின் வன்மைவாய்ந்த புலவர்கள் களிக்கும்படி முற்பட (எடுத்துக்) கூறுவாம். எ - று. (க)

வேறு.

அண்டரும் புகழ்துண் டீர னுண்டுதுண் டீர நாடாய்த்
தண்டகன் பின்ன ராண்டு தண்டக நாடாய்ப் பின்னர்த
தொண்டைமா னுண்டு தொண்டை நாடெனத் துலங்கிற் றென்ப
பண்டயன் படைப்புத் தொட்டுப் பயிலுமித் தொல்லை நாடு.

(இ - ள்.) பூர்வத்திற் பிரமதேவனது சிருஷ்டி காலந்தொடங்கிப்பொருந்திய இப்பழையநாடானது தேவர்களும் புகழுந்துண்டீரன் அரசுசெய்து துண்டீரநாடாயும், அதன்பின்னர் தண்டகன் அரசுபுரிந்து தண்டகநாடாயும், அதன்பின்னர் தொண்டைமான் அரசியற்றித் தொண்டைநாடாயும் விளங்கியதென்று சொல்லுவர். எ - று. (உ)

கயிலையி லிழைத்த குற்றங் கழுவுதல் வேண்டிப் போந்த
மயிலிய லுமையா ளாறு நகரையும் வழியிற் போக்கி
யுயரிய நகரி தென்றே யுற்றமா காஞ்சி மூதூர்
செயிரறத் தன்பாற் கொண்டு சிறந்தது தொண்டை நாடு.

(இ - ள்.) திருக்கைலாயகிரியில் (சிவபெருமானது திருவிழியைப்புதைத்த) குற்றத்தை நீக்குதல் விரும்பிப் (பூவுலகுக்கு) வந்த மயிலின் சாயலையுடைய உமாதேவியார் (புண்ணிய புரிகளில்) ஆறுநகரங்களையும் வழியிலேவிடுத்து (தாண்டி, அவ்வேழனுள்ளும்) சிறப்புற்ற நகரமிதுவேயென்று பொருந்திய சிறந்த காஞ்சியென்னும் பழைய நகரத்தைக் குற்றமறத் தன்னிடங்கொண்டு மேம்பட்டிற்றது தொண்டைநாடு. எ - று.

உமாதேவியார் சிவபெருமானது திருக்கண்புதைத்த காலத்தில் ஆன்மாக்கள் இருளா லல்லலுற்றமை கருதி,நீதென்றிசை சென்று எம்மை யர்ச்சித்துப் பாகம் பெறுகவென்றமையின் அக்கட்டளையைக் கடவாது காஞ்சியிற் றவஞ்செய்து சென்றனரென்பது சரிதம்.

புண்ணிய நகரங்கள் ஏழு. அவற்றை,

காசிகண்டம்.

"காசிமாயாபுரியவந்திகாஞ்சிமற்
றோசைகொளயோத்திவண்டுவரையொப்பறு

மேலிலாமதுரையென்றிசைக்குமேழ்புவி
மாசறுமுத்தியைவழங்குமென்பவே."—என்பதனானறிக். (௧)

நாட்டினுக் கியல்பு கூறப் புகுந்தநா வலர்க ளெல்லா
நாட்டினிற் சிறந்த தொண்டை நாட்டினை நோக்கிப் போலும்
வாட்டமி லிருநீர் வாய்ந்த மலையரன் வருநீ ராதி
கோட்டமில் பொருள்க ளெல்லாங் குறித்தெடுத் துரைத்த வாறு.

(இ - ள்.) நாட்டுக்குச் சிறப்புரைக்கப் புகுந்த கவிவாணர்கள் யாவரும், குறை வில்லாத பெருமிதம் பொருந்திய மலையரணும் வருகின்ற நீராறுமுதலிய கோணுத லில்லாத பொருள்களையெல்லாஞ் சுட்டி யெடுத்துச் சொல்லியவகை. நாடுகளிற் சிறந்த தொண்டைநாட்டின் சிறப்பு நோக்கிப்போலும். எ - று.

நாடுகளி லெல்லா மேம்பட்ட தொண்டைநாடு இருநீர்வாய்ந்த மலையரண் முதலியன பொருந்தி நிற்றலைக்கண்டுதான் கவிவாணர் பிறநாடுகளின் சிறப்பையுரைத் தனர்போலு மென்பது கருத்து. (௨)

மழைவளம் வறந்த போது மணலகழ்ந் துழுவ ரெல்லாம்
விழைபுனல் கொள்ளு மாறு வேறுவே றொழுகு மேனுந்
தழைபுனற் பாலி தேனுத் தருபயத் தொழுகுஞ் சீராற்
பழையதுண் டீர நாட்டைப் பாலிநா டெனவுஞ் சொல்வார்.

(இ - ள்.) மழை வளப்பங்குன்றிய காலத்திலும் உழவர்கள் யாவரும் மணலி னைத் தோண்டித்தாம் விரும்பிய நீரினைக் கொள்ளும்படி (கால்முதலிய வுருவேற்று) வெவ்வேறாக ஒழுகுமாயினும், பெருகுகின்ற நீரையுடைய பாலாறானது காமதேனு சொரிந்த பாலினொலொழுகுஞ் சிறப்பால், பழமையாகிய துண்டீரநாட்டைப் பாலிநா டென்றுஞ் சொல்வார்கள். எ - று. (௩)

வேறு.

மாலெ னப்படு மேகமால் வாரிதி யடுத்துச்
சீல மெய்ந்நிறம் வேறுமாய்த் தேவருக் கமுதஞ்
சால நல்கினன் சார்ந்துரு வேறுமாய் நாமு
ஞால நல்குது மமுதென நரலைநோக் கினவே.

(இ - ள்.) மாலென்று சொல்லப்படும் மேகம், திருமால் (பாற்) கடலைச்சேர் ந்து, சிறப்புற்ற தனது தேகநிறம்வேறாகித் தேவர்கட்கமுதத்தை மிகுதியாகக்கொடுத் தனன். (ஆதலின்) நாமும் (அங்குச்) சென்று உருவம் வேறுபட்டு உலகினருக்கு அமு கொடுப்போமென்று கடலைக்கண்டன. எ - று.

மாலென்பது மேகத்திற்குந் திருமாலுக்கும் பெயராகவின் நமது பெய ருடைய வொருவனியற்றியவாறு நாமுஞ் செய்வோமென்று கருதியதாக வுருவகஞ் செய்தார். அமுதமென்பதும் அவ்வாறே அமிர்தத்திற்கும் ஜலத்திற்கும் பெயர். (௪)

திருவு மற்றவு முந்துறச் செறிந்துயிர் தேம்ப
வுருவ வல்விட முதலிய பாற்கடன் மறந்து
மருவி லேமென வொழித்தொரு மாதவற் குணவாயப
பொருதி னைப்பெருங் கங்கைதோய் புணரிசார்ந் தனவே.

(இ - ள்.) திருமகளையும் ஏனைய பொருள்களையுந் தன்னிடத்துடைத்தாகி, மூன்றுற உயிர்கள் துக்கிக்கும்படி நிறமமைந்த வலிய விடத்தைக்கொடுத்த திருப்பாற் கடலை மறந்துஞ் சேரோமென்று நீக்கி, ஒப்பற்ற அகத்திய முனிவனுக்கு ஆபோசனமாகி, மோதுகின்ற அலையையுடைய பெரிய கங்காநதி பாய்கின்ற ஜலசாகரத்தையடைந்தன. எ - று.

"திருவுமற்றவுஞ் செறிந்து, உயிர்தேம்ப வுருவவல்விட மூன்றுற உதவிய" என்றங்வயஞ்செய்துகொள்க (எ)

எம்மை யூர்தரு மிந்திர னினமலைச் சிறகு
தம்மை யீர்ந்தநாட் டப்பிவந் தொளித்தமை நாக
விம்ம லோங்கலை வெளிசெய்வா மெனவிழை நனபோற்
சும்மை மாகடல் குழிபடத் தோயம்வாய் மடுத்த.

(இ - ள்.) எம்மை வாகனமாகக்கொள்ளும் இந்திரன் தொகுதியாகிய மலைகளின் சிறகுகளையரிந்த காலத்தில், (அவன்கண்கட்குப் புலப்படாது) தவறிவந்து ஒளித்துக்கொண்ட பூரித்த மைநாகமலையை (இப்பொழுது) வெளிப்படுத்துவோமென்று விரும்பியனபோல, ஒலிபொருந்திய பெரிய சமுத்திரமானது குழிபடும்படி சலத்தைப் பருகின. எ - று.

மைநாகமென்றது இமாசத்தின் மகன். (அ)

வெளிப்ப டுத்தினும் வெருவிவந் தொளித்தமால் வரையை
யளிப்ப தல்லது மானவே லிந்திர னடுத்து
விளிப்ப தின்மையை நினைந்துவெண் டிரைப்புனன் முழுதுங்
களிப்ப வுண்டிடா தெழுந்தன கறுத்துமா மேகம்.

(இ - ள்.) வெளிப்படுத்தினாலும், அச்சமுற்று வந்து (கடலிலொளித்த அப்) பெரியமலையை மாட்சிபொருந்திய வச்சிரவேலேந்திய இந்திரன் (இனி) காப்பதல்லது சமீபித்து அழிப்பதில்லை யென்பதைக்கருதி, வெள்ளிய அலையையுடைய கடனீர் முழுவதையுஞ் சந்தோஷமெய்தப் பருகாமல், பெரிய மேகங்கறுத்தெழுந்தன. எ - று.

அச்சமுற்றுக் கடலிலொளித்த அம்மலையை இனி யிம்சைசெய்யானாதலின், அதனை வெளிப்படுத்தாதொழிந்தன வென்றார். கறுத்து என்றதற்குக் கருநிறமுற்று என்றும, கோபித்து என்றும் பொருள்படும்.

"வெளிப்படுத்தினும் * விளிப்பதின்மையை நினைந்து * உண்டிடாதெழுந்தனமேகம்" எனமுடித்துக்கொள்க. (௯)

வெளிறு நீரரும் பெரியரை மேவிடி னவர்த
மொளிறு நீரெலா முறுவரென் பதுதிட முவரி
குளிரு நீரும்வண் ணமுங்குரூஉத் தழலும்பே ரொலியுந்
துளிசெய் மாட்சியும் பெற்றன தோய்ந்தவெண் மேகம்.

(இ - ள்.) வெளிற்றுத்தன்மையுடையவர்களும் மேலோரையடைந்தால், அப்பெரியோருடைய சிறந்த தன்மைகளெல்லாவற்றையும் அடைவார்களென்பது நிச்சயம். (அதுபோல) சமுத்திரத்திற் படிந்த வெள்ளியமேகம் (அதனது) தட்பமும் சலமும் கருநிறமும் செவ்விய அக்கினியும் பேரிரைச்சலும் துளிக்கின்ற மேம்பாடும் (ஆகிய இவற்றை) பெற்றன. எ - று.

வண்ணம் - நிறம்; எண்டுக்கருமை. தழுவென்றது கடலில் வடவாமுகாக்கி னியும் மேகத்தில் நெருப்புமென்க. பேரொலிகடலினைச்சலும் மேகர்ச்சனையுமரம். மற்றவை வெளிப்படை. (௫௦)

குங்கு மங்குலாஞ் சிலைநுத லோடுகோ மளமா
ரங்க மெங்கணும் பசப்புறச் சூற்பொறை யாற்றுத்
தங்கு மின்னிடை நுடங்கவா யரற்றொலி தழங்க
மங்குன் மங்கைநீ ரெனுமகப் பயப்பவான் பரந்தாள்.

(இ - ள்.) குங்குமம் விளங்கும் புருவமாகிய வில்லோடும், இளமைவாய்ந்த தேகமுழுவதும் பசலைநிறமெய்தவும், கர்ப்பச்சுமைபொறாது விளங்குகின்ற மின்னலாகிய இடையொசியவும், வாயினொலிச்சலிடும் ஓசை விளங்கவும், மேகமாகிய பெண் நீர் என்னுங் குழந்தையைப்பெற ஆகாயம் (ஆகியஇடத்திற்) பரவினள். எ-று.

குங்குமம் - செம்மைநிறம். ஆற்று - ஈறுகெட்ட எதிர்மறை வினையெச்சம்.

கவர்பொ ருட்படு நூல்களின் கரிசெலா மகற்றி
யிவர்பொ ருட்டிற மிதுவென வியம்புமா ரியர்போ
லுவர் கற்றியொண் டீம்புன லுயிரெலாம் பருகத்
துவரும் வெப்பறச் சொரிந்தன சுரந்துகா ரெழிலி.

(இ - ள்.) குற்றமாகிய பொருள்கள் பொருந்திய நூல்களின் குற்றங்களையெல்லாம் விலக்கி, மேன்மையாகிய பொருளின்றிறமிது தானென்று (அளவிட்டு) உரைக்கும் மேலோர்போல, கரியமேகங்கள் (சமுத்திர நீரின்) உப்புததன்மையை விலக்கி, ஒள்ளிய மதுரமாகிய சலம் (ஆக்கி, அதனைப்)பிராணிகள்யாவும் பருகும்படி, துன்புறுத்தும் (வெயில்) வெப்பமொழியும்படி ஊற்றெடுத்துப் பொழிந்தன. எ - று.

காரெழிலி - கார்காலத்துதித்தமேகம். (௫௨)

திரைய டங்கலுஞ் சொரிந்தன தேமலர்ப் பண்ணைத்
தரைய டங்கலுஞ் சொரிந்தன தண்ணிழற் கான
நிரைய டங்கலுஞ் சொரிந்தன நெடும்புன லருவி
வரைய டங்கலுஞ் சொரிந்தன வள்ளியோர் போல.

(இ - ள்.) (மேகங்கள்) கொடையாளிகள்போல, சமுத்திரமாகிய நெய்தநில முழுதும் பொழிந்தன; தேனமைந்த மலர்கள் பொருந்திய வயல்களையுடைய (மருத) நிலமுழுதும்பொழிந்தன; தண்ணிய நிழலைச் செய்கின்ற வனமாகிய (முல்லைநில) வரிசையெல்லாம் பொழிந்தன; நெடிய நீரையுடைய அருவியாறமைந்த மலை (ஆகிய குறிஞ்சி) நிலமுழுதும் பொழிந்தன. எ - று. (௫௩)

உரிய தாகிய பருவமிவ் வாறொழிந் ததற்பின்
கரிய வார்கட னீர்நசை கதித்தகா ரணத்தாற்
பரியு மாமழை மதிதொறு மும்முறை பருகிச்
சொரியு மாகடன் பூண்டன சுரர்களுங் களிப்ப.

(இ - ள்.) உரியதாகிய (கார்ப்) பருவம் இவ்வகையாகச் சென்றதன்பிறகு நெடிய கருங்கடற் சலத்தில் விருப்பமுற்ற காரணத்தினால் விரும்பும் சிறந்த மேகங்கள் மாதந்தோறும் மும்முறை (அதனைப்) பருகி, தேவர்களுஞ் சந்தோஷிக்கும்படி (மழை) சொரியும் வகையாகக் கடமையைக்கொண்டன. எ - று.

மதிதொறு மும்முறை பருகிச் சொரிதல் - மாதமும் மாரிபெய்தல். அதாவது பதினைந்து தினங்கள் கழிந்தபின்னர் பத்தாநாளில் மழைபொழிதலென்பது ஆன்றோர் உரையிற்கண்டது. (கச)

மாயை காரியப் பொருள்களை யடியர்பால் வழங்கித்
தூய வான்பொரு ளெளிதுறுஞ் சுகுணரே போலத்
தீய தாம்புனற் செழுமுகிற் களித்திருங் கடலும
பாய தீம்புன னதிகளாற் பருகின மாதோ.

(இ - ள்.) மாயாகாரியமாகிய பொருள்களை அடியவர்கட்குக் கொடுத்து, சிற மோக்ஷப்பொருளை யிலேசாகப் பெறும் நற்குணமுடைய மேலோர்போல, பெரிய சமுத்திரமும் தீய (உவர்) நீரைச் செழிய மேகங்களுக்குக் கொடுத்துப் பரவிய மதுரமாகிய நீரை (கங்கையாதி புண்ணிய) நதிகளாற் பருகின. எ - று.

மாதோ - அசை. (கரு)

அருவி வீங்கின மலைகள்கான் யாறுமிக் கார்த்த
பொருவில் கானகம பூம்பணை பொய்கைகா லாறு
மருவு மேரிக ணிறைந்தன மருதவைப் பிடங்கள்
பெருக வூறின கேணிகள் பெருங்கடற் கரைக்கே.

(இ - ள்.) மலைகள் (பொருந்திய குறிஞ்சிநிலங்களில்) அருவியாறுகள் பெருகின. ஒப்பில்லாத முல்லைநிலங்களில் காட்டாறுகள் மிகுந்து ஆர்ப்பரித்தன. மருதநிலங்களிற் பொருந்திய பொய்கைகளும் கால்வாய்களும் ஆறுகளும் ஏரிகளும் நிறைந்தன. பெரிய (நெய்தநிலமாகிய) கடற்கரையிலுள்ள கிணறுகள் (நிறைந்து) பெருகும்படி யூற்றெடுத்தன. எ - று. (கசு)

மலர்த லைபபுவி யுயிர்களும வானவர் குழுவு
மலகி லின்புற வுதவிசெய் தருளுமா மழையி
னலனு ரைத்தன நலத்தகு நானில வரைப்பிற்
குலவு மைந்திணை வளமினிக் கூறுது முறையால்.

(இ - ள்.) இடமகன்ற பூமியிலுள்ள பிராணிகளும், தேவர்கூட்டமும், குற்றமில்லாத இன்பத்தை நுகரும்படி யுதவிசெய்கின்ற பெரிய மழையினுடைய சிறப்பினைச் சொன்னோம். நன்மைபொருந்திய நால்வகை நிலங்களாகப் பிரிந்த பூமியிற் பொருந்திய ஐந்திணை வளங்களை யினி முறைப்படி (எடுத்துக்) கூறுவாம். எ - று.

திணைகள் ஐந்து : அவை குறிஞ்சி - முல்லை-மருதம் - நெய்தல்-பாலை எனப்படும். அவற்றுட்குறிஞ்சி - மலையும்மலைசேர்ந்தநிலனும், முல்லை-காடுங் காடுசேர்ந்த பூமியும், மருதம்-வயல் நிலனும் வாசஸ்தலமும், நெய்தல் - கடலுங் கடற்கரையுங் கழியுங் கழிக்கானலும், பாலை - இந்நால்வகை நிலத்து நிகழ்வதுமாம். (கஎ)

குறிஞ்சி.

வேறு

வெள்ளிவெற் பிறையைத் தாங்கி விளங்கிய துமைமையைத் தாங்கித்
தெள்ளிய விமைய வெற்புஞ் சிறந்தது மூவர்த்தாங்கி
யொள்ளிய மேரு வெற்பு முயர்ந்ததென் றேங்க லெல்லா
மள்ளிலை வேலற் றாங்கி யருமபயன் படைத்து நிற்கும்.

(இ - ள்.) வெள்ளிமலையாகிய திருக்கைலாயகிரி சிவபெருமானைத் தரித்து (ஏனைய மலைகளில்) விளங்கியுள்ளது. புனிதமாகிய இமயமலையும் உமாதேவியாரைத் தரிசித்துச் சிறப்புற்றது. ஒளிபொருந்திய மேருமலையும் திரிமூர்த்திகளையுந் தரித்து உயர்வுற்றதென்று கருதி, மலைகள் யாவுங் கூரிய வெற்றிலைபோன்ற வேற்படையேந்திய முருகக்கடவுளைத் தரித்து அரியபிரயோசனத்தைப் பெற்று நிற்கும். எ - று.

அரும்பயன் படைத்துநிற்குமென்றது, கைலாயம் இமயம் மேரு இவற்றைப் போலன்றி, அந்நிலத்திற்கேயுரிய கடவுளைத் தம்பாலுறப்பெற்றமையாலெனக (௧௮)

பன்றியைத் தொடர்ந்த வேடன் பயந்தசே யிவனு மாய
வன்றியை வேட்டை யாடி மருப்பொன்று வாங்கும் வேட
னென்றறு முகவன் வைகு மிறும்புசூழ் பசும்பொற் சாரற்
குன்றக மென்று மெங்குங் குடிகொளும் வேடச் சாதி.

(இ - ள்) (மூகாசுரனென்னும்) பன்றியைக் (கொன்று அர்ச்சுனனைக் காக்கும்படி) தொடர்ந்த வேட்டுருவங்கொண்ட சிவபெருமான் பெற்றருளிய இவனும், (திருமாலினவதாரமாகிய) மாயப்பன்றியை வேட்டையாடி (அதன்) தந்த மொன்றினைப் பறிக்கும் வேடுவன் என்று, குமாரக்கடவுள் வசிக்குங் குறுங்காடுகள் சூழ்ந்த பசியபொன்னையுடைய சாரல்களமைந்த மலையிடங்களிலெல்லாம் எப்பொழுதும் வேடச்சாதி குடிகொண்டிராநிற்கும். எ - று.

பன்றி - வன்றி. "பவயோரபேதஃ" என்பது விதி.

இறுங்குசூழ் எனப் பாடமுமுண்டு. இறுங்கு = சோளத்திலோர்வகை. (௧௯)

மலைவரு முமையாண் முன்கை வளர்கிளி யினமா மென்றே
யலைசிறைக் கிளியு மொன்று மணிவரைக் கிழவ னூர்தி
யுலைவறு மயிலா மென்றே யுலப்பிலா மயிலு மீண்டி
யிலைவளர் சாரற் சோலை யினத்தொடுமே பயிலா நிற்கும்.

(இ - ள்.) இமாசலத்திற்றோன்றிய உமாதேவியாரது முன்கையில் வளர்கின்ற கிளியானது(தமக்கு) இனமாகுமென்று கருதியே அலைகின்ற சிறகையுடைய கிளிகளும், அழகிய குறிஞ்சி நிலத்தலைவனாகிய முருகக்கடவுளுக்கூர்தியாகிய கெடுதலற்றமயில்(தமக்கினம்)ஆகுமென்று கருதியே கணக்கில்லாத மயில்களுங்கூடி, தளிர்கள் வளராநின்ற மலைச்சாரலிலுள்ள சோலையில் எக்காலமுந் தமதினத்தோடுஞ் சஞ்சரிக்கும். எ - று.

கிளியும் மயிலும் இனமாமென்றே சோலையில் என்றும் இனத்தொடும் பயிலாநிற்கும் எனக்கூட்டுக. (௨௰)

மாயையில் வல்ல சிங்க மதமலை பன்றி வென்ற
தூயவன் சூழல் வைகிற் றோல்வியில் வலியுண் டாமென்
றாயின கருத்தி னோடு மடுத்திருந் தனவே போன்ற
மேயின மடங்கல் வேழம் பன்றியும் வேங்கை மற்றும்.

(இ - ள்.) மாயத்தொழிலில் வல்ல சிங்கமும் யானையும் பன்றியுமாகிய இவற்றைச் சயங்கொண்ட புனிதனாகிய முருகப்பிரான் வசிக்குமிடத்தில் (நாமும்) வசித்தால், தோல்வியில்லாத வல்லபமுண்டாகுமென்றுட்கொண்ட கருத்துடன் சிங்கமும் யானையும் பன்றியும் வேங்கையும் பிற (காட்டு) மிருகங்களுஞ் சமீபித்திருந்தாற் போன்றனவாகிப் பொருந்தின. எ - று.

மதமலை—மதத்தையுடையமலை. சிங்கமென்றது சிங்கமுகாசுரனையும், மதமலை தாரகனையும், பன்றி திருமாலின் வராகவுருவையு முணர்த்தி நின்றன.

தோல்வியில் வலியுண்டாமென்றதற்குத் தோல்வியடையத்தக்க காலம்வரின் இப்பெருமானருளால் வலியுண்டாமென்றும், தோல்வி தேவகதியாக வருமாயினும் நீங்காத வலியுளதாயிருக்குமென்றும் பொருள்படும். தோல்வியில் வலியெனவே வெற்றியெனக்கொள்க. (உக)

வெறிகமழ் நாகச் சூழல் வெறிமத நாகந் துஞ்சும்
முறிவளர் வேங்கைச் சூழன் முதிர்சின வேங்கை துஞ்சுஞ்
செறியிலைச் சேவின் சூழ றிரிதரு சேக்க டுஞ்சுங்
கறிவள ரில்லஞ் சூழல் கானவ ரில்லந் துஞ்சும்.

(இ - ள்) மணம்வீசுங் குங்கும மரத்தடியில் வெறிகொண்ட மதத்தையுடைய யானைகள் துயில்புரியும். தளிர்கள் வளர்கின்ற வேங்கைமரத்தடியில் முதிர்ந்த சினத்தையுடைய வேங்கைகள் துயிலாநிற்கும். நெருங்கிய இலையையுடைய செம்மரத்தடியில், திரிகின்ற எருதுகள் தூங்கும். மிளகுக்கொடிபடர்ந்த தேற்றுமரத்தடியில் வேடுவர் சிற்றில்கள் பொருந்தியிருக்கும். எ - று. (உஉ)

முருகவேள் வலியென் சொல்கேன் முந்துறப் பணியும் வேடர்
திருகுவார் முகத்து ரோமஞ் சென்றொரு கணையாற் சிங்க
மருவிபாய் மதமால் யானை யடல்கெழு கேழல் வேங்கை
வெருவவே வேட்டை யாடி மீள்குவர் நாளு நாளும்.

(இ - ள்.) (குறிஞ்சிவேந்தாகிய முருகப்பிரானது) திருமுன்னர் வணங்கும் வேடர்கள் தமது முகத்திலுள்ள திருகிய நீண்ட உரோமத்தினின்றுஞ் சென்ற ஒரு பாணத்தினாற் சிங்கமும், மதசலம் அருவியாகப் பாய்கின்ற யானையும், வலிமைமிக்க பன்றியும், வேங்கையும் (தம்மைக்கண்டு) பயப்படும்படி வேட்டையாடித் தினந்தோறுந் திரும்புவார்கள் (ஆதலின்) குமாரக்கடவுளுடைய வல்லபத்தை யாதென்று (அளவிட்டுக்) கூறுவேன். எ - று.

அந்நிலத்து வசிக்கும் வேடர் வில்முதலியன வேண்டாது தமது மீசையை முறுக்கி அதன்கண், கணையைவைத்து எய்வரெனக்கூறுதல் கர்ணபரம்பரையில் கேள்வி. அன்றியும் "வேடர் முகத்துரோமந் திருகுவார். சென்று ஒருகணையால் * * * * வேட்டையாடி மீள்வர்" என அந்வயஞ்செய்து, மீசை முறுக்கி வேட்டையாடி வருவர் எனப்பொருள் கூறினும் பொருந்தும். (உஙு)

சந்தன மகில்கற் பூரங் குங்குமத் தருக்கள் சாடிச்
செந்தினை வித்துவார்கள் செழுங்கனன் மடுக்குந் தோறுங்
கொந்துகொண் டெழுந்த தூமங் குன்றக முழுதும் போர்த்திட்
டந்தரத் தமரர் தூய வாக்கையுங் கமழப் போர்க்கும்.

(இ - ள்.) சந்தனமும் அகிலும் கற்பூரமும் குங்குமமுமாகிய மரங்களை வெட்டியெறிந்து, செவ்விய தினையை விதைப்பார்கள். (அவ்விறகில்) தீமூட்டுந்தோறும் கூட்டமுற்றெழுந்த புகையானது மலையிடமுழுவதும் மூடிக்கொண்டு ஆகாயத்திலுள்ள தேவர்களது புனிதமாகியசரீரத்தையும் பரிமளிக்கும்படி மூடாநிற்கும். எ- று.

அமரர்—இறப்பற்றவர்.

தேவருடல்கள் மணஞ்சொரிதலுக்குக்குன்றவாணர் வெட்டியெறிந்தசந்தன முதலியவற்றி னிந்தனத்தில் தீ மூட்டுதலே காரணமெனக் குறித்துரைத்தனர் (உச)

ஆரமு மகிலு மற்று மாருயிர் மடிந்துங் கந்தஞ்
சேரவிண் ணவர்க்கு நல்குஞ் செய்கையுந் தமக்கவ் வாறு
கூரற மிலாத வாறுங் குறித்தெழுஞ் சமழ்ப்பான் முற்றும்
வேரல்க ளுரிஞ்சித் தாமே வெந்தழன் மூழ்கா நிற்கும்.

(இ - ள்) சந்தனமரமும் அகின்மரமும் பிறமரங்களுந் தமது அரிய உயிர் நீங்கியும், தேவர்களுக்கு வாசத்தைப்பொருந்தக் கொடுக்குஞ்செயலையும், தமக்கு அவ்வண்ணமாக மிக்க புண்ணியமில்லாத வகையையுங் கருதித்தோன்றிய வருத்தத்தினால், முதிர்ந்த மூங்கில்கள் (ஒன்றோடொன்று) உராய்ந்து தாமே வெவ்விய அக்கினியில் மூழ்கும். எ - று.

மூங்கில்கள் ஒன்றோடொன்றுராய்ந்து தீப்பற்றியெரிதல், சந்தனமுதலிய மரங்கள் தேவர்கட்குதவியாதல்போல யாம் பயன்பட்டிலோமென்னும் மனவருத்தத்தாலெனக்கூறினர். (உரு)

இரும்பனை வெளிற்றின் புன்சா யெனமலி மயிரி னுக்கைக்
கரும்பெருங் கரடி வேய்கால் கனலினை யஞ்சிச சாரத்
தரும்பகந் தேறற் பூங்காத் தன்பெயர் குறித்து வானம்
வரும்புயல் வளைத்துச சீத மலிந்ததன் னுயிரைக் காக்கும்.

(இ - ள்.) வெளிற்றினையுடைய கரியபனையின் புல்லிய செறும்புபோன்ற (கருநிறத்தையுடைய) மிகுந்த மயிர்பொருந்திய உடலையுடைய கரிய பெரிய கரடியானது மூங்கில் சொரிந்த நெருப்புக்குப் பயந்து (தன்பால்) அடைய, பசியதேனைச் சொரியும் பூஞ்சோலையானது (காவென்னுந்) தன்பெயரை நினைத்து, ஆகாயத்திலுழலும் மேகத்தைவளைத்துக் குளிர்மிகுந்து அதனுயிரைப் பாதுகாக்கும். எ - று.

தன்பெயர் குறித்து என்றது சோலைக்குக் காவென்று பெயராதலின்.

"இரும்பனை வெளிற்றின்புன்சாயெனமலிமயிரினுக்கை" என்றதை, திருமுருகாற்றுப்படை "இரும்பனை வெளிற்றின் புன்சா யன்ன - குரூஉமயி ரியாக்கைக் குடாவடி" என்பதுபோல "வெளிற்றின் இரும்பனைப்புன்சாய் எனமலிமயிரினுக்கை" என அந்வயங்கொள்க. (உசு)

தரையக் முழுதும் விற்குஞ் சந்தனப் பொதும்ப ருள்ளால்
விரைநுகர் விருப்பாற் றாவ மேவிய வராவி னுச்சி
நிரைமணி யிருள்கால் சீத்து நீடொளி விரிக்குங் காட்சி
வரையர மகளிர் வைத்த விளக்கமே மானு மன்றே.

(இ - ள்.) நிலவுலகமுழுவதும் விலைகொள்ளுஞ் சந்தனச் சோலையில், வாசத்தை நுகர்தலாகிய இச்சையினால் மிகுத்துச்சென்ற சர்ப்பங்களின் உச்சியிலுள்ள வரிசையாகிய மாணிக்கங்கள் (ஆங்குள்ள) இருளினையகற்றி நெடிய பிரகாசத்தையுண்டுசெய்யுந் தோற்றமானது, அக்குறிஞ்சி நிலத்துள்ள அரமகளிர்கள் தாபித்த விளக்குகளையேபோன்று விளங்கும். எ - று.

நாகரத்தினங்கள் அரமகளிர் வைத்த தீபங்கள்போன்றிருந்தனவென்பதாம்.

வெற்றிற லவுணர்த் தாக்கி விண்ணர சளித்த நம்பி
சிந்தையின் மகிழ்ச்சி கூரச் சேர்ந்தவன் செவ்வி நோக்கி
மந்தண மான வெல்லாம் வகுத்துரைத் திருத்தி யாலென்
றிந்திர னவைப் போந்தாங் கினமுகி றவழா நிற்கும்.

(இ - ள்.) கொடிய வலியமைந்த (சூரபன்மனுதி) அசுரர்களைச் சங்கரித்து தேவராச்சியத்தை (எனக்குக்) கொடுத்த முருகக்கடவுள் மனதிற்களிப்பு மிகும்படி (ஆங்கு) அடைந்து காலம்பார்த்துஅவரிடம் இரகசியங்களையெல்லாம் விளக்கிக்கூறியி ருப்பாயாகவென்று, இந்திரன் கடாவச்சென்றன போலக் கூட்டமாகிய மேகங்கள் (அம்மலைகளிற்) சஞ்சரியாநிற்கும். எ - று.

நம்பி - பெருமையுடையோன. மந்தணம் - மறைபொருள். (உஅ)

பைத்தபா வடியின் வேழம் பரிவுற மடங்க னேர்ந்து
மத்தகங் கிழியத் தாக்கி மருப்பின்வே ரருந்தச் சிந்து
நித்தில மூங்கின் முத்த நிரந்தன வறுமீன் பால
னுத்தமன் கருணை வேண்டி யுடுத்திர ளடுத்த போலும்.

(இ - ள்.) சிறந்த பரவிய அடியையுடைய யானைகள் துன்புறும்படி,சிங்கங்கள் நெருங்கி (அவற்றின்) மத்தகங்கிழியுமாறு அறைந்து தந்தங்களின் வேரினைப்புசித் தலால் (அத்தந்தங்களினின்று சிந்திய) முத்தங்களும், மூங்கிலினின்றுதிர்ந்த முத்தங் களும் வரிசையாகவுள்ள காட்சியானது குமாரக்கடவுளாகிய உத்தமனார திருவையை விரும்பி நக்ஷத்திரத்தொகுதிகள் சமீபித்தனபோலும். எ - று.

மருப்பின்வேர்—யானைக்கொம்பின் குருத்து. அதாவது அடிப்பாகம். மென் மைகருதி விரும்பிய பொருள் எனக்கொள்க.

முத்துகள் யானைத் தந்தத்தினின்றும் மூங்கிலினின்றுந் தோன்றுமோ வெனின் முத்துச் சனித்தற்குரியன இருபதிடங்களாய். அவற்றை,

"தந்திவராகமருப்பிப்பிபூகந்தனிக்கதலி
நந்துசலஞ்சலமீன்றலைகொக்குநளினமின்னார்
கந்தரஞ்சாலிகழைகன்னலாவின்பல்கட்செவிகார்
இந்துவுடும்புகராமுத்தமீருமிருபதுமே."—என்பதனுலறிக.

அறுமீன் பாலனென்றது, முருகக்கடவுள் ஆறு குழந்தைகளாகச் சரவணப் பொய்கையில் விளையாடிக்கொண்டிருக்கையில் விண்டு முதலானோர் அவரைப் பத்துத் திசைகளிலுங் காத்திருந்து, கார்த்திகை நக்ஷத்திரமாகிய ஆறுமாதர்களையும் பால் கொடுத்து வளர்க்கச்செய்தனராதலின் அவருக்குக் காரணப்பெயராயிற்று. இதனை,

கந்தபுராணம்.

"ஆறுருவாதலோடுமறுவருமகிழ்ந்துவேறு
வேறுதாமெடுத்துத்தத்தம்வியத்தகுதுணைமென்கொங்கை
யூறுபாலமுதமன்னோற்குதவலுமுறுவல்செய்து
மாறிலாவருளாலாற்றவருந்தினன்போலவுண்டான்."—என்பதனுனறிக.

மீன் - நக்ஷத்திரம். அறுமீன்களாகிய கார்த்திகை மாத்திரம் முருகப்பிரான் கருணை பெற்றமையின் யாமும் அவன்றிருவருளைப் பெறுதுமென்று ஏனைய நக்ஷத் திரங்களும் வந்திருந்தாற்போன்றன வென்பதாம். (உகூ)

நெருப்பவிர்ந் தனைய காந்த ளிணைநிரை மலர்ந்து நிற்பச்
சுருப்பின நெருப்பென் றெண்ணித் தூரத்தே யகலுங் காட்சி
பருப்பதச் சிலைக்கை நாதன் பயந்தவன் முடிக்க ணேற
விருப்பன வென்று மூசா திடையொழிந் தகல்வ போன்ற.

(இ - ள்.) நெருப்புப் பிரகாசித்தது போல, வரிசைவரிசையாகக் காந்தள் மலர்கள் விகசித்து விளங்க, வண்டு கூட்டங்கள்(அவற்றையணுகாது) நெருப்பென்று கருதி, தூரமாகச்செல்லுங் காட்டியானது, மலைவில்லைக்கையிலேந்திய சிவபெருமான் பெற்றருளியமுருகக்கடவுளது திருவடியில் (அம்மலர்கள்)ஏறும்படியிருப்பன வென்று கருதி, (அவற்றிற்)படியாமல் இடம்விட்டுச் செல்வன போன்றிருந்தன. எ - று. (௩0)

தத்தமக் கியன்ற செய்கை பிறர்க்கெலாந் தகாத தேனு
முத்தம மாவ தென்றே யுணர்த்துமோர் சான்ற தாகச்
சித்திரத் துருவு நேராத் திருத்தகு மகளிர் தம்மை
வைத்தனர் குன்ற நாடர் வளர்தினை காக்கு மாறே.

(இ - ள்.) அயலார்க்கெல்லாந் தகாததாயிருப்பினும்,தங்கடங்களுக்குரிய இயற்கைச்செயல் உத்தமமாகுமென்றே யறிவிக்கின்ற வோர்சாட்சி போல, குறிஞ்சிநில மாந்தர்கள் (தமது) சித்திரப்பதுமையும் ஒப்பாகாத அழகமைந்த மகளிரை, வளர்கின்ற தினைப்பயிரைக் காக்கும்படி (காவல்) வைத்தார்கள். எ - று. (௩க)

மயில்களுங் கிளியுந் தம்மை வளரியன் மொழியால் வாட்டு
மயிலொடு பகைத்த வாட்க ணணங்கனார்க் கணங்கு செய்யப்
பயிலிய தொழிலே போன்ற பன்முறை புனத்துச் சேற
லுயிரினை யோம்ப வேறு முணவுக ளிருப்ப விட்டே.

(இ - ள்.) மயில்களுங் கிளிகளும் தம்முயிரினைக் காக்கப்பலவேறுணவுகளுமிருப்பவும், விடுத்து (தினைப்) புனத்திலே பலமுறைசெல்லுதல், (தம்மை) வளர்கின்ற சாயலினாலும் சொல்லினாலும் வருத்தப்படுத்துகின்ற வேற்படையோடு மாறுகொண்ட கூர்மைவாய்ந்த கண்களையுடைய அப்பெண்களுக்குத் துன்புசெய்யச்செல்கின்ற செயலே போன்றிருந்தன. எ - று.

“மயில்களுங் கிளியும் (தம்) உயிரினையோம்பவேறுமுணவுகளிருப்பவிட்டே புனத்துப் பன்முறை சேறல் தம்மை வளரியன் மொழியால்வாட்டும் அயிலொடுபகைத் தவாட் கணணங்கனார்க்கணங்கு செய்யப்பயிலிய தொழிலே போன்ற” என முடித்துக் கொள்க.' (௩௨)

கற்பினுக் கெதிர்நில் லாத கதிர்த்தவச் சிரமு மூரற்
பொற்பினுக் கெதிர்நில் லாத பொழிகதிர் முத்துஞ் செங்கை
யுற்பல விரலிற் றூங்கு முறுகவண் வைத்துச் சுற்றிப்
பற்பல புள்ளு மோட்டும் பாவையர் பண்ணை யெங்கும்.

(இ - ள்.) கற்பின் வன்மைக்கு எதிர் நில்லாத ஒளியையுடைய வச்சிரமும், பற்களின் அழகுக்கு எதிர்நில்லாத வொளிசிந்தும் முத்தங்களும்(முதலிய)இவற்றைச் செவ்விய கரத்திலுள்ள செங்கழுநீர்மலர்போன்ற விரலிற்றூங்கியுள்ள பொருந்திய கவணில் வைத்துச்சுழற்றி நானாவகையாகிய பறவைகளை யோட்டுகின்ற பாவையர்களது பண்ணைகள் எங்குமுள்ளன. எ - று.

பண்ணை - மாதர்கூட்டம். கவண் - கல்லெறிகயிறு. (௩௩)

மணிபல விமைக்குங் குன்ற வாணர்கள் விளைத்த வேனல்
தணிவில்பல் வளனுங் கொய்யத் தகவுறு காலத் தோடு
மணிபல வணிந்து மன்ற லாற்றுறு காலங் காட்டிக்
கணியென நின்றவேங்கை கற்பக நிகரப் பூக்கும்.

(இ - ள்.) பலரத்தினங்கள் பிரகாசிக்கின்ற மலையில் வாழுங் குறவர்கள் வித்தியதினை முதலிய குறைவில்லாத பலவளங்களையும் அறுப்பதற்குத் தகுதியாகிய பருவத்துடன், பலஆபரணங்களையும் பூண்மெணம் புணருங்காலத்தையுங்குறித்துச் சோதிடனைப்போலவிளங்கும் வேங்கைமரமானதுகற்பகமலரைப்போலமலராநிற்கும். எ - று.

கணி—வேங்கைமரத்திற்கும் சோதிடனுக்கும் பெயர்.

வேங்கைமலருங்காலமே பயிர்களையறுக்குங்காலமும் குறவர் மணமபுாகாலமுமா மாதலின், வேங்கையைச் சோதிடனெனக் குறிப்பித்து "கணியென நின்ற வேங்கை" என்றும், கற்பகமலர்போல வேங்கைமலரிலும் வண்டுகள் மொய்க்காமையின் "கற்பகநிகரப்பூக்கும்" என்றுங் கூறினர். (௩௪)

மெல்லெனத் தவழுந் தெண்ணீர் வீங்கிவா ரருவி பாய்ந்து
கல்லையுங் குழிப்பக் கல்லுட் கதுவிய தேரை பாங்க
ரொல்லைபாய்ந் துழலா நிற்கு முற்றமே கவலத் தினீங்கி
வல்லவ னருளா லாவி சகலத்தின் வழங்கு மாபோல்.

(இ - ள்.) மென்மையாகத் தவழுகின்ற தெள்ளிய நீரானது அதிகரித்துப் பெரிய அருவியாகவோடிப் பாறைகளையுங் குழியச்செய்ய, (அந்தப்) பாறையினுள்ளே பொருந்திய தேரையானது, உயிர்கள் கேவலாவத்தையினின்றும் நீங்கி, எல்லாம்வல்ல இறைவன் திருவருளாற் சகலத்திற் பிரவேசிப்பதுபோலப் பக்கங்களில் விரைந்து பாய்ந்து (விசாலமாகச்) சஞ்சரியாநிற்கும். எ - று.

அருவிப்பெருக்காற் பாறைகள் குழிபட, அப்பாறையுளிருந்த தேரைகள் பக்கங்களிற்பாய்ந்து விரைந்து சஞ்சரியாநிற்குமென்பது கருத்து

கேவலம் - தனிமையாயிருத்தல். சகலம் - கலந்துநிற்றல்.

இச்செய்யுளால் குறிஞ்சியின் நீர்வளங் கூறினர். (௩௫)

சண்பக நறும்பூந் தாது ததைந்ததண் டலைப்ப லாவின்
மண்பக முதிர்ந்த வேர்க்கோட் பழத்துறு வாசம் வீச
நண்பகங் கானியி னூடு நாயகி செவ்வி நோக்கும்
பண்பக முடையான் போலப் பமரங்க ளணுகா நீங்கா.

(இ - ள்.) வாசனைபொருந்திய சண்பகமலரின் மகரந்தப்பொடிகள் படிந்த சோலையிலுள்ள பலாமரத்தின், தரைபிளவுபட வேரிற்பற்றிய முற்றிய பழத்திலுற்ற வாசனைவீச, விருப்பமுடைய மனதில் துன்பமிருந்த [ஊடல்கொண்ட] நாயகியின் (ஊடல்நீங்கும்) காலத்தைப்பார்க்கும் நன்மனத்தையுடைய நாயகனைப்போல வண்டுகள் நெருங்கவுமாட்டா; நீங்கவுமாட்டா. எ - று.

நாயகி ஊடலுற்றகாலத்து அவளைப்பிரியினும் நெருங்கினும் ஊடல் பெருகுமாதலின் நீங்காமலும் நெருங்காமலும் நிற்குமாறு, வண்டுகள் பலாப்பழத்தின் வாசனையைவிரும்பி நீங்காமலும், வேங்கையின் வாசனைக்காகச் சமீபியாமலும் நின்றன வெனக்கொள்க. (௩௬)

இருப்பது தோலி னுண்ப திருங்கனி கந்த மூலம்
விருப்பொடு விளைத்த வேனன் மிகுந்தவை வனமே தோளை
பருப்பதம் வாழ்வ தென்றும் பருகுவ தருவித்தூ நீர்
பொருப்பரைப் புகழா தியாரும் புல்லிய ரென்ப தென்னே.

(இ - ள்.) (மான்புலிமுதலியவற்றின்) தோலில்இருப்பது. பெரியகனிகளுங் கந்தமூலங்களும்,விருப்பமாகப் பயிர்செய்த தினையும் மிகுதியாகிய மலைநெல்லும் மூங்கிலரிசியும் புசிப்பது. மலையிலே வசிப்பது. புனிதமாகிய அருவி நீரை யெப்பொழுதும் பருகுவது. (இவ்வாறு புனிதமாயிருக்க) எல்லோரும் குறிஞ்சி நிலமக்களைப்புகழ்ந்து பேசாது இழிந்தோரெனக் கூறுவது யாதுகாரணம் ? எ - று.

இருப்பது வாழ்வது பருகுவது என்னும் அஃறிணை யொன்றன்படர்க்கைக் குறிப்பு வினைமுற்றுகட்கேற்ப உண்பனவெனக்கூறாது, உண்பது எனப்பராமுகமாகக் கூறினரென்க. (௬௭)

பெறுங்களத் திரத்தைக் கீரணன் பேதுறு மிராமன்போல
வறுங்களத் தெய்தி மாழ்கி மாதரை யில்லின் பாங்க
ருறுங்கடத் தியாமத் தெய்து முத்தமர் நுகரு மின்ப
நறுங்களம் புயற்கு மாற்கும் வலாரிக்கு நண்ணு றாதே.

(இ - ள்.) தானடைந்த மனைவியைக் காணாதவனாகித் துன்புற்ற இராமமூர்த்தியைப்போல வறுங்களத்தை நாடித்துன்புற்று, தலைவியின் வீட்டிற்கருகிலுள்ள சோலையில் நடுராத்திரியிலடையுந் தலைவர்கள் அநுபவிக்குஞ் சுகமானது வாசனை வாய்ந்த தேனையுடைய தாமரைமலரில் வாழும் பிரமனுக்கும் விண்டுவிக்கும் இந்திரனுக்கும் பொருந்தமாட்டாது எ - று.

அகப்பொருள் விளக்கம்.

"இல்வகை யிகந்தது பகற்குறி யிரவுக்குறி - யில்வரை யிகவா வியல்பிற் றாகும்."—என்றது சூத்திரமாதலின், "இல்லின் பாங்க ருறுங்களத் தியாமத் தெய்தும்" என்றார்.

வலாரி—வலாசுரனைச்சங்கரித்தவன்; இந்திரன். அதாவது,—

முற்காலத்தில் வலாசுரனென்போன் சிவபெருமானை நோக்கித் தவஞ் செய்து பெற்ற வரத்தினாலுண்டான வலிமையால் தேவர்களைத் துன்புறுத்திக்கொண்டு திரிந்து, இந்திரனை யறைகூவிச்செயித்தனன். இந்திரன் இவனைத் தந்திரமாக வெல்லவேண்டுமென் றுட்கொண்டு வலாசுரனை நோக்கி நீ எனது நண்பனே! பகைவனல்லன்; ஆயினும் உன்வல்லபத்திற்கு மகிழ்ந்து சில வரங்கள் கொடுக்க விரும்பியிருக்கின்றேன். யாது வேண்டுகின்றனை ? என, வலாசுரன் இந்திரனை நோக்கி ஆ! ஆ! நன்கு கூறினை. நீயடைந்த வெற்றிபோலவே யுன் வரமும் பயன்பெறும்போலும். யான் சிவப்பிரசாதத்தாற் பெருவரங்களைப் பெற்றுள்ளேன். நீ வேண்டிய வரங்களிருப்பின் என்பாற் கேட்டுப்பெறுக. அவ்வாறு கொடாவிடின் உன்னைப்போலப் போர்முனையில் முதுகுகாட்டி யோடினவன் பெறுநிந்தையை யடைவே னென்றனன். இந்திரன் இதுவே சமயமென்றுட்கொண்டு களித்து, வலாசுரனே! வல்லபுருஷனே! யான் கைலாயகிரிச்சாரலில் ஓர்யாகஞ்செய்யப்போகின்றேன், அப்பொழுது நீயாகப்பசுவாக வரவேண்டுமென வரங்கேட்க, வலாசுரன் அவ்வாறே யாகுகவென்றுகூறி, [தேவர்கள் பொருட்டுத் ததீசி முனிவர் கொடுத்த முதுகந்தண்டெலும்பு வச்சிராயுதமாக அவர் கொடுத்த பூதவுடம்பின் கொடையாலடைந்த புகழுடம்பு அம்முனிவனுக்கு ஒன்றே] பிறராயுதங்களாலழியாத என் உடலுறுப்புகள் யாவும் நவமணிகளாகப் பூதவுடம் பழிந்த கொடையினாலும் புகழுடம்பு எனக்கு இரண்டுண்டாகுமென்று தன்னுட் பணிந்து, அவ்வண்ணமே யிந்திரன்செய்த யாகத்திற் பசுவாகி யுயிர்நீத்தனன். வலனைத் தந்திரமாகக் கொன்றமையின் இந்திரன் வலாரி யெனபபட்டனன். இதனை,

திருவிளையாடற்புராணம்.

"ஈறிலானளித்தநல்லவரமெனக்கிருக்கநின்பால்
கேறியான்பெறுவதுண்டோவேண்டுவதுனக்கியாதென்யாற்
கூறுநீயதனையின்னேகொடுக்கலேனுகினின்போற்
பாறுவீழ்களத்திற்பட்டபழிப்புகழ்பெறுவனென்முன்.

மாதண்டவவுணன்மாற்றமகபதிகேட்டுவந்து
கோதண்டமேருக்கோட்டிக்கொடும்புரம்பொடித்தான்வெள்ளி
வேதண்டமெய்தியாங்கோர்வேள்வியான்புரிவனீயப்
போதண்டர்க்கூட்டவாவாய்ப்போதுவாய்வல்லையென்முன்."--என்பதனுனறிக. ()

கைக்கிளை பொருந்தாக் காமங் காதலைந் திணையிம் மூன்றுட்
டொக்கவைந் திணையு மேலாச் சொல்லுவ ரிவற்றி னுள்ளு
மிக்கதாம் புணர்ச்சி யின்பம் வியத்தக வெவரு மெய்தித்
தக்கவா றொழுகும் வேற்பின் றகுதியார் முழுதுஞ் சொல்வார்.

(இ - ள்.) கைக்கிளையும், பொருந்தாக்காமமும், ஆசையுடைய ஐந்திணையு மாகிய இம்மூன்றனுள், தொகுதியாகிய ஐந்திணையையும் உயர்வாக வுரைப்பார்கள். இவ்வைந்திணையினுள்ளும் மேம்பட்டதாகிய கலவிச்சுகத்தை யாவருஞ் சந்தோஷிக்க அடைந்து, தக்கபடி நடக்கின்ற குறிஞ்சியின் றன்மையை முற்றுஞ்சொல்ல வல்லவர் யாவர் ? (ஒருவருமிலர்). எ - று.

கைக்கிளை பொருந்தாக்காம மென்பவற்றை. அகப்பொருள்விளக்கம் "கைக்கிளை யென்ப தொருதலைக் காமம்." "பெருந்திணை யென்பது பொருந்தாக் காமம்" என வருஞ் சூத்திரங்களானறிக. காதலைந்திணையென்றது குறிஞ்சியிற்புணர்தலும், பாலையிற் பிரிதலும், முல்லையில் இருத்தலும், மருதத்தில் ஊடலும், நெய்தலில் இரங்கலும், நிகழ்தலினென்ப. இதனை,

அகப்பொருள் விளக்கம்.

"புணர்தலும் பிரிதலு மிருத்தலு மூடலு - மிரங்கலு மிவற்றி னிமித்தமு மெனவாங் - கைந்திய வுரிப்பொருளையிருவகைத்து".—என்பதனுனறிக (௩௪)

அலர்மணாத தவிசி னானை யடித்தருஞ் சிறையி லிட்டு
மலர்தலை யுலகம் பூத்த வரதனுக் கிடமா யென்று
நிலவிய குறிஞ்சி சொற்று நின்மலக் குமரி நாளு
நலமுற விருக்கும் பாலை வளமினி நவிற்று வாமால்.

(இ - ள்.) அழகிய தாமரை மலர்ப்பீடத்திலுள்ள பிரமதேவனைத் (திருக்கரத்தாற்) குட்டி அரியசிறைச்சாலையி லிடுவித்து, இடமகன்ற வுலகத்தைச் சிருஷ்டி செய்த சிறந்தமுருகக்கடவுளுக்கிடமாகி யென்றும் விளங்கிய குறிஞ்சியின் வளத்தைச் சொன்னோம். அமலையாகிய துர்க்கை எக்காலத்தும் நன்மையோடெழுந்தருளி யிருக்கும் பாலைநிலத்தின் வளப்பத்தை இனி யெடுத்துரைப்பாம். எ - று.

பிரமனைச் சிறையிட்டது.

ஸ்ரீ முருகக்கடவுள், நவவீரர் முதலிய தமது துணைவருடன் பலவகையாகிய திருவிளையாடல்களைச் செய்துகொண்டு ஸ்கந்தகிரியில் எழுந்தருளியிருக்கையில், ஒருநாள் பிரமன்முதலிய தேவர்கள் திருக்கைலாயமலையையடைந்து சிவபெருமானை வணங்கித் திரும்பினர். அப்பொழுது குமாரக்கடவுள், அவர்களில் தலைவனுகிய பிரம

னைக்கண்டு, வருகவென வழைத்து "நீயார்? உன் செயலென்னை?" என, பிரமன் நமஸ்கரியாது கைகுவித்து "நான் பிரமன் : சிருஷ்டித்தொழில் செய்பவன்." என, "நீ எதைக்கொண்டு சிருஷ்டிக்கின்றாய்" என, "பெருமான் செய்தவேதத்தைக்கொண்டே படைக்கின்றேன்." என்றனன். அதுகேட்ட இளையபிள்ளையார் "வேதந்தெரியுமாகிற் சொல்க" என, பிரமன் இருக்கு ஓதும்படி நினைத்து முதலிற் பிரணவத்தைக் கூறினன். முருகக்கடவுள் 'போதும். அதுவரையிற் பொருள்கூறி மேலே சொல்க' என, பிரமன் பொருளுணராது மயங்குதலால், அவனைக் கோபத்தாற் றலையிற் குட்டிக் காலாலுதைத் துத்தள்ளிச் சிறையிலிடும்படி பரிசனர்களுக்குக் கட்டளையிட்டு, தாமே பலநாள் சிருஷ்டியைச் செய்துவந்தனர். இச் செய்தியறிந்த விஷ்ணு, தேவர் முனிவர் பலரோடுங் கைலாயமடைந்து கருணாநிதியாகிய எம்பெருமானை வணங்கி "என் புதல்வனைச் சிறைநீக்கி வைக்கவேண்டும்" என்று பிரார்த்திக்க, சிவபெருமான் திருநந்திதேவரை விளித்து "நமது கட்டளை யென்று சொல்லிப் பிரமனைச் சிறைநீக்கிவை" என்று திருவுள்ளஞ்செய்ய, திருநந்திதேவர் அவ்வாக்கினையைச் சிரமேற்கொண்டு அவ்வாறே ஸ்கந்தகிரியை யடைந்து குமாரக்கடவுளை வணங்கித் திருவாணையை விண்ணப்பஞ் செய்ய, அவர் மறுத்ததனால் ஒன்றுஞ் சொல்லமாட்டாது திரும்பினர். பிறகு பெருமான் திருவோலக்கத்துடன் எழுந்தருளி இளையபிள்ளையாருக் குரைத்துச் சிறைநீக்குவிப்பித் தனர் என்பதாம்.—இதனை,

கந்தபுராணம் - அயனைச்சிறைபுரிபடலம்.

"எட்டொ ணாதவக் குடிலையின் பயனினைத் தென்றே
கட்டு ரைத்திலன் மயங்கலு மிதன்பொருள் கருதாய்
சிட்டி செய்வதித் தன்மைய தோவெனாச் செவ்வேள்
குட்டி னானய னைந்துமா முகங்களுங் குலுங்க.

மறைபு ரிந்திடுஞ் சிவனருண் மதலையா மலர்மே
லுறைபு ரிந்தவன் வீழ்தரப் பதத்தினா லுதைத்து
நிறைபு ரிந்திடு பரிசன ரைக்கொடே நிகளச்
சிறைபுரிந்திடு வித்தனன் கந்தமாஞ் சிலம்பில்."—என்னுஞ் செய்யுள் களானுணர்க. (௪௰)

பாலை.

வேறு.

கொற்றங் குறித்த மறக்கோபங் கொதிக்கு முகத்தாள் பல்படையும்
பற்றுங்கரத்தா ளெனையாண்ட பண்ணம் பணத்தி பிறநிலங்கள்
சற்று நிலையா வலிகுறித்துத் தழல்கொப் பளிக்கும் பரன்முரம்பு
முற்றுஞ் சுரமே யிடமாக முடித்தாள் வினையை யிடித்தாளே.

(இ - ள்.) வெற்றியைக்கருதிய கொலைத்தொழிலையுடைய கோபமானது கொதிக்கின்ற முகத்தையுடையவளும், பல ஆயுதங்களையு மேந்திய கைகளையுடைய வளும், வினைச்சம்பந்தத்தை யொழித்தவளும் என்னை யாட்கொண்டவளுமாகிய பண்ணம் பணத்தியானவள், ஏனைய (குறிஞ்சி முதலிய) நிலங்கள் (தன்னைத்தாங்குதற்கு) சிறிதும் நிலையாதவன்மை [வலியின்மை] யையெண்ணி, நெருப்பைக் கொப்பளிக்கும் பரலடுத்த உயர்நிலம் பொருந்திய பாலை நிலத்தையே (தன்னைத் தாங்குதற்குத் தக்க) இடமாகக்கொண்டனள். எ - று.

பண்ணம்பணத்தி - துர்க்கை. (௪௧)

தண்ணம் பணத்தி னரசவளைத்த தவளமதிக்கீற் றொளிர்சடிலப்
பண்ணம் பணத்தி திருமுன்னர்ப் பயிலு மாற்ற றமக்கெய்தும்
வண்ணம் பணைத்த திறத்தானே வருந்துஞ் சுரத்துக் காளையர்கள்
கண்ணம் பணைத்த மாதரொடுங் கலந்து வாழுங் கடன்பூண்டார்.

(இ - ள்.) படத்தையுடைய பாம்பினால் வளைத்த தட்பமாகிய அழகிய வெண்ணிறம் வாய்ந்த பிறைச்சந்திரன் பிரகாசிக்குஞ் சடையினையுடைய துர்க்காதேவியின் சந்நிதான விசேடமானது தமக்குண்டான அழகிய அழிக்கக்கூடாத வல்லமையினாலே (யாவரும்) வருந்தத்தக்க பாலையிலே மறவர்கள் அம்பினையொத்த கண்களையுடைய மனைவியரோடுங்கூடி வாழுங்கடமை பூண்டார்கள். எ - று. (௪௨)

தாரா யணியா யெதிர்பொருநர் தசைக ளெமக்கு முணவாக்க
வாரா யணியாய் மலர்த்தும்பை வார்ந்து திருகு மருப்பிரலைத்
தேரா யணியா யெனச்செந்நாய் சேனங் கழுகென் றிவைபலவு
நாரா யணியை யடுத்தனபோ னண்ணி வாழுஞ் சுரத்திடையே.

(இ - ள்.) ஆபரணமாகத் தும்பைமலர் மாலையணிந்து நீண்டு வளைந்த கொம்பினையுடைய கலைமான்றேரையுடையவளே! அழகிய தாயே! தாராயும் அணியாயும் எதிர்கின்ற போர்வீரர்களது தசைகளையெங்கட்கும் இரையாக்கும்படி வாராய் என்று, செந்நாய் பருந்து கழுகு முதலிய இவையாவும், துர்க்காதேவியை யடுத்தனபோலப் பாலை நிலத்தையடைந்து வாழாநிற்கும். எ - று.

தாராய் அணியாய் என்பதில், தார்-தூசுப்படை. அணி-பெரும்படை என்க. இவ்விரண்டும் சைனிய பேதங்களான வகுப்பு - எமக்கும் என்ற வும்மை உன்னோடுள்ள பூதகணங்கட்கன்றி யெங்கட்கும் எனப்பொருடரலின் இறந்தது தழீஇயது.

இரலைத் தேராய் என்றதில் தேர் - வாகனம். இதனை,

கந்தரநுபூதி.

"கார்மாமிசைகாலன்வரிற்கலபத்
தேர்மாமிசைவந்தெதிரப்படுவாய்".—என்றதனானறிக. (௪௩)

பொருள்கள் விளைப்பா ரீங்கில்லை பொருந்தி வாழு நிலத்தெயினர்
மருவு நெறியி னடப்பாரை வருத்திப் பறித்தே யுயிர்வாழுந்
திருவை யுடையா ரெனமதித்துத் தினமுஞ் சிறுகல் லிரைதேருங்
கருவி முகில்கள் வழங்காத கனல்சேர் சுரத்துப் புறாவினமே.

(இ - ள்.) (நென்முதலிய)பொருள்களை விளைக்கின்றவர்கள் இந்நிலத்திலில்லை, (இப்பாலை நிலத்தில்) இருந்து வாழ்கின்ற எயினர்கள், பொருந்திய வழியில் நடப்பவர்களை வருத்தப்படுத்திப் பொருள்பறித்தலினாலேயே சீவித்திருக்குஞ் செல்வமுடையவர்கள் (ஆதலால், நமக்குவேண்டிய இரையிங்குக்கிடையா) என்று யோசித்து, உலகத்திற்குத் துணைக்கருவியாகவுள்ள மேகங்கள் பொழியாத நெருப்புப் பொருந்திய பாலை நிலத்திலுள்ள புறாக்கூட்டங்கள் நாடோறும் (ஆங்குள்ள) சிறுகற்களை இரையாகத் தேடாநிற்கும். எ - று.

*சிறுகல் இரைதேரும்-சிறுகுன்றுகளில் இரைதேடுமென்பர். அஃதொவ்வாது.

நெறியி னியங்கி வருவாரை நெடுந்தூ ரத்தே யெதிர்நோக்கி
மறியு மிடும்பைத் திந்நிலத்தின் வருதல் வேண்டா மெனவியம்பி

யுறுதி காட்டி நிற்பனபோ லுயர்வா னெங்குஞ் சினைகடொறு
முறுக வுலர்நெற் றினிதொலிக்கு முருகு விரிமென் மலர்வாகை.

(இ - ள்.) வாசனையோடு விகசித்த மெல்லிய மலர்களையுடைய காட்டுவாகை மரங்கள், வழியாக நடந்துவருவோரைப் பெருந்தூரத்திலேயே யெதிர்த்துப்பார்த்து, மறிதலாகிய துன்பத்தையுடைய இந்தப்பாலை நிலத்தில் வருவது வேண்டாமென்று கூறி, உறுதியைக்காட்டி நிற்பனபோல உயர்ந்த ஆகாயமளாவிய கிளைகளிலெல்லாம் முற்றவுலர்ந்த நெற்றுகள் இனிதாக வொலியாநிற்கும். எ - று.

மரியுமென்றது எதுகைநோக்கி மறியுமென நின்றதெனக்கூறி இறக்கச் செய்யுமெனப் பொருள்கூறினுமமையும்.

இடும்பைத்து—அஃறிணை யொன்றன்படர்க்கைக் குறிப்பு வினையாலணைந்த பெயர். (௩௫)

அருப்பு முலைமா தரினெயின ரமர்தற் கீந்தின் வேய்ந்தமைத்த
கருப்பை சிறிது மூடாடாக் காமர் குரம்பைக் குறும்புதொறுஞ்
சுருப்பி னினமுந் தேனினமுஞ் சுழன்று துதைந்து தாதருந்து
மிருப்பை மலரி னறுவாச மினிது கமழு மியல்பினதே.

(இ - ள்.) அரும்பிய தனத்தையுடைய மங்கையருடன் எயினர்கள் தங்கி வாழ்தற்கு ஈந்திலைன் மூடப்பட்டியற்றிய எலிகள் சிறிதுஞ் சஞ்சரியாத அழகிய சிற்றில்களையுடைய குறும்புகளிலெல்லாம், சுருப்புத்தொகுதியும் தேன் வண்டுகளின் தொகுதியும் சுழன்று மிதித்து மகரந்தத்தைப் புசிக்கும் இருப்பைமலரின் நல்ல வாசமானது இனிதாகப் பரிமளிக்கும் இயல்பினையுடையது. எ - று.

சுரும்பு - வண்டில் ஓர்வகை. இதனை யாண் வண்டென்பது முண்டு.

கருப்பை-காரெலி. குறும்பு - பாலைநிலத்தூர். இருப்பை - இலுப்பை.(௩௬)

இரும்பொ னுருகுஞ் சுரத்திடைநின் றெண்றாழ் வெயிலிற் புரிதவத்தின்
வரும்புண் ணியத்தா லெயிற்றியர்த மணிநித் திலந்தாழ் குவிமுலைபோ
லரும்பு மவர்த மிளமுலைமே லவர்ந்த திதலை நிறமேபோல்
விரும்பு மலரிற் றூநிறமும் விரவி விளங்கு முயர்கோங்கு.

(இ - ள்.) உயர்ந்த கோங்கமரங்கள் வலிய பொன்னுனது உருகத்தக்க பாலை நிலத்திற் சூரிய வெப்பத்தினின்று செய்த தவத்தின் வழிகிடைத்த புண்ணியத்தினால் எயிற்றியர்களது அழகிய முத்துமாலையணிந்த குவிந்த தனத்தைப்போல அரும்பா நிற்கும்; அம்மங்கையரது முற்றாத குயத்தின்மேற்படர்ந்த தேமல் நிறத்தையே போல, (யாவரும்) விரும்பும் (தனது) மலரில், புனிதமான (பொன்) நிறமுங் கலந்து விளங்கும். எ - று.

கோங்கமரங்கள் அரும்பலும் மலரிற் பொன்னிறம் வாய்ந்திருத்தலும், அப்பாலை நிலத்து வெயிலினின்று தவஞ்செய்தபலனால், அந்நிலமாதர் குயத்தைப்போலும், அதிற்படர்ந்த தேமற்போலும் என்றார். (௩௭)

ஆற்றி னியங்கிப் பெருந்தாக மடுத்து ளார்கண் முகந்துண்ணச்
சேற்று மணமே மிகவீசுஞ் சின்னீர் முழுதுஞ் செழும்பைந்தே
னூற்று மலர்கள் சொரிந்துமண மூட்டித் தரும முறச்செய்யுந்
தோற்று மலராற் காய்கனிக டோன்றக் குறித்த பாடலமே.

(இ - ள்.) தோற்றிய மலர்களாற் காய்களுங் கனிகளுந் (தன்பால் இனி) தோன்றும்படி கருதிய பாதிரி மரங்கள், வழியில் நடந்து மிக்க தாகமடைந்தவர்கள் அள்ளிப் பருகும்படி, சேற்று நாற்றத்தையே மிகுதியாக வீசுஞ் சின்னீர்களிலெல்லாம், செழுமையாகிய பசியதேன் சொரியும் மலர்களைச்சிந்தி வாசனையுறச்செய்து தருமமுண்டாகச் செய்யும். எ - று.

பாதிரியரும்பி மலர்தலேயன்றிக் காய்கனிகளை யுண்டுசெய்தலில்லையாதலின், தான் புண்ணியஞ்செய்தேனும் இனிக் காய்கனிகளைப் பெறலாகுமென்னுங் கருத்தால், வழிநடப்போர் சேற்று நீரைப்பருகாது தன்மலரை வீழ்த்தி அதனை மணமூட்டாநிற்குமென்றார்.

சின்னீர் - பாலையிலுள்ள நீர்நிலே. (௪அ)

ஒருபான் மரவ மரம்பூப்ப வுயர்செவ் வணிகாட் டுவவில்வ
மொருபாற் பாவை குரவுயிர்ப்ப வொளிர்வெள் ளணிகாட் டுவமுருங்கை
யொருபால் விரவி நறுங்கோங்க முறுபொன் வழங்க மதுமாந்தி
யொருபால் வண்டு பண்டாட வொருபால் வேம்பு மணக்குமே.

(இ - ள்.) ஒரு பக்கலிற் குங்குமமரங்கள் பூப்பினையடைய, வில்லவமரங்கள் செவ்வணிகாட்டுவன. ஒரு பக்கலிற் குராமரங்கள் பாவையைத்தர முருங்கைமரங்கள் பிரகாசிக்கின்ற வெள்ளணிகாட்டுவன. வாசனைபொருந்திய கோங்கமரங்கள் ஒரு பக்கலிற் கலந்து (தன்னிடம்) பொருந்திய பொன்னைக்கொடுக்க, ஒருபக்கலில் வண்டுகள் மதுபானஞ்செய்து பண்ணொலிசெய்ய, ஒருபக்கலில் வேப்பமரங்கள் மணஞ்செய்யாநிற்கும். எ - று.

குங்குமமலர்களால் வில்வமரஞ் செவந்தும், குராப்பாவையால் முருங்கைமரம் வெளுத்துந் தோன்றின. கோங்கமலர்கள் பொன்னிறமாதலின் அதன் வீழ்ச்சியைப் "பொன்வழங்க" என்றார். மணக்கும் - மணம்வீசும் மணம்புரியுமெனப் பொருள் படும்.

தலைவன் பரத்தையிற் பிரிந்து புறத்தொழுகுதலைக் கேள்வியுற்று நாயகி துன்புறுவதைப் பாங்கிதெரிந்து அச்சிறு கலகந் தணிக்கும்பொருட்டுத் தலைவி பூப்படைந்தாளென்பதைத் தலைவற்குணர்த்த, தோழி செம்பட்டுடுத்துச் செம்மலர்சூடிச் செஞ்சாந்திட்டுச் செவ்வணிபூண்டு பரத்தைவீதியிற் போகலாலதனைத் தலைவனுணர்ந்து தலைவிபூப்புற்றனளென்று மனைக்கடனிறுக்கப் பரத்தையினின்று பிரிந்து தன்மனைக்கு வருவதும்; ஊடல் விளையத்தலைவன், பரத்தையோடு சேர்ந்ததைத் தலைவியுணர்ந்து கவலைகூர்தலைப் பாங்கியறிந்து அது தணிக்கத் தலைவி மகவையீன்று நெய்யாடினளெனத் தலைவனுணர்ந்து குழந்தைமேற் காதல்கொண்டு பரத்தையினின்று பிரிந்து தன் மனைக்குவரப்பாங்கி வெண்பட்டுடுத்து, வெண்மலர்சூடி, வெண்சாந்திட்டு, வெள்ளணியணிந்து பரத்தையர் வீதியிற் போவதும் அகப்பொருண் மரபு.

பூத்து நீராடிய தலைவியை அதுமுதற் பன்னிருதினங்கள் அவள் கருப்பங்கொள்ளுங்காலமாதலால் அவளைப்பிரியாதொழுகல் மனைக்கடன், இதனை, [மனைக்கடனிறுக்கப் பரத்தையினின்று பிரிந்து] என்றார் நச்சினார்க்கினியர். இதனை அகத்திணையியல் "பூத்த காலையிற் புனையிழை மகளிரை - நீரா டியபின் னீரா று நாளுங் - கருவயிற் றுறூஉங் கால மாதலிற் - பிரியப் பெறாஅன் பரத்தையிற் பிரிவோன்" என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க.

தோழிசெவ்வணி யணிந்து செல்வதையும், பாங்கிவெள்ளணி யணிந்து செல்வதையும்,

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்.

"செவந்தபொன்மேனிமணிதிருச்சிற்றம்பலமுடையான்
செவந்தவந்தாளணியூரற்குலகியலீறுரைப்பான்
செவந்தபைம்போதுமஞ்செம்மலர்ப்பட்டுங்கட்டார்முலைமேல்
செவந்தவஞ்சாந்தமுந்தோன்றினவந்துதிருமனைக்கே."—என்பதனானும்,

அம்பிகாபதிக்கோவை.

"துதையுஞ்சுரும்பறைமல்லிகைவேய்ந்துநுண்சேசுபுனைந்
திதையங்களிவரகித்திலம்பூண்டெதிர்ந்தாருடலம்
புதையம்பனையவிழிமடமாதர்பொற்பூண்புதல்வன்
உதையம்புகலவகலமுன்றோடினனூரனுக்கே."—என்பதனானுமறிக.

இச்செய்யுளில் வில்வமாகிய தோழிமரவமாகிய தலைவியின் பூப்பையுணர்த்தச் செவ்வணியும், முருங்கையாகிய பாங்கி குராவாகிய தலைவியின் கருவுயிர்த்தலையுணர்த்த வெள்ளணியுமணிந்தனவென்க. (௪௯)

பிரிந்து கணவ னுடனேகும் பெரிய மழைக்கண் மடவார்க்குப்
பரிந்து பசிநோய் தணிப்பதற்குப் பாலை நயிய கனிவழங்கும்
விரிந்த தாகந் தணிப்பதற்கு வியன்மென் சினையி னுமலகந்
தெரிந்த கனிகண் மிகவழங்குஞ் சேர்ந்த சுரமு மிசைபெறவே.

(இ - ள்.) பிரிந்து கணவனுடன் செல்லும் விசாலமான குளிர்ந்த கண்களையுடைய மாதர்கட்கு மனமிரங்கி (அவர்களது) பசிப்பிணியை யடக்குதற்குப் பாலைமரங்கள் நல்ல பழங்களைத் தராநிற்கும். (அவர்களது) அதிகரித்த தாகவிடாயை யடக்குதற்குப் பெரிய மெல்லிய கிளைகளையுடைய நெல்லிமரங்கள் (உள்ளும் புறமுமொப்பத்) தெரிந்த பழங்களை, தாஞ் சேர்ந்துள்ள பாலைவனமுங் கீர்த்திபெறும்படி உதவாநிற்கும். எ - று.

பிரிந்து என்றது நற்றாய் செவிலித்தாய் முதலியோரைப் பிரிந்தென்க. (௫௦)

செவிலித் தாயு நற்றாயுந் தீரத் துறந்த பெருந்துயருஞ்
சுவலிற் றுழு மணிக்குதம்பைத் தோகை மடவா ரிசைமொழியாற்
கவலைத் துறையிற் படிவித்துக் கலக்குந் துயரு மாற்றும
லவலித் தரற்ற விடமிதுவென் றடுத்த போன்ற கூக்குயிலே.

(இ - ள்.) செவிலித்தாயையும் நற்றாயையும் நீங்கப்பிரிந்த பெருந்துன்பமும், இரத்தினக் குதம்பைகள் தோளிற்படியும் மயிலின் சாயலையுடைய மாதர்களது பண்ணோசை போன்ற சொல்லால் (தம்மைத்) துன்பக்கடலிலாழ்த்தி வருத்துந் துக்கமும் பொறாமல், வருந்தி வாய்விட்ட ரற்றுதற்கு இது (தகுந்த) இடமென்று, கூவுதலையுடைய குயில்கள் அடுத்தாற்போன்றன. எ - று.

செவிலித்தாய் - வளர்த்த தாய். நற்றாய் - ஈன்றதாய். சுவல்-தோண்மேல். குதம்பை - ஓர் தக்கையணி; இது தொங்குந் தன்மையது. ஈண்டுச் செவிலித்தாய் - காக்கை. நற்றாய் - குயில். இது கோகிலத்தின் செயல். (௫௧)

வரையும் வனமும் வயணிலமும் வளைகண் முரலுங் கடலுமென
வுரைசெய் நிலநான் கினுங்காலத் துதிக்கும் பாலை வளமுழுதும்
வரைசெய் துரைப்பா ரெவர்தெரிந்த வாறு சிறிது வகுத்துரைத்தாம்,
புரையில் வனப்பின் வளர்முல்லைப் பொருளிற் றெரிந்து சிலபுகல்வாம்.

(இ - ள்.) (மலையாகிய) குறிஞ்சியும், (காடாகிய) முல்லையும், வயல்கள் பொருந்திய நில (மாகிய மருத) மும், சங்குகளொலிக்குங்கட (லாகிய நெய்த) லும் எனச்சொல்லப்படும் நான்கு நிலங்களிலுங் காலங்களில் தோன்றும் பாலையினது வளங்களையெல்லாம் அளவிட்டுச் சொல்லவல்லார் யாவர்? (ஒருவருமிலராதலின்) அறிந்தவகையாகச் சிறிதினை விளக்கியுரைத்தாம். (இனி) குற்றமில்லாத அழகுடன் வளர்கின்ற முல்லை நிலப்பொருள்களிற் சிலவற்றையெடுத்துச் சொல்லுவாம். எ - று.

முல்லை.

வேறு.

சுரந்த வார்ந்றும் பாணிறை சுரைமுலைச் சுரபி
நிரந்து நாடொறும் வாழ்தரு நெடிபடு கானத்
தரந்தை தீர்தர வாழ்வதே யறமெனத் துணிந்து
பரந்த பாற்கடற் பள்ளியான் றெய்வமாய்ப் படர்ந்தான்.

(இ - ள்.) ஊற்றெடுத்தொழுகுகின்ற நல்ல பால்நிறைந்த உட்டுளைபொருந்திய முலைகளையுடைய பசுக்கள் பரவித் தினந்தோறும் வாழ்கின்ற சிள்வண்டுகள் பொருந்திய முல்லைநிலத்தில், துன்பமொழிய வாழ்வதே தருமமென்று துணிவுகொண்டு, பரவிய பாற்கடலிற் பள்ளிகொள்ளுந் திருமால் (அந்நிலத்திற்குத்) தெய்வமாகச் சென்றனர். எ - று. (௩௫)

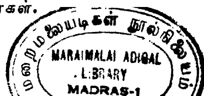
சுரை - உட்டுளை. நெடி - சிள்வண்டு.

கமுகை வென்றொளிர் கந்தரக் கருங்கய னெடுங்கண்
குமுதம் வென்றசெவ் வாயின ரோடுகோப் புரக்கு
மமுதர் வானவ ரமுதராம் படியமு தளித்தவ்
வமுதன் வாழிடம் பொருந்துவ தாமென வமர்ந்தார்.

(இ - ள்.) பாக்குமரத்தை வென்று பிரகாசிக்குங் கழுத்தையும், கரிய சேற்கெண்டையை வென்ற நெடிய கண்களையும், ஆம்பன்மலரை வென்ற செவ்விய வாயையுமுடைய ஆய்ச்சியரோடு பசுவினைக் காக்கும் அமுதர்கள், தேவர்கள் அமுதர்களாகும்படி(அவர்கட்கு)அமுதத்தைக்கொடுத்து, அவ்வமுதம் போன்றவனாகியதிருமால்வாழும் இடம் நாம் வாழ்வதாகுமென்று, (அம்முல்லை நிலத்தில்) தங்கினார்கள். எ - று.

கோப்புரக்கும் அமுதர் என்பதில், அமுதர் - அமுதத்தால் வாழ்வோரென்றும், வானவரமுதராம்படி என்பதில் அமுதர் - அமுதபானஞ்செய்தோரென்றும், அமுதளித்த என்பதில் அமுது - பாற்கடலிற்றோன்றிய அமுதென்றும், அவ்வமுதன் என்பதில் அமுதன் - அமுதம்போன்றவனென்றும் பொருள்படும். அளித்த அவ்வமுதன் என்றதில் அகரவீறு தொகுத்தல். அமுதர் அமர்ந்தாரெனக் கூட்டுக. (௩௬)

புடைஷி ராவிய விடையொடு பழகிய பொலிவால்
விடையு மாயினன் விரைநறுந் துளவமா லிகையா
னிடைய ரோடுறப் பழகலா லிடையனு மாகித்
தடையி லாவகை காத்தனன் றக்கவா னிரைகள்.

(இ - ள்.) வாசம்பொருந்திய நல்ல துளவமாலையணிந்த திருமால் பக்கத்திற் பொருந்திய இடபங்களோடு பழகிய விளக்கத்தால் இடபமுமாயினன்; இடையர்களோடு பொருந்தப் பழகுதலால் இடையனுமாகி, தருநியாகிய பசுமந்தைகளைத் தடையில்லாத வகையாகக் காத்தனன். எ - று.

துளவமாலிகையான் விடையுமாயினனென்றது. சிவபெருமான் திரிபுரதகனஞ் செய்யச் சென்றபொழுது தேவர்கள் போர்க்கருவிகளாகத் தாம் நிற்பது கருதியிறுமாப்புற்றதால் இறைவர் தமது திருவடிவிரலையூன்றி அத்தேரின் அச்சினை முரிக்க, திருமால் விடைவடிவாக அவரைத் தாங்கினரென்பது சரிதம். இதனை,

திருவாசகம்.

"கடகரியும்பரிமாவுந்தேருமுகந்தேறுமே
யிடபமுகந்தேறியவாறெனக்கரியவியம்பேடீ
தடமதில்களொருமூன்றுந்தழலெரித்தவந்நாளி
லிடபமதாய்த்தாங்கினான்றிருமால்காண்சாழலோ"—என்பதனானுணர்க.

இடையர் - குறிஞ்சிநிலத்திற்கும் மருதநிலத்திற்கும் இடைநிலத்தில் இருப்போரென்று பொருள். இடையன் - பிரமன் விஷ்ணு உருத்திரன் என்னு மூர்த்திகள் மூவரில் இடையிலுள்ளவனென்றும், கண்ணனாகத் திருவவதாரஞ்செய்து இடைக்குலத்து வளர்ந்தவனென்றும், இடையர் வாசமாகிய முல்லைநிலத்திற்குத் தெய்வதமாயுள்ளவனென்றும் பொருள்படும். (௫௫)

அண்ட வாணரு மண்டர்க ளரையனு மவரைக்
கண்ட நான்முகக் கடவுளுங் கைதொழு திறைஞ்சுங்
கொண்டன் மேனியான் குடிகொளு மிருக்கையில் வாழ்வோ
ரண்ட ரேயெனத் தெரிபபதா லாயாத மொருபேர்.

(இ - ள்.) ஆகாயவாசிகளாகிய தேவர்களும், தேவர்களுயைகனாகிய இந்திரனும், அவர்களெல்லாரையும் படைத்த சதுர்முகப்பிரமனுங் கைகூப்பிப்பணியும் மேகவண்ணனாகிய திருமால் வாழுமிடத்தில் வாழ்பவர்கள் அண்டர்களே (ஆதலால்) ஆயர்களுடைய ஒரு பேர் (அண்டரென்று) தெரிவிப்பது. எ - று.

அண்டர் - தேவர்களுக்கும் ஆயர்களுக்கும் பொதுப்பெயர்.

திருமால் வசிக்குமிடத்தில் வசிப்போர் அண்டர்களாதலாலும், ஆயர்களுக்கும் அண்டர்களெனப் பெயருளதாதலாலும், முல்லைநிலத்துத் தெய்வதமாகிய திருமாலுடன் வசித்தலாலும் "ஆயர்த மொருபேர் அண்டரேயெனத் தெரிப்பது" என்றார்.()

செய்ய தீயிடு மான்றசை தின்னுந்தே வருக்கும்
பொய்யி லான்வயிற் றூறும்புத் தமுதுபொங் கெரிவைத்
துய்ய வேறுக ராய்க்கு மண்டரென் றுரைப்ப
ரைய வான்கொலை யமரருக் காயருக் களித்தல்.

(இ - ள்.) செந்நிறமமைந்த(யாகத்)தீயிலிட்ட பசுவினது தசையைப் புசிக்குந் தேவர்களுக்கும், கெடுதலில்லாத பசுவின் வயிற்றினூறிய புதிய பாலை எரிகின்ற அக்கினியில் வைத்து உய்யும்படி புசிக்கின்ற ஆயர்களுக்கும் அண்டர்களென்று (பேர்) சொல்லுவர். பசுவினைக்கொல்லும் அமரர்களுக்கு (உரிய அப்பெயரை) ஆயருக்குக் கொடுத்தல் ஆச்சரியம். எ - று. (௫௭)

மருவி நின்றொளிர் மணிக்கெதிர் மணியென மருமத்
திருவு மன்பனோ டெணிரும் கானகத் திருக்குந்

திருவி ஞயகி மாலெனும் பழகிய சிறப்பாற்
பொருவி லாதபொன் மானுமாய்ப் பூத்தன ளொருபெண்.

(இ - ள்.) பொருந்தியின்று பிரகாசிக்கின்ற கவுத்துவமணிக்கு எதிர்மணியைப்போல (தன்னை) மார்பகத்திலிருத்திய கணவனுடனே பெரியமுல்லை நிலத்தில் வசிக்கின்ற ஐசுவரியாதி காரியாகிய திருமகள் (அம்முல்லை நிலத்திலுள்ள) மான்களோடும் பழகிய மேம்பாட்டினால், சமானமில்லாத பொன்மானுமாய் (வழிபெடுத்து) ஒப்பற்ற (வள்ளிநாயகியாகிய) பெண்ணைப் பெற்றனள். எ - று.

திருவிஞயகி பொன்மானுமாய்ப்பூத்தன ளொருபெண் என்றது. விஷ்ணுமூர்த்தியே சிவமுனிவராகவும், திருமகளே பொன்மானாகவுமிருந்து வள்ளிநாயகியாரைப் பெற்றனரென்பது புராண வரலாறெனக் கொள்க. இதனை,

தணிகைப்புராணம்.

"மானக மலர்த்திரு மாதவ னுகி மாயோ
னனவொளி நாமுற வள்ளியை யீன்ற வாற்றால்."—எனக்கூறுமிடத்துங்காண்க.

குரங்கு ளைப்பரி யாகுநாட் கொள்ளுமைங் கதியுள்
வரங்கொ ளுஞ்சச கதியினில் வல்லுதற் பொருட்டே
யிரங்கு தெண்கடற் பாயலா னினமுய லுகளு
மரங்க னெறிய வனத்திடை வதிதருஞ் செயலை.

(இ - ள்.) வளைந்த புறமயிரையுடைய குதிரைவடிவாகக் கலிகாவதாரஞ்செய்யுங்காலத்திற் கொள்கின்ற ஐங்கதிகளில், மேன்மைகொள்ளுஞ் சசகதியில் வன்மையடைதல் காரணமாகவே, ஒலிக்கின்ற தெள்ளிய அலைகளையுடைய திருப்பாற்கடலில் அறிதுயில்கொள்ளுந் திருமால் கூட்டமாகிய முயல்கள் சஞ்சரிக்கும் மரங்களடர்ந்த வனத்தில் வாழ்கின்ற செயலாகும். எ - று.

ஐங்கதி:—மல்லகதி, மயூரகதி, வானரகதி, சசகதி, சரகதி என்பனவாம். சசம்=முயல். வனம்=முல்லை நிலம்.

திருமால் தாம் செய்யவேண்டிய தசாவதாரங்களில் இறுதியிலுள்ளது குதிரைவடிவாதலால், அதனையெடுக்கும்பொழுது அதற்குரிய ஐங்கதிகளில் முயற்கதியைப்பெற விரும்பி அதிற் பழகும் வண்ணம் முயற்கூட்டங்கள் வசிக்கும் வனத்தில் வாழ்கின்றனரென்பதாம். (௩௯)

வற்ற மங்கையர் காய்த்தொறும் பால்சுவை மலிந்து
பெற்றி வேறுசெய் காலையும் பெருஞ்சுவைத் தாய்மத்
துற்று ழக்கநெய் திரண்டெரி யுறுதொறுந் தெளியு
முற்றி டும்மையாற் குணங்கெடா முதுக்குறை வினர்போல்.

(இ - ள்.) பாலானது (தன்னை முல்லை நிலத்திலுள்ள) ஆயமாதர்கள் வற்றும்படி காய்ச்சுந்தோறுஞ் சுவைமிகுந்து, [தயிராக] தன்மை வேறு படுத்துங்காலத்தும் மிக்க சுவையுடையதாகி, மத்தினைப்பொருத்திக்கடைய நெய்யாகத்திரண்டு, தீமடுக்குந்தோறும், துன்பங்கள் முதிர்தலால் (தமதுநற்) குணங்கெடாத பேரறிவினரைப்போலத் தெளியாநிற்கும். எ - று.

பால், மங்கையர் (தன்னை) வற்றக்காய்த்தொறும், மலிந்து, பெருஞ்சுவைத் தாய், திரண்டு, முதுக்குறைவினர்போல், தெளியுமெனக் கூட்டுக. (௪0)

கங்கை நாயகி யூடவுங் கதிர்பொழி யிமய
மங்கை நாயகி யூடவும் வள்ளல்பா ளுழுங்
தங்கி வாழ்வதோ தகவெனத் தணந்தநா யகியாஞ்
செங்கண் மாலுயிர் தாங்கவே திகழ்ந்ததாங் கிதழி.

(இ - ள்.) கங்காதேவியார் ஊடல்கொள்ளவும், கிரணங்களைச் சிந்தும் இமய மங்கையாராகிய உமாதேவியார் ஊடல்கொள்ளவும், வள்ளலாகிய சிவபெருமானிடத்தில் (இச்சமயத்தில்) நாமும் பொருந்தி வாழ்வது தகுதியோவென்று, பிரிந்த நாயகியாகிய செந்தாமரைக்கண்ணையுடைய திருமால் உயிர்தாங்கும்படி (சிவபெருமானால் அனுப்பப்பட்டதுபோல) அவ்விடத்திற் கொன்றைமரம் விளங்கும். எ - று.

இறைவரது சடாடவியில் வாழுங்கங்கையும், வாமபாகத்தில் வாழும் உமையும் ஊடல்கொண்டிருப்ப,நாமிச்சமயத்திங்கே தங்கியிருப்பது தகுதியன்றெனத் திருமால் நீங்கியதாகக் கூறினர். கொன்றை ஆகுபெயராய் மலரை யுணர்த்திநின்றதென்றும், பிரிந்த நாயகியாகிய திருமால் உயிர்தாங்கச் சிவபிரானால் அனுப்பப்பட்டதெனினுமமையும்.

சிவபெருமானது சக்தியே திருமாலாதலின், நாயகியாஞ் செங்கண்மாலென்றார். இதனை,

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்.

"எரியலாலுருவமில்லையேறலாலேறவில்லை
கரியலாற்போர்வையில்லைகாண்டகுசோதியாற்குப்
பிரிவிலாதமரர்கூடிப்பெருந்தகைப்பிரானென்றேத்தும்
அரியலாற்றேவியில்லையையனையாறனார்க்கே."—என்பதனானும்,

இரட்டைப்புலவர் - திருவாமாத்தூர்க்கலம்பகம்.

"வருக்கைத்தடம்பொழிலாமாதையையர்க்குமாசொன்றில்லா
முருக்கொத்தமேனியழகியநாதர்க்குமூச்சரவத
திருக்கைக்கமலவரனார்க்கரிதிருத்தேவியன்றேல்
அரிக்குப்பொருளுரையீர்கெடுவீரநும்மறிவின்மையே."என்பதனானுமறிக.()

பிரண வப்பொரு ளயனென வரியெனப் பெரிது
மூரணை யுற்றவர் முகங்கவிழ் தரமதின் மூன்றுந்
திரண ரொப்புறச் செற்றவர் தெரியலாங் கடுக்கை
தரணி நின்றுபல் பிரணவ வுருச்சமைப் பனவே.

(இ - ள்) பிரணவப்பொருள் பிரமனென்றும் விண்டுவென்றும் மிகுதியுங் கோணுதலுற்றவர்களது முகங்களிறங்கும்படி,மும்மதில்களுந் திருணம்போல அழித்த சிவபெருமானது மாலையாகிய கொன்றைமரங்கள் பூமியின்மேல் நின்று பலபிரணவ வடிவு (பொருந்திய மலர்) களை உண்டாக்குகின்றன. எ - று.

கடுக்கை - கொன்றை. ஈண்டுமரத்தையுணர்த்தியது. தெரியலென்னும் விசேடணம் சினையையடுத்தது. முகங்கவிழ்தரல் - நாணமடைதல். (௩௨)

உண்மை நாயகன் புணர்ந்தின்ப முதவிடாப் பதத்துப்,
பெண்மை யோடுறிற் பிழைவரு மென்பதே பேணி
வண்மை யாமென வனத்தமர் வளைக்கையாள் கற்புத்
திண்மை நாடியே செறிந்தன கற்பெலா மாங்கே.

(இ - ள்.) உண்மையாகிய (அன்பினையுடைய) கணவன் (தன்னைக்) கூடிச் சுகத்தைக்கொடாத காலத்திற் பெண்டன்மையோடு வசித்தாற் பிழையாளதாகுமென் பதையேயுகருதி, வண்மைபொருந்திய நாயகனாகிய திருமாலைப்போல, அம்முல்லை நிலத்தில் (அவனுடன்) பொருந்திய வளையலையணிந்த கையையுடைய திருமகளது கற்பின் வண்மை தேடியே கற்பெலாம் அங்கேகூடின. எ - று.

கற்பு=மங்கையர்கற்பு ; முல்லைச்செடி. (௬௩)

நிரந்த மாதவிப் பந்தர்மென் னீழலிற் கவரி
சுரந்த நீண்முலை சுவைத்துணுங் கன்றின்வாய்க் கடையிற்
பரந்து வார்ந்திழி பாலினைப் பருகிவரின் கோழி
யரந்தை தீர்த்ததென் றதனெதிர் சிறைவிரித் தாடும்.

(இ - ள்.) பரவிய மாதவிப்பந்தரினது மென்மைவாய்ந்த நீழலில், கவரிமானது சுரந்து நீண்ட முலையைச் சுவைத்துப்பருகுங் கன்றினது கடைவாயினின்று பரவி நெடுகியிழிகின்ற பாலினை வான்கோழியானது பருகித்(தனதுபசித்)துன்பத்தை யகற்றியதென்று (களித்து) அதற்கெதிரில் தனது சிறகை விரித்தாடாநிற்கும். எ - று.

மாதவி - குருக்கத்தி ; வசந்தகால மல்லிகை. கவரி - மான்வகையிலொன்று. வாய்க்கடை - கடைவாய்—இலக்கணப்போலி. சிறைவிரித்தாடுதல் அதன்களிப்பாலெனக்கொள்க. மென்மை - ஈண்டுக் குளிர்ச்சியை யுணர்த்தியது. (௬௪)

புழுகின் வாசமும் பொருவில்கத் தூரியின் மணமு
மொழுகு பூமது வாசமு முடன்விராய்ப் புதர்க
ளெழுது பூண்முலை மாதர்மெய் யெனக்கமழ் தலினுன்
முழுது மாடவர் மையலின் மூழ்குவர் தேறார்.

(இ - ள்.) புதர்கள் புழுகின்மணமும், சமானமில்லாத கத்தூரியின் வாசனையும், சிந்துகின்ற மலர்த்தேனின் பரிமளமும் ஒன்றாகக்கலந்து, (தொய்யில்) எழுதிய ஆபரணமணிந்த முலையையுடைய மங்கையர்களது உடலைப்போல மணம்வீசுதலால், புருடர்கள் (மங்கையரோபுதரோவென்று) தேறாராகி முற்றுங் காம மயக்கத்தி லாழ்வார்கள். எ - று.

புதர்களில் மணம்வீசலானும், "செண்பக மலரெனச் சிவந்த மேனியாள்- விண்படர் நறுமணம் வீசு மெய்யினள்" எனக்கூறியபடி, பதுமினிப் பெண்கட்குத் தேகத்தில் இயற்கை மணங்கமழ்தலானும் அவற்றினைத் தேறாது ஆடவர் மையலுண் மூழ்குவரென்றார். (௬௫)

நீரி னின்றலால் விளைதரா நெல்லினை விடுத்துக்
காரி னன்றுற விளைதருங் கம்புட னிறுங்கு
சீரி னின்றிடுஞ் செழும்பய றாதிக ளெல்லா
மேரி னன்றுற விளைத்திட மிலாவகை நிறைப்பார்.

(இ - ள்.) நீரில் நின்றல்லாமல் விளையாத நெற்பயிரை விலக்கி, மேகத்தால் நன்றாக விளைய, கம்பும், சோளமும், சிறப்புற்று நின்றிடுஞ் செழிய பயறும் முதலிய யாவும் அழகுடன் நன்றாக விளைவித்து (தமதிருக்கையில்) வெற்றிடமில்லாத வகையாக (பண்டங்களை) நிறைப்பார்கள் (அம்முல்லை நிலமாக்கள்.) எ - று.

காரினன்றுற என்றதற்கு மேகமண்டலத்தை நன்றாகப் பொருந்த எனப் பொருள் கூறலும் பொருந்தும். (௬௬)

பறையொ லித்திடப் பலர்குழீஇப் பார்த்திட வொருநா
ணிறைசி னத்தெதிர் விடையினைத் தழுவிய நீரார்
பிறைம றைத்தவா னுதலினர் பெருமுலை தினமு
நறைம லர்த்தொடை மார்புறத் தழுவிநண் ணுவரால்.

(இ - ள்.) முல்லை நிலப்பறை முழங்கவும், பலர் குழுமிக் காணவும், ஒப்பற்ற மணமுடிக்கு) நாளில் நிறைந்த கோபத்தையுடைய விடையினைத் தழுவிய தன்மையையுடையவர்கள், பிறைச்சந்திரனை (தமதொளியால்) மறைத்த ஒள்ளிய நெற்றியையுடைய ஆய்ச்சியரது பெரியமுலைகளை நாடோறுந் தேன்பொருந்திய மலர்மாலையணிந்த மார்பிற் பொருந்தும்படி தழுவி யணைவார்கள். எ - று.

மறைத்தவென்பது உவமையுருபுமாம்.

விடைதழுவவென்றது.—

"ஒரிடத்து ஒரு பெண் பிறந்தால் அப்பெண்ணைப் பெற்றவர் தம் தொழுவில் அன்று பிறந்த சேங்கன்றுள்ளனவெல்லாம் தன்னுரட்டியாக விட்டு வளர்த்து அப் பரிசினுல் வளர்த்த ஏற்றைத் தழுவினுனொருவனுக்கு அப்பெண்ணைக் கொடுத்தல் மரபென்க." என்றார் பேராசிரியர்.

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்.

"படையார்கருங்கண்ணிவண்ணப்பயோதரப்பாரமுநுண்
ணிடையார்மெலிவுங்கண்டண்டர்களீர்முல்லைவேலியெம்மூர்
விடையார்மருப்புத்திருத்திவிட்டார்வியன்றென்புலியூ
ருடையார்கடவிவருவதுபோலுமுருவினதே"—என்பதனுனறிக. (சஎ)

கொம்பை வென்றமெல் லிடையவர் குழையணி செவியி
னும்ப ருக்கிறை யூர்தியி னொலியுறு காலு
நம்பு மன்பனுர் தேரொலி நண்ணிய காலு
மம்பை வென்றகண் ணருதன வருவிநீ ரொழுக்கம்.

(இ - ள்.) பூங்கொம்பைச் செயித்த மெல்லிய இடையையுடைய மாதர்களது குண்டலமணிந்த செவியில் மேகமுழக்குற்ற காலத்திலும், நம்பிய அன்பையுடைய கணவரது தேரொலிபொருந்திய காலத்திலும், (அவரது) அம்பைச் செயித்த கண்கள் அருவி நீர்ப்பெருக்கம் நீங்காதனவாம். எ - று.

உம்பருக் கிறையூர்தி - தேவர்கட்கரசனுகிய இந்திரனது வாகனம்; மேகம். மேகவொலியால் துக்கித்தும், கணவர் தேரொலியாற் களித்தும், கண்ணருவிபாயுமெனக்கொள்க.

இச்செய்யுளிற் கூறியதை,

தணிகைப்புராணம்.

"வார்கண்டமுலைத்துணைவாண்முகமங்கைநல்லார்
கார்கண்டுகவிழ்த்தவிழிப்புனல்கால்செய்தன்பர்
தேர்கண்டுமிழ்ோகைவிழிப்புனல்சேரவாருய்
ஊர்கண்டநெடும்பணைசென்றினிதோம்புமன்றே"—என வருஞ் செய்யுளிலுங் காண்க. (சஅ)

குருந்து கூவிளங் கொன்றைபைந் துழாய்குள விகளுந்
திருந்து மெல்லையிற் சிவபிரான் பூசைசெய் முனிவர்

வருந்து நீர்மைகண் டிரங்கியா னிஞ்சொரி மடிபால்
பொருந்து தண்பணைப் பாலிபோற் றவழ்ந்துபோய்ப் புகுமால்.

(இ - ள்) குருந்து வில்வம் கொன்றை பசியதுளவு (முதலியவற்றின்) தளிர் களுந்திருத்தமுறுங் காலத்தில், சிவபூசைசெய்யும் முனிவர்கள் (நீரின்றி)வருந்துந் தன் மையைப் பார்த்து, பசுக்கூட்டம் மனமிரங்கிச் சொரிந்த மிக்க பாலானது பாலிநதி யைப்போலத் தவழ்ந்து, தண்மை வாய்ந்த வயல்களிற் சென்றுபுகும். எ - று.

பத்திர புஷ்பங்கள் திருந்திய காலத்திற் சலமுமிருக்கின், சிவபூசை செய் யலாமெனவருந்தினரெனக்கொள்க. (௬௯)

மழைவ ளந்தரு கற்பினர் மாலையாங்கற்பின்
குழைமல ர்க்கொடி முகையவிழ் கொல்லைசேர் முல்லைத்
தழைபெ ரும்பொருண் முழுவதுஞ் சாற்றுவா ரெவரே
விழைவ யற்பெரு வளத்தினுட் சிலவினி விரிப்பாம்.

(இ - ள்.) மழைவளப்பத்தைத் தரத்தக்க கற்பினையுடைய மாதர்களது மாலை யாகிய முல்லையின் தளிர்களையும் மலர்களையுமுடைய கொடிகள் அரும்பவிழ்கின்ற கொல்லைகள் சேர்ந்துள்ள முல்லை நிலத்தின் தழைத்துள்ள பெரியபொருள்களெல்லா வற்றையுஞ் சொல்ல வல்லவர் எவர்தாம்? (ஒருவருமிலர்) விரும்பத்தக்க வயல்களை யுடைய மருதநிலத்தின் பெரியவளங்களுட் சிலவற்றை இனிச் சொல்லுவாம் எ - று.

வயல் - மருதம் - ஆகுபெயர்.

மழைவளந்தருகற்பினர் என்றதை,

திருக்குறள்.

"தெய்வந்தொழாஅள்கொழுநற்றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப்பெய்யுமழை." — என்பதனாலும்,

திரிகடுகம்.

"கொண்டான்குறிப்பறிவாள்பெண்டாட்டிகொண்டன
செய்வகைசெய்வான்றவசிகொடிதொரீஇ
நல்லவைசெய்வானரசனிவர்மூவர்
பெய்யெனப்பெய்யுமழை." — என்பதனாலுமுணர்க. (௭௦)

மருதம்.

வேறு.

திப்பிய போகமே திளைக்கு மிந்திர
னொப்பறு போகமே யுகக்கு நீர்ப்பணை
வைப்பினுக் கமரனாய் வதிதன் மேதகு
துப்பென வைகலுஞ் சூழ்ந்து காக்குமே.

(இ - ள்.) திவ்விய போகங்களையே யநுபவிக்கும் இந்திரன், நிகரற்றபோகங்க ளைக்கொண்டிருக்கும், நீர்வளமுடைய வயல்கள் பொருந்திய மருதநிலத்திற்குத் தெய் மாகவாழ்வது, மேம்பட்ட வலிமையென்று நாடோறு மாலோசித்துக் காவல் புரி கின்றான். எ - று.

திப்பிய - திவ்விய வென்னும் வடசொற்றிரிபு. உகத்தல் - கொண்டிரு த்தல். வைப்பு - இடம். (௭௧)

அளைக்கண மாயினு மறலி னீங்குறு
மளைக்கணம் பயிரெலாம் வளர்ப்ப வெண்ணியே
திளைக்கடன் முகந்தெழுஞ் செல்லு மூர்ந்தனன்
விளைக்குழும் மதம்பொழி வேழத் தண்ணலே.

(இ - ள்.) அளைவிநாடியேனும் சலத்திற்பிரியாத தாமரைக்கூட்டங்களையும், பயிர்க ளெல்லாவற்றையும் வளர்க்கக்கருதியே, மணம்வீசும் மும்மதங்களைச்சொரியும் யானை வாகனத்தையுடைய இந்திரன், அலைகள் பொருந்திய கடனீரை முகந்தெழுந்த மேகத்தையும் வாகனமாகக் கொண்டனன். எ - று.

இந்திரன் பயிர்களைவளர்க்க வெண்ணி மேகத்தை வாகனமாகக் கொண்டு தன் சுவாதீனஞ்செய்து கொண்டன னென்றார்.

வேழமென்றது ஈண்டு ஐராவதம். அது நான்கு கொம்புகளையுடைய வெள் ளானை. இது திருப்பாற்கடலிற்றோன்றிய பொருள்களிலொன்று.

"ஐராவதகஜாரூடம்ஸ்வர்ணவர்ணங்கிரீடநம்
ஸஹஸ்ஸஹஸ்ரநயனம்சக்ரம்வஜ்ரபாணிம்விபாவயேத்."—என்பது காசிபசிற்பம்.

முந்துதங் குலத்திடை வந்த மொய்ம்புடை
யிந்திரக் கடவுளுக் கினிய வைப்பிடைத்
தந்தொழில் புரிவதே தக்க தாமென
வெந்திறற் களமர்கள் வினைஞ ராயினர்.

(இ - ள்.) வெவ்விய வல்லமையுடைய பள்ளர்கள, முற்காலத்தில் தமது குலத் தில் தோன்றிய வலியுடைய தேவேந்திரனுக்கு இனிதாகிய மருதநிலத்தில், தமது தொழில்களைச்செய்வதே தகுதியுடையதாமென்று தொழில்செய்வோரானார்கள். எ-று.

களமர்குலத்து இந்திரனுதித்தது.

சூரியகுலத்தில் தோன்றிய முசுகுந்தனென்னுமோரரசன் நெடுங்காலம கந்தவிரதமிருந்து அப்பெருமானைப் பிரத்தியக்ஷமாகத் தரிசித்து அளவில்லா ஆற்றலும் குமாரக்கடவுளுடைய சைநியங்கள் யாவுந் தனக்குச் சைநியங்களாகவும் வரங் கொண்டு, கருவூரையடைந்து அரசுபுரிந்திருந்தனன். அக்காலத்தில் அமரருலகை யநேக வகையிற் றுன்புறுத்திய வலாசுரனை இந்திரன் வெல்லமுடியாது நிலவுலகிற் பேராற்றலுடைய முசுமுகமன்னனுக்கறிவிக்க, முசுகுந்தச் சக்கிரவர்த்தி தனது தானை யுடன் அந்நாட்டை யடைந்து வலாசுரனையும் அவனது சேனையையும் அழித்தனன். அதனாற் களிகூர்ந்த இந்திரன் முசுகுந்தனுக்குத் தனது பாக்கியங்களைக் காட்டிக்கொ ண்டு செல்கையில், தனக்கு விஷ்ணுமூர்த்தியாற் கொடுக்கப்பட்ட ஆன்மார்த்தநாய கரையுங்காட்ட, அவர் கைலாயகோலமாகப் பார்வதி ஸ்கந்தருடன் தரிசனமனமாக, முசுகுந்தன்களித்துப் பலவிதமாகத் துதித்தனன். அப்பொழுது நாயகர் என்னைப் பூமி யிற் பிரதிட்டைசெய்து அர்ச்சிக்கவென இந்திரனுக்குணராது கட்டளையிட்டனர். இந் திரன்தனது பூசையைமுடித்து,நிலவுலகமன்னனுக்கு விருந்திட்டு வஸ்திரம் ஆபரணம் தேவாஸ்திரங்கள் முதலியவற்றைப் பரிசுகொடுத்து இன்னும் யாது வேண்டும்? என, முசுகுந்தன் நீ பூசிக்கு மூர்த்தியைக் கொடுக்கவென, இந்திரன் யான் பெரும்பிரயாச முற்றுத் திருமாலிடம் பெற்றது. ஐயோ! அதனை யென் விருப்பின்படி கொடுக்கப் படாது. விஷ்ணுமூர்த்தியின் கட்டளைபெற்று வந்தால் அம்மூர்த்தியைக் கொடுப்பே னென, முசுகுந்தன் அங்ஙனமே சென்று விடைபெற்று வந்துணர்த்த, புரந்தரன் அம் மூர்த்தியைக் கொடுக்க மனமின்றி விச்சுவகன்மனால் அதுபோன்ற ஆறுதிருவுருவங்க

னமைத்து, அவற்றிலொன்றை முசுகுந்தனுக்குக்காட்ட அது அன்று என, அங்ஙனமே மற்றையவற்றையுங்காட்டி அன்று அன்றெனக்கூற, இறுதியில் விண்டுவின் மார்பகத்து கடித்திருந்த மூர்த்தியைக்காட்ட அம்மூர்த்தியின் திருவருளால் முசுகுந்தனிலையய இந்திரன் மேலே நன்றாகு சொல்லமுடியாது அம்மூர்த்தியையும் விசுவகன்மனுவிய ற்றுவித்த ஆறு மூர்த்திகளையும் முசுகுந்தனுக்குக் கொடுத்தனுப்பினன். முசுகுந்தன் "கடனாகை கன்னாறு காறாயல் கோளரியூர் - மடனூக முத்தீனும் வாய்மியூர் மறைக் கானம்" என்னும் ஆறுநகரங்களில் ஆறுதியாக மூர்த்திகளையும் திருவாரூரிற் சுவர்ண மூர்த்தியையும் பிரதிட்டைசெய்து, திருவிழாமுதலியன வியற்றினன். இந்திரன் தனது ஆன்மார்த்த பூசாமூர்த்தியைப் பிறனுக்குக்கொடுத்த பாவத்தாற் செல்வமிழந்து புலையுருவேற்றுத் திருவாரூரையடைந்து அநேக காலங்கழித்து, அவ்விறைவரருளாற் பண்டைய செல்வத்தையும அமராவதியையு மடைந்தனனென்பதாம். இதனை,

கந்தபுராணம்.

அந்நாளிலிமையவர்கோனருச்சனைசெய்பரம்பொருளைக்
கொன்னார்வேன்மன்னவன்கைக்கொடுததவொருகொடும்பவததாற்
பொன்னாட்டிற்றிருவிழந்துபுலையுருவந்தனைத்தாங்கிக்
கைந்நாகமிசையூர்ந்துகமலையெனுமபதியடைந்தான்.

ஆரூரின்மேவியபின்னமலன்விழாப்போற்றுதற்குப்
பாரூருந்திரையூரும்பலவூரும்வருகவென்றே
வாரூருமுரசெறிநதுமதககளிற்றின்மிசையேறித
தேரூருஞ்செம்பொன்மணிததிருவீதிபபுடைசூழ்ந்தான்.

ஆண்டுபலவப்பதியிலமலனவிழாசசேவிததுக
காண்டகையதவம்புரிநதுகடைஞாவடிவினைநீங்கித்
தூண்டகையதோண்மகவான்றொலலுருவந்தனைப்பெற்று
மீண்டுசுரர்பதிபுகுநதுவிபவமுடனவீறறிருநதான்"—என வருவனவற்றானறிக.

திருமகள் கலைமகள் சிறநது வாழ்வது
பெருகுநம பசிகெடப பேணு நீரது
குருமலர்த் தாமரை குழீஇய வைப்பெலா
மருவுவ தியலபென வாழு மன்னமே.

(இ - ள்.) இலக்குமியும் சரசுவதியுஞ் சிறப்புற்றுவாழ்வது. மிகுகின்ற நமது பசியொழியக் காக்குந்தன்மையுடையது. நிறமமைந்த மலர்களையுடைய தாமரைகள நெருங்கிய இடமுழுவதும் பொருந்துவது (இந்நிலத்து) இயற்கையென்று (அங்கே) அன்னங்கள் வாழாநிற்கும். எ - று.

திருமகள் செந்தாமரையிலும், கலைமகள் வெண்டாமரையிலும் வசிப்பர் ஆத லின், குருமலர்த்தாமரை யென்பதில் குரு - நிறம் எனப்பட்டது. (எச)

அம்புயத் தவிசிடை யரச வோதிமம
பம்புவ தாமெனிற் பாற்று நீரதோ
வம்பவிழ் வயனில மென்வண் டானமுஞ்
சம்புளு மேனவுங் கலநது வாழுமே.

(இ - ள்.) தாமரைப்பீடத்தில் (நமது) அரசனாகிய அன்னம் வாழ்வதாமா யின், வாசம வீசும் வயலிடங்களில், மெல்லிய நாரைகளும் சம்பங்கோழிகளும் பிற பறவைகளும், (எம்மை)ஒட்டுவதோ. (ஒட்டாது) என்று (அவ்விடத்திற்) கூடி வாழா நிற்கும். எ - று.

கம்புள் - வானம்பாடி வெளிறுமாம். (௭௦)

கோலியுழு தொழிலினுங் கடமை மாயினும்
நல்லணி காவலுஞ் செய்யுந் தன்மையா
லல்லவு மவனுடை யூர்தி யின்குல
நிலைபெறு மெருமைக ணிரந்த ரித்தன.

(இ - ள்.) உழுதொழிலினுங் கொலைத்தொழில் வரக்கடமையினும், இயம னுஞ் சிறந்த கிருபை (ஒரோவழி) செய்யுந்தன்மையால், கெடுதலற்ற அவனுடைய வாகனத்தின் குலத்தில் நிலைபெற்ற எருமைகள் விருத்தியாயின. எ - று. (௭௧)

செழுமலாத் தருவினுட் சிறநத கற்பகப்
பொழிலவளா நகரிறை போற்றும் பண்ணையிற்
கழிசிறப் புறுமெனக் கலநது வாழுமே
வழிமதுக் காஞ்சியு மருதும் வஞ்சியும்.

(இ - ள்.) செழியமலர்களையுடைய மரங்களிற் சிறந்த கற்பகச்சோலை வளர் கின்ற அமராவதிக்கிறைவனாகிய இந்திரன் காவல்புரியும் வயல்களில் தேன்சொரியுங் காஞ்சியும் மருதும் வஞ்சியும (ஆகியமரங்கள்) மிக்க சிறப்புண்டாகுமென்று கூடி வாழாநிற்கும். எ - று.

கழி - உரிச்சொல் ; மிகுதிப்பொருட்டு. என்னை "சால வுறுதவ நனிகூர் கழிமிகல்." என்றது சூத்திரம். (௭௨)

அரையருக் கரையனு மமரன் காப்பது
தரைபதிக் கரையனு நகரஞ் சாரவது
விரைமலாக் கரையனு நாமு மேவுதல
புரையெனத் தாமரைப பலவும பூக்குமே.

(இ - ள்.) அரசர்கட்கரசனாகிய இந்திரன் காவல்செய்வது. நிலங்களிலுள்ள ஊர்கட்கெல்லாம அரசனாகிய நகரஞ் சார்ந்துளது. (ஆதலின் இவ்விடமே) வாசனை பொருந்திய மலர்கட்கு அரசனாகிய நாமும் பொருந்துதல் தகுமென்று பலதாமரை மலர்கள மலரும். எ - று.

"விரைமலர்க்கரையன் தாமரை" என்றதை, திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவா மிகள் "பூவினுக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை".—என்றதனாறிக.

குறிஞ்சியிலுளளது குறிச்சியென்றும், பாலையிலுள்ளது குறும்பென்றும், முல்லையிலுளளது பாடியெனறும், மருதத்திலுள்ளது பேரூரென்றும், நெய்தலிலுள் ளது பாக்கமென்றுஞ் சொல்லுவது வழக்கு. (௭௩)

பங்கய வரசினைப் பாங்கிற் சூழ்ந்தெனக்
கொங்குயிர் குமுதமுங் குவளைக் கூட்டமுந்
தங்கிய வனிச்சமுந் தழைத்த வள்ளையு
மங்கல வணப்புற மலரு மெங்கணும்.

(இ - ள்.) தாமரையாகிய அரசனை காற்பக்கமுஞ் சூழ்ந்தாற்போல, வாசனை வீசும் ஆம்பலும் குவளையும் பொருந்திய அனிச்சமும் செழித்த வள்ளையும் ஆகிய தொகுதிகள் மங்கலம்பொருந்திய அழகுண்டாக எவ்விடத்தும் மலராநிற்கும். எ - று.

வேறு.

பெரும்பொரு ளுடைய பெரியவர் தினமும் பேரறம் வளர்த்திடு
திறனு, மிரும்பய னுறுவார் பெரும்பொரு ளெய்தா ராயினு மேன்றமாத்
திரமே, யரும்பொரு ளளிக்கும் வண்ணமுங் காட்டு மகன்வயல் வளர்க்கு
மேரிகளும், விரும்பினர் குடைந்து முகந்துண நிற்கும் வெறிகமழ் பொ
ய்கையா திகளும்.

(இ - ள்.) விசாலமாகிய வயல்களை வளர்க்கின்ற ஏரிகளும், இச்சித்தவர்கள் மூழ்கி அள்ளிப்பருக நிற்கும் மணம்வீசும் பொய்கை முதலியவைகளும், பெருஞ்செல்வத்தையுடைய பெரியவர்கள் நாடோறும் பெரிய தருமங்களை வளர்க்கும் வலிமையும், பெரும்பலனை யடைபவர்கள் பெருஞ்செல்வத்தை யடையாதவரானாலும் (தம்மாற்) கூடிய அளவே அரியபொருள்களை யுதவும் வகையும் (இத்தன்மையினை வெனக்) காட்டாநிற்கும். எ - று.

பெரும்பொருளுடைய பெரியவர்க்கு ஏரிகளும், பெரும்பொருளெய்தார் ஏன்றமாத்திரமளித்தற்குப் பொய்கையாதிகளும் உவமிக்கப்பட்டன.

ஏன்ற - இயன்ற வென்பதன் மரூஉ. (௮௦)

அறிதரு மறைக ளாகம புராண மனைத்துமுன் னருளிய விறைவ
னெறியுளி யுலகின் முத்தொழி றனை நிகழ்த்திடும வண்ணமு மடுத்த
வெறிகமழ் மலரோ னாதியா வழியால் விளைத்திடும வண்ணமுங் காட்டுஞ்
செறிபொரு டாமே வளர்த்துமே ரிகளாற் றிகழ்தர வளர்த்துமவார் நதிகள்.

(இ - ள்.) அறியத்தக்க வேதங்கள் சிவாகமங்கள் புராணங்கள் (முதலிய) எல்லாவற்றையும் ஆதிகாலத்தில் திருவாய்மலர்ந்தருளிய தலைவனாகிய சிவபெருமான் முறைப்படி உலகின் (சிருஷ்டியாதி) முத்தொழில்களைத் தானே பற்றும்வகையும், (தன்னை) சமீபித்துள்ள மணம்வீசுந் தாமரைமலரில் வாழும் பிரமன் முதலியோர் வழியாகச் செய்விக்கும் வகையும், நெருங்கிய பொருள்களைத தாமே வளரச்செய்தும் ஏரிகளாலே விளங்கும்படி வளரச்செய்தும், நெடிய நதிகள் காட்டாநிற்கும். எ - று.

தாம் என்றது நதிகளை. வார்நதிகள் - ஒழுகுநதிகளெனினுமமையும். (௮௧)

வேறு.

துன்னிய நான மாடித் தொலைவிலா வேத மோதி
மன்னிய தான மாக்கள் வந்துகைந் நீட்ட வோடி
முன்னுறச் செந்தீ யோம்பி முதல்வனை யடியிற றாழ்ந்து
பன்னரு மறையோர் போலப் பதிதொறும் படரும் வெள்ளம்.

(இ - ள்.) வெள்ளமானது நெருங்கிய கஸ்தூரியில் மூழ்கி, நீங்காத குற்றங்களையகற்றி நிலைபெற்ற மதம்பொழியும் யானைகள் வந்து கையை நீட்டும்படி யோடி முன்வரும்படி செவ்விய யாகாக்கினியாற் காக்கப்பட்டு முதலில் மலையடியிலிரங்கி (வருதலால்), [(அகமருஷணாதிமந்திரங்கள்) மிகுந்த ஸ்நானஞ்செய்து, கெடுதலற்ற வேதபாராயணஞ்செய்து நிலைத்துள்ள தானங்கொடுப்போர்கள் (தமபால்) வந்து கைந் நீட்டி (கொடுக்கும்படி) படர்ந்து, முதன்மைபெறும்படி செவ்விய நித்தியாக்கினியை வளர்த்து, சிவபெருமானைத் திருவடியிற் பணிந்து] சொல்லுதற்கரிய வேதியர்களைப் போல நகரங்கடோறுஞ் செல்லாநிற்கும். எ - று.

வேதமோதி யென்றதை வேதமோதப்பட்டு என்றும், வேதம் மோதியென்றும் வேதம் ஓதியென்றும் பிரிக்க. மன்னிய தானமாக்கள் என்றதை நதியின்பக்கலில் மன்னியதானங்களிலுள்ள மாக்களெனினும் பொருந்தும். (அஉ)

மணிமுடி யணிந்து தண்ட மருவிமால் யானை யுந்தி
யணிபடு மாரந் தாங்கி யருங்களி குமரி யெய்தப்
பிணியவிழ் வெட்சி யாதி பேணிமண் முழுதுங் காத்துப்
பணிதரு மொழுக்கிற் சென்று பார்த்திபர் புரையும் வெள்ளம்.

(இ - ள்.) வெள்ளமானது முத்துக்களை முடியிற்றாங்கி நாட்டையடைந்து, பெரியயானைகளைச் செலுத்தி, அழகமைந்த சந்தனத்தைத்தாங்கி அரிய கள்ளியுங் கற்றாழையும் பொருந்த முருக்கவிழ்ந்த வெட்சி முதலியவற்றை யணிந்து, நிலமுழுவதையும் பாதுகாத்து (யாவரும்) தாழத்தக்க வழியிற்சென்று (வருதலால்); [இரத்தின கிரீடமணிந்து யானைசெல்லும் வழியைப் பொருந்திப் பெரியயானையைச் செலுத்தி, அணியத்தக்க முத்தாரத்தை யணிந்து, விஜயலக்ஷ்மியானவள அதிக களிப்பினையெய்தும்படி, விகசித்த வெட்சிமுதலிய மாலைகளையணிந்து, நிலவுலகிலுள்ளார் யாவரையுங் காத்து (யாவரும்) பணியத்தக்க நல்லொழுக்கத்திற் சென்று] (விளங்கும்) அரசனை யொக்கும். எ - று.

தண்டம் - நாடு ; யானைசெல்லும்வழி. களி - கள்ளியென்பதிடைகுறைந்து நின்றதென்றும், களியென முதனிலைத் தொழிற்பெயரென்றுங்கொள்க. குமரி - கற்றாழை ; விஜயலக்ஷ்மி. வெட்சியாதியென்றது, நதி அம்மலர்களைக் கொண்டுவருவதாலும், மன்னர்சயங்குறிக்க வெட்சியணிதல் மரபாதலானுமென்க. (அங)

பல்வகை மணியும் பொன்னும் பாழிமால் யானைக் கோடு
நில்வகை நியமத் தீட்டி நிறைதரு வகையேற் போர்க்குச்
சொல்வகை சுருங்கும் வண்ணந் துகளற விசைத்து நல்கி
நல்வகை வணிகர் போன்று நடப்பது நதியின் வெள்ளம்.

(இ - ள்.) நதிப்பெருக்கானது பலவகை மாணிக்கங்களும் பொன்னும் வலிய மதமயக்குடைய யானையின் கொம்பும் நிலைபெறும வகையாக [மருதநிலத்தூரில்] நன்னியமத்திற் சேர்த்து நிறைதருவழி வேண்டுபவர்க்குச் சொல்லின்வகை சுருங்கும் வழியாகக் குற்றமற விசைத்துக்கொடுத்து, நல்வழியையுடைய வணிகரையொத்து நடப்பதாகும். எ - று.

நியமம் என்பதற்கு நதியின்பக்கலில் மருதநிலத்தூரென்றும், வணிகர்பக்கலில் நன்னியமம் அல்லது கடைவீதியென்றும், நிறைதருவகை - நதியின்பக்கலில் நிறையும்படி யென்றும், வணிகர்பக்கலில் நிறைசெய்த வகையென்றும், சொல்வகை சுருங்கும் வண்ணமென்பதற்கு நதியின் பக்கலில், ஆங்குற்றோரது சொல்வகையினோசை குன்றும்படியென்றும், வணிகர்பக்கலில், பயறுண்டோ வணிகிரென்பார்க்கு அஃதுண்டாயின் உண்டென்றும், இல்லையாயின் அவர்கேளா முன்னர் உழுந்துண்டென்றும் சொற்கள் பெருகாது சுருங்கும் வகையாகவென்றும், விசைத்து என்பதில் நதியின் பக்கலில் ஓசையுற்றென்றும் விசையுற்றென்றும், வணிகர்பக்கலில் சொல்லி யென்றும் பொருள்படும். (அச)

புரவல னேவ லாற்றுற் போர்க்களம் பலவுங் குத்தி
யிரவல ரோடு மேனைப் பகலல ரின்ப மெய்த

விரவளி யாங்குக் காட்டி விசைத்தகு மிசைமிக் கேட்டிச்
சுரர்மகி ழன்ன மல்கச் சூத்திரர் நிகரும் வெள்ளம்.

(இ - ள்.) வெள்ளமானது, இந்திரன் கட்டளைப்படி போர்க்கள முதலிய பல விடங்களையும் பறித்து, (அல்லிமுதலிய) இராமலர்களோடும், (தாமரைமுதலிய) பிற பகன்மலர்களும் இன்பமடையப் பொருந்திய வண்டுகளை அவ்விடத்திற்காட்டி விசையோடுகூடிய ஓசையை மிகுதியாகக்கொண்டு, தேவர்கள் களிக்கும் அன்னப் பறவைகள் அதிகரிக்க (செல்லுதலால்),[அரசன் ஆக்கினைப்படி போர்க்களத்தில் (நெல் முதலிய பலவுற்றையும்) துவைத்து யாசகர்களோடும் பிற அதிதிகளும் மகிழ்வடையப் பொருந்திய கிருபையை அப்பொழுதுகாட்டி விரைந்து செல்லத்தக்க கீர்த்தியை மிகுதியாகத்தேடித் தேவர்கள் மகிழத்தக்க அவிசுமிகும்படி] (விளங்கும்) சூத்திரரை யொத்திருக்கும். எ - று.

பகலலர் - பகுதலற்ற வுறவினர் ; அதிதிகள். (அரு)

பலவுயி ராக்க லானும் பலவுயிர் காத்த லானும்
பலவுயிர் போக்க லானும் பலவுயிர் மறைத்த லானும்
பலவுயிர் நுகர்ச்சி முற்றப் பலவுமுய்த் தருள லானு
மலரவ னாதி யான வைவரும் புரையும் வெள்ளம்.

(இ - ள்.) வெள்ளமானது பலவுயிர்களைச்சிருட்டித்தலாலும், பலவுயிர்களை யிரட்சித்தலாலும், பலவுயிர்களைச் சங்கரித்தலாலும், பலவுயிர்களை மறைத்தலாலும், பலவுயிர்கள் நுகர்ச்சிமுற்றும்படி பலபொருள்களையுங் கொடுத்தருளலானும் (முறையே) தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமன் முதலிய ஐவரையும் ஒத்திருக்கும். எ - று.

அலரவனாதியைவர்:—பிரமன், விண்டு, உருத்திரன், மகேசன், சதாசிவன் எனப் படுவர். இவர்முறையே படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அநுக்கிரகித்தற் றொழில் செய்வோர். (அசு)

ஆற்றல்சான் மச்சங் கூர்ம மடக்கிவன் கேழல் வென்று
தோற்றஞ்சான் மடங்கல் சாய்த்துத் துன்னும்வா மனனை மோதிப்
போற்றலாற் சாத்த னைங்கைப் புண்ணியன் முருகன் வீரன்
மாற்றரு மதுகைக் காரி யையவரு மானும் வெள்ளம்.

(இ - ள்.) வெள்ளமானது வலிமைமிக்க மச்சத்தையும் ஆமையையும் அடக்கி வலியபன்றியை வென்றுகொண்டு, பார்வைமிகுந்த சிங்கத்தைக்கொன்று நெருங்கிய குள்ளனையடித்து (பலனையும்) காப்பாற்றுதலால், சாத்தா - ஐந்து திருக்கரங்களை யுடைய விநாயகர் - முருகக்கடவுள் - வீரபத்திரர் - நீக்குதற்கரிய வலியையுடைய வைரவர் (ஆகிய) ஐவரையும்போன்றிருக்கும். எ - று.

மச்சத்தையடக்கிச் சாத்தனையும், கூர்மத்தையடக்கி ஐங்கைப்புண்ணியனை யும், கேழலைவென்று முருகனையும், மடங்கலைச்சாய்த்து வீரனையும், வாமனனைமோ திக்காரியையுமானும்—எனமுடிக்க.

விண்டுவின் தசாவதாரங்களில், மச்சாவதாரம்ஐயனாராற்கண்பறிக்கப்பட்டும் கூர்மாவதாரம் விநாயகக்கடவுளால் ஓடுபெறிக்கப்பட்டும், வராகாவதாரம் முருகக்கடவு ளாற் கொம்புமுறிக்கப்பட்டும், நரசிங்காவதாரம் வீரபத்திரரால் தோலுரிக்கப்பட்டும், வாமனாவதாரம் வைரவரால் முதுகெலும்பு பறிக்கப்பட்டுந் தண்டிக்கப்பட்டனவென் பது புராணங்களின் கூற்று. (அஎ)

அன்னமே கருடன் மஞ்ஞை யரிகரி விடையும் பாங்கர்
மன்னுபோ தியின்வாழ் பேயுங் காட்டிபு வள்ளைக் காது
பொன்னுரு முத்த மூரற் பூங்கைகோங் கருப்புக் கொங்கை
துன்னிவார் நதிகண் மாத ரெழுவருந் தொக்க தொக்கும்.

(இ - ள்.) நெடியநதிகள் அன்னமும் கருடனும் மயிலும் சிங்கமும் யானையும் இடபமும், பக்கத்திற்பொருந்திய அரசமரத்தில் வாழ்கின்றபேயும் (ஆகியஇவற்றை யடித்துக்கொண்டுவருதலாற்) காட்டி, வள்ளையாகிய காதும் அழகிய வடிவமும் முத்த மாகிய பல்லும், (தாமரை)மலராகிய கையும், கோங்கரும்பாகிய கொங்கையும்பெற்று, சத்தமாதர்களும் ஒன்று சேர்ந்திருந்ததை நிகர்க்கும். எ - று.

சத்தமாதர்கள் - அபிராமி - மாயேசுவரி - கௌமாரி - நாராயணி - வராகி இந்திராணி - காளி எனப்படுவோர். இவர்கள் வாகனம் முறையே அன்னம் - இடபம் - மயில்-கருடன் - சிங்கம் - யானை - பேய் இவைகளையும் தன்னிடத் தடித்துக்கொண்டு வள்ளைக்காதும், முத்துப்பல்லும், பூங்கையும், கோங்கரும்புக் கொங்கையும் பொருந்திய பொன்னுருவேற்றிருத்தலின்நதிகள் மாதரெழுவருந் தொக்கதொக்குமெனப்பட்டது. (அஅ)

விண்ணவ ருளமுங் காதல் வேசைய ருளமுங் காம
நண்ணின ருளமு முக்க ணுயக ருளமு மேபோற்
பிண்ணிய தடையொன் றின்றிச் செழுங்கரை யுடைத்து வெள்ளந்
தண்ணடை பலவு மஞ்சத் தலைத்தலை பரந்த தன்றே.

(இ - ள்.) தேவர்களது மனமும், ஆசையையுடைய வேசையரது மனமும், காம முற்றவர்களது மனமும், திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமானது திருவுளமும் போல, வெள்ளமானது வலியதடை சிறிது மில்லாது, செழியகரையினையுடைத்து, மருதநிலத்தூர்கள் யாவும் அஞ்சும்படி இடங்கடோறும் பரவியது. எ - று.

தேவர்கள் மனம் அவிசுகொடுக்குமிடத்தும், வேசையருளம் பொருள் கொடுப்போரிடத்தும், காம நண்ணினருளம் எல்லாமாதரிடத்தும், முக்கணுயகருளம் அன்புடையாரிடத்தும், நினைத்தவை தாழாது முடிக்கச்செல்லுமாறு வெள்ளமானது பரந்தது என முடித்துக்கொள்க. (அக)

முனிவரர் சாபம் போன்று முடிவில்செல் வத்தர் போனுங்
கனிமொழி மாதர் தம்முட் காரிகை மிக்கார் போன்றும்
பனிவரு மலர்க்க ணன்பர் பயில்பெரும் பத்தி போன்று
நனிமகிழ் களம ரெல்லா நண்ணின ருடைப்புத் தோறும்.

(இ - ள்.) முனிவர்களிட்ட சாபத்தைப்போலவும், அழிவில்லாத செல்வ முடையோரைப்போலவும், மதுரம் பொருந்திய மொழியையுடைய மாதர்களில் அழகின் மிக்காரைப்போலவும், குளிர்ச்சிபொருந்தியமலர்போன்ற கண்ணினையுடைய அன்பர்கள்செய்யும் பெரிய பக்தியைப்போலவும், மிக்க மகிழ்ச்சியையுடைய மள்ளர் கள் யாவரும் உடைப்புக்களிலெல்லாம் பொருந்தினார்கள். எ - று.

முனிவரர் சாபம் தடையின்றிச் செல்லுமாறு தடையின்றியும், செல்வத்தர் பரிசனருடன் செல்வதுபோலத் தமதாட்களுடனும், காரிகைமிக்கார் செருக்குடன் செல்வதுபோலப் பயிர்விளையுமென்னுஞ் செருக்குடனும், அன்பர் பத்திபோல விசுவா சத்துடனும் உடைப்புத்தோறுந் தடையின்றிச் சென்றனர்களமரென முடித்துக் கொள்க. (கூ0)

உடைகரை யடைக்கு மள்ள ருரப்பிய பறையி னோதை
யடைகரை குத்திச் செல்லு மழிபுன லார்க்கு மோதை
யிடையிடைப் புதுநீ ராட வெய்துநர் களிக்கு மோதை
கடையெழு கடலே யென்னக் கடவுள ரயிர்ப்ப நீடும்.

(இ - ள்.) இடிகரையைத் தூர்க்கும் மள்ளர்கள் முழக்கிய மருதநிலப் பறையொலியும், அடைத்த கரையைக் குத்திக்கொண்டு செல்லும் அடங்காநீரின் ஆர்ப்பரிப்பொலியும், இடங்கடோறும் புதுநீராடும்படி புகுவோர் சந்தோஷிக்குங் கோஷமும், உகாந்த காலத்திலெழுஞ் சத்தசாகரமே போல, தேவர்கள் சந்தேகிக்கும்படி மிகும். எ - று.

மருதநிலப்பறை - கிணை. (௯௧)

பூம்பொழிற் பண்ணை யாடிப் பொய்கையி னாடி வாசந்
தேம்பொழி மலர்கள் கொய்து திரிதரு நீத்தக் கன்னி
கூம்பொழி கிழமை யாளர் கூடினர் வரைந்து நல்க
வோம்பெழிற் புணரி யன்ப னுவக்குமா றொழுகா நிற்கும்.

(இ - ள்.) அழகிய சோலையிற் பண்ணையாடி, பொய்கையின் ஆடி, வாசம் பொருந்திய தேனைச்சொரியும் மலர்களைப்பறித்து, திரிகின்ற வெள்ளமாகிய பெண் (அன்பு) குவிதலொழிந்த உரிமையாளர் கூடிவரைந்து கொடுக்க, அழகுமிக்க கடலாகிய தலைவன் களிக்கும்படி செல்லாநிற்கும். எ - று.

பண்ணை - வயல்; மகளிர் விளையாட்டு. ஆடி - விளையாடி; பொருந்தி. கிழமையாளர் - தாய்தந்தையர்; உரிமையாளர். வரைந்து - மணஞ்செய்து; அவரவர்க்கேற்ப அளவிட்டு—எனப்பொருள்கள் படுதலின் முறையே மங்கைக்கும் நதிக்கும் பொருத்திக்கொள்க.

பொய்கையினாடி என்பதைப் பொய்கையில் நாடி யெனப் பிரித்துப் பொய்கையிற் பொருந்தி எனவும் பொருள் கூறலாம். (௯௨)

எம்பிரா னிடத்தி னீங்கி யிமயவெற் படுத்து மீண்டு
தம்பிரா னிடமே சார்ந்த தையல்போற் கடலி னீங்கி
யும்பர்சூழ் வரையி னெய்தி யுறுகடன் மீண்டு சாரும்
பம்பிய வுயிர்க ளோம்பிப் படர்தரு நதியிற் றாநீர்.

(இ - ள்.) நெருங்கிய வுயிர்களைக்காத்துச் செல்லுகின்ற நதியினது புனிதமாகிய நீரானது, சிவபெருமானிடத்திற் பிரிந்து இமயமலையையடுத்து மீளவுஞ் சிவபெருமானிடமே சேர்ந்த உமாதேவியாரைப்போல, சமுத்திரத்தினின்றும் நீங்கி, ஆகாயமளாவிய மலையையடைந்துபொருந்திய சமுத்திரத்தை மீளப்பொருந்தும். எ-று.

நீருக்கு உமாதேவியையும், கடலுக்குச் சிவபெருமானையும் மலைக்கு இமயமலையையும் உவமித்துங் கூறினர். இமயவெற்பு - பனிமலை. தம்பிரான் - ஒப்புயர்வற்றவன். வரையென்றது ஈண்டு நந்திமலையை. (௯௩)

வண்டினை விளைப்ப தேனும் வரம்பிலாப் புனத்தி னீங்கிக்
கண்டன புல்லே யன்றிக் காலுறப் பணியா வன்மை
கொண்டகொல் லையுங்கை விட்டுக் குலவிய வரம்பிற் செம்மை
விண்டிடா வயல்க ளோம்ப வெள்ளங்கால் கொண்ட வாறே.

(இ - ள்.) வெள்ளமானது வளவியதினைப்பயிரை விளைப்பதென்றாலும் வரப்பில்லாத புனத்திலிருந்து நீங்கி, பார்ப்பவை புற்களேயன்றிக் கால்வாய்கள் பொருந்தப் பணிக்கையற்ற வன்மைகொண்டுள்ள கொல்லையிலிருந்தும் பிரிந்து, விளங்கிய வரம்பினது செம்மைநீங்காத வயல்களைக் காக்கும்படி கால்கொண்ட விதமாகும். எ - று.

கால்கொண்ட - குடிகொண்ட; கால்களாக வுருக்கொண்ட எனப்பொருள்.

புனம் - குறிஞ்சியென்றும், கொல்லை - முல்லையென்றும், வயல் - மருதமென்றுங்கொள்க. (௩௪)

தத்துவ மாயை நல்கத் தத்துவ மொன்றி னொன்று
கொத்துறத தோற்று மாப்போற் குலநதி யினிது நல்க
வொத்தெழுந் திரைநீர்க் கால்க ளொன்றினொன் றனந்த மாகி
வித்தக மூரகப் பண்ணை விளைத்திடுங் கடன்மை பூண்ட.

(இ - ள்.) மாயாதத்துவமானது கொடுக்க, தத்துவங்கள் ஒன்றிலிருந்தொன்று கூட்டமாகத்தோன்றுந் தன்மைபோல, சிறந்த நதியானது இனிதாகக்கொடுக்க, நெருங்கி எழுகின்ற அலைகளையுடைய நீரைப்பொருந்திய கால்வாய்கள் ஒன்றிலிருந்தொன்றாக (த்தோன்றி) எண்ணிறந்தனவாய் அதிசயமாக வயல்களிற் (பயிர்களை) விளையச்செய்யுங் கடன்மையைக் கொண்டன. எ - று.

மூலமாயையினின்றுந் தத்துவங்கள் ஒவ்வொன்றாகப் பெருகுமாறு நதியினின்றும் பல கால்கள் ஒவ்வொன்றாகப் பிரிந்து எண்ணிறந்தனவாய்ப் பயிரை வளர்க்கும் என்பது கருத்து. (௩௫)

வலன்மிகு மொருவன் மாதர் பலர்தமை மணக்கு மாப்போற்
பலவயற் கொருகா லாகப் பாய்புனல் வழங்கா நிற்கு
மலர்புகழ்க் கண்ண னுப்ப ளாய்க்குடி தொறுநின் றாங்குச்
சிலவயன் மடைக ளொப்பத் திறந்துநீர் வழங்கா நிற்கும்.

(இ - ள்.) வெற்றிமிகுந்த ஓராடவன் பல மாதர்களைக் கலப்பதுபோல, பல வயல்களுக்கும் ஒரே கால்வாயாகப்பாய்கின்ற நீரானது செல்லாநிற்கும். பரந்த கீர்த்தியையுடைய கிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் ஆயர் வீடுகளிலெல்லாம் சமானமாக நின்றாற்போல, நீரானது சில வயல்களின் மடைகளைச் சமானமாக (ஒருசேர)த் திறந்து தங்கா நிற்கும். எ - று.

நின்றாங்கு இதில் ஆங்கு உவமவுருபு. (௩௬)

சுந்தர மதுரை மூதூர்ச் சோமசுந் தரனு ரேவச்
சிந்துவாய் மடுக்குந் தோறுந் தீம்புனல் வழங்கும் வையை
யுந்திபு மெச்சப் பண்ணை யுறுவிடர் மடுக்குந் தோறுந்
தந்திரும் புனலி னூர்வந் தணிப்பன கால்க ளெல்லாம்.

(இ - ள்.) அழகிய மதுரையாகிய பழயவூரிற் சோமசுந்தரக்கடவுள் கட்டளையிட, குறட் பூதமானது பருகுந்தோறும் மதுரமாகிய நீரைக்கொடுக்கும் வையை நதியும் மெச்சும்படி கால்வாய்களெல்லாம் வயல்களிற் பொருந்திய வெடிப்புகள் குடிக்குந்தோறுங்கொடுத்து மிக்க நீர்வேட்கையை யடக்குவன. எ - று.

மதுரையிற் சோமசுந்தரக்கடவுள் தடாதகைப்பிராட்டியாரைத் திருமணஞ்செய்தகாலத்தில், அப்பாண்டிய குமாரியார் திருமணத்திற்குச் சமைத்த அன்னமுதலியன செலவாகாதிருக்கின்றனவெனத் தமது செல்வப்பெருக்கைக்கூற, இறைவர் ஓர் திருவிளையாடல் செய்வாராய்ச் சமீபித்திருந்த குண்டோதரன் வயிற்றில் வடவாக்

இனியைப் புகுத்தி, பெண்ணே! நமது குடைதாங்கும் இக்குறுங்காற் பூதனுக்குப் பிடி சோறுகொடு என்று அனுப்ப, அவன் தேவியாரைப் பின்றொடர்ந்து மடைப்பள்ளியையடைந்து ஆங்குமலை நிகர்த்தனவாகச் சமைக்கப்பட்டிருந்த அன்னம் கறிவகை முதலியவற்றையும் இனிச் சமையல்செய்யச் சித்தஞ்செய்து வைத்திருந்த அரிசி காய் கறி நெய் பால் தயிர்முதலிய எல்லாவற்றையும் புசித்தும் பருகியும் பசிதீராது சோமசுந்தரக்கடவுளிடஞ்சென்று பசிதணியாது வருந்தா நின்றேனென முறையிட, இறைவர் பூமிதேவியால் அன்னக்குழி வருவித்தளித்துப் பசிதணித்து, தமது சடையிலிருந்த கங்கையை வையையாக்கி அவனது தாகத்தைத் தணித்தருளினரென்பது சரிதம்.

அடங்காத நீர்வேட்கையையுடைய குண்டோதரனது ஓர் விடர்போன்ற வாயாற் பருக நீரளித்தது வையையாயிருக்க, இத்தொண்டைநாட்டுக் கால்வாய்கள் வயல்களிற் பொருந்திய அநேக விடர்களாகியவாய்கள் நீர் பருகுந்தோறும் நீரினையளித்து அவற்றின் வேட்கையைத் தணித்தலால், இறைவர் கட்டளையால் வந்த வையை இவற்றின் ஆற்றல்கண்டு மெச்சவாயிற் றெனக்கொள்க. (கஎ)

வே று.

கண்ண னுக்கொரு காதலி மார்பகம்
புண்ணு றுத்தலப் புண்ணியன்முன்வரு
மண்ணல் கைப்படை யல்லதில் லாமையை
யெண்ணி மள்ள ரலப்படை யீட்டினார்.

(இ - ள்.) திருமாலின் அவதாரமாகிய கிருஷ்ணனுக்கு ஒருநாயகியாகிய பூதேவியின் மார்பினைத்துன்புறச் செய்தது, அப்புண்ணியனுக்கு முன்தோன்றிய சுவேதராமனது கையிலுள்ள அலப்படையல்லாமல் (வேறொன்று) இல்லாமையைக்கருதி மள்ளர்கள் கலப்பையாகிய படையைக் கொண்டார்கள். எ - று.

கிருஷ்ணமூர்த்தி பாரதப்போரை யுண்டுசெய்து பூபாரந்தொலைக்கவேண்டுமென்றும், பலராமன் போர்புரிந்தால் அநேக ரிறக்கநேரிடுமாதலின் அதனை விலக்கவேண்டுமென்றுங் கருதினவர்களாதலின், பூதேவியைத் துன்புறுத்த நினைத்தவன் பலராமனென்று புலப்படுத்தி, அச்சுவேதராமனுடைய அலப்படையைக்கொண்டு பூதேவியின் மார்பைப் புண்ணுறுத்தலாயினர் மள்ளர்களென்றார்.

இளையான் மனைவியை மூத்தோன் கலத்தற்குரியனென்றும், இது வியாசமுனிவரால் திருதராட்டிர பாண்டு மன்னர்கள் ஜனித்தமைபோலு மென்றுங்கூறினுமமையும். (கஅ)

நடுவ னூர்தியி னல்லினம் பூட்டுபு
நடுநு கத்தி னலப்படை நண்ணுறீஇ
நடுநிறுத்திய நல்லவ ராயினு
நடுவ வர்க்கிலை நன்றுழுங் காலையே.

(இ - ள்.) இயமனது வாகனமாகிய எருமையின் நல்ல இனத்தைப்பூட்டி நுகத்தறியின் இடையில் அலப்படையைப்பொருத்தி, சமமாகச்செலுத்திய நல்லவர்களாலும், அவர்கள் நன்றாக உழவுத்தொழில்புரிகையில் (அவர்கட்கு) நடுநிலைமையென்பதில்லையாம். எ - று.

நடுவன் - இயமன்; சமனென்றாற்போல. (கக)

மேழி வைத்தகை போனடு மேவுறு
வாழி மற்றை வலக்கை யொருபுடை

தாழினுஞ்சமன் செய்திரு பூணியு
மூழி னூர்ந்து மூழவ ருளமபொரா.

(இ - ள்.) மேழிபற்றிய கரத்தினைப்போல, நடுத்தன்மைபொருந்தாத வாழ்வு பொருந்திய மற்றவலக் கரமானது ஒரு புறந்தாழ்ந்து கிடக்கினும், இருபூணியையுஞ் சமன்செய்து, தமது மனம்பொருந்த உழவர்கள் (அவற்றை) ஒழுங்காகச் செலுத்து வார்கள். எ - று.

வலக்கை சமமின்றித் தாழ்ந்து கிடக்கினும் இடக்கையே சமன்செய்து செல்லும் என்பதாம். பூணி - பூட்டப்பட்டது ; எருது. (௯௦௦)

வடக்குந் தெற்கு நடத்தி வளாவியுங்
குடக்கு மற்றைக் குணக்கு நடத்தியு
மிடக்கு மள்ள ரெழுப்பிய பாட்டினு
னடக்கும் பூணிக ணன்று களிக்குமே.

(இ - ள்.) தெற்கும் வடக்குமாக நடத்திவளைந்தும், மேற்குங் கிழக்குமாக நடத்தியும் (கழனியை) உழுகின்ற மள்ளர்கள் எழுப்பிய பாடல்களால், உழுகின்ற எருதுகள் நன்றாகச் சந்தோஷிக்கும் எ - று. (௯௦௧)

நெல்லின் வித்தினை நித்தலுங் குற்றுணு
நல்ல செல்வத்தி னண்ணிய மள்ளர்கள்
புல்லு றாம லுழுதுபின் பூணியைச்
செல்ல வுய்த்தனர் நீமபுன லாட்டியே.

(இ - ள்.) நெல்லின் விதைகளை நாடோறும் குற்றிப்புசிக்கின்ற சிறந்த செல்வத்துடன் பொருந்திய மள்ளர்கள் (புலத்திற்) புற்கள் பொருந்தாமல் உழுது, பிறகு எருதுகளை நல்ல நீரில் முழுக்காட்டி [கழுவி] ச்செல்ல விடுத்தார்கள். எ - று.

நித்தலுங் குற்றுணும் செலவாகுந்தோறுங் குற்றிப்புசிக்கும். (௯௦௨)

உழுத சேற்றினை யாடியபி னெத்திடப்
பழுதின் மள்ளர பயிற்றி வலாரியைத்
தொழுது வெண்முளை தூவித்தெ ளிந்தபின்
முழுது நீரைக் கவிழ்ப்பர் முறைமையால்.

(இ - ள்.) குற்றமில்லாத மருதநிலத்தாட்கள்(தாம்)உழுதசேற்றைக் கண்ணாடி போல (ச்சமநோக்கு) ஆக்கி, இந்திரனைப்பூசித்து, வெள்ளிய முளைகளைத்தெளித்து, (நீரானது) தெளிந்தபின்னர் முறைப்படி நீரைமுழுதும் (ஊர்கால் வழியாகக்) கவிழ்ப்பார்கள். எ - று. (௯௦௩)

குருவி வெண்முளை கூட்டுணப் போந்தவை
வெருவி யோடவெருட்டுநர் வேறிலை
திருவின் மள்ளர் சிறார்பந் தடித்திடும்
பொருவி லோதையப் புள்ளின மோட்டுமே.

(இ - ள்.) வெள்ளிய முளைகளைக்கொள்ளை கொண்டுண்ணும்படி வந்த குருவிகளை அஞ்சியோடும்படி துரத்துபவர் வேறிலர். (ஆனால்) செல்வம்பொருந்திய மள்ளர்களது சிறுவர்கள் பந்தடித்து விளையாடுஞ் சமானமில்லாத வோசை அக்குருவிக்கூட்டங்களை யகற்றுகிற்கும். எ - று.

வெருட்டுநர் - இதில், ந் - நிகழ்காலவிடைநிலை. (௯௦௪)

[illegible] சேற்றிற் [illegible] முதிர்கின்ற
[illegible] சார்ந்தூற் றவெல்ல
[illegible] ற்ற வளவையுற
[illegible] புனல் காலிறந் தூட்டுவார்

[illegible] உழவர்கள், முளைகள் சேற்றிலே பதிந்து முதிர்கின்ற நிலைமையுடைய [illegible], நற்றாயைப்போலச் சார்ந்து (அவற்றின்) அளவுக்குப் பொருந்திய அளவுக் [illegible] நீரைக் கால்வாய்களைத் திறந்து பாய்ச்சுவார்கள். எ - று.

அளவினுக்கமைவுற்றவளவையில் என்றது பயிரின் உயர்ச்சிக்குத் தக்கபடி [illegible]பதாம். நற்றாய் - ஈன்றமாதா; நல்ல தாய எனினுமமையும். (௧௦௫)

வெள்ளை மேகம் விழுபுன லுண்டுமுன்
கொள்ளும வண்ணம பசநதெழு கொள்கைபோ
லள்ளல வெண்முளை யாரநதற லுண்ணலு
முள்ள வண்ணமொழிநது பசநதன.

(இ - ள்.) வெண்ணிறதத மேகமானது முதலிற் சிறந்த (கடல்) நீரைப்பருகி, (பசுமை) கொண்ட வகையே பசுமையுறறெழுந கொளகையைப்போல, சேற்றிற் பதிந்த வெள்ளிய முளைகள பொருநதி நீரைபபருகலும் (தமககு) உள்ள (வெண்மை) நிறமொழிந்து பசப்புற்றன. எ - று.

வெண்மேகம கடனீரைப் பருகிப் பசுமையுற்றெழுந்தாற்போல, வெண் முளைகள் நீரைப்பருகிப் பசுமையுற்றெழுநதன (௧௦௬)

சேறு செய்யுஞ் செயலின ரோருபுற
நாறு வாஙகி நடுபவ ரோருபுறம
வேறு வெண்முளை விதது ரோருபுற
மாறில பைஙகூழ் வளாககுந ரோருபுறம.

(இ - ள்) சேறுசெய்கின்ற தொழிலினையுடையா ரொருபுறமும், நாற்றினைப் பிடுங்கி நடுகின்றவர்க ளொருபுறமும, வேறாக வெளளிய முளைகளை விதைபபவர்க ளொருபுறமும், நெடுதலில்லாத பசிய (நெற) பயிரை வளாபபவாக ளொருபுறமும், (ஆக மளளர்கள் விளங்கினார்கள) எ - று. (௧௦௭)

வேறு.

காமவேள் சிலைகோலிக் கணப்பொழுது மொழியாமே
நாமவா ளிகளாககி நமையலைப்பக் காரணமாய்த்
தாமறு திருப்பவெனத் தணபயிரை நெருக்குவபோ
லேமமார் மலர்பலவு மெழுநதுமலர் வனபணையின்.

(இ - ள்.) மன்மதன் வில்லாகவளைத்துக் கணநேரமும் விலகாமல் நம்மை அச்சத்தரும் பாணங்களாகச்செய்து துன்புறுத்தக் காரணமாகி, தாம் நீங்காதிருப்பன [illegible] வென்று, [illegible] நெற்பயிரை நெருக்குவனபோல, அழகு பொருந்திய பல மலர் களும் [illegible] தோன்றி மலர்கின்றன எ - று.

[illegible] பது பயிர்கள்.

[illegible] செந்நெலன்னக் கழுகல்ல கரும்பென்ன'' என்ற திருத்தொண்டர் புராண[illegible] கரும்பென்று சொல்லும்படி யுயர்ந்திருத்தலின் [illegible]

மன்மதன் வில்லாகவுளைத்துத் தம்மைப் பாணங்களாக்கிச்செலுத்த நிகழுமென்னுங் கருத்தால், தாமரைமுதலிய மலர்கள் அப்பயிரை யடக்கவெழுந்தனவென்பது கருத்து.

உந்தியந்தா மரையொன்றே யுடையவரி தனைநோக்கி
யெந்தமைநே ராயென்றே யெழுந்தபசும் பயிர்ப்பண்ணை
சந்தமலி பலகமலந் தாமலர்ந்து வளையுயிர்த்த
கொந்தொளிநித் திலவொழுங்காற் குறுநகைசெய் திடுமன்றே.

(இ - ள்.) அழகிய உந்திக்கமல மொன்றனையேயுடைய திருமாலைப்பார்த்து எமக்கு ஒப்பாகாய் என்றுயர்ந்த பசிய பயிரையுடைய வயல்கள், அழகு மிகுந்த பல தாமரை மலர்களை மலர்ந்து, சங்குகள்பெற்ற கூட்டமாகப் பிரகாசிக்கின்ற முத்துக் களின் வரிசையாற் புன்னகை செய்யாநிற்கும். எ - று. (௧௦௯)

கொத்து - கொந்து ; மெலித்தல்விகாரம்.

இடையிடையே செழுங்கமல மெழுந்துமலர் பசும்பண்ணை
யடையலர்த முயிர்குடிக்கு மழுவுமிழ்வச் சிரப்படைக்கை
யுடையுவனை யுளத்திருத்தி யோங்குமவன் சாரூபந்
தடையறப்பெற் றுயிரங்கண் டகவிழித்த திறங்காட்டும்.

(இ - ள்.) இடங்கடோறும் செழிய தாமரைகளெழுந்து விகசிக்கப்பெற்ற பசிய வயல்கள், சத்துருக்களது பிராணனைப்பருகுந் தீயைச்சொரியும் வச்சிராயுதத் தைக் கையிலேந்திய (தமக்கிறைவனாகிய) இந்திரனை மனதிற் றியானித்து உயர்ந்த அவனது சாரூபத்தைத் தடையின்றி யடைந்து ஆயிரங்கண்களோடு தகுதியாகவிழித்த திறத்தினைக் காட்டாநிற்கும். எ - று. (௧௧௦)

தாமாக்கும் பொருட்குதவி தனைப்புரிவ ரதற்கிடருந்
தாமாக்கி னவர்தம்மைத் தணவாமே யிடர்களைவார்
தாமாக்கும் பயிர்க்கூறுய்த் ததைகளையு நிலநீருந்
தாமாக்க வல்லமுனியார் களைமுனிவார் தருமுழவர்.

(இ - ள்.) தாமியற்றும் பொருளுக்கு உதவியைச் செய்பவர்கள் அப்பொரு ளுக்கு இடையூறுந் தாமேசெய்வார்களாயின் அவர்களை நீக்காமலே (அவர்கள் செய் யும்) இடையூற்றினை (மாத்திரம்) விலக்குவார்கள். (அதுபோல) தகுதிப்பாட்டினை யுடைய மள்ளர்கள் தாம்செய்கின்ற பயிருக்கு நிலமும்நீரும்(உதவிசெய்வனபோலவே) அதற்கு இடையூறாக நெருங்கிய களைகளையும் உண்டாக்க, அந்நில நீர்களைக்கோபியாத வர்களாகிக் களைகளை (மாத்திரமே) கோபிப்பார்கள். எ - று.

நான்காம் வரியில், தாம் - அசை. (௧௧௧)

மங்கையர்க ளவயவத்தின் வளங்கவரிந் தீவரமும்
பங்கயமுங் கைரவமும் பலவுமட னமக்காகா
தங்கவர்க்கே தக்கதென வகத்தெண்ணிக் களைகளையத்
தங்குமவயற் றொழின்மள்ளர் தையலரைச் செலவிடுத்தார்.

(இ - ள்.) பொருந்திய வயல்களில் உழவுத்தொழில் புரியும் பள்ளர்கள் மாதர் உறுப்புக்களின் நலத்தினைக் கொள்ளைகொள்ளுங் கருங்குவளையும் தாமரையும் அல்லியும் (முதலிய) பல வற்றையும் அழித்தல் நமக்குத்தகாது, (பகைபாராட்டலால்)

அம்மாதர்கட்கே தக்கது என்று மனதிற்கருதிக் களைகளையும்படி மாதர்கட்குச் செலவு கொடுத்தார்கள். எ - று.

கருங்குவளை - விழியையும், தாமரை - முகம் கைகால் கொங்கை முதலிய வற்றையும், செவ்வல்லி - வாயையும் நிகர்த்தலிற் பகைமையெனக் கொள்க. பலவு மென்றதால் வள்ளை - செவியையும் பிற பூ பிறவற்றையும் நிகர்க்குமாதலின் அவற்றையு மென்க. •(கக௨)

தமதுறுப்பி னெழில்கரவிற் றுங்கவரும் பிழையானுஞ்
சமரமதன் றொழில்வளர்க்குந் தண்பயிரைத் தெறலானு
மமரிடைவந் தெதிராத வலர்ப்பகைகளைத் தாந்தொடர்ந்தே
குமரியுயிர் குடிப்பதற்குக் குறுகினார் வயன்மாதர்.

(இ - ள்.) வயலிற் றொழில்புரியும் பள்ளப்பெண்கள் தமது அவயவங்களி னழகை வஞ்சகமாகத் தரிக்க உண்டாகின்ற குற்றத்தினாலும், காமப்போர்புரியும் மன்மதனது செயல்களை வளர்க்கின்ற (கரும்புபோலுள்ள) தண்ணியபயிரை யழித்தலி னாலும், (தம்மை) போரில் வந்தெதிர்க்காத மலர்களாகிய பகைகளைத் தாம் நெருங்கி (அவற்றின்) அழியாத வுயிர்களை யழிப்பதற்கு அடைந்தார்கள். எ - று.

அமரிடை வந்தெதிராத என்பதை, எதிர்ந்து அமரிடைவராத என விகுதி பிரித்துக் கூட்டி, எதிர்த்துப்போருக்கு வராத எனப்பொருள் கூறினுமமையும். அம ரிடை - அமருக்கு ; உருபுமயக்கம். குமரியுயிர் என்புழி - இளமையுயிர் என்றுமாம். அவை யப்போது களையப்படினும் மீண்டும் முளைக்கும் ஆற்றலுடைமையின் அழியா வுயிர் எனக்கோடலே சிறப்பு.

சமரமதன் றொழில்வளர்க்குந் தண்பயிர் என்றது கரும்புபோல விளங்கும் நெற்பயிரையென்க. (கக௩)

எங்களுக்குப் பகையாகி யிலஞ்சிமுத லாமிடத்திற்
றங்கியிருப் பதற்கேதுஞ் சாற்றிலமற் றதுபொறுத்
தெங்கள்கண வரைப்பகைத்திங் கிருந்திடவொட் டேமென்று
மங்கையர்பூங் கயமுதலா மலர்களையத் தொடங்கினர்.

(இ - ள்.) எங்களுக்கு விரோதமாகித் தடாகமுதலியவிடங்களிற் பொருந்தி யிருப்பதற்கு ஒன்றுஞ் சொல்லமாட்டோம். அதனைப் பொறுத்தோம்(ஆயினும்)எங்கள் கணவர்களைப் பகைமைகொண்டு இவ்விடத்திலிருக்கவிடமாட்டோம் என்று, அம்மள்ள ஸ்திரீகள் தாமரை முதலாகிய மலர்களைக் களைந்தெறிய ஆரம்பித்தார்கள். எ - று.

மற்று - அசை. கணவரைப் பகைத்தலாவது - அவர்கள் நெற்பயிரைப்பெருக் கருதியதற்கு மாறுபடச்செய்தலென்க. (கக௪)

வேறுவே றுளத்தெண்ணி வேறுபடுங் கயவர்களா
லூறுறு தெனிலவரை யொறுப்பாரா ருறுப்பொடெதிர்
கூறுமோ திமம்பணிலங் கூர்மம்வரால் கயன்றெண்டுஞ்
சீறுமா றிலரொளிக்குஞ் செயலானுந் தொடர்ந்திலரால்.

(இ - ள்.) (தமது) மனதில் வெவ்வேறாகக் கருதிமாறு படுகின்ற கீழ்மக்களால் (தமக்கு) தீமைவிளையாதாகில், அவர்களைத் தண்டிப்பவர் யாவர் ? (ஒருவருமிலர்!) தம தவயவங்களுடன் ஒப்பாகச்சொல்கின்ற அன்னம் சங்கு ஆமை வரால் கயல் நண்டு முத

வியனவற்றைக் கோபியாதவர்களாகி (அவை) ஒளித்துக்கொள்ளுஞ் செயல்களாலும் (அவற்றைத்) தொடர்ந்திலர் (அம்மங்கையர்.) எ - று.

ஓதிமம்-நடைக்கும், பணிலம்-கழுத்திற்கும், கூர்மம்-புறந்தாளுக்கும், வரால்-கணைக்காலும், கயல்-கண்ணுக்கும், ஞெண்டு-முழந்தாளுக்கும் ௨மானப்பொருள்கள்.

சைவலந்தா மரைகுவளை தண்குமுதங் கொடிவள்ளை
தெய்வமணங் கமழ்நீலந் திகழனிச்ச மெனும்பகைகட்
குய்வகைசெய் யாதவர்க ளுடனிருந்த பெரும்பிழையாற
கைவலத்திற் பறித்தெறிந்தார் கதுவியபுல் லாதிகளும்.

(இ - ள்.) கொடிப்பாசி - தாமரை - செங்குவளை - தண்ணிய அல்லி - வள்ளைக்கொடி - திவ்விய மணம்வீசுங் கருங்குவளை - விளங்குகின்ற அனிச்சமென்று சொல்லப்படும் பகைகளுக்குப் பிழைக்கும்வகை செய்யாமல், (அவற்றுடன்) தங்கிய பெருங்குற்றத்தால், பொருந்திய புல் முதலியவற்றையும், ஆற்றுக்காலாட்டியர்(தமது) கைவல்லமையாற் பறித்தெறிந்தனர். எ - று.

சைவலம் - கூந்தலுக்கும், தாமரை - முகமுதலியவற்றுக்கும், குவளை - கண்ணுக்கும், குமுதம் - வாய்க்கும், வள்ளை - காதுக்கும், அனிச்சம் - பாதத்திற்கும் உவமையாற் பகைப்பொருள்கள். (௧௧௬)

சிரஞ்செவிதோள் கண்முன்கை திணிமுலைமெல் லிடைபாதம்
வரஞ்செறிமென் மலர்பலவும் வகுத்தணிந்து மீண்டவர்க
ளுரஞ்செறியும் பகைசவட்டி யொண்டலையா திகளணிந்த
புரஞ்சிரித்த புண்ணியரே போன்றனர்மள் ளர்கள்புகழ.

(இ - ள்.) தலை - காது - தோள்கள் - முன்கை-(அழகு) முற்றிய முலைகள்- நுண்ணிய இடை - கால் (முதலியவிடங்) களில், மேன்மைபொருந்திய மெல்லிய பல மலர்களையும் வகைப்படுத்தி மள்ளர்கள் புகழும்படி திரும்பிய ஆற்றுக்காலாட்டியர்கள் வலிமைமிக்க பகைகளையழித்து ஒள்ளிய சிரமுதலியவற்றை (அறிகுறியாக) அணிந்த திரிபுரங்களைப் புன்னகையாற் பொடித்த புண்ணியராகிய சிவபெருமானை யொத்தார்கள். எ - று.

மீண்டவர்கள் - வினையாலணையும் பெயர்;

மலர்பலவு மள்ளர்கள் புகழவகுத்தணிந்துமீண்டவர்கள்**பகைசவட்டி*** அணிந்த புண்ணியரே போன்றனர் - என முடித்துக்கொள்க. (௧௧௭)

சீரறிவா றையுமுடைய தேவர்முத லனைவோர்க்கும்
வாரறிபூண் முலைமாதர் மகிழ்செய்வ ததிசயமோ
வோரறிவா கியபயிரு முழத்தியர்கைத் தலந்தோயப்
பாரறிய மிகத்தெளிந்து பரந்தெழுந்து வளர்வனவால்.

(இ - ள்.) கச்சினைத்தரித்த ஆபரணமணிந்த முலைகளையுடைய மாதர்கள் சீர்த்திபொருந்திய ஆறறிவினையுமுடைய தேவர்முதலிய வெல்லாருக்கும் மகிழ்ச்சியை யுண்டுசெய்வது ஆச்சரியமோ. ஆற்றுக்காலாட்டியாரது கைத்தலம்படிய, ஓரறிவினை யுடைய பயிர்களும், உலகினரறியும்படி மிகச்செழித்துப் பரவியெழுந்து வளர்கின்றன. (ஆதலின் ஆச்சரிய மன்று.) எ - று.

ஆறறிவுயிர் தேவர் (மாந்தர்) முதலியோ ரென்பதையும், ஓரறிவுயிர் பயிர் முதலியன வென்பதையும்,

ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்.

(சூத்திரம்) "ஒன்றறி வதுவே யுற்றறி வதுவே
இரண்டறி வதுவே யதனொடு நாவே
மூன்றறி வதுவே யவற்றொடு மூக்கே
நான்கறி வதுவே யவற்றொடு கண்ணே
ஐந்தறி வதுவே யவற்றொடு செவியே
ஆறறி வதுவே யவற்றொடு மனமெ‍ன
நேரிதி னுணர்ந்தோர் நெறிப்படுத் தனரே"—எனவும்,

"புல்லு மரனு மோரறி வினவே
பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே,
நந்து முரளு மீரறி வென்ப
பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே,
சிதலு மெறும்பு மூவறி வென்ப
பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே,
நண்டுந் தும்பியு நான்கறி வினவே
பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே
மாவும் புள்ளு மையறி வினவே
பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே
மக்க டாமே யாறறி வுயிரே
பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே."—எனவுங் கூறியதனானுணர்க.

அரவமலி நறுந்தெண்ணீ ரருந்தினமுறப்பாய்த்திப்
புரவுபுரி தரவுழவர் புரையறவோங் கியபயிரின்
விரவுமடல் கிழித்தெழுந்து வெண்கதிர்கள் வளர்தோற்ற
மரகதப்பா றையின்முளைத்து வளர்வயிரக் கொழுந்தனைய.

(இ - ள்.) உழவுத்தொழில் செய்வோர் ஓசைமிக்க நல்லதெளிவாகிய நீரை நீங்காது நாடோறும் பொருந்தப் பாய்ச்சிக்காத்தல் செய்யக் குற்றமற வுயர்ந்த பயிரினது நெருங்கிய மடலினைக் கிழித்தெழுந்து வெள்ளிய கதிர்கள் வளர்கின்ற தோற்றமானது மரகதப்பாறையினின்று முளைத்து வளர்கின்ற வயிரக்கொழுந்தினை யொத்திருந்தன. எ - று.

பயிரை மரகதப் பாறையாகவும்,கதிரை வயிரக்கொழுந்தாகவும் உவமித்துக் கூறினார். (ககக)

தயங்கியதன் னிறங்காட்டித் தன்க்கதிப னெனத்தன்னுள்
வயங்குமரி. திறம்பின்னர் மருவுபயிர்க் கருள்கூரந்து
பயங்கதுவு மமுதுறுத்திப் பனிக்கதிரோன் றினம்வளர்ப்ப
வியங்கியவெண் கதிர்முதற்போ லெழுந்துபசந் தனபெரிதும்.

(இ - ள்.) தண்ணிய கிரணங்களையுடைய சந்திரன் பொருந்தும் பயிருக்கு விளங்கிய தனது (வெள்ளிய) நிறத்தைக்காட்டி, தனக்குத் தலைவனென்று சொல்லும்படி தனக்குள்ளே விளங்கும் விஷ்ணுமூர்த்தியின் (பசுமை) நிறத்தைப் பின்னர் அருள்மிகுந்து, உருசிவாய்ந்த அமுதத்தையுறுவித்து நாடோறும் வளர்க்க, பிரகாசிக்கின்ற வெள்ளிய(நெற்)கதிர்கள் முதற்பொருளாகிய பயிரைப்போலே வெளுத்தெழுந்து (பின்னர் அப்பயிர் பசுமையுற்றாற்போல) மிகுதியும் பசப்புற்றன. எ - று.

பயிர்கள் சந்திரனால் வளர்க்கப்படுகின்றனவென்பது கருத்து. இதுபற்றியே பயிருக்குச் சசியமென்றும் பெயர். (சசி - சந்திரன்.)

சந்திரனிடத்து விட்டுணு விளங்குதலை,

"தேரேறிவரும்பரிதிமண்டிலத்தூஞ்செழுமதிமண்டிலத்துஞ்சீர்கொண்
டேரேறிவருங்கனன்மண்டிலஞ்சத்திமண்டிலத்துமெண்கணுறு
நீரேறிவருமரியுமுருத்திரனும்மகேச்சுரனுநிலவச்செய்து
நாரேறிவருமவர்தமுளத்தமரென்குணத்தானைநயந்துவாழ்வாம்"—என இந்நூலில் வருவதனானுணர்க. (௬௨௦)

விண்ணிவந்து மதிக்கடவுள் விளங்குகதிர்க் கரத்தணைப்ப
வுண்ணெகிழ்ந்து கருத்தரித்துட் டுருப்பசந்த கதிர்ச்சாலி
பெண்ணினினந் தமைத்தாங்கும் பெற்றியினர் தாயரென
மண்ணறலென் றிரண்டினையு மன்றவெதிர் நோக்கினவே.

(இ - ள்.) சந்திரபகவான் ஆகாயத்திலுயர்ந்து, பிரகாசிக்கின்ற (தனது) கிரணங்களாகிய கைகளாலணைப்ப, உண்ணெகிழ்ந்து கருத்தரித்து உருவம் பசுமையுற்ற, கதிர்களையுடைய நெற்பயிர், மாதர்கூட்டம் (தாம் கருவுயிர்க்கையில்) தம்மைத் தாங்குகின்ற தன்மையையுடையவர்கள் தாய்மார்களே யென்று(அவர்களை) நோக்குமாறு, பூமியும் சலமும் என்று சொல்லப்படும் இரண்டனையும்(நிலைபெற)எதிர்நோக்கிநிலைபெற்று நின்றன. எ - று.

உண்ணெகிழ்ந்து என்பதில், உள் - கருத்தரித்தற்குரிய உள்ளிடம்; மனம் எனக்கொள்க. (௬௨௧)

மகளிரிடை யொவ்வொருத்தி வந்தியென நிற்பதுபோற்
றகவுறுமா சிரியனரு டாங்குமுப தேசத்தி
னிகவிலரு ளொவ்வொருத்த னிழுதையென நிற்பதுபோ
னுகலரும்பல் செயலொத்து மொரோவொன்று பதரான.

(இ - ள்.) மாதர்களில் ஒவ்வொருத்தி மலடி யென்று சொல்லும்படி நிற்றல் போலவும், மாட்சிபொருந்திய ஆசிரியனது அருளமைந்த உபதேசத்தின் நீக்கமில்லாதவர்களில் ஒவ்வொருத்தன் கீழ்மகனென நிற்றல்போலவும், (கதிர்களுள்) கெடுதலற்ற பல செயல்க ளொத்துநின்றும் சில பதர்களாயின. எ - று.

ஒவ்வொன்று என்பது சிறுதொகையை யுணர்த்தலின், சிலவென்றும்.

சாத்துவித நிறமுன்னாய்த் தாமதத்தி னிறம்பின்னா
யேத்தும்வகை யிருந்தபடி யெதிர்நோக்கி யிராசதந்தா
னீத்தலரு நிறஞ்சால நிரம்பியது போற்கதிர்கள்
காத்திடுநீர்ப் பண்ணைதொறுங் கதிர்த்துமிகச் சிவந்தனவே.

(இ - ள்.) சாத்துவித நிறம் முன்னேவாய்ந்து, தாமதத்தின் நிறம் பின்னேயாகிப் பொருந்தியவகை யிருந்ததன்மையை இராசதமானது எதிரேபார்த்து, (தானும் வந்து கலந்து) நீக்குதற்கரிய (தனது) நிறத்தை நிரப்பியதுபோல, (நெற்) கதிர்கள் நிறைகோலிய நீரையுடைய வயல்களிலெல்லாம் ஒளிவிட்டு மிகுதியுஞ்சிவந்தன.எ-று.

சாத்துவிதம் - வெண்மையும், தாமதம் - கருமையும், இராசதம்-செம்மையுமாமென்பர். (௬௨௩)

மண்புனல்கால் வெளிபரிதி மதிமன்ன ரெனவீசர்க்
கொண்படிவ மெனுந்தானு மோம்பவழல் குளிர்ந்தடுத்த
பண்பெனவு முதிர்விளைவின் பசையீரம் வாங்கவுறு
நண்பெனவும் வயன்மீட்டு நளினமொடாம் பலுமலர்ந்த.

(இ - ள்.) மண் - சலம் - வாயு - ஆகாயம் - சூரியன் - சந்திரன் - ஆன்மா, (ஆகியவற்றைப்) போல, சிவபெருமானுக்கு ஒள்ளிய வடிவமென்னுந் தீனும் காக்கும்படி, அக்கினியானது குளிர்ச்சியுற்று அடுத்த தன்மைபோலவும், முற்றிய விளைச்சலின் ஈரத்தைப்போக்கவந்த நட்பாளன்போலவும், வயல்களில் திரும்பவுந் தாமரையுடன், ஆம்பல்மலர்களும் பூத்தன. எ - று.

தான் - அக்கினி. பசை ஈரம் - இருபெயரொட்டு. காம்பரி - காமவேளென்பனபோல.

சிவபெருமான் மள்ளராகவந்தது.

ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்திநாயனார் சிவபெருமானால் தடுத்தாட்கொள்ளப்பட்டுப் பல தலங்களிலுஞ் சென்று அநேக அற்புதங்களைச் செய்துகொண்டு மேலைச்சிதம்பரமாகிய பேரூரை யடைகையில், சிவபெருமான் தமது தோழருக்கோர் திருவிளையாடல் செய்யத் திருவுள்ளங்கொண்டு, உயர்திணைப்பொருளும், அஃறிணைப்பொருளுந் தாமேயென்று வேதங்கள் எடுத்தோதுதற்கேற்ப, முன்பு வேதியராய்த் தம்மைக் காட்டிப் பயனைக்கொடுத்தருளினாற்போல ஓழந்தநுங் காட்டத் திருவுளங்கொண்டு, பள்ளனாகி, திருவிளையாட்டினால், வயலிற் சென்றனர். உமாதேவியாரும் பள்ளியாகி, கழனியிலே தொழில் செய்யத்தொடங்கினார். விநாயகக்கடவுளும், முருகக்கடவுளும் பள்ளச்சிறுராய், வயலின்கண் விளையாடினார். அரிபிரமேந்திராதி தேவர்கள் நுகமும், கலப்பையும், மேழியும், கொழுவும், வாரும், கயிறும், கோலும், கடாவும், வித்தும், நாறும், ஆகிய எல்லாமாகி, வந்தார்கள். சிவகணநாதர்கள் ஏவல்செய்கின்ற பள்ளர்களாய், சிவபிரானாகிய பட்டிப்பள்ளர் ஏவல்வழி உழுகின்றவரும், நீர்பாய்ச்சுகின்றவரும், வரப்பின் அருகு சீக்கின்றவரும், பரம்படிக்கின்றவரும், நாற்று நடுகின்றவரும், விதைக்கின்றவரும் ஆனார்கள். இலக்குமி, சரசுவதி, இந்திராணி முதலாயினோர் பள்ளிகளாய், உமாதேவியாகிய பச்சைப்பள்ளியோடு நாற்று நட்டார்கள். இங்ஙனம் இவர்கள் கழனியிலே, தொழில் செய்துகொண்டிருந்தபோது, ஆலயத்திற் சென்ற சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் சிவபிரானை அங்கே, தரிசிக்கப்பெறாமல் இடபதேவரை வினவினார். அதற்கு இடபதேவர் வன்றொண்டனுக்கு ஒன்றுஞ் சொல்லவேண்டாமென்று சிவபிரான் ஆஜ்ஞாபித்தபடியால், கண்ணினாற் காட்ட, அக்குறிப்பின்வழியே நாயனார் வயலிடத்தே, ஆராய்ந்துவந்து, சுவாமியையும், அம்மையையுங் கண்டு வணங்கினார். நாயனாரோடு சிவபெருமான் கரையேறி, காஞ்சிநதியில், ஸ்நானஞ்செய்து, ஆலயத்தை அடைந்து, இடபதேவர் முகத்தை மண்ணொடு கருவியாற் சேதிக்க, அதற்கு இடபதேவர் அஞ்சி, வணங்கிக் கொம்பினாலே ஒரு தீர்த்தம் அகழ்ந்து, சிவலிங்கந் தாபித்துப் பூசித்து, குற்றத்தினின்று நீங்கினார். பின்னர்ச் சிவபிரான் வெள்ளியம்பலத்திலே, திருநடனஞ் செய்தார்.—என்பது சரிதம். இதனை,

பேரூர்ப்புராணம் பள்ளுப்படலம்.

அராவணிசடிலப்பள்ளனார்தோழரடுக்கவந்தமையறியார்போற்
பராமுகத்தினராய்ப்பள்ளிகள்பள்ளர்தம்மொடும்பயின்றிருந்தொழிலி
னுராவுநீர்ப்பணையினுழிதரனோக்கியுறப்பணிந்தெழுந்துதோழமையால்
விராவியவன்பர்மகிழ்ச்சிமீக்கிளைப்பவியப்பொடுமெசதியாடுவரால்.

மறையவனரசன்செட்டிதன்றுதைவயங்குறூற்குத்திரன்புவனம்
பறைதருநல்லசங்கரன்வேடன்பணிசிவன்விளங்குமுக்கணக்க
னறைசெயம்பட்டனகமதுபுறத்தேகாலியாட்டரவமாரிடையன்
பறையனுமுன்னரானசீயின்றுபள்ளனுனமைதெரிந்தேன்யான்."— என்பதனுணர்க. (கஉ௪)

முறுகவிளைந் தவனியிசை முடிசாய்த்துக் கிடக்கின்ற
மறுவில்விளை வினைநோக்கி வயல்வினைஞர் மகிழ்வெய்திக்
குறுகினாதண் ணுமையியம்பக் குயமேந்தித் தலைகுனிந்தா
ருறுபலங்கொள் ளுநர்வணக்க மோம்புவது மரிதேயோ.

(இ - ள்.) வயலிற் றொழில்புரியும் பள்ளர்கள் முதிர விளைவெய்திப் பூமியின் மேல் தலைசாய்த்துக்கிடக்கின்ற, குற்றமில்லாத பயிரைப்பார்த்து, களிப்படைந்து முழவொலிக்க அரிவாள் தாங்கிச்சென்று தலைகுனிந்தார்கள். பொருந்திய பலனைப் பெறுவோர் பணிதல் செய்தலும் அருமையோ? எ - று.

"உறுபலங் * * *அரிதேயோ" என்றது கவிக்கூற்று. குறுகினர்-முற்றெச்சம்.

எல்லார்க்கும் பயன்படுவா ரென்செயினும் பொறுப்பரெனு
நல்லார்க ளுரைப்பொருளை நாட்டியது கதிர்ச்செந்நெ
லொல்லாரின் வளர்த்தவரே யொறுத்துவரிந் தெடுத்தேகி
வெல்லாத களத்திட்டு மிதித்திரும்போர் செயப்பட்டே.

(இ - ள்.) கதிர்களையுடைய செந்நெற்பயிரானது (தம்மை) வளர்த்தவர்களே சத்துருக்கள்போலறுத்துக் கட்டிக்கொண்டு சென்று, களத்திலிட்டு மிதித்துப் போர் செயப்பட்டு, யாவர்க்கும் பிரயோசனப்படுபவர் (தம்மைப் பிறர்) யாதுசெய்யினும் பொறுப்பார்களென்று, நல்லவர்கள் கூறிய சொற்பொருளை நிலைநிறுத்தியது. எ - று.

வெல்லாத களம் - நெற்களமென்க. (கஉ௫)

கையினுற் பிடித்தடித்துங் கடாவடியிற் படுத்திட்டும்
வைவெலாந் தணப்பித்து மருவுபதர் நவைநீக்கிச்
செய்யெலா மிகக்குவிக்குஞ் செந்நெல்வள நோக்குதற்கே
மெய்யெலாம் விழிபடைத்தான் விண்ணவனு மிந்நிலனே.

(இ - ள்.) கையினுற் பற்றியடித்தும், கடாக்களின் கால்களிற் படுத்தியும், வைக்கோல்களையெல்லாம் பிரிப்பித்தும், பொருந்திய பதராகிய குற்றத்தை விலக்கி, வயல்முழுதும் மிகுதியாகக் குவிக்கின்ற செந்நெல்லின் வளப்பத்தைப் பார்ப்பதற்காகவே, அந்நிலத்தெய்வதமாகிய இந்திரன் உடல்முழுதும் விழிகள் பெற்றனன். எ - று.

தென்புலத்தார் தேவர்விருந் தினர்சேர்சுற் றமுந்தாமென்
றைம்புலத்தா றினிதோம்ப வைங்கூறுகொண்டுழவ
ரின்புறநா னிலம்புரக்கு மேந்தலுக்கோர் பகுப்பாக்கித்
தம்பகுப்பால் விழைந்தேனைத் தருமமுஞ்செய் வார்தினமும்.

(இ - ள்.) பிதிரரும் தேவரும் அதிதியரும் பொருந்திய உறவினரும் தாமுமென்று ஐம்புலத்துஞ் செல்லும் அறநெறியை இனிதாகக் காக்கும்படி ஐந்து பங்குகளை யெடுத்துக்கொண்டு, இன்பமுண்டாம்படி பூமியைக் காக்கின்ற மன்னவனுக்கோர்பங்கு செய்து (கொடுத்து), தம்முடைய பங்கைக்கொண்டு ஆசையுற்றுப் பிற தருமங்களையும் நாடோறுஞ் செய்வார்கள் மள்ளர்கள். எ - று.

"ஐம்புலத்தாறினிதோம்ப" என்றதை, திருக்குறள் "தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க லானென்றாங் - கைம்புலத்தா றோம்ப றலை" என்னும்வெண்பாவா னுணர்க. "தென்புலத்தார் - பிதிரர். இவர் படைப்புக்காலத்து அயனாற் படைக்கப் பட்டதோர் கடவுட்சாதியர். அவர்க்கிடம் தென்றிசையாதலின் றென்புலத்தாரெனப் பட்டனர். விருந்து - புதியராய்வந்தோர். அவர் இருவகையினர். பண்டறிவுண் மையிற் குறித்துவந்தாரும், அஃதின்மையிற் குறியாது வந்தாருமெனை. எல்லா அறங் களுந் தானுளனாய் நின்று செய்யவேண்டுதலின் தன்னை யோம்பலும் அறனாயிற்று." என்றார் பரிமேலழகர்.

தென்புலத்தார் முதலியோர் பங்கினை அவ்வவர்க்களித்துத் தம் பங்கில் எஞ்சியதுகொண்டு பிறதருமங்களையுஞ் செய்வார்களென்பார் "தம்பகுப்பால் விளைந்தேனைத் தருமமுஞ் செய்வார்" என்றார். (௧௨அ)

தொறுவியர்மத் தான்மொத்தித் தாணத்தி னுறப்பிணித்த
மறுவுடையா னெனமாலை வணங்காதா ரெவர்களமர்
தெறுவினையிற் பட்டதெனச் செந்நெலொழிப் பாரில்லை
யுறுவர்முத லியவுலக முவந்தளிக்குங் காரணத்தால்.

(இ - ள்.) (உலகிற்குக் காப்புக்கடவுளாதலின்) திருமாலை, ஆயச்சியர் மத்தா லடித்துத் தாணினிடத்துப் பொருந்தக்கட்டிய குற்றமுடையவரென்றுபணியாதவர்கள் எவர்? (ஒருவருமிலர். அதுபோல) முனிவருலகமுதலிய வுலகங்களைக் களித்துக் காக் குங்காரணத்தினால், செந்நெல்லை (உழவரது) தெறுவினையாற்பட்டதென்று நீக்கு பவர் ஒருவருமிலர். எ - று.

தெறுவினை - கடாவான் மிதித்தல் முதலியன.

திருமால் கிருஷ்ணவதாரத்தில் ஆயர்வீடுகளில் உறியிற்சேமித்த வெண் ணெயைக் களவாடி விளையாடுகையில் ஆய்ச்சியர் முறையிட்டதாற்று, அசோதைப் பிராட்டியார் கயிற்றால் யாத்தனரென்பதும், ஆய்ச்சியர் மத்தாலடித்தன ரென்பதும் சரிதங்கள். (௧௨௯)

கன்னனறுஞ் செழும்பாகுங் காய்கனிபா றயிரிழுதுஞ்
செந்நெலமு தொடுமிசைந்து செறிவாசப் பாகடைதுய்த்
துன்னலருங் களிப்பெய்தி யும்பர்களு நறுமுறுப்ப
நன்னலத்தின் வாழ்குநரே நகர்தோறு மூர்தோறும்.

(இ - ள்.) சர்க்கரையும், வாசனையுடைய செழியபாகும், காயும், கனியும், பாலும், தயிரும், நெய்யும் (கூட்டி) செந்நெல்லாலாகிய அன்னத்தோடும் புசித்து, மிக்க வாசனையுடைய பாக்கு வெற்றிலை [தாம்பூலம்] தின்று, அடைதற்கரிய சந்தோஷத்தை யடைந்து, தேவர்களும் முறுமுறுக்கும்படி நல்ல சிறப்போடும் வாழ்பவர்களே நகரங்கடோறும் ஊர்கடோறும் (உள்ளார்கள்) எ - று.

நறுமுறுத்தல் - முறுமுறுத்தல். (௧௩௦)

வேள்விபுரி சடங்குகளும் வியத்தகுமங் கலவினையு
நாள்விழவு மதிவிழவு நலத்தகுமாண் டின்விழவு
மாள்வினையா டவர்மகளி ரருந்துனிதீர்த் துறவாக்குந்
தாள்வினையு மறுவெனவே தயங்கியதண் ணடைதோறும்.

(இ - ள்.) யாகஞ்செய்யுஞ் சடங்குகளும்,களிக்கத்தக்க விவாககாரியங்களும், திருநாற்சவமும் மாசோற்சவமும் நன்மைவாய்ந்த வருடோற்சவமும், தொழில்புரியும் பள்ளர்களும் பள்ளிகளுமாகியவர்களது அரிய துன்பத்தை யொழித்து உறவாக்கு கின்ற தாளாண்மையும் நீங்காவென்று சொல்லும்படி மருதநிலத்தூர்கடோறும் விளங் கின. எ - று. (௧௯௧)

உண்ணுவது மருந்தொருநா ளுடுப்பதுவுந் தருவினதே
நண்ணுவது மந்தரமே நல்குவதும் வாய்மொழியாம்
பண்ணவர்வைப் பினைப்புரந்தும் பயன்பெரிதின் மையைக்குறித்தே
மண்ணகருக் கமரனென வானவர்கோ னமர்ந்ததுவே.

(இ - ள்.) (சந்திரன் பூரணகலைபொருந்திய) ஒருநாளில், புசிப்பதுவும் [அமு தம்] மருந்து, தரிப்பதுவும் [கற்பகத்தருவாற்றருவதே] மரவுரியே. தங்குவதும் [ஆகா யமே] ஆதரவற்றவிடமே. கொடுப்பதுவும் [இந்திராயநமஃ என்னுஞ் சொல்லே] வாயளவாகியமொழியேயாம். (ஆதலின்) தேவலோகத்தைக்காத்தும் மிக்கபிரயோசன மில்லாமையை நினைத்தே இந்திரன் நிலவுலகிலுள்ள மருதநிலத்தூருக்குத் தெய்வத மென்று பொருந்தியதாகும். எ - று. (௧௯௨)

போகமிகு விண்ணுலகம் புரப்பவனே தெய்வதமாய்
மேகமிகு புனல்வழங்க விருப்பினொடுங் காக்கின்ற
பூகமலி வயல்வளமும் புகன்மொழியி னளவைத்தோ
நாகமலி பொழினெய்த னலந்தெரிந்த வாறுரைப்பாம்.

(இ - ள்.) போகங்கள் மிகுந்த தேவலோகத்தைக் காக்கும் இந்திரனே தெய் வதமாகி,மேகமானது மிக்கநீரைக்கொடுக்கும்படி,ஆசையோடுங்காவல்புரிகின்ற கமுக மரங்கள் மிகுந்த மருதநிலத்தின் வளப்பமும் சொல்லுகின்ற சொல்லளவையுடை யதோ? (அன்று) புன்னாக மரங்கள் மிகுந்த சோலையையுடைய நெய்தனிலத்தின் மேம் பாட்டையுணர்ந்தபடி (இனி) கூறுவாம். எ - று.

வயல் வளமு மென்றதில், உம்மை - உயர்வு சிறப்புப்பொருளது.

அளவைத்தோ என்றதில், ஓகாரம் - வினாவோடெதிர்மறையுமாம். (௧௯௩)

நெய்தல்.

வேறு.

இரும்புனற் கதிபதி யென்னும் வானவன்
சுரும்புளர் நெய்தல்வாழ் கழிக டோற்றிய
பெரும்புனற் கடனிலம் பேணத் தக்கதென்
றரும்பிய விருப்பினங் கமர்தன் மேயினான்.

(இ - ள்.) மிக்க நீருக்கிறைவனென்று சொல்லப்படும் வருணதேவன், வண் டுகள் கிண்டுகின்ற நெய்தன் மலர்கள் பொருந்திய கழிகள் விளங்கிய பெரியபுனலா கிய கடலையுடைய நெய்தனிலம் காக்கத்தக்கதென்று தோன்றிய ஆசையுடன் அவ் விடத்திற் பொருந்தினான். எ - று.

வருணன் நெய்தன் மலர்வேட்கையனாதலின் அதனைக் காக்க விரும்பினா னென்றார். சுரும்புளர் - சினைக்கேற்ற அடை. (௧௯௪)

கும்பமா முனியுணுங் கொள்கைத் தாயது
பம்புமா நதிபல படியுந் தூயதென்

தம்புரா சியின்மருங் கடுத்து வாழுமால்
கொம்பனா ளுமைவளர் கோதில் சாதியே.

(இ - ள்.) பூங்கொம்பை யொத்தவராகிய உமாதேவியார் உதித்த குற்றமில்லாதபரதசாதி, பெருமை பொருந்திய அகத்தியமுனிவர் பருகுந் தன்மையுடையதாயுள்ளது. நெருங்கிய பெரிய பலநதிகள் படியும் புனிதமானது என்று சமுத்திரத்தின் பக்கலிற் சேர்ந்து வாழாநிற்கும். எ - று.

கும்பமுனி - அகத்தியர் - இவர் கும்பத்தினின்றுந் தோன்றினவராதலின் அப்பெயரெய்தினர். இந்திரன் தன்னைப் பகைத்தொளித்த விருத்திரனைக் கொல்லக்கருதி அகத்தியமுனிவரை வேண்ட அவர் அதனை ஆசமனீயஞ் செய்தனர். என்பது சரிதமாதலின் "அம்புராசி கும்பமாமுனியுணுங் கொள்கைத்து" எனக்கூறப்பட்டது. இதனை,

திருவிளையாடற்புராணம்.

"கைதவன் கரந்து வைகுங் கடலைவெற் படக்குங் கையிற்
பெய்துழுந் தெல்லைத் தாக்கிப் பருகினான் பிறைசேர் சென்னி
யையன தருளைப் பெற்றார்க் கதிசய மிதென்கொன் மூன்று
வையமுந் தொழிலுஞ் செய்ய வல்லவ ரிவரே யன்றோ"—என்பதனானறிக.

வருணனுக் கூர்தியா மகர மீனுந்த
மொருகுல மென்றவ னுறையும் வைப்பெலாஞ்
செருவலி திமிங்கில கிலந்தி மிங்கிலம்
பொருமக ரம்பல மீனும் புல்லுமே.

(இ - ள்.) வருணதேவனுக்கு வாகனமாகிய சுறாமீனுந் தமது ஒப்பற்றகுலமென்று, அவன் வசிக்குமிடமெல்லாம் [கடல்முழுதும்] போர்செய்கின்ற வலியுடைய திமிங்கிலகிலம், திமிங்கிலம், போர் புரியும் மகரம் (முதலிய) பலவகை மீன்களும் பொருந்தும். எ - று.

திமிங்கிலகிலம் - திமிங்கிலம் என்பன மச்சவிசேடங்களாம். (௧௬௬)

பிணாக்குவைப் படும்பெரு மன்னர் போரிடை
நிணகருவை யுண்ணவு நீலக் கண்ணினா
ருணக்குறு மீனெளி துணவு மோங்குமைங்
குணக்கருங் கொடியினங் குழுமி வாழுமே.

(இ - ள்.) பிணக்குவியல்படுகின்ற பெருமைவாய்ந்த அரசர்களது யுத்தகளத்தில், கொழுப்பின் குவியலைப்புசிக்கவும், நெய்தன் மலரை யொத்த கண்ணையுடைய பரத்தியர் உலர்த்துகின்ற மீனை எளிதாகத்தின்னவும், உயர்வாகிய ஐந்து குணங்களையுடைய கரிய காக்கைக்கூட்டங்கள் கூடி (அந்நிலத்தில்) வாழாநிற்கும். எ - று.

காக்கையின் ஐங்குணங்கள்.—மறைந்த புணர்ச்சித்தாதலும், கலங்காமையும், பொழுதிறவாதிடம் புகுதலும், நெடுகக்காண்டலும், மடியின்மையும்—என்றார் **பேராசிரியர், திருக்கோவையாருள்.** அன்றியும்,

"காலை யெழுதல் காணாமை லின்புறுதல்
மாலை குளித்து மனைபுகுதல் - எலவே
உற்றாரோ டுண்ண லுறங்க லிவையைந்துங்
கற்றாய்வாய் காக்கை குணம்.—எனக் கூறுவதுமுண்டு. (௧௬௭)

பரத்திய ருறுப்பினைப் பயங்கொ ளித்தமீ
னரத்தவித் துருமமுத் தனைத்தும் பேணியு
முரத்தினை யுளத்துறுப் பயத்தி னேதமும்
வரத்தினை யுறுமென மறுகு மெங்குமே.

(இ - ள்.) நெய்தனிலமாதர்களது அவயவங்களுக்கு அச்சமுற்று ஒளித்துக் கொண்ட மீன் செந்நிறத்தபவளம் முத்து முதலியவற்றையும்(தன்னிடத்திற்) கொண்டிருந்தும் ; மனதில் வன்மையடைந்திராத பயத்தினை யுடைமையால், சமுத்திரமும் வரத்தினையடையார்போல எங்குஞ்சுழலும். எ - று.

பயத்தின் என்பதில், பயம் - நீர் ; அச்சம் என்றும், வரத்தினை என்பதில் வரம் - சிரேஷ்டம் ; வரப்பிரசாதம் என்றும் பொருள் கொள்க.

மீன் அவர்கண்ணுக்கும்,வித்துருமம் இதழுக்கும்,முத்துபல்லுக்கும்முறையே அஞ்சினவெனக்கொள்க. (கஅ)

உருநல மிலாதவ ருதவு நன்பொரு
ளொருவுந ரிலையுவர் நாற்றக் கார்க்கடன்
மருவுறு தீர்த்தமாய் வானும் பற்பல
பொருள்களும் யாவரும் போற்ற நல்குமே.

(இ - ள்.) உருநலமில்லாதவர்கள் கொடுத்த நற்பொருள்களை விலக்குவார் (ஒருவரும்) இலர். (அதுபோல) உவர் நாற்றத்தினையுடைய கரியகடலானது பொருந்திய தீர்த்தமாகி, தேவர்களும் (மாநுடர்முதலிய மற்றையோா) எல்லாரும் (தன்னைத்) துதிக்க, பற்பலபொருள்களையுங் கொடுக்கும். எ -று.

உருநலமிலாதவர் - குரூபிகள். வான் - ஆகாயம்;ஈண்டு இடவாகுபெயராய்த் தேவரை யுணர்த்தி நின்றது. (கக)

அடுத்திடப் பட்டவர் பெரிய ராயினு
மடுத்தவர் சிலர்குண மவர்கு ணத்தியன்
மடுக்குமோ வளர்கழி மலர்ந்த நெய்தல்கள்
விடுத்தில நறுமணம் வீசுங் காதமே.

(இ - ள்.) அடுத்திடப்பட்டவர்கள் மேலோராயிருந்தாலும், அடுத்தவர்களிற் சிலரது குணமானது, அவ்வடுத்திடப்பட்டவரது குணத்தின் றன்மையைக் கொள்ளுமோ ? (கொள்ளாது; அதுபோல) பெருகுகின்ற கழிநீரிற் புட்பித்த நெய்தற் பூக்கள் (மணம்வீசுந் தமதியற்கைக்குணத்தை) விடாதனவாகி, நன்மணத்தைக் காததூரம் வீசாநிற்கும். எ - று.

அடுத்திடப்பட்டவர் கழியும், அடுத்தவர் நெய்தலுமென்க. கழியின் மலர்ந்த நெய்தல் அதன் புலான் மணத்தையேற்காது தன் மணத்தை வீசியதென்பது கருத்து.

"நெய்தல்கள் விடுத்தில நறுமணம் வீசுங்காதம்" என்பதை, "நெய்தல்கள் காதம்வீசும் நறுமணம் விடுத்தில" என்றன்வயங்கொளினுமமையும். (௩௦)

சேரியின் புறமெலாந் தீய நாற்றமே
யாரினும் புன்னையு மலர்ந்த கைதையும்
வேரியின் னூழலும் வீசு மாமண
மூரியம் புரத்தினின் றுய்ந்த மூவர்போல்.

(இ - ள்.) பரதவர் சேரியின் பக்கலிலெல்லாந் துன்மணமே பொருந்தினும், புன்னையும், பூத்த தாழையும், தேனையுடைய ஞாழலும், வலிய முப்புரத்தினின்றும் பிழைத்த (தாரகாக்கன் - கமலக்கன் - வித்யுன்மாலியென்னு) மூவரையொத்துத் (துன் மணத்தினின்று நீங்கிச்) சிறந்த மணத்தை வீசாநிற்கும். எ - று. (௬௪௧)

வலையினுன் மீன்பல வாருஞ் செய்கையர்
குலைவிலா மணிபல குளித்து வாழ்வர்க
ளுலைவிலா தொற்றினு லொர்ற்றி நுண்பொருண்
மலைவிலா வொற்றுமா யொற்று மன்னர்போல்.

(இ - ள்.) கெடுதலில்லாத ஒற்றர்களாலராய்ந்து, நுட்பமாகிய பொருள்களை (தாமே) மயக்கமில்லாத ஒற்றனுமாகி யாராய்கின்ற அரசனைப்போல, பல மீன்களை வலையினுல் வாருகின்ற செய்கையுடைய பரதர்கள் (சிற)குலைதலில்லாத பலமுத்துக்களை (தாமே) மூழ்கி (எடுத்து) வாழ்வார்கள். எ - று.

மன்னர் ஒற்றராற் பயனடைதல்போலப் பரதர்வலையால் மீனையடைந்தும், அவர்தாமே சிறைப்புறத்தோர்துமெனப் பொற்றேறுடுணையாத் தெரிந்து பயனடைவார் போலத்தாமேகுளித்து மணிகளையெடுத்தும் வாழ்வரெனக்கொள்க. (௬௪௨)

விழியினுற் பரத்தியர் வெல்லப் பட்டதோர்
செழிகட றிரைக்கையாற் றிறைகளாகவே
பொழிகதிர் மணிகளும் புலவு மீன்களுங்
கழியவர் சேரிமுன் கலந்து வீசுமே.

(இ - ள்.) பரத்தியரது கண்களால் வெல்லப்பட்டதாகிய ஒரு செழிய கடலானது (தனது) அலையாகிய கரத்தினுல், கிரணஞ்சொரியும் முத்துக்களையும் புலான் மணமுடைய மீன்களையுங் கலந்து கப்பணங்களாக, பரதவர் சேரியின் முன்னே வீசாநிற்கும். எ - று.

தோற்றவர் வென்றவருக்குத் திறைகொடுத்தல் முறையாதலின் பரத்தியர் விழிக்குத் தோற்றகடல் அவர்கட்கு மணிமுதலியவற்றைத் திறையாக வீசுமென்றார். கலந்து என்பது விண்டு என்றாற்போற் பொதுவினை. (௬௪௩)

அளவர்க ளுப்பமைத் தளக்கு மோதையு
நுளையர்கள் கலன்கட லூக்கு மோதையும்
வளைமணி மீன்விலை மதிக்கு மோதையுங்
களமலி கடலெதிர் கடல்கள் போன்றவே.

(இ - ள்.) பரதர்கள் உப்புப்பயிரிட்டு அளக்கின்ற ஓசையும், நுளையர்கள் மரக்கலங்களைக் கடலிற் செலுத்துமோசையும், சங்கு-முத்து - மீன் (முதலியவற்றை) விலைசெய்யும் ஓசையும், கருமைமிகுந்த கடலை எதிர்க்கின்ற (பல) கடல்கள்போன்று விளங்கின. எ - று.

கடல் - கடலொலியென்க. அளவர்கள் - நுளையர்கள் என்பன நெய்தனில மாக்களை. (௬௪௪)

சுரங்கடந் தவர்தமைத் துன்னு றாமையா
லிரங்குறு மாதரோ டிரங்கி வெள்வளை
தரங்கமென் கரங்களிற் றள்ளி வேலையு
மரங்கிளர் கரைவரு மதிந்து போதுமே.

(இ - ள்.) (பொருண் மேற்காதல் கொண்டு) பாலை நிலத்தைக்கடந்த காதலர் தம்மை (மீண்டும்) அடையாமையின் (பிரிவாற்றாமல்) துன்புறுகின்ற மாதர்களுடன்

கடலும் இரக்கமுற்று, வெள்ளியவலைகளை அலைகளாகிய கரங்களினின்றுந் தள்ளி, மரங்கள் செறிந்த கரையில் வராநிற்கும் மீண்டு செல்லாநிற்கும். எ - று.

அகப்பொருள்விளக்கம்:

"பரத்தையிற் பிரித லோதற்குப் படர்தல்-அருட்டகு காவ லொடு-தூதிற் ககறல்-உதவிக் கேக னிதியிற் கிகத்தலென் - றனவெ பெறு கற்பிற் பிரிவறு வகைத்தே."—என்னுஞ் சூத்திரப்படி, கற்பின்கட்பிரிவு அறுவகைத்தென்க. (கசரு)

பற்பல தேயமும் படர்ந்து பல்கலத்
தற்புதப் பொருளெலா மடங்க வாரிவந்
துற்பவத் திழிநரு மும்பர் போகத்தி
னிற்பவ ருயர்ந்தவர் சீர்மை யென்சொல்கேன்

(இ - ள்.) பலபல தேசங்களுக்குஞ்சென்று,பல மரக்கலங்களில் அற்புதமாகிய பொருள்களையெல்லாம் மிகுதியாக வாரிவந்து, பிறப்பினுல் இழிந்த பரதமாக்களும், தேவபோகத்தில் நிற்பார்கள். (அந்நிலத்) தலைவர்களது தன்மையை யாது சொல்லுவேன். எ - று. (கசசு)

அளக்கரை நீந்தினு மளக்கர் நல்கிய
துளக்கமில் பொருளெலாஞ் சொல்லு வாரெவர்
விளக்கின மைந்திணை விளம்பு நானிலத்
துளப்படு மயக்கமுஞ் சிலவு ரைத்துமால்.

(இ - ள்.) சமுத்திரத்தை நீந்தி (கரைகண்டா) றுலும், சமுத்திரமானது அளித்த கெடுதலில்லாத பொருள்களையெல்லாஞ் சொல்லவல்லவர் யாவர்? ஐந்திணை (வளங்) களையும் விரித்தாம். சொல்லுகின்ற பூமியில் ஒன்றுகூடிய (திணை) மயக்கங்களுஞ் சில சொல்லுவாம். எ - று. (கசஎ)

திணைமயக்கம்.

வேறு.

வரகு போரிடை வரைவளர் மந்திகள் பாய
விரவு மாதவி நிழல்வளர் வாரணம் வெருவி
யுரகம் வாழ்மலை முழையிடை யுறும்பயந் துயிரைப்
புரவு பூணுவார் புகுதரு மிடமறி யார்போல்.

(இ - ள்.) குறிஞ்சியில் வளர்கின்ற குரங்குகள் (முல்லை நிலத்திலுள்ள) வரகு போரிற் பாய, நெருங்கிய (முல்லைநிலத்திலுள்ள) குருக்கத்தியின் நிழலில் வளர்கின்ற கோழிகள் பயந்து, பயமுற்று உயிரைக்காப்பவரில் செல்லத்தக்க இடமறியாதவர்போலப் பாம்புகள் வசிக்கின்ற மலைக்குகையிற் சேரும். எ - று. (கசஅ)

காலை யாய்ச்சியர் தயிர்கடை யோதையைக் கழனிச்
சோலை வானரம் வேங்கையின் குரலெனத் துளங்கு
மாலை யோதையை மழையென வண்டர்க டொழுவின்
மாலை யானிரை புகுத்துவர் வழக்கமுண் மையினல்.

(இ - ள்.) காலைப்பொழுதில் (முல்லைநிலத்திலுள்ள) ஆயமாதர்கள் தயிர்கடைகின்ற வோசையை, மருதநிலத்திலுள்ள சோலையில் வாழும் வானரமானது (குறிஞ்சி நிலத்திலுள்ள)புலியின் குரலென்று நடுங்கும். (மருதத்திலுள்ள) கரும்பாலையின் ஒசையை (கேட்ட முல்லைநிலத்திலுள்ள) ஆயர்கள் மழை (ஒசை) என்று கருதித்தொழுவங்

களில் வரிசையாகப் பசுமந்தையைப் புகுத்துவார்கள். (மழை பெய்கையில் பசுக்களைத் தொழுவத்திற் கட்டும்) வழக்கம் உளதாதலால். எ - று. (௧௪௯)

கோழி யோச்சிய வுழத்தியர் குழைபரத் தியர்க
ளாழி வேலையி லுணக்குமீன் பரப்பினை யழிக்கும்
வீழி வாய்ப்பரத் தியர்கொடி வீசிய வளைபோய்ப்
பாழி யூருழத் தியர்கணெற் பரப்பினை யழிக்கும்.

(இ - ள்.) (முல்லை நிலத்திலிருந்து வந்து மேய்கின்ற) கோழியை யோட்டிய (மருதநிலத்திலுள்ள) உழத்தியர்களது குண்டலமானது, சமுத்திரத்தையுடைய நெய்த னிலத்தில் நுளைச்சியர் உலர்த்துகின்ற மீன்பரப்பினைக் கலைக்கும். வீழிக்கனியை யொத்த வாயையுடைய பரத்தியர்கள் (அந்நெய்தனிலத்திலுள்ள) காகத்தையோட்டிய வளையானதுசென்று, பெருமைவாய்ந்த மருதநிலத்தாரில் ஆற்றுக்காலாட்டியர் தொகுத்த நெற்குவியலையழிக்கும். எ - று.

பாழி - மருதநிலத்தூரெனினுமாம். குழை - தழையெனவுமாம். வாய்-ஆகுபெயராய் இதழை யுணர்த்தியது. வளை - வளையலுஞ் சங்கும் சங்குவளையலுமாம்.

ஊட்டு கன்றுறு வயிற்றினை நிரப்பியு மொழுகுங்
கோட்டி ருங்கவை யத்திளம் பாலுணக் குறிஞ்சி
மாட்ட னம்புகும் வரைவளர் யூகமா லைகளி
னூட்டி ருங்கழைப் புனலுண வயலினை யடுக்கும்.

(இ - ள்.) ஊட்டுகின்ற கன்றினது வயிற்றை நிரம்பச்செய்து மொழுகுகின்ற கொம்பினையுடைய பெரிய காட்டுப்பசுவின் முதிராத பாலைப்பருகும்படி குறிஞ்சி நிலத்துக்கு (மருதநிலத்திலிருந்து) அன்னமானது செல்லும். குறிஞ்சிநிலததில் வள ர் கின்ற கருங்குரங்குகள் ஆலைகளில் ஆட்டுகின்ற கருப்பிரசத்தைப்பருக மருதநிலததைச் சேரும். எ - று. (௧௫௧)

அருவி தூவும்வெண் ணித்தில மலைகடற் கரையின்
மருவு மவார் திரைக் கடலெறி நித்தில மலையின்
பொருவில் சாரலிற் பொலிதரும் பூவையர் பிறந்த
திருவி னோர்மனை யொழிந்தயற் சேர்ந்துவாழ் வதுபோல்.

(இ - ள்.) மங்கையர் பிறந்த செல்வமுடைய மனையைநீங்கி அயலார் மனையை யடுத்து வாழ்வதுபோல, (குறிஞ்சிநிலத்திலுள்ள) அருவியாறுகள் சிந்துகின்ற வெண்ணிய முத்துக்கள் அலைகளையுடைய சமுத்திரக்கரையிற் பொருந்தும். சமுத்திரமானது அலைகளால் வீசுகின்ற முத்துக்கள் மலையினது ஒப்பில்லாதசாரலிற் பிரகாசிக்கும்.எ-று.

கொல்லை மானிளங் குழவியை யிடைச்சிறார் கொடுப்ப
மெல்லிலன் மீன்களை நுளைச்சிறார் விழைந்தெதிர் கொடுப்பார்
முல்லை நீண்முகை முல்லைவாழ் சிறுமியர் கொடுப்ப
நல்ல வாரநேர் நுளைச்சிறு மியர்கணல் குவரால்.

(இ - ள்.) முல்லைநிலத்திலுள்ள மான்களின் இளங்கன்றுகளை ஆயச்சிறுவர்களளிக்க, பரதச்சிறுவர்கள் மெல்லிய மீன்களை ஆசையுற்று எதிராகக் கொடுப்பார்கள், முல்லைநிலத்திலுள்ள சிறுமியர்கள் நீண்ட முல்லையரும்பைக்கொடுக்க, பரதச்சிறுமியர்கள் நல்ல முத்துக்களைச் சமானமாகக்கொடுப்பார்கள். எ - று. (௧௫௩)

தொல்லை நாவல ரனைவருந் தொடுத்தெடுத் துரைத்து
மெல்லை காணருங் வளநிறை தொண்டைநாட் டியல்பின்

வல்ல வாசிறி துரைத்தன மினிவருந் துரைப்பாஞ்
செல்வ நீடிய சென்னைமா நகர்வளந் தெரிந்தே

(இ - ள்.) பழமையாகிய நாவின் வன்மையுடைய புலவர்கள் யாவரும் பாக்க ளாக்கி யெடுத்துக்கூறியும்,அளவுகாண்டற்கரிய வளங்கள்நிறைந்த தொண்டைநாட்டின் தன்மையுள் கூடியவளவிற் சிலவற்றைச் சொன்னோம். இனி,செல்வமிகுந்த பெருமை வாய்ந்த சென்னை நகரின் வளங்களை யுணர்ந்து சொல்வாம். எ - று.

இயல்பின் என்றதில், இன் - ஏழனுருவு. புறனடையாற்கொள்க. (கஉ௪)

திருநாட்டுப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஎச.

திருநகரப்படலம்.

திருத்தகு தொண்டை நாட்டிற் றேவர்க ணாட்டின் மேலாம்
விருத்திர னுயிரை மாட்டும் விண்ணவ னகரு நாண
வுருத்தகு காஞ்சி மூதூ ரெல்லையி னுளதா யும்பர்
வருத்தமுந் தவிர்க்குஞ் சென்னை மாநகர் சிறந்துவாழும்.

(இ - ள்.) சிறப்புதங்கிய தொண்டைநாட்டில் தேவலோகத்தினும் மேலாகிய விருத்திராசுர னுயிரைக்கொன்ற இந்திரனது அமராவதியு நாணமடையும்படி, அழ கமைந்த பழமையாகிய காஞ்சிநகரத்தின் எல்லையினுள்ளதாய், தேவர்களது துயரத் தையுமொழிக்கும் பெருமைவாய்ந்த சென்னை நகரமானது சிறப்புற்று வாழாநிற்கும்.

விருத்திரனுயிரைமாட்டும் விண்ணவனென்றது.

பூர்வம் அமராவதியிற் கொலுக்கொண்டிருந்த இந்திரனது அவைக்களத்தில், பிரகற்பதி முனிவர் வர, இந்திரன் தனதாசிரியருக்கு வந்தன பூர்வமாக வழிபாடுசெய் யாது தையலார் மையலில் மாழ்கிக்கிடக்க, அதுகண்ட தேவகுரு அங்குநின்று மறைந் தனர். அதனால் இந்திரனது செல்வங்குறைய,அவன் தனது துயரைப்பிரமன்பாற்கூற, பிரமன் நீயுன் குருவைக்காணுமெல்லையும், விச்சுவவுருவனென்னும் இத்திரிசிரனைக் குருவாகக் கொள்கவென, இந்திரன் அதற்கியைந்து தனது நகரிற்குக் கூட்டிவந்து, தனது செல்வமிகும்படி ஓர்யாகஞ்செய்கவென, திரிசிரன் அவ்வாறே யாகுகவெனக் கூறி, மனம்வேறுபட்டுத் தேவர் செல்வங்குறையவும் அசுரர் செல்வ மிகவும் யாகஞ் செய்தனன். அதனை யவன் செய்யுங்கிரியையா லுணர்ந்து அவனது முச்சிரத்தையும் வச்சிரத்தாற் கொய்து பிரமகத்தியடைந்து, தேவர்களது தந்திரத்தினால் நிலம் நீர் மரம் மாதர்கட் களித்துப் புனிதனாயினன். தன்மகனை இந்திரன் கொன்றதுணர்ந்த துவட்டா ஓர்யாகஞ்செய்து அதிற்றோன்றிய விருத்திராசுரனை இந்திரன் மீதேவ, இந் திரன் அவனுடன் போர்செய்து அவனை வெல்லவல்ல ஆயுதமின்மையின் விண்டுவி னுடன் கூறி, அவர் கூறியபடி ததீசிமுனிவரை யடைந்து அவர் முதுகந்தண்டென்பிற் சுராசுரர்களது ஆயுதங்கள் கூடியிருந்தமையின் அதனைப்பெற்றுப் புதிய வச்சிராயுத மாக விச்சுவகன்மனாற் செய்துகொண்டு விருத்திரனை யெதிர்க்க, அவன் போர்புரிய ஆற்றாதுகடலிலொளிக்க,அகத்தியமுனிவரால் கடலை வற்றச்செய்து அவனைக்கொன்று பகைதீர்த்தனனென்பது சரிதம். (க)

தம்பிரா னருளா லென்பைத் தளிரியன் மடந்தை யாக்கு
மும்பர்சூழ் நகரு மேட்டி னுறுவரி நெருக்கி யிட்ட

வெம்பிரா னகருந் தெற்கும் வடக்குமென் றிரண்டு பானு
நம்பிவாழ் தரவே நாப்ப ணயக்குமந் நகர மென்றும்.

(இ - ள்.) சிவபெருமானது திருவருளால் (திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள்) எலும்பினை மாந்தளிர்போன்ற மேனியையுடைய பெண்ணாக்கிய தேவர்கள் சூழ்ந்த திருமயிலை நகரமும், ஏட்டிற் பொருந்திய வரியை நெருக்கியெழுதிய எமது எழுத்தறியும் பெருமானெழுந்தருளிய திருவொற்றிநகரமும் (முறையே) தெற்கும் வடக்குமென்று சொல்லும் இருபக்கலிலும் நம்பி வாழும்படி, அச்சென்னைமாநகரம் எக்காலமும் நடுவிற் பொருந்தும். எ - று.

என்பை மடந்தையாக்குநகர் திருமயிலை என்றது.

திருமயிலையில் வணிகர்குலத்துதித்த சிவநேசரென்பவர் தமது தவப்புதல்வியாரைத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகளுக்கென்று நியமித்துக் கன்னிமாடமொன்றமைத்து அதிலமர்த்திப் போஷித்துவருகையில், அப்புதல்வியாரோர்நாள் மலர்கொய்கையில், அராத்தீண்டி யுயிர்துறப்ப, சிவநேசர் நாயனாருக்கெனத் தீர்மானித்தமைக்கேற்ப என்பையேனும் அவர்க்குதவவேண்டுமென்று தகனஞ்செய்து அவ்வென்பைக் குடத்திட்டு மாடத்திற் சேமித்துவைத்திருந்தனர். பிள்ளையார் பல அற்புதங்களையுமியற்றிக்கொண்டு மயிலையையடைந்து, வைசியர் கருத்தை யறிந்து அக்குடத்தைச் சந்நிதானவாயிலிலிருத்தித் திருப்பதிகமோதிப் பெண்ணுருவாக்கி, தாமழைப்பினமையின் மகண்மைகொண்டு சென்றனர். என்பதாம்.

"மட்டிட்டபுன்னையங்கானன்மடமயிலை
கட்டிட்டங்கொண்டான்கபாலீச்சரமமர்ந்தான்
ஒட்டிட்டபண்பினுருத்திரபல்கணத்தார்க்
கட்டிட்டல்காணாதேபோதியோபூம்பாவாய்"— என்பது முதலாகவுடைய திருப்பதிகம் அக்காலத்தோதியதென்றறிக.

ஏட்டினூறுவரி நெருக்கியிட்ட நகர் திருவொற்றியென்றது.

சூரிய மரபிலுதித்த மாந்தாவென்னும் அயோத்தியமன்னன் மூப்புப்பருவமடைந்து விரைவிலிறக்கவிரும்பி அருகுள்ளாரை நோக்கி,நானிறக்குமுறை தெரிந்து சொல்லுங்களென, சிலவஞ்சகர் உமது புண்ணியம் அழியும் மார்க்கங்களைச் செய்யுமென்றனர். மன்னன் கருணீகனைப்பார்த்து - யான் தலங்களிற் செய்யுந் தருமங்களைக் குறைத்தெழுதுகவென, அவன் அவ்வாறே யெழுதி மாந்தாவுக்குக் காட்ட, அரசன் அவற்றிடையில் "திருவொற்றியூர் நீங்கலாக" என்றெழுதி யிருக்கக்கண்டு, அவனது சூதெனவெகுள, கணிகன் அரசனே! இஃதென்கை யெழுத்தன்றென்று வேறுபாட்டினையுங் காட்ட, மன்னன் அவ்வரியைக் கிறுக்கி அக்கணக்கைத் தனவசமாகவைத்து மறுதினம் பார்க்க, அப்பொழுதும் "திருவொற்றியூர் நீங்கலாக" என்றெழுதியிருப்பது பார்த்துத் திருவருளை வியந்து, அத்திருவொற்றியூரை யடைந்து மந்திரிமுதலியோர் கைலாகுதரப் பிரமதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து அங்கே வசித்துத் தானும் மனைவியும் இளமைப் பருவ மடைந்தார்கள். அதனால் இளமைதந்த பெருமான் என் ஓர் சிவலிங்கம் பிரதிட்டைசெய்து, தமது நகரத்தையடைந்து சிலகாலங் கழித்து முத்திபெற்றனரென்பது சரிதம். (௨)

தன்னினந் தளரா வண்ணந் தாங்குத றரும மென்றே
நன்னகர் பலவும் வாழ நயந்துதன் னிடத்தில் வாழ்வு

மன்னிய செல்வர் தம்பால் வளமிகக் கொடுத்துத் தன்பா
லெந்நகர் வளமுங் காட்டி யிருப்பதந் நகர நாளும்.

(இ - ள்.) தன்னினத்தை வருந்தாவகையாக ஆதரிப்பது தருமமென்று கருதியே, நகரங்களெல்லாம் வாழ்வுறும்படி விரும்பி, தன்னிடத்திற் பொருந்திவசிக்குஞ் செல்வர்களிடத்தில் வளத்தைமிகக் கொடுத்து, தன்னிடத்திலே எல்லா நகரங்களின் வளங்களையுங்காட்டி, அச்சென்னை நகரம் எக்காலுமிருப்பது. எ - று. (௩)

இத்தகு நகர்போல் வாழ்வார்க் கிரும்பொருள் கொடாத வாற்று
லத்தகு துறக்க வாண ரலைக்கட லமுது மிங்கே
யுத்தம ருதவும் வேள்வி யுணவுங்கொண் டொருவன் செய்து
வைத்திடும் பழைய வில்லின் வாழ்தருங் கடன்மை பூண்டார்.

(இ - ள்.) இந்தத் தகுதியாகிய நகரத்தைப்போல (பிறநகரங்கள் தம்பால்) வாழ்பவர்களுக்குப் பெரும்பொருளைக் கொடாததன்மையால், அந்தத் தகுதியாகிய சுவர்க்கவாசிகள் இந்நகரத்தில் அலையையுடைய சமுத்திரத்திற்றோன்றிய தேவாமிர்தமும், உத்தமர்கள் கொடுக்கும் யாக அவிசும் பெற்று, ஒருவன் செய்துவைத்த பழைய கோயிலில் வாழ்கின்ற கடன்மையை மேற்கொண்டார்கள். எ - று. (௪)

தாங்குமிந் நகர்வாழ் வார்போற் றருமங்கள் புரியாத் தாழ்வா
லோங்குள வமர ரெல்லா மருமகப் பேறு காணார்
தேங்கமழ் மாலை வேறு சேர்தரா தென்று வாட்டார்
பாங்குசெய் வாரில் லென்றே படமழுக் குறுமற் சூழ்வார்.

(இ - ள்.) (அடுத்தவர்களைத்) தாங்குகின்ற இந்நகரத்தில் வாழ்பவர்களைப் போலத் தருமங்களைச் செய்யாத குறைவினால், அச்சுவர்க்கத்தில் வசிக்குந்தேவர்கள் யாவரும் அரிய புத்திரப் பேற்றினையடையார்கள். வாசம் வீசும் மலர்மாலை வேறே யகப்படாதென்று (அதனை) உலர்த்தார்கள். பக்குவஞ்செய்வாரிலரென்றே (தமது) வத்திரம் அழுக்குப்படாமலணிவார்கள். எ - று.

அமரர் - மரியாதவர்கள். (௫)

வார்புனை மலைமென் கொங்கை வளைகட லுடுக்கைச் செல்வப்
பார்மகண் முகமே யாகும் பரவுமுத் தமிழ்சேர் நாடு
சோர்வறு நுதலே யாகுந் துலங்கிய தொண்டை நாடு
சீர்வளர் திலக மேயாஞ் சென்னைமா நகர மாதோ.

(இ - ள்.) துதிக்கத்தக்க (இய லிசை நாடகமென்னும்) முத்தமிழ் வழங்கும் தமிழ்நாடு, கச்சணிந்த மலைபோன்ற மெல்லிய கொங்கையையும் வளைந்த கடலை யாடையாக வணிந்த செல்வத்தையுமுடைய பூமிதேவிக்கு முகமேயாகும்; விளங்கிய தொண்டைநாடானது குற்றமற்ற(அவளது)நெற்றியேயாகும்; சென்னைமாநகரமானது (அம்முகத்திலணிந்த) சீர்த்திமிக்க திலகமேயாகும். எ - று.

முத்தமிழ் சேர்நாடு என்றது தமிழ்நாடு அது "குணகடல் குமரி குடகம் வேங்கட மெனுநான் கெல்லையி னிருந்தமிழ்க் கடலுள்"—என்பதனுனறிக.

தொண்டை நாட்டெல்லை,

"மேற்குப் பவளமலை வேங்கட நேர்வடக்காம்
ஆர்க்கு முவரி யணிகிழக்கு—பார்க்குளுயர்

தெற்குப் பிறைகி திகழிருப தின்காதம்
நற்றெருண்டை நாடெனவே நாட்டு."—என்றதனுலறிக. (சு)

தத்தமக் குரிய விண்ணேர் தமக்கிட மாவ தன்றி
யித்தகு நகரம் போல வீண்டுமா றடர்யா வர்க்கு
முத்தலைச் சூலத் தண்ணன் முகுந்தனைங் கரன்வே ளாதி
யுத்தமர் தமக்கும் வைப்பா யுறுவதோ துறக்க வைப்பு.

(இ - ள்.) மோக்ஷலோகமானது, தத்தமக்குரிய தேவர்களுக்கு இருப்பிடமாவதல்லது இந்தத் தகுதியாகிய நகரத்தைப்போல (தன்னை) அடைகின்ற மாந்தர் யாவர்க்கும், முச்சிரமமைந்த சூலப்படைதாங்கிய சிவபெருமானும், திருமாலும், ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய விநாயகமூர்த்தியும், முருகக்கடவுளு முதலிய உத்தம (தேவர்) களுக்கும் இடமாகப் பொருந்துவதோ ? (அன்று) எ - று. (எ)

தேவர்கண் முனிவர் சித்தர் சிறந்தவே தியர்க ளேனை
மூவரும் பிறரு மென்று மொய்த்துடன் வாழு மாறு
மாவள மிடங்க ணல்கும் வளநகர் யாவ ரேனு
மேவுறி னிடமா முத்தி வீடலா னிகரா தன்றே.

(இ - ள்.) தேவர்களும் முனிவர்களும் சித்தர்களும் சிறந்த அந்தணர்களும் வேறாகிய திரிமூர்த்திகளும் பிறரும் எப்பொழுதும் ஒன்றுகூடி வாழும்படி, செல்வம் பெருகும் இடங்களைக் கொடுக்கின்ற வளமமைந்த சென்னைநகரமானது எவரேனும் (தன்னிடத்து) வந்தால் (அவர்கட்கெல்லாம்) வாசஸ்தானமாகும். (அதனை) மோக்ஷ வீடல்லாது (வேறொன்றும்) ஒப்பாகமாட்டாது. எ - று.

அன்று - ஏ - அசைகள்.

வளமணி மழையுஞ் செம்பொன் மழையுங்கைம் மாறு வேண்டா
தளவில வாரிச் சென்னை யகநகர் மாந்த ரெல்லா
முளமகிழ் சிறப்பி னுளு முதவுத லேக்கி நோக்கி
விளர்நிறம் படைக்குந் தெண்ணீ ரல்லது வீசா மேகம்.

(இ - ள்.) அழகிய மணிமழையையும், செம்பொன் மழையையும் பிரதியுபகாரங்கருதாது அளவில்லாம லெடுத்து, சென்னை நகரத்துள்ள மாந்தர் யாவரும் மனங்களிப்புற்றுச் சிறப்புடன் நாடோறுங் கொடுப்பதை மிகவும் பார்த்து, மேகமானது வெள்ளிய நிறத்தைத் தாங்கும். தெள்ளியநீரை யல்லது வீசாது. எ - று.

அந்நகரவாசிகள் தம்மையடுத்தோர்க்கு மணியையும் பொன்னையுங்கொண்டு அபிடேகஞ்செய்வது நோக்கிய மேகமானது தானும் அவர்கள்போலச் சொரியக்கருதி வெண்ணிற மமைந்தும் நீரையன்றிப் பொழியா தென்பதாம்,

மேகம் ஏழு - சம்வர்த்தம் ஆவர்த்தம் புட்கலாவர்த்தம் சங்காரித்தம் துரோணம் காளமுகி நீலவர்ணம். இவைமுறையே மணி - நீர்-பொன்-பூ - மண் - கல் - தீ - என்பவற்றைப்பொழியும். (அ)

மருங்குறு கடலின் மொண்டு மழைக்குல மகளி ரைம்பாற்
கருங்குழ னிகர்ப்ப வெண்ணிப் பன்முறை கறுத்துப் பார்க்கு
மொருங்கிர வலர்க்கு நாளு முதவுமிந் நகரின் மாந்தர்
பெருங்கொடை நிகர்ப்ப வெண்ணிப் பன்முறை பெய்து பார்க்கும்.

(இ - ள்) மேககூட்டங்கள் பக்கத்திலுள்ள சமுத்திரத்தில் (நீரை) முகந்து மாதர்களது ஐந்து பகுப்பினையுடைய கரியகூந்தலையொப்பக்கருதிப் பலமுறைகருமை வாய்ந்துபார்க்கும். யாசகர் யாவர்க்கும் தினந்தோறுங்கொடுக்கின்ற இந்நகரின் மாநுடரது பெருங்கொடையை நிகர்க்கக்கருதிப் பலமுறை வருஷித்துப் பார்க்கும். எ - று.

ஐம்பால் - முடி-கொண்டை-சுருள்-குழல்-பனிச்சை. இவற்றுள் மயிரையுச்சியின் முடித்தலேமுடி - பக்கத்தின் முடித்தலே கொண்டை - பின்னே செருகலே சுருள் - சுருட்டிமுடித்தலே குழல்-பின்னிவிடுதலே பனிச்சை யெனப்படும். (கo)

அருமைகண் டுவப்புச் செய்யா ரமர்ந்துவாழ் மலையிற் கானின்
மருவியென் பயனென் றெண்ணி மணங்கம ழகிலுஞ் சந்துங்
குருமலர்ச் சண்ப கங்கள் கொன்றைமல் லிகையு மற்றுந்
திருநகரிப் புறத்தி னெங்குஞ் செறிந்தெழில் காட்டா நிற்கும்.

(இ - ள்.) மணம் வீசும் அகிலும், சந்தனமும், நிறமமைந்த மலரையுடைய சண்பகங்களும்,கொன்றையும், மல்லிகையும் பிறவும், (தமது) அருமையைப்பார்த்துக் களியாதவர்கள் பொருந்தி வாழ்கின்ற மலையிலும் வனத்திலும்பொருந்தி(யிருப்பதால்) யாது பயனென்று கருதி, சிறந்த சென்னைநகரின் பக்கலில் எவ்விடத்தும் நெருங்கி (தமது) அழகைக் காட்டாநிற்கும். எ - று.

தமதருமையை யுணராரிடையிருந்து பயனில்லை யெனக்கருதிய அகின் முதலியவை மலையுங்கானுமொழிந்து நகர்ப்புறஞ்செறிந்து எழில்காட்டுமென்க. (கக)

இயலினைக் கற்க வெண்ணி யினத்தொடு மயிலுஞ் சால
நயமொழி கற்க வெண்ணி நன்கிளி குயிலும் போந்து
செயலையந் தளிர னார்தஞ் செவ்விபார்த் துறையா நிற்கும்
வயல்புற முடுத்த சோலை வளர்ந்தவுய் யான மெங்கும்.

(இ - ள்.) வயல்களைப் புறத்திலுடுத்த சோலைகளும் வளர்ந்த பூந்தோட்டங்களும் (ஆகிய) எவ்விடத்திலும், அழகிய அசோகந்தளிரை யொத்த மேனியையுடைய மாதர்களது சாயலைக் கற்கவிரும்பிக் கூட்டத்தோடு மயில்களும், மிக்க இனிமைவாய்ந்த சொற்களைக் கற்கவிரும்பி நல்ல கிளிகளும் குயில்களும் வந்து சமயம்பார்த்து வாழாநிற்கும். எ - று. (கஉ)

சுந்தர மிகுந்த விந்தத் தொன்னகர் விடாது நோக்கச்
சிந்தையி னார்வங் கொண்டு தினந்தமைப் பூசை செய்வார்க்
கந்தமில் வரங்க ணல்கி யளிப்பது குறித்துந் தேவர்
வந்தனர் மலர்க டோறும் வதியுமா ராம மெங்கும்.

(இ - ள்.) தேவர்கள் அழகுமிக்க இந்தப்பழமையாகிய சென்னை நகரை யிடைவிடாது பார்க்கமனதில் ஆசைகொண்டும், நாடோறுந் தம்மைப்பூசிப்பவர்களுக்கு அழிவில்லாத வரங்களைக் கொடுத்துக் காப்பது கருதியும் வந்து, பூக்கடோறும் வாழ்கின்ற சோலைகளெங்கும் (உள்ளன.) எ - று. (கங)

முத்தலைச் சூலத் தார்போன் மூன்றுகண் படைத்து மாதர்
முத்தலை முலைநே ரமன் முடிகவிழ் குரும்பைத் தாழைக்
கொத்தொடு கமுகங் காடு மாதலை குழலொப் பாம்பூ
வைத்திடும் வாழைக் காட்டின் மருங்கள வளாவி நிற்கும்.

(இ - ள்.) முத்தலைச் சூலத்தையுடைய சிவபெருமானைப் போல மூன்று கண்களைப்பெற்றும், மாதர்களது முத்து வடமலையும் முலையை யொவ்வாது (நாணித்) தலைகுனிந்த குரும்பையையுடைய தென்னந்தோப்போடு, அழகிய சமுகுக் காடும் மாதர்களது கூந்தலை யொப்பாகிய பூவையுடைய வாழைக்காட்டின் பக்கங்களில் இள வளாவிநிற்கும். எ - று.

கொத்து - கூட்டம். ஈண்டுத்தோப்பு. (கச)

நகருறை மைந்த ரெல்லா நல்லுருக் காம ரென்றே
யகமுற நினைத்துக் கன்ன லவர்கள்கைச் சிலைக ளாகப்
புகரறு வயல்க ளெங்கும் பொதுளுமவ் வாறே யெண்ணிப்
பகழிக ளாக நீலம் பங்கயம் பலவும் பூக்கும்.

(இ - ள்.) சென்னை நகரத்தில் வசிக்கும் மாந்தர்கள் யாவரும் நல்ல வடிவமைந்த மன்மதர்களென்றே மனதிற் பொருந்த நினைத்துக் கரும்பானது அவர்களது கைகளிற் சிலைகளாம்படி, குற்றமற்ற வயல்களிலெல்லாம் நெருங்கி நிற்கும். அவ்வகையே, நீலம் - தாமரை முதலிய பலவும் பாணங்களாகக்கருதி மலரும். எ - று.

மன்மதன்கணை ஐந்து-தாமரை மா அசோகு முல்லை நீலமென்பன. அவை செய்யுமவத்தை-சுப்பிரயோகம் விப்பிரயோகம் சோகம் மோகம் மரணம். இவற்றை, சூத்திரம்.

"வனசஞ் சூத மசோகு முல்லை
நீல மெனமதன் பெய்கணை யைந்தே."—எனவும்,

"சுப்பிர யோகம் விப்பிர யோகம்
சோகம் மோகம் மரணமுந் தோற்றும்."—எனவும்,

"சுப்பிர யோகஞ் சொல்லு நினைவும்
விப்பிர யோகம் வெய்துயிர்த் திரங்கல்
சோகம் வெதுப்புந் துய்ப்பன தெவிட்டலும்
மோக மழுங்கலு மொழிபல பிதற்றலு
மரண மயர்ப்பும் மயக்கமுஞ் செய்யும்."—எனவும் வருவனவற்றுணர்க.

மதனன் இவ்வைங்கணைகளை,

"நெஞ்சி லரவிந்த நீள்சூதங் கொங்கையினில்
துஞ்சும் விழியி லசோகமாம்—வஞ்சியர்தஞ்
சென்னியிலே முல்லை திகழ்நீல மல்குலிலே
யென்னவே ளெய்யுமியல் பாம்."—என்றபடி யெய்வனெனக்கொள்க.(கரு)

நீரள வாகி நிற்ற னெடுங்கொடி யளவே யன்றிச்
சீரம ரிலையும் பூவுந் தினந்தொறு மொப்பக் காட்டுஞ்
சாரினப் பொருளுக் கேற்ப வாழ்ந்துதண் கவிகை யொப்பப்
பாரிடை யளிக்கு மிந்தப் பதியொடும் பழகுங் கஞ்சம்.

(இ - ள்.) சலத்தின் அளவாகி நிற்பது நெடிய கொடிமட்டுமே யல்லது, சிறப்பமைந்த இலைகளும் மலர்களும் நாடோறும் (அதற்குச்) சமானமாகவே காட்டும். பூமியில் (தன்னை யடுத்தோரைக்) காக்கும் இந்தச் சென்னைநகரோடு தாமரையானது சார்ந்த தன் இனப்பொருள்களுக்குச் சமானமாக வாழ்ந்து தண்ணிய குடைபோல விளங்கும். எ - று. (கசு)

பாளையந் தாழை பூகம் பசுங்கழை கதலி யென்னுங்
கோளறு வனங்கள் காணக் குறித்தொரு பாங்கர்க் காடு
மாளிகை வரைகள் காண மதித்தொரு பாங்கர்க் குன்று
நீளிடை வந்து நிற்ப நெடுநகர் செல்வ மல்கும்.

(இ - ள்.) பாளையையுடைய அழகிய தெங்கும் கமுகும் பசியகரும்பும் என்று சொல்லுங் காடுகளைக்காண நினைத்தொரு பக்கலிற்காடும், மாளிகைகளாகிய மலைகளைக் காணக்கருதி யொருபக்கலின் மலையும் நெடுந்தூரத்தில் வந்து நிற்க, நெடிய சென்னை நகரமானது செல்வமூற்று விளங்கும். எ - று.

காடு என்றது திருவேற்காடும், குன்று என்றது பிருங்கிமலையுமாம். பிருங்கி மலையென்பது இக்காலத்துப் பரங்கிமலையென மருவி வழங்குகின்றது. (கஎ)

பொருள்பல விளைத்து நாளும் பொலிதலாற் கதிர்ச்செஞ் சாலிப்
பெருநில நகரி னோர்பாற் பெட்பொடு சூழ்ந்து நிற்குங்
கருதிய பொருள்க ளெல்லாங் கவர்தொறுங் கொடுத்துச் செல்வ
மருகுவ தின்மை யாலே யலையுமோர் பாங்கர்ச் சூழும்.

(இ - ள்.) பலபொருள்களை விளைத்து நாடோறும் விளங்குதலால், கதிரை யுடைய செவ்விய நெற்பயிர் பொருந்திய பெரிய மருதநிலமானது (அச்சென்னைநகரத் தின்) ஓர் பக்கலிற் சூழ்ந்து நிற்கும். நினைத்த பொருள்களெல்லாவற்றையும் கைக் கொள்ளுந்தோறுங் கொடுத்துச் செல்வங் குறைவதின்மையாலே அலைகளும் [சமுத் திரமும்] ஓர் பக்கலிற் சூழ்ந்திருக்கும். எ - று.

சென்னை நகரத்தைச் சூழ்ந்து ஓர் பக்கலில் மருதமும், மற்றொருபக்கலில் நெய்தலும் விளங்குமென்பது கருத்து. (கஅ)

கொடையொடு பயிலு மின்பக் குளிர்நக ரெல்லை யுள்ளே
மிடைதரு வளத்துட் சில்ல விளம்பினம் பொதுமை தன்னா
லடைதரு வளத்தை வேறு வகைமையி னறையப் புக்குப்
புடைநகர் வளத்தை முன்னர்ப் புகலுதும் புலவர் தேர.

(இ - ள்.) கொடைத்தொழிலிற் பழகுகின்ற இன்பமைந்த தண்ணிய சென்னை நகரத்தினெல்லையில், நெருங்கிய வளப்பங்களிற் சிலவற்றைப் பொதுத்தன்மையாற் சொன்னோம். பொருந்திய வளங்களை வேறுவகையிற் சொல்லப்புகுந்து புடைநகர் வளத்தைப் புலவர்களறியும்படி முதலிற் கூறுவாம். எ - று. (கக)

புறநகர்.

வேறு.

கிரிசரக் களிறு நதிசரக் களிறுங் கிளர்ந்தெழும் வனசரக் களிறு
முரிமையிற் பயிலும் பற்பல தேயத் துளைவளர் சுவற்பரி மாவும்
புரிமணி யிரத வுறுப்புகள் பலவும் புரையறு தானையும் படையுந்
தரியலர் பணிப்பச் சுமந்துவந் தளிக்குந் தண்டுறை தொறுங்கலம் பலவும்.

(இ - ள்.) மலையிற் சஞ்சரிக்கும் யானையும், ஆற்றிற் சஞ்சரிக்கும் யானையும், காட்டிற் சஞ்சரிக்கும் யானையும், உரிமையுடன் பற்பல தேயத்திற் பயில்கின்ற புற மயிர்வளரும் பிடரியையுடைய புரவியும், அழகிய மணிகட்டிய இரதவுறுப்புக்கள் பலவும், குற்றமற்ற சேனையும், ஆயுதங்களும் (முதலியவற்றை) பகைஞர் நடுங்கும்

படிதாங்கிவந்து, தட்டம் பொருந்திய துறைமுகங்களிலெல்லாம் பல மரக்கலங்களும் காக்கும். எ - று.

கிரிசரம் - நதிசரம் - வனசரம் என்னும் அடைகள் யானையின் விசேடங் களை யுணர்த்தின. (உ0)

அலப்படை யனைய தூங்குவாய் நெடுங்கை யலைசெவி வாரணம் பழு க்கு, நலப்பெரு வனப்பின் மைந்தர்க டமது நவையறு போர்த்திற வலி க்கு, வலப்படு மதமால் யானையு நிகரா வாய்மையைத் தெரிப்பதே போ லப், புலப்படப் புகன்று மொறுத்துமண் டிலமாப் போக்கிநேர் நடத்துவர் பலரும்.

(இ - ள்.) அலாயுதம்போன்ற தொங்கிய வாயையும் நீண்டகையையும் அசை கின்ற காதையுமுடைய யானைகளைப் பழகச்செய்கின்ற பெருமைவாய்ந்த நல்லழகினை யுடைய ஆடவர்கள் குற்றமற்ற தமது போர்த்திறத்தின் வலிமைக்கு வெற்றி பொருந் திய மதமயக்குடைய யானையுநிகராத உண்மையை யுணர்த்துவதேபோல, வெளிப் படக்கூறியும், தண்டித்தும், மண்டிலமாக நடத்தி ஒழுங்காகச் செலுத்துபவர் பலரும் (உளர்) எ - று. (உக)

குழியிடைப் படுத்துஞ் சிலபக லுணவு கொடாமலு மினத்தொடு சேர்த்துங், கழிபெரு நிகளங் காலுற யாத்துங் கதந்தணித் தணிநகர் புகு த்தும், பொழிமதக் களிற்றை வினைஞர்கள் பழக்கும் போர்த்தொழின் முன்னமே மதித்துச், செழிதரு முளத்துப் பயத்தினாற் போலுந் திசைக் கரி புறங்கொடுத் ததுவே.

(இ - ள்.) மதம்பொழிகின்ற யானையை, படுகுழியில் வீழ்த்தியும், சில தினங் கள் ஆகாரமுதவாமலும், (பிறகு) இனத்துடன் கூட்டியும், மிகப்பெரிய சங்கிலியைக் காலிற் பொருந்தக்கட்டியும், கோபத்தைத் தணித்து அழகிய நகரத்திற் புகுத்தியும், யானைப்பணிக்கர்கள் பழக்குகின்ற போர்த்தொழிலை முன்னமே யோசித்து, உள்ள திற் பொருந்திய அச்சத்தினாற்போலும் திக்குயானைகள் (எட்டும்) புறங்கொடுத் (திரிந்) தன. எ - று.

புறங்கொடுத்தது - முதுகுகாட்டியது. திக்குயானைகள் வெளிப்புறத்து முகத்தைவைத்து நிற்றலின் புறங்கொடுத்ததென்றார். அவ்யானைகள் தம்மையும் இந் நகரவாசிகளிவ்வாறு செய்வரென்னும் பயத்தாற் புறங்காட்டினவெனக்கொள்க. (உஉ)

இருப்புநெட் டெழுக்கண் முசலங்கள் வாங்கி யெதிரெதிர் தாக்குபு தெழித்து, மருப்புடல் புதைய வொன்றனை யொன்று மறுகுறக் குத்துபு தெழித்துஞ், செருப்படு மிருப்புத் தொடர்கரஞ் சுழற்றிச் சென்றெதி ரோச்சுபு தெழித்தும், பொருப்பின மலைந்தா லெனக்கரி யினங்கள் போ ர்த்தொழில் பழகிடம் பலவால்.

(இ - ள்.) யானைக்கூட்டங்கள் இருப்பினாற்செய்த நெடிய வளைதடிகளையும் இருப்புலக்கைகளையுங் கொண்டு எதிரெதிராக மோதியடித்தும் ஒன்றோடொன்று தந்தங்களுடலிற்புதையும்படி குத்தியார்ப்பரித்தும், போர்புரிகின்ற இருப்புச்சங்கிலி களைக் கரங்களாற்சுற்றி எதிர்சென் றடித்துப் போர்செய்தும், மலைக்கூட்டங்கள் மார்செய்தாற்போல, போர்த்தொழிலிற் பழகுமிடங்கள் எண்ணிறந்தனவாம். எ - று.

இருபுடை யொழுகும் பருமணி யிரட்ட விழிமதக் கலுழியங் கரடக்
கருஞ்சிமி றிரைப்பச் சென்றுநீர் முகக்குங் களிற்றினந் துளைக்கைநீர் வீசி
மருவிய வினத்தோ டாட்டயர் வனப்பு வாரிதி மடுத்தெழு முகிலு [னவே.
முருவுகள் பலவாய்த் தம்முளே நெடும்போ ருவப்புறப் புரிதல்போன் ற

(இ - ள்.) இருபக்கலிலுந் தொங்குகின்ற பருத்தமணிகள் ஒலிக்கவும், இழிகின்ற கன்னமதப்பெருக்கில் அழகிய கரியவண்டுகள் சததிக்கவுஞ்சென்று நீரைமுகக்கின்ற யானைத் தொகுதிகள் துதிக்கைகளால் நீரை வீசி, பொருந்திய தம்மினத்துடன் விளையாடுகின்ற அழகானது, கடனீரைப் பருகியெழும் மேகங்கள் பலவுருவங்களாய்த் தமக்குள் பெரிய போரினை விநோதமாகச் செய்தலைப்போன்றன. எ - று. (உச)

தண்டமுஞ் செண்டு வெளியுஞ்சே வகமுந் தளைத்திடுங் கூடமும் பலவு
மண்டிய தாரை மதப்பெரு மழையால் வைகலுஞ் சேதக மாக்குந்
திண்டிறற் களிறும் பிடிகளுங் கனற்றுஞ் செறிதரு மொட்டகக் குழாமுந்
தண்டலை மருங்கும் வயற்கள மருங்குந் தண்கடன் மருங்குமெண் ணிலவே.

(இ - ள்.) தண்டமும், செண்டுவெளியும், சேவகமும், கட்டப்படுங்கூடமும் பிறவிடங்களும், நெருங்கிய மதப்பெருக்காகிய மழைத்தாரையால் நாடோறுஞ்சேறுக்குகின்ற மிக்க வலியுடைய ஆண் யானைகளும், பெண் யானைகளும், கோபிக்கும் நெருங்கிய ஒட்டகக்கூட்டங்களும், சோலையின் பக்கலிலும், வயலிலிட்ட (நெற்) களங்களின் பக்கலிலும், தண்ணிய கடலின்பக்கலிலும் எண்ணிறந்தனவாம். எ - று.

தண்டம் - யானைசெல்லும்வழி. செண்டுவெளி-குதிரைசெல்லும் வையாளி வீதி. சேவகம் - யானைதுயிலுமிடம். கூடம் - யானைகட்டுமிடம். (உரு)

வேறு.

இந்திர னுலகமு மிரவி லோகமுஞ்
சந்திர திசையின னுலகுந் தாமெலம்
வந்தொரு நகரென மருவி னும்பரிப்
பந்தியின் புடைநகர்ப் பாத மொக்குமோ.

(இ - ள்.) இந்திரலோகமும், சூரியலோகமும், சந்திரதிசையினனாகிய குபேரனது லோகமும், ஆகிய இவையெல்லாம் (ஒன்றுசேர்ந்து) வந்து, ஒரு நகரமெனப் பொருந்தினும், குதிரைப் பந்தியையுடைய புடைநகரின் காற்பாகத்தை யொப்பாகுமோ? (ஒப்பாகாது.) எ - று.

சந்திரதிசையினன் - குபேரன் என்றதை,

தணிகைப்புராணம்.

"துலாமணிந்தவர் சூளிகைத்தலைத்
துலாமிவர்ந்தெழுஞ் சோமதிக்கின
னிலாவிரும்பொடு னிறைந்ததாமென
நிலாவுமத்தலை யிவர்ந்துநிற்குமே"—என்னுஞ் செய்யுளிலுங்காண்க. (உசு)

வரையறு போரிடை வாவிச் சென்றுமீண்
டரையருக் குவப்பினை யாக்கு மாவொடு
கரைவருந் தொறுமுருக் கரைந்து மீள்கலாக்
குரைகடற் பெருந்திரைக் குலமு மொக்குமோ.

(இ - ள்.) வரையறுபோரில், தாவிச்சென்று திரும்பி மன்னர்களுக்குக்களிப்பையுண்டாக்குங் குதிரையுடன், கரையில் வரும்போதெல்லாம் உருக்கரைந்து (வந்தவுருவுடன்) திரும்பிச்செல்லாத ஒலிக்கின்ற கடலின் பெரிய அலைத்தொகுதிகள் ஒப்பாகுமோ? (ஒப்பாகா.) எ - று.

வரையறுபோர் என்பதற்கு வரையறுக்கப்பட்டுள்ள போர் என்றும், அளவிடப்படாத போர் என்றும் பொருள்படும். (உ.எ)

முகங்கவிழ்ந் தனவென முனிவு செய்கலா
தகங்களி சிறப்பொடு மரைய ரச்சுவஞ்
சகம்புகழ் தரமிகத் தளைப்ப ரொட்டலர்
முகங்கவிழ் தரச்சமர் முடிப்ப தெண்ணியே.

(இ - ள்.) மன்னர்கள் (தமது) குதிரைகள் முகங்கவிழ்ந்தனவென்று கோபியாமல், பகைஞர்களது முகங்கள் கவிழும்படி போரை வெற்றிசெய்தல் கருதி, மனதிற் பெருமகிழ்ச்சியுடன், உலகமானது மிகவும்புகழும்படி (அவற்றைப்) பூட்டுவார்கள். எ-று.

குதிரைகள் முகங்கவிழ்தலுக்கு மனம் வருந்தாது சத்துருக்களை வென்று வருவோமென்னுந் தைரியத்தால், அக்குதிரைகளையே பூட்டுவார்களென்றார். (உ.அ)

விசையொடு பைங்கதி விளைக்குங் கொய்யுளை
திசைகளுங் கடந்திடுஞ் செலவு நோக்கியே
திசைகளைப் புரந்தனர் தேவ ரெண்மரு
மசைவிலெண் கரிகளு மரவொ ரெட்டுமே.

(இ - ள்.) வேகத்துடன் ஐங்கதிகளிலுஞ் செல்லும் புரவிகள் அட்டதிக்குகளையுந் தாண்டிச் செல்லுஞ் செல்லுகையை நோக்கி, திக்குப்பாலர்களெண்மரும், அசைவில்லாத திக்கு யானைகளெட்டும், திக்குநாகங்களெட்டும், எட்டுத் திசைகளைக் காத்திருந்தார்கள். எ - று.

ஐங்கதி - மல்லகதி, மயூரகதி, வியாக்கிரகதி, வானரகதி, விடபகதி யெனப்படும். கொய்யுளை-கொய்த புறமயிரையுடைய புரவி. இது வினைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழி.

தேவரெண்மர் - இந்திரன் அக்கினி இயமன் நிருதி வருணன் வாயு குபேரன் ஈசானன். எண்கரிகள் - ஐராவதம் புண்டரீகம் வாமனம் குமுதம் அஞ்சனம் புட்பதந்தம் சர்வபூமம் சுப்பிரதீபம். எட்டுநாகங்கள் - வாசுகி அநந்தன் தக்கன் சங்கபாலன் குளிகன் பதுமன் மகாபதுமன் கார்க்கோடகன். இத்தேவர்களும் யானைகளும் நாகங்களும் முறையே கிழக்குமுதல் வடகிழக் கீறாகப் பொருந்தி, இப்புரவிகள் திசைகளைக் கடவாவண்ணங் காக்கின்றனரென்றார்.

"உயர்திணை தொடர்ந்த பொருண்முத லாறு - மதனொடு சார்த்தி னத்திணை முடிபின" என்றாராகலின், தேவரெண்மரு மென்றதனோ டேற்ப கரிகளும், அரவுமென்பனவற்றையு முடன்கொண்டு புரந்தனரென உயர்திணை முடிபு கொடுக்கப்பட்டதெனக் கொள்க. (உகூ)

வந்திடும் வழியிடை மறித்து மீள்வகை
சிந்தையிற் றேர்கலாத் தினக ரன்பரி
நொந்திடத் திசையெலா நொடிக்கு முன்செலுஞ்
சுந்தரப் பரவியின் றேர்கள் சூழ்ந்தவே.

(இ - ள்.) வருகின்ற வழியினின்று திரும்பி மீளும் வகையை மனதிற் றேராத சூரியனது எழுபுரவி (மனம்) வருந்தும்படி திசைகடோறும் கணப்பொழுதிற்கு முற்பட்டுச் செல்லும் அழகிய குதிரைகளைப் பூட்டிய தேர்கள் சூழ்ந்துள்ளன. எ - று.

சூரியன் புரவி திரும்பிச்செல்ல வகை யறியாமையின், திசைகளெல்லாம் விநாடியிற் சுழலும் வல்லபமுடைய புரவிகள் பூட்டிய தேரைக்கண்டு மனநாணு மென்றாராயிற்று. (௬0)

நித்தலும் பன்முறை நேருந் தானவ
வித்தக ரறசசமா விளைத்தி டாக்கதி
ருத்தமன் றேரைவிண் ணோட்டு நேர்ந்தவர்
கொத்தொடு முறைமையிற குமைக்கு நதேர்களே.

(இ - ள்.) சமீபித்த (பகை) வர்களை, கிளையுடன் முறைப்படி யழிக்கின்ற தேர்கள், நாடோறும் பலமுறை யெதிர்க்கின்ற அசுரர்களாகிய மாந்தேயர்கள் நீங்கும்படி போர் புரியாத சூரிய பகவானது தேரை ஆகாயத்திற் செல்லச் செய்யும். எ - று.

சூரிய னுதிக்கையிலும் அத்தமிக்கையிலும் அவனது வருகையை மாந்தேயர் என்னும் அசுரர் தடுப்பர். அப்பொழுது அந்தணர்கொடுக்கும் அர்க்கியம் வானாகச்சென்று அவர்களை விலக்கி வழி செய்யுமென்பது புராண சரிதம். (௬௧)

ஒருமுறை யடைந்திடி னுன்ன லாருயிர்
பருகுமித் தேரெனப் பாயி ருட்பகை
கருவொடு மறப்பொரு ளாக் ககனத் தேர்மிசை
வருபவன் மறையுரு வாயி னானரோ.

(இ - ள்.) ஒருமுறை யெதிர்த்தால், பகைவரது அரிய வுயிரை இந்த (நகரத்திலுள்ள தேர்கள் குடிக்குமென்று, சூரியன் வேரோடறியப் போர்புரியாத ஆகாயத்திற் செல்லுந் தேரில் வருபவனாகி மறையுருவடைந்தவனானான். எ - று.

பாயிருட்பகை - பரவிய விருளுக்கும் பகைவன்.

மறையுரு - வேதவடிவு, மறையத்தக்க வடிவு. (௬௨)

தெழித்துமண் ணிடைப்படை பயிற் றுஞ் செல்வர்முன்
னிழித்திமைப் புறுமென வெண்ணி நான்முகன்
விழித்தகண் ணுகவே விதித்திட் டானரோ
பழித்தலெய் தாவகை பண்ண வர்க்கெலாம்.

(இ - ள்) ஆர்ப்பரித்துப் பூமியிற் படையைப் பயிற்றுஞ் செல்வமுடையோர் முன்னே, இழிவுற்று இமைகொட்டுவரென்று யோசித்து, நான்கு திருமுகங்களையுடைய பிரமதேவன், பழிப்பெய்தா வகையாகத் தேவர்கட்கெல்லாம் விழித்த கண்ணுகவே படைத்துவிட்டனன். எ - று.

இந்நகரிலுள்ளார் படைபயிற்றுவது கண்டிமையாது காணவல்ல ராகாதிருப்பின் அவர்க்குப் பழிவருமென்று அதனைத் தீர்ப்பான் கருதிய பிரமன் அவர்களை இமைகொட்டாத [இமையவர்] களாகப் படைத்தனனென்றார். (௬௩)

தெய்வதப் படையினுற் றெவ்வ ராற்றலைக்
கொய்வது தகாதென வவைகு றித்திடாக்

கைவளா வெறறியே கருதிக தானைக
ளெயவது மெறிவது மினிது கறகுமே

(இ - ள்) தெயவீகம பொருநதிய அததிரஙகளால, பகைஞா வலலபததை யடககுவது தகுதியனறெனறு, அவறறைக கருதாதனவாய,கையிறுல வளரும வெறறியையே(பெறக)கருதி, சேனைகள எயவதும எறிவதும (ஆகியவறறை) இனிமையோடு கறகும. எ - று (௩௪)

உரைததிடும படைகளுந குறுபபெ ரமிகத
தரைததலை விளஙகுறச சமைநது நலகு
புரைததபு வினைஞாகள பொருநதி வாழகர
நிரைததிடு சேரிக ளெலவு மெஙகணும

(இ - ள) சொலலுகினற படைகளுககு அஙகஙகள யாவும பூமியில மிகவும விளங்குமபடி படைததுககொடுதது, குறறமறற (அவறறின) தலைவாகள பொருநதி வாழுமபடி வரிசைபபடுததிய சேரிகள எஙகும உளளன எ - று (௩௫)

விலஙகலும வனஙகளும விரிநத பணணைபுல
சலஙகொடுத களிததிற தலைமை காயுமே
நலஙகிளா பொருளபல நலகக காரகடல
கலஙகளிற சுமநதிருங கரைகக ணுயககுமே

(இ - ள) மலைகளும, காடுகளும, பரநத வயலகளும (தமககு) நீரைககொடுததுக காககுஞ சிறபபினைக கருதி, நனமை விளஙகும பலபொருளகளைக கொடுகக, கரியகடலானது மரககலஙகளிற சுமநது (வநது) பெரிய கரையினகண (அவறறைச) செலுததாநிறகும எ - று

மலைபடு திரவிய முதலியன மரககலஙகளில வருமெனறுராயிறறு மலைபடு திரவியம - மிளகு கோடடம அகில தககோலம குஙகுமம காடுபடுதிரவியம - இருல தேன அரககு மயிறபீலி நாவி நாடுபடு திரவியம - செநநெல சிறுபயறு கருமபு வாழை செவவிளநீா எனககொளக இவவேயனறி, நகாபடுதிரவியம கடலபடு திரவியஙகளுடன திரவியம ஐவகையெனபது வழககு அவறறுள நகாபடு திரவியம - அரசன பிததன மநதி யானை கணணாடி கடலபடு திரவியம - உபபு முதது பவளம சஙகு ஒககோலையெனடபடும (௩௬)

மடுவுறும வலாரியை யழைபப வானவா
தொடுகரை யடுததமை சூழநது வெறபெலாம
படுகட லொளிததவப பரமபைக கூவுவான
புடையடுத தனபெரும பொருளின குபபையே

(இ - ள) மடுவிற பொருநதிய இநதிரனை (வெளிவருகவெனறு) அழைககத் தேவாகள சமுததிரககரையை யடைநதமையை மலைகள யாவும யோசிதது ஆழமாகிய கடலிலொளிதத அநத மைநாககிரியைக கூபபிடுமபடி சமீபிதது வநதனவறறை (ஒத்திருககும ஆஙகுளள பல) பொருளகளின குவியலகள எ - று

இநதிரன தனககுப பயநது கடலிலொளிசதுத தவசெயலிலிருநத விருததிரனைவதைதத பழியினுல,தாமரை மடுவில ஓாநாளததினிடையே புகுநது தனபுறறிறகையில,இமையவருலகு அரசனினறி வருநதி,பிரகறபதிமுனிவரையுடனகொணடு கடலையடைநது, அவனை விளிததமை யுணமையின, "மடுவுறும வலாரியை யழைப்ப

வானவர் தொகுகை யடுத்தமை" என்றும், கடற்கரையிலுள்ள பொருட்குவியல்கள் மலைகள் போன்றிருத்தலானும், இந்திரன் மலைகளின் சிறகுகளையரிந்து இடம் விட்டுப் பெயராது செய்து வருகையில், அவனது வச்சிரத்திற்கஞ்சிய மைநாகங்கடலிலொளித்துக்கொண்டமையானும், இந்திரன் மைநாகத்தைக்கண்டவிடத்து அதன் சிறகையுங் கொய்ய நேரிடுமாதலானும், தன்னினத்தைக்காக்க அவையழைத்தனபோலுமென்பார் "வெற்றிபலாம் * * * * பொருளின் குப்பையே." என்றுங்கூறினர். (கஎ)

பல்கிய படைகளும் பற்பல் பண்டமு
மல்கிய புடைநகர் வகுத்து முற்றுமோ
வெல்கழ லாடவர் மின்ன னாரொடு
புல்குறு மிடைநகர் புகலு வாமரோ.

(இ - ள்.) பெருகிய படைகளும், பற்பல பண்டங்களும் அதிகமாகவுள்ள புடைநகரைச்சொல்லி முடியுமோ? (சொல்லிமுடியாது) வெற்றி பொருந்திய வீரக் கழலணிந்த ஆடவர்கள் மின்னல்போலுஞ் சாயலையுடைய மாதர்களுடன் கூடிவாழும் இடைநகர் (வளத்தை இனி) கூறுவாம். எ - று. (கஅ)

இடைநகர்.

வேறு.

புளினத்திர ளொடுசெய்தொளிர் பொற்குன்றுகள் பலவும்
வளியுற்றுளர் மணிமேடையும் வருநீர்நிறை தடமு
மளிமொய்த்திடு மப்யானமு மலர்பங்கய மடுவுங்
களிமுற்றுற வெதிர்நோக்கரு கண்ணுந்திறை கொள்ளும்.

(இ - ள்.) வெண்மணற் குன்றுகளுடன் பிரகாசிக்கின்ற அழகிய பல செய் குன்றுகளும், (தென்றற்)காற்றுப் பொருந்தி வீசுகின்ற அழகிய மேடைகளும், வருகின்ற சலநிறைந்த தடாகங்களும், வண்டுகள் மொய்க்கின்ற சோலைகளும், மலர்ந்த தாமரை மடுக்களும், பெருங்களிப்படையக் காண்பவர்களது இருவிழிகளையுங் கப்பங்களாகக் கொள்ளாநிற்கும். எ - று. (கக)

சுடுபாலையி லுறுவோர்வய றுன்னும்பதி சேர்ந்தாங்
கடுபோர்நிறை புடைமாநக ரதிர்வன்குர லுழையப்
படுவோர்செவி கிளிபூவைகள் பமரங்குயின் மயில்க
ளொடுகூவிய குரலின்னிசை யுணருங்களி புணரும்.

(இ - ள்.) சுடுகின்ற பாலைநிலத்திற் பொருந்தினவர்கள் மருதநிலமமைந்த நகரத்தைச் சேர்ந்தாற்போல, மோதுகின்ற போரொலி நிறைந்த சிறந்த புடைநகரத்தில், அதிர்கின்ற வலிய சத்தமானது நுழையப்படுபவர் செவியில், கிளிகளும் நாகணவாய்ப்பறவைகளும் வண்டுகளும் குயில்களும் மயில்களுங் கூவிய குரலாகிய இனிய இசையையுணர்ந்து களிப்படைவார்கள். எ - று.

அதிர்வன் குரலொலி பாலைவழிநடப்போர் துயருக்கும், கிளிமுதலியவற்றின் இன்னிசை வயறுன்னும் பதியடைந்தோர் சுகத்துக்கு மொப்பிடப்பட்டன. (சo)

வண்டாடுவ மலரும்பல மலரிற்கரு மேகங்
கண்டாடுவ களிமாமயில் கதிர்மாமணி மேடை
கொண்டாடுவ கிளிபூவைகள் கூறும்பனி மொழியைத்
தண்டாதுட னுறையுங்குயி றமதின்னிசை யோர்ந்தே.

(இ - ள்.) மலர்கின்ற பல பூக்களில் வண்டுகள்படியும். கரிய மேகத்தைக் கண்டு களித்த பெரிய மயில்கள் நடிக்கும். கிளிகளும் நாகணவாய்ப்புட்களும் ஒளி வீசிய பெரியமணி மேடைகளிற் கொண்டாடுவனவாகிய குளிர்ந்த சொல்லைக் குயில்கள் தமது இனிய இசையையுணர்ந்து நீங்காது உடன்வாழும். எ - று. (௪௧)

கொந்தாடிய மலர்மென்குழல் குலையக்கலை கலையச்
சந்தாடிய முலைமேல்வளர் தரளத்தொடை யலைய
வந்தாடவர் விழியுங்களி மனமுந்திறை நல்கப்
பந்தாடுவர் கழலம்மனை பலவாடுவர் மடவார்.

(இ - ள்.) கொத்தாகவுள்ள மலர்களை யணிந்த மெல்லிய அளகமானது அசையவும், ஆடையானது (உடுத்தமுறை) கலையவும், சந்தனக்குழம்பு பூசியமுலையின்மேல் வளர்கின்ற முத்துமாலை அசையவும், புருடர்கள் (ஆங்கு) வந்து (தமது) கண்களுங் களித்த மனமுந் திறையாகக்கொடுக்கவும்,மாதர்கள் பந்தாடுவார்கள்; கழங்கு அம்மனை (முதலிய) பல ஆட்டங்களை யாடுவார்கள். எ - று.

பந்து - கழங்கு - அம்மனை யென்பன ஒவ்வோர்வகை யாடல்கள். (௪௨)

கழுமாமணி யனையார்கமு கிடுமூசலி னாடச்
செழுமாமணி யொளிருங்குழை செவியூசலி னாடுங்
குழுவானர நோக்கிச்சிறு கொடியூசலி னாடு
மெழுகாளையர் மனமாமய லெனுமூசலி னாடும்.

(இ - ள்.) (மாசு) கழுவிய சிறந்த மாணிக்கம்போன்ற மாதர்கள் கமுகமரத்திலிட்ட ஊசலில் விளையாட. செழுமைதங்கிய சிறந்த இரத்தினங்கள் பிரகாசிக்கின்ற குண்டலங்கள் (அவர்களது) செவியாகிய ஊசலிலாடாநிற்கும். தொகுதியாகிய வானரங்கள் (அவற்றைப்) பார்த்து, சிறு கொடிகளாகிய ஊசல்களிலாடாநிற்கும். இளம்பருவமுடைய ஆடவர்களது எழுகின்ற மனமுஞ் சிறந்த காமமயமென்னும் ஊசலிலாடாநிற்கும். எ - று.

கழுமணி - சாணையிட்ட மணியென்க.

வெள்ளோதிம மலர்மேல்விளை யாடுங்கய மாடி
முள்ளோடெழு கொடியம்புய முருகார்மலர் குவளைக்
கள்ளோடலர் குமுதங்கொடு கண்டார்மன மறுகாற்
புள்ளோடணி தொடைசெய்குவர் புனமாமயி லனையார்.

(இ - ள்.) வனத்திற் சஞ்சரிக்குஞ் சிறந்த மயிலினை (சாயலால்) ஒத்த மாதர்கள், வெள்ளிய அன்னங்கள் மலர்களின்பேரில் விளையாடுகின்ற கயங்களில் மூழ்கி, முள்ளோடு முளைக்கின்ற கொடியிற் பூத்த தாமரைகளையும், வாசனைபொருந்திய மலர்களாகிய குவளைகளையும், தேனோடு விகசித்த அல்லிகளையுங்கொண்டு, கண்டவர்களது மனதையும் வண்டுகளோடு (சேர்த்து) அழகிய மாலை கட்டுவார்கள். எ - று.

அறு கால் - ஆறு கால்களையுடையது; வண்டு. இது பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழி. தொடை - தொடுக்கப்படுவது.

இச்செய்யுளில், நீர்விளையாட்டும் மலர் கொய்தலுங் கூறப்பட்டன. (௪௪)

வண்ணந்தரு கனகத்தொடு மணியுங்கறை பெய்து
திண்ணந்தரு முசலங்கொடு செங்கைத்தொடி யுழலச்

சுண்ணஞ்செயு மடவாரிடு துகினீங்குபு கொங்கைக்
கிண்ணம்விழி படவாடவர் கிண்ணந்தன நேர்வார்.

(இ - ள்.) அழகுசெய்கின்ற பொன்னுடன் மணியையும் உரலிற்பெய்து, வலி மைவாய்ந்தஉலக்கையைக்கொண்டு,செவ்விய கரத்திலணிந்தவளைகளலையும்படி(பொற்) சுண்ணமிடிக்கும் மடவார்கள் இட்டுள்ள மேலாடையானது நீங்கி (அவர்களது) கொங் கையாகிய கிண்ணமானது(ஆடவர்)விழிகட்குத்தெரிய, (அவர்கள்) கிண்ணமளவாகிய தனத்தை (அம்மாதர்கட்கு) கொடுப்பார்கள். எ - று.

கனகமு மணியும் பெய்து என்றதனுனே சுண்ணமென்பனதப் பொற் சுண்ணமென்னும். இச்செய்யுளிற் பொற் சுண்ணமிடித்தல் கூறப்பட்டது. (சஞ)

கிள்ளைத்திரள் பூவைத்திரள் கிளர்கூட்டிடை யுய்த்து
வள்ளத்தன மான்பாலொடு வைத்தூட்டுபு மறைபோன்
மெள்ளப்பயில் வித்தின்னிசை மென்சொற்களை மாத
ரெள்ளற்றிற மினியின்றெம தின்சொற்கென மகிழ்வார்.

(இ - ள்.) மாதர்கள் கிளிகளின் கூட்டத்தையும், நாகணவாய்ப் புட்களின் கூட்டத்தையும் விளங்குகின்ற கூட்டில் விடுத்து, கிண்ணங்களிற் சாதமும் பசும் பாலும் வைத்தூட்டி, இனிய இசைபொருந்திய மெல்லிய சொற்களை மந்திரம்போல மிருதுவாகக் கற்பித்து, இனி எமது இன்சொற்கட்குக் குறைகூறுந்திறமில்லையென்று மகிழ்வார்கள். எ - று. (சச)

சிலைவாணுதன் மடவார்தில கமும்வார்குழன் மலரு
முலைமேலணி களபங்களு முன்னுங்களி செய்யுங்
கலைநீங்கிய கலவித்தொழில் கனுவித்தம தியல்பு
குலைவாகிய பின்னுங்களி செய்யுங்குண மிகுந்தே.

(இ - ள்.) வில்லைப்போன்ற ஒள்ளிய புருவத்தையுடைய மாதர்களது திலத மும், நெடிய அளகத்திலணிந்த மலர்களும், தனங்களிலணிந்த கலவைச்சாந்த முதலிய வைகளும் (கலவிக்கு) முன்னரும் விருப்பையுண்டுசெய்யும், ஆடையை நீக்கிய புணர்ச் சித்தொழில் பொருந்தித் தமதியற்கை யழிவாகிய பின்னரும், குணமிகுந்து மகிழ்புண் டாக்கும். எ - று. (சஎ)

ஊடிச்செலு மடவார்தம தொளிர்மேகலை பற்றி
வாடித்தளர் வுறுமைந்தர்கள் வாங்கக்கமழ் சுண்ண
நீடிக்கிளர் தீபங்கெட நேரோசியும் விழிகண்
மூடித்தலை குனிவார்மணி முற்றுந்திவண் மாடம்.

(இ - ள்.) முற்றும் நவரத்தினங்களால் விளங்குகின்ற மாளிகைகளில், ஊடல் கொண்டுசெல்லும் மங்கையர்களது பிரகாசிக்கின்ற மேகலையை, மனவாட்டமுற்றுத் தளர்ச்சியடையும் ஆடவர்கள் பற்றியீர்க்க, (அம்மாதர்கள்) மணம்வீசும் (முத்துச்) சுண் ணத்தை மிக்க ஒளிவிளங்குந் தீபமணையும்படி நேரேவீசியும், கண்களைமூடி (நாணத் தால்) தலைகுனிவார்கள். எ - று.

மேகலை - எழுகோவையணி. சிலர் எண்கோவையணி யெனவுங்கூறுவர்.

நச்சினார்க்கினியர்.

"எண்கோவை காஞ்சி யெழுகோவை மேகலை
பண்கொள் கலாபம் பதினாறு - கண்கொள்

பருமம் பதினெட்டு முப்பத் திரண்டு
விரிசிகை யென்றுணரற் பாற்று."—எனப் பத்துப்பாட்டுரையிலும்,

"எண் கோவை மேகலை காஞ்சி யிருகோவை
பண் கொள் கலாபமிரு பத்தொன்று - கண்கொள்
பருமம் பதினென்கு முப்பத் திரண்டு
."—எனப் பிறருங் கூறுவதானுணர்க. (சஅ)

வேறு.

மலர்ந்த மகிழ்வா லாடவர்தம் வடிவம் வரிப்பான் படமெடுப்பக்
கலந்த பரத்தை யொருத்தியுருக் கவினத் தீட்ட முயன்றிரென்
றலர்ந்த கமலச் சீறடியொன் றணிபூங் குஞ்சி முடிசூட்டிப்
புலந்து போவார் மேகலையும் பொன்னஞ் சிலம்பு மோலிடுமே.

(இ - ள்.) ஆடவர்கள் பரந்த மகிழ்ச்சியால், தமதுருவத்தைச் சித்திரிக்கும் பொருட்டுப் படத்தையெடுக்க, (ஓ! ஓ! நீர்) கூடிய வேசையொருத்தியின் வடிவை அழகுபெற வெழுதமுயன்றீரென்று, மலர்ந்த தாமரைபோன்ற சிறிய பாதமொன்றை, அழகிய மலர்சூடிய முடியிற் சூட்டி [உதைத்து] ஊடல்கொண்டு செல்லுமங்கையர்களது மேகலாபரணமும், அழகிய பொற்சிலம்புகளும் ஒலிடும், எ - று.

சீறடி=சிறு+அடி. இது முதனிலைதிரிந்து சீறடியெனவரும். (சக)

கலவி யிடத்து நீராடுங் கருமத் திடத்துங் கழிக்கின்ற
கலனு முடையும் போலாத கையில் வளைசேரா வனநோக்கிப்
பலரை மணந்தெம் போலிவர்க்குப் பகைத்தீ ரோவென் றாடவர்கள்
பலநன் குரைத்துத் தணிதிருத்தும் பாவை யனையார் குழுவெங்கும்.

(இ - ள்.) புணர்ச்சிக்காலத்தும், நீராடல் செய்யுங்காலத்தும் விலக்குகின்ற ஆபரணங்களும் ஆடையும் போலாத கையிலுள்ள வளைகள் சோர்வனவற்றை ஆடவர்கள் பார்த்து, (வளைகளே! நீரும்) எம்மைப்போற் பலரையுங்கூடி இவர்களைப் பகைத்தீர்களோ? என்று பலவார்த்தைகளை நன்றாகக்கூறி, கோபந்தணிக்கும் பொற்பதுமைபோன்ற மங்கையர் தொகுதியெங்கும் (உள்ளன.) எ - று. (ருo)

ஊடும் பொழுது மடவார்க ளுணர்த்த வுணர்ந்தைந் தமளியின்மேற்
கூடும் பொழுது மலர்ப்பொய்கை குடையும் பொழுதும் பசும்பொழிலி
லாடும் பொழுதுஞ் சிதர்ந்துவிழு மணங்க ளார்தங் கலனிரவு
நீடும் பொழுது மிருள்பருகி நெடுவான் புரையு மிடைநகரே.

(இ - ள்.) மங்கையர்கள் ஊடல்கொள்ளுங் காலத்திலும், புலவிநீக்க ஊடல் தவிர்ந்து பஞ்சசயனத்தின்மேரிற் கலவிசெய்யுங் காலத்திலும், மலர்த்தடாகத்தில் மூழ்குங்காலத்திலும், பசிய சோலையில் விளையாடுங்காலத்திலும், சிதறிவிழுகின்ற மங்கையரது ஆபரணங்கள், மிக்க இராக்காலத்தும் இருளையொழித்து (கிற்றலின்) இடைநகரானது நெடிய ஆகாயத்தை யொத்திருக்கும். எ - று.

ஐந்தமளிகள் - இலவம்பஞ்சு - செம்பஞ்சு - வெண்பஞ்சு - மயில்-அன்னத்தூவி யெனப்படும். (ருக)

தண்ணந் தரளங் கலந்தமண றதைந்த பொழிலும் பலநீரும்
வண்ணந் தழைசந் திரகாந்த-மணிமா டமுமல் குதலானுந்

திண்ணங் தருகு ரியகாந்தத் திரண்மே டையுமல் குதலானும்
விண்ணுங் தகவே யறுபருவம் விளக்குந் துயரு மிலததுவே.

(இ-ள்.) குளிர்ந்த அழகிய முத்துக்கள் கலந்த மணலமைந்த சோலையும், பலநீரும், அழகமைந்த சந்திரகாந்தக் கற்களாலாகிய மாளிகையும் மிகுந்திருத்தலா னும், வலிமைவாய்ந்த சூரியகாந்தக் கற்களாலமைந்த மேடைகள் நெருங்கியிருத்தலா னும் ஆகாயத்தைப்போலவே ஆறிருதுக்களும் விளக்குந் துயரங்களும் அவ்விடை நகரம் உடைத்தாயிலது. எ-று. (௩௨)

நாக மணக்கு நாகமுழை நண்ணி நவைதீர் முனிவோர்கள்
யோக முழக்கு மாறேபோல் யோக மிகுந்த விளையார்கள்
போக முழக்கு மிடைநகரம் புகன்று மினியுண் ணகரகழி
மாகநிவக்கு மதின்முதலா வரிசை யாக வுரைசெய்வாம்.

(இ-ள்.) ஆகாயமளாவிய மலைமுழையிற் பொருந்தி, குற்றந் தீர்ந்தமுனிவர் கள் யோகத்திற் பயிலும்வகையே போல, இளைஞர்கள புணர்ச்சி மிகுந்து போகங் களைத்துய்க்கும் இடைநகர் (வளங்களை) சொன்னோம். இனி, உண்ணகரத்தில் அகழி யும் ஆகாயமளாவிய மதிலும் முதலானவற்றை வரிசைபடக் கூறுவாம். எ-று. (௩௩)

உண்ணகர்.

வேறு.

நெய்கலந்த வோதி மாதர் நெஞ்சி னூர்ந்த வஞ்சமு
மெய்கலந்த ஞான யோக மேவி னூர்க ளுள்ளமுங்
கைகலந்து முக்க ணன்க டைக்க ணிக்கும் வண்ணமு
மைகலந்த ளக்கி னும்ம ளக்கொ ணாக்கி டங்கரோ.

(இ-ள்.) நெய்பூசிய கூந்தலையுடைய மாதர்களது மனதிற் பொருந்திய வஞ் சகமும், உண்மைகலந்துள்ள ஞானயோகத்தைப் பொருந்தினவர்களது மனமும் திரி நேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமான கைகலந்து திருக்கடைக்கண் சாத்தும் வகையும், அழகுபெற அளவிட்டாலும் (அந்நகரத்து) அகழி அளவுசெய்யப்படாது. எ-று.

உறுப்பெதிர்ந்த கஞ்ச மாம்ப லுற்ப லங்கள் வள்ளைகண்
மறுப்படாவ னிச்ச மோடு மற்று மாத ரேவலா
லிறுப்பவேற்கை மள்ளர் சூழ்ந்த தென்ன மென்ம லர்க்குலம்
வெறுத்த தண்கி டங்கின் மாடு வேழம் பூத்து நிற்குமே.

(இ-ள்.) அவயவங்களை யெதிர்ந்த தாமரைமலர்கள் ஆம்பன்மலர்கள் உற்பல மலர்கள் வள்ளைக்கொடிகள் குற்றமடையாத அனிச்சமலர்களுடன் பிறவற்றையும் மங் கையர் கட்டளைப்படி தண்டிக்க, வேற்படைதாங்கிய மள்ளர்கள் சூழ்ந்தாற்போல, மெல் லிய மலர்க்கூட்டங்கள் விசேடித்து விளங்குந் தட்பமாகிய அகழியின் பக்கலில், நாணல்கள் விளங்கிநிற்கும். எ-று. (௩௫)

தெளிந்த தண்கி டங்கு மாதர் சேர்ந்தி டுஞ்செ யற்கையாற்
குளிர்ந்தி னிக்கு நீர தாய்க்கொ ழுங்கண் மாம ணத்திரு
டொளிர்ந்த லர்ந்த பூவ தாயு லாவும் வண்டி னோசையால்
விளிந்தி டாம லம்பொ லிக்கும் வேண வாவி ளைக்குமே.

(இ - ள்.) தெளிந்த தண்ணிய அகழியானது மாதர்கள் சேருகின்ற செயற்கையாலும், குளிர்ச்சியுற்று இனிக்குந் தன்மையுடையதாயிருத்தலாலும், கொழுவிய சிறந்த தேன்மணத்தோடு பிரகாசித்து மலர்ந்த பூவினையுடையதாயிருத்தலாலும், உலாவுகின்ற வண்டியின்னொலியாலும், ஐம்பொறிக்கும் வேண்டிய ஆசையைக் கேடாமற் கொடுக்கும். எ - று.

ஐம்பொறிக்கும் அவாவிளைத்தல்.—மாதர்செயற்கையால்-பரிசமும், இனிப்பால் - இரதமும், மணத்தால் - கந்தமும், பூவால் - ரூபமும், ஓசையால் சத்தமும் உண்டாக்குமெனக்கொள்க. (ருசு)

துள்ளு கெண்டை வாளை முட்சு றாவ ரான்ம லங்குமீ
னெள்ளு ஞெண்டி டங்கர் கூர்ம மெண்ணி லாவு யிர்த்தொகை
யுள்ளு லாவ மேலெ லாமு வந்து மாண்பின் வைகலால்
வெள்ள நீர்க்கி டங்கு மன்ற வேசை மாதர் போலுமே.

(இ - ள்.) துள்ளுகின்ற கெண்டைமீன்கள் வாளை மீன்கள் - முள்ளையுடைய சுறாமீன்கள் - வரால்மீன்கள் - மலங்குமீன்கள் - இழிவாகிய நண்டுகள் - முதலைகள் - ஆமைகள் (முதலிய) கணக்கிலாத உயிர்த்தொகைகள் உள்ளே யுலவாநிற்க, மேலிடமுழுதுங் களிக்கும் மாட்சிமையுடனிருத்தலால், மிக்க நீர் பொருந்தியுள்ள அகழியானது நிலைபெற வேசைமாதரை யொத்திருக்கும். எ - று.

அகழியானது மேலே நயங்காட்டி உள்ளே வஞ்சகமடைந்துநிற்கும் வேசையைப்போன்றிருக்கும் என்பது கருத்து. (ருஎ)

அளக்க ரொத்த கண்கி டங்க கன்ற நொச்சி யோடுதான்
விளக்க முற்று நீக்க மின்றி மேவு நட்பி னர்தமைத்
துளக்க லின்றி யொட்ட லர்த்து ரங்க வென்று நிற்றலா
லிளக்கு றும திற்கு வாய்த்த வில்லின் மாது போலுமே.

(இ - ள்.) சமுத்திரம்போன்ற தட்பமாகிய அகழியானது விசாலமாகிய மதிலுடன் பிரகாசித்து, நீக்கமில்லாது பொருந்திய நட்பாளரை நீங்குதலின்றிப் பகைஞரை நீங்கும்படி சயித்து நிற்றலால், வன்மை வாய்ந்த மதிலுக்குப் பொருந்திய மனைவிபோன்றிருந்தது. எ - று. (ருஅ)

நாகர் வாழும் வைப்பு மும்பர் நண்ணி வாழும் வைப்புமிப்
போக பூமி யொக்கு மேற்பு குந்து காண்டு மென்றுசெ
ன்றோகை யோடு கீழு மேலு மோங்கி டங்கு நொச்சியு
மீகை யாளர் கீர்த்தி யென்ன வென்று நின்றி லங்குமே.

(இ - ள்) நாகர்கள் வாழும் பாதலலோகமும், தேவர்கள் பொருந்திவாழுஞ் சுவர்க்கலோகமும், இந்தப் போகபூமியைப் போன்றிருக்குமாயின் காண்போமென்று, ஒள்ளிய அகழியும் மதிலும் (முறையே) கீழும் மேலுஞ் சந்தோஷத்துடன் சென்று, கொடையாளிகள் கீர்த்தியைப்போல எக்காலமும் பொருந்தி விளங்கும். எ - று.

கிடங்கு கீழும், நொச்சிமேலுஞ்சென்று எனக்கூட்டிக் கொள்க. (ருகூ)

எண்மை மாதி ரத்தி னரி மைத்தி டாத பார்வையாற்
றிண்மை யாக வூறு வந்து சேரு மிந்ந கர்க்கெனு
முண்மை நாடி யேய மைத்த தொக்கு நொச்சி விண்ணுளார்
வண்மை நோக்க மாற்ற வேம லிந்த தெங்கும் வார்கொடி.

(இ - ள்.) மதிலானது எட்டுத்திக்குப் பாலர்களது இமைகொட்டாத நோக்கினால், இச்சென்னை நகரத்திற்கு வலிமையாக இடையூறுவந்தடையுமென்று உண்

மைகருதியே (அதனை யவர் நோக்கம்படாது) அமையச்செய்தது போன்றிருக்கும். ஆகாயத்திலுள்ள(வனைய)தேவர்களது வளவிய திருவ்ஷ்டியை மாற்றும்படிக்கே நெடிய கொடிகள் எங்கும் நிறைந்தன (ஆகும்). எ - று.

தேவர்களில் அட்டதிசைகளிலுள்ளார் கண்படாது மதிலும், விண்ணிலுள்ளார் கண்படாது பதாகையும் மறைக்குமென்பது கருத்து. (௯0)

மாறு கொண்ட மன்னர் போர்க்கு வந்தி டாமுன் சென்றவர்க்
கிறு கண்டு மீளும் வீர ரெண்ணி லார்து வன்றுற
நீறு தீற்று மாட மூடு நிற்ற லானு மிந்நகர்க்
கூறு தீர்ப்ப வேயி ழைத்த தாகு மோங்கு மாமதில்.

(இ - ள்.) பகைமைகொண்ட அரசர்கள் போர்புரிதற்குவராமுன்னரே (எதிர்) சென்று அவர்கட்கு இறுதிசெய்து திரும்புங் கணக்கில்லாத (யுத்த) வீரர்கள் பொருந்திவாழ, சுண்ணந்தீற்றிய (சுவர்த்தலங்களையுடைய) மாளிகைகள் உள்ளே நிற்பதாலும், உயர்ந்த பெரியமதிலானது இச்சென்னை நகரத்திற்கு இடையூறு தவிர்க்கவே செய்வித்ததாகும். எ - று.

பகைஞரை யெதிர்சென்று வென்றுவரும் வண்மையுடையார்,மாளிகைகளில் உள்ளேவாழவும், (பகைவரால்) நகருக்கிடையூறு வேண்டாது மதிலானது (தானே) உயர்ந்துநிற்கும் என்பது கருத்து. (௯௧)

நொச்சி யுச்சி வேய்ந்து நீண்ட நொச்சி யோடு போர்செய
விச்சை யுற்று மன்னர் வந்தெ திர்க்கும் வண்ண முண்டெனி
னச்ச மிந்ந கர்க்கண் வாழு நல்ல வீரர் வேண்டுமோ
மெச்ச வெந்தி ரங்க ளேவி னைந்து போர்வி ளைக்குமே.

(இ - ள்.) நொச்சிமாலையை முடியிற்சூடி நெடிய மதிலுடன் போர்புரிய விருப்பங்கொண்டு (பகை) அரசர்கள் வந்து எதிர்க்கின்ற வகையுளதாயின், விரும்பத்தக்க இச்சென்னை நகரத்தின்கண் வாழ்கின்ற நல்ல (போர்) வீரர்களும் வேண்டப்படுமோ? (வேண்டுவதில்லை ; ஏனெனில் அம்மதிலிற் பொறித்த) யந்திரங்களே (கண்டோர்) மெச்சும்படி விரைந்து போர்செய்யும். எ - று.

மதிலினை முற்றுகைசெய்யவந்த மன்னவன் நொச்சிமாலையணிந்துவருதல், மரபாகலின் "நொச்சி யுச்சி வேய்ந்து" என்றார். (௯௨)

வந்து மன்னர் நொச்சி முற்றின் வார்ந்த தண்ட மோச்சியே
வெந் திரக்க டாக்க ளிற்றி னங்க திர்த்த தேரடு
முந்த வோடி மாம டங்கன் முற்றும் வேழ மட்டெழுங்
குந்த மள்ளர் வாம்ப ரிக்கு லஞ்ச வட்டும் வேங்கையே.

(இ - ள்.) (பகை) அரசர்கள் வந்து மதிலினை முற்றுகைசெய்தால், மதஞ்சொரியும் எந்திரயானைத்தொகுதிகள் தண்டாயுதங்களைவீசி ஒளிவிடுந்தேர்களை யழிக்கும். சிறந்த சிங்கப்பொறிகள் முழுதும் முற்பட வோடி யானைகளைக்கொன்றெழும், வேங்கைப்பொறிகள் ஈட்டியேந்திய மள்ளர்களையுந் தாவிச்செல்லுங் குதிரைத்தொகுதியையுமழிக்கும். எ - று.

மதிலிலுள்ள பொறிகளில் யானைப்பொறிகள் பகைஞர் தேர்ப்படையையும், சிங்கப்பொறிகள் யானைப்படையையும், வேங்கைப்பொறிகள் ஆட்படையையுங் குதிரைப்படையையும் அழிக்குமென்றார். (௯௩)

எழுக்கள் கப்ப ணங்கள் வேலி ருப்பு லக்கை நாந்தகங்
கழுக்க டைக்கு லங்குயங் கதைக்கு லங்க லப்பைகள்
மழுக்கள் பிண்டி பாலம் வார்வில் வாளி சூல நேமிகள்
முழுக்க வுய்க்கு மோடு மீளு மொய்ம்பி னெந்தி ரங்களே.

(இ-ள்.) (அம்மதிலின்) வலியுடைய யந்திரப்பொறிகள், வளைதடிகள் - இருப்பு நெருஞ்சின்முட்கள் - வேற்படைகள் - இருப்புலக்கைகள் - வாட்கள் - ஈட்டித்தொகுதிகள் - அரிவாட்கள் - கதைக்கூட்டங்கள் - கலப்பைகள் - மழுக்கள் - பிண்டிகள் - பாலங்கள் - நெடியவிற்கள் - அம்புகள் - சூலங்கள் - சக்கிரங்கள் - (முதலியவற்றை) முழுதுஞ்செலுத்தாநிற்கும், ஓடாநிற்கும், திரும்பாநிற்கும். எ-று. (௬௪)

செருப்பு கன்று வந்த மன்னர் சேனை மேலு ருக்கிய
விருப்பு நீர்கள் செப்பு நீர்க ளீய மோடி றைப்பன
நெருப்பி னோடு கல்லு லோக நீளி டைச்செலுத்துவ
வுருப்ப மிக்கு யாவு மங்கு லப்பி லாத மல்குமே.

(இ-ள்.) போர்புகன்று வந்த அரசர்களது சேனைகளின்மேல், உருக்கிய இருப்புநீர்களையும் செப்புநீர்களையும் ஈயநீர்களையும் இறைப்பனவும், நெருப்புடன் கல்லும் உலோகங்களும் உட்டிணமிகுந்து நெடுந்தூரத்திலெறிவனவும், (முதலிய) எல்லா யந்திரங்களும் அம்மதிலில் அழிதலில்லாதனவாகி நிறைந்திருக்கும். எ-று.

மாசை யைக்கு றித்த விந்த மாந கர்க்க ணும்பர்காள்
பூசை யைக்கு றித்த லாது போர்கு றித்து றேன்மி னென்
றாசை யைக்கு றித்த நொச்சி யங்கை யான்ம றித்தல்போ
லோசை யைக்கு றித்து நீடு மொண்ப தாகை யாடுமே.

(இ-ள்.) பொன்னைக்குறித்த[செல்வம்வாய்ந்த]சிறந்த இச்சென்னை நகரத்திற் பூசைபெறுதலைக் கருதியல்லது, போர்செய்தல் கருதிவராதீர்கள் தேவர்களே என்று, திசைகளை யளவிட்ட மதிலானது அழகிய தனது கைகளால் தடுத்தல்போல, சீர்த்தியைக்குறிப்பிட்டுயர்ந்த ஒள்ளிய துவசங்கள் ஆடாநிற்கும். எ-று. (௬௬)

எண்ணில் பட்டி னங்க ளுக்கு மேந்தன் மன்ன னாகவே
பண்ணி யிந்த வொப்பி லாத பட்டி னத்தை மற்றிந
துண்மை யாரு மோர்ந்து கொள்ள வோங்கு மோலி சூடிய
வண்மை காட்டி நிற்கும் விண்வ ளர்ந்தொ ளிர்ந்த கோபுரம்.

(இ-ள்.) (இச்சென்னைநகரில்) ஆகாயமளாவி உயர்ந்து பிரகாசிக்குங் கோபுரமானது, இந்தச் சமானமில்லாத சென்னைநகரத்தை, கணக்கில்லாத நகரங்களுக்கும் பெருமைவாய்ந்த (நகர) ராசனாகவே செய்து, இதனது உண்மையை எவரு மறிந்து கொள்ளும்படி, உயர்ந்த கிரீடத்தைத்தரித்த வண்மையைக் காட்டிநிற்கும். எ-று.

உடுக்கள் கோள்க ளுள்கண் மற்றை யும்ப ராரும் வான்வழி
விடுக்கி னும்வி டாது நாளு மேவு மாறு காலமு
மடுக்கு நாற்கு லத்த ரும்ம டர்ந்தெ ழுந்து செல்லவே
தடுக்கு மாறி லாது றுந்த யங்கு வாய்தல் யாவுமே.

(இ-ள்.) விண்மீன்கள் - கிரகங்கள் - நக்ஷத்திரங்கள் - பிறதேவர்கள் முதலியோரும் ஆகாயவீதியை விடுத்தாலும் (தாம்) விடாது தினந்தோறும், பொருந்திய

சிறுபொழுதாறினும் (தம்பால்) வரும் நாற்குலத்துத் தோன்றியவர்களும் நெருங்கித் தோன்றிச் செல்லும்படி தடுக்கும் வகையில்லாமற் பொருந்திய வாயில்களெல்லாம் (அந்நகரில்) விளங்கும். எ - று.

கிரகங்கள் - சூரியன் சந்திரன் முதலிய நவகிரகங்கள். கோள்கள் - அசுவனி பரணி முதலிய இருபத்தேழு நக்ஷத்திரங்கள். சிறுபொழுதாறு - மாலை யாமம் வைகறை விடியல் நண்பகல் எற்பாடு எனப்படும்.

நாற்குலத்தர் - பிராமணர் அரசர் வைசியர் சூத்திரர். (௬௮)

வந்தெ திர்ந்த தெவ்வின் மன்னர் மாம ணிப்மு டித்தலை
முந்து றப்ப ணித்தி ரும்பொன் முற்றும் வாங்கு நொச்சியின
சந்த மின்ன றுற்ற மைந்தர் தம்பொ ருள்க வர்ந்தவர்
சிந்தை யும்ப ணிக்கு மாதர் சேரி வண்மை செப்புவாம்.

(இ - ள்.) (தன்னை) வந்தெதிர்ந்த பகையரசர்களின் சிறந்த மணிகளிழைத்த கிரீடமணிந்த சிரங்களை முதலிற் பணியச்செய்து (அவர்களது) பெரும்பொருண் முழுவதையும் வாங்குகின்ற மதிலின் அழகு இத்தகையது. (தம்பால்) வந்த ஆடவர்களது செல்வத்தை யபகரித்து அவர் மனத்தையும் பணிவுறச்செய்யும் பரத்தையர் சேரியின் வளத்தைக் கூறுவாம். எ - று. (௬௯)

வேறு.

போர்த்தொழிலிற் றமைவென்று பொருள்கொளவெண் ணுநர்க்கது
பார்த்திபருங் சூழுயவிழிப் படைவிடுத்துள் ளுயிரோடு [செய்
கூர்த்தபொரு ணிலமுழுதுங் கொள்ளைகொண்டு மவர்குறித்த
சீர்த்தசுக மளித்துவப்புச செய்பவர்சே ரிகள்பலவால்.

(இ - ள்.) போர்த்தொழிலாற் றம்மைவென்றிகொண்டு (தமது) பொருளை யபகரிக்க நினைப்பவர்கட்கு, அவ்வண்ணம் (தாமே) செய்கின்ற அரசர்களும் மனமிளக விழியாக (வேற்) படையைச்செலுத்தி, உள்ளிடத்துள்ள உயிருடன் மிக்கபொருளும் நிலமும் (முதலியவற்றை) முழுதுங் கொள்ளைகொண்டும், அவர்தங் கருதிய சிறந்த சுகத்தைக்கொடுத்துச் சந்தோஷப்படுத்தும் பரத்தையர் சேரிகள் (அந்நகரத்திற்) பல வாகும். எ - று.

ஆல் - அசை. (௭௦)

இந்திரனூர் புலோமசையோ டினிதமர்பல் லியுநாண
வந்திளங்காற் றவழ்ந்தசைய மலர்மாலை பலதூங்கச்
சந்தனங்குங் குமம்புழுகாற் றரைமெழுகித்து மணிப்பந்தர்
சுந்தரமா யெவர்விழிக்குஞ் சுகம்விளைக்கும் வாய்தொறும்.

(இ - ள்.) தேவேந்திரன் அயிராணியுடன் இனிதாகப் பொருந்திய நகரமும் நாணமடையும்படி (பரத்தையர் சேரிகள்) வாயில்கடோறும் மந்த மாருதம் வந்து தவழ்ந்தசையவும், பல மலர்மாலைகள் தொங்கவும், சந்தனம் குங்குமம் புழுகு முதலிய வற்றுற்றரைமெழுகியும், முத்துப்பந்தர்கள் அழகாயும் (விளங்குதலின்,) எல்லார் கண்கட்குஞ் சுகத்தையுண்டுசெய்யும். எ - று.

இளங்கால் தவழ்ந்தசைதல் - இளங்காற்றுமெல்லெனா நடந்து வீசுதல். (௭௧)

தூமத்தி னறுங்கூந்தற் றொடிக்கைமட வாரிடத்துக்
காமத்தை விழையாத கருத்தினரா ரைம்பொறிக்குந்
தாமத்தி னறுங்கனியிற் றவழிளந்தென் றலிற்கிளியின்
வாமத்தி னிருஞ்சுகமே வளர்ப்பதவர் மாடமுமே.

(இ - ள்.) (அகிற்) புகையூட்டிய மணமமைந்த அளகத்தையும் வளையலணிந்த கையையுமுடைய அப்பரத்தையர்களிடத்தில், ஐம்பொறிகளுக்குங் காமங்கொள்ளாதவர்கள் யாவர்? (ஒருவருமிலர்; எனெனில்) அவர்கள் மாளிகைகளும், மலர்மாலையாலும் நல்ல பழங்களாலும் தவழ்கின்ற இளந்தென்றலாலும் கிளிகளாலும் அழகாலும் பெருஞ்சுகத்தையே வளரச்செய்வது (ஆதலின்) • எ - று.

ஐம்பொறிக்குங் காமத்தை விழைதலை,

திருக்குறள்.

"கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனு
மொண்டொடி கண்ணே யுள."—என்பதனுனறிக. (௭௨)

மாடகத்தின் யாழெடுத்து வார்நரம்பு தகப்பண்ணி
யாடகப்பன் மணியாழி யங்குலியி னிசையெழுப்பும்
பாடகத்தி னடிமடவார் பயிலரங்கி னுட்டயரு
நாடகத்தைக் கண்டவர்க ணல்லுளமு மரங்காமே.

(இ - ள்) முறுக்காணியையுடைய வீணையையெடுத்து, நெடிய நரம்புகளைத் தகுதிசெய்து[சுருதிகூட்டி]ஆடகப்பொன்னுற்செய்த பலரத்தினங்களிழைத்த மோதிரமணிந்த விரலாற் பண்ணோசையை யெழுப்புகின்ற பாடகமணிந்த காலையுடைய பரத்தையர் பழகுகின்ற சபையில் நடனஞ்செய்யு நாடகத்தைப் பார்த்தோரது நல்ல மனமும் (அவர்கள்) நடனசாலையாகும். எ - று.

மாடகம் - முறுக்காணி. யாழ் - வீணை. இது பேரியாழ் - மகரயாழ் - சகோடயாழ் - செங்கோட்டியாழ் - என நால்வகைத்து. இவற்றுள், பேரியாழுக்கு நரம்பு இருபத்தொன்றும், மகரயாழுக்கு நரம்பு பதினேழும், சகோடயாழுக்கு நரம்பு பதினறும். செங்கோட்டியாழுக்கு நரம்பு எழுமாம். இவற்றை,

"பேரியாழ் பின்னு மகரஞ் சகோடமுடன்
சீர்பொலியுஞ் செங்கோடு செப்பினுர்—தார்பொலிந்து
மன்னுந் திருமார்ப வண்கூடற் கோமானே
பின்னு முளவே பிற.

ஒன்று மிருபது மோரேழ்மேற் பத்துடனே
நின்றபதி னுறேழு நேடுங்காற் - குன்றாத
நால்வகை யாழிற்கு நன்னரம்பு சொன்முறையே
மேல்வகை நூலோர் விதி,"—என்னும் நச்சினுர்க்கினியர் உதாரணச் செய்யுள்களானறிக.

நரம்பு தகப்பண்ணுதலாவது, பாட நினைத்த பண்ணுக்கு இணை கிளை பகை நட்பான நரம்புகள் பெயருந் தன்மை மாத்திரையறிந்து வீக்குதலாகிய பண்ணல்-அவ் வீக்கின நரம்பை விரல்களால் அகமும் புறமுங் கரணஞ்செய்து தடவிப்பார்த்தலாகிய பரிவட்டணை - ஆரோகண அவரோகணவகையால் இசையைத் தெரிதலாகிய ஆராய்தல் - அநுசுருதியேற்றுதலாகிய தைவரல் - ஆளத்தியே நிரம்பப்பாடுதலாகியசெலவு-

பாட நினைத்த வண்ணத்திற் சந்தத்தை விடுதலாகிய விளையாட்டு - பாட நினைத்தவண் ணத்திற் செய்த பாடலெல்லாம் இன்பமாகப் பாடுதலாகிய கையூழ் - குடகச் செலவுந் துள்ளற்செலவும் பாடலாகிய குறும்போக்குமுதலிய கலைத்தொழில்களால் நரம்பினைத் தகுதியுறச்செய்தல்.

இசையெழுப்புதல் - வார்தல் வடித்தல் உந்தல் உறழ்தல் உருட்டல் தெருட் டல் அள்ளல் பட்டடையென வெண்வகை. அவைமுறையே எடுத்தல் படுத்தல் நலிதல் கம்பித்தல் உருட்டு ஒலி குடிலம் தூக்கு எனப்படும். இவை யாவும் இசையிலக்கண மாதலின் அந்நூலுட் பரக்கக்காண்க. (௭௫)

புளகமெழ முலைவருடிப் புயத்திலணைத் திதழ்பருகி
வளர்நுதலை வருடலாதி புறத்தொழிலு மணியல்கு
லுள நெகிழுங் கரிகரலீலைகளாதி யுட்டொழிலு
மளவிலவுஞ் சித்திரத்தி னமைத்தனரா வணமேபோல்.

(இ - ள்.) மயிர்க்கூச்செறியும்படி முலையைவருடி, தோளிலணைத்து, இத ழைச்சுவைத்து வளர்கின்ற நெற்றியைத் தடவுதல் முதலிய புறத்தொழில்களும், அழகிய அல்குலில் மனங்களிக்குங் கரிகரமுதலிய லீலைகள் ஆகிய உட்டொழில்களும் எண்ணில்லாதன (பிற)வும், (அந்நகரப்பரத்தையர்கள்) கடைவீதிபோலச் சித்திரங் களாற் பொருத்தியுள்ளார்கள். எ - று.

கரிகரம் - யானையின்கை. அது விரனுனியை வளைத்துச் செய்வதோர் இரீடையென்க. இவ்வகை விடயங்களை இன்பநூலுட்கண்டு கொள்க. அலதேற் றனி மையிற் கற்றோரிடங் கேட்டுணர்க. (௭௬)

சித்திரத்தி னவர்தொழிலைச் சென்றெதிர்நோக் கினுமறிவு
பொத்தியமெய் யுளத்தினரும் பொறியைந்து நிலைகலங்கப்
பித்தினரா குவரென்றாற் பெருமழைக்கட் பரத்தையர்தந்
நித்திலப்பூண் முலைபுணர்ந்தோர் நீங்கினுயிர் வாழ்வர்கொலோ.

(இ - ள்.) அறிவமைந்த உண்மை மனமுடையவருஞ்சென்று அப்பரத்தை யர் செயல்களைச் சித்திரத்தில் எதிர்கண்டாலும், ஐம்பொறிகளும் நிலைகலங்குதலாற் பித்தராவரென்றால், பெரிய குளிர்ந்த பார்வையுடைய பரத்தையர்களது முத்தா பரணமணிந்த முலையை யணைந்தவர்கள் (அம்மங்கையரைப்) பிரிந்தால் உயிர்தாங்கு வார்களோ? (தாங்கார்கள்.) எ - று. (௭௭)

குலமகளிர் தமைமணந்த கொண்கனைய லாற்பிறர்பாற்
கலவியுறி னவர்தம்மைக் கறுத்தடக்கு மரையர்களும்
பலரைமணந் தனரென்றே பாற்றிலராய்ச் சிறப்பருள
நிலவுமர சவையடுப்பர் நித்தியமங் கலமடவார்.

(இ - ள்.) கற்பின் மடவார்கள் தம்மை மணம்புரிந்த கணவனையல்லாமற் பிற ரிடத்திற் புணர்ச்சிசெய்யின், அம்மங்கையர்களைக் கோபித்தடக்கும் அரசர்களும், பல ரைக் கலந்தார்களென்று கோபியாதவராய்ச் சிறப்புச்செய்ய நித்தியசுமங்கலிகளாகிய வேசைகள் விளங்கிய அரசசபையை யடைவார்கள். எ - று. (௭௮)

உறுப்பினாற் பெருவனப்பா லொள்ளணியா லிளமையினான்
மறுப்படாக் குலமகளிர் வழியொழுகித் தருஞ்சுகமும்

வெறுப்பவே காளையர்க்கு மிருபோகம் விளைக்கின்ற
சிறப்பினாற் பொருண்முழுதுந் திறைகொள்வர் விலைமாதர்.

(இ - ள்.) அவயவத்தாலும் பேரழகாலும் ஒளிபொருந்திய ஆபரணத்தாலும் இளமையாலும் குற்றமடையாத நற்குலத்துதித்த மனைவியர் நல்வழி நடந்து கொடுக்குஞ் சுகமும் வெறுக்கும்படி, விலைமாதர்கள் இளமாந்தர்கட்கு மிக்க போகத்தை யுண்டு செய்கின்ற சிறப்புடன் எல்லாப்பொருள்களையுங் கப்பமாகக்கொள்வார்கள். எ - று.

முன்னொன்றப் பொருள்கொடுத்து முயங்கினவர் கண்ணெதிரே
மின்னொன்று மிடைமாதர் விலைசெய்த முலைமீட்டும்
பொன்னொன்று தசஞ்சதமா யிரமாதி புகன்றெலாக்கும்
பின்னொன்ற விலைசெய்தும் பிழையுமிலர் பழியுமிலர்.

(இ - ள்.) மின்னல்போன்ற இடையையுடைய மாதர்கள் முன் (தம்மைக்) கூடப் பொருள்கொடுத்துக் கலந்தவர்களது கண்ணெதிரிலே (அவர்கட்கு) விலைப்படுத்திய முலையை மீளவும் ஒருபொன், பத்துப்பொன், நூறுபொன், ஆயிரம்பொன் முதலாக (விலை) கூறியும், பின்னர் எல்லோர்க்கும் பொருந்த விலைசெய்தும் குற்றமுமுடையவரல்லர்; பழிப்புமுடையவரல்லர். எ - று. (எஅ)

விலைகொடுத்தா வணத்தெழுதும் வினைஞருஞ்செய் யாரொன்னை
தலையளியாற் பொருள்கொடுத்துத் தமைவிற்குங் காளையர்கள்
கலைதிருத்தி யணியணிந்து கான்மலருந் தைவந்து
நிலைதருவாய்த் தம்பலமு மித்தலும்வா யாற்கவர்வார்.

(இ - ள்.) விலைகொடுத்து (முறிச்) சீட்டெழுதும் அடிமைகளும் (இப்படிச்) செய்யமாட்டார்கள். சிறந்த அன்புடன் பொருளைக்கொடுத்துத் தம்மை (தாமே) விற்குங் (காமுகர்களாகிய) காளைப்பருவமுடைய ஆடவர்கள் (அப்பரத்தையர்களது) ஆடையைத் திருத்தி ஆபரணங்களைப் பூட்டி, பாததாமரையையும் பிடித்து, நிலைத்த வாய்த் தம்பலத்தையும்நாடோறும்(தமது)வாயினாற் கொள்வார்கள். இஃதென்ன ஆச்சரியம். (ஆ! ஆ!) எ - று. (எகூ)

தொடியணிகைப் பொருணிறைத்துஞ் சூழுளத்தை நிறையார்க்குக்
கடிதலிலா வேவலர்கள் காமமிகுங் காளையரே
படியகமு மவர்வாயே பள்ளியுமற் றவர்மார்பே
வடிவுபுறந் தோன்றாமல் வைப்பிடமு மவர்மனமே.

(இ - ள்.) வளையலணிந்த கைப்பொருளை நிறைவாகச் சேர்த்தும், யோசிக்கும் மனதை நிறையாத பரத்தையர்க்கு, காமமிக்க இளமைப்பருவமுடைய ஆடவர்களே நீங்கமில்லாத அடிமைகள்; அவர்கள் வாயே படியகமுமாம்; படுக்கையும் அவர்கள் மார்பகமே; தமதுருவம் வெளியே தொன்றாமல் வைத்தற்குரிய இடமும் அவர்கள் மனமேயாம். எ - று.

படியகம் - தம்பலப்படிக்கமென்றும் பூமியென்றும் பொருள்பயக்கும். (அ0)

ஆடலினாற் பாடலினா லபினயத்தாற் பணிமொழியான்
மாடகநல் யாழிசையால் வல்லுவிளை யாடலினா
லூடலினாற் கூடலினா லொன்றானுங் குறைவின்றி
நாட்டிய பொருள்பலவு நாளுநா மீட்டுவரால்.

இ - ள்.) ஆடலாலும் பாடலாலும் அவிநயத்தாலும் குளிர்ந்த மொழுகுதலுமாகிய முறக்கரணியையுடைய நல்ல வீணாநாதத்தாலும், சூதாட்டத்தாலும், ஊடலாலும், புணர்ச்சியாலும், ஒருவகையிலுங் குறைவில்லாது, தேடற்கரிய பல பொருள்களையும் தினந்தோறுந் தேடுவோர்கள் (பரத்தையர்கள்.) எ - று. (அக)

துறந்தவர்க்கு முடன்முழுதுந் தோறிரைந்த முதுமையர்க்கு
மறந்தலைநின் றுக்குநர்க்கு மழிபிணியி லுழக்குநர்க்குஞ்
சிறந்தபரத் தையாகலவி செய்யாமை யுறுமேனு
மறந்தழையு மவர்விழிக்கு வாடாத மனமில்லை.

(இ - ள்.) துறவிகளுக்கும், தேகமுழுவதும் மீந்தோல் திரைந்த விருத்தர் களுக்கும், தருமவழியில் நின்று (புண்ணியங்களைச்) செய்பவர்களுக்கும், துன்பப்படும் வியாதியில் வருந்துபவர்களுக்கும், மேம்பட்ட பரத்தையர் புணர்ச்சியைச் செய்யாமை கூடுமாயினும், பாவமிகுந்த அப்பரத்தையர் கண்களுக்கு வருந்தாத மனம்(ஒன்றேனும்) இல்லை. எ - று. (அஉ)

அருங்கலமா கியமான மறவிட்டுச் சுகப்பொருளை
மருங்ககலார்க் கினிதுதவும் வளைவிலர்சே ரிகள்புகன்று
மொருங்களவி லாப்பொருளு மோவாமே விலைசெய்தும
பெருங்கலமா கியமானம் பேணுநரா வணம்புகல்வாம்.

(இ - ள்.) அரிய ஆபரணமாகிய மானத்தை யறவேவிடுத்து, தம்மைவிட்டுப் பிரியாதவர்களுக்குக் காமசுகத்தையே இனிதாகக் கொடுக்கும் வளைவின் மகளிராகிய பரத்தையரது சேரிகளைச்சொன்னோம். எண்ணில்லாத பொருள்களையுங் கெடாமல் ஒருசேர விலைசெய்தும், பெரிய ஆபரணமாகிய மானத்தைக்காக்கும் வைசியர்க ளுடைய வீதியைச் சொல்லுவோம். எ - று. (அங)

வேறு

காவண மருங்கிட்டுக் கடிமலர் பலசிந்தித்
தூவண மணிமாலை தூக்கினர் விரையூட்டிப்
பூவணர்க் குலைவாழை பூகமு முறநாட்டு
மாவண நோக்குநர்க ளமரரின் வேறலரே.

(இ - ள்) பக்கங்களிற் பந்தலிட்டு வாசம்பொருந்திய பல மலர்களைச் சிந்தி, பரிசுத்தமாகிய அழகிய முத்துமாலை தொங்கவிட்டு, வாசனையூட்டிவிளைந்த பூக்குலையை யுடைய வாழையுங் கமுகும் பொருந்த நாட்டிய வைசிய வீதியைப் பார்ப்போர் தேவர் களைக்காட்டிலும் வேறல்லர். எ - று (அச)

வரையவும் வனத்தனவும் வயலவுங் கடலனவும்
விரைசெலற் கலன்பலவும் விண்ணிடை வெளிமாயத்
திரைதவழ் கடற்பாங்கர்ச் சேர்த்திட வெயின்மழையிற்
புரையறு தவமாற்றிப் புகப்படு மாவணமே.

(இ - ள்.) மலைபடுபொருளும், காடுபடுபொருளும், நாடுபடுபொருளும், கடல் படுபொருளும் (ஆகியவற்றை) விரைந்து செல்லுதலுடைய பல மரக்கலங்களும் ஆகாய வெளியு மறையும்படி [மிகுதியாக] அலைகள் தவழுங் கடலின்பக்கலிற் சேர்க்க, கடை வீதிகள் வெயிலிலும் மழையிலும் குற்றமற்ற தவத்தைச் செய்து (தம்பாற் அவற்றை) அடையும். எ - று. (அரு)

தொகையறு பொருள்பலவுந் தூக்குபு வரைவுசெயுந்
தகைபெறு தராசினொடுந் தங்கலின் வணிகரெலாம்
பகையென வுறவென்னப் படர்தரு நொதுமலெனா
வகைவகை விலைசெய்யார் வழங்குவ ரொருவிலையால்.

(இ - ள்) கணக்கற்ற பல பொருள்களையுந் தூக்கி அளவிடுந் தகைமைபெற்ற தராசினோடும் பொருந்தியிருத்தலால், வைசியர் யாவரும், (பண்டங்களைக்கொள்ள வருவோர்) பகைவரென்றும் உறவினரென்றும் விரிந்த பற்றிகலின்மையரென்றும் (அவரவர்கேற்ப) வகைவகையாக விற்கமாட்டார்கள் ; ஒருவிலையுடன் (யாவர்க்கும்) விற்பார்கள். எ - று.

தராசு "ஐயந் தீரப் பொருளை யுரைத்தலு - மெய்ந்நடு நிலையு மிகுநிறை கோற்கே" என்ற சூத்திரப்படி நடுநிலைமையைக் காட்டுமாறு அதனை யடைந்தவர்களாதலின் யாவர்க்கும் ஒருவகையாகவே விலைசொல்லி விற்பர் என்றார். (அசு)

தினையள வைப்பொருளுஞ் சிதறுவ தில்லாக
வனைபுகழ் வணிகர்பொருள் வைகலு மீட்டிடினு
மினையவ ரிரவலர்பா லிமையவ ராதியர்பாற்
பனையள வைப்பொருளும் பயோதர மெனப்பொழிவார்.

(இ - ள்.) அலங்கரித்த புகழையுடைய வணிகர்கள் தினையளவாகிய பொருளையுஞ் சிதறவிடுதலில்லையாக நாடோறும் பொருளைச்சேர்த்தாலும்,இவர்கள் யாசகர்களிடத்திலும், தேவர்கள் முதலியவர்களிடததிலும், பனையளவாகிய பொருளையும் மேகம்போலச்சொரிவார்கள். எ - று.

தினை - பனை - ஆகுபெயர்கள். இமையவராதியர்பால் என்றதில் ஆதியொன்றதால், தென்புலத்தார் ஒக்கல் முதலானோரையுங்கொள்க. (அஎ)

கொடுப்பதுங் குறையின்றிக் கொள்வது மிகையின்றித்
தொடுப்பவர் தமக்கெல்லாஞ் சுருக்கிய விடைநல்கி
விடுப்பதுங் கலனின்று விழுபொருள் கொணர்ந்தில்லின்
மடுப்பது மலலாது வணிகர்கண் மற்றறியார்.

(இ - ள்.) வைசியர்கள் (தம்பாற் கொள்வோர்க்குக்) குறைதலில்லாது கொடுத்தலும், (தாம்வாங்குபவர்களிடததில்) அதிகமில்லாமல் வாங்குதலும், (தம்மை) வினவுவாரெல்லாருக்கும், சொற் சுருக்கமாகிய விடைகொடுத்து (அவர்களைச்செல்ல) விடுத்தலும்,மரக்கலங்களினின்று சிறந்த பண்டங்களைக் கொண்டுவந்து வீட்டிற் சேர்த்தலும் அல்லாமல், பிறிதொன்றனையு மறியமாட்டார்கள். எ - று.

"கொடுப்பதுங் குறையின்றிக் கொள்வதும் மிகையின்றி" என்றதை, திருக்குறள் "வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்-பிறவுந் தமபோற் செயின்" என்றவிடத்து, "பிறவுந்தமபோற் செய்தலாவது கொள்வது மிகையுங் கொடுப்பது குறையு மாகாமல் ஒப்ப நாடிச்செய்தல்" எனக்கூறிய பரிமேலழகருரையானுணர்க. (அஅ)

ஈட்டிய பொருண்முழுது மீட்டுந ரறியினலாற்
கோட்டமி லிமையவருங் குறித்தறி தரமாட்டார்
ஈட்டிய பாவலர்க ளுவலர் தொடுத்தவெலாந்
தீட்டுதற் கமைவுபெறு செறிபல பனையிலையும்.

(இ - ள்.) தேடிய பொருள்களையெல்லாம், தேடினவர்க ளுணர்ந்தாலன்றிக் கோடுதலில்லாத தேவர்களும் யோசித்து அறியமாட்டாதவர்க ளாவார்கள். (அவர்கள் புகழை) நாட்டிய பாவலர்களும் நாவலர்களும் பாடிய வற்றையெல்லாம், நெருங்கிய பல பனையேடுகளும் எழுதுதற்கு (இடம்) பொருந்துதல் பெறா. எ - று.

நாட்டுநர் - வினைப்பெயர். இதில் நகரம் நிகழ்காலத்தை யுணர்த்தியது. (அ௯)

உடுப்பன சுற்றுவன வுடலுறப் போர்ப்பனவும்
படுப்பன வெனப்பலவும் பன்னிறத் துகினவுடை
யடுப்பன வொருபாலா மவிர்முடி குழையாரந்
தொடுப்பன வளைமற்றுந் துதைவன வொருபாலாம்.

(இ - ள்.) உடுப்பனவும், சுற்றுவனவும், உடலிற் பொருந்தப் போர்ப்பனவும், படுப்பனமுதலிய பலவும், பலநிறங்களமைந்த வஸ்திரமும் (ஆகியவை) ஒருபக்கலிற் பொருந்தி யிருப்பனவாம். பிரகாசிக்கின்ற கிரீடம் - குண்டலம் - முத்துமாலை - தொடுப்பனவாகிய வளை முதலியனவும் ஒருபக்கலில் நெருங்கி யிருப்பனவாம். எ - று.

உடுப்பன - ஆடைகள். சுற்றுவன - பாகைமுதலியன. போர்ப்பன - உத்தரீயம் துப்பட்டி முதலியன. படுப்பன - பஞ்சணைமுதலியன. பன்னிறத்துகினவுடை - திராடைமுதலியன. துகினம் - சந்திரகாந்தி. (௯0)

உண்பன பருகுவன வுவப்பொடு நக்குவன
நண்பொடு கடிப்பனவு நலத்தகச் சுவைப்பனவுங்
கண்படு முனஞ்சேய்க்கட் கடிவிடுந் துறுவோரத
மொண்படு மனம்வாங்கி யீண்டுவ வொருபாலாம்.

(இ - ள்.) உண்பனவும், பருகுவனவும், களிப்போடு நக்குவனவும், ஆசையோடு கடிப்பனவும், நன்மைபெறச் சுவைப்பனவும் (ஆகியபோசன பதார்த்தங்கள்) திருட்டி படுதற்கு முன்னரே தூரத்தில் வாசனைவீசி, வருபவரது ஒள்ளிய மனதை யிழுத்து, ஒருபக்கலிற் பொருந்தியிருப்பனவாம் எ - று.

இச்செய்யுளில்,உண்டி நால்வகையுங் கூறினர். உண்ணல்-சோறுமுதலியன. பருகல் - பாயசமுதலியன. நக்கல்-துவையல்முதலியன. கடித்தல்-கறிமுதலியன.(௯௧)

வருக்கையின் கனிவாழை வண்கனி மாங்கனிக்
குருக்கிளர் பேரீந்தி னொண்கனி முந்திரிகைத்
தருக்கிளர் கனிதாழைத் தண்கனி யெலுமிச்சைத்
திருக்கிளர் கனிபலவுஞ் செறிவன வொருபாலாம்.

(இ - ள்.) பலாப்பழங்கள் - வண்மைதங்கிய வாழைப்பழங்கள்-மாம்பழங்கள் - நிறமமைந்த ஒள்ளிய பேரீச்சம்பழங்கள் - முந்திரிகைப்பழங்கள் - தண்ணிய தேங்காய்கள் - சிறந்த எலுமிச்சம் பழங்கள் - (முதலிய) பலபழங்களும், ஒருபக்கலில் நெருங்கி யிருப்பனவாம். எ - று.

வருக்கை - பலா விசேடம். தருக்கிளர் - மரத்தில்விளங்கும். தாழை - தாழையுந் தெங்குமாம். (௯௨)

கிழங்கெனப் படும்யாவுங் கிளர்கொடி கருப்புதர்கள்
வழங்குபல் காயடகு மலிவன வொருபாலாந்
தழங்குதண் புனன்மலருந் தனர்மலர் கொடிமலரு
முழங்களித் தருமலரு மொய்ப்பன வொருபாலாம்.

(இ - ள்) கிழங்கென்று சொல்லப்படும் எவையும், விளங்குகின்ற கொடிகளும், மரங்களும் புதர்களுந் தந்த பல காய்களும், கீரைகளும் ஒரு பக்கலில் மலிந்துள்ளனவாம். ஒலிக்கின்ற தடங்களிலுள்ள நீர்ப்பூக்களும், நிலப்பூக்களும், கொடிப்பூக்களும், வண்டுகளொலிக்குங் கோட்டுப் பூக்களும் ஒருபக்கலில் நெருங்கி யிருப்பனவாம். எ - று.

மலர்கள் நால்வகை: அவற்றுள் தாமரைமுதலியன நீர்ப்பூ. மல்லிகைமுதலியன நிலப்பூ. முல்லை முதலியன கொடிப்பூ. பாதிரிமுதலியன கோட்டுப்பூஎனப்படும்

குங்குமங் கத்தூரி குரவமல் கியபுழுகு
பொங்கிய நறுவாசப் புதுப்பனி நீர்சாந்து
தங்கிய பொற்சுண்ணந் தழைத்திடும் விரைச்சுண்ண
மெங்கணு மணம்வீசி யீண்டுவ வொருபாலாம்.

(இ - ள்.) குங்குமமும், கத்தூரியும், வாசமிக்க புழுகும், மிக்க நறுமணமமைந்த புதியபனிநீரும், சந்தனமும், பொருந்திய பொற்சுண்ணமும், வாசமிகுந்த சுண்ணப் பொடிகளும், எவ்விடத்தும் மணத்தைவீசி ஒருபக்கலில் நெருங்கியிருப்பனவாம். எ - று. (௬௪)

பொன்னினும் வெள்ளியினும் புகழ்நவ மணிகளினு
மன்னிய செம்பினினும் வயங்குகஞ் சங்களினு
மின்னுபித் தளைகளினும் வேறுவே றறச்செய்த
கன்னலொண் குடமாதி கலனுவ வொருபாலாம்.

(இ - ள்.) பொன்னாலும், வெள்ளியாலும், புகழ்பெற்ற நவரத்தினங்களாலும், நிலைபெற்ற செம்பாலும், பிரகாசிக்கின்ற வெண்கலங்களாலும், மின்னுகின்ற பித்தளைகளாலும் வெவ்வேறாகச் செய்யப்பெற்ற கரகமும், ஒள்ளிய குடமுமுதலியன ஒருபக்கலில் நிறைந்திருப்பனவாம். எ - று.

கன்னல் - கரகம். (௬௫)

தோளொடு தோண்முட்டத் தொடையொடு தொடைமுட்டத்
தாளொடு தாண்முட்டத் தலையொடு தலைமுட்ட
வாளொடு மாண்முட்ட வாணும்பெண் ணுடுமுட்ட
நீளொளி மணிவீதி நிரந்தரித் தனசனமே.

(இ - ள்.) தோளுடன் தோள்முட்டவும், தொடையுடன் தொடைமுட்டவும், காலுடன் கால்முட்டவும், தலையுடன் தலைமுட்டவும், ஆணுடன் ஆண்முட்டவும், ஆணும் பெண்ணும் உடன் முட்டவும், நெடிய ஒளிவாய்ந்த அழகிய வீதிகள் எப்பொழுதுஞ் சனநிறைந்துள்ளன. எ - று.

முட்டுதல் - தொடுதல்; நெருங்குதல். (௬௬)

பூசிய சந்தனமும் புதுப்பனி நீரோடு
வீசிய விரைப்பொடியு மேவிய வாடவர்தந்
தேசிக மணிமார்பஞ் செறிந்தவ ரூர்தப்பிப்
பேசிட விலதாயும் பெருமணங் கமழ்கிற்கும்.

(இ - ள்.) பூசிய சந்தனமும், புதிய பனி நீரும், (வாசம்) வீசிய சுண்ணப்பொடியும் அணிந்த ஆடவர்களுடைய ஒளிதங்கிய அழகிய மார்பத்திற் பொருந்தினவர்

கள் செல்வதொழிந்து, (கோபத்தாற்) பேசவில்லாமலும் (அவை) பெருமணத்தைக் கமழாநிற்கும். எ - று.

ஆடவர்பூசிய சந்தனமுதலியன, மார்பிலிடித்துக் கொண்டவர்கள் நடப்பதொழிந்துநிற்கவும் இடித்துக்கொண்டதற்குக்கோபியாமலும் அவர்கள்களிக்க மணம்வீசும்.

வழுத்தப வருநீறு மஞ்சளு முடன்கூடி
விழுத்தக வேற்றுருவாய் விளங்கிய வாறேபோ
லெழுத்தொலி யுரைவேறு மெழுத்தொலி யுரைகூடி
முழுத்தலின் கடலேபோன் முழங்குவ வாவணமே.

(இ - ள்.) குற்றங்கெட வருஞ் சுண்ணமும் மஞ்சளும் ஒன்று சேர்ந்து, சிறப்புடன் (செம்மையாகிய) வேற்றுருவமாய் விளங்கின வகையேபோல, சொல்லுகின்ற எழுத்தொலிகள், சொல்லுகின்ற வேறாகிய எழுத்தொலிகளுடன் கூடி மூழ்குவித்தலால், கடைவீதியானது சமுத்திரத்தையே போல ஒலியா நிற்கும். எ - று. (கூஅ)

அரிப்பவ ரொருநாளைக் காயிரத் தோரிரட்டி
தெரிப்புறக் கைக்கொள்வர் சிந்திய விழுக்கலனும்
பரிப்பவர் கைவழுக்கிப் பாரிடை விழும்பொன்னும்
விரிப்புறு மொளிமணியும் வேறுபல் பொருள்களுமே.

(இ - ள்.) அரித்தற்றொழில் புரிவோர் நாளொன்றிற்கு இரண்டாயிரமாக, சிந்தியுள்ள சிறந்த ஆபரணங்களும், சுமந்து செல்வோர் கைதவறிப்பூமியில் விழும் பொன்னும், பரப்புகின்ற வொளியையுடைய இரத்தினங்களும், வேறுவகைப்பட்ட பல பொருள்களுந் தெரிதலுறக் கைக்கொள்வார்கள். எ - று. (கூகூ)

தணிவில்பல் பொருள்விற்றுத் தமனிய விலைகொள்வா
ரணிவளர் நியமத்தை யறைந்தன மறத்தாற்றன்
மணிமுத லியநல்கி வானவா கதிகொள்ளுந்
துணிவினர் தொகும்வீதித் தொல்வள மினிசொல்வாம்.

(இ - ள்.) குறைவில்லாத பல பண்டங்களைவிற்றுப் பொன்னை விலையாகக் கொள்பவர்களது அழகுமிகுகின்ற கடைவீதியைக் கூறினோம்: தருமமுறையாக மணி முதலிய வற்றைக்கொடுத்துத் தேவபதவியையடையுந் துணிதலுடையவர்கள் சேர்ந்துள்ள வீதியின் பழமையாகிய வளங்களை இனிச்சொல்லுவாம். எ - று. (௪00)

வேறு.

குண்டகரே கோளகரே கானீனர் குலவியசீ ரந்த ராளர்
மண்டுவிராத் தியர்பிரதி லோமரனு லோமரிவர் வகுப்பு வெவ்வே
றெண்டகுதத் தமக்கியன்ற தொழிலாற்றி யிந்திரனைக் கழுத்தங் குன்ற
வண்டர்களு நறுமுறுப்ப வமர்ந்துவாழ் தருமறுகு மனந்த மாகும்.

(இ - ள்) குண்டகர்கள் - கோளகர்கள் - கானீனர்கள்-சிறப்புப்பொருந்திய அந்தராளர்கள் - நெருங்கிய விராத்தியர்கள் - பிரதிலோமர்கள் - அநுலோமர்கள் (ஆகிய)இப்பிரிவினர் வெவ்வேறாகிய எண்ணத்தக்க தங்கடங்களுக்குச் செய்யக்கூடிய தொழில்களைச்செய்து, இந்திரனுடைய இறுமாப்பு குறையவும்,தேவர்களும் மொறு மொறுக்கவும் பொருந்திவாழ்கின்ற வீதிகள் எண்ணிறந்தனவாகும். எ - று.

குண்டகன் - கணவற்பிழைத்துப் பெறுமகன். கோளகன் - விதவைபெற்ற மகன். கானீனன் - கன்னியிற் பிறந்தவன். அந்தராளன் - அநுலோமத்தாணும் பிரதிலோமப்பெண்ணுங் கூடிப்பெற்றமகன். விராத்தியன் - அநுலோமப்பெண்ணும் பிரதிலோமத்தாணும் பெற்றமகன். பிரதிலோமன் - உயர்ந்தபெண்ணும் இழிந்த ஆணுங் கூடிப்பெற்றமகன். அநுலோமன் - உயர்ந்த ஆணும் இழிந்தபெண்ணுங் கூடிப்பெற்ற மகன்.

பிங்கலநிகண்டு.

"கொண்டோற் பிழைத்துப் பெறுமகன் குண்டகன்"—என்றும்,
"விதவை பயந்த மதலைகோளகன்."—என்றும்,
"கன்னியிற் பிறந்தோன் கானீன னாகும்" என்றும்,
"அநுலோம கூட்டத் தாணினு மவ்வழி
பிரதிலோமகுலப் பெண்ணினுமிக்க
வியந்த கூட்டத் தவரந்த ராளர்."—என்றும்,
"அநுலோ மர்குலப் பெண்ணினு மவ்வழி
வியந்த கூட்டத் தவர் விராத்திய ராகும்."—என்றும்,
"உயர்ந்த வாணினு மிழிந்த பெண்ணினும்
வியந்த கூட்டத் தவரநு லோமர்."—என்னுஞ் சூத்திரங்களானறிக. (க0௭)

அளகையர்கோன் பொன்வெள்ளி யடுக்கலுற வார்வமடா வேனுந்தாமே
வளர்கனகக் கிழிகொடுப்ப மதியாம லறங்களெலாம் வளர்ப்பாந் தேவிக்
குளமகிழ வேகம்ப ரிருநாழி நெற்கொடுக்கு முயர்வு பூண்டு
களமிலுழ வொழிற்குரிய காராளர் வீதிகணக் கின்றி மல்கும்.

(இ - ள்) அளகாபுரிக்கிறைவனாகிய குபேரனாற் பொன்னையும் வெள்ளியையும் மலையளவாகப்பெற விரும்புதல் (தோழனெனினும்) தகாதாயினும், தாமே வளர்கின்ற பொற்கிழியைக்கொடுத்தற்கும் (பொன்முதலியவற்றைப் பொருளாக) மதியாது, தருமங்களையெல்லாம் வளர்த்தற்பொருட்டு, தேவியாராகிய காமாட்சியம்மையாருக்கு, உள்ளங்களிக்கின்ற ஏகாம்பரேசுவரர் இருநாழிநெல்லை (பொருளாக)க்கொடுத்த அவ்வுயர்வையே கடைப்பிடித்தவர்களாகி, கள்ளமில்லாத உழவுதொழிற்கு உரித்தான வேளாளர் வீதிகள் அளவின்றி நிறைந்திருக்கும். எ - று (க0௨)

வேறு.

பொருள்வரு வாயினைப் புரியுமாட்சியு
மிருநிலங் காவலு மிருவர் வேந்தரை
மருவுறச் சந்துசெய் மறுவில் வண்ணமுங்
கருதிய மன்னராற் கைக்கொள் வாரரோ.

(இ - ள்.) பொருள் வருகையைச்செய்யும் மேம்பாடும், பெரிய பூமியைக் காத்தலும், இரண்டரசர்களைப் பொருந்த (தூதுசென்று) உறவாக்கும் குற்ற மில்லாத வகையும், நினைத்த அரசர்விருப்பால் மேற்கொள்வார்கள். எ - று. (க0௩)

மந்திரித் தலைமையு மருவி வாழ்குவர்
வெந்திறற் படைத்தொழில் வீறும் பூணுவர்
தந்தொழி லுழவினுஞ் சாலச் செல்லுவர்
பிந்திய வருணத்துப் பிறந்த மைந்தரே.

(இ - ள்.) பிற்பட்ட குலத்திற் பிறந்தவர்களாகிய வேளாளர்கள் மந்திரித் தன்மையின்றலைமையும் பொருந்திவாழ்வார்கள். வெவ்விய வலியுடைய படைத்தொழில்பயிலும் மேம்பாடும் மேற்கொள்வார்கள்; தமதுதொழிலாகிய உழவுதொழிலிலும் மிகுதியாகச் செல்வார்கள். எ - று. (கOச)

களமலி யெருமையுங் கரித்துச் செந்நெலுங்
களமலி யொட்டலர் கனக மாதியும்
வளமெனக் கொண்டபின் வந்த மைந்தர்க
ளளவில வறங்களு மளிக்கு நீர்மையார்.

(இ - ள்.) கருமைமிக்க எருமையும், களத்திற்றோன்றிய செந்நெலும், போர்க்களத்தமைந்த பகைஞர்களது பொன்முதலியனவும் (ஆகிய இவற்றைச்) செல்வமாகக் கொண்டு, பிற்படப்பிறந்த வேளாளர்கள் எண்ணில்லாத தருமங்களையுங் காக்குந் தன்மையுடையவர்களாவார்கள். எ - று. (கO௫)

வணிகர்கண் மனைவியர் மைந்தர் தம்மொடுந்
தணிவில்பல் வளத்தொடுந் தங்கி வாழ்தருந்
துணிகதிர் மணிபல துலங்கு மாளிகை
யணிவளர் வீதியு மனந்த மாகுமால்.

(இ - ள்.) வைசியர்கள் தங்கள் மனையாட்டிகளோடும், புதல்வர்களோடும், குறைவில்லாத பல வளங்களோடும் பொருந்திவாழ்கின்ற பல ரத்தினங்கள் பிரகாசிக்கின்ற மாளிகைகளால் அழகுவளர்கின்ற வீதிகளும் எண்ணிறந்தனவாகும். எ - று.
துணிகதிர் - விட்டுவிட்டொளிர்தல். (கO௬)

வேறு.

ஒருவ னுயிரைப் பிறர்செருப்பி னூழி யூழி யவர்நரகின்
மருவி யழிவர் பழியுமிக வளருங் களத்து மருவலரைக்
கருவி கொடுகொன் றுயிரவித்துக் கதியிற் றாமு மினிதெய்துந்
திருவி னரசர் குடிதுவன்றுஞ் செல்வ வீதி பலவாகும்.

(இ - ள்.) ஒருவனுடைய உயிரைப் பிறர்கொல்வாராயின், அக்கொலைபுரிந்தவர் பல்லூழிகாலம் நரகத்திற் பொருந்தியழிவர். (அன்றியும், அவர்க்குப்) பழியும் மிகுதியாக வுண்டாகும். (அல்லவோ? அவ்வாறன்றி) போர்க்களத்திற் சத்துருக்களை ஆயுதங்களாற் கொன்று உயிரழித்துத் தாமும் வீரசுவர்க்கத்தில் இனிதாகச்சேருஞ் சிறப்பமைந்த மன்னவர் குடிநெருங்கிய செல்வம்பொருந்திய தெருக்கள் எண்ணிறந்தனவாகும். எ - று. (கOஎ)

வேறு.

உயிரொடு வதைத்துப் பெற்ற மொள்ளெரி வாயிற் பெய்துஞ்
செயிரொடு பழியு மின்றிச் சிறந்தபுண் ணியமு மேலா
மியல்புறு புகழுங் கொண்டே யாவரும் வணங்கிப் போற்றப்
பயிலுறு மறையோர் வீதி பற்பல வாகு மன்றே.

(இ - ள்.) பசுக்களை உயிருடன் வதைபுரிந்து ஒளிவாய்ந்த அக்கினியில் வீழ்த்தியும்,பாவமும் பழியுமில்லால்,சிறப்புற்றபுண்ணியத்தையும் மேன்மைத் தன்மை

வாய்ந்த கீர்த்தியையுங் கைக்கொண்டு, எல்லாரும் வணங்கித் துதிக்கும்படி யொழுகு கின்ற அந்தணர் வீதியனந்தமாகும். எ - று.

பெற்றம் - பசு. ஈண்டு யாகத்திற்கமைந்த குதிரை மேடமுதலிய வெல்லா ற்றிற்கு மூரிய பொதுப்பெயரெனக் கொள்க. (க0அ)

காலங்க டோறுந்தப் பாமற் கடவுளர்க் கவியூ ணல்கி
ஞாலங்கொண் டாட வந்த நல்விருந் தினரை யோம்பி
யாலங்கொண் மிடற்று நாத ராதியர் தமைப்பூ சித்துச்
சீலங்கொண் மறையோர் வீதி செழுமறை முழக்க றாதால்.

(இ - ள்.) தவறுமற்படி, காலங்களிலெல்லாந் தேவர்களுக்கு அவிப்பாகமா கிய உணவையளித்து, உலகினர் புகழும்படி வந்த நல்ல விருந்தினரைப் பாதுகாத்து, ஸ்ரீ கண்டபரமேசுரர் முதலானோரை யர்ச்சித்து, உத்தமாசாரத்தைக்கொண்ட வேதி யர் வீதிகளில், செழிய வேதவொலி நீங்காதிருக்கும். எ - று.

ஆலங்கொண் மிடற்றுநாதர்-ஆலகாலவிஷத்தைக் கொண்டுள்ள கண்டத்தை யுடைய சிவபெருமான். காலங்களென்றது-காலை யுச்சி மாலை யாதிய பூசாகாலங்கள் அவி - யாகத்திலுண்டாகிய வுணவு. விருந்தினர் - அதிதிகள். எ - று. (க0கூ)

நயத்தகு வேத மோதி நல்லா கமங்க டேற்றிப்
புயத்தலைச் சூலம் வைத்த புனிதர்பூ சனையாற் பேறு
வயத்துறு தமக்கு மேனை வையகத் தெவர்க்கு மாக்கும்
வியத்தகு மாதி சைவர் வீதியு மாங்காங் குண்டால்.

(இ - ள்.) நன்மை பொருந்திய வேத பாராயணஞ் செய்து, நல்ல சிவாகமங் களைப் போதித்து, திருப்புயத்தின் பேரிற் சூலத்தை யமர்த்திய மலரகிதராகிய சிவ பெருமானுடைய அர்ச்சனையாற் (சிறந்த) பேறுகளை,(சிவபுண்ணிய) வலிபொருந்திய தங்கட்கும் உலகிலுள்ள பிறர்யாவர்க்கும் உண்டாக்குகின்ற மேன்மை தங்கிய ஆதி சைவர் வீதியும் அவ்வவ்விடங்களிலுண்டு. எ - று.

ஆகமமென்னு மொழியில் ஆ என்பது ஞானமும், க என்பது மோக்ஷமும் ம என்பது மலநாசமுமாம். ஆகவே ஆன்மாக்கட்கு மலத்தை நாசஞ்செய்து ஞானத்தை யுதிப்பித்து மோக்ஷத்தைக் கொடுத்தலால் ஆகமமெனப் பெயராயிற்று.

ஆகம * மிருபத்தெட்டனுள் முதலிற் கூறிபத்துஞ் சிவபேதங்களென்றும், ஏனைய பதினெட்டும் உருத்திரபேதங்களென்றுஞ் சொல்லப்படும். அவற்றுள்,

காமிகம் - யோகஜம் - சிந்தியம் - காரணம் - அசிதம்-என்னு மைந்தையும் சத்தியோசாதமுகத்தினின்று கௌசிக விருடியின் பொருட்டும், தீர்த்தம் - சூக்கு மம் - சகச்சிரம் - அஞ்சுமான் - சுப்பிரபேதம்-என்னு மைந்தையும் வாமதேவமுகத்தி னின்று காசிபவிருடியின் பொருட்டும், விசயம் - நிச்சுவாசம் - சுவாயம்புவம் - ஆக்கி நேயம் - வீரம்-என்னு மைந்தையும் அகோரமுகத்தினின்று பாரத்துவாச விருடியின் பொருட்டும், இரௌரவம் - மகுடம் - விமலம் - சந்திரஞானம் - முகவிம்பம் - என்னு மைந்தையும் தற்புருடமுகத்தினின்று கௌதம விருடியின்பொருட்டும், புரோற்கீதம் இலளிதம் - சித்தம் - சந்தானம் - சர்வோக்தம் - பாரமேசுவரம் - கிரணம் - வாதுளம்

---

* ஆகமங்களின் பெயர் முறையை கரு-ம் பக்கத்திற்காண்க.

என்னுமெட்டையும், ஈசானமுகத்தினின்று அகத்திய விருடியின்பொருட்டும் அருளிச்செய்தனர் என்பதும் நூல்வழக்கு.

அன்றியும், காமிகம் திருவடி, யோகஜம் கணைக்கால், சிந்தியம் திருவடி விரல்கள், காரணம் கெண்டைக்கால், அசிதம் முழந்தாள், தீப்தம் தொடை, சூக்குமம் குய்யம், சகச்ரம் கடித்தானம், அஞ்சுமான் முதுகு, சுப்ரபேதம் கொப்பூழ், விஜயம் உதரம், நிசுவாசம் நாசி, சுவயம்பூதம் முலை, ஆக்நேயம் கண், வீரம் கழுத்து, ரௌரவம் செவி, மகுடம் திருமுடி, விமலம் கை, சந்திரஞானம் மார்பு, முகவிம்பம் திருமுகம், புரோற்கீதம் திருநாக்கு, இலளிதம் கபோலம், சித்தம் நெற்றி, சந்தானம் குண்டலம், சர்வோக்தம் உபவீதம், பாரமேசுவரம் ஆரம், கிரணம் இரத்தினாபரணம், வாதுளம் பரிவட்டமுமாம். இவை யொவ்வொன்றும் ஞானபாதம், யோகபாதம், கிரியாபாதம், சரியாபாதம் என்று தனித்தனி நான்குபாதங்களுடையனவா யிருக்கும்.

இவற்றுள், ஞானபாதத்தில், பரமசிவனுடைய சொரூபமும், விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலரென்னும் ஆன்மாக்களின் சொரூபமும், ஆணவம் காமியம் மாயேயம் வைந்தவம் திரோதான சத்தியென்னும் பாசங்களின் சொரூபமும், சத்தியின் சொரூபமும், சிவதத்துவமுதற் பிருதிவி தத்துவவரை முப்பத்தாறு தத்துவங்கள் துற்பத்தியும், இவை ஆன்மாக்கள் போகம் புசிக்கைக்குக் கருவியா முறைமையும், புவனங்கள்-புவனேசர் சொரூபங்களும், புவனங்களின் யோசனைப் பிரமாணங்களும், அதமப்பிரளயம் மத்தியமப்பிரளயம் மகாப்பிரளயங்களின் சொரூபமும், அந்தப்பிரளயங்களின் பின்னர்ச் சிருட்டியா முறைமையும், பாசுபதம் மகாவிரதங் காபாலமுதலிய மதங்களின் சொரூபமுங் கூறப்படும்.

இனிக் கிரியாபாதத்தில், மந்திரங்களினுத்தாரணஞ் சந்தியாவந்தனம் பூசை செபமோமங்களும், சமய விசேட நிருவாண ஆசாரியாபிடேகங்களும், புத்திமுத்திகளுக்குபாயமாகிய தீக்கையுங்கூறப்படும்.

இனி யோகபாதத்தில், இந்த முப்பத்தாறு தத்துவங்களும், தத்துவேசுரரும், ஆன்மாவும், பரமசிவனும், சத்தியும் சகத்துக்குக் காரணமாகிய மாயை மகாமாயைகளைக் காணும் வல்லமையும், அணிமாதி சித்திகளுண்டா முறைமையும், இயமம் நியமம் ஆசனம் பிராணாயாமம் பிரத்தியாகாரம் தியானம் தாரணம் சமாதிகளினுடைய முறைமையும், மூலாதார முதலிய ஆதாரங்களின் முறைமையுங் கூறப்படும்.

இனிச் சரியாபாதத்தில், பிராயச்சித்த விதியும், பவித்திர விதியும், சிவலிங்கவிலக்கணமும், உமாமகேசுர முதலிய வியத்தாவ்வியத்தலிங்கங்களினிலக்கணமும், நந்திமுதலிய கணநாதரிலக்கணமும், செபமாலை யோகபட்டம் தண்டம் கமண்டல முதலியவற்றினிலக்கணமும், அந்தியேட்டி விதியும், சிராத்தவிதியுங் கூறப்படும்.

சைவர்—அநாதிசைவர் - ஆதிசைவர் - மகாசைவர் - அநுசைவர் - அவாந்தரசைவர் - பிரவரசைவர் - அந்நியசைவரென ஏழு பகுப்பினர். அவருள், அநாதிசைவர் சிவபெருமானும், ஆதிசைவர் சிவத்துவிசரும், மகாசைவர் சிவதீக்ஷைபெற்ற வைதிகப்பிராமணரும், அநுசைவர் க்ஷத்திரிய வைசியரும், அவாந்தரசைவர் சூத்திரரும், அன்னியசைவர் அன்னிய சாதியாருமாவர். இவருள் ஆதிசைவர் சிவபெருமானுடைய ஊர்த்துவமுகத்திற் பிறந்து அவராலேயே தீக்ஷைசெய்யப்பெற்ற கௌசிகர் காசிபர் பரத்துவாசர் அத்திரி கௌதமரென்னும் பஞ்சரிஷிகுலத்து வந்தவர்கள். அவர்களே எல்லாவருணத்தவர்க்குஞ் சிவதீக்கையாலநுக்கிரகஞ் செய்யப்பாத்திரர்கள். (கக0)

இருண்மலப் பந்த நீங்கி யிருமையுங் கான்ற சோற்றி
னருவருத் தகலத் தள்ளி யருளொடு மளவளாவிப்
பருதியிற் கலந்து நிற்கும் பரவொளி விழியே போலத்
தெருளொடுங் கலந்து நிற்குஞ் செல்வர்தம் மடமு முண்டால்.

(இ - ள்.) (அஞ்ஞான) இருளாகிய ஆணவமலபந்தத்தினின்றுநீங்கி இம்மை மறுமைப்பலன்களையுங் கக்கிய சோறுபோல அருவருப்புற்றுத் தூரவிலக்கி, திருவருள் வழிசேர்ந்து, சூரியனுடன் கலந்து நிற்கும் பரவிய ஒளியையுடைய கண்ணைப்போல, ஞானத்துடன்கூடி நிற்குஞ் சிவஞானச் செல்வர்கள் வாழுந்திருமடங்களும் (எண்ணிறந்தன) உண்டாம். எ - று. (௧௧௧)

எழுத்திலக் கணமுன் னான விலக்கணா மைந்துந் தேர்ந்து
வழுக்கற விளங்கு மற்றைக் கலைகளும் வல்ல நல்லோர்
குழுத்தக விருந்து நாளுங் கோதறு நூல்க ளாயும்
விழுத்தகு கழக நால்வர் வீதிக டோறு மேவும்.

(இ - ள்.) எழுத்திலக்கணத்தை முதலாகவுடைய ஐந்திலக்கணங்களையுந் தேர்ந்து, குற்றமற விளங்குகின்ற பிறநூல்களிலும் வன்மைவாய்ந்த நல்லபுலவர்கள்கூட்டமாக விருந்து, தினந்தோறுங் குற்றமற்ற நூல்களை யாராய்ச்சிசெய்யும் மேன்மைபொருந்திய கல்விக்கழகமானது நாற்குலத்தவர்கள் தெருக்களிலெல்லாம் பொருந்தும். எ-று.

ஐந்திலக்கணங்கள்—எழுத்திலக்கணம் - சொல்லிலக்கணம் - பொருளிலக்கணம் - யாப்பிலக்கணம் - அணியிலக்கணம் எனப்படும். (௧௧௨)

எங்கணும் புராணஞ் சொல்வோ ரெங்கணும் புராணங் கேட்போ
ரெங்கணுந் தருமச் சாலை யெங்கணும் வேள்விச் சாலை
யெங்கணுந் தான மீவோ ரெங்கணுந் தானம் பெற்போ
ரெங்குமங் கலங்கள் செய்வோ ரெங்குமங் கலங்கள் காண்போர்.

(இ - ள்) எவ்விடத்திலும் புராணம் பிரசங்கிப்பவர்களும், எவ்விடத்திலும் புராணசிரவணஞ் செய்பவர்களும், எவ்விடத்திலுந் தருமச்சாலைகளும், எவ்விடத்திலும் யாகசாலைகளும், எவ்விடத்திலுந் தானங்கொடுப்பவர்களும், எவ்விடத்திலுந் தானம்பெறுபவர்களும், எவ்விடத்திலும் மங்கலவினைகள் செய்பவர்களும், எவ்விடத்திலும் மங்கலச் சடங்குகளைப் பார்ப்பவர்களும் (ஆக அந்நகர் விளங்கும்.) எ - று.

பூரண கும்பம் வைத்த புதுமலர்ப் பந்த ரெங்குந்
தோரண நிரையிற் றூக்குஞ் சுடர்மணிக் கோவை யெங்கும்
வாரண நிரையில் வைத்த வார்கொடித் திரள்க ளெங்குஞ்
சாரண ரிருந்தெய்ப் பாறுந் தமனிய மாட மெங்கும்.

(இ - ள்.) பூரண கும்பங்களையமைத்த புதிய மலர்ப்பந்தர்களும், தோரண வரிசையில் தொங்கவிட்ட பிரகாசிக்கின்ற முத்துக் கோவைகளும், கடல் வரிசை போலக்கட்டிய நெடிய துவசத்தொகுதிகளும், சாரணர்களிருந்து இளைப்பாறுகின்ற பொன்னலாகிய மாளிகைகளும் எங்கெங்கும் உள்ளன. எ - று.

சாரணர் - ஓர்வகைத் தேவசாதியர். (௧௧௩)

சிவிகையுங் களிறு மாவுஞ் செழுமணிச் சகட வட்டக்
கவிகையுங் கருவி மள்ளர் கணங்களு மறாத வீதி

பயிர்மணி மாடத் தோடு மயிர்வன வாழி யோடு
புயிபுகழ் மலைகள் போர்க்குப் புக்கபா சறையே போலும்.

(இ - ள்.) பல்லக்குகளும், யானைகளும், குதிரைகளும், செழிய இரத்தினங்களாற்செய்த தேர்களும், வட்டமாகிய குடைகளும், ஆயுதங்களையேந்திய மள்ளர் கூட்டங்களும் நீங்காத (அந்நகர) வீதிகள், பிரகாசிக்கின்ற இரத்தினங்கள் பதித்த மாளிகைகளோடும் விளங்குவன, சமுத்திரத்துடன் உலகமானது துதிசெய்கின்ற பர்வதங்கள் யுத்தஞ்செய்தற்குப் புகுந்த பாசறையையே யொத்திருக்கும் எ-று.

பாசறை - போர்மேற்சென்றோ ருறைவிடம். (௧௧௬)

பம்பிய மாடந் தோறும் பரிசன மருங்கு சூழக்
கம்பலம் விரித்து மேலாற கதிர்மணி விதானஞ் செய்து
கொம்பனா ராடல் பாடல் குலாவுற விருக்கின் றோர்தா
மும்பர்நா டாள்வோ ரெல்லா மொருங்குவந் திருந்தா ரொத்தார்.

(இ - ள்.) நெருங்கிய மாளிகைகளிலெல்லாம் பரிசனர்கள் பக்கலிற் சூழப்படி, கம்பலங்களை (கீழே) பரப்பி, மேலே ஒளிவீசுகின்ற இரத்தின விதானங்கட்டி பூங்கொம்பை யொத்தமாதர்கள் ஆடல்பாடல்கள்விளங்க(அவற்றைக்கண்டுங்கேட்டும் இருக்கின்றவர்கள், தேவலோகத்தை யரசு செய்பவர்களெல்லோரும் ஒன்றுகூடிவந்திருந்தவர்களை யொத்தார்கள். எ - று.

விதானம் - மேற்கட்டி.

நஞ்செழு முன்னர்த் தீம்பா னரலையி லெழுந்தோர் வானே
தஞ்சமென் றிருப்பத் தூய தண்ணமிழ் தெழுந்த பின்னர்
விஞ்சுறு வனப்பிற் றோன்றி மேதினி யுரித்தெனப் பார்போன்
மஞ்சணி மாட மெங்கும் வதிகுவா மங்கை நல்லார்.

(இ - ள்.) (அரம்பையர்கள்) விடந்தோன்று முன்னரே, மதுரமாகிய பாற்கடலிற் பிறந்து. ஒப்பற்ற தேவலோகமே (நமக்கு) இருப்பிடமென்று வசிக்க, பரிசுத்தமாகிய தண்ணிய தேவாமிர்தமானது பிறந்தபிறகு, பூமி (தான், நமக்கு) உரியதென்று மேம்பட்ட அழகுடன்தோன்றி வந்தோர்போல, மேகந்தவழும் மாளிகைகளிலெல்லாம் நல்ல மாதர்கள் வசிப்பார்கள். எ - று.

பாற்கடலிற் பிறந்த அரம்பாஸ்திரீகள் அதில் நஞ்சுந்தோன்றினமையின் தமது பிறப்பை விஷத்துடன் தோன்றியதாக அவமதித்துத் தேவலோகத்தில் வசித்திருந்து, பின்னர் அதில் அமுதம்பிறந்தது கருதிமதித்துப் பூமியிலேயே வந்து வசிப்பார்போல மங்கையர்கள் வாழ்வார்கள் எனக்கொள்க. (௧௧௭)

ஒருங்ககி லார மாடத் துள்ளுறப் புகைத்துப் பின்னர்ச்
சருங்கைக டிறப்ப நீளுந் தூநறும் புகையி னோடு
மருங்குறத் தவழு நீல மழைக்குலம் வேறு காட்டா
நெருங்கிய மாடங் கற்பி னேரிழை யவரைக் காட்டும்.

(இ - ள்.) அகிற்கட்டையையுஞ் சந்தனக் கட்டையையும் மாளிகைகளின் உள்ளே புகைபோட்டுப்பின்னர்ச் சாளரங்களைத் திறப்ப, ஒன்றாக அதிகரிக்கின்ற பரிசுத்தமாகிய நல்ல புகையினுடன் பக்கங்களிற் பொருந்தத் தவழுகின்ற மேககூட்டங்

களை வேறாகக்காட்டாத நெருங்கிய மாளிகைகள் கற்பினையுடைய மாதர்கள்(செயலைக்) காட்டாநிற்கும்.

மாளிகைகளிற்றோன்றிய கற்பினையுடைய மாதர் பிறமாடத்துற்றுக் கணவனைக்கலக்குமாறு, மாளிகையிற் றோன்றிய புகையானது சாளரவழியாகச்சென்று மேகத்தைக்கலக்கும் என்க.

மேனிலை மாடத் திட்ட விளக்கொடு சுடர்மின் னீறல்
வானிடை யுடுவை வேறு வகுத்தறி தரவொண் ணாது
கானிவர் திலக முண்டேற் கன்னியா நுதலி னோடு
கூனிளந் திங்கள் வேறு குறித்தறி தரவொண் ணாதே.

(இ - ள்.) அசைதலில்லையாயின், மேனிலையையுடைய மாளிகையில் வைத்த தீபத்துடன், ஆகாயத்திலுலாவும் நக்ஷத்திரத்தை வேறாகப் பிரித்தறிய முடியாது. மாதர்களுடைய நெற்றியுடன், வாசம்வீசுந்திலகமிருக்குமாயின்வளைந்த இளச்சந்திரனை வேறாகக் குறிப்பிட்டறிய முடியாது. எ - று.

மேனிலைகள் நக்ஷத்திரமண்டல மளாவியும், மங்கையர் முகங்கள் பூரணசந்திரனைப்போன்றும் விளங்குமென்பது கருத்து. (கககூ)

வதுவைசெய் காலை யன்பன் மருவுமுன் றம்பாற் போகப்
புதுநல நுகர்வித் தாரப் பூரித்து விட்ட பண்பால்
விதுவிளக் கிரண்டின் முன்னும் வெய்யவன் றிருமுன் போலக்
கதுமென நாணுக் கொள்ளார் கலவியிற் றிளைக்கு மாதர்.

(இ - ள்.) கணவன் மணவினை நடத்துகையிற் கலத்தற்கு முன்னர், தம்மிடத்துள்ள போகமாகிய புதிய சுகத்தை நுகரச்செய்து மிகப்பூரிப்புற்ற குணத்தினால், சந்திரகாந்தியுந் தீபவொளியுமாகிய இரண்டின் முன்னரும், சூரியசந்நிதானத்தைப் போல, போகத்திற்றிளைத்த மாதர்கள் சிறிதும் நாணமடையார்கள். எ - று. (கஉO)

கலவியிற் றிளைக்கு மாதர் கதிர்பொழி வதனச் செவ்வி
நிலவினைக் கீர்ந்து வௌவி நித்தலு நீங்கு மாற்றான்
மலர்தலை யுலக மெள்ள மறுவொடு பயின்று திங்க
ளிலகிய வுருவந் தேய்வ தீசுரன் சார்பு பெற்றும்.

(இ - ள்.) சந்திரனானவன், புணர்ச்சியிற் களிக்கும் மங்கையர்களது கிரணங்களைச் சிந்தும் முகத்தின் அழகாகிய சந்திரிகையை நாடோறும் மறைந்து அபகரித்துச் செல்லுந்தன்மையால், சிவபெருமானுடைய சார்பினையடைந்தும், பரந்த இடத்தையுடைய உலகினர் இகழும்படி குற்றத்துடன் சஞ்சரித்து உருவந்தேயாநின்றனன். எ-று.

கற்றைமென் குழலி னார்கள் கன்னிமைப் பருவந் தன்னிற்
பொற்றொடிக் கரங்கள் கூப்பும் புநிதபா வகத்தி னானு
மொற்றைநாள் வதுவைக் காலத் துவப்பினி தளித்த லானு
மற்றவா றாமற் றிங்க ளாக்கமும் பயின்ற தன்றே.

(இ - ள்.) தொகுதியாகிய மெல்லிய கூந்தலையுடைய மாதர்கள் தமது, கன்னிப்பருவத்தில், பொன்னாலாகிய வளையலையணிந்த கைகளைக் குவிக்கின்ற புநிதபாவகத்தினாலும், மணக்காலத்தில் ஒற்றைத்தினத்திற் சந்தோஷத்தை இனிதாகக்

கொடுத்தலாலும், சந்திரனுனவன் தேய்ந்த வழியே தேயாமல் வளர்தலேயும் பெற்ற னன். எ - று.

புந்திபாவகம் - மனதினன்மை வெளிப்படுத்தல். (௧௨௨)

கலவிசெய் காலத் தானுங் கதிர்நகை முறுவ னல்லார்
புலவிசெய் காலத் தானும் பொருக்கெனச் சிதர்ந்த கோவை
யிலகொளி மணிவீழ்ந் திட்ட விணையடி வருத்த நோக்கி
நிலனுற னடப்போர் வீதி நெடுங்கழ றொடர்ந்து செல்லார்.

(இ - ள்.) ஒளிவாய்ந்த முத்துப்போன்ற பற்களேயுடைய மங்கையர்கள் புணர்ச்சிசெய்யுங் காலத்திலும, (கணவருடன்) ஊடல் கொள்ளுங் காலத்திலும் விளைந்து சிந்திய கோவைகளிலுள்ள ஒளிவிளங்கும் இரத்தினங்கள் வீழ்ந்து, (கிடத்தலால், நில மிசை வைத்த இருபாதங்களின் வருத்தத்தையுங் கருதி, பூமியிற் பொருந்த நடப்பவர்கள் வீதிகளில் நெடியகால்களேவீசி நடவார்கள். எ - று.

கோவை - காஞ்சி மேகலைமுதலியன. கழல் தொடர்ந்து - வீரக்கழலணிந் தெனினுமமையும்.

"நெடுங்கழறொடர்ந்து செல்லார்" எனப்பாடமாயின், (அவையுறுத்தாது) செருப்பணிந்து செல்வார்கள் என்க. (௧௨௩)

ஒருவர்மே லொருவர் வீசு மொள்ளிய வாசச் சுண்ணம்
பெருகிய புழுதி யானும் பேதையர் சிவிறித் தூநீ
ரருவிபாய்ந் தொழுக லானு மள்ளலுற் றடர்பொன் வீதி
மருவிய கழற்கா லார்க்கு வருத்தஞ்செய் தூர்தி யேற்றும்.

(இ - ள்.) ஒருவர்மேலொருவர் வீசுகின்ற வொள்ளிய வாசனே தங்கிய சுண்ணப்பொடி பெருகிய புழுதியினுலும், மங்கையர்கள் எறிகின்ற புனிதமாகிய சிவிறி நீராகிய அருவியானது பாய்ந்து செல்லுதலாலும், நெருங்கிய பொன்மயமான வீதியானது சேறுபட்டு, பொருந்திய வீரக்கழலணிந்தவர்களுக்கு (நடக்க) வருத்தத்தை யுண்டுசெய்து (அவர்களே) வாகனங்களி லேறச்செய்யும். எ - று.

சிவிறி - நீர்வீசுந் துருத்தி. (௧௨௪)

குழுமிய செம்பொன் மாடக் குடம்பைவாழ் குருவிக் கூட்டம்
வழுவறு மணியாற் பொன்னால் வன்னிலம் படுத்த முற்றம்
புழுதியே வின்மை யாலே பூவைய ராட்டிற் சிந்தும்
விழுமிய சுண்ணப் பூழ்தி மிகக்குடைந் தாடிச் சேக்கும்.

(இ - ள்.) கூட்டமாகிய செம்பொன்னுலாகிய மாளிகைகளிலுள்ள கூடுகளில் வாழுங் குருவித்தொகுதிகள், குற்றமற்ற இரத்தினங்களாலும் பொன்னுலும் வலிய தளவரிசைசெய்த முற்றங்களில் வேறு புழுதி யில்லாமையினுல், நாகணவாய்ப் பறவைபோன்ற மாதர்கள் விளேயாட்டில் வீழ்த்திய சிறந்த வாசச் சுண்ணமாகிய புழுதியை மிகுதியும் மூழ்கி விளேயாடிச் சிவக்கும். எ - று. (௧௨௫)

மகிழ்நர்தம் புணர்ப்பி னின்ப வாரியிற் படியும் பெற்றி
முகிளிதங் கொண்டு வாட்கண் மொழிதரா வியர்வு மெய்யி
னெகிழுளந் தனக்கங் கேற்க நிகழ்ந்துகாட் டாது பொற்பூ
ணகில்ர மாத ரெவ்வா றெப்பரிந் நகர்நல் லாளா.

(இ - ள்.) கணவருடைய புணர்ச்சிக்காலத்தில் இன்பக்கடலில் மூழ்குந் தன்மையை, ஒள்ளியகண்கள் கூம்புதலுற்று வெளியிடா. உருகியமனத்திற் சேர்ப உடலில் வெயர்வுண்டாகி விளக்காது. (ஆதலால் இத்தகைய) அழகிய ஆபரணமணிந்த முலையையுடைய தேவமாதர்கள் இந்நகரமாதர்களை யெவ்வாறு ஒப்பார்கள்? எ - று.

சுந்தர மகளிர் தங்க டொடிக்கையாற் பனிநீர் வாக்கிச்
சந்தன மெருப்பெய் தோம்பத் தளிர்த்தரும் பீன்று தென்றுஞ்
சிந்தையின் மகிழ்வான் மன்றல் செயப்படு முல்லை செல்வ
மைந்துறு நிறையுள் ளார்பால் வளர்கொடி யாருஞ் சார்வார்.

(இ - ள்.) அழகிய பெண்களுடைய வளையலணிந்த கையாற் பனிநீரையெடுத்துச் சந்தனத்தை யெருவாக விரித்துப் பாதுகாக்க; தளிர்விட்டு அரும்பெடுத்த தென்றும் மனமகிழ்ச்சியினால், முல்லைச்செடிகள் மணஞ்செய்யப்படும். செல்வ வன்மைபொருந்திய நிறையுள்ளாரிடத்தில் வளர்கின்ற கொடியாருஞ் சார்வார்கள். எ - று.

மைந்துறுசெல்வ நிறையுள்ளார் பால் வளர்கொடியாருஞ் சார்வார் - அழியாத செல்வநிறைந்துள்ளவரிடத்து வளர்கின்ற கொடியவர்களுஞ் சேர்வார்கள். நிறையுள்ளார் பால் வளர்கொடியாருஞ்சார்வார் - முல்லைக்கொடியாரிடத்து, வளர்கின்ற கொடிபோலும் மாதர்களும் சேர்வார்கள். இது வேற்றுப்பொருள் வைப்பு. (கஉஎ)

அந்தர வெருபக ளாக வவிர்கதிர் முதலாங் கோளு
முந்தொளி நாளு மற்று முற்றெழி ளுளு நோக்கி
நந்தன முறுவ திந்த நகரமே துறக்க மன்று
வந்திடுங் கிடிபு மந்த வான்பொருட் டவற்றுக் கின்றே.

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்ற சூரியன் முதலாகிய கிரகங்களும், மேற்பட்டொளி செய்யும் (அசுவினிமுதலிய இருபத்தேழு) நக்ஷத்திரங்களும், பிறநக்ஷத்திரங்களும் ஆகாயவழியாகப்பொருந்தி, (இந்நகரத்து) அழகை நாடோறும்பார்த்து, நந்தனமாகப் பொருந்தியுள்ளது இந்த நகரமே (அல்லாமல்) சுவர்க்கமன்று. அவற்றிற்கிடபொழுது (ஆகாயவழியாக) வருநடையும் அந்த அமுதங்காரணமாக (அன்றி, அங்குள்ள அழகு பற்றியன்று.) எ - று. (கஉஅ)

தடங்கையி னடங்கும் பூவுந் தனங்கள்பாய்ந் தளந்த மார்பு
மிடங்கொளுஞ் செல்வ மங்கை யிச்சையா மிருந்து வாழு
வடங்கரு வனப்புச் செய்த வாடக மாடந் தோறுங்
குடங்கையி னகன்ற வாட்கட் கோதையர் விழவு முதால்.

(இ - ள்.) விசாலமான கையில் அடங்கும் மலராகிய கொங்கையும், அக்கொங்கைகள் பாய்ந்து அளவுசெய்த மார்பும், இடமாகக்கொண்டு வாழுந்திருமகள் மன விருப்பின்படி பொருந்திவாழ, அளவில்லாத அழகு படைத்திய பொன்மாளிகைகளிலெல்லாம், உள்ளங்கைபோலும் பரந்த வொள்ளிய கண்களையுடைய மங்கையருடைய மங்கலச் சடங்குகள் நீங்கா. எ - று.

தடங்கையினடங்கும் பூவுந் தனங்கள்பாய்ந் தளந்த மார்பும் இடங்கொளுஞ் செல்வமங்கை—மாதர் கொங்கையையும், ஆடவர்மார்பையும் இடமாகக்கொண்ட திருமகள் என்பதாம். (கஉ௯)

ஐந்துமூன் றடுக்கி யிட்ட வமளியிற் றுயிலு றாத
மைந்தர்க ளில்லை யாங்கு மாதரு மனைய ராணு
லெநதரத் தடங்குஞ் கொல்லோ வெழினகர் வளங்க ளங்கு
மந்திர மியற்றிச் சென்னை மல்லீசர் வாழ்கின் றாரால்.

(இ - ள்.) மூன்றடுக்கியிட்ட பஞ்ச சயனத்தில் நித்திரைபுரியாத ஆடவரிலர். அதுபோலவே மங்கையரும் அத்தகையினராயின், அழகிய அச்சென்னை நகரவளங்கள் (எடுத்துச் சொலவதற்கு) என்னுடைய தரத்திலடங்குமோ? (அடங்கா!) அவ்விடத்தில், சென்னை மல்லீசுரர் திருக்கோயில்கொண்டு வாழாநின்றனர். எ - று.

ஐந்தமளி—இலவம்பஞ்சு, செம்பஞ்சு, வெண்பஞ்சு, மயிற்றூவி, தூவியெனப்படும். இவை மும்மூன்றிட்டன வென்பார் "ஐந்து மூன்றடுக்கியிட்ட வமளி" என்றார். (கரு0)

புண்ணியம் புரிந்தோர் வேறாய்ப் புகப்படுஞ் சிவலோ கந்தான்
புண்ணிய வுருவுங் காணப் போந்திருந் தனைய தாகு
மண்ணலா லயமவ் வாறே யடுத்துவை குந்தந் தானு
நண்ணிய தனைய தாகு நாரணன் கோயி லாங்கே.

(இ - ள்.) சென்னை மல்லீசுரரது திருக்கோயிலானது சிவபுண்ணியங்களைச் செய்தவர்கள் வேறாகப் புகப்படுகின்ற சிவலோகமானது, புண்ணிய வடிவத்தையுங் காணும்படி வந்திருந்ததையொக்கும். அவ்வண்ணமே சென்னைகேசவர் திருக்கோயில் அங்கு வைகுந்தமும் வந்திருந்ததையொக்கும். எ - று. (கருக)

சென்னைமல் லீசர் சென்னை கேசவ ரிவரை யப்ப
னன்னையென் றறிந்து பத்தி யாற்பணி புரிகின் றாரு
முன்னுறப் பணிகின் றாரு முறைமுறை துதிக்கின் றாரு
மின்னராய் வாழ்த லுற்றா ரிருநில மாந்த ரெல்லாம்.

(இ - ள்.) சென்னை மல்லீசுரர் - சென்னைகேசவர் ஆகிய இவர்களை,(முறையே) தந்தைதாயரென்று தெரிந்து பத்தியோடு பணிவிடைசெய்வோரும், திருமுன்னர்ப் பொருந்த வணங்குவோரும், முறை முறையாகத் தோத்திரஞ்செய்வோரும் (ஆகிய) இத்தன்மையராய், பெரிய வுலகிலுள்ள மானுடர்யாவரும் வாழ்வாராயினர். எ - று.

அத்தகு கோயிற் பாங்க ரவிர்மணிக் கோயில் கொண்டு
சித்திபுத் திகள்வேட் டோர்க்குஞ் சேர்க்குந்தன் னருளே தன்பாற்
சித்திபுத் திகளாய் வைகத் திகழ்பிர சன்ன வைங்கை
யுத்தம னிருந்தான் மும்மை யுலகமும் போற்றி யுய்ய.

(இ - ள்.) அந்தத் தகுதியாகிய (சென்னைமல்லீசுரர் சென்னைகேசவர்) திருக்கோயிலின் (தென்) பக்கலில், பிரகாசிக்கின்ற அழகிய திருக்கோயிலை யிடமாகக் கொண்டு, விரும்பினவர்களுக்குச் சித்திபுத்திகளை யளிக்குந் தமது திருவருளே தம் பக்கலிற் சித்திபுத்தி தேவிகளாய் வீற்றிருக்க விளங்குகின்ற ஐந்து திருக்கரங்களை யுடைய உத்தமராகிய பிரசன்ன விநாயகக்கடவுள் மூவுலகமுந் துதித்துப் பிழைக்கும்படி எழுந்தருளியிருக்கின்றனர்

பிரசன்னவிநாயகர் திருக்கோயில், சென்னைமல்லீசுரர் சென்னைகேசவர் திருக்கோயிலின் றென்பக்கலில், திருமதிலுக்கு நான்கு கஜதூரத்தில் தக்ஷிணமுகமாக விளங்காநிற்கும். (கருரு)

வேறு.

எங்காரவத் திருந்தருளும் பிரசன்ன விநாயகர்தா மிறைஞ்சு மன்பர்க்
காங்காங்கு வரங்கொடுத்து விளையாடுங் கதைமுழுது மகிலந் தேரப்
பாங்கான வடமொழியிற் றொடைசெய்த பிருகுமுனி பரமற் போற்றி
நீங்காம னெடுங்கால மிருந்துமகிழ்ந் ததுமிந்த நிகரில் வைப்பாம்.

(இ - ள்) இவ்விதமாக அன்புகொண் டெழுந்தருளியிருக்கும் பிரசன்ன விநாயகப்பெருமான் தம்மை வணங்கும் அடியவர்கட்கு (அவர்கள் விரும்பிய) அவ்வவ் வகையே வரங்களை யளித்துத் திருவிளையாடல்க ளியற்றுஞ் சரிதமுழுவதையும் உலகின ருணரும்படி, அழகான ஆரியபாஷையிற் சுலோகரூபமாகச்செய்த பிருகுமுனிவர், அவ்விநாயகக் கடவுளைத் துதித்து நெடுங்காலம் பிரியாதிருந்து களித்ததும் இந்தச் சமானமில்லாத இடமேயாம். எ - று. (கருச)

மாதாமணி முலைச்சுவடும் வளைத்தழும்பு மினிதணிந்து மாவின் மூலத்
தேதமுயிர்த் தொகைக்ககற்ற விருந்தருளு மேகம்ப ரெதிரே வைகி
மாதவமுற் றியற்றும்ப மாதவனற் றமிழ்விரித்து வழங்குங் காஞ்சிக்
கோதியிடுங் குணக்கெல்லை யாய்ச்சிறந்து வாழ்வதுமிவ் வுறைத்தவைப்பா[ம்.

(இ - ள்.) (காமாட்சி யம்மையாருடைய) அழகிய முத்தாரமணிந்த முலையின் சுவடும், வளையின் தழும்பும் இனிதாக (தமது திருமேனியில்) தாங்கி, ஒப்பற்ற மாமரத்தின்கீழே பிராணகோடிகளுக்குத் துன்பங்களையகற்ற வெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரேசுரர் திருமுன்னே வசித்திருந்து பெருந்தவஞ் செய்துமுடித்த பெருந்தவசியாகிய அகத்தியமுனிவர் நல்ல தமிழ்ப்பாஷையைப்பரவச்செய்துவழங்கச்செய்தகாஞ்சி நகரத்திற்குச் சொல்லுகின்ற கிழக்கெல்லையாய்ச் சிறப்புற்று விளங்குவதுங் கூறிய இந்த இடமேயாம் எ - று.

ஏகாம்பரநாதர் உமாதேவியின் முலைச்சுவடும வளைத்தழும்புமணிந்ததை,

காஞ்சிப்புராணம்.

"மணிமுலைக்குவட்டிலேறுவெளைக்கையானெருக்கிப்புல்லித்
தணிவருங்காதல்விம்மக்காதலிதழுவலாலுங்
திணியிருளறுக்குஞ்சோதித்திருவுருகுவெழுந்துகாட்டி
யணிவளைத்தழும்பிஞ்றுமுலைச்சுவடணிந்தாரையர்."—என்பதனாலும்,

அகத்திய முனிவர் காஞ்சியிலிருந்து தமிழ் விரித்ததை,

காஞ்சிப்புராணம்.

"காசியி னின்றும் போந்து கம்பர்தா மருளப் பெற்று
மாசிலாக் கச்சி மூதூர் மன்னினீற் றிருந்து பூமே
லாசிலாத் தமிழ்ப ரப்பி யருந்தமிழ்க் குரவு பூண்ட
தேசினன் மலய வெற்பிற் குறுமுனி திருத்தாள் போற்றி."—என்பதனாலுங் கண்டுணர்க. (கருகு)

இயம்புமிரு தொடர்பானு மீங்கிருந்த பிரசன்ன விறைவர் நல்கு [ள
நயம்புணரின் னருளானு நவையறுக்கும் வடமொழியு ணடைபெற் றுள்
வயம்புணரும் பார்க்கவத்தைச் செந்தமிழாற் புனைந்திந்த வள்ளறாண்மேற்
பயம்புணர்வையகம்போற்றச்சாத்தி னின்றேன்வினையைப்பாற்றநின்றேன்.

(இ - ள்.) சொல்லிய இவ்விரு சம்பந்தங்களாலும், இச்சென்னை நகரத்தி லெழுந்தருளிய பிரசன்ன விநாயகப்பெருமான் அருளிய நன்மைபொருந்திய இனிய திருவருளாலும், குற்றத்தை யொழிக்கும் வடமொழியில் நடைபெற்றுள்ள வெற்றி பொருந்திய பார்க்கவபுராணத்தைச் செந்தமிழ்ச் செய்யுள்களாற் செய்து, இந்தப் பெருமானுடைய திருவடியில், கடல்சூழ்ந்த உலகினர் துதிக்கும்படி, வினையை யொழிக்க நின்றவனாகிய அடியேன் சொல்லத் தொடங்கினேன். எ - று. (கஙக)

திருநகரப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ருகக.

நைமிசப்படலம்.

திருத்தகு மார்பன் வேதன் சிவபிரான் மூவ ரோடு
விருத்திர னுயி ருண்டோன் விண்ணவர் பலரு மேவி
யிருத்தலின் முனிவர் வேள்வி யிலங்குறை நைமிசமாங் கான
முருத்தகு மேரு வொக்கு முருவமாத் திரமே வேறு.

(இ - ள்.) திருமால் - பிரமன் - சிவபெருமான் (ஆகிய) மூவர்களுடன், விருத் திராசுரனுயிரைப்பருகிய இந்திரனும், பலதேவர்களும் பொருந்தியிருத்தலின், முனி வர்கள் வேள்விவிளங்கும் நைமிசமாகிய கானமானது அழகமைந்த மேருமலையை நிகர்க்கும் (ஆயினும்) உருவமட்டுமே வேறு (ஆகத்தோன்றும்.) ஏ - று.

கந்தபுராணம் - அண்டகோசப்படலம்.

"மேருவரை யதற்குநடுப் பிரமன் மூதூர்
மிக்கமனோ வதியதற்கு மேலைத்திக்கில்
நாரணன்வாழ் வைகுந்தம் வடகீழ்த் திக்கி
னுதனமர் சோதிட்டந் திசைக ளெட்டுஞ்
சீரியவிந் திரன்முதலா மெண்மர் தேயம்" என்றபடி, மேருமலையில் திரிமூர்த்திகள் இந்திராதி இமையவர்கள் யாவரும் வசிப்பார்போல, நைமிசத்திலும் அவ்வேட்டு வசிக்கின்றனராதலின் "நைமிசமாங்கானம் மேருவொக்கும்" என்றும், நைமிசங் கானமாதலானும், மேரு மலையாதலானும் அவை தம்முள் உருவேறுபடுதலின் "உருவமாத்திரமே வேறு" என்றுங்கூறினர். (க)

ஒருதனு விடத்தே சால விருபிறப் பெய்தி முத்தீ
மருவினான் மறையு மோம்பி வளருமைம் பொறியும் வாட்டித்
திருவளர் செயல்க ளாறுஞ் செய்தெழு பிறப்பு மோட்டிப்
பொருவிலட் டாங்க யோகம் பூண்டபுங் கவராங் குள்ளார்.

(இ - ள்.) ஒரு தேகத்திலேயே மிக்க இருபிறப்பையடைந்து, முத்தீக்களைப் பொருந்தி, நான்கு வேதங்களையுங்காத்து, (விஷயங்களில்) வளர்கின்ற ஐம்பொறிகளையும் அடக்கி, செல்வமிக்க அறுதொழில்களையுஞ்செய்து, எழுபிறவிகளையும் விலக்கி, ஒப்பில்லாத அட்டாங்கயோகத்தை மேற்கொண்ட வேதியர்கள் அந்நைமிசவனத்தில் வாழ்கின்றார்கள். எ - று.

தனு=உடம்பு. இருபிறப்பெய்தல் - உபநயனகிரியை முடித்தல்; இது இயற்கைக்கண்ணுடன் தத்துவவுணர்ச்சியை யடையக்கூடிய ஞானக்கண் பெறுமாறுசெய்யுங்கிரியை யெனப்பொருள்படும். பிறப்பாற் சூத்திரரும், சடங்காற் பிராமணருமாதலின், அவரை இருபிறப்பாளரென்றும், துவிசரென்றுங் கூறுவதுவழக்கு. [இப்பெயர் க்ஷத்திரிய வைசியர்கட்கு முண்டு]

முத்தீ—காருகபத்தியம் - ஆகவநீயம் - தக்கணாக்கினி.
நான்மறை—இருக்கு - யசுர் - சாமம் - அதர்வணம்.
ஐம்பொறி—மெய் - வாய் - கண் - மூக்கு - செவி.
அறுதொழில்—ஓதல் - ஓதுவித்தல் - வேட்டல் - வேட்பித்தல் - ஈதல் - ஏற்றல்.
எழுபிறப்பு—தேவர் - மக்கள் - விலங்கு - புள் - ஊர்வன - நீர்வாழ்வன - தாவரம்.
அட்டாங்கயோகம்—இயமம் - நியமம் - ஆதனம் - பிராணாயாமம் - பிரத்தியாகாரம் - தாரணை - தியானம் - சமாதி. (உ)

மணிமுடி யமரர் தாழ வளர்சடை மோலி தாங்கி
யணிசெய்கற் பகமுஞ் சூழ வரையில்வற் கலைகள் சூழ்ந்து
பிணிசெயும் வினைக ளேறப் பிறங்கொளி நீறு பூசித்
துணியருட் கண்ண ராகத் துலங்குகண் மணிகள் பூண்டார்.

(இ - ள்) இரத்தின கிரீடமணிந்த தேவர்கள் வணங்கும்படி, வளர்கின்ற சடைமுடி தரித்து, அழகுசெய்கின்ற கற்பகமுஞ் சூழும்படி அரையில மரவுரியுடுத்து, துன்பஞ் செய்யும் வினைகள் நீங்கும்படி ஒளிவிளங்குந் திருவெண்ணீற்றினை யுத்தூளனஞ் செய்து, துணிந்த கிருபா நோக்குடையவர்களாக விளங்குகின்ற வுருத்திராக்க மணிகளைத் தரித்தார்கள். எ - று (௩)

வேறு.

செந்தீ வளர்க்கும் பெருஞ்சிறப்பாற் றேவர்க் கவியும் புவியுயிர்
ணந்தா தளிக்கு மழைவளமு நாளு முனிவர் கொடுத்தலினுஞ்
சிந்தா குலமின் றலைகடலிற் சிறந்த பகலு மிரவேபோ
லந்தா மரைக்கண் வளர்கின்று னகிலம் புரக்கு மச்சுதனே.

(இ - ள்.) செவ்விய யாகாக்கினியை வளர்க்கின்ற பெரிய சிறப்பினால், தேவர்கட்கு அவிப்பாகமும், உலகிலுள்ள ஆன்மாக்களை அழியாது காக்கும் மழைவளப்பமுந் தினந்தோறும் அம்முனிவர்கள் கொடுத்துள்ளதினால், உலகினைக் காக்குந் திருமால் மனக்கவலையின்றி அலைகள் பொருந்திய திருப்பாற்கடலில் இரவைப்போலவே நடுப்பகலிலுந் தன்னுடைய அழகிய தாமரை மலர்போலுங் கண்களை (குவித்து) அறிதுயில்புரிகின்றனன். எ - று.

திருமால் உலகுக்குத் திதிக்கடவுளாயினும், நைமிசமுனிவரால் உலகிற்குக் குறைவில்லாது சுகமுண்டாயிருத்தல் கருதி, நித்திரைக்குரிய இரவுபோலவே பகலிலுந் துயில்கின்றனனென்பது கருத்து. (௪)

அவிகண் மிகவு மார்தலினு லமலன் விளையாட் டயர்கின்றான்
புவியுண் டவன்கண் வளர்கின்றான் பூவின் மறைக ளுவல்கின்றான்
சவியின் னவர்கோ னவுணருயிர் தாக்கப் போர்க்கு நடக்கின்றான்
குவிபொற் சிகரக் கூவிரத்தேர்க் கோமான் முதலோர் திரிகின்றார்.

(இ - ள்.) அவியுணவுகள் மிகவும் புசித்தலால், நிமலனாகிய சிவபெருமான் (ஆனந்தத்) திருக்கூத்தாடுகின்றான். உலகமுண்ட திருமால் (யோக) நித்திரை புரிகின்றான். தாமரைப்பூவிலுள்ள பிரமன் வேதங்களை யோதுகின்றான். அழகிய தேவராசனாகிய இந்திரன் அசுரருயிரைச் செருக்கும்படி யுத்தத்திற்குச் செல்கின்றான். குவிந்த பொன்னாலாகிய சிகரமுங் கூவிரமும் வாய்ந்த தேரையுடைய சூரியன் முதலியோர் (உலாவித்) திரிகின்றார்கள். எ - று.

கூவிரம் - கொடி. (ரு)

படுக்கும் பசுக்க ளொருபாலாம் பரிந்து சுரக்கும் பால்கறந்து
விடுக்கும் பசுக்க ளொருபாலாம் வேள்வி முடித்து மறையோர்க்குக்
கொடுக்கும் பசுக்க ளொருபாலாங் கோல மகளிர் மன்றலுக்குத்
தொடுக்கும் பசுக்க ளொருபாலாந் தூய முனிவ ரிடந்தோறும்.

(இ - ள்.) புனிதமாகிய முனிவர் வாசங்களிலெல்லாம், ஒருபக்கலில் அகப்படுத்தும் பசுக்களாம். ஒருபக்கலில் (மனம்) பரிந்து சுரக்கின்ற [illegible]லைக் கறந்து விடுக்கின்ற பசுக்களாம். ஒரு பக்கலில் யாகமுடித்த வேதியருக்குத் தானமளிக்கும் பசுக்களாம். ஒருபக்கலில் அழகிய மகளிர் மணத்திற்குச் செலுத்தும் பசுக்களாம். எ - று. (சு)

மறையோ தூநரு மாகமத்தின் வழிநேர் குநரு மங்கத்தின்
றுறைநா டுநருங் கற்பத்திற் றொகுத்த வினையிற் சாருநரு
முறையாற் புராண மூவாறு மொழிசெய் குநருங் கேட்குநருங்
குறையா வேள்வி முடிக்குநருங் குழீஇய குழுவே யெவ்விடனும்.

(இ - ள்.) வேதபாராயணஞ் செய்பவரும், ஆகமமார்க்கத்தை யாராய்பவரும், வேதாங்கத்தின் துறைகளை யுணர்பவரும், மந்திர சாத்திரத்திற்குரிய செயல்களிற் செல்பவரும், பதினெண்புராணங்களையும் முறைப்படி பிரசங்கிப்பவரும், (அவற்றைச்) சிரவணஞ் செய்பவரும், குறையாத யாகத்தை முடிப்பவரும் (ஆகக்) கூடிய கூட்டங்களே எவ்விடத்திலும் (விளங்கும்.) எ - று. (எ)

மதவேள் குடங்கைக் கணையான வழுக்கால் வழுக்கின் முன்வீழ்ந்தா
மிதவே புரியு முனிவரிட மெய்தி னமையுஞ் சிவபெருமான்
பதமே விடுவ மெனக்குறித்துப் பனிநீர்த் தடந்தோ றுற்பலமுஞ்
சதவா யிரமெல் லிதழ்விரிந்த தண்டா மரையுந் ததையுமே.

(இ - ள்.) மன்மதனுடைய குடம்போன்ற கைக்கணையான குற்றத்தால் முன்னர்க் குற்றத்திற் படிந்தாம். நன்மையையேசெய்யும் முனிவர்கள்பா லடைந்தால் (இனி)நம்மையுஞ் சிவபெருமானுடைய திருவடியின்பேரில்.அணிவார்களென்று யோசித்து, குளிர்ந்த நீர் நிறைந்த தடாகங்களிலெல்லாம், உற்பலமலர்களும், நூறும் ஆயிரமுமாகிய மெல்லிய இதழ்கள் விரிந்த தண்ணிய தாமரை மலர்களும் நெருங்கியிருக்கும். எ - று. (அ)

கிழங்கு கனிகாய் மதுமலர்கள் கெழுத்த தளிர்மெல் லிலைசமிதை
வழங்கி முனிவர்க் குவப்பாக்கு மாசி லாத பெருந்தவத்தாற்
பழங்கண் சிறிது மறியாமற் படர்தூங் கிளைக ளுடன்றுவன்று
தழங்கு புகழ்நை மிசவனத்துத் தருவுங் கொடியும் பலவுமே.

(இ - ள்.) குற்றமில்லாத பெரிய தவத்தால், துன்பமென்பதைச் சிறிது மறியாமல், படர்ந்த தமது சுற்றத்துடன் நெருங்கிய புகழ் விளங்கும் நைமிசாரணியத்தில் மரங்களும்கொடிகளும் (செடிகள் முதலிய) பலவும், கிழங்கு கனி காய் தேன் மலர்கள் நிறைந்தங்கிய தளிர்கள் மெல்லிய இலைகள். சமிதைகள் (முதலிய வற்றை) கொடுத்து, முனிவர்களுக்குச் சந்தோஷத்தை யுண்டு செய்யும். எ - று. (௯)

தரங்கக் கடலிற் புத்தமுதுந் தவள மதியிற் சுவையமுதும்
புரங்கள் கடந்த புண்ணியனூற் புசிக்கு மமரர்க் கவியுணவு
மிரங்கி யவனே கொடுப்பினலா லியாவர் கொடுப்பா ரவனுருவாய்
வரங்கொ ளழன்மா தவர்கொடுப்ப வாங்கிச் சுரர்க்கு வழங்குமே.

(இ - ள்.) அலைகள்பொருந்திய திருப்பாற்கடலிற்றோன்றிய புதிய அமுதத்தையும், வெள்ளிய சந்திரனிடத்திற்றோன்றிய சுவையமைந்த அமுதத்தையும், திரிபுரங்களையெரித்த சிவபெருமானூற் புசிக்குந் தேவர்களுக்கு அவியாகிய உணவையும் அவ்விறைவனே மனமிரங்கிக் கொடுத்தாலல்லாமல் (வேறே) எவர் கொடுக்கவல்லவர்? (ஒருவருமிலர் ஆதலின்) சிறந்தயாகாக்கினியானது முனிவர்கள்கொடுப்ப வாங்கி, அவ்விறைவனுருவாய் நின்று தேவர்கட்குக் கொடுக்கும். எ - று. (௧௦)

தவத்தால் வேள்வி யாற்றுதலாற் றங்கண் மிகவு முடல்வருந்தி
யவத்தா னுலக மனைத்தினையு மழியா தளிக்கு முனிவரர்கள்
சிவத்தான் மலமற் றுயர்வீட்டிற் சேர்ந்து வாழ்வ தலதுதுவந்
துவத்தான் மயங்கு மமரர்கதி தன்ன நினையா ரொருகாலும்.

(இ - ள.) தவத்தாலும்யாகஞ்செய்வதாலும் தாங்கள் மிகுதியும் உடல்வருந்தி, அவமார்க்கத்தினூல் உலகமுழுவதையும் அழியவொட்டாமற் காக்கும் முனிவர்கள் சிவத்தினூல் மலபந்தமற்று உயர்வாகிய மோக்ஷத்திற் கலந்து வாழ்வதல்லது, துவந்துவத்தால் மயக்குறுந் தேவர்களுடைய பதவியையடைய ஒரு பொழுதுங் கருதமாட்டார்கள். எ - று.

துவந்துவம் - ஒன்றற்கொன்று தொடர்ந்திருப்பது; பாசபந்தம். (௧௧)

பொற்று மறையோன் மனத்தெழுந்து போந்தோர் நேமி தவம்புரிய
நற்று ரணிவே றின்றெனவே நாட்டி யமர்ந்த நைமிசத்து
வற்று வளமும் பெருமையுமார் வகுப்பா ரந்த வனத்திருந்து
முற்று விழைவிற் சவுனகமா முனிவன் வேள்வி தொடங்கினுன்.

(இ - ள்) அழகிய தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமதேவனுடைய மனத்திற்றோன்றித் தவஞ்செய்தற்கு நல்லபூமி (இதுவேயன்றி) வேறில்லையென்று ஒப்பற்ற சக்கரமானது நிலைநாட்டிப் பொருந்திய நைமிசவனத்தின் குறையாத வளப்பத்தையுஞ் சிறப்பையும் சொல்லவல்லவரெவர்? அந்த வனத்திலிருந்து பெரு விருப்பாற் பெருமைதங்கிய சௌனகமுனிவன் யாககஞ்செய்யத் தொடங்கினுன். எ - று.

நைமிசம் - நேமிசம்பந்தம். இது சௌனகராதி முனிவர்கள் பிரமனைத் நோக்கித் தவஞ்செய்தற்குரிய புண்ணியபூமி யொன்றனையெங்கட்கு வரையறுக்க வேண்டுமென வினவ, பிரமன் தருப்பையை வளைத்தோர் சக்கரமாக்கி நிலமிசையுருட்டி, இதுவீழுமிடமே புண்ணிய பூமியெனவிடுப்ப, அவர்கள் அதனைப் பின்றொடர்ந்து சென்றனர். அது தங்கியவிடமே நைமிசவனமெனப்படும். (கஉ)

வெண்டிரு நீற்றினர் விளங்கு கண்டிகை
கொண்டொளி ருரத்தினர் குடங்கைக் குண்டிகைத்
தண்டின ரனைவருஞ் சார்ந்து நைமிச
மண்டினர் சவுனகன் மகத்தைக் காணவே.

(இ - ள்.) திருவெண்ணீற்றினை யணிந்தவர்களும், பிரகாசிக்கின்ற உருத்திராக்க கண்டிகையணிந்து விளங்கு மார்பினையுடையவர்களும், குடம்போன்ற கையிற் கமண்டலமும் தண்டமுந் தாங்கினவர்களும் (ஆகிய) எல்லோரும், நைமிசவனத்தை யடைந்து சவுனகமுனிவன் யாகத்தைக்காண நெருங்கினார்கள். எ - று. (கங)

ஏதநீற் றிடும்பதி னெண்பு ராணமுங்
காதலா லுணர்ந்தவன் கால காலன்றன்
பாதமே யல்லது பணித ராதவன்
சூதமா முனிவனுந் துன்னி னானரோ.

(இ - ள்.) குற்றத்தையொழிக்கும் பதினெண்புராணங்களையும் ஆசையுடன் அறிந்தவனும், காலகாலனாகிய சிவபெருமானுடைய திருவடியையன்றி (பிறிதொன்றை) வணங்காதவனுமாகிய சிறந்தசூதமுனிவனும் (அவ்விடத்தை) அடைந்தனன். எ-று.

காலகாலன் - சிவபெருமான். மிருகண்டு புத்திரராகிய மார்க்கண்டேயருயிரைக்கவர வந்த மிருத்யுவினுடைய உயிரைக் கவர்ந்தவனென்றது பொருள். (கச)

நயமலி நைமிசஞ் சார்ந்து ளார்களு
மயனிலத் திருந்துசென் றடைந்து ளார்களும்
புயலெதிர் மயிலெனப் பொங்கு மோகையி
னயமொழி முனியெதிர் நண்ணிச் சூழ்ந்தனர்.

(இ - ள்.) கூட்டமிருந்த நைமிசவனத்தை யடைந்துள்ளவர்களும், பிறவிடங்களிலிருந்து வந்து (அங்கே) சேர்ந்துள்ளவர்களும், மேகத்தைக்கண்ட மயிலைப்போல அதிகரிக்கின்ற ஆசையுடன் நல்ல சொற்களையுடைய சூதமுனிவனை எதிர்கொண்டு சென்று புடைசூழ்ந்தார்கள். எ - று. (கரு)

திருத்திய வாதனச் சேக்கை மீமிசை
யிருத்தினர் பூசனை யியற்றிக் காதையி
னருத்திமிக் கவனிருந் தயர்வு யிர்த்தபின்
கருத்துறு விழைவினுற் கதைதன் மேயினர்.

(இ - ள்.) திருத்தமாகிய ஆதனத்திட்ட மெத்தையின்மேரில் (சூதமுனிவனை) இருக்கச்செய்து பூசித்து, சிவசரித்திரங்களில் ஆசைமிகுந்த அம்முனிவனிருந்து

இளைப்பாறிய பின்னர், மனத்திற்றோன்றிய ஆசையால் (அவனை நோக்கிக்) கூறத் தொடங்கினார்கள். எ - று.

இருந்தினர் - முற்றெச்சம். (க௬)

பண்டுறு பவந்தொறும் பண்ணி யுற்றிய
மண்டுபுண் ணியத்தினால் வரதநின் மாதவ
வண்டரும் வியத்தகு மடிக ளும்மையாங்
கண்டனங் கடந்தனங் கலந்த மாயையே.

(இ - ள்.) எல்லையில்லாத பெருந்தவத்தையுடைய சூதமுனிவரே! தேவர்களும் வியப்புறுகின்ற சுவாமிகளே! அடியேங்கள் கீழ்ப்போன பிறவிகளிற்செய்து முடித்த மிக்க புண்ணியத்தினால், தேவரீரைத் தரிசித்தோம். மாயாசம்பந்தத்தைக் கடந்தோம். எ - று (க௭)

வேறு.

ஓதிய மறைக டம்மா லாறுபய னெளிது பெற்றாம்
நீதியின் யாங்க ளிற்கு நிலைகளும் வழுவிற் றீர்ந்த
மோதிய வினைய ராகிப் பிதிரரு முத்த ரானார்
காதியைம் பொறிவென் றோயைக் கண்ணுறக் காண்ட லால்.

(இ - ள்.) ஐம்பொறிகளையுங் கோபித்துச் சயித்த தேவரீரைக் கண்களாற் பொருந்தக் கண்டதனாலே, பாராயணஞ்செய்த வேதத்தாலுளதாய பலனை யெளிதாகப் பெற்றோம். நீதியுடன் அடியேங்களிருக்கும்(வருணாச்சிரம)நிலைகளுங் குற்றத்தினின்று நீங்கின. எம்முடைய பிதிரரும் வினையையொழித்தவராகி முத்தரானார்கள். எ - று.

மோதிய வினையர் - வடநூன்முடிபு. (க௮)

எந்தமைப் பயந்த பேறு மிருமுது குரவர் பெற்றார்
வெந்துயர் விளைக்கு மாய வினையுடல் விடுத்து மண்மேல்
வந்திடு பயனும் யாங்கண் மருவினம் பெறும்பே றெல்லா
மைந்துற வுடையோம் யாமே மன்னுமா தவர்க ளேறே.

(இ - ள்.) நல்லொழுக்கமுற்ற பெருந்தவசிகளில் ஆண்சிங்கம்போன்றவரே! எம்மைப் (புதல்வராகப்)பெற்றதனாலாகிய பலனையும் எமது தாய்தந்தையர் பெற்றனர். கொடிய துன்பத்தை விளைக்கும் மாயமாகிய வினைத்தேகத்தை யொழித்துப் பூமியிற் பிறந்த பயனும் யாங்களடைந்தோம். பெறத்தக்க பேறுகளையெல்லாம் மிகுதியாக வுடையோம் (ஆயினோம்.) எ - று. (க௯)

எங்களுக் கும்மைப் போல விராறுட னாறு கூட்டித்
தங்கிய புராண முற்றுஞ் சாற்றவல் லவர்கள் யாவ
ரங்கவை யனைத்து முன்ன ரருளினா லருளிச் செய்தீர்
புங்கவ ரேறே வேறு புராணமுங் கூறல் வேண்டும்.

(இ - ள்.) வேதிய சிரேஷ்டரே! எங்களுக்குப் பதினெண் புராணங்களையுந் தேவரீரைப்போலச்சொல்ல வல்லவர்கள் யாவர்? அப்புராணங்களையெல்லாம் முன்னர்த் தேவரீரது கிருபையினால் திருவாய்மலர்ந்தருளினீர். (அவையேயன்றி) வேறு புராணமுஞ்சொல்லவேண்டும். எ - று.

இராறுடனாறு - பதினெட்டு. (உ0)

(இ - ள்) பகையும், நட்பும், நொதுமலுமில்லாது, எல்லா வுயிர்களிடத்தும் ஒப்புமையுடைய மனமடங்கித்தவர்கள் விரும்பிய செயல்கள் அதிகமாக விருத்தியாகி உயிர்கட்கெல்லாம் பெரும்பயனைக் கொடுத்து நிற்கும் வகையை யுணர்ந்த முனிவர்களே! நீங்கள் நல்விடயத்தையே பொருளாக மதித்தீர்கள். எ - று

நொதுமல் - பகைநட்புகளின்மை. (௨௫)

கரும்புதின் பார்க்குக் கூலி கையிடைக் கொடுப்பார் போல
விரும்பிய வெமக்கு மேலும் விழைவினை விளைத்தீர் நும்பா
லரும்பிய காதன் முற்ற வறைகுது மென்று முன்னர்ப்
பெரும்பய னளிப்ப நோக்கிப் பேசுவா னிதனைச் சொன்னான்

(இ - ள்) கரும்பைத் தின்பவர்கட்குக் கூலியைக் கையிற் கொடுப்பவரையொப்ப (புராணங்களைப் பிறர்க்குக்கூற) விருப்புற்ற வெமக்கு மிகுதியும் ஆசையை விளைப்பச்செய்தீர்கள் உம்மிடத்துண்டாகிய ஆசையால் முழுவதுஞ் சொல்லுகின்றேனென்று, பெரும்பயனைக் கொடுப்பதுங் கருதிக் கூறுகின்ற சூதமுனிவன் முதலில் இவ்வாறு சொல்லலாயினன் எ - று (௨௬)

நைமிசப்படல முற்றிற்று

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௩௩௭

புராணவரலாற்றுப்படலம்.

பகர்பிரமம் பதுமம்வயி ணவமே சைவம் பாகவதம் பவுடிகநா ரதம்
மார்க்க கண்டம், திகழ்தேவ ர்க்குரிய வாக்கி நேயஞ் செறிபிரம
கைவர்த்த மிலிங்கம் யார்க்கு, மகிழ்வுபுரி வராகமே காந்த மோடு வாம
னமே கூர்மமச் சியங்கா ருடம், புரில்பிர மாண்டமெனு மிவைமூ வா
றும் புகல்கிரந்த நாலிலக்கம் புகலக் கேட்டீர்

(இ - ள்) சொல்லுகின்ற பிரமம் - பதுமம் - வயிணவம் - சைவம் - பாகவதம்-பவுடிகம்-நாரதம்-மார்க்கண்டேயம் - விளங்கிய தேவர்களுக்குரிய ஆக்கினேயம்- (புகழ்) நெருங்கிய பிரமகைவர்த்தம் இலிங்கம் - எல்லாருக்குங் களிசெய்யும் வராகம், காந்தம் - வாமனம் - கூர்மம்-மச்சம் - காருடம் - குற்றமில்லாத பிரமாண்டம் என்று சொல்லப்படும் இவை பதினெட்டுப் புராணங்களும் சொல்லுகின்ற கிரந்தத்தொகை நாலிலக்கமாம் சொல்லக்கேட்டீர்களா? எ - று (௧)

இத்தகைய புராணமூ வாறு மேனு விலங்குகை லாயவரை யிறைவ
ன்பாதப், பத்திபுரி நந்திசனற் குமாரற் கோதப் பணிந்தவன்பால் வியாத
முனி பரிவாற் கேட்டு, மெத்தியசீ டனையோர்ப் பார்மேற் சால விளக்கி
யது போன்முனிவர் வேறு வேறு, புத்திமகிழ் வொடும்வழியே கேட்டுச்
செய்த புகரிலுப் புராணமூ வாறுண் டாமால்

(இ - ள்) இவ்வகைய புராணங்கள் பதினெட்டையும் விளங்குகின்ற கைலாயகிரியிலுள்ள சிவபெருமானுடைய திருவடியிற் பத்திசெய்த திருநந்திதேவர் சனற்குமார முனிவருக்குப் பூர்வஞ்சொல்ல, அச்சனற்குமார முனிவரிடம் வியாதமுனிவர்

(இ - ள்) பகையும், நட்பும், நொதுமலுமில்லாது, எல்லா வுயிர்களிடத்தும் ஒப்புமையுடைய மனம்வாய்ந்தவர்கள் விரும்பிய செயல்கள் அதிகமாக விருத்தியாகி உயிர்கட்கெல்லாம் பெரும்பயனைக் கொடுத்து நிற்கும் வகையை யுணர்ந்த முனிவர்களே! நீங்கள் நல்விடயத்தையே பொருளாக மதித்தீர்கள். எ - று

நொதுமல் - பகைநட்புக்களின்மை (உரு)

கரும்புதின் பார்க்குக் கூலி கையிடைக் கொடுப்பார் போல
விரும்பிய வெமக்கு மேலும் விழைவினை விளைத்தீர் நும்பா
லரும்பிய காதன் முற்ற வறைகுது மென்று முன்னர்ப்
பெரும்பய னளிப்ப நேர்ந்து பேசுவா னிதனைச் சொன்னான்

(இ - ள்) கரும்பைத் தின்பவர்கட்குக் கூலியைக் கையிற் கொடுப்பவரை யொப்ப (புராணங்களைப் பிறர்க்குக்கூற) விருப்புற்ற வெமக்கு மிகுதியும் ஆசையை விளைப்பச்செய்தீர்கள் உம்மிடத்துண்டாகிய ஆசையால் முழுவதுஞ் சொல்லுகின்றே னென்று, பெரும்பயனைக் கொடுப்பது கருதிக் கூறுகின்ற சூதமுனிவன் முதலில் இவ்வாறு சொல்லலாயினன் எ - று (உசு)

நைமிசப்படலம் முற்றிற்று

ஆகத்திருவிருத்தம் - ககஎ

புராணவரலாற்றுப்படலம்.

பகர்பிரம்மம் பதுமம்வயி ணவமே சைவம் பாகவதம் பவுடிகநா ரதம்
மார்க்க ண்டந், திகழ்தருவிண் ணோர்க்குரிய வாக்கி நேயஞ் செறிபிரம
கைவர்த்த மிலிங்கம் யார்க்கு, மகிழ்வுபுரி வராகமே காந்த மோடு வாம
னமே கூர்மமச்சியங்கா ருடம், புகரில்பிர மாண்டமெனு மிவைமூ வா
றும் புகல்கிரந்த நாலிலக்கம் புகலக் கேட்டீர்

(இ - ள்) சொல்லுகின்ற பிரமம் - பதுமம் - வயிணவம் - சைவம் - பாகவதம்-பவுடிகம்-நாரதம்-மார்க்கண்டேயம் - விளங்கிய தேவர்களுக்குரிய ஆக்கினேயம்- (புகழ்) நெருங்கிய பிரமகைவர்த்தம் இலிங்கம் - எல்லார்க்குங் களிசெய்யும் வராகம், காந்தம் - வாமனம் - கூர்மம்-மச்சம் - காருடம் - குற்றமில்லாத பிரமாண்டம் என்று சொல்லப்படும் இவை பதினெட்டுப் புராணங்களும் சொல்லுகின்ற கிரந்தத்தொகை நாலிலக்கமாம் சொல்லக்கேட்டீர்களா? எ - று (க)

இத்தகைய புராணமூ வாறு மேனு விலங்குதகை லாயவரை யிறைவ
ன்பாதப், பத்திபுரி நந்திசனற் குமாரற் கோதப் பணிந்தவன்பால் வியாத
முனி பரிவாற் கேட்டு, மெத்தியதீ வினையோடப் பார்மேற் சால விளக்கி
யது போன்முனிவர் வேறு வேறு, புத்திமகிழ் வொடுமவழியே கேட்டுச்
செய்த புகரிலுப் புராணமூ வாறுண் டாமால்

(இ - ள்) இவ்வகைய புராணங்கள் பதினெட்டையும் விளங்குகின்ற கைலாய கிரியிலுள்ள சிவபெருமானுடைய திருவடியிற் பத்திசெய்த திருநந்திதேவர் சனற்குமார முனிவருக்குப் பூர்வஞ்சொல்ல, அச்சனற்குமார முனிவரிடம் வியாதமுனிவர்

வணங்கிக்கேட்டு மிகுந்த தீவினையானது ஒழியும்படி பூமியில் நன்றாக விளக்கியது போல, முனிவர்கள் வெவ்வேறாக மனக்களிப்புடன் முறையே கேட்டுக்கூறிய குற்றமில்லாத உபபுராணங்கள் பதினெட்டுள்ள எ - று. (உ)

சாற்றுசனற் குமாரமே நாரசிங்கந் தகுகாந்தஞ் சிவதருமந் தழை
தூர் வாசம, போற்றியநா ரதமேகா பிலமெல் லோரும புகழுசனஞ் சவு
னகமாம் பிரமாண் டஞ்சீர், மாற்றரும்வா ருணங்காளி புராண மேத்தும்
வாசிட்ட மிலிங்கமொடு சவுரம் பாவம், பாறறியபா ராசரிய மாரீ சம்பார்
பகர் சாம்பம் பார்க்கவமென் றவற்றின் பேராம்.

(இ - ள்.) சனற்குமாரமுனிவர் சொல்லிய நாரசிங்கம்-தகுதியாகிய காந்தம் சிவதருமம் - (அன்பு) தழைத்த தூர்வாசம் - துதிக்கத்தக்க நாரதம் - காபிலம் - எல்லோரும் புகழ்கின்ற உசனம் - சவுனகம் - பிரமாண்டம் - சிறப்பொழியாத வாருணம்- காளி-துதிசெய்யும் வசிட்டம் - இலிங்கம்-சவுரம்-பாவங்களையொழித்த பாராசரியம்- மாரீசம் - உலகங்கூறும சாமபவம் - பார்க்கவம் என்று அவ்வுப புராணங்கட்குப் பேர்களாம். எ - று. (ங)

வேறு.

விலக்கரு முனிவர் தம்மால் விளங்கிய வுபபு ராணந்
துலக்கிய கிரந்த மெல்லாந் தொகையொரி லக்க மாகு
மலக்கணை யறுக்கு மந்தப் புராணமீ ரொன்ப னுள்ளு
நலக்கும்பார்க் கவபு ராண நாயக மாகி நிற்கும்.

(இ - ள்.) நீக்கற்கரிய (தவமுடைய) முனிவர்களால் விளங்கிய உபபுராணங்கள் கூடிய கிரந்தமெல்லாவற்றிற்குந்தொகை இலக்ஷமாகும். துன்பத்தை யொழிக்கும் அந்த உபபுராணங்கள் பதினெட்டனுள்ளும் நன்மைமிகும் பார்க்கவபுராணமானது தலைமையுற்று விளங்கும். எ - று. (ச)

பிரணவப் பொருளாய்ப் பேத மபேதமே பேதாபேதம்
வரமலி பொருளா யொன்றாய் வரம்பிலா வின்ப மாகும்
பரவிய வைங்கைப் புத்தேன் மான்மியம் பகரு நீரால்
விரவிய பார்க்க வத்தை விநாயக புராண மென்பார்.

(இ - ள்) பிரணவப்பொருளாயும், பேதமாயும், அபேதமாயும், பேதாபேதமாயும், மிகச்சிரேஷ்டமான பொருளாயும், ஒன்றாகியும், எல்லையில்லாத இன்பமயமாயும் (விளங்கி) துதிசெய்யும் ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய கணேசப்பெருமானார் மகாத்மியத்தைக் கூறுந்தன்மையால், இப்பார்க்கவபுராணத்தை விநாயகபுராணமென்று சொல்வார்கள். எ - று. (ரு)

புண்ணியந் தருங்க ணேச புராணமுன் கைலை வெற்பி
னண்ணிய வெண்டோண் முக்க ணாதனா ரருளிச் செய்யப்
பண்ணிய தவத்தால் வேதன் பணிந்துறக் கேட்டுப் பின்ன
ரெண்ணிய வியாத மேலோ னிறைஞ்சிட வியம்பினனே.

(இ - ள்) புண்ணியத்தை யளிக்கும் விநாயகபுராணத்தைக் கைலாயகிரியிற் பொருந்திய எட்டுத் திருப்புயங்களையும் மூன்று திருவிழிகளையு முடைய சிவபெருமான் பூர்வம் அருளிச்செய்ய, பிரமதேவன் தான்செய்த தவத்தினால் மனம்பதிந்து

பொருந்தக்கேட்டு, பிறகு (யாவரும்) எ[illegible]த்தக்க மேலோனாகிய வியாத முனிவன் (தன்னை) பணிய (அதனை அவருக்குக்) கூறினன். எ - று. (௬)

வேரியங் கமலப் புத்தேள் விதித்திய முறைமை யோடே
சீரிய வியாத மேலோன் றெளிந்திடத் தவங்கள் சான்ற
கூரிய பிருகு வென்பான் குனிகட லமிழ்த மென்ன
வாரிய மொழியாற் செய்யு ளாக்கின னகில முய்ய.

(இ - ள்.) தேன் சொரியும் அழகிய தாமரைத் தவிசில் வீற்றிருக்கும் பிரமதேவன் கூறிய கிரமப்படியே சோதி பெற்ற மேலோனாகிய வியாதமுனிவன் திருவாய்மலர்ந்தருள, மேம்பட்ட தவங்கள் மிகுந்த பிருகுமுனிவனை சந்திக்கின்ற (பாற்) கடலிற் றோன்றிய அமிர்தம்போல வடமொழியிற் சுலோகங்களாக உலகங்க ளுய்யும்படி செய்தனன். எ - று. (எ)

கருதுபா சனையே லீலா காண்டமென் றப்பு ராணந்
திருவகை யாகுங் காண்ட மிருநூற் றைம்பதுகாண் டத்துள்
மருவிய வத்தி யாய மற்றவை யெல்லாங் கூறும்
பொருவரு கிரந்தம் பன்னீ ராயிரம் பொருந்தா நிற்கும்.

(இ - ள்.) அப்புராணத்தில், தியானிக்கத் தக்க உபாசனா காண்டம் லீலாகாண்டமென்று காண்டங்கள் இருவகையாகும். அவ்விருகாண்டங்களுள்ளும் பொருந்திய அத்தியாயங்கள் இருநூற்றைம்பது. அவற்றை யெல்லாஞ் சொல்லுகின்ற சமானமில்லாத கிரந்தங்கள் பன்னீராயிரம் பொருந்தியிருக்கும். எ - று. (அ)

பாடிய தலைவன் பேராற் பார்க்கவ புராண மென்றும்
பாடிய செய்யுள் கொள்ளும் பாட்டுடைத் தலைவன் பேரால்
பாடியல் கின்ற காணா பத்திய மென்றும் யாரும்
பாடிய வாய ராகிப் பயன்மிகப் பெற்று நின்றார்.

(இ - ள்.) நூல்செய்த பிருகுமுனிவர் பெயரால் பார்க்கவபுராணமென்றும், செய்த நூலினை மேற்கொள்ளும் பாட்டுடைத் தலைவனாகிய கணேசன் பெயரால் பெருமை பொருந்திய காணாபத்யமென்றும், எல்லோரும் துதிக்கின்ற வாயையுடையவராகி (அதனால்) பெரும்பலனை யடைந்து நின்றார்கள். எ - று. (௯)

புரையற விளங்கு மிந்தப் புராணத்தைச் செம்பொன் மேரு
வரையெனக் குணமேம் பட்ட மாதவப் பிருகு வென்பா
னரையருக் கரையன் சோம காந்தனு தரவிற் கேட்பக்
கரையறு காதல் பொங்கக் கட்டுரைத் திட்டா னன்றே.

(இ - ள்.) குற்றமற விளங்கும் இந்தப் பார்க்கவ புராணத்தை மேருவாகிய செவ்விய பொன்மலைபோல மேம்பட்ட குணத்தையுடைய பெருந்தவஞ்செய்த பிருகு முனிவனென்பவன் மன்னர்மன்னனாகிய சோமகாந்தன் ஆசையோடுகேட்க, எல்லையில்லாத ஆசையதிகரிக்க உறுதியாகக் கூறினன். எ - று. (௧௦)

வேறு.

நித்தியமாய் நிர்க்குணமாய் நின்மலமாய் நிரஞ்சனமாய நினைவுக் கெட்டா
சத்தியமாய்த் தற்பரமாய்த் தத்துவமாய்ச் சச்சிதா னந்த மாகி. [ச்

யத்துவிதப் பொருளாகி யகண்டபா பூரணமா யமல ஞான [ப்போர்.
மெத்தியவுள் ளகத்தமர்ந்த விநாயகபிரான் மியந்தவத்தோர் விரும்பிக் கே

(இ - ள்.) நித்தியமாகியும், குணரகிதமாகியும், மலரகிதமாகியும், பரிசுத்த மாகியும், மனத்துங் கெட்டாத உண்மையாகியும், தானே பரமாகியும், தத்துவமயமாகி யும், சத்துச் சித்து ஆநந்தமயமாகியும், இரண்டற்ற பொருளாகியும், அகண்டபரி பூரணமாகியும், மலசம்பந்தமற்ற ஞானம் பொருந்திய இதயத்திலெழுந்தருளியுமுள்ள விநாயகக்கடவுளுடைய மான்மியத்தைத் தவமுடையவர்கள் விருப்புற்றுக் கேட் பார்கள். எ - று. (கக)

விருத்திரனைக் கொன்றானு நான்முகனு மதுவுயிரை வீட்டினானு
முருத்திரனும் வழிபடுமோ ரோங்குமொரு தனிமுதலா யுலகுக் கெல்லாங்
கருத்தனுமாய் விளையாடுங் கணபதிமான் மியங்கணக்கில் பிறவி தோறும்
பொருத்தமுறுத் தவம்புரியார் விரும்பினுமற் றவர்செவியிற் புகாதோர் நாளும்.

(இ - ள்.) இந்திரனும், பிரமதேவனும், திருமாலும், உருத்திரனும் வழிபாடு செய்யும்படி யோங்கிய ஒப்பற்ற தனிமுதலாகி, எல்லா வுலகங்கட்குந் தலைவனுமாகித் திருவிளையாடல் புரியும் விநாயகப் பெருமானுடைய மான்மியமானது எண்ணில்லாத பிறவிகளிலெல்லாம் தவத்தைப் பொருந்தும்படி செய்யாதவர்கள் விரும்பினாலும், அவர்கள் செவியில் ஒருநாளும் புகமாட்டாது. எ - று.

விருத்திரனைக் கொன்றான் - இந்திரன். நான்முகன் - பிரமன்.
மதுவுயிரை வீட்டினான் - திருமால். இதனை,

விருத்தாசலபுராணம்.

"காதி ரண்டினிற் குறும்பியிற் கண்ணர்பா லிரண்டு
பேத மாகிய மதுவுடன் கைடவன் பிறந்து
சீத ரன்றனைப் பொருதனர் சீதரன் றோற்று
யாது செய்குவோ மெங்ஙனம் வெல்லுவோ மென்றான்.

தோற்ற மாய்வரங் கேண்மினென் றுரைத்தனன் திருமால்
தோற்ற நீவர மென்கொலோ தருகுவை சொல்லா
யேற்ற மாகிய வெங்களைக் கேள்வர மென்றார்
மாற்ற மென்கையான் மாயுமி னென்றனன் மாயன்.

மாயன் கையினான் மதுவுடன் கைடவன் மடிந்தார்
தோய மீதினின் மேதையைத் தூர்த்தனர் புவிக்கு
மேய நாமமு மேதினி யாயது விரிஞ்ச
னேய மேதினி யிறுகிடச் சிவனபத நினைந்தான்."—என வருவனவற்றானறிக.

எவனுடைய வாணையினாற் பிரமனுக்குச் சிருட்டியுமெவ் வுயிரும் வாழ [ம்
வுவணமுயர்த் தவற்களிப்பு முருத்திரனுக் குலகமெலா மொடுக்கும் வீறு
பவனனுக்கு வீசுதலும் பாற்கரற்குச் சரித்தலும்பன் னாளும் வைகு
மவனுடைய மான்மியத்தை நாத்திகர்பா தகர்முதலோ ரறிய மாட்டார்.

(இ - ள்.) எந்த விநாயகக் கடவுளுடைய கட்டளையினாற் பிரமனுக்குப் படைப்புத் தொழிலும், கருடக்கொடியை யுயர்த்திய திருமாலுக்கு எல்லாவுயிர்களும் வாழும்படி காத்தற்றொழிலும், உருத்திரனுக்கு எல்லாவுலகங்களையுஞ் சங்கரிக்கும்

வல்லபமும், வாயுவுக்கு வீசுதலும், சூரியனுக்குச் சஞ்சரித்தலும், எக்காலமும உண்டாயிருக்குமோ, அந்த விநாயகக் கடவுளுடைய பிரபாவத்தை நாத்திகர் பாதகர் முதலானவர்களறியமாட்டார்கள். எ - று.

உவணமுயர்த்தவன்—திருமால். அதாவது காசிபர் மனைவியர் பதின்மூவரில் ஒருத்தியாகிய விநதை பெற்ற கருடன் தன் தாய்கட்டளைப்படி தேவலோகஞ்சென்று அமுதகலசத்தை யெடுத்துக்கொண்டு எதிர்த்தோரை வென்றுவருகையில், திருமாலெதிர்க்க, இருபத்தொருநாள் அவருடன் தோல்வி வெற்றியின்றிச் செருச்செய்ய, திருமால் இவனைத் தந்திரமாக வெல்லவேண்டுமென்று கருதி, நீ விரும்பிய வரங்கொடுப்பேன் என, கருடன் நீ விரும்பின் யான் வரங்கொடுப்பேனென, நாரணன் நீ வாகனமாகுகவென, கருடனியைந்தனனென்பது. இதனை,

காஞ்சிப்புராணம்.

"வன்புள் வேந்தநின் வீர மகிழ்ந்தனெ
னென்பு டைவரங் கொள்ளென வீங்கவ
னுன்பெ ருந்திறற் குண்மகிழ்ந் தேனுமற்றொ
றன்பு டைவரங் கொள்கெனச் சாற்றினன்.
மாய னம்மொழி கேட்டு மகிழ்ச்சியிற்
றூயை யோதிய சொற்றவ றுயெனி
னீயெ னக்கு நெடுந்தகை யூர்தியா
யேயு மிவ்வரம் யான்கொள நல்கென்றான்.
ஆர்த்தி கூாதர வம்மொழி கேட்டொரு
மூர்த்த மெண்ணி யுயிர்த்து மொழிந்தபெய்
வார்த்தை யிற்பிறழ் வஞ்சியற் றுகெனச்
சீர்த்தி யாளன் விடைபெற்றுச் சென்றனன்."—என வருவனவற்றானறிக.

மறையிடத்து மரியயனிந் திரனதி யமராமதி யிடத்துந தோன்றா
துறையுமொரு பொருடன்னை வழிபடுவோர் தமக்கருளா லுருவு கொண்டு
நிறையவரங் கொடுத்தசரித் திரமனைத்தும் விளக்கிநிலை பேறு செய்த
குறைவறுமிப் புராணத்தைக் குறித்தவர்க்கு நாற்பயனுங் கூடு மன்றே.

(இ - ள்.) வேதத்திலும், விண்டு பிரமன் இந்திரன் முதலிய தேவர்களுடைய புத்தியிலும் கண்டறியத் தோன்றாமல் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற ஒப்பற்ற பொருளாகிய விநாயக மூர்த்தி, தம்மை வழிபட்டவர்களுக்குத் திருவருளால், திருவுருவெடுத்து மிகுதியாகிய வரங்களைக் கொடுத்த சரித்திரங்களை யெல்லாம் விளக்கி நிலைபெறுதல் செய்த குறைவற்ற இப்புராணத்தை நினைத்தவர்களுக்கு, நால்வகைப்புருடார்த்தங்களுங் கைகூடும். எ - று.

நாற்பயன் - அறம் பொருள் இன்பம் வீடு எனப்படும். (கச)

தங்குபெரும் புண்ணியத்தாற் கேட்டவர்க்குப் பந்தமெலாந் தகா நூறு
மைங்கைமத குஞ்சரத்தின் சரித்திரமெல் லாம்பிரம னுதி சேட
னிங்கிவர்க்கு முறைப்பரிதா யினுந்தொகுத்து வியாதமுனி வியப்பு மாறே
நுங்களுக்கு மொழிவலென சோற்றவருந் தவச்சூத னுவலப் புக்கான்.

(இ - ள்) (தமக்கு) உண்டாகிய பெரிய புண்ணியத்தாற் சிரவணஞ்செய்தவர்கட்குப் பந்தங்களெல்லாங்கெட அழிக்கத்தக்க, மதஞ்சொரியும் ஐந்து திருக்கரங்

களையுடைய விநாயகக்கடவுளுடைய சரித்திரங்களை யெல்லாம், பிரமன் ஆதிசேடன் முதலிய இவர்கட்குஞ் சொல்ல அரிதாயினும், வியாதமுனிவர் சொல்லியவகையே யுங்களுக்குஞ் சுருக்கிச் சொல்லுவேனென்று வருந்தவஞ் செய்த சூதமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினர். எ - று. (௩௫)

புராணவரலாற்றுப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௱௩௧.

பதிகம்.

மதிமிகுஞ் சோம காந்தன் வனம்புகத் துணிந்த வாறுங்
கதிதரு மகற்கு நீதி கடைப்பிடித் துரைத்த வாறும்
விதியுளி யபிடே கித்து வேந்தவற் களித்த வாறும்
பதியகன் றில்லா ளோடும் படர்ந்து கான் புகுந்த வாறும்.

(இ - ள்) அறிவுமிக்க சோமகாந்த மன்னன் வனம்புகத் துணிந்தவகையும், நற்கதியைக் கொடுக்கத்தக்க புத்திரனுக்கு உறுதியாக நீதிமார்க்கத்தை யுரைத்தவகையும், அவனுக்கு விதிப்படி இராச்சியாபிடேகஞ்செய்து இராசரிகங்கொடுத்தவகையும், மனைவியுடன் நகரத்தினின்று நீங்கிச்சென்று வனத்தையடைந்தவகையும். எ - று.

இதுமுதல் முப்பத்துநான்கு செய்யுள்களுங் குளகம் தண்டியலங்காரம் "குளகம் பலபாட் டொருவினை கொள்ளும்" என்றது சூத்திரம். (க)

ஆங்குறை பிருகு வென்னு மறிஞனை யடுத்த வாறுந்
தீங்கறு முனிவன் பண்டு செய்வினை யிரண்டும் வெவ்வே
றாங்கவற் குரைத்த வாறு மொளிர்மணி மோலி வேந்தன்
றாங்கிய பிரம சாயை யொடும்பிணி தவிர்ந்த வாறும்.

(இ - ள்.) (சோமகாந்தன்) அவ்விடத்தில் வசித்த பிருகுமுனிவனை யடுத்தவகையும், முற்காலத்தில் (சோமகாந்தன்) செய்த (நல்வினை தீவினையாகிய) இருவினைகளையும் குற்றமற்ற பிருகுமுனிவன் அவனுக்கு வெவ்வேறாகச் சொல்லியவகையும், பிரகாசிக்கின்ற இரத்தின கிரீடமணிந்த சோமகாந்தன் தாங்கிய பிரமஹத்தியையும் பிணியையும் விலகியவகையும். எ - று. (௨)

மறைநெறி வியாதன் புந்தி மயங்கினான் மலரின் வைகு
மிறைவனை யடுத்த வாறு மிபமுகன் மனுவை வேதன்
முறையுளி வியாதன் காதின் மொழிந்ததுங் கணேசன் பாத
நறைமலர் மூவ ருந்தா நயந்துபா சித்த வாறும்.

(இ - ள்.) வேதநெறியையுடைய வியாதமுனிவன் மதிமயக்குற்று, அன்றலர்ந்த தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமதேவனை யடுத்தவகையும், பிரமதேவன் விநாயகக்கடவுளுடைய மந்திரத்தை வியாதமுனிவன செவியில் முறைப்படி யுபதேசித்தவகையும், கணேசமூர்த்தியினுடைய பாதமாகிய தேன் பொருந்திய தாமரைமலரை மும்மூர்த்திகளும் விரும்பி யுபாசனைசெய்தவகையும். எ - று. (௩)

முத்தொழின் மூவ ருக்கு முன்னவ னளித்த வாறு
மெத்திய விசுவ மெல்லாம் விளங்குதன் னகட்டன் றானை
யுய்த்தனன் றெரித்த வாறு முலகயன் படைத்த வாறுஞ்
சித்திபுத் திகளை நாதர் திருமணம் புரிந்த வாறும்.

(இ - ள்.) முன்னோனாகிய விநாயகப்பெருமான் திரிமூர்த்திகளுக்கும் (சிருஷ்டியாதி) முத்தொழில்களை (கைகூடும்படி) திருவருள் செய்தவகையும், மிக்கவுலகமெல்லாம் விளங்கிய தமது திருவயிற்றில் அவர்களைச் செலுத்தி யுணர்த்தியவகையும், பிரமன் உலகைச் சிருட்டிசெய்தவகையும், விநாயகக்கடவுள் சித்திபுத்திகளைத் திருமணஞ்செய்தவகையும். எ - று. (௪)

மாறுயர் மதுகைத் திண்டோண் மதுகயி டவரைக் கொல்ல
வாறெழுத் தரவப் பள்ளி யமரனு தரித்த வாறும்
வீறுபுத் திரனி லாமல் வெறிவன மடுத்த வீமன்
றேறிய விச்சு வாமித் திரன்கழல் சேர்ந்த வாறும்.

(இ - ள்.) பகைமைமிக்க வலிதங்கிய திண்ணிய தோளையுடைய மதுகயிடவர்களைச் சங்கரிக்க, சேடசயனத்திலமர்ந்த திருமால் சடக்கரமநுவைச் சபித்தவகையும், சிறப்புடைய மகப்பேறின்றி மணங்கமழும் வனத்தையடைந்த வீமன், தேறிய விச்சுவாமித்திர முனிவனுடைய பாதங்களையடுத்தவகையும். எ - று. (௫)

புக்கவேல் வீம னுக்குப் புகன்முனி யவன்கு லத்துத்
தக்கனோய் தீர்த்த வண்ணஞ் சாற்றிய வாறுந் தக்கன்
முக்கல ருபதே சங்கொண் முறைதெரித் திட்ட வாறுந்
தக்கன்முற் பிறப்பிற் சாபந் தாங்கிய துரைத்த வாறும்.

(இ - ள்.) (வனத்திற்) புகுந்த வீமனுக்கு, (மேற்) கூறிய விச்சுவாமித்திர முனிவன், அவனுடைய குலத்துத்தக்கன் நோய்தீர்ந்த விதத்தைச் சொல்லியவகையும், தக்கன் முக்கலமுனிவனுடைய உபதேசத்தைக்கொண்ட முறையைக் கூறியவகையும், முற்பிறப்பில் தக்கன சாபம்பெற்ற துரைத்தவகையும். எ - று. (௬)

உற்றவித் தக்கன் பண்டைச் சனனத்தி லுதித்த மைந்தன்
பற்றில னாகி முத்தி படர்ந்தமை யுரைத்த வாறுங்
கொற்றவ னாக வேழங் கோதையைச் சூட்டத் தக்க
னற்றமில் விதர்ப்ப தேய மாண்டமை யுரைத்த வாறும்.

(இ - ள்.) பொருந்திய இந்தத் தக்கன் முற்பிறப்பிற் பிறந்த புதல்வன் பற்றில்லாதவனாகி முத்தியடைந்தமை யுரைத்தவகையும், அரசனாகும்படி யானையானது மாலைசூட்ட; தக்கன் குற்றமில்லாத விதர்ப்பதேயத்தை யரசுசெய்தமை யுரைத்தவகையும். எ - று.. (௭)

அந்தமா தவனவ் வீமற் கருண்மனுப் புகன்ற வாறு
மைந்தனு கியவு ருக்கு மாங்கதன் முகுந்தை சாபந்
தந்திட மெலிந்த வாறுஞ் சார்ந்துநா ரதனன் றற்கு
வெந்திறற் சாபத் தீர்வு மேதக வுரைத்த வாறும.

(இ - ள்.) அந்த விசுவாமித்திர முனிவன் அவ்வீமனுக்கு அருள்புரியும் மந்திரோபதேசஞ்செய்தவகையும், புதல்வனுக்கு உருக்குமாங்கதன் முருக்கை சாபங்கொடுக்க மெலிவுற்றவகையும், நாரதமுனிவன் அங்கு வந்து அவ்வுருக்குமாங்கதனுக்குச் சிறப்பாகச் சாபவிமோசனம் கூறியவகையும். எ - று. (அ)

இந்திரன் சாபம் பெற்ற தியம்பிய வாறுந் தேவர்
மந்திரி கவுத மன்பான் மனுப்பெற்ற துரைத்த வாறு
மிந்திரற் கதனை யன்னா னியம்பிய தறைந்த வாறு
மிந்திரன் பூசை யாற்றி விண்ணின்மே லிருந்த வாறும்.

(இ - ள்.) இந்திரன் சாபம்பெற்றதைச் சொல்லியவகையும், பிரகற்பதிமுனிவன் கௌதமமுனிவனிடம் மந்திரோபதேசம்பெற்ற துரைத்தவகையும், அப்பிரகற்பதி முனிவன் அம்மனுவை இந்திரனுக்குரைத்ததைக் கூறியவகையும், இந்திரன் (விநாயகக்கடவுளைப்) பூசைசெய்து தேவலோகத்திலிருந்தவகையும். எ - று. (கூ)

உருக்குமாங் கதன்பின் முத்தி கிளையொடு முற்ற வாறுந்
திருக்கறு தந்தை பான்மந் திரங்கிருச் சமத னென்பா
னுருக்கமொ டுற்ற வாறு முவன்வரம் பெற்ற வாறும்
பெருக்குறு வரங்க ளேற்றுத் திரிபுரன் பெற்ற வாறும்.

(இ - ள்.) பின்னர், உருக்குமாங்கதன் தன் சுற்றத்தாரோடும் முத்திபெற்றவகையும், கிருச்சமதனென்பவன் குற்றமற்ற தன் தந்தையினிடமாக அன்புடன் மந்திர மேற்றவகையும், அவன் வரம்பெற்ற வகையும், திரிபுரன் தவஞ்செய்து பெருக்கமைந்த வரங்களைப் பெற்றவகையும். எ - று. (க0)

திரிபுர னுலக மூன்றுஞ் சென்றர சாண்ட வாறு
மரிமுதற் றேவ ரன்னா னறவரம் பெற்ற வாறு
முரியநல் வரநஞ் சுண்டெ வொருவனும் பெற்ற வாறு
மரியயற் கரியா னந்த முப்புர மழித்த வாறும்.

(இ - ள்.) திரிபுரன் திரிலோகங்களிலுஞ் சென்று அரசுசெய்த வகையும், திருமால்முதலிய தேவர்கள் அத்திரிபுர னழிய வரம் பெற்றவகையும், விடபானஞ்செய்த ஒப்பற்ற சிவபெருமானும் (விநாயகரிடத்து) நல்ல வரங்களைப் பெற்றவகையும், விண்டுவுக்கும் பிரமனுக்கும் (தேடுதற்கு) அரிய சிவபிரான் அந்தத் திரிபுரத்தை யழித்தவகையும். எ - று (கக)

இமையவெற் பரையன் பாங்க ரேரம்பன் சதுர்த்தி நோன்பை
யுமையவள் கேட்ட வாறு முவந்தவ ளேற்ற வாறுங்
கமைபெறு பிருகு சொல்லக் கருத்தம னேற்ற வாறு
மமைகவு தமனுங் கோத நளனனுட் டித்த வாறும்.

(இ - ள்.) இமாசல மன்னனிடமாக உமாதேவியார் விநாயக சதுர்த்திவிரதத்தைக் கேட்டவகையும், அவ்வுமாதேவியார் களிப்புற்று (அவ்விரதத்தை) அநுட்டித்தவகையும், சாந்தம்பொருந்திய பிருகுமுனிவன் சொல்லக் கருத்தமன் அநுட்டித்தவகையும், பொருந்திய கவுதமமுனிவன் கூற நளன் அநுட்டித்தவகையும். எ - று.

சுந்தர மனைவி நோற்பத் தொக்கபா தலத்தி னீங்கிச்
சந்திராங் கதன்மண் வந்து தானுநோற் றிருந்த வாறு

மைந்துறு மவுணர்த் தாக்க மயிலூர்தி நோற்ற வாறும்
வெந்ததன் னுருவம் வேண்டி வேண்மத னோற்ற வாறும்.

(இ - ள்.) அழகிய மனைவியானவள் நோற்றலால், தொகுதியாகிய பாதலத்தினின்று நீங்கி, சந்திராங்கதன் பூமியில் வந்து தானும் நோற்றிருந்த வகையும், மயில் வாகனமுடைய முருகப்பிரான் வலியுடைய அசுரனைக்கொல்ல நோற்றவகையும், வேளாகிய மதனன் சாம்பரான தன் வடிவுபெறக் கருதி நோற்ற வகையும். எ - று.

மாதொரு பாகர் சீற வலியழி யாதி சேடன்
கோதற நோற்ற வாறுங் கொற்றவன் சூர சேனன்
பூதலம் விமானத் தோடு பொருக்கென வீழ்ந்து நின்ற
மேதகு மகவான் றன்னை வியப்புற வினைய வாறும்.

(இ - ள்.) உமாதேவி பாகராகிய சிவபெருமான் கோபிக்க, வலியிழந்த ஆதி சேடன் குற்றமற நோற்றவகையும், அரசனாகிய சூரசேனன் விமானத்துடனே வீழ்ந்து பூமியி லிறங்கிநின்ற மேம்பட்ட இந்திரனைவியக்கும்படி வினவிய வகையும். எ - று.

மருவுசங் கடச துர்த்தி விரதந்தன் பிதிரர் சேரப்
புருசுண்டி நோற்ற வாறும் புத்திரப் பேறு வேண்டி
கிருதவீ ரியன்கா னத்துக் கெழீஇத்தவம் புரிந்த வாறுங்
கருதுகோ ளாக வேயங் காரக னோற்ற வாறும்.

(இ - ள்.) பொருந்திய சங்கட சதுர்த்தி விரதத்தை, புருசுண்டி யென்போன் தன்பிதிரர்கள் மோக்ஷமடைய நோற்றவகையும், கிருத வீரியன் புத்திரப்பேற்றினை விரும்பி வனத்துச் சேர்ந்து தவஞ்செய்த வகையும், அங்காரகன் நினைக்கத்தக்க கிரகமாகும்படி நோற்றவகையும். எ - று. (௧௫)

எள்ளியே ரம்பன் பாங்க ரெய்திய சாபஞ் சோமன்
றள்ளுற நோற்ற வாறுஞ் சங்கட சதுர்த்தி நாளிற்
கொள்ளுறும் புத்தி யின்றிக் குளிரறு கிறைவற் கிட்டுத்
துள்ளிடைக் கரம்பு லைச்சி தூயவீ டடைந்த வாறும்.

(இ - ள்.) சந்திரன் (யாவராலும்) இகழ்வுற்று, விநாயகரிடம் (அடைந்து) தான் பெற்ற சாபந் தள்ளுறும்படி நோற்ற வகையும், சங்கட சதுர்த்தி நாளில் தனக்குத் தெரியாமல், [அபுத்தி பூர்வமாகிய] தண்ணிய அறுகினை விநாயகருக்குச் சாத்தி, துள்ளிடைக் கரம்புலைச்சி புனிதமாகிய வீட்டையடைந்த வகையும். எ - று. (௧௬)

குறுகன லாசு ரப்போர்க் கொடியனை விழுங்கும் வெம்மை
யறுகருச் சனையான் முக்க ணைங்கர னீத்த வாறும்
வறியவன் செல்வ மெய்த வளரறு கொன்று வாங்கி
யிறையவ னோர்ந்து பல்வே றதிசய மிழைத்த வாறும்.

(இ - ள்.) சமீபித்த அனலாசுரனென்னுந் தீயோனை விழுங்கிய வெப்பத்தை, திரிநேத்திரங்களையும் ஐந்து கரங்களையுமுடைய விநாயகக்கடவுள் அறுகருச்சனையா லொழித்தவகையும், தரித்திரன் செல்வமடையும்படி வளர்கின்ற அறுகொன்றனை வாங்கி இறைவனாகிய விநாயகக்கடவுளாராய்ந்து, பலவேறு சிறப்புற்ற அற்புதங்களைச் செய்தவகையும். எ - று. (௧௭)

வரக்கவுண் டின்னி யன்றன் மனைவியோ ராறுகு தூக்கித்
தரக்கன கங்கண் மூவர் சகலமு மிகரா வாறு
மரக்கனே கிராத னென்னு மவர்வன்னி யிலையொன் றர்ச்சித்து
திரக்கமிக் குறுமே ரம்ப னெழிலுல கடைந்த வாறும்.

(இ - ள்) சிறந்த கவுண்டின்னியனுடைய மனைவி ஓராறனை (குபேரன் முன் தீராசில்) தூக்கிக்கொடுக்க, பொற்குவியல்களும் திரிமூர்த்திகளும் யாவும் நிகரா காத வகையும், அசுரனும் வேடனுமாகியவர்கள் ஓர் வன்னிபத்திரத்தினு லர்ச்சித்துக் கிருபையை மிகுதியாகவுடைய கணேசமூர்த்தியினுடைய அழகிய வுலகத்தை யடைந்தவகையும். எ - று. (கஅ)

இரணிய கசிபைத் தாக்க விந்திரா மணாளற் காற்ற
வரமினி தளித்த விண்டு விநாயகன் மலர்த்தாள் போற்றிக்
கரவின்மா வலியை வென்று வாமனன் களித்த வாறு
மரவக லலகுற் கீர்த்தி யருமகப் பயந்த வாறும.

(இ - ள்.) இரணியகசிபனைக் கொல்ல விஷ்ணுமூர்த்திக்கு மிக்க வரத்தை இனிதாகக்கொடுத்த விண்டு விநாயகருடைய மலர்போன்ற திருவடியைத் துதித்து வஞ்சகமாக மாவலியைச் சயித்து வாமனன் சந்தோஷித்தவகையும், பாம்பின் படம் போலும் அகன்ற அல்குலையுடைய கீர்த்தியென்பவள் அரிய குழந்தையைப் பெற்ற வகையும். எ - று. (க௯)

வன்னியின் பூசைப் பேற்றால் வல்விடந் தவிர்ந்த கீர்த்தித்
தன்மக னுய்ந்த வாறுஞ் சமியுமந் தாரன் றானும்
வன்னிமந் தார மான வாறும்வா னவர்கள் சாப
மன்னவர் மனைவி மார்க ளருச்சிப்பத் தீர்ந்த வாறும்.

(இ - ள்) வன்னியின் பூசாபலனால் வலிய விடவேகத்தைத் தவிர்ந்த கீர்த்தியின் மகன் பிழைத்த வகையும், சமியும மந்தாரனும் முறையே வன்னியும் மந்தாரமுமான வகையும், தேவர்கள் சாபம் அவர் மனைவியர் அருச்சனைசெய்ததால் ஒழிந்த வகையும். எ - று. (உ0)

கிப்பிரப் பிரசா தன்றான் கிளர்வரம் பெற்ற வாறு
மொப்பறு கிருத வீரி யன்மக வுயிர்த்த வாறும்
வெற்பினிந் திரவி மானம் விண்ணிடை யெழுந்த வாறுந்
தப்பறு சூர சேனன் முத்தியிற் சார்ந்த வாறும்.

(இ - ள்.) கிப்பிரப்பிரசாதனென்பான் விளங்குகின்ற வரம்பெற்ற வகையும், சமானமற்ற கிருதவீரியன் மகவுபெற்ற வகையும், மலைபோன்ற இந்திரவிமானம் ஆகாயத்திலெழுந்த வகையும், குற்றமற்ற சூரசேனன் முத்தியிற் கலந்த வகையும். எ - று.

பராவிய பரசு ராமன் பல்வரம் பெற்ற வாறு
மிராவணன் பணிந்த வாறு மகத்திய னிறைஞ்சு மாறும்
விராவுகா சிபன்முன் ஞானோர் பூசனை விளைத்த வாறு
மராவகட் டனைக்கிகா மைமாயிரம் பண்ண வாறும்.

(இ - ள்.) துதிசெய்த பரசுராமன் பல வரங்களைப்பெற்ற வகையும், இராவணன் பூசித்த வகையும், அகத்தியன் ப[illegible] வகையும், (அன்பு) கூடிய காசிபன்முதலானோர் பூசித்த வகையும், பாம்பினை உதரத்திற் (பந்தனமாகக்) கட்டிய விநாயகக் கடவுளுடைய சகஸ்திரநாமங்களைச் சாற்[illegible] வகையும். எ - று. (௨௨)

கணனெனு மரச னொற் கபிலமா தவன்கைச் சிந்தா
மணிகவர்ந் தரம்பு செய்ய மாதவன் போற்றிச் செய்த
விணையெரி வேள்வி நின்று மெம்பிரா னவதா ரஞ்செய்
தணிவகுத் தமர்ந்தன் னானை யழித்தது மீட்ட வாறும்.

(இ - ள்.) முன்னாளில், கணனென்னு மனனன் பெருந்தவமுடைய கபில முனிவன் கையிலிருந்த சிந்தாமணியை யபகரித்துத் துன்பம் விளைப்ப,அக்கபிலமுனிவன் வளர்த்திய பூங்கொத்துபோன்ற யாகதீயினின்றும் எமது பெருமான் திருவவதாரஞ்செய்து அணிவகுத்திருந்து அக்கணனை யழித்து அச்சிந்தாமணியை மீட்ட வகையும். எ - று. (௨௩)

அம்புயக் கிழவன் மேனா ளாவிப்ப வதனிற் றோன்றி
யும்பர்கண் முதலோர்க் கின்ன லுறுத்துசிந் தூரன் றன்னை
யமபிகை யிடத்திற் றோன்றி யடற்கரி முகவ னாகித்
தம்பிரான் கொனறெல் லோர்க்குந் தண்ணருள் புரிந்த வாறும்.

(இ - ள்.) தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமன் முற்காலத்திற் கொட்டாவிவிட, அதினின்று தோன்றித் தேவர்கள் முதலானவர்கட்குத துன்பம் விளைத்த சிந்தூரனென்பவனை, கணேசப்பெருமான் உமாபிராட்டியாரிடத்தில் வலிதங்கிய யானைமுகவனாகித் தோன்றிக் கொன்று யாவர்க்குந் தண்ணிய கிருபைபுரிந்த வகையும். எ - று.

வேந்தபி நந்த னன்றன் வேள்வியோ டேனை யோர்தங்
காந்தெரி வேள்வி யாதி கருமமுங் கெடுத்துத் துன்பே
யீந்தவிக் கினனை நாத னிருடிபார் சுவர்பாற றோன்றிப்
போந்தமாத் திரத்திற் றாழ்த்திப் புவனங்கள் காத்த வாறும்.

(இ - ள்.) அரசனாகிய அபிநந்தனனுடைய யாகத்துடன், மற்றவர்களுடைய பிரகாசிக்கின்ற அக்கினிகாரியமாகிய யாகமுதலிய (புண்ணிய) கருமங்களையுங் கெடுத்து, (உலகுக்குத்) துன்பத்தையே கொடுத்த விக்கினனென்பவனை, விநாயகக்கடவுள் பார்சுவ விருடியிடமாகத் தோன்றி, வந்தமாத்திரத்திலே யடக்கி, உலகங்களைக் காத்த வகையும். எ - று. (௨௫)

தூமறை கவரச் சங்கா சுரனிறை மறையோ னாகி
மாமறை வழக்கஞ் செய்து வருங்கம லாசு ரன்ற
னேமவல் லுயிரை வேள்வி யிடத்துநின் றெழுந்த மஞ்ஞைக்
காமரு பறவை யூர்ந்து கறுத்தருள் புரிந்த வாறும்.

(இ - ள்.) சங்காசுரன் புனிதமாகிய வேதங்களை யபகரித்தலால், விநாயகக் கடவுள் வேதியனாகிப் பெருமைபொருந்திய வேதவழக்கஞ்செய்து, வருகின்ற கமலாசுரனுடைய மூர்க்கமுற்ற வலியவுயிரை, யாகத்தினின்று தோன்றிய அழகிய மயிற் பறவையையூர்ந்து கோபித்து, அருள்புரிந்தவகையும். எ - று. (௨[illegible])

சிந்துவென் றுரைக்குந் தீயோன் றேவரைச் சிறையில் வைப்ப
வந்தரி யிடத்தே ரம்பு லவதரித் தவுணர் செய்த
வெந்திறன் மாயை யெல்லாம் வென்றவன் றனையுங் கொன்று
நந்திய வேத நீதி வழங்கநன் றளிக்த வாறும்.

(இ - ள்.) சிந்துவென்று சொல்லுங் கொடியோன் தேவர்களைச் சிறையிலிட, விநாயகக்கடவுள் உமாதேவியாரிடமாகத் திருவவதாரஞ்செய்து, அசுரர்கள் செய்த வெவ்விய வலியமைந்த மாயைகளையெல்லாம் வென்று அவனையுங்கொன்று, குறைவுற்ற வைதிக மார்க்கமானது நன்றாக வழங்கும்படி அருளியவகையும். எ - று (உஎ)

மாதவ னென்னு மனனன் மணமகள் சுமுகை யென்பாண்
மாதவம் புரிய வன்னுண் மருங்கொரு பாலனாகி
யேதமற் றவட்குச் செய்த வெறுழ்வலித் தூமன் றன்னைப்
பாதலத் தவிந்து வீழப் பராபரன் முனிந்த வாறும்.

(இ - ள்.) மாதவனென்னு மரசன் மனைவியாகிய சுமுகையென்பவள் பெருந்தவஞ்செய்ய, பராபரனாகிய விநாயகக்கடவுள் அவளிடத்தில் ஒரு பாலனாகி, அச்சுமுகைக்குத் தீமைசெய்த பெருவலியுடைய தூமனென்பவனைப் பாதலத்தில் அழிந்து வீழும்படி கோபித்தவகையும். எ - று.

பராபரன் - பரமும் அபரமுமானவன். பலாக்கு மேம்பட்டது சிவமென்பது சித்தாந்தம். (உஅ)

பெருமறைக் காதி யான பிரணவ மனுவி னின்றும்
பொருகளி றீச னாகப் பொருந்துமை பிடியாய்க் கூடித்
தருமொரு தோன்ற லாகித் தந்திமா முகனைச் சாய்த்து
வெருவுறு மாயன் சாபம் விநாயகன் றீர்த்த வாறும்.

(இ - ள்.) பெரிய வேதங்கட்காதியாகிய பிரணவமந்திரத்தினின்றும், சிவபெருமான் போர்புரியும் ஆண் யானையாகவும், உமாதேவியார் பொருந்திய பிடியானையாகவுந் திருவிளையாடல்செய்து பெற்ற ஒப்பற்ற தலைவனாகி, வலிய கயமுகாசுரனைக் கொன்று, அஞ்சிய விண்டுவின் சாபத்தை விநாயகக்கடவுள் தீர்த்தவகையும். எ - று.

கருதிய தருளே ரம்பன் கசியப னதிதி யோடு
பொருவறு தவங்க ளாற்றப் புத்திர னவர்கட் காகித்
திருகிய மனத்துத் தேவாந் தகனராந் தகனைச் செற்று
மருவுதன் னுலகங் காசி மன்னனுக் களித்த வாறும்.

(இ - ள்.) (அன்பர்) எண்ணியவற்றை யருள்புரியும் விநாயகக்கடவுள், கசியபமுனிவன் (தன்மனைவியாகிய) அதிதியுடன் ஒப்பற்ற தவங்கள்செய்ய, அவர்கட்குப் புத்திரனாகி, கோணிய மனத்தையுடைய தேவாந்தகன் நராந்தகன் என்போரைக் கொன்று, பொருந்திய தம்முடைய உலகவாழ்க்கையைக் காசிராசனுக்குக் கொடுத்த வகையும். எ - று. (௩0)

சுரர்துய ரகற்றி வெற்பின் றோகையா னனத்திற் றோன்றி
விரவருள் வழங்குந் துண்டி விநாயக னான தேவ

னரவணி விசுவ நாத னணிநகர்க் காசி யெய்த
வரமலி திவோதா னன்மெய் மனத்தினைத் திரித்த வாறும்.

(இ - ள்.). மிக்க அருள்சுரக்குந் துண்டி விநாயகக்கடவுள், தேவர் துன்பத்தையொழித்து, பார்வதிதேவியார் திருமுகத்திற்றோன்றிச் சர்ப்பாபரணமணிந்த விசுவநாதப்பெருமான் அழகிய காசிநகரத்தையடையும்படி, மிக்க வரத்தைப்பெற்ற திவோதானனுடைய உண்மைமனத்தை மாற்றியவகையும். எ - று. (௯க)

விடமணி மிடற்றி னோனை விநாயக னாகிச் சென்று
மடமறு மரீசி தன்பால் வல்லபை யாகி வைகு
கடவளை மாதை வேட்டத் தழலெதிர் மாயோ னீன்ற
விடர்தபு மாத ரார்பன் னிருவரை மணந்த வாறும்.

(இ - ள்.) ஆலத்தையணிந்த கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானே விநாயகக்கடவுளாகச்சென்று, அறியாமை நீங்கிய மரீசிமுனிவனிடத்தில் வல்லபையாகிப் பொருந்திய பார்வதிதேவியின் அம்சபூதையை மணமுடித்து, அவ்வக்கினி முன்னரே திருமால் பெற்ற துன்பமற்ற பன்னிருமாதர்களை மணஞ்செய்தவகையும். எ - று.

மாயவன் விநாய கன்பான் மற்றவன் கீதை கேட்டுத்
தூயமெய்ஞ் ஞான னந்தத் தொல்லியல் புணர்ந்த வாறு
மேயவிப் புராணங் கேட்ட வியாசனே ரம்பற் போற்றி
யாயுமிப் புராண மெல்லா மணிபெற விரித்த வாறும்.

(இ - ள்.) விஷ்ணுமூர்த்தியானவர் விநாயகக்கடவுளிடத்தில் விநாயக கீதையைக்கேட்டுப் புனிதமாகிய உண்மை ஞானனந்தத்தின் பழமையாகிய இயற்கையையறிந்தவகையும், பொருந்திய இந்தப்புராணத்தைக்கேட்ட வியாசமுனிவன் விநாயகக்கடவுளைத் துதிசெய்து, ஆராய்கின்ற இந்தப்புராணத்தை அழகுற விரித்துக்கூறியவகையும். எ - று. (௯௩)

பன்னிய பிருகு தன்பாற் பார்க்கவ புராணங் கேட்ட
மன்னவன் சோம காந்தன் மதமுகக் களிற்றுத் தேவன்
றன்னுல கடுத்த வாறுஞ் சாற்றினன் சூத மேலோ
னன்னவ னுரைத்த வாறே யவையெலாம் புகலப் புக்கேன்.

(இ - ள்.) சொல்லிய பிருகுமுனிவனிடத்தில், பார்க்கவபுராணத்தைச் சிரவணஞ்செய்த சோமகாந்தராசன், குளிர்ந்த மதப்பெருக்குடைய யானைமுக விநாயகக்கடவுளுலகத்தைச் சேர்ந்தவகையும், சூதமுனிவன் (நைமிசாரணிய முனிவர்களுக்குக்) கூறினன். அம்முனிவன் கூறியவகையே அவற்றையெல்லாஞ் சொல்லத்தொடங்கினேன். எ - று.

பதிகமாவது - பல்வகைப்பொருளையுந் தொகுத்துக் கூறுவது. இங்கே விநாயகக்கடவுளுடைய பல்வகை மான்மியங்களையுந் தொகுத்துக்கூறலால், பதிகமெனப் பெயர்வந்ததென்க.

"பதிகத் தியல்பு பல்வகைப் பொருளைத்
தொகுதி யாகத் தொகுத்துரைப் பதுவே."—என்பது சூத்திரம். (௯௪)

பதிகம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௱௮௩.

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முதலாவது

உபாசனைகாண்டம்.

சோமகாந்தன் வணம்புகத்துணிந்தபடலம்.

கன்னியிள வாளைகய நின்றுமிசை வாவத்
துன்னிய பசுங்கமுகின் மீதுவளர் தூவி
யன்னமெதிர் பாய்ந்தலகின் வவ்வியமர் தேயந்
தன்னிகரி லாதசவு ராட்டிரமென் றுண்டே.

(இ - ள்.) மிக்க இளமையுடைய வாளைமீன்கள் கயத்தினின்று மேலேபாய, நெருங்கிய பசிய கமுகமரத்தின்மீது வளர்கின்ற தூவியையுடைய அன்னமானது எதிரேபாய்ந்து (அதனை) மூக்காற் கொத்திப்பொருந்துகின்ற தனக்குத்தானே யொப்பாகிய சவுராட்டிரதேயமென்று (ஓர் தேயம்) உண்டு. எ - று.

கன்னியிளவாளை - நாகிளங்கமுகு என்றாற்போல. தூவி - அன்னச்சிறகு. அலகு - பறவைமூக்கு; இதனைத் துண்டமெனவுங் கூறுப.

கயனின்றும் என்றும் பாடம். கயல் - சேற்றுக்கெண்டை. (க)

நாவலர்க ளாவினிடை நாட்டியவந் நாட்டி
லேவலரு மாதருமி யற்ற வெழின் மிக்க
வோவமனை யார்புரியு மோரைமலி சோலைத்
தேவநக ரென்றுதிசை போமிசைய துண்டே.

(இ - ள்.) நாவின்வன்மையுடைய புலவர்கள் நாவால் நிலைநிறுத்திய அச்சவுராட்டிரதேயத்திலே, அரிய மங்கையர்களும் ஏவல்செய்யும்படி அழகுமிக்க சித்திரம் போன்ற பெண்கள் செய்கின்ற விளையாட்டுகள் மிகுந்த சோலைசூழ்ந்த தேவநகரென்று திசைகளிற்சென்ற கீர்த்தியையுடையது (ஓர்நகரம்) உள்ளது. எ - று.

ஓரை - மாதர் விளையாட்டு. இசை - கீர்த்தி. (உ)

மாந்தர்மகிழ் கூரவள மாநகரி ருந்தே
யேந்துதிணி தோளினிரு மாநில னிறுத்தும்
போந்தமரின் வேந்தர்புறங் கண்டுவருஞ் சோம
காந்தனெனும் மன்னனரு ளாற்கடலை வென்றான்.

(இ - ள்) மனிதர்கள் களிகூருமபடி வளமமைந்த சிறந்த தேவநகரத்திலிருந்து, உயர்ந்த வலிய புயத்தின்பேரிற் பெருமைதங்கிய பெரிய பூமியைத்தாங்குகின்ற யுத்தத்தில் வந்த அரசர்களைப் புறமுதுகு கண்டு வருகின்ற சோமகாந்தனென்னும் பெயரையுடைய மன்னவன் கருணையாற் கடலைவென்றவனும். எ - று.

இதுமுதல் ஐந்து செய்யுள்கள் ஒரு தொடர். (௩)

தக்கவறி வாலமரர் தங்குருவை வென்றான்
மிக்கபொறை யானெடிய மேதினியை வென்றான்
றொக்கவொளி யாலிலகு சூரியனை வென்றா
னக்கபுக ழானுவவு நாண்மதியை வென்றான்.

(இ - ள்.) தகுதியாகிய உணர்வினால் தேவர் குருவாகிய பிரகற்பதி முனிவனைவென்றவனும், மிகுந்த பொறுமையினாற் பெரிய பூமியை வென்றவனும், கூடிய வொளியினாற் சூரியனை வென்றவனும், விளங்குகின்ற கீர்த்தியாற் பூரணைச்சந்திரனை வென்றவனும். எ - று.

உவவு - உவாவென்பதன்றிரிபு. உவா - அமாவாசை பூரணைகள்; இவற்றுள் நாண்மதியென்றது நோக்கிப் பூரணை யெனப்பட்டது. (௪)

ஆணையத னால்வடவை யங்கியினை வென்றான்
கோணைவலி யாற்குலவு மேருவரை வென்றா
னேணையுறு முள்வலியி னேரிமையம் வென்றான்
வீணைவினை யான்மிதுன கின்னரமும் வென்றான்.

(இ - ள்.) கட்டளையினால் வடவாமுகாக்கினியை வென்றவனும், அழியாத வல்லமையால் விளங்குகின்ற பெரிய மேருமலையை வென்றவனும், நிலையுடைமைதங்கிய மனவலியினால் அழகிய இமாசலத்தை வென்றவனும், வீணைத்தொழிலினால் மிதுன கின்னரங்களை வென்றவனும். எ - று.

வடவை - பெண்குதிரை. ஈண்டுப் பெண்குதிரை முகமுடைய அக்கினியை யுணர்த்தியது இது சமுத்திரமானது தன் எல்லை கடவாதிருக்க இறைவனாற் கடலிற் றாபிக்கப்பட்டது. இது எவற்றையுந் தீயாலழிக்குந் தருணத்தில் வெளிப்படுவது. இதனைக் கடையனலென்றும், ஊழித்தீயென்றுஞ் சொல்வதுமுண்டு. (௫)

கைக்கொடையி னாலெழுக ரும்புயலை வென்றான்
மெய்க்கணழ கானுருவ வேண்மதனை வென்றான்
வைக்குநிதி யாலளகை மன்னவனை வென்றா
னெக்குமிகு போகமதி னிந்திரனை வென்றான்.

(இ - ள்.) கைக்கொடையினால், (கைம்மாறு கருதாத) கரிய சத்த மேகங்களையும் வென்றவனும், சரீரத்திலுள்ள அழகினால் அழகிய மதவேளை வென்றவனும், வைக்கின்ற நவநிதிகளால் அளகாபுரிக்கிறைவனாகிய குபேரனை வென்றவனும், எங்கும் மிக்க போகத்தால் இந்திரனை வென்றவனும். எ - று.

எங்கும் - எக்கும் வலித்தல்.

எழுபுயல்கள்—சம்வர்த்தம் - ஆவர்த்தம் - புட்கலாவர்த்தம் - சங்காரித்தம்- துரோணம் - காளாமுகி - நீலவர்ணமென ம். இவைமுறையே மணி - நீர் - பொன் பூ - மண் - கல் - தீக்களைப் பொழிவன.

எழுகரும்புயல் - எழுகின்றகரியமேகமெனினுமமையும்.
வேண்மதன் - இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை.

தெள்ளுகலை யாற்பெரிய சேடனையும் வென்று
னுள்ளமகிழ் நான்மறையு மோதியதி றத்தாற்
றள்ளரிய நீதிபுகல் சாத்திரம றிந்தான்
றொள்ளையறு தத்துவசொ ரூபமுமு ணர்ந்தான்.

(இ - ள்.) தெளிந்த கலைஞானங்களாற் பெரிய ஆதிசேடனையும் வென்றவனும், மனமகிழும் நான்கு வேதங்களையுமோதிய திறத்தினால், தள்ளுதற்கரிய நீதியுரைக்குஞ் சாத்திரங்களை யறிந்தவனும், துன்பமற்ற தத்துவசொரூபத்தை யுணர்ந்தவனுமாவான் எ - று. (௭)

வே று.

ருவ வானே தீவினையை யொறுத்தும் வித்தி யாதீசன்
மருவு கேமங் கரனன்மை வளர்க்கு ஞான கெம்மியனே
பொருவில் சுபல னெனவைவர் புரைதீ ரமைச்ச ருளர்பகைஞர்
குருதி பருகித் தசைதெவிட்டுங் கூர்வேற் சோம காந்தனுக்கே.

(இ - ள்) சத்துருக்களுடையஉதிரத்தைப்பானஞ்செய்துமாமிசத்தைத் தேக்கெடுக்குங் கூர்மைவாய்ந்த வேற்படைதாங்கிய சோமகாந்தனுக்கு, உருவவான் - தீவினைகளை யொழிக்கும் வித்தியாதீசன் - பொருந்திய கேமங்கரன் - நன்மையைப் பெருகச்செய்யும் ஞானகெம்மியன் - ஒப்பில்லாத சுலபன் என்று குற்றமில்லாத மந்திரிகள் ஐவருளர். எ - று.

ஓதி யுணர்ந்த மதியொளியாற் குடைய பொறிபோற் பயப்படலா
னீதி யுணர்ந்து வழிநிற்கு நிகரி லமைச்சா தமைக்கூட்டிக்
கோதி லுலகம் பொறிபத்தாக் கூறக் கோமான் பணிமுடித்திட
டேதி லரையர் நிலங்கொள்ள வெண்ணு மெண்ணம் பெரிதுடையார்.

(இ - ள்.) கற்றறிந்த ஞானவொளியுடைய சோமகாந்தனுக்கு, உடைய ஐம்பொறிகள்போலப் பயன்படுதலால், நீதிமார்க்கத்தை யறிந்து (அதன் வழியில்)நிற்கும் ஒப்பில்லாத மந்திரிகளைக்கூட்டி, குற்றமில்லாக வுலகமானது (அவனுக்குப்) பத்துப் பொறிகளென்று சொல்ல, அரசன் பணித்தவற்றை நிறைவேற்றி, அயலரசர் பூமியைக் கைக்கொள்ளும்படி கருதுங் கருத்தை மிகுதியாகவுடையவர்கள். எ - று. (௮)

கிரண மெறிக்கு மணிக்கொடிஞ்சிக் கிளர்தேர் மூவா யிரத்திரட்டி
கரட மதங்கொப் புளித்திழியுங் களிறு பதினா யிரமாகும்
விரவுநிறத்துப் பலபரியும் விளம்பிற் பதினா யிரத்திரட்டி
யரவ மலியும் படைத்தானைக் களவின் றுகு மவன்றனக்கே.

(இ - ள்.) அச்சோமகாந்தனுக்கு, கிரணங்கள் வீசும் இரத்தினக் கொடிஞ்சியானது விளங்குகின்ற தேர்கள் ஆறாயிரம். கன்னமதமானது கொப்புளித்துப் பாய்

கின்ற யானைகள் பதினாயிரமாகும். கலந்த பல நிறத்தையுடைய குதிரைகளுஞ் சொல் லுமிடத்தில் இருபதினாயிரமாகும். ஒசை... யுதத்தை யேந்திய சேனைக்கு எல்லை யில்லாததாகும். எ - று.

தானை - காலாள். இச்செய்யுள... அம்மன்னனுடைய சதுரங்க சேனை யின் அளவை சொல்லப்பட்டது. (௧௦)

கற்பால வடமீன் புறங்கண்டாள் கவினு லிரதி சசிகமலை
பொற்பா ரரம்பை திலோத்தமையைப் பொருது புறங்கண் டாளாய
னிற்பாற் கிழமை பூண்டறங்க ளெடுத்தாள் சுதன்மை யெனும்பெயரா
ளற்பார் சோம காந்தனுயி ரிரண்டா மென்ன நண்ணினாள்.

(இ - ள்.) சோமகாந்த னில்லக்கிழமைபூண்டு இல்லற நடத்துபவள் சுதன் மையென்னும் பெயரினள்; கற்பினால் அருந்ததியை வென்றவள்; அழகினால் இரதி இந்திராணி - திருமகள் - அழகமைந்த அரம்பை - திலோத்தமை முதலானாரைவென் றவள்; நல்ல வுலகமானது சோமகாந்தனுக்கு உயிரிரண்டாமென்று சொல்லும்படி பொருந்தியவள். எ - று.

வடமீன் - அருந்ததி; வடக்கிலுள்ள நட்சத்திரம்: வடதிசையிற் பல நக்ஷத் திரங்களிருப்பினுஞ் சிறப்புநோக்கி அருந்ததியையே யுணர்த்தியது. (௧௧)

இன்ன சுதன்மை வயிற்றுதித்தா னேம கண்ட னெனும்பெயரான்
கொன்னும் பதினா யிரம்யானை கோணா வலியான் பகைத்தெதிர்ந்த
மன்னர் நடுங்கப் புகையுயிர்க்கு மடங்க லனையா னிவர்பலருந்
துன்ன வளர்செங் கோலோச்சிச் சோம காந்தன் வாழ்ந்திடுநாள்.

(இ - ள்.) இத்தகைய சுதன்மையென்பாள் வயிற்றில் ஏமகண்டனென்னும் பெயரையுடைய புதல்வன் பிறந்தனன். அவன் பெரிய பதினாயிரம் யானைகளின் அழியா வலியுடையவன்; பகைகொண்டெதிர்ந்த அரசர்கள் நடுங்கும்படி புகை யுயிர்க் கின்ற ஆண்சிங்கத்தையொத்தவன். இவர்களெல்லாரும் நெருங்கியிருக்க, சோம காந்தன் வளர்கின்ற செங்கோலைச்செலுத்தி வாழுங்காலத்தில். எ - று. (௧௨)

பண்டு புரிந்த தீவினையாற் பாழி யுடம்பிற் குட்டநோய்
மண்டி யெழுந்து நிணங்குருதி வழியு முடைநீர் சீயனைத்துங்
கொண்டு மணிமந் திரமருந்து குழித்துப் புரியுந் தொறுமந்தோ
மிண்டி வளர வெய்துயிர்த்து வேந்தன் வெறுத்தங் கிதுசெய்தான்.

(இ - ள்.) சன்மாந்தரத்திற்செய்த தீவினைச்சம்பந்தத்தினால், பெருமைதங்கிய (தன்) தேகத்திற் குட்டநோய் மிகுந்தெழுந்து, நிணமும் உதிரமும் சொரிகின்றமுடை நீரும் சீயும் இவைமுதலியனவும் பொருந்தி, மணி மந்திர மருந்துகளையோசித்துச் செய்யுந்தோறும், ஐயோ! அதிகரித்துவளரப் பெருமூச்சுவிட்டு,சோமகாந்தன்(போகங் களை) வெறுத்து இவ்வாறு செய்தனன். எ - று.

மணி - வாலரசகுளிகை. (௧௩)

வேறு.

வயமலி மடங்கலேற் றணையின் வைகியே
வியவரி னமைச்சரை விளிப்ப மற்றவர்

பயனுற வந்தடி பணிந்தெ ழுந்தபின்
னயமொழி யானுள நைந்து கூறினன்.

(இ - ள்.) வெற்றிமிகுந்த சிங்காதனத்திலிருந்து, வேவுகாரர்களால் மந்திரிகளை யழைக்க, அவர்கள் பயன்பெறும்படி வந்து (மன்னவனுடைய) பாதங்களை நமஸ்கரித் தெழுந்த பின்னர், (சோமகாந்தன்) மனம்வருந்தி இதமாகிய வார்த்தைகளாற் சொல்ல லாயினன். எ - று.

மடங்கலேற்றணை - ஆண்சிங்கங்கள்சுமந்த பீடம். (௧௪)

பொருநதலர் பகைகெடப் பொருது வென்றனென்
றிருந்திய வுலகெலாஞ் சிறப்பிற் காத்தனென்
மருந்துணு மமரர்க்கு மகமு மாற்றினென்
விருந்தினர் முகமலர் விளக்கங் கண்டனென்

(இ - ள்.) சத்துருக்கள் பகைமையொழியும்படி (அவர்களுடன்) போர்செய்து வென்றேன்; திருத்தமாகிய வுலகமுழுவதையுஞ் சிறப்புடன் காத்தேன், தேவாமிர் தத்தைப் புசிக்கும் இமையவர்கட்கு யாகங்களுஞ்செய்தேன். அதிதிகளுடைய முக மாகிய மலர்கள் மலர்ச்சிபெறச்செய்தேன் எ - று. (௧௫)

சோலையோ டறகுளந் தொட்டு மோதனச்
சாலையோ டனைத்துள தரும மாக்கியு
மாலைவாய்க் கருமமென வடாதகு நோய்தவிர்
நூலையா னறிந்தில னுனித்த கேள்வியீர்.

(இ - ள்.) நுட்பமாகிய நூற் கேள்வியையுடையவர்களே! சோலைகளுடன் தருமத்திற்காகக் குளங்களெடுத்தும், அன்ன சத்திரத்துடன் உள்ளனவாகிய தருமங் களையெல்லாஞ்செய்தும், ஆலைவாயிலகப்பட்ட கரும்பைப்போல(என்னைத்) துன்புறுத் தும் நோயை யொழிக்கத்தக்க நூலினை யானறிந்திலேன். எ - று.

அனைத்துளதருமம் - உண்டாகிய பிறதருமங்கள். தருமம் பலதிறப்படும் அவற்றுட் சிறந்தது முப்பத்திரண்டுவகைத்து. அவற்றை,

காஞ்சிப்புராணம்.

"தெய்வந்தென் புலத்தார் பூத மானிடம் பிரம மென்றா
றைவகை யெச்சம் பூர்த்தந் துறந்தவர் மடங்க ளன்பு
செய்யுமில் வாழ்வார்க் கில்ல மனைக்குப கரணந் தேம்பூப்
பெய்தமை தண்ணீர்ப் பந்த ரெங்கணும் பிறங்கு சோலை.

இரப்பவர் குருட ரெவ்வ முற்றவர்ப் புரத்தல் வெந்நோய்
துரக்குநன் மருந்து தூவாய் மகவினை யோம்பல் சுண்ணம்
பரித்தபா கடையே யெண்ணெய் பைம்புனல் குளிப்ப வேண்டு
மருக்கிளர் துவர்க ளாதி மலரணை நிலனென் கன்னி.

கடிமணம் விளக்கு மாருக் கடனொழித் திடுதே லீச
னடியவர் விழைவ வீகை யக்கமா மணிவெண் ணீறு
படியிலாக் கடவுட் பூசை யுபகர ணங்கள் பாசந்
தடிதரு வேத வாய்மைச் சைவநூல் புராண நல்கல்.

சிவபிரா னடிகீழ்ப் பத்தி செலியுறீலை றுத்த லோடு
மூவகையி னபயம் யார்க்கும் வழங்குத லுள்ளிட் டோ
நவையிரி யறமெண் ணான்கு நாடொறு நிகழ்ச்சி மாண-
பவநெறி துரக்கு ஞானப் பைந்தொடி நிறுவிப் பின்னர்.''—என்பதனானுமறிக.

சோமனே யெனவொளி துலங்கு மாட்சியாற்
சோமகாந் தப்பெயர் துன்னி னோனுட
லாமநோ யழிக்கவு நாட்டி னீங்குறாத்
தோமுறு வுளத்தையுஞ் சுடுதல் வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) சந்திரனேயென்று சொல்லும்படி ஒளிவிளங்கும் மேம்பாட்டினாற் சோமகாந்தனென்னும் பெயரையடைந்தோன் பயத்தைத்தருங் குட்டநோயானது உடலையழிக்கவும், நாட்டினின்று நீங்குறாத குற்றம்பொருந்திய மனத்தையுஞ் சுட வேண்டும். எ - று. (௯)

ஐந்துமூன் றடுக்கிய வமளி மீமிசை
யிந்திர னணவீற் றிருந்த தேசற
நொந்துமவாழ்ந் திருக்கவே நோக்கு மென்னுடல்
சிந்தவே வாளினாற் சிதைத்தல் வேண்டுமால.

(இ - ள்) மூன்றடுக்கிய பஞ்சசயனத்தில், இந்திரனும் மன நாணமுறப் பொருந்தியிருந்த அழகழியும்படி நோயுற்றும் வாழ்ந்திருக்கவே கருதும் என்னுடலை சிதறும்படி வாட்படையால் வெட்டுதல் வேண்டும். எ - று.

இந்திரனுண வீற்றிருந்த தேசுற எனப் பாடமாயின், ஏசுதலுறும்படி என்க. இந்திரன் என்பதன் பக்கலில் உயர்வுசிறப்பும்மைதொக்கது. (க௦)

பலபல வுரைப்பதென் பண்டை தீமையுங்
குலவிய பொழுதுநோய் குமைக்கு நீர்மையும்
புலமையின் மிகுந்துளீர் புந்தி செய்மினோ
நலவழி யினியவை நாடிச் சேறலே.

(இ - ள்.) நூற்புலமையின் மேம்பட்டுள்ளவர்களே! பல பல வார்த்தைகள் சொல்வதிற் பயனென்னை? பழைய வினைத்தன்மையும (தீமை) பொருந்திய காலமும், (குட்ட) நோய் துன்புறுத்துந் தன்மையும், மனதில் யோசிப்பீர்களாக இனி வனத்தைப் பொருந்திச்செல்லுதலே நலமான வழியாகும். எ-று (கக)

என்னினு மேம்படு மேம கண்டனை
மன்னிரும் மோடுமா நிலத்தைக் காக்குமா
பன்னியென் பொறையவன் பாங்க ராக்குதுந
தன்னினு மென்னினுஞ் சார்பி னென்றனன்

(இ - ள்.) என்னைக்காட்டிலும் மேம்பட்ட ஏமகண்டனை [illegible] பெரிய பூமியைக் காக்கும்படி சொல்லி, என் சுமையை யவனிடத்தில் (சேர்) [illegible] வோம். (இச்சமயம்) தன் காரியத்திலும் என் காரியத்திலுஞ் சார்ந்திருப்பீர்கள் [illegible]

[illegible]
[illegible]

மீர்க்குவுள் ளத்தரா யெங்கி யன்மையிற்
சார்ந்தவன் பயிர்துயர் [illegible]றார்:

(இ - ள்.) பொருந்திய வுள்ளத்தில், துன்பமானது வருத்த, அப்பொழுதே சிங்காதனத்தின்மேலேயே உடல்சோர்ந்தனன் [மூர்ச்சையாயினன்.] அவனைச் சூழ்ந்திருந்த (மந்திரிமார் முதலான) வர்கள் யாவரும், இரங்கிய மனமுடையவர்களாய்க் கவலைகொண்டு சமீபித்துச்சென்று அவனடையும் வருத்தத்தைத் தாமும் அடைந்தார்கள். எ - று. (உக)

கண்டவர் சிலருளங் கனாந்து கண்கணீர்
கொண்டனர் சிலர்கரங் குலைத்திட் டார்சிலர்
தூண்டமேற் சுட்டுவார் விரல்வைத் தாருடன்
மண்டிய நோயினை வைதிட் டார்சிலர்.

(இ - ள்.) (அதனைக்) கண்டவர்களிற் சிலர் மனமுருகிக் கண்களில் நீர்வடித்தார்கள்; சிலர் கையை நெரித்திட்டார்கள்; சிலர் மூக்கின்மேல் நெடிய சுட்டுவிரலை வைத்தார்கள்; சிலர் அவனுடலிற் பொருந்திய(குட்ட)நோயைத் திட்டினார்கள். எ-று.

தெய்வநொந் தனர்சிலர் சிலர்நெ ரித்திரு
கைவருந் தினர்சிலர் கையி னெற்றுபு
மெய்வருந் தினரினி வியாதி தீர்ந்திவற்
குய்வுமுண் டோமென வுழிதந் தார்சிலர்.

(இ - ள்.) சிலர் தெய்வத்தை நொந்தார்கள்; சிலர் இரு கரங்களையு நெரித்து வருந்தினார்கள்; சிலர் கையாலடித்துக்கொண்டு உடல் வருந்தினார்கள்; சிலர் இனி இவ்வரசனுக்குக் குட்டநோயொழிந்து பிழைத்தலுளதாமோவென்று (மனஞ்) சுழன்றார்கள். எ - று. (உ௩)

கல்வியிற் கேள்வியிற் காக்கு நீதியின்
வல்லவர்க் குறுங்கொலிவ் வருத்த மென்குவர்
தொல்வினைப் பயனெவர் துடைப்ப ரென்குவ
ரல்லலுற் றிவ்வகை யழுங்கி னாரெலாம்.

(இ - ள்.) (ஆங்குற்றிருந்த) எல்லோரும், கல்வியினாலுங் கேள்வியினாலும் (பிரசைகளை) இரட்சிக்கும் நீதியினாலும் வல்லவனாகிய இம்மன்னனுக்கு இவ்வருத்தம் வரலாமோவென்பார்கள்; ஊழ்வினையின் பயனை யொழிப்பவர் யாவரென்பார்கள்; துன்புற்று இவ்வகையாக வருந்தினார்கள். எ - று. (உ௪)

அக்கண மவர்தமை யமைச்சர் கையமைத்
தக்கணை யிடந்தவ னுழைச்சென் றொண்செவி
[illegible]க்குளவத் தூதினர் துலங்கு மாணெழின்
[illegible]கார் தாற்றியால் வீசு வித்தனர்.

[illegible]) அந்தக்கணத்திலேயே மந்திரிகள் அங்குள்ளாரைக் கையினாலமர்த்தி, உடனிருந்த சிங்காதனத்திலிருந்த சோமகாந்தனிடஞ் சென்று, ஒள்ளிய காதுகளிற் [illegible]வைத்தூதினார்கள். விளங்குகின்ற சிறந்த அழகு மிக்க விசிறியால்(மெல்ல) விசி[illegible]னார்கள். (உ௫)

சோகமங் கொழிதரச் சே-- காந்தனு
நாகணை யுறங்கிய நாமச் சக்கர
மேகமங் கெழுந்தென மெ · வேயெழு
தேகன திணையடி யிதயத் தெண்ணினன்.

(இ - ள்) அப்பொழுது சோகமொழிதலால், சோமகாந்தராசனும், சேஷ சயனத்திலுறங்கிய அச்சந்தருஞ் சக்கராயுதந்தாங்கிய மேகவண்ணனாகிய திருமால் எழுந்தாற்போல மெல்ல வெழுந்து, கடவுளுடைய திருவடியை மனதிற் சிந்தித்தான். எ - று. (௨௬)

வெந்திற லரசனுள விளைவு நோக்கிய
மந்திரத் தலைவர்கள் வணங்கிக் கூறுவா
ரிந்திரன் போலவே யிகலக டந்தெமைத்
தந்தைதா யினுமிகத் தாங்கி னன்றனை.

(இ - ள்) மிக்கவலியுடைய மன்னவன்மனத்துற்ற துன்பத்தைப் பார்த்த மந்திரி சிரேட்டர்கள் பணிந்து சொல்கின்றார்கள் இந்திரனைப்போலவே பகைமையொழித்து எங்களைத் தந்தைதாயைக்காட்டிலும் மிகவும்(தயையொடு)காத்துவந்தனை.எ-று.

அனையநீ யழிபிணி யடாகருஞ் செவ்வியி
னினைதரு வனத்திடை யேக விட்டுநன
மனையிடை வாழ்துமேன மதியின் மிகருளோந
தனைநிகா தருமமு நகைக்குஞ் சாலவே.

(இ - ள்) அவ்வகைய நீ குட்டநோயால் வருந்துங்காலத்தில், துன்பஞ்செய்யும் வனத்திற் செல்ல (உன்னை) விடுத்து, அறிவின் மேம்பட்ட நாங்கள் நல்வீட்டில் (இருந்து)வாழ்வோமாயின்,தனக்குத்தானே சமானமாகிய தருமமும (எங்களை நோக்கி) மிகச்சிரிக்கும் எ - று.

அழிபிணி-துன்புறுத்துநோய தருமமென்றது ஈண்டு தருமதேவதையை.

இருவகை யறமபொரு ளீட்டி யானையா
முருகெழு திகிரிநன குருட்டி நீதிநூல
கருதிய வாறுநின் காதற புதறிர
னொருவனே யுலகெலா மோமப வலலனே.

(இ - ள்) இருவகைப்பட்ட தருமமும் பொருளுந்தேடி, ஆக்கினையாகிய நிறமிக்க சக்கரத்தை நன்றாகச்செலுத்தி நீதிநூல் எண்ணியவகையே உன் ஆசைப் புதல்வனாகிய ஏமகண்டனொருவனே உலகமுழுவதையுங் காக்கவல்லவன். எ-று.(௨௭)

வகைபெறு முலகவன் மதித்துக் காக்குமேற்
புகையுயிர்த் தழலுமிழ் புலவு வேலினோய்
தகையுநின் றுணையா ளிங்குத் தங்கினு
மிகையலால் யாமெலாம் வேண்டு மாறிலே.

(இ - ள்) புகைத்து நெருப்புச்சொரியும் புலால்மணக்குமழும் வேற்படையுடைய அரசனே! அவ்வேமகண்டன் மதித்து உலகத்தைக் காப்பானாயின் ...

தலென்று உன் கட்டளையால் யாங்கள் இந்நகரத்திற் பொருந்திருலும், மிகுதியேயவ் வாமல் (அவன் அரசபுரிகையில் யாங்கள்) வேண்டும் வழியில்லை. எ - று. (௩௦)

ஆகையா லின்னுட னரிய கானகம்
போகுமா துணிந்தனம் பொருவின் மன்னவ
வாகைமென் மணிப்புயத் தேம கண்டனை
யோகையா லரசினுக் குரிமை செய்கென்றார்.

(இ - ள்.) ஆனபடியால், உன்னுடனே அரியவனத்திற்குப் போகும்படி (நாங்களுமனம்) துணிவுற்றிருக்கின்றோம். ஒப்பில்லாத அரசனே! வெற்றிமாலையணிந்த மெல்லிய இரத்தினாபரணம்பூண்ட புயத்தையுடைய ஏமகண்டனைச் சந்தோஷத்துடன் இராசகாரியத்திற்குரியவனுக்குக வென்றுசொன்னார்கள். எ - று.

அரசினுக்குரிமை - பட்டாபிடேகம் (௩௧)

வே று.

இன்ன வாறுநி கழ்ந்த யாவுமி யம்ப வந்தமனை வைகிய
தன்னை நேரெழி லாள்சு தன்மைத ரிதரி லாதுவெ ரேலெனப்
பொன்னின் மேகலை நாபு ரத்துணை பொங்கி யார்ப்பந டந்துபோய்
முன்னர் நின்றுவ ணங்கி மன்னன்மு கத்தை நோக்கிவி ளம்புவாள்.

(இ - ள்.) இந்தவகையாக நடந்தவற்றையெல்லாம் (தூதுவர்கள்) சொல்ல, அந்தப்புரத்திலிருந்த தன்னைத்தானே யொத்த அழகினையுடைய சுதன்மையென்பவள் (மனஞ்) சகிக்காமல் விரைந்து, பொன்னாலாகிய மேகலாபரணமும் இரண்டு பாசரங்களும் அதிகரித்தொலிக்க நடந்துசென்று, அரசனுக்கு முன்னேநின்று பணிந்து (அவன்) முகத்தைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றாள். எ - று. (௩௨)

இருத லைப்புளி னுற்ற வோருயி ரென்ன நும்முட னாகியே
மருவு துன்பமு மின்ப மும்வழு வாது துய்த்திடு மாட்சியேன்
வெருவு கானக நும்மை யேகவி டுத்தி ருந்துயி வாழ்வனோ
கருத லார்கள்வ ணங்க வெய்துக டைக்க ணோக்கிய காவலாய்.

(இ - ள்.) பகைஞர்கள் பணியும்படி (அம்பினை) எய்து கடைக்கட்பார்வை செலுத்திய மன்னனே! இருதலைப்பறவைக்குப் பொருந்திய ஒருயிர்போல உம்முடனிருந்து, பொருந்திய துன்பத்தையும் இன்பத்தையுந் தவறாமல் அநுபவிக்கும் மேம்பாடுடைய அடியாள், அஞ்சத்தக்க வனத்திற்கு உம்மைச்செல்ல அனுப்பி, (நகரத்தில்) இருந்து உயிர்வாழ்வேனோ? எ - று. (௩௩)

ஒத்த வன்பின ராகி மங்கைய ருற்ற காதலன் வாழவாழ்ந்
தித்த ராதல மீதி றப்பவி றப்ப ராயினி ருங்கதி
மெய்த்து போகவி தங்கொள் வாரென வென்ற மாதவ ரோதலா
லத்த வத்தமு நின்னொ டேகுவ னல்ல திங்கம ரேனென்றாள்.

(இ - ள்.) புனிதமானவரே! மாதர்கள் ஒத்த அன்புடையவர்களாகிப் பொருந்தியகணவன்வாழ (தாமும்) வாழ்ந்து, இப்பூமியில் (அவன்) இறப்ப (தாமும்) இறப்பார்களானால், பெருங்கதியாகிய மிக்க பதவியையடைவார்களென்று (ஐம்புலன்களை

யும்) சயித்த பெருந்தவசிகள் சொல்லுதலால், ஒருநாளும் உம்முடன் சேல்வேனல்லது இங்கிருக்கமாட்டேன் என்று சொ[illegible]. எ - று. (௧௪)

சூறை யாற்பொரு தப்ப டுந்துணர் துன்றி ளங்கொடி போலவும்
பாறு சூழுயில் வேல்கள் பாய்ந்துப தைக்கு மான்பிணை போலவும்
வீறு மாய்ந்துசு தன்மை கடபுனல் வீழ நொந்திது விள்ளலு
மேறு போலம ருங்கி ருந்திடு மேம கண்டனி யம்புவான்.

(இ - ள்.) சுழல்காற்றினாற் போர்செய்யப்படும் பூங்கொத்து பொருந்திய இளங்கொடிபோலவும், யுகதபூமியிற் சூழ்ந்த கூாமையாகிய வேல்கள் பாயப்பெற்றுத் துடிக்கின்ற பெண்மான்போலவும், சுதன்மையானவள் விளக்கமற்றுக் கண்ணீர்சொரிய மனநொந்து இதனைக் கூறவும, ஆண்சிங்கம்போலச சமீபத்திலிருந்த ஏமகண்டன் சொல்கின்றான். எ - று. (௧௫)

திங்கள் செங்கதி ரீத்த வானமுந் தீயொ டாவொழி வேள்வியு
மங்கை பற்றிய நாத னேடரு மைந்த னீங்கிய மாதருந்
தங்க மைசசரி னோடு வேந்தர்த ணந்த தேயமு மென்னவே
யிங்க ணின்றுந மைப்பி ரிந்தர சாளு மெண்ணமி சைந்திலேன்.

(இ - ள்.) சந்திர சூரியாகளொழிந்த ஆகாயமும், நெருப்பும் பசுவுமில்லாத யாகமும், அழகிய கையைப்பிடித்த கணவனுடன் அரிய புத்திரனில்லாத மாதாகளும், பொருந்திய மந்திரிகளுடன் அரசன் பிரிந்த தேசமும்போல, இவ்விடத்திலிருந்து உம்மைப்பிரிந்து அரசாட்சிசெய்யுங் கருத்திற்குச் சமமதித்திலேன். எ - று. (௧௬)

புத்தி ரன்கட னீன்றெ டுத்தவர் பூசை யாற்றியி றந்தபின்
பத்தி யாற்பிதி ரர்கரு நலலவை பண்பி னாற்றுவ தேயலா
லத்த முய்த்தர சாட்சி செய்தழி போக முழ்குவ தல்லவே
வைத்த செலவம திக்கி லேனுடன் மால்வ னத்துறு வேனென்றான்.

(இ - ள்.) மைந்தனுடைய கடமையாவது: பெற்றெடுத்த பிதாமாதாக்களைப் பூசித்து,* (அவர்கள்) மரணமடைந்தபிறகு, பிதிரர்கட்குப் பக்தியுடன் நல்ல (திலபிண்ட தர்ப்பணாதி)கிரியைகளை முறைப்படி செய்வதேயல்லாமல், பொருளைச்சேர்த்து இராசரிகநடத்தி யழியத்தக்க போகங்களையநுபவிப்பதல்ல. (ஆதலின் துன்பத்தையே) பொருந்திய (இராச) செல்வத்தை மதித்திலேன். (நானும்) உம்முடனே பெரிய வனத்தை யடைவேனென்றனன். எ - று. (௧௭)

தோம கன்றவ மைச்ச ருந்துணை யாகி யன்னசு தன்மையு
மேம கண்டனும வேறு வேறினி தோதும் வார்த்தையெ [illegible]
நாம வச்சிர வேலின் மன்னவ னன்று துய்த்துள முங்குளிர்ந்
தேம கண்டனை வேறு நோக்கியெ டுத்தி ரும்பொருள் கூறுவான்.

(இ - ள்.) குற்றமற்ற மந்திரிகளும் உயிர்த்துணையாகிய சுதன்மையும், ஏமகண்டனும் வெவ்வேறு இனிதாகக்கூறிய சொற்களென்னு [illegible], அச்சத்தைத்தரும் வச்சிரவேலைத்தாங்கிய சோமகாந்தன் நன்றாகச் செவியால் [illegible] மனமும் [illegible], (புதல்வனாகிய) ஏமகண்டனைத் தனியாகப் பார்த்துப் பெரும்பொருளை [illegible] [illegible]றுகின்றான். (௧௮)

பின்னை மைப்பரு வத்து ளாயகு ம்பது கொண்டெவன் பேசினை
தன்ன ரும்பணு வற்றி றத்தொடு தந்தை தாயரை யோம்பிநின்
றென்ன ரும்பல தான மாதியி யற்றி யேசய பூமியின்
விள்ள ரும்பலி பிண்ட மிட்டவன் மெச்சு புத்திர னாயினும்.

(இ - ள்.) (மகனே! நீ) பிள்ளைபபராயத்து ளிருப்பவனல்லன்; மதிமயக் கங்கொண்டு யாது கூறினை? நீக்குதற்கரிய நீதிநூற்படி அன்னை பிதாக்களைப் பாது காத்துநின்று, இழிவில்லாத பலவகைத் தானமுதலியவற்றைச் செய்து, புண்ணிய பூமியிற் சொல்லற்கரிய பலி பிண்டங்களைக் கொடுத்தவன் மெச்சத்தக்க புதல்வனானா யாயினும். எ - று. (கக)

தாயர் தந்தையர் வார்த்தை யிற்றவ றுதா நின்றிட லேமுத
லாய தன்மம றிந்த புத்திர னுன வாககரு மைநதனே
மேய வென்னுரை கொண்ட மைச்சரி னோடு மேதினி காத்திடென்
றேயும் வண்ணமி யம்பி யுண்மனை யேம கண்டனொ டெய்தினன்.

(இ - ள்) தாய்தந்தைகளுடைய வார்த்தையிலிருந்து பிறழாது நிற்றலே சிறந்த தன்மமென்றறிந்த புதல்வனே பெற்றோர்கடு அரிய மைந்தனுவான். பொருந்திய என் சொல்லைக்கேட்டு மந்திரிகளுடன் உலகினைக காக்கக்கடவையென்று தக்க படி கூறி, ஏமகண்டனுடன் அந்தப்புரமடைநதனன். எ - று. (௪0)

ஒருவ ரெய்தியி ருப்பி னும்பல ருற்று வைகின ரோவென
மருளும் வண்ணநி ழற்றி ருங்கதி ரமாம ணிததிரண் மாளிகைக்
கருத லற்குரு மேற னுமொரு காம ருநதவி செய்தினு
னருமை மைநதனை முன்னி ருத்திய வறநு நீதியு ரைக்குமே.

(இ - ள்.) ஒருவர் வந்திருந்தாலும் பலர் பொருந்தியிருக்கின்றனரோ வென்று மயங்கும்படி நிழல்செய்கின்ற பெரிய கிரணத்தைச் சிந்துஞ் சிறந்த இரத்தினத் தொகுதிகளிழைத்த மாளிகையில், பகைவர்கடு இடியேறுபோனற சோமகாந்தன் அழகிய ஓராதனததிருந்து, அருமைப்புததிரனுன ஏமகண்டனைத் தன்முன்னிருக்கச் செய்து, அவனுக்கு நீதிமார்க்கஙகளை யுரைக்கலாயினன. எ - று. (௪க)

சோமகாநதன் வனம்புகத்துணிநதபடலம் முற்றிறறு.

ஆகந்திருவிருத்தம் - ௪உஎ.

அரசியற்கைப்படலம்.

இருணி றப்பெருங் கடன்மருங் குடுத்தொளி ரிருநிலத் தவர்க்கெல்லாம்
வருண மேநிலை யெனுமிரண் டொடுநதக வகுத்திடு மாசாரங்
கரும மென்பன ளவில வவையெலாஞ் சாற்றில னைவநிற்க
வருமை மைந்தனே யுனக்குரித் தாகிய வரசிய லினிக்கேண்மோ.

(சோமகாந்தராசன் ஏமகண்டனை நோக்கி) என்னருமை மகனே! இருள்போலக் கருநிறமாகிய பெரிய கடலை யாடையாகவுடுத்தொளிரும் பெரிய உல கத்திலுள்ளவர்க்கெல்லாம் விதித்திருக்கும் வருணாச்சிரம தருமங்கள் அளவில்லாதன.

அவை யாவும் (உரைக்கப்பெறுகுமாதலின்) சொல்லேன். அவை யிருக்க, உணர்குதின்றியமையாததாகிய அரசியனீதியைமாத்திரம் (கூறுகின்றேன்) கேட்பாயாக. எ - று.

இச்செய்யுளால் இப்படலத்தின் பெயரிலேதனை விளக்கினர். (க)

தினகருமசங்கற்பம்.

விடியன் முந்நூறக் கடிகையைத் தெனத்துயில் விடுத்துடற் சுசிசெய்து
கடிமலர்த்திர ளமளிசேர் பள்ளியைக் கடிநதுவே றிடம்வைகிக்
கொடிய வல்வினைக் குழாத்தினைப் பொடிசெயுங் கோமளப் பொடிபூசி
யடிக ளாகிய குரவனை வழிபடு மமலனை யகத்தெண்ணி.

(இ - ள்.) பொழுது விடிய ஐந்துநாழிகை முற்படத் துயினீங்கி, தேகத்தைச் சுத்திசெய்து, வாசநதங்கிய மலர்தொகுதி நிறைந்த படுக்கையமைய விடுத்துப் புறத்தே யமர்ந்து, கொடிய பாவகூட்டங்களை நீற்றத்தக்க திருநீறிட்டுக்கொண்டு, தலைவனாகிய ஆசானையும் உபாசனமூர்த்தியையும் மனதிற் தியானித்து. எ - று.

இதுமுதல் ஒன்பது பாடல்கள் குளகம்.

மக்களுயிர்க் குறுதிபயக்குந் துணையாயவற்றுள் "தெரிந்தோம் பித்தேரினு மஃதே துணை" எனவியந் தோதப்படும் ஒழுக்கநெறியே சிறந்தது. அதுவும் "மன்னர் சீர்வழிப் பட்டதே மன்பதை" எனக் கூறியவாறு, அரசனநுஷ்டித்தாலன்றி, உலகினாநுஷ்டியாராதலின இவ்வரசன் அரசியலை மொழிவதன்முன, நித்திய வொழுக்கத்திற் சிறிது தன்மைந்தனுககுப் பொதுப்படக் கூறினன். (உ)

பரந்த பூமியை யெதிருற நோக்குபு பாரெனப் படுந்தாயே
யரந்தை யின்றியான் றிரிதரு தொறுமென தடியுன துருமீதே
நிரந்த ரித்துறப் படும்பிழை பொறுவென நெகிழ்ந்தவுள் ளகத்தோடு
மிரந்து பின்னிரு மதப்பெருங் களிற்றினை யினிதுறத் தியானித்து.

(இ - ள்.) விசாலமான பூதேவியை யெதிராகப் பார்த்து, பூமியென்று சொல்லப்படுந் தாயே! துன்பமின்றி யான் சஞ்சரிக்கும் பொழுதெல்லாம் என்கால் உன்வடிவின்மேற் பொருந்தப் பரவிப்படிகின்ற குற்றத்தை (எண்ணாது) பொறுத்தருள்கவென்று உருககமானமனதுடன பிரார்த்தனை செய்து, பின்னர் இருமதங்களையுடைய பெரிய யானைமுகமமைந்த் விநாயகமூர்த்தியை யினிதாகத் தியானஞ்செய்து. எ - று.

இருமதம் - கன்னமதம் கைமதம் என்பன.

நோக்குபு - செய்பு என்னும் வாய்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சம். (ங)

எண்ணி லாகம மறைக்கெலா முடிவென விருந்திடு மிறைதன்னைக்
கண்ண னாதியின் கணவாகளா யிருந்திடுங் கணேசனை மனமாதி
நண்ணொ ணாதநா யகனைநாற் பொருளையு நண்ணிநர்க் கருள்வானை
யண்ண லாகிய வனாதியை யனந்தரூ பியையருட் கடலானை.

(இ - ள்.) கணக்கில்லாத வேதாகமங்களுக்கெல்லாம் முடிவாக வீற்றிருக்குந் தலைவனும், திருமால் முதலிய தேவர்களாயிருந்திடுங் கணேசனும், மனதிற்கு எட்டாத முதல்வனும், அடைந்தவர்களுக்கு (தர்மமுதலிய) நாற்வகைப்பட்ட புருடார்த்தங்களையுங் கொடுப்பவனும், கடவுளாகிய அநாதியும், அநந்தவடிவனும், கிருபா சமுத்திரமானவனும். எ - று.

நாற்பொருள்கள் - அறம் - பொருள் - இன்பம் - வீடு என்பன.

சகல லோகமு மளித்திடுங் காரணமானதத் துவன்றன்னை
யகலு றுத்விக் கினங்களை யாயினுமடுத்தவர்க் கறுப்பானைப்
புகல்வி நாயகக் கடவுளைப் புலரியின் வணங்குகின் றேனென்று
மிகல்செய் காதலின் வழுத்திமற் றமரரை வேறுவே றுறநோக்கி.

(இ - ள்) சர்வலோக ரக்ஷண்ணிய காரணமாகிய தத்துவசொரூபியும், தன்னை யடுத்தவர்களுக்கு நீங்காத விக்கினங்களை யானாலுந் தீர்க்க வல்லவனுமா யிருக்கின்ற விநாயகப்பெருமானைப் பிராதகாலவந்தனஞ் செய்கின்றேனென்று, மிக்க ஆசையுடன் தியானித்து, பின்பு தனித்தனி தேவவணக்கஞ் செய்து. எ - று. (ௐ)

உரக மாலையான் சந்திர சேகர னுழுவையி னுரிசூழ்ந்த
பரமன் பேரழ கினன்பெருங் கருணையன் பண்ணவ ரனைவோர்க்கும்
வரமெ லாங்கொடுத் தருள்பவன் பார்ப்பதி மணாளனல் வழிவாராப்
புரமி லாவகை யழித்தபுண் ணியன்றனைப் புலரியிற் றொழுகின்றேன்.

(இ - ள்.) சர்ப்பாபரணமணிந்தவனும், சந்திர சேகரனும், புலித்தோலை யாடையாக வணிந்த பரமனும், சலட்சணனும், தயாநிதியும், தேவர்க ளெல்லாருக்கும் வரங்களெல்லாவற்றையுங் கொடுத்தருள்பவனும, உமாநாயனும், நல்வழியில் வராத திரிபுரங்களை நில்லாவழியாக எரித்த புண்ணிய மூர்த்தியுமாகிய சிவபெருமானைப் பிராத கால வந்தனஞ் செய்கின்றேன் (என்று பணிந்து.) எ - று. (சா)

பெத்த முத்தியும் பரப்புபெண் ணரசியைப் பிறழுமுக் கண்ணுளைத்
தத்து வத்தினுக் காதிகா ரணியையத் தத்துவங் கடந்தாளைச
சித்தர் தேவர்க டொழுகொளு மிறைவியைத் திகழ்சமு சாரத்தின்
புத்தி நீங்குமா றருளும்பார்ப் பதிதனைப் புலரியிற் றொழுகின்றேன்.

(இ - ள்.) பெத்த முத்திகளை யருள்புரியும் பெண்களுயகியும், பிறழ்கின்ற மூன்று கண்களையுடையவளும், தத்துவங்களுக்கு ஆதிகாரணியும், தத்துவாதீதியும், சித்தியாளர்களுந் தேவர்களுந் தொழுமிறைவியும், விளங்குகின்ற சமுசார பந்த வினை நீங்கும்படி யருள்பவளுமா யிருக்கின்ற பார்ப்பதி தேவியைப் பிராதகாலவந்தனஞ் செய்கின்றேன் (என்றுபணிந்து.) எ - று. (எ)

தொக்க பாவத்தைச் சத்துருக் குழாத்தினைத் தொடர்ந்துசென் றிறப்பா
தக்க பூமகண் மணாளனைப் பாற்கடற் றனித்துயி லமர்வானை [னைத்
மிக்க வீரனுய் வேதிய ரிடர்தப வேறுவே றுருக்கொண்டு
புக்க மாயனை யிந்திர னிளவலைப் புலரியிற் றொழுகின்றேன்.

(இ - று) தொகுதியான பாவத்தையும், சத்துரு கூட்டத்தையுந் தொடர்ந்து சென்றொழிப்பவனும், தகுந்த தாமரைமலரில் வசிக்குந் திருமகள் மணாளனும், திருப் பாற்கடலில் ஒப்பற்று (யோக) நித்திரைசெய்பவனும், மேம்பட்ட வைதீகர்க்கு இடரகற்றும்படி (தசாவதாரமுதலிய) வெவ்வேறுவடிவெடுத்த மாயாவீரனும், உபேந்திரனுமாயிருக்கின்ற விஷ்ணுமூர்த்தியைப் பிராதகால வந்தனஞ் செய்கின்றேன் (என்று பணிந்து.) எ - று.

இந்திரனிளவல் - இந்திரனுக் கிளையோன்; உபேந்திரன்; மாவலியின் கர்வ பங்கமித்தம், இந்திரன்றாயாகிய அதிதியின் கோரிக்கைப்படி அவள் வயிற்றில் வாமனனுயவதரித்த முறையில், திருமால் இந்திரனுக்கு இளவலானதென் றறிக. (அ)

பெருமை தங்குமெண் ணத்தினை யுடையவன் பேணறி வொடுகன்ம
மருவு தற்குறு காரண மானவன் மறையுரு வினனித்த
மிருளுந் தானவர் மாயையுந் துரப்பவ னியாவருந் தொழுதேத்தும்
பொருவி லாதபே ரொளிவளர் பரிதியைப் புலரியிற் றொழுகின்றேன்.

(இ - ள்.) பெருமைதங்கிய எவ்வகை யிலக்கங்களுக்குங் கருத்தனும், காக்கத்தக்க ஞானமும் கருமமும் (ஆதியவற்றின் பலன்கள்) அடைதற்குக் காரணமானவனும், வேதருபியும், நாடோறும் உலகவிருளையும் அசுரமாயையையுந் தவிர்ப்பவனுமாகி எல்லோரும் பணிந்து துதிக்கும் ஒப்பில்லாத பேரொளி வளரும் சூரியபகவானைப் பிராதகால வந்தனஞ் செய்கின்றேன. எ - று. (கூ)

முறையி னிவ்வகை வழுத்திய யேனைய முடிகொள்வா னவாதமமைக்
கறையி லாமுனி வோர்களை யன்பினுற கருத்துறத் தொழுதேத்தி
யறைய நாட்கடன் விதிப்படி முடித்தபி னறங்களின் வழுவாமே
நிறையும் வேதிய ரமைச்சரா தியரொடு நிலம்புரப் பதுமாண்பால்.

(இ - ள்.) கிரீடமணிந்த மற்றைய தேவர்களையும், களங்கமில்லாத முனிவர்களையும் அன்புடன் மனததிற் பொருந்த இவ்வாறு முறைப்படி துதித்து, சொல்லப்படும் நித்தியாநுட்டானததை விதிமுறையே செய்து, அதன்பின்னர் நீதி தவறுதபடி மிகுதியாகிய அந்தணர் மந்திரர் முதலியவரோ டொவ்வாவி உலகினைப் பாதுகாப்பது மாட்சிமையாகும். எ - று.

இரண்டாஞ் செய்யுள்முதல் இதுகாறுங் கூறியாற்றை,

நித்தியகன்மநெறி.

"சீர்தங்கு செங்கதிர்கீழ்த் திக்கெழுமுன ரைக்கடமை
யோரைந் தெனவெழுந்தே யோர்ந்து.
சுசியெனினு மன்றெனினுங் கூடியமெய்ச் சுத்தி
யிசைவாகச் செய்துநீ றிட்டு.
ஒண்சமயி ருத்திரனை நெஞ்சிற் சதாசிவனை
யெண்கிரியை யானுமாங் கே.
யோகிவிந்து நாதம் புருவனடு வுண்ஞானி
சோகம்பா வித்திடுக தோய்ந்து.
இன்ன லறவியன்ற வாறுசெபித் தேமூல
மன்னுமரன் றாளிணையும் வாழ்த்து."—என வருவனவற்றானும்,

ஒளியவை நாற்பது.

"கண்மூன் றுடையான்றாள் சேர்தல் கடிதினிதே
தொன்மாண் டுழாய்மாலை யானைத் தொழலினிதே
முந்துறப் பேணி முகநான் குடையானைச்
சென்றமர்ந் தேத்த லினிது."—என வருவதனானுமுணர்க. (சு0)

நீதி போதித்தல்.

அறத்துப்பால் - இல்லறவியல்.

வேறு.

ஒருப்படு மறத்தி னாலே யொண்பொரு ளின்பஞ் செம்பொற்
பருப்பதங் கடல்போல் வந்து பயப்படு மதனைக் கேண்மோ

விருப்பொடு வெறுப்பி லாத மிக்கவெண் குணத்தோ டொன்றி
யிருப்பவன் யாவ னன்னோ னிணையடி வணங்கல் வேண்டும்.

(இ-ள்.) (மகனே! நீ யடையவேண்டிய நால்வகைப் புருடார்த்தங்களுள்) ஒருமைப்பட்ட தருமத்தினாலே ஒள்ளிய பொருளும் இன்பமும் மேருமலையுங் கடலும் போல வந்து பயன்படும். அதனைக் கேட்பாயாக: விருப்பும் வெறுப்புமில்லாத மேம்பட்ட எண்குணத்தோடு கூடியிருக்குங் கடவுள் எவனோ அவனுடைய உபயபாதங்களைப் பணிதல்வேண்டும். எ-று.

இதுமுதல் இருபத்துநான்கு அதிகாரங்களாலும், முப்பத்தொரு செய்யுள்களாலும் இல்லறவியல் சொல்லலாயினர்.

இச்செய்யுளால், * தெய்வந்தொழு எனக் கூறியதாம். இதனை,

திருக்குறள்.

"அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி - பகவன் முதற்றே யுலகு.
வேண்டுதல்வேண் டாமை யிலானடி சேர்ந்தார்க்-கியாண்டு மிடும்பை யில.
அறவாழி யந்தணன் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லாற்-பிறவாழி நீந்த லரிது.
கோளில்பொறியிற் குணமிலவேயெண்குணத்தான்-றாளை வணங்காத்தலை."

என்பதனாலும்,

முத்தொள்ளாயிரம்.

"மன்னிய நாண்மீன் மதிகனலி யென்றிவற்றை
முன்னம் படைத்த முதல்வனைப்—பின்னரும்
மாதிரையா னாதிரையா னென்றென் றயருமா
லூர்திரைநீர் வேலி யுலகு."—என்பதனாலுமுணர்க. (கக)

வேறு

அறமுதற் பொருளுல கமலத் துணையா
னிறுவுதற் கேதுவாய் நிகழு மாமழை
வறுமையெய் தாவகை வயங்கு வேள்வியை
யுறுதரு மறங்களை யுஞற்றல் வேண்டுமால்.

(இ-ள்.) உலகமும், (அதனிடத்தில்) அறமும் பொருளும் இன்பமும் மலரகிதனாகிய கடவுளருளால் நிலைபெறுத்துதற்கு ஏதுவாக நிகழ்கின்ற மழை வளமானது குன்றாவண்ணமாகப் பிரகாசிக்கின்ற யாகங்களையும், பொருந்திய தருமங்களையுஞ் செய்யவேண்டும். எ-று.

இச்செய்யுளால் மழைவளம் பெருக்கு எனக் கூறியதாம். இதனை,

ஷை வான்சிறப்பு.

"வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலாற் - றானமிழ்த மென்றுணரற் பாற்று.
துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத் - துப்பாய தூஉ மழை.
சிறப்பொடு பூசனை செய்யாது வானம் - வறக்குமேல் வானோர்க்கு மீண்டு.
தானந் தவமிரண்டுந் தங்கா வியனுலகம் - வானம் வழங்கா தெனின்."—என்பதனாலும்,

---

* இவ்வதிகாரப பெயர்களும அவ்வவ்விடஙகளிற் காட்டப்பட்டன.

நான்மணிக்கடிகை.

"மழையின்றி மாநிலத்தார்க் கில்லை மழையுந்
தவமிலா ரில்வழி யில்லை தவமு
மரசனு மில்வழி யில்லை யரசனு
மில்வாழ்வா ரில்வழி யில்."—என்பதனுனுமுணர்க. (கஉ)

விழுப்பொரு ளனைத்தையும் விளங்கத் தெள்ளுபு
முழுப்பவைம் பொறியையு முனிந்து நீத்தவர்
வழுப்படா மறையவர் மற்றைக் கல்வியோர்
குழுப்புறத் தாதரங் கூர்தல் வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) சிறந்த (அறமுதலிய) நாற்பொருட் பயனையும் (இத்தகையன வென்று) விளங்க வுணர்ந்து, பஞ்சேந்திரியங்களையும் முற்ற நிக்கிரகித்த சாதுக்கள் - குற்றமில்லாத அந்தணர்கள் - ஏனைய குலத்து வித்துவான்கள் (இவர்கள் கூடிய) சபையில் ஆசையதிகரித்தல் வேண்டும். எ - று.

இதுமுதல் மூன்று செய்யுள்களாற் பேரியோரை வழிபடுெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை நீத்தார்பெருமை.

"ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து - வேண்டும் பனுவற் றுணிவு.
செயற்கரிய செய்வர் பெரியர் சிறியர் - செயற்கரிய செய்கலாதார்."—என்பதனு னறிக. (கங)

நீத்தவ ராதியோர் நெருப்பு யிர்த்திடிற்
காத்திடுங் கடவுளுங் கலங்கு மாதலா
லேத்துவ தேகட னென்று மைந்தனே
யாத்தர்கள் பொறுப்பரென் றவம தித்திடேல்.

(இ - ள்.) புத்திரனே! துறந்தோர் முதலியோர் (எவற்றையும்) பொறுக்கத் தக்கவரென்று (அவரை) அவமதித்திடாதே. அவர் மனங்கன்றினுல் (நம்மைக்) காக்கின்ற கடவுளாலும் அமைக்கவொண்ணுத் தீங்குறும். ஆதலால், அவரை யென்றும் வந்தித்தலே உன்கடமை. எ - று.

இதனை ஷை, ஷை,

"ஐந்தவித்தா னாற்ற லகல்விசும்பு ளார்கோமா - னிந்திரனே சாலுங் கரி.
குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி - கணமேனுங் காத்தலரிது."—என்பதனுனுணர்க.

குரவரைப் பெரியரைக் கூறு மாகம
விரவுறு மறைகளை மேத கும்படி
பரவுத லலதவர் பாங்கர் நிந்தனை
கரவுற வுளத்தினுங் கருதொ ணுதமே.

(இ - ள்.) குரவரையாயினும், பெரியோரையாயினும், சொல்லுகின்ற ஆகமங்களையாயினும், பொருந்திய வேதங்களையாயினும், சிரத்தையுடன் பூசிப்பதல்லது அவர்களிடத்தில், இகழ்வதற்கு மறந்தாயினும் மனதில் இடங்கொடுக்கக் கூடாது.

இதனை, ஷை, ஷை,

"நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து - மறை மொழி காட்டி விடும்.

அந்தண ரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ்-செந்தண்மை பூண்டொழுகலான்.
என்பதனானும்,

கந்தபுராணம்.

"தந்தைசொன் மறுப்பவர்க் கூடாயுரை தடுப்போ
ரந்தமறு தேசிகர்த மாணையை யிகந்தோர்
வந்தனைசெய் வேதநெறி மாறினர்கண் மாருச்
செந்தழல வாயநிர யத்தினிடை சேர்வார்"—என்பதனானும்,

சூதசங்கிதை

"அண்ணலம் பரனை யாசா ரியன்றனை யவம திந்தோ
ரெண்ணருங் காலம் பல்வீ யிடைத்துளை கிருமி யாவர்
தண்ணமா ரிவரை யெண்ணா திழிவுரை சாற்றி னோர்கள்
திண்ணமண் ணவர்வெ றுக்கத் தீமூய லகனோய் கொள்வார்."—என்ப
தனானுமுணர்க. (கரு)

தேங்குவிண் போகமுஞ் சிறந்த முத்தியு
மீங்குறு மாக்கமு மினிது நல்கலா
லோங்கிய வறத்தினை யுளமுன் மூன்றினும்
பாங்குற நித்தலும் பரிந்து செய்தியால்.

(இ - ள்.) மிகுந்த சுவர்க்க போகத்தையும், சிறந்த மோட்சத்தையும் இவ்வுலகிற் பொருந்திய செல்வத்தையும் இனிதாகக் கொடுத்தலால், உயர்ந்த தருமத்தை, மனதிற் கருதும் (அறம்பொருளின்பங்களாகிய) மூன்றிலும், திருத்தமாக நாடோறும் ஆசையுற்றுச் செய்க. எ - று.

இதுமுதல் மூன்று செய்யுள்களால் தருமத்தை விரும்புஎனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷ அறன்வலியுறுத்தல்.

"சிறப்பீனுஞ் செல்வமு மீனு மறத்தினூஉங் - காக்க மெவனோ வுயிர்க்கு.
ஒல்லும் வகையா லறவினை யோவாதே - செல்லும்வா யெல்லாஞ் செயல்" என்பதனானறிக. கசு)

வழுக்கறு மறத்தினை மற்றுச் செய்துமென்
றொழுக்கிடா தொல்லுறும் வகையின் றச்சொலு
மழுக்கெனு முளத்தழுக் காற வாமுத
லிழுக்குறு வெகுளியு மின்றிச் செய்கவே.

(இ - ள்.) (தேகம் நிலையற்றதாதலின்) உன்றாற் செய்யக்கூடிய குற்றமற்ற தருமத்தைப் பின்னர்ச் செய்வோமென்று நழுவவிடாமல், கடுஞ்சொல்லும் மனத்தழுக்காகியபொறாமையும், ஆசையும் இழிவாகிய கோபமும் முதலியன கலவாமல் (விரைந்து) செய்யக்கடவாய். எ - று.

இதனை, ஷ ஷ.

"அழுக்கா றவாவெகுளி யின்னாச்சொல் நான்கு - மிழுக்கா வியன்ற தறம்.
அன்றறிவா மென்னா தறஞ்செய்க மற்றது - பொன்றுங்காற் பொன்றாத் துணை."
என்பதனானும்,

பழமொழி.

"காலஞ்செய் வோமென் றறத்தைக் கடைப்பிடித்துச்
சாலச்செய் வாரே தலைப்படுவார்—மாலை
கிடந்தா னெழுத லரிதான்மற் றென்கொ
லறங்காலை செய்யாத வாறு."—என்பதனானுமுணர்க. (கள)

அன்புறு மறத்தினா லடுக்கு மின்பமே
யின்பெனத் தக்கதா மேனை யின்பெலாந்
துன்பமும் பழியையுந் தோற்று மாதலால்
வன்புறு மறத்தினை மறப்பிற் கேடுறும்.

(இ - ள்.) அன்பமைந்த அறத்தாற்றினால் (தன் மனைவியை அடுக்கும் இன்பமே இன்பத்தை (புகழுடன்) கொடுக்கத்தக்கதாம். பிற (மாதருடன் புணர்தல் முதலிய) இன்பங்களெல்லாம் பாவத்தையும் பழியையு முண்டுசெய்யுமாதலால், தீமையற்ற தருமத்தை மறந்தாற் கேடு விளையும் (என்றுணர்க.) எ - று.

இதனை, ஷை ஷை.

"அறத்தினூஉங் காக்கமு மில்லை யதனை - மறத்தலி னூஉங்கில்லை கேடு.
அறத்தான் வருவதே யின்பமற் றெல்லாம் - புறத்த புகழு மில."-என்பதனானும்,

புறநானூறு.

எளிதெனை விகழா தரிதெனை வரையாது
நமக்குநீர் நல்குதி ராயின் மனத்திடை
நினைப்பினும் பிறக்கு மொழியினும் வளருந்
தொழிற்படிற் சினைவிடூஉப் பயக்கு முணர்த்தி
னிவணு மும்பருந் துணையே யதனாற்
றுறைதொறுந் துறைதொறு நோக்கி
யறமே நிறுத்துமின் றறிந்தி சினோரே."என்பதனானுமுணர். (கஅ)

வேறு.

பிரம சாரி வனத்துறைவோன் பேணுந் துறவி தென்புலத்தார்
குரவர் தேவர் விருந்தொக்கல் கோக்கண் மறையோ ரிறந்தோர்க
ளிரவ லாள ருறுப்பிலர்க ளெய்தும் பிணியா ளர்கண்முதியோர்
விரவு பாலர் சிசுதமது மிசையா ரிவரை யோம்புகவே.

(இ - ள்.) பிரமசரிய விரதர் - வானப்பிரத்தர் - காக்கத்தக்க சந்நியாசிகள் பிதிர்தேவர்கள் - ஆசாரியர் - தேவர் - விருந்தினர் - சுற்றத்தார் - பசுக்கள் - வேதியர்கள் - இறந்தவர்கள் - (சார்பில்லாத) தரித்திரர்கள் - அங்கவீனர்கள் - பொருந்திய நோயாளர்கள் - விருத்தர்கள் - பாலர்கள்-கூடிய சிசுக்கள் - தாம் உணவளிக்க உண்டு பிழைப்பவர்கள் ஆகிய இவர்களை (இல்லறத்தோன் காக்கவேண்டுதலின் நீ அவ்வாறு) காத்தொழுகுவாய். எ - று.

இதனை, ஷை, இல்வாழ்க்கை.

"இல்வாழ்வா னென்பா னியல்புடைய மூவர்க்கு - நல்லாற்றி னின்ற துணை.
துறந்தார்க்குந் துவ்வா தவர்க்கு மிறந்தார்க்கு-மில்வாழ்வா னென்பான் றுணை.
தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க லானென்றாங்-கைம்புலத்தா றோம்பறலை.
என்பதனானும்,

சூளாமணி.

"கற்றவர் கடவுட் டானஞ் சேர்ந்தவர் களைக ணில்லா
ரற்றவ ரந்த ணாள ரன்றியு மவர்கள் போல்வார்க்
குற்றதோ ரிடுக்கண் வந்தா லுய்வுதற் குரித்தன் றாயிற்
பெற்றவிவ் வுடம்புதன்னாற் பெறும்பய னில்லை மன்னோ."—என்பதனாலு
முணர்க.

வருவாய்க் கியைய வாழ்தலுறு மறுவில் கற்பின் மனையாள்போற்
பொருள்யா வுளவா மதுவன்றிப் புகழும் பயனு மிகவுண்டாங்
கருதா ரெதிரே யிமிழ்சேற்றுக் காமர் நடையு முறுமதனா
லொருவா தவளோ டெப்புறவே யுற்று வாழ்த லறனாகும்.

(இ - ள்.) (கணவனுடைய) வரவுக்குத்தக்க (செலவுசெய்து) வாழுங் குற்றமில்லாத மனைவியைப்போல (இல்வாழ்வானுக்குச்) சிறந்த பொருள்கள் எவையுள வாகும். அதுவேயல்லாமல் (அவளால்) கீர்த்தியும் பிரயோசனமும் மிகுதியுமுண்டாகும். (தன்கணவனைப்) பகைஞர்முன் வெள்காது நடக்கச்செய்யும்; ஆதலால் மனையாளுடன் நீங்காது சேர்ப்பட வாழ்தல் நல்லறமாகும். எ - று.

இச்செய்யுளால் மனையாணலமோம்பு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, குறள், வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

"மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற் கொண்டான்-வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை.
பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னுந் - திண்மையுண் டாகப் பெறின்.
புகழ்புரிந் தில்லிலோர்க் கில்லை யிகழ்வார்முன் - னேறுபோற் பீடு நடை."—என்பதனாலும்,

அறநெறிச்சாரம்.

"மருவிய கற்பின் மனையாளுந் தானு
மிருவரரய்க் கொண்டெப்பி னல்லா—லொருவரா
லில்வாழ்க்கை யென்று மியல்புடைய வான்சகடஞ்
செல்லாது தெற்றிற்று நின்று."—என்பதனாலுமுணர்க. (௨௦)

எழுமைப் பிறப்புந் தீவினைவந் தெய்தாச் சிறப்புந் தென்புலத்தா
முழுது முவக்குங் கடன்சால முடிக்கு மாண்பும் பெறுதலினாற்
பழுதி றவங்கண் மிகப்புரிந்து பயந்த மைந்தர் தமையவர்க்குக்
குழுமு மவையின் முந்திருப்ப வறிவு கொளுத்தல் வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) (பெற்றோருக்கு) எழுபிறப்பிலு நன்மையடைவித்தலும், பிதுரர் முற்றுந் திருப்தியடையுங் கடன்களை மிகுதியாகச் செய்யு மாட்சியும் உண்டாதலினால் குற்றமில்லாத தவங்களை மிகுதியாகச் செய்துபெற்ற புதல்வர்களை, அறிவாளர் சபையில் முந்திருக்கத்தகும் அறிஞராக்குதல் (ஈன்றோர்கடன் எனல்) வேண்டும். எ - று.

இச்செய்யுளால் மக்களொடுமகிழ் எனக்கூறியதாம்.

இதனை, குறள், புதல்வரைப்பெறுதல்.

"பெறுமவற்றுள் யாமறிவதில்லை யறிவறிந்த - மக்கட்பே றல்ல பிற.
எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப் - பண்புடை மக்கட் பெறின்.
தம்பொரு ளென்பதம் மக்க ளவர்பொருள் - தந்தம் வினையான் வரும்.
தந்தை மகற்காற்று நன்றி யவையத்து - முந்தி யிருப்பச் செயல்."-என்பதனாலும்,

வளையாபதி.

"உயர்குடி நனியிற் றோன்ற லூனமி லியாக்கை யாதன்
மயர்வறு கழிந்த கேள்வித் தன்மையால் வல்ல ராதல்
பெரிதுணர் வறிவே யாதல் பேரறங் கோட லென்றுங்
கரிதிவை பெறுதல் கூடா பெற்றவர் மக்க ளென்பார்."—என்பதனானுமுணர்க.()

இடனும் பொருளு மேவலரு மிருந்தும் பயனென் னேவந்த
வுடலின் பயனு கியவன்பை யுறாத விடத்து நொதுமலரும்
படர்செய் பகையு முறவாக்கும் பற்று மளிக்கு மனைமைந்தர்
தொடர்பின் வளர்க்கு மன்புநற் சோர்ந்து மன்பின் வழுவற்க

(இ-ள்.) (அன்பானது) நொதுமலரையும், துன்பஞ்செய்யும் பகைவரையுந் தன்னவராகச்செய்யும். பற்றையும், நன்மனை மக்கட்பேற்றினையுமுண்டாக்கும். கிடைத்த மானுடதேகத்தின் பயனாகிய அன்பையுடைத்தா யில்லாதவிடத்தில் (எவ்வளவு மிகுதியாக) இடமும் பொருளும் ஏவலுமிருப்பினும் பயன் யாது? (சிறிதுமில்லையாதலின்) நீ மறந்தாயினும் அன்பைக் கைவிடாதொழுகுக. எ-று.

இதனை, ஷ்டி அன்புடைமை.

அன்பீனு மார்வ முடைமை யதுவீனு - நண்பென்னு நாடாச் சிறப்பு.
அறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப வறியார் - மறத்திற்கு மஃதே துணை.
புறத்துறுப் பெல்லா மெவன் செய்யும் யாக்கை - யகத்துறுப் பன்பி லவர்க்கு.
அன்பின் வழிய துயிர்நிலை யஃதிலார்க் - கென்புதோல் போர்த்த வுடம்பு."—என்பதனானுணர்க. (உஉ)

வந்த விருந்து மலராத வதன நோக்கு முன்குழையு
மந்த வடைவா லகத்தன்பை யலர்ந்த முகத்தால் வெளிப்படுத்திச்
சந்த மணிவா யினுந்தோன்றச் சற்றும் வஞ்சங் கலவாமே
யுந்துஞ் சுவையின் மொழியென்று முரைத்தல் வேண்டும் பயன்வேண்டின்.

(இ-ள்.) (இல்வாழ்வோர்) பயன்பெறவேண்டின், உள்ளான நேசத்தை நகைமுகத்தாற் காட்டி, அழகிய நிறந்தங்கிய வாயில் (இன்சொல்) தோன்றச் சிறிதும் வஞ்சகமின்றி மதுரமாகிய உபசாரவார்த்தையை யெப்பொழுதுஞ் சொல்லவேண்டும். (அன்றி) மலர்ச்சியில்லாத (சுடு) முகங்காட்டினால், பார்க்குமுன் முகம் வாடிப்போவார்கள். எ-று.

இச்செய்யுளால் வருவிருந் துபசரியென்றும் நன்மொழி யுரையென்றுங் கூறியதாம்.

இதனை, ஷ்டி விருந்தோம்பல்.

"அகனமர்ந்து செய்யா ளுறையு முகனமர்ந்து - நல்விருந் தோம்புவா னில்.
மோப்பக் குழையு மனிச்ச முகந்திரிந்து - நோக்கக் குழையும் விருந்து."—என்பதனானும்,

ஷ்டி இனியவைகூறல்.

"இன்சொலா லீர மளைஇப் படிறிலவாஞ் - செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்.
சிறுமையு ணீங்கிய வின்சொன் மறுமையு - மிம்மையு மின்பந் தரும்."—என்பதனானும்,

ஏலாதி.

"இன்சொன் மலர்ச்சி யிடமினி தூண் யார்யார்க்கும்
வன்சொற் களைந்து வகுப்பானேல்—மென்சொல்
முருந்தேய்க்கு முட்போ லெயிற்றினாய் நாளும்
விருந்தேற்பர் விண்ணோர் விரைந்து."—என்பதனானுமுணர்க. (உ௩)

பயன்கா ரணத்தைக் குறியாமற் பரிந்து காலத் தாற்செய்த
நயஞ்சேர் நன்றி சிறிதேனு நாடி னதற்கோ ரளவில்லை
பயன்கா ரணத்தைக் குறித்தினையும் பதத்திற் புரிந்த நன்றியையும்
வியன்பூ தலத்திற் பெரிதாக விரும்பி மதித்தல் வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) எதிருதவி கருதாமல் ஆபத்துக்காலத்தில் ஒருவர் மனமிரங்கிச் செய்த நன்மை பொருந்திய உதவி சிறிதென்றாலும், ஆராயுமிடத்தில் அவ்வுபகாரத்திற்கோர் அளவில்லையாகும். எதிருதவி குறித்தே செயினும் ஆபத்திற் குதவினபடியால் அந்நன்றியையும் பெரிய பூவுலகத்திற் பெரிதாக எண்ணி மதித்தல்வேண்டும். எ - று.

இதுமுத லிரண்டு செய்யுள்களால் நன்றிமறவாதேயெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை செய்ந்நன்றியறிதல்.

"செய்யாமற் செய்த வுதவிக்கு வையகமும்-வானகமு மாற்ற லரிது.
காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினு-ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது.
பயன்றூக்கார் செய்த வுதவி நயன்றூக்கி-னன்மை கடலிற் பெரிது."—என்பதனானுணர்க. (உச)

நன்றி புரிந்தோர் மற்றொருகா னவைகள் புரிந்தா ராயினு
மொன்று முதவி யேமதித்திட் டோம்பா நவையை மறந்தவரை
யென்று மறவா திருந்திடுக விகப்பிற் கருவான் மறையோரைக்
கொன்று திரிவோர் பிழைசிறுகக் குன்ற மெனவே பிழைபெருகும்.

(இ - ள்.) (அவ்வாறு) நன்றிசெய்தவர்கள், பின்னொருகாலத்தில் தீமைகள் செய்தார்களாயினும், அவர்கள் செய்திருக்கின்ற நன்றியையே மதித்துயர்த்தி, அத்தீமைகளை மறந்து அவரை என்றும் வியக்கக்கடவாய். (ஏனெனில்) செய்ந்நன்றி மறந்த (பாவத்) தால், கருவழித்தல், கோவதை, பிரமகத்தி (முதலியன) செய்து திரிவோருடைய பாவமுஞ் சிறுகும்படி, பழியானது மலைபோலப் பெருகும். எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

"எழுமை யெழுபிறப்பு முள்ளுவர் தங்கண்-விழுமந் துடைப்பவர் நட்பு.
கொன்றன்ன வின்னா செயினு மவர்செய்த-வொன்றுநன் றுள்ளக் கெடும்.
எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை-செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு
என்பதனானும்,

புறநானூறு.

"ஆன்முலை யறுத்த வறனில் லோர்க்கும்
மாணிழை மகளிர் கருவுசிதைத் தோர்க்கும்
பார்ப்பார்த் தப்பிய கொடுமை யோர்க்கும்
வழுவாய் மருங்கிற் கழுவாயு முளவே
நிலம்புடை பெயர்வ தாயினு மொருவன்
செய்தி கொன்றோர்க் குய்தி யில்லென

வறம்பா டின்றே யாயிழை கணவ
சாலே யந்தியு மாலை யந்தியும்
புறவுக் கருவன்ன புன்புல வரகின்
பாற்பெய் புன்கந் தேனொடு மயக்கிக்
குறுமுயற் கொழுஞ்சூடு கிழித்த வொக்கலோ
டிரததி நீடிய வகன்றலை மன்றத்துக்
கரப்பி லுள்ளமொடு வேண்டுமொழி பயிற்றி
யமலைக் கொழுஞ்சோ றார்ந்த பாணற்
சகலாச் செல்வ முழுவதுஞ் செய்தோ
னெங்கோன் வளவனீ வாழ்க வென்றுநின்
பீடுகெழு நோன்றாட் பாடே னாயிற்
படுபறி யலனே பல்கதிர்ச் செல்வன்
யானோ தஞ்சம் பெருமவிவ் வுலகத்துச்
சான்றோர் செய்த நன்றுண் டாயி
னிமயத் தீண்டி யின்குரல் பயிற்றிக்
கொண்டன் மாமழை பொழிந்த
நுண்பஃ றுளியினும் வாழிய பலவே.''—என்பதனானுமுணர்க. (உரு)

ஆக்க மொடுமைந் தரையளிக்கு மவற்றை மருமான் வழிக்குநிலை
யாக்கு மனைய நடுநிலையை யடுத்தோர் முதன்மூ வரினொப்ப
நோக்கு மதுசெய் யாதிகப்பி னுனித்துக் கருவி னமைததபயன்
போக்கியிடையே பயன்வேறு பொருந்தா பொருந்தும் பெரும்பிழையே.

(இ - ள்) (நடுவுநிலைமையானது) செல்வவிளைவையும் புத்திரப்பேற்றையுங் கொடுக்கும். அவற்றைப் பரம்பரையாக நிலைபெறவுஞ் செய்யும். (ஆதலின், கேடு அல்லது ஆக்கங்கருதி) அவ்வகையநடுவு நிலைமையை நண்பர்முதலிய மூந்திறத்தவரில் (யாவரிடத்தும்) ஒப்பநோக்குதல் செய்யாதுவிடின், பெருங்குற்றம் பொருந்தும். கருவில் நுட்பமாக அமைத்த அமைப்பு ஒருவரையும் விடாது. எ - று.

இச்செய்யுளால் ஓரஞ்சொல்லேல் எனக் கூறினதாம்.

இதனை, ஷை நடுவுநிலைமை.

''செப்ப முடையவ னாக்கஞ் சிதைவின்றி-யெச்சத்திற் கேமாப் புடைத்து.
கேடும் பெருக்கமு மில்லல்ல நெஞ்சத்துக்-கோடாமை சான்றோர்க் கணி.
கெடுவல்யா னென்ப தறிகதன் னெஞ்ச-நடுவொரீஇ யல்ல செயின்.
சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போ லமைந்தொருபாற் - கோடாமை சான்றோர்க் கணி,''—என்பதனானும்,

நாலடி.

''கோதி லாதவர் மக்கண் மக்களு
மேதி லாரவ ரியைந்த தீமையா
லாத லாற்றமர் பிறர்க ளென்பதங்
கோதி லாதவர்க் குள்ள தில்லையே.''—என்பதனானுமுணர்க. (உசு)

ஜூல்வி னிருந்தே யைம்பொறியு மெல்லா நுகரும் காலத்துஞ்
செல்லும் வழிமெய் மொழிமனத்தைச் செல்லா தடக்கி னெழுபிறப்பு

நல்ல பயனே யாமேனை நல்ல வினைதீ வினையாகா
வல்ல லறுக்கு மறக்கடவு ளடுக்கு மமரா ருலகு றுமே.

(இ - ள்.) (இல்வாழ்வோன்) தன் வீட்டிலிருந்தே ஐம்பொறிகளாலும் எல்லாப்போகங்களையும் அநுபவிக்குங்காலத்தில், மன வாக்குக் காயங்களைத் தத்தப்போக்கிற் போகவிடாது அடக்கவல்லனாயின், எழுபிறவிகளிலும் (அவன் செய்வனவெல்லாம்) நன்மையேயாம். நல்வினை தீவினையாக மாட்டாது. (அவன்) துன்பத்தையொழிக்குந் தருமதேவதை பொருந்திய தேவலோகத்தை யடைவான். எ - று.

இச்செய்யுளால் அடங்கியிரு எனக் கூறினதாம்.

இதனை, ௸ அடக்கமுடைமை.

"நிலையிற் றிரியா தடங்கியான் றோற்ற-மலையினு மாணப் பெரிது.
ஒருமையு ளாமைபோ லைந்தடக்க லாற்றி-னெழுமையு மேமாப் புடைத்து.
கதங்காத்துக் கற்றடங்க லாற்றுவான் செவ்வி-யறம்பார்க்கு மாற்றி னுழை
—என்பதனானும்,

அறநெறிச்சாரம்

"இந்திரியக் குஞ்சரத்தை ஞான விருங்கயிற்றாற்
சிந்தனைத்தூண் பூட்டித் திரிபெறப்பந் திப்பா
ரிம்மைப் பயனு மினிச்செல் கதிப்பயனுந்
தம்மைத் தலைப்படுப் பார்."—என்பதனானுமுணர்க. (உஎ)

தாழ்ந்த வருணத் துதித்தவருந் தக்கோ ராவ ரொழுக்கத்தால்
வீழ்ந்த வொழுக்கத் தாழிவர் மேலாம் வருணத் துதித்திடினுஞ்
சூழ்ந்து துணையாஞ் சிறப்பின்பஞ் சுரக்கு மதனா லுயிர்தனினும்
வாழ்ந்த வொழுக்க மோம்பிடுக வழுக்கி னிடும்பை யேதருமே.

(இ - ள்.) இழிந்தகுலத்திற் பிறந்தவரும் நல்லொழுக்கத்தினால் உயர்குலத்துதித்தோராவர். உயர்குலத்திற் பிறந்தவரும் ஒழுக்கக்குறைவினால் இழிகுலத்திற் பிறந்தோராவர். ஒழுக்கமே கைவிடாதொழுகின் போகமுழுதியுந் தருவதற்குங் கைவிடின் துன்பந் தருவதற்குந் துணையாம் ஆதலின், நல்லொழுக்கத்தை உன்னுயிரினும் அரிதாகப் பாதுகாக்கக்கடவாய். எ - று.

இச்செய்யுளால் நன்னடைவிடாதே எனக் கூறியதாம.

இதனை, ௸ ஒழுக்கமுடைமை.

"ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலா னொழுக்க-முயிரினு மோம்பப் படும்.
பரிந்தோம்பிக் காக்க வொழுக்கந் தெரிந்தோம்பித்-தேரினு மஃதே துணை.
ஒழுக்க முடைமை குடிமை யிழுக்க-மிழிந்த பிறப்பாய் விடும்.
நன்றிக்கு வித்தாகு நல்லொழுக்கந் தீயொழுக்க-மென்று மிடும்பை தரும்."
என்பதனானும்,

ஆசாரக்கோவை.

"பிறப்பு நெடுவாழ்க்கை செல்வம் வனப்பு
நிலக்கிழமை மீக்கூற்றங் கல்வியோ யின்மை
யிலக்கணத்தா லிவ்வெட்டு மெய்துப வென்று
மொழுக்கம் பிழையா தவர்."—என்பதனானுமுண (உஅ)

காமங் குறித்துப் பாவத்திற் கலந்த பேதை யாருள்ளும்
வாமங் கனிந்த பிறன்மனையை மதிக்கும் பேதை யோர்பயத்தாற்
றாமங் கிழக்கு மறம்பொருள்போற் சாற்று மின்ப முறாதனாற்
றோமங் குதிப்பப் பிறன்மனைவி தோள்கா முறுதல் சூழேலே.

(இ - ள்.) காமமயக்கத்தால், பிறமாதர் போகத்தை யிச்சிக்கும் அறிவிலிகளினும், அழகுமிகுந்த பிறனுடைய மனைவியின் போகத்தையிச்சிக்கும் அறிவில்லாதவர், தாம் அப்பொழுது அறத்தையும் பொருளையும் இழப்பதுபோலவே, அச்சத்தினால் அப் புணர்ச்சி யின்பத்தையும் அடையாதவராவர். அதனால் குற்றமுண்டாகும்படி நீ பிறன் மனைவி தோணலத்தை விரும்புதல் மனத்திற் கொள்ளாதே. எ - று.

இதுமுதல் இரண்டு செய்யுளால், பரதாரபோகம் விரும்பாதே எனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை பிறனில்விழையாமை.

"பிறன்பொருளாட் பெட்டொழுகும்பேதைமை ஞாலத்-தறம்பொருள்கண்டார்கணில்.
அறன்கடை நின்றாரு ளெல்லாம் பிறன்கடை - நின்றாரிற் பேதையா ரில்."—என்பதனானுணர்க. (௨௯)

பகையே பழியே பாவமே பயமே நான்குந் தினங்கொடுக்குந்
தகையா பெருமை முழுதழிக்குஞ் சார்ந்த பிறனில் விழைவொழிந்தோர்
தொகையா றறமே பொருளின்பந் தோலாப் பெருமை யொடும்வாழ்வர்
நகையா லதனைக் கனவிடத்து நவிற்றி யிடினுந் தீங்காமே.

(இ - ள்.) மனதிற் கொள்ளாது வெளிநகைப்பாகப பேசினாலும், நனவிலன்றிக் கனவில் நினைத்தாலும் தீமை விளைவிக்கும் பரதாரவிச்சையானது யாவர்க்கும் பகை பழி பாவம் அச்சங்களை யுண்டுசெய்து பெருமையைக்கெடுக்கும். அஃதில்லாமையானது அறம்பொருளின்பங்களை யுண்டுசெய்து பெருமையுறச்செய்யும். எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

'எனைத்துணைய ராயினு மென்னாந் தினைத்துணையுந்-தேரான் பிறனில் புகல்.
பகைபாவ மச்சம் பழியென நான்கு-மிகவாவா மில்விறப்பான் கண்.
பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க - கறனொன்றோ வான்ற வொழுக்கு."—என்பதனானும்,

நாலடியார்.

"காணிற் குடிப்பழியாங் கைப்படிற்றன் கால்குறையு
மாணின்மை செய்யுங்கா லச்சமா—நீணிரயத்
துன்பம் பயக்குமாற றச்சாரி நீகண்ட
வின்ப மெனக்கெனைத்த-

அறம்புகழ் கேண்மை பெருமையிந் நான்கும்
பிறன்றார நச்சுவார்ச் சேரா—பிறன்றார
நச்சுவார்ச் சேரும் பகைபழி பாவமென்
றச்சத்தோ டிந்நாற் பொருள்."—என்பதனானுமுணர்க. (௩௦)

வெறுப்ப வொருவன் காரணத்தான் மிக்க மடத்தாற் புரிபிழையைப்
பொறுப்பி னதுவே பேரறமாம் புகழு நிறையு மிகவளருங்

கறுப்பொன் றறியா வறிவினர்கள் கருத்தின் மகிழ்ச்சி யுளவாகு
மொறுப்பின் வருவ தொன்றில்லை யதனாற் பொறுமை யுயிர்த்துணையாம்.

(இ - ள்.) ஒருவன் வெறுக்கும்படி (அருமைமுதலிய) காரணத்தாலாயினும், மிக்க அறிவீனத்தாலாயினும், செய்த பிழையைத் தண்டித்தலால் வரும்பலனில்லை. பொறுத்துக்கொண்டால், பெருந்தருமமாம்; கீர்த்தியும் மாட்சியும் பெருகிவளரும், கோபமென்பதைச் சிறிது மறியாத சாதுக்கள் மனத்திற் களிப்புண்டாகும்; ஆதலால பொறுமையை உயிர்த்துணையாகக் கொள்ளக்கடவாய். எ - று.

இச்செய்யுளால் சாந்தகுணவிரு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, திரு. பொறையுடைமை

அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத் தம்மை-யிகழ்வார்ப் பொறுத்த றலை.
இன்மையு ளின்மை விருந்தொரா ல் வன்மையுள்-வன்மை மடவார்ப் பொறை.
நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற் பொறையுடைமை-போற்றி யொழுகப் படும்.
ஒறுத்தார்க் கொருநாளை யின்பம் பொறுத்தார்க்குப்-பொன்றுந் துணையும் புகழ்.
துறந்தாரிற் றூய்மை யுடைய ரிறந்தார்வா-யின்னாச்சொ னோற்கிற் பவர்."—என்பதனானும்,

அறநெறிச்சாரம்.

எள்ளிப் பிறருரைக்கு மின்னாச்சொற் றன்னெஞ்சிற்
கொள்ளிவைத் தாற்போற் கொடிதெனினு—முள்ளி
யறிவென்னு நீரா லவித்தடக்க லாற்றிற்
பிறிதொன்றும் வேண்டா தவம்."—என்பதனானுமுணர்க.		(௯௧)

ஒழுக்கா றொழிக்கும் பொருளனைத்து மொழிக்கு மிம்மை மறுமையினும்
வழுக்கா றனைத்து முறுவிக்கு மருங்கு ளாக்கும் கேடுறுக்கு
மிழுக்கா றுடைய வெரிநிரையத் தேய்க்கு மிதனு லேமகண்டா
வழுக்கா றுய பெரும்பகையை யமரா ரிடத்தும் புரியற்க.

(இ - ள்.) ஏமகண்டா! பொறாமைக் குணமானது (ஒருவனுடைய) நல்லொழுக்கத்தை யொழிக்கும்; செல்வப்பெருக்கு முழுவதையு மழிக்கும்; இம்மைச் சுகத்தையும் மறுமைக்கதியையுந் தீமைசெய்யும்; அவனை யடுத்தவர்களையுங்கெடுக்கும்; துன்பமுடைய தீமயமான நரகத்திற் பொருத்தும், இக்காரணங்களால், பொறாமையாகிய பெரியபகையைப் பகைவரிடத்திலேயுங் கொள்ளாது விடுக. எ - று.

இச்செய்யுளால் பொறாமைகொள்ளாதே எனக்கூறியதாம்.

இதனை, திரு, அழுக்காறாமை.

"ஒழுக்காறாக் கொள்க வொருவன்றன் னெஞ்சத் - தழுக்கா றிலாத வியல்பு.
அறனாக்கம் வேண்டாதா னென்பான் பிறனாக்கம் - பேணா தழுக்கறுப் பான்.
கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்ற முடுப்பதூஉ முண்பதூஉ மின்றிக் கெடும்.
அழுக்கா றெனவொரு பாவி திருச்செற்றுத் - தீயுழி யுய்த்து விடும்."—என்பதனானும்,

புறநானூறு.

"பல்சான் றீரே பல்சான் றீரே
கயன்முள் ளன்ன நரைமுதிர் திரைகவுட்
பயனின் மூப்பிற் பல்சான் றீரே
கணிச்சிக் கூர்ம்படைக் கடுந்திற லொருவன

பிணிக்குங் காலை யிரங்குவிர் மாழ்நதா
நல்லவை செய்த லாற்றீ ராயினு
மல்லவை செய்த லோம்புமி னதுதா
னெல்லாரு முவப்ப தன்றியு
நல்லாற் றுப்படூஉ நெறியுமா ரதுவே."—என்பதனானுமறிக. (கூஉ)

படுமுன் பொருட்குப் புதுவெள்ளம் பழைய நீரை யுடைப்பதுபோற்
கெடுதி பயக்குங் குடிகெடுக்குங் கெடாத பெருந்துன் பமும்விளைக்கும்
வடுமிக் கியன்ற பழியென்றும் வளர்க்கு மதனுன் மறுமையினு
நடுவு நிலையிற் பிரிந்தொருவர் நன்பொன் கவரக் கருத்தெண்ணேல்.

(இ - ள்.) புதியவெள்ளமானது நிலையாயுள்ள நீரையுங் கெடுப்பதுபோல, (ஒருவரிடத்து அபகரித்த பொருள்) உண்டாகிய பழைய பொருளையுந் தொலைத்துக் கெடுதிசெய்யும்; வமிசத்தை யழிக்கும்; நீங்காக் கடுந்துயரையும் விளையச்செய்யும்; மறுமைப் பயனை யழிக்கும்; குற்றமிக்கமைந்த பாவத்தை யெக்காலமும் வளரச்செய்யும் (ஆதலால்) நடுவுநிலைமை தவறிப் பரசொத்தை யபகரிக்க மனத்திற் கருதாதே. எ - று.

இச்செய்யுளாற் பிறர்பொருள் கவராதேயெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை வெஃகாமை.

"நடுவின்றி நன்பொருள் வெஃகிற் குடிபொன்றிக் - குற்றமு மாங்கே தரும்.
சிற்றின்பம் வெஃகி யறனல்ல செய்யாரே - மற்றின்பம் வேண்டு பவர்.
அஃகாமை செல்வத்திற் கியாதெனின் வெஃகாமை - வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள்."—என்பதனானும்,

சாந்திபுராணம்.

"தானத்திற் குரித்து மன்று தானினைந்தியிற் சால
ஈனத்தி லுய்க்க நிற்கு மெச்சத்தை யிழக்கப் பண்ணும்
மானத்தை யழிக்குந் துய்க்கின் மாற்றலர்க் கடிமை யாக்கும்
ஊனத்தி நரகத் துய்க்கும் பிறர்பொரு ளுவக்கின் வேந்தே."—என்பதனானு முணர்க. (கூகூ)

கேளிர் பிரிவர் நட்பினராய்க் கெழுமு வாரு மிலராவர்
மூளும் வடுச்சொ னேராக மொழிவ ரெவரு மாதலினு
ளுரு மறத்தைக் கொன்றனந்த நவைகள் செயினு மெதிர்நின்று
மாள வுரைசெய் யினுஞ்செய்யேன் மைந்தா மறந்தும புறங்கூறல்.

(இ - ள்.) மகனே! (ஒருவன்) நாடோறுந் தருமத்தையழித்துப் பல பாவங் களைச்செய்தாலும் (ஒருவன்) முன்னின்று உயிர் விழும்படி பழித்துரைத்தாலும் மறந்தும் புறங்கூறாதே (அவ்வாறு கூறின்.) உறவினர் பிரிவர் நட்பினராக விளங்கு வோர்கள் அன்னியராவார்கள், அவர்கள் யாவரும் மூளுகின்ற வடுமொழியை உன்னை யெதிரிட்டுரைப்பார்களாதலால். எ - று.

இச்செய்யுளாற் பிறரைப் பழித்துரையாதே எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை புறங்கூறாமை.

அறனழீஇ யல்லவை செய்தலிற் றீதே - புறனழீஇப் பொய்த்து நகை. [சொல்.
கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினுஞ் சொல்லற்க-முன்னின்று பின்னோக்காச்
பிறன்பழி கூறுவான் றன்பழி யுள்ளுந் - திறந்தெரிந்து கூறப் படும்.

பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி - நட்பாட றேற்று தவர்.''—என்பதனானும்,

பழமொழி.

"பண்டின ரென்று தமரையுந் தம்மையுங்
கொண்ட வகையாற் குறைதீர நோக்கியக்கால்
விண்டவரோ டொன்றிப் புறனுரைப்பி னஃதால்
லுண்டவிற் றீயிடு மாறு.''—என்பதனானுமறிக. (கூ௪)

நகைமை யுடைய வறிவினர்கள் சால வெறுப்பச் செயுமன்றி
நகையும் விளைக்கும் வெளிற்றறிவை நவிற்று நன்கு மதிப்பொழிக்கு
மிகைசெய் விழுப்பந் தபுமதனால் விழைபு மறமா திகள்பயவா
வகையி னுரைக்கும் பயனில்சொன் மைந்தா வுரையே லுரையேலே.

(இ - ள்.) மைந்தனே! நுண்ணறிவாளர் மிகவெறுக்கச் செயும்; அல்லாமலும் நகையையும் விளைக்கும்; புல்லறிவை வெளிப்படுத்தும்; நன்மதிப்பைக்கெடுக்கும்; மேம்பாடு செய்கின்ற ஆசையை யழிக்கும். ஆனபடியால் அறம்பொருள் இன்பங்களை யிழக்கும் வகையிலுரைக்கும் பயனில சொற்களைச் சொல்லற்க; சொல்லற்க. எ-று.

இச்செய்யுளால் வீண்மொழி கூறுதே யெனக் கூறியதாம்.

இதனை, குறு, பயனில சொல்லாமை.

"பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவா - னெல்லாரு மெள்ளப் படும்.
சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் பயனில - நீர்மை யுடையார் சொலின்.
பயனில்சொற் பாராட்டு வானை மகனெனல்-மக்கட் பதடி யெனல்.''—என்பதனானும்,

ஏலாதி.

"மையேய் தடங்கண் மயிலன்ன சாயலாய்
மெய்யே யுணர்ந்தவர் தாமுரைப்பர்—பொய்யே
குறளை கடுஞ்சொற் பயனில்சொன் ஞன்கு
மறலியின் வாயினவா மற்று.''—என்பதனானுமறிக. (கூ௫)

வேறு.

பாயபல் பகைக்குந் தப்பிப் பாரிடை யுய்ய லாகு
மேயவெக் கதிசென் றாலும் விளிதரா தூங்கு சென்றே
யாயநன் றனைத்துந் தொன்றங் கருந்துயர் பலவு நல்குந்
தீயவல் வினையின் யாதுந் செய்யற்க வேம கண்டா.

(இ - ள்.) ஏமகண்டா! உலகத்தில் எவ்வகைப்பட்ட பகைகட்குந் தப்பிப் (பிழைத்தாலும்) பிழைக்கலாகும் (ஆனால், தீவினையாகிய பகைக்குத் தப்பிப் பிழைத்தலரிது.) எப்பிறப்படைந்து எங்குற்றாலும் அஃதொழியாது; அங்கே சென்று நன்மையை முற்றுமழித்துக் கொடிய துன்பங்களைக் கொடுக்கும் (ஆதலின்) யாதொரு தீங்கையும் (எவர்க்குஞ்) செய்யவேண்ட எ - று.

இச்செய்யுளால் தீமை செய்யற்க எனக் கூறியதாம்.

இதனை, குறு, தீவினையச்சம்.

"தீயவை தீய பயத்தலாற் றீயவை - தீயினு மஞ்சப் படும்.
எனைப்பகை யுற்றாரு முய்வர் வினைப்பகை - வீயாது பின்சென் றடும்.

தன்னைத்தான் காதல னாயி னெனைத்தொன்றுந் - துன்னற்க தீவினைப்பால்.
என்பதனாலும்,

நாலடியார்.

"பல்லாவு ளுய்த்து விடினுங் குழக்கன்று
வல்லதாந் தாய்நாடிக் கோடலைத்—தொல்லைப்
பழவினையு மன்ன தகைத்தேதற் செய்த
கிழவனை நாடிக் கொளற்கு."—என்பதனாலும்,

குண்டலகேசி.

"வாயுவினை நோக்கியுள மாண்டவய நாவா
யாயுவினை நோக்கியுள வாக்கையது வேபோற்
றீயவினை நோக்குமியல் சிந்தனையு மில்லாத்
தூயவனை நோக்கியுள துப்புரவு மெல்லாம்."—என்பதனாலு மறிக (கசு)

ஊருணி நடுவூர் நின்ற வொண்பழத் தருவும் போலப்
பேருறு முயற்சி தன்னாற் பெருக்கிய பொருள்க ளெல்லாஞ்
சீருற யாவர் மாட்டுஞ் செலுத்தியொப் புரவி னிற்றி
யாருமொப் புரவாற் கேடுண் டாயினு மதுவு நன்றே.

(இ - ள்.) நீ பெருமுயற்சியாற் றேடிய பொருள்களை யெல்லாம் (பலர்க்கும் பயன்பெறும்படி) ஊர் நடுவிலிருக்குந் தடாகமும், ஒள்ளிய பழத்தையுடைய மரமும் போலச் சிறப்புப்பொருந்த எல்லோரிடத்திலும் உதவி,முறைமைப்படி நிற்கக்கடவை. பொருந்திய நலம் விளைப்பதாற் கேடுண்டாயினும் (பின்னர் நலம் விளைக்கு மாதலின்) அதுவும் நல்லதேயாம், எ - று.

இச்செய்யுளாற் பரோபகாரஞ் செய் எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, ஒப்புரவறிதல்.

தாளாற்றித்தந்த பொருளெல்லாந்தக்கார்க்கு - வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு
ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே யுலகவாம் - பேரறி வாளன் றிரு.
பயன்மர முள்ளூர்ப் பழுத்தற்றாற் செல்வ - நயனுடை யான்கட் படின்.
ஒப்புரவி னால்வருங் கேடெனி னஃதொருவன்-விற்றுக்கோட் டக்கதுடைத்து."
என்பதனாலும்,

நீதிநெறிவிளக்கம்.

"கண்ணோக் கரும்பா நகைமுகமே நாண்மலரா
வின்மொழியின் வாய்மையே தீங்காயா—வண்மை
பலமா நலங்கனிந்த பண்புடையா ரன்றே
சலியாத கற்ப தரு."—என்பதனாலுமறிக. (கஎ)

இரப்பவன் வாளா வேக விலனெனு மெவ்வங் கூறு
திரப்பினை நிரப்ப னன்று மிதனினன் றூவ தாகு
மிரப்பவ னிலனென் றூர வியம்பிய வெவ்வஞ் சொல்லென்
றிரப்பினும் பிறர்பாற் கூறு திரக்கமோ டதன் மைந்தா.

(இ - ள்.) மைந்தனே! (உன்னிடத்தில் வந்து) யாசித்தவன் வீணாய் [வெறுங்கையனாய்]ச் செல்ல, (அவனை நோக்கி நீயாசித்ததை) உடைத்தாயில்லை

னென்னுந் தாழ்க்கரமாகிய மொழியைச் சொல்லாமல், அவன் யாசித்ததைக் கொடுத்தல் உத்தமம். யாசித்தவன் தான் வறியேனென்று கூறிய சொற்களைச் சொல்லுகவென்று (உன்னை) வருந்திக்கேட்பினும் (அதனைப்) பிறரிடஞ் சொல்லாமல் அவன்பேரிற் கருணையோடு கொடுத்தல் மிகவுத்தமம். (எ - று.)

இதுமுதல் மூன்றுசெய்யுள்களால் உதாரவானுகவிரு எனக்கூறியதாம். (கூஅ)

அருத்தியி னிலனென் றுற்றா னளித்தலு மிலனென் றப்பா
லுரைத்திலனாகச் சால வுதவலு மேற்கின் றுறும்
வருத்துற விலனென் றுமை வழங்கிட வளாவில் செல்வம்
பொருந்தலு மொன்றி னென்று புகழ்மிக விளங்கி நிற்கும்.

(இ - ள்.) வறுமையுடையோன் (உதவுக) என்றுரையாமுன்னர் (குறிப்பறிந்து) ஆசையுடன்கொடுத்தலும், (தன்பாலிரந்தவன்) பிறரிடத்துஞ்சென்று எளியேனென்று யாசியாவகையாகக் கொடுத்தலும், இரந்தவனே (தன்னிடம்)இரந்தோருக்கு வருத்தமுறும்படி இல்லையென்றுதை கொடுக்கும்படிபெருஞ்செல்வத்தை யளித்தலும், ஒன்றற்கொன்று (முறையே) கீர்த்திமிக விளங்கிநிற்கும். எ - று. (கூகூ)

நலமிகு செல்வம் பெற்று நல்குர வினைக் காத்த
விலனற மாதி சீர்த்தி யிலனெனப் பிறர்சொ லெவ்வ
வலனுரைக் கஞ்சி யேனும் வழியனை யிலனென் றெள்ளா
தலர்புகழ் பயனும் வேண்டி யுக்கையு மளிக்க மைந்தா.

(இ - ள்.) மகனே! பரந்தகீர்த்தியும் புண்ணியமும் வேண்டுமாயின், நன்மை மிக்க செல்வத்தையடைந்தும் தரித்திரனைக்காத்திலன்; அறம் பொருள் இன்பங்களாகிய கீர்த்தியடைந்திலன்; என்று பிறர் சொல்லுகின்ற வலிய வசைமொழிக்குப் பயந்தாயினும் இரப்போனை யிவன் வறியன்றானே யென்றிகழ்ந்திடாமல் உன் சரீரத்தையுங் (கேட்பின்) கொடுக்கக்கடவாய். எ - று.

மேல் மூன்று செய்யுள்களின்கருத்தை, குற., ஈகை.

"நல்லா றெனினுங் கொளறீது மேலுலக - மில்லெனினு மீதலே நன்று.
இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல் - குலனுடையான் கண்ணே யுள"

என்பதனானும்,

புறநானூறு.

"தெண்கடல் வளாகம் பொதுமை யின்றி
வெண்குடை நிழற்றிய வொருமை யோர்க்கு
நடுநாள் யாமத்தும் பகலுந் துஞ்சான்
கடுமா பார்க்குங் கல்லா வொருவற்கு
முண்பது நாழி யுடுப்பவை யிரண்டே
பிறவுமெல் லாமோ ரொக்குமே யதனாற்
செல்வத்துப் பயனே யீதல்
துய்ப்பே மெனினே தப்புந பலவே."—என்பதனானுமறிக. (சு0)

சாதல்வந் தடுத்த காலுந் தனக்கொரு சாத லின்றிப்
பூதல மிறக்குங் காலும் புகழுடம் பிருக்கு மந்தக்
கோதறு புகழின் யாக்கை கொடையினாற் செல்வங் கூர
வாழ்தலை யுடையா ரன்றே வானமும் வணக்கு நீரார்.

(இ - ள்.) (பூதவுடம்பழிய) மரணம்வந்து நேர்ந்த விடத்தும் தனக்கோரழி வின்றி, பூவுலகமிருக்குமெல்லையும் புகழுடம்பானது விளங்கும் (ஆதலின்) அந்தப்புக ழுடம்பைத் தமதீகையாற் சிறப்புற வளர்த்துவாழ்பவர்களே (மண்ணுலகத்தாரே யன்றி) விண்ணுலகத்தாராலும் வணங்கப்படத்தக்கவர்கள். எ - று.

இச்செய்யுளால் கீர்த்தியைத்தேடு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, குறள், புகழ்.

"ஈத லிசைபட வாழ்த லதுவல்ல - தூதிய மில்லை யுயிர்க்கு.
ஒன்றா வுலகத் துயர்ந்த புகழல்லாற் - பொன்றாது நிற்பதொன் றில்.
நிலவரை நீள்புக ழாற்றிற் புலவரைப் - போற்றாது புத்தே ளுலகு.
நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காடும் - வித்தகர்க் கல்லா லரிது."—என்பத னானும்,

சூளாமணி.

"ஒருவனை திரண்டி யாக்கை யூன்பெய்து நரம்பு போர்த்த
வுருவமும் புகழு மென்றாங் கவற்றினு ளூழின் வந்து
மருவிய யாக்கை யிங்கே மாய்ந்திறு மற்ற யாக்கை
திருவமர்ந் துலக மேத்தச் சிறந்துபின் னிற்கு மன்றே"—என்பதனானு மறிக. (சக)

பொருட்பால் - அரசியல்.

உரைசெயு மறத்தி னாற்று லொருகுடை நிழற்ற முந்நீர்த்
தரைமுழு தாள வேண்டிற் றகைபெறு மமைச்சு நாடு
புரையறு மரணே மிக்க பொருள்படை நட்பென் றாறும்
வரைசெயப் படாத யாக்கை யுறுப்பென மதித்துக் கோடி.

(இ - ள்.) சொல்லுகின்ற தருமசாஸ்திரப்படி கடல்சூழ்ந்த உலகமுழுவதை யும் ஒருகுடைக்கீழ் அரசுசெய்யவேண்டுமாயின், தகுதியாகிய அமைச்சும் நாடுங்குற்ற மற்ற அரணும் மிக்கபொருளும் படையும் நட்புமென்று சொல்லப்படும் ஆறும் அள விடப்படாத உன் சரீரத்தினுறுப்பைப்போலப் பேணிக் கொள்வாயாக. எ - று.

இதுமுதல் இருபத்தைந்து அதிகாரங்களாலும் அறுபது செய்யுள்களாலும் அரசியல கூறுகின்றார்.

இதுமுதல் நான்கு செய்யுள்களால் இராசாங்கம் பேணு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, குறள், இறைமாட்சி.

"படைகுடி கூழமைச்சு நட்பர ணாறு
முடையா னரசரு ளேறு."—என்பதனானுணர்க. (சஉ)

வினையினஞ் சாமை நிற்றல் வினைஞருக் களித்தல் செய்யும்
வினையிடை மனமேற் சேறல் விளங்கிய வறிவு வல்லே
வினையினை முடித்த லாண்மை வெங்கொலை யாதி நீக்கல்
வினைவளர் மான மற்றும் வேந்தருக் கியல்பு மைந்தா.

(இ - ள்.) தொழில்செய்தலில் அஞ்சாதிருத்தலும், தொழிலாளர்க்கீதலும், செய்தொழிலில் மனவெழுச்சியும், விளக்கமாகிய (கல்வி) அறிவும், விரைவிற்றொழின்

முடித்தலும், (பின்வாங்காத) ஆண்டகைமையும், வெவ்விய கொலைமுதலிய தீமைகளை நீக்கலும், தொடுத்த கருமத்தை விடாத மானமும் ஆகிய விவையாவும் அரசர்களுக் கியற்கையாம். எ - று.

இதனை, ஔவை, ஔவை,

அஞ்சாமை யீகை யறிவூக்க மிந்நான்கு - மெஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பு.
தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை யிம்மூன்று - நீங்கா நிலனாள் பவற்கு.
அறனிழுக்கா தல்லவை நீக்கி மறனிழுக்கா - மான முடைய தரசு."—என்பத னுணர்க. (சங)

குடிகளர் வுற்ற காலைக் கொள்பொரு ளாறி லொன்றும்
விடுவது செய்து தங்கள் விழுக்குறை முறைசொல் வார்க்குத்
தடையறக் காட்சி நல்கித் தண்ணிய வின்சொல் காட்டி
வடுவற விடித்துச் சொல்வார் வன்மொழி பொறுத்தல் வேண்டும்.

(இ - ள்.) தன்குடிகள் தளர்ச்சியடைந்தகாலத்தில் (நீதிமுறைப்படி) பெறும் ஆறிலொருகூற்றுக் கடமைப்பொருளையும் விட்டுக்கொடுத்தும், தமது பெரிய குறைபாடுகளை முறைப்படிசொல்லி யறிவிப்பவர்களுக்குத்தடையின்றிக் காட்சிகொடுத்தும் குளிர்ந்த இத வசனங்கூறியும், உண்மையைக் குற்றமற விடித்துச் சொல்வோருடைய கடுஞ்சொல்லை (வெகுளாமல்) அங்கீகரித்தும் அரசுசெய்யவேண்டும். எ - று.

இதனை, ஔவை, ஔவை,

"காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனேன் - மீக்கூறு மன்ன னிலம். [லகு
செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன் - கவிகைக் கீழ்த்தங்கு மு
கொடையளி செங்கோல் குடியோம்ப னான்கு-முடையானாம் வேந்தர்க் கொளி.'
என்பதனானுணர்க. (சச)

செருவினொட் டலரைக் கொன்று திறைகொண்டு நாடு காத்துப்
பொருளினை யீட்டிக் கள்வர் புல்லலர் சுற்ற மாதி
பருகுத லிலாமைக் காத்துப் பயிலற மாதி மூன்றின்
மருவுற விடுத்துச் செங்கோல் வளர்ப்பது மாட்சி யாமே.

(இ - ள்.) போர்முனையிற் பகைஞரைவதைத்து, கப்பம்வாங்கி, தன்னாட்டைப் பாதுகாத்து, பொருளைச் சம்பாதித்து, சோரர் பகைவர் சுற்றத்தார் முதலியோரால் அபகரிக்கப்படாமற்காத்து, (கடவுள் அந்தணர் பெரியோர் முதலிய வனைவர்க்கும்) அறத்திலும், (படையரண் முதலியவற்றைப் பேணும்) பொருளிலும், (உறைவிடம்போக நுகர்ச்சிமுதலியவற்றை யளப்படுத்தும்) இன்பத்திலும் பொருந்தச் செலவுசெய்து செங்கோலை வளர்ப்பது மாட்சிமையாம். எ - று.

இதனை, ஔவை, ஔவை,

"இயற்றலு மீட்டலுங் காத்தலுங் காத்த
வகுத்தலும் வல்ல தரசு."—என்பதனானும்,

திரிகடுகம்.

"பத்திமை சான்ற படையும் பலர்தொகினு
மெத்துணையு மஞ்சா வெயிலரணும்—வைத்தமைந்த
வெண்ணி னுலவா விருநிதியு மிம்மூன்று
மண்ணாளும் வேந்தற் குறுப்பு."—என்பதனானுமறிக. (சரு)

ஐயமே திரிவே யென்னு மவையற வறநூ னீதி
வையமால் யானை பாய்மா வன்படைத் தொழினூ லாதி
பையவே கற்றுக் கற்ற பண்பினோ ரோடு நாளு
முய்யவே யளவ ளாவி யுரைத்தவா நிற்றல் வேண்டும்.

(இ - ள்.) தருமநூல் நீதிநூல் இரத கஜ துரக பதாதித்தொழினூலாகிய சகல கலைகளையுஞ் சந்தேக விபரீதமற மெல்லக்கற்று, (அவற்றைக்) கற்றறிந்தவர்களோடு நாடோறும் உச்சீவிக்கும்படி பயிற்சிசெய்து விதித்திருக்கிறபடி நடக்கக்கடவாய்.எ-று.

இச்செய்யுளால் கற்றுணர்ந்தொழுகு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, கல்வி.

'கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபி - னிற்க வதற்குத் தக [க்கு
எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டுங் - கண்ணென்ப வாழு முயிர்
யாதானு நாடாமா லூராமா லென்னொருவன் - சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு."—
என்பதனானும்,

புறநானூறு.

"உற்றுழி யுதவியு முறுபொருள் கொடுத்தும்
பிற்றைநிலை முனியாது கற்ற னன்றே
பிறப்போ ரன்ன வுடன்வயிற் றுள்ளுஞ்
சிறப்பின் பாலாற் றாயு மனந் திரியு
மொருகுடிப் பிறந்த பல்லோ ருள்ளு
மூத்தோன் வருக வென்னா தவரு
ளறிவுடை யோனா றரசுஞ் செல்லும்
வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பா லுள்ளுங்
கீழ்ப்பா லொருவன் கற்பின்
மேற்பா லொருவனு மவன்கட் படுமே."—என்பதனானுமுணர்க. (௪௬)

உடல்வயத் தாகுஞ் சாதி யுயர்ந்தவர் சாதி தாழ்ந்தோர்
திடமுற வுயிரி னோடு செல்லுறுங் கல்வி தம்மா
லடர்தரும் பெருமை யெய்தா ராதலா லகக்கண் ணாகித்
தொடர்புறுங் கல்வி கல்லாத் தொழிலினை விடவே வேண்டும்.

(இ - ள்.) உடல் வயத்தாலுண்டாகுஞ் சாதியினுயர்ந்தவரும் சாதியிற்றாழ்ந்தவரும், வலிமைபொருந்த வுயிரினுடன் செல்லுகின்ற கல்வியால் அடையும் பெருமையை யடையமாட்டார்கள். ஆனபடியால் உள்ளக்கண்ணாகித் தொடர்கின்ற கல்வியைக் கல்லாதிருக்குங் குணத்தைப் பரிச்சேதமாக ஒழிக்கவேண்டும். எ - று.

இச்செய்யுளால் கல்லாமையொழிக வெனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, கல்லாமை.

"நுண்மா ணுழைபுல மில்லா னெழினலம் - மண்மாண் புனைபாவை யற்று.
மேற்பிறந்தா ராயினுங் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்துங் - கற்றா ரனைத்திலர் பாடு."—
என்பதனானும்,

இன்னாநாற்பது.

"கல்லாதா னூருங் கலிமாப் பரிப்பின்னா
அல்லாதான் சொல்லு முரையின் பயனின்னா

இல்லாதா னல்ல விழைவின்று வாங்கின்றே
கல்லாதான் கோட்டி கொளல்' —என்பதனாலுமுணர்க (சஎ)

வறுமையான் மடமை தன்னால் வருந்திநெஞ் சழியுங் காலை
யுறுதிசெய் துணையாங் கற்ற வுணர்வினை வளர்க்கு மென்று
மிறுதியில் லாத வின்ப மீட்டுமா தலினாற் கற்று
மறுவறு மொழுக்க முள்ளார் வாய்மொழி கேட்டல் வேண்டும்.

(இ - ள்) வறுமையாலும் அறியாமையாலும் மனம் வியாகுலப்படுங்காலத்தில், தேறுதல் செய்யுந்துணையாகும் கற்றவற்றினறிவை விருத்திசெய்யும் எக்காலத்தும் அழிவில்லாத இன்பத்தை உண்டாக்கும் (ஆகையால்) கற்றறிந்து குற்றமற்ற நல்லொழுக்க முள்ளவர்களுடைய வாய்மொழியைக் கேட்கக்கடவாய் எ - று

இச்செய்யுளால் கற்றறிந்தார் சொற்கேளெனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷை, கேள்வி

"செவியுணவிற் கேள்வி யுடையா ரவியுணவி - னான்றாரோ டொப்பர் நிலத்து
கற்றில னாயினுங் கேட்க வஃதொருவற் - கொற்கத்தி னூற்றாந் துணை
இழுக்க லுடையுழி யூற்றுக்கோ லற்றே யொழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல்
எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு - மான்ற பெருமை தரும்"—என்பதனாலும்,

அறநெறிச்சாரம்

"மறவுரையுங் காமத் துரையு மயங்கப்
பிறவுரையு மல்கிய ஞாலத் —தறவுரை
கேட்குந் திருவுடை யாரே பிறவியை
மீட்குந் திருவுடை யார்' —என்பதனானுமறிக (ச௮)

இழிந்தவ னுயர்ந்த தொன்றை யியம்பினு முயர்ந்தோன் வாயி
னிழிந்ததொன் றியம்பினு முள்ள வியல்பறிந் தோம்பி நீக்கிப்
பொழிந்தநுண்பப் பிறர்தாங் கூறும் புலப்படாப் பொருளுந் தெளி
வழிந்தெனத் தெளியக் கேட்போர் மனங்கொளப் புகறல் வேண்டும்

(இ - ள்) இழிந்தவன்வாயில் உயர் சொல்லொன்று பிறந்தாலும், உயர்ந்தவன்வாயில் இழிசொல்லொன்று பிறந்தாலும் (சொல்வானை நோக்காது) சொல்லின் பொருளையறிந்து (நன்றானால்) உட்கொண்டு (அன்றானால்) விலக்கி, பருப்பொருட்டாகப் பிறர்சொல்லும் புலப்படாப்பொருளையுந் தெளிந்து கேட்போர்க்கு எளிதிற் பொருள்விளங்க (அந்நுண்பொருளை)ச் சொல்லுதல் வேண்டும் எ - று

இதுமுதல் மூன்று செய்யுளால் நுண்ணறிவிற்பயில் எனக்கூறியதாம்

இதனை ஷை, அறிவுடைமை

'எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருள்-மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.
எண்பொருள வாகச் செலச்சொல்லித் தான்பிறர்வாய் - நுண்பொருள் காண்ப தறிவு"—என்பதனானறிக (சக)

எவ்வகை யுலகத் துள்ளா ரியல்புட னொழுகு கின்றா
ரவ்வகை யொழுகி னின்றே யழிவன வருமுன் காத்துக்

தவ்வெனும் பழிபா வங்க டபுதியெய் தாமை யஞ்சிச
செவ்விய நெறியி னூடு செலுத்துக பொறிக ளைந்தும்.

(இ - ள்) உலகத்திலுள்ளவர்கள் எவ்வகை நடக்கையாக நடக்கின்றனரோ அவ்வகைய நடக்கையிலிருந்து, கேடுவிளைவனவற்றை வருமுன்னரே (உணர்ந்து) தடுத்து, கெடுதியாகிய பழி பாவம் கெடுதி (இவை) அடையாது பயந்து ஐம்புலன்களை நன்னெறியில் நாடோறுஞ் செலுத்துக. எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

"சென்ற விடத்தாற் செலவிடாத் தீதொரீஇ - நன்றின்பா லுய்ப்ப தறிவு
அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ - தஞ்ச லறிவார் தொழில
எதிரதாக் காக்கு மறிவினார்க் கில்லை - யதிர வருவதோர் நோய்.
எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ - டவ்வ துறைவ தறிவு."—என்பதனானுணர்க.

நலமிக வுயர்ந்தோர் தம்மை நண்புறத் தழுவிக் கொள்க
நிலவிய கயத்துப் பூவை நிகர்தரா துயர்ந்த கோட்டி
னலரென வவர்பா னிறக வாக்கமிக் கடுத்த காலை
மலர்வதும் வறங்கூர் காலைக் கூம்பலு மொழிக மைந்தா.

(இ - ள்.) மகனே! நன்மை மிக்குயர்ந்தோர்களை நட்புறும்படி தழுவிக்கொள்வாயாக அந்த நட்பை (முன்மலர்ந்து பிறகுவியும்) விளங்கிய நீர்ப்பூப்போல், மிக்க ஆக்கக்காலத்தில் அடுத்தலும் மிக்க வறுமைக்காலத்தில் விடுத்தலும் இன்றி, (என்று மலர்ந்தவாறே யிருக்கும்) உயர்ந்தகோட்டின் மலர்போல (ஒருதன்மையாக)க் கொண்டொழுகுவாயாக எ - று

இதனை ஷை ஷை

"உலகந் தழீஇய தொட்ப மலர்தலுங்
கூம்பலு மில்ல தறிவு"—என்பதனானும்

பழமொழி

"அறிவினான் மாட்சியொன் றில்லா வொருவ
னிறிதினான் மாண்ட தெவனும்—பொறியின்
மணிபொன்னுஞ் சாந்தமு மாலையுமிற் றின்ன
வணியெல்லா மாடையிற் பின்"—என்பதனானுமறிக (௫௧)

அருந்தவர் குரவர் முன்னோர் நந்தண ருயர்ந்தோர் தம்பாற்
றிருந்திய பணிக்கு மின்மை செருக்குறல் வேண் டியபக் கத்தும்
பொருந்திய பொருள்கொ டாமை பொங்கிய வெகுளி காமம்
விருந்துசெய் கழிகண் ணோட்ட மிவையெலாம் விடுக மைந்தா.

(இ - ள்) மகனே! அரிய தவசிகள், குருக்கள் (தந்தைதாய் முதலிய) மூத்தோர்கள், வேதியர்கள், பெரியோர்கள் ஆகிய இவர்களிடத்திற் கீழ்ப்படியாமையும் செருக்குறுதலும், கொடுக்கவேண்டிய விடத்தும் பொருந்திய பொருளைக் கொடாமை, கடுங்கோபம் பெருங்காமம் புதிதாகச்செய்யும் பேருவகை மிதமற்ற தாட்சணியங் கொள்ளுதலாகிய இவற்றையெல்லாம் தவிர்க்கக்கடவாய். (இவை குற்றமுடையன வாகலின்.) எ - று.

இதுமுதல் மூன்றுசெய்யுள்களால் தவறொழிந்தொழுகு மெனக்கூறியதாம்.

இதனை ஷை குற்றங்கடிதல்

"செருக்குஞ் சினமுஞ் சிறுமையு மில்லார் - பெருக்கம் பெருமித நீர்த்து
இவறலு மாண்பிறந்த மானமு மாணா - வுவகையு மேத மிறைக்கு — என்பதனானறிக (௫௨)

வேறு

குற்றம் புரியா திருந்தும்பிறர் குற்றங் களைக செழிமீசருங்
குற்றம் புரியிற் சிறுநெருப்பு வைக் குவையை யழிக்கு மாறேபோல்
பற்றும் பெருவாழ் வினையழிக்கும் பகைவர்க் காக்க மிகப்பெருக்கு
முற்றும் பெருநோய் புழுப்பிக்கு முனியார் தாமு முனிவிக்கும்

(இ - ள்) (நீசிறிதும்) குற்றஞ்செய்யாதிருந்து பிறருடைய குற்றங்களைத் தீர்க்கக்கடவாய். சிறிது குற்றமேனுஞ்செய்தால் சிறுநெருப்பு [ஒருபொறி] வைக்கோற்போரைத் தகிக்கும் வகைபோல, பெரியசெல்வத்தைக் கெடுக்கும், பகைவர்க்குச் செல்வ மிகச்செய்யும் [தன்னை யெரிப்பதற்கு] ஆயுள்முழுதுந் தீராப்பிணியால் வருந்தச்செய்யும், வெறுக்காதவர்களாலும் வெறுக்கச்செய்யும் எ - று.

இதனை ஷை ஷை

"வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை யெரிமுன்னர் வைத்தூறு போலக் கெடும்
தன்குற்ற நீக்கிப் பிறர்குற்றங் காண்கிற்பி - னென்குற்ற மாகு மிறைக்கு'— என்பதனானறிக (௫௩)

கன்று மினிய பொருளாலுங் காதல் பாக்கை ரழியாமே
என்று நுகர்க நினையென்று னெனக்கு மகிழ்ந்து விபரச
நன்றி பயவா வினையினையு நண்ணு மாந்தர் முடிப்பர்
வென்றி விளங்க புகழ்விளங்க விழுப்பம் விளங்க வேலொடியினே

(இ - ள்) காரியசித்தி வேண்டுமாயின், விருப்பம் அசையுடைய இனிய பல பொருள்களையும் பகைஞர்களறியாமல் நன்றாக அநுபவிக்கக்கடவாய். கீர்த்தி விளங்கவேண்டுமாயின் உன்னை நீயேமதித்து இறுமாப்பதைவிடுக. மகிமை விளங்க வேண்டுமாயின் நன்றியைத் தராத (பயனற்ற) செயல்களையும் (நாம் செய்யவல்லோ மென்னுந்) துரகங்காரத்தினுற் செய்யாதொழிக எ - று.

இதனை ஷை ஷை

"வியவற்க வெஞ்ஞான்றுந் தன்னை நயவற்க நன்றி பயவா வினை
காதல காதலறியாமை யுய்க்கிற்பி-னேதில வேதிலார் நூல்'— என்பதனானும்,

திரிகடுகம்

"தன்னை வியந்து தருக்கலுந் தாழ்வின்றிக்
கொன்னே வெகுளி பெருக்கலு—முன்னிய
பல்பொருள் வெஃகுஞ் சிறுமையு மிம்மூன்றுஞ்
செல்வ முடைக்கும் படை —என்பதனானுமறிக (௫௪)

நுண்மை யறனு மிகத்தெளிந்து நூலி னியல்பு முலகியலும்
வண்மை யுறத்தேற் றிடுமாற்றல் வல்ல ராகி வளர்சீலந்
திண்மை யறிவா யுளின்முதிர்ந்தோர் சேர நன்கு மதித்திடுக
வெண்மை புரியா துயர்த்திடுக வியம்பும் வழிமே னின்றிடுக.

(இ - ள்.) அதிசூக்கும தருமங்களையும் மிகவுமாராய்ந்து, சாஸ்திரவிதியும் லகியற்கையும் வண்மையாக உணர்த்திடும் ஆற்றலில் வல்லாராய், வளர்கின்ற குணத்திலும் உறுதிப்பாட்டிலும், அறிவிலும், வயதிலுமேம்பட்டோரை யறிந்து உயர்வாக மதிக்கக்கடவாய்; (அவரை) அசட்டை செய்யாமல் மேன்மைப் படுத்தக் கடவாய்; (அவர்) கூறும் வழியே நடக்கக்கடவாய். எ - று.

இதுமுதல் மூன்றுசெய்யுள்களால் உயர்ந்தோரைச் சிநேகஞ்செய் எனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை பெரியாரைத் துணைக்கோடல்.

அறனறிந்து மூத்த வறிவுடையார் கேண்மை - திறனறிந்து தேர்ந்து கொளல்
நம்மிற் பெரியார் தமரா வொழுகுதல்-வன்மையுளெல்லாந் தலை".—என்பதனறிக.

மழையின் மிகுதி மழையின்மை வளிதீப் பிணியால் வந்ததுயர்
குழைவி லமரர் தக்கோரைக் குறித்துச சாந்தி யாற்கடியா
விழைவில் பகைவர் கள்வர்வினை செய்வார் சுற்ற மிவர்களினும்
பிழையை யுபாய நான்கானும் பெயர்க்கும் பெரிய ரொனுந்துணையே.

(இ - ள்) பெரியோரென்னுந் துணையானது, மழையின் மிகுதி-பெருமழை-மழையில்லாமை - கெடுகாற்று - அக்கினிபற்றுதல் - கொடும்பிணி, ஆகிய விவற்றால் நேரிடுந் துன்பங்களை, குழைவில்லாத தெய்வத்தையும் சித்தியாளரையுங்குறித்துப் பரிகாரஞ்செய்து நீக்கி, விருப்பமில்லாத பகைஞர்கள் - திருடர்கள் - தொழிலாளர்கள் - உறவினர்கள் ஆகிய விவர்களால் விளையுந் தீமைகளைச் (சாமபேததான தண்டங்களாகிய) சதுர்வித வுபாயங்களினாலும் விலக்கும். எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

"உற்ற நோய் நீக்கி யுறுஅமை முற்காக்கும்
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல்".—என்பதனறிக. (நிக)

நற்பான் மையினுற் றேவர்களா னண்ண லாகு மெதிர்வினையை
யுற்பா தங்க ளானறிந்தே யொழிப்பர் மனித ரால்வருவ
பொற்பா ரவரிங் கிதங்குணமா சாரஞ் செயலாற் புக்கறிந்து
பிற்பா லுறச்செய் குவரதனாற் பெரியோர் துணையே துணையாகும்.

(இ - ள்.) தெய்வத்தால் வரும் எதிர்கால விக்கினங்களை முற்காட்டுங் குறிகளானறிந்து (பரிகாரமுதலிய) நற்கருமங்களாலொழிப்பார்கள். மனிதரால் வருந் தீங்குகளை அவருடைய அழகிய இங்கிதத்தினாலும் குணத்தினாலும் ஆகாரத்தினாலும் செய்கையினாலும் ஆய்ந்தறிந்து தவிரச்செய்வார்கள். ஆதலால் (உனக்குப்) பெரியோருடைய துணையே துணையாகும். எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

"அரியவற்று ளெல்லா மரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கொளல்."—என்பதனாலும்,

சீவகசிந்தாமணி.

பால்வளை பரந்து மேயும் படுகடல் வளாக மெல்லாங்
கோல்வளை யாமற் காத்துன் குடைநிழற் றுஞ்ச நோக்கி
நூல்விளைந் தனைய நுண்சொற் புலவரோ டறத்தை யோம்பின்
மேல்விளை யாத வின்பம் வேந்தமற் றில்லை கண்டாய்.''—என்பதனாலுமுணர்க.

நல்ல வினைக்கு நற்பயனுந் தீய வினைக்குத் தீப்பயனு
மில்லை யெனும்வல் விழுதையரு மெள்ளும் விடருந் தூர்த்தர்களுஞ்
சொல்லு நடரு முதலாகத் தொக்க குழுவைச் சேர்ந்தொழுகின்
புல்லு மறிவைத் திரித்திருமைப் பொருளுங் கெடுக்கும் புகழ்மேட.

(இ - ள்) (தாந்தாஞ்செய்யும்) நல்வினைக்கு நற்பயனுந் தீவினைக்குத் தீப்பயனும் (உண்டாவது) இல்லையென்று (வம்புரை) கூறும் முழுமூடர்களும், இகழத்தக்க காமிகளும், தூர்த்தர்களும் (இழித்துச்) சொல்லுகின்ற நடித்தற்றொழி லாளரும் முதலாகச் சேர்ந்த (சிற்றினத்தார்) கூட்டத்தைச் சேர்ந்து நடந்தால், பொருந்திய நற்புத்தியை மாற்றி (அவர்களைச்சேர்ந்தோன்) அடையும் இம்மை மறுமைப்பயன்களையுங் கீர்த்தியோடு கெடுப்பார்கள். எ - று.

இச்செய்யுளால் அற்பரைச் சிநேகியாதே எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, சிற்றினஞ்சேராமை.

"சிற்றின மஞ்சும் பெருமை சிறுமைதான் - சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும்
நிலத்தியல்பா னீர்திரிந் தற்றாகு மாந்தர்க் - கினத்தியல்ப தாகு மறிவு.
நல்லினத்தி னூங்குந் துணையில்லை தீயினத்தி-னல்லற் படுப்பதூஉ மில்."—என்பதனானும்,

நான்மணிக்கடிகை.

"மொய்சிதைக்கு மொற்றுமை யின்மை யொருவனைப்
பொய்சிதைக்கும் பொன்போல மேனியைப் - பெய்த
கலன்சிதைக்கும் பாலின் சுவையைக் குலஞ்சிதைக்குங்
கூடார்கட் கூடி விடின்."—என்பதனானுமுணர்க. (ருஅ)

செய்யும் பொழுதே யழிபொருளிற் சிறப்ப தொப்ப தியலும்படியுளதாய்
நுய்ய வுதவி யெழிபயக்கு மொண்மை வினையைத் தேர்ந்துளத்தி
னைய மகன்ற வினத்தோடு மாய்ந்து தனித்தும் புரிந்திடுக
வெய்ய லாக்கங் கருதிமுதல் விளிக்கும் வினையைப் புரியற்க.

(இ - ள்.) (ஓர்தொழிலைச்) செய்கையிலேயே செலவிடும் பொருளுக்கு மிக்க பொருளாவது ஒத்தபொருளாவது உண்டாகும்படி பின்பு தரத்தக்கதாகவுள்ள நல்வினையை, ஐயந்தீர்ந்த நல்லினத்தோடு யோசித்தாவது (நீயே) தனித்து மனத்திற் கருதியாவது செய்வாயாக. பெரிய இலாபத்தை விரும்பி முதற்பொருளை யிழப்பிக்குந் தொழிலைச் செய்யாதே எ - று.

இதுமுதல் ஐந்து செய்யுள்களால் ஆராய்ந்து தொழில்செய் எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, தெரிந்துசெயல்வகை.

"அழிவதூஉ மாவதூஉ மாகி வழிபயக்கு - மூதியமுஞ் சூழ்ந்து செயல்.
தெரிந்த வினத்தொடு தேர்ந்தெண்ணிச் செய்வார்க்-கரும்பொருள் யாதொன்று மில்.
ஆக்கங் கருதி முதலிழக்குஞ் செய்வினை-யூக்கா ரறிவுடை யார்."—என்பதனறிக.

வலியே காலம் வினையிவற்றின் மாற்றான் றனக்கு முனக்குமுள
பலவா நிலையும் வினைதொடங்கும் பண்பு மதற்கா மிடையூறும்
விலகா ததனை விலக்குவதும் வெல்லு மாறும் வென்றதனு
லுலவாப் பயனு முதலனைத்து மோர்ந்து தெளிந்தே வினைசெய்க.

(இ - ள்) வலிமை-காலம்-இடமாகிய இவற்றினால், பகைவனுக்கும் உனக்குமுள்ள பலவகையாகிய தாரதம்மியமும், தொழிலைத் தொடங்கும் முறையும், அதற்குவரும் விக்கினமும், நீங்கா விக்கினத்தை நீக்குவதும், செயமடைதலும், செயமுற்றதால் வரும் அழியாத இலாபமும் முதலிய எல்லாவற்றையும் நன்குணர்ந்தே ஓர் தொழிலைச் செய்வாயாக. எ - று.

இதனை, ஷ, ஷ.

"வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவரைப்
பாத்திப் படுப்பதோ ராறு."—என்பதனானறிக. (கூ0)

பெரிய முயற்சி வினைபயனைப் பெறு வினையே பயன்சிறிதா
மரிய வினையே பின்றுயர மாக்கு வினையே புரிந்தாலும்
பெரிய முயற்சி முதலாகப் பேசும் வினைக்கு மறுதலையா
முரிய வினையை விடுத்தானு முலவாப் பெருமை யொழியுமே.

(இ - ள்.) மிக்க முயற்சியா லாகுந்தொழில் - பயன்றராத தொழில் - அற்பப்பயன்றருந்தொழில் - பின்பு துன்பம் விளைக்குந்தொழில் ஆகிய இவற்றைச் செய்தாலும், மிக்க முயற்சியாலாகுந் தொழில் முதலாக (மேற்) கூறிய தொழில்கட்கு எதிரிடையாகப் பொருந்திய தொழில்களைச் செய்யாது விடுத்தாலும், கெடாத பெருமை கெடும். எ - று.

இதனை, ஷ, ஷ.

"செய்தக்க வல்ல செயக்கெடுஞ் செய்தக்க
செய்யாமை யானுங் கெடும்."—என்பதனானறிக. (கூக)

கொடுத்தல் பொருள்வேட் கையனிடத்துங் குளிர்சொற் செல்வி யான்மனடுத்துப் பிறரோ டமராற்றி யயர்ந்தா னிவர்பாங் கினும்வேறு [டிய
படுத்த றுணையாம் படையினனின் பகுதி யொடுசே ரானிவர்க
ளிடத்து மொறுத்த லிவற்றின்வரா விவர்கீழ் மக்க ளிடத்தினுமாம்.

(இ - ள்.) (உன்பகைவரில்) பொருளாசைக் காரனைத் தானவுபாயத்திலும் நன்னடக்கை யாளனும் சோம்பலுள்ளோனும் பகைவருடன் போர்செய்து இளைத்தவனுமாகிய இவர்களைச் சாமவுபாயத்திலும், துணைப்படையாளனும் உன்னோடு டிணக்கமற்றவனுமாகிய இவர்களைப் பேதவுபாயத்திலும், இம்மூன்றுபாயத்தால் வசப்படாதவர்களும் கீழ்மக்களுமாகிய இவர்களைத் தண்டவுபாயததாலும் அடக்குக. எ - று.

இதனை, ஷ, ஷ,

"எண்ணித் துணிக கருமந் துணிந்தபி - னெண்ணுவ மென்பதிழுக்கு.
ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலர்நின்று - போற்றினும் பொத்துப் படும்."—என்பதனானறிக. (கூ௨)

வலியா ரான காலத்து வழங்க லாதி மூன்றனையு
மெலியா ரிடத்துச் செய்திடனு மெலியா ரான காலத்து
வலியா ரிடத்தி னொறுத்தலையும் வகுக்கின் வேந்தர்க் கவைமைந்தா
நலிவா மதனு லவரவர்பா னடத்து முறைதேர்ந் தியற்றிடுக.

(இ - ள்.) மைந்தனே! வலியவராயிருக்குங் காலத்தில் தான சாம பேத வுபாயங்களையும் மெலியவரிடத்திற் செய்தாலும், மெலியவராயிருக்குங் காலத்தில் தண்ட

வுபாயத்தை வலியவரிடத்திற் செய்தாலும் அவை அரசர்க்குக் கேட்டை விளைக்கும்' ஆதலால் அவரவரிடத்திற் செய்யத்தக்க வுபாயத்தைத் தெரிந்துகொண்டு தொழில் செய்வாயாக. எ - று.

இதனை, கு, கு.

"நன்றாற்ற லுள்ளுந் தவறுண் டவரவர் - பண்பறிந் தாற்றாக் கடை.
எள்ளாத வெண்ணிச் செயல்வேண்டுந் தம்மொடு - கொள்ளாத கொள்ளா துலகு."
என்பதனானும்,

பழமொழி.

தற்றூக்கித் தன்றுணையுந் தூக்கிப் பயன்றூக்கி
யுற்றது கொள்க மதிவல்லா—ரற்றதன்றி
யாதானு மொன்றுகொண் டியாதானுஞ் செய்தக்கால்
யாதானு மாகி விடும்."—என்பதனானுமறிக. (கக)

வினையின் வலியா திகணான்கும் வேறு வேறு சீர்தூக்கி
நினது வலிமிக் குழிவினையை நிகழ்த்து நிகாதத காலதது
புனையும் வென்றி யுருவிழு ந்குப பொருந்து மகநை லவ்விடதது
வினையுந் தோல்வி யுறுங்குறைந்த விடத்தும் வினையை யெண்ணற்க.

(இ - ள்.) தொழிற்பல முதலிய நான்கனையும் அளவிட்டு, உன்னுடைய பலமானது மிக்குள்ள காலத்திற் தொழில் செய்யத் தொடங்குக. (செயம் விளையும்) ஒப்பான காலத்திலும் அழகிய வெற்றி யுண்டாகாது கேடும் விளையும். ஆனபடியால் அப்பொழுது வருந்துகின்ற தோல்வியுண்டாகும். வலிகுன்றிய காலத்துந் தொழில் புரியக் கருதற்க. எ - று.

இதுமுதல் மூன்று செய்யுளால் வலிமைகண்டு தொழில்செய் எனக்கூறியதாம்.

இதனை, கு, வலியறிதல்.

"வினைவலியுந் தன்வலியு மாற்றான் வலியுந் - துணைவலியுந் தூக்கிச் செயல்.
உடைத்தம் வலியறியா ரூக்கத்தி னூக்கி - யிடைக்கண் முரிந்தார் பலர்."— என்பதனானறிக.

வினையின் வலியாதிகணான் கென்றது - தொழிற்பலம் - தன்பலம்-பகைவன் பலம் - தனக்கும் பகைவனுக்குமிருக்குந் துணைப்பலம். (கஉ)

குறைந்த வலிய ராயிடினுங் கொற்ற மைந்தர் பலர்கூடி
னிறைந்த வலியென் னமதனு னேரா தொழிக பலரொடுளத்
துறைந்த வூக்க மதனைக்கொண் டேயுற்ற நினது வலியளவி
னிறந்தும் வினைமே னடவற்க விறவா வென்றி வேண்டிடினே.

(இ - ள்.) வலிகுன்றியவர்களானாலும், வெற்றியமைந்த பலமாந்தர்கள் கூடி டில் (உனது) மிகுந்த வலிமை யாது பயனுடையதாம்? ஆதலால், பலருடன் பகை கொள்ளாதொழிக. மனோற்சாகத்தையே பொருளாகக்கொண்டு உனக்கு அழியாத வெற்றி வேண்டுமாயின், இறந்தாலும் உன்வலி யளவைக்கடந்து, யாதொரு தொழிலையுந் தொடங்காதே. எ - று.

இதனை, கு, கு.

"பீலிபெய் சாகாடு மச்சிறு மப்பண்டஞ் - சால மிகுத்துப் பெயின்.
நுனிக்கொம்ப ரேறினா ரஃதிறந் தூக்கி - னுயிர்க்கிறுதி யாகி விடும்"—என்பதனானறிக. (கங)

வந்த பொருளிற் காற்கூறு வருமே விடர்நீக் குதற்கமைத்து
மைந்த விருகா வினக்காக்கி மற்றைக் காலே வழங்கிடுக
சிந்து நெறிக ளகலாமற் சேரு நெறிகள் சுருங்கிடினு
நந்த லிலதா மொப்பினுமா நாடி னதிகச் செலவிழுக்காம்.

(இ - ள்.) மகனே! உனக்குக் கிடைத்த பொருளளவிற் காற்பங்கை இனி வரும் விக்கின நிவிர்த்தியின் பொருட்டு இருப்புவைத்து, அரைப்பங்கை உன் செலவிற்குபயோகப் படுத்தி, மற்றைக் காற்பங்கைத் தானாதிகட்காகச் செலவிடுக, வரவு குறையினுஞ் செலவு அதனிற் குறைதல் நன்று. வரவுஞ் செலவும் ஒத்திருப்பினும் கேடில்லை. வரவுக்கு மிஞ்சிய செல்வுசெய்தல் கேட்டைத் தருமென்றறிக. எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

"ஆற்றி னளவறிந் தீக வதுபொருள் - போற்றி வழங்கு நெறி.
ஆகா றளவிட்டி தாயினுங் கேடில்லை - போகா றகலாக் கடை.
அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை யுளபோல - வில்லாகித் தோன்றாக் கெடும்"
என்பதனானும்,

இரும்பலகாஞ்சி.

"ஆர்கலி ஞாலத் தறங்காவ லாற்சிறந்த
பேரருளி னோர்க்குப் பெறலருமை யாதரோ
வூர்கிளைய மாமகர வெள்ளத்து நாப்பணும்
போர்மலைந்து வெல்லும் புகழ்."—என்பதனானுமறிக. (௬௬)

ஆற்றன் மூன்று முபாயங்க ணான்கு மிடத்தோ டமைந்திடினும்
போற்றி நினக்கு வென்றியுறும் பொழுது தேர்ந்தே வினைபுரிக
ஏற்ற காலம் வருமளவு மெண்ணி யிருக்க வதுமைந்தா
ஏற்றுச் சமர்க்குப் பின்வாங்கும் வெற்றித் தகரே யாகுமால்.

(இ - ள்.) மைந்தனே! மூவகையாற்றலும் நால்வகை யுபாயமும் தக்க விடத்துடன் வாய்ந்தாலும், காத்து உனக்குச் செயமுண்டாகுங் காலமும் ஒத்திருக்கத் தெரிந்தே தொழில்செய்க. ஒத்தகாலம் (வாய்ந்திராவிடின் அது) வருமளவும் எதிர்பார்த்திருக்கவேண்டும். அது முட்டிச் செயிப்பதற்கு ஆட்டுக்கடாய் பின்வாங்குதல் போலுமென்று நினைப்பாயாக. எ - று.

இது முதலிரண்டு செய்யுல்களால் பருவம் பார்த்துத் தொழில்செய் எனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, காலமறிதல்.

"அருவினை யென்ப வுளவோ கருவியாற் - கால மறிந்து செயின்.
காலங் கருதி யிருப்பர் கலங்காது - ஞாலங் கருது பவர்.
ஊக்க முடையா னொடுக்கம் பொருதகர் - தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து."—என்பதனானறிக. (௬௭)

மிகைமிக் கியற்றித் திரிந்திடினும் வெல்லுங் காலம் வருமளவும்
பகைமை புறத்திற் றோற்றாமற் பகைவர் தம்மைப் பண்போடு
நகைசெய் தமர்போற் சுமந்திடுக நாடுங் காலம் வந்துவிடின்
றகைசெய் வினையை யவ்வளவிற் றப்பா வண்ண முடித்திடுக.

(இ - ள்.) (உன்பகைவர்) மிகக்கேடுசெய்து திரிந்தாலும் நீ பகைமையை வெளிக்குக்காட்டாமல் செயிக்குங்காலம் வருமெல்லையும் அப்பகைவனைத் தகுதியோடு சந்தோஷித்துச் சுமப்பவன்போலவிரு. தக்ககாலம் வந்துவிட்டால், தக்கபடி செய் வினையை அப்பொழுதே தவறாமற்படி முடித்திடு. எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

பொள்ளென வாங்கே புறம்வேரார் காலம்பார்த் - துள்வேர்ப்ப ரொள்ளி யவர்.
செறுநரைக் காணிற் சுமக்க இறுவரை - காணிற் கிழக்காந் தலை.
எய்தற் கரிய தியைந்தக்கா லந்நிலையே-செய்தற் கரிய செயல்.''—என்பதனாலும்,

சீவகசிந்தாமணி.

“இடத்தொடு பொழுது நாடி யெவ்வினைக் கண்ணு மஞ்சார்
மடப்பட லின்றிச் சூழு மதிவல்லார்க் கரிய துண்டே
கடத்திடைக் காக்கை யொன்றே யாயிர கோடி கூகை
யிடைத்திடை யிரங்கச் சென்றாங் கின்னுயிர் செகுத்த தன்றே -என்பத
னுமறிக. (சஅ)

வாயி னூழில் வழக்கமற மதிலை வளைத்தொன் றற்கொன்று
மேய துணையாய்ப் பலபடையு மெலிவற் றிருப்ப மதிலகழி
யேய வியற்றி யரசிருக்க வேற்ற விடமதை நிலத்தோடு
பாய புனலு முடையதுவே பகையை யழிக்கு மிடனாகும்.

(இ - ள்.) வாசலும், நுழைவாசலும் வழக்கமறும்படி மதிலைவளைத்து ஒன்றற் கொன்று பொருந்தியதுணையாய் பலபடைகளும் மெலிதலற்றிருக்க மதிலும், அகழி யும் பொருந்தச்செய்து அரசிருப்புக்கொத்த தலமாய்ப்பும், பரந்தநீர்வளமுமுடைத்தா யிருப்பதுவே பகையைவெல்லுதற்கு இடமாம். எ - று.

இதுமுதலிரண்டுசெய்யுள்களால்இடமறிந்துதொழில்செய்யனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, இடனறிதல்.

“தொடங்கற்க வெவ்வினையு மெள்ளற்க முற்று
மிடங்கண்ட பின்னல் லது.''—என்பதனறிக. (சக)

ஊக்க மிலனா யினுமிடத்தோ டுற்ற வினைசெய் குவனாயி
னூக்க முடையார்க் கிடனின்று மொழியு மூக்க மிலாதவனுக்
கூக்க முடையா னாயிடினு முற்ற படையும் பலவேனு
மூக்க மழிவ னிடத்தோடு முற்று வினைசெய் யாவிடினே.

(இ - ள்.) ஊக்கமில்லாதவனாயினும் இடவாய்ப்பினனாய்த் தொழிலியற்று வானாயின், (பகைஞனாகிய) ஊக்கமுடையானுக்கு வெல்லுமிடனின்றி யொழியும். இடவாய்ப்போடும் பொருந்தி வினைசெய்யானாயின் ஊக்கமுடையவனாயினும் சேனைப் பெருக்கமுடையவனாயினும் எளியபகைவனாலுஞ் செயிக்கப்படுவான். எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

ஆற்றாரு மாற்றி யடுப விடனறிந்து - போற்றார்கட் போற்றிச் செயின்.
சிறுபடையான் செல்லிடஞ் சேரி னுறுபடையா - னூக்க மழிந்து விடும்.''—என் பதனாலும்,

பாரதவெண்பா.

"வான்சேரிற் புள்ளஞ்சா வல்லரில் சுற்றிய
கான்சேரி னுமானின் கண்ணஞ்சா—வான்சேர்
சிகர வரைசேரிற் றேனஞ்சா வஞ்சா
மிகுநீர்க் கயஞ்சேரின் மீன்"—என்பதனானுமறிக. (௭௦)

பிறப்புங் குணமு மறிவுமெனப் பேசு மிவையுஞ் செயல்களையுஞ்
சிறக்குங் காட்சி யொடுகருத்தே செயிரி லாகமென் றிவைதம்மா
னிறுக்கு மமைச்சர் முதலோரை நின்று ராய்ந்து தெளிந்திடுக
வறுக்கும் வினையாற் றுதற்பொருட்டு மறைபோ காமைப் பொருட்டுமே.

(இ - ள்) மந்திரித்தொழில் முதலிய எதற்காயினும் ஒருவனைத்தெரிந்து கொள்ளுங்கால், தன்றொழிலைச் சாதிக்கவும் வஞ்சியாதிருக்கவுமாக (அவனுடைய) பிறப்பும் குணமும் அறிவும் செயல்களுமென்று சொல்லுமிவற்றைக் காட்சிப்பிரமாணத்தாலும் அநுமானப்பிரமாணத்தாலும் ஆகமப்பிரமாணத்தாலும், (அறம்பொருளின்பம் அச்சமாகிய இவற்றில் வைத்துப்) பரீட்சித்து நம்புவாயாக எ - று.

இது முதல் ஒன்பது செய்யுள்களால் ஒருவனைப் பரீக்ஷித்து நம்பு எனக் கூறியதாம். (௭௧)

அறவோர் புரோகி தனைவிடுத்திட் டவரா லிந்த வரசன்று
னறவோ னல்ல னிவற்போக்கி யறனே டுரிமை யுடையானை
யுறவே வைத்தற் கெண்ணினமீ தொத்த தெவர்க்கு நின்கருத்தென்
னுறவோ தெனச்சூ ளுறவோடு மோராதே யொருவன் றனைத்தெளிக.

(இ - ள்.) (தெரிந்து கொள்ளப்படுபவனிடத்தில்) அறவோரையும் புரோகிதனையும் விடுத்து அவரால் இப்போதாளுமரசன் தருமகுணமற்றவன் (ஆதலால்) இவனை நீக்கி, தருமகுணமுடைய மற்றொருவனை அரசனாக நியமித்தற்கு யோசித்தோம். இது எல்லோர்க்குஞ் சம்மதமாயிருக்கின்றது. உன் கருத்தியாது? அதனைச் சொல்லுகவென்று பிரமாணமாகக்கேட்டு (அறத்தின்வழியிற்) பரீக்ஷித்து ஒருவனைத் தந்திரமாகச் சோதித்துத்தெளிக. எ - று. (௭௨)

சேனைத் தலைவ னொடுமவனைச் சேர்ந்தா ரையும்விட் டிவ்வரச
னீனப் பொருளா சையனிவனை யிழுக்கிக் கொடையோ டுரிமையுடை
யானைப் புரத்தற் கெண்ணினமீ தமைந்த தெவர்க்கு நின்கருத்தென்
னானப் படாமை யுரைத்தியெனச் சூளோ டுரைப்பித் தேதெளிக.

(இ - ள்.) (தெரிந்து கொள்ளப்படுபவனிடத்தில்) சேனாபதியையும் அவன் வகையினோரையும் விடுத்து இப்போதாளுமரசன் இழிவாகிய பொருளாசையுடையவன்; (ஆதலால்) அவனை நீக்கிக் கொடைத்தொழிலில் வல்ல மற்றொருவனை அரசனாக்கும்படி யோசித்தோம். இது எல்லோர்க்குஞ் சம்மதமாயிருக்கின்றது. உன் சம்மதம் யாது? ஒளியாதுரைக்கவென்று பிரமாணமாகச் சொல்லுவித்து (பொருள்வழியிற்) பரீக்ஷித்து ஒருவனைச் சோதித்துக்கொள்க. எ - று. (௭௩)

தொன்று தொட்ட வுரிமையொடு சூழ்ந்த தவமூ தாட்டியைவிட்
டொன்று முரிமை தனிலின்று னுனைக்கண் டியங்கி யெனைவிடுத்தாள்
சென்றங் கவளைக் கூடுதியேற் சிறந்த பொருளுங் கூடுநினக்
கென்று தெளியச் சூளுறவோ டிசைப்பித் திதனா னுந்தெளிக.

(இ - ள்) (தெரிந்துகொள்ளப்படுபவனிடத்தில்) பழமையேயுள்ள உரிமையுளனாக ஒரு தலைமுதுமகளை விடுத்து இம்மங்கை உன்பேரில் மோகமுற்று (அழைத்து வருதற்கு) என்னையனுப்பினள். அவளைச்சென்று தழுவுவாயாயின் உனக்கு (இன்பமேயன்றிச்) சிறந்தபொருளுங் கைகூடும் என்று பிரமாணமாகச் சொல்லுவித்து (இன்பவழியில்) பரீக்ஷித்து ஒருவனைச் சோதித்துக்கொள்க. எ - று. (எ௪)

வேறு.

ஒருநிமித்த மேலிட்டே யோரமைச்சரை வன்மனையி லேவி யோரை,
யொருமையுற வழைப்பித்திங் கிவர்பிழைப்பக் குழுமினரென் றுறுத்
திக்கரவ, லொருவனிவ் வரசனை யடுமுறக்குமுயன் றுனிவனை யொ
றுத்துவேறே, யொருவனைவைப் பதற்கிசைநே ர்முகக்கருத்தென் னெனச்
சூளொடு சொற்பித் தேர்க.

(இ - ள்.) ஒரு மந்திரியைக்கொண்டு அவனுடைய வீட்டில் யாதேனுமொரு காரணந் தரம்வைத்து மற்றவர்களை யழைப்பித்து, இவர்கள் ஏதோ மோசஞ்செய்யக்கூடினர்களென்று காவற்படுத்தி, வேறொரு மந்திரியைக்கொண்டு இவ்வரசன் நம்மைக்கொலை செய்ய எத்தனித்தான். (அவன் நம்மைக் கொல்லுமுன் நாம்) அவனைக்கொன்று வேறொருவனை யரசனுக்கச் சம்மதித்தோம். உன் கருத்தென்ன? பிரமாணமாகச் சொல் என்று சோதித்துக்கொள். எ - று.

மேல் ஐந்து செய்யுள்களின் கருத்தை, ஷை, தெரிந்துதெளிதல்.

"அறம்பொரு ளின்ப முயிரச்ச நான்கின்
றிறந்தெரிந்து தேறப் படும்."—என்பதனானறிக. (எ௫)

வேறு.

நல்ல குடியிற் பிறந்தாறு நவையு மறபபு மடிபிழைப்பென்
றல்ல வாறுக்கு மிவைமுதலா மனைத்து நீங்கிப் பழிக்கஞ்சி
யொல்ல வாறுநா ணுடையானை யோர்ந்து தெளியப் படுமைந்தா
வல்ல கலைதேர்ந் தாசற்றோர் மாட்டுமெய வெளிறு மருவிடுமே.

(இ - ள்.) மைந்தனே! அருங்கலையுணர்ந்து குற்றமற்றோரிடத்திலும் வெளிற்றறிவு பொருந்தும். (ஆதலால்) உயர்குடியிற் சனித்த, ஆறு குற்றங்களும் மறதியும் சோம்பலும் பிழைத்தல் என்று சொல்லப்படுந் துன்புசெய்யும் இவைமுதலாகிய எல்லாக்குற்றங்களையு மொழித்துப் பழிச்சொல்லுக்குப் பயந்து பொருந்திய நாணமுடையவனே ஆராய்ந்து தெளியப்படத்தக்கவன். எ - று.

ஆறுநவைகள்: காமம் குரோதம் உலோபம் மோகம் மதம் மாற்சரியமென்பன.

இச்செய்யுளின்கருத்தை, ஷை, ஷை.

"குடிப்பிறந்து குற்றத்தி னீங்கி வடுப்பரியு - நாணுடையான் கட்டே தெளிவு.
அரியகற் றாசற்றார் கண்ணுந் தெரியுங்கா - லின்மை யரிதே வெளிறு."—என்பதனானறிக. (எ௬)

சுற்ற மிலரா னவர்தம்மைச் சூழ்ந்தல் பழிபா வமுநாணார்
பற்று மிலரா குவர்விடுக பண்பார் தருநற் குணங்களே
முற்று முடையா ரிலாதலான் முனியுங் குற்றங் குணமிவற்றைத்
தெற்றென் றுணர்ந்து குணமிகுந்த செம்மை யுடையார் தமைத்தெளிக.

(இ - ள்.) குற்றமில்லாதவர்களை யோசியாதே (ஏனெனில் அவர்கள்) பழி பாவங்கட்கும் அஞ்சாராகள், பற்றில்லாதவர்களாவார்கள்; அவரை விட்டுவிடு. குற்றமற்ற குணவான் கிடைப்பதும் அரிது. ஆதலால் வெறுக்கத்தக்க குற்றங் குணமென்னுமிவற்றை நன்றாக அளவிட்டுக் (குற்றங்குறைந்து) குணமிகுந்த செம்மையாளர்களைத் தெரிந்தெடுத்துக் கொள்வாயாக. எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

"குணநாடிக் குற்றமு நாடி யவற்றுண் - மிகைநாடி மிக்க கொளல்.
அற்றாரைத் தேறுத லோம்புக மற்றவர் - பற்றிலர் நாணார் பழி."—என்பதனானறிக. (எஎ)

பெருமை சிறுமை யளந்துகொளப பேணுங் கருவி தத்தமது
கரும மதுபோற் பிறங்கருவி கழியச சிறநத வலவுமிக
மருவு காத லாலறியா மாடடு வினையை வையற்க
வொருவர் தமையுந தேராமே யொருகா லத்துந தெளியற்க.

(இ - ள்.) (ஒருவருடைய) மேன்மையையுங் கீழ்மையையும் அளந்தறிவதற்கு அவரவரது செய்கையே தவிர மற்றவை சிறந்த கருவியல்லவென்று அறிவாயாக. (ஒருவர்பாற்)பொருந்திய உன் காதலினிமித்தம் தெரியாதவரிடத்து ஓர் தொழிலைச் சுமத்தாதே (எப்படியாயினும்) பரீட்சைசெய்யாமல ஒருவரையும் ஒருகாலத்திலும் நம்பாதே. எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

"பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குந் தத்தங் - கருமமே கட்டளைக் கல்.
காதன்மை கந்தா வறிவறியார்த் தேறுதல் - பேதைமை யெல்லாந் தரும்.
தேறற்க யாரையுந் தேராது தேர்ந்தபிற் - றேறுக தேறும் பொருள்."—என்பதனானுணர்க. (எஅ)

தேர்ந்து தெளியப் பட்டவன்பாற் றேர்ந்தே வினையுந் தகவிடுக்க
தேர்ந்து தெளியப் பட்டவனைத் தீது காணு தயிரறக
தேர்ந்து தெளியப பட்டவவன் றீர வினையை விடுமதனைத்
தேர்ந்து பகைவா பிரித்திடுவா தேரான் றெளிவே போற்கேடாம்.

(இ - ள்.) தீரத்தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவனுக்கும் (இவனுக்கிதுதகுமென்று) தொழிலையும் ஆராய்ந்தே சுமத்துக. (தொழில் சுமத்தியானபின்) அவன் ஒரு தீங்கும் செய்யக்காணாது சந்தேகியாதே. (சந்தேகித்தால் தன்னை நம்பாமைபற்றி) அவன் தொழிலை (பாதுகாவாது) விடுவான். அதனைப் பகைவர் அறிந்து (அவனையுன்பாற்) பிரித்து(தாம் ஏற்று)க்கொள்வார்கள் (அதனால்) பரீட்சைசெய்யாது நம்பினவன்போலக் கேடடைய வேண்டியதாம். எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

"தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை - தீரா விடும்பை தரும்.
தேரான் றெளிவுந் தெளிந்தான்க ணையுறவுந் - தீரா விடும்பை தரும்."—என்பதனானும்,

அறநெறிச்சாரம்.

"பொருள்போக மஞ்சாமை பொன்றுங்காற் போந்த
வருள்போகா வாரறமென் றாற்ற—விருள்போகக்

கூறப் படுங்குணத்தான் கூர்வேல்வல் வேந்தனுற்
தேறப் படுங்குணத்தி னன்.''—என்பதனுலுமறிக. (எக)

முன்னர்ப் பொதுவா கியவினையின் மூள விடுகதுத் தீதகற்றி
நன்மை புரிந்து வருமாயி னுடி யவனைச் சிறந்தவினை
தன்னில் விடுக்க சிறந்தவினை சார்ந்து புரிவா னிடைதிரியின்
பின்ன ரவனைப் பொதுவினையிற பெயர்த்து நழுவ விட்டிடுக.

(இ - ள்) நீ தெரிந்துகொண்டவனை முதலிற் பொதுவான தொழிலில் விடுத்து, (அதில்) துன்பத்தை விலக்கி நன்மை செய்து வருவானுயின் (பின்னர்) சிறந்த தொழிலில் விடுவாயாக. (அவ்வாறு) சிறந்த தொழிலைப்பற்றிச் செய்பவன் இடையில் திருத்தக் குறைவடைந்தால், மறுபடியும் அவனை மாற்றிப் பொதுவாகிய தொழிலிற் புகச்செய்து கைநழுவவிடக்கடவாய். எ - று.

இதுமுதல நான்கு செய்யுள்களால் திறனறிந்து தொழிலிடு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, திரு, தெரிந்துவினையாடல.

''நன்மையுந் தீமையு நாடி நலம்புரிந்த - தன்மையா னளப் படும்
வினைவகையாற் றேரியக் கண்ணும் வினைவகையான் - வேறாகு மாந்தர் பலர்.''—என்பதனுனறிக.

பொதுவினை - பலர்கூடிச் சாதிப்பதற்குரியது. சிறந்தவினை - ஒருவனே சாதிப்பதற்குரியது. (அ௦)

அனு மரசன் பாலன்பு மவனுக் காவ தறிபறிவு
நாளு மவற்றைக கலங்காம னன்று முடி கரு முனத்துணிவு
மூளும வினைக்குத் தன்கரத்தின் மொயதத பொருளின் விழையாத
கோளு முடையான் புரிவினையிற் குற்ற முறாது குணமேயாம்.

(இ - ள்.) அரசுசெய்யும் மன்னனிடத்தில் அன்பும், அவனுக்கு வருவதையறியும் விவேகமும், அவற்றைச் சோர்வின்றி நன்ருகச் சாதிக்கும் மனததுணிவும், வரும் வினைகட்குத் தன கையிலுள்ள மிக்க பொருளில் வாஞ்சியாக் குணமும் உடையவனே செய்யுங் கருமத்தைப் பழுதுபடாது முடிப்பவனுவான். எ - று.

இதனை, திரு, திரு,

''அன்பறிவு தேற்ற மவாவின்மை யிந்நான்கு
நன்குடையான் கட்டே தெளிவு.''—என்பதனுனறிக.

''கரத்தின் மொய்த்த பொருளின் விழையாத கோள்''என்பதற்கு, அரசனுல் வரையறுக்கப்பட்டதின்மேற் பரிதானப் பொருள் விரும்பாமை யெனப்பொருள் கூறினுமாம். (அக)

தெளிந்த வினையிற் றெளிந்தவனைச் சிறந்த காலத் தொடும்விடுக்க
விளைந்த வறிவாற் றலுமிலேயன் மிக்க வுரிமை நின்பாலே
தளைந்த மனத்தா னுயிடினுந் தன்பால் வினையைச் சார்த்தற்க
வளைந்து வினையில் விடுத்தவனை யதற்குத் தகுமா றுரிமைசெய்க.

(இ - ள்.) (தக்கோனெனத்) தெளிந்தவனை (இத்தன்மைத்தெனத்) தெளிந்த தொழிலிற் சமயம் வாய்க்கும்போதெல்லாம் வைக்கக்கடவாய். உன்னிடத்திலேயே

உரிமைமிக்க (அன்பால்) தளர்ந்த மனமுடையவனானாலும், மிகுந்த அறிவும் திறமையு மில்லையாயின் (அவனுக்கு) ஓர் தொழிலைச்சுமத்தாதே. (தக்கோனென) அளவிட்டு ஒரு தொழிலில் விடுத்தவனை அவ்வினைக்கேற்பப் பக்ஷம்வைப்பாயாக. எ - று.

இதனை, குறு, குறு.

"அறிந்தாற்றிச் செய்கிற்பாற் கல்லால் வினைதான்-சிறந்தானென் றேவற்பாற் றன்று.
செய்வானை நாடி வினைநாடிக் காலத்தோ - டெய்த வுணர்ந்து செயல்.
வினைக்குரிமை நாடிய பின்றை யவனை - யதற்குரிய னாகச் செயல்."—என்பதனா லுணர்க. (அஉ)

வினைக்கண் முயற்சி தவறாது வினையன் கேண்மை வேறாக
நினைக்கு மவன்மற் றவ்வினையி னீங்கும் பிறரு மதினோரார்
முனைக்கும் வினைஞன் கோடாதே முதிராநீ ருலகங் கோடாது
தனைப்பின் வைக தொறுநாடிச் சாரும் வினையு நாடுகவே.

(இ - ள்) தன்றொழிலிற் றளர்வுறுதியற்று முயற்சியாளன் உறவினனாகவும் வேற்றுமையாய் நினைப்பானாயின, அவன் அத்தொழிலினின்றும் நீங்குவான். (அதனை யறிந்த) பிறரும் அதனால் (உன்னைநம்பித் தொழில்புரிதற்கு) உடன்படார். முன்னிற் குங் கருமத்தலைவன் நீதிபிறழானாயின், பழைமையாகிய கடல் சூழ்ந்த உலகமானது முறைபிறழாது. (ஆதலின்)நீ எக்காலமுந் தொழிலாளன சோர்வையாராய்ந்து (பின்பு) தொழிற்சோர்வையும் ஆராய்வாயாக. எ - று.

இதனை, குறு, குறு.

"வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மைவே றாக - நினைப்பானை நீங்குந் திரு.
நாடோறு நாடுக மன்னன் வினைசெய்வான் - கோடாமை கோடா துலகு."—என் பதனாலும்,

பழமொழி

"காட்டிக் கருமங் கயவர்மேல் வைத்தவ
ராக்குவ ராற்ற வெமக்கென் றமர்ந்திருத்தன்
மாப்புரா நோக்கின் மயிலன்னாய் பூசைக்குக்
காப்பிடுதல் புன்மீன் றலை."—என்பதனானுமறிக (அங)

பற்றும் வெறுக்கை யொழிந்துழியும் பழைமை யெடுத்துப் பாராட்டுஞ்
சுற்ற மதனைப் பெருங்கொடையாற் றாய மொழியாற் றழுவலுறி
னற்ற மவனுக் கொருகாலு மணுகா தாக்க மிகப்பெருகு
முற்ற நினைக்கும் பகைவர்தொழின் முற்று தேம கண்டனே.

(இ - ள்.) ஏமகண்டா! பொருந்திய செல்வமற்றகாலத்திலும், ஆதிநட்பைக் கொண்டாடும் உறவினரைப் பெரிய கொடைத்தொழிலாலும் இனிய வசனத்தாலுந் தழுவியிருந்தால் அவனுக்கு ஒருகாலுஞ் சோர்வுவராது. செல்வமானது மிகுதியாக வளரும். வெல்லக்கருதுகின்ற சத்துருக்களுடைய கருமங்கள் முடிவுபெறா. (ஆதலின் உறவினரைத் தழுவிக்கொள்வாயாக.) எ - று.

இச்செய்யுளால் உறவினரை யாதரி எனக்கூறியதாம்.

இதனை, குறு, சுற்றந்தழாஅல்.

பற்றற்ற கண்ணும் பழைமைபா ராட்டுதல் சுற்றத்தார் கண்ணே யுள.
விருப்பறாச் சுற்ற மியையி னருப்பறா - வாக்கம் பலவுந் தரும்.

'கொடுத்தலு மின்சொலு மாற்றி னடுக்கிய - சுற்றத்தாற் சுற்றப் படும்.
காக்கை கரவா கரைந்துண்ணு மாக்கமு - மன்னநீ ரார்க்கே யுள.''—என்பதனாலும்

பழமொழி.

''அல்ல லொருவற் கடைந்தக்கான் மற்றவர்கு
நல்ல வினைக ளெனப்படுவ—நல்ல
வினைமரபின் மற்றதனை நீக்கு மதுவே
மனைமர மாய மருந்து''—என்பதனானுமறிக. (௮௪)

வேறு.

பெருமிதம் பெரிய செல்வம் பேரழில் பெரிய வின்பந்
தருமிகு களிப்பின் மூழ்கித் தங்குழி னைமை கண்டா
வருமிகு பொச்சாப் பாத மறவியா னின்னைக் காத்துப்
பொருமிகு பகையை வெல்லும் பொருளெலா மிழப்ப தாகும்.

(இ - ள்) ஐமைகண்டா! கர்வகுணம் - மிக்கசெல்வம் - கட்டழகு - விடய போகம் ஆகிய விவற்றில் அதிமோகம்பற்றி மூழ்கிக் கிடப்பின், அளவிறந்த மகிழ்ச்சி யுண்டாகும். (அம்மகிழ்ச்சி செய்கை செய்யாமைகளில் மறவியுண்டாக்கும்.) அம்மறவியால், உன்னைக்காத்து, போர்புரியும் மிக்கபகைஞரை வெல்லும் எல்லாப்பொருள்களையும் இழக்கச் செய்யும். எ - று.

இதுமுதல் மூன்று செய்யுள்களால் மறவிக்குணத்தை விடு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ௫௪, பொச்சாவாமை.

''இறந்த வெகுளியிற் றீதே சிறந்த - வுவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு.
அச்ச முடையார்க் கரணில்லை யாங்கில்லை - பொச்சாப் புடையார்க்கு நன்கு.
முன்னுறக் காவா திழுக்கியான் றன்பிழை - பின்னூ றிரங்கி விடும்.''—என்பதனானறிக. (௮௫)

உற்றிடு மாற்றன் மூன்று முபாயங்க ணான்கு நன்மை
பற்றிய தொழில்க ளைந்தும் பண்புறு குணங்க ளாறு
மற்றைய வனைத்துங் கேடாம் வளர்பிறப் பேழன் காறும்
பற்றிடு நன்மை யின்றும பாழ்த்தபொச் சாப்புச் சாரின்.

(இ - ள்.) கேட்டைத் தருவதாகிய மறவிக்குணம் பொருந்துமாயின், பொருந்திய மூவகையாற்றலும், நால்வகை யுபாயமும், ஐவகைத்தொழிலும், அறுவகைக் குணமும், மற்றையயாவுங் கேடாம். அவனுக்கு வளர்கின்ற எழுபிறவிகள் வரையிலும் அடையத்தக்க நற்செய்கை யில்லையாகும். எ - று.

ஆற்றல் மூன்று—அறிவு, ஆண்மை, பெருமை.
உபாயங்கள் நான்கு—சாமம், பேதம், தானம், தண்டம்.
தொழில்கள் ஐந்து—எளியமுயற்சி, பயன்விளைவது, பெரும்பயன றருவது, சந்தேகமில்லாதது, பின்நன்மை பயப்பது.
குணங்கள் ஆறு—அன்பு, நாண், ஒப்புரவு, தாக்ஷண்யம், வாய்மை, மாட்சிமை.

இச்செய்யுளின்கருத்தை, ௫௪, ௫௪.

''புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டுஞ் செய்யா
திகழ்ந்தார்க் கெழுமையு மில்.''—என்பதனானறிக. (௮௬)

நெகிழ்ச்சியொன் றின்றிச் செய்ய நினைந்தகா ரியத்திற் சென்று
புகழ்ச்சிசெய் முயற்சி செய்யிற் பொருள்பய வாமை யில்லை
யிகழ்ச்சியிற் கெட்டார் தம்மை யெண்ணுதல் செய்வை யாயின்
மகிழ்ச்சியின் மைந்த றுத வண்மைவந தடுக்கு மைந்தா.

(இ - ள்.) மகனே! நீ செய்ய நினைத்த (காரியம் எத்தகையதாயினும்) அக்காரியத்திற் சிறிதும் மறவிக்குணமின்றிப் பிரவேசித்து, கீர்த்தியையுண்டுசெய்யும் முயற்சிசெய்து கொண்டிருந்தால், (அதுமுற்றிப்) பயன்கொடாமையில்லை. (அம்மறவியுன்னை நீங்குதற்குபாயங்கேள்) அளவிலுவகையால் இறுமாக்கும்பொழுது, அவ்வாறு முன் இறுமாந்து கெட்டவரை நினைப்பாயாயின் அது தானே யொழிந்துவிடும். எ - று.

இதனை, குறு, குறு.

அரியவென் றாகாத வில்லைபொச் சாவாக் - கருவியாற் போற்றிச் செயின்.
இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரை யுள்ளுக தாந்தம்-மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து.
எனபதனாலும்,

சூளாமணி

"இகழ்ச்சி யிற்கெடு வார்களை யெண்ணுக
மகிழ்ச்சி யினபதின மைந்துறம போழ்தெனப்
புகழ்ச்சி நூலுட் புகன்றனர் பூவினுட்
டிகழ்ச்சி சென்றசெம பொனமுடி மன்னனே"—என்பதனானுமுணர்க.

எய்திய குற்றத் தோர்கள் யாவரா யினுங்கண் ணோடா
தைதென நாடி நீதி யறந்தலைப் பிழையாத தண்டஞ்
செய்தலே செங்கோ லாகுஞ் செய்யகோ லின்றே லென்று
முய்திசெய் மழையான் மக்க ளுறுபய னுற்ற போலும்.

(இ - ள்.) பொருந்திய குற்றமுடையோா யாவராயினுந் தாக்ஷணியம் பாராட்டாது அழகாக விசாரித்து, தருமநெறி தவறாமற்படி தண்டஞ்செய்தலே செங்கோன்மையென்று சொல்லப்படுவதாகும. (இம்முறை செய்தல்) பயனை யுண்டுசெய்யும் மழையினால் பிரஜைகள் பொருந்திய பயனடைதல்போலும். செவ்விய இராசநீதிதவறுமாயின் யாது பயனுண்டாகும? (ஒன்று முண்டாகமாட்டாது.) எ - று

இதுமுதல் ஐந்து செய்புள்களால் நன்னீதிசெலுத்தது எனக்கூறியதாம்.

இதனை, குறு, செங்கோன்மை.

"ஓர்ந்துகண் ணோடா திறைபுரிந் தியார்மாட்டுந் - தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை.
வானோக்கி வாழு முலகெல்லா மனனவன் - கோனோக்கி வாழுங் குடி"—என்பதனானறிக. (அஅ)

மழைவளஞ் சுரக்கு மாறும் வயனிலம் விளையு மாறும
விழையறம வளரு மாறும் வேதநூல் விளங்கு மாறுந
தழைபொரு ளீட்டு மாறுஞ் சமரிடை வெல்லு மாறும்
பிழைதப வாழு மாறும் பிறழ்தராக் கோலி னாகும.

(இ - ள்.) (அரசன் நீதி) தவறாத செங்கோலினாலே, (உலகத்திலே பருவ) மழைபெய்து செழித்தலும், விளைநிலங்கள் பயன்றருதலும், நினைத்தபடி தருமங்கள் விருத்தியாதலும், வேதசாஸ்திர விதிகள் பிரகாசித்தலும், பொருட் பெருக்கந்தேடு

னும், (பகைவரைப்) போரில் வெல்லுதலும், அவக்கியாதியின்றி (குடிகளைசூழ) வாழ்ந் திருத்தலும், (ஆகிய இவையாவும்) உளவாகும். எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

அந்தணர் நூற்கு மறத்திற்கு மாதியாய் - நின்றது மன்னவன் கோல்.
குடிதழீஇக் கோலோச்சு மாநில மன்ன - னடிதழீஇ நிற்கு முலகு.
இயல்புளிக் கோலோச்சு மன்னவ னாட்ட - பெயலும் விளையுளுந் தொக்கு.
வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன் - கோலதூஉங் கோடா தெனின்
என்பதனானறிக. (௮௯)

கருவிநஞ் சாதி தம்மாற் காமரா ருயிரைக் கொல்வோர்
வெருவரச் சூறை கொள்வோர் மேவியா றலைப்போர் கள்வ
ருருவளர் பிறனில் வேட்போ ருவர்முத லோரைக் கோறல்
பருவரு பாவ மன்று பயிர்க்களை களைதல் போலாம்.

(இ - ள்.) ஆயுதப்பிரயோகம் - நஞ்சிடுதல் முதலியவற்றால் (ஒருவருடைய) அழகிய அரிய உயிரைக்கொல்வோரும், அஞ்சும்படி கொள்ளைகொள்வோரும், பொருந்திய வழிப்பறிப்போரும், சோரஞ்செய்வோரும், அழகுமிக்க பிறர்க்குரிய மனைவியைக் கூடுவோருமாகிய இவர் முதலியபாவிகளைக் கொல்லுதல் [மரணதண்டனை விதித்தல்] வருந்தத்தக்க பாவமாகாது. (நற்குடிகளாகிய) பயிருக்கு (துஷ்டர்களாகிய) களைகளைக் களைதல்போலாகும். எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

"கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ்
களைகட் டதனொடு நேர்."—என்பதனானறிக. (௯௦)

பரிசனம் பகைவர் கள்வர் படர்தரு முயிர்க டாமென்
றுரைசெய்யைந் திடத்தி னானு முலகிடை யிடையூ றெய்தா
வரிசையிற் காத்து நீதி வழுக்கினோர் தமமை யொறுத்திக்
கரிசறப் பொருளுங் கோடல் காவலர் தரும மைந்தா.

(இ - ள்.) தனபரிசனர் - பகைவர் - திருடர் - செல்லுகின்ற (பறவை விலங் காதி) உயிர்கள் - தான் என்று சொல்லப்படும் ஐவகையிலும் பிரஜைகளுக்குத் துன்ப முண்டாகாமல் முறைப்படி யிரட்சித்து, நீதிதவறி நடந்தவர்களைத் தண்டித்துக் குற்ற மறப்பொருளும் வாங்கிக்கொள்ளுதல் அரசர்க்குரிய தருமமாம். (இவையநீதியென் றெண்ணாதே) எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

"குடிபுறங்காத் தோம்பிக் குற்றங் கடிதல்
வடுவன்று வேந்தன் றொழில்."—என்பதனாலும்,

திருத்தொண்டர்புராணம்

"மாநிலங்கா வலனாவான் மன்னுயிர் புரக்குங்காலைத்
தானதனுக் கிடையூறு தன்னாற்றன் பரிசனத்தா
லூனமிகும் பகைத்திறத்தாற் கள்வரா லுயிர்தம்மா
லானபய மைந்துந்தீர்த் தரசாள்வா னல்லனோ."—என்பதனாலுமறிக.

“பொருளுங்கோடல்” என்றதால்,குடிகளிடத்து ஆறிலொருபங்கும், குறுநில மன்னர் பால் விதித்த நியமப்படி கப்பமும், குற்றஞ்செய்தோரிடத்து அபராதமு முதலியனவுங்கொள்க. (கக)

முறைமைமுட் டாது செய்து முழுநிலங் காப்பி னந்த
விறைவனைச் செங்கோல் காக்கு மெளியசெவ் வியனு மாகான்
குறைவளர் குற்ற மோரான் குணத்தொடு முறைசெய் யானை
நிறைதரு பாவந் தேய்க்கு நெடும்பகை யின்று மேனும்.

(இ - ள்.) உலகமுழுவதையுஞ் செங்கோன்முறை பிசகாது காப்பானாயின், அவ்வரசனை (காப்போர் ஒருவரிலராயினும்) அம்முறை பிசகாமையே காக்கும். (குறை யறிவிப்பார்க்கு) எளிய சமயத்தனுயிராவிடினும், குற்றங்குறைகளை யறியாதவனாயி னும், நீதிமுறைப்படி அரசுசெய்யாதவனுமாகிய மன்னனை, மிக்கபகை (வேறு) இல்லை யாயினும் (அம்முறை பிசகிய அவனுடைய) நிறைந்தபாவமே கெடுக்கும். எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

“இறைகாக்கும் வையக மெல்லா மவனை - முறைகாக்கு முட்டாச் செயின்.
எண்பதத்தா னோரா முறைசெய்யா மன்னவன் - றண்பதத்தாற் றானே கெடும்.”
என்பதனாலும்,

சீவகசிந்தாமணி.

“உறங்கு மாயினு மன்னவன் றன்னொளி
கறங்கு தெண்டிரை வையகங் காக்குமா
லிறங்கு கண்ணிமை யார்விழித் தேயிருந்
தறங்கள் வெளவ வதன்புறங் காக்கலார்.”—என்பதனானுமுணர்க (கஉ)

அறுதொழி லாளர் நூல்க ளயர்ப்பரான் பயனின் றாகு
முறைபெய லொழியுங் கூழுங் குடிகளு மொருங்கு நீங்கும்
பெறுபய னாட்டிற் குன்றும பிறங்கொளி நிலைபெ றாது
கறையின்மேற் பொருள்கைக் கொண்டு காவலை விடுப்பின் மைந்தா.

(இ - ள்.) மகனே! (மன்னனானவன் மேற்கூறிய முறைதவறி) கறையின் மேற்பொருளை விசேடமாகக் கைக்கொண்டு (பிரசைகளைக்) காத்தலை யொழிப்பா னாயின், அறுதொழில்களையுடைய அந்தணர் வேதசாஸ்திர முறைகளை மறப்பார்கள்; பசுக்கள் பால் கொடாதனவாம். மழைவளங்குன்றும். (உணவாகிய) பொருள்களுங் குடிகளும் ஒருங்குகெடும்; நாட்டிலுண்டாகிய பலன்கள் குறையும்; கீர்த்தியும் நிலைபெறாது (தொலையும்.) எ - று.

இச்செய்யுளால் அநீதியையொழி எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, கொடுங்கோன்மை.

“கொலைமேற்கொண் டாரிற் கொடிதே யலைமேற்கொண் - டல்லவை செய்தொழு
நாடொறு நாடி முறைசெய்யா மன்னவ - னாடொறு நாடு கெடும். [கும் வேந்து.
கூழுங் குடியு மொருங்கிழக்குங் கோல்கோடிச் - சூழாது செய்யு மரசு.
மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை யஃதின்றேல்-மன்னாவா மன்னர்க்கொளி
முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி - யொல்லாது வானம் பெயல்.
ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறப்பர் - காவலன் காவா னெனின்.'
என்பதனாலும்,

ஆசிரியமாலை.

"தற்பாடு பறவை பசிப்பப் பகையற
நற்சூல்கொள் ளாது மாறிக் கால்பொரச்
சினா வெண்டலைச் சிறுபுன் கொண்மூ
மழைகா லூன்று வளவயல் விளையா
வாய்மையுஞ் சேட்சென்று காக்குந் தீதுதரப்
பிறவு மெல்லா நெறிமாறு படுமே
கடுஞ்சினங் கவைஇய காட்சிக்
கொடுங்கோல் வேந்தன் காக்கு நாடே"—என்பதனானுமறிக.

கறை - அரசன் கொள்ளுங்கப்பம் வேதியரறுதொழில்—ஓதல்-ஓதுவித்தல் வேட்டல் - வேட்பித்தல் ஈதல் ஏற்றலெனப்படும். (௧௮)

கடுமொழி கண்ணோ டாமை கையிகந் திட்ட தண்ட
நடுநிலை யின்மை செவ்வி யினமைந்த முரசமு றாமை
யுடனுறச் சூழ்ந்து செய்யா தூறுபிழை யமைச்சாக் கேற்றல்
படுசமாச் சிறைசெய் யாமை பலவுநீங் காக்கு மைந்தா.

(இ - ள்.) மைந்தனே! கடுஞ்சொற் கூறுதலும், தாட்சணிய மில்லாமையும் குற்றத்திற்கேற்பச் சிட்சைசெய்யாமையும், நடுநிலைமைக் குணமில்லாமையும், (குறை யறிவிப்பதற்கு) எளிதிற் சமயங்கொடாமையும், ஆலோசியாமல் (தானகச்) செய்துவிட்டுப் பொருந்திய பிழைபாட்டை மந்திரிகண் மேலேற்றலும், போர்செய் யுங்கால் (தன்னைக்காத்துக் கொள்வதற்குப்) புகலிடந் தேடிவைத்திராமையும், இவை முதலிய யாவும் பொல்லாங்கினை யுண்டுசெய்யும். எ - று.

இச்செய்யுளால் அச்சமுறுவியாதே எனக்கூறியதாம்.

இதனை, டி, வெருவந்தசெய்யாமை.

"தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தா - லொத்தாங் கொறுப்பது வேந்து.
அருஞ்செவ்வி யின்னா முகத்தான் பெருஞ்செல்வம்-பேஎய்கண் டன்ன துடைத்து.
கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னாயி னெடுஞ்செல்வ - நீடின்றி யாங்கே கெடும்.
கடுமொழியுங் கையிகந்த தண்டமும் வேந்த - னடுமுரண் டேய்க்கு மரம்.
இனத்தாற்றி யெண்ணாத வேந்தன் சினத்தாற்றிச் - சீறிற் சிறுகுந் திரு.
செருவந்த போழ்திற் சிறைசெய்யா வேந்தன் - வெருவந்து வெய்து கெடும்."
என்பதனானும்,

புறநானூறு.

"காய்நெல் லறுத்துக் கவளங் கொளினே
மாநிறை வில்லது பன்னாட் காகு
நூறுசெறு வாயினுந் தமித்துப்புக் குணினே
வாய்புகு வதனினுங் கால்பெரிது கெடுக்கு
மறிவுடை வேந்த னெறியறிந்து கொளினே
கோடி யாத்து நாடுபெரிது நந்து
மெல்லியன் கிழவ னாகி வைகலும்
வரிசை யறியாக் கல்லென் சுற்றமொடு
பரிவுதப வெடுக்கும் பிண்ட நச்சின்

யானை புக்க புலம்போறத்
தானு முண்ணா னுலகமுங் கெடுமே."—என்பதனுனுமறிக.

பயின்றவர் தம்மாற் கூறப் பட்டன மறுக்க மாட்டா
வியன்றநற் குணங்கண் ணோட்ட மித்தகு கண்ணோட் டந்தா
முயன்றுசெய் முறைக்குக் கேடு முனனுநர் மாட்டுக் கூடா
நயந்தப நினக்குத் தீங்கு நாட்டினோ ரிடமா னுட்டல்.

(இ-ள்) (தாட்சணியமென்பதுபலதிறத்ததாயினும்)தம்மிடம் பழகினோராற் கூறப்படும் விஷயங்களை மறுக்கமாட்டாத நற்குணமே தாட்சணியமாம். பொருந்திய தகுதியாகிய இத்தாட்சணியத்தை (பொதுவாக யாவரிடத்தும் வைக்கவேண்டுவது மன்றி) உனக்கு நன்மை நீங்கத் தீங்குசெய்பவருளராயினும் அவரிடத்தும் வைக்க வேண்டும். (ஆனல்) முயற்சியுடன் செய்கின்ற செங்கோன் முறைக்குக் கேடுநினைப் பவரிடத்தில் மாத்திரம் வைக்கக்கூடாது. எ-று.

இச்செய்யுளால் தாட்சணியவானுகவிரு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, கண்ணோட்டம்.

"கண்ணோட்ட மென்னுங் கழிபெருங் காரிகை - யுண்மையா னுண்டிவ் வுலகு.
கருமஞ் சிதையாமற் கண்ணோட வல்லார்க் - குரிமை யுடைத்திவ் வுலகு.
ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார் கண்ணுங்கண் ணோடிப்-பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை.
பெயக்கண்டு நஞ்சுண் டமைவா நயத்தக்க - நாகரிகம் வேண்டு பவர்."—என்ப னுனும்,

பாரதவெண்பா.

"ஒன்று நரம்பென்கோ வொன்றாத வென்பென்கோ
வின்றசை தானென்கோ யாதென்கோ—மென்றொடையாழ்ப்
பண்ணோட்டு மின்சொற் பணைத்தோளாய் சேர்ந்தவர்பாற்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண்."—என்பதனுனுமறிக. (கரு)

வேறு.

உளக்க ணீதி நூலாக வொறற்ற வெளிககண் ணெனவிடுத்து
விளக்குஞ் செயலான மொழிதன்னல் வேண்டா சுற்றம் வினைஞரையு
மளக்க மைந்த வொறறுவ ரைதயு றாத வருமேவாடு
துளக்க மின்றி யென்செயினுஞ் சோர்வி லாத தெனவறிக.

(இ-ள்.) மகனே! (அரசனுக்கு முகக்கண் ணிரண்டன்றியும் முறைசெய்தற் குரிய அகக்கண் புறக்கண்ணுள வெனப்படுங் கண்ணிரண்டில்,) அகக்கண் நீதி நூலா ராய்ச்சியாகவும், புறக்கண் தூதனாகவுஞ்செலுத்தி நடத்துஞ் செய்கையினுலும், சொல் லினுலும், பகைவரையும், உறவினரையும், கருமத்தலைவரையும்,பரிசோதித்தற்கமைந்த வராய்ப் பார்ப்பவர் சந்தேகியாவண்ணம் வடிவெடுப்பவராய்; யாவரெவ்வாறச்சமுறுத் திடினு மருண்டு இரகசியம் வெளிப்படுத்தாமலும் தளர்வடையாமலு மிருப்பவரே தூதராம். (அவரைக் கைவிடாது கொண்டொழுகுக.) எ-று.

இதுமுதலிரண்டு செய்யுளால் தூதனைக் கண்ணாகக்கொள் எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, ஒற்றாடல்.

"ஒற்று முரைசான்ற நூலு மிவையிரண்டுந் - தெற்றென்க மன்னவன் கண்
எல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை யெஞ்ஞான்றும்-வல்லறிதல் வேந்தன் றொழில்.

விளை செய்வார் தஞ்சுற்றம்வேண்டாதா ரென்றுங்-களைவலையு மாராய்வ தொற்று.
கடாஅ வுருவோடு கண்ணஞ்சா தியாண்டு - முகாமை வல்லதே யொற்று.
துறந்தார் படிவத்த ராகி யிறந்தாராய்ந் - தென்செயினுஞ் சோர்வில தொற்று.''
என்பதனானறிக. (கூ௬)

ஒருவ ரொருவர் தமையறியா தொருமை விளைக்கண் மூவர்தமை
மருவ விடுக்க மூவர்களும் வந்து மொழிவ தொத்துவிடிற்
கரும மதனை மிகத்தெளிக கரும மறைப்ப வேண்டிதியேற்
பொருவி லவர்தம் பாற்சிறப்புப் புறந்தோன் றாமற் செய்திடுக.

(இ-ள்.) ஒரு விஷயத்தின்பேரில் மூன்று தூதர்களை ஒருவர்செயல் ஒருவ ரறியாமற் பிரிவுறவிடுத்து அம்மூவரும் வந்து (தனித்தனி)கூறுவது (விசாரணையினால்) பொருளொத்திருக்கக் காணின் அக்கருமத்தை யுண்மையாக நம்புக. ஓர் கருமத்தை (பிறரறியாது) காக்கவேண்டினையாயின், ஒப்பில்லாத அத்தூதர்களுக்குச் செய்யும் வரிசையைப் பிறரறியாவண்ணஞ் செய்க. எ-று.

இதனை, ௵, ௵.

"ஒற்றொற் றுணராமை யாள்க வுடன்மூவர் - சொற்றொக்க தேறப் படும்.
சிறப்பறிய வொற்றின்கட் செய்யற்க செய்யிற் - புறப்படுத்தா னாகு மறை."—
என்பதனானும்,

இனியவைநாற்பது.

"ஒற்றினா லொற்றிப் பொருடெரிதன் முன்னினிதே
முற்றான் றெரிந்து முறைசெய்தன் முன்னினிதே
பற்றினனாய்ப் பல்லுயிர்க்கும் பாத்துற்றுப் பாங்கறுதல்
வெற்றிவேன் மன்னர்க் கினிது."—என்பதனானுமறிக. (கூஎ)

ஊக்க முடையார் கைப்பொருளை யொழிந்தா ரேனு மொழிவில்லா
வாக்க முடையா ரேயாவ ராக்க மிருந்து மசைவில்லா
வூக்க மிலரே லேதுமில ருளுற்று முயற்சி பொருள்கொடைக
ளேக்கும் புகழ்நற் செருக்கிவைபின் சேரா வேம கண்டனே.

(இ-ள்.) எமகண்டனே! மனவூக்கமுள்ளார் பொருளில்லாதவராயினும் நீங்காத செல்வமுடையவரே யாவர். செல்வமிருந்தும் அழிவில்லாத ஊக்கமில்லாதவ ராயின் யாதொன்று மில்லாதவராவர். (ஏனெனில், பொருளில்லாக்காலத்து உளவா கும்) நன்முயற்சியால்வரும் பொருள் - உதாரகுணம்-பெருங்கீர்த்தி-பெருமைப்பாடு ஆகிய இவை (மனோற்சாகமில்லாத விடத்துப்) பொருளினால் உளவாகா. (ஆதலால், மனோற்சாகத்தை யிழக்காதே.) எ-று.

இச்செய்யுளால் மனோற்சாக முடையவனாயிரு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ௵, ஊக்கமுடைமை.

"உடைய ரெனப்படுவ தூக்க மஃதிலா - ருடைய ருடையரோ மற்று.
உள்ள முடைமை யுடைமை பொருளுடைமை - நில்லாது நீங்கி விடும்.
ஆக்க மதர்வினாய்ச் செல்லு மசைவிலா - வூக்க முடையா னுழை.
உள்ளமில் லாதவ ரெய்தா ருலகத்து - வள்ளிய மென்னுஞ் செருக்கு
என்பதனானும்,

வெண்பாமாலை.

"ஊக்க முரமிகுதி யொன்றிய நற்சூழ்ச்சி
யாக்க மிவன்க ணகலாவால்—வீக்க
நகப்படா வென்றி நலமிகு தாரா
னகப்படா தில்லை யரண்."—என்பதனானுமறிக. (௬௮)

மடியொன் றுளதேல் வலவிரைந்து வகுக்குந் தொழிலை நீட்டிக்குங்
கடியு மறவி துயிலவிளைக்குங் கலதி தனைச்சேர்த் திடுமேபகைவர்க்
கடிமை புகுத்துங் குடிகெடுக்கு மதனை விடுப்பி னாண்மையினுங்
குடிமை யிடத்து மவேறுளவாங் குற்றம் பலவு மொழிக்குமே.

(இ - ள்.) சோம்பலென்ப தொன்றிருக்குமாயின் (எடுத்ததொழிலை) மிக விரைந்து முடிக்கவொட்டாமல் (கால) நீடிக்கச்செய்யும், நீக்கத்தக்க மறப்பையும் நித்திரையையு முண்டுசெய்யும்; மூதேவியோடு சமபந்திக்கச்செய்யும்; பகைவர்க்கு அடிமையாக்கிவிடும்; குடிப்பிறப்பைக்கெடுக்கும். அச்சோம்பற் குணத்தைவிடுத்தால் ஆண்மை குடிப்பிறப்பு முதலியவற்றில் வெவ்வேறுளவாகிய குற்றங்கள் பலவற்றையு மொழிக்கும் (மேன்மைதரும்) எ - று.

இச்செய்யுளால் சோம்பாதே எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, மடியின்மை.

"குடிமறந்து குற்றம் பெருகு மடிமடிந்து - மாணா வுஞற்றி லவர்க்கு.
நெடுநீர் மறவி மடிதுயி னான்கு - கெடுநீரார் காமக் கலன்.
மடிமை குடிமைக்கட் டங்கிற்றன் னொன்னார்க் - கடிமை புகுத்தி விடும்.
குடியாண்மை யுள்வந்த குற்ற மொருவன் - மடியாண்மை மாற்றக் கெடும்."
என்பதனானும்,

பழமொழி.

"வேளாண்மை செய்து விருந்தோம்பி வெஞ்சமத்து
வாளாண்மை யானும் வலியராய்த்—தாளாண்மை
தாழ்க்கு மடிகோ ளிலராய் வருந்தாதார்
வாழ்க்கை திருந்துத லின்று."—என்பதனானுமறிக. (௬௧)

விடாது தனுவிற் செயுமுயற்சி மேன்மேற் பொருளை மிகவளர்க்குங்
கெடாது சுற்று நட்பினையுங் கிளையுந் தாங்கு மியாவர்க்குந்
தடாத வுபகா ரமும்புரியுந் தடந்தா மரையா ளையுஞ்சேர்க்கும்
படாத வூழ்வந் திடுகாறும் பயனை விளைக்கும் பழியின்றாம்.

(இ - ள்.) வில்லைப்போல (ஒருவன்) விடாது செய்யும் முயற்சியானது (அவனுக்கு) பொருளை மேன்மேலும் மிகுதியாக வளரச்செய்யும்; நீங்காது சூழ்ந்த நண்பினையும் உறவினையும் ஆதரிக்கும்; எல்லோருக்கும் ஒழியாத உபகாரத்தையுஞ் செய்யும்; பரந்ததாமரை மலரில் வசிக்குந் திருமகள் கடாக்ஷம்பெறச்செய்யும். (இந்த ஆள்வினைக்கு) ஊழ்வினை (ஒவ்வாவிடினும் அது) வருமளவும் (தக்க) பலனைக்கொடுக்கும்; பழிக்கப்படுதலில்லை. (ஆதலின் நீ முயற்சிதளராதே.) எ - று.

இச்செய்யுளால் முயற்சியைவிடாதே எனக்கூறியதாம்.

இதனை, கூ, ஆள்வினையுடைமை.

அருமை யுடைத்தென்ற சாவாமை வேண்டும் - பெருமை முயற்சி தரும். [க்கு.
தாளாண்மை யென்னுந் தகைமைக்கட் டங்கிற்றே-வேளாண்மை யென்னுஞ் செரு
இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் றன்கேளிர்-துன்பந் துடைத்தூன்றுந் தூண்.
மடியுளான் மாமுகடி யென்ப மடியிலான் - றாளுளா டாமரையி னாள்.
தெய்வத்தா னாகா தெனினு முயற்சிதன் - மெய்வருந்தக் கூலி தரும்.''—என்பத னாலும்,

சீவகசிந்தாமணி.

"உள்ளமுடை யான்முயற்சி செய்யவொரு நாளே
வெள்ளநிதி வீழும்விளை யாததனி வில்லை
தொள்ளையுணர் வின்னவர்கள் சொல்லின்மட னிற்பி
னெள்ளுநருக் கெக்கழுத்தம் போலவினி தன்றே''—என்பதனானுமுணர்க.()

எடுத்த கரும முடிவதன்மு னெய்துந் தெய்வத் தாலாக
தொடுத்த முயற்சி யாலுடலிற் றோன்றும் வருத்தத் தாலு
மடுத்த பொருளின் மையினாக மைந்தா வடுக்கி வந்திடினு
மிடுக்கண் டனக்கு ளழியற்க வின்ப மதுவே யெனத்தெளிக.

(இ - ள்) தானெடுத்தகாரியம் முற்றுப்பெறு முன்னர், தெய்வத்தாலாகிலும், எடுத்த உழைப்பாலுண்டான சரீரவருத்தத்தாலாகிலும், மிக்க பொருளில்லாமையாலாகிலும், அடுத்தடுத்து இடுக்கண் வந்தாலும் (பின்னைக்கு) நன்மைதரத்தக்கவையே யென்று தீரமுற்றிருக்கவேண்டும் (அன்றி) மனந்தளர்ந்து (எடுத்தகாரியத்தைப் பழுது படச்செய்து) வருந்தாதே. எ - று.

இச்செய்யுளால் துன்புறிற்சலியாதே எனக்கூறியதாம்

இதனை, கூ, இடுக்கணழியாமை.

"இடுக்கண் வருங்கா னகுக வதனை - யடுத்தூர்வ தஃதொப்ப தில்.
மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்னா னுற்ற - விடுக்க ணிடர்ப்பா டுடைத்து.
அடுக்கி வரினு மழிவிலா னுற்ற - விடுக்க ணிடுக்கட் படும்.
அற்றேமென் றல்லற் படுபவோ பெற்றேமென்-றோம்புத றேற்றா தவர் என்பதனானும்,

குண்டலகேசி.

"வேரிக் கமழ்தா ரரசன்விடு கென்ற போழ்துந்
தாரிக் கலாத வகையாற்கொலை சூழ்ந்த பின்னும்
பூரித்தல் வாட லிவற்றாற்பொலி வின்றி நின்றான்
பாரித்த வெல்லாம் வினையின்பய னென்ன வல்லான்.''—என்பதனானுமுணர்க.

அங்கவியல்.

வேறு.

நனிபயன் பயப்பச் சிறுமுயற் சியினா னலத்தகு வினையுமற் றனைய
வினையினைத் தொடங்குங் காலது தனக்குவேண்டிய பொருள்களும்படையு
மினிதுறு பொழுது முபாயமுஞ் செயலு மிடைப்படு மூறுக ணீக்கித்
துணியற முடிவு போக்கிடு மாறுஞ் சூழ்தர வல்லவ னமைச்சன்.

(இ - ள்.) பெரும்பயன் விளையும்படி சிறுமுயற்சியால் மேம்பட்ட செயலும், அவ்வகைய வினையைத் தொடங்குகையில் அதைமுடிப்பதற்கு வேண்டிய பொருளும்

படையும், இனிய காலமும், உபாயமும், முயற்சியு மாகியவற்றைச் செய்தலும், இடையிற் சம்பவிக்கும் விக்கினங்களை விலக்கித் துன்பமற முற்றுப்பெறச்செய்யும் உளத்துணிவையும் (முற்பட) ஆராய்ந்தொழுகத்தக்கவன் மந்திரியாவான். எ - று.

இதுமுதல் முப்பத்திரண்டு அதிகாரங்களாலும் நாற்பத்தொரு செய்யுள்களாலும், அங்கவியல் கூறலாயினர்.

இதுமுதல் நான்குசெய்யுள்களால் மந்திராலோசனை கேள் எனக்கூறியதாம்.

இதனை, குறு, அமைச்சு.

"கருவியுங் காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்யு
மருவினையு மாண்ட தமைச்சு."—என்பதனானுணர் (கூ0உ)

மிகைவினை வரினு மசைவுறு வன்கண் விழுக்குடி காத்தலாள் வினை
நூல், வகையுறச் சூழ்ந்து விடுவன விடுத்து வகுப்பன வகுத்திடல் வே
ண்டிற், பகைவர்தந் துணையைப் பிரித்தறம் மிடக்துப் பயின்றவர் பகை
வர்பாற் புகாமற், றகையுறச் செய்தல் பிரிந்தவர் தம்மைத் தமமொடு
பொருத்தலு மமைச்சாம்.

(இ - ள்.) எத்திறத்தொழில் வரினும் அஞ்சாதவன்மையும், சிறந்த குடிகளை யோம்புதலும், விடாமுயற்சியும், நூல்வகையினால் மிகவுமாராய்ந்து விலக்கத்தக்கவைகளைவிலக்கிச் செய்யத்தக்கவைகளைச் செய்தலும், வேண்டுமாயிற் பகைவர் பக்கத்தராயுள்ளாரைப் பிரித்தலும், தன் பக்கத்தராயுள்ளோரர் பகைவர் பக்கலிற் புகாமல் தடைபடுத்தலும், முன் பிரிந்துபோனவரைத் தம்முடன் கூட்டிவைத்தலும் (முதலியவற்றால் இராசகாரிய நடத்தலும்) மந்திரியின் செயல்களாம். எ - று.

இதனை, குறு, குறு.

"வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறிதல் ளாள்வினையோ - டைந்துடன் மாண்ட தமைச்சு.
பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரித்தார்ப் - பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சு."—
என்பதனானுணர்க. (கூ0௩)

அறிவதுஞ் செயலு மொழிவது மரசர்க் காக்கமே குறித்தன வா
குந், திறனுகன் றறியா வரசருக் குறுதி செப்பலுஞ் செய்வன வேனு,
முறுமுல கியற்கைக் கொத்திடிற் செயலு மொருவினைக் கியைந்தபல்
செய்னு,ணிறுவுவ தொன்றால் வாய்ப்பவெஞ் ஞான்று நிகழ்த்தலு மமைச்
சருக் கியல்பாம்.

(இ - ள்.) (ஆவது) தெரிதலும், (முற்றத் தெரிந்ததைச்) செய்தலும், (செய்ய வேண்டியதை மன்னனுக்கு முற்படச்) சொல்லுதலும், அரசனுக்குச் செல்வமிகுதற்கே கருதலுமாகிய வல்லபமும், நற்செயலறிய வரசனுக்கு இடித்துரைத்தலும், செய்யக்கூடியனவெனினும், பொருந்திய உலகவழக்கத்திற்கு ஒத்திருந்தாற் செய்தலும், ஒரு தொழில் முடிக்கப்பொருந்திய பலவழிகளில் நிலைநிறுத்துவதாகிய ஒருவழியில் எந்நாளும் கைகூடச்செய்தலும் மந்திரிகளுக்கியற்கையாம். எ - று.

இதனை, குறு, குறு.

"தெரிதலுந் தேர்ந்து செயலு மொருதலையாச் - சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு.
மதிநுட்ப நூலோ டுடையார்க் கதிநுட்பம் - யாவுள முன்னிற் பவை.

செயற்கை யறிந்தக் கடைத்து முலகத் - தியற்கை யறிந்து செயல்
அறிகொன் றறியா னெனினு முறுதி - யுழையிருந்தான் கூறல் கடன் —என்ப
தனுணர்க (கoச)

முறையுறச் சூழ்ந்த மந்திர மன்றி முடிக்கமாட் டாக மந்திரியு
மிறைவனுக் கங்க மெனனுமந் திரிபு மெழுதுசித் திரத்தினு மாகா
வுறுவரிற் பிரிக்கப் பட்டவர் முதலோர் குளத்தினைப் பிணிக்குங் குளமு
மறுவறப் பிணிக்கு மொழித்திற னறி தூ வழுங்கனமந் திரிகணற் குணமே

(இ - ள்) ஒற்றுமைப்பட்டோர் ஒற்றுமைப்படாதோர் முதலிய யாவர் (கேட்பினும்) அவர் மனத்தைப் பந்தித்துக் குற்றமற வசப்படச்செய்யும், சொற்சாதுரிய முடைமையுமறிந்து கூறவல மந்திரிகளுடைய நற்குணங்களாம் (அவ்வகையினரைத் தழுவிக்கொள்ள இயலாதன்றி) முறைப்படி வேண்டிய வுபாயங்களை யாதேனும் சித்தலனறிக் கருமசாதகியப்படச்செய்யாத மந்திரியும், அரசனுக்குத் துரோகஞ்செய்ய நினைக்கு மந்திரியும் (தாமந்திரிகளாதலின் இவர்களை) சித்திரத்தில் எழுதிப்பாக்கினுங் கேடு ண்டு (ஆதலால் அவர்களை நீக்கக்கடவாய்) எ - று

இதனை, ஷ, ஷ,

'அறனறிந் தான்றமைந்த சொல்லானெஞ் ஞான்றுந் - திறனறிந்தான் றேர்ச்சித்
பழுதெண்ணு மந்திரியிற் பக்கத்துட் டெவ்வோ - ரெழுபது கோடி யுறும் [துணை
முறைப்படச் சூழ்ந்து முடிவிலவே செய்வர் - திறப்பா டிலாஅ தவர். —என்பத
னுறும்,

சீவகசிந்தாமணி

"செறிந்தவர் தெளிக்க நூலாற் சிறந்தனன் தெளிந்து சொன்னா
லறிந்தவை யமர்ந்து செய்யு மமைதியா னரச னாகான்
செறிந்தவர் தெளிந்த நூலாற் செறிந்தன தெரிந்து கூறி
யறிந்தவை யாற்ற கிற்கு மமைதியா னமைச்ச னாவான்' —என்பதனு
முணர்க (கoரு)

அருக்கிப்பெய விளக்கி யினிமையும் பயனுந் தொகுத்தய லாமொழிக்
கிடையாக, திருக்கிளர் மொழியைச் சோர்வற வவைக்கட் செலவுமா
றுஞ்சுத லின்றி, யுரைக்கவல் லவரே யமைச்சராக ளாவ ருற்முறை பிறழ
தாப பலவாய், விரிக்கவல் லவருங் கற்றது விளங்க விரிக்கமாட் டாருமெல
லியரே

(இ - ள்) (சொல்லாற்) சுருக்கி, (பொருளால்) உண்மையைவிளக்கி (செவிக்கு) இன்பமும் பிரயோசனமுந் தரத்தக்கசாய், பிறர் (ஆக்ஷேபிக்கு) மொழிகட்குப் பின்வாங்காத சிறந்த (சமயோசிதமான) நன்மொழிகளைச் சோர்வின்றிச் சபையின்கண் அஞ்சுதலின்றிச் சொல்லவல்லவர்களே (வசன நிர்வாகர்களாகிய) மந்திரிகளாவார்கள் (அவ்வாறன்றி, கொண்ட நோக்கமொன்றும், வெளியாவதொன்றுமாகும்படி) இசை விலலாமலும் விரிவுபடவும் பலவாறு செல்வோரும், கற்றவற்றை (யாவர்க்கும்) புலப்படும்படி விளக்க வறியாதவரும் வசனநிர்வாகரல்லர் (ஆதலின் அவரையகற்றி டுவாயாக) எ - று

இச்செய்யுளால் வசனநிர்வாகரைச் சேர எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷ, சொல்வன்மை

"கேட்டார்ப் பிணிக்குந் தகையவாய்க் கேளாரும் - வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல்
சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர் சொல்லச்சொல்லை - வெல்லுஞ்சொல் லின்மை யறிந்து

சொல்லவல்லன் சோர்வில னஞ்சா னவனை - யிகல்வெல்லல் யார்க்கு மரிது.
விரைந்து தொழில்கேட்கு ஞால நிரந்தினிது - சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்.
பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்றமா சற்ற - சிலசொல்ல றேற்றா தார்.
இணரூழ்த்து நாறா மலரனையர் கற்ற - துணர விரித்துரையா தவர்.''—என்பத னானும்,

தகடூர்.

''சொல்லியக்காற் சொல்லின் பயன்காணுந் தான்பிறர்
சொல்லிய சொல்லை வெலச்சொலலும் பல்லார்
பழித்தசொற் றீண்டாமற் சொலலும் விழுத்தக்க
கேட்டாற் கினியவாய்ச் சொல்வானேற் பூக்குழலாய்
நல்வய லூரன் றுஞ்சா தணியகலம்
புல்லலி னூட லரிது.''—என்பதனானுமுணர்க. (சoசு)

பொருள்பயக் திடினு மறம்புகழ் பயவாப் புரைபடு வினையென் றும்புரியார்
மருளின்மற் றொருகாற் புரியினு மிரங்கார் வையகத் தேனையோர்போல
விருமுது குரவர் கற்புடை மகளி ரிளமக விவர்பசித் திடினும்
பெருமிதப் படாத வினைசெயா ருலகு பேணுநர்க் கேமஞ்செ யமைச்சர்.

(இ - ள்.) பொருட்பெருக்கந் தரவல்லதாயினும், தருமத்தையாவது கீர்த்தியையாவது விளக்காத குற்றமபொருந்திய கருமத்தை எக்காலுஞ் செய்யாதவரும், மருட்சியால் ஒருவேளை செய்துவிடினும் மனவருததப்படாதவரும் (ஆகிய தேர்ச்சித் துணைவர்கள்) உண்டு. அவர்கள் தந்தை தாய் கற்புடைமனைவி இளங்குழந்தைகள் முதலிய இவர்கள் பசித்திருப்பார்களாயினும், (மற்றையோரைப்போல) இழித்துரைக் கப்படும் தீச்செயல்களைச் செய்யத்துணியார். (இவ்வியல்பினா) உலகமுற்றுங் காக்கு மன்னர்களுக்கும் இன்பஞ்செய்யும் அமைச்சர்களாவார்கள். எ - று.

இச்செய்யுளால் தொழினலமுடையானைத் தழுவு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, தெ, வினைத் தூய்மை.

''என்று மொருவுதல் வேண்டும் புகழொடு - நன்றி பயவா வினை.
ஒஒதல் வேண்டு மொளிமாழ்குஞ் செய்வினை - யாஅது மென்னு மவர்.
எற்றென் றிரங்குவ செய்யற்க செய்வானேல் - மற்றன்ன செய்யாமை நன்று.
ஈன்றாள் பசிகாண்பா னாயினுஞ் செய்யற்க - சான்றோர் பழிக்கும் வினை.
சலத்தாற் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பசுமட் - கலத்துணீர் பெய்திரீஇ யற்று
என்பதனானும்,

பழமொழி.

''ஆணை முடைய வறிவினோர்க் கந்நல
மாணு மறிவி னவரைத் தலைப்படுதன்
மாணமர் கண்ணாய் மறங்கெழு மாமன்னர்
யானையால் யானையாத் தற்று.''—என்பதனானுமுணர்க. (சoஎ)

வைறுசேர் வினையைப் புரிதரா ருழா லூறுவந் தடுப்பினுங் கலங்கார்
தேறுகா ரியத்தை முடிப்புழி யன்றிச் செயன்மொழி யாதியா விடையே
வேறுபோ மாறு விளக்குறார் துணிந்த வினைதுளங் காதுவல் விரைவார்
வீறுசே ரிவரை யுருவுகண் டெள்ளா வேந்தனே வேந்தரு ளமைந்தா.

(இ - ள்.) மகனே! (காரியசமர்த்தராயுள்ளோர்) பழுதுபடத்தக்க கருமத்தைச் செய்யத்தொடங்கார்; ஊழ்வினைவலியால் (தொடங்கிய கருமத்திற்கு) இடையூறு சம்பவித்தாலும் மனங்கலங்கார், தேறிய கருமத்தை முற்றுப்பெறுங் காலத்திலன்றிச் செய்கை வசனமுதலியவற்றால் வேறு போமபடி விளக்கமாட்டார்கள். செய்யத்துணிந்த கருமத்தை நிர்விக்கினமாகமுடிக்க விரைந்து தீவிரப்படுவார்கள். (ஆதலால்) கீர்த்திபொருந்திய இவர்களுநுவத்தைப்பார்த்திகழாத அரசனே அரசனாவான். எ - று.

இச்செய்யுளால் காரியசமர்த்தனைச் சேர்த்துக்கொள் எனக்கூறியதாம்.

இதனை, குறள், வினைத்திட்பம்.

"ஊறொரா லுற்றபி னொல்காமை யிவ்விரண்டி - னாறென்ப ராய்ந்தவர் கோள்.
கடைக் கொட்கச் செயதக்க தாண்மை யிடைக்கொட்கி - னெற்றா விழுமந் தரும்.
உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டு முருள்பெருந்தேர்க்-கச்சாணி யன்னா ருடைத்து.
கலங்காது கண்ட வினைக்கட் டுளங்காது-தூக்கங் கடிந்து செயல்."—என்பதனானும்

பாரதவெண்பா.

"சூதினா னாகதன் றோள்வலி யானாக
யாதினா னாயினுமவ னெய்துமேற்—றீதெண்ணிச்
சூழ்வாரைத் தாமுன்னஞ் சூழ்வதே மன்னராய்
வாழ்வார்க் குள்ள வழக்கு"—என்பதனானுமுணர். (௧௦௮)

துணிவுறு மளவுஞ் சூழ்ந்துபி னிரந்து சூழ்வினை பொருந்துமவா யெல்லாந், துணிவுற முடித்த லதுதகா தாயிற் றருபொருள் வினையிடங் கால, மணியுறு கருவி யைந்துமாய்ந் திகலை யடாததொலாட் டலர்க்கழிவுறுங்காற், பணிவுசெய் தேறுங் காதகன்முதற் றொழிலும் பண்புடையமைச்சர்தந் தொழிலே.

(இ - ள்) முடிக்குமுபாயங்களுமெல்லையும் நாடி, துணிவுபிறந்தபின், யோசித்த தொழிலைக்கூடியபோதெல்லாம் துணிவற நிறைவேற்றுதலும், அது தகுதியல்லாவிடில் (தனக்கும் பகைவர்க்கும்) உள்ள பொருள் முயற்சி இடம் சமயம் அழகுபொருந்திய சேனையென்னுமைந்தையும் நிதானித்து, (கூடுமானால்) பகைஞரை யெதிர்த்தலும், பகைவர்க்குத் தோல்வியுறுங்காலத்தில் இசைப்படுத்தியாயினும் தன் வசமாக்கிக் கொள்ளுதலுமாகிய மூன்று தொழில்களும் நற்குணமுடைய மந்திரிகள் தொழிலாம். (ஆதலின் இத்திறத்தவரைச் சேர்த்துக்கொள்.) எ - று.

இச்செய்யுளால் கருமவியலறிவானைக் கைவிடாதே எனக் கூறியதாம்.

இதனை, குறள், வினைசெயல்வகை.

"சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்த லத்துணிவு - தாழ்ச்சியுட் டங்குதல் தீது.
ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைநன்றே யொல்லாக்கால்-செல்லும்வாய் நோக்கிச் செயல்.
நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே-யொட்டாரை யொட்டிக் கொளல்."—என்பதனானும்,

இன்னா நாற்பது.

"இறையில் கரும்பினைக் காததோம்ப லின்னா
துறைசேர் பழங்கூரை சேர்ந்தொழுக லின்னா
முறையின்றி யாளு மரசின்னா வின்னா
மறையின்றிச் செய்யும் வினை."—என்பதனானுமுணர்க. (௧௦௯)

குடிப்பிறந் திருநூல் கற்றறிந் தமைச்சர் குணங்களு முடையனாய்ச் சிறந், கடப்படு மரச ரிடத்துறு மன்புங் கருதுவேற் றரசவாம் பண்பும், விடப்படா வின்சொல் வன்மையு முருவும வெருவுறாத் திண்மையு மருவி, யிடத்தொடு செவ்வி யறிந்துகா லத்துக் கேற்றவு முரைப்பவன் றூதன்.

(இ - ள்.) (முற்கூறியபடி கரும முடிக்கவல்ல தூதரன்றிக் கற்பிதமான தூதரும் வேண்டும். அவர் தலைப்பட்டார் இடைப்பட்டார் கடைப்பட்டாரென மூத்திறப் படுவர். அவருள்) * தூதுசெல்லற்குரிய குலத்திறந்தோனாகிப் பெரிய நூல்களைக் கற்றுணர்ந்து மந்திராலோசனைத் தகுதியுடையனாய், தன்னினத்தார் முறைமையுடைய மன்னவன் இவர்களிடத்தில அன்பும், பிறமன்னர் காதலிக்குஞ்சீலமும், நீங்காதஇனிய சொல்வன்மையும், (கண்டோர் விரும்பும்) சுலக்ஷணமும், அஞ்சாத திடசித்தமும் பொருந்தி, இடமும் (கேட்போரது) அவகாசத்திற்கேற்ப உரைக்கு மாண்புமுடையவன் தலைப்படு தூதனாம. எ - று.

இது முதலிரண்டு செய்யுள்களால் ஏவல்புரிவாரை யாள் எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ௬ை, தூது.

அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்தவாம்-பண்புடைமை தூதுரைப்பான் பண்பு
அன்பறிவா ராய்ந்த சொல்வன்மை தூதுரைப்பார் - கின்றி யமையாத மூன்று.
நூலாரு ணூல்வலல னாகுதல் வேலாருள - வென்றி வினையுரைப்பான பண்பு.
அறிவுரு வாராய்ந்த கலவியிம் மூன்றன - செறிவுடையான் செல்க வினைக்கு
கற்றுக்கண் ணஞ்சான் செலச்சொலலிக காலசதாற் - றகக தறிவதாந் தூது.
கடனறிந்து காலங் கருதி யிடனறிந் - தெண்ணி யுரைப்பான றலை."—என்பதனு னுணர்க. (கக0)

உறுபொருள் காமம் விரும்புறாத் தூய்மை யுயிர்க்கழி வுறினுமஞ் சாமை, மறுபுலத் தமைச்சர் துணைமையாந் தன்மை வாய்மைசொற் சோர் வுறாத் துணிவு, மறுவற வுடைய னாய்வழி யுரைப்பான் மழுஇமத் தூதனு முடங்கல், குறுகுபு கொடுப்பான் கடைப்படுந் தூதன் கூறிய விவரையுந் தழீஇக்கொள்.

(இ - ள்.) பொருந்திய பொருளையாயினும் காமத்தையாயினும் விரும்பாத புனிதத்தன்மையும், தனக்குப் பிராணபயம் வந்தாலுங் கலங்காமையும், வேற்றரசர் மந்திரிகளை நட்பாகக்கொள்ளுந் தன்மையும், சத்தியமும, சொற்சோர்வுபடாத துணிவும், (ஆகியவற்றைக்) குற்றமறவுடையனாய் முறைப்படி சொல்வோன இடைப்படு தூதனும். (தன் மன்னன் வரைந்தனுப்பிய லிகிதபத்திரத்தைக் குறிப்பிட்டவரிடஞ்) சென்று செலுத்துபவன் கடைப்படு தூதனும் சொல்லிய இந்த (மூத்திற) த்தூதுவரையும் உரியவராக்கிக்கொள். எ - று.

இதனை, ௬ை, ௬ை.

"தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை யிம்மூன்றின்-வாய்மை வழியுரைப்பான் பண்பு.
விடுமாற்றம் வேந்தர்க் குரைப்பான் வடுமாற்றம் - வாய்சோரா வன்க ணவன்.
இறுதி பயப்பினு மெஞ்சா திறைவற் - குறுதி பயப்பதாந் தூது."—என்பதனானும்,

* தூதுசெல்லற்குரிய குலத்தினர் மறையோரு மன்னருமாவார். இதனை, [illegible]லீலைக்கும் அகத்திணையியல்.—"வேத மாந்தர் வேந்தரென் [illegible] [illegible]போதற் கொழிவுரித் தாகும்."—என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க.

"தானறிந்து கூறுந் தலைமற் றிடையது
கோனறைந்த தீதென்று கூறுமாற் - றூனறியா
தோலையே காட்டுங் கடையென் றுரைக்குமென்று
மேலையோர் தாந்துணிந்த வாறு.'—என்பதனுற்றுணர்க. (கக)

இறைசிறப்பாக வள்ளியவன் நுகர்வ வினிதுறு மேன்மையர் திக டர், முறைவலை போக வுரிமையின் மருவ லொண்பொருள் வெஃகாவன் மன னவன்முன், பிறர்செவி மொழிதல் பிறரொடு நகைத்தல் பேணுறு பண் புவேந் திளமை, முறைமதித் திகழ்தல் விருப்புறு வினையை முடித்தலுஞ் சேர்ந்தவாக் காக்கா

(இ - ள்) சிறப்பாக வேந்தன் பூணத்தக்கவை, புசிக்கத்தக்கவை, இனிமை பொருந்திய மேம்பாடு முதலியவற்றைப் பொருந்துதல், அறைபோகுதல், உரிமை யுடன் மருவுதல், ஒள்ளியபொருளை யபகரித்தல், இராசசமுகத்திருந்து பிறர்செவி யில் (இரகசியஞ்) சொல்லுதல், மற்றையரோடு சிரித்துப்பேசுதல், பண்புதவறி நடத் தல், அரசன் இளைஞன் (இன்ன) முறையுடையோனென்று இகழ்தல், அவன்வேண் டாத கருமத்தை நிறைவேற்றுதலாகிய இவையாவும் (இராசசேவையிற்) சேர்ந்தோர்க் காகாதனவாகிய கருமங்களாம் எ - று.

இதுமுதலிரண்டு செய்யுட்களால் இராசசேவையல்லாதனப்பொருந்தினவெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.

"மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரான் - மன்னிய வாக்கந் தரும்.
போற்றி னரியவை போற்றல் கடுத்தபின் - றேற்றுதல் யார்க்கு மரிது
செவிச்சொல்லுஞ் சேர்ந்த நகையு மவித்தொழுக - லான்ற பெரியா ரகத்து.
இளைய ரினமுறைய ரென்றிகழார் நின்ற - வொளியோ டொழுகப் படும்.
கொளப்பட்டேமென்றெண்ணிக் கொள்ளாத செய்யார் - துளக்கற்ற காட்சி யவர்.
பழைய மெனக்கருதிப் பண்பல்ல செய்யுங் - கெழுதகைமை கேடு தரும்."—என் பதனுனுணர்க. (ககஉ)

குறிப்பொடு கால மறிந்திறை விரும்பக் கோதறு பயன்மிகப் பய க்கும், வெறுப்பில வினையை விளம்பிவேண் டாத வினையினைக் கேட்பி னும் விளம்பார், சிறப்புற வோர்வ தாயினு மறைதான் செப்பிடிற் கேட் பினல் லாது, மறப்பினுந் தொடரார் ரோர்தரா ரணுகார் மருங்கக லார் வினை வலித்தார்.

(இ - ள்.) (அன்றியும், அரசன்) குறிப்பையும், சமயத்தையுமுணர்ந்து அவன் விருப்புற, குற்றமற்ற பெரும்பயனை விளைவிப்பதாகிய வெறுப்பில்லாத காரியத்தை [illegible]) சொல்லி, பிரியமில்லாதகாரியத்தை (உருந்திக) கேட்டாலுஞ் சொல்ல [illegible]. தாம் சிறப்புப்பொருந்த அறியத்தக்கதாயினும் மன்னன் அந்தரங்கமாக [illegible]லை அவனே சொல்லக்கேட்டாலன்றி, மறந்தும் உற்றுக்கேளார்கள், [illegible]கள், (பிறர்க்குவெளியிடாது அடக்குவார்கள்.) அரசனிடம [illegible] விலகாமலும் சமீபமடையாமலும் ஒழுகுவார்கள் தொழில்வன்மையுடையவர்கள்.

இதனை, ஷ, ஷ,

"அகலா தணுகாது தீக்காய்வார் போல்க - விகல்வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகு வார்.
எப்பொருளு மோரார் தொடரார்மற் றப்பொருளை - விட்டக்காற் கேட்க மறை.
குறிப்பறிந்து காலங் கருதி வெறுப்பில - வேண்டுப வேட்பச் சொலல்.
வேட்பன சொல்லி வினையில வெஞ்ஞான்றுங் - கேட்பினுஞ் சொல்லா விடல்."—
என்பதனானும்,

ஆசாரக்கோவை.

"பிறரொடு மந்திரங் கொள்ளா ரிறைவனைச்
சாரார் செவியோரா சாரிற் பிறிதொன்று
தேரார்போ னிற்க தெளிந்து."—என்பதனானுமறிக. (ககங)

அகத்திடைக் குறித்த காரிய மதனை யையுறா தவரவர் விழியான், முகத்தினு லறிய வல்லவ னாகி முகம்விழி யிரண்டினு மன்றி, யகத்திடைத் தனக்கு நிகழ்ந்திடுங் குறிப்பா லவரவ ரகக்குறிப் பறிந்து, மிகத்தெளி பவனைக் கரிமுத லுறுப்புள் விழைவன கொடுத்துங்கொண் மைந்தா.

(இ - ள்.) மகனே! உள்ளத்திற்கருதிய காரியத்தைச் சந்தேகியாமல் அவரவருடைய பார்வையாலும் முகத்தாலும் அறியவல்லவனாகி, முகம் விழி இரண்டினாலு மன்றித் தன் மனததுள் தோன்றப்படுங் குறிகளால் அவரவருடைய மனக்குறிப்பை யுணர்ந்து, நன்றாகவெளிப்படுத்தத்தக்க குறிப்பறிபவனை (இராசாங்கப்பொருளாகிய) யானைமுதலிய (சதுரங்க) சேனைகளில் (அவன்) விரும்பிய பொருள்களைக் கொடுத்தாலும் (உனக்குத்துணையாக) வைத்துக்கொள். எ - று.

இச்செய்யுளாற் கருத்தறிபனைச்சேர் எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷ, குறிப்பறிதல்.

"ஐயப் படாஅ தகத்த துணர்வானைத் - தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல்.
குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாரை யுறுப்பினுள் - யாது கொடுத்துங் கொளல்.
முகநோக்கி நிற்க வமையு முகநோக்கி - யுற்ற துணர்வார்ப் பெறின்.
நுண்ணிய மென்பா ரளக்குங்கோல் காணுங்காற் - கண்ணல்ல தில்லை பிற."—
என்பதனானும்,

நான்மணிக்கடிகை.

"நாற்ற முரைக்கு மலருண்மை கூறிய
மாற்ற முரைக்கும் வினைநலந் — தூக்கி
னகம்பொதிந்த தீமை முகனுரைக்கு மெல்லா
முகம்போல முன்னுரைப்ப தில்."—என்பதனானுமறிக. (ககச)

தொகைபடு செஞ்சொ லிலக்கணச் சொல்லே சூழ்ந்திடுங் குறிப்புச்சொன் மூன்றின், வகையறிந் துயர்ந்தோ ரொத்தவர் தாழ்ந்தோர் மருவுமூன் றவையுமா ராய்ந்து, தகையுற வுயர்ந்தோ ரவையின்முன் றுரையார் சமத்தினெவ் வாற்றினுங் கிளப்பார், நகைபடு தாழ்வி னென்றையு மொழியார் நவைபடாச் சொற்பொரு ளாய்ந்தோர்.

(இ - ள்.) குற்றமற்ற சொற்பொருளாளர், தொகுதியாகிய செஞ்சொல் இலக்கணச்சொல் ஆலோசிக்குங் குறிப்புச்சொல் இம்மூன்றின் வகையையுமறிந்து, மேம்

பட்டோர் சமானஸ்தர் கீழ்ப்பட்டோர் என்று மூவகையாயினர் பொருந்தியசபையை யாராய்ந்து, தகுதியாகிய உயர்ந்தோர்சபையில் (ஒன்றை) முற்படக்கூறார். சமானஸ்தர் சபையில் முற்படவாயினும் பிற்படவாயினுஞ் சொல்வார்கள். நகைக்கத்தக்க கீழோர் சபையில் ஒன்றுஞ்சொல்லமாட்டார்கள். (இத்திறத்தாரைச்சேர்த்துக்கொள்.) எ - று

இச்செய்யுளால், சபாநிர்வாகனைப்பரிபாலி யெனக்கூறியதாம்.

இதனை, குறள், அவையறிதல்.

"அவையறிந் தாராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின் - றொகையறிந்த தூய்மை யவர்.
இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக சொல்லி - னடைதெரிந்த நன்மை யவர்.
நன்றென்ற வற்றுள்ளு நன்றே முதுவருண் - முந்து கிளவாச் செறிவு.
கற்றறிந்தார் கல்வி விளங்குங் கசடறச் - சொற்றெரிதல் வல்லா ரகத்து.
உணர்வ துடையார்முற் சொல்லல் வளர்வதன் - பாத்தியு ணீர்சொரிந் தற்று.
பல்லவையுட் பொச்சாந்துஞ் சொல்லற்க நல்லவையு - ணன்கு செலச்சொல்லு வார்.
அங்கணத்து ளுக்க வமிழ்தற்றாற் றங்கணத்த - ரல்லார்முற் கோட்டி கொளல்."— என்பதனானும்,

ஆசிரியப்பா.

குடிப்பிறப் புடுத்துப் பனுவல் சூடி
விழுப்பொரு ளொழுக்கம் பூண்டு காமுற
வாய்மைவாய் மடுத்து மாநதித் தூய்மையில்
காதலின் பதநுட் டடங்கித் தீதறு
நடுவு நிலைநெடு நகர்வைகி வைகலு
மழுக்கா றின்மை யவாவின்மை யென்றாங்
கிருபெரு நிதியமு மொருதா மீட்டுந்
தோலா நாவின் மேலோர் பேரவை
யுடனம ரிருக்கை யொருநாட் பெறுமெனிற்
பெறுகதி லம்ம யானே வரன்முறை
தோன்றுவழித் தோன்றுவழிப் புலவப் பொதிந்து
ஞாங்கர் ஞாங்கர் நின்றுழி நில்லாது
நிலையழி யாக்கை வாய்ப்பவிம்
மலர்தலை யுலகத்துக் கொட்கும் பிறப்பே."—என்பதனானுமுணர்க.

வல்லவ ரவையுட் கற்றதுஞ் சாது வகுத்துரைத் தவருண்மிக் கான
நல்லவை கேட்பார் கற்றவர் தம்மு ணன்குற மதித்திடப் படுவார்
சொல்லவை யஞ்சிக் கற்றன ரெடுத்தாச் சோர்வினர் கற்றுங்கல் லாத
புல்லியரிருந்தும் பொன்றின ரதனாற் போற்றுக வவையஞ்சா தவரை.

(இ - ள்.) கல்விவல்லோர் சபையில் மலைவுறாமல் தாம் படித்தவற்றை வகைப்படுத்தி அரங்கேற்றி, அவரிடத்துள்ள மேம்பட்ட நற்பொருள்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுவோர் (மிகக் கல்லாராயினும்) கற்றவர்களிற் சிறப்பாக மதிக்கப்படுவோர்கள். சொல்லுகின்ற (அறிஞர்) சபைக்குப்பயந்து தாங்கற்றவற்றை வெளிப்படுத்தாதடக்குவோர் (மிகக்) கற்றவராயினும் (சிறிதங்) கற்றறியாத அற்பமானவர்கள் (என்றிகழப்படுவோர்கள். இவ்வியல்பினர்கள் 'இறந்தாலும் இருப்பவரையும்) இருந்தாலும் இறந்தவரையும் (முறையே) ஒத்தவராவர்கள். ஆனபடியால், சபைக்கஞ்சாதவர்களையே போற்றக்கடவாய். எ - று.

இச்செய்யுளாற் சபையஞ்சாதவரைச்சேர் எனக் கூறியதாம். (கககூ)

இதனை, ஷை, அவையஞ்சாமை.

"வகையறிந்து வல்லவை வாய்சோரார் சொல்லின் - றொகையறிந்த தூய்மை யவர்.
கற்றாருட் கற்றா ரெனப்படுவர் கற்றார்முற் - கற்ற செலச்சொல்லு வார்.
கற்றார்முற் கற்ற செலச்சொல்லித் தாங்கற்ற - மிக்காருண் மிக்க கொளல்.
பல்லவை கற்றும் பயமிலரே நல்லவையு - ணன்கு செலச்சொல்லா தார்.
கல்லா தவரிற் கடையென்ப கற்றறிந்து - நல்லா ரவையஞ்சு வார்.
உளரெனினு மில்லாரோ டொப்பர் களனஞ்சிக் - கற்ற செலச்சொல்லா தார்.
என்பதனானும்,

நீதிநெறிவிளக்கம்.

அவையஞ்சி மெய்விதிர்ப்பார் கல்வியுங் கல்லார்
அவையஞ்சா வாகுலச் சொல்லு—நவையஞ்சி
யீத்துண்ணார் செல்வமு நல்கூர்ந்தா ரின்னலமும்
பூத்தலிற் பூவாமை நன்று"—என்பதனானுமுணர்க. (ககஅ)

இருபுனல் வாய்ந்த மலைவரு புனலு மிடைவிய நகர்களு முடைத்
தாய்ப், பெருகவெப் பொருளு மொழிவற விளைக்கும் பெருங்குடி களுங்
கலங் காலாற், பொருள்பல வீட்டுஞ் செல்வரு மறையோர் புனையரு
தவத்தினர் துறவோர், மருளறு கலைஞ ராதியோர் பலரு மன்னிவாழ்ந்
திருப்பது நாடு.

(இ - ள்.) இருவகை (நிலைப்பு) நீரும், பொருந்திய மலையினின்றொழுகும் ஆற்றுநீரும் (மலையும்)பொருந்திய நகரங்களுமுடையதாய்,எப்பொருள்களும்நீங்காமற் பெருகும்படி விளைவிக்குங் குடிகளும், மரக்கலமூர்ந்துங் கால்கொடு நடந்தும் (கொள் வினை கொடை வினைகளாகிய பண்டமாற்றுதலாற்) பல பொருள்களை யீட்டும் (வியா பாரச்) செல்வர்களும் அந்தணர் தவசியர் துறவியர் மயக்கற்ற கலைவல்லோர் முதலிய பலரும் பொருந்தி வாழ்ந்திருப்பது நாடு எனச் சொல்லப்படும். எ - று.

இதுமுதன் மூன்று செய்யுட்களால் நாட்டை வளப்படுத்து எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, நாடு.

"தள்ளா விளையுளுந் தக்காருந் தாழ்விலாச் - செல்வருஞ் சேர்வது நாடு.
இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும் - வல்லரணு நாட்டிற் குறுப்பு."—என் பதனானுணர்க. (ககூ)

பழுதுசிர் நாட்டுக் கமரர்கள் சாதி பற்றுசங் கேதத்தி னீண்டுங், குழுவுமா றலைக்குங் கள்வர்பொய் குறளை கூறுவோர் பன்றிமான் முத லாய்க், கெழுவுமுட் பகையு மளவுபார்த் தரசைக் கெடுக்குங்கொல் குறு ம்பரு மிக்க, மழைமழை யின்மை யெலிகிளி விட்டின் மன்னராற் கோளு மா மைந்தா.

(இ - ள்) மகனே! கடவுளர்களையுஞ் சாதிகளையும் பற்றிய சங்கேதத்தினாற் பிரிந்து ஒருமையுற்றிருக்குங் கூட்டமும், வழிபறிக்குங் கள்வரும், பொய்யர்களும், குறளை சொல்வோரும், பன்றியும், மான்முதலிய உட்பகையும், (உதவிபோலின்று)

சமயம்பார்த்து அரசை யழிக்குங் குறுநில மன்னரும், மழை மிகுதியும், மழையின்மையும், எலியும், கிளியும், விட்டிலும், முதலியவற்றாலும் வேற்றரசர்களாலும் இடையூறு நேரிடுதலின் (இவை யாவும்) நாட்டுக்குக் கேடுவிளைப்பனவைகளாயிருக்கின்றன எ-று.

இதனை, குறள், குறள்.

"பெரும்பொருளாற் பெட்டக்க தாகி யருங்கேட்டா - லாற்ற விளைவது நாடு.
பல்குழுவும் பாழ்செய்யு முட்பகையும் வேந்தலைக்கும் - கொல்குறும்பு மில்லது நாடு."—என்பதனானுணர்க.

கொல்குறும்பு.—இதில் "கொல்லே யையய மசைநிலைக் கூற்றே."—என்றதால், கொல் என்பதனையசைச்சொல்லென்றுவது, கொல்லத்தக்க எனப்பொருட்படுத்தியாவதுகொள்க. (கக௬)

ஆதலிற் குடிக ளாதியோர் தொகவு மழிவுசெய் குழுமுத லகன்று
போதவுங் காவல் புரிபிணி யின்மை புகழ்திரு விளைவின்ப மனைத்துங்
கோதற நாளு மிகவுள தாகுந் குலைந்தய லுடுநாளுறினு
மேதகத் தாங்கும் வருந்துறா தெவையும் வேண்டுழி யளித்திடு மைந்தா.

(இ - ள்.) மகனே! ஆனபடியால், (மேற்கூறிய) குடிகள் முதலியோர் கூடியிருக்கவும், தீமைவிளைக்குங் கூட்டத்தார் முதலியோர் துலைந்துபோகவும், (நாட்டைச் சீர்ப்படுத்தி) ஆள்க. (அவ்வாறாள்வாயாயின், அந்நாடு) நோயின்மையும், கீர்த்தியும் செல்வமும், பயிர்விளைவும், சுகமுமுதலிய வெல்லாவற்றையுங் குற்றமற நாடோறும் பெருகவுளதாகும்; மறுதேசக்குடிகள் (கொடுங்கோன்மையாதிகளால்) தமது நாடிழந்து வந்தாலும் மேன்மைப்படக்காக்கும். வருத்தமடையாது (வேண்டிய) எல்லாவற்றையும் வேண்டியகாலத்திற் கொடுக்கும். எ - று.

இதனை, குறள், குறள்.

"பொறைபொருங்கு மேல்வருங்காற் றாங்கி யிறைவற்-கிறையொருங்குநேர்வது நாடு.
பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்ப மேம - மணியென்ப நாட்டிற்கிவ் வைந்து.
நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல - நாட வளந்தரு நாடு."—என்பதனானும்,

ஆசிரியமாலை.

தாமரை வொண்கிழங்கு விரவியோ ராங்குத்
தருமலங் குமிளிரக் கொழுமுகந் தியக்கிய
பழஞ்சேற்றுப் பரப்பிற் பருமுத லெடுத்து
நெடுங்கதி ரிறைஞ்ச வாங்கிக்கால் சாய்த்து
வாளிற் றுமித்த சூடே மாவின்
சினைகளைந்து பிறக்கிய போர்பெய் யெருத்தின்
கவையடி வைத்த வுணவே மருதின்
கொழுநிழற் குவைஇய குப்பையோ டனைத்தினும்
பலர்மகிழ் தூங்க வுலகு புறந்தரூஉ
மாவண் சோழ நாடேதொறு
மொரோரர சன்வழி வாழிய நெடிதே."—என்பதனானுமறிக. (கக௭)

மருங்குநீர்க் கிடங்கு வெள்ளிடை கான மலைபுற வகன்றுயர்ந் துரங்கொண், டொருங்குபல் பொறியு மணிந்துபே ரிடத்தா யுறுசிறு காப்

பினல் வீரர், நெருங்குபல் பொருளுந் தழுவியெத் திறத்து மேரலர் கொளப்படா தாகிச, சுருங்கையா திகளும்பொதிந்தகத் துறைவோர் தொழி லினி தாற றுவ தரணே.

(இ - ள்.) (அரசனிருப்பிடம் அரண்மனையென்பர் ஆதலின்) அரணென்று சொல்லப்படுவது சமீபத்தில் நீரரணும் நிலவரணும் காட்டரணும் மலையரணும் பொருந்த (நால்வகைப்பட்டு) அகன்று உயர்ந்து வலியுற்று (இயந்திரநூலோரால் ஆயுத முதலியன பிரயோகித்து எதிரிகளை வெல்ல வகுத்திருக்கும்) எல்லாச்சூத்திரங்களு மமைந்து இடத்தாற் பெரிதுமாய், சிறுகாப்பினையுடைய நல்ல வீரராலும் நெருங்கிய (உணவாகி) பலபொருள்களாலுங் குறைவற்றதாய், பகைவர் எவ்விததாலாயினுங் கொள்ளற்கரியதாய், நுழைவாயில் முதலியவைகளும் மறைவுபட வியற்றப்பட்டு உள்ளிருபபோர் தசதந்தொழிலை இனிதாக இயற்றவமைந்ததாயுள்ளதாம். எ - று.

இச்செய்யுளால் அரணைக்காக்கவெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, அரண்,

மணிநீரு மண்ணு மலையு மணிநிழற் - காடு முடைய தரண்.
உயர்வகலந் திணமை யருமையிந் நான்கி - னமைவர ணென்றுரைக்கு நூல்.
சிறுகாப்பிற் பேரிடத்த தாகி யுறுபகை - யூக்க மழிப்ப தரண்.
கொளற்கரிதாய்க் கொண்டகூழ்த் தாகி யகததார் - நிலைக்கெளிதா நீர தரண்.
எல்லாப் பொருளு முடைத்தா யிடத்துதவு - நல்லா ளுடைய தரண்.”—என்ப னுனும்,

கம்பராமாயணம்.

“மேவர வுணர முடிவிலா மையினால் வேதமு மொக்கும்விண் புகலாற்
றேவரு மொக்கு முனிவரு மொக்குந் திணிபொறி யடக்கிய செயலாற்
காவலிற் கலையூர் கன்னியை யொக்குஞ் சூலத்தாற் காளியை யொக்கும்.
யாவருமொக்கும் பெருமையா லெய்தற் கருமையா லீசனை யொக்கும்.’’—என்பத னுனுமறிக- (கஉ0)

அருள்கொடு புரக்கப் படுங்குடி யன்போ டளித்திடு மாறினி லொன்று, மிருநிலத் தெடுத்த பழம்பொரு ளுரிமை யின்றியே யிறந்தவர் பொருளு, மருவிய சுங்கப் பொருளுமொட் டலரை மாட்டிய பொருளு மீட் டுகவிப், பொருளற மின்பம புகழ்தரும் பகையைப் புரட்டுமெவ் வினைகளு முடிக்கும்.

(இ - ள்.) (அரசன் எப்பொருட்டு மிறைவனுயினும் பொருளீட்டற்குரிய நல்வழிகளைக்கேள்.) கருணையோடு காக்கப்படுங் குடிகள் மனங்கோணுது கொடுக்கும் ஆறிலொருபங்கு கடமைப்பொருளும், பெரிய பூமியினின் றெடுத்த பழமையாகிய (புதையற்) பொருளும், நிர்த்தாரமாய் இறந்தோர்பொருளும், பொருந்திய ஆயத் துறைப்பொருளும், சத்துருக்களை வென்றதால் வருங்கப்பப்பொருளுமே ஈட்டக் கடவாய். இத்திறப்பொருள் தருமத்தையுஞ் சுகத்தையுங் கீர்த்தியையுங் கொடுக்கும். பகைவனைமாற்றும் ; (எடுத்த) காரியங்களையெல்லாஞ் சித்தியடையச் செய்யம்.

இச்செய்யுளாற் பொருட்குவை தேடு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, பொருள்செயல்வகை.

"அறனீனு மின்பமு மீனுந் திறனறிந்து - தீதின்றி வந்த பொருள்.
அருளொடு மன்போடும் வாராப் பொருளாக்கம - புல்லார் புரள விடல்
உறுபொருளுமுல்கு பொருளுந்தன்னொன்னார்த்-தெறுபொருளும்வேந்தன் பொருள்.
குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றாற் றன்கைத்தொன்-றுண்டாகச் செய்வான் வினை.
செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கு - மெஃகதனிற் கூரியதில்."—என்பதனும்,

சீவகசிந்தாமணி.

"செய்கபொருள்யாருஞ்செறவாரைச்செறுகுறுந்
மெஃகுபிறிதில்லையிருநதேயுயிரையுண்ணு
மையமிலையின்பமறனேடிவையுமாக்கும்
பொய்யில்பொருளேபொருண்மற்றில்லை பிறபொருளே." — என்பதனுனு மறிக. (௧௨௧)

கரிபரி யிரதந் தானையு மமைந்து கருதூறு றஞ்சாது திசல்லேவந்
திரிதரப் பொருது வெல்வதேப் படைதா னெய்துகூ லிபபடை நாட்டுப்
பரிபடை காட்டுப் படைதுணைப் படைகைப் படைமூலப் படையென வா
தெரிபடை யிவற்றுட் சிறந்தது மூலப் படையிதிற சிறந்தவர் வீரர்.[று.

(இ - ள்) (படைச்செல்வம் அவசியமானது. அப்படை) யானை குதிரை தேர் காலாளென்னு நாலங்கத்தானுமமைந்து, கூலிப்படை நாட்டுப்படை காட்டுப்படை துணைப்படை கைப்படை மூலப்படை யென ஆறுவகையாலுங்குழுமி (எதிரேறுங் கால்) வரும் இடையூறுகளுக்கு அஞ்சாமல், பகைமன்னர் ஓயும்படி போர்செய்து வெல்லத்தக்கதேயாம். சொல்லிய இப்படையாறனுள் மூலப்படை சிறந்தது. இதி லுஞ்சிறந்தவர்கள் வீரர்களே. எ - று.

இதுமுதலிரண்டு செய்யுள்களாற் சேனையைப்பரிபாலி யெனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, படையாட்சி.

"உறுப்பமைந் தூறஞ்சா வெல்படை வேந்தன் - வெறுக்கையு ளெல்லாந் தலை.
உலைவிடத் தூறஞ்சா வன்கண் டொலைவிடத்துத் தொல்படைக் கல்லா லரிது." — என்பதனுனறிக. (௧௨௨)

விரையவன் பகையை வெல்லும்வன் கண்மை வேந்துதா ழாவகை காக்கும், புரையறு மானம் போரினுஞ் சினைப் பொருதடா வொளியறை போகா, வரையறு தேற்ற முடையரே யானும் வறுமையுஞ் சிறுமையும வெறுப்பு,நிரைதரின் வெல்லார் தலைவரில் லழியு நேர்ந்திரும் பகைவரை வெல்வார்.

(இ - ள்.) வலியபகைவரை விரைந்து அடர்க்கும் அஞ்சாமையும், அரசன் கையிளைத்துப்போகாது காக்குஞ் சமானமில்லாத மானமும்,போர்முனை யிற்பயந்தோடி னவர்களை (தொடர்ந்து) போர்செய்து வெல்லாத கீர்த்தியும், அறைபோகாநிலையும், வரையறுக்கப்பட்ட தேற்றமுமுடையவரே(படைஞராவார். இத்தன்மைய படைஞரே) யாயினும், (பரிபாலிப்பவனுல்) தரித்திரமும் சிறுமையும் வெறுப்புமுற்று மனமடிக் தால் (தலைவனே யிருந்தேவிலும்) பகையை வெல்லமாட்டார்கள். (மேற்கூறியகுறை

வுகளில்லாவிடின் அரசனிருந்தேவாவிடினும்) தாமே யெதிர்த்துப் பெரிய பகைவரை வெல்வார்கள். எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை,

மறமான மாண்ட வழிச்செலவு தேற்ற - மெனநான்கே யேமம் படைக்கு.
சிறுமையுஞ் செல்லாத் துனியும் வறுமைய - மில்லாயின் வெல்லும் படை."—என்பதனானும்,

வெண்பாமாலை.

மின்னார் சினஞ்சொரிவேன் மீளிக் கடற்றானை
யொன்னார் நடுங்க வுலாவுய்த்தமிரி - னென்றுங்கோ
லாழித்தேர் வெல்புரவி யண்ணன் மதயானைப்
பாழிததோண் மன்னர் படை."—என்பதனானுமறிக. (கஉ௩)

வேலெதிர் வரினும் விழித்தகண் ணிமையா வீறுமெய் யூறுகா ணாமே
யாலிய சினத்தி னாழிலாட் டயரு மாண்மையு மழியினல் லாது
சிலைஞ் சீனஞ்செய் யாதமை யாத திரமும் வேந்துசீ றினுஞ்செல்
வாலிய மறமு மன்கணீ ருகுப்ப மடிதலும் படைச்செருக் காகும்.

(இ - ள்.) (பகைவர்செலுத்திய) வேற்படை யெதிர்த்துவந்தாலும் (பயந்து) விழித்திருந்த கண்களை யிமையாத வீறும், தமதுடற் காய நோக்காது மிக்ககோபத்துடன் போர்புரியும் ஆண்டன்மையும், இறந்தாலல்லாமற் சபதப்படி முடிப்பதிற் றளராததிறமையும், அரசன் தடுப்பினுந் தடுக்கப்படாதேற்பவராய் அரசன் கண்ணீர் சொரிய (அவன்பொருட்டு)உயிர்விடுதலும் படைச்செருக்கெனப்படும். எ - று.

இச்செய்யுளால் வீரரைமேம்படுத்து எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை படைச்செருக்கு.

"கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன் - மெய்வேல் பறியா நகும்.
விழித்தகண் வேல்கொண் டெறிய வழித்திமைப்பி-னோட்டன்றோ வன்க ணவர்க்கு.
உறினுயி ரஞ்சா மறவ ரிறைவன் - செறினுஞ்சீர் குன்ற லிலர்.
இழைத்த திகவாமைச் சாவாரை யாரே - பிழைத்த தொறுக்கிற் பவர்.
புரந்தார்கண் ணீர்மல்கச் சாகற்பிற் சாக்கா - டிரந்துகோட் டக்க துடைத்து.'
என்பதனானும்,

சீவகசிந்தாமணி.

"பைம்பொற் புளகப் பருமக்களி யானை யீட்டஞ்
செம்பொன் னெடுந்தேர்த் தொகைமாக்கடற் றானை வெள்ள
நம்பன் சிலைவாய் நடக்குங்கணை மிச்சி லல்லா
லம்பொன் மணிப்பூ ணரசுய்ம்மிலை யென்று நக்கான்." — என்பதனானு
முணர். (கஉ௪)

அழிதரு நெறியிற் செலவினை விலக்கி யாம்வழிச் செலுத்தியூழ்
வினையா, லழிவுவந் தடுப்பி னதற்குட னல்லாந் தாக்கைவே றன்றியா
ருயிர்க, ளொழிவகை யின்றி யுணர்ச்சியொத் தருநா லுணர்தொறு முறு
நயம் போலக், கழிமகிழ் நாளும் பயிறொறும் வளரக் கலப்பதே நட்டெ
னப் படுமால்.

(இ - ள்.) துன்மார்க்கத்திற் செல்வதைத் தடுத்தும், நன்மார்க்கத்திற் செலுத்தியும், விதிவலியாற் கேடு சம்பவித்தால் அதனைப்பகிர்ந் தநுபவித்தும், உடம்புகட்கொழிவுவந்தாலன்றி உயிர்கட்குள் வேறுபாடு தோன்றாமல், அகமுகத்தாலொற்றுமைப்பட்டு, அரியநூல்களை யாராயுந்தோறும் விளையு மின்பம்போல மிக்க இன்பம் நாளாவண்ணம் பழகுந்தோறும் வளரும்படி சிநேகிப்பதே சிநேகமென்று சொல்லப்படும்.

இச்செய்யுளாற் சிநேகங்காப்பாற்று எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, நட்பு

"நவிறொறு நூனயம் போலும் பயிறொறும் - பண்புடை யாளர் தொடர்பு.
புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா வுணர்சிதா - னட்பாங் கிழமை தரும்.
அழிவி னவைநீக்கி யாறுய்த் தழிவின்க-ணல்ல லுழப்பதா நட்பு."—என்பதனானும்,

நாலடியார்.

நறுமலர்த தண்கோதாய் நட்டார்க்கு நட்டார்
மறுமையுஞ் செய்வதொன் றுண்டோ—விறுமளவு
மின்புறுவ வின்புற் றிரீஇ யவரோடு
துன்புறுவ துன்புறக் கால் "—என்பதனானுமறிக. (௧உ௫)

நன்மதி யுடைமை குடிகுணங் குற்ற நல்வினத் தானுமெத் திறத்தும், பன்முறை யாய்ந்து நட்பினைக் கொள்க பாம்பொடும் பழகினும் பிரித, லின்மையா மதனு லாய்ந்தலா லொருவ ரிடத்துநட் புறேலுற்றனவர்செய், புன்மையும் பழியும புணர்ந்திரு பயனும் போக்குவ துண்மை புத்திரனே.

(இ - ள்.) புத்திரனே! நற்புத்தி யுடைத்தாயிருத்தல் உயர்குடிப்பிறப்பு - குணம் குற்றம் - நல்வினத்தோடொழுகல் முதலிய எவற்றானும்பலதரம்பரிசோதித்து (ஒருவர்) நட்பைக்கொள்வாயாக. பாம்புடன் நட்புக்கொண்டாயாயினும் பிரிதலரிதாம். ஆதலால் ஆராய்ச்சி செய்தாலன்றி ஒருவரிடத்து நீ நட்புக்கொள்ளாதே. (அப்படிப் பரிசோதியாது (நட்பு) கொள்வாயாகில், அவர்செய்யும் அற்பத்தன்மையும பழியும் ஆகிய இவற்றிற்குட்பட்டு இம்மை மறுமைப்பலன்களை யிழப்பது சத்தியம். எ-று.

இசசெய்யுளால் இனமறிந்து பழகுஎனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, நட்பாராய்தல்.

"நாடாது நட்டலிற் கேடில்லை நட்டபின் - வீடில்லை நட்பாள் பவர்க்கு.
ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை - தான்சாந் துயரந் தரும்.
குணனுங் குடிமையுங் குற்றமுங் குன்றா - வினனு மறிந்தியாக்க நட்பு.
மருவுக மாசற்றார் கேண்மையொன் றீத்து - மொருவுக வொப்பிலார் நட்பு."—
என்பதனானும்,

திரிகடுகம்.

'தாளாள னென்பான் கடன்படா வாழ்பவன்
வேளாள னென்பான் விருந்திருக்க வுண்ணாதான்
கோளாள னென்பான் மறவாதா னிம்மூவர்
கேளாக வாழ்த லினிது.''—என்பதனானுமறிக. (௧உ௬)

கெடுதியி லுதவ வல்லவர் நட்பாற் கிளர்ந்திடா தொன்றனைச் செயினும், கெடும்வகை செய்தல் வேண்டின தாமே கெழுவுதல் பணிவச்ச

யின்மை, படுதரு மூழிற் புரியினு மவற்றைப் பழமையென் றயிர்ந்துள
முவப்பி, னெடுநில முழுதுங் கேண்மையா மைந்தா நேரலார் தாமுங்கே
ளாவார்.

(இ - ள்.) மகனே! உனக்கு ஆபத்துக்காலத்திலுதவிசெய்யத்தக்கவர் உரிமையின்பேரில் உன் அநுமதியின்றி யோர்கருமத்தைச் செய்தாலும், விதிவசத்தால் உனக்கொரு கெடுதி செய்தாலும், வேண்டுவனவற்றை யபகரித்துக் கொண்டாலும், கீழ்ப்பணிதலும் அச்சமுமில்லாது நடந்தாலும், (விசனப்படாமல்) இவைபழவினையால் நிகழ்ந்தவையென்றுணர்ந்து மனமகிழ்ந்தால், பெரிய உலகினர் யாவரும் நட்பாளராவர் (அவ்வளவேயன்றி) சத்துருக்களும் நட்பாவார்கள். எ - று.

இச்செய்யுளாற் பழைமைபாராட்டு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, பழைமை.

"பழைமை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதுங் - கிழமையைக் கீழ்ந்திடா நட்பு.
விழைதகையான் வேண்டி யிருப்பர் கெழுதகையாற் - கேளாது நட்டார் செயின்.
பேதைமை யொன்றோ பெருங்கிழமை யென்றுணர்க - நோதக்க நட்டார் செயின்.
கெடாஅ வழிவந்த கேண்மையார் கேண்மை - விடாஅர் விழையு முலகு.
விழையார் விழையப் படுப பழையார்கட் - பண்பிற் றலைப்பிரியா தார்."—என்பதனானும்,

நாலடியார்.

"இன்னா செயினும் விடற்பால ரல்லாரைப்
பொன்னாய்ப் போற்றிக் கொளல்வேண்டும்—பொன்னோடு
நல்லில் சிதைத்ததீ நாடோறு நாடித்தம்
மில்லகத் தாக்குத லான்."—என்பதனானுமறிக. (கஉஎ)

காதல ரேனும் விடுவிலை மாதர் கள்வரிற் றமக்குறல் குறிப்போர்
பேதையர் கெடுதி யுற்றுழி யுதவார் பெரும்பொரு ணகுவித்துப் பறிப்பா
ராதரு கருமந் தம்மினா காத தாகவே நடிப்பவ ருளமு
மோதலு மொவ்வார் மனைக்கெழீஇ மன்றி னுறப்பழிப் பாரிவர் தமையே.

(இ - ள்.) பொதுமகளிரையுஞ் சோரரையும்போல (பிறர் துயர் கருதாது) தம்பயனோக்குவோரும், மூடரும், ஆபத்துக்காலத்தி லுதவாதவரும், பெரும்பொருளை யெத்திப்பிடுங்குவோரும், செய்யத்தக்க காரியங்களைத் தம்மாற் சாத்தியப்படாவென்று நடிப்போரும், மனமுஞ் சொல்லு மொவ்வாதவரும், வீட்டி லொற்றுமையுற்று வெளியிற் பழிப்பவரும் ஆகிய இவர்கள் பக்ஷமுடையவர்களாகக் காணப்படினும் (இவர்களுடன் சிநேகிக்கவேவேண்டாம்) இவர்கள் நட்பை விடுக. எ - று.

இச்செய்யுளால் ஆகாநட்பினரை யொழியெனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷை, தீநட்பு.

"பருகுவார் போலினும் பண்பிலார் கேண்மை - பெருகலிற் குன்ற லினிது.
உறுவது சீர்தூக்கு நட்பும் பெறுவது - கொள்வாருங் கள்வரு நேர்.
அமரகத் தாற்றறுக்குங் கல்லாமா வன்னார் - தமரிற் றனிமை தலை.
ஒல்லுங் கரும முடற்று பவர்கேண்மை - சொல்லாடார் சோர விடல்.
கனவினு மின்னாது மன்னோ வினைவேறு - சொல்வேறு பட்டார் தொடர்

எனைத்துங் குறுகுத லோம்பன் மனைக்கெழீஇ - மன்றிற் பழிப்பார் தொடர்பு."— என்பதனானும்,

இன்னா நாற்பது.

"பகல்போலு நெஞ்சத்தார் பண்பின்மை யின்னா
நகையாய நண்பினார் நாரின்மை யின்னா
இகலி னெழுந்தவ ரோட்டின்னா வின்னா
நயமின் மனத்தவர் நட்பு."—என்பதனானுமுணர்க. (கஉஅ)

நல்லன பலநூல் கற்பினுங் கூடா நட்பினர் மனநல னெய்தார், சொல்லின்முன் வணங்கும் வணக்கமுந் தொழுதலுஞ் சொரிந்தகண் ணீருந் தப்பாது, கொல்லுமவன் படையா மாதலிற் பகையுட் கொண்டவர்க் கவரென நீயு, மொல்லுக வதுவு நீக்குறுக் கால முற்றுழி யல்லது வேண்டா.

(இ - ள்.) (அகத்திற் பகையும் புறத்தில் நட்புமுடைய) கூடாநட்பினர் நல்லனவாகிய பல நூல்களைக் கற்றாலும் நன்மனமுடையவராகார். சொல்லுக்கு முன்னே வந்திக்கும் வந்தித்தலும், பணிதலும், கண்ணீர் சொரிதலும் (இதமாகக் காணப்படினும்) தப்பாமற்படி கொல்லுகின்ற வலிய கருவியாகவேயிருக்கும். ஆகலின் (அவ்வகைய) உட்பகையுடையவருக்கு அவர்போலவே நீயுமொத்திருக்கக்கடவாய். அவ்வா றிருப்பதுங் காலவொற்றுமையில்லாவிடின், அல்லது வேண்டுவதில்லை.

இச்செய்யுளாற் கூடாநட்பினரை விலக்கெனக்கூறியதாம்

இதனை, குறள், கூடாநட்பு.

"பலநல்ல கற்றக் கடைத்து மனநல்ல - ராகுதன் மாணார்க் கரிது.
நட்டார்போ னல்லவை சொல்லினு மொட்டார்சொ - லொல்லை யுணரப் படும்
சொல்வணக்க மொன்னார்கட் கொள்ளற்க வில்வணக்கந் - தீங்கு குறித்தமை யான்.
தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்கு மொன்னா - ரழுதகண் ணீரு மனைத்து.
மிகச்செய்து தம்மெள்ளு வாரை நகச்செய்து - நட்பினுட் சாப்புல்லற் பாற்று.
பகைநட்பாங் காலம் வருங்கான் முகநட் - டகநட் பொரீஇ விடல்."—என்பதனானும்

நாலடியார்.

"உள்ளத்தா னள்ளா துறுதித் தொழிலராய்க்
கள்ளத்தா னட்டார் கழிகிழமை—தெள்ளிப்
புனற்செதும்பு நின்றலைக்கும் பூங்குன்ற நாட
மனத்துக்கண் மாசாய் விடும்."—என்பதனானுமறிக. (கஉகூ)

பழிமுத லுணார் செய்வன தவிர்வ பார்த்திடார் குடிப்பிறப் பொழுக்க, மெழில்வளர் கல்வி யாதிகள் பேணா ரெவரையு முறிக்குஞ்சொற் செயலரர், கழிமகிழ் வுடையார் கெடுத்திகொண் டாக்கங் கைவிடு வார்செல்வ முறினுங், கொழிபய னெய்தார் பிறர்க்கலாற் றமர்க்குக் கொடாரிவர் பேதைய ராமிக.

(இ - ள்.) பழிமுதலியவற்றிற்கு நாணாதவரும், செய்யத்தக்கவையும் விலக்கத்தக்கவையும் இவையெனப் பாராதவரும், குடிப்பிறப்பு ஒழுக்கம் கீர்த்திபொருந்திய கல்விமுதலியவற்றைக் காவாதவரும், எத்தன்மையரிடத்தும் முகமுறிக்கும் வார்த்தை

யுஞ் செயலுமுடையவரும், மட்டற்ற களிப்பின் மூழ்கியிருப்பவரும், நட்டத்தைக் கைக்கொண்டு இலாபத்தை யிழப்பவரும், செலவமுற்றாலும் பெரும்பலனைத் தாமு மடையாதவரும், அயலார்க்கல்லாமல் உறவினருக்குங் கொடாதவருமாகிய இவர்கள் பேதையர்கள். இவர்கள் நட்பினையொழிக. எ - று.

இச்செய்யுளாற் பேதைமையுடையோரை யகற்று எனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, பேதைமை.

"பேதைமை யென்பதொன் றியாதெனி னேதங்கொண் - டூதியம் போக விடல்.
நாணாமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும் - பேணாமை பேதை தொழில்.
ஓதி யுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்துந் தானடங்காப் - பேதையிற் பேதையா ரில்.
ஏதிலா ரார்த் தமர்பசிப்பர் பேதை - பெருஞ்செல்வ முற்றக் கடை.
மைய லொருவன் களித்தற்றாற் பேதைதன் - கையொன் றுடைமை பெறின்."
என்பதனானும்,

பழமொழி.

"தெரியாதார் சொல்லுந் திறனின்மை தீதா
பரியா பயனின்மை செய்து—பெரியார்சொற்
கொள்ளாது தாநதமமைக் சாவா தவர்பிறரைக
கள்ளறச செய்குறு வார"—என்பதனானுமறிக. (௧௯௦)

தன்னையெல்லா பொருளு மறிந்தவ னாகத் தான்மிக மதிக்கும்புல லறிவின், வன்மையை யுடையா னுறுதிசொற கேளான் வல்லதல லாதுங் கொண்டுரைத்துப், புன்மையைத தெரிப்பா னையுரிந் துலகோர் போ னடிப்பான்றனை யுணர்ந்து, நன்மதி யினரை யறிவில ராக நாடுவ னிவ னையு நண்ணேல்.

(இ - ள்.) தன்னை யெல்லாப்பொருளு முணர்ந்தவனாகத் (தன்னைத்) தானே மிகவுமதிக்கின்ற புல்லறிவின் வன்மையுடையவனும், (அறிஞர் கூறும்) உறுதிப்பொருளைக் கேளாதவனும், பொருளல்லாததைப பொருளாகப் பிதற்றி அறிவின்மையை வெளியிடுபவனும், (ஒருவருமறியாது) குற்றததைச்செய்து (புறத்தில்) உலகினர்போல நடிக்கின்றவனும், தன் தீயொழுக்கங்களை வெளியிடும் நல்லவிவேகிகளை யறிவில்லாதவர்களாகத் தீர்மானிப்பவனும் ஆகிய இத்தன்மையுடையவனை (நீ ஒருபொழுதுஞ்) சிநேகங்கொள்ளாதே எ - று.

இச்செய்யுளால் வெளிற்றறிவினரை விடுகவெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, புல்லறிவாண்மை.

"வெண்மை யெனப்படுவ தியாதெனி னொண்மை-யுடையம்யா மென்னுஞ் செருக்கு.
கல்லாத மேற்கொண் டொழுகல் கசடற - வல்லதூஉ மையந் தரும்.
அற்ற மறைத்தலோ புல்லறிவு தம்வயிற் - குற்ற மறையா வழி.
ஏவவுஞ் செய்கலான் றான்றேறா னவ்வுயிர் - போஒ மளவுமோர் நோய்.
காணாதாற் காட்டுவான் றான்காணான் காணாதான் - கண்டானாந் தான்கண்ட வாறு.
உலகத்தா ருண்டென்ப தில்லென்பான் வையத் - தலகையா வைக்கப் படும்."—
என்பதனானும்,

விநாயகபதி.

'அந்த ணர்தமிற் காறுசொலு மாரொருக்கு
மூர்ந்துசெய் குற்றங் கொடுப்பான் முழுவது

நன்கறி வில்லா னதுவறி யாதவற்
கின்புறு வீட்டி னெறிசெல்லு மாறே"—என்பதனுமறிக. (௧௩௧)

வேறு.

இகலை மதித்தின் னாமைபிழை யியற்றி னார்க்கும் புரியாயேற்
பகையு முறவாம் பெருஞ்செல்வம் பலிக்குங் கெடாத புகழுண்டா
மிகலின் மிகுந்தின் னாங்கியற்றி னினிய தமரு மேதிலராய்ப்
பகைமை வளரும் வலிதொலையும் பாழ்க்கு மபாழா வாழ்க்கையுமே.

(இ - ள்.) பகைக்குணத்தைப் பொருளாகக்கொண்டு தமக்குக் குற்றஞ்செய்தோர்க்குந் தீமைசெய்யாதிருப்பாயாகிற் பகைவருமுறவாவர், செல்வப்பெருக்கமுண்டாகும்; அழியாத கீர்த்தியுண்டாகும். (அவ்வாறின்றி) பகைக்குணமிகுந்து தீமை செய்தால், இனிய உறவினரும் அயலாராய்ப் பகைமை பெருகும்; வலிமையழியும்; அழியாச்செல்வமும் அழிந்துவிடும். எ - று.

இச்செய்யுளால் மாறுபடுகுணந்தவிர்கவெனக் கூறியதாம்.

இதனை, குறள், இகல்.

"பகல்கருதிப் பற்றா செயினு மிகல்கருதி - யின்னாசெய் யாமை தலை.
இகலென்னு மெவ்வநோய் நீக்கிற் றவலில்லாத் - தாவில் விளக்கந் தரும்.
இகலெதிர் சாய்ந்தொழுக வல்லாரை யாரே - மிகலூக்குந் தன்மை யவர்
இகல்காணா னாக்கம் வருங்கா லதனை - மிகல்காணுங் கேடு தரற்கு.
இகலானா மின்னாத வெல்லா நகலானா - நன்னய மென்னுஞ் செருக்கு."—என்பதனும்,

நான்மணிக்கடிகை.

"மலைப்பினும் வாரணந் தாங்குங் குழவி
யலைப்பினு மன்னேயென் றோடுஞ்—சிலைப்பினும்
நட்டார் நடுங்கு வினைசெய்யா ரொட்டா
ருடனுறையுங் காலமு மில்."—என்பதனுமறிக. (௧௩௨)

வலியார் பகைகொள் ளேல்சுற்றம் வலிகள் பொருணட் பேபடையின்
மெலியா ரச்ச மறியாமை மேவாத் தன்மை கொடையின்மை
நலியா வெகுளி மறையின்மை நனியாங் காமங் கல்லாமை
யொலியார் பழிநோக் காமைமறு வுடையா ரிவர்மேற் பகையுறுக.

(இ - ள்.) உற்ற வலிமை பொருள் நட்பு படை இவற்றின் மெலியார்களிடத்தும், அச்சம் அறியாமை பொருந்த நடவாமை உலோபம் ஒழியாக்கோபம் நிறையின்மை பெருங்காமம் கல்லாமை விளங்குகின்ற பழிநோக்காமை குற்றம் இவற்றையுடையவர்களிடத்தும் நீபகைகொள்க. (ஆனால் உன்னிலும்) வலிமையுடையாரிடத்துமாத்திரம் பகைமைகொள்ளாதே. எ - று.

இச்செய்யுளால் தகுதியறிந்து பகைகொள் எனக்கூறியதாம்.

இதனை, குறள், பகைமாட்சி

"வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக வோம்பா - மெலியார்மேன் மேக பகை.
அன்பில னான்ற துணையிலன் றான்றுவ்வா - னென்பரியு மேதிலான் றுப்பு
அஞ்சு மறியா னமைவில னீகலான் - றஞ்ச மெளியன் பகைக்கு.

வழிநோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான் பழிநோக்கான்-பண்பிலன் பற்றார்க் கினிது
காணுச் சினத்தான் கழிபெருங் காமத்தான் - பேணமை பேணப் படும்.
குணனிலனாய்க் குற்றம் பலவாயின் மாற்றார்க்-கினனிலனாமேமாப் புடைத்து."—
என்பதனானும்,

பழமொழி

"ஆற்றப் பெரியார்ப் பகைவேண்டிக் கொள்ளற்க
போற்றாது கொண்டான் பொருளகப் பட்டானா
நோற்றபெருமை யுடையாருங் கூற்றம்
புறங்கொம்மை கொட்டினா ரில்."—என்பதனானுமறிக. (௧௩௩)

பாரம் பரிகக வேண்டி னுறு பண்கநட் பாகக் கொண்டொழுகல்
வீரந் தணியா ரொடுபொரினும விதிநூ லினரோ டிகலாமை
சாருந் துணைநிற் பினுமபலனைப் பகையாக் காமைத் தனிமையுறி
னேருந் துணையா லிருவகையு ணீக்கி யொன்றை யுறவாக்கல்.

(இ - ள்.) இராச்சியபாரம் நிலைநிற்கவேண்டுமாயின் பொருந்திய பகைஞரை நட்பாகக் கொள்ளுதலும், சுத்தவீரமுள்ளாருடன் போர்செயினும் கல்விவல்லானைப் பகையாமையும், (உனக்குச்) சார்பாகிய துணையிருப்பினும் பலனைப் பகையாக்காமையும், நீ துணையற்றவனாயின் இருபகைவருள் ஒருவனைவிட்டு ஒருவனைத் துணைசெய்யும்படி யுறவாக்கிக்கொள்ளுதலும் உசிதம். எ - று.

இதுமுதலிரண்டு செய்யுள்களால் வன்பகைக்கொதுங்கு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, பகைத்திறந்தெரிதல்.

"வில்லே ருழவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க - சொல்லே ருழவர் பகை.
ஏமுற் றவரினு மேழை தமியனாய்ப் - பல்லார் பகைகொள் பவன்.
பகைநட்பாக் கொண்டொழுகும் பண்புடை யாளன் - றகைமைக்கட் டங்கிற் றுலகு.
தனறுணை யின்றாற் பகையிரண்டாற் றானொருவ - னின்றுணையாக் கொள்கவற்றி
னொன்று."—என்பதனானுணர்க. (௧௩௪)

மெலிய தெனவெள் ளியபகையே மிகுந்து கெடுக்கு மிகுந்திடுமு
னலிக வினை தாழ் வுறிற்றெளிந்த நல்லா ரெனவுந் தெளியாத
மலின ரெனவு நொதுமலரை மருவ லொழிதல் புரியற்க
வலிசெய் படையா திகள்பெருக்க வகையாய்ந் திருக்க பகைமையற.

(இ - ள்.) மெலியதென்று அசட்டைசெய்த பகையே (ஒருகாலத்தில்) அதிகரிக்கும். (அஃதவ்வாறு) மிகுந்திடுவதற்கு முன்னரே (அதனைக்) களைக. நீ (துணையின்றித்) தாழ்ந்திருந்தால், நூற்றெளிவுடைய நம்பத்தக்கவரென்றும், நூற்றெளிவில்லாத நம்புதலில்லாரென்றும் அயலாரைச் சேருதலும் விலகுதலுஞ் செய்யாதிருக்க. வலிமையை யுண்டுசெய்யும் படைமுதலியவற்றை விருத்தியாக்கிப் பகைமுடித்தற்கு வகை தேடிக்கொண்டு பொதுப்பட விருப்பாயாக. எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

"தேறினுந் தேறா விடினு மழிவின்கட் - டேறான் பகாஅன் விடல்.
வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப மாயும் - பகைவர்கட் பட்ட செருக்கு.
இளைதாக முண்மரங் கொல்க களையுநர் - கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து."—என்
பதனானும்,

சூளாமணி.

"முட்கொ ணச்சு மரமுளை யாகவே
யுட்க நீக்கி னுகிரினு நீக்கலாம்
வட்க நீண்டதற் பின்மழுத் தன்னினும
கட்கொ டார்மன்ன யார்களை கிற்பவே."—என்பதனானுமறிக. (கஙரு)

தமரா யிருந்து புறப்பகையைச சார்வாய்க் காலம் வருமளவு
மமரா நிற்கு முட்பகையை யஞ்சிக் காக்க வுறிறகடிக
நமரா மெனவே கண்ணோடி னல்ல வமைச்சா ரியைத்தேய்க்கு
நுமரா மினத்தைத் தணப்பிக்கு நுன்னைக் குடியோ டெளிதழிக்கும.

(இ - ள்.) சுற்றத்தாராயிருந்து புறப்பகைமை யுண்டாதற்குச் சார்பாகிய காலம் வருமெல்லையும் பொருந்தி (உறவா) யிருக்கும் உட்பகையாளரை அச்சமுற்றுக் காத்துக்கொள்வாயாக. (அவர்கள் விலகாது மீண்டும்) உறவுகொணடால், தண்டஞ் செய்க. (அவ்வாறின்றி) நம்மவர்களெனத் தாக்ஷணியம் பாராட்டினால், நல்ல அமைச்சர் முதலியவர்களை யொழித்து, உம்மவர்களாகிய இனத்தாரையும் ஈனமுறச்செய்து உன்னையுங் குடியோடு இலேசாகக் கெடுப்பார்கள். எ - று.

இச்செய்யுளால் உட்பகையாளரை யொழியெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, உட்பகை.

"நிழனீரு மின்னாத வின்னா தமாநீரு - மின்னாவா மின்னா செயின்.
வாள்போல் பகைவரை யஞ்சற்க வஞ்சுக - கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு.
உறன்முறையா னுட்பகை தோன்றி னிறன்முறையா - னேதம் பலவுந் தரும்.
உடம்பாடி லாதவர் வாழ்க்கை குடங்கருட் - பாம்போ டுடனுறைந் தற்று." — என்பதனானும்,

சீவகசிந்தாமணி.

"தொழுததங் கையி னுள்ளுந் துறுமுடி யகத்துஞ் சோர
வழுதகண் ணீரி னுள்ளு மணிகலத் தகத்து மாய்ந்து
பழுதுகண் ணரிந்து கொல்லும் படையுட னொடுங்கும் பற்றா
தொழிகயார் கண்ணுந் தேற்றந் தெளிகுற்றார் விளிகுற் றாரே."—என்பதனானுமறிக. (கஙசு)

ஆற்றன் மிகுந்த வேந்தரையு மரிய தவத்து முனிவரையும்
போற்றி யொழுகி னெப்பொருளும் போற்ற லாகு மவமதிப்பிற்
றேற்ற மிகுஞ்சார் பினரேனுஞ் சிதைவர் திகழ்முப் புரர்சூரன்
சாற்றி னிரன்மா லாதியருந் தளர்ந்தா ரெனிற்சாற் றுவதென்னே.

(இ - ள்.) வெற்றிமிகுந்த அரசரையும் சிறந்த தவத்தையுடைய முனிவரையும் பூஜிதை செய்தொழுகினால், சகல பாக்கியமும் பெற்று வாழ்வார்கள். (அவ்வாறின்றி) அவமதித்தால், வலிய சார்பினை யுடையவர்களேயானாலும் அழிவார்கள். திரிபுராதிபர் - சூரபன்மன் - சொல்லுகின்ற இந்திரன் - திருமால் முதலானவர்களும், (பெரியோர்க்குத் தீமைசெய்து) கெடழிந்தார்களென்றால் என்ன சொல்வது? எ - று.

இச்செய்யுளால் மேலோரை யவமதியாதிருவெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, பெரியாரைப்பிழையாமை.

"ஆற்றுவா ராற்ற லிகழாமை போற்றுவார் - போற்றலு ளெல்லாந் தலை.
யாண்டுச்சென் றியாண்டு முளராகார் வெந்துப்பின் - வேந்து செறப்பட் டவர்.
வரைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொருளு மென்னும்-தகைமாண்ட தக்கார் செறின்.
இறந்தமைந்த சார்புடைய ராயினு முய்யார் - சிறந்தமைந்த சீரார் செறின்."—என்பதனும்,

நாலடியார்.

"பொறுப்பரென் றெண்ணிப் புரைதீர்ந்தா மாட்டும்
வெறுப்பன செய்யாமை வேண்டும்—வெறுத்தபின்
ஆர்க்கு மருவி யணிவரை நன்னாட
பேர்க்குதல் யார்க்கு மரிது.''—என்பதனானுமறிக.

முப்புரர்—இவர்கள் மூவரும்பெற்ற வரத்தின் மகிமையால் பொன் வெள்ளி இரும்பினாலாகிய மும்மதில்களை யுடைய நகரத்திலிருந்து அநேக அசுரர்களுடன் முப்புரத்தோடுசென்று நினைத்தவிடத்திலிறங்கி அநேக நகரங்களைப் பாழ்ப்படுத்தினார்கள். அதுகண்டு வருந்திய தேவர்முதலியோர் வேண்டுகோளுக்கிணங்கிய சிவபெருமான் முப்புரத்தையுமழித்துப் புராரியெனக் காரணத் திருநாமமெய்தினரென்பது இப்புராணவரலாறு.

இதனை, இந்நூல் - திரிபுரதகனப்படலம்.

"மாய னாதியோர் மனத்தையு மளவையுங் கடந்த
தூய னாகிய கணேசமந் திரத்தினைச் சொல்லிக்
காயு முதலைச் சூலத்தை விடுத்தமை காணார்
மேய முப்புரம் பலியொடும் வெந்தமை கண்டார்."—என்பதனானறிக.

சூரபன்மன்—இவனும் இவன் தம்பியராகிய சிங்கமுகன் தாரகனென்பேரும் சிவபெருமானைநோக்கி அநேக ஆயிரவருஷங்கள் தவஞ்செய்து கடவுள் பிரசன்னமாகாமையின் தமதுடலைச்சேதித்து ஓமஞ்செய்து பெரும்பிரயாசத்துடன் சிவபெருமானுடைய தரிசனமும், நூற்றெட்டு யுகங்கள்வரையில் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களையும் அரசுசெய்ய வரமும், மனோவேகத்தேர் சூலமுதலியனவும் பெற்று மூன்றுநகரங்களிலிருந்து அரசுசெய்து வருகையில் இறுமாப்புற்றுத் தேவர்களையும் தேவமாதர்களையுஞ் சிறைப்படுத்தித் தேவர்களைப் பணிசெய்யக் கட்டளையிட, சிவபெருமான் மனந்தாளாது குமாரக்கடவுளால் சூரனையும் அவன் தம்பியரையுங் குலமுதலறக்களைந்தனரென்பது கந்தபுராணவரலாறு. இதனைவிரிப்பிற் பெருகும்.

இந்திரன்.—இவன் எண்ணிறந்த அரம்பாஸ்திரீகளை யுடையவனாயிருந்தும், கௌதம முனிவர் மனைவியாகிய அகலிகையைக் காமுற்று அவளை வஞ்சித்து மயக்கிப் புணர்ந்தனன். அதனையறிந்த முனிவர் அகலிகையைக் கல்லாகுக வென்றும்,இந்திரனை நீயோர் குறியை விரும்பினமையின் உன் உடல் முழுதுங் குறிகளாகுக வென்றுஞ் சபித்தனர் என்பது இப்புராணவரலாறு.

இதனை, இந்நூல் - இந்திரன்சாபம்பெற்ற படலம்.

"உருகிய மனமொடு மனைநல்லா ளுறைசெயு முனைமுனி [illegible]
திருபுரு வமுரனி நுதலேற விணர்பமி யொளியென விழிசேய்ய

கருவியு முடலமு மெனவென்றுங் கலவிய நமதுள மறியாயா
வெருவுத லறவொரு வனிலின்ப மேவினை சிலையுரு வாவென்முன்."—

நின்ற வாசவன் முகத்தினை நெடுந்தவ னோக்கி
யின்று சாம்பர்செய் திடுகுவ னிந்திர னென
வொன்று வேட்டவந் தாய்க்குடன் முழுவதும் யோனி
நன்று மேவுக வெனப்பெருஞ் சாபநாட் டினனால்."—என்பதனானுணர்க.

திருமால்.—இவர் பூர்வம் தேவாசுரர்கட்கு நிகழ்ந்த யுத்தத்திற் றோல்வி யடைந்த தேவர்கட்குத் துணையாகத் தமது பலசாயுதங்களுடன் செருச்செய்ய, அசுரர்கள் போர்புரியமாட்டாது புறங்காட்டி யோடினர். அப்பொழுது திருமாலுஞ் சக்கராயுதத்தை யெடுத்துக்கொண்டு அவர்களைப் பின்றொடர்ந்து கொல்லவேண்டுமென்னுங் கருத்தால் துரத்தினர். அசுரர்கள் பிருகுமுனிவர் மனைவியாகிய கியாதி யென்பவளிடம் அடைக்கலம்புக, கியாதி அவர்களைத் தனதாச்சிரமத்திற் பாதுகாத்தனள். கோபத்தோடு பின்றொடர்ந்துவந்த மாதவனும் அவ்வாசிரமத்தினுழைந்தனன். அப்பொழுது அவனைக்கண்ட யாமியாகிய கியாதி யென்பவள் போற்றிநிற்ப, விஷ்ணுவானவர் அவளுடைய சிரத்தைத் துண்ணென வெட்டினர். அவள் பெருங் கூச்சலிட்டுக்கொண்டு வீழ்ந்திறந்தனள். அதனால் யோகத்திலிருந்த பிருகுமுனிவர் யோகுநீங்கி நிகழ்ந்தவற்றை யுணர்ந்து துக்கமுங் கோபமு மிக்குக் கண்கள் செவப்பேறிப் பிறழ்ந்து துடிக்கவும் நெருப்புப்பொறி பறக்கவும் விண்ணை நோக்கி, நீ அடாதகாரியஞ் செய்தமையின் தமோகுண சம்பந்தமான பத்துப்பிறவிகளடைகவெனச் சபித்து விடுத்து, சுக்கிரனாலுயிர்பெற்ற தன் மனைவியுடன் சிவத்தியானத்திலிருந்தனர். திருமால் பூசாரச்சனைசெய்து அவற்றை நீக்கும்படி வரமேற்பச் சிவபிரான் எம்மடியவர் கூற்றுப்பிழையாதாயினும், எம்மை நீ வழிபாடுசெய்ததனை பின்றுந்தில் அநுக்கிரகம் புரிந்தில் தண்டமும் புரிவோம். உன் பிறவிகள் பத்தும் உலகோபகாரமாமென்றருளினர் என்பது சரிதசங்கிரகம்.

இதனை, காஞ்சிப்புராணம் - அரிசாபபயந்தீர்த்தபடலம்.

சீற்ற மிக்கெழச் சேந்த கண்ணினன் றிகிரி யோச்சியங் கெய்து மாதவன்
போற்றி வாய்தலின் வைகு மாமியைப் பொருகவெ னச்சிரந் துணித்து வீழ்த்தலு
மேற்றெ ழுந்தகூ கூவொ லித்திர னிருசெ வித்துளை யேற, மாமுனி
மாற்ற ருந்திறல் யோகு நீங்கிமுன் மனைவி பட்டது மற்று நோக்கினன்.

கண்டு மாழ்கினன் றுயரின் மூழ்கினன் கண்கள் சேந்தன னிகழ்ந்து டித்தனன்
மண்டு வெங்கனற் பொறிதெ றிப்பவம் மாத வன்றனை வெகுண்டு நோக்கினு
னெண்ட னிர்க்கரத் தரிவை தன்னைமற் றுனக்கு மாமியைத் தறுக ணாளனாய்
மிண்டி னுற்கொலை செய்து வீட்டினாய் வெய்ய பாவிநீ யுயயு மாறெவன்.

எடுத்தி யம்பிய சைவ மேயெவற் றுள்ளு முத்தம மென்னில் யாங்களுங்
கடுத்த தும்பிய கண்ட னாரடிக் கமல மன்றியே வறிகி லேமெனிற்
றொடுத்து ரைச்குமிச் சத்தி யத்தினாற் றுயரு றுந்துநீ நரக வல்வினை
மடுத்த வெம்பிறப் பொருப தெய்துக வழுவு பாதகக் குழிசி யாயினாய்.

நின்ற னக்கடித் தொண்டு பூண்டவர் நெறிய லாப்புறத் தாற்று நூல்வழித்
துன்று தீக்கையுற் றென்று முப்புரஞ் சுட்ட வெம்பிரான் றிருவ டிப்பிழைத்
தொன்று மூன்றுதண் டேந்தி யீனரா யுலப்பி லாதவெந் நிரய மேவு
மன்ற வந்தவர்க் கண்டு ளோர்களு மறலி யூரினைக் குறுகி மாய்கவே.

"எவ்வு மேமிகுந் தமோகு ணம்பயின் றிழிந்த யோனியின் மீன மாதியாம்
வெவ்வி னைப்பவந் தோறுமின்னலே விரவு வாயென வெய்ய சாபமிட்
டவ்வி யத்தொகை யிரிய நூறமப் பிருகு வெள்ளியா லாவி பெற்றெழு
நவ்வி வாள்விழி மனைவி தன்னொடு நாரி பாகனை வழுத்தி வைகினன்."—என்
பதனானுணர்க. (௧௩௭)

தன்னா ளாளப் படுமனைவி தன்னா ளாளப் படுவானை
யன்னாற் கறனும் பொருளுமுள வாகா தொல்லைப் பொருளானு
மன்னா பயன்கள் வினைமுடியா மறுமை யனுகா தெப்பிழையு
முன்னும் பின்னும் பெருநாணு மூவாப் பழியு மறிமைந்தா.

(இ - ள்.) அரசனே! (இல்வாழ்க்கைக்குத் துணையாய்) தன்னேவல் செய்யச் சம்பாதிக்கப்பட்ட மனைவிக்குத் தானேவல் செய்யத் தலைப்படுவானாயின், அவனுக்கு அறமும் பொருளும் உளவாகா. முன்னுள்ள பொருளாலும் பயன்வராது. செயல்கள் முற்றுறா. (இவ்வாறு இம்மைப்பயனொழிவதன்றி) மறுமைப்பயனு முளதாகாது. எக் குற்றங்களும் முற்பட்டுவரும். பெரிய நாணமுங் கெடாத பழியும் பின்னர் வரும். (ஆதலின்) மகனே! (தையல் சொல்லைக் கேளாதே) எ - று.

இச்செய்யுளால் மாதர்மொழிகொள்ளாதே யெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷ, பெண்வழிச்சேறல்.

மனைவிழைவார் மாண்பய னெய்தார் வினைவிழைவார்-வேண்டாப் பொருளு மது.
பேணாது பெண்விழைவா னாக்கம் பெரியதோர்-நாணாக நாணுத் தரும்.
மனையாளை யஞ்சு மறுமையி லாளன்-வினையாண்மை வீறெய்த லின்று.
இல்லாளை யஞ்சுவா னஞ்சமற் றெஞ்ஞான்று-நல்லார்க்கு நல்ல செயல். [த்து.
பெண்ணேவல் செய்தொழுகு மாண்மையி னாணுடைப்-பெண்ணே பெருமை யுடை
அறவினையு மான்ற பொருளும் பிறவினையும்-பெண்ணேவல் செய்வார்க ணில்."—
என்பதனானுணர்க. (௧௩௮)

எழிலாற் பாட லாடலினா லிச்சை பெருக்கி யுளமோவ்வா
மொழியாற் செயலால் வயமாக்கி முற்றும் பொருளைப் பறித்துவிடும்
பழிநாணாத பரத்தையைப் பற்றா ராய்ந்த பண்புடையா
ரொழியா ரவரைப் பேதைமையி லொழியா ரேம கண்டனே.

(இ - ள்.) தங்கள் அழகாலும் நடனத்தாலும் கீதத்தாலும் (பார்ப்போர்க்கு) ஆசைமூட்டி, மனதுக்கொவ்வாத (இச்சக) மொழியாலும் (வஞ்சக) நடக்கையாலும் அவனை வசப்படுத்தி, பொருள் முழுவதையும் அபகரித்துவிடும் பழிக்கஞ்சாத விலைமாதரை ஆராய்ந்த நற்குணமுடையோர் ஒழிப்பார்கள். (ஆனால்) பேதைமைக்குணத்தினின்றும் விலகாதவர்கள் அவர்களை நீங்கமாட்டார்கள். எ - று.

இச்செய்யுளாற் பரத்தையனை விரும்பாதே யெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷ, வரைவின்மகளிர்.

'அன்பின் விழையார் பொருள்விழையு மாய்தொடியா - ரின்சொ லிழுக்குத் தரும்.
பயன்றூக்கிப் பண்புரைக்கும் பண்பின் மகளிர் - நயன்றூக்கி நள்ளா விடல்.
பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்க மிருட்டறையி - லேதில் பிணந்தழீஇ யற்று
தந்நலம் பாரிப்பார் தோயார் தகைசெருக்கிப் - புன்னலம் பாரிப்பார் தோள்.
ஆயு மறிவின ரல்லார்க் கணங்கென்ப - மாய மகளிர் முயக்கு."—என்பதனானும்,

சாந்திபுராணம்.

"ஆசை யல்குல் பெரியாளை யருளு மிடையுஞ் சிறியாளைக்
கூசு மொழியும் புருவமுங் குடில மாகி யிருப்பாளை
வாசக் குழலு மலர்க்கண்ணு மனமுங் கரிய மடவாளைப்
பூசல் பெருக்க வல்லாளைப் பொருந்தல் வாழி மடநெஞ்சே."—என்பதனு
னுமறிக. (௲௧௧)

அறிவை யழிக்குஞ் செயலழிக்கு மழியா மானந் தனையழிக்குஞ்
செறியு மறிஞர் மதியாத செருக்கை விளைக்கு மீன்றாளு
முறியும் வெறுப்பு மிகவிளைக்கு முனிவு விளைக்கும் பகையஞ்சாக்
குறிகள் விளைக்கு நகைவிளைக்குங் கொள்ளேல் கள்ளுண் டலைமைந்தா.

(இ - ள்.) (கள்ளானது தன்னைப்பழகினவனுடைய) பகுத்தறிவைக்கெடுக்கும்; நன்னடக்கையை யொழிக்கும்; கெடாதமனத்தைக்கெடுக்கும், மதிவாணர்கள் பொருளாகக்கொள்ளாத கர்வத்தையுண்டுசெய்யும், பெற்றதாயும் மனமுறியும்படிவெறுப்பினை மிகுதியாக விளையச்செய்யும், பகைவர் அசட்டைசெய்யத்தக்க குறிகளையுங்கொடுக்கும்; (கண்டோர்க்குச்) சிரிப்பையுண்டாக்கும், ஆதலாற் கட்குடித்தலை நீ கொள்ளாதே. எ - று.

இச்செய்யுளால் மதுபானஞ் செய்யற்கவெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஐஉ, கள்ளுண்ணாமை.

"உட்கப் படாஅ ரொளியிழப்ப ரெஞ்ஞான்றுங் - கட்காதல் கொண்டொழுகு வார்.
உண்ணற்க கள்ளை யுணிலுண்க சான்றோரா - னெண்ணப் படவேண்டா தார்.
ஈன்றாண் முகத்தேயு மின்னாதா லென்மற்றுச் - சான்றோர் முகத்துக் களி.
நாணென்னுநல்லாள் புறங்கொடுக்குங் கள்ளென்னும் - பேணாப்பெருங்குற்றத்தார்க்கு.
கையறி யாமை யுடைத்தே பொருள்கொடுத்து - மெய்யறி யாமை கொளல்."—என்பதனும்,

அறநெறிச்சாரம்.

"ஒளியு மொளிசான்ற செய்கையுஞ் சான்றோர்
தெளிவுடைய னென்றுரைக்குந் தேசுங்—களியென்றுங்
கட்டுரையார்க் கோதப் படுமே லிவையெல்லாம்
விட்டொழிக்கும் வேறாய் விரைந்து."—எனபதனு முணர்க. (௧௪௦)

வென்றி வரினு மதனான்முன் மேவு மொன்றற் காயிரம்பின்
மன்ற விழக்கு மதுவன்றி வைத்த பொருளும் வருவாயு
மன்றி யனைத்தும் பகைகொள்ளு மமைச்ச ராதி யுறுப்பொழியு
மொன்று மொளிகல் விகண்மறுமை யுறுதி யிலையாஞ் சூதாடேல்.

(இ - ள்.) சூதாடாதே! அதனால் முதலில் (சிறிது) வெற்றிவரினும், பின்னர் அதற்காயிரம்பங்கு தோல்வியைத்தரும். பண்டுள்ள பொருளும் இனிவரும்பொருளுமல்லாமல் எல்லாவற்றையும் பகைவர்கள் கொள்வார்கள். மந்திரிமுதலிய இராசாங்கங்கெடும். நல்வாக்கு கல்வியறிவு மறுமைப்பயன் விளைக்குஞ் செயல் இவைகளும் இல்லாமற்செய்யும். எ - று.

இச்செய்யுளாற் சூதாடாதே யெனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, சூது.

"வேண்டற்கவென் றிடினுஞ் சூதினைவென்றதூஉந்- தூண்டிற்பொன்மீன்விழுங்கியற்று
ஒன்றெய்தி நூறிழக்குஞ் சூதர்க்கு முண்டாங்கொ-னன்றெய்தி வாழ்வதோ ராறு.
உருளாய மோவாது கூறிற் பொருளாயம்-போஒய்ப் புறமே படும்.
கவறுங் கழகமுங் கையுந் தருக்கி-யிவறியா ரில்லாகி யார்.
பொருள்கெடுத்துப் பொய்மேற் கொளீஇ யருள்கெடுத்-தல்ல லுழப்பிக்குஞ்சூது."—
என்பதனானும்,

நாலடியார்.

"உருவழிக்கு முண்மை யுயர்வழிக்கும் வண்மைத்
திருவழிக்கு மானஞ் சிதைக்கு—மருவு
மொருவரோ டன்பழிக்கு மொன்றல்ல சூது
பொருவரோ தக்கார் புரிந்து."—என்பதனானுமுணர்க (கஎக)

மனமெய்ம் மொழிகள் வருந்தாமல் வருத்துந் தொழிலை மாறுபடா
வினிய வுணவை மிகப்பசித்த விடத்தி னுடற்குப் பொருந்தவுணின்
முனிசெய் பிணிகட் கிடனின்று முறைகள் பிறழ்ந்து வந்துவிடிற்
புனித முடைய வயித்தியரால் வழிநின் றவற்றைப் போக்குகவே.

(இ - ள்) மனமாவது தேகமாவது வார்த்தையாவது வருத்தமுறாதபடி தொழில்களைச்செய்து, (உடற்கூற்றுக்கு) மாறுபடாத நல்ல வுணவை மிகப்பசியுற்றபொழுது சரீரத்துக்கமையப் புசித்தால், துன்புசெய்கின்ற பிணிகட் கிடமில்லையாகும். இம்முறை பிசகிப் பிணிவந்துவிட்டால் (அநுபவசாலிகளான) நல்ல வைத்தியர்களால் (வைத்தியநூல்) முறைப்படி நடந்து அவற்றைத் தீர்த்துக்கொள்க. எ - று.

இச்செய்யுளால் நோய்க்கிடங்கொடேலெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, மருந்து.

"மிகினுங் குறையினு நோய்செய்யு நூலோர் - வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று.
அற்ற லளவறிந் துண்க வஃதுடம்பு - பெற்ற னெடிதுய்க்கு மாறு.
அற்ற தறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல - துய்க்க துவரப் பசித்து
மாறுபா டில்லாத வுண்டி மறுத்துண்ணி - னூறுபா டில்லை யுயிர்க்கு.
உற்ற னளவும் பிணியளவுங் காலமுங் - கற்றான் கருதிச் செயல்.
உற்றவன் றீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வானென் - றப்பானாற் கூற்றே மருந்து."—
என்பதனானுமறிக. (கஎஉ)

ஒழிபியல்.

உன்னன் மொழிதல் செயன்மூன்றுந் தொழுக்கம் வாய்மை நாணொழுக்கார்
மன்னு மனைபிற் பிறந்தார்கள் மலர்த லீகை யிகழாமை
நன்னா மொழியு மலர்க்கேயா நன்மை பய வா வினைவறுமை
யின்ன விடத்தும் புரியார்க ளேம ச . டா . னியறிமோ.

(இ - ள்.) எமகண்டா! குலாசாரம்பேணுவோர்க்கு மனநினைவும் வாய்ச்சொல்லும் காயச்செய்கையுமாகிய மூன்றும் ஒத்தொழுகலும் நன்னடை பிழையாமையும் சத்தியந்தவறாமையும் நாணங்கெடாமையாய்வாழ்தலும், முகமலர்ச்சி உதாரத்துவம் நன்குமதித்தல் இனியவசனம் ஆகிய இவையாவும் உளவாகும். மேலும், தாம்

வறுமையுற்றகாலத்திலும் பிறர்க்குத் தீமைவிளைக்குங் கருமங்களைச் செய்யார். அறிவாயாக. எ - று.

இதுமுதல் பதின்மூன்று செய்யுள்களால் ஒழிபியலும், இச்செய்யுளால் குலாசாரம்பேணுகவென்றுங் கூறியதாம்.

இதனை, குறள், குடிமை.

"இற்பிறந்தார் கண்ணல்லே தில்லே யியல்பாகச் - செப்பமு நாணு மொருங்கு.
ஒழுக்கமும் வாய்மையு நாணுமிம் மூன்று - மிழுக்கார் குடிப்பிறந் தார்.
நகையீகை யின்சொ லிகழாமை நான்கும் - வகையென்ப வாய்மைக் குடிக்கு.
வீழங்குவ துள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி - பண்பிற் றலைப்பிரித லின்று.
சலம்பற்றிச் சால்பில செய்யார்மா சற்ற - குலம்பற்றி வாழ்துமென் பார்."—
என்பதனானும்,

ஏலாதி.

"சென்ற புகழ்செல்வ மீக்கூற்றஞ் சேவக
நின்ற நிறைகல்வி வள்ளன்மை - யென்று
மளிவந்தார் பூங்கோதா யாறு மறைவின்
வழிவந்தார் கண்ணே வனப்பு."—என்பதனானுமறிக. (கசக)

பெருக்கத் துயர்வாம் பணிவொழியல் பேணுப் பணிவு சுருக்கத்திற்
செருக்க லின்றி யமையாத சிறப்பிற் றேனு முயர்மான
முருக்கும் வினையைச் செயநினையன் மொய்ம்பார் மானங் கெடவூழ்வந்
துருக்கு மெனிற்சா மரைமானை யுன்ன லேம கண்டனே.

(இ - ள்.) ஏமகண்டனே! செல்வம்பெருகிய காலத்து உயர்வாகிய பணிவு காட்டுதலாலும், செல்வஞ்சுருங்கிய காலத்துப் பணிவுகாட்டாமையாலும் யாதேனு மொன்று இன்றியமையாத விஷயமாயிருப்பினும், மானமழிதற் கேதுவாகிய காரியத்தை நிறைவேற்ற மனந்துணியாதே. விதிவலியால் வலிதங்கிய மானங்கெடும்படி வருமாயின் (தன்னுரோமத்துளொன்றை யிழப்பினும் உயிரை யிழக்குங்) கவரிமானைப் போலப் பிராணனைவிடுவதாலுங் கௌரவத்தோடு வாழலாம். எ - று.

இச்செய்யுளால் மானமழியாதேயெனக்கூறியதாம்.

இதனை, குறள், மானம்.

"இன்றி யமையாச் சிறப்பின வாயினும் - குன்ற வருப விடல்.
பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய - சுருக்கத்து வேண்டு முயர்வு.
மருந்தோமற் றூனோம்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை - பீடழிய வந்த விடத்து.
மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்னா - ருயிர்நீப்பர் மானம் வரின்."—என்பதனானும்,

நான்மணிக்கடிகை.

"பறைபட வாழா வசுணமா வுள்ளங்
குறைபட வாழா ருறவோர் - நிறைவனத்து
நெற்பட்ட கண்ணே வெதிர்சாந் தமக்கொவ்வாச்
சொற்பட்டார் சாவர்தஞ் சால்பு."— எனபதனானுமுணர்க. (கசச)

ஈது குடியிற் பிறந்தருநா லாய்ந்து செல்வத் துயர்ந்ததனு
லெய்த லரிது பெருமையஃ தெய்துங் கொடையொப் புரவாதி

செய்தற் கரிய செய்துபிறர் செயிர்கூ றுமற் றருக்காம
லுய்தி நெறியிற் பிறழாம லொழுகு வார்க்குள் ளதுமைந்தா.

(இ - ள்.) மகனே! மேற்குலத்திற்பிறந்து அரியநூல்களையாராய்ச்சிசெய்து செல்வப்பெருக்கடைந்ததினாலும் பெருமையானது அடைதற்கரியதாம். (ஆனால்) அது ஈகை சமாதானநடைமுதலிய செயற்கரிய செயல்களைச்செய்து பிறர் குற்றங்களை யெடுத்துரையாது இறுமாப்படையாது உச்சீவிக்கத்தக்க வழியினின்றுந் தவறாமல் நடப்பவர்கட்கேயுள்ளது. எ - று.

இச்செய்யுளாற் பெருமைதேடெனக்கூறியதாம்.

இதனை, குறள், பெருமை.

"ஒளியொருவர்க் குள்ள வெறுக்கை யிளியொருவக்-கஃதிறந்து வாழ்து மெனல்.
பிறப்பொக்கு மெல்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா - செய்தொழில் வேற்றுமை யான்.
மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்துங் - கீழல்லார் கீழல் லவர்.
பெருமை யுடையவ ராற்றுவா ராற்றி - னருமை யுடையசெயல்.
பெருமை பெருமித மின்மை சிறுமை - பெருமித மூர்ந்து விடல்."—என்பதனு னும்,

சீவகசிந்தாமணி.

"கருங்கடற் பிறப்பி னல்லால் வலம்புரி காணுங் காலைப்
பெருங்குளத் தென்றுந் தோன்றா பிறைநுதற் பிணையி னீரே
யருங்கொடை தான மாய்ந்த வருந்தவந் தெரியின மண்மேன்
மருங்குடை யவர்கட் கல்லான் மற்றையர்க் காவ துண்டோ."—என்பதனுமுணர்க. (கசஎ)

அன்பொப் புரவு கண்ணோட்ட மழியா வாய்மை நாணுதி
யின்பம் பெருக்கு நற்குணங்க ளெல்லா நிறைந்த சான்றோர்க
டுன்புற் றவர்க்கு மினியனவே சூழ்வர் துணையின் வினைமுடிப்பர்
வன்பிற் றளரார நட்டார்க்கு மடங்கித் தோற்ற றுணைரே.

(இ - ள்) (உயிர்களின்பேரில்) இன்பு சமாதானம் தாட்சணியம் உண்மை மானங்காத்தல் முதலிய சீலங்களையும் பெருகச்செய்யும் நற்குணங்களெல்லாம் நிறைந்த சான்றோர்கள் (தமக்கு நன்மை செய்தவர்க்கேயன்றி அயலாருக்கும்) தீமைசெய்தவர்க்கும் நன்மையே செய்யக் கருதுவார்கள். துணைவாயார்த்துச் செயல்முடிப்பார்கள். (தமக்கன்பராஞோர்) வன்புகொண் டெதிர்த்துவரினுந் தளரார்கள். குற்றத்தைப் பொறுக்கும்படி பணிதலுக்கும் நாணமடையார்கள். எ - று.

இச்செய்யுளான் மாட்சிமைப்படு எனக்கூறியதாம்.

இதனை குறள் சான்றாண்மை.

"கடனென்ப நல்லவை யெல்லாங் கடனறிந்து-சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு.
அன்புநா ணொப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையோ-டைந்துசால் பூன்றிய தூண்.
ஆற்றுவா ராற்றல் பணித லதுசான்றோர் - மாற்றாரை மாற்றும் படை.
சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனிற் றோல்வி - துலையல்லார் கண்ணுங் கொளல்.
இன்னாசெய் தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கா - லென்ன பயத்ததோ சால்பு."—என்பதனுனும்,

புறநானூறு.

"பொன்னுந் துகிரு முத்து மன்னிய
மாமலை பயந்த காமரு மணியு
மிடைபடச் செய்வ வாயினுந் தொடைப்புணர்ந்
தருவிலை நன்கல னமைக்குங் காலை
யொருவழித் தோன்றி யாஅங் கென்றுஞ்
சான்றோர் சான்றோர் பாலரா
சாலார் சாலார் பாலரா குபவே."—என்பதனானுமறிக. (சகரு).

ஆன்ற குடியன் பெண்பதநல் லறங்கீ திகளின் வழுவாமை
சான்ற மக்கட் பண்பாருக் தன்னை யுடையார் நகையானு
மான்று மிகமார் பகையிடித்து மதியா ரவர்த நற்குணமே
யேன்ற வுலகம பாராட்டு மெல்லாப்பயனு மவர்மாட்டாம்.

(இ - ள்.) மேம்பட்டகுலநலமும் அன்பும் எளிய சமயக்காட்சியும் நல்லதரும மும் நீதிமுறைகளிற் பிசகாமையும், சிறந்த (மாறுடருக்குப்) பண்புடைமை யாகும். இந்தக் குணங்களையுடையவர் நகைக்குங் காலத்தாயினும், பகைக்குங் காலத்தாயினும், எப்பொழுதும் பிறரை யவமதித்துரையார். அவரது நற்குணங்களையே பெரியவுலக மானது வியந்துரைக்கும். (அறம்பொருளாதி) பயன்கள்யாவும் அவரிடத்திலேயே குடிகொள்ளும் எ - று.

இச்செய்யுளால் நன்னிலைதவறேதே யெனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, பண்புடைமை.

"எண்பதத்தா லெய்த லெளிதென்ப யார்மாட்டும்-பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு.
அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்த லிவ்விரண்டும்-பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு.
நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்-பண்புபா ராட்டு முலகு.
நகையுள்ளு மின்னா திகழ்ச்சி பகையுள்ளும்-பண்புள பாடறிவார் மாட்டு.
பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வ நன்பால்-கலந்தீமை யாற்றிரிந் தற்று."—என்பத னானும்,

புறநானூறு.

"உண்டா லம்மவிவ் வுலக மிந்திர
ரமுத மியைவ தாயினு மினிதெனத்
தமிய ருண்டலு மிலரே முனிவிலா
துஞ்சலு மிலர்பிற ரஞ்சுவ தஞ்சிப்
புகழெனி னுயிருங் கொடுக்குவர் பழியெனி
னுலகுடன் பெறினுங் கொள்ளல ரயர்வி
யர்நன் மாட்சி யனைய ராகித்
தமக்கென முயலா நோன்றாட்
பிறர்க்கென முயலுந ருண்மை யானே."—என்பதனானுமுணர்க. ()

வைத்துப் பொருளைத் தானுகரான் வழங்கா னிருந்துஞ் செத்தானே
செத்த பின்ன ரென்செய்வான் றீயார் கொள்வ ரீட்டுதலான்
மெத்தும் வருத்த மேயன்றி வேறொன் றில்லை யாதலினாற்
பொத்தும் வெறுக்கை நன்றியுறல் புசித்து வழங்க லேயாகும்.

(இ - ள்.) ஒருவன், பொருளை வைத்துக்கொண்டு அநுபவியாமலும், (பிறருக்கு) வழங்காமலும் இருந்தால் அவனுயிரோடிருந்துஞ் செத்தவனேயாவான். இறந்த பின்னர் (அப்பொருளை) யாதுசெய்ய வல்லவனுவான். கள்வர் முதலானோர் கொள்வார்கள் பொருள்தேடுதலாலுண்டாய பிரயாசமேயன்றி வேறோர் பலனுமில்லை ஆன படியால், மிகுதியாகிய செல்வத்தாற் பயன்பெறுதல் (தானும்) புசித்துப் (பிறர்க்குங்) கொடுத்தலேயாம். எ - று.

இச்செய்யுளாற் செல்வப்பயனை நுகரெனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, நன்றியில் செல்வம்.

"வைத்தான்வாய் சான்ற பெரும்பொரு ளஃதுண்ணான்-செத்தான் செயக்கிடந்த தில்.
பொருளானா மெல்லாமென் றீயா திவறு-மருளானா மாணாப் பிறப்பு.
ஈட்ட மிவறி யிசைவேண்டா வாடவா-தோற்ற நிலக்குப் பொறை.
எச்சமென் றென்னெண்ணுங் கொல்லோ வொருவரா-னச்சப் படாஅ தவன்.
ஏதம் பெருஞ்செல்வந் தான்றுவ்வான் றக்கார்க்கொன்-றீத லியல்பிலா தான்.
அன்பொரீஇத் தற்செற் றறநோக்கா தீட்டிய-வொண்பொருள் கொள்வர் பிறர்."—
என்பதனுனும்,

பாரதவெண்பா.

"தீயாலோ நீராலோ தேர்வேந்தர் தம்மாலோ
மாயாத தெவ்வர் வலியாலோ—யாதாலோ
விப்பொருள்போய் மாய்கின்ற தென்றுபொருள் வைத்தார்க
ளெப்பொழுது நீங்கா திடர்."—என்பதனுனுமறிக. (௧௪௮)

இழிந்த தொழிலி னுணுவதே யெய்தற் கரிய நாணென்ப
ரொழிந்த மனவாக் குடலொடுக்க மொளிவா னுதலார் நாணேயாங்
கழிந்து விடநாண் மண்கோடல் கருதார் நலமெல் லாம்வளர்ப்பா
ரழிந்து நாண்மற் றுயிர்வாழா ராவி யழிந்து நாணுள்வார்.

(இ - ள்.) இழிவான தொழிலுக்கு நாணமடைவதே அடைதற்கரிய நாண மென்று பெரியோர் சொல்லுவர். அவ்வாறன்றி மனத்தினமைதலினுலாவது சொல்லின் றாழ்மையினுலாவது உடலினொடுக்கத்தினுலாவது உண்டாகும் நாணம் பிரகாசிக் கின்ற ஒள்ளிய நெற்றியையுடைய மாதாகளுக்குரிய நாணம்போன்றதாம். அவர் நாண மழியும்படி பூமியைக்கொள்ளுதல் கருதார். நன்மையானவற்றையே செய்வார்கள். நாணத்தின்பொருட்டு உயிரைககாவாது விடுவர். உயிரின்பொருட்டு நாணத்தைக் காவாது விடார். எ - று.

இச்செய்யுளால் நாணமழியாதிருவெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, நாணுடைமை.

"கருமத்தா னுணுத னுணுத் திருநுத - னல்லவர் நாணுப் பிற.
ஊணுடை யெச்ச முயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல - நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு.
பிறர்பழியுந் தம்பழியு நாணுவார் நாணுக் - குறைபதி யென்னு முலகு.
நாண்வேலி கொள்ளாது மன்னோ வியன்ஞாலம் - பேணலர் மேலா யவர்.
நாணு லுயிரைத் துறப்ப ருயிர்ப்பொருட்டா - னுண்டுறவார் நாணுள் பவர்.
குலஞ்சுடுங் கொள்கை பிழைப்பி னலஞ்சுடு - நாணின்மை நின்றக் கடை." — என் பதனுனும்,

நாலடியார்.

"இழித்தக்க செய்தொருவ னார வுணலிற்
பழித்தக்க செய்யான் பசித்த றவறோ
விழித்திமைக்கு மாத்திரை யன்றோ வொருவ
னழித்துப் பிறக்கும் பிறப்பு"—என்பதனாலுமுணர்க. (கசக)

எடுத்த கரும முற்றாமை யெய்தினு முடித்தே விடுவலெனத்
தொடுத்த முயற்சி யறிவிரண்டிற் றேரலர் துயராவர் குடிசெய்வா
ரடுத்த பருவங் குறித்துமடி யாக்கி மானங் கருதுவர்
கெடுத்தல் புரிந்தா ராதலினுற் கிளக்க குடியூன றவின்மைந்தா

(இ - ள்) மகனே! குடிசெயல் வகைசெய்வோர் தாமெடுத்த காரியங்கட் கிடையூறு நேரிட்டாலும் முயற்சியறிவு ஆகிய இரண்டினாலும் இவற்றை முடித்தேவிடுவேனென்று பின்வாங்காது மேம்படுவர் மானங்கருதுவோர் தக்ககாலத்தை யோசித்துச் சோம்பி (காரியத்தைக்) கெடுத்தல் செய்தவராவர் ஆதலால் நீ குடித்தன்மை வளர்க்கும் விஷயத்தில் தளர்ச்சியுறாதே. எ - று.

இச்செய்யுளாற் குடிநலம்பெருக்கு எனக்கூறியதாம்

இதனை, குறள், குடிசெயல்வகை.

"கருமஞ் செயவொருவன் கைதூவே னென்னும் - பெருமையிற் பீடுடைய தில்
ஆள்வினையு மான்ற வறிவு மெனவிரண்டி - னீள்வினையா னீளுங் குடி
குடிசெய்வார்க் கில்லை பருவ மடிசெய்து - மானங் கருதக் கெடும்.
இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ குடும்பத்தைக் - குற்ற மறைப்பா னுடம்பு"-
என்பதனாலும்,

வெண்பாமாலை

'செயிர்க ணிகழாது செங்கோ லுயரி
மயிர்க்கண் முரசு முழங்க—வுயிர்க்கெல்லா
நாவ லகலிடத்து ஞாயி றனையனாய்க்
காவலன் சேறல் கடன்'—என்பதனாலுமுணர்க. (கருo)

உழவித் திருவ ரிருவருமு வித்து முழுது முணலாகு
முழுதுண் பவரே தமக்குரிய ரூபகா ரியரென பாரவரே
தொழுதுண் பவரே பிறர்க்குரியார் தொழினமுற் றுமுந்து முழவினர்பால்
முழுது மடுப்ப வேண்டுதலின் முதன்மைத் துழவென் றறிமைந்தா.

(இ - ள்) புத்திரனே! உழவுதொழில் வேளாளர்க்குப் பெரும்பான்மையும் வைசியர்க்குச் சிறுபான்மையும் உழுதும் உழுவித்தும் உண்பதற்குரியதாகும். உழவுதொழில் செய்து புசிப்பவர்களே தங்கட்குரியவராவார்கள் அவர்களே யுபகாரிகளென்று சொல்லப்படுவோர்கள். ஒருவரைப் பணிசெய்து சேவகஞ்செய்பவர்களே பிறருக்குரியவர்களாவார்கள். ஒருவர் மற்றைத் தொழில்களில் முழுதும் பயின்றாலும் உழவுத்தொழிலுடைய வேளாளர்களிடத்தில் முழுதும் வந்தடுக்கச்செய்தலின் உழவுத்தொழில் முதன்மைத் தன்மையுடையதென்றறிவாயாக. எ - று

இச்செய்யுளால் வேளாளரை [illegible]

இதனை, ஷை, உழவு.

"சுழன்றுமேர்ப் பின்ன துலக மதனு - லுழந்து முழவே தலை.
உழுவா ருலகத்தார்க் காணியஃ தாற்று - தெழுவாரை யெல்லாம் பொறுத்து.
உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாந் - தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்.
பலகுடை நீழலுந் தங்குடைக்கீழ்க் காண்ப - ரலகுடை நீழ லவர்.
இரவா ரிரப்பார்க்கொன் றீவர் கரவாது - கைசெய்தூண் மாலை யவர்.
உழவினார் கைம்மடங்கி னில்லை விழைவதூஉம் - விட்டேமென் பார்க்கு நிலை.
என்பதனானும்,

பெரும்பொருள்

"யானை நிரையுடைய தேரோ ரினுஞ்சிறந்தா
ரேனை நிரையுடைய வேர்வாழ்நர்—யானைப்
படையோர்க்கும் வென்றி பயக்கும் பகட்டே
ருடையோர்க ளரசரோ வொப்பு."—என்பதனானுமுணர்க. (௧௬௧)

வறுமை போல வின்னாது வறுமை யன்றி வேறில்லை
மறுவின் மொழிகள் சோர்வுபடும் வாய்த்த குடிநற் செயன்மொழிட
னிறுதி படுமற் றிரப்பாதி யெல்லாத் துயரு முடனுகும்
பிறனின்னுக்கு மீன்றாளும் பிள்ளா யதுவந் திடினிறத்தல்.

(இ - ள்) மகனே! (மனிதர்க்குத் துன்புதரு மெவற்றினும்) வறுமைபோற் கொடியது அவ்வறுமையேயன்றி வேறின்று. வறுமைவரின் குற்றமில்லாத சொற்கள் சோர்வுபடும். பொருந்திய குலம் நற்செயல் மொழிகள் இவை யாவுமழியும். இரத்தல் முதலிய எல்லாத்துன்பங்களும் பின்றொடரும். பெற்ற தாயும் அன்னியனைப்போலப் பார்க்கும்படி செய்யும். (அது ஒருவேளை) வந்துவிடின் இறத்தல் நலம். எ - று.

இச்செய்யுளால் வறுமையடையாதேயெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, நல்குரவு.

"இன்மையி னின்னாத தியாதெனி னின்மையி-னின்மையே யின்னா தது.
தொல்வரவுந் தோலுங் கெடுக்குந் தொகையாக-நல்குர வென்னு நசை.
நற்பொரு ணன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்கூர்ந்தார்-சொற்பொருள் சோர
அறஞ்சாரா நல்குர வீன்றதா யானும்-பிறன்போல நோக்கப் படும்.
நெருப்பினுட் டுஞ்சலு மாகு நிரப்பினுள்-யாதொன்றுங் கண்பா டரிது." — என்பத
னானும்,

வளையாபதி.

"சொல்லவை சொல்லார் சுருங்குபு சூழ்ந்துணர்
நல்லவை யாரு நனிமதிப் பாரல்லார்
கல்வியுங் கைப்பொரு ளில்லார் பயிற்றிய
புல்லென்று போதலை மெய்யென்று கொண்ணே."—என்பதனானுமுணர்க. (௧௬௨)

குறிப்பி னுணர்ந்து மொழியாமுன் கொடுப்பார் முன்னின் [illegible]
றுய்ய இன்றிச் சிலர்வாழ்வர் தாய்மை மானங் கெடாமையிற்
[illegible] அமர்ந்த கொடைமையரே யெனினு மிரப்பா ரிலைக்கரந்
[illegible] பெய்வ ரவரினை நிரப்பர் தரா [illegible]

மகனே! குறிப்பறிந்து இரவாமுன்னமே கொடுப்பவர் முன்னின்று யிரக்கினும் மானமும் அழியாமையினால் யாசித்து உயிரைப்போக்காமற் சிலர் வாழ்வார்கள். மிக்க மேன்மைவாய்ந்த ஈகையாளரேயானபோதிலும் யாசகரில்லாதவிடத்து என்ன சிறப்பினை யடைவார்கள்? (உள்ள பொருளை) ஒழியாது கொடுப்போர் சிறப்படைவர். (ஆதலின், நீ உத்தம யாசகனைக்கண்டு குறிப்புணர்ந்துதவுக.) எ - று.

இச்செய்யுளால் யாசகரியற்கையை யறியெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, இரவு.

"இரக்க விரத்தக்கார்க் காணிற் கரப்பி - னவர்பழி தம்பழி யன்று.
இன்ப மொருவற் கிரத்த லிரந்தவை - துன்ப முறாஅ வரின்.
கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடனறிவார் முன்னின் - றிரப்புமோ ரேஎ ருடைத்து.
கரப்பிலா வையகத் துண்மையாற் கண்ணின் - றிரப்பவர் மேற்கொள் வது.
இரப்பாரை யில்லாயி னீர்ங்கண்மா ஞால - மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று.
ஈவார்க ணென்னுண்டாந் தோற்ற மிரந்துகோண் - மேவா ரிலாஅக் கடை."

என்பதனாலும்,

புறநானூறு

"ஆடெரி படர்ந்த கோடுய ரடுப்பி
னாம்பி பூப்பத் தேம்புபசி யுழவாப்
பாஅ லின்மையிற் றோலொடு திரங்கி
யில்லி தூர்ந்த பொல்லா வறுமுலை
சுவைத்தொ றழூஉந்தன் மகத்துமுக நோக்கி
நீரொடு நிறைந்த வீரிதழ் மழைக்கண்ணென்
மனையோ ளெவ்வநோய் நோக்கி நினைஇ
நிற்படர்ந் திசினே நற்போர்க் குமண
வென்னிலை யறிந்தனை யாயி னின்னிலைத்
தொடுத்துங் கொள்ளா தமையல னடுக்கிய
பண்ணமை நரம்பிற் பச்சை நல்யாழ்
மண்ணார் முழவின் வயிரிய
ரின்மை தீர்க்குங் குடிப்பிறந் தோயே"—என்பதனாலுமுணர்க. ()

கண்ணிற் சிறந்தார் தமயிடத்துங் காழ்த்த மானங் கெடநாவாற்
பண்ணற் குரிய வறங்குறித்தும் படாநின் றிரவார் பெருமையினோ
ரெண்ணிற் சிறந்தார் முயற்சியினா லேலா வுப்பில் வறும்புற்கை
யுண்ணற் கமைந்த தமைத்தென்ன வுவப்ப ரேம கண்டனே.

(இ - ள்.) ஏமகண்டா! பெருமை குன்றிப்போகாவண்ணஞ் சிறந்த நடையுடையார் தமக்குக் கண்மணியைக் காட்டிலும் மேம்பட்டவரிடத்திலும் வலிய மானங் கெடும்படி சென்று, செய்யத்தக்க தருமத்தினிமித்தமாவது நாவினால் ஒன்றையாசியார். தம்முயற்சியினாலே உப்பில்லாத வெறுங்கூழ் கிடைப்பினும் நாம் புசித்தற்கமைந்த தினிதென்று களிப்புறுவார்கள். எ - று.

இச்செய்யுளால் ஏற்பிகழ்ச்சியெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, இரவச்சம்.

"கரவா துவந்தீயுங் கண்ணன்னார் கண்ணு - மிரவாமை கோடி யுறும்.
இரந்து முயிர்வாழ்தல் வேண்டிற் பரந்து - கெடுக வுலகியற்றி யான்.

இடமெல்லாங் கொள்ளாத் தகைத்தே யிடமில்லாக் - காலு மிரவொல்லாச் சான்ற.
தெண்ணீ ரடுபுற்கை யாயினுந் தாடந்த - தண்ணீரி னூங்கினிய தில்
ஆவிற்கு நீரென் றிரப்பினு நாவிற் - கிரவி னிளிவந்த தில்."—என்பதனானும்

நாலடியார்.

"கரவாத திண்ணன்பிற் கண்ணன்னார் கண்ணு
மிரவாது வாழ்வதாம் வாழ்க்கை—யிரவினை
யுள்ளுங்கா லுள்ள முருகுமா லென்கொலோ
கொள்ளுங்காற் கொள்வார் குறிப்பு"—எனபதனானுமுணர்க. (கஙச)

அழுக்குற் றவாகரும் வடுக்காணபா ரசச மானை யாலன்றி
யொழுக்கம புரியா மறைபிறாபா லுய்ததது மொழிவார தமபோல
விழுக்குக் கேதுங் கவலார்மு னெறற மாகிச செமமாபபார்
மழுக்கு ளார்க்கே பயன்படுவார் வறிதும் வறியாரக் கிடார கயவர்.

(இ-ள்.) கீழ்மக்கள் எல்லோரிடத்தும பொருமையினுற் குற்றங் காட்டு வார்கள். அச்சத்தாலும் ஆசையாலுமன்றி ஒழுக்கஞ்செய்யமாட்டார்கள். இரகசியத் தைப் பிறரிடஞ் சென்று வெளியிடுவாாகள தமமைபபோல (பிறாக்கு) அவமானநேரி டின் (அவர்க்காகச்) சிறிதுங் கவலைப்படார். அதறகாக முற்படப் பூரித்துக் களிப்பார் கள். தம்மைத் தணடிப்பவர்க்கே கொடுப்பாாகள் எளியவர்க்கொன்றுங் கொடுக்கமாட் டார்கள். எ - று.

இதனுற் கீழ்மையகற்று எனககூறியதாம்.

இதனை, தெ, கீழ்மை.

"நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையா - நெஞ்சத் தவல மிலர்.
அகப்பட்டி யாவாரைக் காணி னவரின - மிகப்பட்டுச் செம்மாக்குங் கீழ்.
அச்சமே கீழ்கள தாசார மெச்ச - மவாவுண்டே லுண்டாஞ் சிறிது.
அறைபறை யன்னவர் கயவர்தாங் கேட்ட - மறைபிறர்க் குய்த்துரைக்க லான்.
ஈர்ங்கை விதிரார் கயவர் கொடிறுடைக்குங் - கூன்கைய ரல்லா தவர்க்கு.
உடுப்பதூஉ முண்பதூஉங் காணிற் பிறர்மேல் - வடுக்காண வற்றாகுங் கீழ்.
எற்றிற் குரியர் கயவரொன் றுற்றக்கால் - விற்றற் குரியர் விரைந்து."—என்பத னானும்,

நான்மணிக்கடிகை.

'மாசு படினு மணிதன்சீர் குன்றாதாம
பூசிக் கொளினு மிரும்பின்கண் மாசொட்டும்
பாசத்து ளிட்டு விளக்கினுங் கீழ்தன்னை
மாசுடைமை காட்டி விடும்."—என்பதனானுமறிக. (கஙரு)

[illegible] கடச நீதிபுரிந் தகிலம் புரந்து பொருளீட்டித்
திறத்தால் வாழும் வணிகரெல்லாஞ் செல்வக் குமரற் கெவ்வமா
[illegible] சியம்பித் திறற்சேரம காகத னுலக பாரமவ
[illegible] ட்டுத்தோட் பெயர்த்துக் கொடுப்பதன்பி னிதனைப் புராதரா [illegible]

இ - ள்.) இக்கங்கையா மறுர்மறனையுடன் இராசகருமத்தை [illegible] [illegible] (தருமவழியிற்) பொருள்சேர்த்து [illegible] [illegible]

வகைபுரு தன் செல்வப் புதல்வனாகிய ஏமகண்டனுக்குப் பொருந்தக்கூறி, வெற்றி பொருந்திய சோமகாந்தமன்னன் தன்னுலகபாரத்தை அவனுடைய வலிதங்கிய தோளிற் பெயர்த்துக்கொடுக்கும்படி இதனைச் செய்வானாயினன். புலவர்களே! எ - று.

அரசியற்கைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகந்திருவிருத்தம் - ருஅரு.

பட்டாபிடேகப்படலம்.

அத்தனுஞ் சோம காந்த னகனட்டினை நீங்கிப் போந்து
பைத்தவே ழவையின வைகிப் பணியொடுங் கணிதரக் கூவி
யொத்தநா ளபிடே கத்துக் குரைகவென வவருந் தெளி
யுத்தரா யணத்தி னாதி யுறுமதிப் பூச மென்றார்.

(இ - ள்.) அரசனாகிய சோமகாந்தன் விசாலமான மாளிகையை விட்டுப் புறம் போந்து பெரிய இராசசபையிலிருந்து நன்மையோடுஞ் சோதிடர்களை யழைத்து (என் மகனாகிய சோமகாந்தனை) பட்டாபிடேகத்திற்குச் சரியான தினஞ் சொல்வீர்களாக வெனக்கட்டளையிட, சோதிடர்கள் ஆலோசித்து உத்தராயணத்தின் முதல்மாசமாகிய தைமாசத்தில் வரும் பூசநக்ஷத்திரம் (பட்டாபிடேகத்திற்குத் தக்கநாள்) என்று சொன்னார்கள். எ - று.

வேந்து + அவை = வேத்தவை இது வலித்தல்விகாரம்.

உத்தராயணம—தைமாசமுதல் ஆறு மாசமும், தக்ஷிணாயணம்—ஆடிமாச முதல் ஆறு மாசமுமாம் அதாவது சூரியன் வடதிசையாகவுந் தென்றிசையாகவுஞ் செல்வதோர் காலம். உத்தரம் - வடக்கு. தக்ஷிணம் - தெற்கு மதி - மாசம்; இது சந்திரன் ஒருமுறை வளர்ந்து தேயுங்காலம். (க)

அமைச்சரை முகத்தி னோக்கி யணிமுடி கவிப்ப வெல்லா
மிமைக்குமு னியற்று வீரென் றேவிநன் முடங்க லல்கிக்
குமைக்கும்வை வேற்கை மன்னர் கோதறு முனிவர் சேய்மைத்
தமர்க்குமற் றெவர்க்குந் தூதர் தங்களை விடுத்திட் டானே.

(இ - ள்) மந்திரிகளை முகநோக்கி (ஏமகண்டனுக்கு) அழகிய மகுடாபிடேகஞ்செய்ய (வேண்டுதலின், அதற்கு வேண்டுவன) வெல்லாவற்றையும் இமைப்பொழுதிற்கு முன்னரே செய்வீர்களாகவென்று கட்டளைசெய்து, (சத்துருக்களைக் கொன்று) குவியலாக்கும் கூர்மைவாய்ந்த வேற்படை தாங்கிய சோமகாந்தமன்னன் குற்றமற்ற முனிவர்களுக்குந் தூரத்திலுள்ள உறவினருக்கும் மற்றெல்லாருக்குந் திருமுகமீந்து தூதர்களைச் செலுத்தினன். எ - று

அமைச்சர் - இராசகாரியங்களை யமைப்போர். முடங்கல் - ஓலை; இது முடக்கிச் செலுத்தலின் இப்பெயர்த்து. (உ)

[illegible] குரவற் கூவிக் கைதொழு திறைஞ்சி மைந்தற்
[illegible] காவ லக்க வியையக்கின னபிடே கத்தைக்

கொருவில்வண் பொருள்கள் யாவை யுணர்த்துக வென்ன வன்னான்
பொருளெலாந் தாலம போழிற் பொறித்தளித் திதுவுஞ் சொன்னான்.

(இ - ள்.) இருபை தங்கிய அழகிய ஆசிரியனை விளித்துக் கைகுவித்துப் பணிந்து, (அடிகளே!) என் மகனுக்கு இப்பெரிய பூமியின் இராசரிகங் கொடுக்கச் சம்மதித்துள்ளேன். (அவனுக்கு) மகுடாபிடேகஞ் செய்ய வேண்டிய நீக்கப்படாத வண்மைதங்கிய பொருள்கள் யாவை? (அவற்றைத்) தெரிவிக்கவேண்டும் எனக்கேட்க, அவ்வாசிரியன் பனையோலையில் வேண்டும் பொருள்களையெல்லா மெழுதிக்கொடுத்து இதுவுஞ் சொல்லினன். எ - று.

இயைந்தனென் என்பதில் என் தன்மை யொருமை வினைமுற்று விகுதி. (௫)

புண்ணிய பூமி முக்கட் புண்ணியன் சந்நி தானந்
தண்ணிய நதியின் றீரந் தழைந்தவுய் யானந் தன்னி
லெண்ணுமிவ் விடத்து ளொன்று மிடமிடத் துளுமீ சான
மண்ணுறு கிழக்கு தீசி யாமபி டேகத் தானம்.

(இ - ள்.) புண்ணியபூமியும், புண்ணியசுரூபியாகிய திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமான் திருக்கோயிலும், தட்பமாகிய நதிதீரமும், நெருங்கிய நந்தவனமு மென்று கணக்கிட்ட இடங்களிலொன்றும், அவ்விடத்திலும் தென்கிழக்கு பொருந்திய கிழக்கு வடக்கு (ஆகிய இவற்றி லோர்) திக்கும் அபிடேகத் தானமாம். எ - று. (௬)

ஐம்முழ மாதி யைம்பத் தைம்முழத் தளவின் காறு
மைம்முகி றவழ வாக்கு மண்டபத் தகறசி யாகுஞ்
செம்மணித் தூணீ ராறு சேர்பதி னாறு முப்பான்
பொய்ம்முதல் கடிந்து காவல் புரிதரும் புலவு வேலோய்.

(இ - ள்.) பொய்முதலியவற்றைத் தண்டித்து அரசுசெலுத்தும் புலான்மணமமைந்த வேற்படை தரித்த அரசனே! மேகங்கள் தவழ்ந்துசெல்லும்படி யியற்றும் அபிடேகமண்டபவிசாலம் ஐந்துமுழமுதல் ஐம்பத்தைந்து முழத்தளவுவரையில் உள்ளதாம். செவ்விய மாணிக்கத்தூண்கள் பன்னிரண்டும், பொருந்தியபதினாறும், முப்பத்தாறும் அமைந்ததாயிருப்பதாம். எ - று.

பொய் என்றது ஏனைப் பொய் புகல்வோரை யுணர்த்தியது (௭)

அரசவீற் றிருத்தற் கொன்று மபிடேகஞ் செய்தற் கொன்றும்
விரசுபன் மணியாற் பொன்னால் வெள்ளியாற் றம்பி ரத்தாற்
பரசுபத் திரபீ டந்தாம பண்ணுவ தாம்யா கத்துக்
குரைசெயு மரமு மாகு முற்றபான் மரமு மாகும்.

(இ - ள்.) அரசவீற்றிருப்பதற்கொன்றும், பட்டாபிடேகஞ்செய்வதற்கொன்றும், (ஆகவிரண்டு) பத்திர பீடங்கள், நெருங்கிய பலரத்தினங்களாலாவது பொன்னாலாவது வெள்ளியாலாவது தாமிரத்தாலாவது செய்யத்தக்கதாம். அல்லது யாகத்திற்குச் சொல்லப்பட்ட மரங்களாலுமாம். அல்லது பால்பொருந்திய மரங்களாலுமாம். எ - று.

யாகத்திற்குரிய மரங்கள் - ஆல் அத்தி அரசமாதியன.

பான்மரம் - பாலுள்ள மரங்கள்.

ஒருமுழ முயர்ந்து செவ்வே யொன்றரை யகன்று முன்பி
னிருபடி யிணங்கி நான்கு பதத்தொ டிருப்பச் சொன்ன
பொருள்களி னொன்றாற் செய்து பொருந்திய நிலத்திற் றிக்கிற
குருமணி மண்ட பத்தைக் குயிற்றுமா றியற்று கென்றான்.

(இ - ள்.) ஒருமுழமுயர்ந்து, செவ்வையாக ஒன்றரைமுழமகன்று, முன்னும் பின்னும் இருபக்கலிலும் படிகளபொருந்தி, நான்கு கால்களோடு மிருக்கும்படி, மேற்கூறிய பொருள்களிலொன்றாற் (பீடங்கள்) செய்து, (மேற்சொன்ன) தகுதியான இடத்தில் (மூன்றுதிக்குகளில் ஓர்) திக்கில் நிறமமைந்த இரத்தின மண்டபத்தைச் செய்யும்படி கட்டளையிடுகவென்றான் (ஆசிரியன்) எ - று. (எ)

அம்மொழி கேட்டு மன்ன னழைத்துவந் திறைஞ்சி நின்ற
கம்மியர் தம்மை நோக்கித் ததிபொழி மணியும் பொன்னு
மிம்மெனு முன்னா நல்கி யிரண்டுபீ டமுஞ்செய் தீங்குத்
தம்மினை றியல்புங் கூறி மற்றதுஞ் சாற்று கின்றான்.

(இ - ள்.) சோமகாந்தன (ஆசிரியன்கூறிய) அவ்வார்த்தையைக்கேட்டு,தான் அழைத்துவந்து சேவித்துநிற்கின்ற தபதிகளைப்பார்த்து, ஒளிவிடும் இரத்தினங்களும் பொன்னும் விரைவிற்கொடுத்து, இரண்டு பீடங்களமைத்து இங்குக்கொண்டுவாருங்களென்று, அவற்றின தன்மையையும (ஆசிரியனுரைத்தவகையே) கூறி, மேலுஞ் சொல்லுகின்றான். எ - று.

கம்மியர் - சிற்பர். (அ)

பணைமுழக் கறாத வாய்தற பகட்டெழின் மதிற லத்தி
லிணைதரு குணக்குத் திக்கி லைம்பதத் தைம்முழத்தி னெல்லை
துணையறு தூண்கண் முப்பத் தாறொடு துலங்க விண்ணு
மிணைதரா மண்ட பந்தா னொன்றற விழைக்க வென்றான்.

(இ - ள்) வாத்தியங்களின் ஓசையகலாத தலைவாயிலும் பெருமைதங்கிய அழகிய மதிறலத்தோடணைந்த கீழ்த்திசையில ஐம்பத்தைந்து முழவளவில் ஒப்பற்ற முப்பத்தாறு தூண்களும் விளங்கும்படி தேவலோகமும ஒப்பாகாத மண்டபமொன்று பொருந்தும்படி செய்வீர்களாகவென்று உத்திரவு செய்தனன். எ - று. (க)

நம்பனே புத்தி யென்று நலத்தகு சிற்பர் போந்து
செம்பொனை யுருக்கி வார்த்துத் திவளொளி மணிகால் யாத்துப்
பம்பெழிற் பீட மாக்கிப் படிகளும பயிலச் சேர்த்து
வெம்புறு மடங்கற் றிண்கால் வெள்ளியா லியற்றி யிட்டார்.

(இ - ள்) அரசனே! புத்தியென்று கூறி, நன்மைவாய்ந்த சிற்பர்கள்புகுந்து செம்பொன்னை யுருக்கிச்சாய்த்து, பிரகாசிக்கின்ற காந்திபொருந்திய இரத்தினங்களைப்பதித்து, அழகுபொருந்திய பீடமாகச்செய்து, படிகளும் பொருந்தவமைத்து, கோபமுற்ற சிங்கத்தின் வலிய கால்களை வெள்ளியினாற் செய்துவைத்தார்கள். எ-று.

கால்யாத்து - இதில் கால் உபசர்க்கம் (க0)

வேறு.

இருங்கல மகழ்ந்து மணல்சொரிந் திடியா வெழில்கொளநீலங்கீழ்ப்படுத்து
மருங்குவித் தருமமிடைப்படுத் ததன்மேன் மரகதம் படுத்தவன் குறட்டிற்

குருமணிப் பதும ராகத்து[illegible]
பருமணிப் புட்ப ராகவுத் திரத்தில வச்சிரப் பலகையும் [illegible]

(இ - ள்.) பெரிய பூமியைத்தோண்டி மணலைப்பெய்து (தரையை) இடித்து, அழகுபெற நீலரத்தினத்தை யடியிற் பரப்பி, பொருந்திய பவளத்தை இடையிலே[illegible] அதன்மேல் மரகதத்தைப்பரப்பிய வலிய குறட்டின்பேரில், சிறம்பொருந்திய பதும ராகரத்தினத்தாற் செய்த தூணும், கோமேதகக்கற்களாற் செய்த போதிகையுஞ் சேர்த்து, பருத்த புட்பராகரத்தினத்தாற் செய்த வுத்திரத்தின்பேரில், வச்சிரரத்தினத்தாற் செய்த பலகையைப் பரப்பி. எ - று.

இதுமுதலிரண்டுபாடலகள குளகம். ([illegible])

கொடுங்கைகள் வயிடூ ரியத்தினும் யாளி வரிகுளிர் மதிச்சிலை யானுங்
கொடுங்கையிற்றூக்குங்கோவைநித்திலத்துங் குலாவுபித்திகைப்[illegible]
கொடுங்களிபயப்ப வமைத்துநாற் புறத்து நிரைமணி வாய்தல்கள் விடுத்துப்
படுங்கதிர்க் கனகத் தகடகம் பதித்துப் பன்மணி மண்டபஞ் செய்தார்.

(இ - ள்.) கொடுங்கைகள் வயிடூரியரத்தினத்தாலும், யாளிவரிசை குளிர்ந்த சந்திரகாந்தக் கல்லாலும், கொடுங்கையினின்று தொங்கவிட்டகோவைகள் முத்துக்களாலும், பிரகாசிக்கின்ற சுவர்த்தலங்கள் பளிங்குகற்களாலும் (கண்டமாத்திரத்திலேயே) பெருஞ்சந்தோஷத்தை யுண்டுசெய்யும்படி யியற்றி, நான்குபக்கங்களிலும் வரிசையாக அழகிய வாயில்கள்விட்டு, ஒளிவிடுகின்ற பொற்றகட்டையுள்ளே பரப்பிப் பல ரத்தினங்களாலாகிய மண்டபஞ்செய்து முடித்தார்கள். எ - று. ([illegible])

வே று.

நீண்ட தூண்டொறு நீள்குலை வாழையு
மாண்ட பூகமும் வார்கழை வேழமு
மீண்ட யாத்து விதானத் திடையிடைத்
தூண்டு றாத விளக்குந் தூறுத்தனர்.

(இ - ள்.) நீண்ட தூண்கடோறும் நெடிய குலைகளையுடைய வாழைகளையும், மாட்சிமைதங்கிய கமுகுகளையும், நீண்ட கருப்பங்கழிகளையும் பொருந்தக்கட்டி, மேற்கட்டின் இடையிடையில் தூங்காவிளக்குகளையுந் தங்கவைத்தார்கள். எ - று.

அரும்பு பேரொளி மாலையு[illegible]டியுஞ்
சுரும்ப றாமலர் மாலையுந் தூக்கினார்
விரும்பு நாரந்த மென்கனி யாதிகோத்
தொருங்கு நாற்றினா ரோவியந் தீட்டினர்

(இ - ள்.) அரும்புகின்ற மிக்க பிரகாசத்தையுடைய இரத்தின[illegible] வண்டொழாத மலர்மாலைகளையுங் கட்டினார்கள். இச்சிக்கத்தக்க நாரத்தம்[illegible] வற்றை யொருசேரக் கட்டித் தொங்கவிட்டார்கள். சித்திரமெழுதி[illegible] எ - று.

காமர் பன்மணித் தோரணங் கட்டினார்
[illegible]
[illegible]
[illegible]

(இ - ள்) அழகிய பல மாணிக்க தோரணங்களைக் கட்டினார்கள். அழகிய மண்டபத்தருகே சந்திரமண்டலத்தை யளாவும்படி சோலைகளை வைத்தார்கள். சேம முண்டாகும்படி செழுமைதங்கிய அழகினைச் செய்தார்கள். எ - ற.

காவண மெடுத்தல் - சோலை வைத்தல். சோமமண்டிலந் துன்னவென்னும் அடைமொழியால் நாட்டியசோலை யெனக்கொள்க. (கரு)

அரசன் முன்னை ரடுத்திடுங் கயமிய
ரரத னத்திழை யாதன முன்னர்வைத்
துரவ பூங்கழ லாயமணி மண்டப
மரனுக் கேற்பதன் றாக்கின னென்றனர்.

(இ - ள்.) அரசன் சமுத்திரத்தையடுத்த தபதிகள் இரத்தினத்தாற் செய்த பீடத்தை முன்னே யிருத்தி, வலியையுடைய அழகியவீரக்கழலணிந்த அரசனே! சிவ பிரானுக்குத் தகும்படி இரத்தினங்களாலிழைக்கப்பட்ட அழகிய மண்டபத்தை நன்று கச் செய்துமுடித்தோமென்று சொன்னார்கள். எ - று. (கசு)

அகிலங் காக்கு மாசன் மிகுபொனு
மகிலும் பூணு மொரிந்தவாப் போகவிடுத்
துகிலு ரிஞ்சு மொய்ம்மணி மண்டபஞ்
செகிலி னூல்புணர் தேசிக னண்ணினன்.

(இ - ள்.) உலகத்தைக்காக்கும் ஏமகண்டராசன் மிக்க பொன்னையும் வத்திரத்தையும் ஆபரணத்தையும் (மழைபோல மிகுதியாகச்) சொரிந்து அத்தபதிகளைச் செல்ல விடுத்தனன். இரத்தினங்கள் நெருங்கியுள்ள மேகமளாவிய மண்டபத்தைக் குற்றமில்லாத நூல்களை யாராய்ச்சிசெய்த ஆசிரியனடைந்தனன். எ - று. (கஎ)

ஐம்பத் தைந்து முழத்தகத் தெல்லையு
நம்பு நாலபதி னனகிட்டு நன்பதம
பம்பு நூற்றறு பத்தொன்ப தாககினன்
மொய்ம்பின் வீதியன் மூன்றுபன் மூன்றுற.

(இ - ள்.) (அம்மண்டபங்கொண்ட) ஐம்பத்தைந்து முழத்தளவு தூரமும், விரும்பத்தக்க பதினன்கு நூல்கள் தட்டி (நீடுக்கிலுங் குறுக்கிலும்) பதின்மூன்று பதின்மூன்று வீதிகள் பொருந்தும்படி, நெருங்கிய நூற்றறுபத்தொன்பது இடங்களாகப் பிரித்தனன். எ - று.

இரண்டு நூல்களிட்டாலன்றி ஒரெல்லை யுண்டாகாமையின், பதினன்கு நூல்களிட்டுப் பதின்மூன்று வரிசையாக்கினனென்றும், பதின்மூன்று பதின்மூன்றுகள் நூற்றறுபத்தொன்பதென்றும், அவை சதுரவடிவாகச் செய்தனனென்றுங் கண்டுகொள்க.

நாப்ப ணின்ற பதத்தொரு நான்முழத்
தாப்பின் சென்றவ னுலகியாளொடு
மூப்பி லாத முலையுமை யாளுற
நீப்பி லாமணி வேதிகி கழ்த்தினன்.

(இ - ள்.) (அந்த நூற்றறுபத் தொன்பதிடங்களில்) நடுவில் நின்ற பதத்திற் சிவபெருமானுடன் உமாதேவியார் வீற்றிருக்கும்படி, அருமையாகிய அழகியவேதிகை யொன்று செய்தனன். எ - று.

ஆபபின செனறவனைலறியான - பசுவினபின செனறவனுகிய திருமாலாற் காணபபடாத சிவபெருமான திருமால கிருஷணவதாரததில ஆயாகுலததில அவதரித்துப பசுமநதை மேயததமையின, அவனா "ஆபபின செனறவன" எனபபடடனா

இது பதினமூனறு வரிசைகளில ஏழாம வரிசையில ஏழாம வீடெனககொளக.

மூபபிலாத முலை - முதிராத இளந சனஙகள

அததைர சூழ வடுககவெண கோடடமும
விகநதி பேராா வேதிகை யிடடன
னிதனைதச சூழபக மீதொடுந தாதுவின
கொததுச கொனறு குயிறறினன வேதிகை

(இ - ள) அதனைச சூழமபடி யடுததுள்ள எடடுப்பதஙகளிலும் விததியே சுரா எணமருககும வேதிகைகள செயதனன விசதியேசுர வேதிகைகளைச சூழநத பதஙகள பதினறிலும தாதுவின கூடடசசிறவெனறு வேதிகைகள செயதனன எ - று

இது பதினமூனறு வரிசைகளில ஆறு ஏழு எடடு ஆகிய மூனறு வரிசையும நாறபுறததிலும பொருநதககூடியவை எனறால நடுவேயுள்ள ஒனபது பதஙகளில சிவபிரானுககொனறளிததுச சூழநது நிறபவையாம

அதைசசூழநத பதினறு பதமெனறது - பதினமூனறு வரிசைகளில ஐநது ஆறு ஏழு எடடு ஒனபது ஆகிய ஐநது வரிசையும நாறபுறததிலும பொருநதககூடியவை, எனறால, சுறறிலும நானகு வரிசைகள வெறறிடமாககொணட ஓா வரிசையெனக. (௨௦)

அடுததச சூழநத பகமா நானனையும
விடுகவெ லாருமவழஙகு றுவீதியாக
கொடுததுக கோபக மூனறுத தொரமாப
படுதத னறிசை நானகினும பணபுற

(இ - ள) (சாதுவின கொததுவரிசையை) அடுததுசசூழநத இருபதது நானகு பதஙகளையும யாவரும உபயோகிககும வீதியாகவிடுதது, நாறறிசைகளிலும முமமூனறுபதவிகளைத துவாரமாக அழகுறத தொடுததுசசெயதனன எ - று

அறு நானகுபதமெனறது - மூனறு முதறபதததுவரையிலுளளபதஙகள நாறபுறததும பொருநதவநதவை யெனக

நோபத மூனறு எனபது ஏழாவதுவரியில மூனறு இதனை நாறபுறததுங கொளக (௨௧)

ஒழிநத நூறறெண பததது முருததிராக
கிழிநதி டாமணி வேதியி யறறினன
மொழிநத வீதியுண முறறமுறைமையா
லழிநதி டாநவ குணடமு மாககினன

(இ - ள) (இவவாறு கணககிடடவைபோக) ஒழிநத நூறறெட்டுப் பதஙகளிலும் நூறறெடடு ருததிராகடகு, சிறபபுறற அழகிய வேதிகைகள செயதனன. முற்கூறிய (இருபததுநானகு பதஙகளையுடைய) வீதியில், அழியாமையுடைய நவ குணடஙகளையுஞ செயதனன எ - று

இது வீதிக்கும் நாற்றிசைத் துவாரங்கட்கு மிடையிலுள்ள இருபத்தேழு. இவ்வகையாக நான்குமூலைகளிலுஞ் சேர்க்க நூற்றெட்டாதல் காண்க. (௨௨)

ஆங்கு நீங்கி யடுத்தனன் மன்னவன்
நீங்கி லாய்முனந் தீட்டிய யாவையு
மீங்க ணுய்த்தனெ னென்றனு னோக்கினன்
பாங்கு ளார்க்குப் பணிபணிக் கின்றனன்.

(இ - ள்.) அவ்விடத்தை நீங்கி மன்னனை யடுத்தனன். குற்றமில்லாத ஆசிரியரே! முன்னந் தேவரீ ரெழுதிய வெல்லாப் பொருள்களையும் இவ்விடத்தி லமைத்தேன் என்று சொல்லவும் (அவற்றைப்) பார்த்தனன். அருகிலுள்ள (சீடர் முதலானர்) வர்களுக்குப் பணிவிடைகள் கட்டளையிடுகின்றனன். எ - று. (௨௩)

வேறு.

முக்கணற் குரிய கும்ப மூன்றிழை நூலும் வெற்பின்
மைக்கணா ளிரண்டு சேர்த்த நூலுமற் றேனை யோர்க்குத்
தொக்ககும் பங்கட் கொவ்வொன் றாகவே சூழ்க தொக்கு
மிக்கபல் சமிதை யாதி வேறுவே றுய்க்க வென்றான்.

(இ - ள்) திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமானுக்குரிய கும்பத்திற்கு மூன்றிழைகள் வாய்ந்த நூலும், பர்வதராஜ புத்திரியாராகிய கரிய கண்களையுடைய உமாதேவியாருடைய கும்பத்திற்கு இரண்டிழைகள் பொருந்திய நூலும், பிறதேவர் கட்குரிய தொகுதியாகிய கும்பங்களுக்கு ஒவ்வோரிழையுடைய நூலுமாகச் சுற்றுக. தொக்கும், மேம்பட்ட பல்வகைச் சமிதை முதலியனவும (அவரவர்கட்கேற்ப) வெவ் வேறாக ஆராய்ந்தெடுக்கவென்று சொல்லினான். எ - று.

தொக்கு - மரத்தின் பட்டைகள். சமிதை - ஓமவிறகு. ஆதியென்றதால் தளிர் பழ முதலியனவுங்கொள்க. (௨௪)

தருப்பைக ளாய்ந்து செய்யத் தக்கன குரவன் செய்தங்
கிருப்பவ னாக முன்ன ரிறைவனு லேவப் பட்ட
திருப்பொலி யமைச்சர் யார்க்குஞ் செய்பணி செப்பி விட்டார்
விருப்பொடு பணிந்தெல் லோரும் வேறுவே றியற்றப் புக்கார்.

(இ - ள்.) தருப்பைகளை யாராய்ச்சி செய்து, செய்யத்தக்க செயல்களைச் செய்து ஆசிரியன் அங்கே யிருக்க, முன்னர் அரசனாற் கட்டளையிடப்பெற்ற செல்வ மிக்க மந்திரிகள் அவரவர்கட்கு (தாந்தாம்) செய்யத்தக்க காரியங்களைச் சொல்லிவிட் டார்கள். யாவரும் ஆசையுடன் பணிந்து வெவ்வேறாகத் தத்தமக்குரியதொழில்களைச் செய்யப் புகுந்தார்கள். எ - று. (௨௫)

தெள்ளிய வேவ லாளர் செப்பலு மகிழ்ந்து போற்றி
வள்ளுவ னுண்டு பூசி வாலிய வணிந்து வீர
வெள்ளிய வேற்றுப் போர்வை விசிமுர செடுத்து வல்லே
கள்ளிவர் மாலை நெற்றிக் களிற்றினிட் டேறிச் சொல்வான்.

(இ - ள்.) தெளிவமைந்த ஏவலாட்கள் (இவ்வகையாகக்) கூறவும், வள்ளுவன் சந்தோஷித்துத் துதித்து அன்னம் புசித்து வெண்ணீறு பூசி வெள்ளணி யணிந்து,

வீரம்வாய்ந்த வெண்மைதங்கிய எருதின் தோலாற் போர்வைசெய்து கட்டிய முரசத்தை யெடுத்து, தேன் சிந்தும் மாலையணிந்த சிரத்தையுடைய யானையின்பேரிலிட்டு விரைவாகத் தானுமேறி இதனைச் சாற்றுகின்றான். எ - று. (உ௬)

வாழியெஞ் ஞான்று மெங்கும் வைகிய தேவ தேவன்
வாழிய வேத நீதி மனுநெறிச் செங்கோல் வாழி
வாழிய சோம காந்த மன்னவன் கிளைக ளோடு
வாழிய வுலக மெல்லாம வாழியிந் நகர மென்றான்.

(இ - ள்.) எவ்விடத்தும் எக்காலத்தும் விளங்குகின்ற தேவதேவன்வாழக்கடவன். வைதிகநெறிவாழக்கடவது. மறுமுறைப்படி செலுத்துஞ் செங்கோல் வாழக்கடவது. சோமகாந்தராசன் தன் சுற்றத்தாரோடு வாழக்கடவன். உலகமுழுவதும் வாழக்கடவது இந்நத்தேசநகரம் வாழக்கடவது. எ - று. (உ௭)

கலைமகள் வீரச் செல்வி முன்னமே காணி கொண்ட
மலைநிகர் தோளி றைக்கு மண்மக ளோடு செல்வத்
தலைமக ளிவரை நாளைத் தக்கவர் புணர்த்த நின்றா
ரிலைமுகப் பூணீ ரெல்லா மிருநகர் புனைக வென்றான்.

(இ - ள்.) சரசுவதியும், விஜயலட்சுமியும் முன்னமே யிருப்பிடமாகக்கொண்ட மலைபோலப்பூரித்த தோளையுடைய ஏமகண்டராசனுக்கு, பூதேவியும் சிறந்த திருமகளும் ஆகிய இவர்களை நாளைப்பொழுதில் மணம்புணர்த்தும்படி தக்கவர்கள் தீர்மானித்துளர். (ஆதலின்) சகட்டுவடிவாகச்செய்த முகத்தையுடைய ஆபரணமணிந்த நீங்கள்யாவரும் பெரிய இந்நகரத்தை பலங்கரிப்பீர்களாகவென்று கூறினன் எ-று.

கல்வியும் வெற்றியும் முன்னமேயுடையனாதலின் "கலைமகள்வீரச்செல்வி முன்னமே காணிகொண்ட மலை நிகர் தோளிறை" என்றும், பூபாரத்தையும் இராச செல்வத்தையுங் கொடுக்கப்படுதலின் "மண்மகளோடு செல்வத்தலைமகள் இவரைப் புணர்த்த"—என்றுங்கூறனர் (உ௮)

பண்டைய தினத்தின் மேலும் பாரிக்க வறம்பா ரிக்க
மண்டிய பொருள்கை யில்லோர் மன்னவ னிதிப்பண் டாரம
விண்டன வாய்கல் சென்று வேண்டின கொண்டு செய்க
வுண்டெனில் வெறுப்புத் தெய்வத் துளத்ததும் தொழிக வென்றான்.

(இ - ள்) முன்னைய நாளைக்காட்டிலும் (எல்லாப்பராக்கிரமங்களும்) வளருக. தருமம் விருத்தியாகுக. மிக்கபொருள் கையிலில்லாதவர்கள் அரசனுடைய செல்வமாகிய பொக்கிஷத்தின் திறந்துள்ளவாயில்களிற்சென்று வேண்டுமளவும் (கேட்டுப்) பொருள்பெற்றுச்செய்க. தெய்வத்தின் மனத்தில் வெறுப்பிருக்குமாயின் அதுவும் விலகுகவெனக்கூறினன். எ - று. (உ௯)

இனியன நுகர்ந்து பூசி யெழில்கொள வணிந்து மென்றீங்
கனியென மொழிந்து வின்பங் கனிதர வளவ ளாவிப்
புனிதனை ணவர்க்குப் பூசை போற்றுக போற்று கென்று
நனிபல பொருளுஞ் சொல்லி நளிமுர செருக்கி னானே.

(இ - ள்.) இனியனவாகிய வுணவுகளையுண்டு, (பரிமளவஸ்துக்களைப்) பூசி, (சிறந்த ஆபரணங்களை) அணிந்து, மெல்லிய சுவையமைந்த கனியைப்போல் வசனி

த்து, மனத்தில் இன்பமதிகரிக்க (ஒருவரோடொருவர்) அளவளாவி, பரிசுத்தமாகிய தேவர்கட்குச்சிறப்புசெய்க. சிறப்புசெய்கவென்று, பலபொருள்களையும் நன்றாகக் கூறிப் பெருமைபொருந்திய முரசத்தை யறைந்தனன். எ - று. (௬0)

அறைபறை யறைந்து சொன்ன வருமபொரு ளுணர்ந்தன் போடு
நிறைதரு மறங்க ளாற்றி நெடுநகர் முழுதுங் கோடித்
துறைபுரி கரிக ரெல்லா முவாத்தலை ராக்க மைந்தர்க்
கிறைமைவந் தடுத்தாங் குள்ள மாதிர மினிய ரானார்.

(இ - ள்) ஒலிக்கின்ற பறையறைந்து (வள்ளுவன் கூறியவற்றின்) அரிய பொருள்களை யறிந்து, அன்புடன் நிறைவாகிய தருமங்களைச்செய்து, பெரிய நகரமுழுவதையும் அலங்காரஞ்செய்து, அந்தகரவாசிகளாயவரும் தசரத புதல்வர்களுக்குத் தலைமைவந்தாற்போல மனமுதலியன இனியவாகளானார்கள். எ - று. (௬க)

சேனைகட் கிறைவன் சேவடி பணிந்து போந்து
யானைகட் கரசை யாதோ ரணுகுலை லரசன மணிந்த
தேனிவர் மதம லர்ந்த திருமுக மெழுதி யோடை
பூநிற நுதலின் வீக்கிப் பொற்புறப் பண்ணி னானே.

(இ - ள்.) சேனைகளுக்குத் தலைவன் கட்டளை செய்ய, யானைகட் கரசாயுள்ள ஓர் யானையை, யானைப்பாகருள் தலைவனாயுள்ளவன் சென்று பாதங்களைப் பணிந்து வந்து, நிலைத்து வண்டுகள் மொய்க்கும் மதப்பெருக்கொழியாத அழகிய முகத்தில் (சிந்தூரம்) எழுதி, முகபடாத்தினை அழகிய நிறமமைந்த நெற்றியிற் கட்டி அழகுபெறச் செய்தனன். எ - று

ஆதோரணர் - யானைப்பாகர் குத்துக்கோற்காரர்

யானை கன்னமதப் பெருக்குடைமையின் "தேனிவர் மதமலர்ந்த திருமுகம்" எனப்பட்டது. (௬உ)

வலவரு ளிறைவன் சென்று வான்கொடி யுயர்த்தித் தூசுங்
கலனுநன் கணிந்து பூட்டுங் கவனவாம் பரியும் பண்ணிக்
குலவிய கொற்ற வைவாள் கொடுமரம் பகழி யாதி
பலவுமுண் ணிறைத்து வைத்துப் பாழித்தேர் பண்ணி னானே.

(இ - ள்.) தேர்ப்பாகர்களுட்டலைவன் சென்று நெடிய துவசத்தைக் கட்டி வஸ்திரமும் ஆபரணங்களும் நன்றாகப்பூட்டி, கட்டத்தக்க வேகத்தையுடைய தாவிச் செல்லுங் குதிரையையும் அலங்கரித்து, நெருங்கிய வெற்றிபொருந்திய கூர்மை வாய்ந்த வாளும் வில்லும் அம்பும் முதலிய பல பொருள்களையும் உள்ளே நிறைத்து வைத்துப் பெருமைபொருந்திய இரதத்தை யலங்கரித்தனன் எ - று. (௬௩)

வாதுவர்க் கிறைவன் சென்று வாசநீர் முழுது மாட்டிக்
கோதுமுற் றொழிந்து நல்ல குணத்ததாய்ப் பகைவ ருள்ளம்
பேதுசெய் கவினப பாய்மாப் பேரொலிக் கலன்கள் பூட்டிக்
காதடி மயிரக ளார்த்துக் கவின்மிகப் பண்ணி னானே.

(இ - ள்.) குதிரைச்சேவகருட் டலைவன் சென்று, வாசமமைந்த நீரினால் முழுதுங் கழுவி, குற்றஞ் சிறிதுமின்றி நற்குணமுடையதாய்ப் பகைவர் மனத்தைக்

குழம்பச்செய்யுங் கடிவாளம்பூண்ட பாய்ந்து செல்லுங் குதிரையை, மிக்க வொளி வாய்ந்த ஆபரணங்களைப் பூட்டிக் காதின் அடியிலுள்ள மயிர்களைக் கட்டி மிக்க அழகுடையதாகச் செய்தனன். எ - று.

வாதுவர் - குதிரைச்சேவகர். காதடி மயிர்களார்த்தல் - இது காதினடியில் வளர்ந்த மயிரைப் பின்னிவிடுதலாம். (ருச)

சாரணை யடுத்து நின்று தகுதியி னளித்த வோலை
போரணை வியனைக் யேந்திப் பொருடெரி ந்தரச ராதிச்
சீரணை வியவெவ லாருஞ் செறிந்தவங் கத்த ராகிப்
பூரணை வனப்பின் வாய்ந்த பூவைய ரோடுஞ் சார்ந்தார்.

(இ - ள்.) மன்னர்முதலிய சிறப்புற்றயாவரும், (சோமகாந்தன்விடுத்த) தூதுவர் சமீபித்து நின்று, தகுதியோடு கொடுத்த திருமுகத்தைக் கையிலேற்று அதன் பொருளையுணர்ந்து, நெருங்கிய (நால்வகை) அங்கங்களையுமுடையவர்களாகி, நிறைந்த அழகுடன்பொருந்திய தத்தம் மனைவிமாருடன்(தேவநகரத்தை)அடைந்தார்கள். எ-று.

வாரண முழக்க மோர்பால் வாம்பரி முழக்க மோர்பாற்
றேரணி முழக்க மோர்பாற் செறிபடை முழக்க மோர்பா
லாரண முழக்க மோர்பா லாடலின் முழக்க மோர்பாற்
றோரண மாட வீதி தொறுநிறைந் திட்ட வன்றே.

(இ - ள்.) ஒருபக்கலில் யானையின்முழக்கமும், ஒருபக்கலில் தாவிச்செல்லுங் குதிரையின முழக்கமும், ஒருபக்கலில் அழகிய தேரின் முழக்கமும், ஒருபக்கலில் நெருங்கிய படையின் முழக்கமும், ஒருபக்கலில் வேதத்தின் முழக்கமும், ஒருபக்கலில் நடனத்தின் முழக்கமுமாகத் தோரணங்கட்டிய மாடவீதிகளிலெல்லாம் நிறைந்திருந்தன. எ - று. (ருரு)

பூம்புன லாடு வாரும் பொழில்விளை யாடு வாருந்
தேம்பிழி மாந்து வாருஞ் செறிந்துவா தாடு வாருங்
கூம்புறு மாட வீதிக் கோடணை நோக்கு வாரு
மாம்பல வினையின் வெவ்வே றுயின ரடுத்தோ ரெல்லாம்.

(இ - ள்.) அங்குவந்தவர்கள் யாவரும் அழகிய நீரில் விளையாடுபவர்களும், சோலைகளில் விளையாடுபவர்களும், மதுரமாகிய கள்ளையருந்துபவர்களும், நெருங்கிச் சூதாடுபவர்களும், சனப்பெருக்குடைய மாடவீதியின் அலங்காரங்களைப் பார்ப்பவர்களுமாகிய பலதிறப்பட்ட செயல்களில் வெவ்வேறுனார்கள். எ - று.

வாதாடுவாரும், என்பதற்குத் தாமுண்ட மதுமயக்கால் வாதுசெய்வோருமெனப் பொருள் கூறினுமமையும்.

புனலாட்டு, பொழில்விளையாட்டு, கட்குடித்தல், சூதாடல் முதலியன பெருங்காப்பியத் துறுப்புகளிற் சேர்ந்தவை. (ருஎ)

அனைவரு மினைய ராக வமைத்தநா ளடுத்த வோடும்
புனைகழ லரச னேவப் புரையறு விதியி னுசான்
வினைமுடி நாட்கு முன்னே மேவிய மூன்று நாளின்
வனைகலத் துறும ணிட்டு வண்முளை வித்தி னானே.

(இ-ள்.) (அத்தேவநகரத்திலிருக்கும்) எல்லோரும் இவ்வகையாக (சந்தோஷமுற்று) இருக்க, (பட்டாபிடேகத்திற்கு) நியமித்ததினம் வந்துசேரவும், அலங்கரிக்கின்ற வீரக்கழலணிந்த சோமகாந்தமன்னன் உத்திரவுசெய்ய, குற்றமற்ற ஆசாரியன் பட்டாபிடேகஞ் செய்விக்குந் தினத்திற்கு முற்பட்டுப் பொருந்திய மூன்றாந்தினத்திலே, செய்யப்பட்ட பாலிகையில் மண்ணிட்டு, வண்மைதங்கிய முளைகளை விதைத்தனன். எ - று.

பாலிகையில் மண்ணிடுதல் மிருத்சங்கிரகணமென்றும், முளைவித்துதல் அங்குராரப்பணமென்றுஞ் சொல்லப்படும். (௫௮)

விழிவரு நாளிற் கந்த மலர்பொரி யரிசி சாந்து
பொழிதயி ரளவை யாவும் பூசித்துப் பலிமு னிட்டுக்
கழிபெரு மகிழ்வின் மேவு கடவுள ராரு மெல்லா
மொழிவில ராக வீண்டை யுறுகென விளித்திட் டானே.

(இ - ள்) அடுத்த தினத்தில் வாசந்தங்கிய மலர்களும், பொரியும், அரிசியும், சந்தனமும், பொழிகின்ற தயிருங்கலந்து, பூசையாற்றி, முற்படப் பலியிட்டு, மிக மேம்பட்ட களிப்புடன் தேவர்களாயுள்ளவர்கள் யாவரும் ஒருவருநீங்காமல் இவ்விடத்தில் வருவீர்களாகவென்று (மந்திரச்செயலால்) அழைத்தனன். எ - று. (௫௯)

ஏந்திலை வேலான் மைந்த னேமகண் டற்கு நல்ல
சாந்தியின் பொருட்டுப் பாகர் சமைத்தமா களிறு பொற்றேர்
காந்தொளிப் படையு மன்றே கடன்முறை பூசை யாற்றி
யீந்தனன் மறையோர் தக்கோ ரிரவலர் தமக்கு மன்னம்.

(இ - ள்.) ஏந்திய அச்சவடிவாகிய வேற்படையையுடைய சோமகாந்த மன்னன்மகனாகிய ஏமகண்டனுக்கு நல்ல சாந்திசெய்வதற்காகப் பாகர்கள் சமைத்த குதிரையும் யானையும் அழகிய தேரும் பிரகாசிக்கின்ற ஒளியையுடைய சேனையுமாகிய வற்றை அப்பொழுதே விதிமுறைப்படி பூசைசெய்து, வேதியருக்கும் தககபாத்திரர்களுக்கும் யாசகர்களுக்கும் அன்னமளித்தனன். எ - று. (௬0)

அற்றைநா ளிரவிற் றன்மு னுடகப் புரிநாண் டாங்கிக்
கொற்றவன் மகற்கு மைந்தன் கோற்றொடி மனைக்கு நேரே
பொற்றகங் கணங்கை யாத்துப் புதிதிய லங்க மைந்தும்
பற்றின னணிந்து பூசை பண்ணுதல் வலித்தா னன்றே.

(இ - ள்.) அன்றைய இராத்திரியில் ஆசிரியன் முதலிற் பொற்காப்புகட்டிக்கொண்டு, அரசன் புத்திரனாகிய ஏமகண்டனுக்கும், அவனுடைய அழகிய வளையணிந்த மனைவிக்கும், அழகுபெறப் பொன்னாலாகிய கங்கணங்களைக் கையிற்கட்டி, புதிதாகச்செய்த ஐந்தங்கங்களையுங் கரத்திற்பெற்றுத் தரித்துப் பூசைசெய்வதில் வலியமனமுடையவனாயினன். எ - று.

அங்கமைந்து - குண்டலம் மோதிரம் உபவீதம் வஸ்திரம் மிதியடி. இவை பலவகையாக வேறுபடக்கூறலுமுண்டு. (௬௧)

பல்லிய மியம்பா நிற்பப் பாவைய ராடா நிற்ப
வல்லவர் தியானத் தோடு மந்திரங் கணியா நிற்பச்

சொல்லிசை மறைக ளனைத்துஞ் சோதக ரோதா நிற்ப
நல்லவர் பல்லோர் கேட்ட நன்பொரு ளீட்டா நிற்ப.

(இ - ள்.) பலவாத்தியங்கள் ஒலிக்காநிற்கவும், சித்திரப்பதுமைபோன்ற மங்கையர்கள் நடனஞ்செய்யாநிற்கவும், ஜபத்தில் வல்லவர்கள் தியானஞ்செய்யவும் மந்திரங்களை ஜபிக்கவும், சோதகர்கள் சொல்லுகின்ற ஓசையையுடைய வேதங்களனைத்தையும் ஓதாநிற்கவும், நல்லவர்கள் பலர் (அவரவர்விரும்பிக்) கேட்ட நற்பொருள்களைக் (கையால்) ஈட்டாநிற்கவும். எ - று. (சஉ)

சித்தியிற் சிற்பன் முன்னர்ப் பேரெழில் வாய்ப்பச் செய்த
சித்திரத் துருவின் முக்கட் செழுமதக் களிறுறை நாட்டிப்
பத்தியிற் பூசை யாற்றிப் பலவகை யுணவு மூட்டி
வித்தக விடையூ றின்றி வினைமுடித் திடுக வென்றான்.

(இ - ள்.) சுவர்த்தலத்தில், சிற்பன் முதலிற் பேரழகுபொருந்தச் செய்து வைத்த சித்திரவடிவத்தில் மூன்றுவிழிகளையும் மதப்பெருக்கையுமுடைய யானைமுக விநாயகக்கடவுளை யாவாகனஞ்செய்து பத்தியுடன் பூசைசெய்து பலவகைப்பட்ட (மோதகமுதலிய) உணவுகளையுண்பித்து [நிவேதனஞ்செய்து] ஞானசொரூபியே! யாதொரு தடையுமில்லாது இந்தக்காரியத்தை முடிவுபெறச் செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனன். எ - று. (சங)

சூரிய னாதி யாகத் தூயசண் டேச னீறா
நேருற நூலிற் சொன்ன நிலந்தொறுங் கலயந் தாவித்
தாருநற் பூசை யாற்றி யவரவர் தம்மை வெவ்வே
றேருறு பூசைக் கூறெய் தாவகை காக்க வென்றான்.

(இ - ள்.) சூரியன் முதலாகப் புனிதமாகிய சண்டேசனிறுதியாக வரிசைப்பட நூலில் வகுத்த நிலங்கடோறுங் கலயங்களைத் தாபனஞ்செய்து, பொருந்திய நல்ல பூசனையைச்செய்து அவ்வத் தேவர்களை வெவ்வேறாக அழகுபொருந்திய பூசைக்கு இடையூறு நேரிடாவண்ணங் காப்பாற்றுகவென்று பிரார்த்தித்தனன். எ - று. (சச)

பரப்பினன் சாலி தூணிப் பதக்கரி யதனிற் பாதி
விரிப்புறு மரியிற் பாதி வெற்றவெள் ளதிற்காற் கூறு
கரப்பிறு னியமொன் பானுங் கலந்ததன் மேலே வைத்தான்
சுரப்புறு மன்பு பொங்கத் துலங்குபொற் சிவகும் பத்தை.

(இ - ள்.) தூணிப்பதக்கு நெல்லும், அதிற் பாதி அரிசியும், பரப்பிய அரிசியிற் பாதி சுத்தமாகிய எள்ளும், எள்ளிற் காற்கூறு குற்றமில்லாத நவதானியங்களுங் கலந்தும், (ஆக ஒன்றன்மேலொன்று வரிசையாகப்) பரப்பி, ஊற்றெடுக்கின்ற அன்பானது அதிகரிக்கும்படி சிவகும்பத்தை யதன்பேரில் எழுந்தருளச்செய்தனன். எ - று.

சாலி - ஓர்வகை நெல். (சரு)

மங்கல வியங்கள் விம்ம வார்நதி முகந்து செம்பொற்
றுங்கவொண் குடத்தின் யானைச் சுவற்றலை வரிசை யோடு
மங்குவந் தடுத்த தூநீ ராடையில் வடித்து மெல்லப்
பங்கமுற் றறநா லெட்டுப் படியுறப் பூரித் தானே.

(இ - ள்.) மங்கலவாத்தியங்கள் முழங்கவும், நெடிய நதியினின்று முகந்து வான்றாகிய புனித பிரகாசம்பொருந்தியகுடத்தில் யானையின் மத்தகத்தின்மேரில் வரிசையாக அங்கு வந்துள்ள புனிதமாகிய நீரை வத்திரத்தால் மெல்ல வடிகட்டிச் சேறில்லாமல் அறப்போக்கி, முப்பத்திரண்டுபடி சலம்பொருநதச் சொரிந்தனன். எ - று. (௪௬)

பொன்னவ மணிகோட் டங்கற் பூரமே யகரு வாசந்
துன்னுசந் தனமே வெட்டி வேரொதாகு விரைகள் பல்பூ
மின்னுபல பழங்கள் பற்பல் வி பன்கொடி பஞ்ச கவ்ய
மின்னவுஞ் சொரிநது கூர்ச்ச மிலையிருங் கனிமேல் வைத்தான்.

(இ - ள்.) பொன்னும் நவமணியும் கோட்டமும் கற்பூரமும் அகரும் வாசம் பொருந்திய சந்தனமும் வெட்டிவேரும் கூட்டமாகிய வாசனைத்திரவியங்களும் பல மலர்களும், ஒளிவாய்ந்த பல கனிகளும் பல பல பெரிய கொடிகளும், பஞ்சகௌவியமும் இவைபோல்வனவுஞ் சொரிந்து, மாயிலை பெரிய நாரிகேள பலம் தருப்பைமுடி (இவற்றை) மேலே வைத்தனன். எ - று. (௪௭)

அடிப்பரப் பிருநீர் சொன்ன வளவினிற் பாதி யீச
னிடப்புறக் கரகத் துக்கு மிதற்குறு மளவிற் பாதி
கடப்பட விருத்து மெல்லாக் கலையங்க டமக்கு மாககிச்
சுடர்ப்பசுஞ் செழுமபொ னாதி சொரிந்தனைத் திறுகரும வைத்தான.

(இ - ள்.) (சிவகும்பத்திற்குச்) சொல்லிய நீரின் அடிப்பரப்பிற் பாதி சிவகும்பத்திற் கிடப்புறததிலுள்ள உமாதேவி கும்பததிற்கும், இதிற் சொரிந்த அளவிற் பாதி முறைமைப்படி யிருத்திய எல்லாக் கலயங்கட்குமாக (நீரை) ச்சொரிந்து, ஒளிவிடும் பசுமைதங்கிய செழும்பொன் முதலியவற்றை (அவரவர்க்கேற்ப) ப்பெய்து அவ்வக் கும்பங்கட்கும் (இலையுங் கனியும்) மேலே வைத்தனன. எ - று. (௪௮)

இருகலை வெவ்வேவ றெல்லாக் கும்பத்து மெய்தச செய்து
கருவிறும் வித்தி யேசர் கலையமோ ரெட்டி னுள்ளும
பெருகுபொன் வெள்ளி செமபு பித்தளை யியங் காரபொன்
றிருபுவெண் கலமிவ் வெட்டு மொவ்வொன்றுச் சேர்த்தி னனே.

(இ - ள்) எல்லாக் கும்பத்திலும் வெவ்வேறாக இரண்டாடைகளைப் பொருந்தக்கட்டி, (தம்மைப் பணிவோருடைய) பிறவியை யொழிக்கும் அஷ்டவித்தியேசுரருடைய கலசங்களெட்டிலும் பெருகுகின்ற பொன் வெள்ளி செம்பு பித்தளை ஈயம் இரும்பு (தரா) வெண்கலம் ஆகிய இவ்வெட்டையும் ஒவ்வொன்றாக இட்டனன்.எ-று.

அஷ்டவித்தியேசர்-அநந்தன் - சூக்குமேசன்-சிவோத்தமன்-ஏகநேத்திரன் - ஏகருத்திரன் - திரிமூர்த்தி - சிகண்டன் - சிகண்டீசன் எனப்படுவர். (௪௯)

வேறு.

அருகுசூழ் கலைய மெட்டிரட் டியினு மகருகெந் தகமரி தார
மருவுமாட் சிதமே மனசிலை யிரதம் வழங்கிரண் டப்பிரங் கெட்டுத்
தெருளுறுங் கவுரி காஞ்சனஞ் சாதி லிங்கமே சிந்துரந் துத்த
மனை றமிரண்டு விமலைகள் காந்தம் வகுத்தவி ரெட்டைய மிட்டான்.

(இ - ள்.) (வித்தியேசுவர கலசத்தினை) அடுத்துச் சூழ்ந்த பதினாறு கலசங்களிலும் அகில் கெந்தகம் அரிதாரம் பொருந்திய தேன் மனசிலை இரசம் சொல்லுகின்ற இருவகை அப்பிரகம் தெளிவு கெட்டுண்டாகின்ற கவுரி காஞ்சனம் சாதிலிங்கம் சிந்தூரம் துத்தம் மயக்கமற்ற இருவகை விமலைகள் காந்தம் எனக்கூறிய பதினாறு பொருள்களையும் இட்டனன். எ - று. (௫௦)

அப்பிரகம் சுவேதாப்பிரகமென்றும், கிருஷ்ணாப்பிரகமென்று மிருவகையாம்.

சோதியின் மரமே சோதியின் கொடியே சோதியின் பிரணமே பயையே
மேகரும் பார சிதைவளர் சீவை வினச்சுரி சமங்கையே விசையை
பூதிசெய் சபையே புகழ்சக தேவை பூரணை கேசரையே யட்டை
தீதினை யறுக்குஞ் சதாவரி சிவபத் திரையுமவ் வீரெட்டி னிட்டான்.

(இ - ள்.) சோதிமரம் சோதிக்கொடி சோதியிலை சோதிமரப்பிசின் மேன்மைதங்கிய பாரசிதை வளர்கின்ற சீவை வினச்சுரி சமங்கை விசையை பூதியைச்செய்கின்ற சபை கீர்த்திதங்கிய சகதேவை பூரணை கேசை அஷ்டை தீமையை யொழிக்குஞ் சதாவரி சிவபத்திரை ஆகிய இவற்றையும் அந்தப் பதினாறு கலசங்களில் (முறையே) இட்டனன். எ - று. (௫௧)

குணக்குறு துவார மிருமருங் கடுத்த கும்பமீ ராறனுட் பலாசு
துணர்க்கருங் காலி யாமபிரங் கல்லால் சுத்தவால் கூவிளம் வன்னி
மணக்குநல் வாகை பிப்பல மத்தி மல்குநா ரத்தைமா தளையென் [டான்.
றுணக்கல்செய் யாத பட்டைபன் னிரண்டு முறுமுறை யெடுத்தெடுத் திட்

(இ - ள்.) கிழக்கிற் பொருந்திய துவாரத்தின் இருபக்கலிலும் அடுத்த பன்னிரண்டு கலசங்களிலும் பலாசு - பூங்கொத்துக்களையுடைய கருங்காலி புளிமா கல்லால் நல்லால் வில்வம் வன்னி வாசனைவீசும் நல்ல வாகை அரசு அத்தி நாரத்தை மாதளையென்று சொல்லப்படும் உலர்த்தாத பட்டைகள் பன்னிரண்டையும் பொருந்திய முறைப்படி யெடுத்தெடுத்துப் பெய்தான். எ - று. (௫௨)

அங்கியின் றிசையி னொன்பது கும்பத் தாற்றும ணாணிலை யுறுமண்
பங்கமில் புற்று மண்ணிபக் கோடு பட்டமண் பாய்திரைக் கடன்மண்
பொங்குநீர் மடுமண் புண்ணிய தலத்துப் புனிதமண் விலங்கன்மண் ணரசிற்
றங்கும ணிந்த வொன்பது மாய்ந்து தனித்தனி யுறுமுறை யிட்டான்.

(இ - ள்.) அக்கினிதிசையிற்பொருந்திய ஒன்பது கும்பங்களிலும் ஆற்றுமண் பசுமந்தையிடத்து மண் கெடுதலில்லாத புற்றுமண் யானைக்கோடுபட்ட மண் பரந்த அலைகளையுடைய கடல் மண் மிக்க நீரையுடைய மடுமண் புண்ணியதலத்திலுள்ள பரிசுத்தமான மண் மலைமண் அரசடிமண் ஆகிய இந்த ஒன்பது மண்ணையும் ஆராய்ந்து தனித்தனியே பொருந்திய முறைப்படி இட்டனன். எ - று. (௫௩)

தென்றிசைத் துவாரத் திருமருங் கடுப்பச் சேர்ந்தபன் னிரண்டுகும் பத்து
மன்றலங் கழுநீர் நீலமே வெண்டா மரைசெந்தா மரைமகி ழலரி [ண்
யொன்றுபா திரியே குரவமா லதியி னொண்மலர் முனிபுட்பம் வண்டு
சென்றுதேன் மாந்து நந்தியா வட்டஞ் செண்பக மிராறுமே ரிட்டான்.

(இ - ள்.) தென்றிசைத்துவாரத்தில் இருபக்கலிலும் நெருங்கப்பொருந்திய பன்னிரு கும்பங்களிலும் வாசனைபொருந்திய அழகிய செங்கழுநீர்மலர் நீலோற்பல

மலர் வெண்டாமரைமலர் செந்தாமரைமலர் மகிழமலர் அலரிமலர் பொருந்திய பாதிரி மலர் குராமலர் சிறுசண்பகமலர் அகத்திமலர் வண்டுகள் சென்று தேன்பருகும் நந்தியாவர்த்தமலர் செண்பகமலர் இந்தப் பன்னிரு மலர்களையும் இட்டனன். எ - று. (கூ)

நிருதியின் றிசையிற் கும்பமொன் பதனு ணெகிழ்ந்தசந் தனம்வெட்டி
மருமிகு புழுகு குங்குமம் வாச மல்குகத் தூரிதந் கோலந் [வேரோ
திருகறு மகரு செழுமணச் சாபத் திரியில வங்கமே யென்ன
வருவிரைப் பொருள்க ளொன்பதுஞ் சால வரிசையி னெடுத்துற விட்டான்.

(இ - ள்.) நிருதிதிசையிலுள்ள ஒன்பது கும்பங்களில் அரைத்த சந்தனம் வெட்டிவேர் வாசமிக்க புழுகு குங்குமம் கஸ்தூரி வால்மிளகு குற்றமற்ற அகரு செழித்த மணமுடைய சாதிபத்திரி இலவங்கம் என்று சொல்லப்படும் வாசனைத்திரவியங்கள் ஒன்பதையும் வரிசையாயெடுத்து மிகுதியாகப் பொருந்த இட்டனன். எ - று.

மேற்றிசைத் துவார மிருபுறுங் கடுப்ப மேவிய கும்பமீ ராறுட்
கூற்றுறு மூங்கி லரிசியொ டுழுந்து குளநெற்கோ தூமைமே யவையே
தேற்றுநா வுரியி னரிசியெள் பயறு தினைசெழுங் கடுகுமென் சாமை
தோற்றிய வரகென் றுரைத்தபன் னிரண்டுஞ் சுத்திசெய் தெடுத்தினி திட்டான்.

(இ - ள்.) மேற்றிசைத்துவாரத்தில் இருபக்கலிலும் நெருங்கச்சேர்ந்த பன்னிரண்டு கும்பங்களில் சொல்லுகின்ற மூங்கிலரிசி உழுந்து குளநெல் கோதுமை யவை தெளிந்த நாவுரியரிசி எள் பயறு தினை செழுமைவாய்ந்த கடுகு மெல்லிய சாமை வரகு என்று சொல்லிய பன்னிரண்டு தானியங்களையுஞ் சுத்திசெய்து எடுத்துப் பெய்தனன். எ - று.

யவை-கோதுமையி லோர்வகை. (ககூ)

வளிவளர் திசையிற் கும்பமொன் பதனுண மன்னிலக் குமிசங்க புட்பி
யொளிவளர் விண்டு காந்தியஞ் சனிதே னூற்றிய துழாய்சக தேவி
துளிமது வாரு மிந்திர வல்லி சூரியா வருத்தம்பன் மினியென்
றளியின ருரைத்த வருஞ்சிறு தூறு மொன்பது மாதரத் திட்டான்.

(இ - ள்.) வாயுதிசையிற் பொருந்திய கும்பங்களொன்பதில், நிலைபெற்ற இலக்குமி சங்கபுட்பி ஒளிவிளங்கும் விஷ்ணுகாந்தி அஞ்சனி தேன்சிந்துந் துளவு சகதேவி துளிக்கின்ற தேனைச்சொரியும் இந்திரவல்லி சூரியாவர்த்தம் பன்மினி யென்று பெரியோர் கூறிய அரிய சிறு தூறுகளொன்பதையும் ஆசையுடனிட்டனன். எ - று.

வடக்குறு துவார மிருமருங் கடுப்ப வதிந்தபன் னிரண்டுகும் பத்துட்
டொடக்கெலா மறுக்கும் பாறயி ரிழுது தூயகோ சலமய மிளநீர்
விடற்கருஞ் சுவையின் மாதளை நரந்தம் வில்வமாத் தாடிமம் பலாவின்
றடக்கனி யிரதமாய பன்னிரண்டுந் தழைத்தகா தலின்மிகச் சொரிந்தான்.

(இ - ள்.) வடதிசையிற் பொருந்திய துவாரத்தின் இருபக்கலிலுந் தங்கிய பன்னிரண்டு கும்பங்களில், பாவங்களை யெல்லாமொழிக்கும் பால் தயிர் நெய் புனிதமான கோமூத்திரம் சாணம் இளநீர் நீக்குதற்கரிய சுவையையுடைய மாதளை நாரத்தை வில்வம் மா தாதுமாதளை பலாவென்னும் பெரிய கனிகளின் இரசங்கள் ஆகிய பன்னிரண்டையும் பெரு விருப்புடன் மிகுதியாகப்பெய்தான். எ - று. (கஅ)

வடுவிலீ சான திசையிலொன் பதிற்று மாசைகும் பங்களுள் வேறு
படுவன வில்லை யாதலான் முன்னர்ப் பாய்த்திய கந்தநீ ரேயா [ழிந்த
மிடையிடை மும்மூன் றெண்டிசை யினுமீங் கிரும்பொரு ளிடப்படா தொ
தடமணிக் கும்பந் தமக்குமுன் சொரிந்த தண்புன லாதியென் றொழிந்தான்.

(இ - ள்.) குற்றமில்லாத ஈசானதிசையிலுள்ள ஒன்பது பொற்கும்பங்களில் வேறேயிடப்படுவனவாகிய பொருள்களில்லையாதலின், முன்னர்ச்சொரிந்த வாசம்பொருந்திய நீரேயாகும். நடுவேவே மும்மூன்றாக எட்டுத்திக்குகளிலுஞ் சிறந்தபொருள்களை யிடாதொழிந்த அழகிய பெரியகும்பங்களில் முன்பெய்த தண்ணிய நீர்முதலியனவே யென்றுவிடுத்தான். எ - று. (௫௯)

மேருமால் வரையே யிடையினை யைந்து வியன்பத மிளாவிர தந்தான்
சேரும்வான் வீதி யிடையிடைப் பொருள்கள் சேர்த்துறாப் பதவரி சைகளே
வாருமால் வரைக ளவற்றிடைப் பதங்கண் மன்னிய கண்டங்க ளெனக்கொண்
டாருநா வலந்தண் டீவென வியற்று மம்பொன்மண் டபந்தியா னித்தான்.

(இ - ள்.) நடுவிற்பொருந்திய ஐந்துபெரியபதங்களை பெரிய மேருமலையாகவும், பொருந்திய பெரியவீதியே இளாவிரதகண்டமாகவும், இடையிடையே பொருள்களைப்பொறுத்தாத பதவரிசைகளே (அம்மேருவரையைச் சூழ்ந்த) நெடிய பெருமலைகளாகவும், அவற்றின் இடையிலுள்ள பதங்கள் நிலைபெற்ற கண்டங்களாகவுங்கொண்டு பொருந்திய தண்ணிய நாவலந்தீவைப்போலச்செய்யப் பெற்ற அழகிய பொன்னாலாகிய மண்டபத்தை (மனதில்) தியானஞ்செய்தனன். எ - று. (௬௦)

செம்பொன்மால் விலங்க லெனத்தியா னித்த செறிபதத் திடைப்பத முச்சி
யம்புயா லிரண்டு வரிசெயச் சூழ்ந்த பதங்கொடு முடிகளாப் பாவித்
தெம்பிரான் றேவி வித்தியேச் சுரர்தா தெண்மர்சேர் நூற்றுவர் தமையும்
வம்பறு மலர்க ளாதிகைக் கொண்டு வரிசையாற் பூசனை புரிந்தான்.

(இ - ள்.) செவ்வையாகிய மேருமலையென்று தியானஞ்செய்த நெருங்கிய (ஐந்து) பதங்களில், இடைப்பதம் உச்சியாகவும் நெருங்கிய இரண்டுவரிசெய்யும்படி சூழ்ந்த (நான்கு) பதங்கள் (அம்மேருமலையின்) கொடிமுடிகளாகவும் பாவனைசெய்து, எமது சிவபெருமானும் உமாதேவியும், வித்தியேசுரர்களும், தாதுக்களும், நூற்றெட்டுருத்திரர்களும், ஆகியவர்களை வாசனைநீங்காத மலர்கள் முதலியவற்றைக் கையிற்கொண்டு முறைப்படி பூசித்தனன். எ - று. (௬௧)

பதினொரு மனுவான் மூலமந் திரத்தாற் பகர்மிருத் துஞ்சய மனுவா
லிதமரு ளிறைவர் தமையுந்தத் தமது மனுவினா லேனையோர் தமையும்
விதமுற வருச்சித் துணவுமிக் கூட்டி விரைப்புகை தீபமா திகளு
மதமறக் காட்டிப் பாடலொ டாடல் வரிசையின் முற்றுவித் ததன்பின்.

(இ - ள்) பதினொருமந்திரங்களாலும், மூலமந்திரத்தாலும், சொல்லுகின்ற மிருத்யுஞ்சய மந்திரத்தாலும் நன்மையை யனுக்கிரகிக்கின்ற உமாமகேசுவரனையும், தங்கடங்களுக்குரிய மந்திரங்களாற் பிறதேவர்களையும் வரிசைப்பட அர்ச்சனைசெய்து, மிகுதியாக (அன்னமுதலிய) உணவை நிவேதித்து, வாசம்பொருந்திய தூபம் தீபமுதலியனவுங்காட்டி, கீதநிருத்தமுதலியன வரிசைக்கிரமமாகச் செய்தபிறகு. எ-று.

மதியுருக் குண்ட மடுத்திருஞ் சுத்தி வகைபுரிந் தங்கிதா பித்து [கிக்
மதுமலர்ப் பலாசஞ் சமிதையு மற்றைப் பொருள்களு மடுத்திடத் தொடங்
கதுமெனத் தனைநே ரெண்மரை விளித்துக் காதணி யாதிக ளுதவி
முதுமனு வங்கி கொடுத்திரு நான்கு குண்டமு முற்றுக வென்றான்

(இ - ள்.) சந்திரரூபமான குண்டத்தை யடுத்து, பெரிய சுத்தியை வகைப்படி செய்து அக்கினிஸ்தாபனஞ்செய்து தேன் பொருந்திய மலரையுடைய பலாசஞ் சமிதையும் பிறபொருள்களும் ஓமஞ்செய்யத்தொடங்கி, தனக்குச்சமானமான எட்டுப்பெயர்களை விரைந்து விளித்து, (அவர்கட்குக்) குண்டல முதலியன கொடுத்து, பழமை யாகிய *மந்திரபூர்வமாக (சந்திரகுண்டத்தினின்று) அக்கினியைக்கொடுத்து, (மற்ற) எட்டுக்குண்டங்களையும் நிரப்புகவென்று கூறினன். எ - று. (௬௩)

குணக்குமுன் னான்கு திக்குறுங் குண்டங் கூடினோ ரத்தியா லரசு
துணர்த்தகல் லாலு மெரிதிசை முதலாச் சூழ்ந்திடும் விதுக்குறு குண்டத்
திணைக்கமுற் றவர்கள் வன்னிகா கதிர மிபம்புமா யூரங்கூ விளமும்
பிணக்கறத் தழுவிச் சருவமுன் மனுவாற் பேணின ராகுதி புரிந்தார்.

(இ - ள்.) கிழக்கு முதலிய நான்கு திசைகளிலும் பொருந்திய குண்டங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் அத்தி ஆல் அரசு பூங்கொத்தையுடைய கல்லால் இவற்றின் சமிதைகளாலும், அக்கினிதிசை முதலாகச் சூழ்ந்துள்ள குண்டங்களிற் சேர்ந்தவர்கள் வன்னி கருங்காலி ஆயூரம் வில்வம் இவற்றின் சமிதைகளாலும், சர்வமென்பதை முதலாகவுடைய மந்திரத்தாற் குற்றமற ஆகுதிசெய்தார்கள் (௬௪)

திவாகரன் மழுங்க வலஞ்சுழித் தெழுந்த தீயிடை முதன்மையாசிரியன்
றவாதமூ லத்தி னாறும்பூ சனைக்குச் சாற்றிய மனுக்களாற் பப்பத் [யா
தவாவின்வெவ் வேறு மாச்சியத் தியற்றி யனைத்தையு மெடுத்தெரி சொரி
வுவாமதி முகத்தா ளோடுகூ டாமை யுறங்குமா பணித்தனன் மகனை.

(இ - ள்.) சூரியன் ஒளிகுன்றும்படி வலப்புறஞ் சுழித்துக்கொண்டெழுந்த ஓமாக்கினியிலே தலைமை யாசிரியன், கெடாத மூலமந்திரத்தாலும், செய்யத்தக்க பூசைக்குச் சொல்லப்பட்ட மந்திரங்கள் பப்பத்தாலும், வெவ்வேறாக நெய் சொரிந்து ஓமஞ்செய்து, எல்லா ஓமப்பொருள்களையுமெடுத்து அக்கினியிற்பெய்து, ஏமகண்டனைச் சந்திரன்போன்ற முகத்தையுடைய அவன் மனைவியுடன் கலவாமல் துயிலும்படி கட்டளையிட்டனன். எ - று. (௬௫)

விடிந்தபின் றானுஞ் சுசியினை மருவி மேவிய கனவினை வினாவி [ப்
முடிந்தது நன்றே யாதலான் மகிழ்ந்து முடித்திடுந் தீக்கையைக் குறித்து
படிந்தவா குதிக ணூறுநூ றியற்றிப் பரிவொடு பல்லியம் வான
மிடிந்தென வியம்ப மந்திர மிருவ ரிருஞ்செவி யியம்பினன் முறையால்.

(இ - ள்.) விடிந்தபிறகு, ஆசிரியனும் தேகசுத்தியையுற்று, (ஏமகண்டனுக்கு) உண்டாகிய கனவை விசாரித்து, நன்மையே முடிந்தது ஆனபடியாற் சந்தோஷித்து, முடிகின்ற தீக்ஷையைக்குறித்து வெவ்வேறாக நூறு நூறு பூர்ணாகுதிகள் செய்து, ஆசையுடன் பல வாத்தியங்கள் ஆகாயமிடிந்ததென்று சொல்லும்படி முழங்குகையில், முறையே ஏமகண்டனும் அவன் மனைவியுமாகிய இருவர் செவியிலும் மந்திரோபதேசஞ் செய்தனன். எ - று. (௬௬)

வஞ்சியு மேம கண்டனும் பின்பு மலர்களா லஞ்சலி நிறைத்து
விஞ்செழிற் கும்பங் குண்டமென் றிவற்றின் மேவுற வருச்சனை புரிந்து
நெஞ்சுறு மன்பால் வலம்புரிந் திறைஞ்சி நிகழ்த்தியங் கதுபுரிந் ததன்பின்
செஞ்சவே.யமைப்பக் கோடணை முனமே செய்தமண் டபத்தினைச் சார்ந்தார்.

(இ - ள்.) ஏமகண்டனும் அவன்மனைவியும் அதன்பின்னர் புஷ்பாஞ்சலி செய்து, அழகுமிக்க கும்பங்களிலும் குண்டங்களிலும் பொருந்த அர்ச்சனைசெய்து, மனதிலுள்ள அன்புடன்பிரதக்ஷிணஞ்செய்து பணிந்து அவ்வாறு (ஆசிரியனுற்) கூறிய படி செய்தபின்னர், அலங்கரித்துள்ள மண்டபத்தை நேரேபொருந்த அடைந்தார் எ - று. (சுஎ)

முன்னரோ யாறு முழமகன் றிரண்டு முழமுயர்ந் திருந்தவே திகையிற்
செந்நெலா திகளைப் பரப்பிவெள் ளேறு சிங்கம்வன் புலிகலை யுரித்த [தி
வன்னதோ லொன்கும் விரித்துமென் மணியா லமைத்தபீ டத்துளொன்றிருத்
யின்னபீ டத்திற் காஞ்சனக் கமல மிணக்கிமேல் வத்திரம் விரித்தான்.

(இ - ள்) பூர்வமே, ஆறுமுழவகலமும் இரண்டுமுழவுயரமுமுள்ள செய் திருந்த பீடத்திற் செந்நென்முதலியவற்றைப் பரப்பி, வெள்ளிய எருது சிங்கம் வலிய புலி மான் இவற்றினின்றுரித்த அழகிய நான்குதோல்களும் விரித்து, மெல்லிய இரத் தினங்களிழைத்த பீடத்திலொன்றமர்த்தி, இவ்வகைய பீடத்தின்மேற் பொற்கமலஞ் சேர்த்து, அதன்மேல் வத்திரத்தை விரித்தனன். எ - று (சுஅ)

கொற்றவாள் கவிகை கொடிமுதன் மருங்கு கொளச்செய்து தண்டில முதலாச், சொற்றயா வையும்வெவ் வேறுற வாற்ற றுருகுமிருத் தஞ் சயத் தருச்சித், துற்றுநே ரதிரோ தண்டிலம் வேறென் றுறுத்ததிற் கனகமுள் ளிட்ட, பொற்றதேன் குடமுஞ் சகலதா னியமும் பொருத்து பல் கலன்களு நிறைத்தான்.

(இ - ள்.) வெற்றிபொருந்தியவாள் குடை கொடி முதலியவற்றை அருகிற் கொள்ளச்செய்து, பீடமுதலாகச்சொல்லிய எல்லாவற்றையும் வெவ்வேறாக வல்லப மிக்க மிருத்யுஞ்சய மந்திரத்தாலருச்சித்து, நேரேபொருந்திய வேறோர்பீடத்தை யிருத்தி, அதிற் பொன்னரிசி யுள்ளேயிட்ட பொன்னாற்செய்ததேன்குடமும் எல்லாத் தானியங்களும் பல ஆபரணங்களும் நிறையச்செய்தனன். எ - று. (சுக)

தணிவற விடையே யெழினிகால் வாங்கிச் சமைத்தவொள் ளணைவலப் புறத் றுணிகதி ரொளிக்கு மற்றொரு பீடந் தன்னையுஞ் சுத்திசெய் திட்டு [திற் மணிமுடி யாரம் வத்திரம் பிறவு மணிப்பட லிகையின்வந் தவற்றைப் பிணியறப் பூசை புரிந்தகும் பத்துப் பிறங்குநீ ராற்புரோக் கித்தான்.

(இ - ள்.) குறைவின்றி இடையே திரைச்சீலையைவிட்டு, செய்துள்ள ஒள் ளியபீடத்தின் வலப்பக்கலில், நண்ணிய கிரணத்தைச்சிந்தும் வேறொருபீடத்தையுஞ் சுத்திசெய்தமர்த்தி, இரத்தினகிரீடம் ஆரம் வஸ்திரமுதலிய பிறபொருள்களுமாகிய முத்துப்பல்லக்கில்வந்தவற்றை, துன்பமறப்பூசித்தகும்பத்தில் விளங்கிய சலத்தாற் புரோக்ஷணைசெய்தனன். எ - று.

கால்வாங்கி யென்பதிற் கால் - உபசர்க்கம். (எ0)

அதர்வண வேத மந்திரம் பல்வே றுருத்திர மாதிய கற்றி
யிதமருண் மகாரோ கினியொடு குபேர விருதைய மிரணிய வருணம்
பதமுறு மாபோ யிட்டங்கூர் மாண்டம் பலவுமுன் கணித்துயர் மூலங்
கதமுறு மகோர மிருத்தறு மனுவாற் கடப்பட வாட்டுதற் கெழுந்தான்.

(இ - ள்.) அதர்வணவேதமந்திரத்தையும் பலவேறு வகைப்பட்ட உருத்திர முதலிய மந்திரங்களையும் விலக்கி, நன்மையைத்தரும் மகாரோகினியோடு குபேர விருதையம் இரணியவர்ணம் பதங்கள்பொருந்திய ஆபோயிஷ்டம் கூஷ்மாண்டம் முதலிய பலமந்திரங்களும் முதலிற் சபித்து, உயர்வாகிய மூலமந்திரத்தாலும், கோபம் பொருந்திய அகோரமாகிய இயமனை யொழிக்கும் மிருத்யுஞ்சய மந்திரத்தாலும் உறு திப்பட அபிடேகஞ்செய்தற் கெழுந்தனன். எ - று. (௭௧)

அல்லிவார் கூந்த லொடுமிறை மைந்த னனைங் கிழக்குறத் தவிசின்
மெல்லவே யிருப்ப விளம்பியெண் ணிறந்த விண்ணவர் முனிவர ரவர்த
நல்லமா தர்களு மொருங்குறுதா மாட்டு நலத்தின ராகவே பாவித்
தில்லியா யிரமிட் டிழைத்தபொன் வட்டி லெடுத்தன னியம்பின் வியங்கள்.

(இ - ள்.) பூந்தாதுகள் பொருந்திய நெடிய கூந்தலையுடைய மனைவியோடும் ஏமசண்டனுடைய முகங்கள் கிழக்குநோக்கப் பீடத்தின்மேல் மெல்லவிருக்கும்படி கூறி, கணக்கில்லாத தேவர்களும் முனிவர்களும் அவர்கள் உத்தம மனைவிமார்களும் ஒன்றுகூடி அபிடேகிக்குந் தன்மையராகப்பாவனைசெய்து ஆயிரந்துவாரங்கள் பொருந் தச்செய்த பொற்பாத்திரத்தையெடுத்தனன். வாத்தியங்கள் முழங்கின. எ - று.

ஆயிரந்துவாரங்கள் பொருந்தியது - சகத்திரதாராகலசமெனப்படும். (௭௨)

வேறு.

மாமறை முழக்க மோங்க மங்கல வாழ்த்து விம்மத்
தூமணிக் கும்ப மெல்லாஞ் சொன்முறை யெடுத்துத் தாங்கச்
சோமகாந் தனுமாங் கெய்திக் துணையொடு மகிழ்ச்சி பூப்ப
நாமவே லரசர் மெச்ச நன்றபி டேகஞ் செய்தான்.

(இ - ள்.) சிறந்தவேதகோஷ மதிகரிக்கவும், மங்கலப்பாடல்கள் மேம்பட வும், புனிதமான அழகிய கும்பங்கள்யாவுஞ் சொல்லியமுறைப்படி யெடுத்துத்தாங் கவும், சோமகாந்தராசனும் தன்மனைவியுடன் ஆங்கடைந்து களிமீக்கூரவும், அச்சத் தைத்தரும் வேற்படையேந்திய அரசர்கள் மெச்சிக்கொள்ளவும் நன்றாக அபிடேகஞ் செய்தனன். எ - று. (௭௩)

சகத்திர தாரை யாலே தாழ்குழன் மடநல் லாட்கும்
வகுத்தவத் தனிநீ ராட்டி மகிழ்ந்தனன் குரவ னோமா
னகத்துறு மன்பு பொங்க வனைவரு மாட்டிற் றாக
மிகத்தியா னித்துச் செய்த மேதகு பண்பினாலே.

(இ - ள்.) ஆசிரியத்தலைமகன் ஆயிரந்துவாரங்கள் பொருந்திய பொற்கலசத் தினாலே, நீண்டகூந்தலையுடைய இளமைவாய்ந்த அவன்மனைவிக்கும் (ஏமகண்டனு டன்) வகைப்படுத்தியஅந்த ஒப்பில்லாதசலத்தாலபிடேகித்து, மனதிலுண்டான ஆசை யதிகரிக்க, யாவரும் அபிடேகித்ததாக மிகவுந்தியானித்துச்செய்த மேன்மைதங்கிய செய்கையால். எ - று.

இதுமுதல் ஐந்துசெய்யுள்கள் ஒருதொடர். (௭௪)

வேறு.

சம்புதிரு மால்வேதன் பழைய சித்தர் சாத்தியரே யச்சுவினி தே
வர் சாலப், பம்புமருத் துவர்வசுக்கள் பரிதிச செல்வர் பரவுமுருத் திரர்
வைமா நசர்கள் யாரு, நம்பவுறு சுரர்கணமு மேனைத் தேவு நகமாது
மலர்மாது கலையின் மாது, செம்பதுமக் கரத்ததிதி சுவாகா தேவி சினி
வாலி சித்தியிலக் குமிக ளெண்மர்.

(இ - ள்.) சிவபெருமான் - திருமால் - பிரமன் - பழைமைவாய்ந்த சித்தர்
கள் - சாத்தியர்கள் - அசுவினிதேவர்கள் - மிகநெருங்கிய மருத்துவர்கள் - வசுக்கள்
செல்வமிக்க சூரியர்கள் - துதிசெய்யும் உருத்திரர்கள் - வைமாநசர்கள் முதலியயா
வரும், நம்புகின்ற தேவகணங்களும், பிறதேவர்களும், மலைமகளும் திருமகளும் கலை
மகளும், செந்தாமரைபோன்ற கையையுடைய அதிதியும், சுவாகாதேவியும், சினிவாலி
யும், சித்தியும், அஷ்டலக்ஷ்மிகளும். எ - று. (எ௫)

குருநாள்கண முகூர்த்தங்கள் கலையே காட்டை குலவிலவங் கணஞ்
சந்தி பகலீ ராக்கள், பகுவார மதியாண்டு முதலாந் தேவப் பாவையருந்
திதிசுரசை வினதை தேவ, வதிதேவ மாதர்கள்கத் துருமுன் னாக வழங்கு
மா மகளிருந்தண் பொய்கை வேலை, நதிநாகங் கின்னரர்கிம் புருடர் வை
கா னசர்பிரம முனிவரெழு முனிவர் தாமும்.

(இ-ள்) குரு-நாள்கள் - முகூர்த்தங்கள் - கலைகள் - காஷ்டைகள்-பொருந்திய
லவங்கள் - க்ஷணங்கள் - சந்திகள் - பகல்கள் - இராக்கள் - (பொழுதைப்) பிரிக்கின்ற
வாரங்கள்-மாதங்கள் - வருடங்கள் முதலிய தேவமாதர்களும், திதி - சுரசை - வினதை-
தேவவதி-தேவமாதர்கள் முதலானவர்களும், கத்துருமுதலாகச் சொல்லப்படும் சிறந்த
முனிமங்கையர்களும், குளிர்ந்த தடாகங்கள் - சமுத்திரங்கள் - நதிகள் முதலியனவும்,
மலைகளும், கின்னரர் கிம்புருடர் வைகானசர்களும், எழு பிரமமுனிவர்களும், முனிவர்
களும். எ - று. (எசு)

துருவனுறு மண்டிலத்துக் கண்மரீசி துருவாசன் புலகன்புலத்
தியன்சா பாலி, துருவினிதன் காத்திபா யனன்மார்க் கண்டன் றுவிதிய
கன் சைடவிய னனலனேக, திருகனங்கி ராதேவ ராதன் றக்கன் றீர்க்க
தவ னத்திரிகண் ணுவன்வி ருத்தன், கருணன்விது ரதன்றுயைபா யனன்
கை வல்யன் கவுதமன்கா லவன்பிருகு பரத்து வாசன்.

(இ - ள்.) துருவன்பொருந்திய மண்டலத்திலுள்ள மரீசி - துருவாசன் - புல
கன் - புலத்தியன் - சாபாலி - துருவினிதன் - காத்தியாயனன் - மார்க்கண்டன் - துவி
தியகன் - சைடவியன் - அநலன் - அநேகன் - திருகன் - அங்கிரா - தேவராதன் - தக்
கன் - தீர்க்கதவன் - அத்திரி - கண்ணுவன் - விருத்தன் - கருணன் - விதுரதன் - துயை
பாயனன் - கைவல்லியன் - கவுதமன் - காலவன் - பிருகு - பரத்துவாசன். எ - று.

சனகர்சனந் தனர்சனந்தர் சனற்கு மாரர் சத்திபரா சரன்சவுனன்
கபிலன் காண, னனகமுறு மிவர்முதலா முனிவர் தாமு மருந்ததிமுன்
முனிமடவார் பலரு மெல்லாம், புனிதமுறு மிறைமகனைத் தாமேயாங்குப்
போந்தபிடே கம்புரிந்தா ராகிச் சால, மனமகிழ்ந்தார் பின்னேமை கண்ட
னேமட வரது மெய்யீரம் புலர்த்தி னாளால்.

(இ - ள்.) சனகர் - சனாதனர் - சனந்தர் - சனற்குமாரர் - சத்தி-பராசரன் - சவுனன் - கபிலன் - காணன் முதலிய பாவமில்லாத இம்முனிவர்களும், அருந்ததிமுதலிய பலமுனிமங்கையர்களும் மற்றெல்லோரும் ஆங்காங்குப்புகுந்து புனிதமாகிய ஏமகண்டனைத்தாமே யபிஷேகஞ்செய்தவர்களாகி மிகவும் மனங்களித்தார்கள். அதன்பின்னர் ஏமகண்டனுடன் அவன்மனைவியும் உடலீரத்தை யுலர்த்தினள். எ - று. (எஅ)

வேறு.

பாருக்கி யிவ்விரண் டிடைகிழி யாதன பணிப்ப
விரித்து டுத்தினர் விரிகதிர் மணிமுடி கலன்கண்
மருந்த சந்தனக் கலவைமா லைகளணி பலவுந்
தரித்து வாழுமெ மடங்கலா தனத்துவீற் றிருந்தார்.

(இ - ள்.) இவ்விரண்டாடைகள் இடைகிழியாதனவாகக்கொடுக்க (அவ்விருவரும்) அவற்றைவிரித்து அணிந்து, ஒளிவிடுகின்ற இரத்தினகிரீடமும் ஆபரணங்களும் வாசம்பொருந்திய சந்தனக்கலவையும் மலர்மாலைகளும் பலவுமணிந்து, ஒள்ளிய பிடரிமயிரையுடைய சிங்கஞ்சுமந்தஆதனத்தில் வீற்றிருந்தார்கள். எ - று. (எகூ)

மாலை வெண்குடை நிழற்றவார் கவரிக ளிரட்ட
வால வட்டகின் றசைதரக் கொடிபுடை யடுப்பச்
சீல மல்கிய விருதுகள் சிலரெடுத் திசைப்பக்
கோல மல்கிய வெழினியைக் கொம்மென நீந்தார்.

(இ - ள்) மலர்மாலை கட்டிய வெள்ளிய குடையானது நிழல்செய்யவும், நெடியகவரிகளிரட்டவும், ஆலவட்டங்களிருந்தசையவும், துவசங்கள் பக்கலிலிருக்கவும், சிறப்புமிகுந்த விருதுகளைச்சிலரெடுத்துக்கூறவும், அழகுமிக்க திரைச்சீலையை விரைவாக விலக்கினார்கள். எ - று. (அ0)

தண்டி லத்துறு பொருளெலாந் தகவெதிர் நோக்கி
யண்ட ரேயுரு வாம்பசுக் கன்றொடு மடுப்பக்
கண்டு கண்டுவெள் ளேறுகண் டீரமுன் பல்லோர்
கொண்டு நின்றதுங் கண்டனன் கொற்றவர் பெருமான்.

(இ - ள்.) அரசர் தலைவனாகிய ஏமகண்டராசன் பீடத்திற்பொருந்திய எல்லாப்பொருள்களையுந் தகுதியுடனெதிரேபார்த்து, தேவர்களேயே யுருவமாகவுடைய பசுவினைக்கன்றுடன் வரக்கண்டு, பார்த்துக் கண்ணெச்சில்கழியும்படி முன்னரேபலர் கொண்டுவந்தவற்றையுங் கண்டனன். எ - று. (அக)

தமர்க ளாயினர் தமனிய வாழிபூ ணாதி
விமல மல்கிய கையுறை வியந்தனர் கொடுத்தா
ரமரின் மேம்படு மரையர்க ளனைவருந் திறையிட்
டிமிழு மன்பொடு மெதிர்பணிந் தெழுந்தனர் நின்றார்.

(இ - ள்.) உறவினராயுள்ளவர்கள் பொன்மோதிரங்கள் ஆபரணங்கள் முதலியவற்றைப் புனிதமிக்க காணிக்கையாகக்களித்துக் கொடுத்தார்கள். போர்த்தொழிலின் மேம்பட்ட அரசர்களெல்லாருங் கப்பங்களைச் செலுத்திவிளங்கும் ஆசையுடன் எதிரேவணங்கியெழுந்துநின்றார்கள். எ - று. (அஉ)

31

பண்ணி நின்றமால் களிற்றினைப் பாகன்முன் னுறுப்ப
நண்ணி யேறினா னாயகி சிவிகையி னடந்தா
ளெண்ணில் வார்கொடி கவிகைபிச் சங்களீண் டினவான்
மண்ணுமு விண்ணமு மதிர்தர வதிர்ந்தவார் முரசம்.

(இ - ள்) அலங்கரித்திருக்கின்ற பெரிய யானையைப் பாகனானவன் முன்னே செலுத்த, எமகண்டராசன் அதனைப் பொருந்தியேறினன். அவன் மனைவி பல்லக்கி லிவர்ந்து சென்றனள். கணக்கில்லாத நெடிய துவசங்களும் குடைகளும் மயிற்குஞ் சங்களும் நெருங்கின. பூவுலகமுந் தேவலோகமும் அதிரும்படி வாரிற்கட்டிய பேரிகைகளொலித்தன. எ - று. (௮௩)

அரசர் தத்தம வரிசையொ டொருபுடை யடுத்தார்
பரசு தேர்பரி மாபல யானைதா னைகளும்
விரசி யோர்புடை மிடைந்தன விண்ணவ ரிறைபோற்
புரசை மால்களி றூர்ந்துலாப் போந்துமீண் டடுத்தான்.

(இ - ள்.) மன்னவர்கள் தங்கடங்கள் வரிசைகளுடன் ஒருபக்கலில் வந்தார் துதிசெய்யத்தக்க தேர்களும் குதிரைகளும் யானைகளும் சேனைகளும் கலந்து ஒருபக்கலில் நெருங்கின. (எமகண்டன்) தேவர்கட்கரசனான இந்திரனைப்போல, முக படாங்கட்டிய பெரிய யானையிலேறிப் பவனிசென்று திரும்பிவந்தனன். எ-று. (௮௪)

கோயில் வாய்தலி னிழிந்தனன் கோடணை புரிந்த
பாய வெல்லையிற் படுத்தபொற் பலகைமே லிவர்ந்து
மேய மாதொடு நின்றனன் மின்னிடை மடவார்
தூய பாலடி சொரிந்துநீ ராற்கழீஇத் துடைத்தார்.

(இ - ள்.) அரண்மனைவாயிலி லிழிந்தனன். அழகுசெய்துள்ள நல்ல விடத்திற்படுத்த அழகிய பலகைமேலிறங்கிப் பொருந்திய மனைவியுடன் (எமகண்டன்) நின்றனன். மின்னல்போலும் (நுண்ணிய) இடையையுடைய (மாங்கல்யமணிந்த) மாதர்கள் புனிதமாகிய பாலினைக் காலிற்பெய்து நீராற்கழுவி (அதனைவெண்பட்டால்) துடைத்தார்கள். எ - று. (௮௫)

அங்கு ரங்கிளர் பாலிகை யவிர்மணி விளக்குப்
பொங்கு பூரண கும்பமும் பூங்கரத் தேந்தித்
தங்கு மாசையங் கரகநீர்த் தாரைமிக் கொழுக்கி
மங்க லத்தொடு மும்முறை வலஞ்செய்து பெயர்ந்தார்.

(இ - ள்.) முளைகள் விளங்கும் பாலிகைகளும், பிரகாசிக்கின்ற மாணிக்க தீபங்களும், நிறைந்த பூரணகும்பங்களும் அழகிய கைகளிற்றாங்கி, அழகுபொருந்திய பொற்கரகநீரைத் தாரையாக மிகவுமொழுக்கி, மங்கலப்பாடல்களுடன் மும்முறை வலமாகச் சுற்றிச் சென்றார்கள். எ - று. (௮௬)

மணியி ழைத்தபா துகையெதிர் வைப்பமே லிவர்ந்து
பிணியி ழைத்துவைத் தனையவேற் பெருந்தகைக் குரிசி
றணியி ழைத்திரள் சுமந்தனன் றுணைவியுந் தானு
மணியி ழைத்தவுண் மனையடுத் தாதனத் திருந்தான்.

(இ - ள்.) இரத்தினங்களிழைத்த பாதுகையை யெதிரே வைப்ப அதன்மீ தேறி [அணிந்து] துன்பத்தைச் செய்தலைத்தாற்போன்ற வேலாயுதமேந்திய பெருந் தகைமையுடைய ஏமகண்டமன்னன் தானும் மனைவியுமாக, அழகுசெய்து விளங்கிய அரண்மனைக்குட் சென்று பீடத்திலிருந்தனன். எ - று. (அஎ)

தேசி கப்பிரான் செல்வனை யுடன்கொண்டு சென்று
பூசை மண்டபம் புகுந்துபின் கிரியையும் புரிந்து
நேச மல்கிய விண்ணவர் தமையெலா நினைந்து
கூசி நின்றல ரஞ்சலி கொண்டெதிர் தூவி.

(இ-ள்) செல்வமிக்க ஏமகண்டனை ஆசிரிய நாயகன் உடன்கொண்டுசென்று பூசை மண்டபத்தை யடைந்து, பிறகு (செய்யவேண்டிய) கிரியைகளையுஞ் செய்து, அன்புநிறைந்த தேவர்களை யெல்லாந் தியானித்து, மயிர்க்குச்செறிந்து, நின்று புஷ்பாஞ்சலி சமர்ப்பித்த எ - று. (அஅ)

வேந்தன் மைந்தனை விதியுளி மனுப்புனை வொட்டப்
போந்த யாவருந் தத்தம திடமினி புகுந்திங்
கேந்த லின்னமும் வேண்டுழி யெய்துக வென்றா
சாந்த மென்மொழி யாலவர் தமைவிடுத் திருந்தான்.

(இ - ள்.) சோமகாந்தராசன் புதல்வனாகிய ஏமகண்டனை மந்திரவிதிப்படி பட்டாபிடேகஞ் செய்யவந்திருந்த வெல்லோரும் இனித் தங்கடங்க ளிடங்கட்குச் சென்று, இன்னும் அரசன் விரும்பியகாலத்தில் வருவீர்களாகவென்று, மெல்லிய இத வார்த்தைகளால் அவர்களைச் செலவளித் தனுப்பியிருந்தனன். எ - று. (அக)

சோம காந்தனுந் துணைப்புயச் சுமையொழிந் தனமென்
றேம மார்ந்தன னேமகண் டனுமினி தெழுந்தங்
கோம மாதிசெய் குரவனை யுவந்துபூசி த்துக்
காமம் யாவையுங் கைகவி தரமிகக் கொடுத்தான்.

(இ - ள்.) சோமகாந்தராசனும் (நமது) இருதோள்களிலிருந்த சுமையை யொழிந்தோமென்று சந்தோஷமடைந்தனன். ஏமகண்டனும் களிப்புட னெழுந்து அவ்விடத்தில் ஓமமுதலியவற்றைச் செய்த ஆசிரியனை விருப்புற்றுப் பூசைசெய்து, அவன் விரும்பியவற்றை யெல்லாங் கையானது கவியும்படி மிகுதியாகக் கொடுத்தனன். எ - று. (கo)

பெரிய மாதவர் பேணுநல் குரவினர் மறையோர்க்
குரிய யாவையுந் தானமு முளமமை தரவுய்த்
தரிய ஞாதியர் குரவர்வேற் றரையர்க ளோடும்
பரிவு தீர்தரப் பலவகை யடிசில்கை தொட்டான்.

(இ - ள்.) சிறந்த பெருந்தவமுடையவர்கள் - காப்பாற்றத்தக்க வறுமையாளர்கள் - வேதியர்கள் முதலானவர்கட்குரிய வெல்லாவற்றையுந் தானங்களையும் மனதிற்குப் பொருந்தக் கொடுத்து, அன்புபாராட்டற்கரிய தாயமாக்கள் - ஆசிரியர்கள் - மறுதேசத்து மன்னர்கள் ஆகிய இவர்களுடன் துன்பமகலப் பலவகைப்பட்ட உணவுகளைப் புசித்தனன். எ - று. (கக)

துகிலும் பூண்களுந் துரகமும் வேழமுந் தேரு
மகிலங் காவல ராகிய வரையர்க ளமைச்சர்
புகலும் பாவலர் நாவலர் பொருநரா தியர்க்கு
முகிலு நாணுறப் பொழிந்துகாத் தனன்புவி முழுதும்.

(இ - ள்.) வத்திரங்களும் ஆபரணங்களும் குதிரைகளும் யானைகளும் தேர்களும (முதலியவற்றை) உலகினைக் காப்பவர்களாகிய அரசர்கள்-மந்திரிகள்-சொல்லுகின்ற பாவல்லபமுடையவர்கள் - நாவல்லபமுடையவர்கள்-பகைஞர்கள் முதலிய வெல்லோருக்கும் மேகமும் (ஈகையாலிவனை யொத்திலேமெண)நாணமடையும்படி (ஏராளமாகச்) சொரிந்து உலகமுழுவதையும் அரசுசெய்தனன். எ - று.

பாவலர் நாவலரென்பன கல்விவல்லோரையே யுணர்த்துமாயினும், பாவல்லவர் கவிகளை யியற்றலில் வல்லோரென்றும், நாவல்லவர் நூற்பொருள்களை யெடுத்துக் கூறலில் வல்லோரென்றுங் கொள்க. (கஉ)

இன்ன வாறபி டேகமன் னவரினி தெய்தி
னன்னர் தாமற நீதிபே ராயுளான் மனைவி
துன்னு கான்முளை துவன்றிருஞ் செல்வம்வான் கதியு
மென்ன காமமு மெண்ணியாங் கெய்திவாழ் குவரால்.

(இ - ள்.) இந்த வகையாக அரசர்கள் இனிதாகப் பட்டாபிடேகஞ் செய்யப் பெறுவார்களாகில், நன்மையாகிய தருமம் - நீதி - தீர்க்காயுள் - உத்தமமனைவி - பொருந்திய புத்திரர்கள் - தோன்றுகின்ற பெருஞ்செல்வம் - சிறந்த முத்தி முதலியனவும் விரும்பிய வெல்லாவிருப்பங்களும் விரும்பியவகையே யடைந்து வாழ்வார்கள். எ-று.

இதுமுதலிரண்டு செய்யுள்களால் முறைப்படி பட்டாபிடேகஞ் செய்யப் பெற்ற அரசன் பெறும் போகத்தையும், அவன் நாட்டிற்குண்டாகுஞ் செழிப்பையும் முறையே கூறுகின்றார். (கங)

அனைய மன்னரா லரசுசெய் திடப்படு நாடு
மினைய வன்பிணி நல்குர விடாிவை யின்றி
மனைதொ றும்பசுப் பான்மிகுத் திடமதி தோறுங்
கனைம ழைப்பெய லுறப்பெரு வளத்தொடு கவினும்.

(இ - ள்) அப்படிப்பட்ட அரசர்களால் இராசரிகஞ் செய்யப்படுகின்ற நாடும் நெருங்கிய வலிய வியாதிகள் தரித்திரம் துன்பம் இவை முதலியனவில்லாமல் வீடுகளிலெல்லாம் பசுக்கள் பாலைப்பெருக்கும்படி மாதந்தோறும் ஒலிக்கின்ற மேகமானது மழை சொரிதலடையப் பெருவளங்களுடன் அழகுற்று விளங்கும். எ - று. (க௪)

மறுவி லந்தணீ ரேமகண் டப்பெயர் மைந்தன்
பொறுமை மண்மட மாதினைப் புல்லிய துரைத்தா
முறுதி யெய்திய மதியொளிப் பெயரினு னவனை
நிறுவி வல்வனம் புகுந்தவா வினிநிகழ்த் துதுமால்.

(இ - ள்.) குற்றமில்லாத அந்தணர்களே! ஏமகண்டனென்னும் இராசகுமாரன் பொறுமையுடையபூமிதேவியாகியகன்னிகையைக்கலந்த [பட்டாபிடேகஞ்செய்து கொண்ட] வகையை (இதுகாறும்) உரைத்தோம். மனுேதிடங்கொண்ட சோமகாந்த

ராசன் அவ்வேமகண்டனை (நகரத்தில்) நிறுத்தி, வலிய வனத்திற்குச் சென்றவகையை இனிக்கூறுவாம் (என்று சூதமுனிவர் கூறலாயினர்.) எ - று.

மண் மடமாது இதில் மடமை - இளமை. பூமிக்கு இளமையாவது வளமுற்றிருத்தல். மதியொளிப் பெயரினனென்றது—மதி - சந்திரன்; சோமன். ஒளி காந்தி. என்பதனால் சோமகாந்தனெனக.

பட்டாபிடேகப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - கூ०எஎ.

சோமகாந்தன்வனம்புகுபடலம்.

மதியொளிப் பெயரினான் வனத்திற செல்லுவான்
கதிதரு மைந்தனைக் கனிவி னோக்குபு
நிதியினு முன்னவர்யா னிகழ்த்து நீதியைப்
பொதிவதுன் கடன்வனம் புகுவ தென்கடன்.

(இ - ள்.) சோமகாந்தனென்னும அரசன் வனத்திற்குச் செல்லும்படி நற்கதியையுதவும்மகனாகிய ஏமகண்டனை ஆசையோடுபார்த்து, யானமுன்னர்க்கூறியநீதிமார்க்கத்தை உன் செல்வத்தைக்காட்டிலும் (விசேடமாய்) பாதுகாப்பது உன்கடனாகும். வனத்திற்குச்செல்வது (இனி) என்கடனாகும். எ - று.

புத்திரப்பேறில்லோர் புத்தென்னும் நரகையடைவராதலின் அதனையொழிக்கும்படிபிறந்து, நல்வழியினிற்றலின் ஏமகண்டனைக் கதிதருமைந்தனென்றார். (க)

பதியுள படையுள பாங்கிற் றேர்தரு
மதியுள வமைச்சுள மனுசெய் நூலுள
நிதியுள பலவுள நினக்கி ருந்துணை
விதியுள தெனக்கென வினைந்தெ ழுந்தனன்.

(இ - ள்.) மகனே! உனக்குநகரங்களுள்ளன. சேனைகளுள்ளன. சமீபத்தில் தேர்ச்சியுற்றமனமுடைய மந்திரிகளுளர். மனுவாற்செய்யப்பட்ட நூல்களுள. பெரிய துணையாகச் செல்வங்களுள. பலவுமுள்ளன. எனக்குவிதியுள்ளது என்றுகூறித்துண்ணென்றெழுந்தனன். எ - று. (உ)

கதமுமிழ் வேலினான் கடையி னீங்குமுன்
சுதன்மையு மமைச்சருந் துவன்று சுற்றமு
மதநகர் மாக்களும் வந்த மன்னரு
மிதமுறு மைந்தரு மெவரு மீண்டினார்.

(இ - ள்) கோபத்தைச் சிந்தும் வேலையுடைய சோமகாந்தன் அவ்விடத்தை நீங்குமுன்னரே (அவன்மனைவியாகிய) சுதன்மையென்பாளும், மந்திரிகளும், நெருங்கிய உறவினரும், பெருமைபொருந்திய அந்நகரவாசிகளும், (பட்டாபிடேகத்திற்கு) வந்த அரசர்களும், நன்மைபொருந்தியசிறுவர்கள் யாவரும் (அரசன்புடையே) நெருங்கினார்கள். எ - று. (௩)

திரண்டவர் புடைவரத் திகழ்சு ரோசமீ
ரிரண்டுசென் றிளமரக் காவுஞ் சூழ்ந்திடைக்
கரண்டமுங் கம்புளுங் கலந்த பொய்கையை
முரண்டபு சிந்தையான் முன்னி வைகினன்.

(இ - ள்.) மயக்கற்ற மனமுடைய சோமகாந்தன், அவர்கள் புடைசூழ்ந்துவர, விளங்குகின்ற நான்கு குரோசதூரஞ்சென்று, இளமரச்சோலையுஞ் சூழ்ந்து, இடையே நீர்க்காக்கையுஞ் சம்பங்கோழியும் (பலபறவைகளும்) வசிக்கின்ற தடாகத்தை யடைந்து தங்கினன். எ - று. (௪)

அருந்தவத் தோர்களை யந்த ணாளரைத்
திருந்துற வணங்குபு திரளை நோக்கியே
யிருந்திட வேண்டுமா லெவரு மென்றனன்
வருந்தினின் றவரெலாம் வணங்கிச் சொல்லுவார்

(இ - ள்.) அரிய தவசிகளையும் வேதியர்களையுஞ் செவ்வையாகப் பணிந்து (உடன்வந்தவர்களாகிய) கூட்டத்தைப்பார்த்து, யாவரும் (இதுவரையில்) நிற்கவெனக் கூறினன் அவர்களெல்லாம் வருத்தத்தோடும் வணக்கத்தோடுஞ் சொல்லத்தொடங்கினார்கள். எ - று.

அருந்தவத்தோர்களும் அந்தணாளரும் வருந்திநின்றும், திரளாகிய வனை யோர் வணங்கிநின்றுஞ் சொல்லுவாரென முடித்துக்கொள்க. (௫)

அங்கியின் வெம்மையு மறலின் றண்மையுஞ்
செங்கதி ரிடையொளிச் செறிவு மாக்கையிற்
றங்கிய வாவியுந் தகைய வெங்கள்பாற்
பொங்கிய கருணையை புடையி னீங்கிலேம்.

(இ - ள்.) தீயினிடத்திற் சூடுமையும் நீரினிடத்திற் குளிர்ச்சியுஞ் செவந்த கிரணத்தையுடைய சூரியனிடத்தில் ஒளிமிகுதியும், சரீரத்திற் பொருந்திய உயிரும் போல எங்களிடத்திற் கருணைமிக்குடையவனே! உன்னருகிலிருந்து (நாங்கள் ஒரு போதும்) நீங்கமாட்டோம். எ - று. (௬)

நீங்கின மாயினு நிலவை நீத்திரு
ளோங்கிய விரவென வுன்னை நீத்துமுன்
றுங்கிய வனப்பெலாந் தளரு மாநகர்
யாங்களெவ் வாறுவாழ்ந் திருத்து மேந்தலே.

(இ - ள்.) அரசனே! (ஒருவேளை யுன்னைப்) பிரிந்தோமானாலும், சந்திரனை யொழித்து இருண்மிகுந்த இரவைப்போல உன்னைப்பிரிந்து முன் பொருந்திய அழகெல்லாந்தளரும் (ஆதலின்) சிறந்தநகரத்தில் யாங்களெவ்வாறு வாழ்ந்திருப்போம். எ-று.

வே று.

முந்தப் புண்ணிய மெண்ணில முயன்றனை யதனு
லெந்தத் தீர்த்தமோ வெப்பெருந் தவத்தரோ வுடம்பிற்
பந்தித் தாருயிர் பருகுநோய் பாற்றுவர் வனம்யாம்
வந்தப் போதுடன் மாநகர் வருகுது மென்றார்.

(இ - ள்.) பூர்வத்தில் எண்ணில்லாத புண்ணியகருமங்களைச் செய்ததனையாத லால், உடலிற் கலந்து அரிய வுயிரைப்பருகும் கொடுநோயை எந்தப் புண்ணியதீர்த்த மாவது எந்தப் பெருந்தவசிகளாவது ஒழிப்பார்கள். (ஆதலால்) யாங்களும் (உன்னு டன்) வனத்திற்கு வந்து, அப்பொழுது (நமது) சிறந்த தேவநகரத்திற்கு உன்னுடன் வருகிறோமென்று சொன்னார்கள். எ - று. (அ)

திங்க டங்கிய பெயரினன் செப்புவ னகரீர்
தங்கி யில்லறங் காத்தபின் றனிவனத் தேகத்
துங்க நன்மறை மொழிந்ததைத் துகளற முடிப்ப
விங்கு வன்பிணி யெய்திய திரங்கலிர் நீயிர்.

(இ - ள்.) சந்திரனை முதலாகக்கொண்ட பெயரையுடையவன் [சோமகாந் தன்] சொல்லுகின்றான்: நகரவாசிகளே! நகரிற் பொருந்தி இல்லறத்தை யநுஷ்டித்த பின் தனியாக வனத்திற் செல்லும்படி புனிதமாகிய நல்ல வேதங்கள் பிரதிபாதித்த தைக் குற்றமற நிறைவேற்றும்படி இப்பொழுது வலிய பிணியானது வந்து சம்பவித் தது. (அதற்காக) நீங்கள் மனமிரங்காதீர்கள். எ - று. (௯)

பரந்த தொன்மரம் பாடுறும் பதத்துவீழ் போல
வரந்தை வந்துழி யருமகன் றாங்குதற் காஞன்
புரந்து நுங்களை யெம்மினும் புகழ்பெறும் போமி
னிரந்து ளேன்வரம் யான்வனம் போவதற் கென்றான்.

(இ - ள்.) பரவிய ஆலமரமானது அழிவுறுங்காலத்து (அதற்குதவி செய்யும்) விழுதுபோலத் துன்புற்றகாலத்தில் என் அரிய புத்திரன் (உலகினைத்) தாங்குவதற் காயினன் (அவன்) உங்களைக்காத்து எம்மைப்பார்க்கிலும் புகழ்பெறுவான். (திரும்பிச்) செல்வீர்கள். யான் வனத்திற்குச் செல்வதற்கு வரம் யாசித்தேன் (அதனைக்கொடுக்க வேண்டும்) என்று கூறினன். எ - று.

தொன்மரம் பாடுறும் பதத்து வீழென்றதை,

நாலடியார்.

"சிதலை தினப்பட்ட வால மரத்தை
மதலையாய் மற்றதன் வீழூன்றி யாங்குக்
குதலைமை தந்தைகட் டோன்றிற்றான் பெற்ற
மதலை மறைப்பக் கெடும்."—என்பதனானுணர்க. (௧௦)

இறைவ னாணையை மறுப்பதற் கஞ்சின ரிருந்தா
ருறையு மாநகர் மாந்தர்க ளொளிவிழி யுறைப்ப
நிறையு மார்வநோ யலைத்திடு நெஞ்சொடு நின்றான்
முறையி னற்புவி தாங்கிய முழவுத்தோண் மைந்தன்.

இ - ள். பெரிய அந்நகரவாசிகள் அரசன் கட்டளையைத் தப்பபதற்கு அஞ்சி, ஒள்ளிய விழியினின்று நீர்த்துளி சிந்த விருந்தார்கள். முறைப்படி பூமியைத்தாங்கிய முழவினை யொத்த தோளை யுடைய மகனாகிய ஏமகண்டன் நிறைவாகிய ஆசை நோயானது துன்புறுத்து மனத்துடனின்றான். எ - று. (௧௧)

கவலை மைந்தனைக் கலைமதிப் பெயரினோ னோக்கிச்
சவலை நெஞ்சினை தசரதன் மொழிதவ றாது
குவலயம் புகழ் இராமனுங் குறுகினன் கான
மவல மெற்றினுக் கதுவன மிதுவன மன்றே.

(இ - ள) துன்படைகின்ற மகனைச் சோமகாந்தன் பார்த்து, மெலிந்த மனமுடையவனே! தசரதசக்கிரவர்த்தியின சொல்லைத தவறாமல் உலகமானது புகழத்தக்க இராமபிரானும வனத்தைக்குறுகினன். கவலையுறுதல் யாதுக்கு? (விஷயவாதனை யுற்றோருக்கு) அதுவே வனம் (விஷயவாதனை யறறோருக்கு) இது வனமல்ல. எ - று.

சுகம டுபபினுந துன்பமே விளைப்பினுங் குரவர்
புகலி னுஞ்சொலி னிற்பதே புத்திரா தரும
மகவி ருமபதி பேர்கென வடியிணை பணிந்து
மகனம ருங்குறு மன்னையை வலவினாந தடுத்தான்.

(இ - ள.) சுகத்தையுண்டுசெய்தாலும் துக்கத்தையுண்டுசெய்தாலும் குரவர் கூறுஞ் சிறந்தசொறபடி நிற்பதே மைந்தர்களுக்குரியதர்மமாம. (ஆதலின்) விசாலமான பெரிய நகரத்திறகுச செல்கவெனக்கூற, புதல்வனான ஏமகண்டன் (தந்தையை) வணங்கி அருகிலுள்ள தாயை அதிகவிரைவாக அடுத்தனன. (கரு)

ஒழுகு கட்புன லிருகளபா தத்துறு துகளைக்
கழுவி மேலவிழுந் தாறழினன கனிவுளத் தன்னை
தழுவி மைந்தனை யெடுத்துமை தயங்குகட் புனலான்
மெழுது சந்தனப புயத்தினைக் கழீஇனள் விளம்பும.

(இ - ள்.) ஏமகண்டன் சிந்துகின்ற கண்ணீரால் (தன்தாயின்) இருபாதத்திற் பொருந்திய தூசுகளைக்கழுவி மேலேவிழுந்தழுதனன். (அவன்தாய)மகனையெடுத்துத் தழுவிமைதீட்டிய தன கண்ணீரால் மகனது சந்தனமபூசிய தோள்களைக் கழுவிச சொல்லுவாள. எ - று. (கசு)

தொடுத்த வூழினைச சுரர்களு நீக்குவா ரிலலை
யடுத்த வூழினுக் கரற்றியென னுவது மைந்தா
விடுத்தி யின்னலை விக்கினந் தீர்த்துவேண் டுவன
கொடுத்தல் செய்வது குஞ்சரத தனிமுகத தெய்வம்.

(இ - ள்.) சந்தித்தவூழ்வினையை நீக்குபவர்கள் தேவர்களினுமிலர் (ஆதலால்) வந்த வூழ்வினைக்கு அழுது ஆகத்தக்கது யாது? (ஒன்றுமின்று) மகனே! துன்புறுதலைவிடுக. இடுக்கண்களைந்து விரும்பியவற்றைக் கொடுக்கவல்லது ஒப்பில்லாத யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுளேயாம். எ - று.

ஆத லாற்கண பதியையா ராதனை புரியா
வேத நீங்கியென் னிருமுது குரவர்கண் மீண்டு
போத வேண்டுமென் றிரந்துகொள் புகுந்த ரிடையென்
றோத வோமென்று விடைகொண்டா னலமினைப் புரய்ப்போன்.

(இ - ள்.) ஆனபடியால், விநாயகக் கடவுளை யாராதனைசெய்து, [illegible] மென்றாய்த்தந்தையரிருவரும் துன்பமொழிந்து மீண்டும் (சுகித்து) [illegible]

மென்று யாசித்து வரங்கொள்க. (இனிக்கணமேனுந் தாழாது) நகரத்திற்குச் செல்க வெனக்கூற, உலகைக்காப்போனாகிய எமகண்டன் ஓமென்று உத்திரவு பெற்றுக் கொண்டனன். எ - று.

ஓமென்பதும் ஆமென்பதுமொக்கும். (௧௬)

மீண்டெல் லோர்களும் புடைவர வியனக ரெய்தி
யாண்டு மாநிலங் கணபதி பூசையு மாற்றி
வேண்டி வாழ்ந்தனன் விண்ணவர்க் கரசனே யென்ன
மாண்ட கேள்வியி னெமகண் டப்பெயர் மன்னன்.

(இ - ள்.) மாட்சிமைப்பட்ட நூற்கேள்வியையுடைய எமகண்டராசன் தேவர்களுக்கிறைவனான இந்திரனைப்போல, எல்லோருந் தன்னைப்புடைசூழ்ந்துவரத் திரும்பி, பெரிய பூமியை யரசுசெய்து விநாயகபூசையுஞ்செய்து அவரைப் பிரார்த்தித்துவாழ்ந் திருந்தனன். எ - று. (௧௭)

சோம காந்தனுஞ் சுதன்மையும் வனம்புகத் துணிந்தா
நாம வேற்கரச் சுலபனு ஞானகெம் மியனுந்
தாமு மாங்குடன் சார்ந்தனர் நால்வருந் தழைத்த
காமர் மால்வனங் கலந்தனர் சிலபகல் கழித்தார்.

(இ - ள்.) சோமகாந்தமன்னனும் (அவன்மனைவியாகிய) சுதன்மையும் வனம் புகவிரைந்தார்கள். அச்சந்தரும் வேலேந்திய கையையுடைய சுலபனும் ஞானகெம் மியனும் (ஆகியமந்திரிகள்) அவைகளோடுசென்றார்கள். ஆக நால்வர்களும் செழித் துள்ள அழகிய பெரிய வனத்தையடைந்து சிலதினங்கள் கழித்தார்கள். எ-று. (௧௮)

சூழ்ச்சி முற்றிய வமைச்சர்க ளிருவருஞ் சுவைத்தேன்
வீழ்ச்சி முற்றிய கிழங்குகாய் மென்கனி கொணரா
வாழ்ச்சி முற்றிய மன்னனோ டனைவருங் கைதொட்
டாழ்ச்சி முற்றிய வுளந்திரி யாரதர் நடந்தார்.

(இ - ள்.) ஆலோசனைமிக்க மந்திரிகளிருவரும், சுவைபொருந்தியதேன்-முதிர் ..ந்துபருத்தகிழங்குகள்-காய்கள்-மெல்லிய பழங்கள் (முதலியவற்றைக்) கொண்டுவந்து, வாழ்வுமிக்க மனமானது திரியாதவர்களாகி (அரசனையும் அவன் மனைவியையுந் தொடர்ந்து) வழிநடந்து சென்றார்கள். எ - று. (௧௯)

இன்ன வாறவ ரிடைவனத் தியங்குழி வேந்தன்
முன்ன ரீட்டிய தவப்பயன் முழுவது மடுப்பத்
தன்னை நேர்வருந் தாபதப் பிருகுநோற் றிருக்கு
நன்ன ராச்சிர மத்தினுக் கடுப்பநண் ணினரால்.

(இ - ள்.) அவர்கள் இவ்வகையாக நடுவனத்திற் சஞ்சரிக்கையில், சோமகாந்தன் பூர்வத்திற்செய்த தவப்பயன் முழுவதுஞ் சேர, தனக்குச் சமானமில்லாத தவத்தையுடைய பிருகுமுனிவர் தவஞ் செய்துகொண் டிருக்கும் நல்ல ஆச்சிரமத்திற்குச் சமீபமாக அடைந்தார்கள். எ - று. (௨௰)

பருதி நாயக னுருப்பவிர் வெப்பினும் பரிவுங்
கருதி னருளந் தனக்குநோய் காட்டும்வன் பரல்கண்

மருவி யேற்றிழி வாகிய வழியிய விளைப்பு
மொருவ வாங்கொரு தடாகத்தி னீள்கரை யுற்றார்.

(இ - ள்.) சூரியபகவான் பூரணமாகப் பிரகாசிக்கின்ற வெப்பத்தினாலாகிய துன்பமும், நினைத்தவர்களுடைய மனதிற்குத் துன்புசெய்யும் வலிய பருக்கைக்கற்கள் பொருந்தியேறியிறங்குவனவாகிய வழிநடந்த விளைப்பும் நீங்கும்படி அவ்விடத்துள்ள ஒரு தடாகத்தின் நெடிய கரையை யடைந்தார்கள். எ - று. (உக)

வேறு

வண்டுவரி பாடமது விண்டொழுகும் வாச
புண்டரிக மோடுபல பூத்திரள ணிந்து
கண்டவர்க ணெஞ்சுகட வாதகொர்வ னப்புக்
கொண்டுகுளி ராங்குதடங் கண்டுமகிழ் கூர்ந்தார்.

(இ - ள்.) வண்டுகள் இசைப்பாட்டுப்பாடவும், தேனானது பெருக்கெடுத்துப் பாயும் வாசனைதங்கிய தாமரையுடன பலமலர்த்தொகுதிகளைப் பெற்றதும், (தன்னைக்) கண்டவர்களுடைய மனமானது அப்புறஞ் செல்லவொட்டாதது மாகிய அழகுற்றக் குளிர்ச்சிபெற்ற ஓர்தடாகத்தைக்கண்டு களிப்புமிகுந்தார்கள். எ - று. (உஉ)

அன்புவிர வின்சொலின ரும்பயன்வி ளைத்துத்
தன்புடைய டுத்தவர்த மைத்தழுவி யணைந்தோர்க்
கென்புமுரி யாரின்மண மீர்ங்குளிரி ளங்கா
றன்பமற வந்துதவு தோயநிறை கண்டார்.

(இ - ள்) அன்பானது கலந்த இன்சொற்களால் அரிய பலனை விளையச்செய்து, தன்னிடத்திற்கு வந்தவர்களைத் தழுவி, அவர்கட்குத் (தமதெலும்பையுங் கொடுத்தற்குரியவரைப்போல,) மணமமைந்தமிக்கக்குளிர்ச்சியுடைய இளங்காற்றானது (அடுத்தோர்) துன்பமகல வந்து வீசப்பெற்ற நீர் நிறைவைக்கண்டார்கள். எ-று. (உ௩)

தெளிந்துகுளிர் கூர்ந்தினிமை சேர்ந்துறுப யந்தே
டளந்தறியொ ணாதவரி னாக்குமுப காரம்
வளர்ந்திடுமெ னும்பனுவல் வாய்மையென மாவு
முளர்ந்துதிரி புள்ளுமற லுண்டெழுவ கண்டார்.

(இ - ள்.) தெளிவுற்று (முகக்) குளிர்ச்சிமிகுந்து இனிமையுற்றுப் பொருந்திய பயனுடன் (இவர் இவ்வளவினரேயென்று) அளவிட்டறியப்படாதவரைப்போல [தெளிவாகி, குளிர்ச்சிமிகுந்து, சுவைபொருந்தி நெருங்கிய நீருடன் அளவிடப்படாதவர்போல ஆழ்ந்து] எல்லோருக்கும் உபகாரத்தைப் பெருக்குமென்னும் நூலினுண்மையைப்போல மிருகங்களுங் களிக்கொண்டு திரியும் பறவைகளும் நீரைப்பருகி யெழுவனவற்றைக் கண்டார்கள். எ - று. (உ௪)

பழங்களுறு வன்பசிய டப்பமுனி வோர்கள்
கிழங்குகொடு நீத்தகிளர் தாமரைக ளைக்கண்
வழங்குகட ரோன்கதிரின் வாடுநிலை நீத்தோர்
சுழங்குவர்க ளென்னவிரி சாம்பலவை கண்டார்.

(இ - ள்.) துன்பம்பொருந்திய வலிய பசியைத் தணிக்கும்பொருட்டு முனிவர்கள் கிழங்கை யெடுத்துக்கொண்டு விலக்கிய விளக்கமமைந்த தாமரைக்கொடிகள் கரையினிடத்திலே சூரியன் வீசுங் கிரணங்களால் வாடி, நிலையினின்று நீங்கினவர்கள் துன்பமடைவார்களென்று சாட்சி கூறுவதைப் பார்த்தார்கள். எ - று. (௨௫)

திரண்டுகரை சேரவரு சேல்கவர வாடுங்
குரண்டமெதி ராழ்ந்துகயல் கொண்டுமிசை வந்துண்
கரண்டம்வறி யோர்க்குதவு றாதுகளித் துண்ணு
மிரண்டுமறி யார்செயலி யம்புவது கண்டார்.

(இ - ள்.) கூட்டங்கொண்டு கரையை யடையும்படி வருகின்ற சேலமீன்களைக் கொள்ளைகொள்ளும்படி சுழன்று திரியுங் கொக்குக்கெதிரே, நீரில் மூழ்கிக் கயல்மீன்களை வாயிற்கொண்டு (கரையின்) மேலேறிக் உண்ணுகின்ற நீர்க்காக்கையானது, வறிஞர்களுக்குக்கொடாமற் சந்தோஷித்துண்ணும் நன்மையையுந் தீமையையு முணராதவர்களது செயலைக் காட்டாநிற்ப, எதிரே கண்டார்கள். எ - று. (௨௬)

அன்றிலும கன்றிலுமி ருந்துணையி னீங்கா
தொன்றியமு யங்குசிறை யோடிரைக டேர்ந்து
மன்றலகமழ் கோட்டிடைவ திந்துமுதிர் காமங்
கன்றினவ ரன்பினிலை காட்டவெதிர் கண்டார்.

(இ - ள.) அன்றிலும் அணன்றிலும் அரிய துணையாகிய ஒன்றினின் றொன்று நீங்காமல், பொருந்திய கோக்க சிறகுகளுடனே ஆகாரத்தைத்தேடி. வாசம் வீசும மரக்கொம்புகளில் வாழ்ந்து, மிக்க காமம் பழுத்தவர்களுடைய அன்பின்றன்மையைக் காட்டாநிற்ப, எதிரே கண்டார்கள். எ - று. (௨௭)

திங்களைவி ழைந்துமலர் தேங்குமுதம வாடப்
பங்கயம லர்ந்தொளிப ரம்பவொரு சீராய்த்
தங்கியவ னிச்சமொளிர் தம்மினும்வ ருந்தாத்
துங்கமுனி வோர்நிலைமை தோற்றவெதிர் கண்டார்.

(இ - ள்.) சந்திரனை விரும்பி மலர்கின்ற தேனை பொருந்திய குமுதமலர்கள வாடாநிற்பவும், தாமரைமலர்கள் விகசித்து ஒளிசெய்யவும், ஒருதன்மையாகவே பொருந்திய அனிசசமலர்கள், எவரிடத்திலேயும் (உறவினர் பகைவரென்று களியாமல்) வருந்தாமலுள்ள புனிதமான முனிவோர் நிலைமையைக் காட்டாநிற்ப, எதிரே கண்டார்கள். எ - று.

குமுதம் - சந்திரனைக்கண்டு மலர்வது. பங்கயம் - சூரியனைக்கண்டு மலர் அனிச்சம் எப்பொழுதும் மலர்ந்துள்ளது. (௨௮)

மிக்கதிற னுன்மெலியர் தமமின்மிறை செய்தங்
கொக்கவழி யுங்கயவ ரொப்பவுறு மீன்க
டக்கசிறு மீனுடற மைப்பவினி துண்ணு
மெக்கரிவர் புட்கிளைக ளாவெதிர் கண்டார்.

(இ - ள்.) மெலியவர்களிடத்தில், மிக்கவலிமையால் துன்பமுண்டுசெய்து அவர்களுடன் சமானமாக அழிகின்ற கீழ்மக்களைப்போல, பொருந்திய மீன்கள் தகுதி

யாகிய சிறுமீன்களை உடல்பூரிக்கும்படி இனிமையாகவுண்டு, மேலுக்குச்செல்கின்ற பறவைகளுக்கு இரைகளாவதை யெதிரேகண்டார்கள். எ - று. (உகூ)

அன்னமொடு நேமிகுரு காரனுகர் தாரா
மன்னுசிரல் கம்புள்வளர் நாரைமலி போதா
வென்னவும பெப்பவிரை யீந்துசிவ னேரு
நன்னர்நறு நீர்க்கரையி னண்ணுபொழில் கண்டார்.

(இ - ள்.) அன்னத்துடன் சக்கரவாகப்புள் கோழி ஆல்மீன்களைத்தின்னும் தாரா பொருந்திய மீன்குத்தி சம்பங்கோழி வளர்கின்ற நாரை பெருநாரைமுதலிய வெல்லாப் பறவைகளுமடைப்ப (அவற்றிற்கு) உணவைக்கொடுத்து (யாவரையுங்காக்கும்) சிவபிரானையொத்துள்ள நல்லவாசந்தங்கிய நீரின்கரையிற் பொருந்தியசோலையைக்கண்டார்கள். எ - று. (௩0)

வேறு.

மயிலாலுவ குயில்கூவுவ வரிவண்டிசை முரல்வ
பயில்பூவைகள் கிளியோடிசை பலவாதுகள் புரிவ
வயில்வாள்விழி மடவாரென வலர்பூங்கொடி யசைவ
வெயிலாதவர் புறமேகுற விரிபூஞ்சினை மிடைவ.

(இ - ள்.) மயில்கள் நடிக்கின்றன. குயில்கள் கூவுகின்றன. கீற்றுப்பொருந்தியவண்டுகள் இசைப்பாட்டுபாடுவன. பழகிய நாகணவாய்ப்புட்கள் கிளிகளுடன் சொல்லுகின்ற பலவாதுகளைச்செய்கின்றன. கூர்மைவாய்ந்த வாள்போன்ற விழியையுடைய மாதர்களைப்போல மலர்ந்தபூங்கொடிகள் அசைவன. வெயிலைச்சிந்துஞ் சூரியன் புறஞ்செல்லும்படி விரிந்த பூங்கொத்துகள் நெருங்கியுள்ளன. எ - று. (௩க)

குழைவாய்ஞெமிர் முகைவாயவிழ் குளிர்தேனுறை சிந்த
மழைபாமென வளர்சாதகம் வாய்விண்டிடை பருக
வுழையார்மல ரொழிதேனக னுறுவாயிரு கடைவார்
விழைதேனுகர் வனவேவைசயின் மிருகாமுக ரனைய.

(இ - ள்.) விளைவாகிப் பரந்த மொட்டுகள் வாயார்சிந்திய குளிர்ந்த தேன் றுளிகள்சிந்துதலால், வளர்கின்ற சாதகப்புட்கள் (அவற்றை) மழைத்துளிகளாமென்று வாயைத்திறந்து பருகவும், அருகிலிருக்கும் மலரினின்றுபிரிந்த வண்டுகள் அச்சாதகப்புள்ளின்பொருந்திய வாயினது இருபுறத்திலுமொழுகும் விரும்பத்தக்க தேனைப்புசிப்பனவும் வேசையரிடத்தில் மிக்க காமுகரையொத்திருந்தன. எ - று. (௩உ)

வெள்ளத்திர ளிடுவண்டலின் விரிவெண்மண லெக்கர்
கொள்ளச்செழு மதுநுண்டுளி கொட்டிக்குரு மலர்மேற்
றள்ளித்தனை மகரந்தமுந் தளிருந்தக விரவி
நள்ளிற்பிரி யாநந்தன வனமென்னந லக்கும்.

(இ - ள்.) வெள்ளத்தின் மிகுதியானது உண்டாக்குகின்ற நீர்ச்சுழியலால் விரிந்த வெண்மணல்கள் மேடுகொள்ள, செழிய நுண்ணிய தேன்றுளியைச் சிந்தி, நிறம்பொருந்திய மலர்களை மேலேதள்ளி, நெருங்கிய மகரந்தப்பொடியையுந் தளிர்களையுந் தகுதியாகக் கலந்து, குளிர்ச்சியினின்று நீங்காத நந்தனவனம்போலச் சிறந்திருக்கும். (௩௩)

வே று.

இனையபொழில் கண்டவர்க ளெய்தினரி ருந்து
புனையுமனை யெழிலுமிது போல்வதல தென்றார்
நனையவிழு மென்மலர்க ளடைந்துவரு தென்றல்
கனைவெயிலு ழந்ததுயர் காற்றியதை யன்றே.

(இ - ள்.) இத்தகைய சோலையைக்கண்டு அவர்கள் (நால்வரும் அங்கே) அடைந்திருந்து அழகுசெய்த வீட்டின் அலங்காரமும் இதனைப்போல்வதன்று எனக் கூறினார்கள். தேனைச்சொரியும் மெல்லிய மலர்களிற்படிந்துவந்த தென்றற்காற்றானது, மிக்கவெயிலால் வருந்திய துன்பத்தை யொழித்தது. எ - று. (௬௪)

வேயனைய தோளியுடை மேயினளி ருந்தாள்
காயிலைய வேலரசன் கண்படைகொள் கின்றா
னாயிடைய மைச்சர்க ளகன்றுணவு நாடிப்
போயினர்க ளாங்கொருசி றுவனினி துக்கான்.

(இ - ள்.) மூங்கிலையொத்த தோளையுடைய சுதன்மையென்பவள் அருகிற் பொருந்தியிருந்தாள். சோபிக்கின்ற அச்சவடிவாகிய வேற்படையேந்திய சோமகாந்த மன்னன் துயில்செய்கின்றனன். அந்தச்சமயத்தில் மந்திரிகள் ஆகாரங்கொண்டுவருவதை நாடிவிலகிச்சென்றார்கள். அப்பொழுது ஒருசிறுவன் இனிதாகவந்தனன். எ - று.

கண்டனள்சு தன்மையொரு காமருசி றுவனைக்
கொண்டனண்ம கிழ்ச்சிறந்த வேற்குமர னேபோன்
மண்டியத வச்சிறுவன் வந்திடுந லத்தால்
விண்டதுவ ருத்தமென வேண்டியிது விண்டாள்.

(இ - ள்.) சுதன்மையென்பாள் (தனக்கருகே) வருகின்ற அழகிய சிறுவனைக் கண்டு, சிறந்த வேலேந்திய தன் மகனை ஏமகண்டனையே (கண்டாற்) போலக் களிப்புற்று, மிக்க தவத்தையுடைய அச்சிறுவன் (ஆங்கு) வந்த நன்மையால் வருத்தமொழிந்ததென்று விரும்பி, இதனைச் சொல்லலாயினள். எ - று.

கண்டனள் கொண்டனளென்னும் வினைமுற்றுகள் வினையெச்சப்பொருளன.

புண்டரிக மெண்குபுழை வார்கைமத வேழங்
கண்டிரவ முந்தனையுங் கானமிது கண்க
ணண்டரினு முந்தனிய டைப்பவரி தாகு
மிண்டுதிற லாளரென மேவினைநீ யாரே.

(இ - ள்.) புலி - கரடி - துளை பொருந்திய நெடிய கையையுடைய மத யானை - சிங்கம் முதலிய மிருகங்களும் நெருங்கிய இந்த வனத்தில், தேவசாதியாரும் ஒன்றியாக வருதற்கரிதாகும். (அவ்வாறிருப்ப) மிக்க வன்மையுடையாரைப்போல வந்தனை. நீயார்? எ - று. (௬௫)

நின்னுடைய நாமமெது நின்னையினி தீன்ற
வன்னையவள் யாவண்மகி ழையனவன் யாவ
னின்னவனை மெய்தியதெ தற்கிவைய னைத்து
முன்னையுரை யென்னலுமு னிச்சிறுவ னோதும்.

(இ - ள்.) உன்னுடைய பெயர் யாது? உன்னை யினிதாகப்பெற்ற தாய் யாவர்? விரும்பத்தக்க தந்தையாயுள்ளார் யாவர்? இவ்வனத்திற்கு வந்தது யாதுக்கு? இவற்றையெல்லாம் முதலிற் கூறுகவென வினவவும், முனி மைந்தன் (அவ்வினுக் கட்கு விடை) கூறத்தொடங்கினன். எ - று. (௩௮)

இருமையும ளந்துதவ மீட்டுகுலத் துள்ளே
ஒருமைவரும் யான்சிவன னுற்றபெய ரம்மை
பொருவரிய கற்புறுபு லோமையெனை யீன்றான்
பிருகுமுனி வன்வரவு பேணுபுனற் காகும்.

(இ - ள்.) ஒன்றியாகவந்த யான் இம்மை மறுமைப்பலன்களையு மளவிட்டுத் தவத்தைத்தேடுகின்ற முனிவர் குலத்துப் பிறந்தவன். சிவனென்பது எனக்குப் பொருந்தியபெயர். சமானமில்லாத கற்பையுடைய புலோமை யென்பவள் தாய். என்னைப்பெற்ற தந்தை பிருகுமுனிவன். வந்தது விரும்பத்தக்க நீருக்காகும். எ - று.

என்சரித மின்னதல திலையினி யன்னா
யுன்சரித மோதுவனத் தாடுபிணி யாளன்
றன்புடையி ருக்கவரு தன்மையென் பொன்னைப்
பின்புடையி ருத்துமெழிற் பெண்ணரசிக் கென்றான்.

(இ - ள்.) என் சரிதம் இதுவேயன்றி வேறன்று. தாயே! இனியுன் சரித்தை யுரைக்க. திருமகளையும் பின்புறத்திலிருத்தத்தக்க அழகையுடைய பெண்கட்லைவியாகிய உனக்கு நோயாளி யருகிலிருக்க வனத்திலே வந்தகாரணம் யாது? என்று வினவினன். எ - று. (௪௦)

என்றவுட னேசுதன்மை யென்பவட னுள்ளத்
தொன்றுதுய ரத்தனையு மொன்றுமொழி யாமே
நன்றுமொழி செய்துநய னம்புனறு ளிப்பத்
துன்றுமவ லப்புணரி தோய்ந்துருகி னாளால்.

(இ - ள்.) என்று வினவியவுடனே, சுதன்மை யென்பவள் தன் மனதிற் பொருந்திய துயரமுழுவதையுஞ் சிறிதும் மறைக்காமல் நன்றாகக்கூறி, கண்ணினின்றும் நீர்த்துளி சிந்தப்பொருந்திய துக்கசாகரத்தில் மூழ்கி மனமுருகினள். எ - று.

வந்திடுமு னிச்சிறுவன் மல்லலறி வானு
மந்தணர்கு லத்தில்வரு மான்றசிறப் பானு
முந்துமரு ளாலுமுள முடைந்துருகி நீங்கிக்
கந்தமலி தண்புனல்க வர்ந்துகடு கிட்டான்.

(இ - ள்.) வந்த சிவனென்னும் முனிச்சிறுவன் விளக்கமாகிய (தன்) அறிவினாலும், வேதியர் குலத்திற்றோன்றி மேம்பட்ட கீர்த்தியாலும், முற்பட்ட கருணையாலும் மனம் நெக்குவிட்டுக் கரைந்து (அவ்விடம் விட்டு) நீங்கி, மணமிக்க குளிர்ந்த நீரைக் கைக்கொண்டு விரைந்து சென்றனன். எ - று. (௪௨)

வாய்ந்தபுகழ் நைமிசவ னத்துறவிர் சோம
காந்தன்வன மேயதுக ளைந்தனம கிழ்ந்தீர்

வேந்தனவ னற்பிருகு மெய்த்தவன ழைப்பப்
போந்தபடி கேண்மினென வேபுகலுஞ் சூதன்.

(இ - ள்) புகழமைந்த நைமிசாரணியத்திலுள்ள (வேதியர்களாகிய) உற வினரே! சோமகாந்தராசன் வனம்புகுந்ததைக் கூறினேம்; கேட்டீர்கள். அச்சோம காந்தமன்னன் நல்ல உண்மைத்தவத்தையுடைய பிருகுமுனிவன் விளிப்பச் சென்ற வகையைக் கேளுங்களென்று சூதமுனிவன் சொல்லத்தொடங்கினன். எ - று. (௬௩)

சோமகாந்தன் வனம்புகுபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௭௨௦.

சோமகாந்தன்
பிருகுமுனியையடுத்தபடலம்

காத லரும்புந் தனிமைந்தன் காலங் கழித்துக் கடிகியதுஞ்
சோதி வதனம் பரதுக்க துக்கவுளத்தால் வாடியதுங்
கோதி றவத்துப் பிருகுமுனி குறித்து நோக்கி யிவனென்னோ
வேத முழந்தான் வினைய றிது மென்று சிவனன் முகம்பாரா.

(இ - ள்) (காணுந்தோறும்) ஆசையதிக்கும் ஒப்பற்ற புத்திரன் காலந்தாழ்த்துவந்ததும், ஒளிவாய்ந்த முகமானது பிறதுக்கத்தால் துக்கமுற்ற மனதைக்காட்டி வாடியுள்ளதும் ஆகியவற்றைக் குற்றமில்லாத தவத்தையுடைய பிருகுமுனிவர் யோசித்துப்பார்த்து, இவன் யாதோ துன்பமடைந்துளான். (அதனைக்) கேட்டறிவோமென்று சிவனன் முகத்தைப்பார்த்து. எ - று. (௧)

பாணித் தடுத்தா யதுவன்றிப் பருவந் திருந்த துன்முகமு
நாணிச் சிறிதுங் கரவாம னடந்த செய்தி மொழியென்றான்
கோணத் தவத்தான் குறிப்பறிந்து குளிர்பூங் கமலத் தாளிறைஞ்சி
மாணச் சிறந்த பணிமொழியான் மைந்தன் முழுதும் வகுத்துரைப்பான்.

(இ - ள்.) நீர்கொண்டு வந்தனை. அதுவேயல்லாமல், உன்னுடைய முகந் துன்புற்றிருக்கின்றது. வெட்கத்தினாற் கொஞ்சமும் மறைக்காமல் நடந்த வரலாற்றைக் கூறுகவென வினவினர். வலிய தவத்தையுடைய தன் பிதாவின் குறிப்பையுணர்ந்து, குளிர்ச்சிபொருந்திய அழகிய தாமரைமலர்போன்ற பாதத்தைப் பணிந்து, மாட்சிமைப்பட வுயர்ந்த தாழ்வாகிய சொற்களாற் சிவனனென்னுஞ் சிறுவன் பிரித்துக்கூறுகின்றான். எ - று. (௨)

நறுமென் புனலுக் கிறந்தேனை நாறும்பொழிலிற் றுணைவரொடு
முறுதல் புரிந்தங் கிருந்தொருத்தி யுறுமென் பெயரா திகள்வினவ
மறுவி லவட்கு விடுத்தவடன் வரவு வினவி யறிந்தனனொ
விறைவ பொழுது நீடித்த தெனியேன் றளர்வு மினிக்கேளாய்.

(இ - ள்.) வாசந்தங்கிய மெல்லிய நீருக்குச்சென்ற வென்னை, மணம்வீசுஞ் சோலையில் ஒருத்தி தன் கணவனுடனிருந்து பொருந்திய என் பெயர் முதலியவற்றைக் கேட்க, குற்றமில்லாத அவளுக்கு (யான் அவற்றை)க் கூறி, அவளுடைய வருகையைக் கேட்டுணர்ந்தேன். தந்தையே! (அதனாற்) காலமிக்கது. யான் வருந்தியதையும் இனிக் கேட்பாயாக. எ - று. (௪)

சவுராட் டிரத்துத் தேவநகர் தனில்வாழ் சோம காந்தனுயிர்
கவரநோய் வருத்தப் பெருஞ்செலவங் கழித்துச் சுதன்மை யெனுமனையு
மிவர்சூழ் சசிவ ரிருவருமபி னெய்த வடைந்தா நால்வருந்தா
மவிர்வா யுகர்ந்து நரகுழந்தா ரனைய ரதற்கே முகம்புலர்ந்தேன்.

(இ - ள்.) சவுராட்டிரதேசத்திலுள்ள தேவநகரத்தில் வாழுஞ் சோமகாந்த ராசன் உயிரைக் கவரத்தக்க நோயானது வருத்தலால், மிக்க செல்வத்தை விடுத்து (தானும்) சுதன்மையெனும் மனைவியும், மேற்கொண்ட மந்திரித்தன்மையுடையா ரிருவரும் பின்வர, நால்வருமாக வனத்தில் வந்தார்கள். அவர்கள் வாயுவைப்பருகி நரகத்துயரை யடைந்து வருந்துகின்றார்கள். அதற்காகவே முகம வாடினேன். எ-று.

கனிகாய் கிழங்கு கொணர்ந்தளிப்பக் காத லமைச்சர் புறம்போந்தார்
நனிபூ வணையும் பொறாநா னவனு மணன்மேற் கண்படுத்தா
னினியார் துணைநோய்க் கெனச்சுதன்மை யிகந்த சுகமும் பெறுந்துயரும்
புனிதா நினைந்து நினைந்துருகிப் பொருமி யெனைக்கண் டுரைத்தழுதாள்.

(இ - ள்.) ஆசையுடைய மந்திரிகள் பழங்கள் காய்கள் கிழங்குகள் (முதலிய வற்றைக்) கொண்டுவந்து கொடுப்ப வெளியே சென்றார்கள். மிக்க மலர்ச்சயனமுஞ் சகிக்காதமன்னன் துன்புசெய்யும் மணலின்மேலிற் றுயில்கின்றனன். இனி இந்நோய்க்குத் (தீர்வுசெய்யுந்) துணையாவர்? என்று கூறி, சுதன்மையென்பவள் வெறுத்த சுகத்தையும் அடைந்த துயரத்தையும் நினைந்து நினைந்து மனமுருகி என்னைக்கண்டு கூறி விம்மியழுதனள். புனிதமான தந்தையே! எ - று. (௫)

தீம்பா லடிசி றரும்பாகஞ் சிதையா தமைத்துப் பொற்கலத்தி
லாம்பான் மையினா லினிதூட்ட வதுவு மிசைவின் றெனுங்கோமா
னோம்பா தென்ற காய்கனிநீ ருண்ணும் பாவம் பாவமிது
கூம்பா திடும்பை யனைத்துமெமைக் கொள்வ தோவென் றரற்றினாள்.

(இ - ள்.) மதுரமாகிய பாற்சோற்றைத் தக்க பாகங்கெடாது சமைத்துப் பொற்பாத்திரத்தில் வைத்து இனிமையாகப்பொருந்த ஊட்டின அதுவும் உண்ணற் கினியதன்றென்றுரைக்கும் அரசன் (உடலைப்) பாதுகாவாதென்ற காயையுங் கனியை யும் நீரையும் உண்பானோ? பாவம். இது பாவம். துன்பமுழுதுங் குறையாது எம் மைக் கைக்கொள்கின்றதோவென்று அழுதனள். எ - று. (௬)

மதிபோ லொளியும் பெருவலியும் வரையா வனப்பும் விரவுடலம்
பொதிதா தவிழ்ந்த மலர்மாலை பூஞ்சந் தனமா திகளணிந்து
துதிவா னிறையும் பெருதழுங்கச் சுகவா ரிதியின் மூழ்கினோன்
முதிர்நோய் வருத்துந் துயர்க்கடலின் மூழ்கி னனென் றழுதிளைந்தாள்.

(இ-ள்.) [illegible] இன்பமென்னப் பிரகாசிக்கும் பெருவலியும் அளவிடப்படாத வல்லமையும் பொருந்திய [illegible] மகரந்தத்தைச் சொரிந்த 'மலர்மாலை' அழகிய [illegible] ஆதிசெய்கின்ற விண்ணுலகத்தரசனை இந்திரனும் மனம் பொருந்தியிருந்த இன்பக்கடலில் மூழ்கிக்கிடந்தவன், முதிர்ந்தநோயால் வருத்துகின்ற துன்பக்கடலில் மூழ்கிக்கிடக்கின்றானென்று புலம்பி வருந்தினள். எ-று. (எ)

மைந்தருங் கேளிர் பெருஞ்சுற்ற மற்று மடுத்தோ ரொடுங்கலந்து
சிந்தை களிப்ப வைம்பொறியுந் தெவிட்ட வினிய வேநுகர்ந்தே
மந்த நகரம் விடுத்திந்த வருங்கா னடுத்து விலங்கோடு
மெந்நிலத்து மிருந்தினைய மானோ மென்று மெடுத்துரைத்தாள்.

(இ-ள்.) புத்திரர்கள் புத்திரிகள் பெரிய உறவினர்கள் மற்றுங் கலந்தவர்கள் முதலானோரோடுங்கூடி மனங்களிக்கும்படி ஐம்பொறிகளுந் தெவிட்டும்படி இனிய பொருள்களையே புசித்தோம். அந்தத் தேவநகரத்தை விலகி இந்த அரிய வனத்தை யடைந்து மிருகங்களோடும் எவ்விடத்திலு மிருந்து துன்ப மடைந்தவர்களானோ மென்று எடுத்துக்கூறினள். எ-று. (அ)

வேறு.

இங்ஙனிகழ்ந்ததென யாவையு மதித்திட்
டெங்ஙனிருந்தமுனி யொள்ளருள் சுரந்தே
யெங்ஙனமிருந்தன ரியம்புசிறு வாநீ
யங்ஙனம டுத்தவரை யிங்ஙனழை யென்றான்.

(இ-ள்.) இவ்வகையாக நடந்ததென்று (சிவனன்) கூற, எல்லாவற்றையும் யோசித்து, அவ்விடத்திலிருந்த முனிவன் ஒளிய கிருபைமிகுந்து, மகனே! அவர்கள் எங்கே யிருக்கின்றார்கள். சொல்லுக நீ யவ்விடஞ் சென்று நீ யவர்களை யிங்கே யழைத்துவருகவென்றனன். எ-று. (க)

தந்தையருள் கொண்டவர்க டங்குபொழி னண்ணி
யெந்தையருள் கூர்ந்தனரெ ழுந்துவரு வீரென்
றுந்துமகிழ் வாறசிறுவ னேகிமுன டந்தான்
மந்திரிகண் முன்பின்வர மற்றவர்ந டந்தார்.

(இ-ள்.) (சிவனன்) தன் பிதாவின் கிருபையைப்பெற்று, அவர்கள் பொருந்திய சோலையை யடைந்து, என் பிதா (உங்கள்பேரில்) கிருபைகொண்டனர். எழுந்து வருவீர்களாக வென்றுகூறி, செலுத்துகின்ற ஆசையாற் கூறி முன்னே நடந்தனன். மந்திரிகள் முன்னும் பின்னும் வர அரசனும் அவன் மனைவியும் நடந்தார்கள். எ-று.

இற்றைவரை யேபிணியி றந்ததென வெண்ணி
யுற்றமகிழ் வான்முகமு ளத்தொடும லர்ந்து
சுற்றுநெறி யேகிவளர் தண்டலைவ ளைந்த
பொற்றவெழி லாச்சிரமம் புக்கனர்க ளன்றே.

(இ-ள்.) இதுவரையிலேயே பிணியொழிந்ததென்று கருதி பொருந்திய களிப்புடன் முகமும் மனமும் மலர்ச்சியுற்று, [illegible] வளர்கின்ற சோலை [illegible] அழகுடைய (பிருகுமுனிவனுடைய) [illegible] புக்கார்கள். எ-று.

வேறு.

புலிமுலை புல்வா யுண்ணப் புழைக்கையான் மதமால் வேழம்
வலிகொள்கண் டீர வத்தின் வார்சுவற் கேச நீவ
மெலிவுகண் டிருஞ்சூற் பாம்பு விழுங்கிரை மயில்க ணல்க
நலிபகை வயிர மின்றி நண்ணின வுயிர்க ளெல்லாம்.

(இ - ள்.) புலியின் முலையை மானானது பருகவும், வலிமைவாய்ந்த சிங்கத்தின் நீண்ட பிடரிமயிரை, துவாரம்பொருந்திய துதிக்கையினால் மதம்பொருந்திய பெரிய யானையானது தடவவும், பெரிய சூர்கொண்ட பாம்புகள் மெலிதலைப்பார்த்து மயில்கள் விழுங்கத்தக்க இரையைக்கொடுக்கவும், துன்புசெய்கின்ற பகைவயிரமில்லாமல் உயிர்கள் யாவும் பொருந்தின. எ - று. (கஉ)

பருவம்வந் தடுத்த காலும் பயோதரம் பெயன்மி காது
பருவமில் லாத காலும் பஃறுளி மழைதா ழாது
பருதியோ ரியல்பி னென்றும் பயில்வெயில் பரப்புந் தென்ற
லொருவிவன் காலும் வீசா வுகுபனி மிகையும் வீறா.

(இ - ள்.) பருவமுற்ற காலத்திலும் மேகமானது மழைபெய்கை மிகாது. பருவமில்லாதகாலததிலும் பல துளிகளையுடைய மழை குறைவுறாது. சூரியன் ஒரே தன்மையுடன் எக்காலத்திலும் வெயிலைப் பரவச்செய்வான். வலியகாற்றும் தென்றலை விலக்கி வீசமாட்டாது. சொரிகின்ற பனியானது மிகுதியும் அதிகரியா. எ - று.

இச்செய்யுளால் எக்காலததும் மிதமழையும் மிதவெயிலும் இளந்தென்றலும் சிறு பனியும் அங்குண்டென்றார். (கங)

இருதுவேற் றுமைக ளின்றி யிருத்தலிற் பலவே றான
தருவும்வார் கொடியும் புல்லுஞ் சகலமுந் தளிர்த்துப் பூத்து
மருவிராய் வளங்கண் முற்று மன்னிவான் புரையு மந்தப்
பிருகுவாச் சிரம நோககிப் பெருகுவிம் மிதத்த ரானார்.

(இ - ள்.) இருது வேறுபாடுகளில்லாமல் (என்றும் ஒரேசீராய்)இருத்தலால், பலவகைப்பட்ட வெவ்வேறு மரங்களும், நெடிய படர்கொடிகளும், புற்களும், சகல செடிகளுந் தளிர்விட்டு மலர்கள்கொண்டு வாசனையுடன் கலந்து எல்லா வளப்பங்களுநிலைபெற்றுத் தேவலோகத்தை யொத்திருக்கின்ற அந்தப் பிருகுமுனிவனுடைய ஆச்சிரமத்தைப்பார்த்து மிகுந்த விம்மிதமுடையவர்களானார்கள். எ - று.

இருதுக்கள் ஆறு: கார் கூதிர் முன்பனி பின்பனி இளவேனில் முதுவேனில் என்பனவாம். இவை முறையே ஆவணிமுதல் இரண்டிரண்டு மாதங்களாம். (கச)

வனம்படு புண்ட ரீக மலர்த்தவி சகற்றி வேதன்
வனம்படு புண்ட ரீக மணித்தவி சிருந்தாற் போல
வினம்படு முனிவர் சூழ வெரிவிழி வேங்கைத் தோலிற்
றனம்பெரு தவமாக் கொண்ட தாபத விருப்பக் கண்டார்.

(இ - ள்.) பிரமதேவன் சலத்திலுண்டான தாமரைமலர்ப்பீடத்தை யகற்றி, [illegible]த்திலுண்டான புலித்தோலாகிய அழகிய ஆசனத்திலிருந்தாற்போல, செல்வமென்பதே பெரிய தவமென்று அதனை மேற்கொண்ட பிருகுமுனிவன் தன்னைத்

தவர்களாகிய முனிவர்கள் புடைசூழ, தீயைச் சொரியும் விழியையுடைய புலித் தோலில் வீற்றிருக்கக்கண்டார்கள். எ - று.

> தம்பிரான் முகத்து ளொன்று சண்முக னானாற் போல
> வம்பருக் கமல வாழ்க்கை வானவன் முகத்து ளொன்றின்
> கும்பர்சூழ் பிருகு வாகி யுறைவதை யறியா ரெல்லா
> மெம்பிரா னறுத்தா னென்ப ரெனவியந் தடிப்பச் சார்ந்தார்.

(இ - ள்.) சிவபெருமானுடைய திருமுகங்களிலொன்று முருகப்பெருமானாக அவதரித்தாற்போல, வாசனையகலாத தாமரைமலரில வாழும் பிரமதேவனுடைய முகங்களிலொன்று, இவ்விடத்தில் தேவர்கள் சூழ்கின்ற பிருகுமுனிவனாகி வீற்றிருப்பதை யுணராதவர்கள் யாவரும், (அம்முகத்தை) சிவபிரான அறுத்துவிட்டன ரென்பார்கள் என்று சீக்கிரமாகச் சமீபித்தடைந்தார்கள். எ - று. (கசு)

> கண்டவர் கண்ணான் மீட்டுங் காணவுங் கூச நீர்சோர்
> புண்டரு குட்ட யாக்கைப் புரவலன் முதனால் வோருங்
> கொண்டதம் பெயர்வெவ் வேறு கூறியெட் டுறுப்பு மைந்து
> மண்டனிற் படிய வீழ்ந்து மலர்க்கரங் கூப்பிநின்றார்.

(இ - ள்) பார்த்தவர்கள் தமது கண்களால் மறுபடியும் பார்ப்பதற்குங் கூசும்படி நீரைச்சொரியும் புண்ணமைந்த குட்டநோய் பொருந்திய உடலையுடைய சோமகாந்தன் முதலிய நான்குபேர்களும், தாங்கொண்ட பெயர்களை வெவ்வேறாகச்சொல்லி எட்டுறுப்புக்களும் ஐந்துறுப்புக்களும் பூமியிற் பொருந்தும்படி, பணிந்து தாமரைமலர் போலுங் கைகளைக் குவித்துநின்றார்கள். எ - று

எட்டுறுப்புக்கள் பொருந்தப்பணிவது அஷ்டாங்க நமஸ்காரமென்றும், ஐந்துறுப்புக்கள் பொருந்தப்பணிவது பஞ்சாங்க நமஸ்காரமென்றுங் கூறப்படும். இதனை,

சூதசங்கிதை.

> "வலஞ்செய்து தண்டதனை மானவிதி வழிதழுவத
> தலந்தன்னிற் பணிந்தெழுக தலைகரமற் றிருகன்னந்
> துலங்குமோ வாய்புயங்க ளெனுமெட்டுந் தோயமயி
> ரிலங்குசிரங் கரமுழந்தா ளெனுமைந்து மிசைந்திடவே." — என்பதனு

னுணர்க. இதிற் பஞ்சாங்க நமஸ்காரம் மாதர்கட்குரியதென்ப. (கஎ)

> அவரவர்க் காசீர் வாத மருந்தவப் பிருகு கூறக்
> கவர்கயிற் கழலா னுள்ளக் கரையறு மன்பு பொங்க
> வுவரியுண் டெழுந்த கார்போ லொளிவிழி யுறைப்ப மெய்யி
> னிவர்மயிர் பொடிப்ப வேர்ப்ப நெய்யென வுருகிச் சொல்வான்.

(இ - ள்.) அரிய தவத்தையுடைய பிருகுமுனிவர் அவரவர்கட்கு ஆசீர்வசனங்கள் சொல்ல, பிளவுபட்ட கடைப்புணர்வுடைய வீரக்கழலணிந்த சோமகாந்தன் மனதில் எல்லையில்லாத அன்பு அதிகரிக்கவும், கடலைப்பருகியெழுந்த மேகத்தைப்போல ஒளிபொருந்திய கண்கள் நீர்த்துளி சிந்தவும், உடலிற்பொருந்திய மயிர்க்கூச்செறியவும், வேர்க்கவும், நெய்யைப்போல வுருகிச் சொல்லத்தொடங்கினான். எ - று. (கஅ)

வேறு.

பண்டுபுரி தீவினையின் பயனாகி யுடலிடமாக்
கொண்டெழுந்தே னலமுழுதுங் குமைத்தபெரு னோய்முகத்தாற்
றொண்டுபுரி நலவினையூழ் சூழ்ந்துபிடர் பிடித்துந்தப்
புண்டரிக மலர்ப்பாதம் போற்றலுறும் பயன்பெற்றேன்.

(இ - ள்.) முற்காலத்திற் செய்த தீவினையின் பிரயோசனமாகி, தேகத்தை யிடமாகக்கொண்டோங்கி, என் அழகு முழுவதையு மொடுக்கிய பெருவியாதியினால் தேவரீருக்குப் பணிவிடைசெய்யத்தக்க நலவினை யூழானது, என்னைப் பிடர்பிடித்துத் தள்ள (தேவரீரது) தாமரைமலர்போன்ற திருவடியைத் துதிசெய்யும் பயனை யடைந்தேன். எ - று. (௧௯)

சென்றபல பிறவிகளுஞ் சேருமெதிர் பிறவிகளு
மொன்றியவிப் பிறவியொடு முறுவிழுப்பம் படைத்தனவா
மின்றுனது மலர்ப்பாத மிறைஞ்சலினென் றவமாதி
நன்றுபுரி வினைப்பயனு நண்ணியவென் பாலெந்தாய்.

(இ - ள்) எந்தையே! கீழ்ப்போன பல சனனங்களும், மேல்வருஞ் சனனங்களும், பொருந்திய இந்தச் சனனத்துடன் அமைந்த சிறப்பினை யடைந்தனவாயின. இப்பொழுது தேவரீருடைய தாமரைபோன்ற பாதத்தை வணங்குதலின் என் தவமுதலியன நன்மைசெய்த வினைப்பயன்களும் என்னிடத்துற்றன எ - று. (௨0)

எளியேன்கல வியுங்குலமு மீண்டழிவும் பயன்பட்ட
வளியேனை யுயிர்த்தவரு மரும்பெரும்பே றுடையவரே
களியார்ந்த கற்பகத்தைக் கலந்தவர்க்குக் குறைவின்றே
யொளியார்ந்த நினதடியை யுற்றேற்குங் குறையுண்டோ.

(இ - ள்) ஏழையேனுடைய வித்தையுங் குடிப்பிறப்பும் நெருங்கிய விவேகமும் பலனடைந்தன. சாமானியனான என்னைப் பெற்றவர்களும் அரிய பெரிய பேற்றினை யுடையவர்களே. தேன்பொருந்திய கற்பகத்தருவைச் சேர்ந்தவர்க்குக் குறைவில்லையே (அதுபோல) ஒளிபொருந்திய தேவரீருடைய திருவடியை யடைந்தேனுக்குங் குறையுள்ளதோ (இல்லை) எ - று (௨௧)

இம்மையிலே பாவவினை யாதுமிழைத்தே னல்லே
னம்மையிலே பெரும்பாவ மாற்றினே னாகலினா
லும்மையிலே பெருங்கதிக்கா முறுதியுமிங் கேயழியச்
செம்மையிலாக் கொடும்பிணியென் றேகமடர்த் தெழுந்ததுவே.

(இ - ள்.) இந்தப்பிறவியில் (அடியேன்) சிறிதும் பாவத்தொழில் செய்தே னல்லேன். முற்பிறவியிற் பெரும்பாவங்களைச் செய்தேனென். ஆனபடியால் மறுபிறவியிற் பெருங்கதியை யடைதற்காகிய உறுதிப்பாடும் இப்பொழுதே யழியும்படி செம்மையில்லாத தொழுநோயானது என்னுடைய தேகத்தைத் துன்புறுத்தித் தோன்றினது. எ - று. (௨௨)

[illegible]த்தாற் [illegible] வுடம்பெனும் [illegible]
[illegible] பிணிவருத்த வருந்தியுந்தான் வருந்தாம

விருந்தவைபெ ருமெருகீ னெவுனக்கு விளைந்ததினிப்
பெருந்தவநின் னருளன்றிப் பெயர்க்குமொரு மருநதில்லை.

(இ - ள்.) அரிய தவத்தினாலுந் தானத்தினாலும் அவுடதத்தினாலும் மந்தி ரங்களாலும் வருத்திய விப்பிணி வருந்த வருந்தியுந் தான் வருந்தாமற்படியிருந்து, அவையாவும் எருவும் நீரும்போலக்கொண்டு வளர்ந்து பெருகியது. பெருந்தவமு டைய பிருகுமுனிவரே! இனித் தேவரீரது திருவருளன்றி (அதனை)யொழிக்கும் ஒரு மருந்து (வேறு) இலையாது. எ - று. (உ௩)

விலங்குப்ற வைகண்மற்றும் விழுத்தவநின் னாச்சிரமத்
திலங்குபகை வயிரமுறு தினபமுறக் காண்டலினற்
றுலங்கவரும் பிணிப்பகையுந் தொழுகைைசயென் றனைவருத்தா
தலங்கியினி யழியுமெனக் கையமிலை யையமிலை.

(இ - ள்.) சிறந்த தவமுடையவரே! மிருகங்களும் பறவைகளும் மற்றுள்ள னவுந் தேவரீருடைய ஆச்சிரமத்தில் விளங்கிய பகைத்தன்மையைப் பொருந்தாது களித்திருப்பக் காணப்படுதலால், தேவரீரைத் தொழுகின்ற கையையுடைய என்னைத் துன்புசெய்யும் பிணிப்பகையும் என்னை வருத்தாமல் இனிச்சிறுகி யழியும் (என்பதில்) எனக்குச் சந்தேகமில்லை, சந்தேகமில்லை. எ - று. (உ௪)

எனவுரைப்பப் பிருகுவெனு மிருந்தவத்தோ னருள்கூர்ந்து
தனதுளத்துத் தியானித்துச சார்ந்தபிணி முதனாடி
நினதுவினை விளைமன்னா நின்மலனா ரருள்கூட்டு
மனமுளைந்து தவறுது வருமிளைபபா றுதியென்றான்.

(இ - ள்.) என்று சோமகாந்தன் கூற, பிருகுவென்று சொல்லும் பெருந்தவ முடையவர் கருணைமிகுந்து தன் மனதில் தியானஞ்செய்து, (அவனுக்குச்) சம்பவித்த நோயின் காரணத்தை யோசித்து, அரசனே! உன் விருப்பத்தை மலரகிதனாகிய கடவு ளுடைய திருவருள் கைகூடச்செய்யும். மனவருத்தமுற்றுத் தளரவேண்டாம். வழி வந்த இளைப்பாறுகவென்றனர். எ - று. (உ௫)

உழையிருந்தோர் பிருகுமுனி யுரைத்தகுறிப் பினையுணர்ந்து
விழைவிரைப்பூந் தயிலாதி மிகவாட்டி யறுசுவையுந
தழைதருநால் வகையுணவுந் தகவூட்டி யுபசரிப்பக்
கழைகளியுங் களியானைக் காவலனா தியாமகிழ்ந்தார்.

(இ - ள்) அருகிலிருந்தவர்கள் பிருகுமுனிவருரைத்த குறிப்பையறிந்து விரு ம்பத்தக்க வாசந்தங்கிய மலரெண்ணெய் முதலியவற்றை மிகுதியாகவிட்டு மூழ்கு வித்து, அறுசுவைகளும் பொருந்திய நால்வகை யுணவுகளையுந் தக்கபடி யுண்பித்து, உபசரணைசெய்ய, கட்டுத்தறியைக் கோபிக்கின்ற களிப்பையுடைய யானைச்சேனை பொருந்திய அரசன் முதலானோர் அகங்களித்தார்கள். எ - று.

அறுசுவை: கார்ப்பு - துவர்ப்பு - கைப்பு - புளிப்பு - இனிப்பு - உவர்ப்பு என்பனவாம். நால்வகை யுண்டி: உண்ணல் - தின்னல் - நக்கல் - பருகல் என்பனவாம். இவற்றுள் சோறு முதலியன வுண்டல் - கறி முதலியன தின்னல் - தேன் முதலியன நக்கல் - நீர் முதலியன பருகல் எனப்படும். இவற்றுடன் உறிஞ்சல் ஒன்று கூட்டி ஐந் தென்பாருமுளர். (உ௬)

என்றுமா தவர்கேட்ப விருந்தவத்துப் பிருகுவையா
லன்றுவேற் காந்தரச னடுத்ததுரைத் தவனவற்குத்
துன்றுதீ வினைநன்மை சூழ்ந்துரைத்த வவ்விரண்டு
மின்றுகூ றுவன்முறையே யெனச்சூத முனியியம்பும்.

(இ - ள்.) என்று (இவ்வகையாக) பெருந்தவசிகளான நைமிசாரணிய முனிவர்கள் கேட்கும்படி, சிறந்த தவத்தையுடைய பிருகுமுனிவனிடத்தில் வேற்படை தாங்கிய சோமகாந்தமன்னன் அடுத்த வகையைக்கூறி, அப்பிருகுமுனிவன் சோமகாந்தனுக்குப் பொருந்திய தீவினை நல்வினைகளை யாலோசித்துக்கூறிய அவ்விரண்டையும் இப்பொழுது முறையே சொல்கின்றேனென்று சூதமுனிவன் சொல்லலாயினன். எ-று.

சோமகாந்தன் பிருகுமுனியையடைந்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௭௬௭.

சோமகாந்தன் றீவினைப்படலம்.

கருவினை வேரொடுங் களைந்த மாதவப்
பிருகுவின் பேரருள் பெற்ற மன்னவன்
றிருவிய லற்றைநாட் சென்ற மற்றைநாட்
பருதிவந் தெழுமுனம் படுக்கை நீங்கினான்.

(இ - ள்) பிறவியை வேரோடும் பறித்தெறிந்த பெருந்தவமுடைய பிருகுமுனிவனுடைய பெருங்கருணையைப்பெற்ற சோமகாந்தராசன், செல்வமமைந்த அற்றையதினங்கழிந்த மறுதினத்தில், சூரியன் (உதயகிரியில்) வந்து புறப்படுவதன்முன்னமே துயிலொழிந்தனன். எ - று.

சோமகாந்தன் தன்றுயரகலத்தக்க பிருகுமுனிவர் கருணையையடைந்த தினமாதலின் அதனைத் "திருவியலற்றைநாள்" என்றார். (௧)

நாட்கடன் முடித்தன னுறு மைவகை
வேட்கையும் விடுத்தருள் விரவு மெய்த்தவன்
றாட்கம லங்களைச் சார்ந்து தாழ்ந்தவன்
வாட்கடைக் கண்டர மருங்கு வைகினான்.

(இ - ள்.) நித்தியகருமத்தை முடித்தனன். பொருந்திய ஐவகை வேட்கையு மொழித்துக் கிருபைபொருந்திய உண்மைத்தவமுடைய பிருகுமுனிவருடைய திருவடித்தாமரைகளை யடைந்து பணிந்து அவருடைய ஒளிபொருந்திய கடைக்கண்பார்வை யுண்டாகும்படி அருகிலிருந்தனன். எ - று. (௨)

வேட்டன வேட்டவா விளைக்கு மைங்கரன்
சேட்டொளிப் பதமலர் சேர்ந்த மாதவன்
வாட்டமிப் பிணியினை வாட்ட லாமென
வீட்டிய பழவினை யெடுத்துக் கூறுவான்.

(இ - ள்.) விரும்பிய பொருள்களை விரும்பியவகையே யுண்டுசெய்யும் ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய விநாயகக்கடவுளது பெருமையுற்றுப் பிரகாசிக்கின்ற திருவடித் தாமரைகளைச்சேர்ந்த பெருந்தவசியாகிய பிருகுமுனிவர் (சோமகாந்தனைத்) துன்புறுத்துகின்ற இந்தக் கொடுநோயை யொழிக்கலாகுமென்று, (அவன்) தேடிய பழவினையை யெடுத்துச் சொல்லலாயினர். எ - று. (௩)

ஒன்னலர் மணிமுடி யுரிஞ்சுந் தாளினோய்
மன்னிய விந்தமால் வரையி னோர்புறங்
கொன்னெடு நகரங்கொல் லார மென்றுள
தந்நகர் நாய்கனல் லறிவின் மிக்குளான்.

(இ - ள்.) சத்துருக்களுடைய இரத்தினகிரீடங்கள் உராய்கின்ற பாதத்தையுடைய சோமகாந்தனே! நிலைபெற்ற பெரிய விந்தகிரியின் ஓர் பக்கலில் பெரிய கொல்லாரமென்னும் நகரமொன்றுள்ளது. அந்நகரத்து வர்த்தகன் (ஒருவன்) நல்ல அறிவின் மேம்பட்டவன். எ - று.

நாய்கன் - வணிகன். (௪)

சித்துரு வப்பெயர் சிவணி வாழ்தரு
மத்தகு வணிகனுக் கான்ற கற்பினுண்
மெத்தெழிற் சுலோசனை மெய்த்த வத்தினாற்
புத்திர னெனவுனைப் பொற்ப வீன்றனள்.

(இ - ள்.) சித்துருவனென்னும் பெயரையுற்று வாழ்கின்ற அந்தத் தகுதியாகிய வணிகனுக்கு மேம்பட்ட கற்பையுடைய அழகுமிக்க சுலோசனை யென்பவள் மனைவி. அவர்கள் உடல்வருந்திச் செய்த தவத்தினாலே உன்னைப் புதல்வனாக அழகு பெறப் பெற்றார்கள். எ - று. (௫)

காமந்த னெனும்பெயர் கலந்து பாலனா
யேமுறு தருணம்வந் தெய்து செவ்வியிற்
றேமறு குடும்பினி யென்னுந் தோகையைத்
தீமுனர் வரைந்துடன் சேர்த்தி னனரோ.

(இ - ள்.) காமந்தனென்னும் பெயர்பெற்றுப் பாலவயதுடையவனாகி நல்ல வயதுவந்த காலத்தில், (உன் தந்தை) குற்றமற்ற குடும்பினியென்னும் பெயரையுடைய மயிலின் சாயலையுடையவளை அக்கினி சாட்சியாக (உனக்கு) மணஞ்செய்து புணர்த்தினன். எ - று. (௬)

இடும்பெயர்க் கேற்புற வெழுவர் மைந்தரை
யடும்படை வாட்கணி னைவர் மாதரைக்
குடும்பினி யீன்றனள் குலவி வாழுநாள்
கடும்பழு துந்தைவான் கதியிற் சென்றனன்.

(இ - ள்.) (குடும்பினியென்று) இடப்பட்ட பெயருக்குத்தக்கபடி ஏழு புத்திரர்களையும், (பகைஞரைக்) கொல்லுகின்ற வாட்படைபோன்ற கண்ணையுடைய ஐந்து புத்திரிகளையும் அக்குடும்பினியென்பவள் பெற்றனள். (இவ்வாறு) கூடி வாழுங்காலத்தில், வயோதிகனான உன் பிதா நல்லகதியிற் போயினன் [மரித்தான்.] எ - று. (௭)

வருந்தியன் னையுமனு மரணஞ் செய்தன
டிருந்திய காவலர் நீரப் பட்டியாய்
முருந்திள முறுவல்வே சையரின் முன்னிநீ
யருந்தன மனைத்தையு மழிவு செய்தனை.

(இ - ள்) (அப்பொழுது உன்) தாயும் மனம் வருந்தி அநுமரணஞ் செய்து கொண்டனள். திருத்தமாகிய தாய்தந்தையர்களிறத்தலால் திருடனாய், முருந்து போன்ற இளமைவாய்ந்த பல்வரிசையையுடைய வேசையர்சுகத்தில் விருப்புற்று, நீ அரிய செல்வமுழுவதையும் அழித்தனை. எ - று.

அநுமரணம் - கணவனிறந்தது பொழுது தானுமிறத்தல். இஃதுடன்கட்டையேறுதல் முதலியன. முருந்து - மயிலிறகின் அடி. (அ)

தருமமன் றுனக்கெனத் தாரஞ் சாற்றவும்
பொருள்வரு வாய்கலம் புவியில லாதியை
யிருமனப் பெண்டிரி னிழந்தில் லாமையை
மருவிமிக் கிரந்துசின் னாள்வ ழங்கினை.

(இ - ள்.) இஃதுனக்கு நீதியன்றென்று, உன் மனைவியானவள் சொல்லவும், (கேளாவனாய்) பொருள்வரத்தக்கவழிகளாகிய கப்பல்கள் நிலங்கள் வீடுகள்முதலியவற்றை, இருமனப்பெண்டிரால் போக்கடித்து, இல்லாமையாகிய தரித்திரத்தை யடைந்து மிகவும் பிச்சையெடுத்துச் சிலகாலங்கழித்தனை. எ - று.

தாரம்-மனைவி. இது தன்கணவனால் மங்கலதாரமணியப்பெற்றவளென்பது.

இருமனப்பெண்டிர் - வேசையர். இவர் அகத்திலொன்றும் புறத்திலொன்றுமாக நடப்பவராதலின் இவ்வாறழைக்கப்பட்டனர். (௯)

வேறு.

பொய்ச்சூ ளுரைத்தும் பொய்யுரைத்துங் குறளை யுரைத்தும் பொருளீட்டி
மைச்சூழ் படைக்கட் பொதுமாதர் மகிழச் சிலநாள் வழங்கினைபின்
கைச்சூ டகம்பா டகங்குழைபூண் கலமா திகளுங் களவாண்டு
மெய்ச்சூழ் மகளிர் கற்பழித்தும் விடரிற் சிறந்தோ னாயினையால்.

(இ - ள்.) பொய்ச்சத்தியஞ்செய்தும், பொய்ச்சாட்சி கூறியும், கோள் சொல்லியும் (தீயவழியிற்) பொருள்சம்பாதித்து, மையெழுதிய வேர்படைபோன்ற விழியையுடைய வேசையர் களிப்பெய்தச் சிலகாலங் கொடுத்துவந்தனை. அதன்பின்னர், கையிலணியத்தக்க சூடகம் - பாடகம் - குண்டலம் - ஆபரணங்கள் - பாத்திரங்கள் முதலியவற்றைத் திருடியும், சத்தியக்காப்புடைய கற்புடை மகளிரைக் கற்பழித்தும் விடர்களிற் சிறந்தவனாயினை. எ - று.

பொதுமாதர் - யாவர்க்கும் பொதுவாயுள்ளவர். முறை முதலியன கொள்ளாது பொருள்கொடுப்போனுக்குப் பெண்டாயிருந்து உடனே விலக்குவோர். விடன் = வஞ்சகன். (௧௦)

மைந்தர் மகளி ரொடும்பசியால் வருந்தி நாளுஞ் சரணின்றிச்
சிந்தை தளர்ந்து குடும்பினிபோய்ச் சேர்ந்தாள் பிறந்த மனைபின்னு
மந்த நகரி லிருந்துமது வார்ந்து களித்து முறைதிறம்பிப்
புந்தி விழைந்த படியெந்தப் பொல்லா வினையும் புரிந்தனையால்.

(இ - ள்.) (உன் செயல்க ளித்தன்மையவா யிருந்தமையின்) குமுதினியென்பவள் தன்புதல்வர்களும் புதல்விகளும் தானும் நாடோறும்பசியால்வருந்தி, காப்பாரில்லாது மனம் வாடி, தான் பிறந்த (தாய்) வீட்டிற்குப் போய்ச்சேர்ந்தாள். அதன்பின்னும் நீ அந்தப்பட்டணத்திலிருந்து கட்குடித்துக் களித்து முறைதவறி மணம் விரும்பியவைகையே யெல்லாத் தீவினைகளையுஞ் செய்தனை. எ - று. (கக)

வேந்த னறிந்து கடிந்தகற்ற வெய்ய வனத்திற் கள்வரொடு
போந்து பதிக ருயிர்கொன்று பொருள்கைக் கவர்ந்து விலங்காதி
யேந்து படையா லழித்துமருந் திட்டாறலைப்போ ரையுங்கொன்று
மாய்ந்த வவர்தம் பொருண்மாதர் மற்றுங் கவர்ந்து நுகர்ந்தனையால்.

(இ - ள்.) (அதனை, அந்நகரத்து) மன்னவனுணர்ந்து விரைந்து உன்னை (அந்நகர்விட்டே) விலக்க, கொடிய காட்டில் திருடர்களுடன் சேர்ந்து, பதிகருயிரைக் கொன்று அவருடைய பொருள்களை யபகரித்து, மிருகமுதலியவற்றை (கரத்தில்)தாங்கிய ஆயுதத்தாற் கொன்று, மருந்துவைத்து, வழிபறிப்போரையும் மாய்த்து, இறந்த அவர்களுடைய பொருள்களையும் மனைவிமார்களையும் பிறபொருள்களையும் அபகரித்து அனுபவித்தனை. எ - று.

பதிகர் - வழிச்செல்வோர். (கஉ)

காதல் வேத முழுதுணர்ந்த கணவர்த் தனனென் றொருமறையோன்
போத வாற்றி னெதிர்நோக்கிப் பொருக்கென் றடுத்துக் கரம்பிடித்தாய்
மோது கால தூதெனவே முன்னி வெருவி நெட்டுயிர்த் திட்
டாத காதிங் கெனைக்கோற லரிய பொருள்கொண் டொழிகென்றான்.

(இ - ள்.) (அவ்வாறிருக்கையில்) ஆசையுடன் வேத முழுவதையுங் கற்ற கணவர்த்தனனென்று சொல்லும் வேதியனொருவன் வர, (அவனை) வழியெதிரே பார்த்து விரைந்து சமீபித்து (அவன்) கையைப்பிடித்தனை. அவன் மோதுகின்ற காலதூதனைப்போல நினைத்துப் பயந்து பெருமூச்சுவிட்டு, ஐயோ என்னைக்கொல்வது தருமமன்று. என் அரும்பொருள்களைச் சூறைகொண்டு செல்லுகவென்றனன். எ - று.

முன்னே யொருத்தி தனைமணந்தேன் முடிந்தாள் பிதிரர் கடன்முடிப்பப்
பின்னே யொருத்தி தனைமணந்தேன் பிள்ளை யுயிராப் பருவத்தா
ளன்னா டனக்கோர் சரணிலலை யதனா லளியே னுனக்கபயங்
கொன்னே கோறல் புரியாது குலவும் பொருள்கொண் டொழிகென்றான்.

(இ - ள்.) முதலிலே யொரு மனைவியை விவாகஞ்செய்தேன். (அவளோ) இறந்தனள். பிதிர் கடன்களைச் செய்துமுடிப்பதற்கு, பின்னர் மற்றொரு மனைவியை வதுவைசெய்தேன். (அவளோ) பிள்ளைபெறாத (இளம்) பருவமுடையவள். அவளுக்கோர் ஆதரவுமில்லை, ஆனபடியால் ஏழையாகிய நான் உனக்குச் சரணம். வீணாகக் கொல்லாமற்படி (என்) பொருள்களைக்கொண்டு (என்னை விடுத்துச்) செல்லுகவென்றனன். எ - று. (கச)

கள்ளே காமங் கொலைகளவுட் கலந்த தொன்று யினுமிழைத்தை
கொள்ளா துயர்ந்தோர் கொளுத்தறிவைக் கூறு மவைநான் கினுமென்றும்
விள்ளா வொருநீ பவனன்மொழி வியன்பா றையிற்கொட் டியதறிபோற்
றள்ளா நினைத்த படிமுடித்தாய் பிரம சாயை சார்ந்த கன்றே.

(இ - ள்.) கள்ளுங் காமமுங் கொலையுங் களவுமாகியவற்றுட் சேர்ந்தொன்ருனும், (இவ்விடயத்தில்) உயர்ந்தோர் கூறும் புத்தியைக் கீழ்மகன் கொள்ளான். சொல்லிய அவை நான்கினின்றும் எக்காலமும் பிரியாத நீ அவ்வேதியன் மொழியைச் சிறிதுங் கவனியாது, கல்லிலடித்த தடியைப்போலத் தள்ளி நீ நினைத்தபடி முடித்தாய் [கொன்ருய்.] பிரமகத்தி (அதனுல் உன்னைத்) தொடர்ந்தது. எ - று. (கரு)

பன்னளுழந்து பயன்சிறிது பயப்ப தேனு நல்வினையே
பின்னமையயஞ் சுகர்புரிவ ரிழுதை சிறிதும் பெறப்பழியைச்
சின்னழிகையிற் புரிந்தாழி சென்று நரகத் துயருழப்பர்
மன்ன வினிப்புண் ணியங்கேண்மோ வென்று பிருகு வகுத்துரைப்பான்.

(இ - ள்.) நன்மைக்குப் பயப்படுவோர் பலநாள் அலைந்து சிறிய பலனைக் கொடுப்பதானுலும், நற்கருமத்தையே செய்வார்கள் கீழ்மகன் அற்பப் பலனையும் அடையும்படி பழிசம்பாதிக்கச் சிலநாழிகையிற் செய்து, ஊழிகாலம் நரகத்திற்சென்று துயரமடைவான். சோமகாந்தனே! இனி நீ செய்த புண்ணியத்தையுங் கேட்பாயாகவென்று பிருகுமுனிவன் எடுத்துக்கூறலாயினன். எ - று. (கசு)

சோமகாந்தன் றீவினைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - எசுரு.

சோமகாந்தன் நல்வினைப்படலம்.

சொன்னவாறுநீ, துன்னுகானிடை,
மன்னிவாழுநா, ளின்னலெய்தினுய்.

(இ - ள்.) மேற்சொல்லியவகையாக நீ நெருங்கிய வனத்திற் பொருந்தி வாழுகையில் துனபத்தையடைந்தாய். எ - று. (க)

நடுக்கந்தந்திரி, யடுக்கும்வன்கப,
மெடுக்குஞ்சநதியுந், தொடுக்குங்காசமும்.

(இ - ள்.) நடுக்கத்தைக்கொடுத்து அச்சங்கொடுக்கும் வலிய கபமும், எடுக்கின்ற வாந்தியும், செலுத்துகின்ற கோழையும். எ - று. (உ)

மூப்புமுற்றுறக், காப்புங்கைவிட,
நீப்பருந்துயர்க், கோப்புக்கொள்ளலும்.

(இ - ள்.) வயோதிகம் முழுதும் பொருந்தவும் காவலுங்கைவிடவும் நீக்குதற்கரிய துயர் மிகுதியும் உண்டாகவும். எ - று. (ங)

வேறு.

ஈதற்றுயர்சார்ந்ததுபொருப்பென்
ருேதத்தகுமொண்பொருளும்யாவும்

போதக்கடியாதியெனவில்லின்
மாதுக்கொருதூதினைவிடுத்தாய்.

(இ - ள்.) மரணதுக்கமுண்டாயிற்று. விரைவாகச் சொல்லத்தக்க வொளி வாய்ந்த பொருளும் யாஅம் வர (செலவளித்து) விலக்காதேயென்று உன் மனையாட்டிக்கு ஒரு தூதனைச் செலுத்தினாய். எ - று. (௪)

இல்லின்மாது - மனைக்கிழத்தி; மனைவி.

இனையாதிருளேகிமொழிதூதை
மனைமாதொடுமற்றையருநோக்கிக்
கனைபூங்கழற்காவலனொறுக்கு
நினையாதகலென்றுமிகநீத்தார்.

(இ - ள்.) வருந்தாமற்படி இரவிலேயே சென்று கூறிய தூதனை உன் மனைவியுடன் மற்றுள்ளோரும் பார்த்து, ஒலிக்கின்ற அழகிய வீரக்கழலணிந்த அரசன் (அறிந்தால்) தண்டஞ்செய்வான். (ஆதலின்) எம்மை நினையாது நீங்குகவென்று மிகவும் விலக்கினார்கள். எ - று. (ரு)

இனியாதுசெய்வாமெனவிருந்து
தனியாமனமோடுதகவெண்ணி
நனிபோனபிறப்பினுறுநன்மை
முனியாதுனைமுற்றவிதுசெய்தாய்.

(இ - ள்.) இனியாது செய்வோமென்று ஒன்றியான மனத்துடனிருந்து மிகவும் யோசித்து, மிகுதியாகச்சென்ற பிறவிகளிற் பொருந்திய புண்ணியகருமங்கள் முதிரும்படி கோபியாமல் இதனைச் செய்தனை. எ - று. (சு)

உலகோரறியாதுனையிரந்து
கலனுடைபொன்னுதிகவர்ந்தேகும்
விலகாதொருவேதியனைநோக்கிக்
குலவேதியரைக்கொணர்கவென்றாய்.

(இ - ள்.) உலகினருக்குத் தெரியாமல் உன்னிடம் யாசித்து, ஆபரணம் ஆடை பொன் முதலியவற்றைக் கைக்கொண்டு செல்லும் உன்னைப்பிரியாத பிராமணனைப்பார்த்து, சிறந்த அந்தணர்களை யழைத்துவருகவென்று கூறினை. எ - று.

உலகினரறிந்தால் தான் பதிதனிடத்திற் பொருளேற்றதற்காகக் குலாசாரங் கெட்டவனென்று விலக்குவராதலின் "உலகோரறியாது" என்றார். (எ)

அன்னான்பலவாச்சிரமநண்ணி
மன்னாதரவான்முனிவர்வமின்
என்னாய்கனயந்தினிதளிக்கும்
பொன்னாடைபொற்பூண்பெறுதற்கென்றான்.

(இ - ள்.) அவ்வேதியன் பல ஆச்சிரமங்களை யடைந்து, முனிவர்களே! நல்ல வணிகனொருவன் விரும்பி யினிதாகக்கொடுக்கும் பொன் ஆடை அழகிய ஆபரணமுதலியவற்றைப் பெற்றுக்கொள்வதற்குப் பொருந்திய ஆசையுடன் வாருங்கள் என்று கூறினன். எ - று. (அ)

உன்றீ துணரா தவரடுத்தா
ரன்று தரவாலடிவணங்கி
நின்றாய்நினை நோக்கிமுனிவோர்க
ணன்றேயெனநக்கிதுமொழிந்தார்.

(இ - ள்.) அவ்வேதியர்கள் உன்தீமையை யறியாமல் (உன்பால் தானம்பெற) வந்தார்கள். அப்பொழுது நீ ஆசையுடன் அவர்கள் பாதங்களைப் பணிந்து நின்றனை. முனிவர்கள் உன்னைப்பார்த்து ஆ! நன்றாயிருந்ததென்று கூறி நகைத்து இவ்வாறு கூறினார்கள். எ - று. (௯)

வேறு.

பாவியென் றறியா திங்குப் படர்ந்தனம் பாவி யுன்னை
மேவினர் கண்டோர் கேட்டோர் விளம்பினோ ரிரந்தோ ரெல்லாந்
தீவினை சிமிழ்ப்பிற் பட்டுச் செறிநர குழப்ப ரற்றா
றாலினுன் பொருளை யெல்லாந் தருமநீ விழைந்தா யாயின்.

(இ - ள்.) ஐயோ! நீ பாவியென்றறியாமல் இவ்விடத்திற்குவந்தோம். பாவி! உன்னைச் சமீபித்தவர்களும் பார்த்தவர்களும் (உன்பெயரைக்) கேட்டவர்களுஞ் சொன்னவர்களும் (உன்னிடம்) யாசித்தவர்களும் ஆகிய எல்லோரும் பாவவினையாற் பந்திக்கப்பட்டு, நெருங்கிய நரகத்திற் றுன்புறுவார்கள். ஆதலால் எண்ணில்லாத உன் பொருள் முழுவதையும் நீ தருமஞ்செய்ய விரும்புவாயாயின். எ - று. (௧௦)

நெடிபடு வனத்தி லோர்சார் நின்மலக் கணேசன் கோயி
லடிமுதன் முடியின் காறு மலர்செழுந் தருவன் மாந்தர்
குடிகொளு மகமு நன்கு குயிற்றுதி யென்று நீங்கிக்
கடியறன் மனுக்கண் மூழ்கிக் கணித்துளந் தூய ரானார்.

(இ - ள்.) சின்வண்டுகள் பொருந்திய இவ்வாரணியத்திலே ஒருபுறம், மலரகிதனாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய திருக்கோயிலை, அஸ்திபாரமுதற் சிகரம் வரையிலும், அலர்ந்த செழுமைதங்கிய மரங்களையும், இராக்காலத்தில் மாநுடர் வசிக்கும் வீடுகளையும் நன்றாகச் செய்விப்பாயாகவென்று கூறி (அவனை) விலகி, வாசம்பொருந்தியநீரில் மந்திரபூர்வமாக ஸ்நானஞ்செய்து ஜபஞ்செய்து மனம் பரிசுத்தமடைந்தவர்களானார்கள். எ - று. (௧௧)

கடும்புகை விட்ட வாறுங் கரிசிலர் களைந்த வாறு
மிடும்பைவந் தழிக்கு மாறு மெண்ணியெப் பொருளு மன்றப்
படும்பயப் பால வாகப் பண்ணுவ தைங்கைப் புத்தே
ணெடும்பெருங் கோயி லன்றி யிலையென நினைவுட் கொண்டாய்.

(இ - ள்.) உறவினர் கைவிடுத்த வகையும், குற்றமில்லாத முனிவர்கள் கூறிய வகையும், (வயோதிகத்தால்) துன்பம்வந்து வருத்தும் வகையும் யோசித்து, எல்லாப் பொருள்களையும் பலன்பெறுந்தன்மையாகச் செய்யத்தக்கது ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய விநாயகக்கடவுளுடைய நெடிய் பெரிய திருக்கோயிலன்றி (வேறு) இல்லையென மனதிற்கொண்டனை. எ - று.

கடும்பு - உறவினர். (௧௨)

ஈட்டிய பொருளி னோடு மிடம்படு கோயில் சார்ந்து
கோட்டமி லாத வன்பு குடிகொள வனாதி யான
சேட்டொளிக் கணேசர் கோலத் திருவுரு விருப்பக் கண்டு
வாட்டமுற் றொழிந்து தாழ்ந்து மருங்குசூழ்ந் தாடிப் பாடி.

(இ - ள்.) (அநீதிவழியிற்)சேகரித்த பொருள்களுடன்,விசாலமான விநாயகப் பெருமான் திருக்கோயிலை யடைந்து, கோணுதலில்லாத பக்தியானது (மனதிற்) குடியிருக்க, அநாதியான மிக்க ஒளிவாய்ந்த கணேசப்பெருமானுடைய திருவுருவம் வீற்றிருப்பப்பார்த்து, வாட்டமுழுவது மகன்று பணிந்து பிரதக்கணஞ்செய்து ஆனந்தக்கூத்தாடிப் (பலவகையாகப்) பாடி. எ - று. (௧௩)

கம்மிய ராதி யோரைக் கருவியோ டடுப்பக் கூவி
விம்மொளிப் பொன்னாற் கெறபக் கிரகத்தை விளங்கச் செய்து
செம்மணி யாதி செம்பொற் றகட்டிடைச் செறிந்து முன்னே
கொம்மெனப் படுத்து நான்கு கோபுரந் திசைதொ றுக்கி.

(இ - ள்.) கம்மியர் முதலானோரை ஆயுதங்களோடு வரும்படி விளித்து பூரித்த வொளியையுடைய பொன்னாற் கெர்பக்கிரகத்தை விளக்கமுறச்செய்து, பதுமராகமுதலியவற்றைச் செம்பொனாற செய்த தகட்டிற பதித்து முன்னே விரைந்து நான்கு கோபுரங்களை (நான்கு) திசைகளிலும் செய்வித்து. எ - று.

கெற்பக்கிரகம் - பெருமானிருக்கும் உள்ளிடம். இதன்முன்னுள்ள அறையை அந்தராளமென்றும், அதன்முன்னுள்ள விடம் அர்த்தமண்டபமென்றும், அதன்முன்னுள்ளது மகாமண்டபமென்றுஞ் சொல்லப்படும். (௧௪)

மண்டப மாட மேடை மடைப்பள்ளி யாக சாலை
விண்டொடு புரிசை யாதி வெள்ளியா திகளாற் கல்லாற்
கண்டவிட் டிகையாற் காழ்த்துக் கடிமிகு மாத்தால் வெவ்வே
றண்டர்கம் மியனு நாண வழகுறச் சிற்பத் தாக்கி.

(இ - ள்.) மண்டபம் மாடம் மேடை மடைப்பள்ளி யாகசாலை ஆகாயமளாவிய மதில் முதலியவற்றை வெள்ளி முதலிய உலோகங்களாலும், கல்லாலும், இட்டிகையாலும், வயிரமுற்றுக் கனமிக்க மரத்தாலும் வெவ்வேறாகத் தேவகம்மியனான விச்சுவகன்மனு நாணும்படி சிற்பநூற்படி அழகாகச் செய்வித்து. எ - று.

இட்டிகை - கருங்கல். (௧௫)

வாயில்க ளான்கின் முன்னு மணிப்புனற் றடாகந் தொட்டுக்
கோயிறன் புறத்து முற்றக் குலவுமா ராம மாக்கித்
தாயினு மினியார்க் கான தமனியப் பாத்தி ராதி
யாயின பின்ன ராதி சைவரிற் பூசை யாற்றி.

(இ - ள்.) நான்கு கோபுரவாயில்களின் முற்படவும் அழகிய நீர்நிறைந்த தடாகங்களைத் தோண்டித் திருக்கோயிலைச்சூழ முழுவதும் நெருங்கிய பூந்தோட்டம் வைத்து, தாயைக்காட்டிலு மினியவராகிய இறைவர்க்கு உபயோகமான பொற்பாத்திர முதலியன செய்வித்தபிறகு, ஆதிசைவர்களால் (ஆகமோக்தமாகப்) பூசைசெய்வித்து. எ-று.

நாடகக் கணிகை மாதர் நல்லிய மியம்பு வோர்கண்
மாடக யாழின் வல்லோர் வாகனங் கவிகை யாதி
யாடக மணியிற் செய்த வணிகலம் பிறவு மல்கச்
சேடகம் பொலிந்தோர் போற்றத் திருவிழாப் பலவுஞ் செய்தாய்.

(இ - ள்.) நடனஞ்செய்யுங் கணிகைமாதர்களும், நல்ல வாத்தியங்களை முழக்குவோர்களும், முறுக்காணியமைந்த வீணையில் வல்லவர்களும், வாகனம் குடைமுதலியனவும், பொன்னாலும் இரத்தினத்தாலுஞ்செய்த ஆபரணங்களும் பிறவும் பெருக. ஆசாயவாசிகளும் போற்றிசெய்யும்படி பல திருவிழாக்களையுஞ் செய்தனை. எ - று.

இன்னணஞ் சிறப்புப் பூசை யியற்றியே சிலநாட் செல்லத்
துன்னிய வாழ்க்கை நாளுந் துலைந்தது கால தூதர்
முன்னினர் பிடித்து வீக்கி முறைபுரிந் தீர்த்துச் சென்று
கனைவில் புயத்துச செங்கோற் காவலன் முன்னர் விட்டார்

(இ - ள்.) இவ்வகையாகச் சிறப்புப்பொருந்திய பூசையைச்செய்து சிலகாலங்கழிய, பொருந்திய (உன) ஆயுட்காலமு மொழிந்தது. இயமதூதர்கள் நெருங்கி (உன்னைப்) பிடித்துக்கட்டி முறைப்படி செய்து இழுத்துப்போய், மலையையொத்த தோளையுடைய இயமதருமராசனுக்கு முன்னே விடுத்தார்கள். எ - று. (கசு)

சினம்பொழி தரும வேந்தன் சித்திர குத்தற் கூவி
யினம்பிரிந் தடுத்த வின்னோ னிருவினை யின்று காறுந்
தினந்தினஞ் செய்த வெல்லாஞ் செப்புதி யென்ன வன்னோன்
கனம்பொழிந் தாங்கு முற்றுங் கரைந்துபின் னிதுவுஞ் சொன்னான்.

(இ - ள்.) (பாவிகளைக் கண்டமாத்திரத்திற்) கோபத்தைச் சிந்தும் இயமதருமராசன் சித்திரகுத்தனென்னுங் கணிகனைக் கூப்பிட்டு, தன்னினத்தாரை விட்டு வந்த இவன் இன்றையவரையில் தினந்தினஞ் செய்த நல்வினை தீவினைகளையெல்லாம் (கிரமமாகச்) சொல்லுகவெனக்கேட்க, அவன் மேகமானது மழைசொரிந்தாற்போல முழுவதையுஞ் சொல்லி, பின்னர் இதனையுஞ் சொல்லுகின்றான். எ - று. (கக)

பிறந்தநாட் டொடங்கி யின்னோன் பேணிய தனைத்தும் பாவ
மிறந்திடு நாளிற் பாவத் தீட்டிய பொருள்க ளெல்லாஞ்
சிறந்தவைங் கரனுக் காக்கித் திருப்பணி செய்தா னென்றான்
மறந்தழை தரும வேந்தன் மதித்திது வகுக்க லுற்றான்.

(இ - ள்.) பிறந்ததினமுதல் இவன் செய்தவை யாவும் பாவச்செயல்களே. ஆனால் (இறக்குங்காலத்தில்) தான முன்னர்ப் பாவவழியிற்றேடிய பொருள்கள் முழுவதையுஞ் சிறப்புப்பொருந்திய கணேசமூர்த்திக்கு விநியோகப்படுத்தி (திருக்கோயில் முதலியனவாகத்) திருப்பணி செய்தனன் என்று கூறினன். (அதனைக்கேட்ட) கோபமிகுந்த இயமதருமன் யோசித்து இவ்வாறு சொல்கின்றான். எ - று. (உ0)

பஞ்சியின் மலைக ளெல்லாம் படுதழற் பொறிபட் டென்ன
விஞ்சிய பாவ மெல்லாம் விநாயகன் பணியான் மாய்ந்த
தெஞ்சிய துளது தானு மிருநிலத் தலநில் லென்று
நெஞ்சுற மதித்து நின்னை நேரென முகத்தி னோக்கி.

(இ - ள்.) பஞ்சியின் மலையெல்லாம் பொருந்திய நெருப்புப்பொறிபட்டால் (அழிவது) போல, (நீ செய்த) மேம்பட்ட பாவங்கள் யாவும் விநாயகக்கடவுள் திருப்பணியால் ஒழிந்தன. மிகுந்துள்ளதும் பெரிய பூமியில் அநுபவிப்பதல்லது இங்கு (அநுபவிப்பது) இல்லையென்று, மனதில் யோசித்து, உன்னை விரைந்து முகத்திற பார்த்து. எ - று. (உக)

அளவறு பாவஞ் செய்தங் கற்பமே நன்மை செய்தா
யுளவிரு பயனு முன்ன ருருபயனு நுகாதி சொல்லே லா
வளமலி நன்மை முன்னா மருவுநி கொலமோ ரென்று
விளவிய நெஞ்சி னீயங் கொபமே முன்னா ரென்றாய்.

(இ - ள்) கணக்கற்ற பாவத்தைச்செய்து சிறிது நன்மையே செய்தனை. உன்னவாகிய அவ்விருவகைப்பயனிலும முதலிற் பாவபலனை யனுபவிப்பையோ வள மிக்க நன்மையின் பலனை முதலனுபவிப்பையோ (எதைவிரும்புகின்றனை) என வினவினன். உருகிய மனதையுடைய நீ அப்பொழுது இனபமே முதலில் (அநுபவிக்கத்தக்கது) என்று கூறினை. எ - று. (உஉ)

அப்படி யாக வென்றே யகற்றினா னீயும் வேந்த
யிப்படி மீது முன்ன ரெய்தரும் போக மூழ்கி
யுப்படி யினைய நோய்பி னுழக்கின்றா யிறுவுந் தீரக்
கைப்பிடி கனிபோ லங்கைக் கடவுளைப் போற்று கென்றான்.

(இ - ள்.) (இயமதருமன்) அப்படியேயாருகவென்று உன்னை விலக்கினன். நீயும் (அதனால்) அரசனாய் இவ்வுலகத்தில் முதலிலே அடைதற்கரிய போகத்தில் மூழ்கி, அவ்வகையாகவே பிற்காலத்தில் இத்தனமைய நோயிற் றுன்புறுகின்றாய். இந்நோயுந் தீரும்படி கையிலுள்ள கனியைப்போல ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய கணபதியைப் போற்றல்செய்கவென்று பிருகுமுனிவா கூறினர். எ - று. (உ௩)

காமந்த னெனும்பேர்க் கேற்பக் காமத னாகி நாளுந
தோமந்த மின்றி யாற்றித் துரிசுறு பொருள்கள் கொண்டாய்
சாமந்தப் பொழுதிற் செய்த தருமத்தா லியம னீப்பிற்
சேமந்தன் பதந்த ரான்கொல் சேர்ந்தவர் தமக்கே ரம்பன்.

(இ - ள்.) காமந்தனென்னும் பெயருக்குப் பொருந்தக் காமமுடையவனாகி, முடிவில்லாது குற்றங்களையே செய்து, பாவம்பொருந்திய பொருள்களையே கைக்கொண்டு இறக்குந் தருணத்திற் செய்த தருமத்தால் இயமன் விடுவானேல், விநாயகக்கடவுள் தன்னை யடைந்தவர்களுக்குச் சேமமாகிய திருவடியைத் தரமாட்டானோ? (அவசியந்தருவான்.) எ - று. (உ௪)

இருவினை பிருகு வன்போ னெடுத்தியம் பியது சொற்று
முருவவார் சடையீர் மன்ன னுருக்கினா குட்ட நோயை
யருளினன் முனிவன் சீறி யகற்றிய தறிக வென்னத்
தெருளுறு சூத மேலோன் சிந்தையின் மகிழ்ந்து கூறும்.

(இ - ள்.) அழகிய நீண்ட சடையையுடைய முனிவர்களே! பிருகுமுனிவர் அரசனுடைய இருவினைகளை யெடுத்துக்கூறியதைச் சொன்னோம். பிருகுமுனிவர்

அவனுடைய [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] கடவீர்களென்று, ஞானம்பொருந்திய மேலோனாகிய [illegible] [illegible] றுச் சொல்லுகின்றார். எ - று.

சோமகாந்தன் நலவினைபபடல முறறிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம் - எஅஅ.

சோமகாந்தனுய்திர்ந்தபடலம்.

பிருகு மாதவன பேணுங் கருணையா
லருளு முணமையை யமபுலித் தேசினன
றெருளு ருதயிாத தானவன றேகநின
றுருவ வனபுளோ ராயிரந தோனறின.

(இ - ள.) பெருநதவமுடைய பிருகுமுனிவனுடைய துதிக்கத்தக்க கிருபையால் அருளசெயத சததியததைச சோமகாநதன தெளிவுறுமற சந்தேகமுற்றனன். (அப்பொழுது) அவனுடைய சரீரததிலிருநது (மாமிசததை) உருவும்படி வலிய பறவைகள் ஆயிரககணககாகப பிறநதன எ - று. (க)

வசசி ரத்தின வடிததுவைத தன்னதோா
நசசு துணடததி னணணிய மனனவ
னசசை யிாநதெழுந தாாநது வருத்தநு
மசச முற்றவ லஙகொணடு கூறுவான.

(இ - ள) வச்சிரமபோலவும் வடிததுவைத்தது போலவுமுள்ள வொப்பற்ற விஷத்தன்மையுடைய மூககினுல, பொருநதிய அரசனுடைய சரீரத்தைக் குததிக் கிளம்பி ஆர்ப்பரிதது வருததவும, மனனன பயமுறறுத துன்பமடைந்து சொல்கின்றான். எ - று. (உ)

ஓல வோல வுயாதவ வேதியா
வோல வோல வுனைசசர ணெய்தினே
னோல வோல வுறுதுணை வேறிலே
யோல வோல வொழிக்கினு நீங்குறேன்.

(இ - ள்.) உயர்ந்த தவத்தையுடைய வேதியரே! ஓலம் ஓலம். [illegible] சரணமடைந்தேன் ஓலம் ஓலம். பொருந்தி[illegible]வேறில்லை. ஓலம் ஓலம். என்னை யொழித்தாலும் ஒழியமாட்டேன்.

ஓலம் - அபயம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

(இ - ள்.) சிறந்த தவத்தையுடைய பெருமைபொருந்திய பெரிய மலைபோல் பவரே! ஐயரே! குளிர்ந்த கிருபைக்கடலாகிய தலைவரே! பயம்பொருந்திய கரிய வனத்தைக் கடக்கச்செய்து மெய்ஞ்ஞானத்தை யருளும் புண்ணியமூர்த்தியே! எ - று.

காதரம் - அச்சம். ஓகாரங்கள் - புலம்பலில்வந்த எட்டுருபுகள். (௪)

நின்னை யுன்னினார் நீளிடை வைகினு
மன்னர் பாலணு காமடற் காலனு
மென்னை நின்றெதி ரேயிரு மாபுட்குழா
மின்னா பின்னா மாசெய்கின்றன காண்டியால்.

(இ - ள்) தேவரீரை நினைத்தவர்கள் நெடுந்தூரத்தில் வசித்தாலும் அப்படிப் பட்டவர்களிடத்தில் வலிய இயமனும் அணுகமாட்டான். (அஃதவ்வாறிருக்க) என்னை நான் தேவரீருக்கெதிரிலேயே பெரிய பறவைக் கூட்டங்கள் சின்னபின்னமாகச் செய்கின்றன. காண்பாயாக. எ - று. (௫)

நின்ன தாச்சிர மத்து நிரந்தரித்
தின்ன லொன்றி யிருந்திலைப் புட்களு
மன்னு மாமுனை யைப்பொரு நின்னடி
முன்னி னேனிக் குமாறுவ தென்கொலோ.

(இ - ள்.) தேவரீருடைய ஆச்சிரமத்திலே யொருநாளுந் துன்பமில்லாமல், பெரிய சிறகையுடைய பறவைகளை யொருங்கிய மிருகங்களும் வசித்திருக்க, தேவரீருடைய திருவடியை (ச்சரணாக) அடைந்த அடியேனை (இப் பறவைகளால்) துன்ப மடைதல் தருமமோ. எ - று. (௬)

மேரு நண்ணும் விழுப்பமில் காக்கையு
மாரும் பொன்னிற மாமெனி னையவோ
சீரு மென்னுய ரைந்தவி யாயெனி
லோரு நின்னரு ளுக்கியல் போமென்றான்.

(இ - ள்) (பொன்மலையாகிய) மேருமலையையடைந்த சிறப்பில்லாத காகமும் (அதன் சார்பினால்) பொன்னிறத்தைப் பொருந்தும். ஐயனே! தேவரீருடைய செவ்விய திருவடியை யடைந்த என் துன்பத்தை யொழியாயாயின், அஃதுணரத்தக்க தேவரீருடைய திருவருளுக்குத் தகுதியோ? (தகுதியன்று) என்றான். எ - று. (௭)

தாலிப் பிச்சை தருகெனத் தாளையச்
சோலிப் பார்த்திபன் றேவிகை கூப்பினு
ளாலிப் புள்ளடு மேயென் றமைச்சரு
மோலிப் போடுமொண் டாளிணை வீழ்ந்தனர்.

(இ - ள்.) (அப்பொழுது) மாங்கல்யப்பிச்சை கொடுக்கவேண்டுமென்று முன் றனையைப் பற்றிக்கொண்டு அரசன் மனைவியாகிய சுதன்மை கைகூப்பினாள். அகன்ற இப்பறவைகள் கொல்லுமே யென்று அமைச்சர்களும் ஓலமிட்டு (அவனுடன்) அம முனிவருடைய ஒள்ளிய பாதங்களிற் பணிந்தார்கள். எ - று. (௮)

ஆவ வென்னையென் னேபுள் ளடர்ப்பது
பாவ மிப்பழி பார்ப்பரி தாமெனக்

தாவி லாத முனிக்கணத் தார்களு
மோவி லாவரு ளாற்றுய ருற்றனர்.

(இ - ள்.) ஆ! ஆ! என்ன! என்ன! இப்பறவைகள் துன்புசெய்வது பாவம். இப் பழிச்செயலைப் பார்ப்பதரிதென்று, கெடுதலில்லாத முனிவர் கூட்டங்களும் நீங்காத கருணையால் துன்பமடைந்தார்கள். எ - று. (௯)

வேறு.

இன்ன தன்மையர் யாரு மேங்குறப்
பின்னல் வார்சடைப் பிருகு மாமுனி
மன்ன வென்மொழி வாய்மை யெண்ணிலை
யன்ன தீதினிவ் வல்ல லுற்றனை.

(இ - ள்.) (ஆங்குள்ளார்) யாவரும் இன்னதன்மையராக ஏக்கமடைய, பின்ன லாகிய நீண்ட சடையையுடைய சிறந்த பிருகுமுனிவர் (சொல்கின்றார்) அரசனே! என் சொல்லைச் சத்தியமாக நீ யெண்ணினாயல்லை. அவ்வகைய தீமையால் இந்தத் துன்பத்தை யடைந்தாய். எ - று. (௧௦)

இனியென் வாய்மொழி யாது மையுறேல்
புனித னாகுதி யென்று பொள்ளெனக்
கனிவி னோடுமுங் காரஞ் செய்தனன்
பனிவி சும்பிடைப் பறவை மாய்ந்தவே.

(இ - ள்.) இனியென் சொல்லைச் சிறிதுஞ் சந்தேகியாதே. பரிசுத்தனாகுக வென்று விரைவாக ஆசையோடும் உங்காரஞ்செய்தனர். (அதனால்) குளிர்ந்த ஆகாயத் தில் (இருந்து துன்புசெய்த அந்தப்) பறவைகள் இறந்தன. எ - று. (௧௧)

மிண்டு புள்ளற வேந்த னவன்
பண்டை வல்வினைப் பலவு முள்ளவென்
றுண்ட வண்டென வோகை பொங்கினான்
கண்டு ளாரெலாங் கவலை நீங்கினார்.

(இ - ள்.) நெருங்கிய பறவைகளிறப்ப, சோமகாந்தமன்னன், பழமையாகிய தீவினைகள் பலவுமிருக்கின்றனவென்று, தேன்பெருகிய வண்டைப்போலச் சந்தோஷ மிகுந்தனன். (அதனைப்) பார்த்திருந்தவர்கள் யாவருந் துன்பமகன்றார்கள். எ - று.

பூவனம் பொற்கர கத்துப் பூரியாக்
கவலை நோயெலாங் காற்று மைங்கர
னிவரு நாற்றின்மே லெட்டு மந்திரந்
தவறு தீர்ந்தமா தவனி யம்பியே.

(இ - ள்.) சலத்தைப் பொற்பாத்திரத்தில் நிரப்பி, துன்பநோய்களையெல்லாம் விலக்கும் விநாயக மந்திரங்கள் நூற்றெட்டினை, குற்றமொழிந்த பெருந்தவமுடைய பிருகுமுனிவர் சபித்து. எ - று. (௧௨)

செறிந்த வப்புனல் செங்கை கொண்டுமெய்
யெறிந்து ரப்பினு னிறைவ னாகியான்

முறிந்து பாதக முற்று ருக்கொடு
பறிந்து முன்னுறப் படியி னின்றதே.

(இ - ள்.) பொருந்திய அந்த நீரைத் தமது செவந்த கையிற்கொண்டு (அரசன்) தேகத்தின்மேற் பெய்து அதட்டினார். தலைவராகிய பிருகுமுனிவர் ஆசீர்வசனத்தால், (அவனுடைய) பாவமெல்லாம் முறிந்து உருவமெடுத்து (அவனை) விலகி முற்பட்டுப் பூமியில் நின்றது. எ - று. (௧௪)

வேறு.

சிவந்து திரிந்து சரணீண்டு செறிந்து பாந்த மயிர்ச்சடையு
நிவந்து வளர்ந்த வெள்ளெயிறு நெடிய வடியுங் குழிவிழியு
மவந்தரு திடுங்கா ரிருணிறமு மாழ்ந்த வயிறும் பனையேழி
னுவந்து வுயர்வு மதற்கேற்ற வுருவும் பலவுந் தோற்றியதே.

(இ - ள்.) சிவந்து திரிந்து கால்கள் நெடுகி, நெருங்கிப்பரந்த மயிரையுடைய சடையும், உயர்ந்து வளைவுற்ற வெள்ளிய பற்களும், நீண்ட அடியும், ஆழமாகிய கண்களும், தீமையைக்கொடுக்குங் கரிய இருளின் மேனியும், ஆழமாகிய வயிறும், எழு பனைமரங்களின் விரும்பத்தக்க உயர்ச்சியும், அவ்வுயர்வுக்கேற்ற (காத்திரமான) தேகமும், (வேறு) பலவிதமுமாகத் தோற்றமுற்றது (அப்பிரமகத்தி.) எ - று. (௧௫)

வேறு.

கறிக்கும் பற்களைக் கட்புரு வங்கண்மே
னெறிக்குங் கண்ணி னெருப்புக நோக்குறு
மெறிக்குந் தீப்படை யேந்தலைத் தின்னிய
குறிக்கு நக்குக் குனிக்குஞ் சுலாவுமே.

(இ - ள்.) பற்களைக்கறிக்கும். கண்ணையும் புருவங்களையும் மேலேநெரிக்கும். கண்களில் நெருப்புப்பொறிசிந்த (உற்று) ப்பார்க்கும். அக்கினியாகிய ஆயுதங்களை யெறிக்கும். அரசனைத் தின்னயோசிக்கும். சிரித்துக்குனிக்கும். சுழும். எ - று.

தின்னிய - செய்யியவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். (௧௬)

தோள்பு டைக்கு மிடிக்குரற் றேற்றுமுன்
னுள்ப டைத்திறங் காட்டியிந் நாளுநின்
வாள்ப டைத்தகை வன்மைமுன் காட்டெனத்
தாள்பெ யர்த்துத் தருக்கிய டுத்ததே.

(இ - ள்.) தோள்களைக்கொட்டும். இடிபோன்ற குரலைக்காட்டும். முன்னாளைய படைத்திறத்தைக் காட்டி இக்காலத்திலும் வாட்படையேந்திய உன் வல்லமையை யென்முன்னே (இப்பொழுது) காட்டுகவென்று கால்களைப் பெயர்த்து இறுமாந்து நெருங்கியது. எ - று. (௧௭)

பூத மின்னணம் பூபதி யைத்தொடர்ந்
தேத மெண்ணவுங் காரமெ ழுப்பிமெய்ம்
மாத வன்கை மறித்துநீ யார்கொலா
மோது நன்றெனப் பூதமு ரைக்குமால்.

(இ - ள்.) பூதமானது இவ்வகையாகச் சோமகாந்தனைத் தொடர்ந்து தீமை (செய்ய) நினைக்க, உண்மைத்தவமுடைய பிருகுமுனிவர் உங்காரஞ்செய்து கையால் தடுத்து, நீயாரோ? நன்றாகக் கூறுகவெனப் பூதஞ் சொல்லுகின்றது. எ - று. (கஅ)

வேந்தன் மெய்யில் விரவிய சாயையா
னேந்த வின்னகை யெயிறுதந்தன் ளீரிதாற
போந்து ளேன்வெளி புல்லிய வெம்பசி
காந்து கின்றதுன் கண்ணரு ளுண்டெனில்.

(இ - ள்.) யான் இவ்வரசனுடலிற் கலந்த பிரமசாயை. தலைவனே! உன்னுடைய கையாலெறிந்த தண்ணீரினால் (இவ்வடிவாக) வெளியில் வந்தேன். என்னைத் தொடர்ந்த கொடிய பசியானது கொளுத்துகின்றது. உன்னிடத்திற் கருணையிருக்குமாயின. எ - று.

கோனை மாதினைக் கூறு மமைச்சரை
யூனை யுண்டொழி வேனென விரத்தலும்
யானை மாமுகத் தேந்தலெந் தாமரைத்
தேனை யுண்டசெம் மாதவன் கூறுவான்.

(இ - ள்) இவ்வரசனையும் இவன்மனைவியையும், சொல்லுகின்ற மந்திரிகளையும் மாமிசம் புசித்து நீங்குவேனென்று யாசிக்கவும், சிறந்த யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுளுடைய செவந்த பாததாமரைகளிலுண்டான தேனைப்பருகி யிருமாந்திருக்கும் பிருகுமுனிவர் கூறுகின்றார் எ - று. (உ0)

மைந்து மிக்கவண் பூதமஞ் சறகநின்
சிந்தை யின்புறு செய்திசெய் துமாற்
பொந்தி னுள்புகு வெனவெதி ரினமாப
பொந்து காட்டினன் புகுந்து பூதமே.

(இ - ள்.) வலிமிக்க வண்மைவாய்ந்த பூதமே! பயப்படவேண்டாம். உன் மனங்களிக்கத்தக்க தொழிலே செய்வோம். இப்பொந்திலுட் புகுகவென்று கூறி, எதிரிலிருந்த மாமரப்பொந்தைக் காட்ட, அப்பூதமானது (அதிற்) புகுந்தது. எ - று.

புக்க பூதமும் பொந்துறு சூதமு
மொக்க வெந்தன பூதத்தி னுள்ளுயிர்
மிக்க பேரெழில் விண்ணவ னாகியே
தக்க மாதவன் றாள்பணிந் தோதுமால்

(இ - ள்.) (அவ்வாறு) சென்ற பூதமும், அப்பொந்தையுடைய மாமரமும் ஒன்றாக வெந்தன. பூதத்தினுள்ளே பொருந்திய உயிரானது மிக்க பெருமைவாய்ந்த அழகையுடைய தேவவுருவாகி, தகுதியாகிய சிறந்த தவத்தைச்செய்த பிருகுமுனிவர் பாதத்தை வணங்கிக் கூறுகின்றது. எ - று.

வேறு.

புரை யனைய [illegible]
[illegible] மாய்த்த [illegible] யாய் நிமயா [illegible]

லோவில் வெந்துய ருற்று ளோற்குநின்
சேவை யானலஞ் சேர்ந்த தென்றனன்.

(இ - ள்.) பாவியாகிய இவ்வரசன் என்னை முன்னாளில் காட்டிலே உயிரொழித்தனன். ஐயனே! தீமையால் ஒழிதலில்லாத கொடிய துன்பத்தை யடைந்துள்ளோனுக்குத் தேவரீருடைய தரிசனத்தால் நன்மையுண்டாயதென்று கூறினன். எ - று.

வேறு.

ஆய காலையி லைங்கர னேவலாற்
றூய மானநந் தீண்ட துமுன் போந்தது
மேயி னனதில் விண்ணுறத் தேகினன்
சாய நீனைம தணந்துயர் தேவனே.

(இ - ள்.) அந்தச்சமயத்தில், விநாயகக்கடவுளுடைய கட்டளையினால், புனிதமாகிய விமானமொன்று விரைந்து முன்னேவந்தது. பிரமசாரியின தன்மையை விலகி, உயர்ந்த தேவனானவன் அவ்விமானத்திலேறி ஆகாயத்தைக் கிழித்துக்கொண்டு சென்றனன். எ - று. (உச)

கண்ட யாவருங் கண்களி கூர்ந்துளங்
கொண்ட வோகையா கூத்து நவிற்றினர்
மண்டு தீவினை மாற்றிய மாதவன்
புண்ட ரீகப்பொற் றுண்மலர் போற்றினார்.

(இ - ள்.) (அதனைப்) பார்த்த எல்லோரும் கண்கள் களிப்புமிகுந்து மனதிற்கொண்ட ஆச்சரியமுடையவர்களாகி (ஆனந்த)க் கூத்தாடினார்கள். நெருங்கிய பிரமகத்தியை யொழித்த பிருகுமுனிவருடைய தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களை (அரசன் முதலிய நால்வரும்) துதித்தார்கள். எ - று. (உரு)

வரந்தி லாவிய மாதவ னோதுவா
னரச னையுனை யண்மிய டுதிடும்
பிரம சாயை பெயர்ந்தது கண்டனை
யுரவு நோயு மொழிதிறங் கேண்மதி.

(இ - ள்.) சிரேஷ்டம் பொருந்திய பிருகுமுனிவர் கூறுவார்: மன்னா! உன்னை நெருங்கிப்பொருந்திய பிரமஹத்தி யொழிந்தது. பார்த்தனையா? வலிய தொழுநோயும் (இனி) ஒழியும் வகையை (என் சொல்லை இனியேனும்) மதித்துக் கேட்பாயாக. எ - று.

வேறு.

முக்கண் வேழமு கப்பி ரானெனை முற்று மாளுமடிப்பிரான்
பொக்க முற்றும கற்ற வல்லபு ராண மன்னவ கேட்டுளே
னக்க ணேசர்பு ராண மேன்மையி னால கன்றதுன் வல்வினை
தொக்க நோய்க்கும ருந்து நீயது சூழ்ந்து கேட்பின லாதிலை.

(இ - ள்.) திரிநேத்திரங்களையும் யானைமுகத்தையுமுடைய பெருமானும் என்னைமுழுதுங் காக்கின்ற திருவடியையுடையவனுமாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய தீமைமுழுவதையுமொழிக்கவல்லதாகிய புராணத்தை யான் கேட்டிருக்கின்றேன். அரசனே! அந்தக்கணேசப்பெருமானுடைய புராணமேம்பாட்டினால் உன்னுடைய

கொடியவினையும் ஒழிந்தது நெருங்கிய நோய்க்கும் நீ அதனைச் சிந்தித்துக்கேட்டா லல்லாமல வேறேமருந்து இல்லை. எ - று. (உஎ)

கோத னுங்கிய வேத னங்கிரு டங்கை யேந்திய தம்பிரான்
பாத கஞ்சம்வ ணங்கி யன்று ப ரித்த மேன்மைய தாமது
மாத வங்கள்பு ரிந்து வேதமவ ரம்பு கண்டவி யாதனும்
போத மர்ந்தவ னோத வோர்ந்துபு கன்ற தாருமெ னக்குமுன.

(இ - ள்.) திருமால் பிரமன் அக்கினியை யங்கையிலேந்திய சிவபெருமான் (ஆகியஇவர்கள்) திருவடித்தாமரையைப் பணிந்து முற்காலத்தில்பெற்ற மேன்மை யுடையதாகும். அப்புராணமானது பெருந்தவங்களைசசெய்து வேதத்தின் கரையைக் கண்ட வியாதமுனிவரும், தாமரைமலரிலுள்ள பிரமதேவன் (தனக்குச்) சொல்லத் தெரிந்து முன் எனக்குச்சொன்னதாகும. எ - று. (உஅ)

முந்து செய்திடு வேள்வி வீரன்மு டிப்ப மாழ்கிய தக்கனுஞ்
சிந்தை யைந்தும டக்கி நின்றதி ருந்தி ருந்தவ முக்கல
வுந்த னன்புக லப்ப ணிந்தளி யாரந்து கேட்டடர் தீர்ந்தீர்ந்
திந்து சேகர னின்ன ருட்குரி லக்க மாய்மகிழ் கூர்ந்தனன்.

(இ - ள்) முதலிற்செய்த யாகத்தை வீரபத்திரரழிக்க மனஞ்சாம்பிய தக்க னும், மனதையும் ஐம்பொறிகளையும் அடக்கி, விளங்கியதிருந்தமாகிய பெரியதவத்தை முக்கலமுனிவர்கூற, வணங்கி, அன்புபொருந்திக்கேட்டுத தன்னைநெருங்கிய துன்ப மொழிந்து, சந்திரனையணிந்த சிவபெருமானுடைய திருவருளுக்கிலக்காகிக் களிகூர்ந் தனன். எ - று. (உகூ)

பவங்க ளேழினு மீட்டு பாவம் பறிப்ப தும்பயில் யாக்கையி
னவங்க ளேய்முத லான தீமைய றுத்து வேட்டத ளிப்பது
நவங்க ளாகவி ருங்க திசுக நாளு நாளுமு றுப்பதுந்
தவங்க ளாதிவ ளாத்து முத்திய ரிப்ப தும்மதன் கேள்வியே.

(இ - ள்.) ஏழுபிறவிகளிலுந் தேடிய பாவத்தையொழிப்பதும், எடுத்ததே கத்தின் கெடுதிகள் நோய்கள் முதலிய தீமைகளையொழித்து விரும்பியதைக் கொடுப் பதும், நூதனநூதனமாக மிக்கபேறுகிய சுகங்களை தினந்தோறும் பொருந்தச்செய் வதும், தவங்கள் முதலியவற்றைப் பெருகச்செய்து முத்தியளிப்பதும் அப்புராண கேள்வியேயாம். எ - று.

தவங்களாதியென்றதில் ஆதியென்பதால் தானமுதலியனவுங்கொள்க. (௩0)

வருண மாச்சிர மத்தொ ழுக்கின்வ ழுாத மாண்புடை யார்களே
யருள்வி நாயகர் பத்தி யோடவர் காதை கேள்வியி லார்வமு
மருவு வார்களொ ழுக்கி லார்மரு வார்கள் சாதிபி றப்பினு
மொருவு சாங்கரர் நன்மை செய்யினு முற்ற தீமைய ரென்பவே.

(இ - ள்) வருணாச்சிரம தர்மங்களிற் றவறாத மாட்சிமையுடையவர்களே திருவருளமைந்த விநாயகரிடத்திற் பக்தியுடன் அவர்சரித்தைக்கேட்பதில் ஆசையும் பொருந்துவார்கள். ஒழுக்கமில்லாதவர்கள் அதனையடையார்கள். சாதிபிறப்புக் கலப்பும் நீங்கிய சாங்கரர் நன்மையைச் செய்தாலும் பொருந்திய தீமைசெய்தவர் களேயென்பவர்கள், எ - று. (௩க)

ஆத லானுயர் மாத வம்பல வாற்றி யாச்சிர மத்தொடு
கோதி லாவரு ணத்தி னின்று குழைந்த வன்பின்வி நாயகர்
பாத தாமரை போற்று பண்பினர் பாங்கி னல்லது மான்மிய
மோது நீர்மைய தன்று பண்புளை யாத லானுனக் கோதுதும்.

(இ - ள்.) ஆனபடியால் உயர்ந்த பலபெருந்தவங்களைச்செய்து குற்றமில்லாதவருணச்சிரம தருமங்களினின்றுகுழைவாகியஅன்புடன், விநாயகக்கடவுளுடைய பாததாமரைகளைத்துதிக்குந்தன்மையுடையவர்கள் சமீபத்திலல்லது, அவ்விநாயகபுராணஞ் சொல்லுந்தன்மையதன்று. நற்குணமுடையையாதால் உனக்குச் சொல்லுவோம்.

அருளெ னக்குளிர் தூங்கு நீர்த்தட மாடி யெம்மென மன்னவன்
பிருகு தீர்த்தம ணைந்து தாழ்ந்துபி றங்கி ரும்புன றோய்ந்தெழுந்
துருவின் மல்கிய வீர மொற்றியு டுத்து லர்ந்தது பூசிமெய்
மருவு கின்றசங் கற்ப மோதிவ குத்த னைபிணி மாய்ந்ததே.

(இ - ள்.) கிருபைபோலக் குளிர்ச்சிவாய்ந்த நீரையுடைய தடாகத்தில்மூழ்கி வருகவென்று பிருகுமுனிவர்கூற, சோமகாந்தராசன் பிருகுதீர்த்தத்தை யடைந்து (அதில்) இறங்கி, விளங்குகின்ற மிக்கநீரில் ஸ்நானஞ்செய்து எழுந்து, உடலின்மிக்க ஈரத்தைத் துடைத்து உலர்ந்த (வேறு) வஸ்திரமுடுத்து, திருநீறணிந்து உண்மை பொருந்திய சங்கற்பஞ்செய்துகொண்டு புராணசிரவணஞ்செய்ய ஆரம்பித்தனன். அவனுடையநோய் (அப்பொழுதே) ஒழிந்தது. எ - று. (ருகூ)

நோயி னீங்கிய யாக்கை பன்முறை நோக்கி நோக்கியி ராவெலாந்
தீய சொற்பன மார்ந்து கண்கடி றந்து ளானென வுண்மகிழ்ந்
தாயு நூலரு மாத வன்புடை யண்மி யன்பொடு தாழ்ந்தெழுந்
தேயு நின்னரு ளெய்தி னேன்மிக வெய்த ரும்பய னெய்தினேன்.

(இ - ள்.) நோயினின்றொழிந்த தேகத்தைப் பலமுறை பார்த்துப் பார்த்து, இராமுழுதுந் தீயசொப்பனங்கண்டு கண்களை விழித்துள்ளவனைப்போல மனங்களித்து, நூல்களை யாராய்ந்த அருந்தவமுடைய பிருகுமுனிவர் அருகிற்சென்று, அன்புடன் பணிந்து எழுந்து (கூறுவான்) பொருந்திய தேவரீருடைய திருவருளை யடைந்தேன். அடைதற்கரிய பெரும்பலனைப் பெற்றேன். எ - று. (கூச)

காத லாரும் புராண கேள்வியிற் கற்ப மாத்திர மேசெய
வேத மானபெ ருமபி ணித்தொடர் யாவு நீங்கின வென்சொல்கே
ளாத னேயுனை நண்ணி னார்க்குநன் னாத மேதகு நன்பொருண்
மாத ராதல நாகர் பாதல மாகர் வைப்பினு மிலலையே.

(இ - ள்.) ஆசைபொருந்திய புராண கேள்வியிற் சிறிதே செய்ய, குற்றமாகிய பெரிய பிணிச்சம்பந்தமுழுவது மொழிந்தன. (இவ்வற்புதத்தை) என்னவென்று சொல்லுவேன். தலைவரே! தேவரீரை யடுத்தவர்களுக்குக் கிடைக்கரிய நல்பொருள் சிறந்த தராதலத்திலும் நாகலோகத்திலும் பாதலலோகத்திலும், தேவருலகத்திலும் (ஒன்றும்) இல்லை. எ - று. (கூஇ)

ஆரு மற்றுறை யூரு மற்றெழி லாக்க மற்றரும் போகமற்
றேரு மற்றியல் பாக லூங்கிருந் தேனை வம்மென் வேயன்ழத்

மகாரு மாநம் முபபதது மாயிர நகவொபா கிமெழுபா ஞாயிரமெனன
சாரு மாவிப லாகிலியினிச் சாறறல மெணகிம ராணமே

(இ - ள) பாவருய, வாசநசெயயு உளச, மழுதம, செலவமும, அரிய
போகஙகளுமினறிக கனியாக அஙகிருநதவரை வருமெனை விளிகதுப பொருநதிய
சிறநதனமைசெயத மகவரிருககுக கொடுபபடடம (கணகளைப) பொருளாகாயி
னேனுடைய பொருநதிய உயிராவாரம பறிவை ... (விநாயக) புராணததைச
கூறவேணடுமெ எ - று (௯௬)

எனன மனையினி ய மடி ... யாவி ராகி மெபாசமை ... சமைபுக
தனனை யனை ... னை பனனை ... தகணை யங்கையிற றைவ ...
கனன காதன பொன ... லகிலன சா ... துனை ... னெளி
கனன முமமு ... டாத ... மிரானி ... யானை ...

(இ - ள) எனறு கூறிச சோமகாநதன (எனபவ) நிறக, தாமபோனற (கரு
ணைவாயநத) பிருகுமுனிவா சநதோஷமிகுநது (அருகில) அழைகது, அவனுடலை அழ
கிய கையினாறறடவ, கனனுமடப அதனனபொலவு செயகது, அது பொருநதவும,
முன பிரயாசித பூமியையானமனனரதிப சோமகாநதன தன தேகததையுமமாய
வாத பேரொளியைப பெறறனன (௯௭)

கணட யாருமவி யாது ... வபெருநடனை ... புகிப
தொணடை வாயசசனமை புமபொரு ... சதுர வானமிபு
துணடு வாரினு வநது சாமகையொருத மகடபவிருமபிறு
மிணடு வேயமுனி மெவநது விறபிரி விதந வனையாழிகரதமம

(இ - ள) (அதனைப) பாரதத வெலலாருஞ சநதோஷிசநாரகள பெரிய
துனபசாகரததிலமிழநத கொவவைககனிபோனற வாயடையுடைய சுசனமை (யென
னும அவன மனை) யும, உணமைபபொருளை உபதேசிககும மநதிரிகளும, தோமிர
ததைப புசிததவாகளைபபோல நனகுககளிகத விநாயககடவுள சரிதையைக
கேட்க அவாவினாகள (சோமகாநதனை) நெருஙகிய தோய்ந்த முனிசிரேஷடரான
பிருகுமுனிவா பரியசவசபதவமை இதுவேயாகுமெ எ - று (௯௮)

எனறு சாலமொழிநத குதனவியாதனெனனுமிருநதவற
கனறு வேதனுரைதத வாறவி லாமெனாபிருகுமெய
சொனறு மாமுனி சோமகாநதனு வாயப வோதிய வணணமே
நனறு றுமவர வாறறி தெருதத முறை முனருணிடுனை

(இ - ள) எனற மிகுதியாககூறிய சூதமுனிவா, பெருநதவமுடைய வியாக
முனிவருககுப பூரவம பிரமதேவாகூறியவகையே அறியககடவாயெனறு, பிருகு
முனிவா சோமகாநதராசன சநதோஷிககககூறியவிதமாக நனமைபொருநதிய கரன
முறையாக விநாயக மானமியததைச சொலலுவேனெனறு திருவருளமிக்கவராய
ஆரமபிததனா. எ - று. (௯௯)

சோமகாநதனுபதேசபடலம முறறிறறு.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௮௨௦।

வியாசர்ப்பிரமதேவனையடுத்தபடலம்

பண்ணிய பெருந்தவன் பராசரப் பெயர்
கண்ணிய முனிவர னயக்கரு மைந்தனுட்க
திண்ணிய விண்டுவே சிறப்பத் தோன்றினன்
விண்ணவர் வியக்கத்கு வியாத னென்னவே

(இ - ள்) பெருந்தவஞ்செய்தவனும் பராசரனென்னும் பெயர்பெற்றவனு மாகிய முனிவரனுக்குப் புதல்வனாக, வலிமைவாய்ந்த திருமாலே தேவர்கள் வியப்பத் தக்க வியாதமுனிவனென்னும் பெயருடன் சிறப்புற்றுப் பிறந்தனன் எ - று

பூர்வம் மச்சகந்தியென்பவள் கங்கையில் ஓடஞ்செலுத்திக்கொண்டிருக்கையில் அவ்வோடத்திலேறிச்சென்ற பராசரமுனிவர் அவளோடு காமுற்று அவளுக்குக் கர்ப்பவாசத்தாலுண்டாயிருந்த துன்மணத்தைவிலக்கிப் பரிமளகந்தியென்ப பெயர் வழங்கும்படி நறுமணமருளி அவ்வோடத்திற் புணர்ந்தனர் அதனால் வியாதமுனிவர் தோன்றினரென்பது சரிதமாதலாலும், துவாபரயுகங்கடோறுந் திருமாலே வியாதனாகத்தோன்றி வேதங்களைப்பாகுபடுத்துவனென்பது நூற்கொள்கையாதலாலும் "பராசரப் பெயர் முனிவன் மைந்தனாய் விண்டுவே வியாதனெனத் தோன்றினன் — என்றார்.

சுருதியை வரம்புறத் தொகுத்துச் செய்தபின்
சுருதியின் பொருள்களை மிருதி போலவே
பொருள்பட விளக்கிய புராண முந்தொகுத்
தருளொடு மொழிவதற் காரம் பித்தனன்

(இ - ள்) வேதத்தை யளவுபடச் சுருக்கிச்செய்தபின்பு வேதத்தின் பொருள்களை மிருதிபோலவே பொருள்படும்படி விளக்கச்செய்யப் புராணங்களையுந் தொகைப்படுத்திக் கிருபையுடனே சொல்லுவதற்கு ஆரம்பஞ்செய்தனன் எ - று (உ)

மருக்கமழ் கொன்றையார் மணிப்பொற் பேரழித்
திருக்கவு மியாருமுன் னிறைஞ்சி யேத்தவு
முருக்கிள ரைங்கரத் தொருவன் சேவடி
தருக்கிய சிந்தையாற் றொழுது போற்றிலன்

(இ - ள்) மணம்வீசுங் கொன்றைமலர் மாலையணிந்த சிவபெருமானுடைய கண்மணியமான அழகியதேவர் (தன்னைப் பணியாமையால் முரிபசெய்திருந்தும், எல்லோரும் முற்பட வணங்கித் துதிசெய்துவந்ததும், அழகுவிளங்கும் ஐந்துதிருக்கரங்களையுடைய விநாயகப்பெருமானது செவ்விய திருவடிகளை, இறுமாந்த மனத்தாற் பணிந்து போற்றினனல்லன் எ - று (௩)

வழிபடு கடவுளு மதித்தெ டுத்திடு
செழிபொருட் கேற்புடைத் தாய தெய்வமும்
பழியினுக் கழிவுசெய் தருளு மாமதம்
பொழிமுகத் தவனெனப் புந்தி தேர்ந்திலன்.

(இ - ள்) வழிபடத்தக்கதேவனும், மதித்தெடுத்துக்கொண்ட சிறந்த பொருளுடைத்தவனும், தன்னைப்பணியாரைக்குத் தீமைசெய்தருளும் மும்மதம்

களைச் சொரிய யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக் கடவுளென்று (அவ்வியாதமுனி வன் தன்) மனத்திற் றெளிந்தானில்லன் எ - று (௫)

அகையார் மொருமருப் [illegible] கை வார்செவி
யேகநாயகனரு ளெய்து மாறில
னகையர் கெடுத்தவொன் பொருளிற் சிந்தனை
முகையாய்த் தளர்ந்தனன் முடிவு தோந்திலன்

(இ - ள்) [illegible], ஒற்றைக்கொம்பையும் ஐந்து திருக்கரங்களையும் நெடிய திருச்செவியையுமுடைய ஏகநாயகனாகிய விநாயகப்பெருமானது திருவருளை யடையுமவகை [illegible] (தான்) ஆசையோடெடுத்த சிறந்த பொருளிலே, [illegible] முடிவு [illegible] எ - று (௬)

வேறு

[illegible] செய்யமணி [illegible] சென்றேற்ற
[illegible]
[illegible] னினிபாம்ப
[illegible] முள்ளங் கடிசெய்ய

(இ - ள்) (பாவரும்) விரும்புகின்ற மாணிக்கத்தை (உச்சியில்) உடைய பாம்பேகமானது நீந்திக்கொண்டு எழுமட்டி (மந்திர [illegible] வனொருவன்) மந்திரத்தை விரைவாக நிலைநிறுத்தியதுபோல, எந்துகின்ற ஒற்றைக்கொம்பினையுடைய விநாயகக்கடவுள் கோபிக்கின்ற காரணத்தால் வியாசமுனிவருடைய மனத்திற்குத் துன்பு செய்ய எ - று (௭)

மடியோ [illegible] துள்ள [illegible]
படியா [illegible] முழுந்தான் [illegible] தான்
[illegible] கொன்றுங் [illegible] பெயாவுற்றுக்
கடியார் கஞ்சப் பூவணை யாலபொற் கழல்சார்ந்தான்

(இ - ள்) மடியோ பிசதமோ அப்பொழுது என்மனத்தை மயக்கியவகை எதுவென்று சந்தேகித்தான், துன்பமடைந்தான், (எதனிடத்திலும்) சிறிது நம்பிக்கையுங்காணாது விரைந்து அவ்விடம் விட்டு நீங்கி வாசனைபொருந்திய தாமரை மலர்பீடத்தையுடைய பிரமதேவனது அழகிய பாதங்களையடைந்தனன். எ - று

அன்பு துளும்பத் தண்டென வீழ்ந்தா ரணமோதித்
துன்ப நிறைந்த வுள்ளமு கத்திற் கடாகிறப்
முன்புற விட்ட வாதனம் வைகி முனிவேந்த
னென்பெற வந்தாய் சொல்லென வேதற் கிதுசொன்னான்.

(இ - ள்) அன்பானது தளும்பும்படி தண்டாகாரமாக வீழ்ந்து வேதமொழிகளாற் றுதித்து வருத்தமிகவுடைய மனமானது முகத்திலுந் தன்கு விளங்க, தனக்கு முன்னர் இடப்பட்ட பீடத்திலிருந்து, யாதுபெறக்கருதிவந்தனை ? அதனைச் சொல்லுக வென (பிரமன் கேட்க) முனிவர் தலைவனான வியாதமுனிவன் பிரமதேவனுக்கு இதனைக் கூறினன் எ - று (௮)

நாத்திக ரேயாய நான்மறை நிந்தை நவில்வோரா
யாத்தனு ரைத்த தத்தமொ ழுக்கா சாரங்க
ணீத்தவ ரேயாய நீடுல கத்தோர் நிறைபினறிய
போத்தநி றைந்தா ரன்னது தீர்க்கும் பொருணாடி

(இ - ள்) பெரிய நிலவுலகத்திலுள்ளவர்கள் நாத்திகர்களாய், நான்குவேதங்களையும் நிந்திப்பவர்களாய், கடவுளருளிய தங்கடங்கட்குரிய ஒழுக்காசாரங்களை யொழித்தவர்களாய்க் குற்றமிக்கார்கள். அதனைத் தீர்க்கும் பொருளைத் தேடி எ-று.

இதுமுதலிரண்டுபாட்டுகள் குளகம்.

நிறை - ஆண்மைக்குணம் நான்கனுளொன்று; அவை அறிவு நிறை ஓர்ப்பு கடைப்பிடி யெனப்படும். (௯)

செய்வன செய்யா தொழிவன வொழிந்தோர் தெரிவெய்தி
யுய்வன நாடி யோங்கு கதிக்க ணுறுமாறு
பொய்மைகை தீர்ந்த புராண மனைத்தும் புரையில்லோய்
கைவளர் நெல்லிப் போலெளி தாகுங் கடன்பூண்டேன்

(இ - ள்) குற்றமில்லாத பிரமதேவரே! செய்யத்தக்கனவும் செய்யத்தகாது விலக்குவனவும் (இவையென) அவர்கள் தெரிந்துகொண்டு உய்விக்கும் வழிகளைத் தேடி உயர்பதவியை யடையும்வகையே, பொய்மாறொழிந்த புராணங்களையெல்லாம், கையில் உயர்ந்த நெல்லிக்கனிபோல எளிதாக (விளங்க)ச் செய்யுங் கடமையை மேற்கொண்டேன் எ - று.

செய்வனவென்றது விதித்தனவென்வும் செய்யாதொழிவனவென்றது விலக்கியன வென்வுங்கொள்க. (௧௦)

நித்திய மேநை மித்திய மாக நிசபூடன்ற
வித்தகு கன்ம மியாவு நிறைந்த வெழில்வேதக்
கொத்தினுண் மேன்மேன் மைகவளப் புந்தி குழைவுற்றா
பித்தின னானே னென்னினி செய்கேன் பிழைதீர்வான்

(இ - ள்) நித்தியம் - நைமித்திகம் ஆகச் செய்யத்தக்க கருமமாம் இந்தத் தகுதியாகிய கருமவிதிகளெல்லாம் நிறைந்துள்ள அழகிய வேதத்தின் கூட்டத்தில் மேன்மேலும் மனங்குழைந்து வெறிபிடித்தவனானேன் இனி யாது செய்குவேன்? தவறினைக் காண்கிலேன் எ - று.

நித்தியம் - தினமுஞ் செய்யக் கடமைப்பட்டுள்ள கருமங்கள்; நைமித்தியம் - ஒவ்வொரு நிமித்தம் பற்றிச் செய்யுங் கருமங்கள். (௧௧)

பூரண மான வென்னறி யாமை பொடிசெய்யுங்
காரண மேதோ வேறெவர் வல்லார் கருதென்று
நாரண னான வியாத னுரைப்ப நன்றுள்ளி
யாரண னானோன் புன்னகை கொண்டு தறைகின்றான்

(இ - ள்) நிறைவாகிய என்னுடைய அறியாமையை நீறுசெய்யும் வகையை யாதுகொல்? வேறே (அவ்வாறே) வல்லவர் யாவர்? (உளதாகிற்) கருதுகவென்று, விண்டுவின் அவதாரமாகிய வியாதமுனிவன் கூற, பிரமதேவனானவன் நன்கு யோசித்துப் புன்சிரிப்புடன் புகல்கின்றனன். எ - று. (௧௨)

வேறு

அனாதியே யமல னாகி யழிவிலாக் கழிவு செய்யும்
விநாயக னருளின் றாயின் மெல்லிய கரும மேனுங்
கனாதுணை கூட லின்றித் தளர்குவன் புத்தி கூர்மை
மனாதியின் வலிமிக் குள்ள வரம்பெறு தலைவ னேனும்.

(இ - ள்.) அநாதியாகவே நின்மலனாகி, தம்மைப் பூசியாதவர்கட்கு இடுக்கண் விளைக்கும் விநாயகக்கடவுளுடைய திருவருளில்லையாயின், புத்தி நுட்பமும் மனவாக்குக்காயங்களின் வலிமையும் மிக்குள்ள மேன்மைபெற்ற ஒருவனாயினுஞ் சாமானிய காரியமாயினுந் தனக்குக் கைகூடுதலில்லாது மனஞ்சாம்புவான். எ - று.

மனாதியென்றதால் வாக்கையுங் காயத்தையும் உடனெண்ணப்பட்டன. (௧௧)

பறவைகட் கரசன் மேனாட் பனிவிசும் பமுதங் கொண்மார்
செறனமிகு வலியா லைங்கைச் செம்மலை வணங்கா தேகி
நறவுமிழ் துளபத் தண்டார் நாயகன் மொழியால் வெல்ல
வறுபினை யூர்தி யானா னறநிறை தருக்குக் கொண்டு.

(இ - ள்.) பறவைகளுக்கெல்லாம் அரசனாகிய கருடன் முற்காலத்திற் குளிர்ச்சி பொருந்திய ஆகாயத்தினின்று தேவாமிர்தத்தைக் கொண்டுவரும்படி, பகைஞரை வெல்லும் பேராற்றலால், ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய விநாயகக்கடவுளைப் பணியாது சென்று, தேன்சொரியுந் தண்ணிய துளவமாலையையணிந்த விஷ்ணுமூர்த்தி தன் மொழியால் வெல்ல, தருமத்தைக்கருதி (அவருக்கு) வாகனமாயினன். எ - று.

பறவைகட்கரசன் துளபத்தண்டார் நாயகன்வாகனமானானென்றது—பூர்வம் காசிபமுனிவர் மனைவியர் பதின்மூவரில் கத்துரு விநதையென்னும் இருவரும் தமதழகாற்றருக்கி அழகில்லாள் சிறையிருப்பதென்று தீர்மானித்துக்கொண்டு காசிபனை வினவ, காசிபர் கத்துருவே சிறந்தவளென்றுரைப்ப விநதை சிறைப்பட்டு, தன்னைச் சிறைதவிர்க்கும்படி கத்துருவைவேண்ட, அவள் விண்ணுலகிலுள்ள அமிர்தத்தை வருவித்துக்கொடுப்பின் நீசிறைநீங்குவையென, விநதை காசிபரருளாற் கருடனைமகனாகப்பெற்று அவனுக்குமுறையிட, கருடன் விண்ணிடையடைந்து ஆங்கிருந்த காவலரைவென்று அமுதங்கொண்டு திரும்புகையில், திருமால் அவனையெதிர்த்து இருபத்தொருதினங்கள் போர்புரிந்தும் அவன் தோல்வியடையாமையின் வஞ்சனையால்வெல்ல வேண்டுமென்றுட்கொண்டு, புள்ளரச! உன்வலிக்குவியந்தேன்; நீவேண்டும்வரத்தைக் கேட்டுக்கொள் என, கருடன் விண்டுவே! உன்வலிமைக்கு மனங்களித்தேன். நீ விரும்பியவரத்தைப் பெறுகவென்றனன். திருமால் இதுவேசமயமென்றுட்கொண்டு, நீ காசிபன்மதலையாய்ச் சொல்பிசகாதவனாயின் நீயெனக்கு வாகனமாகுகவென, கருடன் முகூர்த்தகாலம் யோசித்து, வார்த்தைபிசகாமல் அங்ஙனமேயாகுகவென்று விடைகொண்டு விநதையையடைந்து அமுதையளித்து அவள்சிறையை யகற்றி விண்டுவுக்கு வாகனமாயினனென்பதாம். [விநதைக்குச் சுபருணையென்றும் பெயர்.] இதனை

காஞ்சிப்புராணம்.

வனபுள் வேந்தநின் வீர மகிழ்ந்தன
னென்பு டைவரங் கொள்ளென வீங்கிவ
னுன்பெ ருந்திறற் குண்மகிழ்ந் தேன்மற்றென்
றன்பு டைவரங் கொள்ளெனச் சாற்றினன்.

மாய னம்மொழி கேட்டு மகிழ்ச்சியிற்
றூயை யோதிய சொற்றவ ரூயெனி
னீயெ னக்கு நெடுந்தகை யூர்தியா
யேயு மிவ்வரம் யான்கொள நல்கென்றான்.

ஆர்த்தி கூர்தர வம்மொழி கேட்டொரு
மூர்த்த மெண்ணி யுயிர்த்து மொழிந்தமெய்
வார்த்தை யிற்பிரழ் வஞ்சியற் றாகெனச்
சீர்த்தி யாளன் விடைபெற்றுச் சென்றனன்.—என்பதனுனறிக. (கச)

*உருத்திரக் குரிசில் பாங்க ருற்றவீ ரியத்திற் றோன்றிக்
கருத்தினுங் கடத்தன் முற்றாக் கருங்கடல் கடக்கு மாற்றல்
செருத்தகு மனுமான் மண்மேற் சிலையிரா கவனைத் தாங்கிப்
பெருத்தவுட் டருக்கி னாலே பிணைழநோய் பல்கா லுற்றான்.

(இ - ள்.) உருத்திரபகவானிடத்துப் பொருந்திய வீரியத்தினுற்றோன்றி, மனதினாலுந் தாண்டுதல் முடியாத கரிய கடலினைக் கடக்கும் வல்லபமும் போர்வலிமையுமுடைய அநுமான் விசேடித்த மனகர்வத்தால் (ஐங்கரக்குரிசிலை யடிபரவாது) பூமியின்மேல், கோதண்டமேந்திய இராமமூர்த்தியைச் சுமந்து பலமுறை துன்பநோயை யடைந்தான். எ - று. (கரு)

திருமறு மார்ப னான திரண்டவார் சிலையி ராமன்
பொருவலி வாலி முன்னர்ப் போர்த்திறத் தெளிய னானு
னிருநிலத் தினைக ரின்னு மிலகிய வொற்றைக் கோட்டுத்
தருவினை யடுத்த லின்றித் தருக்கினாற் றெருமந் தாரே.

(இ - ள்) திருமறுமார்பனை திரட்சிவாய்ந்த கோதண்டமேந்திய இராமமூர்த்தி (விநாயகபூசை செய்யாது) போர்புரியும் வல்லபமுடைய வாலி (என்னும் வானரவீரன்) *முன்னே போர்வல்லபத்திற் றோல்வியடைந்தனன். பெரிய பூமியில் இன்னும் எண்ணிறந்தவர்கள் ஒற்றைக்கொம்பினையுடைய கற்பகத்தருவை யொத்த கணபதியை யாசிரயிக்காமல் இறுமாப்பால் துன்புற்றார்கள். எ - று. (கசு)

திருமறுமார்பன் - திருமகளையும் ஸ்ரீவற்சமென்னும் மறுவையுமுடைய மார்பையுடையவன்.

பிரணவ முன்னர் வைகும் பெருமறை தொகுத்த காலை
பிரணவ முன்னே தாமற் பேசுத லின்மை யாலே
பிரணவ மொழியாற் றன்னைப் பேசினை யெனவுட் கொண்டு
பிரணவப் பொருளா யுள்ளான் பேரிடர் காத்தா னன்றே.

(இ - ள்.) பிரணவமானது முன்னேவிளங்கும் பெரியவேதங்களைத் தொகை செய்தகாலத்தில், பிரணவத்தை முதலிற்சொல்லாமல் வேதமோதுதலில்லாமையால், பிரணவசப்தத்தால் தன்னைத்துதிசெய்தனையென்று திருவுள்ளஞ்செய்து, அப்பிரணவத்தின் பொருளாகிய கணேசப்பெருமான் பெரிய துன்பங்களை (வரவொட்டாமற்) காத்தனன். (கஎ)

கருதிக லுலகுக் கோதக் துணிந்தநான் மயேசன் றானுங்
கருதுதன் முற்று விக்குங் காரணங் குறித்தன் றேகொற்

சுருதியின் முன்ன ரந்தத் தொன்மனு வைத்தான் போது
முருவமு மிடர்தீர்ப் பானுக் கோமெனு மொழியே யாமால்.

(இ - ள) வேதங்களை உலகத்தாருக்குக் கூறத்தொடங்கிய காலத்தில், சிவபெருமானுந் தான்கருதியதை முடிவுபெறச்செய்யுங் காரணத்தைக்குறித்துத்தானே வேதாரம்பததில் அந்தப்பழமையான பிரணவத்தை அமர்த்தினன்போலும். விக்கினங்களை விலக்கும் விநாயகப்பெருமானுக்குத திருவுருவமும் ஓமென்று சொலலப்படும் அப்பிரணவமேயாகும். எ - று. (கஅ)

எத்தகு தொழிறகு முன்னர் யாவரு மிறைஞ்ச நிற்கு
மத்தகு தேவ தேவாக காலைய மாதை யாலே
யுத்தம வோங்கா ரததை யுரைக்குமந் திரங்க டோறும்
வைததனா முன்னர்த் தொன்னூன மரபறிந தோர்க ளெல்லாம்.

(இ - ள்.) எவ்வகைய தகுதியுடைய கருமங்களுஞ் செய்வதற்கு முறபட, எல்லோரும் பணிசெய்ய விளங்கும் அந்தத் தகுதிப்பாட்டினையுடைய தேவதேவனாகிய விநாயகப்பெருமானுக்கு வாசஸ்தானமாயுள்ளபடியால், பழமையாகிய நூன்மரபினையுணர்ந்த பெரியோர்கள்யாவரும் உததமமாகிய ஓஙகாரத்தை, சொல்லுகின்ற மந்திரங்களிலெல்லாம் முதலிற் பொருத்தினார்கள். எ - று (கக)

அவனவ ளதுவாய் நின்றே யனைத்தையு முடிக்கின் றானு
மவரவா தியானித் தேத்த வவரவாக் கருள்செய் வானு
மவரவா மனாதிக கெட்டா வரும்பொரு ளாயி னானு
மவிர்மறை யின்னு மன்மை மொழியினா லளக்கின் றானும்.

(இ - ள்.) அவன் அவள் அது (என்னும் மூ) வடிவாக விளங்கியே எல்லாச் செயல்களையும் முடிக்கின்றவனும், அவரவாகள் தியானஞ்செய்து துதித்தலால் அவரவர்களுக்குத் திருவருள்செயபவனும், அவரவர்களுடைய மனமுதலியவற்றிற்கதீதமான அரியபொருளாகவுள்ளவனும், விளங்குகினற வேதங்கள் இன்னும் அன்மைச் சொல்லினால் அளவிடப்படுபவனும். எ - று

இதுமுதல் மூன்றுசெய்யுள்கள் குளகம்.

அவன் அவள் அது என்பவற்றில் முதலிற்கூறியவிரண்டால் ஆண்பெண்ணென்றும் உயர்திணையெனறும், பின்னாக்கூறியதனால் அஃறிணையென்றுஞ்சுட்டினார்.

அன்மைமொழியினா லளக்கின்றானென்றதை, "திருவிளையாடற்புராணத்தில் அல்லை யல்லையீ தெனமறை களுமன்மைச் சொல்லினாற்றுதித் திளைக்குமிச் சுந்தரன்"—எனவருவதனானுமுணர்க. (உ0)

இந்திர னன்ன வூர்தி யிலக்குமி மார்பன் கிற்றுச்
சந்திரன் முடியில் வேய்ந்த தழலுமிழ் சூலத் தின்கை
யந்தண னேனைத் தேவ ரனைவரு மானை நீவார்
சுந்தர மலர்த்தாள் போற்றித் தொழுமுத லாயி னானும்

(இ - ள்) இந்திரனும், அன்னவாகனனாகிய பிரமனும், திருமகளைத் திருமார்பிலுடைய திருமாலும், சந்திரதுண்டத்தைத் திருமுடியிலணிந்த தீயுச்சொரிகின்ற சூலப்படையேந்திய வலியகையையுடைய சிவபெருமானும், பிறதேவர்களும் எல்லோ

ருங் கட்டளைகடவாது அழகிய தாமரைமலர்போன்ற திருவடியைத் துதித்துவணங்கும் முதற்கடவுளானவனும், எ - று.

அந்தணன் - பிராமணன் - எண்டுப்பிராமணனென்றது தேவர்கட்கெல்லாம அந்தணனுன சிவபெருமானை. இதனை,

காஞ்சிப்புராணம்.

"பிராமண[illegible]யே கடவுளர் தம்முட் பிஞனுகா வேனையோர் தம்முட்
பிராமணன் யானே பிராமணன் றனக்குப் பிராமணன் கதியுனை யிகழ்வோன்
பிராமண னல்லன் றன்குல தெய்வம் விண்டுபின் ஞனறனைத் தொழும்
பிராமணற் கிரண்டும் பயப்படா நிரயம் புகுவனென் றுயர்மறை பேசும்."—என
பதனுனறிக. (உக)

ஒன்றனைச் செய்கின் ருனு மொன்றனை யொழிக்கின் ருனு
மொன்றனை விடுத்து வேறே யொன்றனை முடிக்கின் ருனு
மன்றினர்க் கிடர்செய் வானு மைந்தொழிற் கரனர் போலத்
துன்றினர்க் கிடர்க டீர்ப்பத் தோன்றிய கணேச னென்ப.

(இ - ள்.) (செய்யக்கருதிய) ஒரு கருமத்தைச் செய்கின்றவனும், ஒரு கருமத்தை நீக்குகின்றவனும், ஒன்றை விலக்கி மற்றொன்றை முடிக்கின்றவனும், தன்னைப் பணியார்க்கு இடர் விளைப்பவனும், (சிருஷ்டி முதலிய) பஞ்சகிருத்தியங்களுக்குச் சிவபெருமானைப்போல, தம்மை யடைந்தவர்கட்குத் துன்பங்களை யொழிக்கத் திருவவதாரஞ்செய்த கணேசமூர்த்தியென்று (அறிஞர்கள்) சொல்வார்கள். எ - று. (உஉ)

அன்னவன் பாதப் போதை யாக்கையே மொழியே நெஞ்சே
யின்னவற் றொன்றி னுனு மிதமுறப் பணிந்தா யல்லை
தன்னிக ரில்லா வித்தைத் தருக்கினுற் சுயம்பா வித்த
வுன்னவ மதிப்பி னுலே யுறுதுய ருழந்தா யங்கே.

(இ - ள்.) அவ்வகைய கணேசப்பெருமானுடைய திருவடித்தாமரையைக் காயமும் மனமும் மொழியுமாகிய இவற்றுளொன்றினுலேனும் இதமுண்டாகுமபடி பணிந்தாயல்லை. தனக்குத்தானே யொப்பாகிய வித்தியாகர்வத்தாற் சுயம்பாவித்த உன்னுடைய அவமதிப்பினுலே பொருந்திய துயரத்தை யடைந்தாய். எ - று. (உங)

ஆயிரங் கோடி கற்ப மார்வமோ டேக்கி னுனும்
பாயிரந் தானு முற்றப் பண்ணுதல் கூடா தாகு
மாயிரும் புவனம போற்றும் வாரண முகப்பி ரானைப்
போயிரந் தருளும் வண்ணம பூசனை புரிந்தி டாயேல்.

(இ - ள்.) பெரிய விசாலமான உலகினர் துதிசெய்யும் யானைமுக விநாயகப் பெருமானையடைந்து யாசித்துத் திருவருள்புரியும் வகையாகப் பூசைசெய்யாயாகில் (விநாயகர் திருவருளின்றி) ஆயிரங்கோடி கற்பகாலங்கள் ஆசையோடு முயன்றுனும் பாயிரமும் முற்றச்செய்தல் (உன்னுல்) கூடாததாகும். எ - று. (உச)

வேறு.

[illegible]ரே யேக தந்தரே கபிலரே கசகன்னரே நாக
[illegible] யிலம்போ தரரெழில் விகட ரிலகிய விக்கின ராச

ரமைமவர்சூழ்ந் தேத்துங் கணுதியர் தூம கேதுவை நறுவாகனுங் தியத்த
ருமிமொளிய பால சந்திரா தானை மூறறிருங் தொழுங்கன [illegible]

(இ - ள்) சுமுகர் - ஏகதந்தர் - கபிலர் - (அடியவர்கள்) சூழ்கின்ற செசகன்னா - நாகமானது விளங்குகின்ற இலம்போதரர் - அழகிய விகடர் - விளங்கிய விக்கினராசர் - ஞானிகள் சூழ்ந்து துதிசெய்யுங் கணாதிபர் - தூமகேது - நன்முகத் திருவருள் செய்யுங் கணாதிபர் ஒளிசிந்தும் பாலசந்திரர் - மதப்பெருக்கா[illegible] ஊற்றெடுத் தொழுகுங் கசானனர் எ - று

இதுமுதலிரண்டு பாடல்கள் ஒருதொடர் (உ௫)

வக்கிர துண்டர் வயங்கிய சூர்ப்ப கன்னரே ரம்பர் வான் வரங்க
டோக்கருள் கந்த பூர்வச ரென்வே சொல்லிய பெயர்ப்பதி னாறு
மிக்குறாத் திடினுங் கேட்பினும் வித்தை விவாகமே வட்டெழும்பிர வேசு
நிக்கம மடுபோர் யாகமா திகளு நினைக்குமுன் முற்றுறும் பிள்ளாய்

(இ - ள்) வக்கிரதுண்டர் விளங்கிய சூர்ப்பகன்னர் - ஏரம்பர் - சிறந்த வரங்களைத் தொகுதியாகவருளுங் கந்தபூர்வசர் என்று சொல்லப்பட்ட பதினாறு திருநாமங்களையும் விசேடமாகச் சொன்னாலும் (பிறர் சொல்லக்) கேட்டாலும், வித்தை விவாகம் விரும்பியுண்டாகின்ற முயற்சி வியாபாரம் மோதுகின்ற போர் யாகம் முதலியனவும் எண்ணுவதன் முன்னரே (கைகூடி) முடிவுபெறும், பிள்ளாய்! எ - று

நிகமமென்றது நிக்கமமென விரிந்தது (உ௬)

ஆதலா லவனைப் பூசனை யாற்றி யறிவினை யழிக்குமிடு மைய
லேதமீத் தெண்ண மினிதுற முடியா விருமபுக மெய்துக வென்றுன
வேதனீ தோத வுள்ளதே யென்று வியாதமா தவனுள மகிழ்ந்து
போதமே வடிவாங் கணேசனைப் பூசை புரிவதெவ் வாறென விரந்தான.

(இ - ள்) ஆனபடியால், அவ்விநாயகப்பெருமானைப் பூசைசெய்து மதியைக் கெடுக்கும் அறிவின்மையாகிய துன்பத்தைவிலக்கி, உன்கருத்தை இனிமையாக முடித்துப்பெரிய கீர்த்தியைப் படைப்பாயென்று (பிரமதேவன்) கூறினன் பிரமதேவன் இந்தச் சொல்ல, பெருந்தவமுடைய வியாதமுனிவன் உண்மைதானென்று மனமகிழ்ந்து, ஞானமே சுரூபமாகிய விநாயகக்கடவுளை யெவ்வகையாகப் பூசைபுரிவதென்று யாசித்தனன் எ - று

முடியா - முடித்து இது செய்யாவெனும் வாய்பாட்டிறந்த[illegible] வினையெச்சம் ([illegible])

இதுமலாத தவிசின விற்றிருந தருளு மிறைவனை வியாதமா முனிமுன்
கதுமென வடுத்து வாழினிச சோம காந்தனை யயன்முனி [illegible]
[illegible]வணி சடிலத் தைங்கரப் பெருமான் வியத்தகு மந்திர [illegible]
[illegible]ரப் புகன்ற மரபுகே ளென்று வழங்குவன் [illegible]

(இ - ள்) தாமரையாசனப்பீடத்தின்மேல் எழுந்[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

செவியினிடத்திற் பொருந்த உபதேசித்தகதையை இனிக் கேட்பாயாகவென்று பெருந்தவசியாகிய பிருகுமுனிவன் கூறலாயினன். எ - று. (௨௮)

வியாசர் பிரமஹத்தியையடுத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௮௩௫.

வியாசருபதேசம்பெற்றபடலம்.

பயாசலத் தரவ மாலை பூண்டபுண் ணியன்போ ரேற்ற
கயாசுர னுயி ருண்ட கண்ணுதற் பெருமா னீன்ற
தயாமிகு கணேச னென்னுந் தாயியா கமத்திற் றூய
வியாதனே சத்த கோடி விபன்மனு விளம்பப் பட்ட.

(இ - ள்.) புனிதமாகிய வியாசமுனிவனே! பயமாகிய மலையின்மேற் சர்ப்பமாலைபணிந்த புண்ணியசுரூபியும், யுத்தஞ்செய்யவந்த கயாசுரனுயிரைப்பருகிய நெற்றிக்கண்ணையுடையவருமாகிய சிவபெருமான் தந்தருளிய தயைமிகுந்த கணேசமூர்த்தியென்னுங் கடவுளது ஆகமத்தில், ஏழுகோடி மகாமந்திரங்கள் சொல்லப்பட்டன. எ - று.

சிவபிரான் அரவமாலைபூண்டது.

கருடனுடைய தொந்தரவைச்சகியாத சர்ப்பங்கள் சிவபெருமானைப் பூசை செய்து அவர் திருவருள் பெற்று அவருக்கு ஆபரணங்கள்போல அவ்வெம்பெருமானுடைய கட்டளையால் அவருடைய திருமேனியில் வசிக்கலாயின. பின்னொருகாலத்தில் விண்டுவோடங்கடைந்த கருடனைக்கண்டு சுகமாவென அஞ்சாது வினவினவென்பதாம். இதனை,

காஞ்சிப்புராணம்.

விதிமுறைச்சிவபூசனையாற்றிமால்விடைக்கொடிப்பெருமானின்
புதியபூங்கழலருச்சனைப்பேற்றினுற்புள்ளிறைமிடலெய்தி
யதிர்வுறுத்தெனையலைத்திடவெரீஇயினமடைக்கலம்புகுநதேம்யாங்
கதியெமக்குவேறில்லையென்றிரத்தலுங்கண்ணுதலருள்கூர்ந்து

பன்னகங்களைபணியெனத்தாங்கினன்பன்னகாபரணன்ற
னின்னருட்பெறுமதனையான்மற்றவையெந்தைபாலரியோடுந்
துன்னுவெம்பணைக்கழலுழுனைக்கலுழனேசுகங்கொலென்றஞ்சாமே
பன்னுமேன்மையின்வினவினவிம்மொழிபாரெலாமெடுத்தோதும்.—என்பதனாலறிக.

அன்றியும், சிவபெருமான் பிக்ஷாடனராகவும் திருமால் மோகினியாகவும் தாருகவனத்துற்று அம்முனி மங்கையர் கற்பையும் அம்முனிவர் தவத்தையு மழித்தமையின், அவர்கள் சினந்து அபிசாரவேள்வி செய்து அதிற்றோன்றிய புலி மான் முதலியவற்றை விடுத்து, அவைகள் எம்பெருமானைத் துன்புசெய்யாமையின் அதினின்று தோன்றிய எண்ணிறந்த சர்ப்பங்களை இறைவர்மேல் விடுப்ப, இறைவர் அவற்றைப் பற்றி கருடனுக்கஞ்சி நம்பாலிருக்கும் கட்செவிகளோடிருக்கவென்று அணிந்துகொண்டதும் ஓர் காரணமாம். இதனை,

கந்தபுராணம்.

"ஏந்திய பின்னர் வேள்வி யெரியதற் கிடையே யெண்ணில்
பார்தளங் கொழுந்து தீயோர் பணியினாற் சீற்றங் கொண்டு
போந்தன வற்றை மாயோன் புள்ளினுக் கருத்தித் தன்பால்
சேர்ந்தவோர் பணிக ளோடுஞ் செவ்விதிற் புனைந்தா னெங்கோன்."—என்
பதனானுமுணர்க.

கயாசுரனுயிருண்டது.

யானைவடிவுடைய கயாசுரனென்னும் தானவனொருவன் சங்கரனை வழி
பட்டு வலிமிக்கோனாய்த் தேவர் முனிவர்களைத் துன்புறுத்த அவர்கள் சிவபெருமானை
யடைக்கலம்புகுந்து நிற்ப, கயாசுரன் அவர்களிருந்த மணிகன்னிகையென்னு மிடத்
தையடைந்து ஆர்ப்பரித்தது அவர்களை விளிக்க, இறைவர் உக்கிரப்பெருவடிவேற்று
அவ்யானையைத்தள்ளி அதன் தோலையுரித்தது ஆடையாக வணிந்தனரென்பது சரிதம்.
இதனை,

கந்தபுராணம்.

"மதித்து வேழமாந் தானவன் வருதலும் வடவை
யுதித்த வன்னியு மச்சுற வெரிவிழித் தொருதன்
கசித்த தாள்கொடு தள்ளவே கயாசுரன் கவிழ்ந்து
பதைத்து வீழ்தலு மிதித்தனன் சிரத்தையோர் பதத்தால்.

ஒருப தத்தினைக் கவானுற விருக்கரத் துகிரால்
வெரிநி டைப்பிளந் தீரிரு தாள்புடை மேவக
குருதி கக்கியே யோலிட வவுணர்தங் குலத்துக்
கரியு ரித்தனன் கண்டுநின் றுமைமயுங் கலங்க.

ஆனு நாயக னஃதறிந் துயிர்த்தொகை யனைத்து ம
வானி லாதுகண் ணயர்வது மாற்றுதன் மதித்து
நீளி ருங்கரி யுரித்திடு மதளினை நிமலன்
றோளின் மேற்கொடு போர்த்தன னருள்புரி தொடர்பால்"—என்பதனா
னுணர்க. (௧)

அவற்றுளுஞ் சிறந்த தாகு மாறெழுத் ததனுண் மேலாந்
தவற்றினை யறுக்கு மேகாக் கரமிது தன்னை நின்னைக்
கவற்றிய மம்மர் தீரக் கரைகுதும் வாசத் தீந்தேன்
றுவற்றுபூந் தடத்து ளாடித் துணைந்திவண் வருதி யென்றான்.

(இ-ள்.) அவ்வேழுகோடி மகாமந்திரங்களிலும் (ஆறெழுத்துக்களாகிய)
ஷடக்ஷரமந்திரஞ் சிறந்ததாகும். அவ்வாறெழுத்துக்களிலுங் குற்றத்தினையொழிக்கும்
ஏகாக்ஷரமந்திரம் மேம்பட்டதாம். இதனை உன்னைமூடிய மயக்கமொழியச்சொல்லு
வோம். வாசம்பொருந்திய மதுரமாகிய தேனைச்சிந்தும் மலர்கள் பொருந்தியதடாகத்
தில் மூழ்கி ஈண்டு விரைந்து வருகவெனப் பிரமதேவன் கூறினான். எ-று. (௨)

விதிப்படி நறுநீ ராடி மேவிய வியாதன் காதிற்
றுதிப்பவர்க் கின்ப நல்குந் தோடவிழ் மலரான் கங்கை
நதிப்புனல் வேணி வைத்த நான்முகன் களிற்றின் பாதம
பதிப்புறு முளத்தாற் றீக்கை பண்ணிமந் திரத்தைச் சொன்னான்.

(இ - ள்.) வேதவிதிப்படி நல்லநீரில் மூழ்கிவந்த வியாதமுனிவன் செவியில், தியானிப்பவர்களுக்குச் சுகத்தைக்கொடுக்கும் இதழ்கள் விரிந்த தாமரைமலரிலுள்ள பிரமதேவன், கங்காநதியின் சலத்தைச் சடையிலமர்த்திய தொங்கிய வாயையுடைய யானைமுக விநாயகமூர்த்தியின் திருவடியிற் பதித்தமனதுடன் தீக்ஷைசெய்து (அவரது) மந்திரத்தை யுபதேசித்தனன். எ - று. (௪)

சத்திய வதிக்கு மைந்த சாற்றுமந் திரத்தை யென்று
மத்தகு முறையுங் கேண்மோ வடர்விட ரியாது மெய்தா
வுத்தம தலத்தை நண்ணி யுறுமனுப் புனல்பு ரோக்ஷித்
தொத்திடும் பூத சுத்தி யாதிக டொழிற் செய்து.

(இ - ள்.) சத்தியவதிக்கு மகனே! சொல்லிய மந்திரத்தைச் சபிக்கும் அந்தத் தகுதியாகிய முறைமையையுங் கேட்பாயாக. நெருங்கிய துன்பமொன்றுமுண்டாகாமல், உத்தமமான விடத்தை யடைந்து, பொருந்திய மந்திரதீர்த்தத்தைப் புரோக்ஷித்துக்கொண்டு பூதசுத்தி முதலியவற்றைத் தொன்மை முறைப்படி செய்து. எ-று.

புந்திசெய் யுளத்தின் கண்ணும் புறத்தினு நியாசம் பண்ணி
மைந்துறு பிராணா யாமம் வகுத்துமந் திரத்தை யெண்ணி
மந்திரஞ் சித்தி யெய்த வள்ளலா ருருவ முற்றுஞ்
சிந்தையிற் றியானஞ் செய்து செய்கவந் தரியா கத்தை.

(இ - ள்.) அறிவைச்செய்யும் மனதிலும் புறத்திலும் நியாசஞ்செய்து, வலிமைதங்கிய பிராணாயாமத்தைச் செய்து மந்திரஞ் சபிக்கவேண்டும். அந்த மந்திரசித்தியுண்டாகும்படி விநாயககடவுளுடைய திருவுருவமுழுவதையும் மனதிற்றியானித்து அந்தரியாகத்தைச் செய்யக்கடவாய். எ - று.

அந்தரியாகம் - உட்பூசை. பிராணாயாமம் - இது எண்வகையோகங்களிலொன்று. இதனை, இரேசக பூரகங்களாற் பிராணவாயுவைப் புறஞ்செல்லாதடக்கி காற்பது உரு ஜபிக்குமெல்லையும் நிறுத்தலென்பர். (௫)

நித்தலு மிவ்வா றாக நின்னுடைச் சத்திக் கேற்ப
வுத்தம மனுவை யெண்ணி லொருமருப் பிரும தங்கொள்
வித்தக னெதிரே கோடி வெய்யவ ருதய மென்னப்
பொத்திய வொளியிற் றோன்றும் புணர்விழி யொளிமை யாப்ப.

(இ - ள்.) இவ்விதமாகத் தினந்தோறும் உன் சக்திக்குத்தக்கபடி இவ்வுத்தமமான மந்திரத்தைச் சபித்தால், ஒற்றைக்கொம்பையும் (பரஞானம் அபரஞானமென்னும்) இருமதங்களையுங்கொண்ட ஞானசொரூபியாகிய கணேசமூர்த்தியானவர் கோடிசூரியர்கள் உதயமானாற்போல இருவிழிகளுங் கூசும்படி பேரொளிப்பிழம்பாக எதிரே பிரசன்னமாவர். எ - று.

வந்தனன் சாமி யென்றே மதித்துளத் துறுதி யோடு
வந்தனை புரிந்து நாயேன் மதியிடை வதிக வென்னின்
வந்திதான் வருந்தி யின்ற மகவினுக் கிரங்கு மாபோல்
[illegible] துலவுங் காதின் வள்ளலெவ் வரமு நல்கும்,

(இ - ள்.) கடவுள் வந்தனனென்று மதித்து, மனவுறுதிப்பாட்டுடன் தண்டஞ் செய்து, அடியேன் அறிவினிடத்தில் எழுந்தருளியிருக்க வேண்டுமென்று யாசித்தால், மலடியாயிருந்தவள் தான் வருந்திப்பெற்ற குழந்தைக்காக மனமிரங்குவதுபோல, அசைகின்ற செவியையுடைய யானைமுகக்கடவுள் அடிக்கடி பிரசன்னராய் எல்லா வரங்களையும் (நீ விரும்பியவகையே) கொடுப்பர். எ - று.

வதிக என்றும் வினைமுற்று ஏவல்கண்ணாத வியங்கோள். (எ)

இவ்வகை யடங்க லாரு மேரம்பன் பூசை யாற்றிற்
செவ்விய சித்தி யெட்டுஞ் செங்கையி னெல்லி யாகுங்
கவலைநோய் பலவு நீங்குங் கருதிய கரும முற்று
மவ்விய மகன்று சிந்தை யறங்கொளு மதுவே யன்றி.

(இ - ள்) இவ்வண்ணமாக சிங்கவாகனமேறிச் செலுத்தும் ஏரம்பமூர்த்தியாகிய கணேசப்பெருமானது பூசையைச்செய்தால், செவ்விய அட்டமாசித்திகளுஞ் சிவந்த கையிலுள்ள நெல்லிக்கனிபோலக் கைகூடும்; துன்பநோய்களெல்லா மொழியும், எண்ணியகாரியங்கள் முடிவுபெறும், மனத்திற் பொறாமை விலகி தருமங் குடிகொள்ளும், அவ்வளவோடல்லாமல். எ - று.

சித்தியெட்டு - அணிமா - மகிமா - கரிமா - இலகிமா - பிராப்தி - பிராகாமியம் - ஈசத்துவம் - வசித்துவம். அணுவில் ஆன்மாபோலாதல் அணிமா, மகத்துவமாதல் மகிமா, தன்னுடற்கண்டிப்பினாற் கண்டிப்புள்ளவற்றை யுருவவல்லனாதல் கரிமா, இலகுத்துவமாதல் இலகிமா, வேண்டுவனவடைதல் பிராப்தி, நிறையுளனாதல் பிராகாமியம், ஆட்சியுளனாதல் ஈசத்துவம், எல்லாந் தன்வசமாகக வல்லனாதல் வசித்துவமெனப்படும். (அ)

தங்கிய மலங்கால் சீத்துச் சார்தகைப் பேரருளி னன்றே
முங்கியொன் றுங்கச் சீவன் முத்தராம் பெருமைபே றெய்திப்
புங்கவர் வணங்க மேலாய்ப் பொலிவர்கள் பூசை செய்யார்க்
கெங்குள விடருஞ் சூழ்வுற் றின்னலே புரியா நிற்கும்.

(இ - ள்.) தானடைந்த மலங்களையொழித்து, பொருந்திய பெருமைவாய்ந்த திருவருளில் அப்பொழுதே மூழ்கிக்கலந்து, சீவன்முத்தராகிய பெரிய பேற்றினை யடைந்து, தேவர்கள் பணியும்படி மேன்மையுற்று விளங்குவார்கள். (விநாயகக்கடவுளைப்) பூசைசெய்யாதவர்களுக்கு எவ்விடத்திலுமுள்ள துன்பங்களுஞ் சூழ்ந்துகொண்டு தீமையே சம்பவிக்கும். எ - று.

கால்சீத்து என்பதில், கால் உபசர்க்கம். (௯)

கணபதி பூசை யாற்றுங் காதலர் தம்மைக் கண்டோர்
குணமெடுத் துரைப்போர் பண்பிற் கூடுவோ ருவப்போ ரெல்லா
மணவுறு மும்மைப் பேறு மடைகுவ ரதுசெய் யாதார்
பிணமெதிர் கண்டோர் தாமும் பெறுகுவர் தீமை யெல்லாம்.

(இ - ள்.) கணேசப்பெருமானுடைய பூசைசெய்யுங் காதலர்களைத் தரிசித்தவர்களும், (அவர்களது) நற்குணங்களை யெடுத்துச்சொல்பவர்களும், (அவர்களுடன்) ஆசையாகக் கூடுபவர்களும், (அவர்களைக்கண்டு கேட்டும்) களிப்பவர்களும் ஆகிய யாவரும் பொருந்திய மூன்று பலன்களையும் பெறுவார்கள். அவ்விநாயகபூசை செய்

யாத (நடைப்) பிணங்களை யெதிரிற்கண்டவர்களும் எல்லாத்துயரங்களையும் அடைவார்கள். எ - று.

மும்மை - இம்மை மறுமை வீடு என்பன.

பிணம் நடவாமையாலும், அது நடக்கையில எதிராகாணுதலைலவாமையாலும் நடைப்பிணமென்றும். (௰)

நாத்திக ரொழுக்கம் விட்டோர் நவைபிறக் குரைப்போர் சோரர்
தூர்த்தரு நெஞ்ச மில்லாத துட்டாக ளாதி யோராக
ளோத்தினர் சரணஞ் சார்ந்த விடத்துமிம் மனுவோ தாமை
நீத்திடல் வேண்டுஞ் சொல்லி னெரிநர கனைத்துந் தோய்வார்.

(இ - ள்) நாததிகர்கள் - ஆசாரங்களைவிட்டவர்கள் - பிறர்க்குக குற்றங்கூறுவோர் - திருடர்கள்-புனிதமான மனமில்லாத துனமார்க்கர்கள் முதலானவர்கள, துதித்தவர்களாகி (தம்மை) ச்சரணமடைந்த விடத்திலேயும், (அவர்களுக்கு) இவ்விநாயக மந்திரத்தை யுபதேசியாமல் நீக்கிவிடல்வேண்டும். (அவ்வாறன்றி) உபதேசித்தால் மிக்க நரகங்களிலெல்லாம் மூழ்குவார்கள். எ - று.

நாத்திகர் - தெய்வமும, இம்மைமறுமையும், சுவர்க்க நரகங்களுமில்லை யென்போர். இவர் ஆஸ்திகரல்லாதவர். (௧௧)

வணக்கமன் பருளா சார மறைநெறி யொழுக்க நல்லோ
ரிணக்கமந் திரத்தி னாவ மிவைமுத லுடையோர்க் காயிற்
பிணககறு தீக்கை யாற்றிப பேசுக விருவர் தாமுங்
கணக்கில்பே ரின்ப வீடுங் கைக்கொளுவர் காணி யாக.

(இ - ள்) கீழ்ப்படிதல் - அன்பு - கிருபை - ஆசாரம் - வைதிகநெறியினடத்தல் - நல்லோர் சகவாசம் - மந்திரததில இச்சை, இவை முதலிய குணங்களையுடையவர்களுக்காயின், குற்றமற்ற தீக்ஷைசெய்து உபதேசிக்கக்கடவை. (அவ்வாறாயின், உபதேசிப்போனும் அதனைப்பெறுவோனுமாகிய குருசீடர்) இருவரும் எல்லையில்லாத பேரின்பவீடாகிய மோக்ஷத்தைத தமது வாசததானமாகக் கைக்கொள்வார்கள், எ-று.

சந்திரன் முடியில் வேய்ந்த தம்பிரான் கருணை கூர்ந்து
முந்தெனக் கருளிச் செய்த முறையுனக் குரைத்தே னென்ன
வெந்துயர் முழுது நீங்கி வியாதனீ தனுட்டித் தோரை
யெந்தையிங் கொழியா வண்ண மியம்புக வென்று தாழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) சந்திரனை முடியிலணிந்த எம்பெருமான் கிருபைமிகுந்து முற்காலத்தில், எனக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய முறைப்படியுனக்குக் கூறினேனென்று பிரமதேவன் கூற, வியாதமுனிவர் (தனக்குற்றகொடிய துன்பமுழுது மொழிந்து, எந்தையாகிய பிரமதேவரே! இவ்விரதத்தை யநுட்டித்தவர்களை இப்பொழுது (சிறிதும்) நீங்காவகையாகக் கூறவேண்டுமென்று பணிந்தனன். எ - று.

தம்பிரான் - தனக்குமேற் றலைவனில்லாதவன் என்றும் தனக்குத்தானே பிரானென்றும் பொருள்படும். (௧௨)

கொற்றவெண் குடையி னீழற் குவலய முழுதுங் காத்த
நெற்றிவேல் மன்ன வேதன் வியாதனுக் குபதே சித்த

திற்றென லாகு மூவ ரினிதுபா சித்த வாறு
தெறமெனத் தெளிக வென்று செப்புவன் பிருகு மேலோன்.

(இ - ள்.) வெண்கொற்றக்குடை நீழலில் உலகமுழுவதையுங் காத்த வெற்றி பொருந்திய வேற்படையேந்திய சோமகாந்த ராசனே! பிரமதேவன் வியாதமுனிவனுக்கு உபதேசித்தது இதுவேயாகும். மும்மூர்த்திகள் இனிதாக உபாசித்தவகையையும் நன்றாகத் தெளியக்கடவாயென்று, மேலோனாகிய பிருகு முனிவன் சொல்லத்தொடங்கினான். எ - று. (கசு)

வியாசருபதேசம்பெற்றபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - அ௩௯.

மூவருமுபாசித்தபடலம்.

விரும்பித் தாழ்ந்த வியாதனை நோக்கியே
யரும்பு விண்டல ரம்புய சேக்கையான்
கரும்புந் தேனுங் கலந்தெனக் கல்லொடு
மிரும்பு முண்ணெக் கிளக வுரைப்பனால்.

(இ - ள்) அரும்புகள் வாய்விண்டலர்ந்த தாமரைமலர்ப் பீடத்தையுடைய பிரமதேவன் தன்னை விருப்புற்றுப் பணிந்த வியாதமுனிவனை நோக்கி, கரும்பிரசத்தையுந் தேனையும் (ஒன்றுசேரக்) கலந்தாற்போல, கல்லும் இரும்பும் உள்ளநெக்குவிட்டிளகும்படி சொல்லுகின்றான். எ - று.

கரும்புந்தேனுமென்றதாற்சுவைபடவெனக் கொள்க. கல்லும் இரும்பும் போன்றவன்னெஞ்சரும் உள்ளுருக வென்பார் "கல்லொடு மிரும்பு முண்ணெக் கிளக" என்றார். (க)

தேவர் தானவர் சித்தர் முனிவர
ரோவி லாத வுரக ரியக்கர்கள்
மேவு சாரணர் விஞ்சையர் கின்னரர்
பாவு மானிடர் பல்வகை யோர்களும்.

(இ - ள்) தேவர்கள் - தானவர்கள் - சித்தர்கள் - முனிவரர்கள் - கெடுதலில்லாத நாகர்கள் - இயக்கர்கள் - பொருந்திய சாரணர்கள் - வித்தியாதரர்கள் - கின்னரர்கள் - பரவியமனிதர்கள் - (இன்னும்) பலவகைப்பட்டவர்களும் (ஆகியவர்களின் தொகுதியில்.) எ - று.

உரகம்=பாம்பு. உரம் - மார்பு - கம் - நடத்தல். இது மார்பானடப்பதென்னுங்காரணப் பொருளுடையதோர் சொல்.

வேறு.

ஐங்கரன் பூசனை யன்பி னாற்றுபு
பங்கமில் கதிகளிற் படர்ந்து ளோர்பல

ரங்கவர் தம்மில்யா னறிந்த வாற்றினு
லிங்குறச் சிலர்தமை யியம்பக் கேட்டியால்.

(இ - ள்.) ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய விநாயகப்பெருமானது பூசையை அன்புடன்செய்து, கெடுதலில்லாத உயர்கதிகளிற் சென்றிருப்போர் எண்ணிறந்தோர். அவ்வகைய சிறப்படைந்தவர்களில், யான் தெரிந்தவகையாக இப்பொழுது சிலருடைய சரிதங்களைச் சொல்லக் கேட்பாயாக. எ - று.

பண்டொரு பிரளயம் படர்ந்த செவ்வியி
னண்டரு மறிவரு மமல நாயகன்
கொண்டதத் துவங்களைக் குறிகொ டொக்கினன்
மண்டிய வுயிரிளைப் பாறும் வண்ணமே.

(இ - ள்.) தேவர்களும் அறிதற்கரிய நிமலனாகிய கணேசப்பெருமான் முன்னொரு பிரளயங்கழிந்த (பிற்) காலத்தில், நெருங்கிய வுயிர்கள் இளைப்பாறும் வகையாகத் தத்துவங்களை யெல்லாந்தன்னிடத் தொடுக்கிக்கொண்டனன். எ - று.

உயிரிளைப்பாறுதல் - பலவுடல்களிற் புகுந்தும் பிரிந்தும் வருந்திய துயரொழிதலாம். அதாவது முக்தியடைதல். (௪)

நீடிய பிரளய நீங்க முன்போ
கூடிய முத்தொழில் குயிற்ற வெண்ணு
நாடிய வறிவரு நயந்தெ டுத்துநின்
றீடியன் முக்குணத் தெம்மை நல்கினன.

(இ - ள்.) மிக்கபிரளய மொழிய, பண்டுள்ளதுபோலவேயியல முத்தொழில்களை நடத்தக்கருதி, (அன்பர்கள்) நாடியறியத்தக்க திருவுருவத்தை விரும்பி யெடுத்துத் தோன்றி, சமானமான இயல்பினையுடைய முக்குணவிசிஷ்டர்களான எங்களைப் படைத்தனர். எ - று.

எங்களை யென்றது பிரம விண்டு உருத்திரர்களை. முக்குணங்கள்—இராசோகுணம் - தமோகுணம் - சத்துவகுணமெனப்படும் (௫)

இகலறு மறைகளு மிருளி னீங்கிய
தகலுறு பெரியவர் தாமு மெங்களைத்
தொகலுறத் தோற்றிய தூய மூர்த்தியைத்
துகளறு வக்கிர துண்ட னென்பரே.

(இ - ள்.) பகைமையற்ற வேதங்களும், (அஞ்ஞானமாகிய) அந்தகாரத்தினின் றொழிந்த தகுதியுடைய பெரியோர்களும், எங்கள் மூவரையுந் தொகுதியாகப்படைத்த புனிதராகிய விநாயகப்பெருமானைக் குற்றமற்ற வக்கிரதுண்டமூர்த்தியென்று சொல்வார்கள். எ - று. (௬)

அரனரி யயனென வான யாங்களும்
பிரமமின் னதுவெனப் பேணிக் காணிய
விரவிய வெறுவெளி விரிவு முற்றறப்
பரவினந் தேடினம் பயன்பெற் றேமலம்.

(இ - ள) உருத்திரன் விண்டு பிரமன் என்றுகிய காவலரும் பரப்பிரமப் பொருள் இன்னதென்று விரும்பிக் காணும்படி, பொருந்திய இந்நிலவுலகின் பரப்பு முழுவதும் பரவினேம் தேடினேம் (ஆயினும் இவற்றாலெல்லாம்) சிறிதும் பயனடைந்திலேம் எ - று.

காணிய செய்யியவெனும் வாய்பாட்டு எதிர்காலவினையெச்சம். (௭)

அருந்தவந் தேவரா ளாயிர ஞாயிறும்
புரிந்தனம் புரிகுவம் பொற்புக் கோளறின்னை
திருந்திய வடியவர் சென்று தோய்தொறும்
விருந்துறப் பெருஞ்சுகம் விளைக்கு மெம்பிரான்

(இ - ள) (நாங்களெல்லாரும்) ஆயிரந் தேவவருடங்கள் வரையில், அரிய தவத்தைச்செய்தோம் (அவ்வாறு தவம்) செய்யவும், திருத்தமாகிய அடியார்கள் சென்று பணியுந்தோறும் விருந்தாகக்கொள்ளும்படி பெரிய சுகத்தைக்கொடுக்கும் எமது கணேசப்பெருமான் அழகுறப் பிரசன்னமாயினன் எ (௮)

வேறு

கோடி சூரிய வுதயமுங் குறட்டிரு ளென்ன
நீடு பேரொளி வெளியெலா நிரந்தரித் தொளிரச்
சூடு மாமணி முடியுநற் குண்டலந் தோள்வளையும்
பீடு சேர்தரு பேரணி கலமுநூ புரமும்

(இ - ள) கோடி சூரியோதயமுங் குருட்டுத்தன்மை பொருந்தியுள்ள இருளென்று சொல்லும்படி, மிக்க பேரொளியானது வெளிமுழுவதும் நிறைந்து பிரகாசிக்க, அணிந்த சிறந்த இரத்தின கிரீடமும் குண்டலமும் வாகுவலயமும் பெருமைதங்கிய பெரிய ஆபரணங்களும் பாதசரமும் எ - று

இது முதல் மூன்று பாடல்கள் ஒருதொடர். (௯)

பெருத்து வார்புழைக் கரமுமேந் தியபிறை மருப்பும்
விருத்த மாமுரண் மதம்பொழி வேழத்தின் முகமும்
செருத்து ழாவுவாள் கேடக மயில்சிலை செறிந்த
தருத்து ழாவிய கரங்களுந் தாண்மலர்த் துணையும்.

(இ - ள்) பூரித்து நீண்ட துளைபொருந்திய கரமும், கரத்தில் தாங்கிய பிறைச் சந்திரன்போன்ற கொம்பும், (அடியவருள்ளத்திற்கு) விருந்தாகத்தோன்றும் பெருமைபொருந்திய வலிமைவாய்ந்த மதஞ்சொரியும் யானையின் முகமும், போரில் உழாவுகின்ற வாள் பலகை வேல் வில் இவை பொருந்திய கற்பகத்தருவையொத்த கரங்களும் உபய திருவடித்தாமரையும் எ - று.

கேடகம் - வட்டவடிவானதோர் ஆயுதம். இது வாளால் வெட்டுங்கால் தடைசெய்ய வுபயோகமாவது. விருத்து - விருந்தென்பதின் வலித்தல் விகாரம். விருத்து என்பதை முகத்திற்கு விசேடமாகக்கொள்க.

நிற்று வான்மதிக் கன்னியுங் கெழுமெ ராவைத்
அற்று [illegible]

ணீற்றுத் தீவிழிப் பாலமு நிறைந்தபே ரழகுந்
தோற்றி நேரெதிர் நின்றவச் சுரூபனைக் கண்டாம்.

(இ - ள்) கீற்றாகிய வெள்ளிய சந்திரனாகிய சிரோமாலையும், நிறம்விளங்கும் மார்பில் ஒழுகுகின்ற தேன்பொருந்திய மலராகிய கொன்றைமாலையும், உலகமுழுவதும் இமைப்பொழுதில் நீறுபடுத்தும் அக்கினிக்கண்பொருந்திய நெற்றியும், நிறைந்துள்ள சிறந்த அழகுந்தோன்றச் செய்து, நேரே பிரசன்னமாகநின்ற அந்த (பிரணவ) சுரூபனைத் தரிசித்தோம் எ - று (கக)

அச்ச மோடெழு மன்பினு லகங்கடு மாற
வச்சி மேலிரு கரங்குவித் தெய்யென வெழுந்திட்
டிச்சை யாற்றினிற் பன்முறை யிறைஞ்சினஞ் சூழ்ந்து
நச்சி யாடினம் பாடின நயக்கத் துதிகள்

(இ - ள்) அச்சத்துடன் தோன்றிய அன்பினாலே மனந்தடுமாற, இருகைகளையுஞ் சிரசின்மேலே கூப்பி, விரைவாகவெழுந்து, விருப்பின்படி அநேகமுறை பணிந்தோம், பிரதக்கணஞ்செய்து விரும்பி ஆனந்தக்கூத்தாடினோம், விரும்பத்தக்க (பலவிதமாகத்) துதிகளைப்பாடினோம் எ - று (கஉ)

நிருவி கற்பமாய் நிறைந்தவா னந்தபூ ரணமாய்
நிருவி காரமாய் நிர்க்குண மாய்த்தத் துவமாய்
நிருவி சேடமாய் நிரஞ்சன மாகியொன் றாலும்
நிருமி தப்படாக் கணேசநின் னடிகமுற் றெருவுதாம்

(இ - ள்) நிர்விகற்பமாகியும், நிறைந்த இன்பபூரணமாகியும், விகாரஹீனமாகியும், நிர்க்குணதத்துவமாகியும், நிர்விசேடமாகியும், நிரஞ்சனமாகியும் விளங்கி, ஒன்றனாலும் அளவிடப்படாத கணேசமூர்த்தியே! தேவரீருடைய திருவடிகளைப் பணிந்தோம் எ - று

இதுமுதற் பன்னிரு செய்யுட்களால் மூவரும் கணேசரைத் துதிசெய்ததமை கூறுகின்றார்.

விகற்பம் - சாஞ்சல்யம் விகாரம்-அவஸ்தை நிர்க்குணம்-துக்குணரகிதம். சேடம் - மிகுதி நிருவிசேடமென்றது தன்னையன்றியோர் பொருளில்லாதது. (கங)

பிரம மாயொளி யாய்நிரா காரமாய்ப் பெரிதாய்த்
தரணி யாதிதத் துவமெலாங் கடந்தத் துவமாய்
வரமெ லாந்தரும் வள்ளலா யேகமாய் வதியும்
பரம னாகிய கணேசநின் பதமலர் தொழுதாம்.

(இ - ள்) பிரம்மாகியும், ஒளியாகியும், உருவிலியாகியும், பெரிதாகியும், பிருதிவி முதலிய தத்துவங்களையெல்லாங் கடந்த தத்துவமாகியும், (அவரவர்கள் வேண்டிய) வரங்களை யெல்லா மருள்செய்யும் வள்ளலாகியும், ஒன்றியாகியும் விளங்கும் சிறந்தவராகிய கணேசப்பெருமானே! தேவரீருடைய திருவடித்தாமரையை (யாங்கள்) பணிந்தோம் எ - று

ஆகாரம் - உருவம். வள்ளல் - வரையாது கொடுப்போன் (கச)

என்று நிங்குறுத் திருவுரு வுடையதா யெங்கு
மொன்றி நின்றுணர்ந் திடுமதி வானந்த வுருவாய்த்
துன்றும் யோகினர் தியானிக்கப் படுஞ்சுக மாகிச்
சென்று சேர்தராக் கணேசநின் றிருவடி தொழுதாம்.

(இ - ள்.) எக்காலத்து மகலாத திருவுருவத்தையுடையதாகி,எல்லாவிடத்துங் கலந்துநின்று அறியத்தக்க சிதானந்த ரூபியாகி, நெருங்கிய யோகவான்கள் தியானிக்கப்படுகின்ற சுகமாகி, (சாமானியர்) சென்று அடையக்கூடாத கணேசப்பெருமானே! தேவரீருடைய திருவடியைப் பணிந்தோம். எ - று. (கரு)

உலக காரண காரண மாயுயிர்க் குயிரா
யிலகு ஞானியர் தமையிழந் தெய்துநற் பேறுய்ப்
பலவு மாய்ப்பரப் பிரமமாய்ப் பரேசமாய்ப் பரமாய்த்
திலக மாகிய கணேசநின் றிருவடி தொழுதாம்.

(இ - ள்) உலக காரணத்திற்குக் காரணமாகி, உயிர்களுக்கெல்லாம் உயிராகி விளங்குகின்ற ஞானிகள் தம்மை யொழிந்து அடைகின்ற நல்லபேறாகி, பலபொருள் களுமாகி, பரப்பிரமமாகி, சிறந்த ஈசத்தன்மையாகி, பரமாகி, திலகமாக விளங்கிய கணேசப்பெருமானே! தேவரீருடைய திருவடியைப் பணிந்தோம். எ - று.

தமையிழந்து என்பதற்குத் தற்போதமொழிந்து என்பது பொருள். பரம் - தனக்குமேல் நாயகமில்லாதது. (கசு)

சகல லோகமும் படைத்தளித் தழிக்குந்தற் பரமா
யகில லோகத்தும் புகலிடந் தனக்கிலா வமைவாய்ப்
புகலு லோகங்க ளனைத்துக்கும் புகலிடந் தானும்
பகவ னாகிய கணேசநின் பதமலர் தொழுதாம்.

(இ - ள்.) எல்லாவுலகங்களையுஞ் சிருட்டிசெய்து காத்துத் துடைக்கின்ற தனக்குத்தானே பரமாகி, உலகமுழுவதிலும் பொருந்திய புகலிடந்தனக்கில்லாது சொல்லுகின்ற உலகங்களெல்லாவற்றுக்கும் புகலிடந்தானாகி, பகவானாகி விளங்கிய கணேசப்பெருமானே! தேவரீருடைய திருவடித்தாமரையைப் பணிந்தோம். எ - று.

பகவன் - அறுகுணச்செல்வன். அவை சர்வஞ்ஞத்துவம் சர்வேசுவரத்துவம் சர்வநியந்திருத்துவம் சர்வாந்தர்யாமித்துவம் சர்வகற்பிதத்துவம் சர்வசத்தித்துவமெனப் படும். அன்றியும், தன்வயத்தனாதல் முதலிலனாதல் உடம்பிலனாதல் எல்லாமலனுமுனாதல் எங்கும்வியாபகனாதல் எவற்றிற்குங்காரணனாதல என்பது முண்டு. (கஎ)

உகத்துக் காதியாய்த் தேவருக் காதியா யுலவாச்
சுகத்துக் காதியாய்ச் சுரர்களுக் கீசராய்ச் சுடரு
மகத்துக் கீசராய்க் கணங்களுக் கீசராய் மதிப்போ
ரகத்துக் கூடிய கணேசநின் னடியிணை தொழுதாம்.

(இ - ள்.) உகத்திற்கு முதலாகி, தேவர்களுக்கு முதலாகி, உலகத்துக்கு முதற்பொருளாகி, தேவர்கட்குக்கடவுளாகி, பிரகாசிக்கின்ற யாகத்திற்குக் கடவுளாகி, கணங்கட்கெல்லாம் பிரபுவாகி, பெரியோருடைய மனத்திற் பொருந்திய கணேசப்பெருமானே! தேவரீருடைய உபயபாதங்களைப் பணிந்தோம். எ - று. (கஅ)

இராச தத்தொழி லாகிய சிருட்டியை யியற்ற
விராவி ராசதத் துருக்கொடு பிரமனாய் மேலாய்ப்
பராவு வித்தைக ளனைத்திற்கும் பயில்பிறப் பிடமா
யொராது நின்றருள் கணேசநின் னொளிர்பதந் தொழுதாம்.

(இ - ள்.) இராசதகாரியமாகிய படைத்தலைச்செய்ய, இராசதங்கலந்த உருவத்தைக்கொண்டு பிரமனாகி, மேம்பட்டுத் துதிசெய்யும் வித்தைகளெல்லாவற்றுக்குஞ் சொல்லுகின்ற பிறப்பிடமாகி, நீங்காது(எங்கும்) வியாபித்திருக்குங் கணேசப்பெருமானே! தேவரீருடைய பிரகாசிக்கின்ற திருவடியைப் பணிந்தோம். எ - று. (௧௯)

சோர்வி லாதசாத் துவிகநற் றொழிலெனுந் திதிக்குச்
சார்வ தானதா மதந்தனி லுருவுகொண் டரியாய்த்
தீர்வி லாப்பகை யசுரரைச் செகுத்திருந் தேவர்க்
கார்வ மேயருள் கணேசநின் னருட்பதந் தொழுதாம்.

(இ - ள்.) குறைதலில்லாத நல்ல சாத்துவிககாரிய மென்று சொல்லப்படும் இரட்சித்தலைச்செய்தற்கு, பொருந்தியதாகிய தாமதகுணத்தினிலுருவுகொண்டு விஷ்ணுவாகி, நீங்குதலில்லாத பகைமையுடைய அசுரர்களைக் கொன்று, பெருமைவாய்ந்த தேவர்களுக்கு ஆசையையே யருள்செய்கின்ற கணேசப் பெருமானே! தேவரீருடைய அருள்வடிவாகிய திருவடியைப் பணிந்தோம். எ - று. (௨0)

தாம தத்தொழி லானசங் காரமாற் றுதற்குத்
தோம கற்றுசாத் துவிகத்திற் றோன்றுருத் திரனா
யேம முற்றிமை யோர்முனி வோரெலா மிறைஞ்சச்
சேம வைப்பதாங் கணேசநின் சேவடி தொழுதாம்.

(இ - ள்.) தாமதத்தொழிலாகிய சங்காரகிருத்தியத்தைச் செயவதற்கு, குற்றத்தை விலக்குஞ் சத்துவகுணத்துடன் றோன்றிய உருத்திரனாகி, இன்பமடைந்து தேவர்களும் முனிவர்களும் யாவர்களும் பணியச் சேமநிதியாகிய கணேசப்பெருமானே! தேவரீருடைய செவ்வியதிருவடியைப் பணிந்தோம். எ - று. (௨௧)

கிரண பந்தியாற் பயிரையுங் கிளர்சுதைப் பெருக்காற்
பரவு தேவர்க டம்மையு மகிழ்வித்துப் பார்ப்பார்க்
கரச னாயுல கத்துவெப் பறுத்திடுந் திங்கட்
சொருவ மாகிய கணேசநின் றுணையடி தொழுதாம்.

(இ - ள்.) கிரணவரிசையினாற் பயிர்களையும், விளங்குகின்ற அமுதப்பெருக்கினாற் றுதிசெய்கின்ற தேவர்களையும் விருப்புறச்செய்து, வேதியர்களுக்கு மன்னவனாகி, உலகத்திலுள்ள வெப்பத்தை யொழித்திடுஞ் சந்திரசொரூபியாகிய கணேசப் பெருமானே! தேவரீருடைய உபயதிருவடியைப் பணிந்தோம். எ - று. (௨௨.)

ஒளிப்பி ழம்பதாய் மேகவா யுவினுரு வாகி
விளிப்பில் கால்நக டெரிப்பதாய்த் தொழிலெலாம் விளைத்துக்
களிப்ப தாய்ப்பல சத்திய தானசெங் கதிராய்த்
தெளிப்ப நின்றருள் கணேசநின் சேவடி தொழுதாம்.

(இ-ள்) பேரொளிப்பிழம்பாகி, மேகம் வாயு இவற்றினுருவாகி, அழிவில்லாத காலங்களாக (கணக்கிட்டுக) கடமைப்பதாகி, (சிருஷ்டியாதி) கிருத்தியங்களையெல்லாஞ்செய்து சந்தோஷிப்பதாகி, பலசத்திகளாகிய சூரியனாகி, உண்மையாக விளங்கியருளுங் கணேசப்பெருமானே! தேவரீருடைய சிவந்ததிருவடியை யாங்கள் பணிந்தோம் எ-று (உகூ)

நிரப்பி றனமமாயத் துறக்கமாய நிரந்தரத்த துமமாய
தரைசொ ரூபமாயச் சமுத்திர மாயகத்திசைச் சுரராயக
கரப்பி லாவுல கனைத்துமாயக் கலந்துநின றருளும
பரப்பி ரமமாங் கணேசனின பாதங்கட் டொழுதும

(இ-ள்) குறைவில்லாத தருமமாய், மோக்ஷமாய், நிறைந்த தத்துவங்களாய், பிருதிவியின் சொரூபமாய், சமுத்திரமாய், திக்குப்பாலகர்களாய், கெடுதலில்லாத வுலகத்திலெல்லாம் (தானாக அவற்றுட) கலந்து விளங்கியருளும் பரப்பிரமமாகிய கணேசப்பெருமானே! தேவரீருடைய திருவடிகளைப்பணிந்தோம் எ-று (உ௨)

சாமி நினனிரு தாணமலர் சாரந்தவ ரெலலா
நாம வெம்பிணி நலிவொரீஇ நறசுக மடைவ
ராமி தைக்கெரிந் தியாங்களு முனைச்சர ணடைந்தே
மேம மலகுறக சாததியென றேத்தின மிரந்தேம

(இ-ள்) கடவுளே! தேவரீருடைய உபயபாததாமரைகளை யடைந்தவர்கள் யாவரும், அச்சந்தருங் கொடிய பிணித்துன்ப நீங்கி நலசுகத்தை யடைவார்கள், ஆகிய இதனை யுணர்ந்து அடியேங்களுந் தேவரீரைச் சரணமடைந்தோம் எனமை யங்கீகரிக்கும்படி (அடியேங்களையுந் தேவரீர்) காப்பாற்றுக வென்று துதித்தோம், யாசித்தோம் எ-று (உ௩)

என்று மூவரு முபாசித்த வியல்பிது வாமென
றன்று நானமுகன வியாதனுக் கருளிய தாக
நன்று தேர்ந்தனை யினியவர் பெற்றநல் வரமு
நின்று கேளென நிகழ்த்துவன் பிருகுமா தவனே

(இ-ள்) என்றிவ்வகையாக மூவரும் உபாசனைசெய்த தன்மை யிதுவாகுமென்று, அக்காலத்தில் பிரமதேவன் வியாசமுனிவனுக்கு அருளிச்செய்ததாக நன்றாக வுணர்ந்தனையா? இனி அம்மூவர்கள் பெற்ற நல்லவரங்களும் (ஒரேவழியில் மனதை நிறுத்தி) நின்று கேட்பாயாகவென்று, பெருந்தவசியாகிய பிருகுமுனிவன் (சோமகாந்தமன்னனுக்குச்) சொல்லத்தொடங்கினன் எ-று (உ௪)

மூவருமுபாசித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - அ௬௫

மூவரும் வரம்பெறுபடலம்.

மூவரும் வழிபடு முறைமை யோதலு
மேவிய காதலின் வியாத மாமுனி
தேவருங் களுக்கிறை செய்த நன்றியை
யோவற மொழிகென வுரைக்கும் வேதனே.

(இ - ள்.) திரிமூர்த்திகளும் விநாயகோபாசனைசெய்த முறைமையைக் கூறவும், வியாதமுனிவன் பிரமதேவரே! உங்களுக்குத்தலைவராகிய கணேசப்பெருமான்செய்த நன்மையைக் குறைவின்றிச் சொல்லவேண்டுமெனப் பொருந்திய விருப்புடனே கேட்க, பிரமதேவன் சொல்லலாயினன். எ - று.

செய்த நன்றியென்றது ஈண்டு அருளியவரத்தை. (க)

துதித்திரந் தெதிருறத் தொழுது நிற்றலுங்
கதித்தவைங் கரப்பிரான் கருணை கூர்ந்துநுந்
துதிக்கிரங் கினமிது துதிக்கின் றோருக்கு
மதித்தன வழங்குதும் வரமுங் கொள்கென்றான்.

(இ - ள்.) (நாங்கள்) தோத்திரஞ்செய்து யாசித்து எதிராகப் பணிந்து நிற்கவும், சிறந்த ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய கணேசப்பெருமான் கிருபைமிகுந்து, உங்கள் தோத்திரங்கட்கு மனமுருகினோம். இத்தோத்திரத்தால துதிசெய்கின்றவர்களுக்கு (அவர்கள்) மதித்தபொருள்களைக் கொடுப்போம், வேண்டிவரத்தையும் நீங்கள் பெறுவீர்களாக வென்றனா. எ - று. (உ)

இரங்குபொன் னூபுரப் பதத்தி னெம்பிரா
னுரங்கொளும பத்திமை யுதவிக் காப்பதே
வரங்கடைக் கணித்தொரு பணிவ ழங்கினுஞ்
சிரங்கொடு செய்குது மென்று செப்பினோம்.

(இ - ள்.) ஒலிக்கின்ற பொன்னாலாகிய பாதசரத்தை யணிந்த திருவடியையுடைய எமதுபெருமானே! (தேவரீரிடத்தில்) உறுதியாகிய பத்திமையை யநுக்கிரகித்துக் காப்பதே (விரும்பிய) வரமாகும். திருக்கடைக்கணக்கஞ்செய்து ஓர் தொழிலைக் கட்டளையிட்டாலும் (அதனைத்) தலையாற்செய்வோமென்று கூறினோம். எ - று.

சிரங்கொடுசெய்தல் - தலைமையாகக்கொண்டு செய்தலென்பதாம். (ங)

முக்குணத் துதித்துளிர் முடிவில் பத்தியும்
விக்கின மின்மையு மிதப்ப நல்கினந
தக்கநம் பணிகளுந் தருதுங் கேண்மினென்
றக்கண முக்கணெம் மடிகள் சாற்றுமே.

(இ - ள்.) மூன்றுவிழிகளையுடைய எமது விநாயகக்கடவுள் முக்குணவசத்தராகப்பிறந்தவர்களே! அழிவில்லாத பத்தியும் இடையூறில்லாமையும் மிகுதியாக அநுக்கிரகித்தோம். தகுதியாகிய நம்முடைய தொழில்களையும் (உங்களுக்குக்) கொடுப்போம். கேட்பீர்களாகவென்று, அப்பொழுது மேலுஞ்சொல்லுகின்றார். எ - று. ()

வேறு

இராச தத்துரு வாயயன் யாவையும் படைக்க
வொராது காக்கசாத் துவிதமா யொளிமணி வண்ணன்
மராது டைக்கதா மதத்துரு வாயுருத் திரனென்
றராவ ணைத்தபூங் குழையினு னறைந்திவை யளித்தான்.

(இ - ள்.) பிரமன் இராசதத்துருவமாய் எல்லாவற்றையுஞ் சிருட்டிப்பானுக. பிரகாசிக்கின்ற மணிவண்ணனுகிய திருமால் சாத்துவிகரூபியாய் (அவற்றையெல்லாம்)நீங்காமற் காக்கக்கடவன். உருத்திரன் தாமதத்துருவாய் அழிக்கக்கடவன் என்று, சர்ப்பங்களாலாகிய அழகிய குண்டலமணிந்த விநாயகக் கடவுள் வரமளித்து (பின் வரும்) இவற்றை (எங்களுக்குக்) கொடுத்தனர். எ - று. (௫)

வேத சாத்திர புராணங்கண் மிருகலை சிருட்டிக்
கேத நீங்கிய வலியொடு மெனக்கினி தளித்துக்
காதல் யோகத்தின் வேண்டுருக் கைக்கொளுஞ் சத்தி
யோது காவல்செய் வலியொடு மாயனுக் குதவி.

(இ - ள்.) வேதங்கள் சாத்திரங்கள் புராணங்கள் மிக்ககலைஞானங்கள்(ஆகிய இவற்றை) படைப்புக்கு வேண்டிய குற்றமொழிந்த வலிமையுடன் எனக்கு நன்குகக்கொடுத்து, விரும்பத்தக்க யோகவல்லமையால் வேண்டியவடிவங்களைக் கைக்கொள்ளத்தக்க சத்தியும், சொல்லுகின்ற காப்புத்தொழில்செய்யும் வல்லபமும் விண்டுமூர்த்திக்குக் கொடுத்து. எ - று.

மாயன் - மாயைசெய்வோன். (௬)

ஏக மாகிய வக்கர சடக்கர மனுவு
மேக னுயுல கனைத்தையு மிறுத்திடும் வலியு
மேக நாயக னுருத்திரற் கருளின னென்னு
வேக மாகிய பூவினன் வியாதனுக் கிறுத்தான்.

(இ - ள்.) ஏகாட்சரமந்திரமும், சடட்சரமந்திரமும், ஏகனுகி உலகங்களையெல்லாம் அழிக்கும்வல்லபமும், ஏகநாயகனுகிய கணேசப்பெருமான் உருத்திரமூர்த்திக்குக்கொடுத் தருளினரென்று, ஒப்பில்லாததாகிய தாமரைமலரிலெழுந்தருளியுள்ள பிரமதேவன் வியாதமுனிவனுக்குக் கூறினன். எ - று. (எ)

இன்ன வாவர மூவரும் பெற்றதென் றெறிவேன்
மன்னர் மன்னவன் மகிழ்கொள வுரைத்தருள் வரதன்
றன்னு ளேயுல கனைத்தையுங் காட்டுதன் மையையு
முன்னி யோதுத ஞெடங்கினன் முதிர்புகழ்ப் பிருகு.

(இ - ள்.) மிக்ககீர்த்தியுடைய பிருகுமுனிவன் மூவரும் வரம்பெற்றது இன்னவகை யென்று, எறிகின்ற வேற்படைதாங்கிய இராசராசனுகிய சோமகாந்தன் களிப்பெய்தக்கூறி, அவ்விநாயகக் கடவுள் தனக்குள்ளே உலகங்களை யெல்லாங் காட்டிய வகையையுஞ் சிந்தித்துச் சொல்லத்தொடங்கினன். எ - று.

வரதன் - சிரேஷ்டமானவன், வரங்களைத் தருவோன். (அ)

மூவரும் வரம்பெறுபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௯0௩.

விசுவரூபங்காட்டியபடலம்.

கறங்கு வெண்டிரைப் பாற்கடற் கண்படை கொள்ளு
மறங்கொள் சக்கர வானவ னாகிய வியாத
வுறங்க லின்றிநன் றுணர்மதி யெனமது வெர்முரு
நிறங்கொ ளம்புயச் சேக்கையா னிதுநிகழ்த் தினனால்

(இ-ள்) சத்திக்கின்ற வெள்ளிய அலையையுடைய திருப்பாற் கடலிலே துயில்புரியும், கொலைத்தொழிலைக் கொண்ட சக்கராயுதத்தை யேந்திய திருமாலின் அவதாரமாகிய வியாதமுனிவனே! சோர்வில்லாமல் நன்றாக மதித்துக் கேட்பாயாக வென்று, தேன்சிந்துஞ் செந்நிறம்பொருந்திய தாமரைமலர்ப் பீடத்தையுடைய பிரமதேவன் இதனைக் கூறுவானாயினான் எ-று.

திருமாலின் சக்கரம் சுதரிசனமெனப்படும். (௧)

தேவ தேவரு மறிவருந் தேவதே வனைப்பின்
மேவு மாவமோ டுத்திடு வியாதநா னிறைஞ்சி
மூவு ருத்தவ வுலகினைப் படையென மொழிந்தா
யாவ தாகுமா றிதனையு மியம்பென விரந்தேன்

(இ-ள்) தேவர்களுக்குத் தேவர்களாயுள்ளவர்களும் அறிதற்கரிய பெருந்தேவனாகிய கணேசமூர்த்தியை அடையும் ஆசையுடனே யாசித்த வியாதமுனிவனே! நான் (கணேசப்பிரானைப்) பணிந்து, அழிவில்லாதவரே! தேவரீர் உலகங்களைப் படைக்கவெனக் கட்டளையிட்டீர் செய்யத்தக்கது யாது? இதனையுங் கூறுகவென்று யாசித்தேன் எ-று.

மூவுருத்தவவுலகினை யென்றும் பாடம். (௨)

கருணை நாயகன் கடைக்கணித் தெனையெதிர் நோக்கிப்
பொருவி லாதவென் வயிற்றினுட் புகுந்துல கனைத்து
மொருவு றுவகை நோக்கவென் றுயிரென வென்னை
யுருவ வாக்கரப் புழைவழி யுள்ளுற விடுத்தான்

(இ-ள்) கிருபாநாயகராகிய விநாயகக்கடவுள் கடைக்கண்ணாற் செய்து என்னையெதிரேபார்த்து, சமானமில்லாத என்வயிற்றினுள்ளே பிரவேசித்து உலகங்களையெல்லாம் (ஒன்றும்) நீங்காவகையாகக் காணுகவென்று, உயிரைப்போல என்னை அழகுபொருந்திய நெடிய துதிக்கையின் துளைவழியே உட்செலவிடுத்தனர் எ-று.

தடங்கை யுள்ளுற யான்புகும் பொழுதுதாள் வணங்கிக்
கடங்க விழ்க்குமா னனப்பிரான் கண்ணருள் வாங்கி
யுடங்கு நின்றமற் றிருவரு முள்ளுறப் புகுந்தா
ரடங்க நோக்கின மவன்வயிற் றகிலலோ கமுமே

(இ-ள்) விசாலமான துதிக்கையுள்ளே யான் பிரவேசிக்கும் பொழுது, சமீபத்திலிருந்த (விஷ்ணுருத்திரர்களாகிய) ஏனையவிருவரும், மதசலத்தை யொழுக்கும் (யானை)முகத்தையுடைய விநாயகக் கடவுளுடைய திருவடியைப்பணிந்து அரு

டைய திருவிழியருளையடைந்து, (துதிக்கையின்) உள்ளேயடையப் புகுந்தார்கள். (நாங்கள் மூவரும்) அவர் வயிற்றிலிருந்த லோகங்களை யெல்லாம் முழுவதும் பார்த்தோம். எ - று. (௪)

வே று.

அகட்டிடையே யளவிறந்த வண்டங்க ளுறக்கிடந்த
பகட்டெழில்சே ரவற்றொன்ற னுட்புகுந்து பார்ப்பளவிற்
றகட்டுவரா லுகள்கடல்சூழ் தனைநடுவு மதன்கீழ்மேன்
முகட்டளவும் பலவுலகு முதிர்வளத்தி னிரந்தனவால்.

(இ - ள்.) (அவ்விநாயகக் கடவுளுடைய) வயிற்றிலே எண்ணிறந்த அண்டங்கள் பொருந்த விருந்தன. பெருமைபெற்ற அழகமைந்த அவ்வண்டங்களுளொன்றிற் பிரவேசித்துப்பார்க்கையில்; அச்சவடிவாகிய வரால்மீன்கள் புரளுகின்ற கடல்சூழ்ந்த தனைநடுவிலும் அதன்கீழும் மேலேயுச்சியளவும் அநேக உலகங்களும் வளமிகுந்து வரிசையாயிருந்தன. எ - று. (௫)

நாதங்க ளோரிரண்டாய் நலமருளுஞ் சதாசிவமாய்ப்
பாதங்க ளொருநான்கும் பதநான்கும் பயில்வித்த
வேதங்க ளறியாத விநாயகர்தந் திருவருளாற்
பூதங்க ளோரைந்தும் புரையின்றி யெதிர்கண்டாம்.

(இ - ள்.) நாதங்களோரிரண்டாகி, நன்மை செய்கின்ற சதாசிவமாகி, நான்கு பாதங்களும் நான்குபதங்களும் பயில்வித்தனவாகிய வேதங்களும் அளவிட்டறியாத கணேசப்பெருமானுடைய திருவருளினால் ஐம்பூதங்களையுங் குற்றமின்றி யெதிரே பார்த்தோம். எ - று.

நாதங்கள் - இருவகை யிந்திரியங்களெனினுமொக்கும். (௬)

பண்டையூ ழிகடோறும் படைத்தவரும் பரித்தவரு
மண்டுபே ருலகனைத்தும் வருத்தமறத் துடைத்தவருங்
கொண்டபே ரதிகாரங் கொள்ளாது விடுத்தருளே
கண்டுபே ரானந்தக் கடன்முழுக வெதிர்கண்டாம்.

(இ - ள்.) முன்னேகழிந்த ஊழிகளிலெல்லாஞ் சிருட்டிசெய்தவர்களும் காத்தவர்களும் நெருங்கிய பெரிய உலகங்களையெல்லாம் வருத்தமின்றிச் சங்கரித்தவர்களும் (தாம் அக்காலத்திற்) கொண்ட பெரிய அதிகாரங்களைக் கொள்ளாமல் விடுத்து, திருவருளையே தரிசித்து, பேரானந்தக் கடலின் மூழ்கியிருக்க (அவர்களையும்) எதிரிற் பார்த்தோம். எ - று. (௭)

அதிகாரம் புரிகின்ற வலரவனு மாயவனு
நதிபாயுஞ் சடைமவுலி நாயகனு மெண்டிசையின்
வதிவோரு மருக்கருருத் திரர்வசுக்கண் மருத்துவருங்
கதிசேரு நவகோளுங் காதலிப்ப வெதிர்கண்டாம்.

(இ - ள்.) அதிகாரத்தைச் செய்கின்ற பிரமதேவனும் திருமாலும் கங்காநதி பாய்கின்ற சடைமுடியையுடைய உருத்திரனும், எட்டுத்திசைகளில் வசிக்கும் திக்குப்

பாலர்களும் சூரியர்களும், உருத்திரர்களும், வசுக்களும், மருத்துக்களும், உயர்கதியையடைந்த நவக்கிரகங்களும், ஆசையுற எதிரேகண்டோம். எ - று.

எண்டிசையின் வதிவோர் - இந்திரன் அக்கினி இயமன் நிருதி வருணன் வாயு குபேரன் ஈசானன். அருக்கர் பன்னிருவர் - தாத்ரூரு சக்கரன் ஆரியமன் மித்திரன் வருணன் அஞ்சுமான் இரணியன் பகவான் திவச்சுவான் பூடன சவித்துரு துவட்டன். உருத்திரர் பதினொருவர் - மாதேவன் அரன் உருத்திரன் சங்கரன் நீலலோகிதன் ஈசானன் விசயன் வீமதேவன் பவோற்பவன் கபாலி சௌமியன். வசுக்கள் எண்மர் - அனலன் அனிலன் ஆபச்சைவன் சோமன் தரன் துருவன் பிரத்தியூசன் பிரபாசன். மருத்துக்கள் எழு - கிழக்கு மேற்கு தெற்கு வடக்கு கீழ்மேல் பல யோனியுயிர். நவகோள்-சூரியன் சந்திரன் அங்காரகன் புதன் குரு சுக்கிரன் சனி இராகு கேது (அ)

கின்னரர்கந் தருவர்கரு டர்களியக்கர் கிம்புருடர்
தந்நிகர்வித் தையர்சித்தர் சாத்தியர்பன் னகருரகர்
துன்னியமற் றமரரையுந் தொகுமசுர ரரக்கரையு
மன்னியவவ் வவர்க்குரிய மாதரையு மெதிர்கண்டாம்.

(இ - ள்.) கின்னரர்கள் கந்தர்வர்கள் கருடர்கள் இயக்கர்கள் கிம்புருடர்கள் தமக்குத்தாமே நிகராகிய வித்தியாதரர்கள் சித்தர்கள் சாத்தியர்கள் பன்னகர்கள் உரகர்கள் நெருங்கிய மற்றைத் தேவசாதியரையும், தொகுதியாகிய அசுரரையும், அரக்கரையும், பொருந்திய அவ்வவர்க்குரிய மனைவியரையும் எதிரேபார்த்தோம். எ - று.

ஓவிலருட் சனகாதி யோகியர்நா ரதாதி
தேவர்முனி வரர்வசிட் டர்முதலாகச் செப்பவுறும
பாவுபுகழ் பிரமமுனி வரர்பயின்மா னிடர்தமையுந்
தாவின்மலை கடலாறு தடமிவையு மெதிர்கண்டாம்.

(இ - ள்.) குறைவில்லாத அருள்வாய்ந்த சநகாதியோகிகளும் நாரதர் முதலியவர்களும், தேவர்களும், முனிசிரேஷ்டர்களும், வசிஷ்டர் முதலாகச்சொல்லத்தக்க திரவியபுகழையுடைய பிரமரிஷிகளும், மனிதர்களும் ஆகியவிவர்களையும், கெடுதலில்லாத மலை கடல் ஆறு தடாகம் (முதலிய) இவற்றையும் எதிரேபார்த்தோம். எ - று.

சிங்கமுதன் மிருகங்க டிகழ்கலுழன் முதற்பறவை
தங்கியகற் பகமாதி தருகாம வல்லிமுதல்
கொங்கிணர்ப்பூம் பசுங்கொடியம் புயமாதி பலமலரும்
பங்கமறு சராசரமாம் பரப்பனைத்து மெதிர்கண்டாம்.

(இ - ள்.) சிங்கமுதலிய மிருகங்கள், விளங்குகின்ற கருடன் முதலியபறவைகளை, பொருந்திய கற்பகமுதலிய தருக்கள், காமவல்லி முதலியமகரந்தமமைந்த மலர்க்கொத்தினையுடைய அழகிய பசுங்கொடிகள், தாமரை முதலியபலபுட்பங்கள், குற்றமற்ற சரம் அசரமாகிய உலகமுழுவதையும் எதிரேபார்த்தோம். எ - று. (௬௬)

வேறு.

நாற்பிறப்பி னெழுவகைத்தோற் றத்தெண் பத்து நான்கு நூறு
யிரமாம் யோனி பேத, மேற்புடைய பலபொருளு மண்டம். தோறு மிவ்
வகையே யெதிர்நோக்கி யெண்ணில் கால, நோற்பவரு மெய்தரிய பரமா

னந்த மொண்டருந்திப் புறத்தேக நோக்கி னேமங், காற்றவில மாதலின்
னென்ன செய்கே மவனடியே பரசினமா லளவில் வேதம்.

(இ - ள்.) நால்வகைப்பிறப்பினுலேயான எழுவகைத் தோற்றத்தையுடைய எண்பத்துநான்கிலட்சம் யோனிபேதம் பொருந்திய பல பொருள்களும், அண்டங்களி லெல்லாம் இவ்வகையாக நேரேபார்த்து, எண்ணில்லாத காலம்வரையில், நோற்பவர் களும் அடைதற்கரிய பேரானந்தத்தை மொண்டுபருகிப்புறத்தேதசெல்லப்பார்த்தோம். அப்பொழுது வல்லபமடைந்திலேமானபடியால், யாதுசெய்வோம். அளவில்லாத வேத மொழிகளால் அவ்விநாயகருடைய திருவடியைத துதிததோம். எ - று. (௧௨)

நாற்பிறப்பு - அண்டசம். சுவேதசம், உற்பீசம், சராயுசம், அவற்றுள் முட் டையினின்று தோன்றுவன அண்டசம், வியர்வினின்று தோன்றுவன சுவேதசம், கருப்பையினின்று தோன்றுவன உற்பீசம், பூமியினின்று தோன்றுவன சராயுசமெ னப்படும்.

எழுவகைத்தோற்றம், தேவர், மனிதர், விலங்கு, புள் நீர்வாழ்வன, ஊர்வன தாவரம் எனபனவாம்.

எண்பத்துநான்கு நூறாயிரம் யோனிபேத மென்பதை,

"ஊர்வபதிஞென்று மொன்பது மானுடம்
நீர்ப்பறவை நாற்காலோர் பப்பத்து—சீரிய
பந்தமாந் தேவர் பதினான் கயன்படைத்த
அந்தமில் சீர்த்தா வரநா லைந்து."—என்பதனுனறிக. (௧௩)

சுறுங்குதிரைப் பெருங்கடல்சூழ் நெடிய வேலைக் கதுவுமணலளவி டினு மளவு காணுத், திறங்குலவு மண்டமெலா மகட்டிற் றோற்றுந் தே வர்கடந் தேவேச கணேச நின்பொற், பிறங்குபத மடுத்தோர்கண் முத்தி யெய்திற் பேணுமடி யேங்களுக்குப் பேறு காத, வறங்குலவு பொருள் காம முளவோ வென்னு மருநதுதிகேட் டருள்கூர்ந்தங் கமல நாதன்.

(இ - ள்.) சுழல்கின்ற அலையையுடைய பெரியகடலைச் சூழ்ந்த நீண்டகடற் கரையைக் கலங்கச்செய்கின்ற மணல்களையளவுகண்டாலும், அளவுகாணமுடியாத வலி மிகுந்த அண்டங்களை யெல்லாம் வயிற்றிலே வைத்துத்தோன்றச் செய்யுந் தேவர்க ளுக்கெல்லாந் தேவேசனே! கணேசப்பெருமானே! தேவரீருடைய அழகிய திருவடி யை யடுத்தவர்கள் மோட்சத்தை யடைவார்களாயின் விரும்புகின்ற அடியேங்களுக் குப் பெறுதற்கரிய அறமும் பொருளும் இன்பமும் உளவோ? என்று, யாங்கள் கூறிய அரிய தோத்திரத்தைக்கேட்டு, அமலராகிய கணேசப்பெருமான் (எங்கள்பேரில்) திரு வருள் மிகுந்து. எ - று. (௧௪)

புகுந்தவழி யேயென்னைப் புறத்துப் போக்கிப் பொலங்குழைசே ரிருகாதின் வழியே பைந்தேன், றெகிழ்ந்தொழுகு மலர்த்துளவ விதழி மாலைத் தேவரையும் புறம்விடுத்தா னென்றுவேத, னெகிழ்ந்தவுண வியா தனுக்குப் புகன்று னென்று நெடியதவப் பிருகுமுனி சோம காந்த, னக த்தையுய வுரைத்தயனு ருலக மீள வருந்தவஞ்செய் தாக்கியது மறையப் புக்கான்.

(இ - ள்.) உள்ளேபிரவேசித்த வழியாகவே யென்னைப்புறஞ்செல்லவிடுத்து அழகிய குண்டலமணிந்த இருசெவிகளின் வழியாக, பசியதேனானது துளித்தொழுகு கின்ற மலர்கள் பொருந்திய துளவத்தையும் கொன்றையையும் (முறையே) மாலையாக வணிந்த விஷ்ணு உருத்திரனென்னுந் தேவர்களைப் புறத்தே செல்லவிடுத்தனரென்று, பிரமதேவன் உருகிய மனதையுடைய வியாதமுனிவனுக்குக் கூறினனென்று, பெருந் தவத்தைச்செய்த பிருகுமுனிவர் சோமகாநதனுடைய மனங்களிப்பவுரைத்து, மீண் டும் பிரமதேவன் அரியதவத்தைச்செய்து உலகத்தைப் படைத்தவகையையுங் கூறத் தொடங்கினன். எ - று. (௧௫)

விசுவரூபங்காட்டிய படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௩௧௭

பிரமசிருட்டிப்படலம்.

மதமிக் கொழுகுங் கவுண்மா முகவ
னுதரத் தினொழிந் தபினீ புரியு
மதனைப் புகலவா யெனவங் கைகுவித்
திதமிக் கவியா தனிரந் தனனே.

(இ - ள்.) மதமானது மிகுந்தொழுகுகின்ற கர்ணத்தையுடைய யானைமுகக் கடவுள் திருவயிற்றினின்று நீங்கிய பின்னா, நீசெய்த அவற்றைச் சொல்வாயாகவென அழகிய கையைக் கூப்பி நன்மைமிகுந்த வியாதமுனிவன (பிரமதேவனை) யாசித் தனன். எ - று. (௧)

முருகா ருமலர்ப் பிரமன் முரல்வண்
டருகா ருமதக் கவுளா னைமுக
னிருகா லுமிறைஞ் சியிரும் பிறவி
யொருகா லுமுறாக் கதையோ துவனால்.

(இ - ள்.) வாசம்பொருந்திய தாமரை மலரிலுள்ள பிரமதேவன், ஒலிக்கின்ற வண்டுகள் அருகே யாடாநின்ற மதப்பெருக்கமைந்த கவுளையுடைய யானைமுக விநாய கக்கடவுளது உபய திருவடியைப் பணிந்து பெரிய பிறவியை ஒருகாலத்திலும் அடை யாத சரிதத்தை உரைக்கத் தொடங்கினன். எ - று.

கடவுள்-யானைமதஞ் சொரியுமிடம். இரும்பிறவியென்றது நீங்காமைபற்றி.

இருக்கா தியினு லறியா விறைவ
னுருக்கா தலினு னினையா துளமார்
தருக்கா லுலகந் தரவே முயல
வெருக்கா ணவெழுந் ததுவிக் கினமே.

(இ - ள்.) இருக்கு முதலிய வேதங்களால் அறியப்படாத தலைவராகிய கணே சப்பெருமானது திருவுருவத்தை ஆசையோடு தியானஞ்செய்யாது மனதிற் பொரு

ந்திய இறுமாப்பினால் உலகத்தைப் படைக்கும்படி எத்தனிக்க, இடையூறானது அச்ச முண்டாகும்படி தோன்றியது. எ - று. (௬)

முடியொன் றிருநீண் முகமூன் றுவிழி
கடியொன் றியநாற் சிகைகா துகளைந்
தடியா றுகையே ழொடுமச் சமுற
நெடிதாக் கையினின் றனபற் பலவே.

(இ - ள்.) ஒரு சிரமும், இரண்டு நீண்ட முகங்களும், மூன்று கண்களும், மணம்பொருந்திய நான்கு சடைகளும், ஐந்து செவிகளும், ஆறு கால்களும், ஏழு கைகளுங்கொண்டு அச்சமுண்டாகப் பெருவடிவத்துடன் பற்பல உருவங்கள் தோன்றின. எ - று. (௭)

இவ்வா றெழிலின் றியுறுப் பெவையு
மொவ்வா தனவா யெதிருற் றவைதாந்
துவ்வா னமிழ்தந் தொடாதே வரினென்
னைவா யறிவுங் கெடவார்த் தனவே.

(இ - ள்) இவ்வகையாக அழகில்லாது அவயவங்கள் யாவும் (ஒன்றற்கொன்று) ஒத்திராதனவாகி, அவை யெதிர்ப்பட்டு, உண்ணத்தக்க சிறந்த அமிர்தத்தைப் பின்தொடருந் தேவரைப்போல என்னுடைய ஐவகைத்தான அறிவுங் கெடும்படி ஆர்ப்பரித்தன. எ - று.

துவ்வான் என்பதில் - து - புனிதமெனினுமொக்கும். (௮)

எள்ளுந் சிலவெற் றவெழுஞ் சிலவாய
விள்ளுஞ் சிலவெய் துறுபார் வைவிழித்
கொள்ளுஞ் சிலகூ டியலைத் தாவிழுந்
தள்ளுஞ் சிலதாக் கினசிற் சிலவே

(இ - ள்) (அவ்விகார ரூபங்களிற்) சில இழித்துப்பேசும். சில அடிக்க வெழும்; சில வாய்திறந்துபேசும்; சில கொடுமை பொருந்திய கட்பார்வையைச் செய்யும்; சில ஒன்றுகூடியலைத்து விழும்படி தள்ளும் சிற்சில மோதின. (இவ்விதமாக வெண்ணிறந்த துன்புகள் செய்தன.) எ - று. (௯)

இவ்விக் கினமென் கொலெழுந் துநமைக்
கவ்விக் கடிகின் றதெனக் கவலுஞ்
செவ்விக் கணெழுந் ததொர்சிந் தையெனக்
கவ்விக் கினரா சனருட் டிறனால்

(இ - ள்.) இவ்விடையூறு யாதோ? (இவ்வாறு) எழுந்து நம்மைக் கவ்விக்கொண்டு துன்புறுத்துகின்றதென்று, மனம் வருந்துஞ் சமயத்திலே, அந்த விக்கினராசப் பெருமானாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய திருவருட்டிறத்தினாலே எனக்கோர் எண்ண முதித்தது. எ - று (௰)

முக்கட் கனியுந் தனிமுகன் கழலைக்
கைக்குட் கனிபோற் கருதித் துதி

மிக்குப் படைப்புக் குணிஷ்ந தமையாற்
செருக்குத் துயர்செய் ததுசூழ்ந திடரோ.

(இ - ள்.) மூன்று கண்களையும் மதக்களிப்பையு முடைய யானைமுக விநாயகப் பெருமானது திருவடியைக்கையிலுள்ள கனியைப்போலத தியானஞ்செய்யாது, சுயேச்சை மிகுந்து படைத்தற்றொழில் செயவதற்கு விரும்பினமையால், இடுக்கண்சூழ்ந்து நெருங்கித் துன்புவிளைத்தது. எ - று　　(அ)

இனிமென் புனலா டியெழுந் துமிகப
புனிதங் கொடுமூழ்க கைமுகன் மனுவை
நனியெண் ணினலா துனைமத தொடரு
துனிதீர வரிதென றுதுணிந திடுநான.

(இ - ள்.) (இது தீரவேண்டுதலின) இனி மெலலிய புனலின் மூழ்கியெழுந்து மிகவும் பரிசுததனுகி, துவாரமபொருந்திய கையையுடைய யானைமுக விநாயகப் பெருமானது மந்திரததை மிகவுங் கணிததாலன்றி நமமைத தொடர்ந்துள்ள துன்ப மொழித லருமையென்று துணிவுற்ற யான் எ - று.　　(௯)

வேறு

விதியுளிமென் புனலாடி வெண்ணீறு மெய்யணிந்து
கதியருளு மேரம்பன் காமர்திரு வுருவனைத்து
மதியினுறத் தியானித்து வளர்யோகத தினிதிருந்தேன
பொதிதருமவ் வியோகத்துப் போந்ததெனக் கொருகாட்சி.

(இ - ள்.) விதிப்படி மெல்லிய நீரின் மூழ்கி, உடலில் திருவெண்ணீற்றினை யணிந்து, உயர் பதவியை யநுக்கிரகிக்கும் ஏரமப மூர்த்தியின் அழகிய திருவுருவ முழுவதையும் புத்தியிற் பொருந்தத தியானஞ் செயது, உயர்கின்ற யோகமார்க்கத்தில் இனிதாகப்பொருந்தியிருந்தேன். பொதிந்துள்ள அந்த யோகததிலே எனக்கொரு தோற்றம் உண்டாயிற்று. எ - று.　　(௧௦)

எழுகடலும வரம்புகடந தெங்குமிமிர் புனலிடையோர்
பழுமரத்தி னிலையொன்றிற் பாலனொரு வன்றுயிலக்
கழுமலற வடுத்தவனைக் கையெழிந்து துயிலெடுத்தே
னொழுகுமத முகத்தொடுதன் னுருவுதெரித் தருளினான்.

(இ - ள்.) சத்த சாகரங்களும் எல்லைதாண்டி யெங்கும் அதிகரித்துள்ள நீரிலே, ஓர் ஆலமரத்தின் இலையொன்றிலே பாலனுருக்கொண் டொருவன் (யோக நித்திரை செய்ய, (யான்) துன்பமகல அவனைச் சமீபித்துக் கையாற்றட்டி நித்திரை விழிக்கச் செய்தேன். (அவன்) மதமொழுகும் யானை முகத்துடன் (விநாயகக்) கடவுளுடைய திருவுருவத்தைத் தரிசித்தருளினான். எ - று.

பழுமரம்=ஆலமரம.

யோகத்திற் காட்சியென்றது ஓர் சொர்ப்பனமெனக.　　(௧௧)

ஆங்கவனை யடிவணங்கி யடியேற்குச் சிருட்டிமுனந்
தாங்குகவென் றருள்புரிந்தாய் நம்பியேனு மதுகொண்டு

பாங்குபெற முயல்வுற்றேன் பலவிடரு மலைப்பவுதா
னீங்கினே னினிப்படைக்கு நிலையருளென் றேனெனவும்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது அவ்விநாயகக் கடவுளைத் திருவடியிற் பணிந்து கடவுளே! அடியேனுக்குச் சிருட்டித் தொழிலைச் செய்கவென்று முன்னமே திருவருள் செய்தீர், எனினும் அக்கட்டளையை மேற்கொண்டு தகுதியாக முயற்சி செய்தேன். பல துன்பங்களு முண்டாகி வருந்த அதனையொழிந்தேன். இனிச் சிருட்டி செய்யும் நிலைமையைத் திருவருள் புரிகவென்று கூறினேன். (அப்படியான்) சொல்லவும். எ - று.

என்னருளா லாவதென வெண்ணாது நின்வலியா
வுன்னியிட ருழந்தனைமற் றாறினறி முடிவெய்தப்
பன்னுதுமோ ரக்கரத்தைப் பத்திலக்கங் கணிமுடிவின்
முன்னுதுமென் றம்மனுவை மொழிந்தருளி னிறைவன்.

(இ - ள்.) என்னுடைய திருவருளால் நிகழ்வதே என்றுகருதாமல், உனது வல்லமையா லாவதென்று கருதித் துன்பமடைந்தனை. இனி, இடையூறில்லாமல் நிறைவேற ஏகாட்சர மந்திரத்தை யுபதேசிப்போம். (நீயதனைப்) பத்திலட்சந்தரம் சபிக்கக் கடவாய். இறுதியில் யாம் பிரசன்ன மாவோமென்று திருவாய் மலர்ந்தருளி, இறைவராகிய விநாயகக்கடவுள் அம்மந்திரத்தை யுபதேசித்தருளினர். எ - று. (௬௯)

யோகத்தி னருள்செய்த வுறுதிபிடித் தேவனனா
வேகத்தி னுமனுவை யீராறுவரு டத்தெல்லைத்
தாகத்திற் கமலத்தோ ரதாளூன்றி நின்றெண்ணு
நாகத்தை வயிற்றசைத்த நம்பெருமா னெதிர்நின்றான்.

(இ - ள்.) யோகிருக்கையில், திருவருள் புரிந்த வுறுதிமொழியைப் பற்றுகக் கொண்டு, ஏகாட்சரத்தாலான அம்மந்திரத்தைப் பன்னிரு வருட காலம் வரையில் நீரிலுள்ள தாமரை மலரில் ஓர் காலையூன்றி நின்று சபிக்க, சர்ப்பத்தை (க்கச்சாக) வயிற்றிற் கட்டிய நமது கணேசப்பெருமான் பிரசன்ன மாயினர். எ - று. (௭௰)

ஒருகரத்தின் மழுப்படையு மொருகரத்திற் கமண்டலமு
மிருகரத்தி னபயவர தமுந்தாங்கி யெதிர்நின்ற
பொருவிலியை வேதங்கட் கெட்டாத பூரணனைக்
கருவிலியைக் கதியிலியைக் கைதொழுது வணங்கினேன்.

(இ - ள்.) ஓர் திருக்கரத்தில் மழுவாயுதமும், ஓர் திருக்கரத்திற் கமண்டலமும், இரண்டு திருக்கரங்களில் (முறையே) அபயவரதமுங் கொண்டு எதிரே தோன்றிய ஒப்பில்லாத கணேசப் பெருமானும், வேதங்கட்கு அதீதனுகிய பரிபூரணனும், பிறவியில்லாதவனும், (தனக்கு மேலோர்) கதியில்லாதவனுமாகிய தலைவனைக் கைகூப்பி நமஸ்கரித்தேன். எ - று. (௭௧)

தோற்றுமே யுலகனைத்துந் தோற்றியவி யாதளிக்கும்
பாற்றுமே பாற்றியபின் பண்ணவனின் பதம்போற்றித்
தேற்றுமே யுயிரனைத்துந் தேற்றிமல [illegible]
[illegible]

(இ-ள்.) உலகங்களை யெல்லாம் படையாமலே படைத்து, காவாமலே காத்து, அழியாமலே யழித்து நின்ற தேவனே! உனதுடைய திருவடிகள் காக்க. சேர்ந்த பலை உயிர்களைத் தேற்றி, மலமாயா கன்மங்களை நீக்கியருளுகின்ற மலரகிதனே உன்னுடைய திருவடிகள் (அடியேனைக்) காக்க எ-று.

இச்செய்யுளால் சிருஷ்டியாதி காரியங்கள் இறைவனுடைய இச்சை மாத்திரையாய் நிகழுமெனக் கூறினதாயிற்று (௧௧)

உரையாலு முணர்வாலு முடலாலு மறிவரியாய்
வரைமார்புந் திணிதோளு மதிமுடியு மலர்ப்பதமும்
விரையார்குங் குமக்கலவை மெய்யணிந்த கோலமுமாய்க்
கரையாதென் சமுங்கரையக் கண்ணெதிர்நின் றனைபோற்றி.

(இ-ள்) வாக்கினாலும் மனத்தினாலும் தேகத்தினாலும் அறிதற்கரியவனே மலையையொத்த மார்பும் வலிதங்கிய புயமும் சந்திரனையணிந்த திருமுடியும் தாமரை மலர்போன்ற திருவடியும் வாசம்பொருந்திய குங்குமச்சாந்தையணிந்த தேகப்பொலிவுமாக, உருகாத மனமுருகும்படி என் கண்ணெதிரே தோன்றியவனே! போற்றி எ-று.

இன்னவா றெடுத்தேத்தி யேரம்ப னருள்கூர்ந்தே
யுன்னிநீ கொள்வரங்க ளுரையென்ன வெதிர்வணங்கி
நின்னதாள் மறவாத நிலையருளி யிகந்தீங்க
ளின்னுறு வகையுலகந் தோற்றவர மருளென்றேன்.

(இ-ள்) இவ்வகையாகத் துதிசெய்த வெனக்கு ஏரம்பமூர்த்தி திருவருள் மிகுந்து, நீ விரும்பிக் கொள்ளும்படி (கருதிய) வரங்களைக் கூறுகவென்று வினவ (யான் அப்பெருமானை) எதிரே பணிந்து, தேவரீருடைய திருவடியை (எப்பொழுதும்) மறவாத தன்மை யருள்செய்து, இடையூறுகள் சம்பவியாதவிதமாக உலகத்தைப் படைக்க வரமருளுகவென்று யாசித்தேன் எ-று (௧௨)

வரமருளி யேரம்பன் மகிழ்கூர்ந்து நந்தமக்குப்
பரவுறுஞ் சத்திகளும் பலவவற்று ளொன்ஞானமென
விரவுறுங் கிரியையென மிக்குளசத் திகடம்மைக்
கரவிலுளங் கொண்டுலகங் காண்கவென மறைந்தனனால்.

(இ-ள்) விநாயகக்கடவுள் (அவ்வாறே) வரமநுக்கிரகித்து, களிப்புமிகுந்து நமக்குந் துதிக்கத்தக்க எண்ணிறந்த சத்திகளுமுள. அச்சத்திகளில் ஞானமென்றும், பொருந்திய கிரியையென்றும் மேம்பட்ட இரண்டு சத்திகளை வஞ்சமில்லாத (உன்) மனதிற்கொண்டு, உலகங்களைப் படைப்பாயாகவென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி அந்தர்த்தானமாயினர். எ-று. (௧௩)

கொடுத்தவரஞ் சிரமீது கொண்டுளத்திற் றியானித்தேன்
மடுத்தவிரு சத்திகளு மறமொருருவா நிகரினறித்
தொடுத்தபெரு வனப்பினராய்த் தொலலுலக மந்திரமா
[illegible]க்கும் பெயர்சித்தி புத்தியென வெதிர்போந்தார்.

(இ-ள்) (விநாயகக்கடவுள்) பிரசாதித்த வரத்தை உச்சிமேற்கொண்டு மன[illegible]செய்தேன். சிறைவரிய (ஆங்கவருடைய) அவ்விரு சத்திகளும், பிற

றொருவர் (தமக்கு) ஒப்பில்லாமல் நெருங்கிய பேரழகுடையவர்களாய், பழமையாகிய வுலகினர்க்கு மந்திரமாய் எடுத்துச்சொல்லுகின்ற சித்திபுத்திகளெனப் பெயர்கொண்டு எதிரே தோன்றினார்கள். எ - று. (௨௦)

எதிர்போந்த மாதரைநா னினிதிறைஞ்சித் தவம்வாளா
துதிராமை யெனைக்காப்ப வுற்றருளு மனனைமீர்
முதிராத லொடுமெனக்கு மூவாத மகளிர்களாய்ப்
பிதிராத வரமருவிப் பேணுகவென் றிரந்திட்டேன்.

(இ - ள்) எதிரே வந்த இருமாதர்களையும் நான் இனிமையாக வணங்கி, என் தவமானது வீணே கெடாமல் அடியேனைக் காப்பாற்றும்படி எழுந்தருளிய தாய்மார்களே! மிக்க ஆசையுடன் எனக்கு நற்புத்திரிகளாய் நீங்காத வரத்தையுதவிக் காப்பீர்களாகவென்று (அவர்களை) யாசித்தேன். எ - று.

மூவாத=கெடாத. (௨௧)

சத்தியிரு வருமதற்குத் தாமிசைந்து வரங்கொடுப்ப
முத்திபெறு தடத்தாரின் முகமலர்ந்து விநாயகனைச்
சித்தியொடும புத்தியொடுஞ் சேர்ந்திருக்குங் காட்சிதகப்
பத்திமிகத் தியானித்துப் படைத்திடமா தொடங்கினேன்.

(இ - ள்.) இரண்டு சத்திகளும் அவ்வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி (அவ்வாறே யாகுகவென்று) வரமுதவ, இலேசாக மோட்சத்தை யடைந்தவர்களைப்போல முகமலர்ச்சிகொண்டு, விநாயகக்கடவுளைச் சித்திபுத்தியென்னுஞ் சத்திகளுடன் சேர்ந்து விளங்கும் பாவனையாக மிக்க பத்தியுடன் தியானஞ்செய்து, (உலக) சிருட்டியைச் செய்யும்படி ஆரம்பித்தேன். எ - று. (௨௨)

வேறு.

வழுவின் றியெனு துமனத் தொழிலா
லெழுமைந் தரைமுந் துறவின் றவரைப்
பழுதின் றுபடைத் திடுவீ ரெனலுந்
தொழுதங் கவரே கினரூழ் துறவில்.

(இ - ள்.) குற்றமில்லாமல் என் மனோசிருட்டியால் முற்பட ஏழு புதல்வர்களைப் படைத்து (புத்திரர்களே! அங்கலக்ஷணக்) குறைவின்றிச் சிருட்டியைச் செய்யுங்களென்று அவரைநோக்கிக் கூறவும், அவர்கள் பணிந்து கடுந்துறவிகளாய்ச் சென்றார்கள். எ - று. (௨௩)

இசையா தவரே கியிருந் தவமுற்
றசையா வருளா லருள்வீ டுறலு
நசையாற் பினுநா னெழுமைந் தர்தமை
வசைதீ ரவுயிர்த் துவகுத் தனனே.

(இ - ள்.) அவர்கள் (என் மொழிக்கு) இணங்காமற் பெருந்தவத்தைச்செய்து நீங்காத திருவருளால் இன்பவீட்டை யடையவும், நான் (மீண்டும் சிருட்டித்தொழில் பெறும்படி) பெருவிருப்பினோடு பின்னும் ஏழு புத்திரர்களைக் குற்றமறப்பெற்று (அவ்வாறே) கூறினேன். எ - று. (௨௪)

அன்றே ருமுன்றே ரினகன் றிடலும்
பின்னுன் சனகா தியர்பே ரருள்சேர்
நன்னா ரதர்தம் மையுநன் றுதவி
யென்னாக் கையினின் யாவையுமீன் றனனே.

(இ - ள்) அவர்களும தம் முன்னோரைப்போலவே (துறவிகளாய்ச்) சென்று விடவும், நான் அதன்பின்னர் சனகாதியரையும், மிக்க அருள்பொருந்திய நாரதாதியரையும் நன்றாகப்படைத்து, என் சரீரத்தினின்றும (மற்றுள்ள) எல்லாவற்றையும் படைத்தனன். எ - று.

சனகாதியர்—சனகன் - சநந்தனன் - சநாதனன்-சநத்குமாரனெனப்படுவோர்.

நாரதாதியர்—சத்தவிருடிகள் - கர்த்தமர் - நாரதர் - தக்ஷர் எனப்படுவோர்.

வேறு.

அந்தணர் குலமு மங்கியு முகத்தி லரசரைப் புயத்தில்வார் தொடையிற்
சுந்தர வணிகர் குலத்தினைப் பதத்திற் சூத்திர தமையுமுன் படைத்துச்
சந்திரன் மனதிற் றழற்கதிர் விழியிற சாற்றிய முகத்தினி திரனை
மந்தமா ருதஞ் செவியினிற பிராண மருத்துக ளுந்தியில் வானம்,

(இ - ள்.) வேதியர் குலத்தையும் அக்கினியையும் முகத்தினின்றும், அரசர்களைத் தோளினின்றும், அழகிய வைசியகுலத்தை நெடிய தொடையினின்றும், சூத்திரர்களைப் பாதத்தினின்றும் முற்படச் சிருட்டிசெய்து, சந்திரனை மனதினின்றும், சூரியனை விழியினின்றும், சொல்லுகின்ற இந்திரனை முகத்தினின்றும், பிராணாதி வாயுக்களை மறைவிடமாகிய செவியினின்றும், ஆகாயத்தை உந்தியினின்றும். எ - று.

இதுமுதலிரண்டு பாடல்கள் ஒரு தொடர். (உசு)

முடியினிற் றுறக்க மாதியா மும்பர் மொய்த்துவாழ் பதங்கண்முன் மொ
வடியினிற் பூமி யறைந்திடு காதி லாசையோ ரெட்டையு மாக்கி [ழிந்த
நெடியகுன் றாதி சராசர மனைத்து நிலைபெற வளித்தன னென்னப்
படியறு தவத்து வியாதனுக் குரைத்தான் பங்கய நாண்மலர்ப் பிரமன்.

(இ - ள்) மோட்ச முதலியனவாகிய தேவர்கள் நெருங்கிவாழும பதவிகளை முடியினின்றும், பூமியை மேற்கூறிய பாதத்தினின்றும், திசைகளெட்டையும் (முன்) சொல்லிய காதினின்றும் படைத்து, நெடிய மலைமுதலிய சராசரப்பொருள்களையும் நிலைபெறும்படி சிருட்டிசெய்தனன் என்று, அன்றலர்ந்த தாமரைமலரி லெழுந்தருளியுள்ள பிரமதேவன் ஒப்பற்ற தவத்தைச்செய்த வியாதமுனிவனுக்குக் கூறினன். எ-று.

நாண்மலர் என்பதற்கு நாளத்தையுடைய மலரெனினு மொக்கும்.

நாள் - அம்—நாளம். அம் - சாரியை. (உஎ)

உருத்திரன் மாய னயன்கண னீர்மன் னுற்றவான் காதிசைப்
[illegible] இருத்துது [illegible] முனிகளெண் வசுக்கள் செறிந்திடு மியக்
[illegible] கருத்துறு திசைக ணிகட றருக்கள் கனுவிய பறவை
[illegible] பொருத்துயிர் வருக்க மெனவிரு பத்தோர் சருக்கமாய்ப்
[illegible] வுலகம்.

(இ - ள்) உருத்திரன் - திருமால் - பிரமன் - அக்கினி - சலம் - பூமி - பொருந்திய ஆகாயம் - காற்று - திக்குப்பாலகர்கள் - திருத்தம் பொருந்திய மருத்துக்கள் - முனிவர்கள - அட்டவசுக்கள - நெருங்கிய இயக்கர்கள் - (பதினெண்) கணங்கள் - எண்ணத்தக்க திகளுகள் - நதிகள் - கடல்கள் - விருட்சங்கள் - நிறைந்த பறவைகள் - பசுக்கள் [நாற்காலிகள்] பொருந்திய உயிர்வர்க்கமென்று சொல்லப்படும் இருபத்தொரு பிரிவாக வுலகமானது விளங்கியது. எ - று. (௨௮)

எறிந்துகா தருந்தி வண்டுசூழ் கமலத் திருந்தவன் வையகம் படைத்த, தறிந்தவா புகன்று மன்றினா நடுங்க வழலுயிர் வேற்கரத் தரச, செறிந்தபூங் கடந்த சித்திபுத் திகடந் திருமணஞ் செப்புதும் வினைகள், பறிந்துபோ மாகக் கேண்மதி யென்று பன்னுவன் பிருகுமா தவனே.

(இ - ள்.) பகைவர்கள் அஞ்சும்படி நெருப்பைக் கக்கும் வேலாயுதமேந்திய கையையுடைய சோமகாந்த மன்னவனே! வண்டுகள் அடித்து மகரந்தப் பொடியை யுண்டு மொய்க்கின்ற தாமரை மலரில் வாழும் பிரமதேவன் உலகத்தைச் சிருட்டிசெய்த வகையைத் தெரிந்தவாறிற் சொன்னோம். நெருங்கிய மலர்மாலையணிந்த அளகபாரத்தையுடைய சித்திபுத்திகளது திருமணத்தை (இனி)ச் சொல்லுவோம். வினைகள் கெட்டொழிய மதித்துக் கேட்பாயாக வென்று பெருந்தவசியாகிய பிருகு முனிவன் சொல்லலாயினன். எ - று (௨௯)

பிரமசிருட்டிப் படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௯௪௬.

திருமணப்படலம்.

தொழுகுல மாகி முன்னாத் தோன்றிய மகளிர் பின்னர்
பழுதறு தேவ யாங்குப் படர்ந்தனர் தெரிக்க வென்ன
விழுமிய வியாதன் கேட்ப வேதனும் மகிழ்ந்த னோர்ந்து
செழுமிய திருக்கல யாணத் திறத்தினைச் செப்ப லுற்றான்.

(இ - ள்.) வணங்கத்தக்க சிரேஷ்டமாகிப் பூர்வத்திலே தோன்றிய (சித்தி புத்திகளென்னும்) மாதர்கள் அதன் பின்னர் எங்குச் சென்றார்கள்? பிரமதேவனே! அதனைக் கூறுகவெனச் சிறப்புடைய வியாத முனிவன் கேட்க, பிரமதேவன் மனமகிழ்ந்து, அம்மாதர்களுடைய சிறப்பமைந்த திருமணச் செயலைச் சொல்லத் தொடங்கினான். எ - று. (௧)

உலகெலாம் படைத்த பின்றை யுயிர்த்தொகை பலவு மோங்கி
நிலவிவாழ் கின்ற நாளி னின்மலக் கணேசன் பாத
நலமெலா நிறைந்து நின்ற நாரத முனிவன் போற்றக்
குலவுமா தரவிற் சென்றான் கோதறு கயிலா யத்தில்.

(இ - ள்) உலக முழுவதையும் சிருட்டித்தபிறகு, [illegible] விருத்தியடைந்து விளங்கி வாழுங்காலத்தில், மலரகிதராகிய கணேசப்பெருமானை நன்மை முழுவதும் நிறைந்து விளங்கும் நாரதமுனிவர் துதிசெய்யும்படி விளங்கிய ஆசையுடன் குற்றமற்ற திருக் கயிலாயகிரிக்குச் சென்றனர். எ - று. (௨)

அரியணை மீது வைகு மைங்கரன் பாதம் போற்றிப்
புரிநரம் புளர்ந்து வீணைப் புத்தமு தினிது தேக்கி
விரிபுகழ் பாடிச் சால மெய்யருள் பெற்ற பின்னர்
தெரிவதொன் றுண்டு நாயேன் செப்புகேன் கேட்க வென்றான்.

(இ - ள்.) சிங்காதனத்தின் பேரில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய விநாயக மூர்த்தியின் திருவடியைத் துதித்து, புரியினையுடைய நரம்புகளைத் தைவந்து, வீணையினிடத்துண்டாகிய புதியஅமுதத்தைப் பெருக்கி, (அவருடைய) பரந்தகீர்த்தியைத் துதிசெய்து, மிகுதியாக அவரது உண்மை யருளையடைந்து, பிறகு நாயினை யொத்த அடியேன் யோசிப்பதொன்றுண்டு; சொல்கின்றேன்; கேட்பீராக ளாகவென்று கூறலாயினன். எ - று. (௫)

முள்ளரைக் கமலச் செங்கை முன்னவன் றியானித் திட்ட
வுள்ளகத் திருந்து போந்தா ரோரிரு மாதரந்த
ள்ளெழில் மாதர் மன்ற லாற்றினின் பாலராகத்
தெள்ளிய மனத்தி லெண்ணஞ் செய்தன னனைய செல்வன்.

(இ - ள்) முட்கள் பொருந்திய அரையையுடைய தாமரை மலரில் வசிக்கும் முன்னோனாகிய பிரமதேவன் தியானஞ்செய்த மனதிலிருந்து ஒப்பற்ற இரண்டு கன்னியர்கள் தோன்றினார்கள் அள்ளிக்கொள்ளத்தக்க அழகையுடைய அம் மங்கையர்கள் மணவினையாற்றால் தேவரீரை யடையத்தக்கவராக வென்று அந்தப் பிரமதேவன் தெளிந்த தன் மனதில் யோசித்திருக்கின்றனன். எ - று. (௬)

இலக்கண மான்ற மைந்தர்க் கினிதுற வமைக்குங் காலை
மலக்குறும் பகற்று நின்மெய் வடிவினை யெண்ணும் வேதன்
விலக்கறு மடவார்க் காயின் விளம்புமம் மடவார் தங்கள்
கலக்கமில் வடிவ முற்றுங் கருதுவன் வேறென் சொல்கேன்.

(இ - ள்.) பிரமதேவன் சிறந்த ஆண்மக்கட்கு (உத்தம) இலக்கணங்களை இனிதாக வமைக்குங் காலத்தில், மலக்குறும்பை யகற்றுந் தேவரீருடைய திருவுருவத்தின் சொரூபத்தைத் தியானிப்பான். நீங்குதலற்ற மாதர்கட்கு (இலக்கணங்களையமைப்பது) ஆனால், (முன்சொல்லிய அம்மங்கையர்களது) கலக்கமில்லாத உருவமுழுவதையுந் தியானஞ் செய்வான். (அவர்கள் சிறப்பைப்பற்றி) வேறே யாது சொல்லுகேன்? எ-று. (௭)

பெருத்திடல் சுருங்க லின்றிப் பெய்தமெல் லனிச்சம் பூமே
லிருத்தினுங் குழைந்து வெம்மை யெய்துவார் கொடிமின் னேயு
முருத்தகு கவிகை சங்க முறழ்வரை பலவுந் தாங்கித்
திருத்தகு கமலம் வென்று சிவந்தவுள் ளடிகண் மாதோ.

(இ - ள்.) உருவமைந்த குடை சங்கம் இவைபோன்ற பலரேகைகள் பொருந்தி, சிறப்புப் பொருந்திய தாமரைமலரைச் செயித்துச் சிவப்புற்ற (அவர்கள்) உள்ளங் கால்கள் பருத்தல் மெலிதல் (முதலிய தோஷங்கள்) இல்லாமல், இணைத்த மெல்லிய அனிச்ச மலரின்மேலிற் பொருத்தினாலும் வாடிக்கன்றிப்போகும் நெடிய கொடி மின்னலை யொத்திருக்கும். எ - று.

நடுவிர லளவு நேரே நடந்தொரு வரைமே னோக்கு
மிடுவிர லொன்றொன் றின்மே லேறுறு வதவு நீங்கா
நெடுகுத லகற்சி யின்றிய பெருவிர றிரண்டு நிறகு
மடுவிர னீளா திற்று விரனிலத் தமர்ந்து வைகும.

(இ - ள்) நடுவிரலி னெல்லையும நேராக ஓரிரேகை தோன்றி மேனோக்கி நிற்கும் பொருந்திய விரல்கள் ஒன்றின்மே லொன்று ஏறுமலும், மிகவும் விலகாம லும், நீளுதலும பரவுதலு மில்லாமலும், பெருவிரல் உருட்சி பெற்றுமிருக்கும. நடு விரல்கள நீட்சி பெறு. கடைவிரல பூமியிற பொருந்திநிறகும. எ - று. (எ)

உறுகடை விரல்கள் பாங்க ருற்றமெல் விரல்க ணீளா
குறுகிடா நேர்ந்து நில்லா கூறிய விரல்க ளைந்தும
பெறுமிலக் கணத்த வாகிப பிறங்கொளிப பவளத் தண்டஞ்
சிறுமையுற் றழியத் தேசு திரழ்ந்தன தேவ தேவே.

(இ - ள.) தேவ தேவராகிய கணேசப்பெருமானே! பொருந்திய கடைவிரல் களின் பக்கலிலுள்ள விரல்கள நீளாமலுங குறுகாமலும மெலிந்தில்லாமலும், சொல் லிய ஐந்து விரல்களும (உத்தம) இலக்கணம பொருந்தியனவாகி விளங்குகின்ற ஒளி யையுடைய பவளத்தண்டமுந் தோல்வியுற்று நாணமடைய ஒளிவிளங்கின எ - று.

பொங்கொளி யுமிழ்ந்து வட்ட மாயப்புனை யினதிச சற்றே
தங்கிய சிவப்பிற் றாகித் தயங்குகா ணகத்தின கூட்டஞ்
செங்கழு நீரை முதலைத் திங்களைச சேர்ந்து வென்று
பங்குமுற் றிடைய றாத பயமபுகப பணிக்கு மன்றே.

(இ - ள) அதிகரிக்கின்ற ஒளியைச சிந்தி வட்டவடிவாகிச சமானமில்லாது சிறிது செந்நிறம வாய்ந்ததாய விளங்குங காலநகங்களின கூட்டமானது செங்கழு நீரையும் முதலையும சந்திரனையுஞ சோபித்தது வென்று, நாணமடைந்து இடம்விட் டொழியாமல் அபயமடையக கட்டளையிடும எ - று (அ)

அளவினிற் பருத்து மெலமென றணிநரம புரோமங் கோல்போல்
வளர்தன்மிக குயர்தல கோடல் வழுவிலாப் புறந்தா ணோக்கிக்
களிவளர் கமடந் தனைக்க கரந்திடுங கலைசி சான்றோ
ரொளிவளர் புத்த கங்க ளுறுத்துவார் சேமந் தனில்.

(இ - ள்.) அளவினைக் கட்டிலும பூரித்து அல்லது மெலிந்து அழகிய நரம் பும் உரோமமுங் கொண்டு கோலைப்போல வளர்தலும் மிகவுமுயர்தலும் கோணுத லுமாகிய குற்றமில்லாத புறந்தாளைப்பார்த்து, சந்தோஷித்து வளர்கின்ற ஆமையானது (நீரில் மூழ்கி) தன்னுருவை ஒளிக்கும் நூற்கலவியின் மேம்பட்டவர்கள் சேர்த்திபொரு ளும புத்தகங்களைச் சேமத்தில் வைப்பார்கள். எ - று. (௧௦)

மிகப்பருத் திடுதன் மிக்க வுயர்ச்சியென் றிவற்றி னீங்கித்
தகப்பருத் தெழுந்து மென்மை தங்கிய குதியின் [illegible]
[illegible] தலைதோ ரறு [illegible]
[illegible] இடம்பெறப் பாதா மடிகளைப் பரந்து காக்கும்.

(இ - ள்.) மிகப் பூரித்திருத்தல் மிக்க உயர்வுற்றிருத்தலென்று சொல்லுங் குற்றங்களின்றி, தகுதியாகிய அளவுடன் பருத்துத் தோன்றி மென்மைத் தன்மை பொருந்திய குதிக்காலின் அழகு அளவில்லாத தவத்தையுடையவர்கள் ஆருதாரத்தினும் அடைய வரடி அகப்படுத்துகின்ற அழகிய பந்தினைப்போலும், எம்பெருமானாகிய தேவரீருடைய கையிலுள்ள பந்தினையும்போலும் விளங்கும். எ - று. (௧௧)

நரம்பெழ லுயர்த லின்றி நலத்தகத் தசைந்து செம்பொன்
வரம்புசெய் சிறுத ராசின் வட்டமாம பரட்டின் வண்ண
நரம்பொடு மயிர்தோற் றாத நறுந்துடை கணைக்கா லேனோ
யரம்பையும் வருந்தச் செய்த வாவுநா ழிகையும போலும.

(இ - ள்.) பரட்டின் அழகானது நரம்பெழுதலும் உயர்தலுமில்லாத நன்மை பெறத் தசைப்பிடியுற்று, செம்பொன்னை யளவிடுகின்ற சிறு தராசின் வட்டவடிவாம் நரம்பும் மயிருந் தோன்றாத நல்ல துடை கணைக்கால்கள் நேராக அரம்பையும் வருந்தச்செய்து அவாவுகின்ற நாழிகை வட்டிலையும் போலும். எ - று. (௧௨)

வற்றுத லின்றித் தாள வட்டமாய்த் தசைந்து நெண்டை
முற்றவுங் கடியா நிற்கு மொய்யெழின் முழந்தாண் முன்னர்ச்
சொற்றமென் குறங்கு சேர்ந்து துணைசெயி நிடுநா லாறென்
றுற்றிடும் விரலி னெல்லை யுறுவது நிதம்ப மன்றே

(இ - ள்.) வற்றுதலில்லாமல் தாளவட்ட முற்றத் தசைகொண்டு நண்டை முழுதும் வெல்லும் அழகு மிக்க முழங்காலானது முற்கூறிய மெல்லிய துடையுடன் சேர்ந்து துணைகொண்டு நிற்கும். நான்கும் ஆறுமென்று பொருந்திய விரற்கடையினளவு பொருந்தியது நிதம்பமாகும். எ - று. (௧௩)

பெருகிய மதமால் யானைப் பிடனொடு கமடம் வென்று
மருவிய நிதம்பத் தல்குன் மயிருறாச் சதுர மாகா
வுருவமிக் குயரா நீளா தாழ்தரா வுயர்ந்த போதித்
தருவள ரிலைசிற் றால வட்டமுந் தாழ்த்தி வைக்கும்.

(இ - ள்.) பெருகிய மதமயக்கத்தையுடைய யானைப் பிடரையும் ஆமையையும் வென்று பொருந்திய நிதம்பத் தல்குலானது மயிருறாதும், சதுரமாகாதும் உருவம் பெற்று, உயராதும், நீளாதும், ஆழாதும், உயர்ந்த அரசமரத்தில் வளர்கின்ற இலையையும், சிறிய ஆலவட்டத்தையும் அவமானப் படுதலைக்கும் எ - று. (௧௪)

வாரிச மரையின் மானின் குளம்படி மருட்டித் தேசாய்ச
சீரொளி மயிரோ போலச் செறிந்துமென் மயிரு ளோங்கி
யரவொழின் மணிகொண் டாகா மடிப்புமிக் ககற்சி வாமத்
தேருறு பள்ள மான சுழியிவை யிலது செவ்வாய்.

(இ - ள்.) (நிதம்பத்தின்) செவ்வியவாய் தாமரை இதழையும், மானுடைய [illegible] குளம்படியையும் மயங்கச்செய்து ஒளியிருந்து, சிறந்த எலியின்மயிர் போல [illegible] மயிர்கள் நெருங்கி, உள்ளேயுயர்ந்து, அழகுபொருந்திய மணியைக் கொண்டு, [illegible] மடிப்பும் மிக்கவிரிவும் இடப்புறத்துப் பள்ளமும் பொருந்திய சுழியும் (ஆகிய) இக்குற்றங்களில்லாததாகும். எ - று. (௧௫)

பருத்துயர்ந் தறவு மென்மை பயின்றன சகனங் கொங்கை
வருத்திட வறுமை யெய்தி யிருந்தது மருங்கு லுந்தி
புருத்தக வகன்று தாழ்ந்து வலஞ்சுழித் துயரு ரோமஞ்
செருத்தகு நரம்பு நீங்கித் திகழ்ந்தொளி பயிலா நிற்கும்.

"(இ - ள்.) சகனங்கள் பூரித்துயர்ந்து மிகவுமென்மைத்தன்மை பெற்றன. கொங்கைகள் வருத்தும்படி வறுமையடைந்து இடையானது தளர்ந்தது. கொப்பூழ் அழகுபெற விசாலமாகிய ஆழமுற்று வலச்சுழிபெற்று, உயர்ந்த உரோமங்களும் போர்செய்யும் நரம்புகளுமொழிந்து பிரகாசித்து ஒளிவிளங்காநிற்கும் எ - று.

சகனம் - துடையின் உட்பிரதேசம்.

செருத்தகு நரம்பென்றது பின்னிக்கொண்டிருத்தலின். (கசு)

பல்வகைச் சுழியு ரோமம் பருத்துநீண் மடிப்பு மின்றி
நல்வரை மூன்று தாங்கி நறியவா லிலைபோல வாய்ந்து
சொல்வரை கடந்த கேசிற நுலங்கிய வயிறு நாப்ப
ணல்வரைந் தொழுகிற றென்ன வணிந்தன வுரோம வல்லி.

(இ - ள்.) பலவிதமான சுழிகளும் உரோமங்களும் பருத்து நீண்டமடிப்புகளுமில்லாமல், நல்ல மூன்று வரைகள்பொருந்தி, நல்ல ஆலிலைபோலமைந்து, சொல்லத்தக்க எல்லையில்லாத அழகுடன் விளங்கிய வயிற்றினமத்தியில், இருளானது அளவுகொண்டொழுகினாற்போல உரோமவல்லியை யணிந்துள்ளது. எ - று.

உரோமவல்லி என்றது உரோமவரிசை. வல்லி - கொடி. (கஎ)

என்பொடு நரம்பு ரோம மிவைகடோற் றாதுமெல்லென்
றின்புறத் தசைநது சீர்கொண் டிருந்தன விலாப்பு றங்க
ளன்புறு மிதைய மாழா தங்குல மறுமூன் றாகி
மின்படைத் தசைந்து ரோமம விரவுறா திருந்த தன்றே.

(இ - ள்.) விலாப்புறங்கள் என்பும் நரம்புமாகிய இவைகள் தோன்றாமல் மென்மையாய், இன்பமுறத்தசைபொருந்திய சிறப்புற்றிருந்தன. ஆசைபொருந்திய இதயமானது ஆழாமற் பதினெட்டங்குலவளவாகி ஒளியுற்றுத் தசைப்பிடிகொண்டு உரோமங்களின்றி யிருந்தது. எ - று. (கஅ)

புடைபரந் தெழுந்து நீலம் புணர்த்திய தெனக்கண் வாய்ந்து
மிடையற மிடைந்து மார்பின் வியனிட முற்று மாய்ந்து
தடையறப் பணைத்து விம்மித் தம்முளே யிரண்டு மொத்திட்
டிடையினை வருத்தி யண்ணாந் திருந்தன முலைக ளம்மா.

(இ - ள்.) குசங்கள் பக்கத்திற் பரவித்தோன்றி நீல ரத்தினத்தைப் பதித்தாற்போலச் சூசுகம்பெற்று, நெருக்கமற நெருங்கி, மார்பின் விசாலமான இடமுழுவது மாராய்ந்து தடையின்றிப் பூரித்து இறுமாந்து தமக்குள்ளே தாமிரண்டுஞ் சமானமாகி, இடையைத் (தாங்கவொட்டாது) துன்புறுத்தி அண்ணாந்திருந்தன. எ-று.

முலைக்கண்களைச் சூசுகமென்றும் சிலீமுகமென்றுஞ் சொல்வர். அண்ணாந்தல் - மேனோக்கி யிருத்தல். (க௯)

கண்ணிணை பருத்த னீடல் கவினுதி யாழ்தல் கொங்கை
திண்ணிய திரிகை யேபோற் றிகழ்தடி கனத்து மேலே
நண்ணுரு சேர்த னீங்க லலமற லொவ்வா வாத
லெண்ணிய கடின நண்ணல் வினையடுத் தோர்க்கு மெய்தா.

(இ - ள்.) முலைக்கண்க ளிரண்டும் கனத்தல் நீளுதல் அழகிய முனையாழ்ந் திருத்தல், கொங்கையானது வலிய திரிகையைப் போலிருந்து அடியிற் கனத்து மே லே பொருந்திய உருவமிளைத்தல் விலகியிருத்தல் அழகில்லாதிருத்தல் (ஒன்றற்கொ ன்று) ஒத்திராதிருத்தல் நினைக்கத்தக்க காடின்யத்தை யடைதல் (என்று சொல்லப் படும்) இக்குற்றங்கள் அவர்களை யடுத்தவர்களுக்கும் வரமாட்டா. எ - று

திரிகை - இடக்கைமேளம் இயந்திரம் - குலால சக்கிரம் (௨௦)

கழுத்தடி யெழுத் தாழ்தல் கவினற வென்பு தோற்றன்
முழுத்தவிக் குற்ற மின்றி மொய்யழ கெறிக்குந் தோள்கள்
பழுத்தபத் திரண்டு வேய்போற் பணைத்தன பெருத்த லென்பு
குழுத்தக நரம்பு ரோமங் கூடிடா தோட்கு மெய்தா.

(இ - ள்.) கழுத்தானது அடி கனத்தல் தாழ்ந்திருத்தல் அழகு கெடும்படி யென்புகள் தோன்றுதல் (ஆகிய) நிறைந்த இக் குற்றங்களில்லாமல் நெருங்கிய அழ கைவீசும். தோள்களானவை குற்றமற்ற திரட்சியுற்று மூங்கில்போலக் கிளைத்திருந் தன. பெருத்தலும் எலும்புகளும் கூட்டமாகிய நரம்புகளும் அவர்களை யடைந்தவர்க ளுடைய தோள்களுக்கு முண்டாகா. எ - று (௨௧)

சந்துக டசைந்து தோன்றா வாயின தடவு முன்கை
மைந்துறு மகரம் போன்று வார்நரம் புரோமந் தோற்றா
செந்தளி ரங்கை கானிற் செறிமுயல் வயிற்றின் மெல்லென்
றுங்கெழிற் கவிகை யாமை யூர்வளை வரையின் வாய்ந்த.

(இ - ள்.) சந்துகள் தசையுற்றுத் தோன்றாதனவாயின. தடவுகின்ற முன் கையானது வலிபொருந்திய மகரத்தைப்போல நெடிய நரம்புகளும் உரோமங்களும் தோன்றாவாயின. செவ்விய தளிர்போன்ற உள்ளங்கையானது வனத்தில் நெருங்கிய முயலின் வயிற்றைப்போல மென்மையாய் அழகமைந்த குடை ஆமை நகர்கின்ற சங்கு இவற்றைப்போன்ற இரேகைகள் பொருந்தின. எ - று.

தடவுதல் - வீணைவாசித்தற் றொழிலினென்று. (௨௨)

செங்கயல் கமலஞ் சேர்சொத் திகம்வலம் புரிது லாக்கோ
றங்கிய நுகமே வாய்ந்த சகடுறழ் வரைகைத் தாங்கித்
துங்கநால் வருணத் துள்ளுந் துலைவில்செல் வத்த ராரு
ரங்கவர் தமைமுன் பூசை யாற்றிய தவத்தோர் போலும்.

(இ - ள்.) செவ்வையாகிய கயலும், பதுமமும், பொருந்திய சொத்திகமும், வலம்புரியும், துலாக்கோலும், பொருந்திய நுகமும், அழகு அமைந்த சக்கரமும் போன்ற இரேகைகளைக் கையிற்பெற்று, புனிதமான நாற்குலத்திலும் அழிவில்லாத செல் வத்தை யுடையவர்களா யிருப்போர் அம்மாதர்களைப் பூர்வத்திற் பூசைசெய்தநல்ல தவமுடையவர்கள் போலும். எ - று.

கயல் - மச்சரேகை. கமலம் - பதுமரேகை. சோத்திரம் - தோரணம். வலம்புரி - சங்கரேகை. சகடு - சக்கிரரேகை. மற்றவைவெளி. (உ௩)

விடைகரி பரிமா தோட்டி வீசுசா மரையே நேமி
வடுவில்வச் சிரமபோற றிறறு மருவிமன் னவரபா லரோடு
றடுகதைத சூலம வேல்வா ளவைபொரு வரைக டாஙகிக
கொடைநனி வழஙகு வோரக கோதையா கரங்கும் பிட்டோர்.

(இ - ள்.) இடபம - யானை - குதிரை - அங்குசம் - வீசுகின்ற சாமரை - சக்கிரம்-குற்றமில்லாத வசசிரம இவறறைபபோல இரேகைகள் பொருந்தி அரசர்களைக் கூடி வாழ்வோரகளும, போா செய்யததகக சூலம வேல வாள முதலிய அவ்வாயுதங்களைத தாஙகியகைகளையுடையவாகளாயப் பெருஙகொடை கொடுப்பவாகளும் அம்மாதாகளுடைய கைகளைப் பணிந்தவர்களாவாாகள. எ - று. (உச)

நிரநதுபல வரைக டமமு னெருங்குத லறவுநீங்கல
பாாதெழு நரமபு வீங்கல பதுமநே ரஙகை மாட்டு
மரந்தைசெய் நரமபு ரோம மாருதல புறஙகை மாட்டும்
வரநதரு மனனோா செஙகை வணங்கினோா தமககு மெய்தா.

(இ - ள்.) (தம்மைப்பணிவோர்ககுவேண்டிய) வரங்களைககொடுக்கும் அவர்களுடைய சிவந்த கையைப்பணிநதவாகளுககும, வரிசையுறறுப் பலரேகைகள் தம்மில் நெருங்கியிருததல் - இரேகையினறி யிருததல - பரவவெழுந்த நரம்புகள்தோன்றல் முதலியன தாமரைமலாபோனற உளளங்கையிலும், துனபுசெய்கின்ற நரம்புகளும் உரோமமும் பொருந்தல் புறஙகையிலும, உண்டாகமாட்டா. எ - று, (உ௫)

ஒட்டகந தவளை செநநா யுரகநதேன் கழுகு பூனை
கட்டிய கழுதை யோரி கடுத்திடும வரைகை யுறறு
முட்டற வருநது வோரு மொய்வரை யீட்டி போலங்
குட்டமுற் றவரு மந்தக் கோதையர் கரந்தா ழாதோர்.

(இ - ள்.) ஒட்டகம் தவளை செந்நாய் பாம்பு தேன் கழுகு பூனை கழுதை நரி இவற்றைப்போன்ற இரேகைகளைக் கையிற்பெறறு (செய்தொழில்களில்) இடையூறு பொருந்த வருந்துகின்றவாகளும், நெருங்கிய மூங்கில் ஈட்டி இவைபோல குட்டமுடையவர்களும அந்தககன்னியர்களது கரங்களைப் பணியாதவர்களாவார்கள். எ - று.

கயிரவ மனைய செவ்வாய்க் கன்னிய ரங்கை நெற்றிய
பயிலபெரு விரல்கள் வென்ற பஙகய முகையை நீலச்
செயிரறு முகையை வென்று சிவந்தநல் வரைகள் வாய்ந்த
வுயிரினு ளுயிராய் நின்ற யொழிந்தபுல் விரலு மாதோ.

(இ - ள்.) உயிர்களுக்குள்ளே யுயிராக நின்றவிநாயகக் கடவுளே! [illegible] மலர்போலச் சிவந்த வாயையுடைய அக்கன்னியர்களது [illegible] பெருவிரல்கள் தாமரைமொட்டினைவென்றனவாம்; (பெருவிரல்) [illegible] [illegible] பலமொட்டினை வென்று செந்நிறமுள்ள நல்லரேகைகள் பொருந்திய [illegible]

விளைந்தழ கெறிக்கு மங்கை விரலினுஞ் சிவத்த லின்றி
வளைந்திட லிடையி னீங்கன் மயிர்நரம் பணிந்த வேர்ந்த
லளைந்திடு மென்மை யின்றி யறவும்வல் லென்ற லந்தத்
தளைந்தமெய் வனப்பி னாரைச் சார்ந்தவர் தாமுங் காணார்.

(இ - ள்.) அழகுமிகுந்து விளங்குங் கைவிரல்கள் சிவத்தலில்லாமல், வளைவுறல் நடுவேவிலகியிருத்தல் மயிரும் நரம்பும் பெற்றிருத்தல் இளைத்திருத்தல் கலந்த மென்மைத் தன்மையின்றி மிகவுங்கடினமாயிருத்தல் முதலிய குற்றங்கள், அந்தத்தேக வழகுமிக்குள்ளமங்கையர்களைச் சார்ந்தவர்களுங் காணமாட்டார்கள். எ - று. (உ௮)

வள்ளுகிர் கிளியின் வாய்போல் வார்ந்துசெந் தொளிர்ந்த சொன்ன
வொள்ளிழை மகளிர்க கன்னோ ரொளளுகிர் கண்டு ளார்க்கும்
பள்ளமாய் விடல்வெள் ளென்றல் பண்பறச் சரச ரத்தல்
புள்ளியாய் வெண்மை தோற்றல் பொறகெனல் புணாத ரவே.

(இ - ள்.) மேற்கூறிய ஒள்ளிய ஆபரணமணிந்த மாதர்களுக்கு, கூர்மையான நகங்கள் கிளியின்வாயைப்போல வளைந்து செந்நிறமுற்றுப் பிரகாசித்தன. அவர்களுடைய ஒளிவாய்ந்த நகங்களைப் பார்த்தவர்களுக்கும் (நகங்கள்) பள்ளமாய் விடுதல் வெண்மையாயிருத்தல் அழகு நீங்கச்சரசரத்தல் புள்ளியுடையதாய் வெண்ணிறங் காண்டால் பொற்கெனல் முதலியகுற்றங்கள் உண்டாகமாட்டா. எ - று. (உ௯)

வெரிந்தலைக் கிடந்த வென்பு மென்றசை மூடப் பட்டு
வரிந்திடற் கரிய நல்ல வனப்புள மடநல்லார்க்குத்
தெரிந்திட னரம்பு ரோமஞ் சேர்ந்துதாழ்ந் துயர்ந்து கூனி
யிருந்திட லவைாத் தாழ்நத விட்டிடை யவர்க்கு நண்ணா.

(இ - ள்.) நல்ல அழகமைந்த அவ்விளமாதர்களுக்கு முதுகிலிருந்த வென்பு மெல்லியதசையான் மறைக்கப்பட்டுச் சித்திரித்தற்கரியன. (என்பு) தெரிதல், நரம்பும் உரோமமுஞ் சேர்ந்து தாழ்ந்தாவது உயர்ந்தாவது கூனடைந்தாவதிருத்தல் முதலிய குற்றங்கள் அம்மங்கையர்களைப் பணிந்த அழகிய இடையையுடைய பெண்களுக்குமுண்டாகமாட்டா. எ - று. (௩0)

கோணுத னரம்பு தோற்றல் குறுமயிர் கிளைத்த னீளல்
மாணற வற்ற லின்றி வண்கவல் வனப்பு வாய்ந்த
பேணுமங் குலங்க ளன்கிற் பிறங்குபு திரண்டு பூக
நாணுற வரைகண் மூன்று நண்ணிய தெழில்சேர கண்டம்.

(இ - ள்.) கோணுதலும் நரம்புகாணப் படுதலும் நிறமமைந்த மயிர்கள் கிளைத்தலும் நீளுதலும் மாட்சிமையொழிய வாடுதலுமில்லாது வண்மைபொருந்திய முதுகுகள் அழகுற்றன. அழகுவாய்ந்த கழுத்தானது விரும்பத்தக்க நான் கங்குலங்களில் விளங்கித் திரட்சியாகிக் கமுகமரமும் நாணமடையும்படி மூன்றுரேகைகள் பொருந்தின. எ - று.

பிறங்குபு - செய்புஎன்னும் வாய்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சம். (௩௧)

குறுகிய மிடறு நெட்டைக் கெர்ழுங்களம் பொருந்த கண்ட
முறுமயிரக கழுத்து நோநத வொணகள் மடிப்புக் கண்டம்
பெறுமட வாாக ளெல்லாம பிரமனுா மகளி ரான
சிறுநதன மாதா கணடந தியானஞ செய யாத தீயோர்.

(இ - ள்) குறுகியகழுததது - மதாதத நெட்டைககழுதது - கனதத கழுத்து மயிர்பொருந்திய கழுதது - இளைதத வொளளிய கழுதது - மடிபபுடைய கழுத்து ஆகிய இவறறைப பெறறமாதாகள யாவரும, பிரமதேவனபெறற புததிரிகளான சிறிய நெறறியையுடைய சிததிபுததிகளது கழுததுகளைததியானஞசெயயாத தீயவாக ளாவாாகள எ - று (௩௨)

இருபகுப பாதல பளள மியைநதிட னரமபு ரோம
மருவுதல குறுக னீளல வளைதலவப றுகலு மினறி
யிருவிர ளவின வடட மாயததசைந தெழிலகொண டினபந
தருவன பிரம னீனற தையலாா கூபுக மாதோ

(இ - ள) பிரமதேவனபெறற அமமஙகையாகளது மோவாயகள இருபிள வாதல - பளளமபொருநதல - நரமபும மயிரும பொருநதல - நீணடிருததல - வளைந் திருததல - இளததிருததலாகிய குறறஙகளிலலாமல, இருவிரலகளி னளவுடையன வாய வடடவடிவினவாயததசையுறறு அழகுபெறறுஇனபநதருவனவாயிருநதன எ-று.

செநதுகிாக கடிகை போலத் திரணடிரு புடையுங கூமபிச
சுநதர வளைபொன றெயதிக கீழ்தழ லுஙகா நிறப
வநதினமே லதரஞ சறறே யுயாநதழ கெறிககு மென்ப
பைநதொடி முனகைச செவவாயப பணிமொழிப பாவை மாாகளே.

(இ - ள) பசிய வளையலையணிநத முனகையையும செவவிய வாயையும பணிமொழியையுமுடைய அபபொறபதுமைபோனற மஙகையாகளுககு, செவ்விய பவளததுணடுபோலத திரடசியுறறு இருபுறஙகளுஞ சிறநது அழகிய ஓரிரேகை யுறறுக கீழுதடுவிளஙக, மேலுதடுசிறிதுயாநது அழகைவீசாநிறகுமெனறு (மேலோர்) சொலலுவா எ - று (௩௩)

இதழிரண டெனன காபப னிரேகையாழ்ந திருததல வீஙகல் மதரறக கருகல் வெணமை மருவலு லுதலகீழ் வாயநத வதரமே விதழு ரோம மணிநதகன றிடலு மெய்தா பதமரு ளனைய மாதா பவளவாய தெரிசித தோாககே.

(இ - ள) இதழ்கள இரணடெனறு (கணடோர்) சொலலுமபடிநடுவே இரே கைப்பிரிந்திருததல் - பருததல - மதாப்பொழியக கறுத்தல் - வெள்ளிறமெய்தல் - நெர்ஙகுதல - கீழேபொருந்திய அதரம் மேலிதழ் (இவை) மயிர்க்கள[illegible] அகனறாதலும, நறபதமியைக் கொடுக்கும் அமமஙகையர்களது பவளமபோன்ற இதழ் [illegible] தரிசித்தவாகளுக்கு உணடாகமாடடா. எ - று.

[illegible]

புரந்துயர்த் தகன்று நீண்டு புகரையாய்ப் பொன்மை யாகிக்
கரிந்துதுன் புறுத்து மூரல் கண்டவர் தமக்கு மெய்தா.

(இ - ள்.) செவ்விய அரிபரந்த கண்களையுடைய அம்மங்கையர்களுக்கு மயிலிறகின் அடியும் வெள்ளியமுத்தும முல்லையரும்பும்போல வெண்மைநிறமமைந்த முப்பத்திரண்டு பற்களும்,திருத்தமாகிய இரண்டுவரிசைகளு மொத்திருந்தன. விசாலமாகி உயர்ந்து விலகி நெடுகிப் பசுநிறமாகிப் பொன்னிறமாகிக் கரிந்து (இவ்வகைய குற்றங்களால்) துன்புசெய்யும் பற்கள (அம்மங்கையர் பற்களை) தரிசித்தோர்க்கும் உண்டாகமாட்டா. எ - று. (௬௬)

திண்ணிய கற்புச் சான்ற சித்திபுத் திகட்குச் செய்ய
வண்ணமாய் மென்மை யாகி வயங்கின மணிநா வன்மை
வெண்ணிறங் கருமை நீண்டு வீங்குத லகல லாதி
நண்ணுநா வன்றோ செந்நா நாடினோர் தமக்கு மெய்தா.

(இ - ள்.) வலியமைந்த கற்பினறன்மை மிக்க அந்தச சித்தி புத்திகளுக்குச் செந்நிறமாகியும் மென்மைத் தன்மையாகியும அழகியநாக்கள விளங்கின. கடினத்தன்மை - வெண்ணிறம - கருநிறம் - நீண்டுபருத்தல் - அகன்றிருத்தல் முதலிய குற்றங்களைப் பொருந்திய நாக்கள அம்மங்கையர்களது செந்நிறமமைந்த நாக்களை நினைத்தவர்களுக்கும் உண்டாகமாட்டா. எ - று. (௬௭)

இழுதென மென்மை யெய்தி யிங்குலி கத்திற் சோந்து
செழுவிய வுண்ணு வந்தத தேவியாக் கமைந்த வெண்மை
யொழுகுதல் கருமை வன்மை யோங்குத லுறற லாதி
வழுவுறு முண்ணு வன்றோ மருங்குளார் தமக்கு மெய்தா.

(இ - ள்) இழுதுபோல மென்மைத்தன்மையுற்று இங்குலிகத்தைப்போலப் பொருந்திய செழுமைதங்கிய உண்ணுக்கள் அம்மங்கையர்களுக்குப் பொருந்தின. வெள்ளென்றிருத்தல் கருமைவன்மைகள பெறுதல் உயர்தல்பொருந்தல் முதலிய குற்றம் பொருந்திய உண்ணுக்கள அம்மங்கையர்களது சமீபத்தி லிருப்பவர்களுக்கும் உண்டாகமாட்டா. எ - று.

இழுது — நிணம். (௬௮)

கண்ணிணை யிடுகல் செல்லா கவுட்டுணை சுரிக்குதல் செல்லா
வண்ணவெண் பற்க டோற்று வதின்றி நகைபி காது
புண்ணிய நிலத்தி னுன்கு பொருள்களு மெழுந்து பூப்ப
நண்ணிய கொடியே போலு நங்கைமார் நகைக்குங் காலே.

(இ - ள்.) அம்மாதர்கள் சிரிக்குங்காலையில் இருவிழிகளுஞ் சிறுகாமலும், இருகன்னங்களுஞ் சுருங்காமலும் அழகிய வெள்ளியப்பற்கள் வெளியே தெரியாமலும் புன்சிரிப்புண்டாவதன்றிப் பெருநகையுண்டாகாது. புண்ணியகரமாகிய நால்வகை நிலங்களினின்றும் எல்லாப்பொருள்களும் தோன்றி விளங்கப் பொருந்திய கொடியினையொக்கும். எ - று. (௬௯)

[illegible]றுத் திரண்டு பாலுந் தொருபுடைஞ் சற்றே யோங்கி
[illegible]ரடி நாசி வெள்ளின் மலர்பொரு மாத ரார்க்கு

வளைதலே கருமை செம்மை நுனியின்மற் றிடையிற் பள்ள
மளவினிற் குறுக லாதி யடுத்துளோர் மூக்கு மெய்தா.

(இ - ள்.) அம்மங்கையர்களுக்கு, துவாரங்கள் சிறுகி இருபுறங்களிலும் நெருங்கிய இடங்கள் சிறிதுயர்ந்து வளர்கின்ற கொடிபோன்ற நாசியான தளள்ளின் மலரை யொத்திருக்கும். வளைதலும், கருமை செமமை யெய்தலும், முனையிலும் நடுவிலும் பள்ளமுறுதலும், (இயற்கை) அளவிற்குச் சிறுத்தலும், முதலியகுற்றங்களை (அவர்களைச்) சமீபித்தோர் மூக்குகளும் பெறமாட்டா. எ - று. (௪0)

மெல்லென விருகான் மும்கால் வியப்புறத் தும்ம லன்றிக்
கல்லெனப் பலகாற் றும்மல் கண்டிலேன் கவுளின் வண்ணம்
வல்லெனல் பள்ள மாதன் மயிருற லின்றி யாடி
யல்லது நிகரா வட்ட மாய்த்தசைந் தமைந்த மாதோ.

(இ - ள்.) மென்மைத்தன்மையாக இருமுறையும் மும்முறையுங் களிப்பெய்தத்தும்மலன்றி, கல்லென்று [உரத்திப்] பலமுறை (அவர்கள்) தும்மல் கண்டிலன். கன்னத்தின் அழகானது உறுதியாயிருத்தல் பள்ளமுற்றிருத்தல் மயிருற்றிருத்தல் (முதலிய தோடங்கள்) இல்லாது, கண்ணாடியையன்றி (ப்பிறிதொன்றையும்) நிகராகாது வட்டவடிவமாய்த் தசையுற்றுப் பொருந்தின எ - று. (௪௧)

தெளிமணி நீலம் போலச் சிறந்திடைக் கறுத்து வெள்ளென்
றொளிகொடு கடையிற் சேர்ந்த வோடரித் தடங்க ணென்ப
வெளியிடை யுறுத லன்றி மென்மயிர் கறுப்ப வாய்ந்த
வளியெலா முருக்கொண் டன்ன வணங்கனார்க் கிமைகண் மாதோ.

(இ - ள்.) (அம்மங்கையருடைய) நெடிய அரிபரந்தவிசாலமான விழிகளின் தெளிவாகிய கருமணிகள் நீலரத்தினம்போலச் சிறப்புற்றும், நடுவேகறுத்தும், வெள்ளென்று ஒளிகொண்டும், முனையிற் செந்நிறமுற்றும் விளங்கினவென்று சொல்வார்கள். இருபைமுழுவதும் வடிவெடுத்து வந்தாற்போன்ற அம்மாதர்கட்கு இமைகள் நடுவேசந்துகள்பொருந்துதலில்லாது மெல்லிய உரோமங்கள் கருமையுறப் பொருந்தியுள்ளன. எ- று. (௪உ

முதிர்சுவைத் தேனின் வண்ண மொய்த்தக ணன்க ணொத்து
வதிதரு கண்க ளுற்று வரம்பிலா நிதிபெற் றோரும்
பொதிதரு காமச் செவ்விப் புந்திய ராகின் றோரும்
விதிதரு கன்னி மார்தம் விழியருள் வழங்கப் பெற்றோர்.

(இ - ள்.) முதிர்ந்த உருசியையுடைய தேனிறமுற்ற கண்ணும், பசுவின் கண்ணும் போன்று பொருந்திய கண்களைப்பெற்று எல்லையில்லாத செல்வத்தையுடைந்தவர்களும், மிகுதியாகிய விரும்பத்தக்க அழகிய அறிவுடையவர்களும் ஆகிய இவர்களும், பிரமன்பெற்ற அக்கன்னிகைகளுடைய கண்ணருள் கொடுக்கப்பெற்றவர்களானார்கள். எ - று. (௪௩)

கறையடி மேட மேதிக் கண்பொரு கண்கள் வட்டம்
பெறுவிழி யுயர்ந்த நாட்டம் பிறழ்ந்திட நோக்கு நோக்கு

மறுவுற வலஞ்செல் பார்வை மாறுகண் புருவின் வண்ண
முறுமய னக்க ளன்னோ ரூரினுற் றவர்க்கு மில்லை,

(இ - ள்.) யானை ஆடு எருமை இவற்றின்கண்போன்ற கண்களும், வட்டமாகிய கண்களும் உயர்ந்துள்ள கண்களும் (கட்பார்வை) பிறழும்படிகாணுங் கண்களும் குற்றம்பொருந்த வலப்புறஞ் செல்லும் பார்வையுடைய கண்களும் விகாரமாகிய கண்களும் புருவின்வண்ணம் பொருந்திய கண்களும் ஆகிய இவை அம்மங்கையர்வசிக்கும் நகரத்திலுள்ளவர்க்கு மில்லையாகும். எ - று.

கறை - உரல். கறையடி - உரல்போன்ற அடியையுடைய யானை. (சச

வாரிமை யிரண்டு மார்ந்த மயிரிடை நீங்கி நிற்றல்
சீரிய பொன்மை யெய்த றிண்ணிதிற் பருத்தல் சால
நேரிய தாத வின்ன நிகழ்தரா பிரம னீன்ற
வேரியங் கூந்தன் மாதர் விழியிமை நோக்கு வோர்க்கே.

(இ - ள்.) பிரமதேவன்பெற்ற வாசம் பொருந்திய அழகியகூந்தலையுடைய அவ்விருமங்கையர் கண்ணிமைகளைக கண்டவர்களுக்கு, நெடிய இமைகளிரண்டும் பொருந்திய மயிர்கள் நடுவே விலகிநிற்றலும் சிறந்த பொன்னிறமாதலும் வலியுற்றுத் தடித்தலும் மிகவும்இளைத்திருத்தலும் இவ்வகையகுற்றமுடையனவாகமாட்டா.எ-று.

ஒண்மணிப் புருவ மொன்றோ டொன்றுறா தடுவிற் போன்று
தண்மயிர்ப் பருத்த னீட றமனிய நிறத்த தாதல்
வண்மையின் வனப்பு நீங்க விடையிடை யகற்சி யன்று
பெண்மையிற் சிறந்த வந்தப் பெதும்பையாம் பருவத் தார்க்கே.

(இ - ள்.) பெண்டன்மையின மேம்பட்ட அந்தப் பெதும்பைப்பருவமாகிய மாதர்களுக்கு, ஒளிவாய்ந்த அழகிய புருவங்கள் ஒன்றோடொன்று பொருந்தாமல், போர்புரியும் வில்லையொத்து, குளிர்ச்சிபொருந்திய மயிர்கள் பருத்தலும் நீளுதலும் பொன்னிறமாதலும் வண்மையாகிய அழகொழிய இடையிடையே விலகிநிற்றலும் பொருந்தமாட்டா. எ - று.

பெதும்பை - பெண்கட்குரியதோர் பருவம். அது எழுவகை: பேதை பெதும்பை மங்கை மடந்தை அரிவை தெரிவை பேரிளம்பெண்ணெனப்படும். அவற்றுள் எட்டுவயதுமுதல் பதினொருவயதுவரையிற் பெதும்பை. (சசு)

வள்ளையின் வார்ந்து தாழ்ந்து மடற்சுழி நலத்து முன்னர்த்
தள்ளிய வமுத மன்னார் தடஞ்செவி முரிப்பி னீங்கி
யெள்ளிய நரம்பு ரோம மெழுந்துமேல் வளைந்து யர்ந்து
நள்ளிய காதி னோர் நங்கையர்ப் பணியா தோரே.

(இ - ள்.) தேவாமிர்தம்போன்ற அம்மங்கையர்களது விசாலமான செவிகள் வள்ளைக்கொடிபோல நெகிழ்த்தாழ்ந்து மடலுற்று நன்மைபெற்று முன்னர்த் தள்ளியன. முரிதலில்லாது இழித்துக் கூறத்தக்க நரம்பும் மயிருந்தோன்றி மேலே வளைவுற்று உயர்ச்சிகொண்டு நட்புகொள்ளத்தக்க காதுகளையுடையவர்கள் அம்மங்கையர்களை வணங்காதவர்கள். எ - று. (சஎ)

மூவிர லகலம் வாய்ந்து முழுமதி யிடைப்போழ்ந் தொப்ப
மேவிய வடிவ மாகி யினிர்நரம் புரோம நீத்த

தூவியன் னத்தை யொத்தோர் சுடாநுதல் சுவத்தி கம்போற்
பாவிய விரேகை நெற்றிப் பாவைய ரவரைத் தாழ்ந்தோர்.

(இ - ள்.) தூவியையுடைய அன்னத்தைப்போன்ற அவர்களது பிரகாசிக்கி ன்ற நெற்றிகள், மூன்று விரற்கடை யகலமுற்றுப் பூரணசந்திரனை நடுவிற் பிளந்தாற் போற் பொருந்திய உருவமுடையதாகி, பிரகாசிக்கின்ற நரம்பும் உரோமமுமொழித் தன. 'சுவத்திகத்தைப்போல இரேகைபொருந்திய நெற்றியையுடைய மாதர்கள் அம் மங்கையர்களைப் பணிந்தவர்கள். எ - று.

தூவி - மயிர். இது அன்னத்தூவி மயிற்றூவி யென்பன வழக்கு. அன்னத் தையொத்தோரென வுவமித்தது அவர் நடையைக்குறித்த உவமமென்க (௬அ)

மதியென வொளிர்ந்து சீத மருவிவான் கங்கை பூத்த
பொதியவிழ் புதிய கஞ்சம போன்மென மலர்ந்த மாதர்
சுதிருமிழ் முகஞ்சீ மந்த விரேகைகள் கவின்று வாழ்ந்து
துதிசெய வொளிர்ந்த வென்ப தொழுதவர் தாமு முய்ய.

(இ - ள்.) அம்மங்கையர்களது கிரணங்களைச்சிந்தும் முகங்கள் பூரணசந்திரன் போலப் பிரகாசித்து, குளிர்ச்சிபெற்று, சிறந்த ககனகங்கையிற் புட்பித்த முறுக்கவிழ் ந்த புதிய செந்தாமரைபோலுமென்று சொல்லும்படி மலர்ந்தன. வணங்கினவர்கள் கடைத்தேறும்படி சீமந்தரேகைகள் அழகுற்று நெருங்கித் துதிசெய்யும்படி பிரகாசித் தனவென்று சொல்லுவார்கள். எ - று. (௬௯)

கட்டழ கெறிக்கும் வேதன் கன்னியர் தமைச்சார்ந் தோர்க்கு
மொட்டுசீ மந்த ரேகை யொருத்தன்மத் தகநேர் சென்னி
முட்டற வுயர்ந்து வட்ட மாயெழின் மொய்க்கு மோதுக்
கிட்டற வீங்க னீளல் விரிதலன் னவையெய் தாவே.

(இ - ள்) பிரமதேவன் பெற்ற பேரழகு விளங்கும் அக்கன்னியர்களை யணு கினவர்களுக்கும் சீமந்தரேகையுற்று, யானையின் மத்தகத்தை யனைய சிரமும் தடை யற வுயர்ந்து வட்டவடிவமாகி அழகுமிகும். பிரகாசமின்றி மிகப்பூரித்தல் உயர்தல் பரத்தல் ஆகிய இக்குற்றங்களடையா. எ - று. (௭௦)

வண்டினந் தொடர்ந்தா லென்ன மைகொடு நூற்று லென்னக்
கொண்டல்கண் படுத்தா லென்னக் கூந்தலங் கமுகார்ந் தென்னக்
கண்டவர் வியப்ப வார்ந்து கமழ்ந்துநெய்த் திருண்டு தாழ்வுற்
றுண்டொரு கறுப்பு மிகுகென் றுரைகொடா விணர்மென் கூந்தல்.

(இ - ள்.) பூங்கொத்தை யணிந்த (அவர்களுடைய) மெல்லிய கூந்தல்கள் வண்டுகூட்டங்கள் நெருங்கினாற்போலவும், மையினாலெழுதினாற்போலவும், மேகமா னது துயில்செய்தாற்போலவும், அழகிய கூந்தற் கமுகுபொருந்தினாற்போலவும், பார் த்தவர்கள் ஆச்சரியமுறப் பொருந்தி நீண்டு மணமுற்று நெய்ப்பசைகொண்டு கருமை யுற்றுத் தொங்கி, தமக்கு மேம்பட்டதாகிய கறுப்பொன்றுண்டென்று சொல்லிடமில் லன (ஆயிருந்தன.) எ - று.

இடையிடை வெளிக டோறற வுறப்புவுங் குழற்க ளாற
வடையினர் திருந்தல் செம்மை காஞ்சனஞ் சிறந்த வாறு

வையுறு வுறூடம் வன்மை யலறுதல் குழைந் தின்மை
சண்டப்ப டீனை கூந்தல் சார்ந்தவர் தமக்குஞ் சாரா.

(இ - ள்.) இடையிடையே சந்துகள் காணுதல் - மிகுதியுங் குறுகல் - (அதிக மாக) நீளுதல் - முனை பிளவுபட்டிருத்தல் - செம்மை பொன்மையாகிய நிறங்களை யடைதல் - பொருந்தாதுலறல் - வலிமையாயிருத்தல் - மென்மையற்றிருத்தல் - சிக்குப்படுதல் இவ்வகைய குற்றமுடைய கூந்தல்கள் (அம்மங்கையர்களை) அடைந்தவர்கட்கும் உண்டாகமாட்டா. எ - று. (௫௨)

சுடர்நுதற் புருவ நாப்பண் மேண்டத்தி னுதியிற் சேர்ந்த
விடலறு மறுப்பெற் றோரும் விழுத்தக விடப்பாற புள்ளி
வடிவின தாகிச் சேந்த மறுவினை தாமுஞ் செம்பொற்
குடநிகர் வலப்பாற் கொங்கை யமமறுக கூடி னோரும்.

(இ - ள்) பிரகாசிக்கின்ற நெற்றியும், புருவமத்தியும், மூக்கு முனையுமாகிய விடத்திற் பொருந்திய நீக்குதலற்ற மறுப்பெற்றவர்களும், இடப்புறத்தில் மேன்மை பொருந்தப் புள்ளிவடிவாகிச் சிவந்த மறுவினையுடையவர்களும, செம்பொன்னாலாகிய குடம்போன்ற வலப்புறக்கொங்கையில் அழகிய மறுபெற்றவர்களும். எ - று.

இதுமுதல் நான்கு பாடல்கள் ஒருதொடர். (௫௩)

கடிப்புறத் தலர்மென் கையிற் கழுத்திலஞ் செவியிற் காமர்
கொடிற்றினின் மறுப்பெற் றோருங் குவவுவா னுதலி னைது
வடித்தமுத் தலைய சூல வரையுறப் பெற்றோர் தாமுந
தடக்கைமார் புந்தி தன்னிற் சார்வலஞ் சுழியி னோரும்.

(இ - ள்.) கடிதடத்தின் புறத்திலும், மலர்போன்ற மெல்லிய கையிலும், கழுத்திலும், அழகிய செவியிலும் விரும்பத்தக்க கன்னத்திலும் மறுவையுடையவர்களும், பெருமைபொருந்திய ஒளிய முகத்தில் அழகுற வடித்த முத்தலைகளையுடைய சூலம்போன்ற இரேகையை யடையப்பெற்றவர்களும், விசாலமான கையிலும் மார்பிலும் உந்தியிலும் வலஞ்சுழி பொருந்தப்பெற்றவர்களும். எ - று. (௫௪)

வலஞ்சுழி முதுகி னொன்று வலம்படக் கிடக்கின் றோரும்
வலஞ்சுழி யிரண்டு சொன்ன வெரிந்தலை வதிகின் றோரும்
வலஞ்சுழி யகன்ற வல்கு லடிப்புற மருவி னோரு
நலஞ்செறி பாண்டில் போலு நனசுழி யாங்குற் றோரும்.

(இ - ள்.) முதுகில் ஓர் வலஞ்சுழியினை வெற்றியுண்டாகும்படி பெற்றவர்களும, மேற்கூறிய முதுகில் இரண்டு வலஞ்சுழிகள் இருக்கப்பெற்றவர்களும், பரந்த அல்குலினடியில் வலஞ்சுழி யொன்று பெற்றவர்களும், அவ்வல்குலிலே நன்மைமிக்க [illegible] நல்ல சுழியை யுடையவர்களும். எ - று. (௫௫)

ஒருசுழி மூக்கிற் பெற்ற வொண்டொடி யொரு மேனை
கருத்துசன் மறுவி ரேகை காமரு சுழியுற் றோரு
மருமலர்ப் பொருட்டு வாழ்க்கை வாணவன் வளர்க்க லுற்ற
திருவர்தம் பாதப் போது மிறைஞ்சிமுன் னருள்பெற் றோரே

(இ - ள்.) காசியில் ஓர் சுழியைப்பெற்ற மங்கையர்களும் ஏனைய விளைக்கத் தக்க நன்மைபொருந்திய மறுக்களும் அழகிய சுழிகளும் அடையப்பெற்றவர்களும், வாசம்பொருந்திய தாமரைமலர்க்கொட்டையில் வாழ்க்கையையுடைய பிரமதேவன் வளர்த்த அவ்விருமங்கையர்களது திருவடித்தாமரைகளையும் பணிந்து பூர்வத்தில் (அவர்களது) திருவருளைப் பெற்றவர்களானார்கள். எ - று. (௫௬)

கருநிற மறுவார் மூக்கி னுதியுறக் கலந்து ளோருங்
கருதுமெட் கொசுகே போலும் வடுப்புறங் காலைப் பற்றிப்
பெருகிய வல்கு லந்தம் பிறங்குறத் திகழ்கின் றோரு
மொருசுழி கடிதொட் டலகு லளவுமுற் றொளிர்கின் றோரும்.

(இ - ள்.) கருநிறம்பொருந்திய மறுவை நீண்ட மூக்கின் முனையிற் பொருந்தப்பெற்றவர்களும், கருதத்தக்க எள்ளைப்போலுங் கொசுகைப்போலும் வடுவானது புறங்கான்முதற் பரந்த அல்குல்வரையிற் பிரகாசிக்கப்பெற்றவர்களும், ஒரு சுழியானது கடிமுதல் அல்குல்வரையிற் பொருந்தி விளங்கப்பெற்றவர்களும். எ - று

இதுமுதல் நான்கு செய்யுள்கள் ஒருதொடர்.
கொசுகு - மசகம். (௫௭)

கடிமுதல் வயிற்றின் காறு மொருசுழி கதுவி னோருங்
கடிமுதல் வயிற்றின் காறு மிருசுழி கதுவி னோரும்
வடிபொரு குவளைக் கண்ணின மருவிய சுழியி னோரு
நெடியவொண் ணுதன்மேற் சால நிகழ்வலஞ் சுழியி னோரும்.

(இ - ள்.) கடிமுதல் வயிற்றினெல்லையும் ஒரு சுழி யிருக்கப்பெற்றவர்களும், கடிமுதல் வயிற்றினெல்லையும் இருசுழிகளிருக்கப்பெற்றறவர்களும், கூர்மைவாய்ந்து போர்புரியுங் குவளைமலர்போன்ற கண்களிற் பொருந்திய சுழியினையுடையவர்களும், நீண்ட ஒள்ளிய நெற்றியின்பேரில மிகுதியாய் விளங்கும் வலஞ்சுழிகளையுடையவர்களும். எ - று. (௫௮)

சுழிவல மிடமாய்க் கூந்த றுவள்பிடர்க் கதுவி னோரு
மழகிய வரையி னுப்ப ணள்ளெழிற் செவிகண் மீதிற்
குழல்வளர்ச் சியினுச் சிக்கட் கூடிய சுழியி னோரும்
விழிதுயி லுற்ற காலை விளங்குபற் கறிக்கின் றோரும்.

(இ - ள்.) அளகமானது துவளுகின்ற பிடரின்பேரில் வலமிடமாகச் சுழிகள் பெற்றவர்களும், அழகுவாய்ந்த அரைநடுவிலேயும் அள்ளிக்கொள்ளத்தக்க அழகையுடையசெவிகளின்பேரிலேயும், கூந்தல் வளர்கையையுடைய உச்சியினிடத்திலும் பொருந்திய சுழியையுடையவர்களும், நித்திரைசெய்கையிலே, பிரகாசிக்கின்ற பற்களைக்கறிக்கின்றவர்களும். எ - று. (௫௯)

இலக்கண நெறியி னீங்கு மினையன பிறவும் பெற்றுக்
கலக்கஞ ருறுத லாதிக் கரிசினைப் பெற்றோ ரெல்லா
நலக்குநாண் மலரின் மேலோ னற்றவப் பேறாய்த் தோன்றி
யலக்கண்வை யகத்தி னீக்கு மங்கலார் வடிவு காணார்.

(இ - ள்.) (உத்தம) இலக்கணமார்க்கத்தினின்று விலகிய இத்தன்மையவான பிறவற்றையும் பெற்று வருந்தத்தக்க துன்பமடைதல் முதலியகுற்றங்களை யடைபவர்

தவர்கள் யாவரும் தன்மைபுரியும் அன்றலர்ந்த தாமரைமலரின்மேற் பொருந்திய பிரம தேவனுடைய நல்ல தவப்பலனாகத்தோன்றி, உலகிற்குத் துன்பத்தை விலக்கும் அவ் விருமங்கையர்களது வடிவத்தைக் காணுதவர்களாவார்கள். எ - ள். (௯௦)

மனமொழி வடிவுக் கெட்டா வரம்பிலின் பத்தைக் கற்றோர்
மனமொழி வடிவுக் கெட்டுஞ் சுவையொடு மாணச் சொற்றாங்
கனகனே நிகரின் மாத ராரெழி லியற்பிற் றென்றே
நினதுமுன் னுரைத்தே னுள்ள வாறெவர் நிகழ்த்த வல்லார்.

(இ - ள்.) மனவாக்குக் காயங்கட்கதீதப்பட்ட எல்லையில்லாத சுகத்தைக்கற் றவர்கள் மனவாக்குக்காயங்கட் கெட்டுஞ்சுவையுடன் மாட்சியுறச் சொன்னாற்போல, ஒப்பில்லாத அம்மங்கையரழகு இத்தன்மைத்தென்று தேவரீர்முன்னே (ஒருவாறு) கூறினேன். கடவுளே! (அதனை) உள்ளபடி யெவர்தா மெடுத்துச்சொல்லவல்லவர்? (ஒருவருமிலர்.) எ - று. (௯௧)

வேறு.

என்று வீணைகை யேந்திய நாரதன்
மன்ற லோதியர் வண்மையு ரைத்தலு
நன்று கேட்டு மகிழ்ந்தரு ளல்கினன்
கொன்றை வேணிக் குழகன் குமாரனே.

(இ - ள்.) என்று (இவ்வகையாக) வீணையைக்கையிலேந்திய நாரதமுனிவன் வாசம்பொருந்திய கூந்தலையுடைய சித்திபுத்திகளது அழகை (வர்ணித்து) ச்சொல்ல வும், கொன்றைமலர் மாலையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானது புத்திர ராகிய விநாயகக்கடவுள் நன்றாகக் கேட்டுக்களித்துத் திருவருள்செய்தனர். எ - று.

நாரதர்வீணையை மகதி யெனப்படும். (௯௨)

ஐயன் மெய்யருள் கொண்டடி தாழ்ந்துபோய்க்
கையில் வீணை கதுவிய மாதவ
னையு நுண்ணிடை நங்கைய ரின்புற
வைய முய்ய மதித்திஃ தோதினன்.

(இ - ள்.) கையிலே மகதிவீணையைத்தாங்கிய பெருந்தவமுடைய நாரதமுனி வன் விநாயகப்பெருமானுடைய அழியாத திருவருளைப்பெற்று, அவருடைய திருவடி யைப்பணிந்து சென்று, இளைக்கின்ற நுட்பமாகிய இடையையுடைய சித்திபுத்தி தேவிகள்களிப்பெய்தவும், உலகங்கள் கடைத்தேறவும் யோசித்து (அவர்களிடத்தில்) இதனைக்கூறினன். எ - று. (௯௩)

பொன்ற யங்கிய பூணிளங் கொங்கையீர்
மின்ற யங்கு விநாயகன் மென்பத
மொன்று மன்பி னுவந்து பணிந்தபின
னின்று நுங்கள் வனப்பு நிகழ்த்தினேன்.

(இ - ள்.) பொன்னாற்செய்து பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணமணிந்த முதிராத தனங்களையுடைய மங்கையர்களே! விநாயகக்கடவுளுடைய பிரகாசம் பொருந்திய

மெல்லிய திருவடியைப்பொருந்திய அன்புடன் களித்து வணங்கி (அவர்முன்) நின்று உங்கள் சவுந்தரியத்தை யுரைத்தேன். எ - று. (௩௪)

விதுவ ணிந்த விநாயக னெம்பிரான்
பதும நேர்முகப் பாவையீர் நுங்களை
வதுவை யாற்ற மதித்திருக் கின்றன
னிதுநி கழ்ந்த படியென வியம்பினன்.

(இ - ள்.) செந்தாமரை மலர்போன்ற முகத்தையுடையவர்களே! சந்திரனை (சிரோமாலையாக) அணிந்த எம்பெருமானாகிய விநாயகக்கடவுள் உங்களைத்திருமணஞ்செய்யும்படி திருவுள்ளங்கொண்டிருக்கின்றனர். இது நடந்தசங்கதியென்று (அவர்களுடன்) கூறினன். எ - று

பாவை - பதுமை. இது உவமவாகுபெயர் (௩௫)

வேறு.

இன்னணமு னித்தலைவ னேறபுறவி யம்ப
கன்னியரு மன்றல்புரி காதலினி ருந்தார்
நன்னர்வரை வாலவரை நாயகன்ம ருங்கு
மன்னுவது செய்திடம தித்தனனெ ழுந்தேன்.

(இ - ள்) முனிவர்தலைவனான நாரதமுனிவன் இவ்வாறு பொருந்தக்கூற, (சித்திபுத்திகளாகிய) கன்னிகைகளும (விநாயகக்கடவுளை) திருமணஞ்செய்யும் விருப்போடிருந்தார்கள். (வியாசமுனிவனே!) யான் அவர்களை நல்ல மணவினையால் ஐங்கரக்கடவுள்பாற் பொருந்துதல்செய்ய யோசித்தெழுந்தேன். எ - று. (௩௬)

முக்கண்முக மைந்துடைய முன்னவனை ழுவாத
தக்கன்மக மீறுபுரி சங்கரனை விண்ணோர்
தொக்கனர்தொ ழுங்கயிலை துன்னினன வைக்க
புக்கடிவ ணங்குபுபு கழ்ந்தினிது நின்றேன்.

(இ - ள்) திரிநேத்திரங்கள்பொருந்திய ஐந்து திருமுகங்களையுடைய முதற்கடவுளும், அழியாத தக்கன்செய்த யக்தத்தை யழிவுபடுத்தியவனுமாகிய சிவபெருமானை, தேவர்கள்கூடிப் பணிகின்ற திருக்கைலையையடைந்து சபையினுட்சென்று (அவருடைய) திருவடியைப் பணிந்து தோத்திரஞ்செய்து இனிதாகநின்றேன். எ-று.

தொக்கனர் துன்னினன் என்ற வினைமுற்றுகள் வினையெச்சப்பொருளில் நின்றன. வணங்குபு - செய்பு என்னும் வாய்பாட்டிறந்தகால வினையெச்சம். (௩௭)

வந்தவர வென்கொலெனு மங்கையுமை பங்கர்க்
கெந்தைநின தின்னருளி னெங்களையு யிர்த்தோற்
கிந்திரையு நாணுமெழின் மங்கையரை யீதற்
கந்தணநின் சிந்தையறி தற்கெனவி சைத்தேன்.

(இ - ள்.) நீ வந்தவருகை யாதெனவினவிய உமாதேவி பாகராகிய சிவபெருமானுக்கு, எந்தையே! அந்தணனே! தேவரீருடைய திருவருளால், எங்களைத் [illegible] [illegible] கணேசப்பெருமானுக்கு இந்திரையும் நாணமடையத்தக்க அழகமைந்த சித்தி

புத்திதேவிகளை மணஞ்செய்விக்கத் தேவரீருடைய திருவுள்ளத்தை யுணர்ந்துகொண்டு கூறினேன். எ - று.

இந்திரை - சீதேவி. (௬௮)

திங்கண்முடி வேய்ந்தசிவ னார்கருணை கூர்ந்து
நங்கைமுக நோக்கவுமை நங்கையெனை நோக்கி
ஐங்கரன யக்குமருண் மன்றலனை வோர்க்கு
மங்கலம தாமதுவ யக்குகடி தென்றாள்.

(இ - ள்.) சந்திரனை முடிமேலணிந்த சிவபெருமானார் பொருந்திய கிருபையிருந்து உமாதேவியின் திருமுகத்தைப்பார்க்க, உமாதேவியார் என்னைப்பார்த்து, ஐந்து கரங்களையுடைய கணேசனுக்கு விருப்புண்டாக்குந் திருமணம் எல்லோருக்கு மங்கலத்தை யுண்டுசெய்வதாம் (ஆதலின் அதனை) விரைவிற்செய்க வென்றனர் எ-று.

குரவரிசை யக்கருணை கொட்டுமுக வேழ
வரதனைய டுத்தெதிர வணங்கியடி கேண்முன
பரவிரு சத்திகளைய ளித்தனைய னறேயல்
விரவுமல ரோதியரை வேட்டருள்க வென்றேன்.

(இ - ள்) குரவர்கள் சம்மதித்தலால், கிருபையைச் சொரியும் யானைமுக விநாயகக்கடவுளைச் சமீபித்து எதிர்பணிந்து, சுவாமிகளே! முன்னேயான் துதிசெய்ய இருசத்திகளை யுதவினீரன்றோ? அமலர்களை பொருந்திய கூந்தலையுடைய சித்தி புத்திகளைத் திருமணம்புரிந்தருள்வீராகவெனக் கூறினேன். எ - று.

குரவர் - தாய்தந்தையா வரதன் - வரங்களைக் கொடுப்போன் அல்லது சிறந்தவன். (௭0)

நின்னுருவில் யாதுநிகழ் கின்றதது வன்றி
மன்னுலகில் வேறுநிக ழாமரபி னாலக்
கன்னியரை நீவதுவை காணினல தின்பந்
துன்னுதலு றாதுலக மெனவிதுவுஞ் சொன்னேன்.

(இ - ள்.) தேவரீருடைய திருவுருவில் எது நிகழ்கின்றதோ அதுவேயல்லது பிறிதொன்று நிலைபெற்ற வுலகத்தில் நிகழாத மரபுவழியால், அச்சித்திபுத்திகளைத் தேவரீர் திருமணம் புரிந்தாலன்றி உலகத்தில் இன்பமென்பது பொருந்த மாட்டாதென்று இதனையுமுரைத்தேன். எ - று. (௭௧)

நீடுலக மாண்களொடு பெண்களினை வொத்துக்
கூடினது வன்றொழின்மை கோதறவ ளர்த்துப்
பீடுதர லால்வதுவை பேணுதல்பு ரிந்து
நாடுமெனை யாண்டருள்க வென்றுநவி லுற்றேன்.

(இ - ள்) தொன்மையாகிய வுலகத்தில் ஆண்மக்களோடு பெண்மக்கள் மனமிசைந்து சேர்ந்தால், அச்செயல் என் படைப்புத்தொழிலைக் குற்றமறப் பெருக்கி நன்மையைத் தருவதால், திருமணஞ்செய்வித்தல் கருதிவந்த அடியேனை யாண்டருள வேண்டுமென்றும் விண்ணப்பஞ்செய்தேன். எ - று. (௭௨)

வேறு.

அட்ட மூர்த்தி யதற்கிசை வுற்றுநீ
பெட்ட மன்றல் பிறக்குமு யற்சிசெ
யிட்ட மாகிய யாவர்க ளோடுநாஞ்
சட்ட வெய்துதுந் தாழ்க்கலை யேகென்றார்.

(இ - ள்.) எண்வகைமூர்த்தங்களாகவிளங்கும் விநாயகக்கடவுள் அவ்வேண்டு கோளுக்கு இணங்கினவராகி, நீ விரும்பத்தக்க திருமணத்தை முடிக்கும் முயற்சியைச் செய்வாயாக. நாம் இஷ்டமாகிய எல்லாரோடும் திருத்தமாக வருவோம். காலந் தாழ்க்காது செல்கவென்றனர். எ - று.

அட்டமூர்த்தி யென்றதை, திருவாசகம். "நிலநீர் நெருப்புயிர் நீள்விசும்பு நிலாப்பகலோன், புலனாய மைந்தனோ டெண்வகையாய்ப் புணர்ந்து நின்றான், உலகே ழெனத்திசை பத்தெனத்தா னொருவனுமே, பலவாகி நின்றவா தோணோக்க மாடாமோ" என்பதனாலறிக. (எ௩)

கருணை நாயகன் கண்ணருள் கொண்டுபோய்த்
திருவி னாயகன் சேவடி தாழ்ந்துநான்
மருவின் வார்குழ லாரமண மோதிப்பின்
பொருவில் சத்திய லோகம புகுந்தனென்.

(இ - ள்.) நான் கிருபாமூர்த்தியாகிய கணேசப்பெருமான் கடாட்சம் பெற்றுச் சென்று, இலக்குநாயகனாகிய திருமாலின் செவ்விய திருவடியைப்பணிந்து, வாசம் பொருந்திய நீண்ட நல்ல கூந்தலையுடைய சித்திபுத்திகளின் திருமணத்தைக் கூறிப் பிறகு ஒப்பில்லாத (என்னுடைய) சத்தியலோகத்தை யடைந்தேன். எ - று. (எ௪)

வேறு.

முனிவர ரெழுவரை முடிகொள் வேந்தரைப்
புனிதவின் னவர்களைப் புலவர் மன்னனைக்
கனிமொழி யவரொடுங் கடுக வம்மினென்
றினியமங் கலம்பொறித் தெய்த வுய்த்தனென்.

(இ - ள்.) சப்த விருடியரையும், கிரீடமணிந்த மன்னர்களையும், புனிதமான தேவர்களையும், தேவராசனாகிய இந்திரனையும், தத்தம் மனைவிமார்களோடும் விரைந்து வாருங்களென்று இனிமைபொருந்திய திருமணத்திருமுகம் வரைந்து (அவர்கள்பால்) அடைய (தூதுவரை)ச் செலுத்தினேன். எ - று.

முனிவரரெழுவர்—அத்திரி ஆங்கீரசன் கௌதமன் சமதக்கினி பரத்துவாசன் வசிட்டன் விசுவாமித்திரன் எனப்படுவர். அன்றியும், அகத்தியன் ஆங்கீரசன் கௌதமன் காசிபன் புலத்தியன் மார்க்கண்டன் வசிட்டனென்பதும் வழக்கு. (எ௫)

மாதவ வசிட்டன்முன் மாத வத்தருஞ்
சீதரன் முதலிய தேவர் கூட்டமும்
பாதலத் தவரும்பார்த் திவரும் யாவருங்
காதலி மாரொடுங் கனித்து நண்ணினார்.

(இ - ள்.) (பிரமன் செலுத்திய சித்திபுத்திசளின் திருமணத் திருமுகங் கண்டு) பெருந்தவமுடைய வசிட்டன் முதலாகிய சிறந்த தவசிகளும், திருமால் முத லாகிய தேவர்கூட்டத்தவர்களும், பாதலவாசிகளும், அரசர்களும், மற்றெல்லோரும் (தத்தம்) மனைவிமார்களோடும் விருப்புற்று வந்தார்கள். எ - று.

சீதரன் - சீதேவியை மார்பிலணிந்தவன் ; திருமால். (எசு)

நிதிமணித் தருக்களு நீடு தேனுவுங்
கதிர்மணி யிழைகளுங் கருத்தின் வேட்டவு
முதிர்சுவை யுண்டியு முன்னி னுறொரு
பதியினர் கைக்கொளப் பணிப்பச் செய்தனன்.

(இ - ள்.) நிதிகளும் மணிகளும் தருக்களும் பெருமை மிக்க காமதேனுவும் (ஆகியவிவை) பிரகாசமுடைய மணிகளிழைத்தபணிகளும், மனதில் விரும்பியனவும், சுவை முதிர்ந்தவுணவும், (ஆகியவிவற்றை) நெருங்கினவர்களுடன் அந்நகரவாசிகள் கைக்கொள்ளும்படி கொடுக்கச்செய்தேன். எ - று.

நிதி—சங்கநிதி பதுமநிதியென்றிரண்டு. இவை முறையே சங்கருபமும் பதுமருபமு முடையனவாய்த தம்மிடத்துள்ள பொருளை யெடுக்குந்தோறுங் குறை யாதுகொடுக்கு மியல்பின.

மணி—சிந்தாமணி - சூடாமணி - சியமந்தகமணி முதலியன.

தருக்கள்—கற்பகம் - அரிசந்தனம் - சந்தானம் - பாரிசாதம் - மந்தாரமென் பன. இவை விரும்பியவற்றைக் குறைவின்றிக் கொடுக்கும்.

தேனு—பசு. (எஎ)

நச்சிய மயன்றிரு நகரங் கோடணை
யிச்சையி னியற்றின னியற்று மன்றலுக்
கச்செழு மண்டப மகத்தி னுக்கினுன்
விச்சுவ கன்மனென் றுரைகரு மேதையான்.

(இ - ள்.) (யாவரும்) விரும்பிய மயனென்பவன் திருநகரத்தைத் தன் விருப் பின்படி அழகுசெய்தனன். செய்பத்தக்க திருமணத்திற்காகிய அந்தச் செழிய மண்ட பத்தை விச்சுவகன்மனென்று சொல்லப்படும் அறிவினையுடையவன் மனதால் நிரு மித்தனன். எ - று.

மயன் - அசுரகம்மியனென்றும், விசுவகன்மன்-தேவகம்மியனென்றுஞ்சொல் லப்படுவர். இவர்களே சிற்பநூல் வல்லவர்களாம். (எஅ)

வனப்பினை முழுவதும் வடித்து நான்முகன்
மனப்பெரு முயற்சியின் வகுத்த மாநகாக்
கனப்பெரு மயன்கடி மணத்துக் காக்கிய
வினப்படு மெழிலெவ ரியம்ப வல்லவர்.

(இ - ள்.) நான்கு திருமுகங்களையுடைய பிரமதேவன் அழகு முழுவதையும் வடித்தெடுத்து மனத்தின் பெருமுயற்சியினுற் சிருட்டிசெய்த சிறந்த அந்நகரத்திற்கு, அப்படிப்பட்ட பெருமையவாய்ந்த மயனனவன் திருமணத்திற்காகச் செய்த மிகுதியா கிய அழகை எவர் தாமெடுத்துச்சொல்ல வல்லவராவர்? எ - று. (எகூ)

வீறு பெற்றவக் காலினு மவ்வுருக்கா வத்தால்
வேறு பட்டில் தலைவரெலா மொருங்கிய விளைவால்.

(இ - ள்.) பன்னிருகோடி சூரியர்களும், சந்திரர்களும் சொல்லுகின்ற நக்ஷத்திரத்தொகுதி முழுவதும் ஒன்று சேர்ந்து பெருமைபெற்ற அக்காலத்திலும், அந்நகரமானது விளங்குகின்ற காலத்திலுண்டாகும் வேறுபாடடைந்ததில்லை. (ஏனெனில்) அவையாவுந் தம்மிடத்தொருங்குள்ள தன்மையால். எ - று. (௮௩)

காம தேனுவி னுண்டியுங் கற்பகத் திழையும
வாம மேகலை மகளிரு மைந்தரும் பெறலாற்
றேம லாமுரு வொத்தலிற் றம்முள் வே யில்லை
நாம மாத்திரம் வேறுபா டெணவிற் றுவன.

(இ - ள்.) காமதேனுவினாற் கொடுக்கப்படும் உணவுகளும், கற்பகத்தருவினாற் கொடுக்கப்படும் ஆபரணங்களுமாகிய இவற்றை, அழகிய மேகலாபரணமணிந்த மாதர்களும் ஆடவர்களும் பெறுவதால், தாங்கள் யாவரும வடிவமொத்திருத்தலால் தங்கட்குள்ளே வேறுபாடில்லாமல், பெயர்கள் மாத்திரமே வேறுபாடுகளைச் சொல்லாநின்றன. எ - று. (௮௪)

பாரி சாதமந் தாரங்கற் பகம்பசுந் தேவ
தார மேவுசந் தானமென் றிவையெலாந் தழைந்த
வேரி தாழ்பொழில் விம்மிதம் பற்பல விளைப்ப
ஆரு நோக்கின ரவ்வயி னவ்வயி னகலார்.

(இ - ள்.) பாரிசாதம் - மந்தாரம் - கற்பகம் - பசிய தேவதாரம்-பொருந்திய சந்தானமென்று சொல்லப்படும் இப்பஞ்சதருக்களும் நெருங்கிய தேன்பாயுஞ் சோலைகள் எண்ணிறந்த விம்மிதங்களை யுண்டுசெய்ய, (ஆங்கடைந்துள்ள) எல்லோரும் அவ்விடங்களை விட்டு நீங்காதவர்களாகிப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். எ - று. (௮௫)

வேட்ட வேட்டவா கற்பக மாதிகள் வீச
வேட்டை தீர்தர வேற்றிள மகளிரு மிலகுஞ்
சேட்டு மாமுடி மைந்தரு நிகழ்விளை யாட்டுக்
கோட்டி மேயினர் குளூஉமலர்ப் பொதும்பரு நகரும.

(இ - ள்.) விரும்பிய பொருள்களை விரும்பியவகையே கற்பகத்தரு முதலியன வீசுதலால் (தமது) ஆசையகலும்படி (அவற்றைப்) பெற்று, இளமைவாய்ந்த பெண்களும் பிரகாசிக்கின்ற சிறந்த பெருமைபொருந்திய முடியையணிந்த புருடர்களும், நிறமமைந்த மலர்களையுடைய சோலைகளிலும் நகரத்திலும், விளங்குகின்ற விளையாடல்களைச் செய்யுங் கூட்டங்களாயினார்கள். எ - று.

ஏட்டை - ஆசை. ஆறு - கடைகுறைந்து ஆ என நின்றது. (௮௬)

வாச மென்புன லாடியு மலர்த்தூம் பொழிலி
னூச லம்மனை கந்துக மாடியு முவந்து
நேச மல்கிய வன்பரி னூடியு நெடுங்கட்
காச லம்பிய முலையினர் சிலருளங் களித்தார்.

(இ - ள்.) மணமெய்திய மெல்லிய நீர்விளையாடல் செய்தும், விகசித்த மலர்ச் சோலையில், ஊசல் அம்மனை கந்துகம் இவ்வாடல்கள் செய்தும், சந்தோஷித்தும்,

வீறு பெற்றவக் காலினு மவ்விருகா லத்தால்
வேறு பட்டில் தவையெலா மொருங்கிய விளைவால்.

(இ - ள்.) பன்னிருகோடி சூரியர்களும், சந்திரர்களும் செல்லுகின்ற நக்ஷத்திரத்தொகுதி முழுவதும் ஒன்று சேர்ந்து பெருமைபெற்ற அக்காலத்திலும், அந்நகரமானது விளங்குகின்ற காலத்திலுண்டாகும் வேறுபாடடைந்ததில்லை. (ஏனெனில்) அவையாவுந் தம்மிடத்தொருங்குள்ள தன்மையால். எ - று. (௮௫)

காம தேனுவி னுண்டியுங் கற்பகத் திழையும
வாம மேகலை மகளிரு மைந்தரும் பெறலாற்
றமெ லாமுரு வொத்தலிற் றம்முள் வே றில்லை
நாம மாத்திரம் வேறுபா டெணவிற் றுவன.

(இ - ள்.) காமதேனுவினாற் கொடுக்கப்படும் உணவுகளும், கற்பகத்தருவினாற் கொடுக்கப்படும் ஆபரணங்களுமாகிய இவற்றை, அழகிய மேகலாபரணமணிந்த மாதர்களும் ஆடவர்களும் பெறுவதால், தாங்கள் யாவரும வடிவமொத்திருத்தலால் தங்கட்குள்ளே வேறுபாடில்லாமல், பெயர்கள்மாத்திரமே வேறுபாடுகளைச் சொல்லாநின்றன. எ - று. (௮௬)

பாரி சாதமந் தாரங்கற் பகம்பசுந் தேவ
தார மேவுசந் தானமென் றிவையெலாந் ததைந்த
வேரி தாழ்பொழில் விம்மிதம் பற்பல விளைப்ப
ஆரு நோக்கின ரவ்வயி னவ்வயி னகலார்.

(இ - ள்.) பாரிசாதம் - மந்தாரம் - கற்பகம் - பசிய தேவதாரம்-பொருந்திய சந்தானமென்று சொல்லப்படும் இப்பஞ்சதருக்களும் நெருங்கிய தேன்பாயுஞ் சோலைகள் எண்ணிறந்த விம்மிதங்களை யுண்டுசெய்ப, (ஆங்கடைந்துள்ள) எல்லோரும் அவ்விடங்களை விட்டு நீங்காதவர்களாகிப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். எ - று. (௮௭)

வேட்ட வேட்டவா கற்பக மாதிகள் வீச
வேட்டை தீர்தர வேற்றிள மகளிரு மிலகுஞ்
சேட்டு மாமுடி மைந்தரு நிகழ்விளை யாட்டுக்
கோட்டி மேயினர் குரூஉமலர்ப் பொதும்பரு நகரும.

(இ - ள்.) விரும்பிய பொருள்களை விரும்பியவகையே கற்பகத்தரு முதலியன வீசுதலால் (தமது) ஆசையகலும்படி (அவற்றைப்) பெற்று, இளமைவாய்ந்த பெண்களும் பிரகாசிக்கின்ற சிறந்த பெருமைபொருந்திய முடியையணிந்த புருடர்களும், நிறமமைந்த மலர்களையுடைய சோலைகளிலும் நகரத்திலும், விளங்குகின்ற விளையாடல்களைச் செய்யுங் கூட்டங்களாயினார்கள். எ - று.

ஏட்டை - ஆசை. ஆறு - கடைகுறைந்து ஆ என நின்றது. (௮௮)

வாச மென்புன லாடியு மலர்ந்தபூம் பொழிலி
னூச லம்மனை கந்துக மாடியு முவந்து
நேச மல்கிய வன்பரி னூடியு நெடுங்கட்
காச லம்பிய முலையினர் சிலருளங் களித்தார்.

(இ - ள்.) மணமெய்திய மெல்லிய நீர்விளையாடல் செய்தும், விகசித்த மலர்ச்சோலையில், ஊசல் அம்மனை கந்துகம் இவ்வாடல்கள் செய்தும், சந்தோஷித்தும்,

அன்புமிகுந்த கணவரிடத்தில்மனநாடியும், நெடியகண்களையுங் காசானது அசைகின்ற முலைகளையுமுடைய மாதர்களிற் சிலர் மனங்களித்தார்கள். எ - று.

ஊசல் - ஊஞ்சல். அம்மனை இஃதிக்காலத்து வழங்காதெனப்படும். கந்துகம் - பந்து. காசு - நவமணிகள் அல்லது ஓர்வகை மாதரணிவடம். (அஎ)

'கிள்ளை மென்சொலாற் பூவையின் கிளவியைக் கீழ்ந்துங்
கிள்ளை மென்சொலைப் பூவையின் கிளவியாற் கீழ்ந்து
நள்ளு மென்பிடி யாடலை யன்னத்தா னலிந்துங்
கள்ளுண் கோதையர் தம்முளே சிலருளங் களித்தார்.

(இ - ள்) கிளிகளின் மெல்லிய சொற்களால் நாகணவாய்ப்பறவைகளின் சொற்களைக் கீழ்ப்படச்செய்தும், கிளிகளின் மெல்லிய சொற்களை நாகணவாய்ப்பறவைகளின் சொற்களாற் கீழ்ப்படச்செய்தும், விரும்பத்தக்க மெல்லிய பெண்யானையின் நடையை அன்னப்பறவையால் துன்புறுத்தியும், தேன்பொருந்திய அளகத்தையுடைய மங்கையர்களிலே சிலர் மனமுவந்தார்கள். எ - று. (அஅ)

களிசெய் வேழத்தின் வென்றியுங் கவனவாம் பரியின்
விளிவில் வென்றியு மேழகஞ் சிவல்கவு தாரி
யொளிறு சூட்டுடை வாரணம் போரிடை யுறுத்து
வெளிறில் வென்றியும வேந்தருட் சிலர்கொடு வியந்தார்.

(இ - ள்.) மதக்களிப்பைச் செய்யும் யானையினாலாகிய வெற்றியும், நடையுடன் தாவிச்செல்லும் குதிரையினாலாகிய அழியாதவெற்றியும், ஆடு - சிவல் - கவுதாரி-பிரகாசிக்கின்ற உச்சிக்கொண்டையையுடைய சேவற்கோழி ஆகிய விவற்றின் சண்டையால் உண்டாகும் வெளிற்றுத்தன்மையற்ற வெற்றியுங்கொண்டு மன்னவருட் சிலர் மனங்களித்தார்கள். எ - று.

கவனம் - குதிரைநடை.

சிவலெனினுங் கவுதாரியெனினுமொக்கும். ஈண்டு அவ்விரண்டனையுங் கூறியிருத்தலின் அவற்றின் உட்பேதங்களெனக்கொள்க. (அகூ)

சுருதி யாதிக டௌற வுணாந்துசூழ் வினையை
யொருவு மாதவ வசிட்டரா திபருறு வார்க
டரும வாதமு மருத்தவா தமுநசு காமப்
பொருளின் வாதமு முத்திவா தமும்புகன் றிருந்தார்.

(இ - ள்.) வேதமுதலியவற்றை (ஐயந்திரிபு அறியாமையென்னுங்) குற்றங்களொழியக்கற்று, தம்மைச்சூழ்ந்த வினைத்தொடக்கை யொழித்த பெருந்தவமுடைய வசிட்டர்முதலிய ஆங்கிருந்த பெரியோர்கள் தருமவாதமும் அருத்தவாதமும் தகுதியாகிய காமப்பொருளினையுடைய வாதமும் மோட்சப் பிரதிபாதகமான வாதமுஞ் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். எ - று.

இச்செய்யுளால் ஆங்கிருந்த வசிட்டராதியோர் சதுர்வித புருஷார்த்தங்களைப்பற்றி ஒருவரோடொருவர் வாதித்துக்கொண் டிருந்தார்களென்றார், (கூ0)

சனக ராதியாம் யோகியர் தத்துவன் மொழிந்த
வனக மாகிய வாகமத் தளவையா லருளாற்

வணிப்பொற் பூண்டுகி லமுதுசிற் றுண்டிக ளனைத்துங்
கணிப்பி லாதன வழங்குவ கண்டவர் வியப்ப.

(இ - ள்.) நவமணிகளிழைத்த பொன்னாலாகிய தூண்களிலெல்லாம் சிறந்தியவாழைமரங்களும், எண்ணில்லாத கமுகமரங்களும், தகுதியாகிய கருப்பங்கழிகளுந் தழைத்து, (தம்மைப்) பார்த்தவர்கள் ஆச்சரியமடையும்படி அழகிய பொன்னாற்செய்த ஆபரணங்களையும் ஆடைகளையும் உணவுகளையும் பலகாரவகைகள் முதலிய வெல்லாவற்றையும் எண்ணிறந்தனவாகக் கொடாநின்றன. எ - று

கற்பகத்தருக்களுடன் கலந்து வாழ்ந்த தன்மையாலும், கணேசப்பெருமானுடைய திருமணத்திற் குபயோகப்படலின் அவர் கிருபாநோக்கமுற்றமையாலும், அவற்றிற் கவ்வகைய ஆற்றல்வந்ததென்க. (௩௪)

விண்ணின் வேறுவே றாகிய வுலகின்வியமிதமு
மண்ணின் வேறுவே றாகிய தீவின்வான் பொருளுந்
திண்ண மாகிய பித்தியிற் சித்திர மரபு
நண்ணு வாரகட் கெலாந் தொழில்கொடு நற்பயன் விளைக்கும்.

(இ - ள்) ஆகாயத்திலுள்ள வெவ்வேறாகிய உலகங்களின் அற்புதங்களும், பூலோகத்திலுள்ள வெவ்வேறாகிய தீவுகளின் சிறந்த பொருள்களுமாக, உறுதியாகிய சுவர்த்தலங்களிலெழுதிய சித்திரங்கள், தம்மை யடுத்தவர்களுக்கெல்லாம், தங்கடங்கள் மரபுக்கேற்பத் தொழில்செய்வனவாகிச் சிறந்த பலனைக் கொடாநின்றன. எ - று.

காம தேனுவா திகளெனக் கடிசெய்கா வணத்துச்
சேம மாமுரு வுகள்பல செறிப்பதே யன்றிக்
காம தேனுவா திகளையும் பன்முறை கான்றங்
கேம மாகிய விம்மித மெண்ணில புரிவ.

(இ - ள்.) காமதேனு முதலியனவாக, அழகுசெய்கின்ற பந்தர்களிலுள்ள சேமமாகிய வடிவங்கள் பலபொருள்களைத் தருவதேயல்லாமல், காமதேனு முதலியவற்றையும் அநேகமுறைகள அவமானப்படுத்தி, அவ்விடத்து இன்பமாகிய எண்ணிறந்த அற்புதங்களைச் செய்யாநின்றன. எ - று. (௩௫)

அழல்செய் பல்கதிர்ச் சூரிய ரவிரொளி மழுங்க
நிழல்செய் பலகதிர் நிதிமணி யிழைத்தமண் டபத்தி
னுழல்செய் தேவர்க ணிழல்செயா தொளிர்தம துருவங்
கழல்செ யாநிழல் காட்டவி தென்னெனக் கடுத்தார்.

(இ - ள்.) தீயைச்சொரியும் பல கிரணங்களையுடைய சூரியர்களது பிரகாசிக்கின்ற ஒளியானது குன்றும்படி நிழலைச்செய்கின்ற பல கிரணங்களையுடைய நவமணிகளிழைத்த (பொன்னாலாகிய) மண்டபத்திலே சஞ்சரிக்கின்ற தேவர்கள், நிழலைச்செய்யாது பிரகாசிக்கும் (இயற்கையுடைய) தமதுருவங்கள் (தம்மை) விட்டுப் பிரியாத நிழலைச்செய்ய (கண்டு) இஃதெனனென்று மயக்குற்றார்கள். எ - று. (௩௬)

வரைவு வேட்கையின் மண்டப மாதிருற் றியபின்
விரைய நாரதன் வெள்ளிமால் வரைபுகுந் திறைவ

வணிப்பொற் பூண்டுகி லமுதுசிற றுண்டிக ளனைத்துங்
கணிப்பி லாதன வழங்குவ கண்டவர் வியப்ப.

(இ - ள்.) நவமணிகளிழைத்த பொன்னாலாகிய தூண்களிலெல்லாம் நிறத்தியவாழைமரங்களும், எண்ணில்லாத கமுகமரங்களும், தகுதியாகிய கருப்பங்கழிகளுந் தழைத்து, (தம்மைப்) பார்த்தவர்கள் ஆச்சரியமடையும்படி அழகிய பொன்னாற்செய்த ஆபரணங்களையும் ஆடைகளையும் உணவுகளையும் பலகாரவகைகள் முதலிய வெல்லாவற்றையும் எண்ணிறந்தனவாகக் கொடாநின்றன. எ - று

கற்பகத்தருக்களுடன் கலந்து வாழ்ந்த தன்மையாலும், கணேசப்பெருமானுடைய திருமணத்திற் குபயோகப்படலின் அவா கிருபாநோக்கமுற்றமையாலும், அவற்றிற் கவ்வகைய ஆற்றல்வந்ததென்க. (௩௪)

விண்ணின் வேறுவே றாகிய வுலகின்வியமி தமு
மண்ணின் வேறுவே றாகிய தீவின்வான் பொருளுந்
திண்ண மாகிய பித்தியிற் சித்திர மரபு
நண்ணு வாரகெலாந் தொழிலகொடு நற்பயன் விளைக்கும்.

(இ - ள்) ஆகாயத்திலுள்ள வெவ்வேறாகிய உலகங்களின் அற்புதங்களும், பூலோகத்திலுள்ள வெவ்வேறாகிய தீவுகளின் சிறந்த பொருள்களுமாக, உறுதியாகிய சுவர்த்தலங்களிலெழுதிய சித்திரங்கள், தம்மை யடுத்தவர்களுக்கெல்லாம், தங்கடங்கள் மரபுக்கேற்பத் தொழில்செய்வனவாகிச் சிறந்த பலனைக் கொடாநின்றன. எ - று.

காம தேனுவா திகளெனக் கடிசெய்கா வணத்துச
சேம மாமுரு வுகள்பல செறிப்பதே யன்றிக்
காம தேனுவா திகளையும பன்முறை கான்றங்
கேம மாகிய விம்மித மெண்ணில புரிவ.

(இ - ள்.) காமதேனு முதலியனவாக, அழகுசெய்கின்ற பந்தர்களிலுள்ள சேமமாகிய வடிவங்கள் பலபொருள்களைத் தருவதேயல்லாமல், காமதேனு முதலியவற்றையும் அநேகமுறைகள அவமானப்படுத்தி, அவ்விடத்து இன்பமாகிய எண்ணிறந்த அற்புதங்களைச செய்யாநின்றன. எ - று. (௩௫)

அழல்செய் பல்கதிர்ச் சூரிய ரவிரொளி மழுங்க
நிழல்செய் பலகதிர் நிதிமணி யிழைத்தமண் டபத்தி
னுழல்செய் தேவாக ணிழல்செயா தொளிர்தம துருவங்
கழல்செ யாநிழல் காட்டவி தென்னெனக் கடுத்தார்.

(இ - ள்.) தீயைச்சொரியும் பல கிரணங்களையுடைய சூரியர்களது பிரகாசிக்கின்ற ஒளியானதுகுன்றும்படி நிழலைச்செய்கின்ற பல கிரணங்களையுடைய நவமணிகளிழைத்த (பொன்னாலாகிய) மண்டபத்திலே சஞ்சரிக்கின்ற தேவர்கள், நிழலைச்செய்யாது பிரகாசிக்கும் (இயற்கையுடைய) தமதுருவங்கள் (தம்மை) விட்டுப் பிரியாத நிழலைச்செய்ய (கண்டு) இஃதெனனென்று மயக்குற்றார்கள். எ - று. (௩௬)

வரைவு வேட்கையின் மண்டப மாதிரூற் றியபின்
விரைய நாரதன் வெள்ளிமால் வரைபுகுந் திறைவ

வரையர் தேவர்க ளெவரு மடுத்தன ரெழுகென்
றுரைசெய் தானது கேட்டுமை பாகனு ருவந்து.

(இ - ள்.) திருமணமகிழ்ச்சியால், மண்டபமுதலியன (அலங்கரித்து) முடித்தபின்னர், நாரதமுனிவன் விரைந்து, பெரிய வெள்ளிமலையாகிய திருக்கயிலாயகிரியை யடைந்து (விநாயகக்கடவுளது சந்நிதானமுற்று) எமது தலைவரே! அரசர்களும் தேவர்களும் மற்றுமுள்ளவர்களும் (திருமணத்தைத் தரிசிக்க) வந்துள்ளார்கள். எழுந்தருளகவென்று கூறினன். உமாதேவியாரை யோர்பாகமாகவுடைய சிவபெருமான் அதனைக்கேட்டுக் களித்து எ - று (கூஅ)

அத்தி வத்திரத் தமலனை யழைத்தயன் வளர்த்த
சித்தி புத்தியைத் திருமணஞ் செய்திடல் வேண்டு
மொத்த கோலநீ கொள்கென வுரைத்தனா கேட்ட
சுத்த தத்துவன் றாயநீ ரோய்ந்தணி யணிவான.

(இ - ள்.) யானைமுகத்தையுடைய மலரகிதராகிய விநாயகக்கடவுளை விளித்து, நீ பிரமதேவன் வளர்த்த சித்திபுத்திகளைத் திருமணம் புரியவேண்டுமாதலின், அதற்கேற்ற திருக்கோலங்கொள்கவெனக் கூறினர். அதனைக்கேட்ட சுத்ததத்துவசொரூபியாகிய விநாயகக்கடவுள் புனிதமான நீரின் மூழ்கி, ஆபரணங்களை யணிவாராயினர். எ - று. (கூகூ)

வேறு.

உம்பர்க ளிமையா நாட்ட மோவற விமைப்பச் செய்யும
பம்பிய வனப்பின் மேனிப் படரொளி தணித்தா லெ ன்ன
செம்பொனம் பரங்கை வாங்கித் திருவரை யிசையச் சாத்தி
வம்பவிழ் கலவைச் செச்சை மருமந்தோள் பூசி னுனே.

(இ - ள்.) தேவர்களுடைய இமைகொட்டாத விழிகளையும் ஓயாது இமைகொட்டும்படி செய்கின்ற நெருங்கிய அழகையுடைய திருமேனியின் பரவிய வொளியைக் குறைத்தாற்போல, செவ்விய பொன்னுடையைத் திருக்கரத்தாலெடுத்து, திருவரையிற் பொருந்தவணிந்து வாசனைவீசுங் கலவைச்செச்சையைத் திருமார்பிலுந் திருத்தோள்களிலும் பூசிக்கொண்டனர். எ - று.

இமையாநாட்டம் தேவர்கட்குரியது. இதுபற்றியே யவர்கள் இமையவர்களெனப்பட்டனர். செச்சை - செஞ்சந்தனக்குழம்பு. (சoo)

திங்களை முடியில் வேய்ந்த செய்தியை யறிந்து தாமு
மங்கினி தேற வெண்ணி யருந்தவ மாற்ற வானிற்
றங்கிய கோளு நாளு மொருங்குறத் தரித்த தேய்ப்பப்
பொங்கொளி மணிகால் யாத்த பொன்முடி சூடினுனே.

(இ - ள்.) சந்திரனைச் சடைமுடியிலணிந்த செய்தியையுணர்ந்து, தாங்களும் அவ்விடத்தி லேறக்கருதி அருந்தவஞ்செய்தலால், ஆகாயத்திற் பொருந்திய (பிற) கிரகங்களையும் நக்ஷத்திரங்களையும் ஒன்று சேர்ந்திருக்கும்படி (விநாயகக்கடவுள் தமது சடையில்) அணிந்ததைப்போல, மிக்க ஒளியைக்கக்கும் இரத்தினங்கள் பதித்த பொன்னாற்செய்த கிரீடத்தை யணிந்தனர். எ - று.

சூரியன் முதலிய கிரகங்களும், அசுவினிமுதலிய நக்ஷத்திரங்களும் ஒருங்கு சேர்ந்தனபோல விளங்கு மிரத்தினங்கள்பதித்த பொன் கிரீடமணிந்தன ரென்பது கருத்து. (௩0௪)

அருந்தவத் துரிய தென்றே யவிர்சடை மறைத்து நின்ற
திருந்துபொன் முடியின் மீது திருமணக் காட்சி யின்மேல்
வருந்துமென் றெண்ணி னான்போல் வளர்சடை மதிவெண் டிங்கள்
பொருந்துற வணிந்து கொன்றை மாலிகை பொற்பச் சூழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) வளர்கின்ற சடாடவியிற் பொருந்திய இளம்பிறைச்சந்திரன், திருமணத்தைக் காண்பதில் விருப்புற்று வருத்தமடையுமென்று திருவுள்ளஞ் செய்தாற்போல, அரியதவத்தொழிலுக்கே யுரியதென்று கருதி, விளங்குகின்ற சடையைமூடி நின்ற திருத்தமாகிய பொன்னாலாகிய கிரீடத்தின்மேலிற் பொருந்தவணிந்து. கொன்றைமாலையையும் அழகுற வணிந்தனன். எ - று.

"வளர்சடை மதிவெண்டிங்கள் திருமணக்காட்சியின்மேல் (விரும்பி) வருந்துமென் றெண்ணினான்போல், அருந்தவத்துரியதென்றே யவிர்சடைமறைத்து நின்ற திருந்துபொன் முடியின்மீது, பொருந்துற வணிந்து" என்றந்வயங்கொள்க.

திங்களை முடிமீதணிந்து கொன்றைமாலை புனைந்தானென்பது கருத்து.

அண்டகோ டிகளை யெல்லா மனைக்கணத் தழற்றி நீற்று
மண்டுபே ரழற்கண் மன்றன் மத்தியில் வரம்பு நீங்கி
மிண்டலுங் கூடு மென்று வெய்துமுன் காத்தா லென்னக்
கண்டவர் வியப்ப நெற்றிக் கதிர்மணி யோடை சேர்த்தான்.

(இ - ள்.) (பல்லாயிர) கோடியண்டங்களையும் அனைவிநாடியில் எரித்துச் சாம்பராக்கும் மிகுதியுடைய தீக்கண்ணானது திருமண நிகழ்ச்சியினிடையில், தன் எல்லைகடந்து (மதத்தால்) அடர்த்தலுங் கூடுமென்றுகருதி, தீமையைமுற்படுத் தடைசெய்தாற்போல, தரிசித்தவர்கள் களிப்பெய்தும்படி திருநெற்றியில் பிரகாசிக்கின்ற நவமணிகள்பதித்த ஓடையணிந்தனன். எ - று.

ஓடை - நெற்றிப்பட்டம். இறைவருடைய சூரிய சோமாக்கினிகளாகிய விழிகளில், தீக்கண் இயற்கையாகச் சர்வத்தையு மழிப்பதாதலின், திருமணத்திலும் ஒருவேளை அங்ஙனம் நிகழாவண்ணம் அதனைமறைத்து நெற்றிப்பட்டமணிந்தனரொன்றுகற்பித்தனர். (௩0௫)

ஏற்றிய மணிப்பொன் மோலி யிடத்தினி தணியுப் பட்ட
கீற்றிளந் திங்கள் கான்ற கேழ்கிளர் நிலவோ வென்ன
நீற்றொளி பழுத்த நெற்றி நிகரரு வாசஞ் சாலத்
தேற்றிய நறுஞ்சாந் தாரத் திலகமும் பொறித்து வைத்தான்.

(இ - ள்.) (திருமுடியில்) அணிந்த மணிகளிழைத்த பொற்கிரீடத்தில் இனிதாகத் தரிக்கப்பட்ட இளம்பிறைச்சந்திரன் சிந்திய நிறம்விளங்கும் நிலவோவென்று (கண்டோர்) சொலலும்படி, திருவெண்ணீற்றின் பிரகாசமானது மிக்கு விளங்குந் திருநெற்றியில், ஒப்புகூறாத அருமையாகிய மிக்கவாசங்கலந்த கலவை [illegible]மாகிய திலகத்தையு மெழுதினர். எ - று.

கிரீடத்திலணிந்த சந்திரன்வீசிய நிலவென்று சொல்லும்படி வெண்ணீற்றொளிவிளங்கும் நெற்றியிற் சிந்தூரத்திலத மிட்டனரென்பது கருத்து. (௧௪௪)

காமவே ளவிய வன்னான் கைத்தலக கொடியின் மீனுஞ்
சேமவான் கொடியின் மீனுந் திருமுகக் கருணை வெள்ளத்
தேமமார்ந் திருப்ப வெண்ணி மருங்குற வெய்தி யாங்கு
வாமமார் மணியிற் செய்த மகரகுண் டலங்கா திட்டான்.

(இ - ள்.) மன்மதன் வருந்தும்படி அவனுடைய கைத்தலத்திற்பிடித்த துவசத்திலுள்ள மகரமும், சிறந்த சேமக்கொடியிலுள்ள மகரமும், (விநாயகப்பெருமானுடைய) திருமுகமானது பொழிகின்ற கிருபாவெள்ளத்தில் இன்பமுற்றிருக்கக் கருதி, இருபுறங்களிலும் வந்திருந்தார்போல, அழகுபொருந்திய இரத்தினங்களாலாக்கிய மகரகுண்டலங்களைத் திருச்செவியி லணிந்தனர் எ - று.

வேளென்பது மன்மதனுக்கும் முருகனுக்கும் பொதுவாக வழங்கலின் காமவேளென்றார். காமனாகியவேளென விரியும். இது இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. மன்மதன்கொடி மகரம். அம்மகரமும் அவன்சேமக்கொடியிலுள்ளமகரமும் வெள்ளத்தில் களித்துவாழுந் தமது மரபுவழக்கால், கணேசப்பெருமானுடைய கருணைவெள்ளத்தில் துன்பின்றி யிருக்கவந்தனபோலு மென்றார். வான்கொடியின்மீன் என்றதற்கு ஆகாயத்திலுள்ள நெடிய மீனராசியென்றாவது, கொடிபோலும் விளங்கும் அருந்ததிமீன் [மீன் - நக்ஷத்திரம்] என்றாவது பொருள்கூறினும் பொருந்தும்.

இச்செய்யுளின்கருத்து மகரகுண்டலமணிந்தன ரென்பதாம். (௧௪௫)

முகநிதிக் கமலங் கண்ட மெனுநிதி மூரிச் சங்க
நகவுமிழ் மணிக ளென்னத் தரளமா லிகைபொற் பூண
ளுகுகதிர்க் கடக மாழி யுதரபந் தனங்கே யூர
நகைமணிச் சிலம்பு மற்று நலத்தக வணிந்தா னன்றே

(இ - ள்.) முகமாகிய கமலநிதியும், கண்டமென்று சொல்லத்தக்க வலிய சங்கநிதியும் தகுதியுறச்சிந்திய மணிகளென்று சொல்லும்படி முத்துமாலைகளும், பொற்பணிகளும், சிந்துகின்ற கிரணங்களையுடைய கடகங்களும், மோதிரங்களும், உதரபந்தனமும், கேயூரங்களும், பிரகாசிக்கின்ற இரத்தினச்சிலம்புகளும், பிற ஆபரணங்களும் நன்மைபொருந்த அணிந்தனர். எ - று

கமலம் முகத்திற்கும், சங்கம் கண்டத்திற்கும் உவமானப்பொருள்களாதலின் "முகநிதிக்கமலங் கண்டமெனுநிதி மூரிச்சங்கம்" என்றார். நிதிக்கமலம் என்பது நிதியாகிய கமலமென விரியும. உடுகதிர் - வினைத்தொகை. இதனைக் கதிர் உடு என மாற்றுதலுமொக்கும். உதரபந்தனம் - அரைப்பட்டிகை. கேயூரம் - தோளணி.

திருமணக் கோலங் கொள்ளச் சிவபிரா னினிது நோக்கி
வருமயி ராவ ணத்தை வழங்குபு தானு மாதும்
பொருவிடை யிவர்ந்தான் கார்போற் பொழிமதக் களிநல் யானை
யிருவருக் கரிய வைங்கை யெம்பிரா னேறி னானே.

(இ - ள்.) (கணேசப்பெருமான் இவ்வகையாகத்) திருமணத் திருக்கோலங் கொள்ளவும், சிவபெருமான் (அதனை) இனிமையாகக்கண்டு, வருகின்ற அயிராவணத்தை (அவருக்கு வாகனமாக)க் கொடுத்து, போர்செய்யும் இடபவாகனத்தில் தாமும்

உமாதேவியாருமாக ஆரோகணித்தனர். பிரமவிஷ்ணுக்களுக்கு அறிதற்கரிய ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய எமது கணேசப்பெருமான், மேகம்போலப் பொழிகின்ற மதத்தையுங் களிப்பையுமுடைய நல்ல அயிராவணத்தில் ஆரோகணித்தனர். எ - று.

அயிராவணம் என்பது திருக்கயிலையிற் சிவபெருமானுக்கு வாகனமாகவுள்ளதோர் வெள்ளானை. இது ஆயிரங் கொம்புகளுடையதென்றும் ஈராயிரங் கொம்புகளுடையதென்றும், இதுவே அயிராவதமென்னும் இந்திரன்வாகனமாகிய கீழ்த்திசையானையென்றும் பலதிறப்படக்கூறுகிற்பர். அஃதெங்ஙனமாயினும் இந்நூலாசிரியர் கருத்து இரண்டாயிரங்கோம்புகளை யுடைய யானையென்பதேயாம். இதனை இவரியற்றிய,

பேரூர்ப்புராணம்.

"கங்கைநதி சடைக்கரந்த கணவனுருக்கலந்த தனக்கே யல்லால்
துங்கமணிக் கோடிரண்டா யிரம்படைத்த கரியெவர்க்குந் தூண்டன் முற்று
தங்கவெணும் புவனத்தென் றமைந்தனள்போற் பாசமொடங் குசங்கை யேந்து
மங்கலமிக் கருள்பேரூர் மரகதவல் லியினிரு தாள் வனசம் போற்றி."-என்பதனானறிக

அலைவளர் புணரி சூழ்ந்த வவனியைத் தரிக்குஞ் சேட
னுலைவுற மூக்கிற் கொத்தி யொய்யெனத் தூக்கு மஞ்ஞை
கலைவளர் மலயச் செல்வன் கரிசுதீர்த் துபதே சித்த
விலைவள ரயில்வேற் செங்கை யெமபிரா னேறிச் சார்ந்தான்.

(இ - ள்.) அலைகள்வளர்கின்ற கடல்சூழ்ந்த பூமியைச் சுமக்கும் ஆதிசேடன் துன்பமுறும்படி மூக்கினாற்கொத்தி விரைவில் (அநாயாசமாக) எடுக்கத்தக்க மயில்வாகனத்தில், கலைகள் வளருகின்ற பொதியாசலத்திலுள்ள அகத்தியமுனிவனுடைய மனமாசையகற்றி யுபதேசஞ்செய்த அச்சவடிவாகிய கூர்மைவாய்ந்த வேற்படைதாங்கிய சிவந்தகையையுடைய எமது முருகக்கடவுள் ஆரோகணித்தனர். எ - று.

அகத்தியமுனிவர் தமிழ்க்கலையை வளர்த்தவராதலாலும், அவர் பொதியாசலத்திருப்பவராதலாலும் "கலைவளர்மலயச்செல்வன்" என்றும், முருகக்கடவுள் அவர்க்குபதேசித்தமையின் "கரிசுதீர்த் துபதேசித்த" என்றுங் கூறினர். (௧௦௯)

ஈசுர தத்து வத்து மிருந்தரு ளனந்த ராதி
யேசறும் வித்தி யேச ரெண்மரு மெவரு முன்னர்ப்
பேசுறு முதன்மைத் தான பிரணவ மனுவுந தத்தந்
தேசுறு முறுப்பி னோடுந திரண்டனர் மருங்கு சூழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) ஈசுவரதத்துவத்திலுமிருந்தருளும் அநந்தர்முதலிய குற்றமற்ற அட்டவித்தியேசுரர்களும், எல்லோரும் முதலிற்கூறுகின்ற சிறந்ததாகிய பிரணவமந்திரமும், தங்கடங்கள் ஒளிபொருந்திய அவயவ [பரிசனங்] களோடும் (கணேசப்பெருமான்) பக்கலிற் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். எ - று.

அநந்தராதியெண்மர்: அநந்தன் - சூக்குமேசன் - சிவோத்தமன் - ஏகநேத்திரன் - ஏகருத்திரன் - திரிமூர்த்தி - சிகண்டன் - சிகண்டீசன் எனப்படுவோர். (௧௧௦)

வேறு.

[illegible]த் தையில்வாழ் சுத்திமூன் றுள தொல்லனந் [illegible] பர்களு
மூ[illegible]ந்திர ருதி யுலகபா லருமவர் கரத்தில்

வைத்தலஞ் சிரமூன் றனவெண் படையு மந்திரஞ் சத்தகோ டிகளும்
பத்திரட் டியினெட் டடுத்தவா கமமும் பாங்குற முறைமுறை சூழ்ந்தனர்.

(இ - ள்.) சுத்தவித்தியாதத்துவத்தில் வாழ்கின்ற சுந்திமுதலிய பழமையாகிய எட்டுக்கணநாயகர்களும், உத்தமர்களாகிய இந்திரன் முதலிய உலகபாலகர்கள் எண்மர்களும், அவ்விந்திராதியர் கரங்களிலமர்த்திய வச்சிரமுதலிய எட்டு ஆயுதங்களும், எழுகோடிமகாமந்திரங்களும், இருபத்தெட்டுச் சிவாகமங்களும், (தத்தம் தேவ வடிவுடன்) அழகுபொருந்த வரிசைவரிசையாகச சூழ்ந்தார்கள். எ - று. (௧௧௦)

வீழ்ந்திடுங் கலைமத் தகத்தில்வா ழெண்மர் மிகுபிர கிருதிதத் துவத்தில்
வாழ்ந்திடு மெண்மர் பஞ்சபௌ திகமாய் வதிபிர மாண்டங்க ளனைத்துந்
தாழ்ந்திடா தளிக்கு நூற்றுவா குணதத் துவத்திலவாழ் சீகண்டரவரோ
டேய்ந்துவாழ் வீர பத்திர ரென்னு முருத்திர ரனைவருஞ் சூழ்நதார.

(இ - ள்.) கலைமத்தகத்தில் வாழ்கின்ற எண்மர்களும், மிக்கபிரகிருதி தத்துவத்தில் வாழ்கின்ற எண்மர்களும், பஞ்சபூதசம்பந்தமாகி விளங்கும் பிரமாண்டங்களெல்லாவற்றையுங் குறைவின்றிக்காக்கும் நூற்றுவருருத்திரர்களும், குணதத்துவத்தில் வாழ்கின்ற சீகண்டர் (ஆதியரும்) அவருடன் பொருந்திவாழ்கின்ற வீரபதத்திரரென்னுமுருத்திரர்களும் மற்றியாவருஞ் சூழ்ந்துவந்தாரகள. எ - று.

பிரிதிவிதத்துவத்தில் ஆயிரகோடி அண்டங்களுண்டு. இதைக்கடந்த அப்புதத்துவம் பதின்மடங்கு விரிவுமுயர்ச்சியு மேற்றஙகொணடிருக்கும். அப்புதத்துவத்தைப்பற்ற, தேயுமுதற் பிரகிருதியீறாக அண்டங்கள் பதின்மடங்குவிரிவு முயர்சசியுமிருந்திருக்கும். முன்னைய பிரகிருதியைப்பற்ற, இராகம் நூறுபாகம் விரிவுமுயர்ச்சியு மேற்றங்கொண்டிருக்கும். அவ்விராகத்தைப்பற்ற, வித்யாததுவம் நூறுமடங்குவிரிவு முயர்ச்சியுங்கொண்டிருக்கும். அவ்விதததையைப் பற்ற நியதிதத்துவம் நூறுமடங்கு விரிவுமுயர்ச்சியுங் கொணடிருக்கும். அந்நியதியைப்பற்ற, காலதததுவம் நூறுமடங்கு விரிவுமுயர்ச்சியுங்கொண்டிருக்கும். முன்கூறிய காலத்தைப்பறறக் கலாததுவம் நூற்றொரு பதினாயிரம் விரிவுமுயர்ச்சியுங் கூடும். அதன்மேல் மாயை - சுத்தவித்தை- ஈசுரம்-சாதாகயம் முதலிய தத்துவஙகள் ஒன்றற்கொன்று முறையே கோடி - கோடியே பதினாயிரம் - இலக்ஷம் - இரண்டிலக்ஷம - மூன்றிலக்ஷமுதலிய பாகங்கள் அதிகப்பட்டு நிற்கும்.

இங்ஙனமிருக்கு மண்டவிரிவில், பிரிதிவிதத்துவமாகிய நிவிர்த்திகலையின் ஒரு தட்டில், தேங்காய் விளஙகாய் பரப்பினதுபோல ஆயிரகோடியண்டமுண்டு. அவை பொன்மயமாய் அருக்கர் பதினாயிரர் உதயமானாற்போல, குக்குடாண்டம் போலிருக்கிற அண்டகடாகப்புறம்பே இந்திரதிக்குமுதலிய பத்துத்திக்கினுமுள்ள நூறுபுவனத்திலும் நூறுஉருத்திரரும், அவர்கள் புவனத்திற்குமேல், காலாக்கினி யுருத்திரர்முதலியோர் புவனமாறும், அவற்றின்மே லிரண்டுமாக, அக்கலையில் நூற்றெட்டுப் புவனங்களுண்டு. குணதததுவத்திலுள்ள எண்மர்: சீகண்டர் ஔமர் கௌமாரர் வைணவர் பிரமர் பைரவர் கிருதர் அகிருதரெனப்படுவர்.

இந்திரதிக்கில் கபாலீசன், அசன், புத்தன், வச்சிரதேகன், பிரமத்தனன், விபூதி, அவ்வியன், சாத்தா, பினாகி, திரிசோதியன் என்ற உருத்திரர்கள் ௧௦. அக்கினிதிக்கில் உருத்திரன், உதாசனன், பிங்கலன், காதகன், அயன், சுவலன், தகனன், வெப்புரு,

பிரமாந்தகன், க்ஷயாந்தகன், என்ற உருத்திரர்கள் ௧௦. எமதிக்திக்கில் யாமியன், மிருத்தியு அரன், தாதா, விதாதா, கத்திரு, காலன், தன்மன், சங்யோத்தா, வியோக்கிருதன் என்ற வுருத்திரர்கள் ௧௦. நிருதிதிக்கில் நிருதி, மாரணன், அரந்தா, குரூரதிருட்டி, பயாந்தகன், ஊர்த்துவகாயன், விரூபாக்ஷன், தூமிரு, லோகிதன், தெங்கிருட்டிருணன் என்ற வுருத்திரர்கள் ௧௦. வருணதிக்கில் பலன், அதிபலன், பாசத்தன், மகாபலன், சுவேதர, செயபத்திரன், திர்க்கவாகு, செலாந்தகன், வடவாமுகன், தீமான் என்ற வுருத்திரர்கள் ௧௦. வாயுதிக்கில் சீக்கிரன், லகு, வாயுவேகன், தீக்ஷணன், சூக்குமன், க்ஷயாந்தகன், பஞ்சாந்தகன், பஞ்சசிகன், கபர்ததி, மேகவாகனன். என்ற வுருத்திரர்கள் ௧௦. குபேரதிக்கில் நிதீசன், ரூபவான், தன்னியன், சௌமியன், சௌமியதேகன், பிரமத்தனன், சுப்பிரகடன், பிரகாசன், இலக்குமிவரன், சோமேசன், என்ற வுருத்திரர்கள் ௧௦. ஈசானதிககில் வியாத்தியாதிபன், ஞானபுகன், சருவன், வேதபாரகன், மாத்திருவிருத்தன், பிங்கலாக்ஷன், பெலீப்பிரீயன், சரு, சருவவித்தியாதிபன், தாதா என்ற வுருத்திரர்கள் ௧௦. அண்டகடாக வோட்டுக்குக்கீழே விட்டுணுதிக்கில் அனந்தன், பாலகன், வீரன், பாதாளாதிபதி, விபு, இடபத்துவசன், உக்கிரன், சுப்பிரன், உலோகிதன், சருவன் என்றவுருத்திரர்கள் ௧௦. அண்டகடாகததின் மேலே பிரமதிக்கில் சம்பு, விபு, கணுத்தியக்ஷன், திரியக்ஷன், திரீதேசகவாதகன், சன்வாகன், விவாகன், நபன், லீபசு, விலக்ஷணன் என்ற வுருத்திராகள் ௧௦. ஆகிய விந்த நூற்றுவரும் இந்திராதியரான வுலோக பாலர், பலத்தையுமடக்கி யவர்களவர்களாற் பூசிக்கப்பட்டுக்கொண்டிருப்பார்கள். இவர்கள் புவனம் ௱. காலாக்கினி, கூர்மாண்டர், ஆடகேசுரர், பிரமன, விட்டுணு, உருத்திரன் இவர்கள் புவனம் ௬. அண்டகடாகத்துக்கு மேலே சூக்குமப் பிருதிவியில் பத்திரகாளி, வீரபத்திரா இவர்கள் புவனம் ௨. ஆகப் பிருதிவி தத்துவத்திற் புவனம் நூற்றெட்டென்க. (௧௧௧)

வேறு

பூதரு மேனைப் பூதத் தலைவரும் புறத்திற் சூழ
மாதவர் மறைக ளோத மாகதர் விருது கூறச்
சீதவெண் கவிகை மொய்ப்பச் சேண்வெளி கொடிக ளேர்ப்ப
மேதகு கவரி துள்ள வியன்முர சியம்பச் சென்றார்.

(இ - ள்.) பூதர்களும், பிறபூதநாதர்களும் (ஆகியயாவரும்) புடைசூழ்ந்துவரவும், வேதியர்கள் வேதபாராயணஞ்செய்யவும், மாகதர்கள் விருதுகூறவும், குளிர்ந்த வெண்கொற்றக்குடைகள் நெருங்கவும், பெரிய ஆகாயத்தைத் துவசங்கள்மறைக்கவும், மேம்பாடுடைய சாமரைகள் துள்ளவும், பெரியபேரிகைகளொலிப்பவும் (விண்வழியாகச்) சென்றார்கள். எ - று.

மாகதர் - அரசமாதுக்கும் வைசியனுக்கும் பிறந்து ஒருவர் வீரமுதலியவற்றைப் புகழ்வோர். (௧௧௨)

விண்ணெறி நீந்தி யைங்கை விநாயக னோடு மெண்டோ
ளண்ணலா ரடுப்ப நோக்கி யகத்தெழு முவகை பொங்கக்
கண்ணனும் யானுந் தேவ கணங்களு மெதிரே போந்து
வண்ணமென் மலர்க டூவி மலரடி வணங்கி யேத்தி.

(இ - ள்.) ஐந்துதிருக்கரங்களையுடைய கணேசப்பெருமானுடன், எட்டுத்திருக்கரங்களையுடைய சிவபெருமான் ஆகாயவழியாகக் கடந்து, தேவகணங்களுடன் எழுந்தருள, திருமாலும் யானுங்கண்டு மனத்திலுண்டாகிய களிப்பானது மீக்கூர,

எதிர்கொண்டு சென்று அழகிய மெல்லியமலர்களாலருச்சித்து, தாமரைமலர்போன்ற (அவ்விருவர்) திருவடியையும் பணிந்து துதித்து. எ - று. (௧௧௩)

மணிநக ரரச வீதி வலமுறக் கொண்டு போகி
யணிவளர் மண்ட பத்தை யடுத்தன மடுத்த லோடும்
பிணிமலர்க் கூந்தல் வாணி பிறங்குபொற் கலநீர் வார்ப்பப்
பணிவொடுங் கணேசர் பாத பங்கயம் விளக்கி னேனால்.

(இ - ள்.) அழகிய நகரத்தின் இராசவீதியைப் பிரதக்கணமாகக் கொண்டு சென்று, அழகுகள்மிக்கு விளங்குந் திருமணமண்டபத்தை யடைந்தோம். (அவ்வாறு) அடையவும், கட்டப்பட்ட மலர்மாலையையணிந்த அளகத்தையுடைய சரசுவதியானவள் பிரகாசிக்கின்ற பொன்னாற் செய்த பாத்திரத்தினின்று நீரைச்சொரிய, (யான்) வணக்கத்தோடும் விநாயககடவுளுடைய திருவடியை (கையாற்) சுத்திசெய்தேன். எ - று. (௧௧௪)

அண்டர்கள் பெருமான் மாதோ டாதனத் திருந்த பின்றை
மண்டப நாப்ப ணிட்ட மணித்தவி சிருந்து மஞ்ஞை
கொண்டவ னாதி யோர்கள் குருமலி தவிசின் வைக
விண்டருள் கணேசன் பாட லாடலின் விழைந்து நின்றான்.

(இ - ள்) தேவதேவராகிய சிவபெருமானார் உமாதேவியாருடன் ஓர்பீடத்திலிருந்தபிறகு, அன்பர்க்கருளும் மூத்தபிள்ளையார் திருமணமண்டபத்தி னடுவிலிட்ட இரத்தினபீடத்தி லெழுந்தருளியிருந்து, மயிலை வாகனமாககொண்ட இளையபிள்ளையார் முதலானவர்களுக்கு நிறமமைந்த அழகிய பீடங்களிலிருப்ப (அவரவர்கேற்பக்) கூறி, பாடல் ஆடல் முதலியவற்றில் விருப்பமுற்று நின்றனர். எ - று. (௧௧௫)

கள்ளிவர் கொன்றை மாலைக் கணேசன்வீற் றிருந்த விப்பால்
வெள்ளிலை பாகு வாழை விழுந்கனி நாளி கேரந்
தெள்ளொளிக் கலன்பூ மாலை சித்திரப் பட்டு மற்றுங்
கொள்ளுற வமைத்த செம்பொற் படலிகை குடங்கை யேந்தி.

(இ - ள்.) தேன் சொரியுங் கொன்றைமாலையணிந்த கணேசப்பெருமான் (இவ்வகையாக) எழுந்தருளியிருந்தபின்னர், தாம்பூலம் சிறந்த கதலிக்கனிகள் தேங்காய்கள் தெள்ளிய வொளியையுடைய ஆபரணங்கள் மலர்மாலைகள் சித்திரமான பட்டாடைகள் முதலிய பிறவுங் கொள்ளும்படி பொருந்திய செம்பொன்னாலாகிய படலிகையை உள்ளங்கையிற்றாங்கி. எ - று.

வெள்ளிலை பாகு - வெற்றிலைப்பாக்கு. படலிகை - பூந்தட்டு. (௧௧௬)

பல்லிய மியம்பச் சொத்தி வாசகம் படர்ந்து விம்ம
மெல்லியன் மகளிர் பல்லோர் வீதிசூழ்ந் போந்து நண்ணி
மல்லலம் வேதி யட்ட மங்கலத் தோடு முன்னர்ச்
சொல்லிய பொருளை யெல்லாந் தொகுப்புற வைத்த பின்னர்.

(இ - ள்.) பலவாத்தியங்களொலிப்பவும், சொத்திவாசகம் அதிகரித்து முழங்கவும், மென்மைத்தன்மையுடைய பலமாதர்கள் திருவீதியைப் பிரதக்கணஞ்செய்து

வந்து, (விநாயகக்கடவுள்) முன்னர் அமைத்த மேடையின்மேல் வனம்பொருந்திய அழகிய அட்டமங்கலங்களுடன் (மேற்) சொல்லிய பொருள்களை யெல்லாம் ஒழுங்காக வைத்தபிறகு. எ - று.

அட்டமங்கலங்கள் : சாமரை - பூரணகும்பம - கண்ணாடி - தோட்டி - முரசு - விளக்கு - கொடி - இணைக்கயல் எனப்படும் (௧௧௭)

செம்பொனா தனமுன் னிட்டுச் சித்திபுத் திகளை யேற்றி
யும்பரார் வியப்ப வென்கை யுறுபலம் வழங்கி யென்பா
னமபுசீ ரிசைவு பெற்று நலவிழை மடவார் மூவர்
பமபொளிக் கலனு நூசும பாவையாக் கணிதல் செய்தார்.

(இ - ள்.) செம்பொன்னாலாகிய ஆதனத்தைத் திருமுன்னேயிட்டு, சித்தி புத்தி தேவிகளை யதிலிருத்தி, தேவர்கள் களிப்பெய்தும்படி என்கையிற் பொருந்திய பலங்களைக்கொடுத்து, என்னிடத்தில் அங்கீகாரம்பெற்று, நல்ல ஆபரணங்களையணிந்த (மூம்) மூன்றுமாதர்கள் ஒளிமிகுந்த ஆபரணங்களும் ஆடைகளும அக்கன்னிகைகளுக்கு அணிந்தார்கள். எ - று. (௧௧௮)

முன்னுற விருத்து நூசு முதிரொளிக் கலனு மற்றுங்
கன்னியாக் கினிது வீசிக் கனியுமபா கடையு மாங்குத்
துன்னின ரெவர்க்கும வேறு தொடிக்கர மிதப்ப நல்கி
யன்னமென் னடையி னாளை யருமபுன லாட்டப் புக்கார்.

(இ - ள்) முன்னதாக அமாத்திய ஆடைகளையும் ஒளிமிக்க ஆபரணங்களையும் பிறவற்றையும் கன்னிப்பெண்களுக்கு இனிதாகக்கொடுத்து, பழங்களும் தாம்பூலமும் அங்குவந்தவர்களெல்லோருக்கும வளையலணிந்த கைநிரமபக்கொடுத்து, அன்னம்போலும மெல்லியநடையையுடைய சித்திபுத்திகளை அரியநீரினால் மஙகலாபிடேகஞ்செய்யப் புகுந்தார்கள எ - று. (௧௧௯)

வேறு

புழுகுசட்டங் கோட்டமா ரியக்கோட்ட நாகப் பூமுத்தக் காசுசயி
லேகம்விலா மிச்சம, பழுதிலிரு வேரிமலை யிருவேரி மாஞ்சில் பசசிலைகச்
சோலமதி மதுரந்தக கோலம, வசைமலரான் னாரிநீம் பூவெண்ணெய்
கண்டில் வகுளப்பூத் தாவரிசி யேலஞ்சா திக்காய், தழைசரள மிலவங்க
நாகணமஞ சட்டி சண்பகமொட் டரத்தைதக ரும்பிசின்றகாங் குக்குல்.

(இ - ள்) புழுகுசட்டம் - கோட்டம் - ஆரியக்கோட்டம்-நாகப்பூ-முத்தக்காசு - சயிலேகம் - விலாமிச்சம - குற்றமில்லாத இருவேரி - மலையிருவேரி - மாஞ்சில் - பச்சிலை - கச்சோலம் - அதிமதுரம் - தககோலம் - சுரபுன்னைமலர் - வாசம்பொருந்திய நன்னாரிமலர் - வெண்ணெய் - இருபத்தெட்டுத துலாங்கொண்ட மகிழமலர் - நரந்தரிசி - ஏலம - சாதிக்காய் - தழை சரளம் - இலவங்கம் - நாகணம் - மஞ்சட்டி - சண்பக மொக்கு - அரத்தை - சாம்பிராணி - தகரம - கருங்குங்குலியும் எ - று. (௧௨௦)

கூறியவேர் மாலிகையென் னான்கொடுகத் தூரி குங்குமமிகு பூ
ழுகின் சந்தனமை விரையும், வீறியபான் மரகன்கு திரிபலைமா நாவல்
பிசினைக் காலியெனக் தூவர்பத்து நல்லேசர், தேறுவெள்ளி மேனாகி

கப்பூரம் பொருக்கனாத்த. சாந்துஞ் சேர்த்துநறு நெய்பூசித் திமிர்ந்தருவி
போல, ஊறியமா மதக்களிற்றுப் பிடரின்வரு கங்கை புலந்தாட்டித் திரு
மேனி யொற்றுடை புரிந்தார்.

(இ - ள்.) வெட்டிவேராகிய ஓமாலிகை முப்பத்திரண்டுடனே கத்தூரி-குங்கு
மப்பூ-பச்சைக்கற்பூரம்-அகிற்கட்டை - சந்தனத்தூள் எனனும் ஐவகை வாசனைகளும்,
மேம்பாடுற்ற நான்கு பான்மரங்களும், (கடுக்காய் தான்றிக்காய் நெல்லிக்காயாகிய)திரி
பலைகளும், மா நாவல் சிறந்த கருங்காலியும் என்று சொல்லும் பத்துத்துவர்களும், நல்
லவர்கள் தெளிந்த வெள்ளிலோத்திரமும அழகிய அரைதத சந்தனவண்டலுங்கூட்டி
(நலிட்டு) பரிமளம்பொருந்திய எண்ணெயை (கூந்தலில்) இட்டு, அருவியாறுபோல
ஊற்றெடுக்கும் மதப்பெருக்கையுடைய யானையின் மத்தகத்தின்பேரில்வந்த கங்காசலத்
தாற் களிப்புடன் திருமஞ்சனஞ்செய்து இருவர் திருமேனிகளிலும் ஒற்றுடையால்
ஈரம் புலர்த்தினார்கள், எ - று.

முப்பத்திருவகை யோமாலிகையை வேறுகவுங் கூறுவர். அதனை,

கலிவெண்பா.

"இலவங்கம் பச்சிலைக் கச்சோல மேலந
குலவிய நாகணங் கோட்ட - நிலவிய
நாக மதர்வரிசி தகோல நன்னாரி
வேகமில் வெண்கோட்ட மேவுசீர் - போகாத
கத்தூரி வேரி விலாமிச்சை கண்டில்வெண்ணெ
யொத்த கடுநெல்லி யுயாதான்றி - கொத்தலரும
வண்ணக்கச் சோம ரேணுக மாஞ்சியுட
னெண்ணுஞ் சயரோக மின்புழுகு - கன்னியிளம்
புன்னை நறுந்தாது புலியுகிர் பூஞ்சரளம்
பின்னு தமாலம் பெருவகுளம் - பன்னும்
பதுமமுக நுண்ணேலம் பைங்கோடு வேரி
கதிர்நகையா யோமாலி கை."—என்பதனானும்,

ஐவகை விரையென்றதை,

"கொட்டந் துருக்கந் தகர மகிலார
மொட்டிய வைந்தும் விரை."—என்பதனானும்,

பத்துத்துவரென்றதை,

"* பூவந் திரிபலை புணர்வன் கருங்காலி
நாவலொடு நான்மரமாம்."—என்பதனானுமுணர்க. (கஉச)

வே று.

பெண்ணெனப் பிறக்கும் போதே பேசடை யாள மாகி
நண்ணுறப் பினுக்கு முன்னர் நயத்தகு சிறப்புச செய்தாங்
கொண்ணிறப் பட்டுச் சாத்தி யுடன்செயத் தக்க தென்று
திண்ணிய முலைக்குஞ் சாந்தஞ் செங்கையாற் கொட்டினாரே.

---

* பூவம் - மா. திரிபலை - கடுக்காய் தான்றிக்காய் நெல்லிக்காய். நான்மரம்-
[illegible] அத்தி இத்தி.

(இ - ள்.) பிறக்கையிலேயே பெண்ணென்று சொலத்தக்க அடையாளமா யிப்பொருந்திய அவயவத்திற்கு முதலிலே விரும்பத்தக்க சிறப்பினைச் செய்தாற்போல, ஒள்ளிய நிறந்தங்கிய பட்டாடையை யுடுத்தி, (அதற்கிரண்டாவதாக) உடனே (சிறப்பு) செய்யத்தக்கதென்று கருதி, வலியமைந்த தனங்களுக்குச் சந்தனக்குழம்பைத் தமது செவந்த கரங்களால் அப்பினார்கள். எ - று. (௩௨௨)

இயற்கையாற் றண்மை வெம்மை யெய்திய முலைக்குத் தாமுஞ்
செயற்கையாற் றண்மை வெம்மை சேர்த்துவார் சாந்துங் கொட்டிப்
பயிற்புறச் செய்த மாதர் பல்விரை புகைப்ப வந்தச்
சயப்படு தூம மேருத் தவழ்முகி லெனப்போர்த் தன்றே.

(இ - ள்.) இயற்கையாகவே குளிர்ச்சியுஞ் சூடுகையும் பொருந்திய குயங்களுக்கு, செயற்கையாக அக்குளிர்ச்சி சூடுகைகளைச் சேர்ப்பிப்பவர்கள்போல, சந்தனக் குழம்பப்பிப் பழகச்செய்த மாதர்கள் (அதனை யுலர்த்தும்படி) பல 'வாசனைத்திரவியங்களைப்' புகையிட அந்தக் கூட்டமாகிய புகையானது, மேருபர்வதத்தில் தவழ்கின்ற மேகத்தைப்போல மூடிக்கொண்டது. எ - று.

அம்மாதர்கள் பூசிய சந்தனக்குழம்பின் ஈரத்தைப் புலர்த்தும்படி யூட்டிய அகில் முதலியவற்றின் புகை அவர்கள குயங்களை மறைத்ததென்றார். இதில் அவர்கள் குயங்கள் மேருகிரிக்கும், அப்புகை மேகத்திற்கும் உவமிக்கப்பட்டன். (௩௨௩)

நெருங்கலர் பூத்த கான நிகர்ப்பவு நீண்ட வானி
னெருங்குடுப் பூத்த கங்கு னொப்பவுஞ் சிப்பின் வாரிக்
கருங்குழற் பரப்பிற் பூந்தார் கதிர்மணித் தார்பொற் றாரு
மிருங்கவி னெறிப்பச் சேர்த்தேற் றிமிலெனக் கொண்டை செய்தார்.

(இ - ள்.) நெருங்கிய மலர்கள் பூத்த கானகம்போலவும், நெடிய ஆகாயமுழுவதும் நட்சத்திரங்கள் நிரம்பவருகின்ற இருளைப்போலவும், சிப்பினால் வாரிக் கரிய கூந்தற்பரப்பினிடத்தில், மலர்மாலைகளும் கிரணங்களைச்சிந்தும் இரத்தினமாலைகளும் பொன்மாலைகளும் மிக்க அழகுவீசும்படி யணிந்து எருதின் முசுப்பைபோலக் கொண்டையிட்டார்கள். எ - று.

கொண்டை=பக்கலின் முடித்தல். இஃதைம்பாலினொன்று. அவை முடி கொண்டை சுருள் குழல் பனிச்சையெனவும், அவற்றுள் மயிரை யுச்சியின் முடித்தல் முடியென்றும், பக்கத்தின் முடித்தல் கொண்டையென்றும், பின்னே செருகல் சுருளென்றும், சுருட்டி முடித்தல் குழலென்றும், பின்னிவிடுதல் பனிச்சையென்றுஞ் சொல்லப்படும். உச்சிக்கொண்டையையுங் கொண்டையென்பர். (௩௨௪)

மதம்பொழி களிநல் யானை மருப்புக்கை சூழ்ந்தா லென்ன
மதம்பொழி முசசி முல்லை மாலிகை வளையஞ் சூழ்ந்திட்
டிதம்பொழி கொண்ட லாலி யினஞ்சொரிந் தாங்கு கார்மேற்
கதம்பொழி முச்சி யுச்சிக் கதிர்முத்தந் தூக்கி னாரே.

(இ - ள்.) மதத்தைச்சொரியுங் களிப்பினையுடைய நல்ல யானையானது தன் மருப்பிற் றுதிக்கையைச் சுற்றிக்கொண்டதுபோல, கஸ்தூரி மணஞ்சிந்தும் உச்சியினிடத்தில் முல்லைமாலையை வளையமாகச்சுற்றி, நன்மைபுரியும் மேகமானது மழைத்

துளிகளைச் சிந்திநிற்போல உச்சியினிடத்தில் முத்துமாலையைத் தொங்கவிட்டார்கள். எ - று. (௧௨௫)

அந்தரர்க் கரசன் றன்கை யடுசிலை வைப்ப வூர்திக்
கந்தரந் தனிநின் றன்ன வருங்குழன் மருங்கு சூழ்ந்த
சுந்தர நுதன்மே லந்தத் தொடுசிலை தொடுத்த தார்போ
லிந்திரை முதலோர் நாண விலம்பகஞ் சூட்டினாரே.

(இ - ள்) தேவர்களுக்கரசனாகிய இந்திரன் தன் கையிலுள்ள போர்செய்தற்குரிய விற்படையைவைக்க, (அது) அவன் வாகனமாகிய மேகத்திற்குமேலே தனியாக நின்றாற்போல, கரியகூந்தலானது பக்கத்திற் சுழப்பெற்ற அழகிய நெற்றியின்பேரில் அந்தத் தொடுக்கப்பட்ட (புருவமாகிய) வில்லிற்றொடுத்த கிண்கிணிமாலைபோல, திருமகள் முதலிய மாதர்கள் வெட்கமடையும்படி நுதலணிமாலை யணிந்தார்கள். எ - று.

இந்திரனூர்தி - மேகம். மேகம் குழலுக்கும், சிலை புருவத்துக்கும். தார் - இலம்பகத்துக்கும் உவமிக்கப்பட்டன.

தார் - கிண்கிணிமாலை. இலம்பகம் - நுதலணிமாலை. (௧௨௬)

ஊற்றிருந் தொழுகுந் தானத் தொளிர்முகத் திறைவன் சென்னி
யேற்றிய பிறையுங் கையி னேந்துவார் கொடியின் மஞ்ஞைத்
தோற்றமு மனைவி மாருஞ் சுமப்பது முறையா மென்றே
கிற்றிளந் திங்கண் மஞ்ஞைக் கிளாமணி முடியின் வேய்ந்தார்.

(இ - ள்.) ஊற்றெடுத்துப் பாயும் மதத்துடன் விளங்கும் யானைமுகத்தையுடைய விநாயககடவுள் சிரமிசையணிந்த இளஞ்சந்திரனையும், திருக்கரத்திலேந்திய நெடிய துவசத்திலுள்ள மயிலின்தோற்றத்தையும், அவர் மனைவிமார்களு மணிவது முறையாகுமென்று கருதியே, இளம்பிறைச் சந்திரனையும் மயிலணியையும் பிரகாசிக்கின்ற அழகிய முடியினமே லணிந்தார்கள். எ - று. (௧௨௭)

கருமுகிற் படலை யன்று காமரு சைவலமே கூந்த
றிருமுகந் திங்க ளன்று தேமலர்ப் பதும மேயென்
றுருவளர் நாகந் தீர வொண்மணி மகரப் பேழ்வாய்
குருமலி நுதலிற் றூழ்ந்து கோமளங் கொழிப்பச் சேர்த்தார்.

(இ - ள்.) இக்கூந்தல் கரிய மேகபடலமன்று, அழகிய சைவலமேயாகும். அழகியமுகம் சந்திரனன்று, வாசந்தங்கிய தாமரைமலரேயாமென்று கருதி, உருவளர்கின்ற இராகுவானது விலகும்படி மகரத்தின் பெருவாயையொத்த நிறமிக்க ஒள்ளிய மணியாலாகிய பணியைத தொங்கிக்கொண்டு அழகு மிகும்படி நெற்றியிலணிந்தார்கள். எ - று.

இராகு - சந்திரனை விழுங்குமோர்கோள். இவ்வாறே சூரியனை விழுங்குங்கோள் கேதுவெனப்படும். நெற்றியில் விளங்கும் அணியில் மகரவாயைக்கண்டு, கூந்தலைச் சைவலமென்றும், முகத்தைக் கமலமென்றும் மயங்கலாயிற்றென்றார். இவை யாவும் நீர்வாழ் பொருள்களாதலின். சைவலம் - கொடிப்பாசி. (௧௨௮)

அந்திரம் படைகண் மாயை யனைத்தினும் வல்லோ ராலு
மெத்திறத் தாராலுந் தாழ்க்கப் படாதவே ரம்பன் றன்னை

வைத்தவம் பொலோ ளின்றி வணக்குவா னுதல்விற் புரங்கள்
பொத்திய பிரதா பம்போற் பொறித்தனா திலகஞ் சேப்ப.

(இ - ள்.) அத்திர சத்திரங்கள் மாயைமுதலிய வெவற்றிலும் வல்லவர்களா லும் எவ்வகையினாலும் வெல்லப்படாத ஏரம்பமூர்த்தியை, பூட்டிய அம்பும் நாணு மில்லாமல் வணங்கச்செய்யும் ஒளிபொருந்திய புருவமாகிய வில்லின் பக்கலிற் பொறித்து வைத்த கீர்த்தியைப்போலச் செந்நிறமாகத் திலகமிட்டார்கள். எ - று. (௩௨௯)

செவ்வரி பவள மாயன் றிகழ்மணி மதாக்கண் டிடமபாற்
பவ்வமந் தரமென் கொங்கை பணிபதி யலகு லென்றே
யிவ்வண மமுதுண் போர்க ளேககற் றினிது காப்ப
வவ்வடை யாள மாக வஞ்சனந் தீட்டி னாரே.

(இ - ள்) அமுதபானஞ்செய்யுந் தேவர்கள், (அம்மாதர்களுடைய) செவ்வரி யைப் பவளமென்றும், பிரகாசிக்கின்ற கருமணியைத் திருமாலென்றும், மதர்த்த கண் களை மதுரமாகிய பாற்கடலென்றும், மெல்லிய கொங்கையை மந்தரகிரியென்றும், அல் குலைச் சர்ப்பராசனாகிய ஆதிசேடனென்றும், இவ்வகையாகப் பேராசை யகலாது காத்து மயங்குதற்கு அடையாளமாக (கண்களில்) மைதீட்டினார்கள். எ - று. (௩௩0)

சுரந்தவா லாலத் தோடு சுவையுமி ழுருக்க மன்று
பரந்தபாற் கடலே யாங்குப் பரவுமஞ் சனமுங் காரொன்
றுரந்தைதீர் சான்று கூற வக்கடற் பணில மீன்ற
வரந்தவா முத்தம வாரந்த நாசியின் வயக்கி னாரே.

(இ - ள்) இவை கண்களல்ல. ஊறலெடுத்த ஆலாலவிடத்துடன் தேவாமிர் தத்தைச்சிந்திய பரந்துள்ள திருப்பாற்கடலேயாம். ஆங்கெழுதிய அஞ்சனமும் (அஞ் சனமன்று. அதில் நீர் பருகவந்த) மேகமேயென்று, குற்றமற்ற சாட்சி சொல்லும்படி, அத்திருப்பாற்கடலிலுள்ள வலம்புரிச்சங்கமானது பெற்ற பெருமைகுன்றாத முத்தத் தை நீண்ட நாசி (முனை) யில் அணிந்தார்கள். எ - று.

முத்தம் - முத்தாலாகிய தொங்கலையுடைய மூக்கணி. இதனைப் புலாக்கென இக்காலத்து வழங்குவர். (௩௩௧)

திங்களென் றமுத முண்ணச் சேர்ந்தொளிர் சகோர மொப்பப்
பங்கய முகத்து வைகும் படைக்கணீ லோற்ப லத்துத்
தங்கிய வனப்பை வவ்வச் சார்ந்திடம் பிடித்த தென்னப்
பொங்கொளிச செவியி னீலப் புதுதல ரேற்றி னாரே.

(இ - ள்.) சந்திரனென்று கருதி அமுதத்தைப் பருகும்படி சேர்ந்து பிரகாசிக் கின்ற சகோரபட்சிகளைப்போல, செந்தாமரைமலர்போன்ற முகத்தில் விளங்கும் வாட் படைபோன்ற கண்களாகிய நீலோற்பலமலரிற் பொருந்திய அழகைக் கிரகிக்கப்பொ ருந்தி இடங்கொண்டாற்போல, பிரகாசமிக்க காதுகளில் அன்றலர்ந்த நீலமலர்களை யணிந்தார்கள். எ - று.

கண்களாகிய சகோரங்கள் முகமாகிய சந்திரனிடத் தமுதுண்ண விருந்தன வென்றும், கண்களாகிய நீலோற்பலத்தினழகைக் கிரகிக்க நீலோற்பலமலர்கள் செவி யிலிருந்துகொண்டிருந்தனவென்றுங் கூறினர். (௩௩௨)

தந்தைதாய் வளர்த்த வென்னச் சார்ந்துவாழ் தூவி யன்ன
மந்தணங் காதிற் கூற மருங்கடுத் திருப்ப தேபோற்
கொந்தொளி மணிகால் யாத்துக் குயிற்றிய வன்னக் கொப்புக்
கந்தமென் குழலி னார்மேற் காதுறத் தூக்கி னாரே.

(இ - ள்.) தந்தைதாயர்போலவும், (அம்மங்கையர்) வளர்த்த நெருங்கியவாழும் தூவியையுடைய அன்னப்பறவைகள் செவியினிடத்தில் இரகசியம்பேச இருபுறமுஞ் சமீபித்திருந்தனபோலவும், நெருங்கிய ஒளியைச்சிந்தும் இரத்தினங்களாற் கட்டப்பட்டுள்ள வன்னக்கொப்புகளை மணமமைந்த மெல்லிய கூந்தலையுடைய அம்மங்கையர் காதிற்பொருந்த அணிந்தார்கள். எ - று.

மந்தணம் - இரகசியம். கால்யாத்து - இதில் கால் உபசர்க்கம். (கஙங)

ஒளிவளர் முகத்தை நோக்கி யொள்ளிய திங்க ளென்று
களிபொடு முரோகணி போபாற் காதலி னடுத்த தேபோற்
குளிர்மணி முத்திற் செய்த கோலமா மணியை யந்த
வளர்செவி நாப்பண் வைகுமு வயினுறத் திருத்தி னாரே.

(இ - ள்.) ஒளிவளர்கின்ற (அம்மங்கையர்) முகத்தைக்கண்டு பிரகாசம்பொருந்திய (பூரண) சந்திரனென்று கருதிக் களிப்புடன் உரோகணி நக்ஷத்திரமானது ஒருபக்கலில் ஆசையோடு வந்திருந்தாற்போல, குளிர்ச்சிவாய்ந்த முத்துமணியாற் செய்த அழகமைந்த கன்னப்பூவை அந்த வளர்கின்ற காதுகளின் மத்தியில் அமர்த்துமிடத்திற் பொருந்த அணிந்தார்கள். எ - று.

இச்செய்யுளில் கன்னப்பூவை உரோகணியாக உவமித்தார். கன்னப்பூ - கர்ணப்பூவென்றும் வழங்கும். (கஙச)

மதுவுமிழ் கமல மென்ன மலர்ந்தமிர் தொழுக்குஞ் சீத
விதுவெனக் குளிர்ந்து நமபோல் வெயிலொளி பரப்பா நின்ற
திருமுக மென்று வெய்யோ னிறைஞ்சவந் தடுத்த தேபோற்
பதுமரா கத்திற் செய்த பைங்குழைத் தோடு சேர்த்தார்.

(இ - ள்.) இம்மங்கையர் முகங்கள் தேனைச்சொரியுந் தாமரைமலர்போல மலர்ந்து, அமுதகிரணங்களைச் சிந்துஞ் சந்திரன்போலக் குளிர்ச்சியுற்று, நம்மைப்போல வெயிலொளியை வீசாநின்றது என்று (மதித்து) வெப்பமாகிய கிரணங்களையுடைய சூரியன் வணங்கும்படி வந்திருந்தாற்போல, பதுமராகத்தாலியற்றிய பசிய தோடுகளை யணிந்தார்கள். எ - று.

குழை - தோடு - ஒரு பொருட்கிளவிகள். (கஙரு)

பூவிரி யாத பாளை பொதிந்தபைங் கமுகின் வண்மை
மேவிய கண்டங் காண்போர் விழிகளா லூறெய் தாமைப்
பாவிய காப்பே யென்னப் பல்கதிர் மணியிற் செய்த
மாவியல் வனப்பின் கட்டு வடத்தினை வனைதல் செய்தார்.

(இ - ள்.) மலர்கள் விரியாத பாளைகள் பொதிந்த பசிய கமுகமரத்தின் வண்மையைப்பொருந்திய கழுத்து, தன்னைப் பார்ப்பவர்கள் கண்களால் துன்படையாமைக்

காகச்செய்த காப்பினைப்போல, பல கிரணங்களையுடைய இரத்தினத்தாற் செய்த சிறந்த அழகினை யியல்பாகவுடைய கட்டுவடத்தை (அக்கழுத்தில்) அணிந்தார்கள். எ - று.

பூவிரியாத பாளைபொதிந்த பைங்கமுகு - கன்னிக்கமுகு. விழிபூறு - கண்ணெச்சில்; திருட்டிதோடம். காப்பு - காவல். (கசக)

மன்றலின் மகிழ்வாற் கொங்கை வாரநதந்தோள் வீங்கின் வையத்
தொன்றிட மின்றே மென்றே யுறுதலை யியற்று வார்போற்
றுன்றொளி மூலக்கச் சார்த்துத் தோளிலங் கதங்கண் முன்கைக்
கனறுவார் விரலி னாழி கவினசெய்வ பலவுஞ் சேர்த்தார்.

(இ - ள்.) திருமணக்களிப்பால், கொங்கைகளும் நீண்டதோள்களும் பூரிக்குமாயின் பூமியிற்பொருந்திய இடமில்லையாமெனறே பொருந்திய தடையைச்செய்பவர்களைப்போல, ஒளிபொருந்திய மூலகளிற் கச்சினையிறுக்கி, தோள்களில் வாகுவலயங்களையும், முன்கையிற்பொருந்திய நீண்டவிரல்களில் மோதிரங்களையும், அழகுசெய்வனவாகிய பலவற்றையு மணிந்தார்கள். எ - று. (கசஎ)

பெருங்களி தருங்கொங் கைக்குப் பெருஞ்சிறப் பளிப்பார் போல
மருங்கெலாங் கிரண மவீசு மாணிக்கம பவள முத்துத்
தருங்கதிர் வயிரங் கோமே தகமுதற் கோதத கோவை
யொருங்குபே ரணிபூ மாலை யொடமழ கெறிபபப் பூண்டார்.

(இ - ள்.) பெருங்களிப்பைக் கொடுக்குந் தனங்களுக்குப் பெருஞ்சிறப்பைச் செய்பவர்கள்போல, பக்கங்களிலெல்லாம் ஒளியைச்சிந்தும் மாணிக்கம் பவளம் முத்து கிரணங்களையுடைய வச்சிரம் கோமேதமுதலிய இரதநினங்களைக் கோத்துள்ள கோவையாகிய பெரிய ஆபரணத்தையும் மலர்மாலையையும் அழகுமிகும்படி அணிந்தார்கள். எ - று. (கசஅ)

நதம்பெரு நதியிற் கொங்கை நகைமணி வடங்க டாழ
நிதமபமா கடற்குக காசு நிருமிபபார் போலப் பற்பல
விதம்படத் தெரிந்து கோதத விரிசிகை கலாப மாதி
யிதம்பட முறையிற் சூழ்ந்தா ரினவண்டிற் புலம்ப மாதோ.

(இ - ள்.) கொங்கையாகிய குவடுகளினின்றும் நதம்போலவும் நதிபோலவும் பிரகாசிக்கின்ற நவரத்தினமாலைகள் வீழ்கின்ற நிதம்பமாகிய பெரியகடலுக்கு நாணயம் நிர்மிப்பவர்களைப்போல, பலபலவகைப்பட யோசித்துக் கோவைசெய்த விரிசிகை கலாபமுதலியவற்றை நன்மையுண்டாகக் கூட்டமாகிய வண்டுகள்போலொலிக்கவணிந்தார்கள். எ - று.

விரிசிகை - முப்பத்திரண்டு கோவையணி. கலாபம் பதினாறு கோவையணி. கொங்கை - மலைகளும், மாலைகள் நதிநதங்களும், கடிதடம் கடலுமாக வுவமிக்கப்பட்டன. நதம் - புருஷநதியெனப்படும். இது மேற்கிலும் வடக்கிலும் சங்கம முடையது. (கசக)

ஏடுதந் தாங்கா வேத மெட்டுதற் கரிய பாதம்
பீடுக்குச் சிறப்புத் தாங்கள் பிடித்திட்ட வளையா ளம்போற்

பாடகஞ் சதங்கை தண்டை பரிபுரம் பாத சால
மாடகத் திண்முத்த வாழி யலத்தகம் பலவுஞ் சேர்த்தார்.

(இ - ள்.) எழுதாக்கிளவியாகிய வேதமானது எட்டுதற்கரிதாகிய பாதங்களை மனதிற் களிப்பானது அதிகரிக்கத் தாங்கள் எட்டிவிட்டதற்கு அறிகுறியாக, பாடகமும் சதங்கைமாலையும் தண்டையும் கிண்கிணியும் காலணியும் பொன்னாற் செய்த மோதிரமும் செம்பஞ்சுக்குழம்பும் பிறவும் அணிந்தார்கள். எ - று.

எடகந் தாங்காவேதம் எட்டில் எழுதியிராத வேதமென்பது. இது பரம்பரையாக வுபதேசக் கிரமமாக ஓதுவிக்க வழங்கலினைக. இதுபற்றியே எழுதாக்கிளவி யெனப்படும். (௧௫௦)

மெல்லிழை யாடை யொன்று விரித்ததனை தொடுத்துத் தோண்மேற்
புல்லுற விசைத்தா ராடை புலவியும பொலங்க லங்க
ளெல்லொளி விரித்த வெம்மை யேற்ற நு ளிவரோ ஞெரிற்
சொல்லுருக் கொளினூ தாழா தொல்லிய லென்ப போன்றே.

(இ - ள்.) ஆடையணிந்தும் அழகிய ஆபரணங்கள சூரியகாந்தியை விரிக்கும்படி, எம்மையணிந்த இவர்கள பிறைப்போலச் சொலலத்தகக உருவங்கொண்டிருந்தாலும், பழைமையாகிய இயற்கையழகிற்குனே குறையமாட்டாதகளென்று சொல்லுவோர்போல, மெலலிய இழைகளாலாகிய ஆடையொனறனை இடையிலிருந்து தோளின்மேற் பொருந்தக் கட்டினாகள். எ - று.

மெல்லிழையாடை என்றது மெல்லிய இழைகளால நெசவுசெய்த நுண்ணிய வஸ்திரம். (௧௫௧)

திருமக ளதிதி போகந் திகழுயி ராணி மூவர்
பொருவிலசித் திக்கும் விண்ணோர் புகழுன சூயை கற்பிற்
பெருமித சாலி கீர்த்திப் பிறங்கிய விரதி மூவர்
மருவுபுத திக்கு மிங்ஙன் மன்றலங் கவின்செய் தாரால்.

(இ - ள்.) இவ்வகையாக, இலக்குமி அதிதி போகங்களை நுகரும் இந்திராணியென்னு மங்கையர் மூவர்களுஞ் சமானமில்லாத சித்தியம்மையாருக்கும், தேவர்கள் புகழும் அநசூயை கற்பின் பெருமிதமுடைய சாலி கீர்த்திவிளங்கிய இரதி என்னும் மாதர்கள் மூவரும் பொருந்திய புத்தியம்மையாருக்கும் அழகிய திருமணக்கோலஞ் செய்தார்கள். எ - று.

சாலி - அருந்ததி. திருமகள் - இலக்குமி. அதிதி - காசிபர் மனைவியரு ளொருத்தி. இந்திராணி - இந்திரன் மனைவி. அநசூயை - அத்திரிமுனிவர் பாரியை. சாலி - வசிஷ்ட பத்தினி. இரதி - மன்மதன் தேவி. (௧௫௨)

தண்ணருட் கடைக்க ணோக்கிச சதாசிவப் பெருமா னோடு
நண்ணிய மனோன்ம ணிப்பேர் நங்கைநன் றேவப் பட்டுப்
பண்ணுமுற் றவத்தா னுங்கள் பணிவிடை புரிந்தாம் யாமென்
றெண்ணிய கமலை யாதி யறுவரு மிறைஞ்சி னூரே.

(இ - ள்.) குளிர்ந்த கிருபைதங்கிய திருக்கடைக்கணோக்கஞ்செய்து சதாசிவப்பெருமானுடன் பொருந்திய மனோன்மணியென்னும் பெயருடைய உமாதேவி

யாரால் நன்றாகக் கட்டளைசெய்யப்பட்டு, யாங்கள் செய்த சன்மார்க்கதவத்தினால் உங்களுடைய ஊழியத்தைச் செய்தோமென்று, எண்ணத்தக்க திருமகள் முதலிய ஆறு மாதர்களும் (அச்சித்திபுத்திகளைப்) பணிந்தார்கள். எ - று.

மநோன்மணியை மநோன்மனியென்பதும் வழக்கு. இஃது உன்மனையென்னுஞ் சத்தியாம். கமலை - கமலத்தில் வசிப்போள். (௧௪௩)

ஆங்கவ ரோடு விண்ணி னணங்கினர் பலரு நீங்காப்
பாங்கியர் பலரு மேனைப் பலபரி சனமுஞ் சூழ
வோங்கவெண் கவிகை பிச்ச மொண்கொடி யியமி யம்பத்
தீங்கறு நங்கை மார்க டிருமணக் கோலஞ் சென்றார்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது அம்மங்கையருடன் ஆகாயத்தில் வசிக்குந் தேவமாதர்கள் அநேகரும், பிரியாத பாங்கிப்பெண்கள் அநேகரும், பல்வகைப்பட்ட பிற பரிசனங்களும் புடைசூழ்ந்து வரும்படி, வெண்கொற்றக்குடைகளும், மயிற்புஞ்சங்களும், ஒளிபொருந்திய கொடிகளும் உயரவும், (பலவகை) வாத்தியங்கள் முழங்கவும், குற்றமற்ற சித்திபுத்தி தேவிகள் திருமணக்கோலஞ்சென்றார்கள். எ - று. (௧௪௪)

புனிதமென் மடவார் வீதிப் போதலு மாசா னாகி
முனிவலங் குராமுன் னான முறையெலாந் தொடுத்துச் செய்த
சனகன்மண் டபத்துட் புக்குத் தருப்பைவெண் பொரியு மற்றை
யினியபல் பொருளு மீட்டி யெல்லைபார்த் திருந்தா னன்றே.

(இ - ள்.) பரிசுத்தமாகிய மெல்லிய சித்திபுத்திகள் (திருமணக்கோலமாக) திருவீதியில் எழுந்தருளவும், மூளை முதலிய பொருள்களையெல்லாம் முறைப்படி சேகரித்துவைத்த ஆசிரியனாகிய சனகமுனிவன் திருமணமண்டபத்திற் பிரவேசித்து, தருப்பையும், வெள்ளிய பொரியும், இனிமையாகிய மற்றைப் பலபொருள்களுஞ் சேர்த்து, திருமுகூர்த்தகாலத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தனன். எ - று.

புக்கு - இறந்தகால வினையெச்சம். புகு - பகுதி. பகுதி யொற்றிரட்டி இறந்தகாலங்காட்டியது. புகுந்து என்பது பொருள். எல்லை - சமயம். (௧௪௫)

ஒருவரை யொருவ ரொப்ப தன்றிவே றொருவ ரொவ்வா
விருவரும் வீதி சூழ்போந் தெய்திமண் டபத்து நாப்பட்
குருமணித் தவிசின் வைகுங் கோமளக் கணேசர் பாங்கிற்
றருவிரு புடைசேர் காம வல்லியிற் றங்கி னாரே.

(இ - ள்.) (தம்முள்) ஒருவரையொருவர் ஒத்திருத்தலன்றி வேறொருவர் ஒப்பாகாத அவ்விரு கன்னியரும் திருவீதியைப் பிரதக்கணஞ்செய்து திருமணமண்டபத்தில் வந்து, அதனிடையே நிறமமைந்த இரத்தினபீடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் அழகிய கணேசமூர்த்தியினருகில், கற்பகத்தருவின் இருபுறத்திலுஞ் சேர்ந்துள்ள காமவல்லியைப்போலப் பொருந்தினார்கள். எ - று.

காமவல்லி - இஃதோர் படர் கொடி. கற்பகத்தருவின்மேற்படர்வது. (௧௪௬)

மண்ணிடை வழுக்கி வீழ்ந்த வானவர் மீட்டுந் தாம்வாழ்
விண்ணிடை புகுந்தா லென்ன வியோகத்தான் மெலிந்த நீலக்

கன்னியர் கணேசர் பாங்கிற் கலத்தலும் விளர்த்த பண்டை
வண்ணமும் வேறு தாகி வடிவெலா மலிந்தா ரன்றே.

(இ - ள்) பூமியின் மேலே நழுவிவிழுந்த தேவர்கள் தாம் வாழ்கின்ற தேவ லோகத்திலே மீளவுஞ் சென்றாற்போல, பிரிதலால் மெலிவுற்ற நீலோற்பலமலர்போன்ற திருவிழிகளையுடைய சித்திபுத்திகள் விநாயகக்கடவுள் பக்கலிற் (பண்டுபோற்) கலக்கவும், வெளுத்த பழய வடிவமும் வேறுபட்டு உருவமுழுவதுஞ் சிறந்துவிளங்கினார்கள். எ - று. (௪௩௮)

அங்கவா கமத்தி னாற்றற் ஆத்தவச் சனக னென்போன்
சங்கற்பம் புரிந்து புண்ணி யாகமுந் தனையச் செய்திட்
டங்குறு பொருள்க டூய்மை யாக்கியா ரணமு ழங்க
மங்கல வுருவி னற்கு மதுபருக் கத்தை நல்கி.

(இ - ள்.) பரிசுத்தமான ஆகமவழியாற் புனிதமான தவத்தையுடைய சனக முனிவனென்போன் சங்கற்பஞ்செய்து, புண்ணியாஹவாசனமும் விசேடமாகச் செய்து, அவ்விடத்துள்ள பண்டங்களைப் புனிதமாக்கி, வேதமுழக்கத்துடன் மங்கல சொரூபியாகிய விநாயகப்பெருமானுக்கு மதுபர்க்கத்தைக் கொடுத்து எ - று

மதுபர்க்கமாவது - பழங்களைத் தேன் முதலியவற்றுடன் கலந்துகொடுப்பது.

பாத்திய மாதி மூன்றும் பன்னுமந் திரத்தோ டீந்து
பூத்தொகு குழலி னார்க்குப் பூந்துகில் கலன்க ளலகிச்
சாத்தின னணியச் செய்து தகவெனை நோக்கி நின்று
னேத்தினர் முனிவ ரெல்லா வியங்களு மியம்பா நின்ற.

(இ - ள்.) சொல்லுகின்ற மந்திரபூர்வமாக, பாத்திய முதலிய மூன்றனையுந் தந்து, மலர்கள் மிக்கு விளங்கும் கூந்தலையுடைய சித்திபுத்திகளுக்கு அழகிய (கூறையும்) ஆபரணங்களுமளித்து (அவற்றை) அணிந்துகொள்ளும்படி கூறி அணிவித்து, தகுதியாக என்னை நோக்கி நின்றனன். எல்லா முனிவர்களுந் துதித்தார்கள். வாத்தியங்களு முழங்காநின்றன. எ - று.

பாத்திய முதலிய மூன்று—அர்க்கியம் - பாத்தியம் - ஆசமனீயம். (௪௩௯)

அனாதியே யடிமை யான வாவியு முடைமை யான
மனாதியும் பொருளும் பின்னர் வரதன்பால வழங்கு மாபோ
லனாதியே நீங்காச சத்தி யாகிய கன்னி மாரைப் *
பினாதிபா னீரிற் றொன்மை பேசபு கொடுத்திட் டேனால்.

(இ - ள்.) அநாதியாகவே அடிமையாயுள்ள உயிரும், உடைமையாகிய மனமுதலியனவும் [உடலும்] பொருளும், பிற்காலத்தில், சிரேட்டனாகிய விநாயகப்பெருமானிடங் கொடுக்கு முறைமைபோல, அநாதியாகவே பிரியாத சத்திகளாகிய சித்திபுத்தி தேவிகளை மீண்டும் இறைவராகிய விநாயகக்கடவுளுக்கு நீரினால், பழமையைப் பேசிக்கொண்டு கொடுத்திட்டேன். எ - று. (௪௪௦)

மடுப்பரும் பொருள்க ளெல்லாம் வயக்குநல் வினைகட் கேற்பக்
கொடுப்பவன் றானு வேற்குங் கோளின வுயிர்க ளாக

வதிப்பதிற் பிறழ்ந்து பெண்க ளளிப்பவ னாக்கி யென்னைத்
தொடுப்புறு விழைவி னேற்குந் தொழின்மையைத் தானுற் றானால்

(இ - ள்.) அநுபவித்தற்கரிய பொருள்களையெல்லாம், செய்கின்ற நல்வினை கட்கேற்றபடி கொடுப்பவர் தாமேயாகிய விநாயகக்கடவுள், தம்பாலேற்கும் சேவகனாக வடைவதிற் பிறழ்வுற்று, அடியேனைப் பெண்கள் கொடுப்பவனாகச்செய்து பொருந்திய ஆசையுடன் பெறுகின்ற தொழிற்றன்மையை யடைந்தனர். எ - று. (௧௱௭)

பாகடை சிறார்கள் கையிற் பரிபயித்து வாயின் வவ்வி
யோகைசெய் குரவர் போல வொண்டொடி மாரை யென்பா
லீகவென் றேற்று சால விரங்கியன் றெனையு மாண்ட
வேகன தருளை யாரே யிற்றெனக் கிளக்கு நீரார்.

(இ - ள்.) தாம்பூலத்தைச் சிறுவர்கள் கையிற் கொள்ளச்செய்து வாயினாற் கிரகித்துச் சந்தோடிக்கும் பெற்றோரைப்போல, ஒள்ளிய வளையலையணிந்த சித்தி புத்தி தேவிகளை யென்னிடமிருந்து கொடுக்கவென்று யாசித்து, மிகுதியும் மன மிரங்கி அக்காலத்தில் என்னையு மடிமைகொண்ட ஏகநாயகனாகிய கணேசமூர்த்தியி னுடைய திருவருளை யெவர் தாம் இத்தன்மைத்தெனக் கூறவல்லவர்கள்? எ - று.

உலகவர் பொருள்க ளாதி யுதவலு மவற்றை யேற்றுப்
பலமிறை வழங்கு மாறும் பார்க்கினவ் வாறே யாகு
மலர்புகழ் வியாத நாத னருளையா ணவத்தி னீங்கு
நலவர்க ளறியி னல்லா னவையின ரறிவா கொல்லோ.

(இ - ள்.) உலகினர் (தமது) பொருண் முதலியவற்றை (இறைவனுக்கு) விநி யோகித்தலும், இறைவன் அவற்றைப் பெற்றுக்கொண்டு (அவர்கட்கு அவற்றின்) பலங் களைக் கொடுக்கும் வகையும் பார்க்குமிடத்தில் அவ்வகையேயாகும். பரந்த கீர்த்தி யையுடைய வியாசமுனிவனே! கணேசப்பெருமானுடைய திருவருளை ஆணவமலத்தி னின்றகன்ற நல்லவர்கள் அறிந்தாலல்லாமல் (மலசம்பந்தமாகிய) குற்றமுடையவர்கள் அறிவார்களோ? (அறியமாட்டார்கள்) எ - று. (௧௱௯)

நீரொடுங் கன்னி மாரை நிருமல னேற்ற பின்னை
காரொடு நெகிழ்ந்த சிந்தை நற்றவச் சனக னென்போன்
சீரொடு குண்ட மாதி திகழ்தரு சுத்தி செய்தங்
கேரொடுந் தெய்வச் செந்தீ யெழுதர வோமஞ் செய்தான்.

(இ - ள்.) (தாரையாயொழுக்கிய) நீருடன் சித்திபுத்திகளாகிய கன்னிகை களை மலரகிதராகிய விநாயகக்கடவுள் பெற்றுக்கொண்டபிறகு, அன்புடன் கசிந்த மனத்தையுடைய நல்ல தவஞ்செய்த சனகமுனிவன், சிறப்புடன் ஓமகுண்ட முதலிய வற்றை விளங்கத்தக்க சுத்திசெய்து, அழகுடனே தெய்வத்தன்மையுடைய செவ்விய அக்கினியானது அதிகரித்தெழும்படி ஓமஞ்செய்தனன். எ - று. (௧௱௰)

விம்மொளிக் கலன்க ளார்ப்ப விநாயக னெழுந்து மாதர்
தம்மடி தூக்கித் தூக்கித் தலத்தினிட் டேகி யீற்றி
னம்மியி னிருத்தி மீண்டங் காகுதி வளர்த்துச் சென்று
மும்முறை பொரிகள் வீழ முனியிட வட்டு வித்தான்.

(இ - ள்.) பேரொளியையுடைய ஆபரணங்களொலிக்க, விநாயகக்கடவுள் எழுந்திருந்து, சித்திபுத்திகளாகிய மனைவிமார்களுடைய திருவடியை யெடுத்தெடுத்துப் பூமியில் வைத்துச் சென்று, இறுதியில் அம்மியின்மேல் வைத்து, பின்னர் ஓமஞ் செய்து சென்று, வீணைமுனிவனாகிய நாரதமுனிவன் மூன்றுதரம் பொரிகளையிட, தீயிற் சொரிந்தனர். எ - று. (க௫௫)

எரிவலஞ் சூழ்ந்து பீடத் திருந்துபின் னாங்குச் செய்தற்
குரியன பலவு முற்ற வொய்யென வெழுந்து தாதை
விரிமலர்ப் பதத்திற் றாழ்ந்து விமலையை வணங்கி நின்றான்
கரியவாட் டடங்கட் செவ்வாய்க் காதலி மார்க ளோடும்.

(இ - ள்.) அக்கினியைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து பீடத்திலெழுந்தருளியிருந்து, பின்னர் அச்சமயத்திற் செய்தற்குரியனவாகிய பல சடங்குகளையுஞ் செய்துமுடிக்க, விரைந்தெழுந்து (விநாயகக்கடவுள்) கருமைவாய்ந்த வாளபோன்ற பரந்த கண்களையும் சிவந்த வாயையுமுடைய மனைவிமார்களோடும், தந்தையாகிய சிவபெருமானுடைய மலர்ந்த தாமரைமலர்போன்ற திருவடியிற் பணிந்து, (தாயாகிய) பார்வதிதேவியாரையும் பணிந்து நின்றனர். எ - று.

விமலை - மலசம்பந்தமில்லாதவள். (க௫௬)

இருமுது குரவர் பூரித் தெழுபெருங் கருணை நல்கிக்
குருமணித் தவிசின் வைகக் கூறிநா ரணனை நோக்கத்
திருமறு மார்பன் றாழ்ந்து தேவர்கோ னெடுத்து நீட்டப்
பொருவிறும் பூல மாதி முறையினாற் பொற்ப வீந்தன்.

(இ - ள்.) தாய் தந்தையர்களாகிய பார்வதி பரமேசர்கள் மனம்பூரித்துத் தோன்றிய பேரருளைத்தந்து, நிறமமைந்த இரதநினபீடத்திலிருக்கச்செய்து, திருமாலைக் கண்களாற் பார்த்துக் கட்டளையிட, விஷ்ணுமூர்த்தியானவர் (அவர் கருணைக்கு வியந்து) பணிந்து, தேவராசனாகிய இந்திரன எடுத்துக் கைகளால் நீட்ட, ஒப்பில்லாத தாம்பூல முதலியவற்றை முறைப்படி அழகாகக்கொடுத்தனர். எ - று.

திருமறுமார்பன் - திருமகளையும் சிவற்சமென்னும் மறுவையும் பொருந்திய மார்பையுடையவன்; திருமால். (க௫௭)

வத்திரங் கலன்கண் மற்று மல்கிய வனந்த ராதி
யுத்தமத் தலைவ ரான வுருத்திர கணமீ றாகப்
பத்தியின் விண்டு நல்கப் பரமனு ரருளாற் றேவக்
கொத்துறு முனிவர் யார்க்குங் கொடுத்தனர் கற்ப காதி.

(இ - ள்.) ஆடையாபரணங்களையும் பிறவற்றையும், மிகுந்த அனந்தர்முதல் உத்தமத்தலைவர்களாகிய உருத்திரகணமீறாக வரிசையாய் விஷ்ணுமூர்த்தியானவர் கொடுக்க, சிவபெருமானார் தமது திருவருளாற் கற்பகமுதலிய (அரிய) பொருள்களைத் தேவர்களுக்கும் கூட்டமாகிய முனிவர்களுக்கும் மற்றெல்லோருக்குங் கொடுத்தருளினர். எ - று.

அனந்தராதி என்றது அட்டவித்தியேசுரர்களை. (க௫௮)

குறைவறப் பொருள்க ளன்றிக் குறித்தபல் வரமும் யார்க்கு
நிறைதர வருளிச் செய்து நேரிழை யோடு மெண்டோ
ளிறைவனங் ககன்று வேறோ ரிடத்தினி திருந்தா னாக
வறைகழற் பெருமான் வீதி யடுத்திடும் விழாமேல் கொண்டான்.

(இ - ள்.) குறைவின்றிப் பொருள்களேயல்லாமல் விரும்பிய பல வரங்களையும் எல்லோருக்கும் (மனமானது) நிறையும்படி யநுக்கிரகித்து, உமாதேவியாருடன் எட்டுத் திருக்கரங்களையுடைய சிவபெருமானார் அவ்விடத்தினின்று நீங்கி வேறோரிடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கவும், ஒலிக்கின்ற வீரகழலணிந்த விநாயகக்கடவுள் திருவீதியிற் செல்லும் திருப்பவனி விழவை மேற்கொண்டனர். எ - று. (க0௯)

வே று.

அருப்பு மாமுலைத் தேவிய ரணிமணிச சிவிகை
விருப்பி னேறினர் விநாயகப் பண்ணவ னெழுந்து
மருப்பி ராயிர மேநதயி ராவண மென்னுமப்
பொருப்பி னேறினன் பொழிந்தன ரமரர் பூமாரி.

(இ - ள்.) கோங்கரும்புபோன்ற பெருமைவாய்ந்த முலைகளையுடைய சித்திபுத்தி தேவிகள் அழகிய இரத்தினச்சிவிகையில் அன்புடன் ஆரோகணித்தார்கள். விநாயகக்கடவுள் எழுந்து இரண்டாயிரங் கொம்புகளையுடைய அயிராவணமென்னும் வெள்ளானையில் ஆரோகணித்தனர். தேவர்கள் மலர்மழை சொரிந்தார்கள். எ - று.

அரும்பு - அருப்பு ; இது வலித்தல் விகாரம். பொருப்பு - மலை ; ஈண்டு மலைபோன்ற பேருருவுடையதென்னுங் குறிப்பால் யானையையுணர்த்தியது. (கக0)

அடைநெ டுங்கட லுடைநதென வார்த்தபல் லியமு
மடைய டைத்தென மங்கல வாழ்த்துட னெழுந்த
குடைக வித்தன மிடைநதன கொடிநிரை கவரி
புடையி ரட்டின வசைநதன பொருவிலசாந் தாற்றி.

(இ - ள்.) அடைந்துள்ள நெடிய கடலானது மடைதிறந்தாற்போலப் பல வாத்தியங்களு முழங்கின. (அக்கடலினை) மடையடைத்தாற்போல மங்கலவாழ்த்தொலிகள் உடனே யெழுந்தன. குடைகள் கவித்தன. துவசங்களின் வரிசைகள் நெருங்கின. சாமரைகள் இருபுறங்களிலும் இரட்டின. ஒப்பில்லாத சாந்தாற்றிகள் அசைந்தன. எ - று.

கவரி - கவரிமான்மயிரினாற் செய்தது. சாந்தாற்றி - சாந்துபூசியதை ஈரமுலரச்செய்வது, இதனை விசிறியென்றும், சிவிறியென்றுஞ் சொல்லுவர். (ககக)

கின்ன ரத்திசை யெழுப்பினர் கின்னர ரெதிரே
யன்ன மென்னடை யரம்பைய ராடினர் பிரம்பிற்
றுன்னி ருஞ்சனம் விலக்கினன் றுகளறு நந்தி
யென்னை யாளுடை நாயக னெழுந்தனன் வீதி.

(இ - ள்.) கின்னரர்கள் கின்னரப்பட்சியின் ஓசையை யெழுப்பி (ப்பாடி) னார் (விநாயகக்கடவுளுக்கு) எதிரிலே, அன்னம்போலும் மெல்லிய நடையையுடைய தேவமாதர்கள் நடித்தார்கள். குற்றமற்ற திருநந்திதேவர் (பொற்) பிரம்பினால் நெருங்

டைய பெரிய சனத்தொகுதியை 'விலக்கினர். (இவ்வகைய சிறப்புக்களோடும்) என்னை யாளாகவுடைய விநாயகக்கடவுள் திருவீதியில் திருவுலா வெழுந்தருளினர். எ - று.

கின்னரம் - ஓர்வகைப்பறவை. இது ஆணும் பெண்ணும் பிரிவின்றி வாழு மியற்கைபற்றிக் கின்னர மிதுனமெனச் சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும். இனிமையுடன் பாடும் இயற்கையது. (௧௬௨)

புரக்கு நாயக னாதியோர் போற்றிட மதநீர்
பரக்கு மானனத் தெமபிரான பையப்பயக கடவுங்
கரக்குன் றேகிய வீதியிற் கன்னியர் பலரு
மரக்கு நீர்கொடு முற்றுறச் சுழற்றின ரகன்றூர்.

(இ - ள்) திதிக்கடவுளாகிய திருமால் முதலாயினோர் துதிசெய்ய, மதநீர் பரவச்செய்யும் (யானை) முகத்தையுடைய எமது பெருமானாகிய விநாயகக்கடவுள் மெல்ல மெல்லச் செலுத்தும், கைமமலையாகிய அயிராவணமானது சென்ற திருவீதியி லுள்ள பல கன்னியர்களும் ஆலநீரைக்கொண்டு முற்படச் சுழற்றிச்சென்றார்கள். எ-று.

ஆனனம் - முகம். கரக்குன்று - இது இரண்டாமவேற்றுமை யுருபும் பயனு முடன் றொக்கதொகை, கையையுடைய மலையென விரியும், யானையென்பது பொருள் (௧௬௩)

கன்ன லின்செழுங் கடிகையுங் கதலிமுன் னான
வன்ன மென்கனித் திரள்களு மலர்களும் பொரியு
மின்னொ ளிப்பல மணிகளு மெலலியன மடவார்
முன்னர் வீசினர் வணங்கினர் மோகமுற் றனரா ல்.

(இ - ள்.) மென்மைத்தன்மையையுடைய மாதர்கள் (விநாயகக்கடவுளுக்கு) முன்னதாக, செழிய கருப்புத்துண்டுகளையும், வாழை முதலியனவாகிய அழகிய மெல் லிய பழக்குவியல்களையும், மலர்களையும், பொரியையும், மின்னல்போலும் ஒளியை யுடைய பல இரத்தினங்களையும் வீசிப்பணிந்து மோகங்கொண்டார்கள். எ - று.

வீசினர் - வணங்கினர் என்பன முற்றெச்சங்கள். (௧௬௪)

இந்தக் காளையை யொப்பவ ரில்லையென் றொருத்தி
மந்தக் காலினு லசையிள வல்லியிற் றுவண்டாள்
முந்தக் கேட்டொரு மாதுநான் முயங்குமா நினைந்த
வந்தக் காளைக்கூ றுகநோக் கினைகொலென் றழன்றாள்.

(இ - ள்.) இந்தக்காளையை யொப்பானவர்களிலரென்று கூறி, ஒரு பெண் இளந்தென்றலாலசையும் இளங்கொடிபோலத் துவண்டனள். அதை முற்படக்கேட்ட (வேறு) ஒரு பெண் நான் கூடும்படி கருதிய அந்தக்காளைக்கு ஊறுகப்பார்த்தனையோ? என்று கூறி, (அவள்மீது) கோபங்கொண்டனள். எ - று.

மந்தம் கால் - இளமையாகிய காற்று. வல்லி - கொடி. காளை - இளம்பருவ முடையவன். ஊறு - இடையூறு. (௧௬௫)

இந்து நாயக னணிதலா லணிகள்பே ரழகு
செய்த வாலென வொருத்திமற் றொருத்திநேர் சிறி

யுப்தல் வேண்டுமே லொருத்தனை நினைப்பொழி முன்னே
வெய்து தூதுபோய் நின்றதென் மனமெனவிதித்தாள்.

(இ - ள்.) அழகிய இந்நாயகன் அணிகலால் ஆபரணங்கள் மிக்க அழகினைச் செய்தனவென்று ஒருபெண் மற்றொருபெண்ணை நிரோகோபித்து, நீபிழைக்கவேண்டுமாயின் இவ்வொப்பற்றவனை யெண்ணுதலை யொழிக. (ஏனெனில்) என்மனமானது முன்னரோ விரைந்து (அவனிடத்திற்குச்) தூதுசென்றிருக்கின்றது என்று கட்டளையிட்டனள். எ - று. (௩௬௬)

சித்தி புத்திதந் திருமுக நோக்கிய முலைக
ளத்த னங்கையா லணைக்குமா றருந்தவம் புரிந்தார்
முத்த மென்முலை காளவர் முலையினென் முகமபார்த்
தொத்தது மென்பயன் றவமிலை மென்றன ளொருத்தி.

(இ - ள்.) சித்திபுத்திதேவிகள் தம்முடைய திருமுகத்தைப் பார்த்துள்ள முலைகளை இப்புனிதமானவன் தன்னுடைய அழகிய திருக்கரங்களாற் புல்லுமவகையாக அரியதவத்தைச்செய்தார்கள். முத்துமாலையணிந்த மெல்லியமுலைகளே! அவ்விருவர் முலைகளைப்போல் என் முகத்தைப்பார்த்தும் (அவற்றை) ஒத்திருந்தும் யாது பயன்? நாம் தவமுடையேமல்லேமென்று வேறொருத்தி கூறினள். எ - று.

திருமுக நோக்கிய முலைகள் - அண்ணாந்துள்ள அல்லது மேனோக்கிய கொங்கைகள். முத்தமென்முலைகாள் என்றதை முத்தமணிந்த என் முலைகளேயென்றாவது முத்தமணிந்த மெல்லிய முலைகளேயென்றாவது பதப்பிரிவுசெய்க. முலையினென்றதில் இன் ஐந்தனுருபு ஒப்புப்பொருளது. தவமிலே மென்றது முலையையுந் தன்னையும் உளப்படுத்திக்கூறிய தன்மைப்பன்மை வினைமுற்று (௩௬௭)

அருவி பாய்மதர் விழிகளா லமர்ந்து நோக் கிடந்தோ
றுருவத் தோற்றலி னுயர்மதங் களிற்றின்மேல வருவா
ரொருவ ரோபல ரோவென வொழிதரா வைய
மருவி னுள்கலை சோர்வது மதித்திலா ளொருத்தி.

(இ - ள்.) அருவியாறு பெருகுகின்ற களிப்பெய்திய கண்களாற் பொருந்திப் பார்க்கு மிடங்கடோறும், திருவுருவமானது காணப்படுதலின், உயர்ந்த மதப்பெருக்கையுடைய யானையின்மேலிற் பவனிவருபவர் ஒருவர்தாமோ? பலர்தாமோ? என்று மற்றொருத்தி நீங்காத சந்தேகத்தைப் பொருந்தித் தன் ஆடையானது சோர்தலை மதித்தாளில்லள். எ - று.

காமமயக்குற்றவள் தான் கருதியநாயகனுடைய தோற்றத்தை யெங்கெங்குங் காண்டலின் "அருவிபாய்மதர் ஒருவரோ பலரோ வென வொழிதராவைய மருவினுள்" எனமுறா. (௩௬௮)

தொழுதுநின்றவர் கைகளை தொடியொடுஞ் சிறந்த
கொழுகொம் பின்றியே குழையிளங் கொடியென விறைஞ்சி
யெழுத வில்லவர் நிதம்பமே கலையொடு மிருந்த
விழும மையல்கொண் டடுத்திடு மெல்லியர் குழாத்துள்.

(இ - ள்.) மிக்க காமமயக்கமுற்று (எம்பெருமானை) நெருங்கிய மாதர் கூட்டத்திலே (எம்மிறைவனைப்) பணிந்து நின்றவர்களுடைய கரங்களை வளைகளோடுஞ்

[illegible] விரைவின் [illegible] தளர்கின்ற இடையையுடைய [illegible] எழா [illegible] ஆடைகளோடேயிருந்தன. எ-று. (கசு[illegible])

அணைவன மார்பகம் மணக்குமாட் டாதகைத் துணையி
னன்னிமேல் [illegible] கைவளை நழுவின சிலர்க்கு
வன்னவர் குழன் மனநெகிழ்ந் தமைதெரிப் பதுபோற்
[illegible] யாப்பினிற் றீர்ந்தற நெகிழ்ந்தன சிலர்க்கு.

(இ - ள்.) விநாயகக்கடவுளுடைய திருமார்பினைத் தழுவமாட்டாதசைகளிற் பொருந்தியிரோமென்று சிலர்க்குப் பிரகாசிகின்ற கைவளைகள் நழுவின. சிலர்க்கு அழகிய நெடிய கூந்தல்கள், அவர்கள் மனமுருகினமையை விளக்குவதுபோல வலிய கட்டுதலினின்றும் விலகி மிகவுஞ் சோர்ந்தன. எ - று (கஎ0)

ஆடி னார்சில ரபினயத் தாலகந் தெரித்துப்
பாடி னார்சிலர் பரிவொடு குறிஞ்சிப்பண் ணமைத்து
நீடி னார்சிலர் நிமலனைக் கூடுபா வனையி
னூடி னார்சில ருன்னிய பாவனைக் கலப்பின்.

(இ - ள்.) சிலமாதர்கள் (காமவெறியால் தம்மைமறந்து) ஆடினார்கள். அபி நயமுறையுடன் தம்முடைய மனக்கருத்தை வெளியிட்டுச் சில பெண்கள் பாடினார்கள். அன்புடன் குறிஞ்சிப்பண்பொருந்திச சிலநங்கையர்கள் நிலைத்தார்கள். எண்ணத் தக்க பாவனைப்புணர்ச்சியாற் சில பெண்கள் (இறைவனைப்) புணர்கின்றபாவனையாக ஊடல்கொண்டார்கள். எ - று.

காமமேலீட்டினால் அவர்கள் செய்வனதெரியாது ஆடலபாடல் முதலியவற் றைச் செய்தார்களென்பது கருத்து. (கஎக)

இனைய வாறுபன் மாதரு மேத்தினர் மயங்க
வினையெ லாநதபு வித்தகன் விரைமத சலத்தா
னனையு மாமுகத தொருத்தலை நலத்தக வுநதிப்
புனையும் வீதிகள் வலம்வந்து கோயிலுட் புகுநதான.

(இ - ள்.) இவ்வகையாகப் பலமங்கையர்களுந் துதிசெய்து (காம) மயக்குறுய் [illegible] வினைச்சம்பந்த முழுவதையுமழிக்கும் ஞானசொரூபியாகிய கணேசபெருமான் [illegible] மந்த மதப்பெருககிருலே நனைகின்ற பெரிய முகத்தையுடைய அயிராவண மென்னும் வெள்ளானையை நன்மைபெறச் செலுததி, அலங்கரித்திருக்குந் திருவீதி [illegible] வலமாக (ப்பவனி)வந்து திருக்கோயிலினுள்ளே பிரவேசிததனர். எ-று. (கஎஉ)

கருவுந் தேனுவுஞ் சங்கமுந் தாமரை நிதியுந்
திருவி னீடுசிந் தாமணித் திரள்களும் வெவ்வே
[illegible]ருவு தாங்கின் றுவரவ ருவக்குமா விருநது
[illegible] மாமழை போன்மெனப் பண்பொடும் பகாநத.

[illegible] (இ - ள்.) கற்பகத்தருவும், காமதேனுவும், சங்கநிதியும், பதுமநிதியும், செல் [illegible] சிந்தாமணியுமாகிய (இவற்றின்) திரள்களும் பலபலவடிவங்களையெடுத்தன் [illegible] பெரியும் பெருமழைபோலுமென்று சொல்ல, அவரவர்கள் களிப்பெய்து [illegible]

வரைந்த நாடொறு மன்றன்மங் கலவினை சாலப்
புரிந்து சாறுமுற் றியவழி நாட்பொல னதனிற்
றெரிந்த பூணிழை மாதொடுஞ் சிவபிரா னிருப்ப
வரந்தை தீர்தர வனைவரு மடுத்திறைஞ் சினரால்.

(இ - ள்.) அளவிட்ட தினங்கடோறும் திருமணத்தின் மங்கலச்சடங்குகளை மிகுதியாகச்செய்து மகோற்சவமுடிந்த மற்றையதினத்தில், அழகிய பீடத்திற் சிறந்த ஆபரணங்களை யணிந்த உமாதேவியாருடன சிவபெருமானார் எழுந்தருளியிருக்க, துன்பமகலும்படி எல்லோரும் ஒருங்குசேர்ந்து வணங்கினார்கள். எ - று.

சாறு - திருவிழா. நன்மெத்திருமணம். (௧௭௪)

மாயன் மாதிரத் தலைவர்கள் பதினொரு மூவர்
மேய சாரணர் கின்னரர் மேதகு சித்தர்
தூய மாதவா தொல்புவி யரசர்க ளெவரு
மேயு மாறருள் கொண்டுதம் முலகமெய் தினரால்.

(இ - ள்) திருமால் - அட்டதிக்குப்பாலர்கள் - முப்பத்துமூன்று தேவகணத்தினர் - பொருந்திய சாரணர்கள் - கின்னரர்கள் - மேம்பாடுடைய சித்தர்கள் - புனிதமாகிய பெருந்தவசிகள் - பழமையாகிய பூலோக மன்னர்கள - முதலிய வெல்லோரும் (சிவபெருமானுடைய) திருவருளைப் பொருந்துமாறு கொண்டு தங்கடங்களுலகங்களை யடைந்தார்கள். எ - று

பதினொருமூவரென்றது முப்பத்துமூவர் அவர்கள் ஆதித்தர் பன்னிருவர்; அச்சுவினிகள இருவர், உருத்திரா பதினொருவர், வசுக்கள் எண்மரென்க. (௧௭௫)

கந்த ராதிமுன வுடன்வருங் காரண ரெவரு
மைந்த ராகிய கணேசரு மணமக ளிர்களுந
கொந்து லாமலாக் குழன்மனோன் மணியொடுஞ் சூழ
வெந்தை யாரெழுந் தருளினு ரிருங்கயிலாயம.

(இ - ள.) (இளைய பிள்ளையாராகிய) முருகக்கடவுள் முதலாக முன்னே உடன்வந்த முக்கியமானவர்கள யாவரும், (மூத்த) பிள்ளையாராகிய கணேசப்பெருமானும், (சித்தி புத்திகளாகிய) திருமணப்பெணகளும, மலர்க்கொத்தமைந்த கூந்தலையுடைய உமாதேவியாரும உடனசூழ்ந்துவர, எமது தந்தையாராகிய சிவபெருமானார் திருக்கயிலாயகிரிக் கெழுந்தருளினர். எ - று. (௧௭௬)

அங்கு வீற்றிருந் தைம்முக ரைந்தொழில புரிய
வெங்க ளையக ளுகிய வேரம்ப னிருபாற்
றங்கு மாதரா ரோடுதன் னுலகினை யடுத்துப்
பொங்கு காதலி னளவளாய்ப் போகமுற் றிருந்தான்.

(இ - ள்.) ஐந்து திருமுகங்களையுடைய சிவபெருமானார் அக்கைலாயகிரியி லெழுந்தருளியிருந்து பஞ்சகிருத்தியங்களைச்செய்ய, எங்கள் தலைவராகிய விநாயகக் கடவுள் இருபுறங்களிற் பொருந்திய சித்தி புத்தி தேவியருடன் தமதுலகினையடைந்து, அதிகரிக்கின்ற ஆசையுடன் அளவளாவி இன்பமுற்றிருந்தனர். எ - று.

ஐம்முகன்—ஈசானம் தற்புருடம் அகோரம் வாமதேவம் சத்தியோசாதமென்னும் ஐந்து திருமுகங்களையுடையவன். ஐந்தொழில்—சிருட்டி திதி சங்காரம் திரோபவம் அநுக்கிரகமென்பன. (௧௭௭)

அன்று மன்றலி னுடனிருந் துய்ந்தன னதனை
யின்று சொல்லியு முய்ந்தன னெனவியா தனுக்கு
மன்றன் மென்மலர் வாழ்க்கையான் வருத்தன னென்று
நன்று ரைத்தனன் பிருகுமா தவனரா திபற்கு.

(இ - ள்.) அக்காலத்தில், திருமணத்திலுடனிருந் துச்சிவித்தேன். அதனையிப்பொழுது (உனக்குச்) சொல்லியும் உச்சிவிதமேனென்று, வியாசமுனிவனுக்கு மணம்பொருந்திய மெல்லிய தாமரைமலரில் வாழ்க்கையுடைய பிரமதேவன் கூறினனென்று, சிறந்த பிருகுமுனிவர் சோமகாந்தமன்னவனுக்கு நன்றாக(எடுத்து)க் கூறியருளினர். எ - று. (௧௭௮)

சித்தி புத்திக டிருமணஞ் செப்பினும் வியாத
பைத்த பன்னகப பள்ளியான் கணேசனைப் பரவி
மெத்து வண்டிறன மதுகயி டவருயிர் வீத்த
வத்தி றத்தினைக் கேளென வறைகுவன் மலரோன்.

(இ - ள்.) வியாதமுனிவனே! சித்தி புத்தி தேவிகளது திருமணவிபவத்தையெடுத்துச் சொன்னோம். (இனி) படத்தையுடைய ஆதிசேடனைச் சயனமாகவுடைய திருமால் விநாயகக்கடவுளைத் துதிசெய்து, மிக்க வண்மைதங்கிய வலியமைந்த மதுகயிடவர்களென்னு மசுரர்களை யுயிர்போக்கிய அத்திறத்தையுங் கேட்பாயாகவென்று பிரமதேவன் கூறலாயினன். எ - று. (௧௭௯)

திருமணப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௧௨௫.

விஷ்டு சடக்கரமனுட்டித்தபடலம்.

பண்டொரு காலந் தன்னிற் பாற்கட லரவப் பள்ளி
விண்டுகண் டுயிலுமு போதவ் விண்டுவின் காதி னின்று
மண்டிய மதுகை சான்ற மதுகயி டவர்க ளென்ன
வண்டர்க ளிடக்க ணுட வசுரர்க டோன்றி னாரே.

(இ - ள்.) முன்னொருகாலத்திலே, திருப்பாற்கடலிற் சேஷசயனத்திலே திருமால் (யோக) நித்திரை புரிகையில், அத்திருமாலின் காதுக்குறும்பியிலிருந்து நெருங்கிய வலிமை மிக்க மதுகயிடவர்களென்று, தேவர்களிடக்கண்களாகும்படி இராக்கதர்கள் பிறந்தார்கள். எ - று.

இடக்கண்ணுதல் துர்சகுனமாதலின் மதுகயிடவர்கள் தோன்றியபோது அமரர்க்கு அஃதாடிற்றென்பார் "அண்டர்களிடக்கணுட" என்றார். (௧)

வேறு

வெருக்கு விழியு மிடிக்குரலும் வெருக்கொ ளுருவும் பிறையெயிறுந்
திருக்கி விடுத்த முகமயிருஞ் செங்குஞ் சியுநன் றுடையவராய்த்
தருக்கி யுறங்கு நெடுமாயன் றனையு நிந்தித் தருந்தவத்தி
லிருக்கு முனிவர் பெரியவர்க ளெல்லார் தமையு மவமதித்தார்.

(இ - ள்.) பூனையின் கண்போன்ற கண்களும், இடியொலிபோன்ற குரலும், (கண்டோர்) அச்சங்கொள்ளத்தக்க தேகமும், பிறைச்சந்திரன்போன்ற (வளைவாகிய) தந்தங்களும், முருக்கிவிட்ட முகமயிரும், சிவந்த தலைமயிரும், (ஆகியவிவற்றை) நன்றாக அமைந்தவர்களாய, (அவ்வசுரர்கள்) இறுமாந்து துயில்புரியும் நெடிய திருமாலையு நிந்தித்து, அரிய தவச்செயலிற் பொருந்தியிருக்கும் முனிவர்கள் பெரியோர்கள் முதலிய யாவரையும் அவமதித்தார்கள். எ - று.

வெருகு - பூனை. பிறையெயிறு - வக்கிரதந்தம். குஞ்சி - ஆண்மகன் தலைமயிர். நெடுமாயன் - திரிவிக்கிரமாவதாரங்கொண்டு நெடுகிய விண்டு. (௨)

வடிக்கு மறையி னெறியொழுக்க மாற்றிப் புவியி னுயிரலைத்து
முடிக்கு முடிவைத் துயருலகின் முடியா தமரு மிமையாரை
யடிக்க நினைந்தவ் விருவோரு மலரா மிருக்கு மெனைமுன்னர்ப்
பிடிக்க வடுத்தா ரவர்க்கஞ்சிப் பேதுற் றுருவங் கரந்தேனால்.

(இ - ள்.) தெள்ளிய வைதிகமார்க்கத்தில் நடத்தலை மாறுபடுத்தி, உலகிலுள்ள பிராணிகளைத் துன்புசெய்து சிரத்துக்கு முடிசூடி, உயர்வாகிய (தேவ) லோகத்தில் இறவாதிருக்குந் தேவர்களைத் துன்புசெய்யக்கருதி, அந்த (மதுகயிடவர்கள்) இருவரும முதலிலே தாமரைமலரின்பேரில் வசிக்கும் என்னைப் பிடிக்கும்படி நெருங்கினார்கள். (யான்) அவர்களுக்குப்பயந்து மதிமயக்கமடைந்து என் வடிவை மறைத்தேன். எ - று.

பேதுறல் - புத்தி மயங்கல். (௩)

உருமுக் குரல்வெங் கையினகமபோ லுருக்கொள் பகன்றை மலர்த்தொ
மருமக் குரிசின் மதக்களிறு வதனப் பெருமா டிருவருளாற் [டையன்
கருமைக் கடல்போ னிறத்தவரைக் கமலத் தடங்கட் புயல்வண்ண
னிருமைப் பயனுங் கெடவழிக்கு மென்று திருப்பாற் கடலடுத்தேன்.

(இ - ள்.) இடிபோன்ற குரலொலியையுடைய புலியினகம்போலுமுருக்கொண்டுள்ள கொன்றைமலர்மாலையையணிந்த திருமார்பையுடைய தலைவராகிய மதம்பொழியும் யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுளது திருவருளால், கருங்கடல்போலும் நிறமமைந்த மதுகயிடர்களை, பரந்த தாமரைமலர்போலுங் கண்களையுடைய மேகவண்ணனாகிய திருமால் (அவர்களது) இருமைப்பயனுங் கெடும்படி யழிப்பாரென்று திருப்பாற்கடலை யடைந்தேன். எ - று.

உருமுக்குரல் வேங்கையினகம்போ லுருக்கொள்பகன்றையென்றது புலிநகக்கொன்றை. இது புலிக்கொன்றை யென்றும், இலிலுப்பையென்றும் வழங்கும். உருமுக்குரலென்றது வேங்கைக்கு விசேடணம்.

உறங்கு மவரை யிடையெழுப்ப வுயர்மா மறையோ னாண்மயிறுன்
மறுகொப் பனிக்கு மரவணையின் மலர்க்கண் படுக்கு நெடுமாயன்

திறங்கொப் பளிக்கு நித்திரையாந் தேவி யவளை விட்டொழிய.
அறங்கொண் மனத்து வியாதனெனு மந்த ணாள வழுத்தினேன்.

(இ - ள்.) தருமநெறி பொருந்திய மனமுடைய வியாதமுனிவனே! நித்திரை செய்யும் அத்திருமாலைத் துயிலுணர்த்த உயர்வாகிய சிறப்பமைந்த வேதமோதாமையினால், வன்மைமிகுந்த சேடசயனத்தில் தாமரைபோன்ற கண்கள் துயிலுந் திருமாலின் திறமிக்க நித்திரையாகிய தேவியானவள் அவரைவிட்டு விலகும்படி (அவளைநான்) துதிசெய்தேன். எ - று. (௭)

சாவித் திரியாய்ச் சந்தியாய்த் தக்க சுவாகா சுவதாவாய்ப்
பாவித் திடுமுத் தொழிலாகிப் பண்ணு வோராய்ப் பார்ப்பதியாய்
மேவுற் றிடுநற் கலையாதி வெவ்வே றான காலமா
யாவித் தயரும் பசிதாக மாகிப் பரையா மாமாயி.

(இ - ள்.) சாவித்திரியாகியும், சந்தியாகியும், தக்க சுவாகாவாகியும், சுவதாவாகியும், வழங்குகின்ற முத்தொழில்களாகியும், (அவற்றைச்) செய்பவர்களாகியும், பார்ப்பதியாகியும், பொருந்திய நல்ல கலைமுதலிய வெவ்வேறு வகைப்பட்ட காலமாகியும், கொட்டாவிவிட்டு இளைப்படையச்செய்யும பசிதாகமாகியும், பரையாகியுமுள்ள மகாமாயியே! எ - று.

சாவித்திரி முதலியன சத்திவிசேடங்கள் சுவாகா சுவதாவென்பன மந்திரவிசேடங்கள். கலையாதி வெவ்வேறானகாலமென்றது. பரமாணுவிரண்டுகொண்டது அணு அது மூன்றுகொண்டது திரிசரேணு. அது மூன்றுகொண்டது நடி. அது மூன்றுகொண்டது வேதை. அது மூன்றுகொண்டது லவம் அது மூன்றுகொண்டது நிமிஷம். அதுமூன்றுகொண்டது கலை. அது ஐந்துகொண்டது காட்டை. அது பதினைந்துகொண்டது லகு. அது பதினைந்துகொண்டது கணனல் அல்லது கடிகை. அது இரண்டுகொண்டது முகூர்த்தம். அதுபதினைந்துகொண்டது பொழுது. அது இரண்டுகொண்டது நாள். அது பதினைந்துகொண்டது பட்சம. அது இரண்டுகொண்டது திங்கள். அது இரண்டுகொண்டது இருது. அதுமூன்றுகொண்டது அயநம். அது இரண்டுகொண்டது ஆண்டு என்றுசொல்லப்படும். ஆண்டு அல்லதுவருடம நூறுகொண்டது மானுடர் ஆயுள்காலம். மேற்கூறிய மானுடநாள முப்பதுகொண்டது தென்புலத்தோர்க்கு ஒருநாள். அவ்வகைத திங்கள் பன்னிரண்டுகொண்டது தேவர்களுக்கு ஒருநாள். அவ்வகைய நாள்கள்கூடிய ஆண்டு பன்னீராயிரங் கழிந்தால், தேவர்களுக்கோர் ஊழியாம். நால்வகையூழி யாயிரஞ்சென்றால், பிரமனுக்கொருபகல். இவைமுதலியன காலவிசேடங்கள். (௮)

இருளு மிருளு மிரவாதி யிருக்கா திகளா மறையாதி
மருவுமலகி லுயிர்கடொறும் வளர்சத் திகளும பலவாதி
பருகு மமுத மயமாதி பாவாய் நின்சீர் பகர்வாரியார்
பொற்பாவி லாதாய்க் கினிதடியேன் புகலப் படுவ தொன்றுளதால்.

(இ - ள்.) இருளுமிருளத்தக்க இரவாயிருக்கின்றனை. இருக்கு முதலாகிய வேதங்களாயிருக்கின்றனை. பொருந்திய எண்ணில்லாத உயிர்களிடத்திலெல்லாம் வளர்கின்ற பல சத்திகளாயிருக்கின்றனை. பருகத்தக்க அமுதமயமாயிருக்கின்றனை. பொற்பதுமைபோல்பவளே! உன்னுடைய சிறப்பை யெடுத்துச்சொல்பவர்கள் யாவருளர்?

சமானமில்லாத உனக்கு இனிதாக அடியேன் சொல்லத்தக்கதொன்றுண்டு (அஃதென்னெனில்.) எ - று. (௭)

அரக்க ரவுணர் முதலான வரட்டர் முடிசெங் களத்துருட்டிப்
புரக்கும் பெருமா ளுலகளந்த புலவர் பெருமா ளன்பர்கவி
துரக்கும் பெருமா ளுன்வயத்தாய்த் துயில்கின் றான்மற் றவன்விழிப்ப
விரக்கம் புரிந்து புறத்தேகா யெற்றுக் கெனினீங் குரைப்பக்கேள்.

(இ - ள்.) அரக்கர் அவுணர் முதலாகிய அரட்டர்களுடைய முடிகளைச் செவ்விய போர்க்களத்தில் உருளச்செய்து (அடியேங்களைக்) காக்குந் தலைவனும், (திரிவிக்கிரமாவதாரங்கொண்டு மாவலிபால் மூவடிமண் யாசித்து) மூவுலகங்களையும் திருவடியாலளந்த தேவராசனும், பத்தர்களுடைய துன்பங்களை யொழிக்குங் கடவுளுமாகிய திருமால் உன் வயமாகித் துயில்புரிகின்றனராதலின், அவ்விறைவன் கண்விழிக்கும்படி தயைபுரிந்து புறத்தே செல்வாயாக. அஃதியாதுக்கெனின் இப்பொழுது சொல்லக்கேட்பாயாக. எ - று.

அரக்கர் - இராட்சதர். அவுணர் - அசுரர். அரட்டர் - குறுநிலமன்னர்கள்; ஈண்டுக் கொடியோரையுணர்த்தியது. (௮)

தொக்க தவத்தான் முற்பிறப்பிற் றோலா வரமென் பாற்பெற்றார்
மிக்க மதுகை யுடையவராய் விண்டு செவியி லிப்பிறப்பின்
மக்க ணடுங்கச் சுரர்நடுங்க வந்தார் மாயன் கரத்தன்றித்
தக்க வுயிர்சாம் பாலொன்னைத் தாக்க முயன்று ரீங்கடுத்தேன்.

(இ - ள்.) மிகுந்த தவத்தினால், சென்ற சனனத்தில் தோல்வியடையாத வரத்தை யென்னிடத்திற் பெற்றவர்களாகிய மேம்பட்ட வெற்றியை யுடையவர்களாய், இந்தச்சனனத்தில், திருமாலின் காதுகளில் மாநுடர் நடுங்கவும் தேவர்கணடுங்கவும் பிறந்தார்கள். (அவர்கள்) விண்டுமூர்த்தியின் திருக்கரங்களாலன்றித் தகுதியாகிய உயிர் கழியமாட்டார்கள் [இறவாரகள்] என்னை யெதிர்க்க முயற்சிசெய்தார்கள் (அவர்கட்கஞ்சி) ஈண்டுப் போந்தேன். எ - று. (௯)

அதனாற் றிருமால் கண்படைநீத் தவுண ராவி தமைச்செகுப்பக்
கதமார் திகிரிப் படையானைக் கழன்று நீங்க வேண்டுமென
விதமார் மொழியாற் றோத்திரித்த வெனக்கன் பிரங்கி நித்திரையற்
புதமார் தரவே விலகியது புருடோத் தமனு மெழுந்திருந்தான்.

(இ - ள்.) அக்காரணத்தினால் விண்டு பகவான் துயிலொழிந்து அவ்வவுணர்களுயிரைக் கொல்லும்படி, கோபம் பொருந்திய சுதரிசனமென்னுஞ் சக்கராயுதமேந்திய திருமாலைப்பிரிந்து நீ செல்லவேண்டுமென்று இதவார்த்தைகளால் துதிசெய்த வெனக்கு அப்பொழுது (மனம்) இரங்கி நித்திரையானது அற்புதமாக விலகிற்று. புருடோத்தமனாகிய திருமாலும் (துயிலொழிந்து) எழுந்திருந்தனர். எ - று.

புருஷ உத்தமன் = புருஷோத்தமன். புருஷர்களிற் சிறந்தவனென்பது பொருள். (௧௦)

ஆய பதத்தி னவுணர்களா லலைப்புண் டமரு மந்தரரூந்
தூய திருப்பாற் கடலடுத்துத் தொழுது முறையிட் டார்நெடியோன்
மேய வெனைப்பார்த் திங்கடுப்ப வினைந்த கருமம் யாதென்னைப்
பாய பரவைத் திருப்பாயற் பகவ கேளென் றிதுசொன்னேன்.

(இ - ள்.) ஆகிய அந்தச்சமயத்தில் (மேற்கூறிய) அசுரர்களால் துன்பமடைந்துள்ளதேவர்களும் புனிதமாகிய திருப்பாற்கடலையடைந்து (திருமாலைப்) பணிந்து (தங்கள் குறைகளைச்சொல்லி) முறையிட்டார்கள். திருமால் (ஆங்குப்) பொருந்திய என்னைப்பார்த்து நீ யிங்குவருதற்குண்டாய காரியம் யாது? எனவினவ, பரவிய பாற்கடலிற் சிறந்த சேடசயனத்துள்ளபகவானே! கேட்பாயாகவென்றிதனை (அவருக்கு)ச் சொன்னேன். எ - று.

பாயல் - படுக்கை. பகவன் - அறுகுணச்செல்வன். (௧௧)

வேறு.

மாயை மிக்கவர் மதுகயி டவரென விருவர்
தூயை நின்செவி யழுக்கினிற் றோன்றின ரவர்க்குத்
தாயை தந்தையை யெனநினைப் பிறர்கள்சாற் றுறு
சேயை யென்னுமா றவர்களைச செகுத்திடா யென்றேன்.

(இ - ள்) பரிசுத்தனே! மாயாசத்தி மிக்கவர்களாகிய மது கயிடவரென் றிரண்டசுரர்கள் தேவரீருடைய காதுக்குறும்பியிற் பிறந்தார்கள். அவர்களுக்குத் தாயுந் தந்தையுமென்று தேவரீரைப் பிறர்கூறவொட்டாமல், அன்னியனென்று சொல்லும்வகையாக அவர்களைச் சங்கரிப்பீராகவென்று (திருமாலைநோக்கி) கூறினேன். எ - று.

தாயை - தந்தையை—என்பவற்றில் ஐகாரங்கள் சாரியைகள் "வண்டமர் கொன்றை யான்முன் வந்துநீ யாரையெனறான்" என்றாற்போல. சேயை - தூரத்திலுள்ளவன். (௧௨)

நஞ்ச மன்னதா னவர்திற முழுவது நாடி
யஞ்ச லீரென வமரருக் குரைத்தம ரார்க
ணெஞ்சு துண்ணெனு நெடும்படை பலவுங்கொண் டெழுந்து
கஞ்சம் வென்றகை வலம்புரி சேர்த்தினன் கனிவாய்.

(இ - ள்.) விடம்போன்ற அவ்வசுரர் வல்லபமுழுவது மறிந்து, பயப்படாதீர்களெனத் தேவர்களுக்குக்கூறி, பகைவர்கள் மனந்துண்ணெனத்தக்க பெரியபலபடைகளையுங்கொண்டு எழுந்திருந்து, தாமரைமலரைவென்ற திருக்கரத்திலேந்திய வலம்புரிச்சங்கத்தை (கொவ்வை) க்கனிக்குச் சமானமான திருவாயில்வைத்து. எ - று,

இச்செய்யுளில் வலம்புரியென்றது பாஞ்சசன்னியம். (௧௩)

ஊழி நாளையி லாழிபோ லூரப்பிய சங்கம்
வாழி வார்செவி நுழைதலு மதுகயி டவர்க
டாழி லாதவவ் வலியொலி யெழுப்பிய தகையான்
பாழியானவ ளெடுபொரல் பாழியென் றெதிர்த்தார்.

(இ - ள்.) ஊழிக்காலத்திலெழுகின்ற சமுத்திரம்போலக் கோஷித்த சங் கொலியானது சிறந்த நெடிய செவித்துளையில் நுழையவும், மதுகயிடவர்கள் குறை தலில்லாத விச்சங்கொலி யெழுப்பியவன தகுதியான மேம்பாடுடையவன். அவனுடன் போர்செய்தல மேம்பாடென்று (திருமாலுடன போர்புரிய) எதிர்த்தாாகள். எ - று.

ஒற்றை மாமலை வரவெதி ரோங்கிரு மலைபோ
யுற்ற தாமென வுவணவார் கொடியனை யடுத்துக்
கொற்ற மேவிய தானவர் குவவுத்தோட் டினவு
முற்றி னேமது திருமா முனனினை யென்றார்.

(இ - ள்) ஒன்றியாகிய பெருமலைவருகையில், அதற்கெதிர்சென்று உயர்ந்த இரண்டுமலைகள் எதிாததாற்போல, நெடிய கருடகொடியையுடைய திருமாலை நெருங்கி, வெற்றியைப்பொருந்திய மதுகயிடவர்கள் (எங்கள்) குவிவாகிய தோள் களின் தினவு தீர்க்கோம். அஃதகலுமாறு கருதினையென்று சொன்னார்கள், எ-று.

கொடிய ரின்னணங் கூறலுங் குவலய முண்டோ
னொடிவ துண்மையே நுங்கடோட் டினவொரு காலு
மடைவ தனறியே யடக்குது மஞ்சலி ரொன்றான்
படைவ ழங்கினா் பாவமே யுருக்கொண்ட பதகர்.

(இ - ள்,) தீயோராகிய மதுகயிடவர்கள் இவ்விதமாகச்சொல்லவும், உலக முண்ட (திருவாயையுடைய) விஷ்ணுமூாததியானவர், உங்களுடைய தோட்டினவு அழிவதுண்மையே. அது (மீணடு) ஒருகாலததிலும் வருவதல்லாம லடக்குவோம். அஞ்சாதீாகளெனறனர். பாவமேவடிவாககொணட கீழ்மககள ஆயுதங்களையுபயோ கித்தாாகள். எ - று (கக)

கூளி வான்படைக் கொற்றவை யெழுந்துகூத் தாட
வாளி தூரப்பாகண் மாறறுவா வச்சிர மெறிவா
ராளி யேயெனை வாரப்பாக ளயிலெதிர் விடுப்பார்
தூளி போாத்தெழச சுற்றுவர் வாளமர் தொடங்கி.

(இ - ள்) கூளிகளாகிய பெரிய சேனையை யுடைய துர்க்காதேவி (களித்து) எழுந்து நடிக்கும்படி அத்திரங்களைச் சொரிவார்கள்; (பாணங்களை) விலக்குவார்கள்; வச்சிரத்தை வீசுவார்கள்; ஆண்யாளியைப்போல ஆரவாரிப்பார்கள்; வேற்படைகளை யெதிரே செலுத்துவார்கள்; வாட்போர்செய்யத் தொடங்கித் தூளிபோர்த்தெழும்படி (வலசாரியிடசாரியாகச) சுற்றுவார்கள். எ - று.

கூளி - கழுகு; பூதம். (கஎ)

அண்டம் வாய்விட வடுக்கலக ளகநெகிழ்ந் துடையக்
கொண்ட லீருகக் குரைகடல் வரம்பினைக் கடப்பத்
தண்ட மேந்தின ரெதிரெதி ராக்குபு பாசங்
கண்டு நேருற வீசுவர் கடிவர்கைப் படையால்.

(இ - ள்.) அண்டமானது வெடிபடவும், மலைகள் உள்ளுருக்மழுடையவும், மேகங்கள் (சூல்கொண்ட) நீரைச்சிந்தவும், ஒலிக்கின்ற கடலானது தன் எல்லையைக்

தடக்கையும், தண்டாயுதமேந்தினவர்களாய் எதிரெதிரே யடித்துக்கொண்டு பாசத்தைக் கொண்டு நேர்நேராகக் கட்டுவார்கள். கையிலுள்ள ஆயுதங்களால் அறுப்பார்கள். எ-று.

முடியை யன்னதான் மெய்ம்பமர் தோளினை யதனாற்
கடிகொண் மார்பினை யன்னதாற் கவானைமற் றதனு
லடியை யன்னதா லங்கையை யங்கையாற் றாக்கிப்
படியி லாதமற் போரையும பனமுறை புரிந்தார்.

(இ - ள்.) முடியை முடியாலும, வலியமைந்த தோளைத் தோளாலும், மண மமைந்த (மலர்மாலையணிந்த) மாாபை மாாபாலும, துடையைத் துடையாலும், அடியை யடியாலும், உள்ளங்கையை யுள்ளங்கையாலுமடித்து, எல்லையில்லாத மறபோரை யும் பலமுறை செய்தார்கள் எ - று.

கடிகொள் மார்பு - அழகிய மாாபெனினுமாம. அங்கை — அகம்கை. இது 'அகமுனர்ச்செவிகை வரினிடையெனகெடும்" எனறு சூத்திரப்படியெது. (௧௯)

இன்ன வாறமர் பனனெடுங காலமேற் றியற்றிப
பொன்னை மாாபகத் திருத்திய பொானுடைப பெருமா
னன்ன தானவர்க காற்றில னுடைந்தகந தருவ
னென்ன வேகரந் தெயதினு னிருங்கயி லாயம.

(இ - ள்) இவ்வகையாக அநேககாலவரையி லெதிர்ததுப் போாசெய்து, திரு மகளை மார்பிற் பொருத்திய பொன்னுடையணிந்த திருமால், அம்மதுகயிடவர்களுக்கு ஆற்றாதவராகி யுடைநதோடி கந்தருவனென்று சொல்லும்படி மறைந்து, பெரிய கயி லாயகிரிக்குச் சென்றனர். எ - று.

பொன் உடை - பீதாமபரம் கந்தருவர் மாயாவித்தையில் வல்லவராதலின் அவரையொப்ப மறைந்தனரென வுவமித்தார. (௨௦)

வெள்ளியங்கிரிச சாரலின் விரிமலாப் பொதுமப
ருள்ளி ருநதிடந் தழுவியா முறைநாம புளாநதான்
றெள்ளு மின்னிசைத் திவவியாழ்த தலைவருக் கிடமாய்
நள்ளி ருஞ்செவி யேறனு நாதனு ரறிந்து.

(இ - ள்.) அழகிய வெள்ளிமலைச்சாரலில் விகசித்த மலர்கள் பொருந்திய சோலையிலிருந்து, வீணையிற்பொருந்திய நரம்புகளை யிடம் வகை முதலியன வுணர் ந்துதைவந்தனர். தெள்ளிய இனிய இசையையுடைய தடவததக்க யாழ்வல்லோருக்கு இடமாகிக்குளிர்ந்த பெரிய (குண்டலமணிந்த) செவிகளில் நுழையவும் சிவபெருமா னார் அதனை யுணாந்து எ - று.

இதுமுதலிரண்டு பாடல்கள் குளகம். (௨௧)

பிருட்டி தந்தனை நிகும்பனை யழைத்திரும் பிரச
மருட்டு மெல்லிசை யுாமுழூஉம் வானவ னெளியா
விருட்ட னுக்குசெங் கவுத்துவ மார்பின னென்னுத்
தெருட்டி மற்றவற் கொணர்கெனச் செப்பினர் விடுத்தார்.

(இ - ள்.) பிருட்டிதந்தனையும் நிகும்பனையும் விளித்து, பெரிய தேன்மணத் தை மயக்கிய மெல்லிய இசையையுடைய வீணை வாசிக்குந் தேவன், பிரகாசத்தினுல்

இருளை யொழிக்குஞ் செவ்விய கவுத்துவாபரணமணிந்த மார்பையுடைய திருமாலை ன்றுணர்த்தி, அத்திருமாலை யழைத்துவருகவென்று கூறியனுப்பினர். எ - று.

பிரசமருட்டு மெல்லிசையென்றது வீணைவாசிக்குமிடத்தில் ஏழ்நரம்பும் ஏழிசையுமாகிய ச ரி க ம ப த நி என்பவை இவையே குரல்துத்தம் கைக்கிளைஉழை இளி விளரி தாரமெனப்படும். இவற்றுள் மிடற்றாற்குரல் நாவினாற்றுத்தம் அண்ணத் தாற் கைக்கிளை சிரத்தாலுழை நெற்றியா லிளி நெஞ்சால் விளரி மூக்காற்றாரமெனப் பிறக்கும். இவற்றிற்கோசை யுவமை முறையே மயில் இடபம் ஆடு கொக்கு குயில் குதிரை யானையென்றும், சுவை யுவமை பால் தேன் கிழான் நெய் ஏலம் வாழை மாதுளங்கனியென்றும், வாசனை யுவமை மௌவல் முல்லை கடம்பு வஞ்சி நெய்தல் பொன்றுவிளை புன்னை யெனவுங்கூறுவதுவழக்கு. பிறவுமிசை நூலுட்கண்டுகொள்க.

> கிருத்தி மத்தலை வோரது கேட்டுட னேகி
> மருத்த பைந்துழாய் மார்பமுப் புரநொடி யெரிபி
> னுருத்த வெம்பிரான் விளித்தன னென்றன ருவந்து
> கருத்தின் முந்தினன் புயவன் காமரு கோயில.

(இ - ள்.) பூதகணத்தலைவர்கள் அதனைக்கேட்டு உடனே சென்று, மணங் கொண்ட பசிய துளவமாலையணிந்த திருமார்பையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தியே! திரி புரங்களை ஓர் நொடிப்பொழுதிற் சினந்தெரித்த எமது சிவபெருமான் (உன்னை வரும் படி) அழைத்தனரென்றார்கள். (அதைக்கேட்ட) திருமால் களிப்புற்று மனதிலும் முற்பட்டு அழகிய திருக்கோயிலை யடைந்தனன். எ - று. (௨௩)

> காவ னந்தியைக் கைதொழு திறைஞ்சியுட் புகுந்து
> தேவர் தம்பிரான் றிருமுன்பு சென்றடி வணங்கி
> யோவில் கண்ணருள் பெற்றன னொருமருங் கிருந்து
> தாவில் கைத்தலத் திருந்தயாழ் தனைத்தொடங் கினனால்.

(இ - ள்.) காவலாகவுள்ள திருநந்திதேவரைக் கைகூப்பிப் பணிந்து (திருக் கோயிலின்) உள்ளேபுகுந்து, தேவதேவனாகிய சிவபெருமான் திருச்சந்நிதியிற்சென்று திருவடிகளைப் பணிந்து, கெடுதலில்லாத கிருபாநோக்கம் (அருளைப்) பெற்று, ஒருபக் கலிலிருந்து, அழிவில்லாத கைத்தலத்தில் (ஏந்தி) இருந்த வீணையை (மீண்டும்) வாசிக்கத்தொடங்கினர். எ - று. (௨௪)

வேறு.

> பிள்ளை மதியணிந்த பெம்மான் றிருவடியை
> யுள்ளு மவர்கட் குறாதபொரு ளுண்டே
> மெள்ள நறுநெய் விழைந்து விளக்குநதுங்
> கள்ள வெலியுங் கடலுலகங் காத்ததே.

(இ - ள்) இளஞ்சந்திரனை யணிந்த தலைவர் (ஆகிய தேவரீருடைய) திருவடி யைக் கருதுபவர்களுக்குக் கிடையாத பொருளுள்ளதோ? நல்ல நெய்யை (பருக) விரும்பி மெல்ல விளக்கைத் தூண்டிய கள்ளத்தன்மையுடைய எலியும் (மாபலிச்சக்கர வர்த்தியாகி) கடல்சூழ்ந்த உலகத்தை யிரட்சித்ததே. எ - று.

கள்ளவெலியுங் கடலுலகங் காத்ததாவது—திருமயேந்திரப்பள்ளியெனும் க்ஷேத் திரத்திலே சிவசந்நிதியி லெரிந்துகொண்டிருந்த நெய்விளக்கை [illegible]

இல் அத்தசுழியிலிருந்த நெய்யைக்குடிக்கும்படி ஓரெலி தன்வாயை யதில்வைக்க அத்திரி தூண்டப்பெற்று ஒளிமிகுந்தது. அதனாற் சிவபெருமான் களித்து அதனை யரசனுமாறருள, அது மாபலிச்சக்கரவர்த்தி யாயதென்பதாம் (௨௫)

ஆத்தி யணிந்த வமலன் றிருவடியை
யேத்து பவர்கட் கிசையாப் பொருளுண்டே
சாத்திய விலவந் தனக்குத் தளர்முசுவு
மூத்த வறிவின் முசுகுந்த னாயதே.

(இ - ள்.) ஆத்திமலர் மாலையணிந்த மலரகிதர் (ஆகியதேவரீருடைய) திருவடியைத் துதிசெய்பவர்களுக்குக் கூடாத பொருளுமுள்ளதோ? (அறியாமற்) சாத்திய வில்வக்கிளைகளுக்காகத் தளர்நடையுடைய ஓர் முசுவும் மேம்பட்ட மதிநுட்பமுடைய முசுகுந்தனென்னுஞ் சக்கரவர்த்தியாயதே எ - று.

முசு - ஓர்வகைக்குரங்கு

வில்வந்தனக்குமுசுவுமுசுகுந்தனாயது என்றது—ஓர்காலத்திற் கைலாயகிரியில் ஓர்சோலையிற் சிவபெருமான் பார்வதிதேவியோடு எழுந்தருளி யிருக்கையிலொரு ஆண்முசுவானது பரமசிவன் மேலும் பார்வதிதேவியார் மேலும் வில்வப்பத்திரத்தைப் பறித்துப்போட, சிவபெருமான் அது தன்னைப்பூசித்ததற்காகக் களித்து ஓர் சக்கரவர்த்தியாகும்படி வரமளிக்க, சோழவமிசத்தில் முசுமுகத்துடன் கருவூரை இராசதானியாகக்கொண்டு முசுகுந்த சக்கரவர்த்தியாயிற்று என்பதாம். (௨௬)

பேயினத்தோ டாடும் பெருமான் றிருவடியைக்
காயமுறத் தாழ்வோர்கள் காணாப் பொருளுண்டே
வாயிழையாற் கோயில் வகுத்த சிலம்பியுமோர்
தூயகுலச் சோழனாய்த் தொல்லுலகங் காத்ததே.

(இ - ள்.) பேய்க்கூட்டங்களுடனே நடிக்கும் இறைவர் (ஆகியதேவரீருடைய) திருவடியை உடல் (பூமியிற்) பொருந்தப் பணிபவர்கள் பாராத பொருளுமிருக்கின்றதோ? (தன்பாற்) பொருந்திய இழையினாலே கோயில் கட்டிய சிலம்பிப்பூச்சியும் ஓர் புனிதமான குலத்திற் றோன்றிய சோழராசனாய்ப் பழமையாகிய பூமியை யிரட்சித்ததே. எ - று.

இழையாற் கோயில்வகுத்த சிலம்பி சோழனாயது என்றது - திருவானைக்காவிற் சிவலிங்கப்பெருமானெழுந்தருளியிருந்த விடத்தில், ஓர் சிலம்பிப்பூச்சி தன் நூலாற் கோயிலிழைத்திருந்ததுகண்டு சிவபெருமான் றிருவருள்புரிய அது கோச்செங்கட்சோழனாகி அரசுபுரிந்ததென்பதாம். (௨௭)

வேறு

எனவேத் தலுமெம் பெருமா
னினதா வலிகழ்த் துகென
வனமா லிமனங் குளிராத்
தனதுள் ளுறைசாற் றுவனால்.

(இ - ள்.) என்று (திருமால் வீணையொலியால்) துதிசெய்யவும், எமது தலைவராகிய சிவபெருமான், (விண்டுவே!) உன் விருப்பை (இன்னதென) உரைக்கவென வினவ, வனமாலியாகிய திருமால் மனமகிழ்ந்து, தன் கருத்தைக் கூறுவாராயினார் எ - று.

வனமாலி - துளவமாலை யணிந்தோன்.
குளிரா - செய்யாவென்னும் வாய்பாட்டிறந்தகால வினையெச்சம். (௨௯)

ஒருவா வொருவென செவியி
லிருதா னவரெய் திமிகப்
பொருதா ரவர்போ ரிடைநாஞ்
வெருவா மையைவிட் டனனே.

(இ - ள்.) (மூவுலகங்களிலும்) ஒப்பற்ற தலைவனே! ஒப்பற்ற வென் காதுக் குறும்பியில (மதுகயிடவரென்னும் பெயரையுடைய) இரண்டசுரர்கள் (யாதுகாரணத் தாலோ) தோன்றி, (பலரையும் வதைத்து இறுதியில் என்பால் வந்து) மிகுதியும் போர்செய்தார்கள் அவர்களோடு செய்யும் யுத்தத்தில், அடியேன் (பிறரிடம் போர் செய்கைபோல நில்லாது) அஞ்சாமையை விட்டுவிட்டேன் [பயந்தேன்.] எ - று

முத்தா முனையார் செருவி
லத்தா னவரா வியுண
வைத்தேன் மனமானா டவெயி
னைத்தா வெனவேத் தினனே.

(இ - ள்) முத்தனே! (சயம் அபசயமென்னு மிரண்டுக்கும்) துணிவு பொருந்திய போர்செய்கையிலே, (மதுகயிடவரென்னும்) அவ்விரண்டசுரர்களுடைய உயிரைப் பருகும்படி (என்னுள்ள திறம்) கருத்துக்கொண்டேன் (அஃதங்ஙனமே நிறைவேறுவதாக) மனத்தால் அளவிடப்படாத வல்லபத்தைத்தருக என்று (திருமால்) துதி செய்தனர். எ - று (௩௦)

வேறு

கொன்றையின் மலர்வேய்ந்த கொற்றவ ரருள்செய்வார்
மன்றலந் துளவோய்நீ வன்சமர்க் குறுகாலை
வென்றியங் குசமேந்தும் விநாயகன் வழிபாட்டி
னொன்றிலை யலைதந் தொன்னலர்க் குடைந்தனையால்.

(இ - ள்.) கொன்றைமலரை யணிந்த வெற்றிபொருந்திய சிவபெருமான் அருளிச்செய்கின்றார்: மணம்பொருந்திய அழகிய துளவமாலையணிந்த திருமாலே! நீ வன்மைதங்கிய போருக்குச்செல்லுகையில், வெற்றிபொருந்திய அங்குசத்தைத் (திருக்கரத்துத்) தாங்கிய விநாயகக்கடவுளை வழிபாடுசெய்யாதவனாயினை. அக்குற்றத்தினாற் சத்துருக்களுக்குத் தோல்வியடைந்தனை எ - று (௩௧)

பாசமங் குசமேந்தும் பண்ணவன் வழிபாட்டி
னேசமுற் றினியந்த நேரலர் தமைவென்று
மாசறு மொளியோடு வாழ்குதி மணிவண்ணா
தேசவிர் வழிபாடுஞ் செப்புது முறக்கேளாய்.

(இ - ள்.) பாசாங்குசங்களை (திருக்கரத்தில்) ஏந்திய விநாயகக்கடவுளை வழிபடுதலில் விருப்புவைத்து, இனி அந்த (மதுகயிடவரென்னும்) பகைஞரைச்சயித்து, குற்றமற்ற கீர்த்தியோடும் வாழக்கடவாய். மணிவண்ணனாகிய விண்டுவே! ஒளிவிளங்கும் (அவ்விநாயகக்கடவுளுடைய) வழிபடுதலையும் (முறைப்படி) சொல்லுவோம். பொருந்தக் கேட்பாயாக எ - று (௩௨)

சிந்தூர வொளிர்மேனிச் சிந்துர முகச்செம்மன்
மந்திரம் பலவுள்ளு மாயவ நினக்கொத்த
மந்திர மெழுத்தாறாய் வருமனு வாமதனைச்
சிந்தையின் மகிழ்கொள்ளச் செப்புது நின்செவியில்.

(இ-ள்) மாயனே! சிந்தூரம்போற் (சிவந்து) பிரகாசிக்கும் திருமேனியையுடைய யானைமுக விநாயகக்கடவுளது பல மந்திரங்களிலும் உனக்குத் தகுதியான மந்திரம் ஆறெழுத்துக்களாய் வரும் மந்திரமாகும் அதனை நீ மனத்திற் களிகொள்ளும்படி உன் செவியி லுபதேசிப்போம் எ-று.

எழுத்தாறாய்வரு மனு - சடக்கரமந்திரம். (௩௩)

வேறு

கங்கையிற் படிந்து மாயன் கடிவர மென்றுகூறி
யங்கவன் றோய்ந்து ஸ்நான மாகம முறையாற் றீக்கை
மங்கலந் தழையச் செய்து வக்கிர துண்டற் கோதை
தங்குமா றெழுத்தை யோதி யனுட்டிப்புஞ் சாற்றி னானே.

(இ-ள்) மாயைகளையுடைய விண்டுவே! சிவகங்கையில் மூழ்கி விரைவில் வருகவென்று திருவாய் மலர்ந்தருளி, திருமால் அவ்வண்ணமே ஸ்நானஞ்செய்துவர, ஆகமவிதிப்படியே மங்கலமிகும்படி தீக்ஷையியற்றி, வக்கிரதுண்டராகிய கணேசப் பெருமானுக்கு அன்புபொருந்திய சடக்கரமனுவை யுபதேசித்து அதனை யநுட்டிக்கும் வகையையுந் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் எ-று.

மாயன் - அண்மைவிளியாதலி னியல்பாயிற்று. (௩௪)

அண்ணலா ரருளிச்செய்த வருட்டலைக் கொண்டு தாழ்ந்து
மண்ணெலாம் வாரி யுண்ட மாதவன் விடைபெற் றேகித்
திண்ணமா ரன்பி னோடு சித்திகேத் திரத்தை வல்லே
நண்ணியாங் கிருந்து நாளு நன்மனுக் கணித்தல் செய்தான்.

(இ-ள்) உலகமுழுவதையும் வாரிப்புசித்த திருமால் சிவபெருமானார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருவருட்டிறத்தைச் சிரமேற்கொண்டு பணிந்து, (இறைவரால்) விடைபெற்றுச்சென்று, உறுதியாகிய அன்புடன் சித்திகேத்திரமென்னு மிடத்தை விரைவாக வடைந்து அவ்விடத்திற்பொருந்தி, நல்ல சடக்கரமந்திரத்தைக் கணிப்பாராயினார் எ-று. (௩௫)

பூம்புனல் படிந்து பூதி திருவுருப் பொலியப் பூசி
யோம்புமந் திரத்தைச் சொல்லி யுறையிட்டுச் சுத்தி யாகச்
சேம்புன லங்கை தன்னாற் புரோக்கணஞ் சிறப்பச் செய்து
சாம்பிய வேங்கைத் தோன்மேற் றவளவத் திரமு மிட்டு.

(இ-ள்) பொலிவாகிய நீரில் மூழ்கி, திருமேனியானது அழகுறும்படி திருவெண்ணீற்றை யுத்தூளனஞ்செய்து, காக்கத்தக்க மந்திரத்தைச் சபித்து, வசிக்கு மிடஞ் சுத்தியாகும்படி மதுரமாகிய நீரை அழகியகையினாற் சிறப்பாகப் புரோக்கணஞ் செய்து, [illegible] புலித்தோலின்மேல் வெள்ளிய ஆடையை விரித்து. எ-று.

புரோக்கணம் - தெளித்தல். (௩௬)

வடகிழக் கென்னுந் திக்கு வத்திர னாகவைகிக்
கடகரிப் பாகன் போலக் கதழ்பொறி யைந்து மோம்பி
யிடவிய புறம்பு முள்ளு மிருபது முப்பத் தொன்று
மடைவுற நிசித்துப் பூத மாதியுஞ் சுத்தி செய்து.

(இ - ள்.) வடகிழக்காகிய ஈசானதிக்கிலே முகம்வைத்தவராக விருந்து, மதத்தையுடைய யானைப்பாகன் (அதையடக்குவது) போல வேகமாகிய ஐம்பொறி களையும் (புறஞ்செல்லாது) காத்து அகன்ற புறம்பும் உள்ளும் ஐம்பத்தோரெழுத்துக் களை நியாசஞ்செய்து, பூதமுதலியவற்றைச் சுத்திசெய்து. எ - று. (௧௭)

மூலமா மனுவை யுன்னி முறைமுறைப் பிராணா யாமஞ்
சாலவே யியற்றி யுள்ளந் தழைதரத் தியானித் தின்பச்
சீலமார் கணேசன் றன்னைத் தேவர்கட் கிறையை யன்பாற்
கோலிய வாக னாதி பத்தினுங் கொளப்பூ சித்து.

(இ - ள்.) சிறந்த மூலமந்திரத்தைத் தியானித்து, முடிவாகப் பிராணாயாமத் தை மிகுதியாகச்செய்து மனமானது தழைக்கும்படி தியானஞ்செய்து, (தம்மைப் பணிவோரிடத்து) இன்பமுஞ் சீலமும்பொருந்திய கணேசப்பெருமானாகிய தேவர் களுக்குத் தலைவரை அழகியவாகனமுதலிய பத்தினுங் கொள்ளும்படி பூசித்து. எ-று.

மந்திர மான வாறு வன்னமும் வருட நூறு
பிந்துறக் கணித்த லோடும் பிறைமருப் பொழுகுந் தானச்
சிந்துர முகவன் றோன்றித் தெரிசனங் கொடுத்தா னாகச்
சுந்தர நெடுமா றாழ்ந்து சூழ்ந்துகை தொழுது நின்றான்.

(இ - ள்.) மந்திரமான சடக்கரங்களையும் விந்துவுடன் பொருந்த நூறுவருட காலங்கணித்தவுடனே பிறைச்சந்திரன்போன்றதந்தத்தையும் ஒழுகுகின்ற மதத்தையு முடைய யானைமுகக்கடவுள் ஆங்கெழுந்தருளித் தரிசனங்கொடுத்தனராக, அழகிய விண்டுவான் (அவரைக் கண்டவுடனே) பணிந்து பிரதக்கணஞ்செய்து கைகூப்பி நின்றனர். எ - று. (௧௯)

நின்றவன் முகத்தை நோக்கி நிருமல னருளு முன்பே
யொன்றநம் பூசை யாற்றி னென்னல ரெதிர்த்த போரின்
வென்றிற லுடைவ தின்றே மற்றது கிடக்க மாய
னின்றுனக் கெய்த வேண்டிற் றியம்புதி தருது மென்றான்.

(இ - ள்.) (அவ்வாறு) நின்ற திருமாலின் முகத்தைப்பார்த்து அமலராகிய கணேசப்பெருமான் அருளிச்செய்கின்றார். பொருந்த நம்முடைய பூசையை முன் னரே செய்திருந்தால் நீ சத்துருக்களை யெதிர்த்த யுத்தத்தில் வலியவல்லமை குறைவு தில்லையே? அஃதிருக்க. விண்டுவே! இப்பொழுது உனக்கு அடையவேண்டியதைக் கூறுக. (அதனைக்) கொடுப்போமென்று கூறினர். எ - று. (௨௦)

சிறுமதி யொளிர்ந்த வேணிச் சிந்துரக் கடவுள் கூற
மறுவலும் வணங்கிக் கண்ணன் மலர்க்கைவாய் புதைத்துச் சொல்வா
னறுவினைக் கற்ப கத்தை நண்ணினல் குரவு முண்டோ
விறைவனை யெதிரே கண்ட வெனக்கொரு குறையு முண்டோ.

(இ - ள்.) இளஞ்சந்திரன் பிரகாசிக்குஞ் சடையையுடைய யானைமுக விநாயகக்கடவுள் (இவ்வாறு) அருளிச்செய்ய, விண்டுமூர்த்தி மீண்டும் அவரைப்பணிந்து தாமரைமலர்போன்ற கையால் வாயைப்பொத்திச் சொல்லுகின்றார். நலமனைத்தும்பொருந்திய கற்பகத்தருவை (ஒருவர்) அடைந்தால் அவர்க்குத் தரித்திரமுமுள்ளதோ? (இல்லை; அதுபோல) எமது கடவுளை நேரே தரிசித்த அடியேனுக்கு ஒருகுறைபாடுமிருக்கின்றதோ? (இல்லை) எ - று. (௪௧)

ஆயினு மடியேன் றுஞ்சு மளவிலென் செவியின் வந்த
மாயிரும் புவன மஞ்சு மதுகயி டவரைக் கொல்ல
மீயுயர் மதுகை வேண்டு மிளமைய விவரே யன்றித்
தீயர்மற் றெவரே யேனு மெனையெதிர்ந் திடினு வேண்டும்.

(இ - ள்.) ஆயினும், அடியேன் நித்திரைசெய்யும்பொழுது என்செவியினின்று பிறந்த, சிறந்தபெரிய உலகமுழுதையும் மருட்டுகின்ற மதுகயிடவர்களைக்கொல்ல மிகச்சிறந்த வல்லபம்வேண்டும். (ஏனை) கூறிய இவர்களையல்லாமல் கொடியோர் எவர்களாயினும் (என்னையெதிர்த்தால்) எனக்குஜயிக்கவேண்டும். எ - று. (௪௨)

கடையனேற் குன்பா லென்றுங் கையக லாத பத்தி
யடைவதும் வேண்டுங் குற்ற மாற்றினும் பொறுத்தல் வேண்டு
முடையவ வென்றான் கேட்ட வும்பன்மா முகத்து வள்ள
றொடைசெய்பல் வரமு நல்கிச் சூழ்ந்துமே லிதுவுஞ் சொன்னான்.

(இ - ள்.) (என்னையடிமையாக) உடையவரே! கீழ்மைப்பட்ட வெனக்குத் தேவரீரிடத்தில் எப்பொழுதும் நீங்காத பத்தியுண்டாயிருத்தலும் வேண்டும். (அறியாமையால்) குற்றஞ்செய்தாலும் (தேவரீர் திருவுள்ளம்) பொறுத்துக்கொள்வதுவேண்டுமென்று கேட்டனர் (அதனைத்) திருச்செவியேற்ற சிறந்த யானைமுக வள்ளலாகிய கணேசப்பெருமான் தொடர்ச்சியாகவுள்ள பலவரங்களையு மருளி மேலே யோசித்து இதனையுஞ் சொல்லினர். எ - று. (௪௩)

வலிபுகழ் தேசு நெஞ்சின் மதித்தவர் முடித்தன் மற்று
நலிவற நினக்குத் தந்தா நாமவே லவுண ரிப்போ
தொலிகெழு மாயை தன்னா லுருக்கரந் திருக்கின் றாரங்
கலிகெழு மந்தி ரத்தைக் கருதிச்செல் லவரைக் காண்பை.

(இ - ள்.) வலிமையும் புகழும் கீர்த்தியும் மனதிற் கருதியவர்களைக்கோறலும், பிறவுமாகிய வரங்களைக் கெடுதலற வுனக்குக்கொடுத்தோம். அச்சத்தைத்தரும் வேற்படையேந்திய அசுரர்கள் இப்பொழுது ஒலியமைந்த மாயையினால், தமதுருவை மறைந்திருக்கின்றார்கள். நம்முடைய ஒலிமிக்க மந்திரத்தைத் தியானித்துக்கொண்டு செல்க. (அதனால்) அவரைக்காணுவை எ - று.

ஒலிகெழுமாயையென்றது மூலமாயையை விசேடித்ததாம். (௪௪)

என்றிவை யனைத்துங் கூறி யெம்பிரான் மறைய மாயன்
வென்றனம் பகையை யென்று விநாயகன் கருணை போற்றி
நன்றொளிர் பணிக்கா னன்கு வாயில்க ளுடைய கோயி
லொன்றுசெய் ததிலே ரம்ப னுருவங்கண் டகியி னாக்கி.

(இ - ள்.) என்றிவையாவு மருளிச்செய்து, எமது கணேசப்பெருமான் அந் தர்த்தானமாக, திருமால் (இனிப்) பகைவரா வென்றேமென்று விநாயகக்கடவுள் கிருபையைத் துதித்து நன்ருகப் பிரகாசிக்கின்ற பளிங்குகற்களால் நான்கு (திருக் கோபுர) வாயில்களையுடைய திருக்கோயிலொன்று அமைத்து, அதில் விநாயகக்கடவு ளுருவைக் கண்டகியினுற் செய்து (பிரதிட்டைசெய்த.) எ - றீ.

கண்டகி - ஓர் நதி. ஈண்டு அதிலுள்ள செந்நிறக்கற்கள். (௬௫)

திவ்விய பொருள்கைக் கொண்டு சிறப்புறப் பூசை யாற்றி
வெவ்வம் விட் டகலச சித்தி யீதலா னமுமர்ந் திக்கு
வெவ்வினை தீர்க்குஞ் சித்தி விநாயக னெனப்பே ரிட்டா
னவ்விதி யானுஞ் சித்தி க்ஷேத்திர மாமத் தானம்.

(இ - ள்.) சிறந்த உபகரணங்களைக் கையிற்கொண்டு சிறப்பாகப் பூசைசெ ய்து, துன்பமானது விட்டொழிய (இஷ்ட) சித்தியைக் கொடுத்தலால் அப்பெருமா னுக்குக் கொடிய வினையை யொழிக்குஞ் சித்திவிநாயகரென்று திருநாமஞ்சூட்டினர். அவ்விதியினுலும அவ்விடமானது சித்திக்ஷேத்திரமென்பதாம். எ - று. (௬௬)

நாயக னெனத்தான் கொண்ட நாரணன் றனக்கு மேலா
நாயக ளுகி வேட்ட நலவரங் கொடுத்த மாண்பான்
மேயவங் குசத்தி ஞாக்கு விநாயக னென்னு நாமந
தூயவிண் ணவாக ளெலலாந தொடுத்தெதிர் துதித்துத் தாழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) தானே (திதி)நாயகனெனப் பெயர்கொண்ட திருமாலுக்கு மேலா கிய நாயகனுகி, அவர் விரும்பிய நல்ல வரங்களை யநுக்கிரகித்த மேம்பாட்டினுல், பொருந்திய அங்குசத்தையுடைய கணேசப்பெருமானுக்கு விநாயகனென்னுந் திரு நாமத்தைப புனிதமான தேவர்கள் யாவருஞ் சேர்தது எதிரே தோத்திரஞ்செய்து பணிந்தார்கள். எ - று.

நாயகன் - தலைவன். விநாயகன் - தனக்குமேல் தலைவனில்லாதவன். இதில், வி - எதிர்மறைப்பொருடருவதோா வடமொழி யுபசாககம். (௬௭)

கடங்கவிழ் முகத்தி ஞனைக் கருததினு ளிருத்திக கொண்டு
விடங்கலுழ் திகிரிச் செமமல் வெளிககொடு சென்ற ஞக
வடங்கலா ரன வந்த வவுணாகண் டடுபோர் வேண்டி
யுடங்குவந் தெதிரே நின்று நகைத்திஃ துரைக்க லுற்ருர்.

(இ - ள்.) மதம்பொழியும்(யானை)முகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுளை மனதி லெழுந்தருளியிருக்கச் செய்துகொண்டு, விடத்தைச்சொரியுஞ் சக்கராயுதமேந்திய திருமால் வெளிப்பட்டுச் சென்றனராக, சத்துருக்களான அந்த மதுகயிடர்களென் னும் அசுரர்கள் பார்த்து, மோதத்தக்க போரினை விரும்பி, ஒன்ருகவந்து எதிரேநின்று சிரித்து இதனைச் சொல்வதாயினுர்கள். எ - று. (௬௮)

சேர்ந்துமுன் பொருத போது சிறமுத்தி கொடுப்பக் கொண்டு
தீர்ந்தனை நாணி லாமற் றிரும்பிவந் தனைவந் தாய்க்கிங்
கோர்ந்திடும் பெரிய முத்தி யுதவுதுங் கொள்க வென்று
போர்க்கெதிர் ககபொன் மெனனீர் பேசவீ ரன்றான்

(இ - ள்.) முன்னொருக்கடிய போர்புரிந்தகாலத்தில், சிறுமுத்திரையைக்கொடுக்கக் கொண்டோடினை! மீண்டும் நாணமின்றி (எதிர்க்கவந்தனையே? அவ்வாறு) வந்தவுனக்கு இப்பொழுது அறியத்தக்க பெரிய முத்திரையைக்கொடுப்போம்! அதனையுங் கொள்ளக் கடவை! என்று கூறினார்கள் ஓடியெதிர்க்கின்ற ஆட்டுக்கடாவெனக் கருதாதீர்கள் அறிவிலிகளே! என்று திருமால் கூறினார் எ - று.

முத்தி - இசை எண்டு ஓடுதலைக்குறித்தது (௬௯)

அவ்வுரை கேட்ட லோடு மழுவென வெகுண்டு மாயோய்
செவ்விய நான்கு தோளிற் சிறந்தனை யிருவே முக்கு
மிவ்விரு தோளே யற்று மிருவர்மற் றொருவ னோடு
செவ்வினை ரென்னல் வேண்டா செருச்செய்க வென்று நேர்ந்தார்.

(இ - ள்.) அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டவுடனே அக்கினிபோலக் கொதித்து, மாயவனே! செவ்வையாகிய நான்குதோள்களோடும் விளங்குகின்றனை எங்களிருவருக்கும் இவ்விருதோள்களேயாதலால் இருவர் ஒருவனுடன் பகையினர் (போர்செய்தார்கள்) என்று சொல்லவேண்டுவதில்லை போர்புரிகவென்றிசைந்தார்கள், (மதுகயிடவர்கள்) எ - று.

இவ்விருதோள் - இரண்டு இரண்டு தோள் ‘ஒன்ப தொழித்தவெண் ணொன்பது மிரட்டின - முன்னதின் முன்னல வோட வுயிர்வரின் - வவ்வு மெய்வரின் வந்தது மிகனெறி’’ என்பது சூத்திரம், (௭௦)

எற்றுவர் கதையால் வேலா லெறிவரோச் சுவர்வாள் வாளாற்
பற்றுவர் பாசம் விட்டுப் பாற்றுவ ரதனை யெஃகாற்
புற்றர வனைய வாளி புதைபடத் தொடுப்பர் வீழ்ப்பர்
முற்றுவர் மல்லுப் போரின் மொழிகுவர் வீர வார்த்தை.

(இ - ள்.) (அவ்விருவரும்) கதையாலடிப்பார்கள் வேலாலெறிவார்கள், கூரிய வாளால் வெட்டுவார்கள், பாசத்தை வீசிக்கட்டுவார்கள், அதனை எஃகாயுதத்தாலறுப்பார்கள், புற்றினின்று புறப்பட்ட சர்ப்பங்களைப்போன்ற பாணங்களை (உடல்) மறைபடும்படி பிரயோகிப்பார்கள், வீழ்த்துவார்கள், மற்போர்போல முடிப்பார்கள், வீரச் சொற்களைப் பேசுவார்கள் எ - று. (௭௧)

இன்னண நெடும்போ ராற்று மெல்லையி லெழுந்த செங்கேழ்க்
கன்னலைத் துணித்தா லென்னக் கதழெரி நேமி தூண்டிப்
புன்னதா னவர்க ளாவி யராவணைப் பெருமா னுண்டான்
பின்னவிர் விசும்பிற் றேவர் விரைமலர் மாரி தூர்த்தார்

(இ - ள்.) இவ்வகையாகப் பெரும்போர் செய்கையில், எழுந்த செந்நிற மமைந்த கரும்பைத் துணித்தாற்போல, சேடசயனமுடைய பெருமானாகிய திருமால் வேய்த்தோடெரிகின்ற சுதரிசனத்தைச் செலுத்தி அவ்வசுரர்களுடைய உயிர்களைப் பருகினார். பின்னர் விளங்குகின்ற ஆகாயத்தினின்று தேவர்கள் வாசந்தங்கிய மலர்மாரி பொழிந்தார்கள். எ - று. (௭௨)

பன்னகத் தவிசின் வாழ்க்கைப் புண்ணவ னனைய பட்டே
[illegible] ற்றாழ்ந்தே னவ்வின்னக் குணாகர னுன்னை

றங்கவல் லவுண ரோடு தொக்கபோர் நெடுநா ளாற்றிப்
பங்கமுற் றகன்று வெள்ளிப் பறம்பினைச் சார்ந்து தாழ்ந்து.

(இ - ள்) தாமரைமலர்ப்பீடத்தில் வீற்றிருக்கும் பிரமதேவனென்று சொல்லப்பட்ட யானும் அப்பொழுது அவ்விட்டுணு மூர்த்தியின் பாதங்களிற் பணிந்தேன். அத்திருமால் எனக்குக் கூறத்தொடங்கினர்: நல்வலியமைந்த மதுகயிடவர்களுடன் நெடுநாள் பெரும்போர் செய்து (அதில்) அவமானமடைந்து (அவ்விடம்விட்டு) நீங்கி வெள்ளிமலை (யாகிய திருக்கயிலை) யை யடைந்து பணிந்து எ - று. (௫௩)

மாடகத் திவவு நல்யாழ் வார்நரம் பமிழ்க நேக்கிப்
பாடகத் தளிரமென் பாதப் பாவையை முதலா னோக
ளாடகத் தலைவ னோடு நயந்துள மகிழ்ந்த பின்றை
யேடகக் கொன்றை யானசொ லேரமபன் மனுவுட் கொண்டு.

(இ - ள்) முறுக்காணிகளையுடைய தடவத்தக்க நல்ல வீணையினுடைய நெடிய நரம்புகளாலாகிய அமிழ்த்தத்தை மிகவுண்டு, பாடகமணிந்த மாந்தளிர்போன்ற மெல்லிய பாதத்தையுடைய உமாதேவியார் முதலானவர்கள் சிவபெருமானுடன் விரும்பி மனமகிழ்ந்தபிறகு, அகவிதழ்கள் பொருந்திய கொன்றைமாலை யணிந்த சிவபெருமான் உபதேசித்தருளிய விநாயகமந்திரத்தை மனத்திற்கொண்டு எ - று. (௫௪)

சித்திகேத் திரத்தி னண்ணித் தீதறு மனுவை யெண்ணி
யத்திமா முகவன் றேன்றி யருளிய வரத்தா லீண்டு
வைத்தவா ளவுண ராவி மாய்த்தன னதனு லந்த
வுத்தமன் றனைப்பூசை யுஞற்றுதி நீயு மென்றான்.

(இ - ள்) சித்திக்ஷேத்திரத்திற் சென்று, குற்றமற்ற அம்மந்திரத்தைத் தியானஞ்செய்து, சிறந்த யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுள் பிரசன்னராகி யநுக்கிரகித்த வரத்தினால், திருமபிக் கூர்மையமைந்த வாளாயுதமேந்திய மதுகயிடவர்களென்னும் அசுரர்களுயிரை யழித்தேன். ஆனபடியால் அந்த உத்தமராகிய கணேசப்பெருமானை நீயும் பூசைசெய்கவென்று கூறினர் எ - று. (௫௫)

செங்கண்மால் கூற யானுஞ் சித்திக்ஷேத் திரத்தை யெய்தி
வெங்கண்வா ளரவங் கொண்டு வீக்கிய வுதரத் தானைப்
பொங்குகா தலினுற் பூசை புரிந்தன னமரர் தாமு
மங்கணர் கணேசர் மாய னம்பிகை யெனையுந் தாழ்ந்தார்.

(இ - ள்) செவ்விய (தாமரைமலர்போலுங்) கண்களையுடைய திருமாலுரைத்தலின், (பிரமனாகிய) யானும் சித்திக்ஷேத்திரமடைந்து, கொடுங்கண்களையுடைய வொளிய நாகத்தாற்கட்டிய (அரைப்பட்டிகை பொருந்திய) திருவயிற்றையுடைய கணேசப்பெருமானை மிக்க ஆசையுடன் பூசனைசெய்தேன் தேவர்களும் சிவபெருமானும் கணத்தலைவர்களும் திருமாலும் உமாதேவியாரும் மற்றெல்லோரும் (அவ்விநாயகக்கடவுளைப்) பணிந்தார்கள். எ - று. (௫௬)

இக்கதை கேட்டோர்க் கெந்த விடர்களு மகலு நன்மை
யொக்குறும் வியாத வென்று தோடவிழ் மலரோன் சொன்னு
னக்கிர வேலோய் காணன் றுணர்த்தினன் பிருகு வெம்போ
லைக்கொண்ட சிறந்த சோம காந்தனென் றரசர்க் கம்மா.

(இ - ள்) வியாதமுனிவனே! இச்சரித்திரத்தைக் கேட்டோர்களுக்கு எவ்வகைய துன்பங்களும் விலகும், நன்மைகள் கைகூடும் என்று, இதழ்களவிரிந்த தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமதேவர் கூறினர்; உக்கிரமான வேற்படையேந்திய சோமகாந்தமன்னனே! அறியென்று பிருகுமுனிவர் கையினற் கொடுத்தலில் மேம்பட்ட சோமகாந்தனெனும் அரசனுக்குச் சொல்லினர் எ - று.

அம்மா - அசை (௩௭)

ஆறெழுக் தாழி யேந்தி யனுட்டிக்க வாறு கேட்டே
னீறிலி காதை யின்னு மியம்பென வியாதன் வேண்ட
வீறுயர் விசுவா மித்திரனைவேல் வீமன் சார்ந்து
பேறுபெற் றதனை முற்றப் பேசுவன் வாசகச் சனன்

(இ - ள்) சக்கராயுதமேந்தியதிருமால் சடக்கர மனுவை யனுஷ்டித்தவகையையுணர்ந்தேன்; நித்தியனான விநாயகப்பெருமானது சரிதங்களை யின்னுங் கூறுகவென்று வியாதமுனிவன் கேட்க, மேன்மைமிக்க விசுவாமித்திரமுனிவனை வேலேந்தியவீமராசன் சார்ந்து (புத்திரப்) பேற்றினை யடைந்தவரலாற்றைப் பிரமதேவர் முழுவதுங் கூறலாயினர் எ - று. (௩௮)

விண்டு சடக்கரமனுட்டித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௧௩௮௫

விசுவாமித்திரனை வீமனடுத்தபடலம்.

கஞ்சப் பொகுட்டி னரிதேறிச் சமனக்குலவளையீன் றெளிமுத்து
மஞ்ச முயிர்த்த தனசினையு மறியா திரண்டும் விரிசிறையுட்
டுஞ்சப் பொதிந்திட் டடைகிடக்குந் துறைசூழ் நறுமப்பூந் தடமருதம்
விஞ்ச வளர்ந்த துயர்நாடு விதர்ப்ப நாடென் றுளதாமால்.

(இ - ள்) அன்னங்கள் தாமரைமலர்க்கொட்டையில் அருமையாகவேறி, குலநிறைந்த சங்குகள் ஈன்ற பிரகாசிக்கின்ற முத்துக்களையும், தாம் பெற்ற முட்டைகளையும் (வேறுபாடு) தெரியாமல், இரண்டினையும் விரிந்த சிறகுகளுட் பொருந்தப் பொதிந்துகொண்டு அடைகாக்கும் நீர்த்துறை சூழ்ந்த நல்ல மலர்த்தடாகங்களையுடைய மருதநிலமானது அதிகரிக்க வளங்கொடுத்துயர்வுற்றதாகிய விதர்ப்பநாடென்று (ஒன்று) உண்டு எ - று. (௧)

வள்ளைச் செவியின் மடமாதர் வள்ளைக் குறங்கு மலர்ப்பொழிற்பைங்
கிள்ளைப் பறவை யெழுவாளைக் கெண்டைக் குலங்கட் டுயிலெழுப்ப
அள்ளிச் சொரியு மணித்தரங்க வகழி புடைசூழ் நகர்புரிசை
கள்ளப் பொறியாற் பகைக்கடக்குங் கவுண்டின் னியமென் றோங்கியதால்.

(இ - ள்) வள்ளைக்கொடிபோலுஞ் செவியினையுடைய இளமாதர்கள் வள்ளைக்கு உறங்குகின்ற மலர்ச்சோலையிலுள்ள பசிய கிளிகளுங்களை, எழுகின்றவாளை மீன்களுங் கெண்டைமீன்களுமாகிய கூட்டங்கள் துயிலெழுப்பும்படி (அவற்றை)

வாரிச்சொரிகின்ற அழகிய அலைகள்பொருந்திய அகழியாற் புடைசூழப்பட்ட நகரம், மதிலானது (தன்னிடத்தமைந்த) வஞ்சகமாகிய பொறிகளாற் சத்துருக்களை வெல்லத்தக்க கவுண்டின்னிய மென்று விளங்கியது. எ - று.

பொறி - மதிற்பொறி, சூத்திரங்கள்; எந்திரங்கள். (௨)

அந்த நகரத் திருந்துலக மாளு மரசன் றவசீலன்
சந்த மறையின் முறைபிறழான் றானஞ் சொரியு மலர்க்கரத்தான்
மைந்து மிகுந்த திணிதோளான் மாறாத் தருமசிந்தையினான்
வெந்த மதவே ளெழுந்தனைய விளங்கு வனப்பி னுருவத்தான்.

(இ - ள்) அந்தக்கவுண்டின்னிய நகரத்திலிருந்து உலகைக்காக்கும் மன்னவன் தவசீலனும், ஒலியையுடைய வேதமுறை பிறழாதவனும், தானத்தைச்சொரியுங் கமலமலர்போன்ற கையையுடையவனும், வலிமிகுந்த திண்ணிய தோளையுடையவனும், நீங்காத தருமசிந்தையுடையவனும், (சிவபெருமானால்) வெந்தொழிந்த மன்மதன் உயிர்பெற்றெழுந்தாற்போலப் பிரகாசிக்கின்ற அழகமைந்த உருவினையுடையவனும் எ - று.

இதுமுதலிரண்டுசெய்யுள்கள் ஒருதொடர். (௩)

ஓரா யிரமா மறையவரு மொருபான் கோடிச் சேனைகளுந்
தீரா துடன்சூழ் தரவெங்குஞ் செல்லுஞ் சூரன் ஞாதியரும்
பாரா ளவேற்ற மன்னவரும் பணியும் பதத்தான் பணியாரை
வேரோ டறுக்குஞ் சிறப்பத்தான் வீம னென்னு மியற்பெயரான்.

(இ - ள்) சிறந்த ஓராயிரம் பிராமணர்களும் ஒருபதுகோடிச் சேனைகளும் நீங்காமல் (தன்னைப்) புடைசூழ்ந்துவர எவ்விடத்துஞ் செல்லுஞ் சூரனும், ஞாதிகளும் புவியைக் காக்கும் மன்னர்களும் வணங்கும் பாதங்களை யுடையவனும், தன்னை வணங்காதவர்களை முதலறக்களையுங் கோபத்தையுடையவனுமாகிய வீமராசனென்னும் இயற்பெயருடையவன் எ - று.

ஞாதியர் - தாயபாகமுடையார். (௪)

வேறு

வீரவேன் மன்னவன் விழையுங் கற்பினாண்
மூரமேற் றவகை முறுவல் செய்தலாற்
சாருகா சினியெனச் சாற்று நாமத்தா
ளோருமா நலமெலாந் திரண்ட வுள்ளத்தாள்.

(இ - ள்) வீரம்பொருந்திய வேலேந்திய வீமராசன் விரும்பத்தக்க கற்பினையுடையவள்; தந்தபங்திகள் தெரியாதவகையாகப் புன்னகைசெய்யுங் காரணத்தால் சாருகாசினியென்று சொல்லும்பெயரையுடையவள்; அறியத்தக்க சிறந்த நன்மைமுழுவதும் ஒன்றுசேர்ந்த வுள்ளத்தையுடையவள். எ - று.

சாருகாசினி - சாருஹாசினியென்பதன் றிரிபு. சுந்தரமான சிரிப்புடையவ ளென்பதுபொருள். (௫)

முதுக்குறை வுடையார்கண் மொழியப் பாதுகீசன்
பொருக்கைய இருநிலம் பயத்தி.னெக்கய

விழுக்குறை யாளுறுதல் விளங்கு வெண்ணகை
மழுக்குழன் மனைவியின் வாழு நாளையில்.

(இ - ள்.) வீமராசன் பேரறிவுடையவர்கள் சொற்றவாறு பொதுத்தன் மையகற்றிப் பெரியபூமியைத் தோளிற்றாங்கி, சங்கிரதுண்டம்போன்ற வெள்ளிய கெற்றியையும் பிரகாசிக்கின்ற வெள்ளிய பல்வரிசையையுந் தேன்சிந்துங் கூந்தலையுமுடைய மனைவியாகிய சாருகாசினியுடனே வாழ்ந்திருக்குங் காலத்தில். எ - று.

முதுக்குறைவாளர்களென்றது மந்திரி புரோகிதர் முதலானோரை. பொதுக் கடிதலாவது தனக்கேயுரிமையாக்கல். (௪)

புத்திர னின்மையாற் புலர்ந்த நெஞ்சினன்
பத்தியிற் றேவர்கள் பணிக ளாற்றினன்
மெத்திய தானங்கள் விதியிற் செய்தன
னெத்திறத் தருமமு மினிதி யற்றினன்.

(இ - ள்.) புத்திரப்பேறில்லாமையால் வருந்திய மனமுடையனாகிப் பத்தியுடன் தேவர்களுக்கு (செய்யத்தக்க) பணிவிடைகளைச் செய்தனன். மிகுந்த தானங்களை விதிப்படி (சற்பாத்திரங்களுக்குக்) கொடுத்தனன். எவ்வகைப்பட்ட தருமங்களையும் இனிதாகச் செய்தனன் எ - று. (௫)

செவ்விய வேள்விகள் சிறப்பச் செய்தன
னிவ்வகை நல்வினை யனைவு மீட்டியு
மெவ்வமில் புத்திர னெய்தப் பெற்றிலன்
கொவ்வைவாய் மனைவியை யழைத்துக் கூறுவான்.

(இ - ள்.) செம்மையாகிய யாகங்களைச் சிறப்புடனியற்றினன். இவ்விதமாக எல்லா நற்காரியங்களையுஞ்செய்தும், துன்பமில்லாத புத்திரனை யடையப்பெற்றானிலன். (ஆதலின் மனம்வெறுத்து) கொவ்வைக்கனிபோன்ற வாயையுடைய மனைவியாகிய சாருகாசினியை விளித்து (இவ்வகையாக)ச் சொல்கின்றான். எ - று.

புத்திரன் - மகன் தந்தைதாயரைப் புத்தென்னு நரகினின்று விடுவிப்பவனென்பது தாதுப்பொருள். புத்தென்றது பிள்ளைப்பேறில்லார் பெறுநரகின் பெயர்.

கொம்மைவெம் முலையினாய் கோதில புத்திர
தம்மையெய் தாதவர் தரணி யாளினு
மிம்மையு மறுமையு மெய்தி டாரெனி
னம்முடை வாழ்க்கையு நன்றிப் பாலதோ.

(இ - ள்.) குவிவாகிய வலியமுலையினையுடையாளே! குற்றமில்லாத புத்திரர்களையுடையப்பெறாதவர்கள் உலகத்தை யரசுசெய்தாலும், இம்மைப்பலனையும் மறுமைப்பலனையும் அடையமாட்டார்களென்று (சாத்திரங்கள்) கூறினால், நம்முடைய உயிர்வாழ்தலும் நன்றியையுடையதாகுமோ? (ஆகாது) எ - று, (௭)

வேறு.

அமரர்ப்பிரித் தேவரிவ ரவ்வியகவ் வியமேலார்
கமலனைத் தாய்ந்மது கட்டழகும் பெருக்கிரவும்

விமலமுறுங் குடிபபிறப்பும் வியனில்வாட் சியும்வலியுந்
தமமறுநூற பயிற்சிகளுஞ் சகலமும்வி ளைவினவே.

(இ - ள்.) தாமரைபோலும் முகமுடையவனே! தேவர்களும் பிதிர்த்தேவர்களுமாகிய இவர்கள் அவ்வியகவ்வியங்களைமேல விருப்புற்றிருப்பர்கள். நமதுபேரழகும், பெருஞ்செல்வமும், பரிசுத்தமாகிய (உயர) குடிப்பிறப்பும், சிறந்த இல்வாழ்க்கையும், வல்லபமும், தாமதகுணமற்ற நூலாராயச்சிகளும் யாவும் விளையின. எ - று.

தேவர்களுக்குக்கொடுப்பதை அவ்வியமென்றும், பிதிரர்க்குக் கொடுப்பதைக் கவ்வியமென்றுங கூறுதலமரபு (௪0)

நெடிபடுகா னகத்தேகி னேரிழையா யொருவாற்றாற்
குடிவளாகான முனேவநது கூடலுமா மதுவின்றேறற
படியறுவான கதிசேருமப யபபாட்டி லையமிலை
முடிவிதுவே யாகுமென மொழிநதமைச்சாக் கிதுசொன்னான்.

(இ - ள்.) சிளாவண்டுகள் பொருந்திய வனத்திற்குச் சென்றால், ஒருவகையாக மரபுவளரததகக புததிரப்பேறுவந்து கைகூடலுமாகும அஃதுமின்றாயின், குற்றமற்ற சிறந்த கதியிறசேரும் அசசததிற சந்தேகமில்லை இதுவே தீர்மானமாமென்று கூறி, மந்திரிகளுக்கு இதனைக் கூறினன. எ - று. (௪௧)

சூழ்ச்சிமிகு மநதிரிகா டொலபவத்தில யான்செய்த
ஆழ்ச்செய்பய னோமனைவி யுளுற்றியதி வினைப்பயனோ
வாழ்ச்சிதனக் கிதமபுரியு மககட்பே றெமககின்மை
தாழ்ச்சியித னமனைவி தனனொடுகான் புகுகின்றேன்.

(இ - ள்.) ஆலோசனைமிகுந்த மந்திரிகளே! இல்வாழ்க்கைக்கு நன்மையையுண்டுசெய்யும் மக்கட்பேறு எனக்கிலலாமை பழய சனனஙகளில் யானியற்றிய ஊழ்வினைசெயயும் பயனோ? (அல்லது) எனமனைவிசெய்த தீவினையின்பயனோ? (அறிகலேன்) தாழ்வாகிய விதனால் யான் சாருகாசினியுடன் வனததிற் செல்கின்றேன். எ-று.

ஈண்டுபொருளு நிலமனைதது மிருவிருமபகுததாள்க
மீண்டுவாரி னென்பாலே விடுத்திடுக மீளேனேற்
காண்டகுறும் வழிவழியுங் கைக்கொள்க வெனச்செப்பி
மூண்டபெருங் காதலினான் மொய்குழலா ளொடுமெழுந்தான்.

(இ - ள்) மிக்க பொருளும் நிலமுமாகிய வெல்லாவற்றையும் நீங்களிருவரும் பாகித்துக்கொண்டு ஆளக்கடவீர்கள் (கடவுளருளால் மகப்பேற்றுடன்) திரும்பி வந்தேனாகில் என்னிடத்திலேயே கொடுததுவிடுக. திரும்பிவரேனாயின், வரத்தக்க உம்முடைய பரம்பரையின் வழியே கைக்கொள்ளக்கடவீர்களென்று சொல்லி, வீமராசன் மிக்க பெருவிருப்புடன் நெருங்கிய கூந்தலையுடைய மனைவியோடெழுந்திருந்தான். எ - று. (௪௨)

சுமந்துவெனு மந்திரியுஞ் சூழ்ச்சிமனோ ரஞ்சிதனு
மமைந்தவுளத் திருவோரு மமையாத துயர்விழிநீ
ருமிழ்ந்தனராய் மிகவாடி யுயிரனையா னணையினை
விமிழ்ந்திடப்பட் டிருந்தனர்க ளிறைவனவனத் தேகினன்

(இ - ள்.) சுமந்துவென்று சொல்லப்படும் மந்திரியும் ஆலோசனையில் வல்ல மனோரஞ்சிதனென்பவனுமாகிய ஒன்றுபட்டமனமுடைய விருவர்களும் அடங்காத துயரத்துடன் கண்ணீர்சொரிந்தவர்களாய் மிகவும் வாட்டமடைந்து உயிர்போன்ற அரசனுடைய ஆக்கினையாற் கட்டப்பட்டு ஊரிலிருந்தார்கள். வீமராசன் (மனைவியுடன்) வனத்துக்குச்சென்றான். எ - று. (கச)

தொக்கவனத் தலமருங்காற் றொல்லைவினை தலைக்கூட்ட
மிக்கதவ விச்சுவா மித்திரன்வா ழாச்சிரமம
புக்கனன்மா னுக்கருக்குப் பொருவிலாமறைப் பொருள்விரிக்குந்
தக்கமுனி வரன்பதத்தைச் சார்ந்துமனை யொடுதாழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) நெருங்கிய வனத்திலே துன்புற்றுழல்கையில், நல்லூழான கைகூட்ட மிக்க தவத்தையுடைய விசுவாமித்திரமுனிவர் வாழ்கின்ற ஆச்சிரமத்திற் புகுந்து, சீடர்களுக்கு ஒப்பில்லாத வேதத்தின் பொருளை விளக்குகின்ற தகுதியாகிய அம்முனி சிரேட்டருடைய பாதங்களையடைந்து மனைவியுடன் (வீமராசன்) பணிந்தனன். எ - று.

தொக்கவென்றது மிருகங்கணெருங்கிய அல்லது மரங்கணெருங்கியவெனக் கொள்க. (கரு)

வணங்குமணி வேற்கரத்து மன்னனுக்கு மாமுனிவ
னிணங்குறவா சீர்வதிப்பா னெனச்சமுனைக காகவெனப்
பிணங்குதலில் லாவுளத்திற் பேசியெழுந் திருவென்ன
வணங்கினொடு மனங்குளிர்பப வரசனெழுந் தெதிர்நின்றான்.

(இ - ள்.) (அவ்வாறு) பணியும் அழகிய வேற்படைதாங்கிய கையையுடைய வீமராசனுக்கு, சிறந்தவிசுவாமித்திரமுனிவன் இணக்கமாக ஆசிர்வதிப்பவராகி,சந்ததி பெருகுவதாகவென்று குற்றமில்லாதமனத்துடன்கூறி யெழுந்திருக்கவென, வீமராசன் மனைவியுடன் மனக்குளிர்ச்சியுற்று எழுந்து அவர் எதிரேநின்றனன் எ - று.

ஆசிர்வதிப்பான் - ஆசிர்வதிப்பானாகி யெனப்பொருள். (கசு)

வேந்தர்களே றேநீயார் விளங்கியவெம மாச்சிரமம்
போந்தவருட் பயனின்றிப் போனவர்க ளாமில்லை
யாயந்தநின துளத்தார்வ மறைகுதியேற் றருதுமென
வாய்ந்ததவ விசுவா மித்திரனா மகிழ்ந்துரைத்தார்.

(இ - ள்.) அரசர்கள் (ஆகிய யானைகட்குச்) சிங்கம்போல்பவனே! நீயாவன்? விளக்கமுற்ற வெம்முடைய ஆச்சிரமத்திற்கு வந்தவர்களிற் பயனில்லாமல் (வறிதே) சென்றவர்களிலர். எண்ணிய உன் மனவிருப்பத்தைக் கூறுவையாயின், (அதனைக்) கொடுப்போ மென்று, பொருந்திய தவத்தைச்செய்த விசுவாமித்திர முனிவர் துணிந்துக் கூறினர். எ - று.

அறைகுதி என்பதில் கு சாரியை. (கஎ)

விச்சுவா மித்திரனார் விளம்பியசொல் லமுதருந்தி
யெச்சமீன் றவன்போல விதயமொடு முகமலர்ந்து
நச்சுமா தரவோடு நராதிபன்சொல் வானடியேன்

(இ - ள்.) விசுவாமித்திர முனிவர் கூறிய சொல்லமுதத்தை (செவியால்) அருந்தி, புத்திரனைப் பெற்றவன் (களிப்படைவது) போலமனமும் முகமும் மலர்ச்சியுற்று, விரும்பத்தக்க ஆசையுடன் வீமராசன் சொல்கின்றான். (அடியேன்) மெச்சத்தக்க சிறப்புடைய பெரிய கவுண்டின்னிய நகரத்தில் வாழ்கின்ற வீமராசன். எ - று.

இவள்சாரு காசினியென் பாளெனக்கு மனைமாது
தவமாதி பலபுரிந்துந் தனையனுறா மையின்வருந்தி
யவமான வாழ்க்கையினை யறத்துறந்தா ரணியத்துக்
கவல்வேற்றுத் தவம்யாதோ கைகூட வினைக்கண்டேன்.

(இ - ள்) இவள் அடியேனுக்கு மனைவி - சாருகாசினியென்னும் பெயருடையாள். தவமுதலியபலவற்றைச் செய்தும் புத்திரனுண்டாகாமையினால் வருத்தமுற்றுப் பலனற்ற வாழ்க்கையை யறவேயொழித்து வனத்தில் (வந்து) கவலைப்படும் எனக்கு யாது நற்றவமோ கைகூடுதலால் தேவரீரைத் தரிசித்தேன். எ - று.

தவமாதி - என்றது தானயாகமுதலியன (௧௯)

கனகவரை யடுத்தோர்க்குங் கற்பகத்தை யடுத்தோர்க்கு
மனவிழைவு முற்றாத மரபுளதோ வையகத்தி
லனகநினை யடுத்தேனு மருமகவுண் டெனத்துணிந்தேன்
புனிதநின தருளாலிப் புத்திரனின் றேபெற்றேன்.

(இ - ள்.) புநிதமானவரே! இப்பூமியிலே, பொன்மலையாகிய மேருவை யடுத்தவர்களுக்குங் கற்பகவிருட்சத்தை யடுத்தவர்களுக்கும்மனவிருப்பமுடிவுபெறாத வழக்கமுண்டோ? தேவரீரை யடைந்தவனும் அரிய புத்திரனையடைவேனென்று மனத்துணிவுற்றேன். பரிசுத்தமானவரே! தேவரீருடைய திருவருளாற் புத்திரனையிப்பொழுதே பெற்றேன். எ - று. (௨௰)

தக்கதவத் தால்வேத சாத்திரவி சாரணையான்
மிக்கதய வாற்பொறுமை விரதத்தால வேள்வியினாற்
பொக்கமறும வித்தையினாற் புகழ்தான தருமத்தா
லொக்குநரில் லாயுரைத்த வுயர்மொழிவீ ணாகாதே.

(இ - ள்.) தகுதியாகிய தவத்தினாலும், வேதசாத்திரங்களின் விசாரணையினாலும், மிகுந்த கிருபையினாலும், சாந்தத்தினாலும், விரதத்தினாலும், யாகத்தினாலும், உண்மையாகிய வித்தையினாலும், கீர்த்தியினாலும், தானதருமங்களாலும், சமானமானவர் ஒருவருமில்லாத முனிவரே! தேவரீர் கூறிய உயர்வாகிய வார்த்தை (ஒருகாலத்தும்) வீணாகமாட்டாது. எ - று. (௨௧)

எனவழுத்தி யடியேன்மு னியற்றியதீ வினைதெரிந்து
பனவவுரைத் ததுதீர்த்துப் பரிசுத்த னாகும்வகை
யினியவுபா யமுமியம்ப வேண்டுமென விரத்தலொடு
முனிவன்மகிழ்ந் துளத்தெண்ணி முடிவேந்தற் குரைசெய்வான்.

(இ - ள்.) என்று துதித்து, முனிவரே! அடியேன் சன்மாந்தரத்திற் செய்த தீவினையை யறிந்து கூறி, அதனை விலக்கிப் பரிசுத்தனாகத் தக்க நல்ல உபாயத்தையுஞ் சொல்லவேண்டுமென்று யாசிக்கவும், விசுவாமித்திரமுனிவர் மகிழ்ந்து மனதில் யோசித்து முடியணிந்த வீமராசனுக்குக் கூறுகின்றார்.

நின்குலத்தோர் விநாயகனை நித்தலும்பூ சனைபுரிந்து
நன்குமிகப் பெற்றார்க ளாதிபனே நீயிந்த
மின்கொடிபோ லிடைமனைவி விழைவினது விடுத்தலினு
லின்குதலை மழலைமொழி யெசசமிழந தாயம்மா.

(இ - ள்.) அரசனே! உன்குலத்துப் பெரியோர்கள் விநாயகக்கடவுளைத் தினந்தோறும் பூசைசெய்து நன்மைகளை மிகுதியாக அடைந்தார்கள். நீயோ இந்த மின்னற்கொடிபோலும் இடையையுடைய மனைவியினுடைய விருப்பததினுல்அதனை விட்டபடியால், இனியகுதலையாகிய இளஞ்சொல்லையுடைய குழந்தையை(ப்பெறுது) இழந்திருக்கின்றனை. எ - று (௨௧)

விதர்ப்பமெனு நாடாளும் வீமவினி விநாயகனை
மதர்ப்பின்விழி மாதோடு மகிழ்விமக வெனுமணியைக்
கதிர்ப்பவுயிர்ப் பாய்நுமக்குக் கணேசர்குல தெய்வதமா
யதிர்ப்புளத்திற் றுயரகற்றி யாண்டதுங்கே ளெனமொழிவான்.

(இ - ள்.) விதர்ப்பமென்று சொல்லும் நாட்டை யரசுசெய்யும் வீமராசனே! நீ இனி மதர்த்த கண்களையுடைய வுன்மனைவியுடன் விநாயகக்கடவுளை (பூசித்து) மகிழ்ச்சி செய்வாயாக. புத்திரரத்தினததை விரைவிற்பெறுவாய். உங்கட்குக் கணேசப் பெருமானே பயமமைந்த மனத்துயரை யொழித்துக் குலதெய்வமாக, ஆட்கொண்ட சரிதையையுங் கேட்பாயாகவென்று விசுவாமித்திரமுனிவர் கூறலாயினர். எ - று.

விசுவாமித்திரனை வீமனடுத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௨௰௭.

தக்கன் பிணிநீங்குபடலம்.

கொழிபுகழ் வீமநுங் குலத்து ளோர்கண்முன்
வழிவழி யரசுசெய் மறுவி லாததேம்
பொழிமழை மதிதொறும் பூக்கு மாட்சியாற்
கழிமகிழ் தருங்கரு நாட தேயமே.

(இ - ள்.) தெள்ளிய கீர்த்தியையுடைய வீமராசனே! உம்முடைய குலத்தோர்கள் பூர்வத்தில் வழிவழியாக அரசுசெய்துவந்த குற்றமில்லாத இடமானது மாதந்தோறும் பொழிகின்ற மழையானது அதிகரிக்கும் மாட்சிமையால் மிக்க களிப்பைத்தருங் கருநாடதேசமாகும். எ - று.

வழிவழியாக - பரம்பரையாக. (௧)

கடவுளர் புகழ்கரு நாட தேயத்தி
லடையலர் திறையிட வவர்கள் வாழ்பதி
படர்புகழ்ப் பொருடரும் பானு மாநக
ரிடர்கெட வரசுசெய் திருந்த காலத்தில்.

(இ - ள்.) தேவர்களும் புகழத்தக்க கருநடதேசத்திலே, சத்துருக்கள் கப்பங்கொடுக்க அவர்கள்வாழ்ந்த நகரமாகிய படர்ந்த புகழையுஞ் செல்வத்தையுங் கொடுக்கத்தக்க பானுமாநகரத்தில், துன்பமொழிய இராசரிகஞ் செய்துவந்த காலத்திலே. எ - று.

திறை - அரசனுக்குக் கொடுக்கும்வரி. இதனை இறையென்றுஞ் சொல்வது வழக்கு; கடவுளென்னுஞ் சொல்லிறுதியில் உயர்வு சிறப்பும்மை தொக்கது. (௨)

வழுவில்வல் லவனெனு மன்ன னின்றனக்
கெழுதலை முறையினால் வரு திறைமை செய்யுநாட்
கழுமிய கற்பினள் கமலை யெனபவள்
பழுதறு மொருமகப் பயந்து நோக்கினாள்.

(இ - ள்.) குற்றமில்லாத வல்லவனென்னும் அரசன் உனக்கு ஏழாந்தலைமுறையினனாகவந்து அரசுசெலுத்துங்காலத்தில் (அவன்மனைவியாகிய) மிக்க கற்பினையுடைய கமலையெனறு சொல்பவள் குற்றம் பொருந்திய ஒரு பிள்ளையைப் பெற்று (அதனைப்)ப் பார்த்தனள். எ - று.

கழுமுதல் = நிறைந்திருத்தல். (௩)

விழியிலன் செவியிலன் விளம்பும் வாக்கிலன்
கழியமெய் விரவிய கறைசெய் புண்ணுளன்
பழிதரு குறளனென் பாலன் பாலனை
றழிதுய ருழந்தன ளவலை நீங்கிலாள்.

(இ - ள்.) கண்ணில்லாதவனும், காதில்லாதவனும், பேசுமவாயில்லாதவனும், தேகத்திற்கலந்த கறைசெய்யத்தக்க மிக்க புண்ணுள்ளவனும், பழிக்கத்தக்க குள்ளமானவனுமாயினன் என்புதல்வன் புத்திரனென்று, பெருந்துயரடைந்தனள். கிலேசம் நீங்கினாளிலள். எ - று. (௪)

மறுபுல மன்னவர் வசைகள் கூறுபு
முறுவல்செய் திடவரு முடைகொண் மைந்தனைப்
பெறுதலி னின்மையே பெரிதின் பாமெனா
வுறுவிழி நெடும்புன லுகுத்து மாழ்கினாள்.

(இ - ள்) மறுதேயத்தரசர்கள் நிந்தைச்சொற்களைச் சொல்லி நகைசெய்திடும்படி தோன்றிய முடைநாற்றத்தையுடைய புத்திரனைப் பெறுதலைக்காட்டிலும், பெறாதிருத்தலே மிகநல்லதாமென்று, பொருந்திய கண்களினின்றும் மிகக நீரைச் சிந்தித் துன்புற்றாள். எ - று.

கூறுபு - செய்பு என்னும் வாய்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சம். (௫)

பாவமிப் பிள்ளையின் பரிவு பார்த்திடப்
பூவின னென்றலைப் பொறித்த தென்கொலோ
மேவிய பிணியினன் மெலியு மைந்தனுஞ்
சாவது வாழ்தலிற் றக்க தென்றனள்.

(இ - ள்.) (ஐயோ!) இப்பிள்ளையின் பரிதாபத்தைக் காணும்படி தாமரைமலரில்வாழும்பிரமதேவன் என்சிரசிலெழுதிய தென்னபாவமோ? பொருந்திய நோயினால்

வருந்துகின்றபிள்ளையும் உயிர் பிழைத்திருத்தலிலும் இறத்தலே தகுதியாயுள்ளது என்று கூறினள். எ - று. (௬)

வில்லெதிர் நுதலினுள் வெதும்பி நைதலும்
வல்லவ னடுத்துறு மகனை நோக்கினு
னல்லது நல்லதெ னற்ற வப்பயன்
சொல்லுவ தன்றெனத் தானுஞ் சோர்ந்தனன்.

(இ - ள்.) வில்லைப்போன்ற புருவத்தையுடைய கமலையென்பவள் வருந்தித் துக்கிக்கவும், வல்லவனென்னுமரசன் அவளைச் சமீபித்து, பெற்ற பிள்ளையைப்பார்த்தான். என் உத்தமமாகிய தவத்தின்பலன் நன்றாகவிருந்தது நன்றாகவிருந்தது, அது சொல்லத்தக்கதன்று என்று தானுஞ்சோர்வடைந்தனன். எ - று. (எ)

ஊழினால் வந்தகற் றுளெங்கெதன் றெவெதன்
றூழிமா லனையவ னகத்திற் றேறினன்
வீழிவாய்க் கமலைநீ வெதும்ப லென்றுதன்
வாழிமா மனையையும வருட்டித் தேற்றுவான்.

(இ - ள்.) ஊழ்வினையால் நேரிட்டதற்குத் துன்பமடைந்து ஆவத்தக்கது யாது? என்று, சக்கரமேந்திய திருமாலையொத்த வல்லவராசன் மனதிற்றுணிவுகொண்டான். வீழிக்கனிபோலும் இதழையுடைய கமலையே! நீ துன்புறுதே யென்று, தன் சிறப்புள்ள மனைவியையும் வருட்டித் தேற்றும்படி. எ - று.

வருட்டி - வற்புறுத்தி. (அ)

துன்பொரு காலத்துத் துளைங்கு ளார்களே
யின்பொரு காலத்தி னெளிதி னெய்துவார்
நன்பொறி யிழந்தவிந் நவைகொள் பிள்ளையே
யன்புறு நன்மக வாகு மாதராய்.

(இ - ள்.) ஒருகாலத்திலே துன்பத்தினால் வருந்தினவர்களே (பின்) ஒருகாலத்தில் இன்பத்தை யெளிதாக அடைவார்கள். (அதுபோல) பெண்ணே! நல்லபொறிகளையிழந்த இக்குற்றம்பொருந்திய குழந்தையே (ஒருகாலத்தில்) அன்புபொருந்திய நல்ல குழந்தையாகவாகும். எ - று. (௯)

மணிகண்மந் திரமருந் திவற்றின் மாற்றுவொ
தணிவில தாயிடிற் றவங்க டானங்க
ளணிவிர தங்களா திகளி னீக்குவொம
பிணிமலர்க் குழலிநீ பேணு கென்றனன்.

(இ - ள்.) மணி மந்திர அவுடங்களாகிய இவற்றினால் (இக்குற்றங்களை)ஒழிப்போம்; தீராவிடில் தவங்கள் தானங்கள் அழகிய விரதங்கள் முதலியவற்றினால் நீக்குவோம், கட்டப்பட்ட மலர்மாலையணிந்த கூந்தலையுடையவளே! (வருந்தாது இக்குழந்தையைக்) காப்பாற்றுகவென்று கூறினன். எ - று. (௧௦)

அவலமென் கடலிடை யழுந்து மாதரா
கவலையிற் சிறிதுகை யகன்று கண்ணனுங்

குவலய நீரொடு குளிர்ந்த நீரினாற்
றவலரு மைந்தனைச் சால வாட்டினாள்.

(இ - ள்.) துன்பமென்னுங் கடலிலமிழ்ந்த கமலையென்பவள் கவலையினின்
றுஞ் சிறிது விலகி, கண்ணென்று சொல்லுங் குவளையினின்று வருகின்ற நீருடன்
குளிர்ந்த நீரினாலுங் கெடுதலற்ற புத்திரனை மிகுதியாக முழுக்கினாள். எ - று.

குவலயம் - குவளைமலர். இது கண்ணுக்குவமிக்கப்பட்டது. கண்ணீராலுந்
தண்ணீராலு முழுக்காட்டினாளென்பது கருத்து. (கக)

போதக மனையவன் பொருவி னூல்வழிச்
சாதக மாதிக டழையச் செய்துபின்
மேதகு கணிதரை வினவித் தக்கனென்
றோதக வழைத்தன னொருமை கன்றனை.

(இ - ள்.) யானைக்கன்றையொத்த வல்லவராசன் ஒப்பில்லாத நூல்களிற்
கூறியவகையே சாதகருமமுதலியவற்றை நன்றாகச்செய்து, பிறகு மேம்பட்ட கணித
நூற்புலவரைக்கேட்டுத் தக்கனென்று சொல்லும்படி ஒப்பற்ற புத்திரனைக் கூப்பிட்
டனன். எ - று.

கணிதர் - சோதிடர்.

சாதகன்மமாவது அத்திரமந்திரத்தால் நூறு ஓமஞ்செய்து வாமமந்திரத்
தாற் புத்திரன் முகத்தை யெதிர்நோக்கிப் பஞ்சப்பிரம மந்திரங்களை யுச்சரித்து உச்
சியைமோந்து புருடமந்திரத்தை வலக்காதிற் செலுத்தல். ஆதிகளென்றது உத்தாபன
முதலியன. உத்தாபனமாவது அசுத்தமாகிய அறையினின்றும் சுத்தமாகிய உயர்ந்த
வீட்டத்திற் குழந்தையைச் சேர்ப்பிக்குங்கிரியை. உத்தாபனத்தின் பின் செய்யவேண்
டியது நாமகரணமாதலின், தக்கனென்றழைத்தனனென்றார். அது பெயரிடுதலிற்
செய்யுங்கிரியை. அதன்பின்னர் நான்காமாதத்திற் சந்திமித்தலும், ஆறுமாதத்தில்
அன்னப்பிராசனமும், பதின்மூன்றமாதத்திற் சவுளமும், ஐந்தாம்வருடத்தில் உப
நயனமுமுதலியனவாம். பிரவாசம் - குழந்தையைக்கொண்டு கோயிலுக்குச் செல்லல்.
உபநயனம் - பரசிவத்தைத் தரிசிப்பித்தற்குச் சமீபமாகிய நயனத்தையுண்டாக்குங்
கிரியை. (கஉ)

வெள்ளணி யணிந்தநாட் டொடங்கி வேந்தர்கோன்
பிள்ளையைக் குறித்தற மாதி பேணியும
விள்ளுதல் கண்டிலன் விழும வெம்பிணி
தெள்ளிய வாண்டுபன் னிரண்டு சென்றவே.

(இ - ள்.) வெள்ளணியணிந்த தினமுதற்கொண்டு ராசராசனாகிய வல்லவன்
தன் புத்திரனைக் குறித்துத் தருமமுதலியவற்றைச் செய்தும், துன்பத்தைச்செய்யுங்
கொடியநோயகள் நீங்குதலைப் பார்த்திலன். (இவ்வகையாகத்) தெளிந்த பன்னிரண்டு
வருடங்கள் சென்றன. எ - று.

வெள்ளணியணிதல் - மனைவி மகவுயிர்த்த காலத்து வெள்ளணியணிவது.
இது முன்விளக்கப்பட்டது. (கந)

வல்லவன் மனைவியை யழைத்துக் கூறுவா
னெல்லையில் பொருளெலா மிழந்து மென்னுட

ல்லெலாம் பகலருந் தவத்தின் வாடியுஞ்
செல்லல்செய் மகன்பிணி தீர்க்க கண்டிலேன்.

(இ - ள்) வல்லவராசன் தன் மனைவியை விளித்துச்சொல்கின்றான் கணக்கில்லாத பொருண்முழுவதையும் (தானதருமங்களால்) போக்கடித்தும், இரவும்பகலும் அரிய தவங்களால் என்னுடைய தேகமிளைத்தும், துன்புசெய்கின்ற மகனுடைய பிணிகள் போக்கக்காணகிலேன் (இனியாதுசெய்வது?) எ - று (கஎ)

மற்றுள பொருள்களு மாயு முன்மக
னுற்றிருந் தன்னெனி லொழியக் கொண்டுபோ
சற்றினித் தாழ்க்கலை யென்னக் கையலாள்
பெற்றவத் தினத்தினும் பெருந்துன் பெய்தினாள்

(இ - ள்) மிகுதியாகவுள்ள பொருள்களும் ஒழியுமுன்னா, மகன் (உன்பால் அன்பு) உற்றிருந்தானாயின் (அவனை யிங்கிருந்து) அகலக்கொண்டுபோவாயாக சிறிதும் இனிக்காலந்தாழ்க்கவேண்டாமென்று வல்லராசன் கூற, கயலையென்பவள் (அப்புதல்வனை) ஈன்ற அக்காலத்தைக்காட்டிலும் மிக்க வருத்தமடைந்தாள் எ-று (கடு)

வேறு

அன்றோ வன்றோ மன்னவ னெஞ்சத் தழலாகி
யென்றோ வானே லென்னினிச் செய்வே னென்னொந்து
கொன்றோய் கொண்ட மைந்தனை வல்லே கொண்டாவி
மின்னே யன்ன நுண்ணிடை வாட வெளிச்சென்றாள்

(இ - ள்) ஐயோ! ஐயோ! அரசன் மனத்திற் கோபாக்கினிகொண்டு என்னை நோவானாகில் இனி யாது செய்குவேன்? என்று வருந்தி அச்சம்பொருந்திய நோயைக்கொண்ட புத்திரனை யுடனே கொண்டு, ஆ ஆ மின்னலைப் போன்ற நுண்ணிய இடையானது ஒசியும்படி (கயலையென்பவர் அந்தப்புரத்தினின்று) வெளிக்கொண்டு சென்றாள் எ - று

ஆ ஆ இரக்கக்குறி. (கசு)

பற்றா யாரே பண்டுசெய் நல்லூழ் பட்டாலே
யுற்றா யாரே யோங்கிய தீயூ ழுறுகாலே
பெற்றோ ரென்ன விரங்கலி னென்றே மிடராதைப்
பெற்றோ னல்லாற் காப்பிலை யென்றே பெயர்குற்றாள்

(இ - ள்) பூர்வத்திற்செய்த நல்லூழின்பயன் வருங்காலத்திற் சத்துருக்களாயுள்ளோர் யாவர்? மிகுதியாகிய தீயூழின்பயன் வருங்காலத்தில் நட்பாயுள்ளோர் யாவர்? எற்றோ வென்று கவலுவதினால் என்னவரும்? வாமபாகத்தில் உமாதேவியாரையுடைய சிவபெருமானையல்லாமல் ஆதரவின்றென்று கருதிச் சென்றனள் எ - று.

வெள்ளிடை நீந்திக் கல்லத் ரத்த மிகுபேயத்தோ
டுள்ளுறு மானின் கன்றென வோடிச் சுரநீந்தக்
கள்ளார்கள் சூழ்ந்து நில்லென வார்த்துக் கலன்கொள்ளை
கொள்ளவுள் வாடி மென்மெல வேகுற்றுக் குறுகுற்றாள்.

(இ - ள்.) (கண்டோர் இவன் அழகினர்) செவ்வேளோ! மதவேளோ! திருமாலோ! என்று சொல்லும்படி தக்கனவன மிகவொளிவாய்ந்த அழகுடையவனுகி அவயவங்களெல்லாம் விளக்கமுற, நல்ல தாயாகிய கமலையென்பவள் இருகண்களும் ஆனந்திக்கும்படி (அவனைப் பன்முறை) பார்த்து (இருகரங்களாலும்வாரி) எடுத்து (மார்புடன்) அணைத்துக்கொண்டு உச்சிமோந்து, மனமுருகிய ஆசையாலாகிய இன்பக் கண்ணீரொழுகும்படி உடல்பூரித்தனள். எ - று.

காமனெனினும் வேளெனினு மொக்குமாதலின் அஃதிருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. முருகன் - சிவகுமாரன்; செவ்வேளெனப்படுவோன். காமன் - மால் மகன்; கருவேளெனப்படுவோன். (௨௬)

நாயகன் முனிவா லன்றே நாமிங்குப் போதப் பெற்றுத்
தூயவ னொருவன் மெய்யிற் றோன்றிய காற்றான் மைந்தன
றீயவன் பிணியி னீங்கிச சிறந்தன னென்று மாது
மேயதன் னிறைபால் வைதத வெறுப்புவிட் டுவகைதிட் டாளே.

(இ - ள்.) என் கணவருடைய கோபத்தாலல்லவா நாமிங்கடையப்பெற்று புனிதமானவனொருவனுடைய தேகத்திலுண்டான காற்றினால், மகன் தனது கொடிய வலிய பிணியினின்று விலகிச் சிறப்புற்றனன்? என்று, கமலையென்பவள் பொருந்திய கணவனிடத்தில் வைத்த வெறுப்பையொழித்துக் களித்தனள். எ - று. (௨௭)

அச்செய னகரி னுள்ளா ரனைவரு மறிந்து நாளு
நச்சியின் னடிசி லாடை நல்கவே று திருக்கு நாளிற்
கச்சர வணிந்த வெண்டோட் கண்ணுதல் பூசை யாற்றும்
பொச்சமின் மறையோன் பாத மிருவரும் போற்றி னாரே.

(இ - ள்.) அக்காரியத்தை அந்நகரவாசிகள் யாவருமுணர்ந்து தினந்தோறும் விரும்பி இனிய அன்னமும் ஆடையுங்கொடுக்க (அவற்றைப்) பெற்று (உண்டுடுத்தி) வாழ்ந்திருக்குங்காலத்தில், கச்சாகப்பாம்பினை யணிந்த எட்டுத் திருப்புயங்களையுடைய நெற்றிக்கண்ணராகிய சிவபெருமானுக்குப் பூசைசெய்யும் பொய்ம்மையில்லாத (ஆதிசைவ) வேதியருடைய பாதத்தை இருவரும் வணங்கினர்கள். எ - று.

கண்ணுதல் - அன்மொழித்தொகைக் காரணப்பெயர்; சிவபிரானை யுணர்த்தியது. சிவபெருமானைப் பூசிக்கும்வேதியனெனவே ஆதிசைவவேதியனென்றாம். (௨௮)

குருபரன் கருணை கூர்ந்து கோதறு தீக்கை யாற்றி
திருமலக் கணேச ருண்மை நிகழ்த்துமெட் டெழுத்தை யோதி
மருவுறக் கணிக்கு மாறும் வகுத்தனன் வகுத்த வாறே
யிருவரு மனுவை யெண்ணி யிருந்தவ மினிது செய்தார்.

(இ - ள்.) குருசிரேட்டன் கிருபைமிகுந்து குற்றமற்ற சிவதீக்கைசெய்து, மலரகிதராகிய கணேசப்பெருமானுடைய உண்மையைக் கூறும் எட்டெழுத்தாலாகிய மந்திரசதை யுபதேசித்து, (அதனைப்) பொருந்துமாறு கணிக்கும்வகையையுங் கூறினன். (அவன்) கூறியவகையே அவ்விருவரும் அம்மந்திரத்தைக் கணித்துப் பெருந்தவத்தை இனிதாகச் செய்தார்கள். எ - று. (௨௯)

வருந்துமெய்த் தவத்தி னார்க்கு வரந்தர வரத னெண்ணி
முருந்துறழ் முறுவன் மாது முன்னுற முன்னர்த் தோன்றித்

திருந்திய வரங்க ளெல்லாஞ் சிந்தையிற் றிறம்பாப் பத்தி
பொருந்திய தக்கன் முன்னர்ப் பொற்புறத் தோன்றி நின்றார்.

(இ - ள்.) வருந்துகின்ற உண்மைத்தன்மையுடைய அவர்கட்குக் கணேசப்பெருமான் வரமருளும்படி திருவுள்ளங்கொண்டு, முருந்தையொத்த பல்வரிசையையுடைய சுமலியென்பவருக்கு முன்னே பொருந்தும்படி முதலிலே தரிசனமளித்துத் திருத்தமாகிய வரங்களைக்கொடுத்து, மனதில் அகலாத பத்தியைப் பொருந்திய தக்கனுக்கு முன்னே அழகுபெறப் (பின்னர்ப்) பிரசன்னமாயினார். எ - று.

முருந்து - மயிலிறகின்அடி. (௩௦)

ஒருமுழந் தாளிற் செங்கே ழொருபதம் வைத்த கோலத்
தொருமருப் பிரண்டு காது முக்கணு நான்கு தோளும
பொருவிலபொன் னுடையு மேனைப் பொலங்கலம பலவுந் தோன்ற
விருவருக் கரியா னிற்ப விணைவிழி மலரக் கண்டான்.

(இ - ள்.) ஒரு முழங்காலிலே, செந்நிறம்பொருந்திய ஒருபாதத்தைப்பொருந்திய திருக்கோலமாகிய ஒற்றைக்கொம்பும் இரண்டுசெவிகளும மூன்று விழிகளும் நான்குதோள்களும் ஒப்பில்லாத பொன்னுடையும் பிற அழகிய ஆபரணங்கள் பலவுந் தோன்றும்படி, (பிரமன் திருமாலென்னும) இருவருக்கும் அறியப்படாத கணேசப்பெருமான் நிற்க, (தக்கன்) இருவிழிகளும் மலருமபடி தரிசித்தனன் எ - று.

பொன்னுடை - பீதாம்பரம். (௩௧)

அச்சமு மன்புந் தோன்ற வடியிணை பணிந்து சூழ்போந்
துச்சியிற் கரங்க ளேற வொளிவிழி யருவி தாழ
விச்சுவ ரூப னான விநாயகப் பெருமான் றன்னை
முச்சக முழுதும் போற்று முதலவனைத் துதிக்கின் றானல்.

(இ - ள்.) அச்சமும் அன்புந் தோன்றும்படி (விநாயகக்கடவுளுடைய) திருவடிகளை வணங்கிப் பிரதக்கணஞ்செய்து, கரங்கள் சிரமிசை யேறவும், பிரகாசிக்கின்ற கண்களிலிருந்து (ஆநந்த) அருவி யொழுகவும், விச்சுவரூபராகிய விநாயகப்பெருமானென்னும் மூவுலகத்திலுள்ள வெல்லோருந் துதிசெய்யும் முதற்கடவுளை (பின் வருமாறு) துதிசெய்யலாயினன். எ - று.

விச்சுவரூபன் - உலகரூபி. முச்சகம் - சுவர்க்கமத்திய பாதலமென்னும் மூன்றுலகங்கள். முதல்வன் - ஒவ்வொரு கருமத்திற்கும் முதலிற் பணியத்தக்கவன்.

வே று.

வேதகா ரணனுநீ வேதமோர் நான்குநீ
பாதமோர் நான்குநீ பதங்களோர நான்குநீ
போதலை மலையமர் புவனகா ரணனுநீ
நாதநின் பெருமையை நவிலவல் லாரெவர்.

(இ - ள்.) வேதகாரணருந் தேவரீரே! ஒப்பற்ற நான்கு வேதங்களுந் தேவரீரே! நான்குபாதங்களுந் தேவரீரே! நான்கு பதங்களுந் தேவரீரே! காலும் கடல் [illegible] பொருந்திய பூமியாகிய விவற்றிற்குக் காரணருந் தேவரீரே! நாதனே! தேவரீருடைய பெருமையைச் சொல்லவல்லவர் யாவர். எ - று.

[illegible] - சரியை கிரியை யோகம் ஞானம். மற்றவை வெளி. (௩௨)

புராதனப் பொருளுநீ புறம்பினு முள்ளினும்
விராவுமெய்க் கரியுநீ மிகுமுப நிடதநீ
சராசர வுருவுநீ தத்துவ முழுதுநீ
பராபர நினதியல் பகரவல் லாரெவர்.

(இ - ள்.) பழமையாகியபொருளுந்தேவரீரே!, புறத்திலும் அகத்திலுங்கலந்த உண்மையாகிய சாட்சியுந்தேவரீரே! மேம்பட்ட உபநிடதங்களுந்தேவரீரே! சராசரங்களினுருவமுந்தேவரீரே! தத்துவங்கள் யாவுந்தேவரீரே! பராபரனே! தேவரீருடைய இயற்கையைச் சொல்லவல்லவர் யாவர்? எ - று.

உபநிடதம் அநேக ஆயிரமெனக் கூறப்படும். அவற்றுள் ஈசாவாசியமுதல் முக்திகோபநிடத மிறுதியாக நூற்றெட்டுச் சிறந்தனவென முற்காலத்துத் தொகுக்கப் பட்டுள்ளன. அவற்றையும் மதக்கோட்பாடுடையார் தத்தமக்கேற்றவாறு கையாண்டு வருகிறார்கள். (கஅ)

மூவர்கா ரணனுநீ மூன்றுகா ரணமுநீ
மூவகை யுலகுநீ மொழியுமுச் சுடருநீ
மூவகை யுயிருநீ மூவகை யுருவுநீ
தேவனே நினதரு டெளியவல் லாரெவர்.

(இ - ள்.) மூவர்க்குக் காரணருந் தேவரீரே! மூன்றுகாரணங்களுந் தேவரீரே! மூவகை யுலகங்களுந்தேவரீரே! சொல்லுகின்ற முச்சுடர்களுந்தேவரீரே! மூவகை யுயிர்களுந்தேவரீரே! மூவகை யுருவமுந்தேவரீரே! தேவனே! தேவரீருடைய திருவருளைத தெளியவல்லவர் யாவர்? எ - று.

மூவா - பிரமன் விண்டு உருத்திரன். மூன்று காரணங்கள் - முதற்காரணம் துணைக்காரணம் நிமித்தகாரணம். மூன்றுலகு - சுவர்க்கம் மத்தியம் பாதலம். முச்சுடர் - சூரியன் சோமன் அக்கினி. மூவகையுயிர் - விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர். இவருள், ஆணவமல மொன்றையுடையவர் விஞ்ஞானகலரும், ஆணவகன்ம மலங்க ளிரண்டையுடையவர் பிரளயாகலரும், ஆணவகன்மமாயை யென்னு மும் மலங்களையுடையவர் சகலருமாவா. மூவகையுரு - தூலவுரு சூக்குமவுரு காரணவுரு.

இந்திரி யங்களி னிசையதி தெய்வநீ
யிந்திரன் முதலிய வெண்டிசைத் தேவர்நீ
யந்திநண் பகலுநீ யறுவகைப் பருவநீ
யெந்தைநின் னுருவினை யியம்பவல் லாரெவர்.

(இ - ள்.) இந்திரியங்களின் சொல்லத்தக்க அதிதெய்வங்களுந் தேவரீரே! இந்திரன் முதலிய எட்டுத் திக்குப்பாலர்களுந் தேவரீரே! அந்தியும் நடுப்பகலுந் தேவரீரே! அறுவகைப்பருவங்களுந் தேவரீரே! எந்தையே! தேவரீருடைய செயல்களைச் சொல்லவல்லவர் யாவர்? எ - று.

அறுவகைப்பருவம் - கார் கூதிர் முன்பனி பின்பனி இளவேனில் முது வேனிலென்பன. (உ0)

ஏகனீ யநேகனீ யிருளுநீ யொளியுநீ
போகிநீ யோகிநீ புலவரொல் லாருநீ

சாகர மேழுநீ யிடவரைக் குலமுநீ
ஆகநின் னடிமலர் மருவவல் லாரெவர்.

(இ - ள்.) ஏகமானவருந் தேவரீரே! அநேகமானவருந் தேவரீரே! இருளுந் தேவரீரே! வெளிச்சமுந் தேவரீரே! போகியுந் தேவரீரே! யோகியுந் தேவரீரே! தேவர்கள் யாவருந் தேவரீரே! சமுத்திரங்களேழுந் தேவரீரே! விசாலமான மலைத் தொகுதிகளுந் தேவரீரே! ஆகாயரூபியே! தேவரீருடைய திருவடித்தாமரையைப் பொருந்த வல்லவர் யாவர்? எ - று.

ஏகன் - ஒன்றியானவன். சாகரமேழு இவை உவர்நீர் நன்னீர் பால் தயிர் நெய் கருப்பஞ்சாறு தேன் என்பவற்றை யுடையவை. (௧௭)

அறைபிர மேயநீ யப்பிர மேயநீ
பறையும்பா வனையுநீ பாவனா தீதநீ
நிறைபரப் பிரமநீ நிலமுத லைந்துநீ
யிறைவநின் னருளினை யெய்தவல் லாரெவர்.

(இ - ள்.) சொல்லத்தக்க பிரமேயமுந் தேவரீரே! அப்பிரமேயமுந்தேவரீரே! சொல்லத்தக்க பாவனையுந்தேவரீரே! பாவனாதீதமுந்தேவரீரே! நிறைந்த பரப்பிரம முந்தேவரீரே! நிலமுதலிய ஐம்பூதங்களுந்தேவரீரே! இறைவரே! தேவரீருடைய திருவருளையடைய வல்லவர் யாவர்? எ - று.

நிலமுதலைந்து மண் நீர் தீ காற்று ஆகாயம். பிரமேயம்-அளவிடக்கூடியது.

மிருதிநீ புராணநீ வேறுபல் கலையுநீ
வருணமோர் நான்குநீ வனமுப வனமுநீ
தருவொடு கொடியுநீ சகலசெந் துக்கணீ
யொருவநின் றன்னிய லுணரவல் லாரெவர்

(இ - ள்.) மிருதிகளுந் தேவரீரே! புராணங்களுந் தேவரீரே! வேறுவகைப் பட்ட பலகலைகளுந்தேவரீரே! வருணங்கள் நான்குந்தேவரீரே! வனங்களும் உப வனங்களுந்தேவரீரே! மரங்களுங் கொடிகளுந்தேவரீரே! சகலசெந்துக்களுந்தேவரீ ரே! ஒப்பற்றவரே! தேவரீருடைய இயற்கையை அறியவல்லவா யாவர்? எ - று.

மிருதி - தருமநூல் பதினெட்டு. அவையாக்கினோர் பெயரான்விளங்கும். அவை மநு அத்திரி ஹாரிதம் விட்டுணு யாஞ்ஞவற்கிய முதலியன. புராணங்கள் - மகாபுராணங்கள் பதினெட்டு; உபபுராணங்கள் பதினெட்டு கலை - அறுபத்துநான்கு வகைத்து. வருணம் நான்கு - பிராமணன் அரசன் வசியன் சூத்திரன். (௧௮)

காமமா திகளுநீ கடும்பசி தாகநீ
காமநித் திரையுநீ நகுவினோ தங்கணீ
யேமமார் பொறையுநீ யின்பநீ துன்பநீ
வாமனே நின்கழன் மதிக்கவல் லாரெவர்.

- ள்.) காமமுதலியனவுந் தேவரீரே! கொடுமையாகிய பசியுந்தாகமுந் தேவரீரே! அச்சந்தரும் நித்திரையுந்தேவரீரே! சிரிக்கத்தக்க அற்புதங்களுந்தேவரீரே! இன்பம்பொருந்திய சாந்தமுந்தேவரீரே! இன்பமுந்தேவரீரே! துன்பமுந்தேவரீரே! வாமனே! தேவரீருடைய திருவடியைத் தியானிக்கவல்லவர் யாவர்? எ - று

காமமாதிகள் - காமம் குரோதம் லோபம் மோகம் மதம் மாற்சரியம். காமன் அழகுடையவனென்றும் குறுகிய வடிவுடையவனென்றும் பொருள்படும். (௫௦)

அருளுநீ மறமுநீ யன்புநீ வன்புநீ
தெருளுநீ மருளுநீ செல்வநீ வறுமைநீ
வெருளுநீ தேற்றநீ வேறுநீ யொன்றுநீ
குருவநின் குணங்களைக் குறிக்கவல் லாரெவர்.

(இ - ள்.) அநுக்கிரகமுந் தேவரீரே! கோபமுந் தேவரீரே! அன்புந் தேவரீரே! பகைமையுந் தேவரீரே! ஞானமுந் தேவரீரே! அஞ்ஞானமுந் தேவரீரே! செல்வமுந் தேவரீரே! தரித்திரமுந் தேவரீரே! மயக்கமுந் தேவரீரே! தெளிவுந் தேவரீரே! வேற்றுமையுந் தேவரீரே! ஒவ்வொன்றுந் தேவரீரே! குருவானவரே! தேவரீருடைய குணங்களைக் குறிக்கத்தக்கவர் யாவர்? எ - று. (௫௧)

புண்ணிய தலங்கணீ பொருவிறீர்த் தங்கணீ
வண்ணமூர்த் திகளுநீ வரதருமவள்ளனீ
பண்ணியம் பலவுநீ பரமதப் பொருளுநீ
யண்ணலே நின்செய லறியவல் லாரெவர்.

(இ - ள்.) புண்ணியஸ்தலங்கள் தேவரீரே! ஒப்பில்லாத தீர்த்தங்கள் தேவரீரே! அழகிய மூர்த்திகளுந் தேவரீரே! வரங்களை யுதவும் வள்ளல் தேவரீரே! பல பண்ணியங்களுந் தேவரீரே! சிறந்த மதத்தின் பொருளுந் தேவரீரே! தலைவரே! தேவரீருடைய செயல்களை யறிய வல்லவர் யாவர்? எ - று. (௫௨)

செய்வினை முதலுநீ செயப்படு பொருளுநீ
செய்வினைத் தொழிலுநீ செய்கரு மப்பய
னுய்வகை யவரவர்க் குதவவல் லவனுநீ
மெய்வலாய் நினதியல் விளக்கவல் லாரெவர்.

(இ - ள்.) செய்கின்ற வினைமுதலுந் தேவரீரே! செய்யப்படுகின்ற பொருளுந் தேவரீரே! செய்கின்ற வினைத்தொழிலுந் தேவரீரே! (அவரவர்) செய்கின்ற கருமப்பயனை அவரவர்க்கு உய்வகையாகக் கொடுக்கவல்லவருந் தேவரீரே! மெய்மையில் வல்லவரே! தேவரீருடைய உண்மையியல்பை விளக்கவல்லவர் யாவர்? எ - று.

வினைமுதல் செயப்படுபொருள் வினைத்தொழிலென இலக்கண முறையாக [கருத்தா] எழுவாய், செயப்படுபொருள், [வினைமுற்று] பயனிலையெனச் சொல்லணி செய்யப்பட்டது. (௫௩)

குணமொடு குறிபல கொள்கைகொள் ளாயெனி
னணிமலர் மணமென வாக்கையி னுயிரெனப்
பணியுயி ரறிவெனப் பயினுமத் தன்மையாற்
கணபதி நினதியல காணவல் லாரெவர்.

(இ - ள்.) அழகிய மலரும் மணமும்போலவும், [illegible] போலவும், பணிகின்ற உயிரும் உணர்வும் போலவும் விளங்குகின்ற அத்[illegible]தமாகிய [illegible] பெருமானே! தேவரீர் குணமுங் குறியும் பலவகைக் கொள்கையுங் கொள்ளீராயின் தேவரீருடைய இயல்பைக் காண வல்லவர் யாவர்? எ - று.

அத்துவிதம் - இரண்டின்மை. [illegible] (௫௪)

என்றுதோத் திரம்பல வியம்பிய தக்கன்மு
னன்றுதன் னுருவமே நான்மறை யாளனு
மன்றநேர் காட்டுபு மதமழைக் கயமுக
வின்றுநின் றுதிகளுக் குவந்தன மென்றனன்.

(இ - ள்.) என்று பலதோத்திரங்களைக்கூறிய தக்கனென்பவனுக்குமுன்னே, மதநீரைச்சொரியுங் குளிர்ந்த யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுள் நன்மைபொருந்திய தமதுருவமே நான்குவேதங்களிலும் வல்ல முற்கலமுனிவராகப் பொருந்தக் காட்டி, நீயுரைத்த உன்னுடைய தோத்திரங்களுக்கு மகிழ்ந்தோமென்றனர். எ - று.

காட்டுபு - செய்பு என்னும் வாய்பாட் டிறந்தகால வினையெச்சம். காட்டியென்பபொருள். (௬௬)

தம்பிரா னருளலு நக்கன் மீட்டுமபணிந்
தெம்பிரா னடியனே னிலவிளெண் டிருவுமுற்
றும்பரார் புகழ்தர வோங்கிநா னவாழுமா
நம்பிரான் றருகென நாதனு ரோதுவார்.

(இ - ள்.) (இவ்வகையாக) விநாயகக்கடவுள் அருள்புரியவுந் தக்கன் மறுபடியும் வணங்கி, எமதுபெருமானே! அடியேன் இகத்தில் அட்டலட்சுமிகளும் பொருந்தித் தேவர்களும் புகழும்படி மேம்பட்டு யான் வாழும் வகையாக வரந்தருக. நம்பிரானே! எனவேண்ட விநாயகக்கடவுள் திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றார் எ - று.

வேறு

முற்கல னெனும்பெயர் முனிவனை மாறபெறுந
தக்கவ னவனுருச் சார்ந்த நமமுடை
மிக்கவிவ் வுருவுகாண் விளம்பு மன்னவன்
பொக்கமற றெமதடி போற்றும் பத்தியான்.

(இ - ள.) முற்கலனெனனும் பெயரைப் பூர்வத்தில் எமமாற்பெற்ற தக்கனாகிய அவனுடைய உருவத்தைச்சார்ந்த நமமுடைய மேம்பட்ட இவ்வடிவினைக் காண்பாயாக. சொல்லிய அம்முற்கலமுனிவன் பொய்ம்மையின்றி எமமுடைய திருவடியைத் துதிசெய்யும் பத்தியுடையவன். எ - று. (௬௭)

பொக்கம் - பொய்ம்மை.

அவனுயிர் நமகுரு வான பெற்றியா
லவனுரு நமதுரு வதனைத் தேற்றுவா
னவனுரு வாகியு மளித்தனங் காட்சியை
யவனுருக் காற்றினின் னசிட்டந் தீர்ததனென்.

(இ - ள்.) அம்முற்கலனுடைய உயிரானது நமக்கு வடிவமானதன்மையால், அவனுருவமே நமதுருவமென்பதனைத் தெளிவிக்கும்படி அவன்வடிவமாகியுங் காட்சியைக்கொடுத்தோம். அவன் தேகத்தினின்று தோன்றிய காற்றினால் உன்னுடைய [illegible] விலக்கினேம். எ - று. (௬௮)

[illegible] றனைச்சர ணடைந்த தக்கனே
[illegible] விழைவெலா மிரப்பு வாறுயர்

பொன்னக ரரசனைப் பொலிவை போலெனா
முன்னவன் மறைந்தனன் முடிகொள் வீமனே.

(இ - ள்.) தக்கனே! அம்மூற்கலமுனிவனைச் சரணமடையக்கடவை. (அவ னே) உன்னுடைய மனதிலுள்ள விருப்பங்களையெல்லாம் நிறையச்செய்வான். (அந் நல) உயர்வாகிய பொன்னகரத்திற் கரசனாகிய இந்திரனைப்போல விளங்குவை. செல்கவென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி முற்பட்டவராகிய விநாயகக்கடவுள் அந்தர்த் தான மாயினர். கிரீடமணிந்த வீமராசனே! (என்று விசுவாமித்திர முனிவர் அவனு டன் கூறினார்) எ - று. (சுக)

தக்கன்பிணிநீங்குபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - கஉ௱சுசு.

முக்கலர்தக்கனுக்குபதேசித்தபடலம்.

கற்றைச் சடிலத் தேரமபன காட்சி கொடுத்து மறைதலோடும்
பெற்றம் பிரிந்த கன்றெனவும் பெற்றதாய் பிரிந்த மகவெனவும்
பற்றும் பொருள்கைப் பெற்றிழந்த படாகூர வறுமை யானெனவுஞ்
சற்று தரியா துளங்கரையத் தக்க னிலமேல் வீழ்ந்தெழுந்தான்.

(இ - ள்) கற்றையாகிய சடையையுடைய விநாயகக்கடவுள் காட்சியளித்து மறைந்தவுடனே, தக்கன் பசுவைப்பிரிந்த கன்றுபோலவும், பெற்றதாயைப் பிரிந்த பிள்ளைபோலவும், தேடத்தக்க பொருளைக் கையிற்பெற்றுப் போக்கடித்த துன்ப மிக்க வறுமையாளனைபோலவும், சிறிதுபொழுதுந் தாளாமல் மனங்கரையப் பூமியின் மேல்விழுந்து (புரண்டழுது) எழுந்தான். எ - று (க)

சென்ற திசையை யெதிர்நோக்குந் திசைகள் டோறுந் தூரிஇச் செல்லு
நின்று பெருமா னருள்புரிந்த நிலத்திற் கிடந்து புரண்டலறு
மன்றல் கமழ்ந்த முடிமிலைந்த மாலை யெனவே மலர்ந்ததுணாக்
கொன்றை மரத்தை யெதிர்வணங்கு குறுகித் தழுவி நனிமோக்கும்.

(இ - ள்) (விநாயகக்கடவுள்) சென்றதிசையை யெதிரேபார்ப்பான்; திசை களியெல்லாந் தேடிச்செல்லுவான்; கணேசப்பெருமான் நின்று அநுக்கிரகஞ்செய்த விடத்தில் விழுந்து புரண்டு அலறுவான் வாசனையின் திருமுடியிற்கட்டிய திரு மாலையைப்போல மலர்ந்த மலர்க்கொத்துக்களையுடைய கொன்றைமரத்தை யெதிரே பணிவான்; நெருங்கி (அதனை)த் தழுவி மிகவும் மோப்பான். எ - று.

காளைச் சுரும்பு நறைபருகுங் கமலத் தடமே புள்ளினமே
வாளைக் கயமே யகன்மிலைகளே மாட நிரையே கபோதங்களே
பாளைக் கமுகே மடற்பனையே பயிலு மன்றிற் குருகினமே
[illegible]க் கருதார்க் கருளாத சாமி வரவுங் கண்டீரே.

(இ - ள்) இளம்பருவமுடைய [illegible] [illegible]பருகுந் தாமரைத்தட மே! பறவைச்சாதிகளே! வாளைமீன்கள் [illegible] [illegible] [illegible]

ஆனன்றில்களே! [illegible] மாடங்களே! கபோதகங்களே! [illegible]யுடைய [illegible]மரங்களே! [illegible]பனைமரங்களே! சஞ்சரிக்கும் அன்றிற் பறவையினங்களே! (தம்முடைய) திருவடியைத் தியானஞ்செய்யாதவர்களுக்கு அருள்புரியாத [illegible] எம்பெருமான் எழுந்தருளவுந் தரிசித்தீர்களா? எ - று.

கபோதகம் - கரும்புறா. அகன்றில் - ஆண்அன்றில்.

"வானைக்கயமே மகன்றில்களே" எனபபாடங்கொண்டு, "வானைமீன்கள் பொருந்திய கயத்தின்மேவும் அகனறில்களே" எனப் பொருளுரைப்பாருமுளர். (ரு)

சேயன் மலர்ந்த கருணைமுக மனைய முகமபெற றிரொன்று
வெய்ய களிற்றி னடிதாழுமு விளங்கு முருவி னிறத்ததெனச்
செய்ய தளிரைக் கரங்கூப்புந தேனுனடிபோன் மலாநததெனப்
பெய்யு மதுப்பங் கயமலரைப் பெரிது மிறைஞ்சிப் பழிச்சுமால்.

(இ - ள்.) எம்பெருமானுடைய மலாந்த திருபாமுகததையொதத முகத்தைப் பெற்றிருக்கின்றீர்களென்று, கொடியயானைகளின் கால்களைப் பணிவான், பிரகாசிக்கின்ற (இறைவர்) திருவுருவைப்போல நிறமுற்றிருந்ததென்று சிவநததளிரகளைக் கைகூப்புவான்; கணேசருடைய திருவடிபோல மலர்நதுளளதென்று தேன் சொரிகின்றதாமரைமலரை மிகவும் வணங்கித் துதிபுரிவான். எ - று (சு)

மெழுகா ரழலுற் றெனவிளகி மெய்வே றுகி யிவ்வாறே
யெழுபே ரரவ மநதிரததா லிலகு மருளா றிபைககலகி
முழுதா னநதச சுவையமுத மொண்டு பருகி மாணுககா
குழுவா தரிக்கு முக்கலஞா கோதி லிருக்கை சென்றடைந்தான்.

(இ - ள்.) மெழுகானது பொருநதிய தீயிறபட்டாறபோல (மனம்) இளகி, உடல் வேறுபட்டு இவ்வகையாகவே, எழுகின்ற பேரொலியையுடைய மநதிரத்தினால், பிரகாசிக்கின்ற திருபைககடலைக [கடைந்து] கலககி மிகக ஆனநதமெனனுஞ் சுவையையுடைய அமுததத்தைமொண்டு பானஞ்செய்து, மாணாககா கூட்டத்தைக் காக்கும் முக்கலமுனிவருடைய குற்றமிலலாத ஆசிரமததிறபோய்ச சோந்தனன். (தக்கனென்பவன்) எ - று. (எ)

தாவில் வேத முதலான சகல பொருளு மிகததெளிநது
தேவ தேவன் றிருவடியைச சிறப்ப வுணாநத வருந்தவத்தான்
மேவு யோகப் பெருவலியால் வேணடு முருவங கொளத்தக்கான்
பூவில் வேறு கதிரவன்போற் பொலிமுக் கலனை யெதிரகண்டான்.

(இ - ள்.) கெடுதலிலலாத வேதமுதலிய எல்லாபபொருள்களையு மிகுதியாகத்தெளிந்து தேவதேவனுடைய திருவடிகளை மேமபடததெரிநத, அருந்தவத்தினாலும், பொருந்திய யோகத்தின் மிக்கவலிமையாலும விரும்பிய வுருவங்களைக் கொள்ளத்தக்கவராகிய பூமியிலுள்ள வேறுசூரியனைப்போல விளங்கும முக்கலமுனிவரை யெதிரேகண்டனன். (தக்கன்) எ - று. (அ)

மன்னுங் கருணை விழிமூன்று மலாக்கை நான்குமபேரழகு
துன்னு மேனி யவயவமுந் துலங்கச் சிம்பந் தாமரைமே
பொன்னின் மணியி னுருக்கொண்டு பூசை புரியுங் கணபதியி
[illegible] வடக்கணைய நயப்ப நோக்கி யெதிர்பணிந்தான்.

(இ - ள்.) நிலைபெறும் இருமையையுடைய திருவிழிகள்மூன்றும், தாமரை மலர்போன்ற திருக்கரங்கள் நான்கும், மிக்க அழகும், செறிந்த பிற அவயவங்களும் விளங்க, சிறப்புவிதிமுறைபிறழாது பொன்னாலும் நவமணியாலும் உருவஞ்செய்து பூசைபுரியுங் கணேசப்பெருமானுடைய நல்ல மலர்போன்ற சிவந்த உபயபாதங்களும் விரும்பத் தரிசித்து எதிரே வணங்கினன் எ - று. (எ)

தண்டமெனவே விழுந்தபடி தரையி னெடிது கிடந்தெழுந்து [யத்
கொண்டன் மழையின் விழிபொழியக் கோடை யெனநெட் டுயிர்ப்பெறி
கொண்டு புரிந்து பரவசனாய்த் தொழுது நிற்ப வவனையெதிர்
கண்டு பெருகன் பினைவியந்து கருணை கூர்ந்து முனிச்செல்வன்.

(இ - ள்) தண்டத்தைப்போல விழுந்தபடியே பூமியின்மேலே நெடுநேரமிருந்து (பின்னர்) எழுந்து, மேகமழையைச்சொரிவதுபோல, கண்கள் (நீரைச்) சொரியவும், கோடைபோலப் பெருமூச்செறியவும் பணிவிடைசெய்து, பரவசனாகிப் பணிந்து (தக்கன்) நிற்க, முனிச்செல்வராகிய முற்கலமுனிவர் அவனை யெதிரேபார்த்து மிக்க அன்பினைவியந்து கிருபைமிகுந்து எ - று (அ)

வேறு

பெயரினைக் கியாது பிள்ளாய் பேணிவாழ் நகரம் யாது
நயமுற மனத்தின் வேட்ட நன்பொரு ளெதுசொல் லென்றான்
றூயவுறு முனிவன் செஞ்சொற் றண்ணமிழ் துண்டு தக்க
னயாவதீர்ந் தங்கை கூப்பி யனைத்தையுஞ் செப்ப லுற்றான்.

(இ - ள்) பிள்ளாய்! உனக்குப்பெயர்யாது? விரும்பிவசிக்கு நகரம்யாது? நன்மைபெற மனதிற்கருதிய நற்பொருள் யாது? அவற்றைச் சொல்லென்றனர். கிருபைபொருந்திய முற்கலமுனிவரது செவ்விய சொற்களாகிய குளிர்ந்த அமிர்தத்தைப்பருகித் தக்கன் சோர்வகன்று அழகியகைகளைக்குவித்து (அவர்வினவியவற்றிற்கு விடையாக) எல்லாவற்றையுஞ் சொல்லத்தொடங்கினன் எ - று (கூ)

வேறு

தேனொழுகு சோலைவளர் தேயங்கரு நாடம்
பானுபுரம் வாழ்பதிய திக்கணர சாளும்
வானுயர் சிறப்புடைய வல்லவனென் றந்தை
கானொழுகு கூந்தலுடை யாள்கமலை நற்றாய்.

(இ - ள்) தேனொழுகுஞ் சோலைகள் வளரப்பெற்ற கருநாடதேயம் - அதில் யான் வாழுநகரம் பானுபுரம் - அப்பானுபுரத்தில் அரசுபுரியும் மிக்க உயர்ந்த சிறப்புகளையுடைய வல்லவராசன் என்பிதா - தேன்சொரியும் அளகத்தையுடைய கமலை யென்பவள் என்னுடைய நற்றாய் எ - று.

நற்றாய் - ஈன்றதாய் (௧௦)

காட்சியொடு கண்ணுமுனை கேள்வியொடு காது
மாட்சிபுரி வாக்குமற வன்குறள னாகி
றூட்சிசெய்பெ ருமபிணியின் மூழ்கிமுடை நாறக்
காடசெய்பவ மாம்பொழுதே நாயடியே னுற்றேன்.

(இ - ள்.) ... டைய விழியும், சொல்லைக் கேட்டலுடன்கூடிய செவியும், மாட்சிமையச்செய்கின்ற பேசுதலுடையவாயுமிலக் கொடிய குன்னனுகி, ...செய்கின்ற பெரிய வியாதியில் அமிழ்ந்து முடைநாற்றம் வீசும்படி, பூர்வத்திற் ...யாவுங்களை அடியேன் பிறக்கையிலேயே யடைந்தேன் எ - று.

குருடுஞ்செவிடும் ஊமைத்தன்மையுங் குறட்டன்மையும தீராநோயும் உடைய ...யிருந்தேன் என்பது கருத்து. (௧௧)

பன்னிருபி ராயமவை பல்வகைதி றத்து
மின்னமொழி விபபமெல்லா மெருந்தைமு பல வுற்றுப
பின்னாமுனி வுற்றிட ஒய பெற்றவளமெகா ளாநதிக
கொன்னகரின வணப்லிகள கொளருமொருநாளின.

(இ - ள்) பன்னிரண்டு வயதுவரையில், பலவகை மார்க்கங்களாலும (எனக்குள்ள) துயரத்தை யொழியச்செயவேண்டுமென்று, என் தந்தையாகிய வல்லவராஜன் முயற்சி செய்து, (அவை பயனற்றமையின்) பின்னாகக் காபங்கொள்ளவும் என்னுடைய தாயார் என்னைக்கொண்டுவந்து இந்நகரத்திலே உண்மைதங்கிய பிச்சைவாங்கி (என்னைக்காத்து) வரும் ஒருதினத்திலே. எ - று.

பல்வகைத்திறமென்றது மணி மந்திர ஔடதாதிகளை (௧௨.)

வீதியிடை நீயிவர மெய்யிமௌழு காற்று
லேத்முழு துமபழிய விவ்வுருவ னானேன
போதகவொ ருத்தனருளா லுபாசகினமனு வெண்ணச்
சோதியெதி ரோனழியெனைத் தூண்டநினை யுற்றேன.

(இ - ள்.) வீதிவழியே தேவரீர் வருகையில, (தேவரீருடைய) தேகத்திலே லுந்த காற்றினால் (அடியேன்) துன்பமுழுதுமொழிய, இவ்வடிவையுடையவனானேன். குருக்களொருவருடைய திருவருளாற்கிடைத்த மந்திரத்தைக் கணிக்க, சோதிசொரு பியாகிய கணேசபெருமான் பிரசன்னராகி என்னைக்தூண்டலால் தேவரீரையடைந் தேன். எ - று.

மனு என்றது அஷ்டாக்ஷர மந்திரம (௧௩)

மழுக்கமல மாலைமலி மோதகமு மேந்தி
வழுக்கறுத னுருவின் வந்தவிறை பின்பு
முழுக்கநும திவ்வுருவின முற்றியெதி ரின்று
னொழுக்கமுடை யீர்க்குமிறை வறவுமுரு வொன்றே.

(இ - ள்.) மழுப்படையும் தாமரைமலர் மாலையும் மிகக மோதகமுந்தாங்கி, ...றமற்ற தன்னுருவுடன் எழுந்தருளிய கணேசப்பெருமான் அதன்பின்னர், தேவரீருடைய இவ்வுருவ முழுவதும் முற்றப்பெற்று எதிரே நின்றனர் (ஆதலின்) நல்லொ ...க்கமுடைய தேவரீருக்கும் இறைவராகிய விநாயகப்பெருமானுக்குந் திருவுருவ ...ன்றேயாம். எ - று.

...னுரு இதில் ஆறு ஆறனுருபு. ஆறனொருமைக் கதுவுமாதுவும் - பன் ...வுருபாம்" என்பது சூத்திரம். (௧௪)

...கைய நம்மருள் ...லகில வாழ்வு
...வீற்றனன்பி றிக்கருணை கல்கிய

பத்தியும ளித்தருள்க வென்றுபணிந் தானப்
புத்திரனை நோக்கியுயர் பூசுரன்வி ளம்பும்.

(இ - ள்.) அத்தன்மையாகிய (சிறப்பினையுடைய) தேவரீருடைய திருவிரு
ளால் உலக வாழ்க்கையையடைய விரும்பினேன். திருவிழிகளாற் கிருபைதந்து புத்
திரமையயுங் கொடுத்தருளவேண்டுமென்று (தககன்) வணங்கினான். அச்சிறுவனா
கிய தக்கனைச்சிறந்த முக்கலமுனிவர் பார்த்துக்கூறுகின்றார் எ - று.

விழிக்கருணை - கிருபாநோக்கம. பூசுரன் - பூலோகதேவன் ; அந்தணன். ()

வேறு

நீயே பெரும்பாக கியமுடையை நீயே யுடம்பின் பயன்பெற்றாய்
நீயே வேண்டுங் காரியத்தை முடித்துக் கொண்ட நிறைதவத்தோ
னீயே மூக்கண் விநாயகனபா னிகரி லாத வனபுடையை
நீயே முற்றத் துறந்தோனு நீயே சிவன் முத்தனுமே.

(இ - ள.) நீயேமிக்க செல்வத்தைப்பெற்றவன். நீயே (மாநுட) தேகததா
லாய பிரயோசனத்தை யடைந்தவன, நீயே செய்யவேண்டிய காரியத்தைச்செய்து
முடித்துக்கொண்ட நிறைந்த தவததையுடையவன்; நீயே திரிநேத்திரங்களையுடைய
விநாயகக் கடவுளிடததில் ஒப்பில்லாத அனபுடையவன். நீயே முறறத்துறந்தவனும்
நீயே சிவன் முததனுமாயினை. எ - ற. (கக)

தேவ வருட மாயிரம்பின் செலல வரிய தவமுடித்தும்
பாவ மகலத் தியானித்தும் பல்வே றான பணிபுரிநது
மேவ வெனக்குத் தெரிசனநதா னீந்தா னிலலை யிமிர்சுருப்புப்
பூவ ரிதழித் தொடைவேய்நத பொலமபூஞ சடிலத் தேரம்பன்.

(இ - ள்.) ஆயிரந் தேவவருடங்கள் கழிபத்தக்க அருந்தவஞ்செய்து முடித்
தும், பாவமொழியும்படி தியானஞ்செய்தும், பல்வேறு வகைப்பட்ட பணிவிடைகளைச்
செய்தும், ரீங்காரஞ்செய்யும் வண்டுகள்பொருந்திய அழகிய கொன்றைமலர்மாலை
யணிந்த அழகிய பொன்னிறம்பொருந்திய சடையையுடைய விநாயககடவுள் எனக்
குப் பொருந்தத் தரிசனங்கொடுததானிலன் எ - று.

மாநுடவருடம் ஒன்றுகொணடது பிதரர்கட்கோர் தினமென்றும் அவ்வகைய
தினங்களாலாய வருடமொன்று கழிவது தேவர்கட்கோர் தினமென்றுஞ் சொல்லப்
படும். அவ்வகைய தினங்களாலாய வருடத்தைத் தேவருடமென்பர். (கஎ)

வேறு

மூவர்க ளுலகத் தார்க்கு முத்தொழில் புரியு மாபோல்
மூவர்க டமக்குத் தானே முத்தொழில் புரியா நின்ற
மூவர்கண் முதல்வனான முதலிலா முதல்வன் பாத
மூவகைக் கரணத் தானு முயங்கினை நினையா ரொப்பார்.

(இ - ள்.) (பிரமனாதி) மூர்த்திகள் மூவரும் உலகத்தாருக்கு (சிருட்டிமுதலிய)
முத்தொழில்களைச்செய்யும் வகைபோல, (அப்பிரமனாதி) திரிமூர்த்திகளுக்கே (சிருட்
டியாதி) முத்தொழில்களைச் செய்கின்ற திரிமூர்த்திகளுக்குமாகிய ஆதியில்லாத முதற்
கடவுளாகிய கணேசப்பெருமானுடைய திருவடியை (மன வாக்கு காயமென்னும்) [illegible]

சனங்களாலும் (முறையே) சிந்தித்துத் துதித்துப் பணிந்தனே. உனக்குச் சமானமானார் யாவர்? (ஒருவருமிலா) எ - று.

மூவர்கள் - பிரமன் விண்டுஉருத்திரன். முத்தொழில்-ஆக்கல் காத்தல் அழித்தல். மூவகைக்கரணம் - மனம் வாக்கு காயம். (௧௯)

அந்தணர்க் கழலின வண்ண மாகியோர் குழப்போர்க் கெல்லா
மந்திர வண்ண மான வள்ளலென் கண்ணுற் றுங்குன்
முந்துறத் தோற்றித் தெல்லா மொழிந்தனை யுதவுங் கைம்மா
றெந்தெனத் தழுவிக் கொண்டங் கிலகுட றைவந் திட்டான்.

(இ - ள்.) வேதியர்களுக்கு யாகாக்கினியின் வடிவமாகி, யோகஞ்செய்வார் யாவர்க்கும் மந்திரவடிவமாகிய கணநாதப்பிரான் என் கண்ணெதிரே பொருந்தினது போல, உன்முன்னே பிரசன்னமானதை முழுவதுங் கூறினை. (உனக்குயான்) செய்யத்தக்க பிரதியுபகாரமியாது ' என்று, (முக்கலமுனிவர்தக்கனுடைய) விளங்குகின்ற உடலைத்தடவினார். எ - று.

வள்ளல் - வரையாது கொடுப்போன். எந்து - எது என்றதன் விகாரமென்றுவது, தெலுங்குபாடையிலிருந்துவந்த திசைச்சொல்லென்றுவது கொள்க. (௧௮)

அளவளா யிருந்த பின்றை யக்கர மொன்றே யாகி
வளமெலா மருளோ ரமபன் மந்திரந் தக்கன் காதிற
கொளவுப தேசித் தெண்ணுங் கொள்கையு மருளிச் செய்தா
னிளவலைக் காணா ளுடி யெய்தினள் கமலை தானும்.

(இ - ள்.) (இவ்வாறு) அளவளாவியிருந்த பிறகு, (முக்கலமுனிவர்) எழுத்தொன்றேயாகி எல்லா நலத்தையுங் கொடுக்கத்தக்க விநாயகப்பெருமானுடைய மந்திரத்தை, தக்கன்செவியிற்கொள்ளும்படி உபதேசித்து, அதனைக்கணிக்கும் முறைமையையும் அருளிச்செய்தனர். கமலையென்பவள் தன் புத்திரனைக் காணாதவளாகித் தேடிக்கொண்டு (அங்கு) வந்தனள் எ - று.

அளவளாவல் - கலந்துபேசல் முதலியன. "மந்திரம்" என்றதை "அக்கரமொன்றேயாகி" என்றதால் ஏகாட்சரமந்திரமென்க. (௨௦)

வணங்கினள் முனிவன் பாதம வழுதகினை ளிருடி நோக்கி
யணங்கனை யிவனு நீயு மருமறை யளந்து மெட்டாக்
குணங்குறி கடந்த நாதன் கொழியருட் கிலக்க மானீர்
பிணங்குபல் வினையும் வென்றீர் பெறுவதென் னினிமே லென்றான்

(இ - ள்.) முக்கலமுனிவருடைய திருவடியைப்பணிந்து துதிசெய்தனள் முக்கலமுனிவர் (கமலையைப்) பார்த்து, பெண்ணே ' இச்சிறுவனும் நீயும் (ஆகிய விருவரும்) அரிய வேதங்கள் தேடியுங் கண்டறியாத குணங்குறிகள் கடந்த விநாயக்கடவுளுடைய மிக்க திருவருளுக்கு இலக்கானீர்கள், துன்புசெய்யும் பலவினைகளையு மொழித்தீர்கள்; இனிப்பெறவேண்டியது யாதுளது? என்று கூறினர். எ - று.

வணங்கினளென்பது முற்றெச்சம். (௨௧)

மந்திர மான வேக வின்னமின் மகற்குச் சொன்னோனு
மிக்கனுயிற் கணித்து முற்றிற் றிகிரியோன் றருட்டி மன்மே

னிந்திரன் முதலோ ரெண்ண விருந்தர சாளும் வாழ்க்கை
தந்திடு மிறைவ னென்று சாற்றின னிதுவு மேலோன்.

(இ - ள்.) (மகா) மந்திரமாகிய ஏகாட்சர மந்திரத்தை உன்புதல்வனுக்குபதேசித்தோம். அவன் மனதாற்கணித்து முடிப்பானாயின், பூமியின் மேலே ஒரே சக்கரத்தைச்செலுத்தி, இந்திரன்முதலிய தேவர்களும் (அவன் போகத்தை) எண்ணும்படி வீற்றிருந்தரசாள்வான். தலைவனாகிய கணநாதப்பெருமான் நல்வாழ்வுதருவான் என்று, மேலோனாகிய முக்கலமுனிவன் இதனையுங்கூறினன். எ - று (௨௨)

என்றுரை யாடும் வேலை யிலங்குவேல் வீமன் றாழ்ந்து
கன்றுநோய் முனிவன் மெய்யிற் காற்றினான் முழுதுந் தீர
வென்றுவல் விரைந்தே ரம்ப னவமொடு தோன்ற வன்னான்
றொன்றுசெய் தவம்யா தென்னச் சொல்லுவான் காதி மைந்தன்.

(இ - ள்.) என்றிவ்வாறு சொல்லுங்காலத்தில், பிரகாசிக்கின்ற வேற்படை தாங்கிய வீமராசன்பணிந்து, துன்புசெய்கின்ற நோயானது முக்கலமுனிவனுடைய உடற்காற்றினால் முழுதுமொழியவும், அக்காலத்தில் விநாயகருளால் அவனுக்கெதிரே மிகவும் விரைந்து பிரசன்னமாகவும் அந்தத் தக்கனென்பவன் பூர்வத்திற்செய்த புண்ணியம் யாது? என (விசுவாமித்திரமுனிவரை)க்கேட்க, காதிராசன் புதல்வராகிய விசுவாமித்திரமுனிவர் கூறுகின்றார். எ - று. (௨௩)

முக்கலர்தக்கனுக்குபதேசித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௨௭௯.

வல்லாளன்வேதவினைநீங்குபடலம்.

மந்தி யுகள மலர்ச்செழுந் தேன் மழையிற் பொழியும் பொழிலுடுத்த
சிந்து தேயந் தனில்வளத்தாற் சிறந்த பல்லி யெனும்புரத்தில்
வந்த வசியன் கலியாண னெனுமப் பெயரான் மனைகற்பி
னிந்து மதியோ டறம்பலவு மியற்றி யினிது வாழ்நாளில்.

(இ - ள்.) மந்திகள் பாய்தலாற் பூக்களிலுள்ள செழியதேனானது மழையைப் போலச்சொரிகின்ற சோலைசூழ்ந்த சிந்துதேசத்தில, பலவளங்களாற் சிறப்புற்ற பல்லிபுரத்திலே பிறந்த கலியாணனென்னும் பெயரையுடைய வைசியன் தன்மனைவியாகிய கற்பினையுடைய இந்துமதியென்பாருடன் பலதருமங்களையுஞ்செய்து இனிதாகவாழுங்காலத்தில். எ - று. (௧)

இந்து மதியென் பாள்வயிற்றி னீட்டுந் தொல்லைத் தவக்குறையான்
மைந்த னொருவன் வந்துதித்தான் வணிகன் சால வினைபலவுஞ்
சிந்தை மகிழ வினிதாற்றிச் செம்பொன் முதலாம் பலபொருளு
மந்த ணர்க்கு ளந்தழைப்ப வளித்து நாளும் வினைபுரிந்தான்.

(இ - ள்.) இந்துமதியென்பவள் வயிற்றில், தான் தேடிய பழையதவக்குறை வினையுடைய புதல்வனொருவன் வந்துதோன்றினன். (அதனைக்) கலியாணவைசியன்

மிக்க பலசெயல்களையும் மனங்களிக்கும்படி இனிதாகச்செய்து, பசும்பொன்முதலாகிய பலபொருள்களையும் வேதியர்களுக்கு மனமடங்கும்படி தானஞ்செய்து தினந்தோறும் நற்கருமங்களைச் செய்தனன். எ - று. (௨)

நின்று மனையி னலங்கரித்து நாண்மூன் றென நற்றினத்தி
லொன்றுங் கணிதர் வல்லவனென் றுரைப்புக் கேட்டு வல்லாள
னென்று பெயரிட் டான்வசிய னிருந்து தவழ்ந்து நடந்தறிவு
துன்ற வெழில்சேர் வல்லாளன் சுடர்வெண் மதிபோல் வளர்நாளில்.

(இ - ள்.) அவ்வைசியன் மிகுதியும் வீட்டில் அலங்காரத்தைச்செய்து மூன்றுந்தினமாகிய நாளில், பொருந்திய சோதிடர்கள் வல்லவனென்று சொல்லக்கேட்டு (அக்குழந்தைக்கு) வல்லாளனென்று பெயரிட்டான். (முறையே) உட்கார்ந்து தவழ்ந்து நடந்து அறிவுடைய அழகு மிக்க வல்லாளன் பிரகாசிக்கின்ற தாவள்யமான சந்திரன் போல வளருங்காலத்தில். எ - று. (௩)

வேறு.

புறவின மல்கிய பொன்னணி மாடஞ்
சிறாருட னாட்டயர் செவ்வியி னீங்கிச்
சுறமலி பூந்தடந் துன்ன வெழுந்த
விறன்மலி சோலையி லெய்தின னோர்நாள்.

(இ - ள்.) புறவின் தொகுதிமிக்க பொன்னாற்செய்த அழகிய மாளிகையினின்றுஞ் சிறுவர்களுடன் நீங்கி ஒருநாள் விளையாடல்செய்யுங்காலத்தில் மகரமீன்கள் மிக்க மலர்த்தடாகங்கள் பொருந்த வளர்ந்த தேன்கூடுகள் மலிந்த சோலையில் அடைந்தனன். எ - று.

செவ்வி - காலம். சுறு - மீன். இறால் - தேன்கூடு. (௪)

நலங்கிளர் முனவினை நண்ணவு மாங்கோ
ருலங்கொடு வைத்தொரு கொம்பின னென்ன
யலங்கிய தீம்புன லாட்டி நறுந்தே
னிலங்கலர் தூய்ப்பணிந் தேத்தின னன்னோன்.

(இ - ள்) நன்மை விளங்கும் பூர்வ புண்ணியமுடையவும, அவ்விடத்திருந்த ஓர் உருண்டகல்லைக் கொண்டுவைத்து ஏகதந்தமுகைய விநாயகக்கடவுளேயென்று (அதனை) அசைகின்ற மதுரமாகிய நீராலபிஷேகித்து நல்லதேனுடன் பிரகாசிக்கும் மலர்களாலருச்சித்து வணங்கித் துதித்து நீங்கினன். எ - று.

ஒருகொம்பினனென்றது விநாயகக்கடவுள் கயமுகனோடு போர்புரிகையில் அவன் எவ்வகையாயுதத்தாலு மிறவாது வரம்பெற்றிருப்பது கருதித் தமதுவலக் கொம்பைமுறித்தெறிந்தனரென்பது சரிதமாதலின. (௫)

மற்றைய நாளு மகாருட னேகிப்
பற்றின் மலர்ப்பசும் பந்தரு மிட்டு
முற்றின மென்ன முடித்தன னண்ணாற்
கற்றமி லர்விளை யாட்டரும் பூசை.

(இ - ள்.) (அதன்பின்னிட்ட) மற்றைத்தினத்துஞ் சிறுவர்களுடன் சென்று மனப்பற்றுடன் பசியமலர்களாற் பந்தருமிட்டு முன்னாளிற்செய்ததுபோலவே விளையாட்டாலாகிய அரியபூசையை விநாயகக்கடவுளுக்குக் குற்றமில்லாது செய்துமுடித்தனன். எ - று. (௭)

வேறு.

இன்ன வாறுவல் லாளன் பூசையி யற்று நாளினி லோர்தினந்
தன்னை நேருமை காரின் வாழ்வுத யங்கி ரும்பதி நின்றுபோ
யன்ன மாடும லர்த்த டங்க ளணிந்து சீதள மார்ந்துகார்
மின்ன ளாவிய சோலை யெய்திமி குஞ்சி றார்களை யேவினான்.

(இ - ள்.) இந்தவகையாக வல்லாளன் பூசைசெய்து வருநாளில் ஒருநாள் தனக்கொப்பான புத்திரர்களுடன் வளந்தங்கிய பெரியநகரத்தினின்றும் புறஞ்சென்று அன்னங்கள் மூழ்கும் பூந்தடாகங்கள் அழகுற்றுக் குளிர்ச்சிபெற்று மேகமும் மின்னலுங்கலந்த சோலையையடைந்து, மிக்கசிறுவர்களை (தொழில்செய்ய) ஏவினான். எ - று.

பலர்கள் காவண நாட்டி னார்பலர் பல்லி யங்களி யம்பினார்
சிலர்செ ழுங்கனி யீட்டி னார்சிலர் தேம லர்த்தொடை யாக்கினா
ரலர்செ ழும்புன லல்கி னார்சில ராணி னைந்துமுய்த் தார்சில
ரிலகு சாந்தமு ரிஞ்சி னார்சில ரின்ன ராயினர் யாவரும்.

(இ - ள்.) பலர்பந்தலிட்டனர்; பலர்பலவகை வாத்தியங்களை முழக்கினர். சிலர் செழுமைதங்கிய பழங்களைச் சேகரித்தனர், சிலர் தேன் சொரியும் மலர்மாலைகள் தொடுத்தனர்; சிலர் மலர்களும் செழிய நீருங்கொண்டுவந்து கொடுத்தனர்: சிலர் பஞ்சகவ்வியங்களைச் சேகரித்தனர்; சிலர் விளங்குகின்ற சந்தனமரைத்தனர்; எல்லாரும் இவ்வகையாக (வல்லாளனுடைய கணேசபூஜைக்கு உபகரணங்களைச் சித்தஞ்) செய்பவரானார்கள். எ - று. (௮)

நிறைக யப்புன லாடி மெய்யில்வெண் ணீறு பூசிவல் லாளனு
நறைம லர்த்தழை யால யத்தினை நண்ணி நாதனை யன்பினான்
முறையின் மெல்புன லாட்டி வண்டுமு ழுங்கு மாலைய ணிந்துபின்
குறைவி லுண்டிக ளல்கி யங்கைகு வித்தி றைஞ்சியி ருந்தனன்.

(இ - ள்.) வல்லாளன் நிறைந்த ஆழமாகிய நீரின்மூழ்கி, உடம்பிற்றிருவெண்ணீற்றினை (உத்தூளனமாக)ப்பூசி, தேனொழுகும் மலர்களால் மிக்குவிளங்குந் திருவாலயத்தை யடைந்து விநாயகக்கடவுளை அன்புடன்முறைப்படி மெல்லிய நீராலபிடேகித்து வண்டுகளொலிக்கு மலர்மாலையைச் சாத்திப்பின்னர் மிகுதியாகிய நிவேதனஞ்செய்து அழகிய கரங்களைக்கூப்பி வணங்கியிருந்தனன். எ - று.

வல்லாளன் ஸ்நானஞ்செய்து திருவெண்ணீறு சண்ணித்துத் திருவாலயமடைந்து அபிடேகித்து மலர்மாலைசூட்டி நிவேதித்து நமஸ்கரித்திருந்தனனென்பது கருத்து. (௯)

காலை யுண்டியொ டுச்சி யுண்டிக டிந்து வெங்கதிர் சாய்ந்திடும்
வேலை யுங்கிர கத்தின் மைந்தர்கண் மேவு றாமையி லின்றவ
ரால மென்னவ ழன்று போய்க்கலி யாண னுக்கறை வார்களின்
சில மைந்தனெம் மைந்த னைக்கொடு சென்று மீண்டில னின்னமும்.

(இ - ள்.) காலையுணவுடன் உச்சிக்காலவுணவுமொழிந்து, வெவ்விய கிரணங்களையுடைய சூரியன் (மேற்கடலில்) சாய்கின்ற(மாலைக்) காலத்திலும் பிள்ளைகளை வீட்டில்வாராமையால், பெற்றோர்கள் விஷத்தைப்போலக் கோபித்துச்சென்று கலியாணனுடன் சொல்லுவார்கள்: உன்னுடைய நல்லபுத்திரன் எங்களுடைய பிள்ளைகளையழைத்துக்கொண்டுபோய் இதுவரையில் வந்தானில்லை எ - று. (௧௦)

உனக்கு மைந்தனை நீயொறுக்கியொறுக்கிடாயெனில் யாங்களே
நினக்கு முன்னுறப் பிடித்துமென்றே யில்லனச் சிறுத்துரையுற
தனக்கொழும்படை மன்னனொற்றிவிகத்து நின்னையும் கட்டி
தனக்கயற் றலைக் கோட்டு வாயிது சத்தியென் றுசெப்பினார்

(இ - ள்) உன் மைந்தனாகிய வல்லாளனை நீ தண்டிப்பாயாக (அவ்வாறு நீ) தண்டிக்காவிடின் நாங்களே உனக்குத் தெரியும்படி (அவனைப்) பிடித்து விசாரித்துத் தெறுவோம்; அல்லது தீமை செய்யப்பட்டதாக அரசனுக்குணர்த்தி, உன்னை இவ்விசாலமான நகரத்துக்குப் புறத்தேயோட்டிவிடுவோம் இது நிச்சயமென்று உரைத்தனர்கள் எ - று. (௧௧)

நகருளாரனைவரு மிவ்வண்ணமை நைப்பரோதுபோயின
வகனிலாவிய கோபமுற்றனன் கல்யாணசிவப்பிரிய
மிகவு நீளொரு கண்டமோடுமைகை மேற்கொடு நம்பியாயம்
புகரிலானிறை பூசையாற்றுமைகைத் தொட்டுபுவனடைந்தனன்

(இ - ள்) நகரவாசிகளெல்லோரும் இப்படியாக வருந்தப் படிச்சொல்லவும் விரைவில் மனதிலுண்டான கோபானது பற்றியெரிக்கக் கண்கள் சிவப்புண்டாக, மிகவும் நீண்டதோர் கோலைத்தாங்கி விரைவாக நடந்துசென்று, குற்றமில்லாத வல்லாளன் செய்கின்ற (பதிற்றைந்து விநாயக) பூசையிடத்தையடைந்து சேர்ந்தனன் எ - று. (௧௨)

விண்டு கேள்வழி மெய்ம்மலர்த்தகமை பேயாத பத்தரை விட்டிறை
னண்டராலறியா விநாயக னொண்மையார் பூர்த்தியை
மிணைடி றேடுமெடுத்தெறிந்து வெந்துகொண்ட மைந்தனையன்பறக்
தண்டினாற்குறை சோரமொத்தினன் றனையோர் காட்சியான்

(இ - ள்) இப்படியாகச் சொல்லப்பட்ட கல்யாணனென்பான் வாயிலிருந்து தீப்பொறி யெழும்படி விரோதமுள்ளவனாகி, அவனையுமவன் பூசையிடத்தையும் தலை வீழ்த்தினான், தேவர்களாலறியப்படாத விநாயகப்பெருமானுடைய பொருந்திய மூர்த்தியை மத்தத்தாலெடுத்தெறிந்து, பயங்கொண்ட மைந்தனாகிய வல்லாளனை ஆசையகலத் தண்டத்தினால் இரத்தமொழுகும்படி புடைத்தான் (௧௩)

அடித்தும் வெப்பமாறாமை பாற்கலியாண னருமைவல்லாளனைப்
பிடித்திழுத்துக் கிமரத்தினோடு பிணித்தனன் பிழையிலாதவன்
விடுத்திடெந்தையெனப் பணிந்தனன் வெய்ய பாவியிரங்கிலன்
யடித்து வாயிகழ்ந்தின்று நின்று மலங்கவன்சொனி சழுத்தினன்.

(இ - ள்) கலியாணன், (அவ்வாறு) அடித்துங் கோபமொழியாமையால், பயப்படுகின்ற வல்லாளனைப்பிடித்து இழுத்து மரத்துடன்கட்டினான். குற்றமில்லாத வல்லாளன் என் பிதாவே! என்னைவிட்டுவிடுவாயாகவென்று வணங்கினான். கொடிய

பாவியாகிய கவியாணன் மனமிரங்காமல் வாயைமடித்து உதட்டைக்கடித்து எதிர்நின்று வருந்தும்படி கொடுஞ்சொற்களைக்கூறினன். எ - று. (௧௩)

முட்டி லாமல்வி நாய கன்பணி முற்றி னுய்க்கவ னேயினிக்
கட்ட விழ்த்திடுஞ் சோறு நீருங் கரத்தின வேட்டவு நல்கிடு
மொட்டி யுன்னுயி காக்கு மில்லினு ருதொ ழிந்திடி னுய்ந்தனை
யெட்டின் மாண்டனை யென்று கூறின னேதி லானின கன்றனன்.

(இ - ள்.) இடையூறில்லாமல் விநாயகபூசையை முடித்த உனக்கு அவ்விநாயகனே இனிக்கட்டவிழ்ப்பான், சோறும் நீரும் விரும்பியனவுங் கையிற்கொடுப்பான் தொடர்ந்து உன்னுயிரைக்காப்பான். வீட்டிற்கு வராதொழிந்தாற் பிழைத்தாய, (அவ்வாறின்றி) வந்தால் இறந்தாய என்று கூறி அயலானைப்போல நீங்கிச்சென்றான். எ-று.

முக்கண் யானைமு கத்த வாநினை முற்று நம்பிய நாயினேன்
அக்க டூாந்திடு ன விக்கி னங்கடி ரக்கு நாதனெ னும்பெயா
தக்க தோசுடா கால மாறினுஞ் சார்ந்த வன்பர்த மக்கெலாந
தொகக பேருண் மாறி லாயெனச் சொல்லி மைந்தனி தோதுவான்.

(இ - ள்) மூன்று திருவிழிகளையுடைய யானைமுகம்வாய்ந்த விநாயகக்கடவுளே! தேவரீரை முழுவதும் நம்பிய அடியேன் துக்கமநுபவித்ததால் (தேவரீருக்கு) விக்கினங்களை யொழிக்கும் விக்கினராசப்பெருமானென்னும் பெயர் தகுதியுடையதோ? சுடர்காலமாறினும் (தேவரீரைச்) சார்ந்த அடியவர்களுக்கெல்லாம் பேரருள் புரிதலில் மாறுபடுதலில்லாதவரே! என்று கூறி, வல்லாளன் (மேலும்) இதனைச் சொல்கின்றான். எ - று.

"சுடர்கால மாறினும்" என்றதற்கு, இருசுடர்கள் காலமாறித்தோன்றி மறையினும் என்றாவது, சுடர்களுங் காலமும் நிலைமாறினும் என்றாவது பொருள்கொள்ளலாம். (௧௪)

வேறு.

யாவ னொருவ னாலயத்தை யிறுத்தான கணேசர் திருவுருவை
யாவ னொருவ னெடுத்தெறிந்தா னெளியே னுடனெய்த் தோர்பெருக
யாவ னொருவன் பிணித்திட்டா னிறைவ னுனக்கு நிந்தனைகள்
யாவ னொருவ னன்னுமி சைத்தா னந்தக் கொடும்பாவி.

(இ - ள.) எவனொருவன் (யான் கணேசப்பெருமானுக்கியற்றிய) ஆலயத்தை யழித்தனனோ, எவனொருவன் கணநாதப்பெருமானுடைய திருவுருவை யெடுத்தெறிந்தனனோ, எவனொருவன் அடியேனுடலில் உதிரமபெருகும்படி கட்டிவிட்டனனோ, எவனொருவன் யோசியாமற்படி எம்பெருமானுக்கு நிந்தனைசொல்லினனோ அந்தக் கொடிய பாவியானவன். எ - று.

இதுமுதலிரண்டு பாடல்கள் குளகம்.

இச்செய்யுளிலுள்ள கொடும்பாவியென்னு மெழுவாய்வருஞ் செய்யுளிலுள்ள பிழையுறுகவென்பதைப் பயனிலையாகக்கொண்டது. (௧௫)

குருடாய் மூகை யாய்ச்செவிடாய்க் குறளா யுருவிற் கறைசியும்
பெருகா நிற்கும் புண்ணுமாய்ப் பிழை யுறுக பெருகுமத்

தொருதே வனுக்கு நானடிமை யுண்மை யாமே யெனச்சபித்திட்
டிருக்கா நின்ற தனதுளத்தி லுவகை யோங்கை யுறப்பணிக்கான்.

(இ-ள்) மதம்பெருகும் விநாயகப்பெருமானுக்கு நானடிமைப்பட்ட துண்மையாகில், அவன் குருடனும் மூங்கையாயும் செகிடாயும் குள்ளனும் தேகத்தில் உதிரமுஞ்சீயும் பெருகவொழுகும் புண்ணுடையவனுமாகி [illegible]ன்படக்கடவன் என்று சாபமிட்டு, உருகுகின்ற தன் மனதில் உவகை கிளுகிளுப்ப மாலையணிந்த விநாயகப்பெருமானைப் பொருந்தப்பணிந்தனன் [illegible]று. (க௮)

உலவை - புலிநகக்கொன்றை அல்லது விலங்கின் கொம்பெனினுமாம்

உடலோ கயிற்றாற் கட்டுண்ட [illegible] த்துன்னி [illegible]றப்பகைத்
படாதீ ரமரர் பெருமானை [illegible] பணிப்பார் மெனவெனின
மிடலாற் பிணிக்குக் கன[illegible] விளிப்ப [illegible] வென்றிக்
கடமா முகவன் றறியாமே கோர காமர் மறைமேயா னென்பமே போர்க்கான

(இ-ள்) தேகம் கயிற்றினால் கட்டுப்பட்ட [illegible] மனதுக்கு அசக்கையில்லையே ஆகையால், குற்றமற்ற தேவர் [illegible]லவரான கணேச பெருமானைப்பிடித்து (மன திற)கட்டுவாமென்று, அன்[illegible] வலிமையாற் பிணிக்குக் கன பிராணனைவிட முயற்சி செய்யச் சிறுவனுகிய வல்லாளனு[illegible], மதநீர்சொரியும் யானைமுக விநாயகக்கட [illegible] கொளாத அழகிய [illegible]ருளார் எ-று. (கக)

[illegible] யெழுதும் வல்லிரு[illegible] பணிப்பு[illegible] முடைத்தார் [illegible]முந்தான
மருமம் [illegible] நமனை [illegible] யெவ்[illegible]ந்தோர் [illegible]
னிருகைப் பிணிப்புப் பூட்ட [illegible] மைந்தர் மனவிம்ம விட்டகல
பொருவில்லிறைமேயவன்னைநு பொருக் கென் றிறைஞ்சி யிதுசொன்னான்.

(இ-ள்) சூரியன் [illegible] பனியுமொழிந்தாற் போல, உபவீதமான [illegible] ருவத்தைப்பார்த்து, வல்லாளன் தன் இருகரங்களைக் கட்டு[illegible] சேக்க [illegible] புண்ணும் விநாடிப பொழுதில் விட்டொழிய, இப்[illegible] விநாயகக்கடவுளென்று விரைந்துடனிருந்து இச்சைச் சொல்லினன் எ-று

லவ் வலிமை [illegible]திருக்[illegible] டது (உ0)

வேறு

தந்தை தாய் [illegible] முற்று [illegible] தலைவ
யிர்த்தை பசத்தி [illegible] வொ[illegible] ன
முந்தால கணைத்துந் தொ[illegible] மும் [illegible] முகவை முவா
வந்தணை வென்றுலை மைந்தனா [illegible] முனி சொல்லான

(இ-ள்) அடியேனுக்கு இவ்வுலகத்தில் பிதா மாதா உறவினர் முதலிய யாவுந் தேவரீரேயல்லாமல் வேறே யொருவருமில்லை. [illegible] பொழுதுணர் தேன் முற்பட்ட உலகங்களை யெல்லாம் படைக்குந் தன்மைய முதல்வனே! அழியாத அந்தணனே! என்று வல்லாளன் கூறினன் [illegible] (வடிவாக வந்த கணேசப்பெருமான்) தழுவிச் சொல்லுகின்றார் எ-று

தோற்றி முடித்தருள் என்றதை "ஒருபொருள் மொழிதல் வினைகொளற் றுணிந்தே" என்பதனால் "காத்து" எனவும் வருவித்துக்கொள்க (உக)

நமக்கப ராதஞ் செய்த நவையினர் நமக்குப் பக்தர்
தமக்கப ராதஞ் செய்த கறுகணா ரிவர்க ளெல்லாங்
குமைக்குமெவ் நிரயத் துன்பங் கூர்வர்கண் மறுமை யிம்மை
யிமைக்குமுன் முடிவு காணு விடும்பைநோ யுழப்ப ரன்றால்.

(இ - ள்) நமக்கு அபராதம் விளைத்த குற்றமுடையவர்களும், நமக்கு அன்பராயுள்ளவர்களுக்கு அபராதஞ்செய்த அஞ்ஞானமாகிய குணமுடையவர்களுமாகிய இவர்கள் யாவரும் குவிக்கின்ற கொடிய நரகவேதனையை மிக அடைவார்கள், மறுமையிலும் இம்மையிலும் விரைவில் ஒழிதலில்லாத துன்ப நோயால் வருந்துவார்கள் எ - று.

இருவர்க ளிடத்துங் குற்ற மிழைத்தக்க லியாணற் கின்னே
வெருவர விட்ட சாப மெய்ப்பயன் விளைத்தேம் மைந்தா
பொருமுத லொழிந்து நீயும் போகரு வரங்கள் கேளாய்
தருகுது மென்றான் கேட்டுத் தழைந்துவல் லாளன் சொல்வான்

(இ - ள்.) (யானும் என் அன்பனுமாகிய) இருவரிடத்துங் குற்றஞ்செய்த (உன் தந்தையாகிய) வல்லாளனுக்கு இப்பொழுது அச்சமுண்டாகும்படி (நீ) கொடுத்த சாபத்தின் உண்மைப்பயனை உண்டாக்கினோம் மகனே! நீயும் துன்பமடைதலொழிந்து அழியாத வரங்களைக் கேட்பாயாக (அவற்றைக்) கொடுப்போமென்று (விநாயகக்கடவுள்) கூறினார். வல்லாளன் (அவ்வார்த்தையைக்) கேட்டு மனங்களித்துச் சொல்கின்றான் எ - று (௨௧)

தாமரை பழித்த நின்பொற் றுணைமலர் நீங்கா வன்பே
மேயுறு மடியேற் கெம்பெரு மானெந் நாளுந்
தோமற விடத்திற் சேவிப்பவர்க் கெல்லாம் வேண்டுங்
காமமு மளிக்க வென்றன் கணபதி மாற்றஞ் சொல்வான்.

(இ - ள்) செந்தாமரை மலரைவென்ற தேவரீருடைய அழகிய உபயபாதங்களிற் பிரியாத அன்பினையே மயக்குகின்ற அடியேனுக்கு எம்பெருமானே! எக்காலத்துங் குற்றமற இவ்விடத்தில் பிரசன்னராக (தேவரீரை) வணங்குபவர்கட்கெல்லாம் வேண்டிய இஷ்டசித்திகளைக் கொடுத்தருள்கவென (வல்லாளன்) கூறினன். வேதியனைக் கண்ட விநாயகமூர்த்தி கிருபையுடன் சொல்கின்றார் எ - று (௨௨)

உனக்குநம் பாதப் போதிற் பிரிவிலா வன்பு தந்தா
மெனக்குநின் பெயர்முன் னூசப் பெயரிட்டிவ் வுலகம் போற்றித்
தனக்குறு வரங்கள் கொள்ளத் தங்கியிங் கிருந்துங் கண்டாய்
மனக்களிப் பொடுமண் விண்ணும் வந்தெமைப் பூசை செய்க.

(இ - ள்) உனக்கு நம்முடைய திருவடித்தாமரையில் (ஒருபொழுதும்) அகலாத அன்பினை யளித்தோம். எமக்கு உன்னுடைய பெயரை முதலாக (வல்லாளகணேசனென்று) பெயரிட்டு இவ்வுலகமானது துதித்துத் தனக்குவேண்டிய வரங்களைப்பெற இங்குத் தங்கியிருப்போம் மனக்களிப்புடன் பூலோகமுந் தேவலோகமும் எம்மை வந்து பூசைசெய்க எ - று (௨௩)

இங்குறு நமது மூர்த்தி யாவரே தெரிசித் தாலு
மங்கவர் தமக்கு வேட்ட வரும்பொரு ளளித்துண் டாக

திங்களால் விழாவெலா மாடலை விழாத்தினை விழாவு நீங்கிக
மங்கல மாக வுண்டா மைந்தகேள் பயிமெய நீதி

(இ - ள்) இங்கே பொருந்திய சதுர்த்தியினைப் பலவாறாகத் தரிசித்துப்போற்றினும், அவர்களுக்கு விருப்புற்ற அரிய பொருள்கள் சுலபமாக உண்டாகும்; எல்லா மாசோற்சவமும் வருஷோற்சவமும் நிகழ்கின்ற தலங்களும் இவ்விடத்தில் மங்கலகரமாக உண்டாகும் மகனே! அறிகுவாயென (விநாயகக் கடவுள்) உபாசகருக்கு அருளினார் எ-று. (௨௬)

வேதிய முதலா மேதக்க விநாயக மூர்த்தியாகி
மூதுல கனைத்தும் போற்ற முத்தியை யளிக்குங் கருணை மேயப்
மேதக விருந்தா ரங்கு விநாயக காதை கேட்டோர்
கோதறப் படித்தோ ரெல்லாம் புவிமிசைச் செல்வ ராவார்.

(இ - ள்) பிராமணர்முதலாக எல்லாருக்குமுரிய விநாயகக்குரிசில் மூர்த்தியாகி, பழமையாகிய உலகமுழுதும் துதிக்கப்படும் அருமைப்பாட்டினால் பெருங்கிருபையுடன் அங்கு மேம்பட வெழுந்தருளியிருக்கின்ற கூறிய இச்சரித்திரத்தைக் கேட்டவர்களும், குற்றமறப் படித்தவர்களும் இவ்வுலகத்தில் எல்லாச் செல்வங்களையுமடைவார்கள் எ-று. (௨௭)

வெற்றிவேல் வீமன் தக்கன் மேன்முற் பிறவி சொற்றாம்
முற்றவைப் பிறப்பினை மைந்த ஒன்றுவல் லாளனென்போன்
முற்றிய கணேசனாலே முத்திபெற் றதுவுங் கேளென
சற்றுமில் விச்சுவாமித் திரன்வீமனுக்குப் புகன்றான்.

(இ - ள்) வெற்றி பொருந்திய வேற்படையையேந்திய மாரசனே! தமக்குடைய பொருந்திய பூர்வஜன்மத்தைச் சொன்னதும், பொருந்திய அடவியில் இருந்தோனாகிய வல்லாளன் (ஆகிய) முக்கண் கணேசமூர்த்தியால் முத்தியடைந்ததையும் கேட்கக்கடவாய், சொல்லுதற்கு (சாத்திரம்) முற்றவும் கற்ற விச்சுவாமித்திர முனிவர் வீமராசனுக்குச் சொல்லலாயினார் எ-று. (௨௮)

வல்லாளன் வேதகனைக் கேட்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௩௱௫

வல்லாளன் முத்தியடைந்தபடலம்.

சொல்லாதி யிறைஞ் செட்டொணாத
னல்லே யொருமூர்த்தி கொண்டுருப்ப
வல்லா ளன்மகிழ்ந் துமுன் மேன்மேலா
னல்லா தரவாற் பணிந் தயர்ந்தான்.

(இ - ள்) வாக்கு முதலியவற்றினாற் பற்றமுடியாத கணேசபெருமான் அன்றிரவிலேயே ஒருமூர்த்தியாக வெழுந்தருளியிருப்ப, வல்லாளன் மனக்களிப்புற்று முன்போலவே நல்லாசையுடன் பூசைசெய்தலை விரும்பினான். எ - று.

சொல்லாதி என்றது வாக்கு மனம் காயமென்னுந் திரிகரணங்களை (க)

பூப்பந் தர்புதுக் கியற்றன் மூழ்கித்
தேம்பைம் புனறீங் கனிந றுங்கா
யாம்பன் மலரா திபல விட்டி
யாம்பன் முகனர்ச் சனைதொ டுத்தான்.

(இ - ள்.) அழகிய பந்தரைப் புதிதாக்கி நீரில் மூழ்கி, வாசந்தங்கிய நல்ல சலமும், மதுரமான பழமும்; நறிய காய்களும், அல்லிமலரும் முதலிய பலவுபகரணங்களைச் சேகரித்து, யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுள் பூசையைச் செய்தனன். எ - று.

முன்செய்த பந்தரை அவன் தந்தையாகிய கலியாணன் அழித்தமையின் அதனை மீண்டும் சரியாக்கினனென்பார் "பூம்பந்தர் புதுக்கி" என்றார். (உ)

இவ்வா றனன்பூ சைசெய் திருப்ப
வவ்வா றிடர்செய் தகலி யாணன்
றுவ்வா ததகலா தருசா பத்
தெவ்வா ருறுநோய் கொடுதி கைத்தான்.

(இ - ள்.) இவ்வகையாக அவன் (கணேசமூர்த்தியைப்) பூசைசெய்துகொண்டிருக்க, அவ்வகையாக (வல்லாளனை முன்பு) துன்புசெய்தகன்ற கலியாண வைசியன், அநுபவியா தொழியாத சுடுசாபப்பகையாற் பொருந்திய நோயினைக்கொண்டு (செய்வதறியாது) திகைப்புற்றனன். எ - று.

சுடுசாபம் - சுடுகின்ற சாபம், அதாவது கொடிய சாபமென்பது பொருள்.

வேறு.

மைந்தனுட னாடியம கார்சிறிய ரோடி
யிந்துமதி கேள்வணிக னெய்தியலை செய்து
பந்தமுற வீக்குமக னைப்பரிவி லானாய்
வந்தனனெ னச்சொலவு மாழ்குமனை யாண்முன்.

(இ - ள்) சிறுவராகிய, வல்லாளனுடன் விளையாடிய பிள்ளைகள் ஓடி, மனம் வருந்தும் இந்துமதியின் முன்சென்று, இந்துமதியே! கேட்பாயாக. (நின்கணவனாகிய) கலியாணன் உன்மகனை யடைந்து துன்புறுத்திப் பந்தப்படும்படி கட்டி மனமிரங்காதவனாய் வந்தனனென்று சொல்ல. எ - று. (ச)

கண்ணறிவு வாக்கறிவு காதறிவு நீங்கிப்
புண்ணுருவ னாகிவளர் புந்தியும்பு ணாகி
நண்ணினவ லக்கடல யாதுவிழு நாய்கன்
பண்ணின்மொழி யிந்துமதி பார்த்துமிக வாடி.

(இ - ள்.) துன்பமாகிய கடலில் விரும்பி விழுந்த கலியாணனென்னும் வைசியன் கட்புலனாகிய அறிவும் வாக்கினாலறியும் அறிவும் காதாலாகிய அறிவுமொழிந்து, புண்ணுடைய வடிவினனாகி, வளர்கின்ற மனமும் புண்பட்டுப் பொருந்தினன். பண்ணைப்போலுஞ் சொல்லையுடைய இந்துமதி யென்பாள் (அதனைப்) பார்த்து மிகவும் வாட்டமடைந்து. எ - று.

"கண்ணறிவு வாக்கறிவு காதறிவு நீங்கி" என்றது, குருடும் மூமையுஞ் செவிடுமாகி யென்பதாம்.

என்னையிது வந்தபடி யென்னிறைவ னுக்கென
றுன்னியுள நைந்துருகி யுலாகண்ணறல் சோர
வன்னிமிசை வன்னிவளை யப்படுநர் வெந்நோய்
துன்னுமிசை வேறுபிணி துன்னுநரு மொத்தாள்

(இ - ள்) என் கணவனுக்கு இத்துன்பம் நேர்ந்த வகையாது காரணம்? என்று கருதி, மனம் வருந்தியுருகி, மையூட்டிய கண்களினின்றும் நீர் சொரிய, நெருப்பின்மேலே நெருப்பு வளையப்பட்டவர்களையும், கொடிய நோயின்மேற் பொருந்திய வேறு நோய் சேர்ந்தவர்களையு மொத்தனள் எ - று.

வன்னியாவது நோயாதலைப் பெற்றார் அதனால் துன்பமடைவராதலின் அவர்கட்கு அதன்மேல் வேறோர் வன்னியும், பிணியுற்றாரின் அவர்கள் துயர்சகிப்பதருமையாதல்போல மைந்தன் அடியுண்டு கட்டுப்பட்டனனென்னக் கேள்வியுற்ற துயரத்துடனே கணவனைக் குறித்துச் செவியுற்றதைத் தொடர்ந்தே யெழுந்த முதலிய துன்பங்களை யடைந்தது கண்டதுயரத்தால் அவ்விதமாகிய 'வன்னிமிசைவன்னி வளையப்படுநர், வெந்நோய் துன்னுமிசை வேறுபிணி துன்னுநருமொத்தாள்' என்றார். (௬)

செல்வமொடு நல்லிளமை சேர்ந்தபொழு தன்று
மில்லையெனி ரக்கவிழி யாதவிப் பாவோ
பல்வகைய றங்களுரி வேனிதுபு ரிவேனோ
புல்வினையி லாவினைப் புலம்வது மிந்தோ

(இ - ள்) செல்வமும் நல்ல யௌவனமும் கூடிய காலத்திலும் இல்லையென்று புறஞ்செல்வதறியாத இப்பல வகையான பலவகைப்பட்ட தருமங்களை அன்புடன் செய்பவனும், சோகத்தக்க தீவினைகள் (சிறிதும்) இல்லாதவனுமாகிய இவனை, இவ்வகைத் துன்பமோ அடைவது? எ - று. (௭)

பண்டுபுரி தீவினைப் பயத்தினிது வோசொல்
மிண்டினமக் கணப்பட் டினவிழுந்ததிற் செங்கோ
தண்டமனை யப்புரிந்த ரசசதிர மென்னோ
ஒண்டொடிபு லம்பிமக னுற்றுழிந டப்பாள்

(இ - ள்) முற்பிறப்பிற் செய்த தீவினையால் வந்தது இதுவெனச் சொல்லவோ? கொடுமையால் மைந்தனைத் துன்பஞ்செய்த பலன் இதுவெனச் சொல்லவோ? புத்திரனைத் (தவறின்றக் கையில்) கண்டனை செய்தல் தக்ககாரியமே யென்று, ஒளியவளையலை யணிந்த இந்துமதி யென்பாள் புலம்பிக்கொண்டு புத்திர னிருந்த விடத்திற்கு நடந்தாள் எ - று. (௮)

வேறு

இடலிய வயனமனை யெல்லாமுழ மாதர்
ருடனவர் நகர்ப்புறத் தொய்யென விறகியாங்
கடலிய முகப்பிரா னடிகள் பூசனை
நடவுதன மைந்தனை நயப்ப நோக்கினள்

(இ - ள்) இடங்கொண்ட அயல்வீடுகளிலுள்ள சிலமாதர்கள் கூடவர நகரின் புறத்திலே விரைந்துசென்று, அங்கே வலிய யானைமுகத்தையுடைய விநாயகப்

பெருமானுடைய திருவடிகளிற் பூசைநடத்துந் தன் மகனாகிய வல்லாளனை அன்புறப் பார்த்தனள். எ - று. (௯)

கட்டப்பட் டிருந்தைபுஞ் சாகப் பாடல்
சொட்டப்புண் ணாமகன் றுயரு றுமென்ன
விட்டபாட் டினருசிறு ரியமபிற னுண்மையி
னொட்டப்பட் டிலெனன வுரையாச் சொதிருள.

(இ - ள்) இந்தரங்கரைக் கட்டப்பட்டு, அடிக்கப்பட்டு, உடலினின்று உதிரஞ் சொட்டப்பட்டும் மன் துன்படைந்தனனென்று, தீயவர்கள் இவ்விடத்துச் சொல்லியது உண்மையில் சோர்ந்தினன்றென்று அருகிலிருந்த மங்கையர்களுக்கு (இந்துமதி) கூறினாள். எ - று. (௧0)

உழைபுரை மாதரு முவப்ப நோக்கிய
மழைமதக் களிறயினை வணங்கச் செய்கிலன்
விழைவொடு பூசனை விளைக்கு மேற்றிறன்
குழையில னுடலமென் றிறைஞ்சு கூறினர்

(இ - ள்) பக்கலிலிருந்த மங்கையர்களும் களிப்புண்டாகக் கண்டு, இவன் இருகுளிர்ந்த மதநீரைச் சொரியும் யானைமுகமுடைய கணநாதனைப் பணிதல்செய்து ஆசையுடன் பூசைசெய்யும் பேறிலான், உடலமலிந்திலன் என்று (அதற்குக்) காரணஞ் சொன்னார்கள். எ - று. (௧௧)

கையணி முகவனைச் சரணை யாளனைச்
செய்யதண் சாந்தணி திகழுந் தேசுடை
மெய்யனை வழிபடு மிக்க பத்தியி
னையனுக் கிணையிலை யகிலத் தென்றனர்

(இ - ள்) கையையுடைய அழகிய (யானை) முகமுடையவனும், கிருபாமூர்த்தியும், குளிர்ந்த செஞ்சாந்தணிந்த ஒளிவாய்ந்த திருமேனியுடையவனுமாகிய விநாயகக்கடவுளை வழிபாடுசெய்யும் சிறந்த பத்தியில், அழகிய இவ்வல்லாளனுக்கு இவ்வுலகத்தில் நிகரானவரில்லையென்றுசொன்னார்கள். எ - று. (௧௨)

வேறு.

சந்திரன்பெய ரிரண்டுடன் றரித்துவாழ் நற்றாய்
மைந்த னைங்கரன் பூசனை வகுப்பது நோக்கிச்
சிந்தை நின்றெழு மன்பொடு திகலமென் முலையின்
வந்த தண்பயம் பாயதரத் தழீஇக்கொடு வகுப்பாள்.

(இ - ள்) சந்திரனுடைய பெயர்களிரண்டை யொன்றாகக்கொண்டு வாழும் நல்ல தாயாகிய இந்துமதி, தன்புதல்வன் (வல்லாளன்) ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய கணேசப்பெருமானுடைய பூசையைச் செய்தலைப்பார்த்து, மனத்தினின்றுண்டான அன்புடன், பசலைபூத்த மெல்லிய முலையினின்றுண்டான தண்ணிய பாலானது பாயும்படி (மகனைத்) தழுவிக்கொண்டு சொல்கின்றாள். எ - று.

இந்துவென்பதும், மதியெனபதும் தனித்தனியே சந்திரன் பெயர்களாதலின் இந்துமதியைச் "சந்திரன் பெயரிரண்டுடன் றரித்துவாழ்நற்றாய்" என்றார். (௧௩)

பிள்ளைமைப் பருவத்து நீ பெருமத்தக் களிற்று
வள்ளலைப் பணிவாய்மைக்கக் கோடலின் மைந்தா
துள்ளலைப் பெருங் கடல்புடை புதைந்தகொல் லுலகி
னள்ளுடற் பயன் பெற்றனை நானுந் தாதையுமே

(இ-ள்) மகனே மிக்க மதஞ்சொரியும் பிரமுகக்கடவுளை வணங்கும் விரதத்தை நீ குழந்தைப்பருவத்திலேயே கைக்கொண்டபடியால் தளர்கின்ற அலைகளையுடைய கடல்புடைசூழ்ந்துள்ள பழைமையாகிய உலகத்தில் நன்மைதரும் உடலாலாகிய பயனை நானும் உன் தந்தையும் அடைந்தோம் எ-று.

"மகன்றந்தைக் காற்றுமுதவி இவன்றந்தை என்னோற்றான் கொல்லெனுஞ் சொல்" என்பது திருக்குறளாதலின், சற்புத்திரனை ஈன்ற பெற்றோர்கள் உடலின் பயனை யடைந்தோராவது கருத்து. (௧௪)

கால மோனதினைச் சண்பகச் சதுர்த்தசி யாற்றி
ஞால மேய புறவில்லடை நண்ணலர் காமத்தர்
கோல விலிடைப் புரானைக் குற்றாலக் கந்தா
சால விட்டுமைப் புறக்கணித்துப் பிறந்தமோ

(இ-ள்) (குறிக்க) ஒருகாலத்தில், சதுர்த்தசி அப்பெருமானுக்கு-பூசைசெய்து, உலகினர் ஒப்பவீட்டின்கண் வரக்கூடாதோ? (சொல்லு) அழகிய வீட்டின்மேல் (அப்பெருமானுக்குப்) பூசைசெய்யக்கூடாதோ மேன்மை மிகவும் பிரிந்துள்ளாகுப்பட்டிருமையப் பொருந்தல் தகுமோ? எ-று. (௧௫)

காறணங்கர்ளுங் களாடிமே வியத்தந்த நந்தை
பூறு சேர்ந்தடற் கண்ணனை யூமையாக் கருந்தடப்பக்
கூறு வார்த்தைகேளாச் செவிடாய் மனம் வருந்தார்
வீறு காண்கருந் துயரின்னின் பயலுரைக்க வந்தேன்

(இ-ள்) களிக்கத்தக்க உன் பிதா என்பவர் தொழுதேயாளையும் ஊமையாயும் குருடனும் சொல்லுகின்ற சொற்களைக் கேளாத செவிடனுமாய் மனம் வருந்தினன் (இதற்குக்) காரணங்களைக் காணமாட்டாமல் முடிவு காணவொண்ணாத துன்பமுடையவனாய் (அதனை உனக்குச்) சொல்ல (இங்கு) வந்து சேர்ந்தேன் எ-று.

காரணம் எதுவோ எனக் கேட்க நோக்கிக் காறன் மென்னுறாது (௧௬)

வேத சாத்திரம் யாவையும் பெற்றவர் புதல்வரை
மோதி நீதியின் மைந்தனை நிறுவுதல் மொழிய
மாதலாலுனை நுந்தைதண் டித்ததும் மற்றே
யேது தாதைசெய் யினுமகன் காப்பது மியல்பே

(இ-ள்) வேதசாஸ்திரங்கள் யாவும், பெற்றோர் புத்திரர்களை (அவர்கள் தவறியவிடத்தில்) கோபித்து அடித்து நீதிவழியிலே (அவர்களை) நடத்துதல் (முறை யென்று) கூறுகின்றனவாதலின், உன்னை உன்பிதா தண்டித்ததும் (பிதா) தாமே யாயினும் தந்தை யெதனைச் செய்தாலும் மகன் (அவனை) இரட்சிப்பதும் (புத்திரதருமம்) இயற்கையே (௧௭)

மைந்த புத்திர தருமநீ மதித்துவெப் பகன்று
நுந்தை வெம்பிணி தீருமா றுவலுமந் திரங்கள்
சந்த மாமணி மருந்திவை தம்முள்யா தியைவ
தந்த நல்லுபா யத்தினை யாற்றுதல் வேண்டும்

(இ - ள்) மகனே! நீ புத்திர தருமத்தை யெண்ணிக் கோபமொழிந்து, உன் பிதாவின் தீப்பிணியகலும் வகையாக, சொல்லத்தக்க மந்திரம் - அழகுடைத்தாகிய மணி - மருந்து ஆகிய விவற்றில் எது பொருந்துவதோ அந்த நல்ல உபாயத்தை நீ செய்தல்வேண்டும் எ - று. (கஅ)

கேண்மை மைந்தர்கட் டந்தைதாய் வார்த்தைகீழ்ப் பார்க்க
லாண்மை யீப்பது வென்பார் நான்முக னுணர்ந்தோர்
கண்மை யாத்தகவென் முகத்தைக்கண் டுளை கேளென்
றெண்மை யாத்தகவ ளிப்பம்பா லாளன்பார்த் திசைக்கும்.

(இ - ள்) ஆசைப்புதல்வ! நீ தந்தை தாய் இவர்கள் கூறும் வார்த்தையைத் தாழ்வுபடுத்தாத ஆட்சியே உச்சம தருமென்று வேதமுதலியவற்றை யுணர்ந்தவர் கூறுவர். மைதீட்டிய வென்முகத்தைப் பார் என உறுகிமொழியைக் கேள் என்று, மெலிவையுடைய இந்துமதி யென்பாள் கூற, வல்லாளன் (தன் தாயைப்) பார்த்துச் சொல்லுகின்றான் எ - று. (க௯)

வேறு

கருவாய் வளர்ந்த காலு மகட்டி றக்கழன்று புறக்
குருவாய் வளர்ந்த காலு முயிர்க்குயி ராயெவையுந்
தருவானு மாயத் தந்தை தாயரு மாமொரு தாதனலா
லிருமா நிலத்தினை வாரோ வெனக்கப் பனையுமே.

(இ - ள்) (தாயாயிற்றிற) கருவாகி வளருங்காலத்திலும், வயிற்றினின்றும் நீங்கிப் புறத்தே (உருவாகி) வளருங்காலத்திலும், உயிருக்குயிராகி யெல்லாவற்றையுந் தருபவனுமாய், தந்தை தாயருமாகிய ஏகதந்த விநாயகக்கடவுளல்லாமல், பெரிய பெருமைதங்கியவுலகத்தில் வருந்துபவர்களோ எனக்குத் தந்தையுந் தாயுமாவார்? எ-று

இருமாநிலத்தினைவாரோ வென்பதை இருமாநிலத்து இனைவாரோவென்று வகுத்து, இருமாநிலத்தில் நைவாரென்றுவது பிரிக்க இனைதல் நைதல் இவ்விரண்டும் வருந்துதலென்னும் பொருளுடையன (௨௦)

ஆமே பொருவ ரொருவர்க் கிடரை யகற்றுவது
மாமே பொருவ ரொருவர்க் கிடைநன்மை யாக்குவதுந்
தாமேது செய்தன ரன்னது தாமே புசிப்பதன்றிப்
போமே தலையிற் பொறித்தான பிறழ்ந்து நினைப்பினுமே.

(இ - ள்) ஒருவருக்குற்ற துன்பத்தை விலக்குவது ஒருவருக்கு (சாத்தியம்) ஆமோ? ஒருவருக்கு நன்மையுண்டு செய்வதும் ஒருவருக்கு (சாத்தியம்) ஆமோ? தாம் எதைச் செய்தனரோ, அதைத் தாமே புசிப்பதல்லது, தலையில் எழுதிய பிரமதேவனே மீண்டு கருதினாலும் (அது அவனால்) விடுபடுமோ? எ - று.

கொற்றவர் காரியந் தம்மிசை வின்றிக் குமரர் செய்தன்
குற்றனை ரேனு மொறுக்கவல் லார்கொ லுயிர்த்தவர்கண்
மற்றவர் தம்மை யொறுத்துயிர் வாழினு மன்னர்பணிக்
கற்றமெ லாம்புரிந் தாலுயிர் கூடுங்கொ லாரணங்கே.

(இ - ள்.) அரசனுடைய காரியத்தைத் தம்முடைய அநுமதியில்லாமல், புதல்வர் செய்திருந்தாராலும், பெற்றோர்கள் தண்டிக்க வல்லவர்களோ? அவர்களைத் தண்டித்து உயிர் வாழ்ந்தாலும் அரசனுடைய பணிவிடைக்குப் பலவித இடையூறுகள் செய்தால் உயிருடன் வாழமுடியுமோ? மாதே! எ - று. (௨௨)

வெந்தவெண் ணீறணி வானும் விழிக்கடை நோக்கிநிற்கு
மந்த விநாயக ராலயந் தள்ளி யதுக்கியென்னை
யெந்தை பிரானுரு வத்தையுங் கையா லெடுத்தெறிந்தான்
வந்தது காணுத னல்லழு வாததோர் வன்பிணியே.

(இ - ள்.) நீற்றிய வெள்ளிய விபூதியை யணிந்த சிவபெருமானும், கட்கடையினால் தரிசித்துக்கொண்டிருக்கும் அந்த விநாயகப்பெருமானுடைய திருவாலயத்தைத் தள்ளி, என்னையடித்து, என்னுடைய தந்தையுந் தலைவனுமாகிய கணேசப்பெருமானுடைய திருவுருவத்தையுங் கையினாலெடுத்தெறிந்தனன். அதனால், கெடாததோர் வலிய நோயானது (அவனுக்கு) வந்து சம்பவித்தது. எ - று. (௨௩)

இம்மையின் மாத்திர மேயன்றி யிந்நோ யுழப்பன்கண்டாய்
செம்மைசெய் கோலுடை வல்லவன் கற்பிற் றிருந்திழையா
யும்மையி னீயுங் கமலையென் றாகுவை யுன்வயிற்றி
னம்மகல் யாணனெனன் பான்றக்க னென்னவந் தல்லலுற்றே.

(இ - ள்.) அவன் இப்பிறப்பின் மட்டுமென்றி, (மறுமையிலும்) இந்நோயாற் றுன்புறுவான். செம்மையாகச் செலுத்துங் கோலினையுடைய வல்லவராசன் கற்பிற்குரியமனைவியாய் நீயுங் கமலையென்னும் பெயருற்று வருவை. உன் வயிற்றில் இக்கலியாணன் தக்கனென்னும்பெயருடன் பிறந்து (இந்நோயால்) துன்பமடைந்து. எ-று.

பன்னிரண் டாண்டி னளவும் பலபரி காரஞ்செய்துந்
துன்னிய நோய்தொலை யாமையி னற்றுனி கூர்ந்துயிர்த்த
மன்னவ னின்னெடு நீக்கிட முக்கல மாதவனாற்
பின்னல மெய்துவிர் செல்லினி யென்று பெயர்த்தனமே.

(இ - ள்.) பன்னிருபிராயம் வரையிலும் பலவகைப்பட்ட பரிகாரங்களைச் செய்தும், பொருந்திய நோயொழியாமையினால், பெற்ற தந்தையாகிய வல்லவராசன் துன்பமிகுந்து உன்னுடன் (அவனை)விலக்க, சிறந்த தவசியாகிய முக்கலமுனிவரால், பின்னே நன்மையடைவீர்கள். இனிச்செல்லுகவென்று (சாபவிமோசன வழியுரைத்து) நீக்கினேன். எ - று. (௨௪)

நற்று யகல வுரைத்தவன் மீட்டுநற் பூசையிடை
யற்றுத வன்பி னிருப்ப வுறுதி மதித்தருள்கூர்ந்
தற்றார்கட் கற்ற வமல விநாயக னங்கருள
வுற்றார் கணத்தர் விமானங்கைக் கொண்டவ னற்றழியே.

(இ - ள்.) பெற்ற தாயானவளைச் செல்லும்படி கூறி, அவ்வல்லாளன் மீளவும் நல்ல கணேசபூசையிற் குறையாத அன்புடனிருக்க, அவனுடைய உறுதியை யோசித்துக் கிருபைமிகுந்து, அற்றார்களுக்கற்ற நிமலராகிய விநாயகக்கடவுள் அப்பொழுது திருவருள்புரிய, கணநாதர்கள் விமானத்தைக் கையிற்கொண்டு அவ்வல்லாளனிருந்த விடத்தை யடைந்தார்கள். எ - று. (௨௬)

வேறு.

விண்ணிழி கின்ற விமான மடுத்துக்
கண்ணெதிர் நின்று கதிர்த்தலு நோக்கி
யண்ண லருட்கடி யேனொரு ளோவென்
றெண்ணி யிறைஞ்சி யெழுந்துகும் பிட்டான்.

(இ - ள்.) ஆகாயத்தினின்று மிறங்குகின்ற விமானத்தை நெருங்கி அது கண்ணுக்கெதிரேநின்று பிரகாசித்தலுங்கண்டு, விநாயகக்கடவுளுடைய திருவருளுக்கு அடியேன் ஒரு பொருளோவென்று கருதி நமஸ்கரித்து எழுந்திருந்து (இருகரங்களாலுங்) கும்பிட்டனன். எ - று. (௨௭)

இந்து மிலைந்தவ ரேவுவி மானந்
தந்தன மன்பத மீதிவர் கென்று
வந்தவர் கூறவல் லாளனி வாகத்
தந்தர துந்துபி யார்த்தன வையேற.

(இ - ள்.) சந்திரனை (சடைமிசை) யணிந்த கணேசப்பெருமான் கட்டளையிட்டருள விமானத்தைக் கொண்டுவந்தோம். அன்பனே! அதனைத் தழுவி யேறுக வென்று, (விமானத்துடன்) வந்தவர்கள் சொல்ல, வல்லாளன் (அத்தெய்வ விமானத்தில்) ஏறினன். (அப்பொழுது) தேவ துந்துபிகள் முழங்கின. எ - று. (௨௮)

திங்களி ருங்குடை சென்னிநி ழற்ற
மங்கையர் சாமரை வாங்கியி ரட்டப்
பொங்கொளி யாலவட் டம்புடை நண்ண
வெங்கணும் வெள்ளையெ ழுந்தன சங்கம்.

(இ - ள்.) பெரிய சந்திரவட்டக்குடையானது சிரமிசை நிழல் செய்யவும், தெய்வமாதர்கள் சாமரைகளை வளைத்துவீசவும், மிக்கவொளியையுடைய ஆலவட்டங்கள் பக்கலில்வரவும், எவ்விடத்திலும் வெண்ணிறம்வாய்ந்த வெற்றிச்சங்கங்கள் ஒங்கி யொலிக்கவும். எ - று. (௨௯)

வானவர் பூமழை வாரியி றைப்பத்
தேனலர் கோதையர் சேர்ந்தெதி ராட
வேனவிர் வீரர்வி ராய்ப்புடை நிற்பக்
கானமெ ழுப்பினர் கந்திரு வத்தோர்.

(இ - ள்.) தேவர்கள் மலர் மழையைவாரிச் சொரியவும், தேன்சொரியும் (பூக்கள்பொருந்திய) கூந்தலையுடைய மாதர்கள் கூட்டமாகி எதிரே நிருத்தஞ்செய்யவும், வேலையும் வாளையுமேந்திய வீரர்கள் தம்மிற்கலந்து பக்கலில் நிற்கவும். கந்திருவர்கள் கானவோசையை யெழுப்பினார்கள். எ - று. (௩௰)

வரிசைக ளின்னவும் வந்தவர் செய்யப்
பரிசனர் சூழ்ந்திரு பாலுநெருங்க
விரசிய மென்மைவி மானமொ டேகிப்
புரிசெய்க ணேசர்பு ரத்தில மர்ந்தான்.

(இ - ள்.) வந்தவர்கள் இவ்வகையாக முறைமைசெய்யவும், பரிசனங்கள் புடைசூழ்ந்து இருபக்கலிலு நெருங்கவும், மென்மைமிக்க விமானத்துடன் சென்று, ஆசையைச் செய்கின்ற கணேசப்பெருமானுடைய நகரத்திற் பொருந்தினன் [வல்லாளன்.] எ - று. (௩௧)

இந்திரன் மண்ணவ ரின்பம்வெ றுத்தாங்
கிந்திர னின்பமெ னைத்தும்வெ றுக்கு
மந்தமில் போகம ருந்திவ ருந்தா
தெந்தையி ருங்கழ லெய்தியொன் றானன்.

(இ - ள்.) இந்திரனானவன் உலகினருடைய சுகத்தை வெறுத்தாற்போல இந்திரபோக முழுவதையும் (அற்பமென்று) வெறுக்கத்தக்க எல்லையில்லாத போகத்தை நுகர்ந்து, துன்பமடையாமல், எந்தையாகிய கணேசப்பெருமானுடைய திருவடியில் ஒன்று சேர்ந்தனன். எ - று.

போகமருந்தி வருந்துதலாவது சுக முற்றவர்க்குச் செருக்கு முதலியவற்றால் துன்புவிளையுமாதலின். (௩௨)

வேறு.

அதிசயம் பலவு நோக்கி யந்நக ரத்தோர் யாரும்
மதிவணி சடிலத் தெந்தை விநாயகர் தமக்குக் கோயின்
முதிரழ கெழிப்ப வாக்கி முறையுளி பூசை யாற்றிக்
கதிவளர் விழாவு மற்றுங் கடைப்பிடித் தியற்றி னாரே.

(இ - ள்.) அந்நகர வாசிகளெல்லாரும் பல அதிசயங்களையும் பார்த்து, சந்திரனையணிந்த சடையையுடைய எந்தையாகிய விநாயகக்குரிசிலுக்குத் திருக்கோயிலை மிக்க அழகு விளங்கச்செய்து (ஆகம) முறைப்படி பூசையைச்செய்து, ஆசை வளருந் திருவிழாவு மற்றுள்ளனவும் உறுதியாகக்கொண்டு செய்தார்கள். எ - று. (௩௩)

மேதகு வரங்கள் சான்ற விநாயக சதுர்த்தி தோறு
மூதுல கனைத்து மெய்தி முறைமுறை பூசை யாற்றிக்
காதலிற் பணியுஞ் செய்து கருதிய வரங்கண் முற்றிப்
போதவங் கருளா நின்றான் புகர்முகக் களிற்றுப் பெம்மான்.

(இ - ள்) மேன்மைதங்கிய வரங்கள்மிக்க விநாயக சதுர்த்திகளிலெல்லாம், பழமையாகிய உலகினர் யாவரும் (அங்கு) அடைந்து முறைமுறையாகப் பூசைசெய்து ஆசையுடன் பணிவிடைகளையுஞ்செய்து, புள்ளிகள் வாய்ந்த யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுள் விரும்பியவரங்களை முடியப் பெற்றுவர, அவ்விடத்திலே திருவருள் புரிகின்றனர். எ - று. (௩௪)

வேதனை முழுது நீக்கி விழைந்தவல் லாளற் கன்றே
[illegible] மக்கி யீங்க ளெஞ்சர மகவ னர்க்கு

மாதவர் முதலோர் போற்றி வல்லாள கணேச னென்ன
வோதினர் நாமந் தன்னை யுரைத்தவர்க் கிடும்பை யின்றே.

(இ - ள்.) (தன்னை) ஆச்சிரயித்த வல்லாளனுக்கு (உற்ற) வேதனை முழு வதையு மொழித்து அப்பொழுதே குற்றமற்ற முத்தியைக்கொடுத்த யானைமுக விநாயகக்கடவுளுக்கு, பெருந்தவசிகள் முதலானவர்கள் துதிசெய்து வல்லாள கணேசரென்று பெயரிட்டார்கள். அத்திருநாமத்தைக் கூறினவர்களுக்குத் துன்பமென்பது (சிறிதும்) இல்லை. எ - று. (௬௫)

பெரும்பிணி கொண்ட நாய்கன் பேரிட ருழந்தே யந்த
வரும்பவ மறவல் லாள னன்றுரைத் திட்ட வாறே
விரும்பிய மனைதா யாக வெறுத்தகு மகன்ற னாக
வரும்பவத் துற்றுத் தக்க னெனும்பெயர் வழங்கப் பட்டான்.

(இ - ள்.) பெருநோயைக் கொண்ட வணிகனாகிய கலியாணன் பெருந் துன்ப மனுபவித்தே அந்த அரிய பிறவியொழிய, அக்காலத்தில் வல்லாளன் சாப மிட்ட வகையே விரும்பிய மனைவி தாயாகவும், தான் வெறுக்கத்தக்க மகனாகவும், வரும் பிறவியிற் பொருந்தத் தக்கனென்னும் பெயர் வழங்கப்பட்டனன் எ - று. (௬௬)

அருந்தவந் தான மாதி யப்பவத் தியற்ற லானுந்
திருந்துமெய்ஞ் ஞானம் பிள்ளை கணேசனாற் சேர்த லானும்
வருந்துநோய் மறையோன் காற்றான் மாய்ந்தது வளர்பே ரன்பு
பொருந்தலிற் கணேசர் காட்சி பொருக்கெனக் கொடுத்திட்டாரே.

(இ - ள்.) அரிய தவந்தான முதலியவற்றை அப்பிறவியிற் செய்தலானும், திருத்தமாகிய உண்மை ஞானத்தையும புத்திரப்பேற்றையும கணநாதப்பெருமானால் அடைதலானும, வருந்திய பிணியானது முக்கலமுனிவா (தேக) காற்றினாலொழிந்தது. வளாகின்ற மிக்க அன்பானது பொருந்துதலினாற் கணேசப்பெருமான் விரைவாகத் தரிசனந் தந்தருளினர். எ - று. (௬௭)

அவர்பெருங் கருணைப் பேற்றா லத்தகு தக்க னென்பான்
றவநிறை முனிவன் பாதஞ் சார்ந்துபல பவமுந் தீர்க்குஞ்
சிவமலி மனுவும் பெற்றா னெவ்வடி வேலோ யன்னா
னவனிகா வலனாய் வாழ்ந்த வகையுமீங் குரைத்துங் கேண்மோ.

(இ - ள்.) அக் கணேசப்பெருமானுடைய சிறந்த கிருபாபலனால், அந்தத் தகுதியுடைய தக்கனென்பவன், நிறைந்த தவத்தையுடைய (முக்கல) முனிவர் திருவடியையடைந்து பலபிறவியையு மொழிக்கும் மங்கலம்சக (ஏகாட்சர) மந்திரத்தையும் பெற்றனன. பகைஞரைக் கொல்லும் வேற்படை யேந்திய வீமராசனே! அத்தக்கனென்பவன் பூமியைக் காக்கும் அரசனாய் வந்தவகையையும் இப்பொழுது சொல்லுகின்றேன் கேட்பாயாக (என்று விசுவாமித்திரமுனிவர் கூறுகின்றார்.) எ - று. (௬௮)

வல்லாளன்முத்தியடைந்தபடலம்முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௬௩௮.

தக்கனரசாட்சிபெற்றபடலம்.

மிக்கருள் வழங்கு மந்திரங் கொடுத்த மேதகு முக்கல முனியைப்
பொக்கமி லன்பாற் பூசனை புரிந்து புறவிடை கொண்டுதா யோடு,
தக்கனங் ககன்று தக்கவர் வாழ்த்தத் தருகவுண் டின்னிய நகர்பாற்
றொக்கவப் புறவத் தெவ்வகை வளனுந் துவன்றுமோர் சூழலை யடுத்தான்.

(இ - ள்.) பேரருள் தருந் திருமந்திரத்தை யுபதேசித்த மேன்மைபொருந்திய முக்கலமுனிவரைப் பொய்மையில்லாத அன்புடன் பூசைசெய்து புறத்தேவிடைகொண்டு, தன் தாயாகிய கமலையுடன் தக்கனவன் அவ்விடம்விட்டுச் சென்று, தகுந்தவர்கள் வாழ்த்தக் கவுண்டிய நகரத்தின் பக்கலிற்சேர்ந்த அப்புறவத்தில் எவ்வகைப்பட்ட வளங்களு நெருங்கிய ஓரிடத்தை யடைந்தனன். எ - று.

புறவம் - ஈண்டுக்குறிஞ்சி நிலம்.

தக்கன் தன் மனத்தால் முக்கலமுனிவரைப் பிரியாதவனெனபார் "புறவிடைகொண்டு" என்றார். (க)

அளிந்ததீங் கனியின் றேறல்வார்ந் தொழுகி யசும்புமச் சூழலி னிடையே, தெளிந்தநீர்த் தடத்துச் செழுமணிக் கரையிற் றிப்பியமாய்ப்புராதனமாய்க், குளிர்ந்தவான் றிங்கண் மிலைந்தருள் கணேசர் கோயிலொன் றிருப்பநேர் கண்டு, முளிந்ததீ வினையான் மகிழ்வொடு மதனைமுற்றி யாங் கிருந்தனன் கணித்தான்.

(இ - ள்.) கனிந்தமதுரமான பழங்களின் தேனானது வழிந்தொழுகி (க்காலே) வழக்குகின்ற அவ்விடத்தின மத்தியில, தெளிந்த நீரையுடைய தடாகத்தின் செழுமை தங்கிய அழகிய கரையிலே, திவ்வியமாகவும் பழமையாகவும் குளிர்ச்சிபொருந்திய சிறந்த சந்திரனைச் (சிரமிசை) யணிந்தருளிய கணேசப்பெருமானுடைய திருக்கோயிலொன்றிருக்க நேரேகண்டு, விலகிய தீவினையையுடைய தக்கன் ஆசையுடன் அத்திருக்கோயிலைச் சரிவர முடித்து அவ்விடத்திருந்து (அம்மந்திர) ஸ்மரித்தனன். எ-று.

திப்பியம் - தெய்வீகம். (உ)

பன்னிரண் டாண்டு திருந்தனுட் டானம பண்ணியே காக்கர மனுவைத்
துன்னிக ரில்லான் றுனிவிணை நினைந்து தகவுறக் கணித்தனன் பின்பு
மன்னியங் கிருந்த விநாயகர் தம்மை மகிழ்ந்திரு பத்தொரு திவசந்
துன்னுபல் பொருளுஞ் சோர்வறக் கொண்டு தூயபூ சனைபுரிந் திருந்தான்.

(இ - ள்.) பன்னிரண்டு வருடங்கள் திருத்தமாகிய அநுட்டானத்தை முடித்து (முக்கலமுனிவருபதேசித்த) ஏகாக்ஷர மந்திரத்தைத் தனக்கொப்பற்ற விநாயகக்கடவுளைத் தியானித்துத் தகுதியுடன் ஜபித்தனன். அதன்பின்னர் அங்குநிலைபெற்றிருந்த விநாயகக்கடவுளை ஆசையுடன் இருபதொரு தினங்கள்வரையில், நெருங்கிய பல பொருள்களையு மிகுதியாகக்கொண்டுவந்து புனிதமான பூசை செய்துகொண்டிருந்தனன். எ - று.

சோர்வற - குறைவற; இதனை மிகுதியாக வென்றும். (௩)

இருபதின் மேலொ ரொருதினத் தியாம மிறந்திடு வைகறைப் பொ
ழுதில், ஒருகரத் திருகோட் டொழுகும் மதத்தி னொளிர்ந்திக ழார
மத் தகத்தின், வருமொரு வேழ மரதன மாலை வயங்குதன் கழுத்திலிட்
டெடுத்துப், பொருவரு பிடாமேற கொண்டொரு நகரிற போதரக் கனவு
கண் டனனே.

(இ - ள்.) இருபத்தோராந் தினத்தின் யாமங்கழிந்த விடியற்காலத்தில், ஒரு கரத்தையும், இருகொம்பினையும், ஒழுகுகின்ற மும்மதத்தினையும், பிரகாசிக்கின்ற சிந்தூரமெழுதிய மத்தகத்தினையுங் கொண்டுவரும் ஓர் யானையானது இரத்தினமாலையைப் பிரகாசிக்கின்ற தன் கழுத்தி லணிந்து தன்னையெடுத்து ஒப்பற்ற பிடரியின் மேற்கொண்டு ஓர் நகரத்திற்குச் செல்லச் சொப்பனங்கண்டனன். எ - று.

யாமம் வைகறையென்பன சிறுபொழுதாறனுளொவ்வொன்று. அவை மாலை யாமம் வைகறை விடியல் நண்பகல் எற்பாடு எனப்படும். (௪)

விடிந்தபின் னெழுந்து நாட்கடன் முடித்து விருப்பினற் கமலையை
வணங்கி, முடிந்தவென் கனவைக் கேளென மொழிந்தான் முகமலர்ந்
தன்னையுங் கேளாக், கடிந்தன நந்தங் கலியையினி யேமன் காவல னுரு
வை யென்று, நொடிந்தன ளிவ்வா றளவளா யிவாக ணுற்றனர் முன்பு
போ லிருப்ப.

(இ - ள்.) பொழுதுபுலர்ந்த பின்னர், நித்திரைநீங்கி நித்திய கருமமுடித்து அன்புடன் கமலையாகிய தாயைப்பணிந்து, நிகழ்ந்த என் சொப்பனத்தைக் கேட்பாயாகவென்று (தக்கன்) கூறினன். கமலையும் முகமலர்ச்சியுற்றுக் கேட்டு நம்முடைய தரித்திரத்தை யொழித்தோம. இப்பொழுதே அரசனுவாயென்று நொடிந்தனள். இவ்வகையாக (மகனுந் தாயுமாகிய) தக்கனுங் கமலையும் அளவளாவி முன்போலக் கணேசமூர்த்தி திருமந்திரத்தைத் தியானித்துக்கொண்டிருக்க. எ - று.

நொடிந்தனள் - கைந்நொடி கொட்டினளென்றேனும், கொங்கையிற் பால் சுரந்தன ளென்றேனும் பொருள்கொள்க.

கேளா-செய்யாவென்னும் வாய்பாட் டிறந்தகால வினையெச்சம். ஆகுவை இதில் கு - சாரியை. (௫)

வேறு.

கற்றார்புனை புகழ்மலகிய கவுண்டின்னிய நகரிற்
செற்றாரிறை யிடுசந்திர சேனன்றனு நீங்கி
யுற்றான்கதி யுற்றாரொடு முரிமைத்திரு மனையாள்
பொற்றாரினள் சுலபைப்பெயர் பூண்டாளவ ளித்தாள்.

(இ - ள்.) கல்விவல்லவர்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட புகழ்மிகுந்த கவுண்டின்னிய நகரத்திலே, சத்துருக்களுங் கப்பஞ்செலுத்துஞ் சந்திரசேனராசன் உடல் விட்டு நற்கதியடைந்தனன். அவன் சுற்றத்தாருடன் உரிமையுடைய சிறந்த மனைவியும் பொன்மாலை யணிந்தவளுமாகிய சுலபையென்னும் பெயருடையவள் (பின்வருமாறு) துன்புற்றனள். எ - று.

செற்றார் இறையிடுமென்றது அவனதாற்றல் விளக்கியவாறு. (௬)

என்னாருயி ரனையாயொளி ரிருகண்மணி யனையாய்
மன்னாபுவி தாங்கும்பொறை மாற்றிச்சுர ருலகம்
பொன்னார்திணி தோள்வெஃகிய புக்காயெனை நீத்தா
யன்னாயிது தகுமோவிது தகுமோவமிழ் தனையாய்

(இ - ள்.) என் அரிய உயிர்போன்றவனே! பிரகாசிக்கின்ற இருகண்களி லுள்ள கருமணிபோன்றவனே! அரசனே! உலகினைச் சுமக்குஞ் சுமையை யகற்றித் தேவலோகத்தை அழகுபொருந்திய தோளிற்சுமக்கக்கருதி (அங்கே) சென்றனையோ? என்னைப் பிரிந்தாய்! என் தாய்போல்பவனே! தேவாமிர்தம் போன்றவனே! இது தகுமோ? இதுதகுமோ? எ - று.

வெஃகியவென்பது செய்யியவென்னும் வாய்பாட்டி றந்தகால வினையெச்ச மாகலின் விரும்பியெனப் பொருள்படும் (எ)

கொழுகொம்பறு கொடிபோன்மிகு குளிர்நீரறு கயல்போ
'விழுதங்கறு சுடர்போலொளி யெல்லையறு நாள்போன
முழுதுந்துயர் பெருகுங்கடன் முழுகும்படி யெனைநீத்
தொழுகுங்குழ லரமாதரை யுற்றாயிது தகுமோ.

(இ - ள்.) கொழுகொம்பற்ற கொடிபோலவும், மிக்க குளிர்ச்சிவாய்ந்த தண்ணீரற்ற சேல்கெண்டைபோலவும், நெய்யற்ற தீபம்போலவும், பிரகாசிக்கின்ற சூரியனற்ற பகற்பொழுதுபோலவும், முழுதுந் துன்பம்பெருகுங் கடலில் அமிழும்படி யென்னைவிலக்கித் தேனொழுகுங் கூந்தலையுடைய தேவமாதர்களை யடைந்தனை. இது தகுமோ? எ - று

கொழுகொம்பு-கொடிகள் படருதற்கு ஆதரவாக நடப்பட்டதோர் கொம்பு.

வேள்வித்தழ லெதிரேமணம் மெய்யேயிது காறும்
வாழ்வித்தனை யிப்போதுநல் வழிபாட்டினுள் யாது
தாழ்வித்தனெ னடியேனது தகவுண்டெனி னுரையாய்
சூழ்வித்தக வென்பாலிடர் சூழ்வித்தனை தகுமோ.

(இ - ள்.) ஓமாக்கினியின் முன்னே என்னை மணஞ்செய்தது முதல் உண்மையாகவே யென்னை யிதுவரையில் (குறைவின்றிக்காத்து) வாழச்செய்தனை இப்பொழுது அடியேன்செய்யும் பணிவிடைகளில் யாது குறைபாடுசெய்தேன்? அப்படி யுளதாயின் (வாய்விண்டு) கூறுவாய் நிறைந்தஞான சொரூபியே! எனக்குப் பல துன்பங்கள் சூழவிடுத்தனையே! இது உனக்குத் தகுமோ? எ - று.

தாழ்வித்தனென் இதில் என் விகுதி தன்மையொருமையை யுணர்த்தியது

அந்நாளுறு மன்போடலர் மணமோவகல் வுற்ற
திந்நாளது போலேயய லெங்குற்றிலை நின்றா
யென்னேதுயர் வேனென்னுட லின்பாரதர வருட
லொன்னாரிடை யுறுபாவனை யுற்றாயுரு காமே.

(இ - ள்.) அத்திருமணஞ்செய்த காலத்திற் பொருந்திய அன்போடு கூடிய மணமோ விலகியது. இதுவரையில் அதுபோலவே பிறவிடத்திலே சென்றா யில்லை [illegible]ன்றனை. என்னென்று துன்புறுவேன்? என் தேகமானது இன்பமடையும்படி

(என்னைக் கரத்தாற்) பரிசியாய. (என் விடயத்தில் மன) முருகாமல், பகைஞரிடம் பொருந்திய பாவனையை யுற்றாய். எ - று.

வருடாய் என்றதில் வருடல் தடவல். அருள்தாவெனப் பிரிக்கின் ஒன்று ரேன உயிர்முதலாகக கொண்டு வகரவுடம்படுமெய்கூட்டி, வொன்றுரெனப்படிக்க.

ஆவாவினி யென்செய்குது மநதோவென வில்வா
றோவாதுளை மொழிவாள்விழி யுறைசிந்திட வுருகித்
தீவாய்விழு தளிர்போலொளி தீரத்தனு வேறாய்க்
காவாதுள மானம்படு கணவன்மிசை விழுவாள்.

(இ - ள்.) ஆ ! ஆ ! இனியாது செய்வோம்? ஐயோ! எனறிவ்வகையாக விடாமலழுது, கண்களினின்றும் நீர்த்துளிசிந்த மனமுருகி, தீயில்விழுந்த தளிர்போலப் பிரகாசமொழிய உடல் வேறுபட்டுக் காக்கமுடியாமல் மனதில் மானமுண்டாகிக் கணவன்'(இறந்தவுடல்) மேல்விழுவாள். எ - று.

உறை-நீர்த்துளி. (கக)

முகமெற்றுவ டலைமெற்றுவண் முருகார்கர மலராற்
றகவெற்றுவள் கனிவாயிரு தனமுங்குழை வெய்த
மிகவெற்றுவள் வயிறெற்றுவண் மின்னைப்பொதி முகிலி
னுருமைக்குழல் பொதியத்தளி ருருவந்துவ ளுற்றாள்.

(இ - ள்.) முகத்தின மோதிக்கொள்வாள்; தலையிலடித்துக்கொள்வாள்; வாசம் பொருந்திய கைகளாகிய மலர்களால் தகுதியாக அறைந்துகொள்வாள்; (கொவ்வைக்) கனிபோன்றவாயும், இருதனங்களுங் குழம்பும்படி மிகுதியும் அடித்துக்கொள்வாள்; வயிற்றைப் பிசைந்துகொள்வாள். ;மின்னலைக்கொண்ட மேகத்தினைப் போலவிழுங் கரிய கூந்தலானது பொதியுந் தளிர்போன்ற உருவந் துவண்டனள். எ - று. (கஉ)

இவ்வாறவன் மனையாளொடு மினைவோர்களு மினைய
வொவ்வாதவ ரல்லால்வய மொப்பாருல கில்லா
வவ்வாண்மையி னரசன்படி யகலுற்றன னென்றுத்
தெவ்வேலமைச சர்களுநதுயர் தேககித்தெரு மந்தார்.

(இ - ன்) இவ்வகையாக அவன் மனைவியுடன் (உறவினர் முதலிய) துன்பமடைபவர்களுந் துன்பமடைய, சமானமல்லாதவர்களல்லாமல் வெற்றியிற் சமானமானவர்கள் உலகத்திலில்லாத அவ்வகைய ஆண்டன்மையுடைய சந்திரசேனராசன் உலகினை நீங்கினனென்று, பகைஞர்களைக் கொல்லும் வேற்படையேந்திய மந்திரிகளுந் துன்பமிக்கு வருந்தினார்கள். எ - று.

அவ்வரசனுககு ஒத்த பலமுடையார் ஒருவருமில்லை யாதலாலும், யாவரும் அவனுக்குக் குறைநத பலமுடையராதலாலும், "ஒவ்வாதவ ரல்லால்வய மொப்பாருல கில்லா அவ்வாண்மையி னரசன்" என்றார். (கங)

வேறு.

கலங்கவிழ்த்த நாய்கன்போற் கையற்று மிகத்தளர்ந்து
புலம்புநரை யெதிர்நோக்கிப் புரோகிதன்மற் றிதுசொன்னான்
புலம்புவதெல் லாநமக்குப் புணர்சுகத்தைக் குறித்தன்றே
யுலந்தவனுக் குறுசுகத்தை யுன்னலிர் புலம்பொழிமின்.

(இ - ள்.) கப்பலைக்கவிழ்த்த வைசியனைப்போலச் செயலற்று மிகவுந் தளர்ச்சியுற்றுப் புலம்புகின்றவர்களைப் புரோகிதன் நேரே பார்த்து இதனைச் சொல்லுகின்றான்: (நீங்கள்) புலம்புவதெல்லாம் உங்களுக்குள்ள சுகத்தைக்குறித்தல்லவா? (அரசனிருக்கட்டும்) இறந்தவனுக்குப் பொருந்திய சுகத்தை (உண்டுசெய்ய) நினைத்தீர்களல்லீர் (இனிப்) புலம்புதலை விடுவீர்களாக எ - று

புலம்புநா - இதில் நகரம் நிகழ்கால முணர்த்தியது

புலம்பு - முதனிலைத் தொழிற்பெயர் (௪௯)

காவலனுக் கினிச்செய்யுங் காரியங்களைப் பரிமினிகள்
பூவுலகிற் பிறந்தவருட் போனாருண் டாருளரோ
யாவியிறந் தவருடனே யாவியிறந் தவாரோ
மேவியவா ணாளுலப்பின் விண்ணவரும் வீடுவரே

(இ - ள்) அரசனுக்கு இனிச்செய்யவேண்டிய (ஈமக்) கடன்களைச்செய்யுங்கள் பூலோகத்திலே பிறந்தவர்களில் இறவாதவர்களிருக்கிறார்களோ? உயிரொழிந்தவருடனே உயிரொழிந்தவர்கள் யாவரோ? பொருந்திய ஆயுள்கால மொழியின் தேவர்களும் இறப்பவர்களேயாவர் எ - று (௫௦)

செய்தக்க காரியங்களைச் செய்தருளி யிறந்தவனை
யுய்த்தக்க நற்கதியி னுய்க்கு நீர் யவாகதர
பொய்தக்க பொருட்கிரங்கிப் புலம்புதல்கள் ஞானமாய்
மெய்த்தக்க பொருளறியார் வீணென விளம்புதலும்

(இ - ள்) செய்யத்தக்க கருமங்களைச் செய்து, உடலொழிந்தவனை யுஞ்சீவிக்கச் செய்யத்தக்க நல்லபதவியில் செலுத்துபவர்களே (இறந்தவர்களுக்கு) ஆப்தர்கள் பொய்மையாகிய (உடலெனும்) பொருளுக்கிரங்கி அழுதுகொண்டிருப்பவர்கள் எக்காலத்திலும் உண்மையாகிய பொருளை யறியாதவர்கள், அவர்கள் வீணர்களென்று சொல்லவும் எ - று (௫௧)

சூழ்மன்னு நஞ்சிகனை சுமந்திரனென் றவன்பால
வாழ்மன்னைச் சீர்வருள மன்னவனை சுமந்திரனெனும்
பாழியமைச் சனினிறக்குப் பாலனில் லைகயினு
மாழினுறு காரியங்க ளுறுபழினு வரைக்கத்து

(இ - ள்) ஆலோசிக்கும் மந்திராலோசனும் சுமந்திரனுமென்று அப்பொழுதவனிடத்திருந்து வாழ்ந்த இருவர் மந்திரிகளுள்ளும், அரசனையொத்த சுமந்திரனெனும் பெருமைதங்கிய மந்திரியே, அரசனுக்குப் புத்திரனில்லை யாகலின் பழைமைப்படி செய்கருமங்களை உலகினர் திகைக்கும்படி செய்துமுடித்தனன் எ - று

மன்னவனோ சுமந்திரனென்றதால் அச்சுமந்திரனென்பான் அரசகுலத்தவனென்றும், கீதத்தில மன்னனை நிகர்த்தவனென்றுங் கொள்க (௫௨)

கலைபயில படிக்காடிக் துணாவேமடினிலேதின்று
குலவுமின யுட்புகுந்தாள் கோதிறுப் பணிமாறிய
பலருமவ ரிடம்புகுந்தார் பதினமூன்று நாளளவு
மிலகுகிரி யைகளபலவு மியற்றிமுடிந் தனபின்பு.

(இ - ள்) (அரசன் மனைவியாகிய) சுலவையென்பவள் நீரின்மூழ்கி ஸ்நானஞ் செய்து, பூங்கொத்தினையுடைய வேப்பிலையைத் தின்று (வள) நெருங்கிய மனைக்குள்ளே சென்றனள். குற்றமில்லாத தருப்பணஞ்செய்து பலரும் அவரவருடைய இடங்களை யடைந்தார்கள். பதின்மூன்று தினங்களவரையில் விளங்குகின்ற பலகிரியைகளுஞ் செய்துமுடிந்தன. எ - று.

வேம்பினிலை,தின்னல்-சுகத்தைவெறுத்த கைமபெண்ணின் துக்கக்குறிகளு ளொன்று. (கஅ)

அமைச்சர்புரோ கிதர்கணிதர் நகரத்தாரொடு நாகரிகர்
தமைச்செறிவித் தியாவருமைப் சாற்றுவா ளினிநீவிர்
சுமைசால்வரைப் புவிகாவற்கு தோளனைத்தேர்ந் திடுமின்க
ளமையரச்செறு நர்நலியா வாறென்று நவிற்றினளால்.

(இ - ள்) மந்திரிகள் புரோகிதர்கள் சோதிடர்கள் வேதியர்கள் நாகரீகர்கள் முதலியவர்களைக் கூட்டி, உயர்வாகிய நடையையுடைய சுலவை யென்பவள் சொல்லுவாள். இனி நம்மைச் சத்துருக்கள் துன்புசெய்யா வகையாக, சுமையாகிய மலையையுடைய பூமியைச் சுமக்குந் தோளையுடைய அரசனைத் தேர்ந்தெடுங்கள் எனக் கூறினள் எ - று. (கக)

தொக்கவர்க ளனைவோருஞ் சூழ்ந்திருக்கு மமையத்தின்
முக்கலவர் துறைசெய்வார் முழங்குமத மால்களிற்றை
யிக்கணமே யலங்கரித்திட் டிலகுமர தனத்திழைத்த
செக்கமல மலர்மாலை திண்கரத்திற் கொளக்கொடுத்த.

(இ - ள்.) அவர்கள் யாவருநெருங்கிச் சூழ்ந்திருக்குஞ் சமயத்திலே, முக்கல முனிவர் அங்கெழுந்தருளிச் சொல்லுகின்றனர். முழங்குகின்ற மதத்தையுடைய பெரிய (பட்டத்து) யானையை இந்த விநாடியிலேயே அழகுசெய்து, பிரகாசிக்கின்ற இரத்தினத்தாலிழைத்த செவ்விய தாமரை மலாமாலையை வலிய கரத்திற்கொள்ளும்படி கொடுத்து. எ - று. (உ0)

தளைவிடுத்து விடுமின்கள் சார்ந்தவனை யதுவெடுத்துத்
திளைமகிழ்வின் வருமந்தச் செம்மலையே மரபினொடு
வளைகடன்மண் ணுலகளிக்கு மன்னவனாக் குகவென்று
களைகண்மொழிந் தனர்போந்தா ரெல்லோருங் களித்தனரால்.

(இ - ள்) தளையவிழ்த்து விட்டுவிடுங்கள்; அது எவனை யெடுத்தெடுத்து மிக்க மகிழ்வுடன் வருமோ அந்தப் பெருமையுடையவனையே, வளைந்த கடல் சூழ்ந்த பூலோகத்தைக் காக்கும் அரசனாக முறைப்படி கொள்கவென்று ஆதரவாகக் கூறினர். ஆங்கு வந்தவர்கள் யாவரும் (அதனைக்கேட்டு) மகிழ்ந்தார்கள். எ - று.

தளை - கட்டுதல். (உக)

ககனமெனும் பெயருடைய களிற்றரசை யலங்கரிப்பித்
திகலவியமேற் றன்கணவ னினிதுமரு மத்தணிந்த
புகரிலர விருக்குரிய பொன்மலர்த்தா மரைத்தொடையன்
மகிழ்வுதன் கைகொடுத்தான் மன்னனைக்கொண் டெனச்சுலவை

(இ - ள்.) சுலபையென்னும் பட்டமகிஷி, சசனமென்னும் பெயரையுடைய அரச யானையை அலங்காரஞ்செய்வித்து அரசனைக்கொண்டு வருகவென்று, கூர்மை வாய்ந்த வேலாயுதமேந்திய தன் கணவனான சந்திரசேனராசன் இனிதாக மார்பகத்துப் பூண்ட குற்றமில்லாத அரசாட்சிக்குரிய பொன்னாலாகிய தாமரைமலர் மாலையைக் களிப்புறும்படி அதன் கையிற்கொடுத்தனள். எ - று

அரசயானையென்றத னிலக்கணத்தை,

"காலோர் நான்குங் கனிகையுங் கோசமும்
வாலுறுப்போ டேழு மாநிலந் தோயப்
பாலுஞ் சங்கு மாலும்போ லுகிர்தான்
காலினு மொன்றற வொருதனிக் கையின்றும
வாலினும் வாயினு மருப்பினுங் கோறல்
வல்லது மதினூறு முழசசுற் றடைக்காய்
ஏழு முழமுயர்ந் தொன்பதுமுழ நீண்டு
தீயுமிழ் சிறுகணுஞ் செம்புகரு முடைத்தாய
முன்புயர்ந்து பின்பணிந்த காயின்
அவ்வியல் யானையை யரசுவா வெனப"—என்பதனானறிக. (௨௨)

இந்நகர மினிதாளு மியல்புடை யரசனைச்
சிந்தைதனக் கிசைந்தவொரு செம்மலைக்கொண் டுறுகவெனத்
தந்தமொழி யுட்கொண்டு தறுகண்மத மால்வேழஞ்
சுந்தரவெற் பொன்றெழுந்து துனைவதுபோ னடந்தன்றே.

(இ - ள்) இந்த நகரத்தை யினிதாக அரசுபுரியும் இயல்புடையவனும், மனத்திற்கிசைந்தவனுமாகிய ஒரு அரசனைக் கொண்டுவருவாயாகவென்று கூறிய சொல்லை மனத்திற்கொண்டு, அஞ்சாமையையுடைய மதம்பொருந்திய பெரிய யானையானது, அழகிய மலையொன்று எழுந்து விரைந்து நடந்தாற்போல நடந்தது. எ - று.

துனைதல் - விரைதல். நடந்தன்று - நடந்ததன்று. இது "தொட்டனைத்து, கற்றனைத்து" என்பனபோலத் தொகுத்தல். (௨௩)

அன்றுமல ரோன்விடுத்த வாழியின்பின் முனிவராக
ளொன்றுதவம் புரிதான முரிமைகொளச் சென்றதுபோ
னன்றமைச்சர் முதலானோர் நடக்குமத வேழம்பின்
றுன்றினார் சென்றனர் தமக்குத் தோன்றலைக்கொள் வான்விழைந்தே.

(இ - ள்.) அக்காலத்திற் பிரமதேவன் செலுத்திய (தருப்பைச்) சக்கரத்தின் பின்னே முனிசிரேஷ்டர்கள் பொருந்திய தவஞ்செய்தற்குரிய இடத்தை உரிமையாகக்கொள்ளும்படி சென்றதைப்போல, நல்ல மந்திரிகள் முதலாயினோர் நடந்து செல்லும் மதயானையின்பின்னே தமக்கு அரசனைக்கொள்ளும்படி விருப்புற்றுச் சென்றார்கள். எ - று.

"அன்று மலரோன் விடுத்த * * * சென்றது" என்றது—பூர்வம் முனிவர் பலரு மொன்றுசேர்ந்து பிரமதேவனை யடுத்து, சுவாமீ! அடியேங்கள் தவம்புரிதற்குத் தகுதியான இடம் எதுவென வினவ, கமலயோனி கருணைகூர்ந்து ஒரு தருப்பையைச் சக்கராகாரமாக வளைத்து அதனை யுருட்டி நீங்கள் இதன்பின் சென்று இது

பெருந்தமிடமே உத்தமமானவிடமென் றுணர்கவெனக் கூறியனுப்ப, அவர்களும் அவ்வாறே யதனைப் பின்றொடர்ந்து அது தங்கியவிடத்தில் தவஞ்செய்து பயனினை யடைந்தார்கள். இதில் நேமி விழுந்தவிடம் நைமிசவனமென்றாயது என்பது சரிதம்.

இச்செய்யுளில் மலரோன் விடுத்த வாழி ககனமென்னுங் களிறென்றும், அதனைத்தொடர்ந்த முனிவர்கள் யானைபின் சென்ற மந்திரி முதலானோரென்றும், தவம்புரி தானம் பெறுங்கருத்து அரசனைப் பெறுங்கருததென்றும் உவமிக்கப்பட்டன.

கொள்வான்—வான் எதிர்காலவினையெச்ச விகுதி. (உ௫)

கற்புடைய மடமாதர் கணவனையே யல்லாது
பொற்புடையா ரிரந்தாலும் புல்லாத வாறேபோற்
பற்பலருந் தொழினீங்கிப் பரிவினொடு மெதிரேபோதச
சற்பமெனச் சீறியவர் தமைவிலக்கித் துயாவெழும.

(இ - ள்.) கற்பினையுடைய இளம்பெண்கள் தாமுடைய நாயகனையல்லாமல் அழகுடையவாகள் யாசித்து வேண்டினாலும அவர்களைத் தழுவாதவகைபோல, பல பேருந் தத்தங்காரியங்களை விடுத்து ஆசையோடு (தாம் மன்னவனுக்கருதி) எதிர் செல்லவும், உயர்வாகிய குணமுடைய ககனமெனனுமயானையானது பாமபுபோலச் சீறி அவர்களை விலக்கிற்று. எ - று.

மடமாதர் - அறியாமைக்குணமுடைய பெண்களெனினுமமையும். மடமை - மகளிர்குண நான்கனுளொன்று அவை அச்சம் மடம நாணம் பயிர்ப்பு எனப்படும். சாப்பம் - எதுகைநோககிச் சர்பமென நின்றது.

"கற்புடைய * * * புல்லாதவாறு' என்றதை, தாயுமானசுவாமிகள்.

"கற்புறு சிந்தை மாதர் கணவனையன்றி வேறோர்
இறபுறத தவரை நாடார * * * " என்பதனானுணர்க. (உ௬)

வேறு.

வளைசெய் மணித்தோள் மன்னவனை வல்லே துருவிப் புணர்கருதிப்
புளைசெய் வயவெங் களிறென்று பொங்கு மகிழ்ச்சி தலைசிறப்பத்
திரைசெய் கடலபோற் றிரண்டெவருந் தேமபெய் புனலாற் றுகளவித்து
விரைசெய் மலர்த்தோ ரணமாதி வீதி தோறு மலங்கரித்தார்.

(இ - ள்) மேன்மையைச் செய்யும் இக்ககனமென்னும் யானையானது மலை போன்ற அழகிய தோளையுடைய அரசனை விரைவில் தேடிப் பிடிக்குமென்று பெரு மகிழ்ச்சி யதிகரிக்க, அலையொலிசெய்யுங் கடல்போல யாவருந்திரண்டு, மதுரமாகிய நீர் பெய்தலாற் புழுதியை யடக்கி, வாசஞ்செய்யும் மலர்தோரண முதலியவற்றால் தெருக்களிலெல்லாம் அலங்காரஞ் செய்தார்கள். எ - று.

தோரணமாதி என்றதில், ஆதியென்றதால் பூப்பந்தர் முதலியனவுங் கொள்க.

உருவிற் சிறந்த பொலங்கோயி லோங்கு மணிவாய் தனினீங்கித்
தெருவி னடந்து நகர்கடந்து சென்ற வேழம் வனம்புகுந்து
பொருவி றவத்து மூக்கலனார் பொருநதாக சிரமத் தணித்தாக
மருவி யிருந்த தக்கனுக்கு மணிமா லிகையைத் தரித்ததே.

(இ - ள்.) அழகின் மேம்பாடுற்ற பொற்கோயிலின் [அரசமாளிகையின்] உயர்ந்த அழகிய வாயிலினின்றும் புறப்பட்டு வீதிவழியே நடந்துசென்ற அரச யானை யானது காட்டிற் பிரவேசித்து, ஒப்பில்லாத தவத்தையுடைய முக்கலமுனிவர் எழுந் தருளிய ஆச்சிரமத்திற்குச் சமீபமாக அமர்ந்திருந்த தக்கனெனபவனுக்குப் பொற் றாமரைமாலையைச் சூட்டியது. எ - று.

கோயில் - இராசக்கிருகம். ஆச்சிரமக்கு - மாடக்குளென்றாற்போல அத்துச் சாரியையின்றி யுருபேற்றது. இது ஆசசிரமத்திற்கு என்பது. (உஎ)

மூவர் பெருமா னெனையாண்ட முக்கட் பெருமா னரியாதி
தேவர் பெருமா னொருகோட்டுச் செல்வப் பெருமா னடியார்கட்
கியாவை யரிய விருந்தாங்கே யிருந்து தக்க னரசுரிமை
மேவு மெனின்வேல் கரத்தேந்து மவீம மேலும் விளம்புதுங்கேள்.

(இ - ள்.) தக்கனென்பவன் இருந்தவிடத்திலேயே யிருந்து அரசுரிமையை யடைந்தானென்றால், திரிமூர்த்திநாயகனும், என்னை யாளாகக்கொண்ட திரிநேத் திரங்களையுடைய தலைவனும், திருமால்முதலிய தேவர்களுக்கிறைவனும், ஒற்றைக் கொம்பினையுடைய செல்வ நாயகனுமாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய அடியவர்களுக்கு எவை கிடைத்தற்கரியவை? (ஒன்றுமில்லை) வேலாயுதத்தைக் கையிற்றாங்கிய வீம ராசனே! இன்னுஞ்சொல்லுவேன் கேட்பாயாக. எ - று. (உஅ)

வேறு.

பஞ்ச துந்துபி முழங்கின பண்ணவர் பசுந்தேன்
விஞ்சு பொன்மலர் பொழிந்தனர் வேழமபின் னடுத்தோர்
நெஞ்சின் மல்கிய பரிவெலா நீங்கியே யுவகையராய்
மஞ்ச னுக்கணி யாதிகள் வழங்கினா மரபால்.

(இ - ள்.) பஞ்சதுந்துபிகள் முழங்கின. தேவர்கள் பசிய தேன்சிந்தும் பொன்மலர்மாரி சொரிந்தார்கள். (கஜமென்னும் அரச) யானையின் பின்னே சென்ற வர்கள் மனதில்நிறைந்த துக்கமெல்லாமொழிந்து சந்தோஷசித்தமுடையவர்களாய், (சிறுவனாகிய) தக்கராசனுக்கு ஆபரண முதலியவற்றை (அரசுரிமைக்கேற்ற) முறைப் படி கொடுத்தார்கள். எ - று.

துந்துபி - ஓர்வகை வாத்தியம். இது தும் என்றும் துப் என்றும் ஒலிப்ப தாதலினிப்பெயர்த்தென்பர். (உகூ)

வாச மென்மலர் வத்திர மணியணிந் தன்பி
னாசி யந்தண ரறைந்தன ரொருபுடை யமர்ந்தார்
கூச மைச்சர்க ளாதியோர் குரைகழல் வணங்கித்
தேசின் மன்னவ னேவலாற் றிருந்தக விருந்தார்.

(இ - ள்.) வாசனைபொருந்திய மிருதுவாகிய மலர்மாலைகளும், ஆடைகளும், ஆபரணங்களுமணிந்து, வேதியர்கள் ஆசையோடு ஆசிவசனங்கள்கூறி ஒருபக்கலிற் பொருந்தினார்கள். மனம் பயப்படும் மந்திரிகள் முதலானவர்கள் ஒலிக்கின்ற வீரக் கழலணிந்த அவன் பாதத்தலைதப்பணிந்து குற்றமில்லாத அரசன் கட்டளைப்படி திருந்த வீற்றிருந்தார்கள். எ - று. (௩0)

தக்க னக்கணந் தந்திமா முகனடி தாழ்ந்து
தொக்க வந்தணர்க் காடக மாதிக நீவி
மிக்க வன்னையை வியத்தகு சிவிகையி லேற்றிக்
கைக்க ளிற்றின்மே லிவர்ந்தனன் காலைவெங் கதிர்போல்.

(இ - ள்.) தக்கன் அந்தக்கணத்திலேயே சிறந்த யானைமுகமுடைய விநாயகக்கடவுளுடைய திருவடியைப்பணிந்து, கூட்டமாகிய வேதியருக்குப் பொன்முதலியவற்றை (ப்பூரியாக) க்கொடுத்து, (அன்பு) மிகுந்த தாயாகிய கமலையைச் சிறந்த பல்லக்கிலேறச்செய்து, காலைப்பொழுதிலுதிக்கும் பாலசூரியன்போலத் துதிக்கையையுடைய அவ்யானையின்பேரி லேறினன். எ - று.

ஆடகம் - நால்வகைப்பொன்னிலொன்று. அவை —ஆடகம் கிளிச்சிறை சாதரூபம் சாம்பூநத மெனப்படும். (கூக

கவன வாமபரி யமைச்சரக ளிவாந்தனர் கடவக்
குவளை வாள்விழி மாதரார் குழுவெதிர் நடிப்ப
வுவவு வாரிதி முழக்கெண வொலிமுர சார்ப்ப
வவனி காவல னுனவ னடுகளி றுகைத்தான்.

(இ - ள்.) மந்திரிகள் தாவிச்செல்லும் நடையையுடைய குதிரைகளிலேறிச் செலுத்தவும், நீலோற்பலமலர்போலும் ஒளிவாய்ந்த விழிகளையுடைய நடனமாதர்கள் கூட்டமானது எதிரே நடனஞ்செய்யவும், உவாக்கால சமுத்திரகோஷம்போலச் சத்திக்கின்ற பேரிகைகளொலிக்கவும், பூலோகராசனாகிய தக்கனென்பவன் பகைஞரைக் கொல்லும் யானையிலிவர்ந்தனன் எ - று.

உவாவென்னுஞ்சொல் "குறியதன் கீழாக் குறுகலு மதனோ - டுகர மேற்றலு மியல்புமாந் தூக்கின்" எனனுஞ் சூத்திரததால் உவவு என்றாயது. உவா பூரணை அமாவாசியை யென்னு மிரண்டுமாமாயினும் கடல் முழக்கு பூரணையிலேயே மிகுதி யென்பது வழக்கு. (கூஉ)

மலையின மேலெழு மதியென வார்மத யானைத்
தலையின் மேலெழு வெண்குடை நீழலி றங்கு
முலைவி லாவரந் தொருவ னூர்புகுந் துலாப் போந்து
கலைவ லாரொடுங் கதிர்மணிக் கோயிலுட் புகுந்தான்.

(இ - ள்) மலையின்மேலுதித்த பூரணசந்திரன்போல, ஒழுகுகின்ற மதத்தையுடைய யானையின சிரமிசை யெழுந்த வெண்கொற்றக்குடை நீழலிற் பொருந்திய கெடுதலில்லாத வரத்தையுடைய ஒப்பற்றவனாகிய தக்கனென்பவன (கவுண்டின்னிய) நகரினுட் பிரவேசித்து, (திருவீதி) உலாவந்து நூல்வல்ல பண்டிதர்களுடன் அழகிய மாளிகையினுட் பிரவேசித்தனன. எ - று.

உலாவென்றனிலக்கணத்தை,

இலக்கணவிளக்கப்பாட்டியல்.

குழமக னைக்கலி வெண்பாக் கொண்டு
விழைதொல் குடிமுதல் விளக்க வுரைத்தாங்
கிழைபுனை நல்லா ருவர்மணி மறுகின்
மற்றவன் பவனி வரவேழ் பருவ

முற்றமா னேர்தொழப் போந்த துலாவாம்.
ஐந்து முதலே மூண்டும் பேதை
எட்டு முதனான் காண்டும் பெதுமை
ஆறிரண் டொன்றே யாகு மங்கை
பதினான் காதிபத் தொன்பான் காறு
மெதிர்தரு மடந்தைமே லாறு மரிவை
ஆறுதலை யிட்ட விருபதின் மேலோ
ராறுந் தெரிவையென வணைந்துபே ரிளம்பெண்ணென்
றேரும் பருவத தோர்க்குனாத தனரே (௩௩)

பேரத் தாணியிற பிறங்கிற ரியனை பொலிய
வாரத் தாழ்வட மகனுரந் துயல்வர வமர்ந்து
வாரத் தாலுறு மந்திரத் தலைவனை நோக்கி
யீரத் திருசொலி னிரைத்தனனிருமபுகழ்த தக்கன்.

(இ - ள்.) பெரும் புகழையுடைய தக்கன் பெரிய அத்தாணிமண்டபத்தில், விளங்குந் தந்தங்களையுடைய சிங்காசனமானது விளங்க, முத்தாலாகிய தாழ்வடமானது இடம்பரந்த மார்பிலசையவீற்றிருந்து, உரிமையால் வந்த மந்திரத்தலைவனைப்பார்த்து, குளிர்ச்சிவாய்ந்த மதுரமாகிய சொல்லின்றுற சொல்லலாயினன. எ - று.

அத்தாணி - கொலுவிருக்கை மண்டபம்

வாரத்தாழ்வடமென்றதை வார அ தாழ்வடமென்றுவது, வ் - உடம்படுமெய்யென நீக்கி, ஆரம தாழ்வடமென்றுவது சொல்வகைசெய்க. ஆரம்+தாழ்வடம்- தழாததொடராகிய மூன்றுமவேற்றுமைப்புணர்ச்சி. (௩௪)

என்னை யாளுடை முக்கல முனிவனுங் கிருந்தா
னன்ன மாதவன றனைப்பல வரிசையி னழைத்தென
முனன மேவிடு மினகென்ன றனை தக்கன முடிசாய்த்
துன்னு சூழ்ச்சிய ரனையதே யுஞற்றினார் கடிதின்.

(இ - ள்.) என்னை யாளாகவுடைய முக்கலமுனிவர் அங்கேயிருக்கின்றனர், அந்தப் பெருந்தவமுடையவரைப் பலவகை மரியாதைகளுடனழைத்துவந்து எனமுன்னே விடுங்களென்று தக்கன கூறினன சிரமசைத்து யோசிக்குந் தன்மையுடைய மந்திரிகள் அவ்வண்ணமே விரைந்து செய்தாரகள. எ - று. (௩௫)

மண்ணி ருந்தவம வடிவெடுத் தனையமா தவனும
விண்ணு ரிஞசிய கூவிரத் தோமிசை மேவிப்
பண்ண மைகதெழு பாடலோ டாடல்கள பயில
நண்ணி னனபெருங் கோயிலி னகாகளி சிறப்ப.

(இ - ள்.) உலகினர்செய்த பெருந்தவமே உருவமெடுத்ததை யொத்த பெருந்தவசியாகிய முக்கலமுனிவரும், ஆகாயமளாவிய பொகுட்டினையுடைய இரதமிசையாரோகணித்து, பண்ணிசைபொருந்த வெழுகின்ற கீதமும நிருத்தமும நிகழும்படி அவனுடைய மாளிகையில், அந் நகரவாசிகள் களிப்பெய்துமபடி யடைந்தனர். எ-று.

கூவிரம் - தேர்கொடிஞ்சி. இஃதோருறுப்பு
மண் - நகர்—இடவாகுபெயர்கள். (௩௬)

விலகி வில்லுமிழ் பூணினன் விரைவொடெழுந் தெதிர்போந்
தலகி லன்பொடு மறவனை யாதனத் திருத்திப்
பலவி ருமபொருள் கொண்டுபூ சனையுறப் பயிற்றி
யிலகு பூண்டுகில் கனியெதி ரிட்டடி பணிந்தான்.

(இ - ள்) விட்டுவிட்டுப் பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணமணிந்த தக்கராசன் துண்ணென்று (சிங்காசனத்திலிருந்து) எழுந்து எதிர்சென்று, குற்றமில்லாத அன்புடனே அம்முக்கலமுனிவனை ஆசனத்திலிருக்கச்செய்து, பலபெரிய பொருள்களைக்கொண்டு பொருந்தப் பூசைசெய்து, பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணங்களும் ஆடைகளும் பழவர்க்கங்களும் எதிரே வைத்துத் திருவடியிற் பணிந்தனன் எ - று.

அறவன் - தருமசொரூபி. (௩௭)

முடிகொள் மன்னவர் புடையெலா மொய்ப்பமுன் வைகி
யடிக ளேநின தருளினா லரசினைப் பெற்றேன்
கடவு ளர்தொழுங் கணபதி யெனக்குநீ யல்லாற்
படியின் வேறிலை பாணியென் சிரத்துவை யென்றான்.

(இ - ள்.) கிரீடமணிந்த அரசர்கள் பக்கங்களிலெல்லாம் நெருங்க, அவர்கட்கு முன்னிருந்து, சுவாமிகளே! தேவரீருடைய திருவருளால் இராச்சிய பாரத்தை யடைந்தேன் தேவர்களும் பணியுங் கணேசப்பெருமான் அடியேனுக்குத் தேவரீரே யல்லாமல் உலகத்தில் வேறில்லை (ஆதலின்) தேவரீருடைய கரத்தை யென் சிரமிசை யமர்த்துகவென்றனன். எ - று.

பாணியைச் சிரமிசை வைத்தல் ஆசீர்வாதவகையி லொன்று. (௩௮)

கனிவி னின்னணங் கூறிய காவலன் சிரத்தின்
முனிவ னங்கையை வைத்தருண் முகிழ்த்துமூ தறிவோய்
துனிவு றும்பகை யுனக்கிலை பொருளெலாந் துவன்று
மினிதின் வாழ்தியென் றிசைத்தறத் தியல்பையு மிசைத்தான்.

(இ - ள்.) மனக்கனிவுடன் இவ்வகையாகக் கூறிய அரசனாகிய தக்கன் சிரமேல், முக்கலமுனிவர் தம துள்ளங்கையை வைத்து கிருபையரும்பி, பேரறிவாளனே! துன்புசெய்யும் பகைவர் உனக்கிலர். எல்லாப் பாக்கியமுமுண்டாகும். இன்பமாக உயிர்வாழ்க்கடவையென்று தருமநிலையையு மெடுத்துக் கூறினர். எ - று.

அங்கை - உள்ளங்கை. அகம் கையென்னும் இருசொற்களுங்கூடிய வழி "அகமுனர்ச் செவிகை வரினிடை யனகெடும்" என்னுஞ் சூத்திரவழி புணர்ந்தது.

கன்ன லஞ்செழுங் காடுறுத் தண்ணடை யாதி
முன்னர் முக்கல முனிவனுக் களித்துமூ தறிவின்
மன்னு மந்தணர் பெரியவர் மற்றையர் தமக்குந்
துன்னி ருமபொரு ணிலமிவை சொரிந்தனன் மழைபோல்.

(இ - ள்) அழகிய கரும்பங்காடு அகலாத மருதநிலத்தூர் முதலியவற்றை முதலிலே முக்கலமுனிவருக்குக் கொடுத்து, பேரறிவுடன் நிரம்பிய வேதியர் பெரியோர் வேறுள்ளோர் முதலானவர்களுக்கும் நெருங்கிய பெரும்பொருள் நிலம் இவை போல்வனவற்றை மேகம்போல (தானமாக)ச் சொரிந்தனன். எ - று.

பொருள் நிலமிசை சொரிந்தானென்றது சொர்ணதான பூதானங்கள் செய்தனனென்பதாம். தண்ணடை - மருதநிலத்தூர். (௪௦)

வேதனிந்திரன் விண்டுவே முதலிய விண்ணோர்
மாதர் மென்கள மங்கிலி யத்தொடு வயங்கச்
சாதனஞ்செய் தயங்கிய கண்டனார் கோயி
லாதி சைவர்க்கு மளித்தனன் பூசையா திகளே.

(இ - ள்) பிரமன் இந்திரன் திருமால் முதலிய தேவமாதர்களுடைய மெல்லிய கழுத்துகள் திருமங்கிலியங்களுடன் விளங்க, கொல்லச்சக்கயிந்தத்துடன் விளங்கிய ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய சிவபெருமானாரது திருக்கோயிலாசிரமத்துய ஆதிசைவ வேதியர்க்கும் பூசை முதலியவற்றைச் செய்தனன் எ - று.

திருமால்முதலியோர் ஒருங்குகூடிப் பாற்கடலை மதித்தகாலத்தில் அதிற் றோன்றிய கொடுவிடம் யாவரையுங் கொல்ல எதிர்த்தபொழுது, தேவர் வேண்டு கோளின்படி சிவபெருமான் அதனைப் பானஞ்செய்து அவர்கள் மீண்டும் இறுமாப் படையாவண்ணம் தமது கண்டத்தில் அறிகுறியாக எஞ்ஞான்றும் பொருந்த அமர்த்தினரென்பது சரிதம்.

"வேதனிந்திரன் விண்டுவேமுதலிய விண்ணோர் மாதர்மென்கள மங்கிலி யத்தொடு வயங்கச் சாதனஞ்செய்தயங்கிய கண்டனார்" —என்றதை, கந்தபுராணம் "செற்றுல குயிரனைத்து முண்டிடவே மிகைத்தெழுந்து சினந்து மேற்கொள் பற்றுலங் கருதுகாந்து நான்முகனே முதலோர்தம் பாவையர்கள் மங்கலநூலினை யளித்தோன்' —என்வருவதனா லுணர்க. (௪௧)

சேனை காவலர் திருந்திய வமைச்சர்க ளிவர்க்கு
யானை வாம்பரி யிருநில மாதிக ளிசைத்துத்
தேனை மாரியி னிகழியா லிருப்பயிர் பலவு
மூனை யேந்திய மேவலி னுருவிடப் பணித்தான்.

(இ - ள்) சேனைத்தலைவர்கள் திருத்தமுற்ற மந்திரிகள் முதலிய இவர்களுக்கு யானைகள் தாவிச்செல்லுங் குதிரைகள் பெரிய பூமி முதலியவற்றைக் கொடுத்து, தேனை மழைபோலச் சொரியுங் கொன்றைமாலையணிந்த சிவபெருமானுடைய பல வகைத் திருப்பணிகளையும், ஊனைத்தாங்கிய வேலையுடைய தக்கராசன் செய்யும்படி கட்டளையிட்டனன் எ - று.

ஊனையேந்திய வேல் என்றது சத்துருக்களை யெல்லாமுஞ் சங்கரிப்பவனென்னுங் குறிப்புணர்வாற் கூறியது. (௪௨)

பொளிந்து கிலாசிலை பொற்புறு கோயிலொன் றியற்றி
யளிக்க வன்பிறைக் கணேசனை யாங்குற விருத்தித்
தெளிந்த முக்கலன் செப்பிய விதிப்படி நிமை
விளிந்து வெந்திட நித்தலும் பூசனை விளைத்தான்.

(இ - ள்) கருங்கற்களைப் பொளிந்து அழகிய கோயிலொன்று கட்டுவித்து [illegible]க்க ஆசையாற் கணேசப்பெருமானை அதில் எழுந்தருளப் பிரதிட்டைசெய்து [illegible]வமைந்த முக்கலமுனிவர் உபதேசித்த விதிமுறையே (தன) பாவங்கள் குறை[illegible] நாடோறும் பூசைசெய்து வந்தான் எ - று. (௪௩)

பெருது பெற்றதா யாகிய சுலைைதன் பதமு
மறுத காதல்செய் கமலைதன் பதமும்வை கலுந்தாழ்ந்
துறுரி லாவகை யொருகுடை நீழலி லுலக
மறுத நீதியி னளித்தன னமரர்கா வலன்போல்.

(இ - ள்.) பெருமற்பெற்ற தாயாகிய சுலைை யென்பாளுடைய பாதங்களையும், நீங்காத ஆசையைச் செய்யும் (பெற்ற தாயாகிய) கமலையென்பாளுடைய பாதங்களையும் நாடோறும் நமஸ்கரித்து, சத்துருக்களில்லாத வகையாக ஒருகுடையின் நிழலிலே உலகமானது நீங்காத நீதியுடன் தேவராசனுகிய இந்திரனைப்போல (உலகினை) அரசு செய்து வந்தனன். எ - று.

சுலைையென்பாள் காலஞ்சென்ற அரசன் மனைவி. (௪௪)

தோய நீடிய வாவிகள் சூழ்கரு நாட
தேய மாண்டுவாழ் வல்லவன் சிறுவனேநாய் தீர்ந்து
மேய சீர்த்தியின் விதர்ப்பநா டாள்வது வினவிப்
பாய சீர்ப்பரி சனத்தொடும் படர்ந்துவந் தடுத்தான.

(இ - ள்.) நீரானது மிக்குள்ள தடாகங்கள் பலைசூழ்ந்த கருநட தேசத்தை யரசுசெய்து வாழ்கின்ற வல்லவராசன் தன் மகனுகிய தக்கன் நோயொழிந்து பொருந்திய சிறப்புடன் விதர்ப்பநாட்டை யரசாள்வதைக் கேள்வியுற்று, பரந்த சிறப்பை யுடைய பரிசனங்களோடும் விரைந்துவந்து சேர்ந்தனன். எ - று. (௪௫)

வார மாயவை யவர்களு மளவளாய் வாழ்நாள்
வீர சேனனென் றியற்பெயர் மேவுமன் னவற்குப்
பேர வாவிய புகர்முகக் களிறெறனும் பெருமான்
கார வாவிய விரவுறு கனவினி துரைக்கும்.

(இ - ள்.) நீதியோடு அவர்கள் யாவரும் ஒன்றுகூடி வாழுநாளில், வீரசேனனென்று இயற்பெயர் பொருந்திய அரசனுக்குப் பெருமையை விரும்பிய புள்ளிவாய்ந்த யானைமுகமுடைய விநாயகக்குரிசில், கருமைபொருந்திய இரவிலுண்டான சொப்பனத்தில் இதனைச் சொல்லுவார். எ - று. (௪௬)

பெண்மை முற்றிய நின்மகள் பெருகிய தவத்தால்
வண்மை முற்றிய தக்கனுன் மணந்திடப் படுவ
டிண்மை முற்றிய மன்னவ தெளிகெனச் செப்ப
வுண்மை முற்றிய வவனுமவ் வாறுத வினனுல்.

(இ - ள்.) பெண்ணலங்கனிந்த உன் புத்திரியானவள் தான் செய்த பெருந்தவத்தினுல் வளமிகுந்த தக்கனென்னு மரசனுல் மணஞ்செய்யப்படுவாள். வலிமை முதிர்ந்த வீரசேனராசனே! தெளிவாயாகவென்று திருவாய்மலர்ந்தருள, சத்திய மிகுந்த அவ்வரசனும் அவ்வகையே (தன் குமாரத்தியைத் தக்கனுக்கு) மணஞ்செய்து கொடுத்தனன். எ - று. (௪௭)

வேறு.

பேயு வடிவேற் றக்க னுக்குப் பிரகற் பானு வவன றனகருத
தேரமில் கட்க ரதனவிற்குச் சுபால னவற்குக் கெதரவரனே

ஆரமவ் விறைக்கு வபுத்திரத்த னவனுக்கா னுன்சித் திரசேனன்
வீம வவனுக்கு நீபிறந் தாய விளங்குங் கணேசர் திருவருளால்.

(இ - ள்) விளங்குகின்ற கணேசருடைய திருவருளினால், அச்சமுடைய வேற்படையேந்திய தக்கனுக்குப் (புத்திரன்) பிரகற்பானுவென்பவன்; அப்பிரகற்பானுவுக்குக் குற்றமில்லாத கடகரதன்; அக்கடகரதனுக்குச் சுபாலன்; அச்சுபாலனுக்குக் கேதாரகன். அக்கேதாரகராசனுக்கு வபுக்கிரகசன்; அவ்வபுக்கிரகசனுக்குப் புத்திரன் சித்திரசேனனென்னை. வீமராசனே! அச்சித்திரசேனனுக்கு நீ (மகனாக) பிறந்தாய். எ - று. (௪௮)

வடிவேற் றக்கன் முதலாக மன்னு நுந்தை யீறாக
கடியார் தனபி னனைவோருங் கணேசர் மலர்த்தாள் பூசித்தார்
நொடியா விழைவி னினிநீயு முறைநன் றாகப் பூசைபுரிந்து
முடியா நிறைந்த மனவிழைவு முன்போ லினிது முயற்றிடுவாய்

(இ - ள்) அரசனே! வடித்த வேற்படையேந்திய தக்கன் முதலாக உன் தந்தையாகிய சித்திரசேனனீறாக யாவரும் சிறந்த அன்புடன் கணேசப்பெருமானுடைய திருவடித்தாமரைகளைப் பூசித்தார்கள்; நீயும் அவ்வாறே அன்புடன் (கணேசமூர்த்தியைப்) பூசைசெய்க; உன் கருத்து நிறைவேறுமென்று விசுவாமித்திரமுனிவர் கூறி இதனையுஞ் செய்யலாயினார். (௪௯)

தக்கனரசாட்சிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௩௯௪

வீமனுபதேசம்பெற்றபடலம்.

விச்சுவா மித்திரன் வீமனை நோக்கியே
யிச்சையா னுரைசெய்வா னினித்திலஞ் சேர்கின்ற
மச்சமா னுஞ்செய் மலரயன் காணலா
வச்சனை மலரடிக் கன்புசெய் முறைமையே

(இ - ள்) விசுவாமித்திரமுனிவர் வீமராசனைப் பார்த்து விருப்பத்துடன் சொல்லுகின்றார்; காந்திவிட்டுப் பிரகாசிக்கும் முத்தினையுடைய மச்சாவதாரஞ்செய்த திருமாலுடன் தாமரைமலரிலெழுந்தருளிய பிரமனுங் காணமுடியாத தந்தையாகிய கணேசப்பெருமானுடைய மலர்போன்ற திருவடிக்குப் பத்திசெய்யு முறைமையைக் கேட்பாயாக. எ - று.

அச்சன் - தந்தை; இது திசைச்சொல்; என்னை? 'செந்தமிழ் நிலஞ்சேர் பன்னிரு நிலத்தினும் - ஒன்பதிற் றிரண்டினிற் றமிழ்நிலத்தினும் - தங்கருத் தினவே திசைச்சொல் லெனப்" என்றது சூத்திரம். (௧)

எம்பிரான் கருணைசூ ரேகவக் கரமனும்
பம்புபா வங்களைப் பாற்றுவ தெனவெளிய
இம்பரோர் நலக்குவை தீர்த்துமெய் யறிகினா
வம்புநீ ராடியுள் வந்தனை செய்தனை

(இ - ள்.) எமது கணேசப்பெருமானது கிருபைமிகும் ஏகாட்சர மந்திரமா னதுமிக்க பாவங்களை யோட்டவல்லது, நினைத்த பலனை இவ்வுலகிலேயே கொடுக்க வல்லது. அதனை யுனக்குக் கொடுப்போம். எறிகின்ற அலையையுடைய வாசந்தங்கிய நீரின்மூழ்கி இப்பொழுது வருகவென்று கூறினர் எ - று.

ஆடுபு - ஆடி. இதுசெய்பு என்னும் வாய்பாட்டிறந்த காலவினை யெச்சம்.

நாமவேன் மன்னவ னனைந்தெய் தன்பினன்
காமவே ளெரியெழக் கண்டவன் சேவடிக்
கேமமா ரன்புசெய் யிருடியே காக்கர
மோமமா திகள்புரிந் தொண்செவி யோதினான்.

(இ - ள்) அச்சந்தரும் வேலேந்திய வீமராசன் (அவ்வாறே) நீரின்மூழ்கி வந்தனன். மன்மதனைச் சாம்பராக விழித்த சிவபெருமானுடைய செவ்விய திருவடி களுக்குமிக்க அன்பினைச்செய்யும் விச்சுவாமித்திரமுனிவர் ஓமமுதலியவற்றைச்செய்து ஏகாக்ஷர மந்திரத்தை (வீமராசனுடைய) ஒள்ளிய செவியிலுபதேசித்தனர். எ - று.

நாணம் - ஸ்நானமென்னும் ஆரியத்திரிபு. காமவேள் - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. வேளென்றது முருகனுக்கும் மதனனுக்குமுரிய பொதுப்பெய ராதலின் காமனாகிய வேளென முன்னையது சிறப்பும் பின்னையது பொதுவுமாக வந்தது.

எண்ணிடு முறைமையு மியம்பிநும் பதிபுகுந்.
தண்ணலந் தக்கன்முன் னாக்கிய வாலய
நண்ணியை குபுதின நன்மனுக் கணியென
வுண்ணெகிழ் கருணையி னோதினான் முனிவனே.

(இ - ள்.) (அதனைக்) கணிக்குமுறைமையையுங் கூறி, உம்முடைய நகரத் தையடைந்து, பெருமைவாய்ந்த அழகிய தக்கராசன் முற்காலத்திற் செய்த கோயிலை யடைந்து வசித்து, நாடோறும் (இந்த) நல்லமந்திரத்தைக் கணிக்கக்கடவாயென்று மனமுருகிய கிருபையுடன் விச்சுவாமித்திரமுனிவர் கூறினர். எ - று.

வைகுபு - வைகி—செய்பு என்னும் வாய்பாட்டிறந்த காலவினை யெச்சம் (ச)

வீமனும் விச்சுவா மித்திரன் விடைகொடு
காமரு பூண்முலைக் காதலி யுடனவன
வாமறி மான்பயில வனங்கடந் தெய்தினான்
றாமரை யோடைசூழ் தன்பதி யெல்லையின்.

(இ - ள்.) வீமராசனும் விச்சுவாமித்திரமுனிவர்பால் விடை பெற்றுக்கொ ண்டு, அழகிய ஆபரணமணிந்த மனைவியோடு, தாவிச்செல்லும் மறி மான் முதலியவை சஞ்சரிக்கும் வனத்தைத் தாண்டிக்கொண்டு, தாமரைத் தடாகங்கள் புடைசூழ்ந்த தன் நகரத்தி னெல்லையி லடைந்தான். எ - று.

காமரு - காமம் மருவென்பதன்றிரிபு. மறையென்றது மானில் ஓர்வகை.

மந்திரத் தலைவர்கள் வரவுகேட் டெதிர்கொடு
தந்திமால் வேழமுந் தமனியச் சிவிகையு
மூந்துற வுய்த்தனர் முடியடி தீட்டினார்
தந்தைதாய் காணிளந் தனையர்போ லாயினார்.

(இ - ள்.) மந்திரத்தலைவர்கள் (அரசனும் மனைவியும்) வருகையைக் கேட்டு (அறிந்து) எதிர்சென்று பெரிய யானையையும் பொன்னாலாகிய சிவிகையையு முற்படச் செலுத்தி (தம்முடைய) முடியை அவர்களடியிற் சூட்டிப்பணிந்தார்கள். தந்தை தாயரைக்கண்ட இளஞ்சிறுவர்களைப்போலக் களிகொண்டவர்களானார்கள். எ-று. (௬)

இருவரு மூர்தியூர்ந் தியமுதல வரிசையோ
டொருகெழு நகரினு ளோங்குதங் கோயிலை
மருவிவண் பொருள்பல மறையவர்க் குதவினு
ரருளினுற் பலரொடு மளவளாய் வைகினர்.

(இ - ள்) (வீமராசனுமவன மனைவியுமாகிய) இருவரும் யானையும் பல்லக்குமிவர்ந்து, வாத்தியமுதலிய சிறப்புக்களுடனே அழகுமிக்க நகரத்திலே உயர்ந்த தமது மாளிகையை யடைந்து வளமமைந்த பலபொருள்களை வேதியருக்குக் கொடுத்து, அன்புடன் பலரோடும் அளவளாவி வாழ்ந்திருந்தார்கள் எ - று. (௭)

பண்டுபோ லமைச்சரைப் பாரபுரி யபபணித்
தொண்டிறற் றங்கண்மு னூற்றிய வாலயம்
விண்டவர்க் கேறனை மேவிய காக்கரந்
துண்டவெண் கோட்டனைச் சூழ்ந்துளத் தெண்ணினன்.

(இ - ள்) முன்போலவே மந்திரிகளை இராச்சியபாரஞ்செய்யக் கட்டளையிட்டு, ஒள்ளிய வலிவாய்ந்த தங்கள் முன்காலத்திற்செய்த திருக்கோயிலில், சிறந்த தவசிகளுக்கு ஆண்சிங்கமபோன்ற வீமராசன் பொருந்தி, ஏகாட்சர மந்திரத்தைத் துண்டமாகிய வெள்ளிய கொம்பினையுடைய விநாயகக்கடவுளைத் தியானித்து மனதிற் கணித்தனன். எ - று.

வேறு

விநாயகர் தமையும் பூசை விதிப்புளி யியற்றி யெல்லாம்
விநாயக ருருவ மென்றே மெய்யுறக் கண்டோ வாமல்
விநாயகர் மனுவை யெண்ணி வீமனோற் றிருக்கு நாளில்
விநாயகர் கருணை கூர்ந்து விழியெதிர் தோன்றி நின்றார்.

(இ - ள்.) விநாயகக்கடவுளையும் விதிப்படி பூசைசெய்து, யாவும் விநாயகர் வடிவமேயென்று உண்மைபொருந்தக்கண்டு, விநாயகப்பெருமான திருமந்திரத்தை நீங்காமற் கணித்து வீமன் நோற்றுக்கொண்டிருக்குங் காலத்தில், விநாயகக்குரிசில் கிருபைமிக்கு அவன் கண்ணுக்கெதிரே பிரசன்னமாயினர். எ - று. (௯)

வணங்கலர்க் கணங்கு செய்யும் வயப்படை வீமன் றாழ்ந்து
கணங்களுக் கதிப னான கணேசநின் பாதத் தாவ
லிணங்குதல் வேண்டு நல்ல வெச்சமொன் றெய்தல் வேண்டு
முணங்குத லில்லா முத்தி யுதவுதல் வேண்டு மென்றான்

(இ - ள்.) சத்துருக்களுக்குத் தீமையைச்செய்யும் வெற்றிதங்கிய ஆயுதமேந்திய வீமராசன் (விநாயகக்கடவுளைப்) பணிந்து, கணங்களுக் கரசனான கணேசப்பெருமானே! தேவரீருடைய பாதத்தில் ஆசைபொருந்தல்வேண்டும். நல்ல புத்திரப்பேறு ஒன்று உண்டாதல்வேண்டும். கெடுதலில்லாத முத்தியை யநுக்கிரகித்தல் வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்தான். எ - று.

கணம் + ஈசன் - கணேசன். இது வடமொழிக் குணசந்தி. (௧0)

பூரண ரவனை நோக்கிப் பொருவினம் பாதத் தன்பு
மேரணி கனக மேனி யெச்சமு நினக்குத் தந்தாஞ்
சீரணி முத்தி பின்னர்ச் சேர்த்துது மில்லிற் செல்கென்
றூரண முரைத்த வாயா லறைந்தனர் மறைந்து போந்தார்.

(இ - ள்.) பரிபூரணராகிய விநாயகக்கடவுள் அவ்வீமராசனைப் பார்த்து, ஒப்பில்லாத நம்முடைய திருவடியில் அன்பும், அழகுமிக்க பொன்மேனியுடைய புத்திர பாக்கியமும் உனக்குத் திருவருள் செய்தோம். (உன்னைச) சிறப்புடைய முத்தியிற் சேர்ப்போம். வீட்டிற்குச் செல்கவென்று வேதங்களை யருளிச்செய்த திருவாயால் பின்னே உரைத்தருளி அந்தர்த்தானமாயினர். எ - று.

அறைந்தனர் - முற்றெச்சம். (கக)

விற்றழும் பிலங்கு மங்கை வீமனில் லகத்திற் சென்று,
செற்றலா புரமூன் றட்ட தேவனைக் கணேச ரோடு
மற்றமில் பூசை யாற்றி யந்தணர்க் காடை யாதி
முற்றுறக் கொடுத்து வந்தான் முகிற்குழாம் விளர்ப்ப நாணி.

(இ - ள்.) விற்றழும்பானது விளங்குகின்ற வீமராசன் தன் மாளிகையிற் போய், பகைஞர்களது திரிபுரங்களை யெரித்த சிவபெருமானைக் கணேசப்பெருமானுடன் குற்றமில்லாத பூசைசெய்து, வேதியருக்கு ஆடைமுதலியவற்றை மேகசாலமும் நாணமுற்று (உடல்) விளர்க்கும்படி ஆசையடங்கக் கொடுத்து வந்தனன். எ - று

விளர்த்தல் - வெண்ணிறமாதல் பசையறுத லென்றபடி. (கஉ)

வேறு.

யாரு நேர்வரி யானரு ளெய்தலாற்
சாரு காசினி தன்வயி னேமமே
யோரு மோருருக் கொண்டெழுந் தாலெனப்
பாரு மேத்தவோர் பாலன்வந் தானரோ.

(இ - ள்.) (தனக்கு) யாவருஞ் சமானங்கூற அரியவனாகிய வீமராசன் (விநாயகக்கடவுளுடைய) திருவருளை யடைதலால், சாருகாசினியென்னும் அவன் மனைவியிடத்தில், பொருந்திய பொன்னே யோருருவுகொண் டெழுந்தாற்போல உலக முழுதுந் துதிசெய்யும்படி ஓர் பாலகன் பிறந்தனன். எ - று. (கங)

திருக்கி லாதவன் செய்வன செய்துபின்
றருக்கி லாரணர் தம்மைவி னாய்ப்பெய
ருருக்கு மாங்கத் தொளிர்தரு மைந்தனுக்
குருக்கு மாங்கத னென்றுரைத் தானரோ.

(இ - ள்.) வஞ்சகமில்லாத வீமராசன செய்யத்தக்க கருமங்களைச்செய்து பின்னர்க் குற்றமில்லாத வேதியர்களைவினவி, பொன்போலும் பிரகாசிக்கின்ற தேகத்தையுடைய மகனுக்கு உருக்குமாங்கதனென்று பெயரிட்டனன்.

உருக்குமம் - பொன், உருக்குமம் + அங்கதன் = உருக்குமாங்கது

பின்ளை மைப்பரு வம்பெயர் காலையிற்
கள்ள வைம்பொறி காற்றுங் கபிலர்பாற்
றெள்ளு மைந்தனைச் சேர விடுத்தன
னள்ளி லைப்படை யங்கையின் வீமனே.

(இ - ள்.) கூர்மைவாய்ந்த தகட்டுவடிவான வேற்படையை அழகிய கையிற் றாங்கிய வீமராசன் கள்ளத்தன்மையுடைய ஐம்பொறிகளையுங் கோபிக்குங் கபில முனிவரிடத்தில், தன்தெளிந்த (அறிவையுடைய உருகருமாங்கத னென்னும்) மக னைப் பிள்ளைமைப்பருவ மகலுங்காலத்திலே சேருமபடி விடுத்தனன். எ - று. (௧௫)

புகலு மாதவன் பொன்னடிப் பத்தியாற்
சகல வித்தையு மாங்கிய புத்திர
னுகலி லாத வுவப்பரு டந்தைபா
லகலி ரும்புவி யாட்சியு மாங்கினன்.

(இ - ள்.) மேற்சொல்லிய பெருந்தவமுடைய அக்கபிலமுனிவனது பொற் பாதத்தில் வைத்த பத்தியினாலே, எல்லா வித்தைகளையு முணர்ந்து, அப்புதல்வன் கெடுதலில்லாத களிப்பைத்தருந் தந்தையினிடத்திருந்து பரந்தபெரிய உலக பாரத் தையும் பரித்தனன். எ - று. (௧௬)

வீமன் பின்பு விநாயகன் மந்திர
மேம மல்க வியம்பின னண்ணுறு
காம னன்னவக் காளைபி தாவினுஞ்
சேம வன்பு செலுத்தினன் றேவன்பால்.

(இ - ள்.) வீமராசன் பிறகு விநாயக மந்திரத்தை (தன் புதல்வனாகிய உருக்கு மாங்கதனுக்கு) நன்மை மிகும்படி உபதேசித்தனன். மன்மதனையொத்த இளம் பருவமுடைய அவ்வுருக்குமாங்கதன் தன் தந்தையைக் காட்டிலும் விநாயகக்கடவு ளிடத்திற் சேமந்தரும் அன்பை (மிகுதியாக)ச் செலுத்தினன். எ - று. (௧௭)

இன்ன வாறிவ னேரமப னன்புசெய்
தொன்ன லாரை யுருட்டித் திசைதொறுந்
தன்ன தாணை சகட முருட்டினன்
பொன்னும் வாணியும் பூவுங் களிக்கவே.

(இ - ள்.) இவ்வுருக்குமாங்கதன் இந்தவகையாக விநாயகக்கடவுள் பக்தி யைச்செய்து, சத்துருக்களைத் துவம்சஞ்செய்து, திருமகளும் கலைமகளும் பூமிதேவி யும் களிப்பெய்தும்படி திசைகளிலெல்லாம் [எங்கும்] தன் ஆக்கினை சக்கரத்தைச் செலுத்தினன். எ - று. (௧௮)

வீமனுபதேசம்பெற்றபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௨௧௨.

உருக்குமாங்கதன்சாபம்பெற்றபடலம்.

அருக்கன் வேறுமன் னிருந்தென வெழிரொளி யாத்தனைத் தினிமேவி
யுருக்கு மாங்கதன் னுலகுயிர்க் குளத்திற் றுவகை முறைசெய்தங்
கிருக்கு நாளையின் மிருகங்கள் வனத்திடைப் பிணியுமா பயிராதி
முருக்கு கின்றன வென்றுசில திருத்திப் முடிபணா றுரைசெய்தார்.

(இ-ள்) ஆகாயத்திலிருக்குஞ் சூரியனைப்) போல பூமியி லிருந்தாற்போல உருக்குமாங்கத ராசன் ஒப்பில்லாத சிங்காசனத்தின்மேலிருந்து உலகி லுள்ள உயிர்களுக்கு மேன்மையான அனுக்கிரகமுண்டாகும்வகையாக அரசுசெலுத்தி வாழுங்காலத்தில், மிருகங்கள் சில வந்து விளைகின்ற பயிர் முதலியவற்றை யழிக்கின்றனவென்று, சிலர் வந்து அரசனுக்குச் சிரவணக்கஞ் செய்தனர் எ-று.

வேட்டை மேற்கொண்டு ருக்குமாங் கதனவர் பகர்ந்த மொழிகேளா
வேட்டை யாடுது மெனவெழுந் திருந்தனன் வெய்யவாட் படைத்தானை
கேட்டு மேவின வலைஞர்கள் மொய்த்தனர் பரிசனர் மேதாங்கக்
காட்டை மேயினன் கரியரி குயவரிக் குலமிகக் கொன்றான்.

(இ-ள்) தனாவெழுந்த மனத்தையுடைய உருக்குமாங்கத ராசன் அவர்கள் சொல்லிய வார்த்தையைக்கேட்டு, (நாம் போய்) வேட்டையாடுவோ மென்றெழுந் திருந்தான் கொடுமையான கூரிய ஆயுதங்களையுடைய சேனை (இதைக்)கேட்டு வந் தன; வலைஞர்கள் நெருங்கினார்கள்; விளங்குகின்ற பரிசனங்களுடனே (அரசன்) காட் டையடைந்தான்; யானை சிங்கம் புலி காட்டுப்பன்றி முதலியவற்றைக் கொன்றனன் எ-று.

ஆந்தும் - உளப்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று. (உ)

கைவ ளர்ந்திடும் வேட்டையிற் கதிகொடு நடந்துகொடிய கலைசெந்நா
யெய்வ ளர்ந்திடும் புல்லழி தகர்த்தெதிர்ப் பட்டமாவொன்று
மொய்வ ளர்ந்திடு முழையருந் தவப்பெறு முனிவாச் சிரமத்தைப்
மெய்வ ளர்ந்திடு கவியெனு மாதவன் மேவுதா ளடைந்தான்.

(இ-ள்) அதிகரித்திருக்கிற வேட்டையா டுதலால் கூடிய எண்ணத்துடன் கலைமான்களையும் செந்நாய்களையும் பன்றிகளையும் பல விடங்களில் தேடித் தேடி எதிரே வரும் யானைகளைக் கொன்று, வலிமைமிக்க அருகிலுள்ளோருஞ் சோர்வ டைய உருக்குமாங்கதன் களைப்புற்று, ஓர் மிருகம் பின்செல்ல முயன்று பெருந்தவமுடைய முனிவனது ஆசிரமத்தை அடைந்தான் எ-று. (ஈ)

விழிவெ தீப்படு மாசில மந்தனை மிதுனத்தெழு மேவாக்கை
யழிவு செய்தலி னடுக்கமுந் தவமா னாசிரம செல்லாங்கே
கழிமகிழ் ச்சியிற் றனியிருந் திடுவக் கவிமுனி மனையாளப்
பழியை யணுகுவா னவனை கூறிரெனப் பசிவாடி யிருந்தானுல்.

(இ-ள்) மிருகமாகத்தோன்றிய தாகவிடாய் துணைபுசெய்தலினா, (உருக்கு மாங்கதன் தன்) கண்ணெதிரேதோன்றிய ஆசிரமத்தைச் சமீபித்து, அருந்தவமுடைய அம்முனிவன் நீராடச் சென்றதனால், அவ்விடத்திற் பெருங்களிப்புடன் ஒன்றியாக

விருந்தருந்தக் கிருமி [illegible], பழிக்குப் பயந்த உருக்குமாங்கதராசனே! நீர் தருகவென்று அடங்கத்துடன் யாசிக்கான் எ - று. (ஞ)

புதுநறு மனைவன ராருவுரு வெழிலினைப் பெள்ளென வெதிர்நோக்கி
முருந்தை யென்பவண் முரிசிலைக் காமவேள் மொய்கணை நிறைபோழு
மிருந்த நீர்நசை யான்மிக வாடிய மெலிவையு முணராதே
நெருந்த வுள்ளமுங் காதலுந் தோன்றமு னின்றிது மொழிகுற்றாள்.

(இ - ள்.) (அவ்வாறு நீர் வேட்கையால்) வந்த உருக்குமாங்கத ராசனுடைய சிறந்த தேக வழகை முருந்தை யென்பவள் உடனே நேரிற்கண்டு, வளைந்த (கருப்பு) வில்லையுடைய மதனனுடைய நெருங்கிய பாணங்கள் (தன்) சரீரத்தைத் துளைக்க, அதி கரித்த தாகவிடாயால் வருந்திய களையையும் அறியாமல், இளகிய தன் மனமும் ஆசையும் வெளிப்பட (அவ்வுருக்குமாங்கதனுக்கு) முன்னேநின்று இவ்வார்த்தைகள் சொல்லுகின்றாள். எ - று. (௬)

வேறு.

காவல நின்னைப் போலுங் காமரு வடிவி னானைத்
தேவர்கள் குழாத்தி னுள்ளுஞ் சிறியனேன் கண்ட தில்லை
மேவின விலக்க ணங்கண் முழுதுநின் மெய்யி லென்றாற்
பாவையர் யாவ ரேநின் படிவங்கண் டுள்ளந் தோரார்.

(இ - ள்) அரசனே ! உன்னைப்போலும் அழகுவாய்ந்த தேகமுடையவனைத் தேவர் தொகுதியிலேயும் அடியாள் கண்டது கிடையாது. பொருந்திய (சாமுத்திரிக) விலக்கணங்கள் யாவும் உன தேகத்தில் (உள்ளன) என்றால், உன் வடிவத்தைப் பார்த்து எந்த மாதர்கள்தாம் மனமயங்காதவர்கள் ? (யாவரும் மயங்குவர்) எ - று. (௭)

பேரிகை முழக்க றாத பெருங்கடை வாய்தன் மன்னா
சாரிகை மொழியி னல்லார் தங்களுக் கிளமை மைந்தர்
காரிகை கண்டா லன்னோர் கலவியிற் றிளைப்பி னல்லால்
வேரிகை செய்தா லன்ன மிகுமயக் கொழிவ தின்றே.

(இ - ள்.) முரசவாத்தியத்தின் ஓசை யகலாத பெரிய தலைவாயிலையுடைய அரசனே ! நாகணவாய்ப் புள்ளின்மொழியைப்போன்ற மொழியையுடைய மாதர்களுக்கு, இளம் புருடர்களுடைய அழகைப் பார்த்தால் அவர்களுடன் புணர்ச்சியிற் கூடினலன்றி, கட்குடித்தாற்போன்ற மிக்க மயக்கமானது ஒழியமாட்டாது. எ - று.

சாரிகை - நாகணவாய்ப்புள். (௮)

[illegible]வல் விடமுன் கான்ற வாருதி மீட்டு முய்யச்
[illegible]மிழ் தமிழ்ந்த தேபோற் றோன்றனின் வனப்பிற் றோன்றித்
[illegible]ரு காமத் தீயுன் றோளிலென் முலைகள் பாய்ந்து
பு[illegible] கலப்பி னல்லாற் போக்கிலை யென்று கூறி.

[illegible]ள்.) இறக்கும்படி கொடிய ஆலத்தை முதலிற்கொடுத்த சமுத்திரமா[illegible] [illegible]யும் (அவர்கள்) உச்சிவிக்க, வெள்ளிய அமிர்தத்தைச் சிந்தியதுபோல, [illegible] உன்னுடைய அழகினின்று தோன்றி யென்னை நெருக்கிய காமத்தீயானது [illegible] என் முலைகள் பாய்ந்து புதையும்படி (நாமிருவருங்) கலக்காவிட்டால் [illegible]யென்று சொல்லி, எ -

கலைகலை நெகிழ்ந்து சோரக் கருங்குழல் குலைந்து சாய
முலைவளர் முத்த நீறமுன்கையிற் றொடிமண் வீழ
வலைவிழி பருகு மாபோ லவனிரு வனப்பின் மூழ்க
விலையினி யுய்தி யென்னு மியல்பொடு முகுந்தை நின்றாள்.

(இ - ள்.) ஆடையானது தன்னலத்தினின்று அவிழ்ந்துசோரவும், கரிய அளகபாரமானது சிக்குலைந்து சாயவும், முலைகளிலணிந்த ஒளிவளரும முத்துகள் பொடிபடவும், முன்கையிலணிந்த வளையல்கள பூமிமேல் விழவும், அலைகின்ற கண் உண்ணுவது போல அவனுடைய தேகப்பொலிவில் மூழ்கவும், இனி பிழைக்கும் வழியில்லை யென்னும் இயல்புடன் முகுந்தையென்பவள நின்றனள். எ - று.

ஆடைசோர்தலும், கூந்தலவிழ்தலும், வளைகழறலு முதலியன காமக்குறி. முலைவளர் முத்தநீறவென்றது காமாக்கினியிற் சுடப்பட்டுச் சாமபராயினவென்க. (௯)

திருமகள் பெண்மை நோக்கித் தெருமரு வனப்பிற் சான்ற
வுருவினள் காமச் செவ்வி யூறறெழு வலிந்து தானே
மருவுதன் முயன்ற போது மன்னவன் கலங்கா னாகி
முருகுகொப் பளிக்குங் கோதை முகுந்தையை நோக்கிச் சொல்வான்.

(இ - ள்.) திருமகளே (அவளது) பெண்டன்மையைக்கண்டு மயங்கும்படி அழகின்மேம்பட்ட முகுந்தையென்பவள் காமவிருப்பமேலிட்டெழுதலால், தானே (உருக்குமாங்கதனைக்) கலக்கயத்தனித்தபொழுது, அவன் (சிறிதும் மனங்) கலக்கமுறாதவனாகி, தேனொழுகும் மலர் மாலையணிந்த முகுந்தை யென்பவளைப் பார்த்துச் சொல்லலாயினன். எ - று. (௧௦)

அந்தணர் குலத்து ளோற்கு மருந்தவன் பாலை நீயும்
வெந்திறல் வேந்தன் மன்யான் மேதினி முறையிற் காப்பேன்
சுந்தரி யதுவே யன்றிச் சுமுகர்தா ளிறைஞ்சு மன்பன்
சிந்தைவேற் றணங்க ளார்பாற் றெருமந்து செல்லா தன்றே.

(இ - ள்.) நீ வேதியர்குலத்திலே, (யாவரும்) நோற்றற்கரிய தவத்தையுடைய முனிவன் வசத்துள்ளவள். யானோவெவ்விய வலிமைவாய்ந்த அரசன். யான் நிலைபெற்ற பூமியை முறைப்படி காப்பவன். சுந்தரமுடையவளே! அம்மட்டேயல்லாது, அழகியமுகத்தையுடைய கணேசப்பெருமானாரது திருவடியை வணங்கும் அன்புடையவன்; (ஆகையால்) என் மனமானது பிறமங்கையரிடத்தில் மயக்குற்றுஞ் செல்லமாட்டாது. எ - று.

நீ வேதியர்குலத்திலுதித்தவளாதலாலும், யான் அரசகுலத்திலுதித்தவனாதலாலும், உனக்கும் எனக்குமுள்ள உயர்வுதாழ்வுகளிது வெனக்காட்டி, அரசரிலும் யான்முறைப்படி அரசுசெலுத்துவோனாதலாலும் விநாயககடவுளுக்கன்பனாதலாலும் என் மனமானது பிறமாதரை விரும்பாதென்றார். (௧௧)

அரைக்கணத் தளவை யின்பா மலரவர் துணையிற் கூடின்
விரைக்குழன் முகுந்தாய் வேறு துணையொடு மேவைப் பெற்றாற்
றரைக்கணமற றதுவு மின்று மச்சமே சாரு நீரா
துரைக்கடங் காத வள்ள லூறுஅய ரொழிவின் றாமே.

(இ - ள்.) மணம்வாய்ந்த கூந்தலையுடைய முகுந்தை யென்பாளே! அவரவர் தமது துணைவருடன் கலந்தால் (இக்காமசுகமானது) அரைவிநாடிக் காலம்விளங்கும் (அற்ப)சுகமாகும். வேறு துணைவருடன் பொருந்தப்புணரின் இப்பூமியில் அவ் (அலாக்கண)வின்பமுமில்லையாம். (அதனால்) அச்சமேயுளதாகுமாதலால், சொல்லுக் கடங்காத தலைவன் பெறுந்துன்பமொழிவில்லாததாகும். எ - று.

வேறு துணையொடு மேவப்பெற்றா லச்சமே சாருமென்றதை,

திருக்குறள்.

"பகைபாவ மச்சம் பழியென நான்கு
மிகவாவா மில்லிறப்பான் கண்"—என்றும்.

நாலடியார்.

"அறம்புகழ் கேண்மை பெருமையிந் நான்கும்
பிறன்றார நச்சுவார்ச் சேரா—பிறன்றார
நச்சுவார்ச் சேரும் பகைபழி பாவமென்
றச்சத்தோ டிந்நாற் பொருள்"—என்றும் வருவனவற்றானுணர்க. (௧௨)

வேறு.

அன்று காண்குது நரகெனி லன்னைகேள் பிழைத்த
லென்று நீமொழி யெங்கணு நிமிருமே திலர்மு
னன்று சேர்பெரு மிதமுமுன் னாயகன் றனக்கும்
பொன்று மாதலிற் போற்றுநின் மனத்தினை யென்றான்.

(இ - ள்.) தாயே! கேட்பாயாக. நரகத்தை அக்காலத்திற் காண்போமென்று சொன்னால், நாம் பிழைபடுதலாகிய நீமொழி இப்பொழுதே யெல்லாவிடத்திலும் படரும். பகைஞர்முன்னே நன்மைபொருந்திய பெருமிதமும் உன் கணவருக்கும் அழியும். ஆனபடியால் உன்மனதைப் போற்றக்கடவாயென்று (உருக்குமாங்கதன்) கூறினன். எ - று. (௧௩)

கற்புனை திரள்தோள் மன்னன் கலங்குதல் சிறிது மின்றிக்
கற்புரை யுளத்த ளாகிக் கழுந்துரைத் திடுத லோடுங்
கற்பினை நீங்கி நின்ற கவிமனை யிதுகேட் கென்று
கற்பக மனையான் முன்கைக் கதுமெனப் பற்றிச் சொல்வாள்.

(இ - ள்.) மலைபோலும் அழகியவலியதோளையுடைய உருக்குமாங்கதராசன் சிறிதும் மனங்கலங்குதலில்லாதவனாய், (முகுந்தையென்பவளுக்கு) கற்பின்றன்மையை யெடுத்துக்கூறுஞ் சிந்தையுடையவனாய், (அவள் கருத்தைத்) தடுத்துச்சொல்லவும், கற்புத்தன்மை யொழிந்துநின்ற கவிமுனிவன் மனைவியாகிய முகுந்தை கற்பகத் தருவையொத்த உருக்குமாங்கதனுடைய முன்கையை விரைவாகப் பிடித்துக்கொண்டு இதனைக் கேட்கவென்று சொல்வாளாயினள். எ - று. (௧௪)

முள்ளரைக் கமலத் தண்ணன் முதலுக மிரண்டன் மாட்டுந்
தள்ளரு விழியி னோர்க்குச் சுதந்திரம் வைத்தா னற்றால்
வள்ளலே பிறனிற் பட்ட மாதரை யாணுந் தாமே
கள்ளுற நினைந்து கூடி னவையுமின் றழிவு மின்றே.

(இ - ள்) முட்பொருந்திய அடியையுடைய தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரம தேவன் முதல் யுகங்களிரண்டிலும், குதிக்கின்ற சேற்கெண்டைபோலும் விழிகளை யுடைய மங்கையர்களுக்குச் சுதந்திரத்தை யுண்டுசெய்தனனாதலின், வள்ளற்றன்மை யுடைய அரசனே! யானும் பிறனிற்பட்டமாதாகும். தாம் சிநேகமுண்டாகக் கருதி என்னைக்கலந்தாற் குற்றமுமில்லை கெடுதியுமில்லை. எ - று.

தன்கொள்கையை யவன்பாற்பெற விரும்பினவளாதலின் வள்ளலென விளித்தனளென்க. என்னை? "வரையாது கொடுப்போன் வள்ள லென்ப" என்றது சூத்திரமாதலின். (கரு)

மைந்தர்கள் வலிதிற் பற்றின் மறுமையு மின்று மாறா
வெந்துயர் நரகு முண்டு வேந்தயான் விழைந்தே னற்றாற்
சிந்தையிற் கவலை வேண்டா சேர்ந்திடிற் றவங்கள் கல்வி
யுந்திரும் புகழ்க ளாதி யொழியுமென் றெண்ணிற் கேளாய்.

(இ - ள்.) ஆடவர்கள் வலிமையாகப் பிடித்துக்கொண்டால் மறுமைப்பலனு முண்டாகாது. ஒழியாத வெவ்விய துயரவிளையும்; நரகமுமுண்டாகும். அரசனே! யான்விரும்பினேனாதலால் மனதிற் கவலைகொள்ள வேண்டாம். (என்னைக்) கலந்தால், தவங்களுங் கல்வியும் பெரிய கீர்த்தியும் முதலியன வொழியுமென்று நினைப் பாயாயின், இன்னுங்கேட்பாயாக. எ - று. (கசு)

சேர்தரா தொழிந்த போதுந் தெவ்வடு மன்ன நின்னைப்
பார்தனி னீறு செய்வே னன்றெனிற் படிவம் வேறா
யார்தரு தேய நீங்கி யரியகா னடுத்துக் கொட்ப
வூர்தருஞ் சாபஞ் செய்வே னுணர்மதி யென்று பின்னர்.

(இ - ள்.) பகைஞரைக்கொல்லும் பார்த்திபனே! (என்னைக்)கலவாதொழிந்த காலத்திலும் உன்னைப் பூமியிலே சாம்பராக்குவேன். அல்லாவிடின் உருவம் வேறா யிப்பொருந்திய தேயத்தையொழிந்து அரியவனத்திலலையும்படி துன்பந்தருஞ் சாபங் கொடுப்பேன் அறிவாயாகவென்று பின்னும். எ - று.

ஊர் தரு - திரியத்தக்க. மதி - அசை. (கஎ)

வெள்ளமு மணையி னிற்கும் வெந்தழ லரவ மாதி
பொள்ளெனத் தடையி னிற்கும் புலனிலார்க் கெழுந்த காமம்
பள்ளமென் மடையில் வெள்ளம் பாய்வதே போலு மந்தக்
கள்ளியக் காளை மார்பங் கதுமெனத் தழுவி னாளே.

(இ - ள்.) (பெருக்கெடுத்து வந்த) வெள்ளமும் அணைக்கு அடங்கிநிற்கும். வெவ்விய அக்கினியும் பாம்புமுதலியன தடையால் விரைந்து (கட்டுப்பட்டு) நிற்கும். (ஆனால்) அறிவில்லாதவர்களுக்கு உண்டான காமமானது பள்ளமென்று சொல்லும் மடையிலே வெள்ளமானது பாய்ந்துசெல்வதே போலும் (ஆதலின்) அந்த வஞ்சகி யாகிய முகுந்தையென்பவள் அக் காளைப்பருவமுடைய உருக்குமாங்கதமன்னனின் மார் பைவிரைந்து ஆலிங்கனஞ் செய்தனள். எ - று. (கஅ)

கொல்லிய வொருபேய் வந்து கொம்மெனத் திமிலை வேலா
மெல்லியர் நெஞ்சு போல வேந்தனங் கச்ச மெய்தி

நல்லிழை மாது செய்தி நன்றுநன் றென்ன நக்குற்
றொல்லெனத் திணிந்த தோளா லுதைத்துமண் ணிலத்தில் வீழ்த்தான்.

(இ - ள்.) ஒரு பேயானது கொல்லும்படி வந்து விரைந்து தழுவவும், (அச்சப்பமும்) மங்கையர் மனம்போல உருக்குமாங்கதன் (மனதில்) அச்சமடைந்து, நல்ல பணிகளை யணிந்த இம்மங்கையின் செயல் நன்றாயிருந்தது நன்றாயிருந்ததென்று நகைசெய்து, விரைவாகத் தனது வலிய தோளாலுதைத்து மட்டரையின்மேல், (அவளை) விழச்செய்தனன். எ - று.

கொல்லிய - செய்யியவென்னும் வாய்பாட்டிறந்தகால வினையெச்சம். (௧௯)

கால்பொரு கொழுகொம் பற்ற காமரு கொடிபோல் வீழ்ந்த
வேல்பொரு விழியி னுட்கு வெற்றிவேற் குமரன் கூறுஞ்
சால்பொரு வியநின் செய்தி சற்றுமுன் னறிந்தே னாயிற
பால்பொரு மொழியா யிங்குப் படர்தரேன் படர்த ரேனே.

(இ - ள்.) கால்களொத்த கொழுகொம்பற்ற அழகிய பூங்கொடிபோல விழுந்த வேற்படைபோலுங் கண்களையுடைய முகுந்தைக்கு வெற்றிபொருந்திய வேலேந்திய உருக்குமாங்கதன் சொல்கின்றனன். மேம்பாடற்ற உன் செயலைச் சிறிது முன்னரே தெரிந்திருப்பேனாகில், பால்போலும் மதுரமான சொல்லையுடையாளே ! இங்கு வரமாட்டேன்; வரமாட்டேன். எ - று. (௨௦)

மாதவ முனிவ னில்லின் மாதரா ளென்று நின்பாற்
சீதள நறுநீர் வேண்டிச் சேர்ந்திடு மெனக்கிந் நான்று
பாதக நிலையத் தாழும் பரிசினை விளைத்தாய் வாளால்
மோதுவ லஞ்சி னேனன் முனிவனை யென்று மீண்டான்.

(இ - ள்.) பெருந்தவமுடைய முனிவனாச்சிரமத்திலிருக்கும் முனிபத்தினியென்று உன்னிடத்திலே குளிர்ந்த நல்ல சலத்தை விரும்பி (தாகவிடாயால்) இங்குற்றவெனக்கு, இப்பொழுது பாவமிகத் தாழ்வான தன்மையைத்தந்தனை. (உன்னையென்) வாளால் வெட்டுவேன். ஆயினும், முனிவனுக்குப் பயந்தேனென்று (அவ்விடம் விட்டுத்) திரும்பினான். எ - று. (௨௧)

மீண்டவன் றன்னை நோக்கி வெய்தென முகுந்தை சீறித்
தீண்டுதற் கரிய தாமென் றிருந்தரு கற்புஞ் சிந்த
வீண்டுபே ரழகிற் போந்தா யின்பமுங் கொடுத்தா யில்லை
மாண்டநின் னுடலிற் குட்ட மருவுக வல்லை யென்றாள்.

(இ - ள்.) முகுந்தை, (அவ்வாறு) சென்ற உருக்குமாங்கதனை விரைவாகக் கோபித்து, தொடுதற்கரியதாகிய என் சிறந்த கற்புநிலையுங் கெடும்படி நெருங்கிய பேரழகுடன் வந்தனை. எனக்குச் சுகமுங் கொடுத்தாயில்லை. (ஆதலின்) மாட்சியைப் பட்ட உன்னுடலிற் குட்டநோய் விரைவிலுண்டாகுகவென்று சபித்தனள். எ - று.

வேட்டது பெறாது சால வெதும்பினா னாத லாலே
கோட்டமின் றுதித் தீர்வு கூறுதல செய்யா னன்றி
யோட்டைநெஞ் சிடைய மாதி னொன்றுங்கும் பாரே னென்று
றீட்டிய புகழான் வாளா சென்றனன் றிரும்பிப் பாரான்.

(இ - ள்.) இச்சித்ததை யடையாமல் மிகத் துன்புற்றனளானபடியால், தளா ச்சியில்லாமல், சாபத்தீர்வு சொல்லமாட்டாள். அல்லாமலும் மனவுறுதியில்லாத அம் முகுந்தையின் பிரகாசிக்கின்ற முகத்தைப் பார்க்கமாட்டேனென்று, மிக்க புகழை யுடைய உருக்குமாங்கதன் திரும்பிப்பாராமல் வாளா சென்றனன். எ - று.

வாளா - சும்மா. (உ௩)

பெண்ணிருங் கொலையே போலப் பெண்ணிடு சாபந் தானு
மண்ணிடைக் கொடிது போலு மாதவ ளிடு சாபத்தால்
வெண்ணிறக் குட்ட மெய்யில் விரவிய தரச னோக்கிக்
கண்ணிய கருத்துள் மாழ்கிக் கணேசனை நினைந்துச் சொல்வான்.

(இ - ள்.) பூமியிலே பெரிய பெண் கொலையையேபோலப் பெண்பாலார் கொடுத்த சாபமுங் கொடிதுபோலும். பெருந்தவமுடைய அம்முகுந்தை யிட்ட சாபத தாலே அவன் தேகத்தில் வெண்குட்ட வியாதி பொருந்தியது. அதனை உருக்குமாங கதன் கண்டு எண்ணங்கொண்டு மனதில் வருந்திக் கணேசப்பெருமானை தியானித துச் சொல்கின்றான். எ - று. (உ௪)

அறிந்துநின் றொழும்பிற் சற்று மடியனேன் பிழைத்த தில்லை
சிறந்தவன் புடையார் மாட்டுன் றிருவரு ளோர்வ தில்லை
சிறந்தநின் னருளுண் டாயிற் றீதெனை யடர்வ தில்லை
யறிந்திடாப் பிழையுண் டாயி னதுபொறுத் தருளல் வேண்டும்.

(இ - ள்.) தேவரீருடைய பணிவிடையில் அடியேன் சிறிதும் அறிந்து தவ றினதில்லை. மேம்பட்ட அன்புடைய பத்தர்களிடத்திலே தேவரீருடைய திருவருள் நீங்குவதில்லை. சிறப்பமைந்த தேவரீருடைய திருவருள் விலாசம் உண்டாயிருக்குமா யின் தீமையென்பது அடியேனைத் துன்புசெய்வதில்லை. அறியாமற்செய்த குற்ற முண்டாயிருப்பின் அதனை மனம்பொறுத்தருளல்வேண்டும், எ - று. (உ௫)

சிட்டரைக் காப்பா யென்றுந் துட்டரைத் தெறுப்பா யென்று
முட்டறு வேத மெல்லா மொழிவது மெய்யே யாகிற்
பெட்டவம் முகுந்தை மாழ்கப் பிரிந்ததுந் தரும மாக
விட்டவள் சாபத் தாலே யெனக்குநோ யடுப்ப தாமே.

(இ - ள்.) சிஷ்டரைக் காப்பவனென்றும், துஷ்டரை யழிப்பவனென்றும், இடையூறில்லாத வேதங்களெல்லா முறையிடுவது உண்மையேயாயின், அம்முகுந்தை யென்பவள் துன்புறும்படி (யான்) பிரிந்து சென்றதுந் தருமமாயிருக்க, (அவள்) கொ டுத்த சாபத்தினால் எனக்கு நோயுண்டாவது தருமமா? எ - று. (உ௬)

தூயவிஞ் சையரு நாணுஞ் சுடரொளி வனப்பு நீங்கித்
தாயரு மிகழக் குட்டஞ் சார்ந்தவென் னுடலை யிந்தக்
காயழற் கடத்தின் மாய்ப்ப தல்லது கைக்கொண் டீறிற்
பேயர சாட்சி செய்யேன் புனிதனே யென்று நைந்தான்.

(இ - ள்.) பரிசுத்தமான விநாயகக்கடவுளே ! புனிதமான வித்தியாதரா களும் நாணத்தக்க சூரியகாந்திபோன்ற (என்) அழகொழிந்து, (பெற்ற) தாய்மாரும் இகழும்படி குட்டநோய் பொருந்திய என் தேகத்தை இந்தக் கொதிக்கின்ற தீயமான

னத்திலேயே யொழிப்பதல்லது, உடன்கொண்டு ஊர்சென்று அரசுசெய்யமாட்டேன் என்று வருந்தினன். எ - று. (உஎ)

காவல னிவ்வா றெண்ணிக் காட்டிடைச் செலவா னங்கோர்
பாவிய வாலங் கண்டு படர்ந்தத னிழல்வை குற்றான்
மேவிய வேட்டைக் கானின் வேந்தனைத் தேடிக் காணு
தோவிய சிந்தை யோடு முடன்வந்தார் நகர்க்குச் சென்றார்.

(இ - ள்.) உருக்குமாங்கதராசன் இவ்வகையாகக் கருதி, வனத்தினைவழியே செல்பவனாகி, அங்கேயோர்படர்ந்த ஆலமரத்தைக்கண்டு பரவியுள்ள அதன் நிழலிலே தங்கினன். பொருந்திய வேட்டைக்கானிலே உடன்வந்த (மந்திரி முதலான) வர்கள் அரசனாகிய உருக்குமாங்கதனைத் தேடிக்காணாமல், வருந்திய மனத்துடனே தம்பதுநகரத்திற்குச் சென்றார்கள். எ - று.

படர்ந்த + அதன் = படர்ந்ததன். அகரம் தொகுத்தல். (உஅ)

உருக்குமாங்கதன் சாபம்பெற்றது முற்றிற்று.

ஆகந் திருவிருத்தம் - கசசு.

நாரதர் உருக்குமாங்கதனுக்குச் சாபத்தீர்வுகூறியபடலம்.

குட்ட வேந்தனை நோக்கிய கோதினால்
வட்ட வானில் வழுக்கி விழுந்தென
சுட்டு பேரொளி யாதவ னீடுதேர்
பட்ட தன்று பனிக்குட வேலையின்.

(இ - ள்.) குட்டநோய்பொருந்திய உருக்குமாங்கத ராசனைக்கண்ட குற்றத்தினால், (எல்லாவற்றையுஞ்) சுடுகின்ற பேரொளியுடைய சூரியன் தேரானது, வட்டமாகிய ஆகாயத்தினின்று வழுக்கிவிழுந்தாற்போல, குளிர்ந்த மேற்கடலிலே விழுந்தது. [சூரியன் அத்தமாயினன்.] எ - று. (க)

நாட்டி னுள்ளவர் காணுறி னூறுவான்
வாட்டு வேற்படை மன்னவ னென்றொரு
கோட்டு மாமுகன் கூட்டிய மாயையி
னீட்ட மென்ன விருள்பரந் திட்டதே.

(இ - ள்.) நாட்டிலுள்ளவர்கள் (இவன் தேசப்பொலிவிழந்து குட்டநோயுற்றதைக்) கண்டால், (சத்துருக்களை) அழிக்கும் வேலாயுதமேந்திய உருக்குமாங்கதன் நாணமடைவானென்று, ஒற்றைக்கொம்பையுடைய விநாயகக்கடவுள் உண்டுசெய்த மாயையின் றொகுதியைப்போல இருள்பரவியது. எ - று. (உ)

இரவ லாள ரிடத்தி லிராவகைக்
கரவு செய்யுமிக் காளையை யின்றுநாம

விரவு வாமென வீழ்பசி தாகமும்
பரவு சோகமும் பற்றவி ருந்தனன்.

(இ - ள்.) யாசகர்களிடத்தில் (தம்மை) இராதவிதமாக வஞ்சிக்கும் இக்காளைப்பருவமுடைய உருக்குமாங்கதனை இப்பொழுது நாம் சேருவோமென்று, மிக்க பசியுந் தாகமுஞ் சோகமும் பற்ற (வருந்தி) இருந்தனன். எ - று.

இரவலர்க்கு விசேடமாகத் தானங்கொடுத்தவனாதலின் அவ்வுருக்குமாங்கதனைப் பசைத்துள்ள பசி தாக சோகங்கள் இதுவே சமயமென்று பற்றினவென்றார்.

ஊண்டி யின்றி யுறங்குத லின்றிமுன்
கொண் டிடாத்துயர் கொண்டிடு மன்னவன்
மண்டு மின்னலை மாற்றவந் தானெனத்
தெண்டி ரைக்கடற் செங்கதிர் பூத்ததே.

(இ - ள்.) ஆகாரமில்லாமல் நித்திரையற்று, முன் (ஒருகாலத்தும்) பெறாத துன்பத்தைக் கொண்டிருக்கும் உருக்குமாங்கதனுடைய நெருங்கிய துன்பத்தையொழிக்க வந்தவனென்று சொல்லும்படி, தெள்ளிய அலையையுடைய கடலிலே, செவ்விய கிரணங்களையுடைய சூரியனுதித்தனன் எ - று.

கதிர் என்றதற்கேற்பப் பூத்ததென அஃறிணை யொருமைமுடிபு கொடுத்துக் கூறினரென்க. (௪)

காலை முற்றுங் கடன்முடித் துள்ளமென்
னாலை யத்தி னருட்கண நாதனை
மாலை யன்பின் மதித்து வழிபடும்
வேலை விண்ணிடை நாரதன் மேயினன்.

(இ - ள்.) (உருக்குமாங்கதமன்னன்) காலைப்பொழுதிற் செய்யும் நித்திய கடனை முடித்து, மனமாகிய திருக்கோயிலில், கிருபாமூர்த்தியாகிய கணேசப்பெருமானை அன்பாகிய மாலையாற் பிணித்து வழிபாடு செய்யுங்காலத்தில், ஆகாயவீதியில் நாரதமுனிவர் பொருந்தினர். எ - று (௫)

அருக்கன் வேறகன் வானியங் குற்றெனப்
பொருக்கெ னச்செல்புத் தேளிர் முனிவனை
யுருக்கு மாங்கத னெய்யென நோக்கினு
னுருக்க மோடுமங் கோலிடு வானரோ.

(இ - ள்.) வேறோர் சூரியன் பரந்த ஆகாயத்திற் சஞ்சரிப்பதுபோல விரைந்து செல்கின்ற தெய்வீகமுடைய நாரதமுனிவரை உருக்குமாங்கதராசன் விரைந்து தரிசித்து மனவுருக்கத்துடன் ஓலமிடுவானாயினன். எ - று.

நோக்கினன் - முற்றெச்சம். (௬)

வேறு.

அடிகளே யோல மோல மமரர்கண் முனிவா வோலம்
வடியிசை யமுதந் தேக்கு மகதியாழ்த் தலைவ வோல
நெடியவன் முதலோர் துன்ப நீக்குவா யோல மோலம்
படியிசை யடியேன் றுன்பும் பாற்றுவா யோலமோலம்.

(இ - ள்.) சுவாமிகளே! ஓலம் ஓலம். தேவர்க்குமுனிவரே! ஓலம். வடித்த இசையாகிய அமுதத்தைத் தேக்கெடுக்கும் மகதிவீணையை யேந்திய தலைவரே! ஓலம். திருமால் முதலியோருடைய துன்பங்களை யொழிப்பவரே! ஓலம். ஓலம். பூமியிலே அடியேனுடைய துன்பத்தையும் ஒழிப்பாய் ஓலம். ஓலம். எ - று.

நாரதமுனிவர் கரத்திலுள்ள வீணையை மகதிவீணையென்பது வழக்கு. (எ)

அருட்பெருங் கடலே யுன்ற னடைக்கல நாயேன் கண்டாய்
மருட்கடல் கடந்தோய் வீமன் மகனடி யேனென் னாம
முருக்குமாங் கதனீங் கெய்தி யுன்னருள் வழங்கு கென்றே
வெருக்கொளு மயமர் நீங்கி விளித்தெதிர் தொழுது நின்றான்.

(இ - ள்.) பெரிய கருணைக்கடலே! அடியேன் தேவரீருடைய அடைக்கலம். மயக்கமாகிய கடலைக்கடந்தவரே! அடியேன் வீமராசன் மகன். என் பெயர் உருக்குமாங்கதன். தேவரீரிங்கடைந்து உமது திருவருள் புரியவேண்டுமென்று, பயங்கொள்ளும் மயக்கமொழிந்து கூப்பிட்டு எதிரேபணிந்து நின்றனன். எ - று. (அ)

கனைத்ததன் கன்றை நோக்கிக் கரைந்துசெல் புனிற்றாப் போல
வனைத்தையு முணர்ந்த மேலோ னவன்விளி கேளா முன்னே
நினைத்துறு வினையி னீங்கி நேரென வெதிரே போந்தான்
றனைச்சரண் வணங்கிப் போற்றித் தராபதி சாற்ற லுற்றான்.

(இ - ள்.) கனைத்த தன்னுடைய கன்றைநோக்கி மனங்கரைந்து செல்கின்ற தலையீற்றுப் பசுவைப்போல, எல்லாவற்றையுமறிந்த மேலோனாகிய நாரதபகவான் அவன் கூப்பிடுவதைக் கேட்குமுன்னரே, தாம் நினைத்துக்கொண்டிருந்த செயலினின்றும் விலகி, விரைந்து எதிரேசென்றனர்; உருக்குமாங்கத ராசன் அவர் திருவடியைப்பணிந்து துதிசெய்து உரைக்கலுற்றனன். எ - று. (௯)

வேறு.

வேட்டையின் வந்தநான் மிகுந்த தாகநோய்
வாட்டலின் வனத்திடை வனத்தை நாடியே
கோட்டமில் சிந்தையிற் கொட்புற் றெய்தினேன்
மூட்டிய வினையினான் முதுநகை வாழிடம்.

(இ - ள்.) வேட்டையின் விருப்பால் (வனத்திற்கு) வந்த அடியேன் மிக்க தாகநோய் துன்புசெய்தலின் வனத்தில் வனத்தைத்தேடி, கோணுதலில்லாத மனத்துடன் வருந்தி, முன்செய்த தீவினைப்பயனால் முதுநகையென்பாள் வாழும் (கவிமுனிவன) ஆசிரமத்தை யடைந்தேன். எ - று.

வனமிரண்டனுள் முன்னையது காடும், பின்னையது நீருமாம். (௧௦)

உடலழி தாகநோய்க் குதகம் வேண்டினேன்
கடல்விழி யுயிருழி காம தாகநோய்
படர்தர வென்னிடைப் பற்றி லாமைகண்
டடருமிந் நோய்சபித் தடைவித் தாளரோ.

(இ - ள்.) தேகத்தை வருத்துந் தாகநோய்க்காக நீரைக்கேட்டேனை கடல போலும் விழியையுடைய ஆமுகுந்தை உயிரைவருத்துங் காமதாகமாகிய நோயா

னது தன்னைத துன்புசெய்ய, (என்னை வேண்டினள்.) என்னிடத்தில் (அவ்வகைய) பற்றில்லாமையைப் பார்த்து, கொல்லத்தக்க இந்நோயை (அடைகவென)ச் சபித்து அடையச்செய்தனள். எ - று. (கக)

பயில்பதி யினிச்செலப் பற்று வைத்திலே
னுயிரினை விடுப்பதே யுளந்து ணிந்துளேன்
செயிரறு தவம்பல காலஞ் செய்தெனை
யயர்வறத் தந்தவர்க் காகத் தாங்கினேன்.

(இ - ள்.) யான்வசிக்கும் பதிக்கு இனிப்போகப் பற்றுவைத்தேனல்லேன். உயிரை விடுவதாகவே மனந்துணிந்திருக்கின்றேன். (ஆனால்) குற்றமற்ற தவத்தை அநேககாலஞ்செய்து வருப்பற என்னைப்பெற்ற தாய்தந்தையர்களுக்காக (இன்னும் உடலைத்) தாங்கி யிருக்கின்றேன். எ - று. (கஉ)

வழிமது வெனவிசை வடிக்கும் வீணையாய்
செழிமலர் சேவடி சேர்த்தி நாளுநான்
வழிபடு கணபதி யருளின் வண்மையால்
விழியெதிர் காணுமா விசும்பிற் றோற்றினை.

(இ - ள்.) வழிகின்ற தேனைப்போல இசையைவடிக்கும் மகதிவீணையை யேந்திய நாரதமுனிவரே! செழித்தமலர்களைச் செவ்வியதிருவடியிற் சேர்த்தித் தினந்தோறும் நான்வழிபடுகின்ற கணேசப்பெருமானுடைய திருவருள் வளத்தினால் என கண்ணெதிரே காணும்படி ஆகாயத்திலே தேவரீர் காணப்பட்டீர். எ - று. (கங)

நாரத முனிவநின் னளினச் சேவடி
சாரநான் பெறுதலி றளருங் குட்டநோய்
தீரவே பெற்றுளேன் செம்மல் வீமனிவ்
வாரமே மலட்டினை மாற்றும் வாரமே.

(இ - ள்.) நாரதமுனிவரே! தேவரீருடைய தாமரைமலர்போன்ற செவ்விய பாதங்களை அடியேன் சாரப்பெறுதலால், துன்புசெய்யுங் குட்டநோயைத் தீரவே பெற்றேன். செம்மலே! (என்பிதாவாகிய) வீமராசன் தன் மலட்டுத்தன்மையை மாற்றிய வாரமும் இவ்வாரமேயாம். எ - று. (கச)

இனையன பலவுமங் கியம்பி யெய்பிரான்
வினையிது தீருமா விளம்பு கென்றனன்
முனைவளர் வேளனுன் முகத்தை நோக்குபு
தனைநிகர் நாரதன் சாற்றன் மேயினன்.

(இ - ள்.) இவ்வகைய வார்த்தைகள் பலவற்றையும் அப்பொழுது கூறி, எம்பெருமானே! குட்டநோயாகிய இவ்வினை தீரும் வழியைக்கூறியருள்கவென்றனன். தன்னைத்தானே நிகராகிய நாரதமுனிவர் போரைவளர்க்கின்ற முருகக்கடவுள்போலும் அழகுவாய்ந்த உருக்குமாங்கதனை நோக்கிச் சொல்லத்தொடங்கினர். எ - று

தீருமா இதில் ஆ என்பது ஆறு என்பதன் தொகுத்தல்.

வேலென்றதை முனைவளரென்னும் அடைமொழியால் முருகனென்றும்.

வேறு.

குதம்பைசான் றெருத்திற் றுயல்வருங் காதிற்கொற்றவ நின்குடை நிழலி
னிதம்பெறு விதற்ப தேயமென் றோங்கு மிந்நாட்டின் றுநான் வருங்காற்
கதம்பமா நகரி னதிசய மொன்று கண்டன னஃதியா தென்னின்
மதம்பொழி களிநல் யானைமா முகவன் மந்திர முள்ளதந் நகரின்.

(இ - ள்.) காதிலணிந்த குதம்பையானது தொங்கிப் பிடரியின்மேலே அசைகின்ற உருக்குமாங்கதனே! உன்குடை நிழலிலே நன்மைபெற்றுவிளங்கும் விதற்ப தேயமென்று உயர்ந்த இந்நாட்டிலே இன்று நான் வரும்பொழுது, சிறந்த கதம்ப நகரத்திலே ஓரதிசயத்தைப் பார்த்தேன். அஃதியாதெனின், பொழிகின்ற கல்லமதச செருக்கையுடைய சிறந்தயானைமுக விநாயகக்கடவுள் திருக்கோயிலொன்று அந்நகரத்தி லுள்ளது. எ - று. (கசு)

மந்திர மதனு ளமர்ந்தருள் சிந்தா மணியெனும் பெயர்விநா யகனை
முந்துற வணங்கி யவரவர் வேட்ட முனிவிலா வரம்பெறு கின்றார் [த்த
கொந்தொளிக் கோயின் முன்புறக் கணேச குண்டமென் றொருபெருந் தீர்
மந்தரத் தவரும் வியத்தகு பெருமை யணிந்திருக் கின்றதாங் கதனில்.

(இ - ள்) அக்கதம்பநகரத்திலே, திருக்கோயிலினுள்ளே யெழுந்தருளி யுள்ள சிந்தாமணியென்னும் பெயரையுடைய விநாயகக்கடவுளை முற்படப்பணிந்து, அவரவர்விரும்பிய அழிவில்லாத வரங்களைப் பெறுகின்றார்கள். தொகுதியாகிய ஒளி யையுடைய அத்திருக்கோயிலின் முன்னே பொருந்தக் கணேசகுண்டமென்னும் பெயர்கொண்ட ஒருபெரிய தீர்த்தமானது தேவர்களும் அதிசயிக்கத்தக்க மேம்பாடுற் றிருக்கின்றது. எ - று.

கொதது - கொந்து ; இறுமெலித்தல். (கஎ)

அடங்கருங் குட்ட நோயினன் முதிய னல்லல்சேர் சூத்திர னொருவ
னிடங்கர்க ளுலவுந் தீம்புனற் றீர்த்த யாத்திரைக் கேகுவா னடுத்து
மடங்கரு மகிழ்வி னாடின னெழுந்தான் வல்வினை யொடும்பிணி தீர
விடங்கமெய் யினனாய் விநாயக னுருவு மேவினன் விண்ணுளோ மக் கறவே.

(இ - ள்.) அடக்குதற்கரிய [அதிகரித்த] குட்டநோயுடையவனும், விருத்த னும், துன்பமைந்த சூத்திரனுமாகிய வொருவன், முதலைகளுலவுகின்ற மதுரமாகிய நீரையுடைய தீர்த்த யாத்திரைக்குச் செல்லச்சென்று, எல்லையில்லாத களிப்புடன் (அக்கணேசகுண்டலத்தில்) மூழ்கியெழுந்தனன். கொடியவினையோடுங் குட்டநோ யொழிய விடங்கதேகமுடையவனாய், தேவர்களும் அங்கலாய்க்கும்படி விநாயகர் திரு வுருவை யடைந்தனன். எ - று.

இடங்கர் - முதலை. ஏகுவான் - வினையெச்சம் ; இதில் வான் வினையெச்ச விகுதி. விடங்கம் - உளியிடப்படாதது எனவே திவ்வியமெனக. (கஅ)

உமாபதி யுயிர்த்த முன்னவ னருளா லொலிபுகழ் கணங்கண் முன் னுறுத்து
விமானமேற் கொண்டு விநாயக னுலக மேவின னனையவ னதனு
லிமாசல மனைய தோளினாய் நீயு மெய்திதீ ராடியே யம்பர்
தமாதுபூ சைகளுந் தருமமா திகளுஞ் சமைமதி தணக் குமிப் பெருநோய்.

(இ - ள்.) உமாதேவி நாயகராகிய சிவபெருமான் ஈன்ற மூத்தபிள்ளையாராகிய விநாயகக்கடவுள் திருவருளால், ஒலிக்கின்ற கீர்த்தியையுடைய சிவகணங்கள் முன்னே செலுத்திய விமானத்திலிவர்ந்து விநாயகக்கடவுளுலகை யடைந்தான் அச் சூதிரனாதலின், இமாசலத்தை யொத்த தோளையுடைய உருக்குமாங்கதராசனே! நீயும் அங்கடைந்து அதில் மூழ்கி வரம்பமூர்த்தியின் பூசையுந் தருமமுதலியனவுஞ் செய்க. இப்பெருவியாதி (அக்கடவுளருளால்) விலகும்.

மதி - முன்னிலை யசையிடைச்சொல். (கக)

முரிதிரை சுருட்டும் விரிகடற் பரப்பின் மொய்த்துறு மருங்கெலாஞ் செயினு
கரிபரி யிரத மாதிக டானங் காதலித் தியல்புளி செயினுங் [ங்
கரியலர்க் கிடியே றனையவேற் கரத்தாய் தாங்குநின் சாபநோய் கதம்ப
புரிவளர் சிந்தா மணிவிநா யகரா லல்லது பொன்றுறா தென்றான்.

(இ - ள்.) பகைஞர்க்கு இடியேறுபோன்ற வேலாயுதத்தைக் கையிலேந்திய உருக்குமாங்கதராசனே! முரிகின்ற அலைகள் சுருட்டும் பரந்த கடல்சூழ்ந்த பூமியில் நெருங்கியுள்ள அவிழ்தங்களையெல்லாம் புசித்தாலும், யானை குதிரை தேர்முதலிய தானங்களை ஆசையோடு விதிப்படிசெய்தாலும், ஏற்றுள்ள உன்சாபநோயானது கதம்ப நகரத்திலெழுந்தருளியுள்ள சிந்தாமணி விநாயகராலல்லாமல் ஒழியாது என்று (நாரத முனிவர்) கூறினர். (உ0)

நாரதர் உருக்குமாங்கதனுக்குச் சாபத்தீர்வு கூறியபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௪௬௧.

இந்திரன்சாபம்பெற்றபடலம்.

மாடகமு றுக்கியிசை பாடுமுனி நீடுபிணி மாற்று முறைமை
நாடியுறை செய்தலும கிழ்ந்துகழன் மன்னவ னயந்து பணியாக்
கூடியநல் லன்பினிது கூறுவன ருந்தவக தம்ப நகரிற்
பீடுறவி ருந்தபெரு மானையெவர் பூசனைகள் பேணி னர்களே.

(இ - ள்.) தந்திரிகளை முறுக்கி இசைப்பாட்டுபாடும் நாரதமுனிவன், குட்ட வியாதியை யொழிக்கத்தக்க முறைமையை யோசித்துக் கூறவும், வீரக்கழலணிந்த உருக்குமாங்கத மன்னன் களிப்புற்று அன்புடன் பணிந்து, ஆசையோடினிதாகச் சொல்கின்றனன். அருந்தவமுடைய முனிவரே! கதம்ப நகரத்திலே பெருமை பொருந்த எழுந்தருளியிருக்கும் விநாயகக்கடவுளை (இதன் முன்னே) எவர்தாம் பூசனைசெய்தனர்? எ - று.

மாடகம் - தந்திரி; முறுக்காணி. (க)

வீறுமழை வெய்யசுடர் வீசுவளி யென்றிவைது மக்கு தவுகைம்
மாறுமுள தோபுவியின் மன்னுயிர்க ளுய்யவரு மாதவ நினைக்
கீறிடுகைம் மாறுமடி யேன்புரிவ தென்னுளதி ரங்கி யருள்க
ஈறியரு ளேனவிரந் திடமகிழ்ந்துமுனி செப்ப லுற்றான்.

(இ - ள்.) பெய்கின்ற (மிக்க) மழையும், காய்கின்ற சுடரும், வீசுகின்ற காற்றுமென்றுசொல்லப்படுமிவைகட்குச் செய்யுங்கைம்மாறு ஒன்றுள்ளதோ?

(இல்லை; அதுபோல) உலகிலுள்ள நிலைபெற்ற வுயிர்கள் உச்சிவிக்கும்படி வந்த நாரத முனிவரே! தேவரீருக்கு எதிராக அடியேன் செய்யத்தக்க பிரதியுபகாரம் யாதிருக்கின்றது? மனமிரங்கி யருளவேண்டும். கோபஞ்செய்தருளவேண்டாமென்று யாசிக்க, நாரதமுனிவர் மகிழ்ந்துசொல்லலாயினர். எ - று. (உ)

முந்தையொரு காலமுடி வானவரி றைஞ்சமுகி லூர்தி சுதன்மைச்
சந்தமணி யாதனமி ருந்தரசு செய்தொளித ழைக்கு மளவி
சந்திலுறு மென்னையெதிர் வந்தடிப ணிந்துதொழு தாத னமளித்
தெந்தவுல குந்திரியு மெந்தையுள தேலதிச யம்பு கலென.

(இ - ள்.) முன்னொருகாலத்தில், மேகவாகனனாகிய இந்திரன் சுதன்மை மண்டபத்திலே, அழகிய இரத்தின சிங்காதனத்திலிருந்து தேவர்கள் வணங்க அரசு செய்து கீர்த்தி நிறைந்திருக்கையில், அவ்விடத்திலுற்ற என்னை எதிர்கொண்டு, அடியிற் பணிந்து நமஸ்கரித்து ஆதனமொன்று கொடுத்து (அதிலிருக்கச்செய்து) எல்லாவுலகங்களிலுஞ் சஞ்சரிக்கும் எந்தையே! அதிசயமுளதாயிற் கூறுகவெனவினவ. எ-று.

சுதன்மை - இந்திரன் கொலுவிருக்கை மண்டபத்தின் பெயர். (ங)

இந்திரனை நோக்கியிது கூறுதலி சைந்தனனி லங்குகுலிச
வெந்திறலி னாய்வளரு மேதினிய டைந்தனனம் மேதினியிடை
யந்தணர்க ளேற்றரிய மாதவமி யற்றியருள் சேர்க வுதமன்
மந்திரவ ழற்கடவுள் முன்வதுவை செய்தமட மாத கலிகை.

(இ - ள்.) இந்திரனைநோக்கி இதனைச்சொல்ல விசைந்தேன். பிரகாசிக்கின்ற வச்சிராயுதத்தாலாகிய வெவ்விய வலியுடையவனே! வளர்கின்ற பூலோகத்தையடைந்தேன். அப்பூலோகத்திலே வேதியர்கள் செய்தற்கரிய பெருந்தவஞ்செய்து திருவருளடைந்த கவுதமமுனிவன் மந்திராக்கினி முன்னதாகத் திருமணஞ்செய்த இளமங்கையாகிய அகலிகையென்பவள் (ஒருத்தியுளள்.) எ - று. (ச)

அன்னவட னக்கழகி னாலுலகி னொப்பவர்கள் யாவருமிலை
பொன்னுடையி னன்மருமமாதுகலை மாதுசசி பொற்பினிரதி
நன்னருந் தூய்மையதிதி நாடியதி லோத்தமைநலங்கொ ளதிதி
யின்னவரும் வெந்நிடுத லன்றியவண் முன்னெதிர் வார்களிலரே.

(இ - ள்.) அவளுக்கு அழகிற் சமானமானவர்கள் உலகத்திலே யொருவருமிலர். பீதாம்பரமணிந்த திருமாலின் மார்பகத்துள்ள திருமகள்-சரசுவதி-இந்திராணி-அழகிற்சிறந்த இரதி - நல்ல (அத்திரிபாரியையாகிய) அநுசூயை-திதி-திலோத்தமை-நன்மைகொண்ட அதிதி இப்படிப்பட்டவர்களும் முதுகுகாட்டுதலன்றி (அழகில்) அவளுக்குமுன்னே எதிர்ப்போரிலர். எ - று.

திதி - காசிபன் மனைவியர் பதின்மூவரிலொருத்தி. இவள் மக்களே தைத்தியர். திலோத்தமை - தேவதாசிகளிலொருத்தி. அதிதி-காசிபன்மனைவியரில் தேவரைப்பெற்றவள்.

பொன்னுடை - பொன் வஸ்திரம். இதுபீதாம்பரமென்பதுவெந். - முதுகு

இரும்பிரச தங்கநத மென்னுமதின் மூன்றுமெயி லுள முறுவ
லரும்பியயி ரான்சரண மல்லதும தித்தலறி யாமெவன் மனமும்

விரும்பியது கண்டவுட னென்னிலவ டன்னைவிர வாத நகரம்
பெரும்புலவ ராற்புகழ்வ தன்றெனமொ ழிந்துபெயர் குற்றொ ருவினேன்.

(இ - ள்) இரும்பு வெள்ளி பொன்னென்னு மும்மதில்களும் பற்றியெரியும்படி புன்னகைசெய்த சிவபிரானுடைய திருவடியையன்றி, (பொருளாக) மதிப்பதறியாத என்னுடைய மனமும் (அவ்வகலிகையைக்) கண்டவுடனே இச்சித்ததென்றால், அவ்வாறுடைத்தாயிராத நகரமானது பெரிய புலவர்களாற் புகழத்தக்கதன்று எனக்கூறி, அவ்விடம் விட்டுச் சென்றேன். எ - று.

இரும்பிரசதங்கனகம் என்பதை இரும்பு இரஜதம் கநகமென்று பதம்பிரித்துக்கொள்க. (௬)

வேறு.

சுந்தர வகலிகை தொருமிசை நுவல
விந்திர னிணாவிடு மெரிபடு மெழுகின்
சிந்தையு ளுருகினன் செறிதுய ரகலக்
கந்தென மருவினன் கவுதம னுருவம்.

(இ - ள்) அழகினையுடைய அகலிகையின் மிகுந்த சிறப்பைச்சொல்ல, இந்திரனவன் கொழுந்துவிட்டெரியும்அக்கினியிற்பட்டமெழுகுபோலத்தன்மனமுருகி, மிக்கதுன்பமானது விலகும்படி விரைந்து கவுதமமுனிவா வடிவேற்றனன். று.

கந்து - வேகம் (எ)

பொய்கழி கவுதமர் பூம்புன லாட
வைகறை நீங்கின ரற்றது போழ்தின்
மெய்கழி மனமொடு மேவிய மகவா
னெய்கனி கூந்தன்மு னின்றிது மொழிவான்.

(இ - ள்) பொய்ம்மொழியகன்ற [சத்திய சீலராகிய] கவுதமமுனிவர் அழகிய நீரில்மூழ்க, விடியற்காலத்து (ஆச்சிரமத்தினின்று) சென்றனர் அந்தக்காலத்தில் மெய்ம்மையொழிந்த மனதுடன்பொருந்திய இந்திரன் நெய்ப்பசைமிக்க அளகத்தையுடைய அகலிகைமுன்னே நின்று இதனைச் சொல்வான். எ - று.

மகவான் - இந்திரன். இது நூறு அசுவமேதஞ் செய்தவனென்னும் பொருளில் வந்தது. மகம்=யாகம். (அ)

சுடர்விடு மிளநகைத் துவரிதழ்க் கனிவாய்க்
குடநிகா வனமுலைக் கொடிபுரை யிடையினை
மடவரல் கலவியின் மருவுதற் கமளி
யிடைகடி தெனவவ னெதிரிது மொழிவாள்.

(இ - ள்) ஒளிவீசும் சிறிய தந்த பந்தியும், பவளம்போன்ற உதடும், ஆதொண்டைக்கனிபோன்றவாயும், குடம்போன்ற (பூரித்த) அழகியமுலையும், (பூங்) கொடிபோன்ற இடையுமுடைய பெண்ணே! உடன்பொருந்துதற்கு விரைவிற் படுக்கையிடை வெனக்கூற, (அகலிகை தன் கணவரான கவுதமரென்று கருதி) அதற்குப் பதிலாக இதனைச் சொல்கின்றனள். எ - று.

மடவரல் - மடமைக்குணம் வருதலையுடையாள். (௯)

வேறு.

ஒருநாளு மொழுகாத வொழுக்கமருந் தவென்னே யொழுகப் புக்காய்
முருநாறு மலர்ப்பொய்கைப் புனலாடிச் சந்திசெப முறையி னாற்றிப்
பெருகார்வத் தொடுங்கடவுட் பூசைபுரி காலத்துப் பிழைபய சாலத்
தருகாமப் பொருள்விழைதற் கேதுவுமக் கென்னென்னச் சாற்றி னாள்

(இ - ள்) அரியதவத்தையுடைய முனிவரே! ஒருகாலத்தும் நடவாத நடக்கையை நடக்கப்புகுந்தீர். அது யாது காரணம்? வாசம்பொருந்திய மலரையுடைய தடாகத்திலே நீராடிச் சந்தியாவந்தன முதலியவற்றை வழக்கப்படி செய்து, மிக்க ஆசையோடுஞ் சிவபூசையைச் செய்யுங்காலத்திலே மிகக்குற்றத்தையே கொடுக்கத்தக்க காமப்பொருளை விரும்புதற்கு உமக்குக் காரணம்யாது? என்று கூறினள். எ - று. ()

பட்டிமையிற் கவுதமனார் வடிவெடுத்துப் படர்ந்தபெரும் பாவி செய்கை
கட்டழகி யறியாது தன்கணவ னெனவிதனைக் கரைந்த வெல்லைச்
சட்டமக வான்மொழிவான் றையலாய் நீராடச் சார்ந்தே னங்கு
வட்டமுலை யொருமாது துகிலின்றி நீராடும் வனப்புக் கண்டேன்.

(இ - ள்.) வஞ்சகமாகக் கவுதமமுனிவர் வடிவேற்றுவந்தமகாபாவியாகிய இந்திரன் செயலைப் பேரழகுடைய அகலிகை யறியாதவளாகித் தன் கணவரென்று இவ்வாறு சொல்லியகாலத்தில், விரைந்து இந்திரன் சொல்லுவான். பெண்ணே! நீராடச்சென்ற நான் அங்கே வட்டமாகிய முலைகளையுடைய ஓர்மங்கை சேலையின்றி நீரின்மூழ்கும் அழகைக்கண்டேன். எ - று. (கக)

உள்ளமழிந் தெழுந்தபெருங் காமத்தா லுஞற்றலுறுங் கருமந் தன்னி
லெள்ளளவு மனஞ்செல்ல வில்லையினி யுயிர்வாழ்வு மெய்தா தாகுங்
கள்ளொழுகு மலர்க்கோதாய் கலவிதரல் வேண்டுமது கடிந்தா யாகிற்
பொள்ளெனநின் னுயிர்மாழ்கச் சபிப்பனென் றுன்கேட்ட பூவை யன்னாள்.

(இ - ள்.) மனமழிந்து தோன்றிய பெருங்காமத்தினால், செய்தக்க கருமத்தில், சிறிதும் மனஞ்செல்லவில்லை. இனி உயிர்பிழைத்தலும் அடையாததாகும். தேன்சிந்தும் மலர்களையணிந்த கூந்தலையுடையாளே! புணர்ச்சிகொடுக்க வேண்டும். அதனை விலக்குவாயாகில் விரைவாக உன்னுயிரிறக்கச் சபிப்பேனென்றான். அதனைக் கேட்ட திருமகள்போன்ற அகலிகை. எ - று. (கஉ)

கைப்பிடித்துக் கனல்வலஞ்செய் காதன்மிகுங் கணவர்மனங் களிக்குமாற்க
மெப்படியோ வப்படியே யிசைந்திடுத லேழையர்க்கா மியல்பையெண்ணி
யப்படியே யாகவென விசைந்தமளி தனையடுத்தா ளமரர் கோமான் [ன்.
மைப்படிநின் விழிக்கடையா லுய்ந்தேனென் றுடனுவந்து மருங்கு சார்ந்தா

(இ - ள்.) கையைப்பற்றி அக்கினிவலஞ்செய்த ஆசைமிக்க காதலருடைய மனமானது களிப்படையும் வகை யெப்படியோ அப்படியே யிணங்கியிருத்தல் மாதர்களுக் கியல்பாதலைக்கருதி, அவ்வாறே யாகுகவென்று இணங்கி, சயனத்தைச் சமீபித்தனள். தேவராசனாகிய இந்திரன் மைப்படிந்துள்ள உன் கடைக்கண்ணாலே உயிர்பிழைத்தேனென்று சந்தோஷித்து உடனே அவள்பக்கலிற் சேர்ந்தனன். எ - று.

வேறு.

செம்பொன் மணிகட் டிலினிருந்து சிறுபுன் முறுவல் முகத்தரும்பப்
பம்பு மணிமே கலைததிர்ப்பப் பவளக் கனிவா யிதழ்துடிப்ப
வம்பு கிழியத் திதலைமுலை வளர்ந்து விம்ம விடைநுடங்கக்
கொம்பின் மருங்கு நின்றாளைக் குடங்கை பற்றி யிருத்தினான்.

(இ - ள்.) செம்பொன்னாலாகிய கட்டிலில் (இந்திரன்) இனிதாகவிருந்து, சிறிய புன்னகையானது முகத்திலரும்ப, பூரித்த இரத்தினங்களாலாகிய மேகலாபரணமானது ஒலிக்கவும், செம்பவளம்போன்ற வாயிதழ்கள் துடிக்கவும், கச்சுகிழிபடவும், தேமல்படர்ந்த முலைகள் பூரித்து இறுமாப்படையவும், இடைதுவளவும், பூங்கொம்புபோலப் பக்கலினின்ற அகலிகையை உள்ளங்கையைப்பற்றி (சயனத்தில்) இருக்கச்செய்தனன். எ - று.

மேகலை - இஃதோரணி; முன்விளக்கப்பட்டது. வம்பு - முலைக்கச்சு. இஃதிக்காலத்து இரவிக்கையென வழங்கும். திதலை - தேமல். பவளக்கனிவாயிதழென்றதை பவளவாயென்றுங் கனியிதழென்றுங்கூட்டிப் பொருள்கொளினுமையும். கனிவாய் பவளவிதழெனினும், பவளக்கனிபோன்ற வாயினிதழெனினுமொக்கும். (௧௪)

அங்கைத் தலத்தான் முலைவருடி யாடை நெகிழ்த்துப் புறம்போக்கிப்
பொங்கு நிதம்பத் தடம்வருடிப் புகலுங் கரலீ லையும்புரிந்து
தொங்க லொடும்வார் குழல்சோரச் சுடர்வா ணுதலு நனிநீவித்
திங்கண் முகத்தின் முத்தாடித் திகழ்தா டனமும் பலசெய்தான்.

(இ - ள்.) அழகிய கைத்தலத்தினாலே முலையைப்பிடித்து, அவள் கலையை யவிழ்த்துப் புறத்தேவீழ்த்தி, பொங்கிய கடிதடத்தைவருடி, (காமநூலிற்)கூறிய கரிகரலீலையுஞ்செய்ய, மலர்மாலையுடன் நெடிய அளகபாரஞ் சோரும்படி, ஒளிவிளங்கும் ஒள்ளிய நெற்றியையும் நன்றாகத்தடவி, (பூரண) சந்திரனைபோன்ற முகத்தில் முத்தமிட்டு விளங்குகின்ற பலதாடனங்களையுஞ் செய்தனன். எ - று.

நிதம்பம் - பெண்குறி. கரலீலை-கையாற் செய்வதோர்லீலை. இது கரிகரமெனப்படும். யானைத்துதிக்கைபோலும் விரலை மடக்கிச்செய்தலின். தாடனம்பல என்றதால், சங்கோசம்-பக்கத்தம்-பிரசுரிதகம் - மூஷ்டி - கீலம் - கத்திரிகை - சந்தங்கிசம் - வித்தையென்னு மெட்டையுங்கொள்க. (௧௫)

கோலத் துடையாற் றுடைநெரிக்கிக் கூன்கை யெந்தக முறச்சாய்த்துச்
சாலக் கனிவா யிதழ்பருகித் தந்தக் குறியு மாங்குறுத்தி
நீலத் தடங்கண் முதலமுத நிலையிடங்கள் பலசுவைத்துச்
சீலக் குறிமூ டிகமாதி பலவுந் திகழச் செய்திட்டான்.

(இ - ள்.) அழகிய துடையினாலே துடையை நெருக்கி, வளைந்தகையைப் பிடரியிற் பொருந்தச்சாய்த்து; கொவ்வைக்கனிபோன்ற வாயிதழை மிகுதியாகச் சுவைத்து, அதிலே தந்தக்குறியையும் அமர்த்தி, நீல நிறம்பொருந்திய விசாலமான கண்முதலிய அமுதம் நிற்குந்தானங்கள் பலவற்றையுஞ் சுவைத்து, நல்லமூடிக முதலிய பலகுறிகளையும் நிறைத்துவிட்டனன். எ - று.

தந்தக்குறி - பல்லாற்செய்வதோர்குறி. மூஷிகமாதி யென்றதால் மூஷிகம்- அநுச்சூநகம் - பிரவாளமணி - *பிந்து - மணிபிந்துமாலை - கோலசாவிதமென்னு மா

றங்கொளக. அவை முறையே உதட்டிற் சிவப்புறப்பதித்தல் - கபோலத்தும் அதரத்தும் வடுவின்றிப்பதித்தல் - கபோலத்திற் பல்லு மிதழும் படாது பதித்தல் - அதரத்திற் பல்லைக்கப் பதித்தல் - கைம்மூலம் நெற்றி மார்பு துடைகளி லழுந்தப்பதித்தல் - தனங்களி லொழுங்காகப்பதித்தல் என்பர் காமநூலுடையார். அமுதநிலவு மிடங்கள் - பெருவிரல் புறந்தாள் பரடு முழந்தாள் குய்யம் நாபி முதலியனவாம். அவ்வவ்விடங்கட்குரிய அகத்தொழில் புறத்தொழின் முதலியவற்றை இன்பநூலுட் கண்டு தெளிக. (௧௬)

கொங்கை நெருங்க விருகரத்தாற் குவவு மணித்தோ ளுறவிறுக்கிச்
சங்க நெரியச் சிலம்பொலிப்பத் தடங்கண் சிவப்ப விதழ்விளர்ப்பத்
திங்க ளுதலின் வியர்வரும்பத் திகழ்புட் குரல்கண் மிடற்றொலிப்ப
மங்கை யவளுங் கற்பகஞ்சூழ் வல்லிக் கொடிபோன் முயங்கினாள்.

(இ - ள்.) முலைகளழுந்தும்படி இருகரங்களாற் குவிவாகிய அழகிய தோள்கள் பொருந்தவிறுக்கிக்கொண்டு, வளையல்கள் நெரியவும், பாதச்சிலம்புகளொலிக்கவும், பரந்தவிழிகள் சிவக்கவும், அதரம் வெளுக்கவும், சந்திரன்போன்ற நெற்றியில் (குறு)வியர் வரும்பவும், விளங்குகின்ற (எணவகைப்) புட்குரல்கள் கண்டத்திலொலிசெய்யவும், அவ்வகலிகையுங் கற்பகத்தருவைச்சூழ்ந்த காமவல்லிக் கொடிபோலக் கலந்தனள். எ - று.

தடங்கண் சிவப்பவிதழ் விளர்ப்பவென்றது, ஐயங்கொண்டான் பாணி "வாயிற் சிவப்பை விழிவாங்க மலர்க்கண் வெளுப்பை வாய்வாங்கத் - தோயுங் குமிவிடியளவுந் தொங்குங் கபாடந் திறமினோ" என்றபடி, மங்கையர்க்குக் காமவின்பம் விளையுங்கால் கண்சிவத்தலும் வாய்வெளுத்தலுங்குறியாமெனக.

புட்குரல் எண்வகை—அவை மயில் - புறா - அன்னம - காடை - வண்டு - குயில் - கோழி - செம்போத்து என்பன. இவ்வொலி புணர்ச்சியில் இன்பம் விளைவுழி அம்மங்கையின் கண்டத்திலிக்குமென்பர்.

கற்பகஞ்சூழ் வல்லிக்கொடியென்றது, கற்பகவிருக்ஷத்திற் படர்வது ஓர்கொடி காமவல்லியென்றிருத்தலின், அகலிகை கொடியாகவும் இந்திரன் கற்பகமாகவும் உவமித்தனர். இதனை, "கற்பக மருங்கிற் பூத்த காமருவல்லி" யென்னும் பரஞ்சோதி முனிவர் வாக்கானுணர்க. (௧௭)

கந்து நிலையே பன்னகமே காத லரும்புங் குக்குடமே
பிந்தும் வெருகே யிவையாதி பிறங்கு கரண முறவியற்றிச்
சிந்தை கரைய வுடல்கரையச் செறியு முயிர்கள் கலந்தொன்றாய்
முந்தை யறியாப் பெரும்போக முழுகிக் கருத்து முற்றினான்.

(இ - ள்.) (ஐவகைக் கரணங்களுடன்) கந்துநிலையும், சர்ப்பமும், ஆசைமிகுங் கோழியும், பிற்படுகின்ற பூனையும் இவைமுதலியவற்றின் விளங்குகின்ற கரணங்களும் பொருந்தச்செய்து, மனமுருகவும் உடலுருகவும் நெருங்கிய இரண்டுயிர்களு மொன்றாய்க்கலந்து முன்னே கண்டறியாத பெருஞ்சுகத்திலே யமிழ்ந்து மனக்கருத்தை முடித்தனன் (இந்திரன்) எ - று.

சரணங்கள் ஐவகையின : அவை உத்தானிதம் திரியக்கு ஸ்திதம் ஆசிதகம் ஆனமிதம் எனப்படும். அவற்றுள், உத்தானிதம் - மல்லாத்தல், திரியக்கு - குறுக்கு அல்லது ஒருக்கணித்தல், ஸ்திதம் - உட்கார்தல், ஆசிதகம்-நிற்றல், ஆனமிதம்-குனித

லென்பர். அன்றியும, குதிரை பாம்பு கோழி பூனை முதலியவற்றின் பலபேதப்பட்ட கரணங்களைப் பசுகரணமென்பர்.

பிந்தும் வெருகென்றது புணர்ச்சிகாலத்திற் பின்னேநிற்கும் ஆண் பூனை யென்றுவது, பெண்பூனையின் குறியிலோர் மறுவிருந்து அதனைப் புணர்ச்சிகாலத்து வருந்தச்செய்தலின் புணர்ச்சிக்கு அத்துயராற்றாது தாமதிக்கும் பூனையென்று வது கொள்க. மேற்போந்த ஐந்து செய்யுட்களின் கருத்தை விளக்க அசங்கிசமாதலின் குறிப்பானுணர்த்தினம். இவற்றின் விரியெல்லாம் காமநூற்கடலுட் காண்க. (௧௮)

கடலிற் பிறவாச் சுவையமிழ்தே கரும்பிற் பிறவாக் கொழும்பாகே
மடன்மென் மலரிற் பிறவாத வாசங் கமழுஞ் செழுந்தேனே
யுடல மிரண்டே யலதெனக்கு முனக்கு முயிரொன் றேயன்றே [தான்.
யடர்மெய்த் தவத்தா லுனைப்பெற்றேற் காவ தினியென் னெனப்புகழ்ந்

(இ-ள்.) பாற்கடலிற் பிறவாத சுவையையுடைய அமிர்தமே! கருப்பிர சத்திற் பிறவாத செழியகற்கண்டே! இதழ்களையுடைய மெல்லியமலரிற் பிறவாத மணம்வீசுஞ் செழியதேனே! எனக்கும் உனக்கும் உடலிரண்டேயல்லாமல் உயி ரொன்றேயல்லவா? நெருங்கிய உண்மைத்தவத்தினாலே உன்னையடைந்த வெனக்கு இனியாகவேண்டுவது யாதிருக்கின்றது? (ஒன்றுமின்று) என்று புகழ்ந்தனன். (இந் திரன்.) எ-று. (௧௯)

நன்னர் முறுவல் வறிதரும்ப நயனஞ் சிறிதே முகிழ்ப்ப
மன்னு மமளி மிசையின்ப வசமாய்க் கிடந்த மடமாது
மின்னி னுடங்கி யிடைதளர மெல்ல வெழுந்து துகிலுடுத்திட்
டன்ன மலர்நீத் தெனக்கட்டி லகன்றங் கிதனைத் துணிந்துரைத்தாள்.

(இ-ள்.) நல்ல புன்னகையானது மிக்கரும்பவும், விழிகள் சிறிது கூம்ப வும், பொருந்திய படுக்கையின்மேலே இன்பமயமாகிக்கிடந்த இளம்பருவமுடைய அகலிகை, மின்னல்போலும் இடையானது நுசிந்துதளர மிருதுவாகவெழுந்து சேலை யையணிந்துகொண்டு அன்னமானது தாமரைத்தவிசினின்று நீங்கியதுபோலக்கட்டிலி னின்று மிறங்கி இதனைத் தீரத்தோடு சொல்லினள். எ-று.

புன்னகையரும்பலும், கண்கள் சிறுத்தலும், தன்னைமறத்தலும் புணர்ச்சி நிகழ்வழியுளகுறிகளாமாதலின் "நன்னர்முறுவல் வறிதரும்ப நயனஞ்சிறிதே முகி ழ்ப்ப, மன்னுமமளி மிசையின்ப வசமாய்க்கிடந்தமடமாது" என்றார். (௨௦)

வடிவே முனிவன் போன்றதிவன் வடிவிற் கமழு மியன்மணமுங்
கடியா வின்பக் கலைத்தொழிலுங் கருதின் வேறே யிவன்கள்ள
முடிவா சவனே யெனத்துணிந்து முனிபோ லடுத்தோய் நீயாரே
கொடிவாய் திறவா விடிற்சபிப்பே னென்றாள் புருவ நுதலேற.

(இ-ள்.) உருவமோ கவுதம முனிவனைப்போன்றுள்ளது. இவன்தேகத் தில் வீசும் இயற்கைமணமும், நீக்கப்படாத காமநூற்றொழில்களும் எண்ணுகையில் இவன் வேறேயாவன். (ஆதலின்) வஞ்சகமுடைய முடியணிந்த இந்திரனேயென்று தீர்மானித்து, (என்கணவராகிய) கவுதமமுனிவரைப்போல வந்தவனே! நீ யாவனோ? ஒருவிநாடியில் வாய்திறந்து (உண்மை) உரையாவிட்டாற் சபிப்பேனென்று, புருவங் களை நெற்றியிலேறும்படி (வெகுண்டு)கூறினள். எ-று.

இன்பக்கலைத் தொழில்என்றது புறத்தொழில் பற்குறி நகக்குறி சும்பளம் தாடனமுதலியனவற்றை. (௨௧)

மாது வினவிக் கேட்டலினுன் மற்றும் பெறலா மின்பமெனத்
தீது விளைவ தறியாதே திகழ்தன் னுருவ மெதிர்தோற்றிப்
போது செருகு நறுங்கூந்தற் புணர்பூண் முலையா யான்றுறக்க
மீது பொலம்பூந் தவிசிருக்கும் வேந்த னெனவின் னதும்புகல்வான்.

(இ - ள்.) அகலிகையானவள் (இவ்வாறு) வினவிக்கேட்டபடியால், இனனும (இவளிடத்திற்) காமசுகத்தையடையலாமென்று கருதி, (தனக்கு)த் துன்பம் வருதலை யுணராமல் விளங்குந் தன் வடிவத்தை யெதிரேகாட்டி, மலர்களையணிந்த நல்ல கூந் தலையும், ஆபரணமணிந்த முலையையுமுடைய அகலிகையே! நான் தேவலோகத்திலே அழகிய (கற்பக) மலர்ப்பீடத்திலிருக்கும் இந்திரனென்று (இன்னும்) இவற்றையுஞ் சொல்கின்றான். எ - று. (௨௨)

அன்னப் பெடையே நினதெழில்கேட் டயிரா ணியைநற் பொன்னுலகுந்
துன்னுங் கலைமா தினைச்செல்வச் சுடர்ப்பூண் மாதை யிருமலரு
மன்னும வெறுத்து நினைநதாங்க மதியாநின்ற மற்றியானு
நன்னர் மனத்தா மரையிருத்தி நயந்தாட் செய்ய நினையடுத்தேன்.

(இ - ள்.) அன்னப்பேடுபோல்பவளே! (நானும் பிரம விஷ்ணுகளும்) உன் னழகைக் கேள்விப்பட்டு இந்திராணியையும், நல்ல பொன்னுலகத்தையும், அழகு மிக்க கலைமகளையும் ஒளிதங்கிய ஆபரணமணிந்த திருமகளையும், (அவர்கள் பொருந் திய) இருமலர்களையும் மிகவும்வெறுத்து, உன்னைப் பெறக் கருதியிருந்தோம். யானும் நல்ல இதயதாமரையி லிருக்கச்செய்து விரும்பி யாட்செய்யும்படி உன்னை யடுத் தேன். எ - று. (௨௩)

இன்று பொருத மதவீர னின்னும பகழி விடுந்தோறும்
பொன்றுஞ் சியதண் களபமுலைப் பூவாய் நினது விழிக்கருணை
மன்ற வழங்கி யெனைத்தாங்கு மனமு முயிரு மொன்றுன
பின்றை வேறு நினைவதெலாம் பிழையே யன்றோ வெனவிரந்தான.

(இ - ள்.) இப்பொழுது போர்செய்த வீரனுகிய மன்மதன் இன்னுந் தன் (மலர்ப்)பாணங்களைச் செலுத்துந்தோறும், பொன்னுலாகிய ஆபரணமணிந்த களபச் சாந்து பூசிய அகலிகையே! உன்னுடைய கிருபாநோக்கத்தை மிகுதியாகக் கொடுத்து என்னைக்காக்கு மனமும் உயிரும் ஒன்றுனபிறகு வேறுவகையாகக் கருதுவனவெல் லாங் குற்றமேயல்லவோவென்று யாசித்தான். எ - று. (௨௪)

பதியி னடுத்த கொடும்பாவி பகரக் கேட்ட மாதழன்று
மதியிற் களங்க மெனவென்று மாறுக் களங்க மென்குலத்துப்
பொதிவித் தெனது கற்பினையும் பொதிர்த்தாய் முனிவன் றிருவுள்ளங்
கொதிவித் தெனையுங் கெடுத்தாய்நீ கோவே யென்னு மமையத்தில்.

(இ - ள்.) தன் கணவனைப்போலவந்த கொடும்பாவியாகிய இந்திரன் (இவ் வாறு) சொல்லக்கேட்ட அகலிகை கோபித்து, சந்திரனிடத்திலுள்ள களங்கத்தைப் போல எக்காலத்து மகலாத களங்கத்தை என்குலத்திற்குச் சேரச்செய்து, என்கற்பு

நிலைமையுங் கெடுத்தாய்! முனிவருடைய திருவுள்ளத்தைக் கோபமூட்டி என்னையுங் கெடுத்தாய். நீ தேவராசனோ? என்றுகூறுஞ் சமயத்திலே. எ - று.

நீகோவே என்றதில் ஏகாரம் வினாப்பொருள். இவ்விழுக்கிலையுடையோன் அரசுக்குத்தக்கவனல்லனென்னுங் குறிப்பாலுண்டாய வினா. (உரு)

வேறு.

புலரியென மனையகல் கவுதமனும் பொழிமது மலர்நறும் புனலாடிக்
குலவிய செபமுத லியவாற்றிக் கோதறு விடியலின் மீண்டெய்தி
நிலவிய வாய்தலி னிடைநின்று நேரிழை யவள்புனல் கொணர்கென்று
னிலவித ழகலிகை புனலேந்தி யீந்தனள் பண்டுறு மியல்பின்றி.

(இ - ள்.) வைகறைப்பொழுதில் ஆச்சிரமத்தினின்றகன்ற கவுதமுனிவரும், தேன்சொரியும் மலர்கள்பொருந்திய நல்லதீர்த்தத்தில் மூழ்கி, மிக்கஜபமுதலியவற்றைச்செய்து, குற்றமற்ற விடியற்காலத்தில் மீண்டுவந்து, விளங்குகின்ற கடைவாயிலில் நின்று, பெண்ணே! (கால்கழுவ) நீர்கொண்டுவருக வென்றனர். இலவங்கனியொத்த அதரத்தையுடைய அகலிகை, பழமையாகவுள்ள இயற்கையின்றி நீரைக் கொண்டுவந்து கொடுத்தனள். எ - று.

புலரியென்றது விடியற்காலத்திற்கோர் பரியாயநாமம். பண்டுறுமியல்பாவது நீராடி ஆச்சிரமத்தைச் சுத்திசெய்து முனிவர் வருகையை யெதிர்நோக்கிப் பீடமிடுதல் முதலியன. (உசு)

கண்டது முனிவரன் மடமானே கலைநிறை முழுமதி முகம்வேறு
கொண்டதெ ளுதன மிடவில்லை கொம்மென வறல்கொடு வரவில்லை
மண்டிசை வசனமுந் தரவில்லை மற்றுநின் னுடலமுஞ் சுசியில்லை
பண்டைய ளலையுள துரையென்றான் பனிமொழி மடவா லிதுசெய்தாள்.

(இ - ள்.) முனிவர் தலைவராகிய கவுதமமுனிவர் அதனைப்பார்த்ததும், இளமான் சாயலையுடையாளே! பதினாறு கலைகளுடன் நிறைந்தபூரண சந்திரன்போன்ற முகம் வேறுபட்டது யாதுகாரணம்? பீடம்போடவில்லை. விரைந்து (கால்கழுவுதற்கு) சலங்கொண்டு வரவில்லை. மிக்க இசையையுடைய வாய்மொழியுங் கொடுக்கவில்லை. அன்றியும் உன்தேகமுஞ் சுசியாகவில்லை. நீமுன் (இருந்தவகை) இருந்தவளல்லை. உள்ளதைச் சொல்கவென்றனர் குளிர்ந்த சொல்லையுடைய அகலிகை இதனைச் செய்தனள். எ - று.

கால்கழுவு நீரைப் பாதப்பிரக்ஷாளன ஜலமென்பர். (உஎ)

உள்ளமொ டுடலமு நடுநடுங்க வுயிர்த்துணை நாயகன் கழறுழ்ந்து
வெள்ளுறு நாணினன் முகங்கோட்டி மென்மொழி குழறிட நிலங்கிளையா
வள்ளனின் வடிவுகொண் டிமையவர்கோன் வந்தென தணிநல மருவுண்டா
னெள்ளள வடியன்முன் னறிகிலேனெனவுறுசெயன்முழுதுரைசெய்தாள்.

(இ - ள்.) மனமுந் தேகமும் நடுநடுங்கவும், உயிர்த்துணைவராகிய கவுதமமுனிவர் பாதங்களைப்பணிந்து, வெள்குறு நாணமுடையவளாய் முகத்தைவளைத்துக் கொண்டு மெல்லியசொற்கள் குளறும்படி பூமியைக்கிளைத்துக்கொண்டு, வள்ளலே! தேவராசனாகிய இந்திரன் (தேவரீருடைய) உருவத்துடன் வந்து என் அழகிய சுகத்

தைப்பொருந்தினேன். (இதனை) அடியேன் என்னளவும் அறியேனென்று பொருந்திய செய்கைகளையெல்லாம் (மறையாது) கூறினள். எ - று.

வெள்ளுறு நாணம்—இழிவாலடைந்த நாணம். நிலங்கிளைத்தல் - மாதர் நாணுற்றவழி தமது காற்பெருவிரலாற் பூமியைத் தோண்டுதல். இளையா - செய்யா வென்னும் வாய்பாட்டிறந்தகாலப் பெயரெச்சம். (௨அ)

ருகிய மனமொடு மனைநல்லா ளுரைசெயு முன்முனி கதமுள
விருபுரு வமுநனி நுதலேற விணர்படு மெரியென விழிசேப்பக்
கருவியு முடலமு மெனவென் றுங் கலவிய நமதுள மறியாயா
வொருவுத லறவொரு வனினின்ப மேவினை சிலையுரு வாகென்றான்.

(இ - ள்.) மனைவியாகிய அகலிகை கரைந்தமனத்துடன் (இவ்வாறு) சொல்வதற்கு முன்னரே, கவுதமமுனிவர் கோபமதிகரிக்க, இருபுருவங்களும் நெற்றியின் மேலேறவும், கொழுந்துவிடும் அக்கினிபோலக் கண்கள் செவக்கவும், கரணங்களுந் தேகமும்போலக் கலந்த எம்முள்ளத்தை நீ யெப்பொழுதும் அறிந்திலையோ? அச்சப்படுதலின்றி யொருவனிடத்தில் இன்பமநுபவித்தனை. (ஆதலின்) கல்லுருவாகுக வென்று சபித்தனர். எ - று.

கதம் - கோபம். புருவம் நெற்றியிலேறுதலும், கண்கள் சிவத்தலுங் கோபக்குறி. கருவி - அந்தக்கரண புறக்கரணங்கள். (௨௯)

வனம்வளர் தழலென விளைசாபம் வருதலு மகலிகை விழிமல்கு [றே
புனலொடு கணவனை யெதிர்நோக்கிப் புணர்பிழை யொருவுதல் செயவன்
பினமொரு வருமுரை செயுமுன்னம் பெருமநின் செவியுற வறிவித்தே[ன்.
னுனதருள் கொடுபிழை யடுசாபமொழிவகையுரையெனமுனிசொல்வா

(இ - ள்.) காட்டில் வளர்கின்ற அக்கினியைப்போல, முனிவரிட்ட சாபமானது வருதலும், அகலிகையானவள் கண்களில்மிக்க நீருடன் தன் கணவராகிய அம்முனிவரை நேரே பார்த்து, எம்பெருமானே! செய்த குற்றத்தை மன்னித்தற் பொருட்டன்றோ வேறொருவரும் (இதைச்) சொல்வதன் முன்னரே தேவரீர் செவியிற்பொருந்த வுரைத்தேன்? தேவரீர் திருவருளால் என்குற்றமுஞ் சாபமுமொழியும் வகையுஞ் சொல்லியருளவேண்டுமென்றிரப்ப, கவுதமமுனிவர் சொல்கின்றார். எ-று.

வேறு.

இக்கு வாகுவின் குலத்திடை யிராமனென் றணங்கே
யக்க ராசலங் காத்தவ னவதரித் திடுமத்
தக்க காவலன் றாள்படும் பொழுதுவெஞ் சாபத்
துக்க நீங்கிமுன் போலெனைத் தோய்வையென் றொழித்தான்.

(இ - ள்.) பெண்ணே! இக்ஷுவாகு வமிசத்தில் இராமனென்னும் பெயருற்ற, அவ்விஷ்ணுமூர்த்தி யவதரிப்பான். அந்தத் தகுதியுடைய அரசன் பாதம் படுகையில், வெவ்விய சாபத்துன்பமொழிந்து முன்போல வென்னைக்கலப்பை யென்று கூறிவிடுத்தனர் கவுதமமுனிவர். எ - று.

கராசலம்=கரம்+அசலம் - கையையுடைய மலை; யானை.

கராசலங்காத்தது—பூர்வம் திரிகூடபர்வதச்சாரலில் ஓர் யானைவேந்து அநேகம பிடியானைகளுடன் ஒர் மலர்ப்பொய்கையில் நீர்விளையாடல் செய்கையில் ஓர்

முதலையதன்காலைப்பற்றியீர்க்க, யானை தன்னாற்கூடியவளவு முயற்சிசெய்தும் தப்பித்துக்கொள்ள முடியாமல், இறுதியில் விஷ்ணுவை * ஆதிமூலமே எனத்தியானிக்க, அவர் கருடவாகன மிவர்ந்துசென்று சக்கரத்தால் முதலையைச் சங்கரித்து யானையை உயிர்காத்தனரென்பது சரிதம். [இவ்யானையு முதலையுஞ் சாபவுருவங்கள்.] இதனை,

பாகவதபுராணம் - கஜேந்திர அத்தியாயம்.

"வேதநூ லொருங்கு ணர்ந்து விரியுமெய் யறிஞ ருள்ளப்
போதுசேர் சோதி பொன்னிற் பொலியொளிபோல வெங்கு
நீதுறு தருளின் யார்க்குந் தெரிவுறு துறைந்து நின்ற
ஆதிகா ரணன்வந் தின்னே யளிக்கவென் றழைத்ததன்றே.

கூப்பிடு குரல்கேட் டோடிக் கொழுமணிச் சுடிகை நெற்றிப்
பாப்பணை யகற்றி வெய்ய படர்சிறைக் கலுழ னூர்ந்து
தீப்பொழிந் திலங்கு கூர்வாய்த் திகிரிகைத் தாங்கி யாவுங்
காப்பவன் பிறைவெண் கோட்டுக் களிற்றுமுன் னெய்துற் றானால்"-எனவும்,

"எறிசுடர் விரிக்குநேமி யெறிந்தன னெறிதலோடும்
பிறைபுரை யெயிற்றுப் பேழ்வாய் பிளந்துவெவ் விடங்கர் துஞ்சி
அறைதரு சாபந் தன்னா லடைந்தவவ் வுருவு நீத்து
விறலுடை யூகூ வென்னும் விஞ்சைய னாயிற் றன்றே."—எனவும்,

"விழுமிய விசைநூ றேர்ந்த விஞ்சைய னாய வன்னோன்
பழமறை முதலி பாதம் பழிச்சினன் பதியிற் போயான்
அழிவறு தவத்தின் மிக்க வகத்தியன் சாபந்தீர்ந்து
மழைமதக் களிறு மாயன் வரம்பில்வீ டுற்ற தம்மா."—எனவும் வருவனவற்றானுணர்க. (௬௧)

அங்கு வன்சிலை யாயின ளகலிகை யந்த
நங்கை தன்செயல் கேட்டன ரிருந்துநா னிலத்தி
லங்கி முன்கரம் பற்றுமா டவர்தமைப் பிழைக்கு
மங்கை யர்க்குநன் றுரைத்துமென் றருகும்வண் பயனே.

---

* சிலர் ஆதிமூலமே யென்ற யானையை அநுக்கிரகித்தவன் சிவனா? விஷ்ணுவா? விஷ்ணுவேயாதலின் அவனே ஆதிமூலப் பொருளென்று ஆசங்கைசெய்து அவைவத்திற் கிதிலேற்றங் கற்பிக்கின்றனர். உள்ளபடியே இக்கஜேந்திரன் விஷ்ணு பக்தன். இவன் பூர்வ ஜன்மத்தில் இந்திரத்துய்ம்மனென்னும் பாண்டியன். இவன் பொதியமலைச் சாரலில் ஓர்கால் விஷ்ணுவைத் தியானஞ்செய்து கொண்டிருக்கையில் அகஸ்தியபகவான் ஆங்கெழுந்தருள, இந்திரத்துய்ம்மன் அம்முனிபுங்கவனைக் கண்டெழுந்து மரியாதை செய்யாமையின், அகத்தியமுனிவர் சினந்துசபிக்க யானைவடிவேற்று அவ்யானையா யிருக்கையிலே ஆதிமூலமென்று விளித்தானாகலின் அவன் வழிபடு கடவுளான மாயோனாற் காக்கப்பட்டனனென்பது சமாதானமென்றுணர்க. இதனையும் ௸ புராணம் - ௸ அத்தியாயம்.

"இமிழிருள் சுவற்றும் வேலா னெழுந்தில னிருந்தா னென்னாத்
தமிழ்விளை தண்ணஞ் சாரற் றடவரை முனிசு பிப்பக்
கமழ்கடாக் கலுழி தூங்குங் கருங்கவுள் வேழ மாகி
உமிழ்கனற் றிகிரி மாய னுலைவில்வீ டுற்றா னன்றே."—என்பதனானுணர்க.

(இ - ள்.) அப்பொழுது அகலிகை வலிய சிலைவடிவாயினள். அந்த அகலிகையின் விர்த்தாந்தத்தைக் கேட்டிருந்தும், பூமியிலுள்ளே அக்கினி சாட்சியாகக் கையைப்பிடித்த கணவர்களைப் பிழைசெய்யும் மாதர்களுக்கு நன்மைகளை யெடுத்துக் கூறியும் வண்மைதங்கிய அதன்பயன் யாதாகும்? எ - று.

நால் நிலம்—குறிஞ்சி - முல்லை - மருதம் - நெய்தலென்பன. (௬௨)

அடம்பு மேய்ந்தவர்க் கன்பனா மருந்தவன் மனையை
யிடும்பை மூழ்குமா சபித்தமை யில்லிருந் தறிந்த
கடம்பெய் வாரணன் செய்வினை கருத்தினை யாப்பக்
குடம்பை யாப்புறு முலண்டெனப் புகலிடங் காணான்.

(இ - ள்.) அடப்பமலரை யணிந்த சிவபெருமானுக்கு அன்பராகிய அருந்தவஞ்செய்த கவுதமமுனிவர் தம் மனைவியாகிய அகலிகையை (இவ்விதமாக)த் துன்பத்தில் மூழ்கும்படி சபித்ததை வீட்டினுள்ளேயிருந்து தெரிந்த மதநீரைச் சொரியும் (ஐராவதமென்னும் வெள்ளை) யானையையுடைய இந்திரன் தான்செய்தகுற்றம் மனதைப்பந்திக்க, கூட்டைக்கட்டும் உலண்டுபோலப் புகலிடம் (எங்குங்) காணாதவனாய். எ - று.

உலண்டு - கோற்புழு அல்லது சிலந்தியென்க. (௬௩)

கடலின் மூழ்கினுங் குன்றிடை யொளிப்பினுங் காம
முடல்வி ராயுயிர் சுடுவதே போலும்வன் சினமு
மடலை யாக்குமே யெனவழி கின்றவ னாங்கு
முடலை யாக்கையின் பூஞையாய் வெளிக்கொள முயன்றான்.

(இ - ள்.) சமுத்திரத்திலே முழுகினாலும், மலையிலொளித்துக்கொண்டாலுங் காமமானது உடலிற்கலந்து உயிரைச் சுடுவதையேபோல, (கவுதமமுனிவருடைய) வலிய சாபமானது சாம்பர் செய்யுமேயென்று நெஞ்சழிகின்றவனாகி, அப்பொழுது முருட்டுத் தேகத்தையுடைய பூனையாகி வெளியேசெல்ல யத்தனித்தான். எ - று.

பூஞை - பூனை.

கடலின் மூழ்கினுங் குன்றிடை யொளியினுங் காமஞ்சுடுமென்றதை,

நாலடியார் - பிறர்மனை நயவாமை.

“ஊரு ளெழுந்த வுருகெழு செந்தீக்கு
நீருட் குளித்து முயலாகு—நீருட்
குளிப்பினுங் காமஞ் சுடுமேகுன் றேறி
யொளிப்பினுங் காமஞ் சுடும்”—என்பதனானுணர்க. (௬௪)

ஆற்றன் மாதவ னலமரும் விலாளத்தைப் பார்த்தித்
தோற்ற மானவ னிந்திர னெனத்துணிந் தியார்நீ
சாற்று போகலை யென்றலுந் தன்னுருக் காட்டி
யேற்ற மாகிய வுரமெலா மிழந்துநின் றனனால்.

(இ - ள்.) வலிதங்கிய பெருந்தவமுடைய கவுதமமுனிவர் வருந்துகின்ற பூனையைப்பார்த்து, இவ்வடிவாக வருபவன் இந்திரனென்று தீர்மானித்து, நீ யாவன்? சொல்! போகாதே! எனக்கூறவும், (இந்திரன்) தன் வடிவத்தைக் காண்பித்து, உயர்வாகிய வலிமைமுற்றும் போக்கி [எளியனாய் அடங்கி] நின்றான். எ - று. (௬௫)

நின்ற வாசவன் முகத்தினை நெடுந்தவ னோக்கி
யின்று சாம்பர்செய் திடுகுவ னிந்திர னொரு
மொன்று வேட்டுவந் தாய்க்குடன் முழுவதும் யோனி
நன்று மேவுக வெனப்பெருஞ் சாபநாட் டினனால்.

(இ - ள்.) பெருந்தவசியாகிய கவுதமமுனிவர், (அவ்வாறு) நின்ற இந்திரன் முகத்தைப்பார்த்து, இப்பொழுதே யுன்னைச் சாம்பராக்குவேன். இந்திரனாயிருக்கின்றாய் (தேவலோகம்பாழாகுமேயென்று விடுத்தேன்.) பெண்குறியொன்றை விரும்பி வந்த உனக்குத் தேகமுழுவதும் (பெண்குறிகள்) நன்றாகப்பொருந்துகவென்று பெருஞ்சாபமிட்டனர். எ - று. (௩௬)

அளிந்த தீங்கனி வளிபொர வவனிவீழ்ந் தாங்குத்
தெளிந்த மாதவன் செப்பிய சாபமே வுதலும்
விளிந்த வாவியன் வினைவினை நினைதொறு நெஞ்ச
நெளிந்து தாங்குறுந் துயரொடு நீங்கிய வலாரி.

(இ - ள்.) பழுத்தமதுரமான பழமானது காற்றடிசுதலால் நிலமிசை விழுந்தாற்போல, தெளிவமைந்த கவுதமமுனிவர் கூறிய சாபமொழிவந்து பொருந்தவும், உயிரொழிந்தவன்போன்று நிகழ்ந்ததை நினைக்குந்தோறும் மனநடுங்கித் தாங்கமுடியாத துன்பத்துடன் அவ்விடம்விட்டுப் பிரிந்த இந்திரன். எ - று.

இதுமுதலிரண்டு செய்யுள்களொரு தொடர்.

இந்திரனை வலாரி யென்றது,

பூர்வம் வலனென்னுமசுரன் பெருந்தவஞ்செய்து ஒருவராலு மிறவாமையும் ஒருவேளை யுடலொழிய நேரின், தன்தேகம் நவரத்தினங்களாதலையும் வேண்டி வரம்பெற்றுத் தேவர்களைத் துன்புறுத்தி வருகையில், இந்திரன் அவனுடன் போர் புரிந்து வெல்லும் ஆற்றலில்லாது, இவனை வஞ்சகமாய்ச் செயிக்கவேண்டுமென்று கருதி, வலாசுரனே! உன் வல்லமையை மெச்சினேன். நீ வேண்டியவரத்தைக் கேள். கொடுப்பேனென, வலன் இந்திரா! ஈசனளித்த வரமெனக் கிருக்கின்றது. உன்னிடத்திலொன்றும் வரம்பெற வேண்டிலேன். நீ கொடுக்கும் வரமும் நீ பெற்ற வெற்றிபோலவே யிருக்கும். வேண்டாம். நீ யென்னிடம் பெறத்தக்க வரங்க ளிருப்பின் கேட்க. தடையின்றிக் கொடுப்பேன். கொடேனாயின், யுத்தபூமியிற் றோற்றோடிய பழியை யடைவேனென, இந்திரன் இதுவே நல்லசமயமென்றுட்கொண்டு, நீ சுத்தவீரனாய்ச் சொல்லிய சொல்லைத் தவறாதவனாயின்,யான் கைலையங்கிரிச்சாரலில் யாகஞ்செய்யப் போகின்றேன். அப்பொழுது நீ யாகப்பசுவாகவருகவென, வலன் தான் புகழுடம்புடன் நவரத்தின உடம்பும் பெறுதல்கருதி, அவ்வாறே பசுவாகி வர, இந்திரன் கொன்றனனென்பது சரிதமாகலின், இதனை,

திருவிளையாடற்புராணம் - மாணிக்கம்விற்றபடலம்.

"ஈறிலா னளித்த நல்ல வரமெனக் கிருக்க நின்பால்
வேறியான் பெறுவ துண்டோ வேண்டுவ நினக்கியா தென்பாற்
கூறுதி விழைவி னின்னே கொடுக்கவ னாகி னின்போற்
பாறுவீழ் களத்திற் பட்ட பழிப்புகழ் பெறுவ னென்றான்"—எனவும்,

"நாதண்ட வடியான் மாற்ற மகபதி கேட்டு வந்து
கோதண்ட மேருக் கோட்டிக் கொடும்புரம் பொடித்தான் வெள்ளி

வேதண்ட மெய்தி யாங்கோர் வெள்ளியான் புரிவ னீயப்
போதண்டர்க் கூட்ட வாவாய்ப் போதுவா யென்ன நேர்ந்தான்''—எனவும்,

யாத்தனர் தருப்பைத் தாம்பர லூர்வியால் யாத்த சிங்கப்
போதமெ தன நின்றான் வாயைப் புதைத்துயிர்ப் படங்க வீட்டி
மாய்த்தனர் மாய்ந்த வள்ளல் வலனுமந் தார மாரி
தூர்த்திட விமான மேறித் தொல்விதி யுலகஞ் சார்ந்தான்.''—எனவும்,

''அத்தகை யாவின் சோரி மாணிக்க மாம்பன் முத்தம்
பித்தமவை யே மென்பு வச்சிரம் பிதகம் பச்சை
செய்த்தவெண் ணிணங்கோ மேதந் தசைதுகிர் செழுங்க ணீல
மெய்த்தலை புருட ராக மிவைநவ மணியினே றேற்றம்.''—எனவும் வருவன
ற்றுணர்க. (௧௭)

கற்ற கல்வியு மவுணர்கள் கருந்தலை யுருட்டிய
பெற்ற செல்வமும் விண்ணர சாட்சியும் பிறவும்
முற்ற காமத்தி னொருதழற் பொறியினா லெரிந்தகால
அற்ற வோவென வழிந்தனன் கனைந்தன னழுதான.

(இ - ள்.) யான்கற்ற கல்விகளும், அசுரர்களுடைய வலிய சிரங்களை (க் கொய்து) உருட்டியடைந்த பாக்கியமும், தேவலோக ராசரிகமும், பிறசெல்வங்களும் (அறியாமற்) பொருந்திய காமத்தினாலே, ஒரு நெருப்புப்பொறியால் வெந்தழிந்தாற் போல நீங்கினவோவென்று இடிந்து (மனங்)கனைந்து புலம்பினன். எ - று.

அழிந்தனன் கனைந்தனன் - முற்றெச்சங்கள்.
தழற்பொறியைப் புலிங்கமென்பர். (௧௮)

ஒருமை யோனிய ருடுத்தும்வே றாடவ ருழையே
நிற்ப நாணுவ ரதுபல வாகிநீக் கறவே
முற்று மாக்கையை முழுவதுங் காப்பதே முறையென
உற்று மாமடுத் தாமரை நாளத்தி லொளித்தான்.

(இ - ள்.) ஒரே யோனியையுடைய மாதர்கள் (உடலிற் சேலை) உடுத்திருப்பினும், வேற்றுப்புருடருக்கிடையே நிற்பதற்கும் வெட்கமடைவார்கள். அவ்வகை யோனி யெண்ணிறந்தனவாகி நீக்கமின்றி, நிரம்பியுள்ள தேகத்தை, முழுவதுமே காப்பதே சிரமமென்று (மனதிற்)கொண்டு, (மகமேருவிலுள்ள) மகாமடுவிலே ஓர் தாமரை நாளத்திலொளித்துக் கொண்டிருந்தான் எ - று. (௧௯)

அளவில் பாதகத் தாலொரு பெண்ணுரு வாமே
லளவில் பெண்ணுரு வாவதற் காக்குபா தகமே
யளவில் காதலிற் பிறன்மனை யணிநல நுகர்ந்த
வளவில் யோனிமெய் யமரர்கோ னடைந்தவி னம்மா.

(இ - ள்.) எல்லையில்லாத பாதகங்களால் ஒருபெண்ணுருவுளதாகும். எண்ணில்லாத யோனிகளையுடைய தேகத்தைத் தேவராசனாகிய இந்திரன் பெறுதலின், ஐயோ! அளவில்லாத ஆசையோடு அன்னியமாதின் அழகிய நலத்தை நுகர்தலெல்லையில்லாத பெண்ணுருவங்களாவதற்கு (ஏ)துவாக்கச் செய்த பாதகமேயாம். எ - று.

இதுமுதல் மூன்று செய்யுள்கள் கவிக்கூற்று (௨௰)

பொற்ற நலமெலும் புலோமசை யாதியோ ரிருப்பத்
தற்றை மென்குழ லொருத்தியாற் காவலன் கரந்தான்
பெற்ற தைச்சிறி தாக்கியே பெருந்தி யிச்சை
முற்றி வீக்குமா ணவவலி யகலவோ மொழிவீர்.

(இ - ள்) நல்ல அழகைத்தாங்கிய இந்திராணி முதலிய மங்கையர் (எண்ணிறந்தோர் புலோமசியின்பக்கத்து) இருக்கவும், சிறுமையாகிய மெல்லிய கூந்தலையுடைய ஒரு பெண்ணால் இந்திரன் (சாபமேற்று உடல் ஒளி) ஒளித்தனன் பெற்ற பொருளைச் சிறிதாகமதித்துப் பெறாத பொருளில் விருப்பமுடிக்கும் ஆணவவலிமையை எவர்தாம் நீக்கவல்லவர்? எ - று.

புலோமசையாதியோர் என்றதில் ஆதியோர் என்றது அரம்பை முதலிய எண்ணிறந்த தேவதாசிகளை.

பெற்றதைச் சிறிதாக்கியே பெருந்தியிச்சை முற்றுவித்தலென்றதை,

நீதிநெறி விளக்கம்

"பெற்ற சிறுகப் பெறாத பெரிதுள்ளுஞ்
சிற்றுயிர்க் காக்க மரிதம்மா —என்பதனாலுணர்க. (௬௩)

இன்ப மாதரார் போகமென் றியம்புவ ரறியார்
துன்ப மாகுமோ வின்பமுஞ் சுராதிப னொருமா
தன்பி னாலழி யாத்துய ருழந்தனன் கணேசன்
றன்ப தாம்புய மலர்துவே யின்பெனத் தகுமோ.

(இ - ள்.) சுகமென்பது மாதர் சம்போகமென்று (உண்மை) தெரியாதவர்கள் சொல்வார்கள் (அப்படியாயின்) இன்பமும் துன்பத்தை யுண்டுசெய்யுமோ? (செய்யப்படாதாகலின் அஃதின்பமன்று அதற்குச் சாட்சியாக) தேவர்கட்கிறைவனான இந்திரன் ஒரு பெண் விருப்பத்தால் அழியாத்துன்பத்தை யடைந்தான் (ஆனால் உண்மையாக) கணேசப்பெருமானுடைய திருவடித்தாமரையல்லாமல் வேறொன்றை இன்பமென்று சொல்லத்தகுமோ (சொல்லத்தகாது) எ - று. (௬௪)

இந்திரன் சாபம்பெற்றபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௫௦௨

கடவுளர் குருவுக்குக்

கவுதமருபதேசித்தபடலம்

இந்திர னெய்திய செய்தித்
பகர்ந் ரவன்டி விழிபட்
[illegible] ராசனை தீர்ந்திலர்
[illegible] கரிப்பினைக் கண்டிலார்.

(இ - ள்) இந்திரன் (கவுதமமுனிவர்சாபத்தாற் பெண்குறியுடம்பு) அடைந்தது மட்டுமல் [illegible] (அதனையுணர்ந்து) தேவர்கள் இந்திரனுடைய பாதங்களைப் பணியும்படி

முன்போல அரசசபையை யடைந்தார்கள். கட்டுத்தறியையுடைய ஐராவதத்தை வாகனமாகக்கொண்ட இந்திரனைக் கண்டாரிலர் என்று.

அந்தரம் - ஆகாயம். அந்தரர் - ஆகாயவாசிகள்.

தவளவொண் ணகைமுகிழ் சசியொடு
முவளக முறையவ னுமெனத்
திவளரு நெடுநகர் தேர்வார்
எவணவ னிலையென வுருகினர்.

தாமரையமான வெள்ளிய புன்னகை யரும்பும் ஆந்திராணியுடன் அந்தப்புரத்தில் இருக்கின்றனனென்று, நெருங்கிய சம்பத்தி பொருந்திய நேர்வான் அவனுடைய இந்திராணி அவனை யிலையென்று கூறப்பட்டார்கள். என்று.

உவளகம் - அந்தப்புரம்.

படிநில முழுவது மமரரும்
கடவரை நிரைகளுஞ் சலதியும்
நெடியவ னுலகமு நேடுறு
கடவுள ரிறைவனைக் கண்டிலர்.

உலகமுழுவதும், சமுத்திரமும், விசாலமான மலைவரிசைகளும், பிரமன் விஷ்ணு இவர்களுலகங்களும் (ஆகிய) இடங்களில், தேவராசனாகிய இந்திரனைத் தேடிக் கண்டாரிலர் என்று.

நேடினர் - முற்றெச்சம்.

இன்னண மமரர்க ளினைவுழிப்
பொன்னுல கொருதினம் புக்கனன்
பொன்னெடு நமதடி போற்றினன்
முன்னவன் மரபுவி னவியினன்.

இவ்வகையாகத் தேவர்கள் துன்பமடைந்திருக்குங்காலத்தில் (நாம்) சுவர்க்கலோகத்தை யொருநாளடைந்தோம். தேவர்கள் (தமது குருவாகிய) பிருகஸ்பதி பகவானுடன் நம்முடைய பாதங்களைப் பணிந்து தமதரசனை மறைந்தமை கேட்டார்கள் என்று.

நாரதர் திரிலோகசஞ்சாரியாகலின் இந்திரன் மறைவை யவர் அறிவரென்று கருதித் தாழ்ந்து பொழுது வினவினரென்க.

வேறு

மின்னிய வமரர்க டெரிவுற வெடிபடு குரலிடி யுயரிய
சினமுமிழ் குலிசியி னுயர்தரு செப்பின மன்னவரு மாதர்ந்தே
ரினியவ ரசுரர்கள் முதுகுக்கண் டெழின்மிகு சசியுமி ரோமப்பு
ரனைவரு மெழிபடு மிந்திரற் கதிருக மோர்வெளா மாழ்கினர்.

(இ - ள்.) (நம்மை யவ்வாறு) கேட்ட தேவர்கள் தெரிந்துகொள்ளும்படி, (அண்டமுகடும்) வெடிபடத்தக்க குரலையுடைய இடியை (கொடியாக) வுயர்த்திய, கோபத்தினிலுமிழ்கின்ற வச்சிராயுதமேந்திய இந்திரனுக்கு நேர்ந்த துன்பத்தைச் சொன்னோம். (அதனால்) யாவரும் உளம் நொந்தனர். இனியாவர் [illegible]

முதலுகண்டு, அழுகுகின்றத இந்திராணியின் உயிரைக்காப்பவர்? எல்லோரும் சூழ்பாடுசெய்யும் இந்திரனுக்கு அச்செயல் தகுந்ததோ? என்று மயங்கினார்கள். எ - று.

குலிசி - இந்திரன். குலிசம் - வச்சிரம். (௪)

இந்திர னெய்திய சாபநோ யெவ்வகை யெவரெவர் முயலினுந
தந்தவர் கருணையி னல்லது தாழ்த்திட லரிதுதம் மனைவியுங
கந்து கலலென வாக்கினா காரணத் லிசைகல ராயினும
வந்தனை முன்செய் திரத்துநாம் வம்மெனை யெண்ணியு மைழத்தனா.

(இ - ள்.) இந்திரனடைந்த சாபநோயை எவ்வகையிலாவது எவ்வெவர (நீக்க) முயற்சிசெய்தாலும், அதனைக்கொடுத்த கவுதமமுனிவருடைய கிருபையாலல்லாமற் குறைத்தலரிதாகும். தம்மனைவியாகிய அகலிகையையும் கல்லாகச்சபித்தனர். அவர் இதனை யொழித்தற்கு இணங்காராகிலும், நாம் யாவரும் வந்தனைசெய்து வேண்டிக் கொள்வோம் வாருமென்று எல்லையுமுறைத்தார்கள். எ - று. (௫)

நானுமங் கவரொடு நண்ணினே னவையறு மதிமிகு குரவனுந
தேனிவா கற்பக மாலிகைத் தேவர்க ளனைவருங் கவுதமா
னணிவர் மலரடி முறைமுறை கடிமலா தூவிவ ணங்கினை
நாமுனு மனமு நெகிழ்ந்துக வொலிகெழு துதிபல வுரைசெயவா.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, நானும் அவர்களுடன் சென்றேன். குறைவற அறிவுமிகுந்த பிரகற்பதி முனிவனும், வண்டுகள் பொருந்திய கற்பகமலர் மாலையணிந்த தேவர்கள் யாவரும் கவுதமமுனிவருடைய மணந்தங்கிய மலர்போன்ற பாதங்களை முறைமுறையாக வாசம்பொருந்திய மலர்களாலர்ச்சித்துப் பணிந்து (எதிர்) நின்று, எலும்பும் மனமும் நெகிழ்ந்துருகும்படி ஓசைமிக்க பல தோத்திரங்களைப் (பின் வருமாறு) சொல்வார்கள். எ - று. (௬)

வேறு.

செம்பொன் மால்வரை யிமயமெண் சிலம்புடைக் களமு
மம்பு ராசியி னடைகரை மணலுமவா னுடுவும
பம்பு வானமழைத் தாரையும பார்த்தள விடினும்
வம்பி லாய்குணப் பெருமையா ரளவிட வல்லார.

(இ - ள்.) பெரிய செம்பொன் மலை (ஆகிய மேருமலை) யும், இமயமலையும், அஷ்டகுலபர்வதங்களும் (ஆகிய) இவற்றின் களத்தையும், சமுத்திரத்தின் அடைகரையிலுள்ள மணலையும், ஆகாயத்திலுள்ள நக்ஷத்திரங்களையும், நெருங்கிய பெரிய மழைத்தாரைகளையும் (ஒருவர்) பார்த்து அளவிட்டாலும், அசப்பியமில்லாத தேவரீருடைய நற்குணத்தின் பெருமையை அளவிடவல்லவர் யாவருளர்? (ஒருவருமிலர்.)

என்றும் வற்கட மெய்திய பொழுதினங் காலத்
தங்க வித்திய துச்சிமுன் விளைத்தெவா தமக்கும
பொங்கி குஞ்சலை யடிசில்க ளித்தமும் பொழிந்த
செங்கை யாளநின் பெருமையார் தெரிக்கவல் லாரே

(இ - ள்.) [illegible] பொருந்திய காலத்தில், சிறுகாலைப்பொழுதிற் [illegible] காலத்திற்றுமுன்னே விளைவித்து (ஆக்குத்த) முனிவர்

ளெல்லாருக்கும் அதிகரித்த பெருஞ்சுவையுடைய உணவுகளை நாடோறும் (மேகம் போலச்) சொரிந்த செவ்விய கைகளையுடைய கவுதமமுனிவரே! தேவீருடைய பெருமையை யாவர்தாஞ் சொல்லவல்லவர்கள்? எ - று.

வேலை யுண்டனன் குறுமுனி யுலகமும் வேறே
சால விச்சுவா மித்திரன் சமைத்தனன் சிவனார்
கோல விந்திர னோச்சிய கொலைபழுத் தொழுகுஞ்
சீல வச்சிரக் கோடுகைத் தம்பனஞ் செய்தார்.

(இ - ள்.) அகத்தியமுனிவர் சமுத்திரத்தை ஆசமனஞ்செய்தனர். விச்சுவாமித்திரமுனிவர் வேறே யுலகத்தையும் விருதியாகப்படைத்தனர். சியவனமுனிவர் அழகிய இந்திரன் தன்மேலோச்சிய கொலைத்தொழிலின் மிக்கு விளங்குஞ் சிறந்த வச்சிராயுதத்துடன் கையையுந் தம்பனஞ்செய்தனர். எ - று.

இந்திரனுக்குத்தோற்ற விருத்திராசுரன் கடலிலொளிக்க, அவனைக்கொல்ல வேண்டிய இந்திரன் வேண்டுகோளுக்கிரங்கிய அகத்தியமுனிவர் கடலைப்பருகி அவனை வெளிப்படக் காட்டினராகலின் "வேலை யுண்டனன் குறுமுனி" என்றார் இதனை,

திருவிளையாடற்புராணம்.

கைதவன் கரந்து வைகுங் கடலைவெற் படக்குங் கையிற்
பெய்துழுக் கெதலைத் தாக்கிப் பருகினன் பிறைசேர் சென்னி
யையனை தருளைப் பெற்றார்க் கதிசய மிதென்கொன் மூன்று
வையமுந் தொழிலுஞ் செய்ய வல்லவ ரிவரே யன்றோ."—என்பதனாலுணர்

"உலகமும் வேறே சால விச்சுவா மித்திரன் சமைத்தனன்" என்றது—வசிட்டரால் மாறுபட்ட காதிபுத்திரரான விச்சுவாமித்திரமுனிவர் தம்மைச் சரணடைந்த திரிசங்கு என்னும் மன்னனுக்குத் தமது தவவலியால் நூதன சுவர்க்கம் படைத்த பொழுது, அதைச்சூழ மற்றும் பல உலகங்களையும் படைத்தனரென்பது. இது பல நூல்களிலும் பிரசித்தம்.

சையாதி யரசன மகள் மலர்கொய்து விளையாடி வனத்திற்சென் றுலாவுகையில், ஆங்குப் புற்றினுண் மறைந்து தவமியற்றி நின்ற சியவனமுனிவரை யறியாது துன்புவிளைக்க, அதனை யறிந்த சையாதி அம்முனிவரைப் பிரார்த்தித்துத் தன் மகள் செய்த குற்றத்தை மன்னிக்கச்செய்து, தன் குமாரத்தியை அம்முனிவர்க்கு மணம் புணர்த்தினன். சியவனமுனிவர் அம்மங்கையுடன் வாழ்கையில், அவளைக் காணுற்று வந்த அசுவினிதேவர்களால் இளமைப்பருவமுற்று, தன் மனைவியின் கற்பு விசேடத்தையுமறிந்து, அதற்குப் பிரதியுதவியாக அவ்வசுவினிதேவர்க்கு யாகத்தில் அவிப்பாகமளிக்க, அதனைப்பொறாத இந்திரன் போர்க்கோலங்கொண்டேவிய வச்சிராயுதத்தைத் தம்பிக்கச்செய்தனர் என்பது சரிதமாதலின் "கோல விந்திர னோச்சிய கொலைபழுத் தொழுகுஞ் - சீல வச்சிரத் தோடுகைக் கம்பனஞ் செய்தார்" என்றார். இதனை இந்நூலாசிரியரியற்றிய

பூவாளூர்ப்புராணம்.

'பாழி கற்றவ வல்ல வனைபகர் பாக மன்றநி றுதந்து
மூழி யங்கியெ னக்கி ளர்ந்தரு மேறு யர்த்தவன் வேலவியைப்
பூழி செய்திவ ணூவி புண்மியின் போல நன்றிவி டேனெனச்
சூழி வெண்கவி நந்தி வச்சிரஞ் சுற்றி யோச்சின ளுன்றிடே.

கனை மாதவ ரஞ்சியாளிக வாய்ந்த வர்க்கை னற்கவனை
மண்டு மேல்வியின் முன்னி ருந்திடு மாற்ற லர்க்குரு மேறனுன்
மிண்டி மேல்விழும் வச்சி ரத்தினை வெய்து னோச்சின னப்படை
அண்ட ரன்றகு கற்பி னூர்விழிக் கஞ்ச காமுகர் செஞ்சென எனவருஞ்
செய்யுட்களானுணை (௧௦)

வால கில்லியா வலாரியை வேறுற வகுத்தா
ரோது முதக்கம வாகையா ரிருந்தவ மிகுத்த
சீல மலகுறாத தெரிசனம் பரிசனம் வசன
ஞால மைப்பிடை பாவங்க ளவிவன வன்றே.

(இ - ள்.) பொருந்திய உத்தமரே! வாலகில்லிய முனிவர்கள் இந்திரனை வேறாகச் சிருட்டிசெய்தார்கள். ஆகையால், பெருந்தவங்களை மிகுதியாகவுடைய நல்லொழுக்கமிக்க தேவரீருடைய தெரிசனமும பரிசனமும் வசனமு முதலியவற்றால் உலகத்திலே பாவங்கள் அழிவனவல்லவா? எ - று.

வாலகில்லியர்கள் ஒருகாலத்தில் இந்திரனை வேறாகச் செய்தார்களென்பது புராண சரித்திரம். தரிசனம் பரிசனம் வசனமென்பவற்றுள் தரிசனம - பார்த்தல், பரிசனம் - தொடுதல், வசனம் - சொல்லல். "ஆமை மீன் பறவைபோல" என்றா பிறரும். மீன் முட்டையைப்பார்த்தும், பறவை முட்டையை அடைகாத்தும், ஆமை வசனித்தும் காக்குமென்பது. இவற்றைப்போல ஞானி கண்ணாற் பார்த்தும் கையாற் பரிசித்தும் வாயால் ஆசிர்வதித்துந் தன்னை யடைந்தவனைக் கிருதார்த்தனாக்குவ னென்பது. (௧௧)

பார்த மக்குப காரமே செய்வது ——
சரண டைந்தவா தமைமிகத் தாங்குவீ ரென்று
புரவ லன்பொருட் டுமைசா ணடைந்தனம புகலவே
றொருவ ரில்லென வுவப்புறு மிசொலா லிரந்தார.

(இ - ள்) நல்லவர்க்குதவிசெய்வதையே பழகினவரே! அடைக்கலம் புகுந்தவர்களை மிகவும் ஆதரிப்பவரே! எம்மரசனாகிய இந்திரனுக்காகத் தேவரீரைச் சரணமடைந்தோம். அடைக்கலம் புகுதற்கு வேறொருவருமிலரென்று, கவுதமமுனிவர் களிப்புறத்தக்க இனிய சொற்களால் யாசித்தார்கள எ - று. (௧௨)

இரந்த வானவர் முகத்தினை நோக்கினன் றிருடி
பரந்த ஞானநேத் திரங்களாற் பாரதிடப் படுவீர்
சுரந்த வாட்டமோ டெதிருறப் போந்தனிர் சுரர்காள்
கரந்தி டாதுமக் காவன கரையின்க ளென்றான்.

(இ - ள்.) கவுதமமுனிவர் (அவ்வாறு) யாசித்த தேவர்கள் முகத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு, விசாலித்த ஞானவிழிகளாற் பார்க்கப்படுவீர்கள்! தேவர்களே! மிக்க மனவருத்தத்துடன் என்னெதிரிற் பொருந்த வந்தீர்கள். ஒளிக்காமல் உங்களுக்கு (என்னால்) ஆகவேண்டுவனவற்றைச் சொல்லுங்களென்றார். எ - று. (௧௩)

உறுவ ரன்றிரு வாரத்தை [illegible] புலவு
முறுகு [illegible]

மறுவில் சிந்தைதன் மதியெதிர் கடலென மகிழ்ந்து
சிறுமை யுண்டுகொல் சேர்ந்தவர்க் கென்றுசெப் புவரால்.

(இ - ள்.) சிரேட்டம் பொருந்திய கவுதமமுனிவர் கூறிய திருவார்த்தை யைக்கேட்டு, தேவர்களெல்லோரும் தீமைசெய்யுந் துன்பமுழுவதையு மொழித்தோ மென்று, குற்றமில்லாத தமது சிந்தைகள் (பூர்ண) சந்திரனைக்கண்ட கடலைப்போலப் (பொங்கி) மகிழ்ந்து, தேவரீரை யடைந்தவர்களுக்குத் தாழ்விருக்கின்றதோ ? (இல்லை) என்று சொல்வார்கள். எ - று. (௧௪)

நீற்று மேனியர் மாரனை நீற்றினாற் போல
வாற்றன் மாதவ வரும்பிழை புரிந்தவா சவனைக்
கூற்றம் வாய்மடுத் துணக்கொளுஞ் சாமபராக் காது
போற்றி வைத்ததும் புண்ணியா வெம்பொருட் டன்றே.

(இ - ள்.) வலிதங்கிய சிறந்த தவமுடையவரே ! திருநீற்றையணிந்த திரு மேனியையுடைய சிவபெருமான் மன்மதனைச் சாம்பர் செய்தாற்போல, செய்தற்கரிய குற்றத்தைச்செய்த இந்திரனை, இயமன் வாய்மடுத்துண்ணும்படி மிக்க சாமபராகச் செய்யாமல் உயிர்காத்துவைத்ததும் எங்கள் நிமித்தமாகவல்லவா ? டணணிய சுரூபி யாகிய கவுதமமுனிவரே ! எ - று. (௧௫)

அடிகள் சிந்தையி னினைத்தவா றேயெமக் காக
முடிகொள் வாசவன் முதிரெழிற் பொன்னக ரிருந்து
வடிகொள் வாளவு ணக்குறும் பறுத்தர சியற்றப்
படியி லாதசா பத்தினைப் பாற்றுக வென்றார்.

(இ - ள்.) தேவரீர் திருவுள்ளத்திற் கருதியவகையே யெங்களுக்காக, கிரீட மணிந்த இந்திரன் மிக்க அழகுவாய்ந்த (அமராவதியென்னும்) பொன்னகரத்திலிரு ந்து, கூர்மைபொருந்திய வாளேந்திய அவுணர்களாகிய குறும்புகளை யகற்றி அரசு நடத்தும்படி, (தேவரீருடைய) எல்லையில்லாத சாபத்தை விலக்கியருள்புரியவேண்டு மென்றார்கள். எ - று. (௧௬)

அறிவி லாதவன் வஞ்சகன் றுட்டனு சாரக
குறியி லாதவன் கொண்டதன் னுயிர்பிற வுயிர்க்குஞ்
செறியு மாதர விரக்கமில் லாதவன் செப்பு
நறுக ணாளனைச் சாற்றலு நினைத்தலு மாகா.

(இ - ள்.) புத்தியில்லாதவனும், வஞ்சகனும், துஷ்டனும், நல்லொழுக்கத் தின் அடையாளமில்லாதவனும், கொண்ட தன்னுடைய உயிருக்கும் பிறருடைய உயி ருக்கும் மிகுந்த ஆசையும் இரக்கமுமில்லாதவனும், சொல்லுகின்ற வஞ்சமைக்குண முடையவனுமாகிய அவனை (வாயால்) சொல்லுதலும் (மனதால்) நினைத்தலுங் கூடாது. எ - று. (௧௭)

தீய னாவ னொருவன்மேற் பகைருள் செலுத்திற
றாய னாகுல னீவிர்கள் கொக்கருள் செயலாற்
பாய பாதகக் குலிசியும் பற்றிலன் புனித
மாய தாவற கருணைய மெனுமுனி புறையுட

(இ - ள்.) கொடியவனை யொருவன்பேணிற் பலர் இருமை வைப்பார்களாயின் அவன் புனிதனாவான். (அதுபோல) நீங்கள் கூடிக் கருணைசெய்வதால், பரவிய பாதகத்தையுமுடைய வச்சிராயுதமேந்திய இந்திரனும் புனிதமாயினன். ஆனபடியால் அவனுக்கருள் செய்வோமென்று கவுதமமுனிவர் கூறுகின்றார். எ - று. (௧௮)

தமனி யப்பெயர்க் குரவனைத் தனித்துற வழையா
னமல முத்தொழி னடைபெற மூவரா யமர்ந்த
விமல மல்கிய விநாயகன் சடக்கர நினக்குச்
சமல வல்வினை விடைகொளச் சாற்றுதுந் தனித்து.

(இ - ள்.) பொன்னென்னும் பெயரையுடைய (தேவ) குருவைத் தனித்து வரவழைத்து, புனிதமான (சிருட்டி முதலிய) முத்தொழில்கள் நடைபெறும்படி (பிரமன் முதலிய) திரிமூர்த்திகளாகப் பொருந்திய புனிதத்தன்மை மிக்க விநாயகக்கடவுளுடைய சடக்கர மந்திரத்தை, உனக்கு மலசமூகமாகிய வலிய வினையினது விடைபெற்றுக்கொள்ளும்படி தனித்துச் சொல்லுவோம். எ - று. (௧௯)

தடித்தி ருமுகி லூர்தியான் றனக்கிருந் தீக்கை
முடித்துத் தொன்மையிம் முதுமனு முற்றிய சாப
மிடித்தி யோனியெ லாம்விழி யெனச்செயும் பவமும்
பொடித்தி டும்பதந் தருமென வருளொடும் புகன்று.

(இ - ள்.) மின்னலையுடைய பெரிய மேகத்தை வாகனமாகக்கொண்ட இந்திரனுக்குப் பெரிய தீக்கை முடித்து, இப்பழமையாகிய மந்திரத்தை உபதேசஞ்செய்ய அது மிக்க சாபத்தை யொழித்து (அவனுடலிற் பொருந்திய) பெண்குறிகளையெல்லாம் விழிகளாக மாறச்செய்யும். பிறவியையு மொழிக்கும். திருவடியைக் கொடுக்குமென்று, அருளையுடன் (அதனை) உபதேசித்து. எ - று. (௨0)

சிவமெ லாந்தருஞ் சடக்கரந் தீக்கையோ டுதவி
யவமெ லாங்கெட வநுட்டிக்கு முறைமையு மறைந்தான்
பவமெ லாந்தெறக் கேட்டவன் பண்ணவ ரோடு
தவமெ லாநிறை முனிவனைத் தாழ்ந்தனன் போந்தான்.

(இ - ள்.) மங்கலங்களை யெல்லாங் கொடுக்குஞ் சடக்கர மந்திரத்தைத் தீக்கை விதியுடன் உபதேசித்து, துன்பங்களெல்லாவற்றையு மொழிக்கத்தக்க அநுட்டான முறையையுங் கூறினர். பாவங்களெல்லாமொழிய (அதனைக்) கேட்டபிரகற்பதி முனிவன் தேவர்களோடும், எல்லாத்தவங்களு நிறைந்த கவுதமமுனிவரைத்தாழ்ந்து (விடைகொண்டு) சென்றனன். எ - று. (௨௧)

வேட்டு ளார்க்கெலா வரமருள் விண்ணவர் வேந்த
னீட்டு தீவினை யிமையவ ரனைவரு முயன்று
வாட்டு வாரெனின் மண்மிசை வைகலும் பாவ
மீட்டு வார்க்கது நீங்குமோ வெழுமையு நிருபா.

(இ - ள்.) உருக்குமாங்கதராசனே! விரும்பியவர்களுக்கெல்லாம (அவர்கள் விரும்பிய) வரங்களைக்கொடுக்குந் தேவேந்திரன் தேடிக்கொண்ட பாவத்தை, தேவர்க

னெல்லோரும் முயற்சிசெய்து அழிப்பார்களென்றால், பூமியில் நாடோறும் பாவஞ் சமபாதிப்பவர்களுக்கு எழு பிறவிகளிலும் அப்பாவமகலுமோ? (அகலாது.) என

கடவுளா குருவுக்குக் கவுதமருபதேசித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௫௨௪.

இந்திரனுபதேசம்பெற்றபடலம்.

கவுதம னருள்பெறுங் கடவு ளார்களுஞ்
சவலையின் மதிமிகு தமனி யபெய
ரவனுமென் மொழிப்படி யடுத்து மேருவைத்
தவழ்திரை மாமடுச சார்ந்து கூவுவார்.

(இ - ள்.) கவுதமமுனிவர் கிருபையை யடைந்த தேவர்களும், மயக்கமில்லாத அறிவுமிக்க பொன்னின் பெயராவாய்ந்த பிரகற்பதிமுனிவனும் என்சொற்படி மேருமலையை யடுத்து, தவழ்கின்ற அலைகளையுடைய மகாமடுவைச்சார்ந்து (பின்வருமாறு) கூப்பிடுவார்கள். எ - று. (௧)

ஓஒச தக்கிருது வேயும்பர் வேந்தனே
யோஓ வயிராணி யின்னுயிர்க்குத் தோழனே
யோஓ தயித்தியர் குலமொறுக்கும வீரனே
யோஓ மகவான் வெளியுறுதல வேண்டுமே.

(இ - ள்.) ஓஓசதக்கிருதுவே! தேவர்களுக்கரசனே! ஓஓ இந்திராணியின் இனிய உயிர்த்தோழனே? ஓஓ தயித்தியர்குலத்தைச் சங்கரிக்கும் வீரத்தன்மையுடையவனே! ஓஓமகவானே! (நீ) வெளியேவருதல் (எங்களுக்கு) வேண்டியது. எ-று.

சதக்கிருது - நூறு அசுவமேதஞ்செய்தவன்; சதம்=நூறு, கிருது=யாகம். மகவான் என்பதில் மகம்=யாகம். (௨)

வெச்சென சபித்துனை விடுத்த மாதவன்
பொச்சமில் கழன்மலர் போற்றி நின்னுளத்
தச்சம தறுமவ னருளோ டெய்தினு
நச்சிய நாரதர் தாமு நண்ணினார்.

(இ - ள்.) கோபித்து உன்னைச்சாபமிட்டனுப்பிய பெருந்தவசியாகிய கவுதமமுனிவருடைய பொய்மையில்லாத திருவடித்தாமரையைத் துதித்து, உன்மனதிலுள்ள பயமொழியும்படி அவரருள்பெற்றடைந்தோம். (யாவரும்) விரும்பிய நாரதமுனிவரும் வந்திருக்கின்றனர். எ - று. (௩)

அவரவர் புரிபிழை யகத்தி ராவகைத்
தவவெளி யுரைத்திடற் றக்க மேதையோர்
கவலையு முடனறக் கழுவு வாரதோ
இவ்வுவ துரைத்திடா தொளிப்பின் மன்னனே.

(இ - ள்) அவரவர்செய்த குற்றங்களை மனத்திலிராவகையாக அறியும்படி வெளியிட்டுச்சொன்னால், தகுதியாகிய ஞானமுடையவர்கள் (குற்றத்தையேயன்றி அதனாலான) துன்பத்தையும் உடனே விலகும்படியொழிப்பார்கள். அரசனே! அதனைச் சொல்லாது மறைத்துவைத்தால் அதிகமாகும். எ - று. (௪)

புரிநரம் புளர்ந்திசை பொழியும் வீணையின்
விரிபுகழ் நாரத முனிவர் வேறுறும்
பெரியவ ரிவர்முனம் பேசி நின்பிழை
பிரிவது செயலினிப் பேணத் தக்கதே.

(இ - ள்) முறுக்கமைந்த நரம்புகளைத்தூண்டி இசை (மழை)யைப்பெய்யும் வீணை(யாகிய மேகத்தின்) உடைய பரந்தகீர்த்திவாய்ந்த நாரதமுனிவர் வேறாகவரும் பெரியவர். (ஆதலின்) இவர்முன்னே உன்னுடைய குற்றத்தைச்சொல்லி அதனை யொழிக்கச்செய்வது இனிச்செய்யத்தக்கது. எ - று. (௫)

உருத்திரன் மன்றலி னுமைதன் சீரடி
யுருத்தகு பெருவிர லுவந்து நான்முக
னுருதவெழு பாவமு நாணு மோம்பினு
னுருத்திரன் றிருவரு ளுதவப் பட்டரோ.

(இ - ள்.) சிவபிரானுடைய திருமண மகோற்சவத்தில், உமாதேவியின் சீர்பொருந்திய திருவடியிலுள்ள அழகுவாய்ந்த பெருவிரலை நான்கு முகங்களையுடைய பிரமதேவன்விரும்பிச்சிவகடாட்சமருளப்பெற்று,சினந்தெழுந்த பாவத்தையும் நாணத்தையுங் காத்தனன். எ - று. (௬)

ஆதலா னீயுமின் றகத்தி னீங்கிடப்
போதுவா யீங்கெனப் புலவர் கூறலுஞ்
சீதநீர்த் தாமரைச் செறிமுட் டாளினின்
றேதமோ டிந்திர னிம்மென் றெய்தினான்.

(இ - ள்.) ஆனபடியால், நீயும் இப்பொழுது பாவத்தினின்றும் விலகும்படி இங்கேவருவாயாகவெனத் தேவர்கள் சொல்லவும், குளிர்ச்சிபொருந்திய நீரிலுள்ள தாமரையின் முட்கள்நெருங்கிய தாளினின்று தன் குற்றத்துடனே இந்திரன் விரைந்துவந்தனன். எ - று. (௭)

விண்குடி வாழ்க்கையர் வேந்தன் முந்துறப்
பெண்குறி நோக்குதல் பிழையென் றேசிலர்
கண்களைப் புதைத்தனர் கவிழ்ந்திட் டார்சில
ரொண்கர நாசியி னுறுவித் தார்சிலர்.

(இ - ள்.) விண்ணுலகிற் குடியிருக்குந் தேவர்கள் தமதரசனாகிய இந்திரன் (தமக்கு) நேரில்வர (க்கண்டு, அவனுடலிலுள்ள) பெண்குறிகளைக்காண்பது குற்றமென்று சிலர் கண்களைமூடிக்கொண்டனர். சிலர் தலைகுனிந்துகொண்டனர். சிலர் ஒள்ளியகையை மூக்கின்மேலே வைத்துக்கொண்டனர். எ - று.

இந்திரன் தன்னுடலிற் பெண்குறிகளடைந்திருந்தமை கண்ட தேவர்கள் செயலை இச்செய்யுளாற் கூறினர். (௮)

வலாரியுஞ் செய்பிழை யுரைத்து மந்திரத்
துலாவுமெஃ கறிஞ னுரைத்த மந்திரங்
கலாநிதி கண்டதோர் கயிர வம்போலக்
குலாவிய விதிமுறை கொண்டு வந்தனன்.

(இ - ள்.) இந்திரனுந் தான்செய்த குற்றத்தை (பகிரங்கமாக)க்கூறி, மந்திரத்தாலுலாவுகின்ற எஃகாயுதம்போன்ற அறிஞனாகிய பிரகற்பதிமுனிவன் சொல்லிய மந்திரத்தை, சந்திரனைக்கண்டதோர் ஆம்பன்மலர்போல (க்களித்து)ச் சொல்லிய விதிமுறையாகப் பெற்றுக்களித்தனன். எ - று.

கலாநிதி - கலைகளுக்கிருப்பிடம்; சந்திரன். (௧)

திருக்கரு மந்திரஞ் செவியி னேறலும்
வருத்திய சாபமுன் மருவி னாலெனப்
பொருத்திய பயனதாய்ப் புரையி னல்லதீர்ந்
துருத்தகும் யோனிக ளொளிர்கண் ணாயினான்.

(இ - ள்) திருத்தமாகிய சடக்கரமந்திரமானது தன்செவியிற் புகுதவும். தன்னைத் துன்புசெய்தபாவமானது முன்னே (கவுதமர்கூறிய உடனே) வந்ததுபோல, கூட்டிய பிரயோசனமுடையதாகி விரைவில் குற்றத்தினின்று விலகி, உருவமைந்த பெண்குறிகளெல்லாம் பிரகாசிக்கின்ற கண்களாக மாறப்பெற்றனன். எ - று.

கவுதமரிட்ட சாபம் உடனே தொடர்ந்தாற்போல, பிரகற்பதியினிடஞ் சடக்கரோபதேசம் பெற்றவுடனே அக்குறிகளெல்லாம் கண்களாயினவென்பது கருத்து.

அருந்தவ ரென்னொடு மயில்கொள் வேலனே
திருந்திய வாசிகள் செப்ப விண்ணவர்
சொரிந்தனர் மலர்கடுந் துமிமு ழங்கின
வரம்பையர் நிரைநிரை யாகி யாடினர்.

(இ - ள்) கூர்மைபொருந்திய வேற்படைதாங்கிய உருக்குமாங்கதராசனே என்னுடன் அரியதவஞ்செய்த முனிவர்கள் (பலர்) திருத்தமாகிய ஆசிமொழிகள்கூற, தேவர்கள் மலர்மாரி பெய்தனர். தேவதுந்துமி முழங்கின. தேவதாசிகள் வரிசை வரிசையாகி நடனஞ்செய்தார்கள். எ - று. (௧௧)

கின்னரர் பாடினர் கிளர்ந்த மாகத
ரின்னிசை புகழ்ந்தன ரிறைஞ்சி யேனையோர்
நின்னையில் லாதயர் நிலவி லாவிர
வன்னையி லாமக வாயி னோமென்றார்.

(இ - ள்.) கின்னரர்கள் பாடினார்கள். சொல்லிய மாகதர்கள் இனிய கீர்த்தியைப் புகழ்ந்தார்கள். பிறர் இந்திரனைப்பணிந்து, ஐயனே! உன்னையில்லாமல், சந்திரவொளியில்லாத இரவும், தாயில்லாத குழந்தையுமானோமென்று சொன்னார்கள். எ-று.

மாகதர் - அரசனுக்கும் வைசியமாதுக்கும் பிறந்து பிறர் வீரத்தைப்பாடுவோர்.

அவ்விய மகன்றவெஞ் சுறவா தங்களை
யொவ்வொரு முனிவரே யுலப்பி லும்பரா
செவ்வகைப் பெருமையு மியைந்து ளீரென
தெவ்வடு வச்சிரன் செப்பித் தாழ்ந்தனன்.

(இ - ள்.) பொறுமையொழிந்த மனத்தையுடைய முனிவர்களை நோக்கி, நவ்வொருமுனிவரும், கெடுதலில்லாத தேவர்களுடைய எவ்வகைய புகழையும்பொருந்தினீர்களென்று, பகைவரைக்கொல்லும் வச்சிராயுதமேந்திய இந்திரன்(உபசாரவார்த்தை) கூறிப்பணிந்தனன். எ - று. (௧௩)

தேவரை நோக்கிமெய் செப்ப லுற்றனன்
றுவறு கவுதமன் சாபந் தீர்வகை
யாவது புரிந்தனி ரஃதறிந் திலேன்
மேவுகைம் மாறுமக் கில்லை விண்ணினும்.

(இ - ள்.) தேவர்களை நோக்கிச்சொல்கின்றான்: கெடுதலற்ற கவுதமமுனிவனிட்ட சாபமொழியும்வகையாக யாதுசெயதீர்கள்? அதனையறிகிலேன். உங்களுக்கு (இவ்விடத்திலேயேயன்றி) த்தேவருலகத்திலும் பொருந்திய பிரதியுதவி (செய்வதற்கொன்று) கிடையாது. எ - று. (௧௪)

பண்டைய முகவிழி பாயி ருட்பட
முண்டக நாளத்தின் முழுகி னேற்கொளி
மண்டிய வாயிர மலர்க்க ணல்கினீர்
கொண்டன னலமெலாங் குளிர்ந்த வானுளீர்.

(இ - ள்.) முகத்திலிருந்த பழமையாகிய விழிகள் மிகவும் இருள்பட, தாமரைத்தண்டிலே ஒளித்துக்கொண்ட எனக்குப் பிரகாசம்பொருந்திய (தாமரை) மலர்) போன்ற ஆயிரங்கண்களைக் கொடுத்தீர்கள். குளிர்ச்சிபொருந்திய வானுலகிலுள்ளவர்களே! (உங்களால்) நன்மை முழுவதையுங்கைக்கொண்டேன். எ - று. (௧௫)

இன்னுமே ரம்பனின் னருள்பெற் றின்புற
நன்னர்மா தவங்கணற் றலத்தி னாற்றிய
பின்னர்வா னுலகினைப் பேணு வேனலான்
முன்னர்நான் பேணுதன் முன்னி லேனரோ.

(இ - ள்.) இன்னும், விநாயகக்கடவுளுடைய இனிய திருவருளைப்பெற்று இன்பமடையும்படி நல்ல சிறந்ததவங்களைப் புண்ணிய தலத்திலே செய்தபிறகு, தேவலோகத்தை யரசுசெய்வேனலலாமல், (அதற்கு) முன்னே நான் அரசுசெய்வதைக் கருதினேனல்லேன். எ - று. (௧௬)

நீயிர்க ளனைவரு நெடிய வானிடை
மேயினர் வதிமினோ விரைத்த கற்பக
மாயிரும் பொருள்சிலர் வாந்து நல்குகென்
றாயிரம் விழியின னவரைப் போக்கினான்.

(இ - ள்.) நீங்களெல்லோரும் பெரிய தேவலோகத்திற் பொருந்தி வாசஞ்செய்யுங்கள். (உங்களில்) சிலர் மணமமைந்த கற்பகத்தருகொடுத்த சிறந்த பெருமைவாய்ந்த பொருள்களைக் கொண்டுவந்து கொடுங்களென்று, ஆயிரங்கண்களையுடைய இந்திரன்கூறி, அவர்களைச்செல்லவிடுத்தனன். எ - று. (௧௭)

இந்திரனுபதேசம்பெற்றபடலம் முற்றிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம் — ௪௫௯௪.

இந்திரன்பூசித்தபடலம்.

இதம்புரியுந் தேவர்களு மிருடியரு நீங்கியபின்
கதம்பவனத் திடையேகிக் காவல்புரி விண்ணவர்கோ
னதம்பலவுந் தீபலவு மொன்றுறாற் போனவையின்
சிதம்புதெறு மொருதீர்த்தந் திகழ்தரக்கண் டதையடுத்தான்.

(இ - ள்.) (அமரருலகைக்)காவல்புரியுந் தேவராசனாகிய இந்திரன், நன்மையைச்செய்யுந் தேவர்களும் இருடியர்களும்(தன்னைவிட்டு)நீங்கிச்சென்றபிறகு, கதம்பவனத்திற் சென்று, நதிகள்பலவுந் தீக்கள் பலவும் ஒன்றுசேர்ந்தாற்போல, குற்றத்தின்றொகுதியை யொழிக்கும் ஒருதீர்த்தம் விளங்குவதைப் பார்த்து, அதனைச்சமீபித்தனன். எ-று.

சிதம்புதல் - குணமின்மை.

அந்தடத்தி லமரர்தரு மாகாய கங்கையுஞ்சேர்த்
துத்தமனத் தடக்கரையி னொளிர்பளிக்கா லயநிருமித்
தத்தனையைங் கைக்களிற்றை யாகமத்தின் வழிநிறுவி
யெத்தகைய பொருள்களினு மினிதுறப்பூ சைகளாற்றி.

(இ - ள்.) புனிதனான இந்திரன் அந்தத் தடாகத்திலே, தேவர்கள் கொண்டுவந்த ஆகாயகங்கையையுங்கூட்டி, அத்தீர்த்தக் கரையிலே பிரகாசிக்கின்ற பளிங்குக் கல்லால் திருவாலயநியமித்து, (யாவர்க்குந்) தந்தையும் ஐந்துகரங்களையுடைய யானைமுகக்கடவுளுமாகிய விநாயகப்பெருமானை ஆகமமுறையாகப் பிரதிட்டைசெய் , எவ்வகைப்பட்ட பொருள்களாலும் இனிதாகப் பூசைகள்செய்து. எ - று.

இதுமுதலிரண்டு பாடல்கள் குளகம். (உ)

வாயிலினிந் தியம்வழங்கா வகையடக்கி நாசிநுனி
காயொளிக்கட் கடைநிறுவிக் கவின்றருமா தனம்வைகி
யாயிரமாண் டாறெழுத்தை யனுட்டிப்பி னொடுங்கணித்தான்
மாயிருமா மறையறியா மதக்கைமுக னடிநினைந்தே.

(இ - ள்.) சிறந்தபெரிய மகாவேதங்களறியாத மதஞ்சொரியும் யானைமுகமுடைய விநாயகக்கடவுள் திருவடியைச் சிந்தித்து, வாயிலின் வழியே இந்தியங்களைப் புறஞ்செல்லா தடக்கி, நாசிநுனியிலே பிரகாசிக்கின்ற ஒளியையுடைய கட்கடையை நிறுத்தி, அழகுசெய்யும் ஆதனத்திற் பொருந்தி ஆயிரவருடகாலஞ் சடக்கரமந்திரத்தை அநுட்டிப்புக் கிரமமாகக் கணித்தனன். எ - று. (௩)

நித்தலும்பூ சனையியற்றி நிராகாரத் தொடுவைகிப்
பத்தியினாற் றியானித்துப் பயன்றருமந் திரங்கணித்துச்
சத்தவுளத் தினனாகிச் சுரராசன் றவம்புரிய
வத்திமுகன் பேரருள்கூர்ந் தவனெதிர்த்தோன் றினன்மாதோ.

(இ - ள்.) தேவராசனாகிய இந்திரன் நாடோறும் (இவ்வகையாகப்) பூசைசெய்து, ஆகாரமில்லாமலிருந்து பத்தியுடன் தியானஞ்செய்து, பயன்தரத்தக்க மந்தி

ரத்தைக்கணித்து, புனிதமான மனமுடையவனுகித் தவஞ்செய்ய, யானைமுகத்தை யுடைய விநாயகக்கடவுள் பேரருள்மிகுந்து அவ்விந்திரனுக் கெதிரே தரிசனந் தந்தருளினர். எ - று. (௫)

தவளமதி புரைநிறமுந் தசதிசைசபோர்த் தொளிர்தேசுங்
கவளமத கரிமுகமுங் கதிர்மணிமா லிகைவளைத்துத்
துவளுமொரு புழைக்கரமுந் தோளுநன்கு மணித்தண்டைத்
திவள்சதங்கை நூபுரப்பொற் சேவடியு மனைநாளும்.

(இ - ள்.) வெள்ளியசந்திரனையொத்த நிறமும், பத்துத்திசைகளையு மூடிப் பிரகாசிக்கும் ஒளியும், கவளங்கொள்ளும் மதயானையின் முகமும், பிரகாசிக்கின்ற முத்துமாலையை வளைத்துத் துவள்கின்ற ஒப்பற்றதுதிக்கையும், நான்குதோள்களும், இரத்தினத்தண்டையும் பிரகாசிக்கின்ற சதங்கைமாலையும் பாதசரமுமணிந்த அழகிய திருவடியும், (பொன்) அரைஞாணும். எ - று.

கவளம் - யானைகொள்ளுமுணவு. அல்லது வாய்கொண்டவுணவு.

இதுமுத லிரண்டு பாடல்கள் ஒருதொடர். (௬)

அங்கதமும் வரைமார்பி னணிகருமுப் புரிநூலும்
பொங்கொளிநித் திலவடமும் பொலிந்தவர கனத்தொடையுஞ்
செங்கதிரி னிருள்சீக்குங் குண்டலமுந் திகழ்முடியுந்
தங்குருவி னெதிர்நின்ற தலைவனைவா சவன்கண்டான்.

(இ - ள்.) அங்கதமும், மலைபோன்ற மார்பிலணிந்த உபவீதமும், ஒளிமிக்க முத்துமாலையும், அழகிய இரத்தினமாலையும், செவ்விய கிரணங்களையுடையசூரியனைப் போல இருளையகற்றுங் குண்டலங்களும், பிரகாசிக்கின்ற கிரீடமும் (கொண்டு)தமது குருவாகிய பிரகற்பதிமுனிவனைப் போல எதிரேநின்ற விநாயகக்கடவுளை இந்திரன் தரிசித்தனன். எ - று.

அங்கதம் - தோளணி. (௭)

மிக்கபெருங் களிப்புமன்பும் வெருவுதலு முடன்றோன்றக்
கொக்கிருகை சிரமேறத் துண்ணெனவா தனத்தெழுந்து
தக்கமுறை யால்வணங்கித் தண்டமுமிட் டெதிர்நடித்துப்
பொக்கமற வலம்வந்து புகழெடுத்துப் பாடினன்.

(இ - ள்.) மேம்பட்ட பெருங்களிப்பும் ஆசையும் அச்சமும் உடனே உண்டாக, இருகரங்களுஞ் சேர்ந்து சிரமிசையேறத்துணுக்குற்றுஆசனத்தினின்றெழுந்து, தக்கமுறைப்படி பணிந்து (சாஷ்டாங்க) தண்டஞ்செய்து, எதிரே (ஆனந்தமேலீட்டால்) நடனஞ்செய்து, குற்றமகலப் பிரதக்கிணஞ்செய்து (அவ்விநாயகருடைய) கீர்த்தியை யெடுத்துப் (பின்வருமாறு) பாடினன். எ - று. (௮)

வேறு.

அறிவாய் விளங்கு மொளியாகி யெங்கு மசைவற்று நின்ற நிறைவாய்க்
குறியாதி யின்ப முதலீ றிலாத குறைவற்ற வின்ப மயமாய்ச்
செறிவான நீரி னிழல்போல நின்ற திறலோனை யாரும் வகைவேன்
வெறுஞான மான திருமேனி கொண்டெ னிழிகாண முன்னர் வரலால்.

(இ - ள்.) அறிவாகி விளங்கும் தேஜோரூபியாய், எல்லிடத்திலுஞ் சலனமின்றிநின்ற பூரணமாய், குறி முதலிய இன்பமுதன் முடிவில்லாத குன்றலற்ற இன்பமயமாகி, நெருங்கிய நீரில்நிழல்போலநின்ற வல்லபமுடைய தேவரீரை, சுத்தஞானமான திருமேனியோடு என்கண்கள் காணும்படி முன்னே யெழுந்தருளியதனால், அடியேனும் பிரதக்கணஞ் செய்வேன. எ - று. (அ)

இருண்மூழ்கு கண்ணின் மலகேவ லத்தி னிதயின்றி நின்ற வுயிர்கட்
குருவாதி மூன்று முனமுய்த்த வற்றி னுளதாம் விகார வகையா
லிருவேறு கன்ம மிசைவித் தருத்து மிறையோனை யானு மொழிவேன்
வெருண்மாயை நீத்த திருமேனி கொண்டெனை விழிகாண முனைவரலால்.

(இ - ள்.) (அஞ்ஞானமாகிய) இருளின்மூழ்கிய கண்களின் மலகேவலத்தினிதயில்லாமல் நின்ற உயிர்களுக்கு உருவமுதலிய மூன்றையுமுன்னளித்து அவற்றுளதாகிய விகாரவகையால், வேறாகிய இருவகைக் கன்மங்களையுமிசைவித்து நுகரச் செய்கின்ற தலைவராகிய கணேசப்பெருமானை, மயக்கம பொருந்திய மாயையையொழித்த திருமேனியோடு என் கண்கள் காணும்படி முனனே யெழுந்தருளியதனால், அடியேனும் (இவ்வகையினரென்று அவனைக) கூறுவேன. எ - று. (௯)

வாதங் கடந்து பலமாயை கன்ம வகையுங் கடந்த வைசெயு
மேதங் கடந்து பொருளொன்று மின்றி யெழுகின்ற மமம ருயிரின்
போதங் கடந்து துரியங் கடந்த பொருளோயை யானு முணாவேன்
வேதங் கடந்த திருமேனி கொண்டென் விழிகாண முன்னா வரலால்.

(இ - ள்.) வாதஞ்செய்தலைக கடந்து, பலவகைப்பட்ட மாயாகன்மவகைகளையுங்கடந்து, அவைசெய்கின்ற துன்பங்களையுங் கடந்து, ஒருபொருளுமில்லாமல் தோன்றுகின்ற மயக்கம்பொருந்திய உயிரின் தற்போதமுங்கடந்து, துரியத்துவமுங் கடந்த பொருளாயுள்ள தேவரீரை, வேதங்கடகதீதப்பட்ட திருமேனியைக்கொண்டு என்கண்கள் காணும்படி என்முனனே யெழுந்தருளியதனால், அடியேனும் (இவ்வகையினரென்று) அறிவேன். எ - று. (௧௦)

வெங்கட் களிற்றின் மகவான் றுதித்து விழிநீ ருகுத்து ளுருகச்
சிங்கஞ் செலுத்தி யெதிர்வந்து நின்ற திகழ்முககண் வேழ முகவ
னிங்குற்று நீசெய் செபமாதி யான மிதயங் களித்த னமினிப
பொங்குற்ற காதல் வரம்வேட்ட தின்று புகலென்ன வோது மவனே.

(இ - ள்.) கோபக்கண்களையுடைய (ஐராவதமென்னும்) யானையை வாகனமாகக்கொண்ட இந்திரன் (இவ்வாறு) தோத்திரஞ்செய்து, கண்ணீர்சிந்தி மனமுருக, சிங்காசனமூர்ந்து அவனெதிரேயெழுந்தருளியிருந்த விளக்கம் பொருந்திய திரிநேத்திரங்களையுடைய விநாயகக்கடவுள் நீ யிங்கேவந்து செய்த செபத்திற்குஞ் சிறந்த தியானத்திற்கும் மனங்களித்தோம். இனி அதிகரித்த காதலையுடைய நீ விரும்பிய வரத்தை யிப்பொழுது கூறுகவென, அவ்விந்திரன் கூறுவான். எ - று. (௧௧)

யோகத்தி னுறு முணரப் படாமை யயர்ஞான யோக நிலையோர்
பாகத்தி னொன்று படுகின்ற பாத பதுமங் கெடாது புரியும்
யாகத்தி னுள பயனுந் திறக்க மெனியேற் களித்தி யதுவும்
யோகத்தின் மலக விடரின்றி நின்று புகழோடு மாளும் வகையில்.

(இ-ள்) யோகத்தினாலும் அறியப்படாமல் உயர்ந்த ஞானயோக நிலையிலுள்ளவர்கள் பாதத்தினாலே ஒன்றுபடுகின்ற பாதத்தாமரை, நீகொடுத்தருளும் யாகத்தினாலான பயனாகிய சுவர்க்கலோகத்தை அடியேனுக்குக்கொடுக்கவேண்டும். அதுவும் போகத்தினை மிகும்படி துன்பமில்லாமலிருந்து, கீர்த்தியுடன் அரசுசெய்யும் வகையோடு (அநுக்கிரகிக்கவேண்டும்) எ-று (௧௨)

முன்னேயெனக்கு மறையோனு மிந்த மொழியா றெழுத்து மனுவைத்
தன்னு ணர்ந்தி னுரைசெய்து நீயித் தனிமந் திரத்தை யொழியின
மன்னு விண்ணி னரசாட்சி யென்று வழிவற புறுத்து மகனைப
பின்னை மறந்து பிழையிற் படாந்து பெரிதான துன்ப மனினேன.

(இ-ள்.) சொல்லுகின்ற இந்தச் சடக்ஷரமந்திரத்தைப் பிரமதேவனும் முன்னேயெனக்குத் தன்னுடைய உபதேசித்து, நீ இந்த ஒப்பற்ற மந்திரத்தை விதித்தால் தேவலோக வரசாட்சி உனக்குப்பொருந்தாதென்று வற்புறுத்திக் கூறியதைப் பிற்காலத்திலே மறந்து, குற்றத்திற்சென்று பெரிதான துன்பமடைந்தேன். எ-று

பொன்னே னுரைபப விடாமுற றகன்று புகழாயி ரங்க ளுடையே
னின்னு றெழுத்தை யுரைசெய்து பூசை நெடிதாற்றி வந்த பரிசா
லுன்னுத் தாகி யுரையாத தாகி யுறலிற படாத பொருணீ
முன்னுகி னின்ற வருளா லெனக்கு முடியாமை யாவ துளதோ.

(இ-ள்) (எனகுருவாகிய) வியாழபகவான உபதேசிக்க, துன்பமுழுவதுமகன்று, புகழத்தக்க ஆயிரங்கண்களையடைந்த அடியேன் தேவரீருடைய சடக்ஷர மந்திரத்தைக் கணித்துப் பூசையை மிகுதியாகச்செய்துவந்த தன்மையால், நினைக்கப்படாததாகியும் சொல்லப்படாததாகியும் பரிசிக்கப்படாததாகியுமுள்ள பொருளாகிய தேவரீர் என்முன்னுகி யெழுந்தருளிய திருவருளால், எனக்கு முடியாதது யாது தோன்றியிருக்கின்றது? எ-று. (௧௩)

கேடா மெனைக்கு முறுகா ரணங்கள் கிழவோய் பதத்தி னிறையன்
பாடாமை யாகு மதனு லெனக்கு னடிவாரி சத்தி லுழுவல
விடாமை வேண்டு மதுவன்றி யுள்ள விழைவுய்க்கு மிங்குன் வடிவுக்
கோடாத சிந்தா மணியென்னு நாம முறலவேண்டு மூர்க்கு முறுக.

(இ-ள்.) துன்பமாகிய எல்லாவற்றிற்கும் பொருந்திய காரணங்கள், யாவுமுடைய தேவரீரது திருவடியில் நிறைந்த அன்பைச் செலுத்தாமையாகும். ஆதலால் அடியேனுக்குத் தேவரீருடைய திருவடித்தாமரையிற் பக்தி அழியாமல் (கொடுத்தருள) வேண்டும். அதுவல்லாமல், மனதில் விரும்பியவற்றைக் கொடுக்கும் இவ்விடத்திலுள்ள தேவரீர் திருவுருவத்திற்குச் சிந்தாமணிவிநாயகரென்னுந் திருநாமமுண்டாக வேண்டும். அப்பெயரே [சிந்தாமணிநகரமென்று] இந்நகரத்திற்கு முண்டாகுக. எ-று.

இந்தத் தனக்கு மிசைபர சிறக்க இகலூர்க் கருன்மி யெவரு
[illegible] கதம்ப நகரென்ற பேரு முறுமிக்க [illegible]
[illegible] தடத்தி னாடுவோ ரோருன் [illegible]
[illegible] சிறந்த பயனுங்கு மார்க [illegible]

(இ-ள்.) இந்நகரத்திற்கும் [illegible]
[illegible]

மென்றமெய்யுரும் பொருள்தச்செய்க இவ்வூரில வசிப்போரும, ஒலிக்கின்ற இத்தீர்த்தத்தின் நீரில் மூழ்குவோரும், இங்கே தேவரீர பாதங்களைப் பணிவோரும் (ஆகியவர்கள்) உலகிற்சிறந்த புருஷார்த்தங்களனைத்தையும் பொருந்துக பகவானே! என இரந்துகூறவும். எ - று. (கசு)

இறைவன் புகன்ற வரமுந் துறக்க மிடரின்றி யாளும வரமு
நிறையக் கொடுத்து மறையக் கதிர்க்கு நெடுவச் சிரச்சை மகவானு
குறையற்று மீட்டு முயர்பூசை யாதி குலவிப் புரிந்து விடைபெற்
றுறையுந் துறக்க நகரெய்தி யன்பொ டரசாட்சி செய்த ருளினனே

(இ - ள்) கணேசப்பெருமான் (இந்திரன்)கேட்ட வரங்களையும்,சுவர்க்கலோகத்தை யிடையூறின்றி அரசுசெய்யும் வரத்தையும் பூரணமாகக் கொடுத்து அந்தர்த்தானமாக, ஒளிவிடும் நெடிய வச்சிராயுதத்தைக் கையிலேந்திய இந்திரன் (யாதொரு) குறையுமின்றி மீண்டும் சிறந்த பூசைமுதலியவற்றை அன்புறச்செய்து விடைகொண்டு, (புகழ்ந்து) சொல்லுறு சுவர்க்க நகரத்தையடைந்து ஆசையோடு அரசாட்சி செய்திருந்தனன் எ - று. (கஎ)

அவ்வாறு பூசை பெயரோடு கொண்ட வமலன பதங்கள் சரணு
மெவ்வாறு மெய்தி வழிபாடு செய்யி னிடரான தீர வாமுந்
செவ்வாய்மை யோடு பெறுகிற்றி யென்று திருவுற்ற வீணை முனிவ
னெவ்வாடு வேற்கை யரசற்கு நன்கு தெரிவித்த கன்றனனால்

(இ - ள்) அவ்வாறாகப் பூசையைத் திருநாமத்துடன் கொண்ட மலரகிதராகிய சிந்தாமணி விநாயகர் திருவடியைச் சரணமெனக் கைப்பற்றி வழிபாடு செய்தால் துன்பங்கள் நீங்கும், செவ்விய சத்தியத்துடன் பெறுவையென்று, தங்குகின்ற வீணையையேந்திய நாரதமுனிவர், பகைவர்களுடைய உடலை யடைந்த வேற்படையையுடைய உருக்குமாங்கத மன்னனுக்கு நன்றாகவும் (அவ் விடத்தினின்று) நீங்கிச்சென்றனர். எ - று.

பெறுகிற்றி என்றதில், கில - ஆற்றலுணர்த்தும் விகுதி. (கஅ)

இந்திரன் பூசித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௫௫௯

உருக்குமாங்கதன் முத்தியடைந்தபடலம்

இருக்கி லாமுனி செல்லு முன்
றருக்கி வாழ்தம ராயினோர்
தருக்க மாதி தரீஇத்தரீஇ
யுருக்கு மாங்கதனை யுற்றனர்

வஞ்சகமில்லாத நாரதமுனிவர் செல்லுமுன்னரே, களித்து வாழும் பற்றையுடைய (உருக்குமாங்கதனுடைய) உறவினராயுள்ளார் தருக்கமுதலியவிடங்களி லெங்கும் மிகத்தேடி, உருக்குமாங்கதன்பால்வந்து சேர்ந்தனர். எ - று.

இ - தருவி, தேடி. தரீஇத் தரீஇ - மிகுதிபற்றிவந்த அடுக்கு. (க)

கவட்டுக் கானிற் கதழ்ந்தமான்
சுவட்டுத் தாரிது ரீஇயது
சவட்டி னுய்க்கிது சார்ந்தெனை
குவட்டுத் தோளவ கூறென்றார்.

(இ - ள்.) கொம்புகளையுடைய வனத்தில் விரைந்தோடிய மானின் சுவட்டு வழியே (தொடர்ந்து) தேடி, அதனை வேட்டையாடிய வுனக்கு இத்தீமைவிளைந்தது யாதுகாரணம்? மலையையொத்த தோளையுடைய உருக்குமாங்கத ராசனே! கூறுக வென்றார்கள். எ - று.

சவடு - மரக்கொம்பு. சுவடு - காலடி. குவடு - மலை. (௨)

வெற்றி வீமன் விறன்மக
னுற்ற துற்றவர்க் கோதினு
னற்ற மில்பொரு ளாங்குறப்
பற்றி யேகினன் பான்மையால்.

(இ - ள்.) வெற்றிவாய்ந்த வீமராசனுடைய வலிதங்கியமகனாகிய உருக்குமாங்கதராசன் நடந்த விர்த்தாந்தத்தைத் தன்னிடம் வந்தவர்களுக்குக்கூறினான். குற்றமில்லாத உண்மைப்பொருள் ஆங்கடைதலால், அதனைத் தகுதியோடு கடைப்பிடித்துச் சென்றனன். எ - று. (௩)

பொதும்பு சூழ்ந்து புகைந்தெரி
வெதும்பு வெங்கடம் விண்டுதேன்
றதும்பு பூம்பொழில் சார்ந்தவக்
கதம்ப மாநகர் கண்டனன்.

(இ - ள்.) பொதும்புசூழ்ந்து புகைந்து தீயானது சுடுகின்ற கொடிய காட்டைக்கடந்து தேன்றுளிக்கும் மலர்ச்சோலை சேர்ந்த அந்தச் சிறந்த கதம்பநகரத்தைத் தரிசித்தனன். (உருக்குமாங்கதன்) எ - று.

பொதும்பு - மரப்பொந்து. (௪)

தீர்த்தர் போற்றுஞ்சிந் தாமணித்
தீர்த்தனைத்தெரி சித்துநோய்
தீர்த்தல் செய்யுஞ்சிந் தாமணி
தீர்த்த நீர்படிந் தாடினன்.

(இ - ள்) புனிதமானவர்கள் துதிசெய்யுஞ் சிந்தாமணிவிநாயகரைத் தரிசித்து, (எல்லா) நோயையுமொழித்தருள்செய்யுஞ் சிந்தாமணி தீர்த்தநீரிலே மூழ்கி ஸ்நானஞ்செய்தனன். (உருக்குமாங்கதராசன்) எ - று. (௫)

கருக்கி வெண்ணிறங் காட்டிமெய்
முருக்கு நோய்கெட முன்பெய
ரிருக்க நல்லெழி லெய்தினு
னுருக்கு மாங்கத வுத்தமன்.

(இ - ள்.) கருகச்செய்து வெண்ணிறத்தைக் காட்டி உடலைத்துன்பு செய்யுந் தொழுநோய் கெடவும், [உருக்குமாங்கதனென்னும்] பழையபெயர் (நிலைபெற்று) இருக்கவும், உருக்குமாங்கதனாகிய உத்தமன் நல்ல அழகை யடைந்தனன். எ - று. (௬)

செயிர றுக்குஞ்சிந் தாமணிப்
பெயர்வி நாயகா பெய்கழற்
கயர்வி லாதமெய் யன்பனாய்
மயரில் பூசைவ யக்கினான்.

(இ - ள்) குற்றத்தை யொழிக்குஞ் சிந்தாமணியென்னும் பெயரையுடைய விநாயகக்கடவுளுடைய வீரகசழலணிந்த பாதங்களில், மயக்கமில்லாத பூசையைச செய்தனன். சோர்வில்லாத உண்மையன்பினையுடைய வீமராசனே ' எ - று (௭)

அந்த ணாளர்க்க ருமபொருள்
சிந்தி னானது செவ்வியின
வந்து ளாரகள்வி மானமேமா
டுந்த ழிறகணத் தோரசிலா.

(இ - ள்.) வேதியர்களுக்கு அருமபொருளகளை (ததானமாரியாக) ச் சொரிந்தனன். அந்தக்காலத்தில் மிக்க அழகினையுடைய கணநாதாகள சிலர் விமானத்துடன (அவ்விடம) வந்தாரகள. எ - று. (௮)

வே று.

அத்தலை நின்ற தேவநதற் கருங்கணத் தலைவா சொல்வா
ரித்தலைக் கணேச குண்டத் திருமடுவ ணேய்ந்து நகன்
வித்தகக் களிற்றின் பூசை விளக்கினை யாத லாலே
வுத்தம வுனது மேன்மை யொருவாககு முரைககொ ணாதே.

(இ - ள்.) அரிய கணநாதர்கள் அவ்விடத்திலிருந்த உருக்குமாங்கதராசனுக்குச் சொல்கின்றார்கள் : உத்தமனே ' இவ்விடத்தில், கணேசதீர்த்தத்திலே மிக்க நீரின்மூழ்கி, திரிநேத்திரங்களையுடைய ஞானசொரூபியாகிய சிந்தாமணிவிநாயகக் கடவுளுடைய பூசையைச்செய்தனையாதலின், உன்னுடைய சிறப்பை எடுத்துச் சொல்ல ஒருவருக்கு முடியாது. எ - று. (௯)

கொங்கவிர் மாலைத் தெய்வக் கோலமார் விமானமேறி
யைங்கர னுலக மெம்மோ டடைமதி யெனறாரகேட்டுச
சிங்கவல் லேற்றி னொன்னார் செருக்கள முழக்குந்திண்டோட
பைங்கழ லரற்று நோன்றாட் பார்த்திபன பணிந்து சொல்வான்.

(இ - ள்.) மகரந்தத்தோடு விகசித்த (கற்பக) மாலையணிந்த அழகுபொருந்திய விமானத்தி லாரோகணஞ்செய்து எங்களுடனே ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய கணேசப்பெருமானுலகத்தை யடைகவென்றனர். வலிய ஆண்சிங்கத்தைப் போலப் பகைஞர்களது போர்க்களத்தைக் கலக்குகின்ற வலியதோளையும் பசியவீரக்கழலொலிக்கும் பெருமைதங்கிய தாளையுமுடைய உருக்குமாங்கதமன்னன் அதனைக்கேட்டு (அக்கணநாதர்களைப்) பணிந்து சொல்கின்றான். எ - று

மதி - அசைச்சொல். "மியாயிகமோமதி யத்தையித்தை - வாழியபானவீ யாழமுன்னிலையசை" என்றது சூத்திரம் (௧௦)

வேறு.

சின்மயசிற் குணவகண்டா காரசச்சி தானந்தன் சேர்ந்தோர் தம்மைத்
தன்மயமாக் கிடுமுதல்வன் காரணு தீதனவன் றலைமை சான்ற
நன்மைதரு மருளெங்கே நாளெங்கே நான்புரிந்த தவங்க ளெங்கே
யென்மனமெங் கேயெனது பிறப்பெங்கே யென்னுடைய பத்தியெங்கே.

(இ - ள்.) சின்மயனும், சிற்குணனும், அகண்டாகாரனும், உண்மையறிவா னந்தரூபியும், தன்னையடைந்தவர்களைத் தன்மயமாகச் செய்யும் முதற்கடவுளும், காரணாதீதனுமாகிய அக்கணேசப்பெருமானுடைய முதன்மை மிக்க நன்மைபொருந்திய திருவருளெங்கே அடியேனெங்கே. அடியேன்செய்த தவங்களெங்கே. அடியேன் மனமெங்கே. அடியேன பிறவியெங்கே அடியேன் பக்தியெங்கே. எ - று.

சின்மயம் சிற்குணமென்பவற்றில், சித்=ஞானம். அகண்டம்=கண்டமில் லாதது. ஆகாரம் - தேகம். சச்சிதானந்தம் சத்து+சித்து+ஆனந்தம். கணேசப்பெரு மானுடைய உயர்வைக்குறிக்க "அவன் தலைமைசான்ற நன்மைதருமருளெங்கே" என் றும், தானும் தன்தவம் மனம் பிறப்பு பக்திமுதலியவற்றின் தாழ்வுகுறிக்க "நாளெங் கே * * என்னுடைய பக்தியெங்கே" என்றுங்கூறினர். (௧௧)

பண்டுபுரி தவத்தானு மித்தடத்தி னீராடும் பலத்தி னானு
மண்டாதொழுமபெருங் கணத்தி ருங்கடெரிசனமடியேற்காயிற்றென்னை
மண்டுபெருந் தவமாற்றிச் சாருகா சினியோடு மருவி வீம [னென்றான்.
னுண்டாயி னுயிர்த்தனன்வே றிலையவரை யொழித்தெவ்வா றுறுவே

(இ - ள்.) பூர்வத்திற்செய்த தவத்தினாலும், இக்கணேச தீர்த்தத்தில் மூழ்கிய பலத்தினாலும் உங்களுடைய தரிசனமெனக்குக் கிடைத்தது. தேவர்களும் வணங் கதக்க பெருந்தவமுடையவர்களே! (என்தாயாகிய) சாருகாசினியுடன் வீமராசன் பொருந்தி நெருங்கிய பெருந்தவஞ்செய்து என்னைப்பூமியில் (மகனாகப்) பெற்றனர். (அவர்கட்குத்துணை) வேறொருவருமிலர். அவர்களை யெவ்வாறு விலக்கிவிட்டுவருவே னென்று (உருகதுமாங்கதன்) கூறினன். எ - று. (௧௨)

அறங்கிளரும் பெருங்கணத்தோ ரதுகேட்டுத் திருவுள்ளத் தலர்ச்சிகாட்டிக்
கறங்குதிரைப் பெருங்கடல்சூழ் கண்ணகன் ஞாலம்புரக்குங்காவலோய்கே
ணிறங்கிளர்பன் மலரணிந்த வித்தீர்த்தத் தவர்தம்மை நினைந்துதோய்ந்து
பிறங்குதருப் பணம்புரியி னவருமுடன் வருவரெனப் பேசினாரால்.

(இ - ள்.) தருமம் விளக்கும் பெருமைவாய்ந்த கணத்தலைவர்கள் அதனைச் செவியேற்றுத் தமது நன்மனத்துள்ள மகிழ்வினை வெளிப்படுத்தி, மறிகின்ற அலைகளை யுடைய பெரியகடல்சூழ்ந்த இடமகன்ற உலகத்தைக்காக்கும் உருக்குமாங்கத மன்ன னே! கேட்பாயாக. நிறம் விளங்கும் பலமலர்களையுடைய இந்தத்தீர்த்தத்திலே அவர் களைக்கருதி ஸ்நானஞ்செய்து, விளங்குகின்ற தருப்பணஞ்செய்தால் அவர்களும் உன் னுடனே வருவார்களென்று சொன்னார்கள். எ - று.

கறங்குதல் - சுழலல். (௧௩)

**கணங்களுரைத் தமைகேட்டுக் காவலனு முடிந்தபசுந் தருப்பைவைத்திட்
டிணங்குதருப் பையுமானாய் தருப்பைமக னாயுமிருக் கின்றாய் வேத
னணங்கறுப்பப் படைத்திடப்பட் டாயாரைக் குறித்துன்னை யாட்டினாலும்
பிணங்கறுநன் பயனவர்க்குக் கொடுக்கின்றா யெனப்பேசிப் பெருநீ ராட்டி.**

(இ - ள்.) கணத்தலைவர்கள் கூறியதைக்கேட்டு, உருக்குமாங்கதனும், முடியிட்ட பசியதருப்பையை வைத்து, பொருந்திய தருப்பையுமாயினை, தருப்பைமகனாயு மிருக்கின்றனை, பிரமதேவனால் துன்பமொழியப்படைத்திடப்பட்டனை. எவரை நினைத்து உன்னை நீராட்டினாலும் அவர்கட்குக் குற்றமற்ற நல்லபலனைக் கொடுக்கின்றனை யென்றுகூறி, மிக்க நீராலபிஷேகித்து. எ - று.

தருப்பையு மானாய் தருப்பை மகனாயு மிருக்கின்றாய்"—என்றது நீயே மூர்த்தியும் மூர்த்திமானுமாயுள்ளனை யென்றாற்போலும். (௧௪)

**தந்தைதாய் முதலோரைக் குறித்துநறும் புனற்றீர்த்தந் தானு மாடி
சிந்தையறு மகிழ்வோடுங் கரைபேறி யருள்செய்த திவவு நல்யாழ்
முந்துனனை வியந்து தீர்த்தத்தை மிகப்போற்றி யமல முற்றுன்
வந்துளார் தாமுமதி னுடனாடித் தெய்வவுரு மருவி னாரால்.**

(இ - ள்.) உருக்குமாங்கதனும் தந்தைதாய் முதலானவர்களைக் கருதி நல்ல கணேசதீர்த்தத்திலே மூழ்கி மனத்தினின்றொழியாத களிப்புடன் கரையிலேறி, தனக்கு அநுக்கிரகித்த தடவுகின்ற நல்ல மகதிவீணையையேந்திய நாரதமுனிவரைத் தியானித்து, கணேசதீர்த்தத்தைத் துதிசெய்து புனிதனாயினன் உடன்வந்துள்ள சேனைகாவலர் முதலியவர்களும் அத்தீர்த்தத்தில் (அவ்வுருக்குமாங்கதனை) உடன்மூழ்கித் தெய்வவடிவத்தை யடைந்தார்கள். எ - று. (௧௫)

**மறுவனுமங் கினிதிருந்த கணேசர்திரு வடிப்பூசை வயக்கித் தேசு
முறுகுவிமா னத்தடுத்த சேனையொடு மொருங்கேறி முடிகொண் மன்ன
னுறுதியொடு கவுண்டினிய நகர்சார்ந்து தானபல னுயிர்த்தோ ராதி[தார்.
பெறுமுறையிற் கொளக்கொடுத்தான் சேனைகளு மவரவர்க்குப் பேணியீந்**

(இ - ள்.) கிரீடமணிந்த உருக்குமாங்கத மன்னன் மீண்டும் அவ்விடத்தில் இனிதாக விருந்த சித்திவிநாயகப்பெருமானுடைய திருவடியிற் பூசையைச்செய்து, தன்னையடுத்த சேனையுடனே, ஒளிவீசும் தெய்வவிமானத்தில் ஒன்றாகவேறி, உறுதியோடு கவுண்டின்னிய நகரத்தையடைந்து, பெற்றோர் முதலானவர்களுக்குத் தானபலனைப்பெறுமுறையோடு பெறும்படி கொடுத்தனன் சேனைகாவலர்களும் (தங்கடங்கட்குரிய) அவரவர்களுக்கு விரும்பிக்கொடுத்தார்கள். எ - று. (௧௬)

**எம்பெருமான் றிருவருளால் வெவ்வேறு விமானங்க ளெய்த வந்தப்
பம்புநக ரரசாளும் வீமன்முத லோரெவரும் பணிந்தங் கெய்தி
யும்பர்தொழ வுருக்குமாங் கதனோடுங் கணேசர்திரு வுலகஞ்சேர்ந்தா
நம்பியீசீர் வியாதமுனி யறிவாயென் றலரிருந்தோ னவிற்றி னானால்.**

(இ - ள்) எமது பெருமானாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய திருவருளால் வெவ்வேறாகிய விமானங்கள் வந்தடைய, அந்த வளநெருங்கிய கவுண்டின்னியநகரத்தை யரசுசெய்யும் வீமராசன் முதலானவர்களெல்லோரும் வணங்கி அங்கடைந்து, தேவர்

கன் பணியும்படி உருக்குமாங்கதனுடன் கணேசப்பெருமானுடைய சிறந்த உலகத்தை யடைந்தார்கள். மிக்க கீர்த்தியையுடைய வியாசமுனிவனே! அறிவாயாகவென்று, தாமரை மலரிலிருந்த பிரமதேவன் உரைத்தருளினன். எ - று. (கஎ)

அருந்தவத்து விச்சுவா மித்திரனை வீமனுற லாதி யாகத்
திருந்துமக னொடுமுத்தி சேர்ந்திடுத லீறாகத் திகழா நின்ற
பொருந்துபல சரிதமுங்கேட் டனைசோம காந்தவினிப் புகலக் கேளாய் [ன்.
பெருந்தவத்துக்கிருச்சமத னுபாசனையென் றுரைசெய்வான் பிருகுமேலோ

(இ - ள்) அரியதவத்தையுடைய விச்சுவாமித்திர முனிவனை வீமராசன் அடைந்ததுமுதலாகத் திருந்திய தன் மகனாகிய உருக்குமாங்கதராசனுடன் (அவன்) முத்தியடைந்ததீறாக விளங்குகின்ற பொருந்திய பல சரிதங்களையுங் கேட்டனை, சோமகாந்தராசனே! இனிப் பெருந்தவத்தையுடைய கிருச்சமதனுபாசித்த வகையையுஞ்சொல்லக் கேட்பாயாக வென்று, மேலோனாகிய பிருகுமுனிவன் சொல்லாநின்றான். எ - று.

சோமகாந்தன் பிருகுமுனியை யடுத்த படலமுதல் யாவும் பிருகுமுனிவராலேயே சொல்லப்பட்டனவென்றும், பிறசரிதங்கள் இடையிடையே அவ்வவராலே சொல்லப்பட்டனவென்றுங்கொள்க. (கஅ)

உருக்குமாங்கதன் முத்தியடைந்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - கஙஎஎ

கிருச்சமதருபதேசம்பெற்றபடலம்.

மருக்கொண் மாமலரி னானைமுக நோக்கி மடமை
முருக்கி மேதகுவி யாதமுனி முன்ன னென்முன
முருக்கு மாங்கதனெ ழிந்தபின்மு குந்தை யுறுநோய்ப்
பெருக்க மெங்ஙனமொ ழிந்ததது பேசு கவென.

(இ - ள்.) வாசம்பொருந்தியதாமரைமலரிலெழுந்தருளியபிரமதேவனுடைய திருமுகத்தைப்பார்த்து, அறியாமையை யொழித்து மேம்பட்ட வியாதமுனிவனாகிய பெரியோன், முன்னே உருக்குமாங்கதன் (இணங்காது) சென்ற பிறகு, முகுந்தையென்பவள் பொருந்திய காமநோய்ப்பெருக்க மெவ்வாறகன்றது? சொல்வாயாகவெனக் கேட்க எ - று.

முகுந்தையுறுநோய்ப் பெருக்கமென்றது உருக்குமாங்கதன் சாபம்பெற்ற படலத்திற் கூறப்பட்டுளது. ஆங்குக் கண்டுகொள்க. (க)

முள்ள ரைக்கமல நாண்மலரி னான்மொ ழிகுவான்
றள்ளு மெல்லிடைமு குந்தையவள் சாப மரசன்
கொள்ள வுய்த்தபினு மம்பூர்குடி கொண்டெ ழுமெழு
கொள்ளெ ரிக்கதுவி யாங்குளமெ கிழ்ந்து ருகினாள்.

(இ - ள்.) முட்பொருந்திய அடியையுடைய புதிய தாமரை மலரிலெழுந்தருளிய பிரமதேவன் கூறுகின்றான்: தள்ளாடிய மெல்லிய இடையையுடைய முகுந்தை

யானவள் உருக்குமாங்கதமன்னவனை சாபத்தைக்கொள்ளும்படி கொடுத்தபின்னரும், மயக்கமானது குடிகொண்டு விளங்க, மெழுகானது ஒளிபொருந்திய அக்கினியிற் பட்டாற்போல மனங்கசிந்து வருந்தினாள். எ - று.

அணை - அடி. நாண்மலர் - அன்றலர்ந்த மலர்; புதியமலரென்க. தன்று மெல்லிடை யென்றது—"உபயதனமசையிலொடியுமிடை" என்றும், "ஏக்காற்றுக் காற்றுவிடை" என்றும், "மருங்கோரிலக்கணம் [நன்னூல்]" என்றும் கூறியவ்வண்ண போலச் சுமையிறுக்காது துவளுமிடையென்பதாம். (௨)

வண்டி ரைக்குமலர நந்தனவ னத்து லவுவா
டண்டி ரைக்குளிர்த டாகமுறு வாள்பி ணைபுறங்
கொண்டி ரைக்குவிரை மான்கலைகள் கண்டு குழைவாள்
பண்டி ரைக்குமணி வேய்ங்குழல்ப ரப்ப வழிவாள்.

(இ - ள்.) வண்டுகளொலிக்கும் மலர்கள் பொருந்திய நந்தனவனத்திலுலாவு வாள். தட்பமாகிய அலைகளையுடைய குளிர்ந்த தடாகத்தை யடைவாள். தமது பிணை யையுடன்கொண்டு இரைக்காக விரைந்துசெல்லும் மான்கலைகளைக் கண்டு உருகுவாள். பண்ணொலி யெழுப்பும் அழகிய வேய்ங்குழலொலியெழுப்ப மனமழிவாள் எ - று.

வேய் - மூங்கில். வேய்க்குழல் - புள்ளாங்குழல். (௩)

மந்த மாருதம ருங்கசைய வன்னி விரவி
வந்த தென்கொல்வளி யேயெனம ருண்டு முனிவ
ளந்தி லான்மணித ழங்கவடு கால னொலியே
சிந்து கின்றதுயி ரென்றுதெரு மந்து கவல்வாள்.

(இ - ள்.) இளந்தென்றற்காற்றானது பக்கத்திலுலாவ, காற்றே! அக்கினி யோடு கலந்துவந்த தென்னகாரணமென்று மயங்கிக்கோபிப்பாள். அவ்விடத்தில், பசு வின் (கழுத்திலுள்ள) மணியொலிக்க, கொல்லுகின்ற இயமனோசையோ உயிரழி கின்றதென்று சுழன்று துன்புறுவாள். எ - று.

அந்தில் என்றதை 'அந்திலாங்கசைநிலை இடப்பொருளாகும்" என்றதால் அசைநிலையெனக் கொள்ளினுமாம். அவ்விடத்திலெனவும். (௪)

சிறுமை யாளர்கள் பிறர்க்குவினை தீங்கு பெருமை
யுறுநர் செய்கலரொ லிக்கடன்ம லிக்கு ழலென
முறுகு வெந்துயர மூட்டுவது னக்கு முறையோ
குறுமு னிகுரிசில் குன்றுளனெ னக்கு ழறுவாள்.

(இ - ள்.) கீழ்மக்கள் பிறர்க்குண்டாக்குந் தீமையைப் பெருமையாளர்கள் செய்யமாட்டார்கள். ஒலிக்கின்ற கடலும் அழகிய குழலும்போலக் கடுமையாகிய வெவ்விய துன்பத்தை யெழுப்புவது உனக்கு நியாயமோ? குறுமுனிவராகிய அகத்தியப்பெருமான் பொதியமலையிலிருக்கின்றனரென்று வாய்குழறிக் கூறுவாள். எ - று. (௫)

வட்டி கைப்பலகை மீதிலவன் மாணு ருவெலா
மொட்டி யொட்டினள்வ ரைந்துறுக ரத்தி னணையு
மொட்டி ளங்கதிர்மு லைத்துணைமு யங்கும் வதனந்
தொட்டு முத்தமிடு மாலையென வேது வளுறும்.

(இ - ள்.) சித்திரப்பலகையின்மேலே அவ்வுருக்குமாங்கதனுடைய மாட்சிமைப்பட்ட வடிவமுழுவதையும் மிகவுமொட்டி யெழுதி, பொருந்திய கையினால் தழுவுவாள். கோங்கரும்புபோன்ற ஒளிவீசும் இரண்டு இளமுலைகளாலு முயங்குவாள். முகத்தைத்தொட்டுமுத்தமிடுவாள். மலர்மாலையைப்போலத் துவள்வாள். எ - று. (௬)

நெட்டு யிர்ப்பெறியு நேர்தளிர்து வண்டு கருகப்
பட்ட பட்டவிட மெங்குமுயர் கொப்புள் பரவக்
கட்டு ணைப்புனல்க விழ்க்குமுரு வெம்மை வெருவி
விட்ட கன்றதென மேகலையொ துங்க விழுமால்.

(இ - ள்.) பெருமூச்சுவிடுவாள். தளிர்கள் துவண்டு கருகும்படி அவைபட்ட விடங்களிலெல்லாம் பெரிய கொப்புளங்கள் பரவவும், இருகண்களினின்றும் நீரைச் சொரிவாள். உருவத்தின் வெப்பத்திற்குப் பயந்து விடுத்துச் சென்றதுபோல மேகலாபரணமானது ஒதுங்கும்படி விழுவாள். எ - று.

நேர்தளிரென்பதற்கு அழகிய தளிரென்றுவது, அவள் மேனியையொத்த தளிரென்றுவது பொருள்கூறுக. (௭)

உற்று ழந்தவவ டன்னினுமு ரைக்க வரிதாய்
முற்றும் வெந்துயரின் மூழ்கிநில மீது முடிசாய்த்
தற்ற முற்றவச மாயினளை னைத்து மறியாப்
பொற்ற விந்திரனவி ழைந்துமயல் பூண்டு வருவான்.

(இ - ள்.) (ஆடவனுடன்) பொருந்திவருந்தியவளைக்கட்டினும் சொல்லமுடியாததுபராய் முழுதும் பெருந்துன்பத்தில் மூழ்கி, பூமியின்மேல் சிரசைச் சாய்த்துப் பரவசமானாள். அதற்றையெல்லா முணர்ந்து மனமழிந்த சிறுமலைபோன்ற இந்திரன் (அவளை) விரும்பிக் காமமயக்கமுற்று (உருவமாறி) வருவானாயினன். எ - று. (௮)

வேறு.

கழல்படுத் திறுக்கிய கமல பாதமுங்
கழலொலி செயுங்கணைக காலு நெஞ்செலாங்
கழலவேள் சாங்களிற் கதுவி மாதராள்
கழலிளங் காய்பொரக் கவின்செய் கச்சுமே.

(இ - ள்) வீரக்கழலைத்துக்கட்டிய தாமரைபோன்றபாதமும், வீரகண்டாமணியானது ஓசையிடுகின்ற கணைக்காலும், மனமுழுதும் கழலும்படி மன்மத பாணங்களாற் சுடப்பட்டுள்ள முகுந்தையின் காலிலணிந்த இளங்காய்போல அழகு செய்யுங் கச்சும். எ - று.

இதுமுதல் மூன்றுசெய்யுள்களால் இந்திரன் முகுந்தைபால் வந்தவகையை வருணிக்கின்றனர். (௯)

விரற்றலைப் புட்டிலும் விளங்கு செங்கையி
னரற்றெறும் நாணடு சிலையு மார்பத
மிரைத்துமென் மலர்த்தொடை யிசைந்த மார்பமு
நிரைத்தடங் கணைப்புதை நிலவு தோள்களும்.

(இ - ள்.) விரலினுனியில் புட்டிலும், விளங்குகின்ற சிவந்தகையிலே ஒலிக்கின்ற வலிமையுடைய நாண்பூட்டிய வில்லும், வண்டுகளொலித்து மெல்லிய மலர்மாலை பொருந்திய மார்பும், வரிசையாகிய பரந்த அம்புகள் புதைந்து விளங்கும் தோளு ளும். எ - று. (௰)

பொற்புரி யாற்புறஞ் சூழ்ந்த குஞ்சியும்
பொற்பமே யுருக்குமாங் கதன்மெய்ப் புலவிய
பொற்பெலாந் தழீஇக்கொடு புலம்பிச் சோர்ந்தவப்
பொற்பினண் மருங்குறப் பொருக்கென் றெய்தினான்.

(இ - ள்.) பொற்புரியினாலே புறத்திற்கட்டிய குடுமியும் அழகு செய்யும உருமாங்கதராசன் தேகத்திற்பொருந்திய அழகு முழுவதையுந் தழுவிக்கொண்டு புலம்பிச் சோர்ந்துள்ள அவ்வழகியாகிய முகுந்தையின் சமீபத்திற் பொருந்தவிரைந்து சேர்ந்தனன். எ - று.

குஞ்சி - ஆண்மகன் தலைமயிர் பெண் தலைமயிரைக் குழலென்றும் அளகமென்றுஞ் சொல்லுவர். (௧௧)

மருக்குழன் மாதரான் மறுத்துப் போந்தவவ்
வுருக்குமாங் கதனுமீண் டுற்றா னாமெனப்
பொருக்கென வெழுந்தனள் புக்க வஞ்சனுந்
தருக்கறு நயமொழி தழுவிக் கூறுவான்.

(இ - ள்) மணந்தங்கிய கூந்தலையுடைய முகுந்தையென்பவள் (தன்கருத்தைத்) தடுத்துச்சென்ற அவ்வுருக்குமாங்கத மன்னனும் திரும்பி (தன்பாலவிருப்புகொண்டு) வந்தடைந்தனனென்று, விரைந்து எழுந்தனள் (உருக்குமாங்கதன்போல வேடங்கொண்டு)வந்த வஞ்சகனாகிய இந்திரனும் அகங்காரமற்ற நயவார்த்தைகளோடு தழுவிச்சொல்கின்றான். எ - று. (௧௨.)

ஏந்திள வனமுலை யிரண்டும் பாய்ந்துதண்
சாந்தகங் கிழிதரத் தழுவிக் கைகளான்
மோந்தனன் புட்குரன் முழக்கங் கேட்டனன்
மாந்தின னிதழ்நறா மருவிப் புல்லினான்.

(இ - ள்.) அண்ணாந்த இளமைவாய்ந்த அழகிய முலைகளிரண்டும் பாய்ந்து குளிர்ந்த சாந்தப்பூச்சானது கிழிடும்படி தழுவிக்கொண்டு கைகளாலே மோந்தனன்; (எண்வகைப்) புட்குரல்களின் (ஒலியைக்கண்ட ததிலே) முழங்ககேட்டனன். இதழூறலாகிய தேனைப்பருகினன், அவளைத் தழுவிக்கூடினன் எ - று

புட்குரலெட்டும் முன் விளக்கப்பட்டன. (௧௩)

வாட்டடங் கண்ணியு மகிழ்ந்தன் னானுங்
கோட்டிளங் குவிமுலை கோட்டு மண்கொள
வூட்டிய காதலின் முயங்கிச் செய்பவா
யோட்டமும் பருகினா ளவ்வியற் றாளரோ.

(இ - ள்.) வாட்படைபோலும் பரந்த கண்களையுடைய முகுந்தையும் மீண்டும் அவன்மார்பிலே ஒட்டமாகிய இளமைதங்கிய குவிந்தமுலையானது கோட்டுமண்

சொன்னும்படி அதிகரிக்கச்செய்த ஆசையுடன் முயக்குற்று, சிவந்தவாயிதழையும் பருகினள். சந்தோஷமுற்றனள். எ - று.

யானையானது மதமுற்றகாலத்தில் நிலத்தைக் கொம்பாற்குத்தி மண்ணைக் கொள்வதுபோல, முலையாகிய யானையும் அவன் மார்பிற் குத்திக் கோட்டுமண் கொள வென்றார். (௧௪)

துடக்கின னிந்திர னென்று சூர்த்தவேள்
முடக்கிய தடக்கையின் முனைகொ ளம்பெலா
மடக்கின னிமிர்த்தகை வரிவிற் றாழ்த்தின
னடக்கினன் முருந்தையோ டமர்ந்த போரினை.

(இ - ள்) இந்திரன் முயங்கினனென்று, அச்சங்கொடுத்த மன்மதன் முடக்கிய பரந்த கையிலுள்ள கூர்மைவாய்ந்த அம்புகளையெல்லா மடக்கினன். தூக்கிய கையிற்றாங்கிய வரிக்கட்டமைந்த வில்லைத் தாழ்த்தினன். முருந்தையோடு செய்த காமப்போரை யடக்கினன். எ - று.

இச்செய்யுளால் முருந்தை காமமயக்கொழிந்தாளென்றபடி. ௧௫)

தருந்தனிக் கலவியாற் றழைத்த நெஞ்சொடு
முருந்தைதன் முனிப்பணி முடிப்பச் சென்றனள்
புருந்தகை தவவுருப் போக்கிப் போந்தன
னருந்தழல் வயிரவே லுதன் விண்ணமே.

(இ - ள்.) தகுதியாகிய ஒப்பற்ற புணர்ச்சிமயக்கத்தால் நிரம்பிய மனத்துடன் முருந்தையானவள் தன் கணவன் பணிவிடையைச் செய்யச்சென்றனள். பிரகாசிக்கின்ற தீயைச்சொரியும் வச்சிரவேலைத்தாங்கிய ஆங்குற்ற தேவராசனாகிய இந்திரன் தான்வந்த வஞ்சகவடிவத்தையொழித்துத் தேவலோகத்தை யடைந்தனன். எ-று (௧௬)

மற்றிழை முருந்தைதன் மோட்டி னிந்திரற்
கறநெறிநாட் கருத்தரித் தையிரண்டெனச்
சொற்றரு மதியிடைத் தோன்ற லீன்றனள்
பற்றிய கருங்கடல்* பரிதி கானறென.

(இ - ள்.) முற்றிய ஆபரணமணிந்த முருந்தையென்பவள் தன்வயிற்றில் இந்திரனுக்கு அந்தினத்திலே கருப்பமடைந்து, பத்தாவது என்று சொல்லத்தக்க மாதத்தில், கருமைபொருந்திய சமுத்திரமானது சூரியனைப்பெற்றாற்போல ஓர்புதல்வனைப் பெற்றனள். எ - று.

ஐயிரண்டெனச்சொற்றருமதி - பத்தாமாதம். (௧௭)

அண்டமு நடுக்குற வார்த்து வந்துவீழ்ந்
தொண்டரை கிடந்தொளிர் கின்ற மைந்தனைக்
கொண்டலூர்ந் தவனுக்கங் குரித்த தோர்கலா
மண்டிய பெருந்தவன் மகிழ்ந்தெ டுத்தனன்.

(இ - ள்.) அண்டமும் நடுங்கும்படி ஆர்ப்பரித்து வந்து வீழ்ந்து ஒள்ளிய பூமியிற் கிடந்து பிரகாசிக்கின்ற புத்திரனை, மேகவாகனனாகிய இந்திரனுக்கு உரித்ததை யுணராத மிக்க பெருந்தவமுடைய கவிமுனிவன் களிப்புற்றெடுத்தனன். எ - று.

கவியெனப் பட்டவக் கருணை மாதவன்
சவிமணி மைந்தற்குச் சாத காதிக
ளவிசொரிந் தமரருக் கன்பு செய்திரும்
புவியவர் புகழ்தரப் போற்றிச் செய்தனன்.

(இ - ள்) கவிமுனிவனென்று சொல்லப்பட்ட அநுக்கிரகமைவாய்ந்த பெருந் தவமுடையவன் நிறமமைந்த மாணிக்கம் போன்ற புதல்வனுக்கு, தேவர்களுக்கு அவி சொரிந்து அன்புசெய்து, பெரிய பூலோகத்தார் புகழும்படி சாதகாதி கருமங்கள் மேம்படச்செய்தனன். எ - று.

அவி - தேவருணவு

வேறு.

குருச்சந் திரனை யென்றமுகக் கோல முகுந்தை தனிமைந்த
னுருச்சசந் தவரி சனவிழுதும் பிறவுந் திமிர்ந்தொண் புனலாட்டித்
தருச்சந் தொகோ ரகிலபுகைத்துத் தனப்பா லூட்டப் பன்னிருநாள்
கிருச்சமதனென வொருநாமங் கிளர்ந்தான மகற்குக் கிளர்தவத்தோன்.

(இ - ள்) நிரந்தங்கிய (பூரண) சந்திரனை வென்றிகொண்ட முகத்தையுடைய அழகிய முகுந்தையென்பவள் ஒப்பற்ற புதல்வனுடலைச் சந்தனமும் அரிசனமும் விழுதுகளும் பொடித்துக் கலந்த ஒள்ளிய நீரால் முழுக்காட்டி, தேவதாரு சந்தனக் கட்டை அகிற்கட்டை முதலியவற்றின் பொடியாற் புகையிட்டு, முலைப்பாலூட்டி வளர்க்க, விளங்குகின்ற தவத்தையுடைய கவிமுனிவன் பன்னிரண்டாந் தினத்தில் கிருச்சமதனென்னும் ஒருபெயராகக் கூறி நாமகரணஞ்செய்தனன். எ - று. (௨௦)

கருப்ப நிலைக்கா றுமாண்டிற் கரிசின் முறையா லுபநயனம்
விருப்பி னியற்றி மறையாதி விளங்கத் தெரித்தான் சவியையான்
கிருச்ச மதனு மொருமுறையிற் கேட்டு முழுதுந் தெரிந்துணர்ந்து
வெருச்செய் பவத்தின் வேரறுக்கும் வெறுப்பிப் படைபோ லாயினனே.

(இ - ள்) கவிமுனிவன் கிருச்சமதன் ஜனித்ததாகு ஆறும் வருடத்தில், குற்றமற்ற முறைப்படி உபநயனத்தை ஆசையோடுசெய்து, வேதமுதலியவற்றை விளங்கும்படி யுணர்த்தினன். கிருச்சமதனும் ஒரேதரங்கேட்டு (மைந்து ஏரிப்பு அறியாமையொழிய) முற்றும் ஆராய்ந்தறிந்து அச்சத்தைச் செய்யும் பிறவியின் வேரையறுக்குமழுப் படைபோலாயினன். எ - று. (௨௧)

ஒழுக்க முதலா கியநெறியி னுறழா தொழுகக் கவிமகிழ்ந்து
வழுக்கி லாத கணநாதா வாவென் மனுவை யுபதேசித்
தழுக்கி லாதா யிம்மனுவை யனுட்டிப் போடு கணிவிகையு
முழுக்க வருள்வர் கணேசரென மொழிந்தா னவனு மதுபெற்றான்.

(இ - ள்.) ஒழுக்கமுதலாகிய வழியிற் பிறழாது நடக்க, கவிமுனிவன் களிப்புற்று, குற்றமில்லாத "கணநாதவா" என்னும் மந்திரத்தை யுபதேசித்து, களங்கமில்லாதவனே! இம்மந்திரத்தை அனுட்டிப்புக் கிரமத்துடன் கணிக்கக்கடவை (அதனால்) கணேசப்பெருமான் உன்விருப்பம் முற்றுப்பெற அநுக்கிரகிப்பாரென்று கூறினன். கிருச்சமதனும் அம்மந்திரத்தைப் பெற்றனன் எ - று. (௨௨)

நாளு நியதிக் கடன்முடித்து நாம வினைக டொக்கெல்லை
யாளு மைங்கைக் கணேசர்திரு வடித்தா மரைக ளுளத்திருத்தி
மூளு மன்பி லவர்மனுவை முறையி னனுட்டிப் பொடுங்கணித்துக்
கேளும் பிறக்கென் றிடவுலகங் கேண்மை கொள்ள விளங்குநாள்.

(இ - ள்.) நாடோறும் நித்தியகருமத்தை முடித்து, அச்சத்தைத்தரும் வினைகளையொழித்து என்னை யனுக்கிரகிக்கும ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய கணேசப்பெருமான் திருவடித்தாமரைகளை மனதிலிருக்கச்செய்து அதிகரித்த ஆசையுடன் அவருடைய திருமந்திரத்தை முறைப்படி அநுட்டிப்புடன் கணித்து, உறவினரும் பின்னென்று சொல்ல உலகமுழுவதும் நட்புகொள்ளும்படி விளங்குங் காலத்தில். எ - று.

துள்ளிக் கயல்வா னிடைத்தாவத் துடுமென் றிறங்கி யிளநாகு
வள்ளை குதட்டுந் தடமுடுத்த மகத நாட்டிற் கோனெவர்க்குந்
தள்ளை யனையா னெருங்கொடையா னருள் சூர னெனும்பெயரான்
றெள்ளை யகன்ற வுள்ளகத்துத் தொடுத்த தருமச் சிந்தையான்.

(இ - ள்) சேற்கெண்டைகள் துள்ளி ஆகாயத்திலே தாவவும், இளங்கன்றுகள் விரைந்திறங்கி வள்ளைக்கொடியைக் குதட்டுகின்ற தடஞ்சூழ்ந்த மகதநாட்ட ரசன் எல்லோருக்குந் தாயைப்போன்றவன், மிக்க ஈகைத்தன்மையுடையவன்; தானசூரனென்னும் பெயருடையவன், துன்பமகன்ற மனத்திலே பொருந்திய தருமசிந்தனையை யுடையவன். எ - று. (௨௪)

அன்ன மருட்டு நடைக்கற்பி னன்ற மனைவி யம்பிகையும்
பொன்னை வெள்ளி தனைமருட்டும புத்தியமைந்த வமைச்சர்களுந்
தன்ன துடலு முயிருமெனத் தக்க மரபால் வழியொழுக
வின்ன லறச்செங் கோலோச்சி யிருந்து மகிழுங் காலத்தில்.

(இ - ள்.) அன்னத்தை மயங்கச்செய்யும் நடையையும் கற்பின் மேம்பாட்டையுமுடைய மனைவியாகிய அம்பிகையென்பவளும், பொன்னையும் வெள்ளியையு மயக்கிய மனமமைந்த மந்திரிகளும், தன்னுடைய உடலும் உயிருமென்று சொல்லத் தக்க முறைப்படி நீதிவழியேயொழுகவும் துன்பமகலவும் செங்கோல் செலுத்திக் கொண்டு களிப்புற்றிருக்குங்காலத்தில். எ - று. (௨௫)

பெற்ற குரவன் றனைக்குறித்துப் பிதிரர்க் கூட்டு நாளெய்த
முற்ற வுணர்ந்த வசிட்டனையு முழுத்த தவனத் திரிதனையு
மற்று முயர்ந்த முனிவரையும் வருவித் தான்மற் றவரோடுங்
கற்று மிகுந்த கிருச்சமதன் கலந்து கலைப்போ ராற்றினான்.

(இ - ள்.) பெற்றதந்தை நிமித்தமாகப் பிதிரர்க்கு உண்பிக்குந்தினம் [சிராத்தநாள்] வரவும், முழுவதுமுணர்ந்த வசிட்டமுனிவனையும் முழுமையாகிய தவத்தையுடைய அத்திரிமுனிவனையும், அவரல்லாத உயர்ந்த பிறமுனிவர்களையும் வருவித்தனன். அவர்களுடன் (நூல்களைக்) கற்றுமேம்பாடுற்ற கிருச்சமதமுனிவன் அளவளாவிச் சாத்திரப்போர் செய்தனன். (௨௬)

வாதி னேற்ற வத்திரியவ் வாதின் வெல்ல மாட்டாது
சாத லனைய கொடுங்கோபத் தழல்கொப் புளிக்க வெதிர்நோக்கிப்

பேதை நினது பிறப்பினையும் பெருமை யனைத்துஞ் சுடுசுடுநீ
யோது முனிவன் மகனல்லை யுருக்கு மாங்கன் மகனென்றார்.

(இ - ள்.) சாஸ்திரவாதத்தாலெதிர்த்த அத்திரிமுனிவர் அவ்வாதிலேவெல்ல வல்லபமில்லாமல், இறப்பிலோங்கிக்கிளர்ந்த கொடிய கோபாக்கினியானது கொடபுகைக்க எதிரேபார்த்து, அறிவில்லாதவனே! உன் பிறவியையும் உன் பிரபாவங்களையுஞ் சுடுசுடு; நீ சொல்லிய கவிமுனிவர் புதல்வனல்லை. உருக்குமாங்கதனென்னும் மன்னவன் மகனென்றுகூறினர். எ - று. (உஎ)

இந்தச் சபையி னுடனிருத்த லிலலா தெங்க ளோடொப்பச்
சிந்தைக் கினிய பூசனையுஞ் செய்யக் கூடா தெழுந்தொல்லை
யந்தப் புடையே குதியெனவே யமன்றத் திரிகை மறித்துரைப்பச்
சந்தப் பொடியி னொளிர்மேனித் தவஞ்சால் கிருச்சமதன்வெகுண்டு.

(இ - ள்.) நீ இந்தச் சபையினடுவிலிருத்தல் கூடாது, எங்களோடு சமானமாக மனத்திற்கினிய பூசையையுஞ் செய்யக்கூடாது. விரைவில் அந்தப்பகத்திற் செல்லக்கடவையென்று கோபித்து, அத்திரிமுனிவன் கையை மறித்துச்சொல்ல, சந்தனப்பொடியாற் பிரகாசிக்கின்ற திருமேனியையுடைய தவமிருந்த கிருச்சமதமுனிவன் கோபித்து. எ - று. (உஅ)

விழிகள் சிவப்ப விதழ்துடிப்ப விளங்கு புருவ நுதலேற
வழிவு மருவிற் றெனச்சிலரங் கஞ்சி யகல மூன்றுலகும்
பொழிகட் டழலா லவிப்பானம்போற் பொங்கி யெழுந்து சபைதன்னிற்
குழிய வசிட்டன் முதலான குழுவின் முன்னின் றிதுசொன்னான்.

(இ - ள்.) கண்கள் சிவக்கவும், உதடு (படபடெனத்) துடிக்கவும், பிரகாசிக்கின்ற புருவமானது நெற்றியிலேறவும், அழிவுகாலஞ் சம்பவித்ததென்று அங்குள்ள சிலர் பயந்தோடவும், திரிலோகங்களையும் சிந்துகின்ற கண்ணினெருப்பால் அழிக்கின்ற உருத்திரமூர்த்திபோலக் கோபித்தெழுந்து சபையிற்கூடியுள்ள வசிட்டர்முதலிய முனிவர்கூட்டத்தின் முன்னின்று இதனைச் சொல்கின்றான். எ - று. (உகூ)

அரசன் மகன்யா னல்லனீவி ரவமா னத்தா லவமதித்தீர்
பாவு தவத்துக் கவியென்பான் பால னானே னானக்கால்
விரவி யிருந்த நும்மையெலாம் விழித்துப் பார்க்கு முனமவித்துச்
சுரர்கள் வியப்பப் புகழ்நடுவே னென்று துணுகவென் றேகினான்.

(இ - ள்.) யான் (உருக்குமாங்கத) அரசன் புத்திரனல்லேன்; நீங்கள் அவமானத்தால் (என்னை) அவமதித்துரைத்தீர்கள். துதிக்கத்தக்க தவத்தையுடைய கவிமுனிவனென்பவனுக்குப் புத்திரனாய்ப் பிறந்தேன். யான் பிற்காலத்தில், கூடியிருந்த உங்களையெல்லாங் கணதிறந்து பார்க்குமுன்னரே யழித்துத் தேவர்கள்களிக்கக் கீர்த்தியை நிலைநிறுத்துவேனென்று விரைந்து சென்றனன். எ - று. (கூ0)

மிகுந்த கோபந் தணியாமை வேகக் கொடும்போ யீன்றாளை
முகுந்தாய் மிகுந்த தூர்த்தாயென மனனே வாவென் பிதாயாரே
நிகழ்ந்த துள்ள படியிங்கே நிகழ்த்து வாயென் றன்முகுந்தை
நெகிழ்ந்து மெய்ந்நடுநடுங்கி நிகழ்ந்த படியே யுரைசெய்தாள்.

(இ-ள்.) அதிகரித்த கோபமடங்காமல் விரைவோடுசென்று, தன்னைப்பெற்ற தாயை (நோக்கி) முருந்தாய்! மிக்ககாமமுடையவளே! என்முன்னே வருக. எனக்குத் தந்தையாவன்? நடந்ததை உள்ளபடியே கூறுவாயாகவென்றனன். முருந்தை (அதனைக்கேட்டு) மனந்தளர்ந்து நடுநடுங்கி நடந்த விருத்தாந்தத்தையே (உண்மையாகச்) சொல்லினள். எ - று.

தூர்த்தை - காமமேலீட்டாற் பலரையும் புணர்பவள். (௧௧)

வேறு.

மிருக வேட்டையின் மேவிய வுருக்குமாங் கதனீர்
பருக வந்தனன் படியிலா வழகுகண் டவனுக்
குருகி யுன்றனை யுயிர்த்தனே னுண்கணார்க் கார்வம்
பெருகி னிச்சையா றொழுகநூல் பேசிய முறையால்.

(இ - ள்) மிருகவேட்டைக்காகவந்த உருக்குமாங்கதராசன் (இவ்வாச்சிரமத்திற்கு) நீர்பருகும்படி வந்தனன் (அவனுடைய) ஒப்பில்லாத தேகப்பொலிவைப்பார்த்து மனமுருகி, மையூட்டிய கண்ணையுடைய மாதர்களுக்கு ஆசையதிகரித்தால் மனஞ்சென்றவழி நடக்க நீதிநூற்களிற் சொல்லியமுறைப்படி, (அவனைக்கூடி) உன்னைப் பெற்றேன் எ - று. (௧௨)

விருப்பின மைந்தனே யுள்ளவா றீதுவென விளம்ப
நெருப்பின் மேலொரு நெருப்பினைச் சொரிந்துபெய் தாங்குப்
பொருப்பு நேர்தவன் புகைந்துபுள் ளினங்குறு காத
வருப்ப மாவனத் திலந்தையா குகவெனச் சபித்தான்.

(இ - ள்) ஆசையையுடைய மகனே! உள்ளவகை யிதுவென்று (முருந்தை) கூறவும், நெருப்பின்மேலே வேறொரு நெருப்பை மிகுதியாகப் பெய்தாற்போல, மலைபோன்ற (பெருந்) தவத்தையுடைய கிருச்சமதமுனிவன் கோபித்து, பறவைக் கூட்டங்களணுகாத துன்பமமைந்த வனத்தில் இலந்தையாகுகவென்று சாபமிட்டனன். எ - று. (௧௩)

ஒடுங்கி நின்றதா யொருமக னுரைத்தமை கேட்டு
நெடுங்கு ணத்தவ தாயென நினைந்திலை யென்னை
நடுங்கச் செய்தனை யாதலி னீயுமுன் னடுங்கக்
கொடுங்கு ணச்சிறுமை கூடுக நினக்கெனச் சபித்தாள்.

(இ - ள்) அடங்கிநின்ற முருந்தையென்னுந் தாயானவள் ஒப்பற்ற தன் மைந்தன்கூறிய சாபமொழியைக்கேட்டு, மிக்க நற்குணமுடையவனே! என்னைத் தாயென்று கருதினாயில்லை நடுக்கமடையச் செய்தனையானபடியால், நீயும் உன்னை நடுங்கும்படி, உனக்குக் கொடுமையாகிய குணத்தையுடைய சிறுமைத்தன்மை வருகவென்று பிரதிசாபந் தந்தனள். எ - று. (௧௪)

கலந்தை வந்தொளிர் முலையவள் கடுகுசா பத்தா
லிலந்தை வந்தெழு வனத்திடை யிலந்தையா யிருந்தாள்
வலந்தை வந்தோன் மன்னவன் மகன்றனைக் குறித்து
நலந்தை வந்தமா தவனுள நாணியங் கிருந்தான்.

(இ - ள்.) ஆபரணமணியப்பெற்றுப் பிரகாசிக்கின்ற குசங்களையுடைய முகுந்தை யென்பவள் தன்னையணுகிய சாபத்தால், இலந்தைகள் [illegible] இலந்தைமரமாயிருந்தனள். வெற்றிபொருந்திய தோள்கள் பொருந்திய [illegible] கதனுடைய புதல்வனுனமையைக் கருதி, நன்மைபொருந்திய பெருந்தவத்தைச்செய்த இருச்சமதமுனிவன் மனதில் வெட்கங்கொண்டு அவ்விடத்திலிருந்தனன். எ - று. (௬௫)

அழிந்த மானத்தின வாழ்தலி னுக்கையை யொறுத்துக்
கழிந்து போதலே நன்றெனக் கருதிடு மளவில்
வழிந்த மாமத முகத்தவ னருளின்வா னவக்குப்
பொழிந்த தேனெனப் புரந்தரன் மகனெனக் கேட்டான்

(இ - ள்.) அழித்த மானத்துடன் வாழ்வதைக்காட்டிலும் உடலைவெறுத்து இறந்துபோவதே உத்தமமென நினைக்குங்காலையில், மதமொழுகும் யானைமுகத்தை யுடைய விநாயகக்கடவுளுடைய திருவருளால், தேவர்களுக்குச் சொரிந்த தேன்மாரி போல, இந்திரன் மகனென்று சொல்லக்கேட்டனன். எ - று. (௬௬)

சிறிது சிந்தையைத் தேற்றின னவமதி செய்த
வுறுவ ராதியோ ரனைவரு முற்றடி வணங்க
மறுவி னல்வரம் பெறுகுது பெனமதித் தந்தக்
குறுவ னத்தினை விடுத்தொரு கொடுவன மடுத்தான்.

(இ - ள்.) மனதைச் சிறிதுதேறச்செய்து அவமதித்த முனிவர் முதலானவர்களெல்லாரும் பொருந்திப் பாதங்களைப் பணியும்படி, குற்றமில்லாத நல்லவரத்தை யடைவோமென்று யோசித்து, அந்தச் சிறுவனத்தைவிட்டு வேறொரு பெரிய வனத்தை யடைந்தனன் (இருச்சமதமுனிவன்) எ - று.

கொடுவனமென்றதால் புலி சிங்க முதலிய துஷ்டமிருகங்கள் சஞ்சரிக்கும் பெருவனமெனக்கொள்க.

தேற்றினன் - முற்றெச்சம். (௬௭)

இதுமு குந்தையின் சரிதமென் றிதழ்முருக் கவிழ்ந்த
பதும மென்மலர்ச் சேக்கையான் பகர்ந்தனன் செய்ய
மதும லர்த்திரு மார்பினின் றகழ்மண் போந்து
முதுத வம்புரி வியாதனு முனிவரன் மகிழ.

(இ - ள்.) இதுவே முகுந்தையென்பாளுடைய சரித்திரமென்று, செவ்விய தேனொழுகுந் தாமரைமலரில் வசிக்குந் திருமகளை மார்பினின்று விலக்கிப் பூமியில் வந்து முதிர்ந்த தவத்தைச்செய்த வியாதனென்னும் பெயரையுடைய முனிசிரேட்டர் மகிழும்படி, இதழ்கள் கட்டவிழ்ந்த மெல்லிய தாமரைமலர்ச் சேக்கையையுடைய பிரமதேவன் கூறினன். எ - று. (௬௮)

ஏந்தி தையங்காழ் கினியமந் திரவுப தேசந்
தந்தை தந்திட முகுந்தைத[illegible]யபற்ற துளைத்தா
மந்த மெய்த்தவன் வரம்பெற லறிகெனப் பிருகு
சுந்த ரம்பெறு சோமகாந் தனுக்குரை தொகுப்பான்.

(இ-ள்.) எந்தையாகிய ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய கணேசப்பெருமானுக்கு இனிதாகிய மந்திரோபதேசத்தை முகுந்தைமகனாகிய கிருச்சமதமுனிவன் தந்தையாகிய கவிமுனிவனாற் செய்யப்பெற்ற வகையைக் கூறினோம். அந்த உண்மைத்தவத்தையுடைய கிருச்சமதமுனிவன் வரம்பெற்றதையும் அறிவாயாகவென்று பிருகுமுனிவர் அழகுபெற்று விளங்குஞ் சோமகாந்தராசனுக்கு உரைசெய்வார் எ-று.

கிருச்சமதருபதேசம்பெற்றபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௩௧௩

கிருச்சமதர் வரம்பெறுபடலம்.

உலகங்க ளனைத்து கோடிக் குமுன முண்டாக் கியவெம் பெருமானறைநூல், பலவுந் தெளிகின் றகிருச் சமதன் படருற் றவனுற் றவரத் தினையு, மிலகும் படிசொல் லுகவென் றுதவ வெழிலா ரும்வியா தன்வினவு, மலர்மெல் லணையான மகிழ்கூர்ந் தவன்முன் வரம்பெற் றதுமோ தவலித் தனனே.

(இ-ள்.) உலகங்களெல்லாவற்றையும் கோடிக்குமுன்னர்ப் படைத்த எம்பெருமானுலருளிய தலைமையான பலநூல்களையுந் தெளிகின்ற கிருச்சமதமுனிவன் (தவவனஞ்)சென்று, அவன்பெற்ற வரத்தையும்விளங்கும்படி சொல்லவேண்டுமென்று, தவத்தின் அழகுவிளங்கும் வியாதமுனிவர் வினவவும், அம்மெல்லிய தாமரைமலரணையையுடைய சதுமுகன்களிமிகுந்து, அவன் வரம்பெற்றதையுஞ் சொல்லத்தொடங்கினன். எ-று. (௧)

பழிமல் கியகா னமொழிந் தயலே படர்கா னமடுத் தகிருச் சமதன், வழிதண் மதுமல் லிகைமுல் லையிள மயிலைக் கொடிமா தவிபந் தரிடும், பொழிலும் புதுமா மலரோ டைகளும் பொங்கும் புனல்வா வியும்வேள் விமறை, மொழியும் படிசெய் யுமுனிக் கணமு முடிவா னவர்வாழ்க் கையுநோக் கினனே.

(இ-ள்) பழிமிகுந்த வனத்தை விடுத்து, சமீபத்திலே பொருந்திய (பெரு) வனத்தை யடுத்த கிருச்சமதமுனிவன், குளிர்ந்த தேன்சொரியும் மல்லிகையும் முல்லையும் இளமைதங்கிய இருவாட்சிக்கொடியும், குருக்கத்திப் பந்தரிட்டபொழிலும், அன்றலர்ந்த பெரிய மலரோடைகளும், பொங்குகின்ற நீரையுடைய தடாகங்களும்; யாகங்களை வேதங்கூறிய வகையாகச்செய்யும் முனிவர்கூட்டங்களும், கிரீடமணிந்த தேவர்களுடைய இருக்கையுங் கண்டனன். எ-று. (௨)

அங்குற் றமர்மா தவர்தம் மையடுத் தவர்தா டொழுவாங் கவர்நல் வாவேற், றிங்குற் றிருவென் னமகிழ்ந் துதினை மெழிலார் புலியின் வலமானபதந், தங்கும் பெருமெல் விரலூன் றியொரு தந்தப் பெருமா னுருவங் கருதி, முங்கும் பொறியைந் துமடக் கிமனு மொழிகின் றனன்முற் றுதவத் தினையே.

(இ - ள்.) அவ்விடத்திற் பொருந்தியமர்க்க பொருந்தவிசின் மீதிருந்து அவ ரிகள் பாதங்களிற் பணிந்து, அவ்வாறே அவர்கள் நல்வரவாகக்கொண்டு இருவிடத்திற் பொருத்தியிருக்கவென்று கூறக்களித்து, எட்டோறும் வலப்பாகத்திற்பொருந்தியென வியபெருவிசேஷப்பூமியிலன்றி, ஏகதந்தராகிய கணேசப்பெருமானுடைய திருவு வத்தை மனதில் தியானித்து, அன்புசெய்யும் ஐம்பொறிகளையுமடக்கி முதிர்ந்த தவத் துடன் மந்திரத்தைக் கணிக்கின்றனன். எ - று. (௩)

ஓரா யிரதே வர்களாண் டெமக் கொருகால் விழிவிட் டவனிங் ஙன் னம, யீரா யிரமே மூமையா யிரமாண் டெங்குந் தவங் கியெழுந் துசுடத், தாரார் முலைவா னரமங் கையருந் தனிவா னவருந் தருவோ ரவரு, நீரார் குளிர்கங் கைநெடும் பொழிலு நிலவத் தவமாற் றியிருந் தளவில்.

(இ - ள்.) ஆயிரந்தேவவருடங்களுக் கொருமுறை கண்ணிமைத்து, அக்கிருச் சமதமுனிவன் இவ்வகையாகப் பதினாயிர வருடங்கள் எவ்விடத்திலுந் தவாக்கினி யானது எழுந்து, மாலைபொருந்திய குசங்களையுடைய தேவலோகத்துள்ள அரம்பாஸ் திரீகளும் ஒப்பற்ற தேவர்களும் அசுரர்களும் யாவரும் நீர்பொருந்திய குளிர்ச்சிவாய் ந்த கங்கையும், பெரிய (கற்பகச்)சோலையும் விளங்கிச் சுடும்படி, தவஞ்செய்து கொண் டிருக்கையில். எ - று.

விழிவிடுதலென்பது கண்ணைவிட்டு இமை விலகல். (௪)

மனவாக் குறுகா யமுமெட் டரிய வளர்பே ரொளியாய்ப் பரிபூ ரணமா, யினமா மலர்தூ வியிறைஞ் சியெனதியானென் னுமகந் தையி ரித் தெனதுந், தனதே யெனுமெய் யடியா ரவரே தாமா கியிருந் தவிநா யகனார், நனவே யவனுக் குவரம் புரிய நகுபே ரருளா லெதிர்நண் ணின ரே.

(இ - ள்.) மனமும் வாக்கும் பொருந்தியகாயமு மெட்டுதற்கரிய வளர்கின்ற பேரொளிப் பிழம்பாய், எங்கும் நிறைவாய், கூட்டமாகிய சிறந்த மலர்களா லருச்சித் துப் பணிந்து, எனது யானென்னும் அகந்தையையொழித்து, (பரிபூரணவியாபகத்தால்) என்னுடையதுந் தன்னுடையதே யென்றும் உண்மையடியவர்களே தாமாகி விளங் கும் விநாயகப்பெருமான், அக்கிருச்சமதமுனிவனுக்கு நனவிலேயே வரமளித்தருள, களிக்கத்தக்க பேரருளோடு எதிரே பொருந்தினர். எ - று. (௫)

காலைக் கதிர்கோ டியுதிக் கனைய கதிர்செய் திருமே னியும்வா ரிச மமன், மாலைக் குவனப் பமர்மார் பும்விரை மலிகுங் குமமா திமட்டித் துயிரு, சிலைப் பனிநீ ரினைத் தருங்தேய்வப் பியதோ ளொருபத் துயிரு, பாலுற் றொளிர்சித் தியும்புத் தியும்வெண் பாலொத் திடுசிங் கநல் வாகனமும்.

(இ - ள்.) காலையிலுதயஞ்செய்யுஞ் சூரியர்கள் ஒருகோடிய ருதயமானாற் போல ஒளிவீசுந் திருமேனியும், தாமரையாகிய மெல்லிய மலர்மாலைக்கு அழகுபொ ருந்திய திருமார்பும், வாசமிக்க குங்குமப்பூமுதலியன சேர்த்துமிக்கபுனிதமாகிய பனி நீரிலரைத்த வாசந்தங்கிய தேய்வைப்பூசிய ஒருபது திருத்தோள்களும், இருபக்கங் களிலும் பொருந்திய பிரகாசிக்கின்ற சித்திதேவியாரும் புத்திதேவியாரும், வெள்ளிய [illegible] நல்ல சிங்கவாகனமும். எ - று. (௬)

அசைகா துமதம் பொழிமுக மெழின்மரு வொருகோ டும்விளங் கவிசை
மிசையா திரமென் குவிதிக் கொளிர்தரு திருமே னியொளிக் கணுடு
பசையா மதியின் னொளிசூ ரியனின் மாய்ந்தா லெனவே குறிச்சமத
முனியா தனன்ற னொளிமா யவெதி ருற்றூ னைவிழித் துறநோக் கினனே.

(இ - ள்.) அசைகின்ற திருச்செவியும், (பரஞானம் அபரஞானமென்னும்) இருமதத்தைச்சொரியுந் திருமுகமும், அழகுபொருந்திய திருவேகதந்தமும் விளங்கும்படி பூமியுந் திசையுமெங்கு நிமிர்ந்து பிரகாசித்து விளங்குந் திருமேனியின் காந்தியில்,நட்சத்திரம் சந்திரன் இவற்றின் பிரகாசமானது சூரிய வொளியால் நசித்தாற்போல,விளங்குங் கிருச்சமதமுனிவன் அழியாத தன்னுடைய நல்ல காந்தியானது நசிக்கும்படி, எதிரே யெழுந்தருளிய கணேசப்பெருமானைக் கண்கள் விழித்துப் பொருந்தப்பார்த்தனன். எ - று. (எ)

ஒளியா லிறைவன் றிருமே னியெழில் யாதுந் தெரியா விழிகூ
சவுளந், தெளியா திதுவென் னெனமம் மர்கொடு தியானித் தவுளத் துவி
நா யகனை, யவமே யா டெதிர்நோக் கியெரர்விக் கினமிங் கணுருற் றதுநீர்
த் ததுசெய் தவமு, பெ ளியேன் வயினமுற் றவிரும் கருணை யிசைவித்
தருளெம் பெருமா னெனலும.

(இ - ள்.) பிரகாசத்தினுல், இறைவராகிய கணேசப்பெருமானுடைய திருமேனியின் அழகுமுழுவதுந் தெரியாமல் கண்கள் கூசவும், மனந்தெளியாமல், இஃதென்னென்று மனமயக்கங்கொண்டு, தியானஞ்செய்த உள்ளத்திலே விநாயகக்கடவுளை அன்புடனெதிரே தெரிசித்தது, ஒரிடையூறு இப்பொழுது சம்பவித்தது. அதனை யொழித்து, அடியேன்செய்த தவமும் என்னிடம் முற்றும்பயன்பெறப் பெருங்கருணையைக் கிருபைசெய்தருள். எம்பெருமானே! என்று கிருச்சமதன் யாசிக்கவும்.எ - று.

வெளிக்கண் விளைசிந் தமெழுந் தபிரான் மிகுபே ரருள்கூர்ந் துமெ
ய்ஞ்ஞா னவிழி, யளிக்கத் தளர்வுற றகிருச சமத னனபோ'டுமெழுந் துப
ணிந் துயறைச்,கொளிக்குந திருமே னியெனகண் ணெதிரே யொளிர்வித்
தனனென் றளநெக் குருகித, துளிக்கு மவிழிநீ கள்பரந் துநிலத் துகண்
மாற் றிடநின் றிதுசொல லுவனால.

(இ - ள்) பகிர்முகத்திலே நிவிளைச்சம்பந்த மகலவெழுந்தருளிய கணேசப்பெருமான் மிககபெருங்கருணை மிகுந்து, உண்மையாகிய ஞானநேத்திரங்கொடுத்தருள, மனத்தளர்ச்சியடைந்த கிருச்சமதமுனிவன் ஆசையுடனே யெழுந்துவணங்கி, தேவர்களுக்குங் காணமுடியாத திருமேனியை என்கண்ணுக்கெதிரே விளங்கச்செய்தனரென்று, மனங்கசிந்துருகி, துளிக்கின்ற கண்ணீர்த்துளிகள் பரவிப்பூமியிலுள்ள தூசினை யகற்ற, (எதிர்) நின்று இதனைச்சொல்லுகின்றனன். எ - று.

ஊனக்கண்ணுற் றரிசிக்க முடியாது வருந்திய கிருச்சமதன் கணேசப்பெருமானுற் கொடுக்கப்பட்ட ஞானக்கண்ணுல் அவர் திருமேனியைத் தரிசித்து மனங்களித்திருப்பானுயினனென்பது கருத்து.

நித்தியமாய் நின்மலமாய் நிர்க்குணமாய் நிட்களமாய்த்
தத்துவமாய்த் தத்துவத்துக் கப்பால யப்பாலு

[illegible] பொருளே நீயடியேன்
சித்த முவப்பத் திருக்காட்சி தந்தனையே.

(இ - ள்.) நித்தியனாகியும், நின்மலனாகியும், நிர்க்குணனாகியும், [illegible] யுடையனாகியும், தத்துவமாகியும், தத்துவத்துக்கப்பாலாகியும், அறற்கப்பாலும் அத்தன்மை யுடையபொருளே! தேவரீர் அடியேனுடைய மனங்களிக்கும்படி திருக்காட்சி [illegible] தருளினீரே! எ - று.

நித்தியம் - எக்காலமுமுண்மை. நின்மலம் - மலரகிதம், நிர்க்குணம் - குண ரகிதம். (கo)

தண்ணார் மதியந் தயங்குஞ் சடாதாரி
யுண்ணா ரமுதே யுலவாச் சுகக்கடலே
விண்ணோ ரறியாத வித்தகா நீயடியேன்
கண்ணாரக் காணுமா காட்சி கொடுத்தனையே.

(இ - ள்.) குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரன் பிரகாசிக்குஞ் சடையைத் தரித்தவனே! உண்ணத்தக்க அருமையாகிய அமுதமே! அழியாத [நித்திய] சுகசாகரமே! தேவர்களுங் கண்டறியாத ஞானசொரூபியே! தேவரீர் அடியேன் தரிசிக்கும் வகையாகக் காட்சிகொடுத்தீரே? எ - று.

ஜடாதாரி என்றது வடமொழிப்பிரயோகம்.
காணுமாறு என்றது காணுமா வெனத்தொக்கது. (கக)

ஆக்காமே யாக்கி யளியா தளித்தெவையும்
போக்காமே போக்கிமலம் பொன்றுவித்து மொன்றுந்
தாக்காது நின்ற தனிமுதலே நீயடியேன்
வாக்காரக் கூறுமா வந்தெதிரே நின்றனையே.

(இ - ள்.) படையாமலே படைத்து, காவாமலேகாத்து, எவற்றையும் அழியாமலே யழித்து, மலசம்பந்தத்தைப் போக்கடித்தும், ஒன்றும் தொடப்படாமல் [அதீதப்பட்டு] நின்ற ஒப்பற்றமுதல்வனே! தேவரீர் அடியேன் வாயாரக்கூறும்வகையாகவெழுந்தருளி எதிரே நின்றருளினீரே. எ - று.

"ஆக்காமேயாக்கி யளியாதளித்தெவையும் போக்காமே போக்கி" என்றது, சிந்தனை மாத்திரையானே சிருஷ்டி திதி சங்காரங்களைச் செய்பவனெனக் கூறியதாம்.()

என்று திருச்சமத னேத்தெடுப்பத் தேனெழுதுங்
கொன்றை யலங்கற் குழகன் முடிதுளக்கி
யொன்று தவத்துக் குவந்தோ மினிவரங்க
ணன்று கிளத்தி நனிதருது மென்றனனால்.

(இ - ள்.) என்றிவ்வகையாகத் திருச்சமதமுனிவன் தோத்திரஞ்செய்ய, தேன் [illegible] கொன்றைமலர் மாலையணிந்த விநாயகக்கடவுள் சிரமசைத்து, பொருந்திய [illegible]ற்கு மனங்களித்தோம். இனி (வேண்டிய) வரங்களைச் சொல்லுக. மிகுதி யாகக் கொடுப்போமென்றனர். (கஉ)

[illegible] சிறந்த மகனிரோடு
[illegible] வமல னாகன் கேளாப்

பொங்குமுழுவற் புணரிப் புனையானுஞ்
செங்கை குவித்துத் திருந்தவிது கூறுவான்.

(இ - ள்.) சிங்கத்தின் முதுகிலே மேம்பட்ட (சித்திபுத்திகளென்னும்) தேவிமாருடன் அவ்விடத்திலெழுந்தருளிய மலரகிதராகிய விநாயகக்கடவுளுடையதிருவருளின் றிறத்தைக்கேட்டு, அதிகரிக்கின்ற விடாதுதொடர்ந்த அன்புக்கடலுக்குத் தெப்பமான கிருச்சமதன் செவ்வியகைகையைக்கூப்பித் திருத்தமாக இதனைச் சொல்வானாயினன். எ - று.

உழுவல் - விடாதுதொடர்தல். உழுவலன்பு என்பன வாதியிற்காண்க.
தேளா - செய்யாவென்னும் வாய்பாட்டிறந்தகால வினையெச்சம். (௪௪)

காண்டல் கருத லுரையிவற்றாற் காணுமைக்
காண்டல் கருத லுரையாலுங் கண்டேற்கு
வேண்டும் பொருளின்று மூண்டே விமலாநீ
வேண்டுகே னும்மருளைத் தள்ளாது வேண்டுகேன்.

(இ - ள்) தரிசித்தல் சிந்தித்தல் கூறுதலென்று மிவற்றாற் றரிசிக்கமுடியா தேவரீரைத் தரிசித்தலாலும் சிந்தித்தலாலும் துதித்தலாலுந் தரிசித்த அடியேனுக்கு விரும்பும் பொருள் பின்னுமொன்றுளதோ? நின்மல சொரூபியே! தேவரீரையேவேண்டுகேன. தேவரீர் திருவருளைத் தள்ளாமல் வேண்டுகேன். எ - று.

வேண்டுகேன் - இதில் கு சாரியை. வேண்டுவேனென்பது பொருள். (௪௫)

எண்பத்து நான்குநூறாயிரமா மியல்பிறப்பிற்
பண்புற்ற மானிடமாம பவமரிது மானிடத்து
மெண்பெற்ற நாலவருணத் தியைந்திடல் தரிதவற்று
ணண்புற்ற வேதியராய் நண்ணுவது மரிதாமால்

(இ - ள்) எண்பத்துநான்கு லட்சமாக வியல்கின்ற பிறவியில் அழகுபொருந்திய மானுடமாகிய பிறவி (கிடைப்பது) அரிது. மானுடப்பிறவியிலும், எண்ணுதல் பெற்ற (பிராமணாதி உத்தம) நாற்குலத்திற் பொருந்துத லரிது. அவற்றுள்ளும் யாவரும் நண்புகொண்ட வேதியராகப் பிறப்பதும் அரிதாகும். எ - று.

எண்பத்துநான்குநூறாயிரம் பிறப்பு என்றதை,

"ஊர்வ பதினொன்று மொன்பது மானுடம்
நீர்ப்பறவை நாலகாலோர் பப்பத்து—சீரிய
பந்தமாந் தேவர் பதினான் கயன்படைத்த
அந்தமில்சீர் தாவரநா லைந்து."—என்பதனானறிக.

எண்பெற்ற நால்வருணமென்றது, அநுலோம பிரதிலோம அந்தரான விராத்தியரென்று மித்திறத்தோரை விலக்கி உயர்குடியாகிய பிராமண க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திர வருணங்களை யுணர்த்தியதென்க. (௪௬)

அந்தணரு ளறிவுடைய ராதலரி தறிவருளுஞ்
சிந்தைதமகி ழனுட்டானஞ் செய்குநரா குவதரிது
சிந்தையமகி ழனுட்டானஞ் செய்பவருட் டுரிசிதமாம்
பந்தமறச் சிவஞானப் பற்றுடையா ரரியர்களே.

(இ - ள்.) வேதியர்களினும் அறிவுடையவராதல் அருமை. அறிவுடையவர்களினும் மனமகிழத்தக்க அநுட்டானஞ் செய்பவராதலருமை. மனமகிழத்தக்க அநுட்டானஞ்செய்பவருள்ளும் மூவகைத்தாகிய பந்தங்களறும்படி சிவஞானம் பற்றுடையவர்கள் அரியவர்கள். எ - று. (௧௭)

அத்தகைய சிவஞான மடிகடிரு வடியினுறும்
பத்தியினு வதையன்றிப் பயில்வேள்வி தவந்தான
மெத்திறத்து முயற்சியினு மெய்துவதில் லாமையினால்
வித்தகநின் மலர்ப்பதத்தில் விடாத வன்பருள்க.

(இ - ள்.) அவ்வகைப்பட்ட சிவஞானத்தைத் தேவரீர் திருவடியிற் பொருந்தும் பத்தியினு லடைவதல்லாமல், செய்கின்ற யாகம்-தவம் - தானம்-எவ்வகைமுயற்சி முதலியவற்றாலும் அடைவதில்லாததனால், ஞானசொரூபியே! தேவரீருடைய தாமரைமலர்போன்ற திருவடியில் அழியாத அன்பினை அடியேனுக்கு அருள்புரியவேண்டும். எ - று.

திருவடிப்பத்தியினாலேயே சிவஞானம் வருமன்றி யாகமுதலிய பலமுயற்சியானும் அஃதெய்தாதென்பார் "சிவஞானம் * * * எத்திறத்து முயற்சியினு மெய்துவதில்லாமையினால்" என்றார். (௧௮)

எம்பெருமா னித்தலத்தி லெழுந்தருளி யெஞ்ஞான்று
மும்பர்முத லனைவோர்க்கு முவப்பவரம் வழங்கிடுக
நம்பியபுட் பகவனமும் புட்பகமா நகருமெனா
விம்பரினிவ் வனத்தனக்கு மிந்நகர்க்கும் பெயருறுக.

(இ - ள்.) எம்பெருமானே! தேவரீர் எக்காலமும் இவ்விடத்திலெழுந்தருளியிருந்து தேவர்முதலிய வெல்லோருக்குங் களிப்பெய்த (வேண்டிய) வரங்களை (வேண்டியவகையே) கொடுத்தருள் புரிக மேன்மைதங்கிய புட்பகவனமும் சிறந்த புட்பகநகருமென்று இவ்வுலகத்தில் இவ்வனத்திற்கும் இந்நகரத்திற்கும் (இதுமுதல்) பெயருண்டாகுக. எ - று. (௧௯)

தேவர்முனி வரரசுரர் சித்தர்கள்சாத் தியர்முதலா
யாவர்களு மென்வழியி னெனதாணை கடவாமை
மேவுவதும் வேண்டுமென விழைந்திரப்பப் பொன்ஞாழற்
பூவலங்கன் மணிமார்பிற் புண்ணியன்மற் றிதுபகரும்.

(இ - ள்) தேவர்கள் முனிவர்கள் அசுரர்கள் சித்தர்கள் சாத்தியர்கள்முதலிய வெவர்களும், என்வழியில் என்கட்டளையைக் கடவாமற்பொருந்துவதும் வேண்டுமென்று விரும்பி யாசிக்க, பொற்கொன்றைமலர்மாலையாகவணிந்த அழகிய மார்பையுடைய புண்ணிய சொரூபியாகிய கணேசப்பெருமான் இவ்விதஞ்சொல்கின்றனர். எ-று.

ஞாழல் - குங்குமமலர்க்குங் கொன்றை மலர்க்கும் பெயராயிருப்பினும் பொன்ஞாழலென்றதனால், பொற்கொன்றை யென்றும். இது சரக்கொன்றை. (௨0)

கிக்கிரே தாயுகத்தி னிந்நகரும் புட்பகமா
மிக்கதிரே தாயுகத்தில் விளங்குமணி பூரகமாந்
தொக்கதுவா பரயுகத்திற் றுரிசகற்றும் பானகமாம்
பக்கவெழிற் கலியுகத்திற் பத்திரக மாகுமால்.

(இ - ள்.) இத்தக் கிரேதாயுகத்தில் இந்நகரமானது புட்பகநகரமாம். மேம்பட்ட திரேதாயுகத்தில் விளங்குகின்ற மணிபூரகநகரமாம். நெருங்கிய துவாபரயுகத்தில் குற்றமொழிக்கும் பாணநகரமாம். குறைந்த அழகுடைய கலியுகத்தில் பத்திரநகரமாம். எ - று. (௨௧)

கற்றவர் விழைதருவேலா நவகினமுன் பாற்சிறுவ
னற்றமிலா திருவலியோ டரனொருவா ளியினனறி
மற்றையரா லழியாத வரத்தினனாய் நமதடியன்
புற்றவனா யொருவனுறு மோங்குநம திண்ணருளால்.

(இ - ள்) நல்ல தவத்தையுடைய கிருச்சமதமுனிவனே! நீ விரும்பியவற்றை யெல்லாங் கொடுத்தோம். உன்னிடத்திலேயொருசிறுவன் அற்றமில்லாதபெருவலியுடன், சிவபெருமானுடைய ஒப்பாணைத்தாலல்லாமற் பிறரால் அழியாத வரமுடையவனாய், நம்முடைய திருவடிப் பத்தியுடையவனாய், நமது மிக்க இனிய திருவருளால் ஒப்பற்றவனாகப் பிறப்பான் எ - று.

அற்றம் - துன்பம் - ஆற்றலியாவலி யென்பதற்கு மிக்க வலியெனக். (௨௨)

வேறு

பெருந்திறன் மகனு மாதப் பெலியினு நினைந்த கீர்த்தி
யிருந்தமூ வுலகத் துண்டாந் திருச்சமத முனிவ நம்மைப்
பொருந்துகா ரியங்க டம்மின் முந்துற நினைந்து பூசி
வருந்துத லின்றி வேட்ட வரமெலாம் பெறுவை மாதோ.

(இ - ள்) மிக்க வலியமைந்த துந்தப்பெலியென்னும் உன்மகனைக் காட்டிலும் உனக்குக் கீர்த்தியானது திருத்தமுற்ற திரிலோகங்களிலு முண்டாகும். சிறப்பமைந்த கிருச்சமதமுனிவனே! பொருந்திய காரியங்களெல்லாம் நம்மை முதலிலே தியானித்துப் பூசைபுரிந்து வருத்தமில்லாமல் விரும்பியவரங்களையெல்லாம் பெறுவாய் எ-று.

காரியாரம்பத்திலேயே கணபதி பூசைசெய்வோர் நிர்விக்கினமாக அதனை முடித்துப் பலனுறுவராதலின் "நம்மைப் பொருந்து காரியங்கடம்மின் முந்துற நினைந்து பூசி - வருந்தலின்றி வேட்டவரமெலாம் பெறுவை" என்றார். (௨௩)

நினைத்தெமைப் பூசை யாவர் நிகழ்த்திடினு மவர்க்குப் பொல்லா
வினைத்தொடர் பனைத்து நீங்கி விழுத்தவ நினைந்த நன்மை
யனைத்தையு மெளிதின் வல்லே யடைகுவ ரமைத்தொழாரே
லனைத்துள விடரும் பொல்லா வினைகளு மெய்து வாரே.

(இ - ள்) சிறந்த தவத்தையுடையவனே! எம்மை எவர்கள் கருதிப் பூசை செய்தாலும், அவர்கள் தங்கட்குவரும் பொல்லாவினைத் தொடர்ச்சிமுழுவதையுமொழித்து நினைந்த நன்மைமுழுவதையும் இலேசாகவே விரைவிலடைவார்கள். எம்மைப் பணியார்களாகில், உள்ளனவாகிய எல்லாத் துன்பங்களையும் பொல்லாத வினைகளையும் அடைவார்கள் எ - று.

வல்லே - விரைவுகுறிக்கும் இடைச்சொல். (௨௪)

அருமறை யளந்துங் காணு வமலனா ரருளுக் கொல்கி
யிருவினை மலங்கண் மூன்று மிரித்தவ ரூனக் கோயின

மருவுவான் மறைந்து பெயர்ந்தார் வரம்பெறு முனிவ னங்கோர்
குருமணிக் கோயி லொன்று குயிற்றியக் கோயி லுள்ளால்

(இ - ள்.) அரியவேதங்கள் அளவிட்டுங் காணமுடியாத நின்மலராகிய கணேசப்பெருமான் (இவ்வகையாக) வரங்கள்கொடுத்து, இருவினையையு மும்மலங்களையு மொழித்த பரம பத்தர்களுடைய இதயாலயத்தை யடையும்படி அந்தர்த்தானமாயினர். வரங்களைப்பெற்ற கிருச்சமதமுனிவன் அங்கே ஒப்பற்ற நிறமமைந்த மணிகளாற் செய்த திருக்கோயிலொன்று செய்வித்து, அத்திருக்கோயிலினுள்ளே. எ - று.(௨௫)

வேறு.

சரதமலி பத்தியினுற் சார்ந்தவருள் ளகவரங்கிற்
பரதமிகப் புரிவானைப் பரானந்த பூரணனை
வரதகண பதியென்று வைத்தொருதீர்த் தமுந்தொட்டு
விரதமொடப் புனலாட்டி மேதகப்பூ சித்திருந்தான்.

(இ - ள்.) உண்மைமிக்க பத்தியுடன் பொருந்தியவர்களுடைய மனமாகிய சபையிலே, நடனத்தை மிகுதியாகச் செய்பவனும் பரானந்த பூரணனுமாகியகணேசப் பெருமானை வரதகணபதி யென்று திருநாமமிட்டுப் பிரதிட்டைசெய்து, (அங்கே) ஒரு தீர்த்தமுமெடுத்து விரதத்துடன் அந்நீரா லபிடேகித்து மேம்பாடுறப் பூசைசெய்திருந்தனன். எ - று. (௨௬)

வேறு.

கணேசர் மேனியி லாட்டமக் காமரு தீர்த்தங்
கணேச தீர்த்தமென் றொருபெயர் கலந்ததந் நகருங்
கணேசர் பேரரு ளாற்கலந் திருந்தகா ரணத்தாற்
கணேச மாநக ரெனும்பெயர் கதுவிய தம்மா.

(இ - ள்.) கணேசப்பெருமானுடைய திருமேனியிலாட்டிய அந்த அழகிய தீர்த்தமானது கணேச தீர்த்தமென்று ஒருபெயரைப்பெற்றது. அந்த நகரமும் கணேசப்பெருமானுடைய பேரருளோடு கூடியிருந்த காரணத்தினால், சிறந்த கணேசநகரமென்னும் பெயரை யடைந்தது. எ - று.

அம்மா - வியப்பிடைச்சொல். (௨௭)

சித்தி யாவையும் யாவர்க்குஞ் செறித்திடுந் திறத்தாற்
சித்தி மாநக ரென்னவுஞ் சிறந்ததந் நகருஞ்
சித்தர் மாதவர் தேவர்கண் முதலியோர் தம்முட்
சித்தி மேவின ரளவிலர் சிறந்தவந் நகரில்.

(இ - ள்.) எல்லாச் சித்திகளையும் எல்லோருக்கும் மிகுதியாகக் கொடுக்கும் ஆற்றலால், அந்நகரமானது சிறந்த சித்திநகரமென்றுஞ் சிறப்புற்றது. சித்தர்கள் பெருந்தவசிகள் தேவர்கள் முதலானவர்களில் அந்நகரத்திலே (தமது இஷ்ட) சித்திகளை யடைந்தவர்கள் எண்ணிறந்தவர்கள். எ - று. (௨௮)

கவியு யிர்த்தருள் காமரு கிருச்சம தன்முன்
புவியி யத்தகப் புகர்முகக் களிற்றிறை யருளா

[illegible]

(இ-ள்.) கவிமுனிவர் பெற்றருளிய அழகிய இருச்சமதமுனிவன் முன்னே உவகையானது வளிப்பெய்தத்தக்க, புள்ளிகள் வாய்ந்த யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுள் திருவருளால், பிரகாசிக்கின்ற வரம்பெற்ற வகையிதுவாகும். படைத்த [illegible] வலிமையினின்று நீங்கிய வியாதமுனிவனே ! என்று நான்குமுகங்களையுடைய பிரமதேவன் கூறினான். எ-று

சேம காந்தனே தூத்தகு கவிமகன் பெற்ற
சேம வான்வர மறிந்தனை யினியவன் சிறுவன்
வாம மாவொரு மருப்பினன் மந்திரங் கணித்த
தேம மார்தர வறிதியென் றியம்புவன் பிருகு.

(இ-ள்.) சோமகாந்த ராசனே ! தக்க புனிதமான கவிமுனிவர் மகனான இருச்சமதமுனிவன் பெற்ற சேமமாகிய சிறந்த வரத்தை யுணர்ந்தனை. இனி அவன் மகனாகிய பெலி அழகுபொருந்திய ஏகதந்தராகிய கணேசப்பெருமானுடைய திருமந்திரத்தைக் கணித்தவகையை அழகுபொருந்த உணரக்கடவையென்று பிருகு முனிவர் சொல்லத்தொடங்கினர். எ-று. (௧0)

இருச்சமதர் வரம்பெறுபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - க௯௪௪

திரிபுரன் வரம்பெறுபடலம்.

கருவி முகிலக ணிரைநிரையாய்க் கவிழ்த்த நெடிய தடஞ்சிலம்பி
னருவி யெனமும் மதமபொழியு மானை முகவ னருள்வரத்தாற்
பொருவி லமரர் முனிவரெலாம போந்து வணங்கிப் பணிபுரிய
மருவு மவிவேள் விக்கிறையாய் வதிந்தா னந்த இருச்சமதன்.

(இ-ள்.) (உலகுக்கு) காரணபூதமான மேகங்கள் வரிசைவரிசையாக(நீரை)க் கவிழ்த்த நீண்ட விசாலமான மலையில், அருவியாறுபோல மும்மதங்களைச் சிந்தும் யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுள அருள்புரிந்த வரத்தினால், அத்தகைய இருச்சமதமுனிவனை ஒப்பில்லாத தேவர்களுமுனிவர்களும யாவரும வந்து பணிந்து ஏவல் செய்ய, அவிபொருந்திய யாகத்திற்குத் தலைவனாய் வசித்தனன். எ-று. (௧)

மடங்க லுகைக்குங் களிற்றுமுக வரதன் பாத மலர்த்துணையின்
முடங்கு மதுகாற் சுரும்பினங்கண் மூரலும் பவிமென் [illegible]
முடங்கை கொடுபூசித்தவன்மெய்க் கோல மனைவி [illegible]
மடங்கத் தலஞ்செய் பலவெருநா ளமர்ந்தா னரிய [illegible]

(இ-ள்.) சிங்கத்தை வாகனமாகச்செலுத்தும் யானைமுகத்தையுடைய [illegible] விநாயகக்கடவுளுடைய உபயபாதத்தாமரைகளில் [illegible]
[illegible]

போன்ற கையிற்கொண்டு பூசைசெய்து, அவ்வெம்பெருமானுடைய உண்மையாகிய அழகிய மந்திரத்தையுங் கணித்து, மனமடங்கத் தவஞ்செய்கின்ற கிருச்சமதமுனிவன், ஒருநாள் அரிய யோகத்திலமர்ந்தனன் எ - று. (௨)

நெடிது யோக முழந்தனன்பி னிகரி றவத்துக் கிருச்சமதன்
னொடிது விழித்துப் பார்க்கானச் கொடிய பார்வை தனினின்றும்
படியும் விசும்பும் பாதலமும் பறம்பு நடுங்கக் கடைநாளி
னிழியும் வணங்க மிகவார்த்திட் டெழுந்தான் வலியி னொருமைந்தன்

(இ - ள்) ஒப்பில்லாத தவத்தையுடைய கிருச்சமதமுனிவன் நெடிதுயோக மிருந்து, கொடுமையோடு கண்விழித்துப் பார்த்தனன் அந்தக் கொடிய பார்வையி னின்றும், பூமியும் ஆகாயமும் பாதலமும் மலையும் நடுங்கவும், ஊழிகாலத்தின் இடியும் கீழ்ப்படவும், மிகவும் ஆர்ப்பரித்து வலிமையோடு ஒரு புத்திரனெழுந் தனன் எ - று.

யோகமுழத்தல் - யோகிருத்தல். (௩)

செய்ய நிறமும் பேரழகுந் திகழு முடியுங் குண்டலமும்
மையுந் திணிதோ ளங்கதமும் பிறங்கு மணிநூன் முதற்பலவும்
வெய்ய கதிரி னொளியழுங்க விளங்கு மொளியு முடையானைப்
பொய்யி றவத்துக் கிருச்சமதன் பொற்பு நோக்கி நடுங்கினான்

(இ - ள்) செவ்விய நிறமும், மிக்க அழகும், துலங்குகின்ற முடியும், குண்டலமும், வலியதோள்களிற் பூட்டிய அங்கதமும் விளங்குகின்ற அணிநூல் முதலிய பலவும், சூரியவொளியு மழுங்கும்படி விளங்கும் பேரொளியுமுடைய அவனை உண்மையாகிய தவத்தையுடைய கிருச்சமதன் அழகுறப் பார்த்து அச்சமெய்தினன் எ - று.

அங்கதம் - தோளணி. வெய்யகதிர் - சுடுகின்ற கிரணங்களையுடையவன், சூரியன். பொய்யில் - பொய்யாமையில்லாத உண்மையாகிய வென்றபடி. (௪)

பாவ னிவனென்ன நலமைந்த னிறைவ னருளா லொருமைந்த
ஞவ னெனப்பின் றெளிந்தமுனி யார்நீ யென்னப் பலிசொல்வான்
மேவு தவத்தோ யறியாமை வியப்பா றெந்தை விழிபார்க்க
வோவில் பார்வை யிடையுதித்த வுலகக் கடுக னென்பான்

(இ - ள்) கிருச்சமதமுனிவன் இவன் யாவனோ என்று துன்பமடைந்த பின்னர், இறைவராகிய விநாயகப்பெருமான் திருவருளாலே தருகின்ற புதல்வனாவனென்று தெளிவுற்று, நீ யாவன்! என்றவினவ, பதில்சொல்லினனவன், பொருந்திய தவத்தை யுடைய எந்தையே என்னையறியாமை வியப்புடையையே. உன்கண்ணுறப்பார்த்த கெடுதலில்லாத பார்வையினிடத்திற் பிறந்தவன் உனக்கு மகனாவன் எ - று. (௫)

அன்னை நீயே பிதாநீயே யனைத்து நீயே யெனச்சிலநாள்
மன்ன வளர்ப்பின் யானும்மை வைய மொருங்கு காட்படுப்பேன்
பின்னர் நதி யெனவலியை யென்னப் பேசப் பெருமுனிவன்
றனது ளடங்கி யதுமறைத்துத் தனயற் கிதனைச் சாற்றுவான்.

(இ - ள்) தாயு நீயே, தந்தையுநீயே, யாவுநீயே என்னைச் சிலதினங்கள் பொருந்த வளர்த்ததால் யான் மூவகை யுலகத்தையும் ஒருசேர உனக்காட்படுத்துவேன்

என்வலிமையைப் பின்னறியக்கடவாய்' எனக்கூற, பெரிய கிருச்சமதமுனிவன் தன் மன நடுங்கியதை மறைத்து மகனாகிய பலிக்கு இதனைச் சொல்லுவான். எ - று.

உள் - மனம். இஃதிடவாகுபெயர். (௭)

ஆதி யந்த நடுவின்றி யகண்டா கார மாயொன்றாஞ்
சோதி யான விநாயகர்தந் தொன்மை மனுநா னென்ஞான்று
நீதி யாகக் கணித்துவரு நிகரி லதனை யுரைசெய்வேன்
றீதி லாது கணியுனக்குச் சித்தி யனைத்தும் வருமென்று.

(இ - ள்.) முதலும் இடையுங் கடையுமில்லாமல், அகண்டாகாரமாய் ஒன்றாகிய சோதிசொரூபரான விநாயகப்பெருமானுடைய பழைமையான மந்திரம் நான் எக்காலமும் நீதியோடு கணித்துவருகின்ற ஒப்பில்லாதது. அதனை உனக்குக் கூறுவேன். குற்றமில்லாமற் கணிப்பாயாக. உனக்கு எல்லாச்சித்திகளும் வருமென்று. எ - று.

தந்தை தானே மகனாகிச் சாரு மென்னு முறையானு
மெந்தை பெருமா னருள்செய்த வியலபி னானுங் கிருச்சமதன்
மைந்தன் றனக்குக் கனனாங்நுவா வென்னு மனுவை யுபதேசித்
தந்த மறை நூல் விதியானே யனுட்டிப் பனைத்தும் புகன்றெழித்தான்.

(இ - ள்.) தந்தையே மைந்தனாகி வருவானென்னும் முறைமையாலும், எந்தையாகிய கணேசப்பெருமான் அனுக்கிரகித்த வியல்பினாலும், கிருசசமத முனிவன் தன் மகனாகிய பலியென்பவனுக்கு "கனனாங்நுவா" என்னுமந்திரத்தை யுபதேசஞ்செய்து அழகிய வேதநூல் விதிப்படி (அதனுடைய) அனுட்டிப்புமுதலிய வெவற்றையுங்கூறி விடுத்தனன். எ - று.

கனனாங்நுவா வென்னுமந்திரம் ஆதியிற் கவிமுனிவரால் தனக்கு உபதேசிக்கப்பட்டிருந்தது. அதனையே கிருச்சமதமுனிவன் மைந்தனுக்குரைத்தனன். (௮)

நீற்று மேனிக் கிருச்சமத னெடிய மலர்த்தாள் பணிந்தேத்தி
யாற்றல் சான்ற பலியென்பா னங்கோர் பாங்கா தந்தையைப்போற்
போற்றி யொருதா ணிலத்தூன்றிப் பொறிக ளடக்கி யுணவாதி
மாற்றித் தவஞ்செய் தனன்வருடம் பதினா யிரத்தோ டதிற்பாதி.

(இ - ள்) வலிமைமிகுந்த பலியென்பவன், அவ்விடத்தோர் பக்கலில், திருவெண்ணீற்றையணிந்த உடலையுடைய கிருச்சமதமுனிவனுடைய நெடியமலர்போன்ற திருவடியைப்பணிந்து துதிசெய்து தன்பிதாவைப்போல, துதித்து ஒருபாதத்தை நிலத்திலூன்றி ஐம்பொறிகளையடக்கி ஆகாரமுதலியவற்றை விலக்கிப் பதினையாயிர வருடகாலந் தவஞ்செய்தனன். எ - று.

நீற்றுமேனி யென்பதற்குத் திருநீறணிந்த திருமேனியெனினுமாம். ()

கொடிய தவத்தி னெழுந்தகனற் கொழுந்து பரந்து மிகச்சுடலு
நெடிய விசும்பி னமரரெலா நெடிது நடுங்கி முறையிட்டார்
படியில் கருணை விநாயகனார் பரிந்து பலனுக் கருள்கொடுப்ப
வடியற் கதிரா யிரகோடி விரவி யென்முன் றோன்றினார்.

(இ - ள்) தீக்கொழுந்தானது (அவன்செய்யுங்) கொடிய தவத்தினின்றெழுந்து (எங்கும்) பரவி மிகவுஞ் சுடுதலும், பெரிய ஆகாயத்திலுள்ள தேவர்கள் யாவரும்

மிகவும் மனநொந்து முறையிட்டார்கள். எல்லையில்லாத கிருபாமூர்த்தியாகிய விநாயகக் கடவுள் மனமிரங்கித் தவப்பலனுக் கருள்புரியும்படி, விடியற்காலத் துதிக்கும் ஆயிரங்கோடி சூரியரொன்றுகூடி வந்தாற்போல (பலியின்முன்னே) காட்சிதந்தருளினர். எ - று. (௧௦)

அழல்கொப் புளிக்குங் கதிர்ப்பரிதி யமரன் விழியு மொளிமழுங்கக்
கழல்கொப் புளிக்கும் பேரரவக் காமர் மலர்த்தாள் விநாயகனார்
நிழல்கொப் புளிக்குந் திருமேனி நிகழ்ந்து பரந்த வொளிக்கஞ்சான்
றழல்கொப் புளிக்குங் கொடுந்தவத்துத் தகைசால் பலிகண் மலர்த்தினான்.

(இ - ள்.) தீயைச்சொரியுங் கிரணங்களையுடைய சூரியபகவான் கண்களும் ஒளிமழுங்கும்படி, வீரக்கழலானது சிந்துகின்ற பேரொலியையுடைய அழகிய தாமரை மலர்போன்ற பாதங்களையுடைய விநாயகக்குரிசில், நிழலைவீசுந் திருமேனியினின்று விளங்கிப்பரவிய ஒளிப்பிழம்புக்கு அஞ்சாமல், தீயைச் சிந்துங்கொடுந் தவத்தைச் செய்த தகுதிசான்ற கிருச்சமதமுனிவன் கண்ணைத் திறந்துபார்த்தனன். எ - று.

பரிதியமரன் - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை.

அஞ்சான் - எதிர்மறைக் குறிப்புவினை யெச்சம். (௧௧)

திணிச்சித் திரத்தோ ளொருநான்குஞ் செந்தா மரையுங் கழுமுள்ளுங்
கணிச்சிப் படையு மோதகமுங் கணேச னுருவ முழுவதும்பார்த்
தணிச்சித் திரம்போ னின்றபலி யற்ற மரம்போ லெதிர்வீழ்ந்து
பணிச்சித் திரநா கத்தொடையாய் பரமா வருளென் றுரைசெய்வான்.

(இ - ள்.) வலிமைவாய்ந்த அழகிய ஒப்பற்ற நான்கு திருத்தோள்களும், செந்தாமரைமலரும், கழுமுள்ளும், மழுப்படையும், மோதகமும், கணேசப்பெருமானுடைய திருவுருவமுழுவதுந் தரிசித்து, அழகிய சித்திரப்பதுமைபோல (அசைவற்று) நின்ற பலியென்பவன், அடியற்ற மரம்போலத் திருமுன்னே பணிந்து மாலாபரணமாக அழகிய நாகத்தை யணிந்த பரமனே! அருள்புரிகவென்று. எ - று.

கழுமுள்=சூலாயுதம். மோதகம் = உருண்டை. பரமன்=சிரேட்டன். (௧௨)

இமைக்கு மளவிற் பேரண்ட மனைத்தும் புருவச் சிறுநெறிப்பாற்
குமைக்கும் பெருமா னடியேன்பாற் கோப மின்றிப் பெருங்கருணை
யமைக்க வேண்டு மதுவன்றி யடியேன் பிழைத்த குறையினுங்
கமைக்க வேண்டு மெனவிரந்தான் கணேசர் கருணை கூர்ந்தருள்வார்.

(இ - ள்.) கண்ணிமைக்குமுன்னே பெரிய அண்டங்களையெல்லாம் புருவத்தின் சிறிய நெறிப்பினால் அழிக்கின்ற ஐங்கரக்குரிசிலே! அடியேனிடத்திற் கோபமில்லாமல் மிக்க கிருபைசெய்தருளல்வேண்டும் அதுவல்லாமல், அடியேன் தவறுற்றேனாலுந் தேவரீர் பொறுத்தருளல் வேண்டுமென்று யாசித்தான். கணேசப் பெருமான் கிருபைமிகுந்து திருவாய்மலர்ந்தருளுவர். எ - று.

கமைத்தல் - க்ஷமித்தலென்னும் வடமொழிச்சிதைவு. (௧௩)

தண்டா மரைக்க ணமரிருவர் தம்மாற் றழற்க ணுருத்திரனாற்
பண்டா ரணத்தா லளந்தறியப் படாத வொருநாம் பேரன்பு

கொண்டீர்த் திடநீ புரிந்ததவக் கோலினைக் கயிற்று லிறுகுறக்கட்
டுண்டெங் கடுத்தாம் வரங்கேளென் றுரைப்பப் பலியும் வரங்கொள்வான்.

(இ - ள்.) தண்ணிய தாமரைமலர்போன்ற கண்களும், தண்ணியதாமரை மலரிருக்கையும் பொருந்திய (திருமால் பிரமனென்னும்) இருவராலும், தீ விழியை யுடைய உருத்திரனாலும், பழமையாகிய வேதத்தினாலும் அளவிட்டுணரப்படாத வொப்பற்ற நாம், பெரிய அன்பைக்கொண்டீர்க்க, நீ செய்த தவமாகிய வலியகயிற்றால் இறுகுறக்கட்டுண்டு எங்குவந்தனம். வரங்கேட்கவெனக்கூற, பலியும் வரங்கொள்வானாயினன். எ - று.

தண்டாமரைக்கணமரிருவரென்றதை, 'தண் தாமரையாகிய கண் அமர் விண்டு" என்றும், "தண் தாமரைக்கண் அமரும் பிரமன்" என்றும் சொல்வகை செய்க. இரண்டாவதில், கண் - ஏழனுருபு. (௧௪)

மருள்கால் வினைகள் கால்சீத்து வளாமெய்ஞ் ஞானப் பேரொளியே
யருள்கா ணினது திருமேனி யலங்கு மொளியி னிரேணுவினு
விருள்கால் சீத்து வையகத்தி லிலகா நின்றார் மழையாதிப்
பொருள்கால் பரிதி மதியங்கி யெனப்பேர் பூண்ட புலவர்களே.

(இ - ள்) மயக்கத்தைச் செய்யும் வினைகளை யடியோடகளைந்து வளர்கின்ற உண்மைஞான மயமாகிய பேரொளியே! தேவரீருடைய திருமேனி அருள்வடிவே யாம். விளங்குகின்ற அவ்வொளியின் அணுவொன்றால், மழைமுதலிய பொருள்களும் வாயுவும் சூரியனும் சந்திரனும் அக்கினியுமெனப் பேர்கொண்ட தேவர்கள் இருளையடியோடொழித்துப் பூமியில் விளங்குகின்றார்கள். எ - று.

மழையாதிப் பொருள்கால் என்றதற்கு மழைமுதலிய பொருள்களைத்தரும் எனப் பொருளுரைப்பினுமமையும். (௧௫)

வரையாப் பெருமைப் புகழோயிவ் வையமுழுது மற்றனைத்து
விரையாக் கவியா நடக்கின்ற தன்றோ வேத சாத்திரமு
முரையா நின்ற வுலகனைத்து முனது சொரூப மெனவந்த
வரையா நினது தெரிசனமே யனைத்து வரமு மடியேற்கே.

(இ - ள்.) அளவிடப்படாத பெருமையுங் கீர்த்தியுமுடைய கடவுளே! இவ்வுலகமுழுவதுந் தேவரீரது கட்டளையால் நடக்கின்றதல்லவா? வேதசாஸ்திரங்களும் சொல்லுகின்ற வெல்லாவுலகங்களும் தேவரீரது சொரூபமென வந்த எல்லையாம். தேவரீருடைய தெரிசனமே அடியேனுக்கு எல்லாவரங்களுமாம். எ - று. (௧௬)

மூவா முதல்வன் றிருக்காட்சி முகிழ்த்த கருணை யால்யானே
தாவாப் பெரும்பே றுடையேனென் றாதை யவனும் பேறுடையா
னோவாத் தவமும் பயன்பட்ட தொன்று மறியாச் சிறியேனிங்
கர்வா நின்சீர் யாதறிந்திட் டறைகே னறைய மாட்டேனே.

(இ - ள்) அழியாத முதல்வராகிய தேவரீருடைய திருக்காட்சியாகிய அரும்பிய கிருபையால் அடியேனே கெடாத பெரும்பாக்கியமுடையவனாயினேன். என் பிதாவாகிய கிருச்சமதமுனிவனும் பாக்கியமுடையவனாயினான், (என்னுடைய) கெடாத தவமும் பிரயோசனப்பட்டது. யாதுமுணராத சிறியேன் இப்பொழுது

தேவரீருடைய சிறப்பை யாதுணர்ந்து கூறுவேன். ஆ! ஆ! (ஒன்றும்) கூறமாட்டேன். எ - று.

ஒன்று என்பது சிறுமையைக் குறிக்கவந்தது. (௧௭)

மெய்யா வெனக்கு வரந்தருதன் மெய்யே யாலுன் மூன்றுலகும்
பொய்யா தெனக்கு வசமாகப் புணர்க வலாரி முதற்றேவர்
கையாப் புடைய மரபினராய்க் கடைகாத் தடியே னிடுமேவ
லையா தாற்றிச் செவிகளுக்கு நவைதீர் கொற்ற மெய்துறுக.

(இ - ள்.) உண்மையானவனே! அடியேனுக்கு வரதத்தைத் தருதலுண்மையேயாயின் மூவுலகங்களும் உண்மையாக எனக்கு வசமாகப் பொருந்துக. வலாரியாகிய இந்திரன்முதலிய தேவர்கள் கையைக்கட்டிக் கொள்ளுதலுடைய மரபின்வழி வருபவர்களாய், கடைவாயிலிற் காத்திருந்து, அடியேன் கொடுக்குங்கட்டளையைக் கெடாமற் செய்து காதுக்குக் குற்றமொழிந்தவெற்றி என்னையடைக எ - று. (௧௮)

எந்தப் பொருளை யெந்தெந்த வேலை யெளியேன் விழைந்தாலு
மந்தப் பொருளை யந்தந்த வமயத் தெளியேற் கெளிதுறுக
சந்தப் பதும மலர்புரைநின் றாளி லன்பு மிகவுறுக
பந்தப் பவமகிட் டந்தத்திற் பரநா லுறுக வெனவிரந்தான்.

(இ - ள்.) எந்தப்பொருளை யெவ்வெக்காலங்களில் அடியேன் விரும்பினாலும், அந்தப்பொருளே அவ்வச்சமயங்களில் அடியேனுக்கு இலேசாகப் பொருந்துக. அழகிய தாமரைமலரையொத்த தேவரீருடைய திருவடியில் மிகுதியும் அன்புண்டாகுக. இறுதியில், பந்தமாகிய பிறவியையொழித்து அடியேன் பரகதியையடைவேனென்று யாசித்தனன் எ - று. (௧௯)

ஆரா வமுதா யடியினையா மடியா ருள்ளத் தல்லூறும்
பேரா னந்தப் பெருக்கான பெரிய பெருமா னருள்செய்வார்
வாராய் சிறுவா நீவிழைந்த வரங்கள் கொடுத்தா நினதேவ
றீரா தியற்றி மூவுலகுஞ் சேவை புரியு மெஞ்ஞான்றும்.

(இ - ள்.) ஆராவமுதமாய், திருவடியைத் தியானஞ்செய்யும் அடியவர் மனத்தில் ஊற்றெடுக்கின்ற பேரானந்த வெள்ளமும் பெரிய பெருமானுமாகிய கணேசப்பெருமான் அருள்புரிவார்: சிறுவா! வருவாயாக. நீ விரும்பிய வரங்களைக் கொடுத்தோம். மூவுலகினரும் உன் கட்டளையை நீங்காமற்செய்து எக்காலமும் உன்னைச் சேவை செய்வர். எ - று.

ஆராவமுது - தெவிட்டாவமுதம்.

மூவுலகும் என்றதற்கேற்பச் சேவைபுரியுமென அஃறிணை முடிபுதந்தனர்.

இரும்பு வெள்ளி யிரணியத்தா லியன்ற மூன்று புரமுனக்கு
விரும்பிக் கொடுத்தா மவற்றினுக்கு விளம்பு நாமந் திரிபுரமே
யரும்பு புகழோய்க் குலகனைத்து மிறையு நாமந் திரிபுரனே
கரும்பு மொழிய விழிக்கவனேர் கணையா லன்றி யழியாவே.

(இ - ள்.) இரும்பினாலும் வெள்ளியினாலும் பொன்னினாலும் அமைந்த மூன்றுபுரங்களை உனக்கு விருப்புற்றுக் கொடுத்தோம். அப்புரங்கட்குச் சொல்லுகின்ற

பெயருந் திரிபுரமென்பதேயாம். அரும்பிய கீர்த்தியையுடைய உனக்கு உலகமுழுவதுஞ் சொல்லும் பெயருந் திரிபுரனென்பதேயாம். மன்மதனை யெரியும்படி விழித்தருளிய சிவபெருமானுடைய ஒப்பற்ற கணையாலல்லாமல் அவை (வேறொருவராலும் எவ்வகையிலும்) அழியமாட்டா. எ - று.

திரிபுரன் - மூன்று நகரங்களையுடையவன்.

கரும்பன் - கருப்புவில்லை யேந்தியவன் ; மன்மதன். (உக)

நினைத்த விடத்திற் றிரிபுரமு நினக்கு முன்னஞ் செலும்வண்டு
கனைத்து மதுவுண் டெதிரெடுக்குங் கடுக்கைச் சடையா னொருகணையா
லனைத்து மழிக்கு மஞ்ஞான்றே யழியா முத்தி யுறுவையென
வனைத்து மருளி யேரம்ப னிம்மென் றாங்கு மறைந்தனனால்

(இ - ள்.) கருதுமுன்னரே நீ கருதியவிடத்திற்குத் திரிபுரங்களுஞ் செல்லும். வண்டுகளொலித்துத் தேனைப்பருகிச் சுமட்டுகின்ற கொன்றமாலையணிந்த சிவபெருமான் ஒரேகணையால் அவையெல்லாவற்றையுமழிக்கும் அப்பொழுதே அழியாத மோட்சத்தை யடைவையென்று எல்லாவற்றையும் அருளிச்செய்து விநாயகக்கடவுள் விரைந்து அந்தர்த்தானமாயினர். எ - று

தேவர்களணிந்த மலர்மாலைகள் வாடாமையும், அவற்றில் வண்டுகள் மொய்யாமையுமாகிய இயற்கையுடையனவாகவும், "வண்டுகனைத்து மதுவுண்டெதிரெடுக்குங்கடுக்கை" என்றது உலகிலுள்ள கொன்றைமலர்கட்குரிய இயற்கையை யுணர்த்திய விசேஷணமென்க. (உஉ)

பமர மடுக்குங் கரடமதப் பனைக்கைம் முகவ னருள்வரங்கேட்
டமரா நடுங்கிப் பெருங்கவலை யாழி படிந்தார் திரிபுரனும்
விமல தவத்துக் கிருச்சமதன் விரைத்தா ளிறைஞ்சிப் பேறுரைத்துச்
சமரிற் கிளருங் கருத்தினொடு தங்கி னான்புட் பகனத்தில்.

(இ - ள்.) வண்டுகள் மொய்க்குங் கன்னமதத்தையும் பனையைப்போன்ற துதிக்கையையுமுடைய யானைமுகக்கடவுள் அருள்புரிந்த வரத்தைத் தேவர்கள் கேட்டுப்பயந்து பெரிய துன்பக்கடலில் மூழ்கினார்கள். திரிபுரனும் புனிதமான தவத்தையுடைய கிருச்சமதமுனிவனுடைய வாசந்தங்கிய (தாமரைபோன்ற) திருவடியைப் பணிந்து (தான்பெற்ற) பேற்றைக்கூறி, போரில் விளங்கும் எண்ணத்துடன் புட்பகவனத்திலே பொருந்தினான். எ - று.

ஆழி - ஆழமுடையது ; வட்டமாயுள்ளது ; கடல். (உ௩)

புள்ளூ றறியா விதழ்பரந்து பொகுட்டு வாய்ந்த தெய்வமணக்
கள்ளூ றியதா மரைக்கடவுள் கணேசர் கமலத் தாண்மலர்த்தே
னள்ளூ றுளத்து வியாதமுனி னறவாய் பலியை திரிபுரனுத்
தெள்ளூ றியமெய் வரம்பெற்ற செய்தி யிதுவா மெனப்புகன்றான்.

(இ - ள்.) பறவைகளின் துன்பமறியாத இதழ்கள்பரந்து, பொகுட்டமைந்த தெய்வமணம்பொருந்திய தேன்சிந்திய தாமரைமலரிலெழுந்தருளிய பிரமதேவன், கணேசப்பெருமானுடைய பாததாமரையின் தேனாகிய ஊற்றெடுக்கும் உள்ளத்தையுடைய வியாதமுனிவனே! பலியென்பவனே திரிபுரனாகத் தெளிவமைந்த உண்மையாகிய வரத்தைபெற்ற செய்தி இஃதாகுமெனக்கூறினன். எ - று. (உ௪)

அன்று பலிமா தவமாற்றி யமலனருள்சேர் புட்பகத்தை
யின்று புவியோர் வங்காள மென்ப ரவன்கொள் வரமுறைப்ப
நன்று தெரிந்தா யினிச்சோம காந்த வென்கோ னடத்தியது
மன்ற வறிவா யெனக்கிளப்பான் மறுவில் பிருகு மாதவனே.

(இ - ள்.) சோமகாந்தராசனே! அக்காலத்திலே, பலியென்பவன், பெருந்தவஞ்செய்து கணேசப்பெருமானுடைய திருவருளையடைந்த புட்பகவனத்தையே, இக்காலத்தில் உலகினர் வங்காளமெனக் கூறுகிற்பர். அவன்பெற்ற வரத்தை (யான்) சொல்ல நன்குணர்ந்தனை. இனி அத்திரிபுரன் அரசுபுரிந்ததையும் பொருந்த வுணர்வாயென்று பெருந்தவசியாகிய பிருகுமுனிவர் சொல்வாராயினர். எ - று. (உ௪)

திரிபுரன் வரம்பெறுபடலம் முற்றிற்று.

ஆகந் திருவிருத்தம் - கக௲எ௰.

திரிபுரனரசாட்சிப்படலம்.

அரியுகைத் தருளு நால்வா யைங்கையா றனைய தானைக்
கரிமுகன் கருணை பெற்றுக் களித்தபி னாற்றல் சான்ற
திரிபுரன் யாது செய்தான் செப்பென வியாதன் கேட்பப்
பெரியகுண் டிகைசே ரங்கைப் பிரமன்பே சுனைக்கப் புக்கான்.

(இ - ள்.) வல்லமைமிக்க திரிபுரன், சிங்கவாகனத்தைச் செலுத்தியருளும் தொங்கிய வாயையும் ஐந்துகரங்களையும் ஆறுபோன்ற மதப்பெருக்கையுமுடைய யானைமுக விநாயகக்கடவுள் கிருபையைப்பெற்று மகிழ்ந்தபிறகு யாது புரிந்தனன்? சொல்லவேண்டுமென வியாதமுனிவன் வினவ, பெரிய கமண்டலம்பொருந்திய அழகிய கையையுடைய பிரமதேவன் சொல்லத்தொடங்கினன். எ - று. (க)

கண்டவர் வியக்கு மந்தக் கணேசமா புரத்தி லன்னோன்
கண்டகச் சிலையாற் கோயில் கண்டலங் கரித்துக் கண்ணுற்
கண்டதெவ் வண்ண மந்த வண்ணமே கணேச மூர்த்தி
கண்டகச் சிலையாற் செய்து காதலாற் பதிட்டை செய்தான்.

(இ - ள்.) கண்டவர்கள் களிக்கத்தக்க அந்தச் சிறந்த கணேசபுரத்திலே, அந்தப் பலியென்பவன், வயிரக்கற்களால் திருக்கோயிலமைத்து அழகுசெய்து, தான் கண்ணுற்றறிசித்த தெவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே கணேசப்பெருமானை வயிரக் கல்லாற்செய்து ஆசையோடு அவ்வாலயத்திற் பிரதிட்டைசெய்தனன். எ - று. (உ)

கண்டகம் - வயிரம்.

நித்தலும் பூசை யாற்றிச் சிலபக னீங்கிப் பின்னர்ப்
பைத்தவா ருதிசூழ் மண்ணிற் பார்த்திபர் தம்மோ டேற்றுப்
பத்தியி னிறைஞ்சி னூர்க்குப் பணிகொடுத் திறைஞ்சா தாரைச்
செற்றுவேந் தாகி னேமி விண்கொளச் செலுத்தி னானே.

(இ - ள்.) நாடோறும் பூசைசெய்து சிலதினங்கள் கழிந்தபிறகு, பசியகடல் சூழ்ந்த பூமியில் அரசர்களோ டெதிர்த்துப் பக்தியோடு பணிந்தவர்களுக்குப் பணி கொடுத்து, பணியாதவர்களைக்கொன்று வேற்றுவடிவுடன் ஆகாயத்தை (இடமாகக்) கொள்ளும்படி அனுப்பினன். எ - று. (௩)

இடங்கொள்பா தலத்தி னேகி யெரிமணிச் சூட்டுப் பேழ்வாய்
விடங்கொள்வா லெயிற்று நாகர்கள் விடங்களி லவர்க ளாகி
மடங்கவெம் போரில் வென்று மணிமுத லான செல்வ
மடங்கலுங் கவர்ந்து கைக்கொண் டவனியின் மீண்டு போந்தான்.

(இ - ள்.) இடங்கொண்ட பாதலத்திற்சென்று, பிரகாசிக்கின்ற மாணிக்கம் பொருந்திய உச்சிக்கொண்டையையும், பிளவுபட்ட வாயையும், விஷத்தையும், வெள்ளிய பல்லையுமுடையவர்கள், விஷமில்லாதவர்களாகி மடங்கும்படி வலிய போரிலவென்று, இரத்தினமுதலிய செல்வங்கண் முழுவதையுங் கிரகித்து உடன் கொண்டு பூமியில் திரும்பவும் வந்தனன். எ - று. (௪)

திக்கினும் பாத லத்துஞ் சிறந்தவா னிலத்துஞ் சாலத்
தொக்கதா னவர்க ளெல்லாந் துன்னினர் வணங்கிப் போற்ற
மிக்கருட் பார்வை நல்கி வேண்டிய சிறப்புஞ் செய்து
தக்கதன் பதாதி யாக்கிக் கொண்டனன் றறுகண் வீரன்.

(இ - ள்.) திசைகளிலும், பாதலத்திலும், சிறந்த ஆகாயத்திலும் மிகுதியாகக் கூடிய அசுரர்கள் யாவரும் ஒன்றுகூடி வணங்கித் துதிசெய்ய, மிக்க கிருபாநோக்கஞ் செய்து, வேண்டிய சிறப்புகளைத்தந்து, தகுதியாகிய தன் சேனையாகச்செய்து கொண்டனன் அஞ்சாமைத் தன்மையுடைய அசதிரிபுரன். எ - று.

பதாதி - காலாட்சேனை. தறுகண் - அஞ்சாமை. (௫)

விசிமுர சியம்ப வேலும் விசிகமு மழுவுந் தண்டும்
மசியுமற் றனைத்து மேந்தி யவுணர்க டிங்க ளில்லா
நிசியென மருங்கு மொய்ப்ப ஞெரேலெனப் புவிநின் றேகிப்
பசியபொன் னகரிற் கற்பப் பனிமலர்ச் சோலை புக்கான்.

(இ - ள்.) இழுத்துக்கட்டிய பேரிகை யொலிசெய்யவும், வேலாயுதமும், அம்பும், மழுவும், தண்டமும், வாளும், மற்றெல்லா ஆயுதங்களுந் தாங்கி, அசுரர்கள் அபரபக்கத் திரவுபோலப் பக்கலில் நெருங்கிவரவும், விரைவாகப் பூமியினின்று சென்று, பசிய பொன்னகரத்திலே குளிர்ந்த கற்பகமலர்ச்சோலையிற் புகுந்தனன். எ - று.

திங்களில்லா நிசி - சந்திரன் இல்லாத இரவு. இஃதிருளை விசேடிக்கக் கூறியது. அமாவாசியையென்க. ஞெரேல் - விரைவுகுறிப்பிடைச்சொல். பொன்னகர் - தேவநகரம். (௬)

மைந்துறு வீர ராங்கு வைகிய சிலத ரோடு
நந்தன வனத்தைச் சாட நவையறு தேவ தூதர்
சித்திரற் கோடிச் சொன்னா ரெய்திய வவுணர் சேனை
முந்தினன் றூதர் தம்மை யவருமப் போ யுடைக்க லுற்றார்.

(இ - ள்) வலிமைபொருந்திய வீரர்கள் அவ[illegible] [illegible] ஏவலாளர்கள் இந்திரனுக்கு விரைந்து[illegible] (விட யத்தை) கூறினார்கள். ஆக்கமடைந்த அவுணர் தலைவனை திரிபுரனும் [illegible] செய்கின்றான். அத்தூதுவருஞ்சென்று (இந்திரனுக்குச்) சொல்லலானார்கள். எ - று.

மைந்து - வலிமை சிலதர் - ஏவலாளர் (எ)

எரியுமிழ் குலிச வேற்கை யிந்திர வெங்கள் கோமான்
திரிபுரன் னீங்குப் போந்தான் றெரிசனஞ் செய்ய வேமோ
புரிவொடும் வாரா யாகிற் பொன்னுல காட்சி நீக்கிப்
பரிவுறத் தரும லோகம் புகுத்துவான் படர்ந்து நின்றான்.

(இ - ள்) தீயைச் சொரியும் வச்சிரவேலையேந்திய இந்திரனே! எங்கள் தலைவனாகிய திரிபுரன் இங்கே வந்துள்ளான். அவனைத் தெரிசனஞ்செய்ய வருவாயாக. ஆசையோடு (அங்ஙனம்) வாராதிருப்பையாயின், (உன்னுடைய) பொன்னுலக ராச்சியத்தை யொழித்து, துன்பமடையும்படி இயமதருமலோகத்திற் புகுத்தும்படி வந்திருக்கின்றான். எ - று. (அ)

அல்லதூஉ மடுபோ ராற்று மாற்றலுண் டாயின் வல்லே
வல்லபல் படையி னோடும் வருகவென் றுரைத்தா னியாது
சொல்லுவ தென்றார் கேட்டுத் தொடிக்கரந் தூணிற் றாக்கி
நல்லதென் றிலங்க நக்கு நாமவேற் குலிச வேந்தன்.

(இ - ள்) அன்றியும், (எம்மிறைவனோடு) கொல்லுகின்ற போர்புரியும் வலிமையுண்டாயிருக்குமாயின், விரைவில் வலியமைந்த பலபடைகளோடும் (போர்க்கோலமாய்) வருகவென்று கூறினன் (ஆதலின்) நீ சொல்லுவதியாதெனக் கேட்டனர். அச்சத்தைச்செய்யுங் குலிசவேலேந்திய இந்திரன்கேட்டு, தொடியணிந்த கையைத் தூணிலடித்து நல்லது! என்றிலங்கச் சிரித்து எ - று. (௯)

கடிமலர்க் கமலம் பூத்த காடெனக் கண்கள் சேப்ப
முடிவது தேரா னாகி முற்றுபோர்க் கடுத்த தென்னா
விடியிடித் தென்னவன் சொல்லரி யம்பிமற் றவரைப் போக்கிக்
கொடிநகர் முரசிற் சாற்றிக் கொழும்படை யெழுக வென்றான்

(இ - ள்) வாசந்தங்கிய தாமரைமலர்விகசித்தகாடுபோலக் கண்கள் சிவப்ப, முடிவது (இன்னதென்று) உணராதவனாகி, முடிவாகிய போருக்குவந்ததேயென்று, இடியிடித்தாற்போலக் கொடுஞ்சொல்லாற்கூறி, அத்தூதுவரை யனுப்பிவிட்டு, தன் சங்கட்டிய நகரத்தில் முரசறைவித்து, செழியபடை யெழுகவெனக்கூறினன் எ - று.

போர்க்கடுப்பபென்னைக் கூறவேண்டியிருப்ப, அடுத்ததென்றது துணிவு பற்றிவந்த காலவழுவமைதி. (௰)

விடுத்திடுந் தூதர் மீண்டு விண்ணவர் கோமான் போக்கின்
கடுத்தலை கருதி நின்று காயவெந் நிறைந்துச் சொன்னார்
தொடுத்திடுங் கழற்கால வீரன் றுணர்பமொ மெரியி னெய்யை
மடுத்தென வெகுளி பொங்க வரவினை நோக்கி நின்றான்.

(இ - ள்.) *விசித்த துளவன் திரும்பிவந்து, தேவர்கள் அலைகுறை இந்திரன் இப்பொழுது போருக்குவருதலை நினைத்திருக்கின்றனென்று பணித்துசொன்னார்கள். அழகிய வீரக்கழலணிந்த காலையுடைய வீரனாகிய திரிபுரன் கொளுகின்ற நெருப்பில் நெய்யைப் பெய்தாற்போலக் கோபமதிகரிக்க, (இந்திரன்போருக்கு) வருகையை எதிர்பார்த்திருந்தனன். எ - று.

துணர்-பூங்கொத்து, துணர்படுமெரி யென்றதற்குக் கிளைத்த நெருப்பெனக.

படையொடு படைக ளீண்டும் பாங்குற மணிப்பொற் கோயிற்
கடைகழன் றமரர் கோமான் களிற்றுநா சிவர்ந்து கொற்றக்
குடைகொடி மிடைய வார்த்த குருமயிற் கவரி துள்ள
வுடைகட லோதை யென்ன வொலிமுர சியம்பச் சென்றான்.

(இ - ள்.) நால்வகைச் சேனையும் ஆயுதங்களோடும் பக்கத்திற்பொருந்த, அழகிய பொன்னாலாகிய அரண்மனைவாயிலின் கடையைவிட்டு, யானைகெட்டாகிய ஐராவதத்திலாரோகணித்து, வெற்றிக்குடைகள் கொடிகள் நெருங்கவும், பொருந்திய நிறமமைந்த மயிற்பீலியுஞ் சாமரையுந்துள்ளவும், உடைபட்ட கடலொலிபோல ஒலிக்கின்ற பேரிகைமுழங்கவும், தேவராசனாகிய இந்திரன் (போர்க்கோலமாகிச்) சென்றனன். எ - று. (௧௨)

கரணங்க ளுயிர்க்கு வாய்ந்த காட்சியிற் றனக்கு வாய்த்த
வாரணங்கள் விசித்த யாக்கை யமரர்கண் மருங்கு சூழ
விரணங்கொள் வயிர வொள்வே லிந்திர னெய்த லோடுந்
திரணங்கண் டனைய னாகித் திரிபுர னமரி னேற்றான்.

(இ - ள்.) உயிர்க்குக் கரணங்கள் துணையாகப் பொருந்தியகாட்சிபோல, தனக்குப்பொருந்திய காவல்களைக்கட்டிய உடலையுடைய தேவர்கள் பக்கலிற்சூழ, இரணத்தைக்கொள்கின்ற ஒள்ளியவயிர வேலையேந்திய இந்திரன் (போருக்கு) வரவும், திரிபுரன் திரணத்தைக் கண்டாற்போன்றவனாகிப் போர்செய்யுங் கருத்தினெதிர்த்தனன். எ - று.

"கரணங்க * * * இந்திரன் எய்தலோடும்" என்றது உயிர்க்கு அந்தக்கரண புறக்கரணங்கள் துணையானவாறு, இந்திரன் தன் பரிவாரங்களாகிய தேவர்கள் புடைசூழ்ந்து துணைவரவுமென்பதாம். (௧௩)

புண்ணிய மோடு பாவம் பொருதென வவுணர் சேனை
விண்ணவ ரோடு போ ராற்றி மிடல்சிறி தொழிய நோக்கிப்
புண்ணிடை வேலிட் டென்னப் பொருதெழு மனத் தனாகித்
மின்னிய வாமா ஊர்ந்து திரிபுர ஞாழில் செய்தான்.

(இ - ள்.) புண்ணியத்துடன் பாவமானது போர்செய்தாற்போல அவுணர் சேனையானது தேவர்களோடு (எதிர்த்துப்) போர்செய்து, சிறிது வலிமையொழியத் திரிபுரன் பார்த்து, புண்ணில் வேற்படையைச் செருகினாற்போல, பொருமியெழுந்த மனமுடையவனாகி, வலியதாகிய குதிரையை வாகனமாகக்கொண்டு (தேவர்சேனையை) வெல்லலாயினன். எ - று.

ஞாழில் என்பதற்கு ஞாழிலாட்டெனக்கொண்டு, தன்மெய்ப்புனைந்த படைக்கலத்தின் மாற்றலை யெதிர்த்தவனைக் கூறினுமாம்.

அற்றன படையோ டங்கை யறுந்தன தாரோ டாகம்
மிற்றன கழலோ டாள்க ளிறந்தன முடியோ டுச்சி
செற்றின குடரோ டீரல் சிந்தின வலியோ டூக்க
முற்றிய வமரர் சேனை முரிந்தன வவுணன் றாக்க.

(இ - ள்.) அவுணனாகிய திரிபுரன் தாக்குதலால், ஆயுதத்தோடு அழகிய கைகளற்றன. மாலையோடு மார்புகள் அறுந்தன. வீரகண்டாமணியோடு ஒள்ளிய கால்கள் இறுபட்டன. கிரீடத்துடன் சிரங்கள் அழிந்தன. குடலுடன் ஈரல்கள் விழுந்தன. வல்லமையுடன் விடாமுயற்சிகள் சிதறின. தேவசேனைகள் (இவ்வகையாக) முடிவுற்றன. (தப்பினவை) முரிந்தோடின. எ - று. (௧௫)

மந்தரங் கலக்கப் பட்ட வாருதி யனைய சேனை
யிந்திர னுக்கி னோனு னெரியெழ விழித்துச் சீறிக்
கந்தடு களிநல் யானை காலெனக் கடுக வுந்தி
வெந்திற லவுண னோடு வெய்யபோ ரிழைத்தா னன்றே.

(இ - ள்.) மந்தரகிரியால் கலக்கப்பட்ட பாற்கடலைப்போன்ற (தேவர்) சேனையை இந்திரன்கண்டு மனம்பொருதவனாகி, (கண்களில்) தீசொரியக் கோபித்து, கட்டுத்தறியைக் கோபிக்கின்ற நல்லமதச் செருக்குடைய ஐராவதமென்னும் பட்டத்து யானையைக் காற்றுப்போல விரைந்துசெலுத்தி, வெவ்விய வலியுடைய திரிபுரனுடன் கொடும்போர் புரிந்தனன் எ - று. (௧௬)

தொடுத்தபல் வாளி விட்ட தோமரங் குந்த நேமி
விடுத்திடும் பாச மோச்சும் வெய்யவாண் முசலந் தண்டுந்
தடுத்துறு மத்தி ரங்க டமையுநேர் விடுத்துத் தளரி
யுடுத்திரள் சிந்த வார்த்திட் டுந்தினன் பரியைத் தீயோன்.

(இ - ள்.) பலபாணங்களைத் தொடுத்தனன் இருப்புலக்கை ஈட்டி சக்கரம் இவற்றைவிட்டனன் பாசத்தை வீசினன் கொடியவாள் முசலம் தண்டம் இவற்றைச் செலுத்தினான் கொடியோனாகிய திரிபுரன் நட்சத்திரத்தொகுதி சிந்தும்படி ஆர்ப்பரித்து, இந்திரனேவிய அஸ்திரங்களைத் தடுத்து அஸ்திரங்களையு நேரேவிடுத்துச் சாய்த்து, குதிரையைத் தூண்டினன் எ - று. (௧௭)

பாய்பரி தனது முன்கால் பணைக்கைமால் யானை நெற்றித்
தோய்தர நாட்ட லோடுந் துணைவனை யவுணர் கோமான்
காய்கதிர் வாளா லோச்சிக் கடவுளர் கோமான் செங்கை
வாய்தரு வயிர வேலு மானமு நிலத்தில் வீழ்த்தான்.

(இ - ள்.) பாய்ந்துசெல்லுங் குதிரையானது தன்னுடைய முன்காலை, பனை போன்ற துதிக்கையுடைய பெரிய ஐராவதத்தின் நெற்றியிற்படும்படி வைத்தவுடனே, அவுணர்தலைவனான திரிபுரன் காய்கின்ற கிரணத்தையுடைய வாட்படையால் வெட்டி, தேவராசனாகிய இந்திரனுடைய செங்கையிலுள்ள வச்சிரவேலையும் மானத்தையும் நிலத்தில் வீழ்த்தினான். (௧௮)

கந்தரங் கழிய விட்டக் கந்தக நெளிந்து தாழ
வந்திடி நிலத்தில் வீழ்ந்த வுருப்பவிர் குலிசங் கைக்கொண்

டந்தின்மேல் வந்த வேழ மத்தகந் தடிந்து வீரங்
கிடந்திலன் றீயோன் வல்லே தேவர்கோ னிலத்திற் பாய்ந்தான்.

(இ - ள்.) கொடியோனாகிய திரிபுரன் குதிரையை விரைந்து திருப்பி, அக் குதிரையை நெரித்து தாழ்ச்செலுத்தி, நெடியபூமியில் விழுந்த அழகுற்று விளங்குகின்ற வச்சிரத்தைக் கையிற்கொண்டு, அவ்விடத்தில் மேலுற்றுவந்த ஐராவதமென்னும் யானையின் மத்தகத்தை வெட்டி வீரத்தை யழித்தனன். உடனே தேவர்கள் தலைவனான இந்திரன் பூமியிற் குதித்தனன். எ - று.

குலிசம் - வச்சிராயுதம். (கக)

உழுந்துகண் ணடியின் மேலா லுருளுமு னெழுந்து தாவிக்
கொழுந்துகொள் வீரத் தோடுங் குதிரைமே லிருந்தான றன்னைச்
செழுந்தனிக் கடகக் கையாற சென்னியிற் புடைத்தான் றேவர்
விழுந்துவந் தனைசெய் நோன்றாள் வேந்தன்மூர்ச சித்தான் றீயோன்.

(இ - ள்.) தேவர்கள்பணிந்து வணக்கஞ்செய்யுஞ் சிறந்த பாதங்களையுடைய தேவேந்திரன், உழுந்தானது கண்ணடியினபேரிலே உருளுதற்கும் முற்பட எழுந்து பாய்ந்துசென்று, மிகுந்தவெற்றியோடும் புரவியினபேரிலிருந்த திரிபுரனை, செழியவொப்பற்ற கடகமணிந்த கையினாலே தலையிலடித்தனன் கொடியோனாகிய திரிபுரன் மூர்ச்சித்தனன். எ - று.

புடைத்தல் - மோதுதல்.

உழுந்துகண்ணடியின் மேலாலுருளுமுன் னென்றது சீசுச்சியின் விரைவினை விளக்கக்கூறியதாம். (உ0)

மூர்ச்சைவிட் டொழிந்த பின்னர் முடிகெழு பமரர் வேந்தன்
றார்ச்சிறை மார்பத் தோடித் தாக்கின னவனு மூர்ச்சித்
தோர்ச்சியுற் றனியென் னோடு மொன்படை யொழித்து மல்லுப்
போர்ச்செயல் விளைகக வென்றான பொருக்கென வவுணன் சொல்வான்.

(இ - ள்.) (திரிபுரன்) மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்தபிறகு, விளங்குகின்ற கிரீடமணிந்த தேவேந்திரனுடைய மாலையணிந்த மார்பிற்பாய்நது மோதினான். அவ்விந்திரனு மூர்ச்சையடைந்து அதுதெளிந்து யோசிதது நீ யென்னோடும் ஆயுதப்போரை யொழித்து மற்போற்புரிக வெனறனன் அவுணனாகிய திரிபுரன் (அதற்குவிடையாக) விரைந்து கூறுகின்றான். எ - று. (உக)

பதங்கமோ வடவைத் தீயைப் பட்சிறைக் காலிற் சிந்துங்
கதங்கடா அமெனக்கு நீமன் கருததிலு ளழிந்தா யஞ்சே
லிதங்கெடா திருக்க வேண்டி னிருநிலத திருக்கை யீநதேன்
[illegible]கொளா தங்குச் சென்று வாழ்கநின் கிளையோ டென்றான்.

(இ - ள்.) வடவாமுகாக்கினியை ஒருபதங்கமோ தன்னுடைய சிறகின் காற்றினாலழிக்கும். கோபத்தைச் சிந்தும எனக்கு நீ மிகவும் மனதில் வருந்தி னும் அஞ்சவேண்டாம். நன்மையழியாதிருக்க வேணமோயின், பெரியபூமியில் (உன திருக்கை)யை [illegible] [illegible] உன் [illegible] [illegible] வாழக்கடவையென்று [illegible]னன். எ - று.

புதைக்கம் - வீட்டுதல்; விளக்கலிக்கும் ஓர் இறப்புச்சி.

கட்டளைத்தீ - பெண்குறியோ முக்கம்போல வடிவுள்ள பெருநெருப்பு. இது கடவுளாணை எல்லைகடவாதிருக்க இறைவனால் ஆங்கு நியமிக்கப்பட்டது. (௨௧)

கூறுதா வலவனை வாளிற் கொற்றவ னொருகை புனலை
வேறுபோர்க் கழைத்தல் பற்றி மெலிந்துளோ னாகக் கொண்டிவ்
வாறுநீ யுரைத்தா யுன்றன் வடிவெலா மீர்ந்து சுற்றும்
பாறுண வளிப்பே னென்று பகர்ந்துதோள் புடைத்தார்த் திட்டான்.

(இ - ள்) அவ்வாறு சொல்லிய திரிபுரனைத் தேவேந்திரன் பார்த்து, உன்னை வேறுவகைப்பட்டபோருக்கு அழைத்ததுபற்றி (என்னை)த் தளர்ந்தவனாகக்கொண்டு இவ்வண்ணமாகச் சொல்லினை. உன்தேக முழுவதையுமரிந்து, சுற்றிலும் பருந்துகளுண்ணும்படி (இரையாகக்) கொடுப்பேனென்று கூறி, புயத்தைத்தட்டி ஆரவாரித்தனன் எ-று. (௨௨)

செருவினிற் கிளருந் திண்டோட் டிரிபுரன் மலைந்து நேர்ந்து
குருதிக்கொப் புளிப்பத் தாக்குங் கோவமா கோவைத் தாக்கிப்
பொருதழிந் தானைப் பற்றிப் பொருக்கெனக் கரத்தாற் றூக்கி
யிருவிசும் பிடைவட் டித்து விட்டன னிமைக்கு முன்னர்.

(இ-ள்) போரிற் பொங்கும் வலியதோளையுடைய திரிபுரன் றப்போர்செய்ய விணங்கித் தானும் உதிரங்கொப்புளிக்கும்படி தேவேந்திரனையடித்துப் போர்செய்கையில், அவன்காலைப்பிடித்து இமைப்பொழுதின் முன்னரே விரைந்துகையினாலெடுத்து, பெரிய ஆகாயத்திற் சுழற்றிவிடுத்தனன் எ-று.

கோவமாகோவென்றது தேவலோகத் தலைவன், இந்திரன்.

செருவினிற்கிளருந் திண்டோள் - போரென்றுற்ற பூரிக்குந்தோள் (௨௩)

அந்தர நிவந்த சோலை யலர்பசுங் கோட்டி றாலை
மந்திக ளுகளுந் தோறுங் கிழிந்துவார் மதுநீர் பாய்ந்து
செந்தினை விளைக்குஞ் சாரற் சிலம்புசூழ் இமையப் பாங்க
ரிந்திரன் வீழ்ந்து மூர்ச்சித் திருந்தவன் போற்கி டந்தான்.

(இ - ள்) ஆகாயமளாவிய சோலையிலே பரந்த பசிய கொம்புகளிலுள்ள தேன்கூடுகளை குரங்குகள் புரளுந்தோறுங் கிழிபட்டு, ஒழுகுகின்ற தேனொழுக்கானது பாய்ந்து செவ்விய தினைப்பயிரை விளைக்கும் சாரலையுடைய மலைகள்சூழ்ந்த இமயமலையின் பக்கலில், இந்திரன்விழுந்து மூர்ச்சையுற்றுச் செத்தவன்போலக் கிடந்தனன் எ-று.

இறால் - தேன்கூடு (௨௪)

தெம்முனை சாயக்குந் தனிக்கோன் றிரிபுரற் குடைந்த லோட்டப்
பொம்மன்மென் குழல்கள் சோரப் புலோமசை நிலத்தில் வீழா
வம்மவோ வம்ம வோவென் றழுதுயர் பூர்ந்து தேவர்
தம்மொடு மிரியல் போகு டமரிய வுலக நீத்து.

(இ - ள்.) பகைவரைப் போரில் வெல்லும் தனக்கணவனாகிய இந்திரன் திரிபுரனுக்குத் தோல்வியுற்றலைக் கேள்விப்பட்டு, பூரித்தமெல்லிய கூந்தலினின்று தேன்

சொரிய இந்திராணி பூமியின்மேல்விழுந்து, அம்மவோ ! அம்மவோ ! என்று புலம்பித் துன்புற்று, தேவர்களோடும் பொன்னுலகத்தை விடுத்து (அவன்வீழ்ந்த விடத்துக்கு) ஓடிப்போயினள். எ - று. (உசு)

நிலைப்பொழி யமர ரெல்லா நேரிழைச் சசிதன் னோடு
மிலைப்புடன் களைத்துப் போகி யிந்திரன் கிடப்பக் கண்டு
தலைப்படி மெழுத்தோ வென்று தளர்வுதீர்த் தவனோ டக்
மலைப்புழை முழைக டோறும் வைகினர் கரந்து மாதோ.

(இ - ள்.) இருக்கையைவிடுத்த தேவர்கள் யாவரும், இந்திராணி தேவியோடும்சென்று, இந்திரன் இளைப்புடன் களைத்துக்கிடக்கக் கண்டு, தலையிலெழுதிய வெழுத்தோவென்று, அவன் மனத்தளர்ச்சியை யொழித்து, அவ்விந்திரனுடன் அந்த இமயமலையின் புழைகளாகிய குகைகளிலெல்லாம் ஒளிந்து வாழ்ந்தார்கள். எ - று. ()

செங்கள நீங்கி யந்தத் திரிபுர னன்கு கோட்டு
வெங்கயத் திவர்ந்து வெற்றி முரசொடு * வளைகள் விம்மப்
பொங்கெழின் மாட மேடைப் பொன்னகர் புகுந்து வேந்தன்
றங்கிய கோயில் சார்ந்து தவிசின்வீற் றிருந்தா னன்றே.

(இ - ள்.) அந்தத் திரிபுரன் போர்க்களத்தையொழிந்து, வெவ்விய நான்கு கொம்புகளையுடைய ஐராவதத்தின்மேலேறிக்கொண்டு வெற்றிமுரசும் (வெற்றிச்) சங்கமும் ஒலிக்க, மிக்க அழகையுடைய மாடங்களும் மேடைகளும் பொருந்திய பொன்னகரத்திற் பிரவேசித்து, இந்திரன்வசிக்குங் கோயிலையடைந்து, சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்தனன். எ - று. (உஅ)

நிரம்பிய களிய னாகி தொல்வான் குடிக ளெல்லாம்
பரம்புதன் னாணைக் குள்ளே பயிலுமா முரசிற் சாற்றி
யரம்பையர் நடனஞ் செய்ய வமைத்துக்கின் னரர்கள் வீணை
நரம்புளர்ந் திசைக டேக்க நலத்தக வரசு செய்தான்.

(இ - ள்.) நிரம்பிய களிப்புடையவனாகி, தொன்மைவாய்ந்த சிறந்தகுடிகள் யாவரும் பரவிய தன்கட்டளைக்குட்பட்டு வாழும்படி பேரிகையறைந்து, அரம்பா ஸ்திரீகள் நடனஞ்செய்யவும், கின்னரர்கள் வீணையின் நரம்புகளைத் தடவி இசைப் பாட்டுகளை யெழுப்பவுங் கட்டளையிட்டு, நன்மையாக அரசுபுரிந்தனன். எ - று.

களியன் - களிப்புடையவன. (உகூ)

சிலபகல் கழிந்த பின்னர்த் திசைமுக னுலகஞ் சார்ந்தா
னலரவன் வருவ தெண்ணி யாழியா னுலகம் புக்கான்
மலரவன் றன்னைக் கொண்டு மாலும்வை குந்த நீங்கிப்
புலவர்கள் கரந்து வைகும் பொன்னிம யத்தைச் சார்ந்தான்.

(இ - ள்.) சிலதினங்கள் சென்றபிறகு, (திரிபுரன்) பிரமனுடைய சத்தியலோகத்தை யடைந்தனன். பிரமதேவன் (அவன்) வருவதை யோசித்து, சக்கராயுத

முரசொடுவளைகள் விம்மவென்றும் பாடம், வளைகள் - மலைகள். தம்மைச் சேகரிக்க இந்திரனின்மையின் தாம் சுகப்பட்டனவென மலைகள் பரிக்கனவென்

மேந்திய விண்மூர்த்தியின் வைகுந்தலோகத்திற் சென்றனன். அந்தத் திருமாலும் பிரமதேவனை யுடன்கொண்டு வைகுந்தத்தைவிட்டு, தேவர்கள் மறைந்துவசிக்கும் பொன்மயமான இமயமலையை யடைந்தனன். எ - று. (௯௦)

சார்ந்தவன் பிரம னில்லாச் சத்திய வுலகை நோக்கி
யார்ந்ததன் ளுணை யங்கு மமைத்துவை குந்தத் தெய்தி
யூர்ந்திடு மணையி னுனு மொழிந்தமை யுணர்ந்திட் டாங்குங்
கூர்ந்ததன் னுணை வைத்துக் குவலயத் திறங்கினனே.

(இ - ள்.) (அவ்வாறு) சேர்ந்த திரிபுரன் பிரமதேவனில்லாத சத்தியலோகத்தைப் பார்த்து, பொருந்திய தன் ஆக்கினையை அங்கே (நடக்கும்படி) நிறுத்தி, வைகுந்த நகரமடைந்து, திருமாலுஞ் சென்றமையை யறிந்துகொண்டு, அவ்விடத்துங் கூர்மையான தன் ஆக்கினையை நிலைநிறுத்திவிட்டுப் பூமிக்குவந்தனன். எ - று.

ஊர்ந்திடுமணையினுன் - நகர்ந்துசெல்லும் பாம்பைச் சயனமாகவுடையவன்; திருமால். (௯௧)

வரம்பல கொடுத்த கைந்நகை வள்ளலைப் பூசை யாற்றிய
பரம்பர வரமுன் றந்த பாழியம் புரிசை மூன்று
முரம்பெற வின்று நாயேற் குதவுக வென்று நின்றான்
புரம்பல வளத்தி னேடும் பூத்தன விசும்பி னம்மா.

(இ - ள்.) பலவரங்களை யருளிய ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய விநாயகப் பெருமானைப் பூசைசெய்து, பரதுக்குமபரமானவனே! முன்னே (எனக்கு) வரமாகக்கொடுத்த பெரிய அழகிய மும்மதில்களையும் வலிமையோடு இப்பொழுது அடியேனுக்கு அருள்புரிகவென்று நின்றனன (திரிபுரன்) அப்பொழுது ஆகாயத்திற் பலவளங்களோடும் முப்புரங்கள் தோன்றின எ - று. (௯௨)

வேறு.

கற்பகப் பொதும்பருங் காம தேனுவும்
பொற்பமா நிதிகளும் பொருவி லாதபல
லற்புதப் பொருள்களு மளவில செல்வமு
முற்பவித் தனவுறு புரங்கண் மூன்றுமே.

(இ - ள்.) கற்பகச்சோலையும், காமதேனுவும், அழகுபொருந்திய (சங்கநிதி பதுமநிதிமுதலிய) நிதிகளும், ஒப்பில்லாத பல அற்புதப்பொருள்களும், எல்லையில்லாத செல்வமும், பொருந்திய முப்புரங்களிலும் உற்பவித்தன. எ - று.

நிதி - எடுக்குந்தோறுங் குறைபடாதது. (௯௩)

இந்திர னுலகமு மெனைத்து மாக்கிய
வந்தண னுலகமு மாழி யேந்திய
சுந்தர னுலகமுந் துணையு றாவெனின்
மிங்கொரு புரநிகர் பேசற் பாலதோ.

(இ - ள்) இந்திரலோகத்தையும்பிறலோகங்களையும் படைத்தபிரமனுடைய சத்தியலோகமும், சக்கராயுதமேந்திய அழகுவாய்ந்த திருமாலினுடைய வைகுந்த

லோகமும் (மும்புரங்கட்குச்) சமானமாகாவெனின் வேறொரு நகரமானது எப்படிச் சொல்லுந் தன்மையையுடையதோ? எ - று.

அந்தணன் - பிரமன் அழகிய தன்மையையுடையோன். (௯௪)

> தடையற வெங்கணுஞ் சாரலல்லவா
> யுடையவன் முத்திலையை யுறுமப் போதலா
> லிடையழி வின்மையி னெயிலகளை மூன்றுமுன்
> னடைதரு சூக்கும வாகமை போன்றவே.

(இ - ள்) எல்லாவிடங்களிலுந் தடையின்றிச் செல்லவல்லமையுடையனாகிய திரிபுரன் முத்தியையடையும் அக்காலத்திலல்லாமல், இடையிலே அழிவில்லாமையால், மும்மதில்களும் முன்னேயடைந்த சூக்கும தேகத்தை யொத்தன. எ - று.

வாய - வழி. வல்லவாயென்றதால் வல்லமையென்றும் (௯௫)

> கருமபொனின் வெண்பொனிற காமா செம்பொனிற்
> றருமபெரு முப்புர முயிர்த மக்கெலாம்
> விருமபிய போகங்கள் விளைத்து நல்வித
> மருமபுதல செய்யுமுன் றூக்கை யுமபொருவ.

(இ - ள்.) கரும்பொனனினாலும், வெண்பொன்னினாலும், அழகிய செம்பொன்னினாலுஞ் செய்துள்ள பெரிய திரிபுரங்களும், உயிர்கட்கெல்லாம் இச்சித்த போகங்களையுண்டுசெய்து, நல்ல இதத்தையும உண்டாக்குகின்ற மூவகைத் தேகத்தையும ஒத்திருக்கும். எ - று.

கருமபொன வெண்பொன செம்பொன் என்பன முறையே இரும்பு வெள்ளி பொன் என்பனவாம். மூன்றுக்கைகள் - தூலதேகம் சூக்குமதேகம் காரணதேக மென்பன. (௯௬)

> திண்டிற லுடையவன் றிரிபுரப்பெயர்
> கொண்டவன திரிபுரங் குலவி நிறைமை
> கண்டனன் களையறு களிப்பி னீடிறு
> னண்டர்கள் பிரான்றிரு வருள்வ ழுத்தினன்.

(இ - ள்) மிக்கவல்லமையுடையவனாகிய திரிபுரனென்னும் பெயருடையவன் திரிபுரங்கள் சமைந்து நிறைவையடையக் கண்டனன், எல்லையற்ற ஆசையதிகரித்தனன். தேவர்களுக்குத் தலைவராகிய கணேசப்பெருமானுடைய திருவருளைப் பணிந்தனன். எ - று. (௯௭)

> தனையர்கண் மூவரைத் தன்ம னத்திற
> னினையுமுன் றோற்றின னவர்க்கு நீடிய
> வனையமுப் புரமுமூன் றுக வைகிய
> வனைபுக ழுலகமும் வழங்கி னனரோ.

(இ - ள்.) மூன்று புத்திரர்களைத் தன் மனத்தினாலே நினைக்குமுன்னே படைத்தனன். அவர்களுக்குப் பெரிய அந்தத் திரிபுரங்களையும் மூன்றாகவிருந்த புகழ்பொருந்திய உலகத்தையுங் கொடுத்தனன். எ - று.

மூன்றுக வைகிய வுலகமென்றது சுவர்க்க மத்திய பாதலமென்னுந் திரிலோ [illegible]. (௯௮)

வச்சிர தமிட்டிரன் மருவ லார்தமை
யச்சுறுத் தாக்கிடும் வீம காயனே
டச்சமில் பெருவலிக் காள கூடனென்
றச்சிறு மைந்தருக் கறைவர் நாமமே.

(இ-ள்.) வச்சிரதமிட்டிரன் - சத்துருக்களைக் கொடுமையாகமோதும் வீமகாயன் - இல்லையில்லாத மிக்கவலியையுடைய காளகூடன் என்று, அந்தச் சிறுவர்களாகிய புதல்வர்களுக்கும் (பெரியோர்) பெயர்கள்கூறுவர். எ-று (௩௯)

மானமிக் குடையதன் மைந்தர் மூவர்க்கும்
வானவர் முதலிய மற்றை யாவர்க்குந்
தானொரு முதல்வனாய்த் தந்தி மாமுகத்
தானபூ சனைபுரிந் தமர்ந்து வாழ்ந்தனன்

(இ-ள்.) மிக்கமானமுடைய தன் புத்திரர் மூவருக்கும் தேவர்கள்முதலிய மற்றெல்லோருக்கும், திரிபுரன்றானே யொருதலைவனாகி, சிறந்த யானைமுகமுடைய கணேசப்பெருமானுக்கு (ஆகமோக்தமாக) உரித்தான பூசையைச்செய்துகொண்டு பொருந்தி வாழ்ந்தனன். எ-று (௪௦)

சுகிலமே சுபிலமே சுவர்த்தி யேயெனப்
பகர்வர்கண் முறையினப் பாழி நொச்சியைச்
சுகிலமண் சுபிலமந் தரஞ்சு வர்த்திசீர்
மிகுத்துறக் கத்தினு மேவி வைகின

(இ-ள்.) சுகிலமும் சுபிலமும் சுவர்த்தியுமென்று பெயரிய மதில்களை முறையே சொல்வார்கள் (அம்மதில்களை மூன்றனுள்) சுகிலம் பூமியிலும், சுபிலம் அந்தரத்திலும், சுவர்த்தி சோதிமிகுந்த சுவர்க்கத்திலுமாகப் பொருந்தியிருந்தன. எ-று (௪௧)

வேறு

காடமரு வாகைக்கருள் வச்சிரதமிட் டிரன்வீம காயன் காள
கூடனிவர் முறையானே சுகிலமுதன் முப்புரத்துங் கூடி வாழ்ந்து
நீடுமர சாட்சிபுரிந் திருந்தனர்கள் திரிபுரன்சொ லொழியா லென்றும்
பாடிமையின் முப்புரமொ ருசா ராயிரமாண் டினுக்கொருகாற் பணமிற் கூடும்

(இ-ள்.) சத்துருக்களுக்கு இடுக்கட்டைக் கொடுக்கும் வச்சிரதமிட்டிரன் வீமகாயன் காளகூடனாகிய இவர்கள் முறைப்படி சுகில முதலாகிய முப்புரங்களிலுங் கூடிவாழ்ந்து, நெடிய அரசுரிமையைச் செய்துகொண்டிருந்தார்கள்; திரிபுரன் சொல் வழியால் எப்பொழுதும் பெருமையோடியன்ற திரிபுரங்கள் ஆயிரவருடங்கட்கொருமுறை ஓரிடத்தில் அழகு பொருந்தச்சேரும். எ-று (௪௨)

முப்புரமுந் தனித்தனியே நூறியோ சனையுயர மொழியின் சால
மப்படியே யகலமாத் தனபா லமோத்தாக புரிமேலாக ளத்தின் வேண்டு
மெய்ப்பொருளும் வழங்கியவ ரேகின்றே அழியேகி யிருந்து மாற்ற
அப்பின்கண் குலத்தோடு மழிவெய்திக் கிருந்தனவா னசுரர்க ளுஞ்ச.

(இ-ள்.) புரங்களைமூன்றும் தனித்தனியே நூறுயோசனை உயரமும்சொல
அவ்வாறு [illegible] விசாலமுமமைந்து, அவ்விடத்தில் பொருந்தியிருந்த அரசு

செய்பவர்கள் மனத்தில் விரும்பிய எல்லாப்பொருள்களையும் (விரும்பியவண்ணமே) கொடுத்து, அவர்கள் செல்லவிரும்பிய விடத்திற்குச் சென்று (இவ்வண்ணமாக) இருந்து, நீங்காத பகைஞர்களைக் குலத்தோடும் அழியும்படி வழித்து, ஆகாயத்திலிருக்குந் தேவர்களஞ்சும்படி யிருந்தன. எ - று. (௬[illegible]

மீட்டுமிரு வரைச்சண்டன் பிரசண்ட னெனமனத்தின் வேறுண் டாக்கிக்
கோட்டமில்சண் டனைப்பிரம வுலகத்து மாதவன்வை குந்தந் தன்னி
லீட்டுபுகழ்ப் பிரசண்டன் றனையுமவா போலிருப்ப வேவிப் பின்னர்
மோட்டிளமென் முலைமனைமா துடன்கூடி யொருமகனை மகிழ்ந்தானன்றே

(இ - ள்) சண்டன் பிரசண்டனென்று மீட்டுமிவ்விருவரை மனதாற்பண்டைத்து, கோணுதலில்லாத (வலியுடைய) சண்டனைப் பிரமலோகத்திலும், தேடிய பிரதபத்தையுடைய பிரசண்டனை விஷ்ணுமூர்த்தி வசிக்கும் வைகுந்தலோகத்திலும், அவனைப்போன்றிருக்கக் கட்டளையிட்டு, பிறகு, பூரித்த இளமைதங்கிய மெல்லிய முலையையுடைய மனைவியுடன் சேர்ந்து ஓர்புதல்வனைப் பெற்றனன். எ - று.

பிரசண்டன்றனையு மென்பதிலுள்ள உம்மையைப்பிரித்து வைகுந்தத்தன்னிலென்பதனோடு கூட்டிக்கொள்க. (௬[illegible]

திரிபுரனிவ் வாறுலக முழுவதுந்தாட் படுத்துமிகு செல்வ மல்க
வரிமதர்க்கண் மடமாதர் பெரும்போகக் கடலழுந்தி யறங்கள் பேணி
விரிபுகழெண் டிசைபோற்ற விநாயகபூ சனையோடு விமலை பாக
ருரிமைகொளுஞ் சிவலிங்க பூசனையும் புரிந்தலப்பில் காலம்வாழ்ந்தான்

(இ - ள்) திரிபுரன் இவ்வகையாக உலகமுழுவதையுந் தன்னடிப்படுத்தி மிக்க செல்வமதிகரிக்க, அரிபரந்து மதர்த்த கண்களையுடைய இளமை வாய்ந்த மங்கையர்களது மிக்க போகசாகரத்தின் மூழ்கி, தருமங்கள் (எல்லாவற்றையுங்) காத்து பரந்த கீர்த்தியானது எட்டுத்திசைகளையு மறைக்கும்படிவிநாயகக்கடவுள்பூசையுடன் விமலையாகிய உமாதேவியாரைப் பாகமாகவுடைய சிவபெருமானுக்கு உரிமையாகக் கொள்ளத்தக்க சிவலிங்கபூசையையுஞ் செய்துகொண்டு,எலலையிலலாத (நெடுங்)காலம் வாழ்ந்திருந்தனன். எ - று. (௬௫)

தேக்குறுபுகழ்த் திரிபுரன்முன் னரசாட்சி புரிந்ததிது தெளிக நீயென் [று
றாக்கமிகு வியாதமுனிக் குரைத்தனனான் முகனதனை யுனக்குச் சொன்னே
னீக்கியபூங் கழற்சோம காந்தவினி விண்ணோர்கள் விமலற் போற்றிப்
பாக்கியஞ்சேர் வரம்பெற்ற தறிகவெனப் பிருகுமுனி பகர லுற்றான்.

(இ - ள்.) தேக்கிய கீர்த்தியையுடைய திரிபுரன் முற்காலத்தில் அரசாட்சி செய்ததனை இதுவாகும். நீ யறிகவென்று மனஞ்சோராமை மிகுந்த வியாதமுனிவருக்கு, நான்கு திருமுகங்களையுடைய பிரமதேவன் கூறினன், அதனை யுனக்குக் கூறினேம். (காலிற்) கட்டிய அழகிய வீரக்கழலையுடைய சோமகாந்த ராசனே! இனி, தேவர்கள் விமலப்பெருமானைத் துதிசெய்து பாக்கியம்பொருந்திய வரத்தினைப்பெற்ற [illegible]களையும் அறிவாயாகவென்று பிருகுமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினார். எ - று.

திரிபுரன்அரசாட்சிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - [illegible]

தேவர்கள் வரம்பெறுபடலம்.

இமய மால்வரைக் கந்தரத் தெய்திய
வமரர் யாதுசெய் தாரரு ளாயெனுந்
திமில மாமறை செய்தவி யாதனுக்
கிமிழு மார்வத் தியம்புவ னன்முகன்.

(இ - ள்.) பெரிய இமயமலைக்குகையி லடைந்த தேவர்கள் யாது செய்தனர்? அருள்வாயாகவென்று வினவும், திமிலமாகிய வேதத்தை யருளிச்செய்த வியாதமுனிவருக்கு, பிரமதேவன் அரும்பிய ஆசையோடு சொல்வானாயினன். எ - று

திமிலம் - பேரொலி. (க)

புகலி டம்பிறி தின்றிப் பொருப்பினு
ளகனு டைந்தழி வெய்து மமரர்முன்
மகதி யாழ்முரன் மாதவ னண்ணினன்
முகம லர்ந்தவர் தாழ்ந்து மொழிகுவார்.

(இ - ள்.) புகலிடம் வேறில்லாமல், இமயமலையில் மனங்கசிந்து துன்புறும் வானவர்களுக்கு முன்னே, மகதிவீணையை வாசிக்கும் பெருந்தவசியாகிய நாரதமுனிவர் வந்தனர். (அவரைக்கண்ட) அத்தேவர்கள் முகமலர்ச்சிகொண்டு பணிந்து சொல்பவர்களானார்கள். எ - று.

புகல் - அடைக்கலம். அகன் - அகம் என்பதன் போலி. (உ)

வெய்ய முப்புரன் வெற்றிமி குந்தனன்
வைய மூன்றுந்தன் னாணைவ யக்கினன்
ஐய னையவ னாலலை புண்டியா
மைய நெஞ்சொடு நாளுமி னைந்துளேம்.

(இ - ள.) ஐயனே! கொடிய திரிபுரன் வெற்றியில் மிகுந்திருக்கின்றனன், மூவுலகங்களிலுந் தன்னுடைய ஆணையைச் செலுத்தினன். யாங்கள் அத்திரிபுரனால் அலையுண்டு வருந்திய மனத்துடன் நாடோறுந்துன்புறுகின்றோம். எ - று. (௩)

யாவ னால்வர மெய்தின னன்னவன்
யாவ னாலிறும் யாங்களி னிச்செயல்
யாவ தோதுக வென்றனர் நாரதன்
யாவ துந்தெரிந் தேயினி தோதுவான்.

(இ - ள்.) அந்தத்திரிபுரன் யாரால் (அத்தகைய) வரமடைந்தனன்? (அவன்) யாரால் அழிவுறுவான்? யாங்கள் இனிச்செய்யத்தக்கது யாது? (அவற்றை யெல்லாம் தெளிவாக எங்கட்குக்) கூறுகவென்று கேட்டனர். நாரதமுனிவர் எல்லாவற்றையும் (ஞானநோக்கால்) அறிந்து இனிதாகச் சொல்கின்றனர். எ - று. (௪)

நோக்குங் கையுடை முன்னவன் பூசையா
லாக்கங் கொண்டன னற்றலை டியாவையு

மூக்க மிக்கவனை ஞானையோ ரம்பினாற்
றாக்க வல்லவன் சங்கர னேயரோ.

(இ - ள) (தேவர்களே ! அத்திரிபுரன்) தொங்குகின்ற கையையுடைய மூன்னோனாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய அர்ச்சனைப்பலனால் வல்லமையுடன் எல்லாவற்றையுந் தேடிக்கொண்டனன். செய்தொழிலில் மனச்சோர்வின்மையை மிகுதியாகவுடைய அத்திரிபுரனை ஒரேகணையால் அழிக்கவல்லவர் சங்கரபகவானேயாவர். எ - று.

மோக்கும - முகந்துகொள்ளும். இதனைத்தொங்குமென்றும் (௫)

அந்த வீச னவனொடு முப்புரஞ்
சிந்து தறகுந திருக்கர மைநதுடை
மைநதன் சூட்சியும வேண்டும தக்களிற்
றெநதை யைசசர ணைய்துக நீயிரே.

(இ - ள.) அநதச சிவபெருமான் திரிபுரனுடன் முப்புரங்களை யழிததற்கும் ஐந்து திருககரஙகளையுடைய மூததபிளளையாருடைய யோசனையும் வேண்டும (ஆனபடியால),நீவகளும் மதநீாபொழியும் யானைமுககடவுளை (அதுகருதி)ச் சரணமடையுங் எ று (௬)

சேடடைத தேவாதந் தேவாபி ரான்கழ
லோடடை நெஞசுடை யோமுறல் யாதென
வேட்டை யெய்தியி ரங்கலிா மந்திரங்
கேட்டு நன்குகி ளாநதனுட் டிககவே

(இ - ள) சேட்டை தங்கிய தேவாகட்கெலலாந் தேவநாயகனாகியகணேசப் பெருமானுடைய திருவடியை ஒட்டையாகிய மனதையுடைய நாமடைதல் யாங்ஙனமென்று தளாசசியுற்று வருந்தாதீாகள். (கணேசபபெருமானை மகிழ்விக்கும்) மந்திரத்தைக் கேட்டுணர்நது நன்றாக உசசரித்து அநுட்டிகககடவீாகள. எ- று.

சேட்டை - குணககேடு. ஓட்டை நெஞசு - நிலையில்லாதமனம். எட்டை - தளர்ச்சி. (௭)

வாச நீர்படிந் தாடி வருகெனப்
பேசி னனபெருந் தேவர்கள் யாவரும்
வீச தெண்டிரை மென்புன லாடினார்
பூசி வெண்பொடி போந்துவ ணங்கினார்.

(இ - ள்.) மணமமைந்த நீரில் மூழ்கிவரக்கடவீர்களென்று கூறினன் (அதனைக்கேட்ட) பெருமைபொருந்திய தேவர்களெலலோரும், எறிகின்ற தெண்ணிய அலையையுடைய மெல்லிய நீரில் மூழ்கினவர்களாய், வெள்ளிய திருநீற்றைப் பூசிக்கொண்டு (நாரதமுனிவர்பால்) வந்து பணிந்தார்கள். எ - று.

வணங்கு தேவர்க்கு மாதவ னாதர
விணங்க வோரெழுத் தாலியை மந்திர
மணங்கு தீர்தர வஞ்செவி யோதினன்
குணங்கொள் பண்ணவர் கூறவிட் டேகினன்.

(இ - ள்.) (அவ்வாறு) பணிந்த தேவர்களுக்குப்பொருந்த,பெருந்தவசியாகிய நாரதமுனிவன் ஏகாட்சரத்தாலாகிய மந்திரத்தை, துன்பமொழிய அவர்கள்செவியிற் பொருந்தக்கூறினன். (அதன் அநுட்டிப்புக்) கிரமத்துடன் அவர்கள் அதைச் சபிக்கச் செய்து (இச்சையின்படி) சென்றனன். எ - று. (க)

ஒற்றைத் தாளினின் றும்பர்க ளன்பினால்
வெற்றி யானை முகத்து விநாயகன்
பொற்ற சேவடி புந்திவைத் துத்தவ
முற்று மாமனு வோதினர் பல்பகல்.

(இ - ள்.) தேவர்கள் ஆசையோடு ஒற்றைத்தாளிலே நின்று, வெற்றிபொருந்திய யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுளுடைய அழகிய சிவந்த திருவடியில் மனதைச்செலுத்திப் பலகாலந்தவஞ்செய்து சிறந்த மந்திரத்தைக் கணித்தார்கள். எ - று.

ஒன்று+தாள்=ஒற்றைத்தாள். (கo)

அன்பி னர்க்கவர் தம்மினு மன்பின
னென்ப ணிக்கு மிரங்கும் பராபரன்
வன்பு நெஞ்சுடை யார்க்கொரு வைகலு
முன்பு றுதவன் முன்புநின் றனரோ.

(இ - ள்.) அன்புடையவர்களுக்குத் தம்மைக்காட்டிலும் அன்புடையவரும், என்னுடைய பணிவிடைக்கும் (திருவுள்ளம) இரங்கும் பராபரனும், கடின சித்தமுடையவர்களுக்கு ஒருநாளுங் காட்சியளிக்காதவருமாகிய கணேசப்பெருமான் (அத்தேவர்களுக்குக்) காட்சிதந்தருளினர் எ - று.

என்பணிக்குமென்றது பக்திமுதிர்ச்சியில்லாத என்னுடையவென்று குறித்தது டன், பணிக்கும் என்றதிலுள்ள உம்மை இழிவு சிறப்புகுறிப்பதாம். (கக)

வேறு.

பொன்முடியு மதனருகே பொழிகிரண விளமதியும்
பன்மணிச்செய் குண்டலமும் பணைத்தோளி னங்கதமு
மின்மழியுந் திருமேனி விளங்கொளியு மனைநாணும்
வன்மருப்பி னிடைச்சுற்றும் வார்ந்துதிரள் புழைக்கரமும்.

(இ - ள்.) பொன்னாலாகிய கிரீடமும், அக்கிரீடத்தருகே கிரணங்களைச் சிந்தும் பாலசந்திரனும், பலரத்தினங்களா லிழைத்த குண்டலமும், பூரித்ததோள்களில் வாகுவலயமும், மின்னலைத் தோற்கச்செய்யுந் திருமேனியின் விளங்குகின்ற பிரகாசமும், அரைநாணும், வலிய தந்தத்தினிடையே சுற்றிலும் வடிந்து திரண்ட துதிக்கையும். எ - று.

துதிக்கை இருதந்தங்கட்கிடையிலுள்ள உறுப்பாகலானும்,அஃது திரண்டிருப்பதொன்றாகலானும், 'வன்மருப்பினிடை * * * திரள்புழைக் கரமும்" என்றார்.

பரித்தை மிகப்பழிக்கும் பதசமுந்து ணியுமழுவும்
வாசத்தி னறுங்கமல மலருமணி ஈாற்கரமுந்
தேசத்தி னில்லாத திருவழகுந் திகழ்வெய்த
கேசத்தி னெதிர்நின்ற நிமலனையா வருங்கண்டார்.

(இ - ள்.) பாசபந்தத்தை அடியோடு பறிக்கும் பாசக்கயிறும், துணியும், மழுப்படையும், வாசத்துடன் கூடிய நல்ல தாமரைமலரும், அழகிய திருக்கரங்களும், உலகத்திலில்லாத சிறந்த பொலிவும் விளங்கும்படி அன்போடு எதிரேவந்த புனிதராகிய கணேசப்பெருமானை எல்லோருந் தரிசித்தார்கள். எ - று. (௧௧)

பருதியெதிர் வரமலர்ந்த பங்கயம்போன் முகமலர்ந்து
வெருவுதலோ டன்புளத்தில் விரவலம ரர்கள்வல்லே
திருவடியி னெதிர்வீழ்ந்து சென்னியிரு கரமேற
வருவிவிழிக் துணைகாட்ட வள்ளுறப் பழிச்சுவார்.

(இ - ள்.) சூரியன் எதிரே தோன்றலால் விகசித்த தாமரைமலர்போல முகமலர்ச்சிகொண்டு, அச்சத்துடனே ஆசையும் மனத்திலுண்டாகத தேவர்கள் விரைந்து, (கணேசப்பெருமானுடைய) திருவடியிலே நேராகப் பணிந்து, சிரமிசை யிருகரங்களும் ஏறவும், இருகண்களில் (ஆனந்த) அருவிதோன்றவும், பக்தியதிகரிக்கவும் (பின்வருமாறு) துதிக்கலானார்கள். எ - று. (௧௨)

வேறு.

தத்துவா தீத போற்றி தத்துவப் பொருளே போற்றி
தத்துவ முதலே போற்றி தத்துவ சொரூப போற்றி
தத்துவத் தியன்ற தாத்து விதங்களு மானாய் போற்றி
தத்துவ வறிவுக் கெட்டாத் தயங்குபே ரறிவே போற்றி.

(இ - ள்.) தத்துவாதீதனே! போற்றி. தத்துவப்பொருளாயுள்ளவனே! போற்றி. தத்துவங்கட்கு ஆதியே! போற்றி. தத்துவங்களின் சொரூபியே! போற்றி. தத்துவத்தியன்ற அத்துவிதங்களும் ஆனவனே! போற்றி. தத்துவவுணர்ச்சிக்கு எட்டாது விளங்கும் பேரறிவானவனே! போற்றி. எ - று.

திருமூலர் திருமந்திரம்.

"அறிவு சிவமிரண் டென்ப ரறிவிலார்
அறிவு சிவமாவ தாரு மறிகிலார்
அறிவு சிவமாவ தாரு மறிந்தபின்
அறிவே சிவமா வமர்ந்திருப் பானே."—என்றபடி, இறைவன் அறிவுமயமாயிருத்தல் கருதி "பேரறிவே" என விளிக்கலாயிற்றென்க. (௧௩)

உடலினுக் குயிரே போல வுயிர்க்குயி ரானாய் போற்றி
யுடலுயிர்க் கறிவு நல்கி யுடலினைக் கழிப்பாய் போற்றி
யுடலுயி ரெனப்பி ரிங்கா வொற்றுமைப் பொருளே போற்றி
யுடலுறை யுயிர்க்கு மெட்டா வொளிர்பெருஞ் சோதி போற்றி.

(இ - ள்.) தேகத்திற்குச் சீவனேபோல உயிர்களுக்குயிரானவனே! போற்றி. உடலிலுள்ள உயிர்கட்கு அறிவைக்கொடுத்து சரீர வாஞ்சையைக் கழிப்பவனே! போற்றி. உடலும் உயிரும்போலப் பின்னமாகாத ஒற்றுமைப்பொருளாயுள்ளவனே! போற்றி. உடலுறைகின்ற உயிர்கட்கும் அதீதப்பட்ட பிரகாசிக்கின்ற பெருஞ்சோதி சொரூபனே! போற்றி. எ - று. (௧௪)

விரவுதத் துவத்தி னீங்கி மேனிலை நின்ற வாவி
வரமுற வுருவு கொண்டு வந்தருள் குரவ போற்றி
பரவுமைந் தொழிலை நீக்கி யுயிரினைப் பணிப்பாய் போற்றி
துரியத்தி னுயிரை வாங்குஞ் சுடர்ப்பெருங் கடலே போற்றி.

(இ - ள்.) கலந்த தத்துவங்களினின்றும் மேம்பட்டு[தத்துவாதீதனாகி] நின்று விருப்புற்று வரங்களைப் பெறும்படி திருவுருவங்கொண்டு வந்தருளிய ஆசாரியனே போற்றி. துதிசெய்யத்தக்க (சிருட்டி முதலிய) ஐந்தொழில்களையு மகற்றி உயிரைக் கட்டளையிடுபவனே! போற்றி. துரியத்தினுயிரை வாங்குஞ் சுடராயமான பெருங்கடலே! போற்றி. எ - று. (கஎ)

பத்தர்கள் வழங்கா நின்ற பலவுங்கைக் கொள்வாய் போற்றி
புத்திகள் போகத் தார்க்குப் புணர்த்தருள் போகி போற்றி
முத்தியை யோகத் தார்க்கு முடித்தருள் யோகி போற்றி
யெத்தொழி லவர்க்கு மந்தப் பயனரு ளிறைவ போற்றி.

(இ - ள்.) அடியவர்கள் கொடுக்கும் பலபொருள்களையுங் கைக்கொள்பவனே! போற்றி. போகத்தை விரும்பினவர்களுக்குப் புத்திகளைக் கூட்டியருளும் போகியே! போற்றி. யோகிகளுக்கு முத்தியைக் கொடுத்தருளும் யோகசுரூபியே! போற்றி. எத்தொழிலுடையவர்களுக்கும் (அத்தொழிற்குரிய) அப்பலனை யளித்தருளுந் தலைவனே! போற்றி. எ - று. (கஅ)

வேண்டிய வடியார்க் கெல்லாம் விக்கினங் கெடுப்பாய் போற்றி
வேண்டிவந் தனைசெய் யார்க்கு விக்கினங் கொடுப்பாய் போற்றி
வேண்டுவார் வேண்டிற் றெல்லாம் விளைத்தருள் விமல போற்றி
மாண்டதுட் டர்களைக் கொல்லு மறமிகு மள்ள

(இ - ள்.) (திருவடியைப்) பணியுமடியவர்களுக்கு..........................யூறுகளைத் தவிர்ப்பவனே! போற்றி. விரும்பி வந்தனைசெய்யாதவர்களுக்கு இடையூறுகளைக் கொடுப்பவனே! போற்றி. அடியவர்கள் வேண்டிய பொருள்களையெல்லாம் உண்டு செய்தருளும் மலரகிதனே! போற்றி. மாட்சிமைகெட்ட கொடியோர்களைக் கொல் லும் பாவதொழின் மிக்க மள்ளனே! போற்றி. எ - று. (கசு)

வழுத்திய துதிகள் கேட்டு வள்ளலார் சுரரை நோக்கி
விழுத்தகு வரங்கள் யாவை விளம்புக தருது மென்றான்
பழுத்தவன் புடைய ராய பண்ணவர் பணிந்து சொல்வார்
தொழுந்தகையேயெந் துயர மெல்லாந் தோன்றல்கா ணாத தன்றே.

(இ - ள்.) (அவ்வாறு) தோத்திரஞ்செய்த துதிகளை வள்ளலாராகிய கணேசப் பெருமானார் கேட்டுத் தேவர்களை நோக்கி, (நீங்கள் விரும்பிய) மேன்மையாகிய வரங்கள் யாவை? சொல்லக்கடவீர்கள். (அவற்றைக்) கொடுப்போமெனக் கூறினர். பழுத்த அன்புடையவர்களாகிய தேவர்கள் (விநாயகப்பெருமானை) வணங்கிச் சொல்கின்றார்கள்: அடியேங்கள் துன்பமுழுவதுந் தேவரீரறியாததல்லவே? எ - று. (உ0)

செம்மலின் வரத்தான் மாறாத் தீங்கெமக் கிழைத்து வைய
மும்மையுந் தன்கைக் கொண்டு முடிவிலா வாற்றல் சான்ற

கொம்மைமுப் புரத்தி னானைக் கொடுமையைக் கொன்று பின்னர்
விம்மனோ யெமக்குத் தீர்க்க வேண்டுமென் றிரக்கு கின்றார்.

(இ - ள்) சுவாமீ! தேவரீரருளிய வரத்தினால் ஒழியாத துன்பத்தைப் பெய்
கடகு விளைத்து, மூவுலகங்களையுந் தன் சுவாதீனஞ்செய்து கொண்டு, எல்லையில்லாத
வல்லமையிருந்த வலிய திரிபுரனை விரைவிற்கொன்று, (அதன்) பிறகு அடியேங்கட்
குற்ற துன்பநோயைப்போக்கியருள வேண்டுமென்று (தேவர்கள்) பிரார்த்தித்து நின்
றார்கள் எ - று.

அஞ்சிய தேவர் தங்க ளல்லலோ டழிவி லாற்றல
விஞ்சுமுப் புரத்தி னானை விளிதற்குஞ் சூழ்ச்சி செய்து
மஞ்சணி மிடற்றி னானை வலமிரந் தடைபி னென்று
செஞ்சொலி னியம்பி யைங்கைச் செம்மலா ரிதுவுஞ் சொல்வார்.

(இ - ள்) அச்சமடைந்த தேவர்களே! உங்கள் துன்பத்துடன், அழிவில்
லாத வல்லமைமிக்க திரிபுரனையும் அழிவுசெய்யும் ஆலோசனையைச் செய்து, அழகிய
நீலகண்டத்தையுடைய சிவபெருமானை அதிகவிரைவிற் சேருங்களென்று, ஐந்து திருக்
கரங்களையுடைய கணேசப்பெருமான் செவ்விய சொற்களாற்கூறி (மேலே) இதனை
யுஞ்சொல்லினார் எ - று. (௨௨)

அந்தரத் தமரா நீயி ரறைந்ததோத் திரத்தை மும்மைச்
சந்தியி னியம்பு வார்க்குச் சகலவிக் கினமுந் தீருஞ்
சிந்தையின் னினைந்த வெல்லாஞ் சேருமென் றருளி வல்லே
வெந்திற லவுணர் கோமான் மேவுமவ் வகாளஞ் சார்வார்.

(இ - ள்) ஆகாயத்தில் வசிக்குந் தேவர்களாகிய நீங்கள் கூறிய தோத்திரத்
தை மூன்று; [illegible] ங்களிலுஞ் சொல்பவர்களுக்கெல்லா இடையூறுகளுமகலும்.
மனதில் விரு [illegible] ம்பியவைகைகூடுமென்றருளிச்செய்து வெவ்விய வலியமைந்த அவு
ணர் தலைவனாகிய திரிபுரன் வாசஞ்செய்யும் வங்காளநகரத்தை விரைவாகச் சார்ந்
தனர் எ - று (௨௩)

இருபிறப் பாளர் தம்மு ளிலகொரு திலக மென்னத்
திருவுரு வுடைய ராகித் தேவியு மருங்கு நண்ண
வருமறை முனிவர் சூழ வடுத்துவங் காள மென்னுந்
திருநகர் வீதி யூடு சென்றவன் கோயில் புக்கார்.

(இ - ள்) வேதியர்களுக்குள்ளே விளங்குகின்ற ஒரு திலகம்போல, சிறந்த
திருமேனியுடையவராகி, தேவியாரும் பக்கலில் வரவும், அரியவேதமுணர்ந்த முனி
வர்கள் புடைசூழவும் வந்து வங்காளமென்று சொல்லுஞ் சிறந்த நகரத்தின் வீதிவழியே
சென்று, அத்திரிபுரன் மாளிகையை யடைந்தனர். எ - று.

அரியணை பொலிய வைகி யாசுவீற் றிருக்கு மன்னன்
திரிபுர னெதிர்ந்து கண்டு [illegible] தெழு வெதிரே சென்று
[illegible] பலரைத் தேய்த்து [illegible] யவ் வரசி னானை
யுரிமையின் [illegible] போதத் தொளிர்தவி ருந்தித் தொல்லைப் பூ.

(இ - ள்) சிங்காசனத்தில் அழகுறவிருந்து [illegible]
மையுடைய திரிபுரன் கண்டு, அன்பானது அதிகரித்தெழுதலால் [illegible]

று, சதுருகைகளை யண்ணிறந்தவர்களோத தேய்த்துத் தழும்பேறிய திருவடியையுடைய (விநாயகக்கடவுளாகிய), அந்தணரை உரிமையோடு பணிந்து வந்து பிரகாசிக்கின்ற பீடத்திலெழுந்தருளி யிருக்கச் செய்து சொல்கின்றான். எ - று. (உ௫)

ஐயரே நீயிர் யாவ ரெத்தனெக் கருமம வேண்டிச்
செய்யவாய் மலர்த்தல் வேண்டுந் திரிபுரன றனகசெய் தாத
வெய்யதாம் பொருளொன் றில்லை விழைநத்து தருது முமமை
யுவயமு மெனது செங்கோன் மருவிய வதனை லென்றான்.

(இ - ள்.) ஐயரே! தேவரீர் யாவர்? எதற்காரியத்தை விரும்பி ஈண்டடைந்தது? செம்மையாகிய திருவாய்மலர்ந்துக்க நல்வேண்டும் திரிபுரனாகிய எனக்கு இல்லாத வெவ்விதாகிய பொருளொன்று மில்லை. திரிலோகங்களிலும் எனது செங்கோல் பொருந்தியது. அதனால் விரும்பியதைக் கொடுப்போமென்று கூறினன் எ - று ()

திரிபுர னுரைப்பக் கேட்டுத் தெள்ளிய மறையோர் சொல்வார்
கரிசறு மெய்ம்மை யாருப கலைகள் தெரிந்து சொல்லவார்
ரிவளருலக மாதி யனைத்துல கெழிற்று நோக்கு
வரிசையிற் றிரியா நிறது மாதவ முனிவ ரியாம.

(இ - ள்.) திரிபுரன் (அவ்வாறு) சொல்லக்கேட்டு, தெளிவுடையோர் (வடிவாகவந்த கணேசப்பெருமானை) சொல்லுவோர் குற்றமற்ற வேல்லோரும் எம்மைக் கலாதரரென்று சொல்லுவர்கள், நாமகள் திருமா ... லோகமுதலிய எல்லாவுலகங்களின் அழகையும் கண்டு ... பெருந்தவமுடைய முனிவர்கள். எ - று. (உ௭)

கொடையினுற் புகழாற் ... தோமில் வனப்பால் வீரப்
படையினுல் வலியாற் றோளாற் பலவகைப் பொருளா லைங்கை
யுடையவன் பாதப் பூசை புரிபுறப் பத்திமையாலுனு
மடையலர் பணிக்கு நின்னை ... யீண்டு.

(இ - ள்.) ஈகைத்தன்மையாலும், ... , சிறப்பாலும், இளமைவாய்ந்த அழகாலும், வெற்றிவாய்ந்த ஆயுதங்களாலும், வலிமையாலும், தோளாலும், பலவகைப் பொருள்களாலும், ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய கணேசப்பெருமானுடைய திருவடியிற் பூசையைச்செய்யும் பத்தியினுலும், பகைஞரை வென்கொள்ளும் உன்னைக்காணும்படி இங்கேவந்தோம். எ - று. (உ௮)

மூவர்க ளுலகம் வேண்டேன் முறைசெயுன் னரசும் வேண்டேன்
காவல விரந்த தீயுங் கடப்பாடு நினக்குண் டாமேற்
பூவையு மருங்கு வைத்த புண்ணியன் கயிலை யைங்கைத்
தேவனை யுருவுஞ் சிந்தா மணியெனத் திகழ்ந்து வைகும்.

(இ - ள்.) அரசனே! திரிமூர்த்திகளின் உலகங்களையும் விரும்பிலேன். முறைப்படி செய்யும் உன் அரசுரிமையையும் வேண்டிலேன். யாசித்ததைக் கொடுக்கும் கடமைப்பாடு உனக்குண்டாயிருக்குமாயின், உமாதேவியாரைப் பாகமாக வமர்த்திய புண்ணியமூர்த்தியாகிய சிவபெருமானுடைய திருக்கைலாயகிரியில், ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய கணேசப்பெருமானையுடைய திருவுருவமுஞ் சிந்தாமணி யென்னும் பெயராற் பிரகாசித்திருக்கும் (௩௯)

முத்தலைச் சூலத் தண்ணன் முறையுளி வழிபா டாற்ற
நித்தலும் பூசை கொண்டு நின்மலக் கணேசர் வைகு
மத்தரு மூர்த்தி தன்னை யளித்திடல் வேண்டு மென்றங்
குத்தம மறையோன் சொல்ல வுவந்தவ னுரைக்க லுற்றான்.

(இ - ள்.) முத்தலைவாய்ந்த சூலப்படை தாங்கிய சிவபெருமான் முறைப்படி வழிபாடுசெய்ய நாடோறும் பூசையைக்கொண்டு நிர்மலராகிய கணேசப்பெருமான் எழுந்தருளியுள்ள அந்தத் தருவாகிய மூர்த்தியைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று உத்தமவேதியர் கூற, அத்திரிபுரன் களித்துச் சொல்கின்றான். எ - று. (௩௰)

அங்கநான் மறைக டேர்ந்த வந்தணா வந்த மூர்த்தி
சங்கரன் பால தென்று தளரலை யதனை யந்தச்
சங்கரன் விண்டு வாதி சகலவிண் ணவர்க ளோடு
மிங்குநின் முன்ன ருய்ப்பே னென்வலி யறிக வென்று.

(இ - ள்.) ஆறு அங்கங்களும், நான்குவேதங்களுந் தேர்ந்தவேதியரே! (நீர் சொல்லும் சிந்தாமணியென்னும்) அந்தமூர்த்தி சிவபெருமானிடத்தினதென்று மனந்தளராதீர்கள். அம்மூர்த்தியை அந்தச் சிவபிரான் திருமால்முதலிய எல்லாத்தேவர்களோடும் இவ்விடத்தில் உன்முன்னே வருவிப்பேன். என் வல்லமையை யறியக்கடவாயென்று எ - று.

வேதாங்கம்—மந்திரம் - வியாகரணம் - நிகண்டு - சந்தோபிசிதம் - நிருத்தம் - சோதிடமெனப்படும். (௩௧)

தண்ணடை பத்துந் தூசுந் தமனியக் குவையு மென்று
மன்னுதல் புரியாத் தேசு வளாமணி பலவு நல்கி
யண்ணலே சிலநாட் குள்ளே யழைப்பித்துத் தருது மிங்கே
நண்ணிவாழ்ந் திருக்க வென்று நயந்துகை குவித்து நின்றான்.

(இ - ள்.) பத்துத் தண்ணடைகளும், ஆடையும், பொற்குவியலும், எக்காலத்துங் கெடாத ஒளிவீசும் பலரத்தினங்களுங்கொடுத்து, பெருமையுடையவரே! (அதனைச்) சிலதினங்களிலே வருவித்துக்கொடுப்போம். இவ்விடத்திற் பொருந்தி வசித்திருக்கவேண்டுமென்று கூறிக் கைகூப்பிநின்றனன். எ - று.

தண்ணடை - வயல். (௩௨)

முப்புரன் மொழியக் கேட்டு முகமலர்ந் தந்த ணாள
னிப்புரந் தனக்குப் பாங்க ரிலகிய வனத்து வாழ்து
மொப்பிலா மூர்த்தி தன்னை யொய்யெனத் தருக வென்று
செப்பினா னாசீர் வாதஞ் செய்தன னெழுந்து போனான்.

(இ - ள்.) திரிபுரன் (அங்ஙனஞ்) சொல்லக்கேட்டு, வேதியர் முகமலர்ச்சியுற்று, இந்நகரத்தின் பக்கலிற் பிரகாசிக்கின்ற வனத்திலிருக்கின்றோம். சமானமில்லாத அந்தச் சிந்தாமணிமூர்த்தியை விரைவிற்கொடுப்பாயாக வென்றுசொல்லி, ஆசீர்வாதஞ்செய்து எழுந்துபோயினர். (௩௩)

திறந்திகழ் தூதர் தம்மைத் திரிபுர னழைத்து நீயி
ரறந்திகழ் கயிலை தன்னை யடைந்தரன் பாதந் தாழ்ந்து
சிறந்திருக் கின்ற சிந்தா மணியெனுந் தேவை யெங்கண்
மறந்திகழ் மன்ன னும்பால் வாங்கிவந் திடுக வென்றான்

(இ-ள்) வலிமை விளங்குந் தூதர்களைத் திரிபுரன் விளித்து, நீங்கள் தரும மிளங்குந் திருக்கைலாயகிரியை யடைந்து, சிவபெருமானுடைய திருவடிகளிற் பணிந்து, சிறப்புற்றுவிளங்குஞ் சிந்தாமணியென்னும் பெயரையுடைய மூர்த்தியை எங்கள் வலிமிக்க அரசனாகிய திரிபுரன் தேவரீரிடத்திலிருந்து வாங்கிவருகவென்று கூறினன் எ-று (௩௪)

பரியெனும் பெயரா னன்றேற் பாணியொடு முதல்வ னாயின்
வலியினிற் கொள்வ னென்னா மலிதுயர் நுகர்தி யென்று
நலிவுற வுரைத்து வாங்கி நண்ணுதிர் வல்லை யென்றான்
மெலிவுறு தூதர் தாமு மன்னவன் விதிமேற் கொண்டார்

(இ-ள்) பரியென்னும் பெயரையுடைய வல்லமையாக (அந்த ஸ்ரீ) தராதுவிடுவாயாயின், பலாத்காரஞ்செய்து கொண்டுபோவான் (அசுரனே) பிறகு பெருந்துயரமடைவையென்று சொல்லாக்கூறி, விரைவில் (அதனை) வாங்கிவருவீர்களாகவென்று கூறினன் வலிதங்கிய தூதர்களும் அவன் கட்டளையை மேற்கொண்டு சென்றார்கள் எ-று (௩௫)

கடவுளர் கணேசர் பாதங் கருத்துற விரதம் போற்றி
யிடர்கெடு வரங்கள் பெற்ற திறமெலாம் வியாதன் கேட்பக்
கடலினை யமிழ்த மென்னக் கடைந்தொரு திட்டான் றெய்வ
மடலவிழ் கமலச் சேக்கை மருவிய வெட்டக் கண்ணே

(இ-ள்) தேவர்கள் கணேசபெருமானுடைய திருவடியை மனதிலிருத்தித் தவஞ்செய்து துன்பமற்ற வரங்களைப்பெற்ற திறத்தையெல்லாம், வியாதமுனிவர் கேட்கும்படி, தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த இதழ்கள் மலர்ந்த தாமரையாகிய தவிசிற்பொருந்திய எட்டுக்கண்களையுடைய பிரமதேவன், பாற்கடலிற் றோன்றிய அமிர்தம்போல உறுதியாகக் கூறினன். எ-று (௩௬)

கருங்கழல் புனைந்த சோம காந்தனே வரங்கள் விண்ணோ
ரொருங்கருட் கணேச பாதங் குறுமை புனைந்தா யன்னோ
மருங்குசென் றிரப்பச் சூல வள்ளலும் வரங்கள் பெற்ற
பெருங்கதை யினிக்கே ளென்று பேசுவன் பிருகு வென்பான்.

(இ-ள்) வலிய வீரக்கழலணிந்த சோமகாந்தமன்னனே! தேவர்கள் யாவரும் விநாயகக்கடவுள் பக்கலில் வரங்கள் பெற்றமையை யறிந்தனை அவர்கள் சமீபத்திற் சென்று யாசிக்க, சூலப்படையேந்திய சிவபெருமானும் (விநாயகக் கடவுளிடத்தில்) வரங்களைப்பெற்ற பெருஞ் சரிதத்தை இனிக்கேட்பாயாகவென்று பிருகுமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினர் எ-று (௩௭)

தேவர்கள் வரம்பெறுபடலம் முற்றிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௦௩௪

விமலன்விநாயகரருள்பெற்றபடலம்.

வரங்கள் பெற்றபின் வானவ ரென்செய்வ
திரங்கு கென்றுவி யாத னிரந்திடுங்
கரங்க ளிலங்கக் குண்டிகை பாசநீ
தரங்க வேந்திய வாரண னோதுவான்.

(இ - ள்) (அவ்வகைய) வரங்களைப் பெற்றபிறகு தேவர்கள் யாதுசெய்தார்கள் சொல்லுகவென்று வியாதமுனிவன் வேண்டவும், கரங்களில் ஒளிவீசுங் கமண்டலமும் பாசமும் நீங்காமையகலும்படி தாங்கிய பிரமதேவன் கூறுவான் எ - று.

ஆரணன் - வேதங்களைச் சொன்னவன், ஆரணம் - வேதம். (௧)

ஊழ்பூரக நெஞ்சாடை யும்பர்கள் யாவரும்
போழ்ந்த வெண்மதிப் பொற்சடை யாரருள்
வீழ்ந்தி ரங்கிட மேவுதும் யாமெனச்
சூழ்ந்து ளத்துத் துணிந்திது செய்தனர்.

(இ - ள்) ஊழ்வினையால் துன்பமடைந்த மனமுடைய தேவர்களெல்லாரும், பிளவுபட்ட வெள்ளிய சந்திரனையணிந்த அழகிய சடையையுடைய சிவபெருமானார் திருவருள் செய்கிறதற்கும்படி யாது செய்வோமென்று ஆலோசித்து மனந்திறந்து வந்து, இவ்வினை செய்தார்கள் எ - று. (௨)

பருதி வெண்மதி பல்லுரு ளாகவு
மிருது வாழி னிடுகதி ராகவு
மருவு கிஞ்சு பதங்க ளுள்ளாரவு
மருளு மாவென்னு மாயைகூ டாகவும்

(இ - ள்) சூரியனும் வெள்ளியசந்திரனும் பற்சக்கரங்களாகவும், இருதுதுக்கள் அச்சக்கோல்களின் கிரணங்களாகவும், பொருந்திய மதங்கள் உட்பாகமாகவும், மயக்குகின்ற மகத்துவமென்று சொல்லுமாயை கூடாகவும் எ - று.

இதுமுதல் எட்டுச்செய்யுட்களால் திரிபுரசங்காரத்திற்காகச் சேகரித்த தேரின் வண்ணனை கூறுகின்றார். இருதுக்கள் - கார் கூதிர் முன்பனி பின்பனி இளவேனில் முதுவேனில் என்று.

காட்டை மூர்த்தமுன் காலமச் சாகவும்
வாட்ட மில்புவி வைகுதட் டாகவும்
கோட்ட மில்குளிர் வானறுவி சாகவு
மீட்டு பலகலை யோமூளை யாகவும்.

(இ - ள்) காட்டை முகூர்த்தமுதலிய காலங்கள் மச்சாகவும், [illegible] லாத பூமியே வசிக்கின்ற தோத்தட்டாகவும், கோடுதலில்லாத குளிர்ந்த [illegible] மானது பீடமாகவும், தேடத்தக்க பலகலைகளும் அமைய [illegible])

மந்த ரம்பினைச் சுவட்ட மாதாகவு
மந்த ரந்தொடு போர்ணம் [illegible]

கொக்கொ.... வீப்பொற் கெழுஞ்சிக ளாகவு
மூக்கு கூம்புத யாசல மாகவும்.

(இ - ள்.) மந்தரகிரிமேல் கூட்டமாகவும், ஆகாயமளாவிய ஆண்மையுடைய இமயகிரி மிக்க ஒளிபொருந்திய அழகிய கொடிஞ்சிகளாகவும், உதயகிரி செலுத்து கின்ற கூம்பாகவும். எ - று.

கொடிஞ்சி - தேர்மொட்டு. (௫)

வழுவி லேனைய மால்வரை யாவையுந்
தழுவு தூணிரை யாகவுந் தத்துவங்
குழிசி யாகவுங் கொண்டற் குழாமெலாங்
கெழுமு கின்ற கிடுகுக ளாகவும்.

(இ - ள்.) தவறுதலில்லாத மற்றையபெரிய மலைகளெல்லாம் பொருந்திய தூண்வரிசையாகவும், தத்துவங்கள் குடமாகவும், மேககூட்டங்களெல்லாம் விளங்குகின்ற இடுகுகளாகவும். எ - று

இடுகு - சுற்றுமரம். (௬)

காம மாதியுங் கன்மேந் தியங்களு
மேம மார்ந்தஞா னேந்திய மெனபவுஞ்
சேம வாபர ணத்திர ளாகவும்
வாம வண்டங்கள் மாலைக ளாகவும்.

(இ - ள்.) காமமுதலியனவும் கன்மேந்தியங்களும் மேன்மைதங்கிய ஞானேந்தியங்களென்று சொல்லப்படுவனவும் சேமமாகிய ஆபரணத்திரளாகவும், அழகிய அண்டங்கள் மாலைகளாகவும். எ - று. (௭)

புராண மங்கம் புணாமணி யாகவும்
விராவு டுக்கள் விதானங்க ளாகவு
முராவு மேழ்கட லொண்டிரை யாகவும
பராம ருந்துவா தாமபடி யாகவும்.

(இ - ள்.) (பதினெண்) புராணங்களும், (ஆறு) அங்கங்களும் கட்டிய மணிகளாகவும், கலந்துள்ள நட்சத்திரங்கள் விதானங்களாகவும், மோதுகின்றசத்த சமுத்திரங்கள் ஒள்ளிய திரைச்சீலைகளாகவும், தகுதிகத்தக்க (அட்ட)மருந்துகசளா படிக்கட்டுகளாகவும். எ - று. (௮)

கங்கை யாதிக் கடவு ணதியெலாம்
பொங்கு சாமரை வீசிடு பூவைய
ரங்க ளாகவு மற்றைய வாறெலாம்
பங்க மில்லாப் பதாகைக ளாகவும்.

(இ - ள்.) கங்கைமுதலிய தேவநதிகள் யாவும் அவ்விடத்தில் உயர்கின்ற சாமரைவீசும் பூவைமாரும் பெண்களாகவும், பிறநதிகள யாவுங் கெடுதலில்லாத கொடிகளாகவும். எ - று. (௯)

திதியும் வாரமுஞ் சேர்ந்தான் ளுள்களுங்
கதுவு யோகக் கடப்பென வாகவு

மதிமு டிச்சடை வள்ளலுக் கேற்புற
வெதிரி லாத விரதமொன் றுக்கினார்.

(இ-ள்) (பதினைந்து) திதிகளும், (ஏழு) வாரங்களும் சேர்ந்துள்ள பல நாள்களும் செலுத்துகின்ற வேகத்தையுடைய கடப்புகளாகவுமாக, சந்திரனையணிந்த முடிசூடிய சடையையுடைய சிவபெருமானுக்குத் தகுதியாக, சமானமில்லாத ஓரிரதத்தை நிருமித்தார்கள் எ-று. (௧௦)

பட்டரும் வேகம் பரியெனப் பண்ணினார்
சுடரவ னுக்கயி றுகத் தொடுக்கினார்
மடனி லாமணு மாக்கமி ரண்டுமே
தடவு வானுக மாகக் கவினக்கனர்.

(இ-ள்) வேதங்கள் நான்கும் படர்ந்துசெல்லும் நான்கு குதிரைகளாகவுஞ் செய்தார்கள். பிரகாசிக்கின்ற சுவைக்கயிறுகத் தொடுத்தார்கள். அறியாமையில்லாத வைதிகமார்க்கம் இரண்டையுமே ஒளிபொருந்திய நுகமாகக் கட்டினார்கள் எ-று.

ஆணமார்க்கம் - [illegible] பிரவருத்தி நிவிருத்திகளாம். (௧௧)

விடலி லாதவிட் டுப்பரி கட்டும்
பிடந்த காரகை [illegible]
றுழில் மந்திரங் [illegible] கொண்டிரான்
கடவு பாசமென [illegible]

(இ-ள்) விடுதலில்லாத சிரேஷ்ட வேதப்பரிகளுக்கு (நூற்றெட்டு) உபநிடதங்களை மாலைவரிசையாக வரிசைப்படுத்தார்கள் பிரணவ மத்திகையாகக்கொண்டு நான் அவ்விரதத்தைச் செலுத்துஞ் சோபாகனுக ஆயினன் எ-று.

மத்திகை - புரவிதூண்டுகோல் சாட்டை. நான் - சொல்லோனாகிய பிரமன்.

மேரு வில்விறல் வாசுகி நாணதே
சாரும் விண்டு வலகு சமனிற
கூரு மொண்வளி யோங்கும் வடவையே
கூரு மாயின கொற்றஞ் சிறப்பவே.

(இ-ள்) மேருமலை வில்லும் வெற்றிபொருந்திய வாசுகி நாணும், பொருந்திய திருமால் பாணமும், இயமன் அலகும், வாதுசெல்லுங்காற்று இறகும், உயர்ந்த வடவாக்கினி அதன்கூருமாக வெற்றிமிகும்படியாயின எ-று.

வாசுகி - திசையரவுகளிலொன்று. (௧௨)

வேறு

செய்த தேரொடும் படையொடுந் தேவர்கள் பலரும்
வெய்து வானெறுங் கயிலைமால் வரைதனை மேவிக்
கொய்த மாமலர் குடங்கையிற் கொண்டுதூ யிறைஞ்சி
வைது போற்றிநின் றமலனுக் கனையொடு மொழிவார்.

(இ-ள்) (இவ்வகையாகச்) செய்ததேரொடும் படையொடும் தேவர்கள் யாவரும் விரைந்துசென்று ஆகாயமளாவிய பெரியகைலாய கிரியையடைந்து, கொய்த

சிறந்தமலர்களை அங்கையிலேகொண்டு அர்ச்சித்துப்பணிந்து அழகுறத் துதித்து நின்று மலரவிந்தராகிய சிவபெருமானுக்கு அன்புடன் (பின்வருமாறு) சொல்கின்றார்கள். எ - று. (௧௪)

ஏறு மூர்தியு மூர்களே யாகிய வொருத்தற்
காரு மாழ்கினே மடிகளா ரவனுயி ரடர்ப்பச்
சேரும் வையமே வையமாத் திணிசிலை சிலையாச்
சாரு மாறுசெய் தாமவை தழுவுக வென்றார்.

(இ - ள்.) ஏறிநடத்தும் வாகனங்களும் ஊர்களேயாகவுள்ள ஒப்பற்ற திரிபுரனுக்கு எல்லோருந் துன்பமடைந்தோம். சுவாமிகள் அவன் பிராணனைக் கொல்லும்படி ஏறத்தக்க இரதம் பூமியாகவும், வலியவில் (மேரு) மலையாகவும் பொருந்தும் வகையாகச் செய்தோம். அவைகளைக் கொண்டருள்கவென்றார்கள். எ - று. (௧௫)

உரைத்த தேவர்க ளொள்ளிய வாசகங் கேளா
விரைத்த பூங்குழல் மாதொடும் விமலனு மெழுந்து
நிரைத்த மாமணி நீடுகோ புரத்தலை நீங்கிக்
குரைத்த தூமணித் தேர்விழி குளிர்ப்பநோக் கினரால்.

(இ - ள்.) (அவ்வாறு) சொல்லிய தேவர்களது ஒள்ளியவாசகத்தைக் கேட்டு, மணந்தங்கிய மலர்மாலையணிந்த கூந்தலையுடைய உமாதேவியாருடன் சிவபிரானு மெழுந்து, வரிசைபடத்தொடுத்த பெரியமணிகளையுடைய உயர்ந்த கோபுரத்தலைவாயிலை நீங்கி, ஒலிக்கின்ற புனிதமான மணிகள்கட்டிய தேரைக் கண்குளிரும்படி கண்டனர். எ - று. (௧௬)

உவகை பூத்தன ரும்பரார் முகத்தினை நோக்கிக்
கவலை தீர்ந்தினிக் களிப்பொடு மிருமினே யுங்கட்
கவல மாக்குமுப் புரத்தையு மரைக்கணத் தவித்துச்
சிவமெ லாந்தரு வாமெனக் கோயிலுட் சென்றார்.

(இ - ள்.) திருவுள்ளங்களித்துத் தேவர்கள் முகத்தைப்பார்த்து, இனி மனக்கவலையொழித்துக் களிப்புடனிருப்பீர்களாக. உங்கட்குத் துன்புவிளைக்குந் திரிபுரங்களையும் அரைவிநாடியில் அழித்து, எல்லா மங்கலங்களையுங் கொடுப்போமென்று, திருக்கோயிலுட்சென்றனர். எ - று. (௧௭)

ஆய காலையிற் றிரிபுரன் விடுத்தவந் தூதர்
மேயி னாரவன் விளம்பிய வுரையெலாம் விரிப்பச்
சீயி ராதவ னமர்க்குறச் செப்புகென் றவரை
யேயி னார்புர மெரிப்பதற் குபாயமெண் ணினரால்.

(இ - ள்.) ஆகிய (அந்தச்) சமயத்தில், திரிபுரன் (சிந்தாமணிமூர்த்திக்காக) அனுப்பிய அந்தத் தூதவர்கள் (கைலைக்கு) வந்தார்கள். (சிவபெருமானைத் தரிசித்து) அத்திரிபுரன்கூறிய சொற்களையெல்லாஞ் சொல்ல, செல்வமில்லாத அத்திரிபுரனைப் போருக்கு வரச்சொல்லுகவென்று அவரைவிடுத்து, முப்புரங்களை யழிப்பதற்கு உபாயஞ்செய்வாராயினர். (௧௮)

தனித்தொரு நாதலா லைம்புலக் கருஞ்சாயகங்களை முன்ன மருளத்துக்
குனித்த வில்லியைக் குமைத்தகண் பொருந்திய னிருத்து
மனித்தர் தேவர்க ளுன்மனு வானவோ ரெழுத்தை
யினித்த காதலா லெண்ணிமா தவஞ்செய்தி கனையவர்

(இ - ள்) ஏகமாயிருந்து, பரந்த இருவழிகளும், (மலரம்பு)பாணங்களை முன்னே பிரயோகித்துவிடுத்த கரும்புவில்லையுடைய மன்மதனைப் பொடிபடுத்திய நீவிழி யம முகிழும்படி தியானஞ்செய்து மனிதர்களும் தேவர்களும் காணுதலாகிய கணேசப்பெருமானுடைய ஏகாட்சர மந்திரத்தைமிக்க ஆசையோடு தியானித்துப் பெருந்தவஞ்செய்து இந்நிலை சொல்கின்றார் எ - று (௧௧)

சயசா வேசனே சகலமு மறியுந்தத் துவனே
யயர்வி லாயபடைப் பளிப்பழிப் பருளுங்கா ரணனே
மயரி லாதவ வானவ ரனைவர்க்கு மிறைவ
வுயரு நாதநீ யாதலா லுன்னையா னிரக்கேன்.

(இ - ள்) சர்வேசனே! ஐய! எல்லாவற்றையுமுணருந் தத்துவ சுரூபியே! சோர்விலலாத சிருட்டி திதி சங்காரங்களை யநுக்கிரகிக்குங் காரணமானவனே! மயக்கமில்லாதவனே! தேவர்கள் எல்லோருக்குந் தலைவனே! உயர்வாகிய தலைவன் நீயே யாதலின் உன்னை யான் யாசிக்கின்றேன் எ - று.

எம்பி ரானுன தியற்கையா கியவெழி லுருவ
நம்பி னேற்கெதிர் காட்டுக நாரணன் முதலா
வும்ப ராதிரி புரனுடன் றொடர்ந்துபோய்க் காந்து
செம்பொன் பேருவிற் றெருமந்தா ரிற்றைநாள் காறும்

(இ - ள்) எம்பெருமானே! தேவரீருடைய இயற்கையாகிய அழகிய திருவுருவத்தை, நம்பினவெனக்கு எதிரே காட்டியருள்க. திருமால்முதலாகிய தேவர்கள் திரிபுரனுக்குத் தோற்றுச்சென்று, செம்பொன்மலையாகிய மேருபர்வதத்தில் ஒளித்துக்கொண்டு இன்றுவரையில் வருந்துகின்றார்கள். எ - று. (௨௧)

தெளிக்கத் தக்கவர்க் கருள்செயுந் தேவநின் னருளா
லளிக்கத் தக்கவ ரவரிடர் கனலுபோய்த் தந்தந்
களிக்கத் தக்கவாழ் பதவிகள் கைக்கொளப் புரத்தை
விளிக்கத் தக்கசூழ்ச் சியுமெனக் கருளுதல் வேண்டும்.

(இ - ள்.) அன்புடன் பணியத்தக்கவர்களுக்குத் திருவருள்புரியுந் தேவனே! தேவரீருடைய திருவருளால் அருள்புரியத்தக்கவர்கள் துன்பமகன்று தங்கடங்கள் களிப்புறத்தக்க வாழ்விடமாகிய பதவிகளைக் கைக்கொள்ளும்படி திரிபுரங்களை யழிக்கத்தக்க சூழ்ச்சியையும் எனக்கு அநுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டும் எ - று.()

ந்து பூதமு மடங்கலா லையனைக் கூன்ற
சேந்த கைவர்க் கிளைஞரின் றழலின் றிடத்தி

சிந்தை யாதியி னகிலமுஞ் செய்வினைக் கெல்லா
மைந்து மேவுமுட் சாட்சியாய் வயங்குகின் றனையால்.

(இ - ள்.) பஞ்சபூதங்களுந் தேவரீர் கட்டளைவழி நடைபெறுகின்றன. இவ்வுலகமுழுதுந் தேவரீரிடத்தில் விளங்குகின்றது. மனமுதலாகிய எவற்றிற்கும் செய்வினைகளெல்லாவற்றிற்கும் வலிமை தங்கிய சாட்சிபூதமாகித (தேவரீரே) விளங்குகின்றீர். எ - று. (௨௩)

மாயை யாகிய படலத்தி னான்மறைப் புண்டு
தீய காடுசமு சாரமா கியபெரு வனத்துத்
தோயி னோரெலாந் தனுத்தொறு மிகுதவம் விளைத்துத்
தூய ஞானத்தி னானினைத் தொடரானந்த முறுகின்றார்.

(இ - ள்.) மாயையாகிய படலத்தினாலே மறைப்புண்டு, கொடியதாகிய சமுசாரமெனனும் நெருங்கிய வனத்தில், பொருந்தியவர்களெல்லாரும், தனுக்கடோறும் மிக்க தவத்தைச்செய்து புனிதமான ஞானத்தினால் தேவரீரைப் பின்றொடராநின்று ஆனந்தமடைகின்றார்கள். எ - று. (௨௪)

உரிய மாதவம் புரிந்திடு யோகுழப் பவர்க் குளத்தின்
விரியும் வாளொளி யேயக வெளியிவை விலகித்
தெரியு ஞானியர்க் கெங்குமாய்ச் செறிந்தபே ரொளியே
யரிய வான்பொரு ளேயெனப் பராவிநின் றிரந்தார.

(இ - ள்.) உரித்தாகிய பெருந் தவத்தைச் செய்து யோகத்தி லமர்பவர்களுக்கு மனத்தின்கண்ணே விரிந்துதோன்றுஞ் சிறந்த வொளிருபமே! உள்ளும் புறமுமாகிய விவற்றையொழித்துணரும் ஞானவான்கட்கு எவ்விடத்திலுமாக நெருங்கிய பேரொளிப்பிழம்பே! அருமையாகிய சிறந்த பொருளே! என்று துதிசெய்து மனதால்யாசித்தனர். எ - று. (௨௫)

இரந்த தம்பிரான் முகத்தினின் றெம்பிரான் றோன்றிப்
பரந்த தேசமை வதனமும் பத்திருங் கரமுஞ்
சுரந்த பேரொளி முத்தமா லையுஞ்சுட ரணியு
மரந்தை தீர்த்திடு மருளுங்கொண் டாங்கெதிர் நின்றார்.

(இ - ள்.) (இவ்வாறாயாக) யாசித்த சிவபெருமான் முகத்தினின்றும் எமது கணேசப்பெருமான் அவதரித்து, பரவிய தேசசும், ஐந்துதிருமுகங்களும், இருபது திருக்கரங்களும், ஊற்றெடுத்த மிக்க வொளியையுடைய முத்துமாலையும், பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணமும், துன்பத்தை யொழிக்குந் திருவருளுங்கொண்டு அவ்விடத்தில் எதிரே தோன்றினர். எ - று (௨௬)

ஆங்கு நின்றருள் கணேசனை யமலனு நோக்கி
யெங்கி ருந்தெழுந் தருளினீ ரிறைவரோ நமக்குத்
தங்கு கின்றநற் பெயரெவன் சாற்றுக வென்றார்
பொங்கு கின்றதன் கருணையின் விநாயகர் புகல்வார்.

(இ - ள்.) அவ்விடத் தெழுந்தருளியுள்ள கணேசப் பெருமானைச் சிவபெருமான் கண்டு, தலைவரோ! தேவரீர் எவ்விடத்திலிருந்து எழுந்தருளினீர்? தேவரீருக்குப்

பொருந்துகின்ற திருநாமம் யாது? கூறியருள்கவென்றனர் அதிகரிக்கின்ற குளிர்ச்சியாகிய கிருபையுடன் விநாயகக்கடவுள் கூறுகின்றார் எ - று. (௨௭)

எம்மை நாடிநீ யிருந்தவம் பலபக விழைத்த
செம்மை யாலுன தானனத் திருமலர் நின்று
மும்மை வையகத் துயிரெலாங் காப்பமுன் வந்தா
மம்ம நம்பெயர் கணேசனென் றறிகநஞ் சயின்றோய்.

(இ - ள்) விடபானஞ்செய்த சிவபிரானே! எம்மைவிரும்பி நீ பல்காலம் பெருந்தவஞ் செய்த தன்மையால் உன்னுடைய முகமாகிய சிறந்த தாமரை மலரினின்று, திரிலோகங்களிலுள்ள ஆன்மாக்களையெல்லாங் காக்கும்படி (உனக்கு) முன்னே தோன்றினம். நம்முடைய திருநாமங் கணேசனென்றறிவாயாக. எ - று. (௨௮)

முக்கு ணத்திராப் பகன்முழு வதும்விளை யாடு
மக்கு ணத்தினே மருந்தவத் தாலடுத் தமையான்
மிக்கு ளத்துறு விழைவெலாம் விரைந்துவேண் டிடுக
விக்க ணத்தருள் வாமென விசனு ருரைப்பார்.

(இ - ள்) முக்குணங்களால் இரவும் பகலும் எப்பொழுதுந் திருவிளையாடல்புரியும் அக்குணமுடையேம். (உமமுடைய) அரிய தவத்தாற் பிரசன்னமாயினமையின், மனதிற்பொருந்திய மிக்க விருப்பங்களையெல்லாம விரைவிற்கேட்டுக்கொள்க. இந்தக்கணத்திலேயே யருளபுரிவாமென்றுகூற, சிவபெருமான் கூறுகின்றார். எ-று.

அல்ல லுற்றிடு மமரர்கண் மகிழ்முப் புரனைக்
கொல்லுஞ் சத்தியைக் கொடுக்கநான் மறைக்குமுன் னாக
வொல்லும பீசத்தி னோடெனக் குன்பெய ராகச்
சொலனு முனைபெய மந்திரந் தொடுத்தருள் புரிக.

(இ - ள்) துன்புறு தேவர்கள் களிப்பெய்தத் திரிபுரனைக், கொல்லுகின்ற வல்லமையைக் கொடுத்தருள்க. நான்கு வேதங்கட்கும் முற்பட்டதாகப் பொருந்திய பீஜாட்சரத்துடன் நும் பெயராகச் சொல்லுகின்ற மந்திரத்தை எனக்கு உபதேசித்தருள்க. எ - று. (௩௦)

அந்த மந்திர வலியினு லாற்றன்முப் புரமும்
வெந்தி டப்புரி வேனென விநாயக ரருள்வார்
நந்தம பீசதா னத்தினு னவையிலா நாம
மைந்து கொண்டநின் றனக்குள தாவது மதியாய்

(இ - ள்.) அந்த மந்திரத்தின் வல்லமையால் வலியமைந்த முப்புரத்தையும வெந்துவிழும்படி செய்வேனென்று (சிவபெருமான்) கூற, விநாயகக்கடவுள் கூறுகின்றார்: நம்முடைய பீஜாட்சரதானத்தினால் குற்றமில்லாத ஐந்துகொண்ட திருநாமம் உனக்குண்டாகுக. எ - று.

உளதாவது - தவ்வீற்று வியங்கோள். (௩௧)

அதனில் வேறுமோர் பீசத்தைக் கூட்டியம் மனுவை
விதமொ டெங்கண ரென்றுபின் விதனையுஞ் சொல்வார்;

கதிசெய் பீசங்க டமக்குமுன் கதுவிய பீச
மதமி குக்குழாய் வாசுதே வனைவழங் குவதே.

(இ - ள்.) அதனுடன் வேறோர் பீசத்தைச்சேர்த்த அம்மந்திரத்தை இதத்துடன் கொள்வாயாகவென்று, மேலே இதனையுரு சொல்கின்றனர் நற்கதியை யுண்டுசெய்யும் பீசங்களுக்கு முன்னே சொல்லப்படும் பீசமானது, தேன்மிகுந்த துளவமாலையணிந்த திருமாலைக் கூறுதற்கும் எ - று. (௩௨)

நீதி லாயதி கெனக்கிகும பரமபர் னானே
கோதி லாவகை கொளுகெனக் கணேச
ராதி பீசத்தைக கணேசமந் திரத்தொடு முனி
யோது நாமமு மானதனக் கனையபவ ராவாா.

(இ - ள்.) குற்றமில்லாத சிவபிரானே! அறியத்தக்கவையெனக்கூற நிகம்பமுனிவ சிவபிரானும் அவ்வகையே குற்றமில்லாத வகையாகக் கொளவேண்டுமென்று கூறினர். கணேசப்பெருமான் ஆதிபீசத்தைக் கணேசமந்திரத்துடன் சேர்த்து (சிவபிரானுக்கு) அநுக்கிரகித்து, சொல்லுகின்ற பெயரும் [கணேசனென்று] சிவபெருமானுக்குச் சொல்வாராயினர். எ - று. (௩௩)

பேசு மாமனு வேற்றலா னொருவலி யினையாயத்
தேசு லாவிய தேவாகள் செறிந்த மனிதருக்
கீச னாகையாற் கணேசனென் றிருபெயா னெமக்கு
மாசி லாயமிக வழங்கிடப் படடது மாதோ.

(இ - ள்.) சொல்லுகின்ற மகாமந்திரத்தைப் பெறாமலே, பெரிய வலிமையுடையவராய், கீர்த்திபரவிய தேவர்களுக்கும் மனிதர்களுக்கும் ஈசனாகையால் நமக்குங் கணேசனென்று பெரிய திருநாமம் வழங்கப்பட்டது குற்றமில்லாதவரே! எ - று. (௩௪)

புகலு மானிடக் கணப்புகழ் தகாண முதலாச்
சகல மாகணங் களுக்கும் ரகுமுனை முனைத்து
மிருத்த லாலுமப் பெயர்விளங் கியதெனக் கிளப்பப்
பகில வீசுர னவனர கொந்திர வரமவழங் குவாால.

(இ - ள்.) சொல்லுகின்ற மனுகணம் சாபகணம் முதலான சிறந்த சகல கணங்களுக்கும் ஈசத்துவ முனைக்குமிக்கிருத்தலாலும் (கணேசனென்னும்) அப்பெயர் விளங்கியதென்று கூற, (சிவபெருமான்) சர்வேசுரனாகிய கணேசப்பெருமானுக்கு எதிர்வரங்கொடுக்கின்றனர். எ - று. (௩௫)

வேத மூவா றுபுராணமசன் மிருதியா கமங்க
ளோது போதுமுன் யாவரு முன்னுப சரிக்கத்
தீதி லாதனை திகழ்ந்திகழ் சைவமென் றிவைறறுள்
யாது யாதுசெய் யினுமக் குமிறைஞ்சிடப் படுக.

(இ - ள்.) (நான்கு) வேதங்கள் பதினெண்புராணங்கள் - (பதினெண்) மிருதிகள் - (இருபத்தெட்டு) ஆகமங்கள் (முதலியவற்றை) ஓதுகையில், எல்லோரும் உம்மை வழிபடுக. கெடுதலில்லாத வைதிகமார்க்கம் சைவமார்க்கமென்று சொல்லப்படுமிவற்றில் எதேதுசெய்தாலும் அப்பொழுது துதிசெய்யப்படுக எ - று. (௩௬)

வசிய மாதிய வுலககாரியங்கண்மற் றெவையு
நசிவி லாவகை யியற்றினு நாரணன் முதலாக்
கசியு மானிட ரந்தமாக் கலித்தவ ரெவரு
நொசிவி லாதபூ சனையியற் றிடுகநான் முறையால்.

(இ - ள்.) வசிய முதலாகிய மற்றெல்லா உலககாரியங்களுங் கெடுதலில்லாத வகையாகச்செய்தாலும், திருமால்முதலாக இரங்குகின்ற மனிதரிறுதியாகத் தோன்றினவர்களெல்லோரும், (ஆகம) நூன்முறைப்படி அழிவில்லாத (உமக்கு) பூசையைச் செய்யக்கடவர். எ - று. (௩எ)

யாவ ராயினு நினையிறைஞ் சாதுசெய் கருமம்
யாவ தாயினும பயனிலா யிறுகவா னசைவ
மோவி லாவயி ணவமிவை புறவா தாமும
பாவ காரிக ளாகுக நினைபபணி யாரேல.

(இ - ள்.) எவராகிலும் உம்மைப்பணியாது செய்கின்றகாரியம் யாதாயினும் பலனில்லாமலழிக. சிறந்தசைவம் கெடுதலில்லாத வைணவம் (ஆகிய) இம்மதங்களிற் பொருந்தினவர்களும் உம்மை வணங்காராகளாகிற பாவகாரிகளாகக்கடவர்கள். எ - று.

வரங்க ளின்னண மீசுர ரருளுமகிழ்ந்து
கரங்க ளைந்துடைக் கணேசாகட டுளைப்பாதி யார்தம்
புரங்கள் கொல்லநாம் புகன்மனு கணையிடத் தாக
வரங்கள் கொல்லுஞ்சூ லத்திடத் தாகமந் திரிக்க.

(இ - ள்.) சிவபெருமான இவ்வகையாக வரங்கள் கொடுக்கவும், ஐந்து திருக கரங்களையுடைய கணேசப்பெருமான் மகிழ்வுற்று உறுதியாக மொழிகின்றனர். கொடியவரங்களையுடைய திரிபுரங்களையழிக்க நாம கூறிய மந்திரத்தைக் கணையினிடத்திலும வரங்களையழிக்குஞ் சூலத்தினிடத்திலும் அபிமந்திரிக்கக்கடவை. எ - று. ()

விடுக்குங காலையிற் சதமுறை விளம்புக மீள
மடுக்குங காலையி னமமுறை மந்திரித் திடுகென்
றெடுக்கு மின்னரு ளாலியம புதலுமீச னரனோ
தொடுக்கு மனமிகு னனமெனச சார்தமைக் கூவி.

(இ - ள்.) செலுத்துங் காலத்தில் நூறுமுறை உருசசெய்க. மீண்டும் திரும்பப் பெறுகையில் அம்முறையே [நூறுஉரு] மந்திரிக்கவென்று, மிக்க இனியகிருபையுடன் கூறவும், சிவபெருமான் அதிகரிக்கின்ற அன்புடன் நல்லதென்று தேவர்களை விளித்து எ - று (௪0)

பாவ னைக்குமெட் டாப்பரி பூரண ரெமது
பாவ னைக்கெளி தாப்பரின் றிதோவிருக் கின்றார்
பூவ லர்த்தொடை யாதியாற் பூசனை புரிந்து
மேவு மந்திர மாயிரம் விரித்தல ரிடுமின்.

(இ - ள்.) பாவனை செய்தற்கு மெட்டாத பரிபூரணராகிய விநாயகக்கடவுள் எம்முடைய பாவனைக்கு எளிதாக இதோ விளங்கி யிருக்கின்றார், மலர்கள் விகசித்த மாலை முதலியவற்றும் பூசைசெய்து பொருந்திய மந்திரத்தை ஆயிரமுறை ஜபித்து அர்ச்சிக்கக்கடவீர்கள். எ - று. (௪௧)

நமது பீழைக ணொடிக்கு முன்னூறுமென் றருளக்
கமல நேத்திர னாதியோர் கண்ணுத லருள்பெற்
றமல னாகிய கணேசனை யாகம விதியாற்
றமமெ லாமறப் பூசித்தோ தினர்சகத் திரமும்.

(இ - ள்.) உம்முடைய துன்பங்களை நொடிப்பொழுதின் முன்னே யழிப்போம் என்று (சிவபெருமான்) அருளிச்செய்ய, செந்தாமரைக் கண்ணனாகிய திருமால் முதலிய தேவர்கள் நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமான் திருவருளைப்பெற்று, மலரகிதராகிய கணேசப்பெருமானை ஆகமமுறைப்படி (தமது) தாமசகுண முழுவது மழியும்படி பூசித்து, ஆயிரமந்திர ஜபமுஞ் செய்தனர். எ - று. (௪௨)

முக்க ணைங்கர முன்னவ னவர்க்கரு ளொப்பருள்செய்
தக்க னீங்கின னரனவரம் பெற்றதீ தென்று
புக்க மெய்த்தவ வியாதன்முன் கேட்டிடப் புகன்றான்
றொக்க பல்லிதழ்த் தாமரைத் தொன்மையா தனத்தோன்.

(இ - ள்.) மூன்று விழிகளையும் ஐந்து கரங்களையுமுடைய விநாயகக்கடவுள் அவர்களுக்கு மிக்க திருவருள் புரிந்து அங்கிருந்தகன்றனர். சிவபிரான் வரம்பெற்ற வகை யிதுவாகுமென்று, உண்மைத் தவத்தையுடைய வியாசமுனிவன் தன் முன்னிருந்து கேட்கும்படி, நெருங்கிய பல இதழ்களையுடைய தாமரைமலராய பழமையாகிய ஆதனமாகக்கொண்ட பிரமதேவன் கூறினன். எ - று. (௪௩)

படையெலாம்பணி பவர்க்கருள் பரனுமைங் கரனபாற்
படைகொள் வானகதை கேட்டனை பார்த்திப வினிமே
லடைய லார்புர மவ்வர னழித்ததுங் கேளென்
றிடைய றாதுரைப் பானெழின் மாதவப் பிருகு.

(இ - ள்.) அஸ்திரங்களை யெல்லாம் (தம்மை) வணங்குபவர்களுக்குத் திருவருள் புரியுஞ் சிவபெருமானும், விநாயகக்கடவுளிடத்தில் ஆயுதம்பெற்ற சரித்திரத்தைக் கேட்டனை, சோமகாந்த மன்னனே! இனி அச்சிவபெருமான் பகைவரது முப்புரங்களை யழித்ததையுங் கேட்பாயாகவென்று அழகிய பெருந்தவமுடைய பிருகுமுனிவர் விடாது சொல்லத்தொடங்கினர். எ - று. (௪௪)

விமலர் விநாயகரருள்பெறு படலம் முற்றிற்று.

ஆகந் திருவிருத்தம் - ௧௭௯௮

திரிபுரதகனப்படலம்.

அன்பர்க ளுள்ளமே யாலயங் கொளு
மன்பணிப் பூணினார் மற்றென் செய்தனர்
முன்பக ராயெனு முனிவி யாதனுக்
கின்புற நான்முக னியம்பன் மேயினான்.

(இ - ள்.) அடியவர்களுள்ளத்தையே திருக்கோயிலாகக் கொண்டருளும் வலிய சர்ப்பாபரணராகிய அவ்வெம்பெருமான் பின்னர் யாதுசெய்தனர்? முற்படக் கூறுகவென வினவிய வியாதமுனிவனுக்குப் பிரமதேவன் இன்பமுறக் கூறத்தொடங்கினன். எ - று (௧)

எம்பிரான் மறுப்பமீண் டேகுந் தூதர்க
டம்பிரா னாகிய தான வற்பணிந்
தம்பரா மூர்த்தியை யுதவி லானரன்
சிம்புள்போல் வெகுண்டனன் றிரும்பி னோமென்றார்.

(இ - ள்) எம்பெருமானாகிய சிவபெருமான் தடுப்ப, திரும்பிச் செல்லுந் தூதர்கள், தமது தலைவனாகிய திரிபுரனை வணங்கி, சிவபிரான் தேவர்கள் தியானிக்கும் (சிந்தாமணி) மூர்த்தியைக் கொடுத்திலர். சரபப்புட்போலக் கோபித்தனர். நாங்கள் திரும்பி வந்துவிட்டோமென்றனர் எ - று (௨)

கேட்டனன் வெள்ளொளி கிளர நக்கன
னீட்டிய தவப்பய னிறுதி யன்மயிற்
சூட்டணிந் திலங்கு நூலத் தண்ணல்பாற்
கோட்டமுற் றமர்செயக் குறித்திட் டானவன்.

(இ - ள்.) திரிபுரன் (அதனை) கேட்டு, வெள்ளிய ஒளி விளங்கும்படி சிரித்து, தேடிய தவத்தின்பலன் முடிவுசேர்தலால், உச்சிக்கொண்டையுற்று விளங்கிய சூலப்படையேந்திய சிவபெருமானிடத்திற் கோபங்கொண்டு போர்புரிய ஆலோசித்தனன் எ - று. (௩)

பெருவலிச் சண்டனே பிரசண் டன்முதல
வெருவருந் தானவ வீர ராவரும
பொருவறு வரத்தமுப் புரமு மிவ்வயின்
மருவுக வெனவவர் வந்து தொக்கனர்.

(இ - ள்.) மிக்க வலியையுடைய சண்டனும் பிரசண்டனுமுதலிய அஞ்சச் செய்யுந் தானவவீரர்களெல்லோரும் சமானமற்ற வரத்தினையுடைய முப்புரங்களும், இவ்விடத்தில் வந்து சேருகவென, அவர்களும் வந்து சேர்ந்தார்கள். எ - று. (௪)

போருள தாயது புயகண் டினவைத்
தீருமி னினியெனச் செப்பி வீரர்க்குச்
சீருறு பல்வகைச் சிறப்புஞ் செய்தனன்
காருடைக் கொடைப்பெருங் கரத்துத் தானவன்.

(இ - ள்.) போருண்டாயிற்று. இனித் தோட்டினவைத் தீருங்களென்றுகூறி, போர்வீரர்களுக்குச் சீர்தங்கிய பலவகைச் சிறப்புக்களுஞ் செய்தனன். மேகமும் பின்னிடத்தக்க கொடையிற் பெருமை வாய்ந்த கையையுடைய திரிபுரன். எ - று. (௫)

ஊறுறு நாளினு முவகை யெண்மடங்
காருறப் பூங்கழ லார்த்த வீரர்கள்

போருறு நாளினைப் புகழ்ந்து நின்றன
ரோருறு திரிபுர னெழுத லூக்கினான்.

(இ - ள்) நகரங்கள் பொருந்துங் காலத்தைக்காட்டிலும் எண்மடங்கு களிப்புப்பொருந்த வீரக்கழல்கட்டிய போர்வீரர்கள் போர் செருந்தினத்தைப் புகழ்ந்துகொண்டிருந்தார்கள். அழகு பொருந்திய திரிபுரன் படை யெழுதலுக்கு முயன்றனன். எ - று. (௬)

திரிபுரன் படையெழூஉஞ் செய்தி யுன்னியவ்
வரியய னறியொணா வமல நாயக
னரியநந் தியையழைத் தலைப்பி லாதநம்
மெரிசினப் படையெலா மெழுக வென்றனன்.

(இ - ள்.) திரிபுரன் (போர்புரியக்கருதி) படையெழுகின்ற செய்தியைத்தெரிந்து, பிரமனுந் திருமாலும் அறியாத மலரகிதராகிய சிவபெருமான் பொருந்திய திருநந்தி தேவரை விளித்து, கெடுதலில்லாத நம்முடைய எரிகின்ற கோபத்தையுடைய சேனைமுழுதும் போருக்கெழுக வென்றனர். எ - று. (௭)

கூற்றுயிர் குடித்தநங் கழலவன் போரினை
யேற்றன னதலா லிவண்டு நம்முடை
யாற்றல்சால் பெரும்படை யனைத்துஞ் சேர்கெனா
சாற்றினன் முரசினி றறைதக நந்திபோ.

(இ - ள்.) இயமனுயிரைப்பருகிய நமது சிவபெருமான் போர்செய்ய ஏற்றுக்கொண்டனரானபடியால், இப்பொழுது நமமுடைய வல்லமைமிக்க பெரிய சேனை முழுதுஞ் சேருகவென்று திருநந்திதேவர் பேரிகையால் முழக்குவித்தனர் எ - று. (௮)

முரசொலி கேட்டலு மொய்ம்பின் வீரர்கள்
பரசணி கரத்தினா னமைபொற் கோயின்முன்
விரசினர் தேவர்கள் வியூகங் கொண்டுறு
மரசனு மவ்வழி யடுத்து நின்றனன்.

(இ - ள்.) போர்ப்பேரிகையி னொலியைக்கேட்டவுடனே, வலிமைமிக்க வீரர்கள், மழுப்படையேந்திய கையையுடைய சிவபெருமானது அழகிய பொன்னாலாகிய திருக்கோயிலின்முன்னே தேவர்கள் வியூகங்கொண்டு நெருங்கினார்கள். அரசனாகிய திரிபுரனும் அப்பொழுது போருக்கு நெருங்கிநின்றனன். எ - று. (௯)

வேறு.

நந்தி நாயக னண்ணிய படையினை நோக்கி
யந்தி வண்ணர்தந் திருமுன்ன ரடுத்தடி வணங்கி
யெந்தை தானையந் தலைவரு மெறும்படைப் பலவும்
வந்துவா னெழுங் கோயில்வாய் தலின்மருங் கினரால்.

(இ - ள்.) திருநந்திதேவர் ஆங்கடைந்த சேனையைக் கண்ணுற்று, அந்திவண்ணராகிய சிவபெருமானது திருமுன்னேயடுத்து, திருவடியைப் பணிந்து, எந்தையே!

அழகிய சேனைத்தலைவரும், மிக்கவலிமையுடைய பலசேனைகளும் வந்து ஆகாயமளாவிய திருக்கோயிலின் வாயிலிற் பொருந்தினார்கள் எ - று. (௧௦)

பூண்ட வாம்பரித் தேரினைப் பூவணைக் கிழவன்
றூண்டி யுய்த்தன னென்றலுஞ் சுரரிடர் துமிப்ப
மூண்ட காதலின் முன்னவன் முருந்திள முறுவ
னீண்ட வார்குழ லுமையொடு மெழுகெனெ வெழுந்தான்.

(இ - ள்.) தாவிச்செல்லுங் குதிரைகள் பூண்டுள்ள தேரை, தாமரைமலர்ப்பீடத்திலுள்ள பிரமதேவன் செலுத்தினனென்று சொல்லவும், முதற்கடவுளாகிய சிவபெருமான், மயிலிறகின் அடியையொத்த இளமைவாய்ந்த தந்தபந்தியையும் மிக்கு நீண்ட கூந்தலையுமுடைய உமாதேவியாரோடும் தேவர்களுடைய துன்பத்தைக்கெடுக்க அதிகரித்த ஆசையுடன் விரைவாக வெழுந்தனர். எ - று. (௧௧)

அணிப்பொற் பாதுகை யடிமல ரிரண்டினுந் தொடுக்கிப்
பணிப்பொற் பூணுரந் துயல்வரப் பலகைடை கடந்து
மணிப்பொற் கோபுர வாய்தன்முன் வந்துவா வளக்கு
மணிப்பொற் றேரினை யிவர்ந்தன னரன்றன சங்கம்.

(இ - ள்.) அழகிய பொன்னாலாகிய பாதுகையைப் பாததாமரைகளிரண்டிலுந் தொடுத்து, சர்ப்பமாகிய அழகிய ஆபரணமானது திருமார்பிலசையப் பலகடைமேல் கடந்து, நவமணிகளிழைத்த பொன்னாலாகிய திருக்கோபுரவாயிலின் முன்னேவந்து, ஆகாயமளாவிய அழகியபொற்றேரை யாரோகணித்தனர். சங்கங்கள் முழங்கின எ-று.

வெற்றி வானவர் முழுவதும் விளங்குதே ருருவா
யுற்ற மாட்சிமைக் கொப்புற வொளிர்கலை முழுது
முற்று நாண்மதி முடித்ததே போன்மென முடிமேற்
கற்றை யீர்ங்கதிர் கான்றது கவித்தவெண் கவிகை.

(இ - ள்.) வென்றி பொருந்திய தேவர்கள்யாவரும் பிரகாசிக்கின்ற தேரின்வடிவமாகப் பொருந்திய மாட்சிமைக்கு ஒப்புறும்படி, ஒளிசெய்கின்ற கலைகள் முழுவதும் [பதினாறும்] முதிர்ந்துள்ள உவாத்திங்களை முடித்ததுபோலுமென்று சொல்லும்படி, முடியின்மேரிலே வெள்ளியகுடையானது கவித்துக்கொண்டு குளிர்ந்த கற்றையாகிய கிரணங்களைக் கக்கியது. எ - று.

கலைமுழுதும் முற்றும் நாண் மதி - எல்லாக்கலைகளோடும் நிறைந்துள்ள பூரணை நாட்சந்திரன். (௧௨)

மான மானின்பின் னேகிடந் தலைந்தநா மின்று
மான வானெதிர் மருவுதல் பெற்றன மேயென்
றூன வேலைகயா லெழுந்தெழுந் தாடுவ போன்று
கான வார்குழன் மாதரா ரிரட்டுவெண் கவரி.

(இ - ள்.) வாசந்தங்கிய நெடிய கூந்தலையுடைய மாதர்கள் இரட்டுகின்ற வெள்ளிய சாமரைகள் மானத்தையுடைய மானின் பின்னே யிருந்து அலைந்தநாம் இப்போது ஆகாயத்தை நோக்கி எதிரேபொருந்துதல் பெற்றோமென்று உண்டாகிய களிப்பினால் எழுந்தெழுந்து கூத்தாடுவபோன்றன. எ - று.

அழுந்து பட்டவே ழாழியி னகன்றதன் கருணை
கொழுந்து பட்டிக் லவுணன்பாற் கூடலு மாமென்
றெழுந்து பட்டபுன் சினவெரி யீட்டுவார் போலச்
செழுந்து பட்டசாந் தாற்றிகள் சிலரெடுத் தசைத்தார்.

(இ - ள்.) ஆழந்தங்கிய சத்தசமுத்திரங்களைக் காட்டிலும் அதிகரித்த தமது கிருபையானது மிகுந்து, வலிதங்கிய திரிபுரனிடத்திற் கூடுதலுமுண்டாகுமென்று, சிறிது சிறிதாக எழத்தக்க கொடிய கோபமாகிய அக்கினியை யெழுப்புபவர்கள் போல, செழுமைபொருந்திய விசிறிகளைச் சிலரெடுத்து அசைத்தார்கள். எ - று.

முளைத்தெ ழுந்ததே போன்றொளிர் மொய்மணித் தேரின்
வளைத்த வார்திரை யாகிய வாருதி நின்றுந்
திளைத்தெ ழுந்திடு திரைகளே யாமெனச் சிலரால்
விளைத்த வெள்ளொளி வெள்ளைகள் வீசிடப் படுவ.

(இ - ள்.) முளைத்துத் தோன்றியதையே யொத்துப் பிரகாசிக்கின்ற, நெருங்கிய நவமணிமயமான தேரிற்கட்டிய நெடிய திரைச்சீலையாகிய கடலினின் றும் மேற்பட்டெழுந்த அலைகளேயா மென்று சொல்லும்படி, வெள்ளொளிதங்கிய வெண்பாவாடைகள் சிலகணங்களால் வீசிடப்பட்டன. எ - று.

வெண்படாம் வீசுதல் ஓர் உபசாரமாம். (௬௫)

பிண்டு முப்புர நீற்றிட விமலன்மே வுதலாற்
பண்டை நம்பத நாமினிப் படர்குது மெனவுட்
கொண்ட வோகையின் வாளராக் குலங்களா டுவபோ
லண்டர் போற்றநின் றசைவன வாலவட் டங்கள்.

(இ - ள்.) மததாற் பிழைபட்ட முப்புரங்களை நீறுபடுத்தச் சிவபெருமான் எழுந்தருளுவதால், பழைமையாகிய நம்முடைய பதவியை [நாகலோகத்தை] யடைவோமென்று மனதிற்கொண்ட ஆசையுடன், ஒள்ளியநாககூட்டங்கள் கூத்தாடுவன போல, தேவர்கள் துதிசெய்யும்படி ஆலவட்டங்கள் அசைந்தன. எ - று.

பிண்டு - மதத்தாற் பிழைபடுதல் (௬௬)

உடைய நாயக னொருகணை யாலழித் திடுமு
னடைய லாரெயி லகத்தெழி லேனுக்குது மென்னுந்
தொடையி ராகந்தனிக் கொடியிசைச் சுரர்கொடி போற்ற
விடைவி ராவிநின் றசைந்தது விண்ணிடை விளங்க.

(இ - ள்.) (நம்மை அடிமையாக) உடைய சிவபெருமான் ஒரே கணையினால் அழித்தவிடுமுன்னரே, பகைஞரது மும்மதில்களுள்ளுள்ள அழகினைக் காண்போமென்று [illegible]கட்டிய ஒப்பற்ற கொடிகளின் மேலே, தேவர்களுடைய துவசங்கள் போற்றும்படி இடபமானது நின்று ஆகாயத்தில் விளங்க அசைந்தது. எ - று.

[illegible] சல்லரி பணைகிணை கல்ல
[illegible] தாக்குடப் பறைகர டிகைமணி முரசந்

துடித டாரிதண் ணுமைகுளிர் துந்துமி தக்கை
கடிசெய் மொந்தைதொண் டகமிடக் கைதகு ணிச்சம்.

(இ - ள்.) படகம் - ஆகுளி - சல்லரி - பணை - இணை - கல்லவடம் - முழவு - குடப்பறை - கரடிகை - அழகிய முரசம் - துடி - தடாரி - தண்ணுமை - குளிர்ந்த ஓசையையுடைய துந்துமி - தக்கை - காவலைச்செய்யும் மொந்தை - தொண்டகம் - இடைக்கை - தகுணிச்சம். எ - று. (௧௯)

பம்பை தூரியம் பாண்டிலகைப் படலிகை பணிலந்
தும்பு நீரரம் புடையயாழ் துளைபடு கருவி
கம்பி யாதெழு வங்கியங் காகளம் பீலி
யிம்ப ரார்பல வியங்களு மியம்பின கணங்கள்.

(இ - ள்) பம்பை - தூரியம் - பாண்டில் - சிறு படலிகை - பணிலம் - முடியற்ற நரம்புடைய வீணை - துளைகருவிகள் - அடங்காதெழும் ஒலியையுடைய வங்கியம் - காகளம் - பீலி - இன்னும் இவ்வுலகிற் பொருந்தியபலவாத்தியங்களையுஞ் சிவகணங்கள் முழக்கின. எ - று. (௨௦)

கழுக்க டைப்படை முசுண்டி சக்கரம்பிண்டி பால
மெழுக்கு யங்கதை முசலங்கப் பணமிலை ஞாங்கர்
மழுக்கள் வச்சிரங் கேடகம் வாள்சிலை யம்பு
கொழுக்க லப்பைவே லினங்கவண் குளிரிநீள் சலாகை.

(இ - ள்) கழுக்கடை - முசுண்டி - சக்கரம் - பிண்டி - பாலம்-எழுக்குயம் - கதை - முசலம் - கப்பணம் - அச்சவடிவான வேல் - மழுக்கள் - வச்சிரம் - கேடகம் - வாள் - வில் - அம்பு - கொழு - கலப்பை - வேலினம் - கவண்-குளிரி - நெடிய சலாகை. எ - று. (௨௧)

பாச மங்குச முசலஞ்சூ லம்பல குந்தம்
பூசன் மல்கிய சுரிகையா யுதம்புள்ள மீட்டி
வீச தண்டமென் றுரைத்திடு வெய்யபல் படையும்
பேச ருந்திறற் பூதர்கள் பிடித்தன ரார்த்தார்.

(இ - ள்.) பாசம் - அங்குசம் - முசலம் - சூலம்-பலமுடைய குந்தம்-போர்த் தொழின்மிக்க சுரிகை யாயுதம் - புள்ளம் - ஈட்டி - வீசத்தக்க தண்டாயுதம் என்று சொல்லப்பட்ட கொடிய பலஆயுதங்களையும் சொல்லுதற்கரிய வல்லபமுடைய பூதகணத் தலைவர்கள் பிடித்து ஆரவாரித்தார்கள். எ - று.

பிடித்தனர் - முற்றெச்சம். (௨௨)

வேறு.

இலகிய வெழுபத் தெண்ணு யிரங்கோடி வெள்ள
வலிகெழு பூதர் சூழ வார்சிலை யிலக்க னென்னு
மொலிகெழு வீர னைங்கை யொருவனு லருள்பெற் றுங்கப்
பலபடை தமக்கு முன்னே படர்ந்தனன் கொடிஞ்சித் [illegible]

(இ - ள்.) விளங்கிய எழுபத்தெண்ணுயிரங்கோடி வெள்ளமென்னுந் தொகையையுடைய வலிமைமிக்க பூதகணங்கள் புடைசூழ்ந்துவர, நெடியவில்லின்றிபிலக்கனென்னும் கீர்த்திமிகுந்த வீரனொருவன், ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய [illegible]ப்பற்ற

கணேசப்பெருமானால் அருள்புரியப்பட்டு, பலசேனைகளுக்கும் முற்பட்டு, கொடிஞ்சியுடைய தேரிலேறிக்கொண்டு சென்றனன். எ - று.

கொடிஞ்சி - தேருறுப்புக்களிலொன்று.

இலக்கன் - கணபதியின் மூத்தமகன். இளையவன் இலாபனெனப்படுவென். ()

ஏதமி லாத வெண்ணா யிரமெனுங் கோடி வெள்ளப்
பூதர்கண் மருங்கு சூழப் பொறித்தழ லும்மா னிற்குங்
கோதைவெஞ் சிலைக்கை வீர பத்திரன் கோப மூள
மாதிர நடுங்க வாமான் மணிப்பொலன் றேரிற் சென்றான்.

(இ - ள்.) குற்றமில்லாத எண்ணாயிரங்கோடி வெள்ளத்தொகையாகிய பூதர்கள் பக்கலிற் சூழும்படி அக்கினிப் பொறிகளைக் கக்கும் மாலைசூடிய வளமமைந்த வில்லேந்திய கையையுடைய வீரபத்திரக்குரிசில், கோபமதிகரிக்கவும், திசைகள் நடுங்கவும், காட்டுப்பசுவைப் பூட்டிய அழகிய மணிகள்பதித்த (வேரேரீ) தேரிலேறிச் சென்றனர். எ - று. (உச)

கூரயி லேந்தி நாலா யிரமெனுங் கோடி வெள்ளச்
சாரதர் மருங்கு சூழச் சண்முகப் பெருமா னீலப்
பாரசலத்தின் மீது பருதிவந் தெழுந்தா லென்னப்
போரணி சிறகர்ப் பேழ்வாய்ப் பொறிமயி லிவர்ந்து சென்றான்.

(இ - ள்.) கூர்மைபொருந்திய வேலாயுதமேந்தி, நாலாயிரங்கோடி வெள்ளத்தொகையாகிய பூதர்கள் புடைசூழ, சுப்பிரமணியக்கடவுள், நீலமாகிய பரப்பையுடைய மலையின் மேலே சூரியன் வந்து தோன்றினாற்போல, போர்த்தொழிலையுடைய அழகிய சிறகையும், பிளவுபட்டவாயையும், புள்ளிகளையுமுடைய மயில்வாகனமூர்ந்து சென்றனர். எ - று.

சண்முகன் - அறுமுகக்கடவுள்; முருகன் (உரு)

வேறு

சிறந்த தேசின்முப் பத்துமுக் கோடிதே வர்களும்
விறந்த வேனைவா னவர்கள்விஞ் சையர்முதற் பலரும்
புறந்தொ டர்ந்தெழப் பூரணா னருள்கொடிந் திரனு
மறந்த ழைத்தநாற் கோட்டுவா ரணங்கடாய் நடந்தான்.

(இ - ள்.) மேம்பட்ட கீர்த்தியையுடைய முப்பத்துமூன்றுகோடி தேவர்களும், வலியமைந்த பிறதேவர்கள் வித்தியாதரர் முதலானோர் பலரும் பக்கலிற்றொடர்ந்து வரும்படி, விநாயகப்பெருமானுடைய திருவருள்பெற்று இந்திரனுங் கொலைத்தொழில்மிக்க நாற்கொம்பினையுடைய (ஐராவதமென்னும் வெள்ளை) யானையின் மேலேறிச் சென்றனன். எ - று. (உசு)

கண்ட னந்திமா காளன்குண் டோதரன் கொற்றங்
கொண்ட முண்டிகோ கன்னனே கசகன்னன் முதலா
[illegible]டு வீரர்கண் மலிபெரும் பூதர்க ளோடு
மண்டர் நாயக னணிமணித் தேர்ப்புறஞ் சூழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) கண்டன் - நந்தி - மகாகாளன் - குண்டோதரன் - வெற்றிபொருந்திய முண்டி - கோகன்னன் - கசகன்னன் முதலாகிய நெருங்கிய (பூத)வீரர்கள்) (வலி)

மிக்க பெரிய பூதசைநியத்துடன், தேவநாயகராகிய சிவபெருமானுடைய அழகிய நவரத்தினமயமான இரதத்தின்பக்கலில் (கூட்டமாக) மொய்த்தார்கள். எ - று. (உஎ)

உமைம ணாளரோ னருளினா லுற்றுநான் கடவ
விமைய வோங்கல்பல் வரையொடு மெழுந்துசெல் வதுபோற்
சுமைவி ராவுபல் றேரிடைத் துணைந்துசென் றன்று
லமையு மாமறைப் புரவிபூட் டியவவிர் மணித்தேர்.

(இ - ள்.) உமாதேவி தலைவராகிய சிவபெருமானுடைய கிருபையால், நான் செலுத்த, இமயமலையானது பலமலைகளோடும் எழுந்துசெல்வதுபோல, சிறந்த வேதப்புரவிகட்டிய பிரகாசிக்கின்ற அழகிய தேரானது சுமைபொருந்திய பலதேர்களின் நடுவே விரைந்துசென்றது. எ - று.

நான் என்றது கூறும்பிரமன் தன்னை. (உஅ)

புண்ணி யன்பொலந் தேர்மணிக் காலொடு புனித
நண்ணி ருங்குறட் பூதநா யகரலத் தகு கானு
மண்ணு புண்ணியத் தாலணு வடிவமா யவனி
விண்ண மேறுவ தொத்தது விரைந்தெழு பூழி.

(இ - ள்.) விரைந்தெழுகின்ற புழுதியானது, புண்ணியசொரூபியாகிய சிவபெருமானுடைய பொற்றேரின அழகிய காலும், புனிதம்பொருந்திய பெரிய பூதகணத் தலைவர்களது நலந்தங்கிய காலும்பொருந்திய புண்ணியவசத்தால், பூமியானது அணுவடிவமாகி ஆகாயத்திற்கு ஏறிச்செல்வதையொத்திருந்தது. எ - று. (உகூ)

தேவர் யாவருந் திரண்டொரு தேரென நம்பான்
மேவி னாரவ ரிடங்களு மேவலு மாமென்
றோவி லாவிழை வாலவிரைந் தெழுந்தது மொக்கும்
பாவு பாருரு வாகிய பரந்தெழு தூளி.

(இ - ள்) தேவர்களெல்லாருஞ் சேர்ந்து ஒரு தேர்வடிவாக நம்மிடத்திற்கு வந்தார்கள். (ஆதலின்) அவர்கள் வசிக்கும் இடங்களை நாம் அடைதலுமாகுமென்று, பரந்தபூமியானது கெடுதலில்லாத விருப்பத்துடன் பரவியெழுந்த புழுதிமயமாகி விரைந்து மேலே கிளம்பியதையு மொத்திருக்கும். எ - று. (௩௦)

குடையும் பிச்சமும் பேணம்பா சடையெனக் குலவ
மிடையும் வாள்கதிர் வேலிவை மீனங்க ளாக
வடையுங் கேடக மாமைக ளாகவாத் தியவார்ப்
புடைய சேனைக ளொலிகட லெழுமொத் தனவே.

(இ - ள்) குடைகளும் மயிற்பீலிகளும், நுரையையும் பாசடையையும்போன்று விளங்க, நெருங்கியவாளும் ஒள்ளிய கிரணத்தையுடைய வேலுமாகிய இவை மீன்களாகவும், பொருந்திய கேடகங்கள் ஆமைகளாகவுங்கொண்டு, வாத்தியமுழக்கமுடைய சேனைகள ஒலிக்கின்ற கடல்களேழையு மொத்திருந்தன. எ - று. (௩௧)

சேனை யம்பெருங் கடலிடைத் திரைத்தெழு திரைபோன்
மான மல்கிய பதாகைகள் வயின்வயி னசைந்த

மேனி வந்தெழு துளிநீர் முகந்தெழு மேக
மான விண்ணவர் சொரிமல ரவைமழை போன்ற.

(இ - ள்.) சேனையாகிய அழகிய பெரிய கடலினடுவே மறித்தெழுகின்ற அலைகள்போல, மாட்சிமைமிக்க துவசங்கள் இடங்கடோறு மசைந்தன. மேலே யுயர்ந்தெழுகின்ற துளியாகிய நீரைமொண்டுகொண்டெழுகின்ற மேகத்தைப்போல, தேவர்கள் சொரிகின்ற மலர்கள் மழைபோன்றன. எ - று. (௯௨)

மேக்கு யர்த்திய விழுக்கொடி கூம்பதன்மீது
தாக்கு வல்லிடை சார்ந்தமீ காமனுப் புறத்தி
லூக்க மிக்கெழு தேர்களூர் தொள்ளமா திகளா
மாக்க லம்பொர வள்ளமேற ரோடிய தம்மா.

(இ - ள்.) மேலேயுயர்த்திய பெரிய கொடிகூம்பின்மேலே தங்கிய வலியமைந்த இடைமானது பொருந்திய மீலுமியாகவும், பக்கங்களில், மனஞ்சோராமையோடு மேம்பட்டெழுகின்ற தோகள் நகர்கின்ற தெப்ப முதலியவைகளாகவும் விளங்க, சிவபெருமான் ஆரோகணித்த தேரானது பெரிய மரக்கலத்தைப்போல (சேனையாகிய கடலினிடையே) ஓடியது. எ - று. (௯௩)

மனமும் பின்னிட வயப்பரி வீரர்கண் மணித்தே
ரினமும் பின்னிட வெமபிரா னிரதஞ்சென் றடுப்பக்
கனமும் பின்னிடுங் கனைகுரற் றிரிபுர னறிந்து
சனமும் பின்னிடத் தனிநெடுந் தேர்மிசை யிவர்ந்தான்.

(இ - ள்.) மனவேகமும் பிற்படும்படி, வெற்றிபொருந்திய குதிரைச்சேவகர்களுடைய அழகிய தேர்த்தொகுதிகளும் பின்னிடும்படி, எமது சிவபெருமானுடைய தேரானது (விரைந்து)சென்றுசேர, மேகமும் பின்னிடத்தக்க வெடிபடு குரலையுடைய திரிபுரன் தெரிந்துகொண்டு, தன் சைனியமும் பின்னிடும்படி ஒன்றியாகப் பெரிய தேரின்மேலேறினன். எ - று. (௯௪)

வேறு வேறுசென் றமரினை விளைமின்க ளென்று
வீறு சேர்தரு மைந்தர்க்கும் விளங்குமுப் புரர்க்குங்
கூறி யேறுதன் கொடிஞ்சியந் தேரினைக் குழக
னேறு தேரினுக் கெதிருற விடுத்தன னிமைப்பில்.

(இ - ள்.) வலிதங்கிய புதல்வர்க்கும் விளங்குகின்ற திரிபுரவாசிகளுக்கும் வெவ்வேறுசென்று போர்புரியுங்களென்று கூறிவிடுத்து, (திரிபுரன்) தன்னுடைய கொடிஞ்சியுடைய தேரை (இமைப்பொழுதில்) சிவபெருமான் ஏறிய தேருக்கெதிரே பொருந்தச் செலுத்தினன். எ - று. (௯௫)

அண்டம் யாவையு மரைக்கணத் தவித்திடு மாண்மை
கொண்ட தானவக் குழாம்படை குடங்கைகொண் டார்ப்பக்
கண்டை யாதிகண் முழங்கவெண் கவிகையா திகளு
மண்ட மண்டினன் வரவினை வள்ளலார் பார்த்தார்

(இ - ள்.) அண்டங்களையெல்லாம் அரைவிநாடியில் அழிக்கும் ஆண்மையமைந்த அசுரர்கூட்டமானது ஆயுதங்களைக் குடம்போன்ற கையிற்கொண்டு ஆர்ப்

பரிக்க, வீரக்கழல் முதலியன வொலிசெய்யவும், குடைமுதலியன செருங்கவும் (திரிபுரன்) வருவதைச் சிவபெருமான் கண்டனர். எ - று. (௧௬)

நிணத்தின் மூழ்குவே லேந்துதம வீரர்க ணெடுந்தோண்
மணத்தல் செய்தகண் டிதியை மாற்றுதற் பொருட்டோர்
கணத்தி னீற்றுறும் படைகரத் திருந்துங்கண் ணுதலார்
குணத்தின் மேம்படுந் திரிபுர னொடுபோர் குறித்தார்.

(இ - ள்.) (எதிர்த்த பகைவர்களுடைய) நிணத்திலே குளிக்கும் வேற்படையேந்திய தமது வீரர்களுடைய நெடிய தோளிற்பொருந்திய தினவைமாற்றுதல் காரணமாக, ஓர் விநாடியில் சாம்பராகத்தக்க ஆயுதம தமது திருக்கரத்திலிருந்தும், நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமான், போர்புரியும் குணத்தின்மேம்பட்ட திரிபுரனுடன் போர்செய்யக் கருதினர். எ - று. (௧௭)

வார மாகிய கணேசனை மதித்துதே வேசர்
பார மேருவில பங்கயச செங்கையிற் பிடித்தார்
தீர னாமுப் புரனுமத் தேவனைத் தொழுது
கோர மாகிய கொடுமரங் குடங்கையி லெடுத்தான்.

(இ - ள்.) தேவதேவராகிய சிவபிரானார் தமக்குரிமையாகிய கணேசப்பெருமானைத் தியானஞ்செய்து, பாரமுள்ள மேருமலையாகிய வில்லைத் தாமரைமலர்போலுஞ் சிவந்த திருக்கரத்திற்றாங்கினர். தீரனான திரிபுரனும் அக்கணேசப்பெருமானைப் பணிந்து, பயங்கரமாகிய தன்வில்லை அங்கையிலெடுத்தனன். எ - று.

விரைது தைந்தவெண் டும்பைசூ டினரிரு வோருங்
குரைது தைந்தவார் சிலைபடு நாணொலி கொளுத்த
வரைது ளங்கின தளும்பின வாருதி யேழுந்
தரைகி ழிந்தன கிழிந்துசாய்ந் தனவண்ட முகடு.

(இ - ள்.) வாசநெருங்கிய வெள்ளிய தும்பைமாலையை இருவருஞ் சூடிக்கொண்டு, ஒலிபொருந்திய நெடிய வில்லினிடத்திற் பொருந்த நாணொலியெழுப்ப [குணத்தொனிசெய்ய] மலைகள்குலுங்கின. கடல்களேழுங் கலங்கின. பூமிபிளவுற்றது. அண்டத்துச்சி பொடிபட்டுச் சாய்ந்தன. எ - று. (௧௯)

தருக்கள் வீழ்ந்தன வீழ்ந்தன தடஞ்சி றைப்பறவை
கருக்க ரைந்தன வுதிர்ந்தன ககனவா னுடுக்க
ளிருக்கு மெண்டிசை யிருவகை நாகமு மிளைந்த
முருக்கு வண்சிலை பூட்டுநாண் முழங்கிய வொலியால்.

(இ - ள்.) வண்மைதங்கிய வில்லுகளை வளையும்படி பூட்டிய நாணானது முழங்கிய ஓசையால், மரங்கள் விழுந்தன. பரந்த சிறகையுடைய பறவைகள் விழுந்தன. கர்ப்பங்கள் கரைபட்டன. ஆகாயத்திலுள்ள பெரிய நட்சத்திரங்கள் (அதிர்ந்து) நிலமிசை உதிர்ந்தன. எட்டுத் திசைகளிலிருக்கும் இருவகை நாகங்களுந் துன்புற்றன. எ - று.

இருவகைநாகம்—பாம்பு - யானை. அஷ்டதிக்ஜங்கள் - ஐராவதம் - புண்டரீகம் - வாமனம் - குமுதம் - அஞ்சனம் - புஷ்பதந்தம்-சார்வபூமம்-சுப்பிரதீபம் என்

பன. இவை கிழக்குமுதல் வடகிழக்கீறாக, முறையே நிற்கும். அஷ்டநாகங்கள் வாசுகி - அநந்தனன் - தக்கன் - சங்கபாலன் - குளிகன் - பதுமன் - மகாபதுமன் - கார்க்கோடகன் என்பன இவையும் முறையே கிழக்குமுதலாக எண்டிசைகளிற் பூமியைத்தாங்காநிற்குமென்பர். (௪0)

பின்கொ டுத்தவர் தூணியிற் பெய்தபா ணங்களையு
முன்கொ டுத்திட முடங்கிய தொருகைமற் றொருகை
முன்கொ டுத்தவில் பின்கொடுக் கிடமுன்னே நிமிர்ந்த
வென்கொ டுத்துமாற் றரியபோ ரிருவரு மிழைத்தார்.

(இ - ள்) பின்பக்கலிலுள்ள நெடிய அம்பறாத்தூணியிற் பெய்துள்ள பல அஸ்திரங்களையும் முன்னே கொடுக்கும்படி முடங்கியதாகிய ஒருகையும், முன்பக்கலிலுள்ள வில்லைப் பின்னே கொடுக்கும்படி முன்னே நிமிர்ந்த மற்றொருகையுமாக, எதனாலும் நீக்க அரியபோரை இருவரும் செய்தார்கள் எ - று. (௪௧)

முருக னோடெதிர்த் தனன்முதிர் பிரசண்டன்
பொருவி னந்தியோ டமர்செய்தனன் பொருந்திறற் சண்டன்
செருவ லாரியோ டேற்றனன் றிரிபுர னமைச்சன்
வருசயந்தனோ டெதிர்த்தனன் மதனெனு மைந்தன்

(இ - ள்.) வலிமிக்க பிரசண்டன் முருகக்கடவுளோடு எதிர்த்தனன். போர்செய்யத்தக்க வல்லபமுடைய சண்டன் ஒப்பில்லாத நந்தியோடு போர்செய்தனன். திரிபுரனுடைய மந்திரி போர்செய்யத்தக்க வலாரியாகிய இந்திரனோடெதிர்த்தனன். மதனென்னும் பெயரையுடைய (அத்திரிபுரன்) மகன் சயந்தனோடு பகைத்தனன் எ-று.

சயந்தன் - இந்திரன் மகன்

மதன் - திரிபுரன் மகன் (௪௨)

ஆலமேயென வழன்றுபொன் னிஞ்சியை யூர்ந்து
காலகூடன்புட் பதந்தனைக் கலந்தமர் புரிந்தான்
சீலவீரபத் திரனொடு மிருப்பெயில் செலுத்திக்
கோலவச்சிர தமிட்டிரன் குயிற்றினன் வெம்போர்.

(இ - ள்.) காலகூடனென்பவன் ஆலாலம்போலவே கொதித்துப் பொன் மதிலைச் செலுத்தி, புட்பதந்தனை யெதிர்த்துப் போர்செய்தனன். அழகிய வச்சிர தமிட்டிரனென்பவன் இரும்புமதிலைச்செலுத்தி, சிறந்த வீரபத்திரரோடு பெரும் போர் செய்தனன். எ - று.

புஷ்பதந்தர் - இவர் விநோதமாகச் சிலமுனிவருடன் நாத்திகம்பேசின பாவத்தைப் பரிகரிக்கும்படி தமது பற்களைக் களைந்து மலராகப் பாவித்துச் சிவார்ச்சனைசெய்ய, அவர் பத்திக்கிரங்கிய பரமபதி அவர்க்குக் காட்சிதந்து புஷ்பதந்தரென நாமமும் இழந்த பற்களை மீண்டும் பெறுகையும் அநுக்கிரகித்தனரென்பது புராண சரிதம். (௪௩)

மள்ளர் பேசற்றிட விமகாயப்பெயர் மன்னன்
வெள்ளி மாமதி லூர்ந்துபோய் விநாயகர் மைந்தன்

நள்ளு றுவிற லிலக்கனைக் கூர்ங் கதனை வைவ்ப
துள்ள வீரருட் புருசண்டி யுருத்துமே லடர்ந்தான்.

(இ-ள்.) போர்வீரர்கள் துதிசெய்யும்படி வீமனாலுகிய பெயரையுடையவன் பெரிய வெள்ளிமதிலைச் செலுத்திக்கொண்டு சென்று விநாயகக்கடவுள் குமாரனுகிய நீக்கப்படாத வல்லபமுடைய இலக்கனை யடைந்தனன். அவனிடத்துள்ள வீராகவிலே புருசண்டி யென்பவன் கோபித்துப் போருக்கு மேற்கொண்டான். எ-று.

கண்ட னாதியாங் கண்ணுத லார்படைத் தலைவா
மிண்டு தானவன் விறற்படைத் தலைவரோ டெதிர்த்தார்
மண்டு பூதர்கண் மறறவன் வயவர்க ளோடு
தண்ட மாதிக்குத் தண்டமா திகளொடு சமர்த்தார.

(இ-ள்.) கண்டன்முதலாகிய சிவபெருமானுடைய சேனைத்தலைவர்கள், மதத்தாற் பிழைபடும் திரிபுரனுடைய வலிய சேனைத்தலைவரோ டெதிர்த்தார்கள். நெருங்கிய பூதவீரர்கள் அவனுடைய போர்வீரர்களோடு தண்டமுதலியவற்றைத் தாங்கினவர்களுக்கு தண்டமுதலியவற்றைத தாங்கினவர்களாக [சமானஸ்தர்களாக]ப் போர் செய்தார்கள். எ-று. (௪௰)

வேறு.

வாளோச்சுவா கணையுந்துவா வடிவேல்பல வெறிவா
ரரளோடற வேழக்கிர ளடுவார்பரி தெறுவார்
தாளோடற விரதத்தொகை தடிவாரெதி தானை
கேளோடற வெறிவார்வின்ல ளிர்பூதர்க டலைவர்.

(இ-ள்) வலிமை விளங்கும் பூததலைவர்கள் வாளால் வெட்டுவார்கள். அத்திரங்களைச செலுத்துவார்கள். கூர்மையாகிய பலவேலாயுதங்களைச் செலுத்துவார்கள். யானைத் தொகுதிகளை ஆளுடன அறும்படி கொல்வார்கள். குதிரைகளைக் கால்சனறும்படி யழிப்பார்கள். இரதகூட்டங்களை வெட்டுவார்கள். சத்துருசேனை கூட்டத்தோடழிய வீசுவார்கள். எ-று. (௪௧)

பார்ப்பார்விழி வெகுளித்தழல் படுவாரிமை நீயத்
தீரப்பார்பல ருயிரைப்பல தேர்ப்பாகரை யடுவா
ரார்ப்பார்கொடி முடிவார்கிலை யறளாளிக ணேண்டித்
தூர்ப்பார்கெடு மொழிவெஞ்சினஞ் சொல்வார்தயித் தியரே.

(இ-ள்.) அசுரர்கள் (தேவகணங்கள் செய்யும்போரைப்) பார்ப்பார்கள்; கண்ணிமை நீயும்படி கோபாக்கினியைக் கக்கிப் பலருயிரை யழிப்பார்கள்; பலதேர்ப்பாகரைக் கொல்வார்கள்; ஆரவாரிப்பார்கள்; கொடியும் கிரீடமும் [illegible] மறும்படி அம்புகளைச் செலுத்தி எங்கும் நிறைப்பார்கள்; வெஞ்சினமாகிய [illegible] மொழிகளைச் சொல்வார்கள். எ-று.

வெஞ்சினம் - கோபமேலசத்தாற் கூறுதல்.

தாளற்றன ரரைபற்றனர் சடாக்குடர் செதரிய
ரளற்றன ருரமற்றனர் கையற்றனர் மதிகை

தோளற்றனர் முடியற்றனர் சொல்லற்றனர் வீரக்
கோளற்றனர் படையிற்படு கொலைவெங்களி றனையார்.

(இ - ள்.) ஆயுதங்களால் வீழ்ந்த கொலைத்தொழிலையுடைய வெவ்விய யானை போன்ற வீரர்கள் காலற்றார்கள். (சிலர்) இடையொடிந்தார்கள். வயிற்றிலுள்ள குடர்கள் சிந்தநாளொழிந்தார்கள்; மார்பு பிளவுற்றார்கள்; பல்லற்றார்கள்; வலிதங்கிய தோளறுபட்டார்கள்; முடியற்றார்கள், சொல்லற்றார்கள்; வீரக்கொள்கை யொழிந்தார்கள். எ - று. (௪௮)

நிணமுக்கன தழையுக்கன நிகழ்மூளைக ளுக்க
வணர்மென்குரன் மயிருக்கன மலியும்விர லுக்க
வணலுக்கன செவியுக்கன வழலும்விழி யுக்க
பிணமுக்கன கறையுக்கன பெரிதீரலு முக்க.

(இ - ள்.) (இன்னும் சிற்சில போர்வீரர்களது) கொழுப்புகள் சிந்தின; ஊனும் சிந்தின; விளங்கும் மூளைகள் சிந்தின; வளைவாகிய மெல்லிய கழுத்துகளொடிந்தன; தலைமயிர் சிந்தின; மிக்க விரல்கள் சிந்தின, கீழ்வாய்கள் சிந்தின; காதுகளறுந்தன; தீச்சொரியுங் கண்கள் வீழ்ந்தன; பிணங்கள் சிந்தின; உதிரமொழுகின; மிகுதியாகிய ஈரல்களுஞ் சிந்தின. எ - று. (௪௯)

ஆடிற்றன யூபம்பல வாடிற்றன பேய்கள்
கூடிற்றன சேனங்கொடு கூடிற்றன நரிநாய்
ஓடிற்றன குருதிப்புன லெண்டிக்குகள் விசயை
பீடுற்றனள் வாடிற்றனள் பிணமேந்தின மகளே.

(இ - ள்) பல கவந்தங்களாடின. பேய்கள் கூத்தாடின; பருந்துகளுங் காகங்களுங் கூட்டங்கொண்டன. நரிகளும் நாய்களுங் கூடின. உதிரவெள்ளமுந் திசைதோறும் ஓடின. விஜயலட்சுமி பெருமையுற்றனள். பூமிதேவி பிணங்களைச் சுமந்து வருந்தினள். எ - று.

யூபம் - கவந்தம்; தலையற்றவுடல். (௫௦)

இவ்வாறமர் புரிகாலையி லெதிர்பூதர்கள் படையாற்
றெவ்வாகிய வவுணன்படை முழுதுஞ்சிதை வுற்ற
வவ்வாறிரு கையோன்முத லானோர்புரி யமரின்
செவ்வாய்மையு மிறைவன்புரி செறலுற்றது மினிக்கேள்.

(இ - ள்.) இவ்விதமாகப் போர்செய்கையில், எதிர்த்த பூதசேனையாற் பகைவனாகிய திரிபுரனுடைய சேனைமுழுவதுஞ் சிதைந்தன. அவ்வகையாகப் பன்னிரண்டு திருக்கரங்களையுடைய சுப்பிரமணியக்கடவுள் முதலானவர்கள் செய்கின்ற யுத்தத்தின் திறத்தையும், சிவபெருமான் திரிபுரத்தை யழித்தவகையையும் இனிக் கேட்பாயாக. எ - று. (௫௧)

வேறு.

தீர காதரன் சிங்கமா முகன்றனிச் சூரன்
வீரர் மூவருஞ் சேனைமோர் வடிவுகொண் டனையான்
கோர ஹையவிரதன் குமரனென் பராங்க
வார மாகிய படையெலா முலைதர மலைந்தான்.

(இ - ள்.) தாரகாசுரன் - சிறந்தசிங்கமுகன் - ஒப்பற்ற சூரபன்மனுகிய வீரர்கள் மூவரும் மற்றுமோர் வடிவங்கொண்டாற்போன்றவனுகிய பயங்கரமான தோற்றமுடைய பிரசண்டனென்பவன் குமாரக்கடவுள் பக்கலில், உரிமையாகிய படைமுழுவது மழியும்படி போர்செய்தான் எ - று. (௫௨)

கண்டு கந்தவேள் கதுமெனக் கலவமா மயிலை
மண்ட லஞ்செலக் கடவினார் சிலைக்கணை கடைநாட்
கொண்டல் போற்சொரிந் தரைக்கணத் தளவையிற் கொடியோன்
மண்டு சேனையை யழித்தவன் வதனநே ரடுத்தான்.

(இ - ள்) முருகப்பெருமான் கண்டு தோகையையுடைய பெரிய மயில்வாகனத்தை மண்டலவடிவாக வளைத்துச்செலுத்தி நெடியவில்லில் அம்புகளை யூழிக்கால மேகம்போலப் பெய்து, அரைவிநாடிகாலத்திற் கொடியோனுகிய பிரசண்டனுடைய சேனையை யழித்து அவனுக்கு நேரேசென்றனர். எ - று. (௫௩)

நேர்ந்து டும்பிர சண்டன்வா ளிகணிலத் தாக்கி
வார்ந்த வில்லினைத் தேரினை வழங்குபல் படையை
யீர்ந்து வானவப் படைகளு மிறுத்தவன் செய்யுங்
கூர்ந்த மாயையோ டவனையுங் கணையினாற் கொன்றான்.

(இ - ள்.) போர்புரியும் பிரசண்டனுடையஅம்புகளை நிலமிசை விழச்செய்து, பொருந்திய வில்லையும், தேரையும், செலுத்திய பல ஆயுதங்களையும் வெட்டி, தேவாத்திரங்களையு மழித்து, அவன் புரிகின்ற மிக்க மாயையுடன் அவனையும் அம்பினுலே கொன்றனர். எ - று. (௫௪)

சண்ட மாருத மெனப்பொருஞ் சண்டன்சே னைகளைக்
கண்ட துண்டங்க ளாக்கியோர் கடிகையி னந்தி
கொண்ட கொண்டபல் போரையுங் குமைத்துமுக் கணையா
லண்ட ரார்த்திடச் சண்டனு ருயிரையு மழித்தான்.

(இ - ள்.) பெருங்காற்றுபோலப் போர்செய்யுஞ் சண்டனுடையசேனைகளை, நந்தியானவர் ஓர் விநாடியில், கண்டதுண்டங்களாகச்செய்து, அவன்செய்த பலவகைப் போர்களையு மழித்து, மூன்று பாணங்களால் அமரர்கள் ஆர்ப்பரிக்கச் சண்டனுடைய அரிய உயிரையு மழித்தனர். எ - று.

சண்டம்=வேகம். (௫௫)

புட்ப றந்தெனப் பறக்கும்பொன் மதிலினர் தும்பைக்
கட்ப சுந்தொடைக் காலகூ டன்படை விலக்கி
விட்பு லங்கடந் தேர்திரி தரவிடுத் தமர்த்துப்
புட்ப தந்தனைக் கணையினு லவனுடல் பொடித்தான்.

(இ - ள்) பறவை பறந்தாற்போலப் பறந்துசெல்லும் பொன்மதிலேறிய அழகிய தும்பையாகிய தேன்சொரியும் பசிய மலர்மாலையையணிந்த காலகூடனுடைய சேனைகளையகற்றி, ஆகாயத்திலே தன்னுடைய விசாலமான தேரைத் திரியச்செலுத்திப் போர்செய்து அவனுடலைப் புட்பதந்தன் ஐந்து அத்திரங்களாற் பொடிசெய்து கொன்றனன். எ - று. (௫௬)

வெள்ளி யிஞ்சியோ டெதிர்த்திடும் வீமகா யனைநேர்ந்
தெள்ள லில்பல போரொலா மியற்றிமெய் யிரத்தந்
துள்ளி வீழ்ந்துவார் தரப்புரு சுண்டிநாற் கணையா
லள்ளி யுண்டன னக்கரு மவுணனா ருயிரை.

(இ - ள்.) வெள்ளிமதிலோடெதிர்த்த வீமகாயனை யடுத்து, இகழ்வில்லாத பலவகைப் போரைச்செய்து, உடலினின்றுதிரமானது குதித்தோடி யொழுகும்படி, புருசுண்டியென்பவன் நான்கு கணைகளால் அந்தத் தகுதியாகிய அசுரனுடைய அரிய வுயிரையள்ளிப் பருகினன். எ - று. (௫௭)

இருப்பு ஞாசசிறையா டெதிர்ந்தவச் சிரதமிட் டிரனைப்
பொருப்பு நேரபொலந் தேரொடு பொருதுநாற் கணையாற்
செருப்பி னேதென வவுணர்க டெருமரச் செகுத்தான்
விருப்பின் வேள்வியி னமரரா ருயிருண்ட வீரன்.

(இ - ள்) (தக்கனுடைய) யாகத்தில் ஆசையோடு தேவர்களுயிரைக்கொன்ற வீரபத்திரக்கடவுள், இருப்புமதிலோ டெதிர்த்த வச்சிரதமிட்டிர னென்பவனை,மலையையொத்த தேருடன் போர்செய்து, நான்கு பாணங்களாற் பின்னை போரேதென்று சொல்லும்படி, அவுணர் அச்சமடையக் கொன்றனன். எ - று. (௫௮)

வச்சி ரத்தினு லிந்திர னவுணன்மந் திரியைக்
கைச்சி ரத்தையோ டளவில்போர் கண்டுபுள் ளெருவை
நச்சிரத்தநீ ரொழுகிட நகைமணி முடிசே
ரச்சி ரத்தினை யரிந்தன னணிந்தனன் வாகை.

(இ - ள்.) இந்திரனவன் திரிபுரனுடையமந்திரியைவச்சிராயுதத்தைக்கொண்டு,கைச்சிரத்தையுடன் அளவில்லாத போர்செய்து, பறவைகளுங் கழுகுகளும் விரும்பத்தக்க உதிரநீரொழுகும்படி, பிரகாசிக்கின்ற மணிகள பதித்த கிரீடமணிந்த அவனுடைய சிரசையரிந்தனன்; வெற்றிமாலையணிந்தனன். எ - று. (௫௯)

சயந்தன் முப்புரன் றனையனோ டெதிர்ந்தவன் சமர்த்து
வயந்த யங்கிடக் கைப்படை போக்கிமெய் வடிவேல்
புயந்து மேல்வரும் பொருநர்கள் சிரங்களும் புரட்டி
வியந்து விண்ணவா போற்றிட வவனுயிர் விளிந்தான்.

(இ - ள்.) சயந்தன் திரிபுரன்மகனோடெதிர்த்து அவனது போர்வல்லபம் விளங்கும்படி கையிலுள்ள ஆயுதங்களைச்செலுத்தி, அவர்களுடலையும், கூர்மையாகிய வேலையும், கோபித்து மேலேவருகின்ற போர்த்தொழிலாளர்கள் சிரங்களையும் புரட்டி, தேவர்கள் களித்துத் துதிசெய்யும்படி அவனுயிரை யழித்தனன். எ - று. (௬௰)

சிலைவ ளைத்தமர் புரிதருந் திரிபுர னோடு
மலைவ ளைத்தவர் வன்சம ராடிமற் றவன்கைக்
கொலைவ ளைத்தவன் கொடுமரந் துமித்துடன் குழூஉ
மலைவ ளைத்தவா ருதிபொருஉஞ் சேனையு மழித்தார்.

(இ - ள்.) வில்லைவளைத்துப் போர்செய்யுந் திரிபுரனுடன், மேருமலையை வில்லாக வளைத்த சிவபிரானார் வன்மைதங்கிய போர்செய்து, அவ்வன் கையிலுள்ள

கொலைத்தொழிலைப் பெருக்கிய வலியவில்லைத் துண்டித்த, அவனுடன் கூடியிருக்கும் அலைகள்பொருந்திய சமுத்திரத்தையொத்த சேனையையு மழித்தனர். எ - று.

வாருதி - நீர் உதித்தற்கிடம். (௬௯)

வேறு கார்முகம் வாங்கினன் வெடிபட வார்த்து
நூறு வாளிக ளூறுநூ றாயிர நொடிப்பி
னேறு மேறுமா லாக்கிய விறைவனூர் கடவுங்
கூறு தேர்மிசைத் தூண்டினன் கொடியபா தகனே.

(இ - ள்.) கொடியபாதகனாகிய திரிபுரன் வேறு வில்லையெடுத்து வெடிபடும்படி யாரவாரித்து, பொடிபடுத்தத்தக்க நூறுநூறாயிரங் கணைகளை விநாடியிலே, ஏறத்தக்க இடபமுந் திருமாலேயாகக்கொண்ட சிவபெருமானார் செலுத்தும் (மேற்) சொல்லிய (பூமியாகிய) தேரின்மேலே செலுத்தினன். எ - று. (௭०)

விடுத்த பத்திர மிமைக்குமுன் விலக்கிவெங் கணைக
டொடுத்து நன்முடி கவசமா ணிகடொடர் மான்றே
ரடுத்த சேமத்தே ரனைத்தையு மறுத்தன னமலன்
படுத்த வேனிலி னொதியென நின்றனன் பதகன்.

(இ - ள்.) திரிபுரன் செலுத்திய அஸ்திரங்களை, புனிதராகிய சிவபெருமானார் இமைகொட்டுமுன்னரே விலக்கி, கொடிய பாணங்களைப் பிரயோகித்து, நல்ல கிரீடம் - கவசம் - அம்பறாத்தூணிகள் - தொடர்ந்துசெல்லுங் குதிரைபூட்டிய தேர்கள் - அடுத்துநின்ற சேமத்தேர்கள் முதலிய வெல்லாவற்றையுந் துண்டித்தனர். (அதனாலே அவன்) மிக்கவேனிற்காலத்து ஒதியமரம்போல நின்றனன். எ - று.

சேமத்தேர் - உதவித்தேர்.

வேனிலினொதியென்றது வேனிற்காலத்து ஒதியமரம் இலைமுதலியன உதிர்ந்து மரமாக நிற்றலின். (௭௧)

முன்னர் நாணிய முப்புரன் முகத்தினை நோக்கி
யென்னை யாளுடை யானினு மெச்சமர் வல்லை
யன்னதாற்றுதி யகன்றுவா வென்றருள் புரியு
முன்னர் மைந்தர்க ளனைவரு முடிந்தவா கேட்டான்.

(இ - ள்.) என்னை யடிமையாகவுடைய சிவபெருமான், தம்முன்னே நாண முற்றுநின்ற திரிபுரன் முகத்தைப்பார்த்து, இன்னுஞ்செய்யத்தக்க எவ்வகைப்போரில் நீ வல்லவன்? அதனை அப்பாற்சென்று யோசித்து விரைவில்வந்து செய்யக்கடவை யென்று திருவாய்மலர்ந்தருளுமுன்னர், தன் புதல்வர்கள் யாவரும் இறந்தமையைக் கேள்வியுற்றனன் (திரிபுரன்.) எ - று. (௭௨)

வாரத் தாலெழு மவலத்தை யாற்றினன் மாறு
வீரத் தாலெழு முளத்தினன் விழுமதின் மூன்றுஞ்
சாரத் தானினைத் தானவை சார்ந்தன வெற்றிற்
கோரத் தானொரு மூவராய்க் குறுகினின் றெதிர்த்தான்.

(இ - ள்.) (புதல்வரிடத்துண்டாகிய) அன்பினாலெழுந்த துன்பத்தை யொழித்தனன். நீங்காத வீரத்தன்மையோடெழுகின்ற மனத்தினால், சிறந்த மும்மதில்களை

யும் வரக்கருதினன். அவை (அங்ஙனமே) வந்தன. அரக்கர்களிற் பயங்கரமாகிய வடிவோடு தானே மூவராகி நின்று எதிரிட்டனன். எ - று. (௬௩)

திண்ணி தாகிய செருப்புரிந் தெயில்களைச் செலுத்தி
விண்ணிற் பாய்குவன் வேலையிற் பாய்குவன் றிசையின்
மண்ணிற் பாய்குவன் பாதலம் பாய்குவன் மாறுறா
கண்ணிற் பாய்குவன் கருத்தினுட் பாய்ந்தகுந் திறலோன்.

(இ - ள்.) எல்லோர் மனங்களிலும்பாய்ந்த கொடிய வலிமையோனாகிய திரிபுரன் வலிதாகிய போரைச்செய்து மும்மதில்களைச் செலுத்தி ஆகாயத்திற் பாய்வான்; கடலிற்பாய்வான்; திசைகளிலும் பூமியிலும் பாய்வான், பாதலத்திற் பாய்வான்; சத்துருக்களைப்போரிற் பாய்வான். எ - று. (௬௪)

உலக நான்கினைத் தலைப்பெயும் பத்துமுள் ளுடைந்த
வலகி லண்டமு நடுங்கின நடுங்கின ரமரர்
ஓலன விந்தன மாதிரத் திரண்டுநா கமுமவான்
குலவு மிஞ்சியோ டவுணன்வன் போர்தொடங் களவில்.

(இ - ள்.) நெருங்கிய மும்மதில்களுடன் திரிபுரன் வலியபோரைத் தொடங்கியபொழுது, பதினான்குலகங்களும் உள்ளுடைந்தன. கணக்கில்லாத அண்டங்களும் நடுங்கின. தேவர்கள் நடுங்கினர். திசைகளிலுள்ள (அஷ்டகஜங்கள் அஷ்டநாகங்க ளென்னும்) இருவகை நாகங்களும் வருந்தின. எ - று.

நான்கினைத் தலைப்பெயும் பத்துமென்றது பதினான்கெனக் கொள்க. (௬௫)

எம்பி ரானுமவ் வண்டேர் வலமிடமுற வியக்கி
யும்பர் மாதிர முதலவை யூற்றுழி யுற்றுக்
கம்ப மாகவன் னுன்புரி மாயையுங் கடந்து
பம்பு போரினிற் பலநெடுங் காலம்பா ணித்தான்.

(இ - ள்.) எமது சிவபெருமானும் வண்மைதங்கிய தேரை வலசாரி இடசாரியாகச் செலுத்தி, ஆகாயந் திசைமுதலிய அவன்சென்ற விடங்களிற்சென்று, கம்பமாகும்படி அத்திரிபுரன்செய்த மாயையையுங் கடந்து, பல நெடுங்காலம் மிகப் போர்செய்தனர். எ - று.

பாணித்தல் - பொழுதுநீட்டித்தல். போரினிற்காலம் பாணித்தான் என்றது போர்த்தொழிலாற் காலம்போக்கினரென்பதாம். (௬௬)

இரந்து தாழ்ந்தவர்க் கிமைக்குமுன் னநம்மையு மீயுங்
கரந்தை சூடிய கடவுளார் கழல்பணிந் தவுணன்
வரந்த ராயென வாங்கலுஞ் செய்புமென் றஞ்சி
யரந்தை வானவ ரமலர்தாள் பணிந்தெழுந் தறைவார்.

(இ - ள்.) யாசித்துப் பணிந்தவர்கட்கு இமைப்பொழுதின் முன்னரே, நம்மையுங் கொடுக்கத்தக்க கரந்தைமாலை சூடிய சிவபெருமானார் திருவடிகளைப் பணிந்து, திரிபுரன் வரத்தை (எனக்குக்) கொடுப்பாயென்று வாங்குதலுமாகுமென்று, துன்புற்ற தேவர்கள் பயந்து, மலரகிதராகிய பரமேச்சுரரது மலர்போன்ற பாதங்களைப் பணிந்து நின்று சொல்வார்கள். எ - று. (௬௭)

கொடிக்கு முன்னுல கனைத்தையு நுண்பொடி யாக
முடிக்கு நீயிர்முப் புரனொடு மூண்டபல் காலம்
வடிக்கும் வான்படை யாற்சமர் புரிமன வெழுச்சி
பிடிக்கு மோர்விளை யாட்டலாற் பேசின்வே றின்றே.

(இ - ள்.) நொடிப்பொழுதிற்கு முன்னே எல்லாவுலகங்களையும் நுண்ணிய பொடியாகச் செய்யுந் தேவரீர் திரிபுரனுடன் எதிர்த்து, கூர்மையாகிய சிறந்த ஆயுதங்களாற் பலகாலம்போர்புரிந்தது திருவுளமானது, கருதத்தக்க தோர் திருவிளையாட்டலாமல், சொல்லுமிடத்தில் வேறில்லை. எ - று. (௭௦)

எமபி ரான்விளை யாட்டினை யாவரே யறிவார்
வமபி லாதபோ ரவுணனே மாதவ முடையா
னும்பர் தாதையின் சிரமத னமனிவ ருலைய
வெம்பு நினையெதிர் நின்றுபல் போர்விளைத் தலினால்

(இ - ள்.) எம்பெருமானுடைய திருவிளையாடலை எவர்தாமறியவல்லவர்? தேவர்கட்குப் பிதாவான பிரமனசிரமும் மன்மதனும் இயமனும அழியும்படி கோபித்த தேவரீர்க்கெதிரே நின்று பலவிதமாகப் போர்புரிந்த தன்மையால் அனபில்லாத போர் செய்யுந்திரிபுரனே பெருந்தவமுடையவனாயினான். எ - று. (௭௧)

யாங்க ணீபுரி போரினை நோக்கலு மாற்றேந்
தேங்கொள் கொன்றையாய் சிறுவரை யவுணனைச் செகுத்து
வீங்கு வாகையை மிலைத்தரு ளாயென விரந்தார்
பாங்கு நின்றவ டானுமப் படிசெய்க வென்றாள்.

(இ - ள்) தேவரீர் செய்யும்போரை அடியேங்கள் பார்க்கவுஞ் சகியோம். தேனொழுகுங் கொன்றைமாலையணிந்தவரே! திரிபுரனையும் அவன்புதல்வரையுங்கொன்று சூடித்த வெற்றிமாலையை யணிந்தருளவேண்டுமென்று (தேவர்கள்)யாசித்தார்கள். பக்கலில நின்ற உமாதேவியாருமஅங்ஙனமே செய்கவெனக் கூறினாள். எ - று.

வாதி னொடொரு காளிபோற் போரினால் வலிய
கோதை வார்சிலை முப்புரன் கொற்றநீ காணப்
போத வாரமர் புரிந்தன மினிப்புரம் பொடிப்பா
மாது காண்டியென் றுரைத்தனா ருதிபிட மயின்றோன்.

(இ - ள்) பார்க்கடலிற் றோன்றிய விடமருந்தியசிவபிரான் (திருத்த) வாதிலே ஒப்பற்ற காளியைப்போல, போரினாலே வல்லவனாகிய மாலைகட்டியநெடிய வில்லேந்திய திரிபுரன் வல்லமையை,நீ காணும்படி பொருந்திய பெரும்போரைச் செய்தோம். இனித் திரிபுரத்தைச் சாம்பர் செய்வோம். பெண்ணே! பார்ப்பாயாகவென்று (உமாதேவியாரைப் பார்த்துக்)கூறி. எ - று. (௭௨)

மாய னாதிபோர் மனத்தையு மளவையுங் கடந்த
தூய னாகிய கணேசமந் திரத்தினைச் சொலலிக்
காயு மூத்தலைச் சூலத்தை விடுத்தனை காணூர்
மேய முப்புரம் பசியொடும வெந்தனை துண்டார்.

(இ - ள்.) திருமால் முதலானவர்கள் மனத்தையும் அளவையுங் கடந்த புனிதராகிய கணேசப்பெருமானுடைய மந்திரத்தைச் சபித்து, எரிகின்ற மூத்தலை

[illegible] முப்புரங்களைச் செலுத்தினமையைக் காணுதலால், பொருந்திய திரிபுரனைப் பலியுடன் கெடுத்தமையைக் கண்டார்கள். எ - று.

பலியென்பது திரிபுரனுக்குரிய முதற்பெயர். (௭௪)

ஆற்றல் சான்றவ ராயினுந் தமயின்மே லான
வாற்ற லாளரோ டெதிர்ந்துமுய் வாரெகொலோ வமரர்
தோற்ற வாண்மையன் புரத்தொடு சூலியின் சினத்தா
னீறுப் பட்டன னென்றிடி னிவ்வுலை யகத்தே.

(இ - ள்.) தேவர்கள் தோல்வியடைந்த ஆண்மைத்தன்மையுடையவனாகிய திரிபுரன் தன் முப்புரங்களோடுஞ் சிவபிரானுடைய கோபத்தால் நீறுசெய்யப்பட்டனனென்றால், விளங்குகின்ற இவ்வுலகத்தில், வல்லமிக்கவர்களாயினும், தம்மைக் காட்டிலும் மேலான வல்லமையுடையவர்களோடு பகைத்தும் பிழைப்பார்களோ? (பிழையார்கள்!) எ - று (௭௫)

கணங்க ளார்த்தன கலித்தது விடைக்கொடி தேர்மேன்
மணங்கொள் கற்பக மலர்மழை சொரிந்தனர் வானோர்
துணங்கை யாடின பேயினத் தொகுகளம் பாடி
யணங்கு தீர்ந்தன ரரிமுத லானவ ரெவரும்.

(இ - ள்.) கணங்கள் ஆரவாரித்தன. இடபக்கொடி களித்தது. தேவர்கள் (சிவபெருமானேறிய) தேரின்மேலே மணம்பொருந்திய கற்பகமலர்மழையைச் சொரிந்தார்கள். பேய்த்தொகுதிகள் துணங்கையாடின. திருமால் முதலியவர்கள் யாவரும் நெருங்கிய போர்க்களத்தைப் பாடித் துன்பொழிந்தார்கள் எ - று

துணங்கை - இருகையு முடக்கிப் பழுப்புடை யொற்றியாடும் ஓர் கூத்து. இதனை, "பழுப்புடை யிருகை முடக்கி யடிக்கத் - துடக்கிய நடையது துணங்கை யாகும்."—என்னுஞ் சூத்திரத்தாலறிக

களம்பாடுதல் பரணியெனப்படும். (௭௬)

எரித்த சூலமீ ளெய்துமுன் முப்புர னிறைவன்
வரித்த பூங்கழற் பதத்திடை வந்தொடுங் கினனால்
விரித்த திகழ்சடை விமலனுக் கன்றுதொட் டெவருந்
தரித்த னார்திரி புராரியென் றுயர்தவத் தனிப்பேர்.

(இ - ள்.) (திரிபுரனுடன் முப்புரத்தைச்) சுட்டெரித்த சூலமானது திரும்பி (சிவபிரானிடம்) சேருமுன்னே, இறைவருடைய அழகிய வீரக்கழல் கட்டிய திருவடியிலே திரிபுரன் வந்தொடுக்கமாயினன். விரிந்த திக்காடையுடைய சிவபெருமானுக்கு அன்றுமுதல் எல்லாருந் திரிபுராரியென்று உயர்வாகிய சிறந்த ஒப்பற்ற திருநாமத்தைத் தரித்தார்கள். எ - று. (௭௭)

[illegible] யாயிருந் தியோகமுந் திசைபயின் றதவிப்
[illegible] பாய்ப்பல போகமும் புரிந்தருள் புனித
[illegible] போர்புரிந் தழிந்தவா னெனின்மலா போகின்
[illegible] [illegible] றனைநயின். *

(இ - ள்.) யோகியாயிருந்து யோகமுத்தியை இனிதாகக் கொடுத்து, போகியாயிருந்து பலபோகங்களையுங் கொடுத்தருள்கின்ற புனிதராகிய சிவபிரான் போர் செய்து அறிவியாமற்போனால், போரிலே யூகமுதலியவற்றை எவர்தாமறிந்து முறைப்படி போர்புரிவார்கள்? எ - று. (எஅ)

விழுந்து சோர்ந்தவன் பூதர்மேல் விழிக்கடை வழங்கி
யெழுந்து வந்தவ ரணங்கிட வெம்பிரான் மீண்டு
கொழுந்து கொண்டெழு வெண்கதிர்க் கயிலையைக் குறுகித்
தொழுந்தொ றுங்கட வுளர்க்கருள் சுரந்துவீற் றிருந்தார்.

(இ - ள்.) (போரில்) விழுந்து சோர்வுற்ற வலிய பூதவீரர்கண்மேலே கடைக்கண்ணோக்கஞ்செய்து, அவர்கள் யாவரும் எழுந்துவந்து வணங்க, எமது சிவபெருமான திருமபி, கொழுந்துவிட்டெழுகின்ற வெள்ளிய கிரணங்களையுடைய கயிலையங்கிரியை யடைந்து, தம்மைப் பணியுந்தோறுந் தேவர்களுக்கு அநுக்கிரகஞ்செய்து கொண்டெழுந்தருளி யிருந்தனர். எ - று. (எகூ)

எரியி டத்துநின் றாட்டயர் பெம்பிரான் றனக்குத்
திரிபு ரத்தவ னவிந்தவந் நாட்டிரு விழாவும்
பரிவு றப்புரிந் தரிமுதற் பண்ணவர் பலரு
முரிய தத்தம திருக்கையுற் றுவாழ்ந் தனரால்.

(இ - ள்.) தீயினிடத்து நின்று ஆனந்த திருநடனஞ் செய்தருளும் எம்பெருமானுக்கு, திரிபுரனழிந்த அத்தினத்தில்திருவிழாவும அன்புடன்செய்து,விண்டு முதலிய தேவர்கள் பலருமபொருந்திய தங்கடங்கள் பெரியபதவிகளையடைந்து வாழ்ந்திருந்தார்கள். எ - று. (அ0)

கன்னி மாமதிப் பூரணை காமரும் புரத்தோன்
மன்னு மாருயிர் மாய்ந்தவா றெனமிகு பயனைத்
துன்னு லாலதைப் பாகுளி யென்று சொல்கின்றா
ரன்ன நாளையில் விழாச்செய்வா ரருமபயன் பெறுவார்.

(இ - ள்) புரட்டாசிமாசத்துப் பூரணைத்தினம அழகிய திரிபுரனுடைய அரிய வுயிரொழிந்து தேவர்கள் பெருமபயனை யடைதலால், அத்தினத்தைப் பாகுளியென்று சொல்கின்றார்கள் அந்தத்தினத்திலே (சிவபிரானுக்குத்) திருவிழா செய்பவர்கள் அரிய பயனையடைவார்கள். எ - று. (அக)

அந்த நாளையிற் றத்தம தாற்றலுக் கேற்ப
வெந்தை யார்தமக் கருச்சனை யாதிக ளியற்றிக்
கந்த மார்ந்தநெய்த் தயிலமொன் றாற்கதிர் விளக்கிட்
டுந்து மன்பினாற் போற்றுவார்க் குறுந்தீ வினையே.

(இ - ள்.) அந்நாளில் தங்கடங்கள் சத்திக்கேற்ப, சிவபெருமானுக்கு அருச்சனை முதலியவற்றைச்செய்து, வாசம்பொருந்திய நெய் தயிலமிவற்றில் ஒன்றினால், பிரகாசிக்கின்ற தீபம்வைத்து, தம்மைச்செலுத்தும் அன்பினால் துதிசெய்பவர்களுக்குத் தீவினையானது சம்பந்தப்படாது. எ - று. (அஉ)

அனைய கன்னிமா மதிவரு பூரணை யதனிற்
கனையும வார்கடற் கருவிட் மயின்றவன் பூசை

கணபதிதுணை

ஸ்ரீ கைலாசபரம்பரைத்

திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துக்

கச்சியப்பமுனிவர் அருளிச்செய்த

தணிகைப்புராணம்

மூலமும்.

———:O:———

தொண்டமான் புதுகோட்டை இளவரசு

ஸ்ரீமாந். பாலசுப்பிரமணிய ரகுநாத தொண்டமான்

மஹாராஜா அவர்கள் கேள்விப்படி

———:O:———

யாழ்ப்பாணம் இணுவில்

பொ. அம்பிகைபாக உபாத்தியாயர் செய்த

புத்துரையும்.

———:O:———

இவை

யாழ்ப்பாணம் வண்ணார்பண்ணை

வி. சபாபதிஐயர் அவர்களது

ஸ்ரீ பூஸ்கர யந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

கலியுகம் ருOOக

சார்வரிவருடம் ஆவணிமீ.

[illegible]

பிரதிகூலி [illegible] சதம் ௨0.

கணபதிதுணை

சிறப்புப்பாயிரம்.

யாழ்ப்பாணம் இணுவில்

சித்தாந்த சிரோமணி

ஸ்ரீமத். க. நடராசையா அவர்களியற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

பேரருளிலருட்கச்சியப்பசாமியருள்திருத்தணிகைப்புராணத்திற்கு
மருவுரைநீசெய்தியெனவளமருவுபுதுவையிளமனனிவையம
வருபுகழ்சேர்பாலசுப்பிரமணியரகுநாதவள்ளல்வகுக்கவராய்ந்து.
திருவமருமூலங்கனல்லோர்தெளியவரும்பதவுரையைச்சிறப்பொடீந்தான். (௧)

எழிலுறுவற்குழியெனுமூர்தனின்மேவுகாராளனியைந்தகேள்வி
விழிநாகத்தரசனெனப்பொறைவாய்ந்தோன்குவளையந்தார்விரவுதோளான
பழிநாவற்றிடுங்கலைப்பொன்னம்பலவனீன்றதனிபாலன்மேன்மை
தொழிலுறுசிவபூசாதுரந்தரன்மெய்ச்சித்தாந்தத்துறைகைகண்டோன். (௨)

இலக்கியமுமிலக்கணமுங்கற்றுணர்ந்தோனிணுவைநகரினிதுவாழ்வோன்
துலக்கமுறுகுருலிங்கசங்கமபத்தியன்கேள்வித்துறையின்மிக்கோன
விலக்கரியவொழுக்கநெறிமேவிநிற்போன்சிவநாமம்விளம்பும்வாயான்
கலக்கமறுமுளத்தவனம்பிகைபாகனென்றுரைக்குங்கவிஞன்றானே. (௩)

திருக்கைலாசபரம்பரைத்

திருவண்ணாமலை ஆதீனத்து வித்துவான்

ஸ்ரீமத். மு. கணேசபண்டிதரவர்களியற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

பொருளரியமொழிக்கச்சியப்பமுனிபுகறணிகைப்புராணத்திறகுத்
தெருவமலிபொருணயமுஞ்சொன்னயமுந்தோன்றவுரைதோற்றுவித்தா
னிருவளமொன்றிணுவைநகரினன்பொன்னம்பலவர்தமக்கிளையர்தமைநதன்
பெருகியநற்கல்வியனம்பிகைபாகக்குரிசில்சிவப்பெட்பினனே.

சிறப்புப்பாயிரம்.

மாதகல் சைவப்பிரசாரகர்

ஸ்ரீமத். ஏரம்பையரவர்கள் இயற்றிய

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

துடியிடையுமைசேர் வடிவுடையிறைவன்
படிமிசையளித்த நடைகெழுகலைகளும்
வேதமொடாகம மாதிமுன்னூலும்
ஓதியபொருளைப் பேதமின்றிக்
கொண்டதாய்க்குமரனண்டர்கள்வேண்ட
மண்டமர்செய்து தெண்டிரைக்கடலுள்
அன்றொருமாவாய் நின்றிடுஞ்சூரை
வென்றிருபிளவாய் நன்றுபிளத்தலும்
சேவலும்மயிலுமாய்க் கூவிமுன்வரக்கண்
டேவிடுகொடியுந் தாவிடுபரியு
மாய்வரவுயர்த்தலை தேவருங்காணத்
தொண்டதாக்கொண் டெண்டிசைநடாத்திக்
கொண்டவச்செவ்வேண் மண்டலமதிக்கச்
செருத்தணிந்தமர்ந்த வருத்திசேர்தலமாஞ்
செருத்தணிமான்மிய முரைத்தமுன்மொழி
ஆவடுதுறையின் மேவிமெறிஞன் [யை
கச்சியப்பனு முச்சிதமுனிவன்
தென்மொழிதன்னாற் பன்னிடுபுராணத்
தன்னவன்கருத்திற் பின்னமின்றென்று
புலவர்விருந்துணப் புத்துரையெழுதி
நிலவிடச்செய்தனன் நிரந்தபல்வளத்தி
னலமிகுமினுவையா நன்னகர்வேளாண்
குலமதிலுதித்துப் பலவிதகல்வியா
தேர்ந்திடுபொன்னம் பலவனுமுயறுநாற
சார்ந்தவேங்கடா சலையாமுன்கருவிநூ
லாய்ந்தபினிலக்கணம் மாறுமுகநாவலப
பெருமானுரைத்திட விரைவாயோர்ந்து
சைவசித்தாந்தத் ததிக்கடன்மதித்துப
புரிநடராசப் போதமெய்க்குருமுன
முப்பொருளுணர்ந்த மூதறிவாளன
இம்பரினுள்ளா ரியம்பிடு
மம்பிகைபாகனு மாசிரியன்னே.

நேரிசைவெண்பா.

அம்பிகைபாகப்பெயர்கொளாசிரியனற்றணிகை
யெம்பெருமான்மான்மியத்துக்கின்னுரையை—இன்பாகப்
பாலின்கடல்கடைந்துபண்டமிர்தங்கொண்டதுபோற
சீலம்பெறவுரைத்தான்செய்து.

ஸ்ரீமாந். நீதிபதி கு. கதிரைவேற்பிள்ளையவர்களியற்றிய

கலித்துறை.

பேராயிரமுடையான்சாமினுவைபிறந்தவரு
சீரான்மிகுத்தவனம்பிகைபாகன்செழுந்தமிழ்நூ
லாராய்ந்ததிறந்தவன்பாலனைப்பண்டிதனுக்கிவைத்தோன்
சேரார்தணிகைப்புராணக்குநல்லுரைசேர்த்தனனே.

சிறப்புப்பாயிரம்.

தொண்டமான் புதுக்கோட்டை

ஹைகோர்ட்டு நியாயாதிபதி

ஸ்ரீமாந். சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

தரைத்தலத்திற்கச்சியப்பசாமிதமிழ்க்கிலக்கியமாத்தருமொப்பில்லாத
திருத்தணிகைப்புராணமுறைசெவ்விதின்யாவருமுணரத்தெரிக்கென்றேதும்
விரித்தபுகழ்ப்பாலசுப்பிரமணியரகுநாததொண்டமான்சொற்சென்னி
மிருத்திரவவுரையளித்தானினுவையினம்பிகைபாகனியன்மிக்கோனே.

சுன்னாகம்

ம-ா-ா-ஸ்ரீ. அ. குமாரசுவாமிப்புலவரவர்களியற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

திருத்தணிகைத்தலசரிதத்திறங்கூறுந்தொடர்நிலையாஞ்செய்யுட்குண்மைக்
கருத்தணிகைவரத்துணிந்தோருரையியற்றியினிதுபிரகடனஞ் செய்தான்
திருந்தமூறுஞ்சித்தாந்தப்பெருங்கலையுமருங்கலையுஞ்சிறந்தோர்பாங்கின்
அருத்தியொடுங்கற்றுணர்ந்தோனம்பிகைபாகப்பெயர்கொளதிஞன்றனே.

ம-ா-ா-ஸ்ரீ. ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய

நேரிசை வெண்பா.

செம்பொன்வரைபோழ்ந்துதேனளித்ததொக்குமே
அம்பிகைபாகனெனுமாசிரியன்—வம்பார்
தணிகைப்புராணத்துச்சாரம்பிழிந்தாய்ந்
தணிகொளுரைதந்தவாறு.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௧	௧௧	ஓப்பற்ற	ஒப்பற்ற
௨	௪௮	ஙிழ்	ஙீழ்
௪	௨0	மனதிற்	மனத்திற்
௫	௩௧	திருவடிகளும்	திருவடிகள
௭	௧௮	மனதிற்	மனத்திற்
௭	௪௮	பாததாமரைகளையும்	பாததாமரைகளை
௮	௨௧	நிறைந்த ஆன்ம	நிறைந்த அரிய அன்ப
௧௧	௩௯	பிறிதுமொழிதல்	உவமை
௨௪	௧௮	மயில்கடவி	மயில்கடாவ் ...க்கது
௨௨	௩0	பண்புத்தொகை	ஆய் என்னுஞ் சொல்லுருபு தொ
௨௬	௧௯	களி	கழி
	,,	உளக்கி	உழக்கி
௨[illegible]	௯	விலைகொண்டு	வில்லைக்கொண்டு
௩0	௪	களிக்கும்	கழிக்கும்
,,	௨0	தளைத்த	தழைத்த
௩௧	௪	எனமுடிக்க	எனவும் முடிக்க.

சிவமயம்.

முகவுரை.

திருக்கைலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை யாதீனத்துக் கச்சியப்பமுனிவர் சமணநூலாகிய சீவகசிந்தாமணியை யாவரும் செய்யுணடை முதலியவற்றால் சிறந்ததெனக் கொண்டாடுதலைக் கண்டு அதுபோல் ஓர்நூல் இயற்றவேண்டுமென்று பாடியருளிய இப்புராணத்திற்கு உரைசெய்யவேண்டும் என்னும் பேராசை பிடர்பிடித்துந்துதலாற சிறியேன் திருவண்ணாமலை யாதீனத்துச் சந்நிதானமா யெழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகதேசிகரிடஞ் சென்று விளங்காத அநேகஞ் செய்யுள்கட்குப் பொருள் அவர்கள சொல்லக்கேட்டு அநேகமுறை யுரைசெய்யத் தொடங்கியும் கல்வி யறிவிற்சிறந்த வித்துவான்கள்நோக்கில் நகையாகுமென்றெண்ணி ஒழிந்தேன். இன்னும் எனது பேராசையாலும் தொண்டமான் புதுக்கோட்டை இளவரசு ஸ்ரீமாந். பாலசுப்பிரமணிய ரகுநாத தொண்டமான் மஹாராஜா அவர்கள் கேள்விக்கு ஸ்ரீ. தொண்டமான் புதுக்கோட்டை ஹைகோர்ட்டு மாஜி நியாயாதிபதி ஸ்ரீமான். சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள் தைரியப்படுத்தி உதவிபுரிந்தமையாலும் இப்பொழுது இவ்வுரையெழுதி வெளிப்படுத்தத் துணிந்தேன். இவ்வுரையை யெழுதுதற்குப் பெருந்துணைசெய்தவர் சுன்னாகம் ஸ்ரீ. அ. குமாரசுவாமிப்புலவர். இதனை வாசிக்குங் கல்வியறிவுடையோர் அழுக்காறின்றி "நூலுரைபோதகாசாரியர்மூவரு முக்குணவசத்தான் முறைமறந்தறைவரே" எனனுங் கருத்துக்கொண்டு இவ்வுரையிற் பிழைகண்டால் தெரிவிப்பாராயின் யான் நன்றியறிதலுடன் அங்கீகரித்துப் பின் அச்சிடுவிப்பேனென வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

இங்ஙனம்

பொ. அம்பிகைபாகன்.

ஸ்ரீமாந். சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்களியற்றிய உரைக்காப்பு.

திங்கட்சேய்பனிசெஞ்சடையிடர்தொறுந்திரையாற்
கங்கைகாட்டுதன்னுருவகிகலத்தலிற்கடியும்
புங்கவன்முதற்புதல்வனைப்பிரணவம்பொருவும்
துங்கயானையானனத்தனைத்துணைக்கழறொழுவாம்.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தணிகைப்புராணம்

மூலமும் உரையும்.

விநாயகர் காப்பு.

மும்மதத்தனென்றொருபெயர்தனக்குமொய்கூந்தற்
கொம்மைவெம்முலைக்கோற்றொடிக்கொடிச்சியையிலைவேற்
கைம்மலர்த்தனியிளவற்குங்கஃறெனுங்கானத்
தம்மமுந்துபுக்குறுத்தவனடிமலர்பணிவாம்.

(இதன் பதப்பொருள்) முந்து கஃறெனும் கானத்துப் புக்கு - முன்னாளிலே இருண்ட காட்டின்கண் (யானைவடிவாய்ச்) சென்று,—மும்மதத்தன் என்ற ஒரு பெயர் தனக்கும் - மும்மதத்தனென்ற ஒப்பற்ற பெயரைத் தமக்கும்,—மொய் கூந்தல் - மொய்த்த கூந்தலையும்,—கொம்மை வெம் முலை - இளமைபொருந்திய விரும்பத்தக்க முலையையும்,—கோல் தொடி கொடிச்சியை - திரண்ட வளையலையுமுடைய வள்ளிநாயகியை,—இலை வேல் கைமலர்த்தனி இளவற்கும் - இலைத்தொழிலமைந்த வேற்படையைத்தரித்த திருக்கரமலரையுடைய ஒப்பற்ற முருகக்கடவுளுக்கும்,—உறுத்தவன் அடிமலர் பணிவாம் - சேர்த்தருளிய விநாயகக்கடவுளுடைய பாதாரவிந்தங்களை வணங்குவாம். என்றவாறு.

"எவ்வயிற்பெயரும்வெளிப்படத்தோன்றி யவ்வியனிலையல்செவ்விதென்ப" என்பதனால் யாம் என்னும் எழுவாய் தோன்[illegible]ல் நின்று பணிவாம் என்னும் பயனிலைகொண்டது. அம்ம - உரையசை. எ[illegible]னவும் பெயரெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. கோல் - திரட்சி. அதனை "தண்[illegible]மாகழ்பிணிநிவந்தபாசடைத்தாமரைமுகை நிமிர்ந்தன்னபோலும்முத்துக்கோலவிர்தொடி என்னும்நல்லந்துவனார் கலித்தொகையானுமுணர்க. கஃறெனுமென்றது இருளைக்காட்டுவதோர் குறிப்புமொழி. அதனைத் தொல்காப்பியம் மொழிமரபு. "உருவினுமிசையினுமென்னுஞ் சூத்திரவுரையிற்காண்க." தனக்கு மும்மதத்தனென்ற பெயரையும் இளவற்கு வள்ளிநாயகியையும் உறுத்தவனென்றது யானையுருப்புக் கழுத்துக்குமேலன்றி இன்மையால் மும்மதத்தனுதல் சாலாதென்னு மாசங்கையைநீக்கி இந்நூலாசிரியர் தந்துணிபுரைத்தவாறு. பெயரையும் கொடிச்சியையும் தனக்கும் இளையோற்கும் உறுத்தவனெனவே தாமெடுத்துக்கொண்ட இந்நூலையும் இடையூற்றினீக்கி இனிதுமுடிக்குமென்பதே கருத்தாகக் கொள்க. இனனும் முந்து புக்குறுத்தவனென்னுஞ் சொல்லாற்றலால், எல்லாவற்றிற்கும் முதலிலுள்ள உண்மையிற் பிரணவரூபமாயிருந்து பிரபஞ்சத்தைத் நிலைப்படுத்துவான் என்னுமொருபொருளுந் தோன்றினமை யறிக. விநாயகக்கடவுள் மூலாதாரத்தினு முன்மனூர்தத்தினு மிருத்தலை ஆகமங்களிற் காண்க.

வேறு.

ஊற்றிருக்குமதக்கலுழியுன்னுமடியாருளத்துக்கறையைமண்ணக்
கூற்றிருக்குங்கூர்நுதிவெண்கோடுவெளிற்றறிவிரண்டுங்குமைப்பமேனி
தோற்றிருக்குமளப்பரியசுடர்நிறைப்பத்தோரணகம்பத்தெஞ்ஞான்றும்
வீற்றிருக்கும்பெருமானைவிரைமலர்தூய்ப்பணிந்தெழுந்தெம்மெலிவுதீர்வாம்.

(இ—ள்.) ஊற்று இருக்கும் மதக்கலுழி - ஊறுதலையுடையமத மதமாகிய கலங்கல் நீர்,—உன்னும் அடியார் உளத்துக் கறையை மண்ண,—தம்மைநினைக்கும் அடியாருள்ளத் (தஞ்ஞானமாகிய)கறையைக் கழுவவும்,—கூற்று இருக்கும் கூர் நுதி வெண் கோடு- கொலைத்தொழில்பொருந்திய கூரியநுனியையுடைய வெள்ளிய திருக்கோடானது,—வெளிற்று அறிவு இரண்டும் குமைப்ப-(அவருள்ளத்துப பாசஞானம் பசுஞானமாகிய) வெற்றறிவிரண்டையுமழிக்கவும்,—மேனி தோற்று இருக்கும் அளப்பு அரிய சுடர் நிறைப்ப-திருமேனியானது எவற்றையும் அளந்துகாட்டும் வேதங்களும் அளத்தற்கரிய (பரஞானமாகிய)சுடரை அவருள்ளத்துநிறைக்கவும்,—தோரண கம்பத்து எஞ்ஞான்றும் வீற்றிருக்கும் பெருமானை - தோரணகம்பத்தில் எப்பொழுதும் வீற்றிருந்தருளிய விநாயகக்கடவுளை,—விரை மலர் தூய்ப் பணிந்து எழுந்து எம் மெலிவு தீர்வாம் - மணம்பொருந்திய மலரைத் தூவி வணங்கி எமதுவருத்தத்தினின்றும்நீங்குவாம். எ—று.

பாசஞானமாவது: நால்வகைவாக்கினால் வரும் சொற்பிரபஞ்சமும் நிலம்முதல் நாதமீறாகிய பொருட்பிரபஞ்சமும் என்னும் இவைபற்றி நிகழும் ஏகதேசஞானம். பசுஞானமாவது: இப்பாசஞானத்தைப்பொருந்திய ஆன்மா இவையனைத்தும் தன்கீழ்வியாப்பியமென்றறிந்து நீங்கித் தான் அவற்றிற்கு மேற்படுதலான் அச்செருக்குக்கொண்டு தானே பிரமமென நினைப்பது. இவைகள் பதிஞானம்போல உள்ளீடின்மையுடற்றி வெளிற்றறிவென்றார். தோரணகம்பம் - வாயிலில் நாட்டப்பட்டதோர் கம்பம். ஏவப்பட்டார் பிழைத்தலரிதாகலில் கூற்றிருக்குங்கூர்நுதிவெண்கோடென்றும். மதசலமானது திருமேனியிலணிந்த சந்தனங் குங்குமத்தோடு கலந்து வருதலின் கலுழியென்றுங்கூறினார். கறை - அழுக்கு. பணிந்தெழுந்தென்பது ஒருசொல். (உ)

கடவுள் வாழ்த்து.

சிவபெருமான்.

உலகிருளுருவத்தொளிகளினிரித்தாங்குறுபொருளெவற்றையுந்தெரித்துள்
விலகிருண்முழுதமருள்கொடுதமித்துவிராயொளிர்தன்னையுந்தன்னு
ளிலகுயிர்தனையுந்தெரித்தறிவுறுக்குமியல்பினெக்காலமும்பிறழா
தலகிலற்புதக்கூத்துமையினைக்காட்டிமடிகள்சேவடிகளைப்பணிவாம்.

(இ—ள்.) உலகிருள் உருவத்து ஒளிகளின் இரித்து - உலகத்திலுள்ள புறவிருளை உருவவொளிகளாகிய சோமசூரியாக்கினிகளானீக்கி,—ஆங்கு உறு பொருள் எவற்றையுந் தெரித்து - அவ்வுலகிலுள்ள எப்பொருளையும் கண்ணுக்கு விடயமாகச்செய்து,—விலகு உள் இருள் முழுதும் அருள்கொடு தமித்து - (இச்சாஞானக்கிரியைகளை) மறைக்கும் அகவிருளாகிய ஆணவமலம் முழுதையும் அருளாகிய ஒளிகொண்டு தடிந்து,—விராய் ஒளிர் தன்னையும் - (பெத்தக்காலத்து அறியப்படாது) கலந்தும் (முத்திக்கால

த்து) விளங்கியுமிருக்கும் (பதிப்பொருளாகிய) தம்மையும்,—தன்னால் இலகு உயிர்த னையும் – தம்மால் விளக்க விளங்கும் (பசுவாகிய) ஆன்மாவையும்,—தெரித்து அறிவுறுக்கும் இயல்பின் – தெரிவித் தறிவுறுத்தலாகிய தம்மியல்பினின்றும்,—எக்காலமும் பிறழாது – எந்தக்காலத்தும் மாறுபடாமல்,—அலகு இல் அற்புதக் கூத்து – எண்ணிறந்த அற்புதத்தையுடைய திருக்கூத்தை,—உமையினைக் காட்டும் – உமையம்மைக்குக் காட்டியருளும்,—அடிகள் சே அடிகளைப் பணிவாம் – சிவபிரானுடைய சிவந்த திருவடிகளை வணங்குவாம். எ—று.

அத்து – அல்வழிச்சாரியை. உமையினைக்காட்டும் என்பது "அறிவுடையாரதனவனைக்காட்டென்றானோ" என்பதுபோல வேற்றுமைமயக்கம். விலக்கு - விலகென விகாரமாயிற்று. அற்புதக்கூத்து – பஞ்சகிருத்திய யோக்கியதைபண்ணும நிஷ்களாதிதாடனம்; அது ஆன்மாக்கட்குப் புதிது புதிதாய்த் தோன்ற அருள்செய்தலின் அவ்வாறு கூறப்பட்டது. அருள்கொடு தமித்து எனவே மலத்தீர்வும், விராய்ஒளிர்தன்னையும்தன்றாலிலகுயிர்தனையுந்தெரித்தெனவே ஆராய்ச்சியும், அறிவுறுக்குமியல்பினெக்காலமும் பிறழாதெனவே அநுபவமும், கூறியவாறு. மூலமலமுங் கெடுத்தென்பதுபோதர, இருண்முழுதுமென்றும், நல்வினைநீக்கத்திற் றீவினைசென்றடைதல்போல, புறவொளிநீக்கத்தில் புறவிருள் வருமென்பதுதோன்ற இரித்தென்றும், கடலொடுகலந்த யாற்றுநீர் கடலெனப்படுதலன்றி யாறெனப்படுதலும் மீடலும் இல்லா ததுபோல, சிவத்தொடு கலந்த ஆன்மாச் சிவமெனப்படுவதல்லது திரும்பலும் பசுவெனப்படுதலும் இன்று என்பது தோன்றத் தமித்தென்றுங் கூறினார். "பொன்னிறவைம்புலன்களெல்லாம்பொய்யெனமெய்கண்டான்பொருந்திடுவன்சிவத்தினோடும்போதான்பின்"ா முன்னிற்றநீர்சிறைமுறியமுடுகியோடிமுந்நீர்சேர்ந்தநீராய்ப்பின்னீங்காமுறைபோல்" என்பதனாலும் அறிக. (க)

சிவசத்தி.

சீரணிசிருக்குமணிவடஞ்சங்குதிகிரிசூலப்படையிலைவேல்
போரணிபாசமங்குசங்கழைவில்பூங்கணைவேறுவேறணியா
வாரணன்மாயனரனிபமுகத்தனனங்கனென்றிவர்தொழிற்கெல்லாங்
காரணமாதறெளித்தருள்கொழிக்குங்கன்னியையுன்னியேத்தெடுப்பாம்.

(இ—ள்.)சீர் அணி சிருக்கு மணிவடம் – சிறப்புப்பொருந்திய செபத்துடுப்பும் அக்கவடமும்,—சங்கு திகிரி– சங்கும்சக்கரமும்,—சூலப்படை இலைவேல்–சூலாயுதமும்இலைத்தொழில்பொருந்திய வேலாயுதமும்,—போர் அணி பாசம் அங்குசம் – போரை அணியாகவுடைய பாசமும் தோட்டியும்,—கழைவில் பூங்கணை – கருப்புவில்லும் மலர்ப்பாணமும் ஆகிய இவற்றை,—வேறு வேறணியா – வேறுவேறாக வணிதலால் (முறையே)—ஆரணன் மாயன் அரன் இபமுகத்தன் அனங்கன்–நான்முகன் நாரணன் அரன் விநாயகன் மன்மதன்,—என்ற இவர் தொழிற்கு எல்லாம்–என்று சொல்லப்பட்ட இவர்கள் தொழில்கட்கெல்லாம்,—காரணமாதல் தெளித்து – தான் காரணமாயிருத்தலைத் தெளிவித்து,—அருள் கொழிக்குங் கன்னியை உன்னி ஏத்தெடுப்பாம் – அருளைக் கொழிக்குஞ் சிவசத்தியை மனத்தானினைந்து வாக்காற்றுதிப்பாம். எ—று (உ)

எனறவென்னும் பெயரெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்றொகது. ஏத்தெடுப்பாமென்பது ஒருசொல். சிருக்கு–மாலையென்பாருமுளர். நான்முகன் முதலிய கிருத்தியகர்த்தரு

டைய தொழிலெல்லாம் சிவசத்தியால் நடத்தலால் வெளிப்படையாய் அவ்வச் சத்திரூபங்களிற் றரித்திருக்கும் இவ்வாயுதபேதங்களே கண்கூடாகக் காட்டுமென்பார், இவர் தொழிற்கெல்லாங் காரணமாதற்றெளித் தருள்சொழிச்சுருங்கன்னியென்றார். வேறுவேறணியா என்றதனால் ஐவருக்கும் ஐந்து சத்தியாயிருத்தல்பெறற்றும். "எத்திறனின்றுனிசனத் திறனவளுமிற்பள்" என்பதனு லிவ்வாறு கூறப்பட்டது. (உ)

ஆபத்சகாய விநாயகக்கடவுள்.

பண்ணியமேந்துங்கரந்தனக்காக்கிப்பானிலாமருப்பமர்திருக்கை
விண்ணவர்க்காக்கியரதனக்கலசவியன்கரந்தந்தைதாய்க்காக்கிக்
கண்ணிலாணவவெங்கரிபிணித்தடக்கிக்கரிசினோற்கிருகையுமாக்கு
மண்ணலைத்தணிகைவரைவளராபத்சகாயனையகந்தழீஇக்களிப்பாம்.

(இ-ள்) பண்ணியம் ஏந்தும் கரம் தனக்கு ஆக்கி - மோதகம் ஏந்தும் திருக்கரத்தைத் தம்பொருட்டாக்கியும், — பால் நிலா மருப்பு அமர் திருக்கை - பாதிச் சந்திரன் போலும் கொம்புபொருந்தா திருக்கரத்தை, — விண்ணவர்க்கு ஆக்கி - தேவர்கட்காக்கியும், — அரதனக் கலச வியன் கரம் - இரத்தின கலசந் தரித்த பெரிய திருக்கரத்தை, — தந்தை தாய்க்கு ஆக்கி - தந்தை தாயர்கட்காக்கியும், — கண் இல் ஆணவ வெம் கரி பிணித்து அடக்கி - அறிவின்மையாகிய ஆணவமலமென்னுங்கொடிய யானையைப் பிணித்து அடக்குதலினால், இருகையுங் கரிசினோற்கு ஆக்கும் - மற்றை இரண்டு திருக்கரத்தையும் அஞ்ஞானியாகிய என் பொருட்டு ஆக்கும், — அண்ணலை - பெருமையையுடையவரை, — தணிகை வரை வளர் ஆபத்சகாயனை - தணிகை வரையி லெழுந்தருளிய ஆபத்சகாய விநாயகக்கடவுளை, — அகந் தழீஇக் களிப்பாம் - மனத்திற் றியானம்பண்ணுதலாற் களிப்படைவாம். எ-று.

கண்-அறிவு. அறிவின்மை அஞ்ஞானமென்னும் பொருட்டு. ஆணவக்கரிபிணித்தகரம் பாசந் தரித்த கரம். அடக்கிய கரம்-அங்குசந் தரித்த கரமெனப் தறிக. விண்ணவருடைய பகையை மாற்றலால் மருப்பமர் திருக்கை விண்ணவர்க்காக்கியென்றும், அபிடேகஞ்செய்தலால் அரதனக் கலச வியன்கரந் தந்தை தாய்க்காக்கியென்றும், ஆணவக் கரியைப் பிணித்தலும் அதன் வலியை அடக்கலுஞ் செய்யும் பாவனையுடைமையால் அங்குச பாசந் தரித்த கரங்களை, கரிசினோற்கு இருகையுமாக்குமென்றுங் கூறினார். அடக்கவென்னு மெச்சம் அடக்கியெனத் திரிந்துநின்றது (௩)

சுப்பிரமணியக் கடவுள்.

வேறு.

ஓங்கொளியாய்விசும்பாதிதோறுமியலுந்தனதியல்பையுருவின்மாட்டும்
பாங்குபெற்றதெரித்ததுபோற்பலபொறியாய்ப்பரமாவிழிப்பயந்தஞானத் [கு
தேங்கொளியாய்வெளிப்பட்டாங்குவளிதேர்ட்டாங்கொளனொளிப்பட்டாங்குதெளிநீரப்புக்
நீங்கிவிளையாட்டயர்ந்த தணிகைமாபெருவாழ்வைநினைந்துவாழ்வாம்.

(இ-ள்) ஓங்கு ஒளியாய் - பரஞ்சோதியாய், — விசும்பு ஆதிதோறும் இயலும் - ஆகாயம் முதலிய பூதங்கடோறும் வியாபித்துநிற்கின்ற, — தனது இயல்பை - தமது (சொயம்பிரகாச சத்திச்) சுபாவத்தை, — உருவின் மாட்டும் பாங்குபெற்ற தெரித்ததுபோல - உருவத்தினிடத்தும் உரிமைபெறக் காட்டுதல்போல, — பல பொறியாய்ப் பரமா விழி பய

ந்தஞான்று - பல பொறிகளாயச் சிவபெருமானுடைய திருக்கண்கள் தோற்றுவித்தருளி ய அந்நாளிலே,—தேங்கு ஒளியாய வெளி அடாந்து - நிறைந்த வொளியாய வானத்தில டாந்து,—வளி தொடாந்து - காற்றோடு தொடாந்து,—ஒள்ளொளி படாந்து - அழகிய அக்கி னியோடு சென்று,—தெளிநீர்ப்புக்கு - தெளிந்த நீரினைச் புகுந்து,—நீங்கி - அவ்விடத்தி னின்றும் நீங்கி,—விளையாட்டயர்ந்து தண்ணியமா பெருவாழ்வை - திருவிளையாடல்செய் து அணிமைக்கண் வீற்றிருக்கும் சுப்பிரமணியக்கடவுளை,—நினைந்து வாழ்வாம் - தியானி த்து வாழ்வாம். எ—று.

உரிமை—முன்னிருந்த உரிமை. முதலொடு சினைக்கொற்றுமையுண்மையால் விழிப யந்தஞான்றென்னப்பட்டது. பர்மாவிழிப்பயந்தஞான்றென்பது பாடமாயின், சிவபிரா னதிருக்கண்ணுலீன்றருளிய அந்நாளிலென்றுரைக்க. வாழ்வையுடையபொருள் வாழ்வெ னறுபசரிக்கப்பட்டது. எக்காலத்து மொருதன்மையராயிருத்தலின் பிறிதினியைபு நீக் கிய விசேடணங் கொடுத்துப் பெருவாழ்வென்னப்பட்டது. தெளிநீர்—கங்கையும் சரவ ணவாவியும். (சு)

தெய்வயானையம்மை வள்ளியம்மை.

இறைக்கதித்தசூர்முதலையிறுப்பவரனேயிளையோனானவாற்றான
முறைக்கதித்தவிருசுடரேமுகத்துவிழியெனத்தெரிக்குமுறைமையேய்ப்ப
நறைக்கதித்தமலர்க்கழுநீர் நளினமவன்விழியருகுநலக்கவேந்தி
நிறைக்கதித்தவுளத்தொடிடம்வலமமர்ந்தமாதர்பதநினைத்தல்செய்வாம்.

(இ—ள்) இறைக்கதித்த சூர்முதலை இறுப்ப - இறைத்தொழிலில் மேம்பட்ட சூர னாகிய முதல்வனைச் சங்கரித்தற்கு,—அரனே இளையோனான ஆற்றால் - சிவபெருமான் றானே முருகக்கடவுளாய் வந்த தன்மையால்,—முறைக்கதித்த இருசுடரே முகத்து விழியெ னத் தெரிக்கும் முறைமை ஏய்ப்ப - முறையினால் மிக்க சூரிய சந்திரர்களாகிய இருசுட ருமே இவருடைய முகத்தின்கணுள்ள திருக்கண்களென்று தெரிவிக்கும் முறைமையைப் போல,—நறைக்கதித்த கழுநீர்மலர் நளினமலர் - தேன்மிகுந்த செங்கழுநீர் மலரையும் வெண்டாமரை மலரையும்,—அவன் விழி யருகு நலக்க ஏந்தி - அவருடைய நயனங்களரு கில் நன்மை பெற ஏந்தி,—நிறைக்கதித்த உளத்தொடு - (பதிவிரதாதருமமாகிய) நிறைமி க்க உள்ளத்தோடு,—இடம் வலம் அமர்ந்த மாதர் பதம் நினைத்தல்செய்வாம் - அவருடை ய இடப்பக்கத்தும் வலப்பக்கத்தும் அமர்ந்தருளிய தெய்வயானை வள்ளியம்மையென்னும் இரு மாதருடைய பாதங்களைத் தியானிப்பாம். எ—று.

ஏகாரங்கள் தேற்றப்பொருளில் வந்தன. மலர்பின்னுங் கூட்டப்பட்டது உவமை யால் நளினம்வெண்டாமரையென்றும். இடமும்வலமுமென்னும் உம்மைகள் தொக்கன. சிவபிரானே முருகக்கடவுளாய் வந்தது "ஈறிலாதமாபரமனேகுழவியினுருவாய் ஆறுமா முகங்கொண்டவதரித்தான்" என்பதனாலறிக. நிறை—நெஞ்சைக் கற்பின்வழி நிறுத்தல்.

திருநந்திதேவர்.

வேறு.

கள்ளிகத்தளித்தமலர்த்தலைச்சேக்குங்கடவுணாரணன்முதலயாரோ
ருள்ளகத்தழும்பமலர்ப்பதமமைத்திட்டெலாந்தழும்பவேத்திரத்தின்
வள்ளலங்கமலத்தனிக்கரமமைத்தவரதனைக்கறைவெண்கிரிக்கால
வெள்ளியங்கைலைகாவல்பூண்டருளுமவீரனைவார்கழல்பணிவாம்.

(இ—ள்.) கள் அகம் தளித்த மலர்த்தலைச் சேக்கும் கடவுள் நாரணன் முதல் – தேனானது உண்ணின்று துளித்தலையுடைய தாமரை மலரின்கட் டங்கும் நான்முகக்கடவுள் நாரணக்கடவுள்முதலிய,—வானோர் உள்ளகந் தழும்ப – தேவர்களுடைய உள்ளங்கள் தழும்பேற—மலர்ப்பதம் அமைத்திட்டு – மலர்போலும் திருவடிகளையமையச்செய்து,—உடலெலாந் தழும்ப – அவர்கள் உடலம் முழுதுந் தழும்பேற,—திண் – வலிய,—வள்ளல் அம்கமலம் தனிக்கர வேத்திரம் அமைத்த வரதனை – வள்ளற்றன்மைபொருந்திய அழகிய தாமரை மலரை நிகர்த்த ஒப்பற்ற திருக்கரத்திற்றாங்கிய பிரம்பை யமையச்செய்த மேலானவரை,—சுற்றை வெண்கதிர் கால் – கூட்டமான வெள்ளொளி வீசாநின்ற,—வெள்ளி அம் கயிலை காவல் பூண்டருளும் வீரனை – வெள்ளியங்கைலாயகிரியைக் காக்குந் தொழில்பூண்டருளும் வீரராகிய திருநந்திதேவரை,—வார்கழல் பணிவாம் – நெடிய திருவடிகளினைகண் வணங்குவாம். எ—று.

சாம்பவி தீக்கையாகிய திருவடி திக்கைசெய்தமையால், உள்ளகந்தழும்ப மலர்ப்பதமமைத்திட்டென்றும், பிரம்பாலடித்து நிரைபெறச்செய்தலால்,உடலெலாந் தழும்பக்கர வேத்திரமமைத்த வரதனை என்றுங் கூறினார். கரவேத்திரமமைத்தல்–பரிசதீக்கையெனினுமாம். முதலையயுறிற சினையைக் கண்ணுறுமென்பதோத்தாகலின் கழலின்கண் எனறுரைக்கப்பட்டது. வேண்டுவார் வேண்டியதீதலினாலே வள்ளலங்கமலந் தனிக்கரமெனறார். சேக்தல்–இருத்தல். இது மேல்வருவனவற்றிற்குங் கொள்க.

நவவீரர்.

வேறு.

ஈரவான்மதிமிலைச்சியபொலஞ்சடையிறைவனாருள்கூரக்
காரவாவியகுழலுமைநூபுரக்கதிர்மணியிடைத்தோற்று
நாரவாவியினறுமலர்க்காவிநேர்நயனமாதர்களீன்ற
வீரவாகுவைமுதலியவீரர்தம்விரைமலர்ப்பதம்போற்றி.

(இ—ள்.) ஈரம் வால் மதி மிலைச்சிய பொலம் சடை – குளிர்ச்சிபொருந்திய வெள்ளிய ஞானசந்திரகலையைத் தரித்த பொன்போன்ற சடையையுடைய,—இறைவனார் அருள் கூர – பரமசிவனுடைய திருவருள் மிகுதலினால்,—கார் அவாவிய குழல் உமை – மேகமு மவாவத்தக்க கூந்தலையுடைய உமையம்மையினது,—நூபுரம் கதிர் மணி இடை தோற்றும் – சிலம்பிற்பொருந்திய வொளியையுடைய நவமணிகளினின்றுந் தோற்றிய,—நாரம் வாவியின் நறும் காவிமலர் நேர் – நீரையுடைய வாவிக்கட்பூத்த நறுமையாகிய குவளைமலரை நிகர்த்த,—நயனம் மாதர்கள் ஈன்ற – கண்களையுடைய நவசத்திகளும் ஈன்றருளிய,—வீரவாகுவை முதலிய – வீரவாகுவை முதலாகவுடைய,—வீரர் விரை மலர்ப்பதம் போற்றி – ஒன்பதுவீரர்களுடைய வாசனைபொருந்திய மலரையொத்த திருவடிகளும் நம்மாற் றுதிக்கப்படுவன. எ—று.

தம் – சாரியை. பொன்சடை – பொலன்சடையென ஈறுகெட்டு லகர உயிர்மெய்யும் மகரவொற்றும் பெற்றது. "பொன்னென்கிளவி யீறுகெட முறையின் முன்னர்த் தோன்றும் லகாரம் மகாரம் செய்யுண் மருங்கிற்றொடரியலான" என்பதோத்தாகலின். இறைவனார் உயர்த்தற்கண் ஆர்விகுதிபெற்றது. ஆருளெனப் பிரித்துப் பொருள்கூறுவாருமுளர். தெளிவுபற்றிக் காரவாவியவென இறந்தகாலத்தாற் கூறினார். முன்னோர்

கடவுள்வாழ்த்து.

ஞான்று சிவபிரானுடைய நெற்றிக்கண்ணினின்றுந் தோன்றும் தீப்பொறிகட்கஞ்சியோடிய உமையம்மையினுடைய சிலம்பினின்று முதிர்ந்த நவமணிகளினும் சிவாஞ்ஞையினால் அவ்வம்மையினுடைய சாயைதோன்ற நவசத்திகளுந் தோன்றிச் சிவபிரானிடத் திச்சையுற்றுக் கருப்பமடைந்து வீரவாகுமுதலிய வீரர்களை யீன்றார்களென்பது புரா

சமயகுரவர்.

வேறு.

முன்னாலுந்துளைக்கரத்தோன்முருகவேள்பிடித்தெழுந்தமொய்ம்பிற்றாவப்
பின்னாலுங்கதிர்ச்சடிலப்பிஞ்ஞகனாரடித்தொண்டின்பெருக்கவீறு
பொன்னாலும்பெண்ணாலுமறிவுறுத்திவ்வுலகினிடர்பொன்றியாண்ட
வந்நால்வர்பதகமலமகந்தழீஇப்புகழ்ந்திறைஞ்சியரந்தைதீர்வாம்.

(இ—ள்.) முன் நாலும் துளைக்கரத்தோன் முருகவேள் - முற்பக்கத்திற் றூங்கா நின்ற துதிக்கையையுடைய விநாயகக்கடவுளும் முருகக்கடவுளும்,—பிடித்து எழுந்து மொய்ம்பில் தாவ - பிடித்தெழுந்து புயங்களிற் றாவும்படி,—பின் நாலும் கதிர்ச் சடிலப் பிஞ்ஞகனார் - பின்னே தூங்கும் ஒளிபொருந்திய சடையையுடைய சிவபிரானது,—அடித்தொண்டின் பெருக்க வீறு - திருவடித்தொண்டினது பெருக்கப் பெருமையை,—பொன்னாலும் பெண்ணாலும் அறிவுறுத்து - பொன்னினாலும் பெண்ணினாலும் அறிவுறுத்தி,—இவ்வுலகில் இடர் பொன்றி ஆண்ட - இவ்வுலகத்துள்ளாருடைய இடரை யழித்தாண்டருளிய,—அந் நால்வர் பதகமலம் - அந்நாயன்மார் நால்வருடைய பாததாமரைகளையும்,—அகம் தழீஇ புகழ்ந்து இறைஞ்சி - மனதிற் றியானித்துத் துதித்து வணங்கி,—அரந்தை தீர்வாம் - துயரத்தினின்று நீங்குவாம். எ—று.

பொன்றுவித்தென்பதின் பிறவினைப்பொருளையுணர்த்தும் விவ்விகுதி தொக்குப பொன்றியெனநின்றது. தாவப்பின்னாலுமென்பதற்கு, தாவுதலினாற் பின்னே யாடுமெனவுரைத்தலுமொன்று. தமது திருத்தொண்டின் பெருமையாலாகிய வற்புதத்தைக் கண்டோர் சிவனே முதற்கடவுளெனக்கொண்டு வழிபட்டுய்வ துறுதியாதலின், இவ்வுலகினிடர்பொன்றியாண்டவந்நால்வரென்றார். திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார், என்பைப் பெண்ணாக்குதல், [illegible]பெறல், என்னுமிவற்றானும், திருநாவுக்கரசுநாயனார், படிக்காசுபெறல், உழைவாரப்பணியிலகப்பட்ட பொன்னைத் திருக்குளத்தெறிதல், தம்மை மயக்கும்படி இந்திரனேவப்பட்ட தேவதாசிகளுடைய லீலாவிநோதங்கட் குள்ளங்கொடாமையென்னுமிவற்றானும், மாணிக்கவாசகசுவாமிகள், ஊமைப்பெண்ணைப் பேசுவித்தல், பாண்டியன் குதிரைகொள்ளக் கொடுத்த பொன்னை விருப்பின்றி யிறைவனதிருவடிக்கீழிடுதல்,என்னுமிவற்றானும், சுந்தரமூர்த்திநாயனார்,திருமுதுகுன்றரிடம் பெற்ற பொன்னை மணிமுத்தாநதியிலிட்டுத் திருவாரூர்க்குளத்திலெடுத்தல், பரவையாரிடத் திறைவனைத்தூதுவிடுதல், வனப்பகை சிங்கடியென்னும் பெண்களில் விருப்பின்றி யவர்க்கப்பனாதல்,என்னு மிவற்றானும் தெரிவித்தமையால் திருத்தொண்டின் பெருக்கவீறு பொன்னாலும் பெண்ணாலுமறிவுறுத் திவ்வுலகினிடர்பொன்றி யாண்டவந்நால்வரென்றார். அகரம்—பண்டறிசுட்டு.

சண்டேசுரர்.

வேறு

புண்ணியம்பாதகமாகப்போற்றிய
உண்ணை ந்தக்கன்றாதை தாணிய
புண்ணியம்பாதகமாகப்போற்றிய
அண்ணலார் தண்டிதன்னடிகள்போற்றுவாம்.

(இ—ள்) புண்ணியம் பாதகம் ஆகப் போற்றிய — தான் செய்யும் புண்ணியமா[illegible] பாதகமாம்படி செய்துகொண்ட,— அண்ணல் தக்கன் தாதை தாணிய — [illegible] தக்கன்றாதை [illegible] முதலானோர் [illegible]படி,— பாதகம் புண்ணியம் ஆகப் போற்றிய — (தம் தந்தையின் [illegible]) பாதகம் புண்ணியமாகும்படி செய்தருளிய,— அண்ணல் தண்டி தன் அடிகள் போற்றுவாம் — பெருமையிற் சிறந்த சண்டேசுர நாயனாருடைய அழகிய திருவடிகளைத் துதிப்பாம். எ—று.

உ—சாரியை. தக்கன் இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. தான்செய்த புண்ணியம் பாதகமாகவும் அவர்செய்த பாதகம் புண்ணியமாகவும் சிவனடிகளை [illegible]யாலும் உண்மையா[illegible] [illegible]ரென்றாரெனல், அண்ணலார் தக்கன்றாதை தாணியவென்றார். அது "[illegible]னடிக்கன்பு செய்யும்பாதகமும் அறமதாகும் பரனடிக்கன்பிலாதார் புண்ணியம் பாவமாம் [illegible] செய்தமாவேள்வி தீமையாக நின்றபாலன்செய்த பாதகம் [illegible]" என்னுஞ் சிவஞானசித்தித் திருவிருத்தத்தானுணர்க. (௯)

திருத்தொண்டர்.

வேறு.

பாயவாருயிர்முழுவதும்பசுபதியடிமை
யாயவெவ்வகைப்பொருள்களுமவனுடைப்பொருள்கள்
மேயவிவ்வணமலதுவேறின்றெனவுணர்ந்த
தூயமெய்த்தவத்தடியவர்துணையடிதொழுவாம்.

(இ—ள்) பாய ஆர் உயிர் முழுவதும் பசுபதி அடிமை — நிறைந்த ஆன்மவர்க்கமெலாம் சிவனுடைய அடிமைப்பொருளாகும்,— ஆய எவ்வகைப் பொருள்களும் அவனுடைய பொருள்கள் — (மாயையினின்று) தோன்றிய எவ்வகைப்பட்ட பொருளும் அவருடைய உடைமைப்பொருள்களாகும்,— மேய இவ்வணம் அலது வேறு இன்று என உணர்ந்த — மேற்கூறிய இத்தன்மையன்றி (அவருக்கு) வேறாயவொருபொருளுமின்றென மெய்ம்மையையுணர்ந்த,— தூய மெய்த் தவத்து அடியவர் துணை அடி தொழுவாம் — சுத்தமாகிய மெய்த்தவத்தினையுடைய திருத்தொண்டர்களது துணையடிகளை வணங்குவாம். எ—று.

பசுபதியென்னும் பெயரானும் அடிமைத்தன்மை வலியுறுத்தியவாறு. விஞ்ஞான கலர் பிரளயாகலர் சகலர் என ஆன்மாக்கள் மூவகைப்படுதலின் முழுதுமென்றார். மேவியவென்னும் பெயரெச்சம் மேயவென விகாரப்பட்டது. (௧௦)

ஆசாரிய பரம்பரை.

வேறு

அருள்வளர்நந்திமேதகைவிளக்கியருள்சிவஞானபோதத்தைத்
தெருள்வளர்தமிழ்ச்செய்தளித்தமெய்கண்டதேவனற்சந்ததிவிளங்க
வருமொருதுறைசைத்திருநகர்நமச்சிவாயதேசிகனையுமிந்தக்
குருபரன்வழிவந்தருணனிகொழிக்குங்குரவர்கள்பலரையுந்துதிப்பாம்.

(இ—ள்.) அருள் வளர் நந்தி மேதகை — கருணை வளராநின்ற நந்திதேவரென்னும் மேன்மையுடையோர்,—விளக்கி அருள் சிவஞானபோதத்தை — (தம்மாணாக்கராகிய சனற்குமாரமுனிவருக்கு விளங்க) விளக்கியருளிய சிவஞானபோதநூலை,—தெருள் வளர் தமிழ்ச் செய்தளித்த — மெய்யுணர்வு வளர்தற் கேதுவாய்த தமிழில் மொழிபெயர்த்துத் தந்தருளிய,—மெய்கண்டதேவன் நல் சந்ததி விளங்க — மெய்கண்டதேவருடைய நல்ல பரம்பரை விளங்கும்படி,—ஒரு துறைசைத் திருநகர் வரும் — ஒப்பற்ற துறைசைத் திருநகரில் (ஆசாரியரா) யெழுந்தருளிய,—நமச்சிவாயதேசிகனையும் — நமச்சிவாய தேசிகரையும்,—இந்தக் குருபரன் வழிவந்து — இந்த நமச்சிவாய தேசிகர்க்குப் பின் அந்தச் சந்தானத்தில் வந்து,—அருள் நனி கொழிக்கும் குரவர்கள் பலரையும் துதிப்பாம் — திருவருளை மிகவுஞ் செய்வாருமாகிய குரவர் பலரையும் துதிசெய்வாம். எ—று.

சிவபெருமானிடத்து உபதேசம்பெற்ற நந்திதேவரென்பார் அருள்வளர்நந்திமேதகையெனவும், சிவபிரானமுதல் பரஞ்சோதிமுனிவரீறாகிய நால்வரும் வடமொழியா லுணர்த்த வுணர்ந்தனரென்பார் நந்தி விளக்கி அருள் சிவஞானபோதமென்றும், மெய்கண்டதேவரே யதைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தனரென்பார் தெருள்வளர்தமிழ்ச்செய்தளித்தமெய்கண்டதேவனென்றுங் கூறினார். சந்தானபரம்பரை "தேவர்பிரான்வளர்கயிலைக்காவல்பூண்டதிருநந்தியவர்கணத்தோர்செல்வர்பாரிற், பாவியசத்தியஞானதரிசனிகளடிசேர்பரஞ்சோதிமாமுனிவர்பயிலாவெண்ணெய், மேவியசீர்மெய்கண்டதிறலார்மாறா விரவுபுகழருணந்திவிறலார்செல்வத், தாவிலருண்மறைஞானசம்பந்தரிவரிச்சந்தானத்தெமையாளுந்தன்மையோரே" என்பது முதலியவற்றானறிக. மேதகையென்பதில் வினைத்தொகைப்பொருளுணர்த்து மிகரவிகுதிபுணர்ந்து கெட்டது. சிவஞானபோதம் என்பது ஆகுபெயராய் அதனையுணர்த்துமநூலுக்காயிற்று. ஐயுருபு நிற்றற்குரியவிடத்து ஒடுவுருபு நின்றது. நமச்சிவாயதேசிகனையும் குரவர்கள் பலரையுமெனினுமமையும். மேதகை- அன்மொழித்தொகையென்பாருமுளர். (கக)

———

அவையடக்கம்.

கருவிகளனைத்துமென்னுட்கலந்துநின்றியக்காநிற்கு
மொருவனையன்றியான்வேறுற்றுதலின்மையாலே
மருவுமென்பாடற்குற்றம்பொறுமெனமதிக்காணித்
திருவமர்கல்விசான்றோர்திறத்தொன்றுஞ்செப்பிலேனே.

(இ-ள்.) என் உள் கலந்து நின்று - என்னுள்ளே (யுந்தரான்மாவாய்) வியா பித்துநின்று,— கருவிகள் அனைத்தும் இயக்கா நிற்கும் - கருவிகளையெல்லாம் தொழிற்படுத்துகின்ற,— ஒருவனை அன்றி யான் வேறு உற்றுதல் இன்மையாலே - (சேதனனாகிய) முதல்வனை யன்றி யான் வேறோர் தொழிலைச்செய்தல் முடியாமையினாலே,— என் பாடல் மருவும் குற்றம் பொறும என - எனது இந்தப்பாடலிற் பொருந்துங் குற்றத்தைப் பொறுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லுதற்கும்,— மதிக்க ஆணி - அந்நினைத்தற்கும் ஆணைமுறையும்,— திரு அமர் கல்வி சான்றோர் திறத்து - அழகமைந்த கல்வியினால் மாட்சிமைப்பட்டோரிடத்து,— ஒன்றும் செப்பிலேன - ஒன்றுஞ் சொல்லா தொழிந்தேன். எ-று.

கருவிகளாவன ஆன்மதத்துவம், வித்தியாதத்துவம், சிவதத்துவம், எனனும அகக்கரு விமுப்பத்தாறும், நால்வகை வாக்குமுதலிய புறக்கருவிகளுமபதுமாம். என்னுட் கலந்து நிற்றன்மாத்திரத்தால் அமையாது யானறிதற்குக் காரணமாய கருவிகளினுங் கலந்து அவற்றையுந் தொழிற்படுத்தும் முதல்வன்செயலேயன்றி என்செயலன்றென்பார் ஒருவனை யன்றியென்றும், என்பாடல் என்று கூறின் அறிவுடையோர்க்கு நகையாமென்பார் பொறுமெனமதிக்கவென்றும், குணவசப்பட்டு எவற்றையும் யானசெய்தேனு செய்கின்றேனு செய்வேன் என்பீர் இதற்குமாத்திரம் மின்னனம் கூறுவதென்னென வாசங்கைநிகழுமா தலின் ஒன்றுஞ்செப்பிலேனென் எனறுங்கூறினர். எனவும், மதிக்கவும் என் னும எண்ணும்மைகள் தொக்கன. ஒருவன் என்பூர் சேதனனென்றறிவித்தற்கு. எனவெனபது சொல் லெச்சம். (க)

பசுகரணங்களெல்லாம்பதிகரணங்களாக
வசிபெறுமடியார்க்காயின்மன்னியவொருமைதன்னு
[illegible]மற்றவரினான்றோர்க்கென்னுரையோம்புகெனனக்
கசிவுறும்மனத்தினேனுங்கட்டுரைப்பதுமாண்பன்றே.

(இ-ள்.) பசு கரணங்கள் எல்லாம் - பசுவுக்குரிய மனமுதலிய கரணங்கள் முழு வதும் — பதி கரணங்களாக —(சிவத்துக்குரிய) பதிகரணங்களாக,— வசி பெறும் அடியார்க்கு ஆயின் - வசிக்கப்படுதல் பெற்ற அடியவர்கட்காயின்,— மன்னிய ஒருமைதன்னால் இசையும் —(சிவத்தோடு) இரண்டற வொற்றுமையுடைமையால் (என்பாடற் குற்றத்தைப் பொறுமினென்றுரைத்தல்) பொருந்தும்,— அவரின் - அவ்வடியார் கூறுதல்போல,— ஆன்றோர்க்கு - அமைந்தோர்க்கு,— கசிவு உறும் மனத்தினேனும் - அன்புற்ற மனமுடையேனாகிய யானும்,— என் உரை ஓம்புக என்னக் கட்டுரைப்பது - என்னுடைய பாடலிற் குற்றத்தைப் பொறுமினென்று உரைப்பது [illegible] [illegible]. எ-று.

[illegible] விகாரமாயிற்று. வசிபெறுமென்பதற்கு [illegible] தேசம் பெற்றவர்க்கென்றுரை [illegible] மொன்று. இவ் [illegible] எல்லாமென்றார் தத்தவரூபத்தில் செயலீருனவெல்லாம் சிவமயமாமெனபதறிவித்தற்கு. பசுகரணங்களெல்லாம் சிவகரணங்களாகப்பெற்ற அடியார்கள் தம்மையொத்த அடியார்களை நோக்கி ஒற்றுமையடைமையால் என்னுரை [illegible] வென்று கூறுதல் தகும்; சிவநடனத்தேனுண்டியான் பசுகரணங்களெல்லாம் சிவகரணங்களாகப்பெற்ற ஆன்றோரைநோக்கி அவ்வாறுரைப்பது பண்பன்றென்று அவருயர்வும் தமதுதாழ்வுந் தோன்றக் கூறியதெனவுணர்க. இதற்கிவ்வாறன்றி மேற்செய்யுளில் கூறியதற்கு விடையாகப் பசுகரணங்களெல்லாம்பதிகரணங்களாக வசிபெறுமடியார்க்காயின் என் பாட்டிற்குற்றத்தைப் பொறுமினென்றுரைத்தலுமாம்; அவரின் வேறாகிய கல்வியறிவாண்மையாளோர்க்கு என்னுரையோம்புகவென்று சிவநடனத்தினன் கட்டுரைப்பது மாண்பாகுமென்றுரைப்பாருமுளர். இப்பொருட்கு அன்றும ஏயும் அசை. அவையடக்கத்திற்கு மேற்செய்யுளோடு தொடர்புவைத்தலியலாமையானும், அவரினுஞ்சிறந்தோர்க்கென்பதற்கு ஓர்பொருட்சிறப்பின்மையானும், அவ்வுரை யுரையன்மையறிக.

(௨)

முதுக்குறைவுடையோர்நிற்பமுழங்குரனைகாதையையன் றென்
விதுக்குறைமுடியோன்மைந்தன்விரிதருசெந்தமிழ்ச்சொல்லாகப்
புதுக்குபுகேட்குமார்வம்பாகடைபுன்சிறார்கை
மதுக்குலாந்தொடையன்மார்பாவைத்துவாய்க்கவர்தல்போலாம்.

(இ—ள்.) விதுக்குறை முடியோன் மைந்தன் — மூன்றாம்பிறையைத் தரித்த திருமுடியையுடைய சிவபிரான் மைந்தராகிய வறுமுகக்கடவுள்,— முழங்கு தன் காதை — (வடமொழியில்) முழங்காநின்ற தமது சரித்திரத்தை,— முதுக்குறைவு உடையோர் நிற்ப — (பேசுதற்சதுரர்களாகிய) பேரறிவுடையோர் இருக்கவும் (அவரை விட்டு),— என்றன் — (அறிவிலனாகிய) வென்னால்,— விரிதரு செந்தமிழ்ச் சொல்லாகப் புதுக்குபு — விளங்குகின்ற செந்தமிழ்ச்சொல்லாகப் புதுக்குவித்து,— கேட்கும் ஆர்வம் — கேட்டற்குண்டாகிய விருப்பமானது,— மதுக்குலாம் தொடையல் மார்பா — தேன்விரியும் மாலையையணிந்த மார்பையுடைய தந்தையர்,— புன் சிறார் கை பாகு அடை வைத்து — புல்லிய குழந்தைகளுடைய கையிடத்துப் பாக்குவெற்றிலையை வைத்து,— வாய்க் கவர்தல் போலாம் — தம்வாயினுற கவரும் விருப்பத்தை நிகர்க்கும். எ—று.

ஆர்வம் பின்னுங்கூட்டப்பட்டது. செந்தமிழ்ச்சொல்லாகப் புதுக்குபு என்பதனால் இதற்கு முதனூல் வடநூல் என்பது பெறப்பட்டது. கேட்குமார்வம் வழிநடத்தவினைப்பு [illegible] என்பதுபோல நின்றது. நிற்பவும் என்னும் எச்சவும்மையும், புதுக்குவித்து என [illegible] ஒரு பிறவினையுணர்த்தும் விவ்விகுதியும் தொக்கன. புன்மை ஈண்டிளமையைவிளக்கும் [illegible] நின்றது. அணிதற்குரிய மூழுச்சந்திரனை விடுத்துத் தம்மிடத் தடைக்கலம்புக்க பாதிச்சந்திரனை யணிந்த சிவகுமாரராதலினால், சொல்லுதற்குரிய அறிவுடையோரிருக்கவும் அவரை விடுத்துச் சிறியேனாகியவென்னால் தமிழ்மொழிகேட்க விச்சித்தாரெனபார் "விதுக்குறைமுடியோன்மைந்தனவிளங்குசெந்தமிழ்ச்சொல்லாகப் புதுக்குபுகேட்குமார்" [illegible] என்றும், இதுவும் என்னும் பாடப்பட்டன்று; அவர்அருள்சொண்டே பாடியதென்று [illegible] பாகடைபுன்சிறார்கைவைத்துவாய்க்கவர்தல்போலாமெனவுங் கூறினார். [illegible]

திருவிருத்தம்

திருநாட்டுப்படலம்.

வட்டவாய்க்கமலத் தன்னை மணிமுடி துளக்கவோச்சை
குட்டிய குமரப்புத்தேள் குலாவிய தணிகைக் குன்ற
மட்டிடா மணியின் மோலி யணிந்தெனத் தன்பாற் கொண்ட
முட்டறு பாலிநாடு முச்சகத் துயர்ந்த தொன்றே.

(இ-ள்.) வட்டம் வாய்க் கமலத்து - வட்டம் பொருந்திய வாயையுடைய தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும், அன்னை மணி முடி துளக்க - நான்முகக்கடவுளுடைய அழகிய முடிகள் குலுங்கும்படி, ஓச்சை குட்டிய - (திருக்கரத்தை) நீட்டிக் குட்டியருளிய, குமரப் புத்தேள் குலாவிய தணிகைக்குன்றம் - குமாரக்கடவுள் எழுந்தருளிய தணிகைமலையை, அட்டு ஒளி மணியின் மோலி அணிந்தென - யாவரும் மதிக்கத்தக்க ஒளியைச் செய்யும் இரத்தினமுடியைத் தரித்தாற்போல, தன்பால் கொண்ட - தன்னிடத்திலே கொண்டிருக்கின்ற, முட்டு அறு பாலிநாடு - வழுவற்ற பாலிநாடானது, முச்சகத்து உயர்ந்தது ஒன்றே - மூவுலகினும் மேற்பட்ட ஒருநாடேயாம். எ-று.

ஏகாரம் பிரிநிலை. முட்டுவறுமை யெனினுமாம். கமலம் ஆகுபெயர். உயர்ந்தது பெயரெச்சமுற்று. ஒன்று ஆகுபெயர். பாலிநாடு உருபும் பயனுந் தொக்கவேற்றுமைத்தொகை. தணிகைக்குன்று பிரமனாற் படைக்கப்பட்டதன்று தாமே படைத்துக்கொண்டாரென்பத றிவித்தற்குக், கமலத்தன்னை மணிமுடி துளக்கவோச்சிக்குட்டிய குமரப்புத் தேள் குலாவிய தணிகைக்குன்றைத் தன்பாற்கொண்ட பாலிநாடு முச்சகத் துயர்ந்த தொன்றே என்று கூறினர். இது பிரிநிலையுயர்வுநவிற்சியணி. (க)

அலங்கலில் போக மூட்டித் தொக்கனிற் றகாலை
யலங்கலி லறத்தி னூற்றலருங்கதிபு மிரையேய்த்துப்
புலங்கெழு தன்பாற் போகம் புலர்த்துழிக் கிழக்க தாக்கு
நலங்கெழு துறக்கமின்னை நக்கது தொண்டைநாடு.

(இ-ள்.) தொண்டை நாடு - இத்தொண்டை நாடானது, உயிரை - ஆன்மாக்களை, தொக்ககாள் - தன்னிடத்தே தோன்றிய காலமுதல், அலங்கல் இல் போகம் ஊட்டி - அழிவில்லாத பலவகைப் போகங்களையும் அநுபவிப்பித்தலாலும், இறந்தகாலை - இறந்த காலத்து, அலங்கல் இல் அறத்தின் ஆற்றலால் - அசைவில்லாத சிவபுண்ணியவழியால், அருங்கதி ஏய்த்து - அரிய முத்தியில் வைத்தலாலும், தன்பால் புலம் கெழுபோகம் புலர்த்துழி - தன்னிடத்துப் புலன்களானுகரப்படும் போகங்கள் புலர்ந்துவிடத்து, இழுக்கது ஆக்கும் நலம் கெழு துறக்கமின்னை - இழிவுடையதாக்கும் நலம்பொருந்திய சுவர்க்கத்தினை போகபூமியை, நக்கது - சிரித்தது. எ-று.

போகபூமி ஆதிபரிவஞ்சம், கன்னிவஞ்சம், ஏமதவஞ்சம், எமவஞ்சம், தேவகுருவம் உத்தரகுருவம் என்பன. புலர்த்தவென்னும் பெயரெச்சத்தகரம் தொக்கது. அது பகுதிப்பொருள்விகுதி. இல்லைத்தின் முறையால் உயிரை மன்னுதலி

முதலிய நிலைமை அடைவித்ததென்று பொருளுரைக்கில் உத்தாருமுதலியன, அக்நிக ளில் ஒன்றுபடவிருத்தலானும், நனிமைக்கு விசேடமன்மையானும், அருவநிலை யென்பத னிலைமையாமையானும், அது பொருளன்றென்க. இது இழி புயர்வுநவிற்சியணி.

கோண்முறைபிறழ்ந்துமாரிக்குளிர்பெயல்வறக்குமேனுந்
தாண்முறைதப்பாவண்ணந்தைமணலகழ்ந்தோறு
மூன்முறைப்புனல்வந்தோடுமொலிநதிக்குலத்தாலேனை
வீண்முறைநாட்டையெல்லாம்வீழ்த்ததுதொண்டைநாடு.

(இ—ள்.) தொண்டைநாடு — தொண்டைநாடானது,—கோள் முறைபிறழ்ந்து — கோள்கள் முறைபிறழ்தலினால்,—மாரிக் குளிர் பெயல் வறக்குமேனும் — முகில்களது குளிர்ந்த மழை வறக்குமாயினும்,—தை மணல் அகழ்ந்தோறும் — செறிந்திய மண லைத் தோண்டும்பொழுதெல்லாம்,—தாள் முறை தப்பாவண்ணம் — அவரவர் முயற்சி முறை தவறாவண்ணம்,—ஊன் முறைப் புனல் வந்து ஓடும் ஒலி நதிக்குலத்தால் — உண் ணும் முறைமையுடைய நீரானது ஊறிப்பெருகுகின்ற ஒலிபொருந்திய நதிக்குலத்தை யுடைமையால்,—வீண்முறை ஏனை நாட்டை எல்லாம் வீழ்த்தது — வீண்முறைமையுடைய ஏனை நாடுகளையெல்லாங் கீழ்ப்படுத்தியது. எ—று.

தாள்முறைதப்புதல் — நீரில்லாமையாற் பயிரிடுந்தொழில் தவறுதல். ஊன்முறை ப்புனல் — ஊனைக்கொடுத்தற்கேதுவாகிய புனலெனினுமாம். கோள்முறை பிறழ்தல் — வெள்ளிமுதலிய கிரகங்கள் மழைக்கேதுவாகாத இராசிகளில் மாறுபட்டுநிற்றல். பிறழ என்பது பிறழ்ந்தெனத் திரிந்துநின்றது. மழையில்லாக்காலத்துச் செய்த முயற்சியாற பயனின்மையின் ஏனைநாடுகளை வீண்முறைநாடென்றார். வீழ்த்தல் — வளங்களாலவை கீழ்ப்படத் தான் மேற்படுதலாம். இது பிறிதின்யுயர்வுநவிற்சியணி. (௯)

வருபுனல்வாய்ந்தவோங்கல்வல்லரணிருநீரென்னும்
பொருவில்பல்லுறுப்பிற்றாகிப்பொங்கியசெல்வமேமம்
வெருவரும்பிணியின்மையின்பம்விளைவுநன்கணிந்துதாழ்வி
றிருவினர்தக்கோர்சாலச்செறிந்ததுதொண்டைநாடு.

(இ—ள்.) தொண்டைநாடு — தொண்டைநாடானது,—வருபுனல் — ஊறிவரும் அருவிப்புனலும்,—வாய்ந்த ஓங்கல் — வாய்ப்பாகிய மலையும்,—வல அரண் — அழியாத நகரியும்,—இரு நீர் — மேல் கீழ் நீரும்,—என்னும் பொருவு இல் பல் உறுப்பிற்று ஆகி — என்று சொல்லப்படும் ஒப்பில்லாத பலவுறுப்பினையுடைத்தாகி,—பொங்கிய செல்வம — மிகுந்த செல்வம்,—ஏமம் — காவல்,—வெருவரும் பிணியின்மை — அஞ்சத்தக்க பிணியின் மை,—இன்பம் — மகிழ்ச்சி,—விளைவு — பலவகைவிளைவு,—நன்கு அணிந்து — ஆகிய நன் மைகளைப்பூண்டு,—தாழ்வு இல் திருவினர் தக்கோர் — ஒருதாழ்வுமில்லாத திருவினையு டைய மேன்மக்கள்,—சாலச் செறிந்தது — மிகவுஞ் செறிதலையப்பட்டது. எ—று.

அரண் — ஆகுபெயர். செறிந்தது என்பதில், செயப்பாட்டுவினையுணர்த்தும்படுவி குதிதொக்கது. திருவினர் — பெயரெச்சமுற்று. மலைதன்னிடத்து உள்ளபொருளைத் தருதலானும், மாரிக்காலத்திற் குளுண்டநீரைக் கோடைக்காலத்திற் றருதலானும், வாய் ந்தவோங்கலென்றார். காவலெனவே அரசன்காவல், வாழ்வோர்காவல், அரண்காவல் முதலியனவும் அடங்கும். வெருவரும்பிணி — ஈன்வர்முதலியோராலஞ்சு மச்சமெனவு

ரைக்கின் "பிணியின்மைசெல்வம்விளைவின்பமேம அணியென்பநாட்டிற்கிவ்வைந்து" என் பதனால் நாட்டிற்கின் அஃதின்றியமையாமை காண்க. இது தற்குறிப்பேற்றமென்னுமணி. (௪)

கலப்பெரும்பொருளாற்பெட்கும்வண்மையுநாட்டாதியாது
மெலிவுகையுதவும்வாய்ப்புமெலிகலார்மெலிந்தகாலு
நலிதராவளனுமெல்லாநலிவுநீத்தாற்றவீண்டு
மொலிசெழுவிளையுளோடுமுடையதுதொண்டைநாடு.

(இ-ள்.) தொண்டைநாடு - தொண்டைநாடானது,—பல பெரும் பொருளால் பெட்கும் வண்மையும்,—நிறைந்த பெரியபொருளுடைமையால் யாவரும் விரும்பத்தக்க புகழையும்,—யாதும் நாடாது மெலிவு உக உதவும் வாய்ப்பும் - ஒன்றையுமாராயாது வறுமையாலாய மெலிவுநீங்கக் கொடுக்குங் கொடைவாய்ப்பையும்,—மெலிகலார் மெலிந்தகாலும் நலிதராவளனும் - மெலிந்து யாசியாத மேன்மக்கள் வறுமையடைந்தபோதும் (அவ்வறுமை) அவரை நலியவொட்டாத வளங்களையும்,—எல்லா நலிவும் நீத்து ஆற்ற - எல்லாவருத்தங்களையும் நீக்கி யாற்றுதற்கேதுவாய்,—ஈண்டும் ஒலிசெழு விளையுளோடும் - நெருங்கும் தழைவுபொருந்திய வயல்களோடும்,—உடையது - உடைத்தாயது. எ-று.

விளையுளென்பதற்கு விளைவிப்போரெனவுரைத்தார் பரிமேலழகரெனின், அவ்விடத்துக்கு அவ்வாறுரைக்கவேண்டுதலின் உரைத்தாரலது விளையுளென்பதற்கு அதுவே பொருளென்றுரைத்தாரல்லரென்பது "தள்ளாவிளையுள்" என்னுந் திருக்குறளுரையிற் காண்க. ஒலிசெழுவிளையுளென்பதற்கு வயலெனக் கூறுதலே சிறப்புடைத்தெனவுணர்க. இதுவும் மேலையணி. (௫)

பல்குழுவேந்தலைக்கும்படர்கொலைக்குறும்புதீய
பல்குமுட்பகையுடற்றும்பகையுறுபசிதீராநோய்
புல்குறிதாலுமின்றிப்பொறையொருங்குறுகாற்றாங்கி
நல்கிறைவேந்தர்க்குய்க்குநலத்ததுதொண்டைநாடு.

(இ-ள்) தொண்டைநாடு - தொண்டைநாடானது,—பல் குழு - (சங்கேதம் வைத்தான் மாறுபட்டுக் கூடும்) பலகூட்டமும்,—வேந்து அலைக்கும் படர் கொலைக்குறும்பு - (அளவுவர்தால்) அரசனையலைக்கும் பரந்த கொலைவினைக்குறும்பரும்,—தீய பல்கும் உட்பகை - (உடனுறையாநின்றே) தீமைதரப் பலவும் பொருந்தற்கேதுவான உட்பகைகளும்,—உடற்றும் பகை - எதிரேநின்று வருத்தும்புறப்பகைகளும்,—உறு பசி - மிக்கபசியும்,—தீராநோய் - (ஔடதாதிகளால்) தீராதநோய்களும் (ஆகிய இவைகள்),—புல்குறிதாலும் இன்றி - அணுகும் அடையாளமுமின்றி,—பொறை ஒருங்குறு காலும் தாங்கி - (பிறநாடுகள் பொறுத்த) பாரமெல்லாம் ஒருங்கு வரினும் தாங்கி,—வேந்தர்க்கு நல்கு இறை - அரசர்க்குக் கொடுக்கு மிறைப்பொருளையும்,—உய்க்கும் நலத்தது - (குறையாது) கொடுக்கும் நலத்தையுடையது. எ-று.

சங்கேதஞ் சாதிபற்றியுஞ் சமயம்பற்றியும் பலர்க்குளதாமொருமை. [illegible] மக்கள் விலங்கு முதலியன. தாங்குதலாவது அவைகள் அரசன் கோல் [illegible] உணவின்மையானைப் பசிவந்[illegible]

போல் இன்பநுகர்ச்சிசெய்தல். கண்ணுதல்மைந்தர் தொக்கன. கல்வி நிரம்பி மேலோர்களுடனே வென்று மற்றுமுள்ள தில்லைநகர் விதித்த ஆறிலொருபங்கு கடமை. காலம் வருமளவுங்கா த்திருந்து கட்டார்போற்காட்டிக் காலம் வந்துழித் தாம் நினைத்த தீமைகளை யுவந்தெய்யுஞ் செய்திகளால் தீயபல்குறும் உட்பகை என்றார். புல்குறி - புல்லுதற்கேதுவானகுறி. மனமொழி மெய்கள் தூய்மையுடைமையின் புல்குறிதானுமின்றியென்றார். வாழ்வாராது நலம் நா ட்டின்மேலேற்றப்பட்டது. இது தொடர்புயர்புநவிற்சியணி. (௬)

கறைகெழுகளத்தெம்மண்ணல்கரைந்தபல்லாகமத்தின்
முறைநெறியொழுக்கினோடுமுடிவில்பல்லறமுமின்ப
நிறையும்விம்மிதமுமென்னுநீக்கமில்லணிகளெல்லா
மிறைவியாலணியப்பட்டதிலங்குதண்டகநாடு.

(இ-ள்.) இலங்கு தண்டகநாடு - விளக்கம்பொருந்திய தொண்டைநாடானது,- கறைகெழு களத்து எம அண்ணல் கரைந்த - நஞ்சணிந்த திருமிடற்றையுடைய எமது கடவுளாகிய பரமசிவன் திருவாய்மலர்ந்தருளிய,- பல ஆகமத்தின் முறை நெறி ஒழுக்கினோடு - பல சிவாகமங்களாற் கூறப்பட்ட முறைநெறியையுடைய ஒழுக்கத்தினோடு,- முடிவு இல் பல் அறமும் - எல்லையற்ற பலவகை அறங்களும்,- இன்ப நிறையும் - இன்பங்களின் நிறைவும்,- விம்மிதமும் - அதிசயமும்,- என்னும் நீக்கம் இல் அணிகளெல்லா ம - என்று சொல்லப்பட்ட நீக்கமில்லாத இவ்வணிகள்முழுதையும்,- இறைவியால் அ ணியப்பட்டது - காமாட்சியம்மையால் அணியப்பட்டுள்ளது. எ-று.

தண்டகராஜ னரசியற்றிய நாடாதலிற் றண்டகநாடென்னப்பட்டது. அறம் வேறு நூல்களிற் கூறப்பட்டனவேனும் ஆகமங்களோடு பொருந்தாதனவற்றை யொழித்துப் பொ ருந்தியனவற்றைச் செய்தாரென்பார் ஆகமத்தின் முறைநெறியொழுக்கினோடு கூடிய முடிவில்பல்லறமென்றார். ஆகமத்தின் முறைநெறியொழுக்குச் சரியையாதிய நாற்பாதங் களுமாம். காமாட்சியம்மை முப்பத்திரண்டறங்களையுஞ் சிவானுக்கிரகத்தால் ஈண்டி ருந்தே யியற்றினாளாகலின் இறைவியாலணியப்பட்டது என்றார். இது உயர்வுநவிற்சி யணி. (௭)

மான்றவல்வினைகால்சீக்குமவளங்கெழுதொண்டைநாடு
சான்றவருடைத்தென்றோதுந்தருமொழிக்கதிரான்மற்றை
யான்றசீர்நாட்டின்சீர்த்தியெனுமீன்றொளிமையாப்ப
வான்றசெம்பருதியாயதனையதண்டகநாடு.

(இ-ள்.) அனைய நல தண்டகநாடு - அத்தன்மைபொருந்திய நல்ல தொண்டை நாடானது,- மான்ற வல்வினை கால்சீக்கும் - மயக்கத்தைச்செய்யும் வலிய வினைகளை நீக்குகின்ற,- வளம் கெழு தொண்டைநாடு - வளங்கள்நிறைந்த தொண்டைநாடான து,- சான்றவர் உடைத்து என்று ஓதும் தரும் மொழிக்கதிரால் - சான்றவருடைத்தெ ன்று ஆன்றோர்வாக்காகிய கிரணத்தால்,- சீர் ஆன்ற - சிறப்புப்பொருந்திய,- மற்றை நாட்டின் சீர்த்தி என்னும் மீன் ஒளி மையாப்ப - மற்றையநாடுகளின் கீர்த்தியெ ன்னும் மீன்களுடைய ஒளிகள் கெடும்படி,- ஆன்ற செம் பரிதி ஆயது - அகன்ற சிவந்த சூரியனாயது.

தண்டகாரடு — தண்டகனும் அரசுசெய்தநாடு. தொண்டைநாடு சான்றவருடை [illegible] தனேளுதும் தருமொழி, "தொண்ணீர்வயற்றொண்டைநன்னுடு சான்றோருடைத்து" என்னும் ஔவையாக்காளுணர்க. மயக்கஞ்செய்யும் தனிவுபற்றி மான்றவல்லிமை [illegible] ருர். தொல்காப்பியவுரையின் இரத்தியாகிய பேருவிலையர்ப்பத்தான் ருவிருந்தொண்க் கூட்டுக.

> கொடைப்புகழ்க்கவயம்போர்த்துக்கூரறப்படைகளேந்தி
> விடைப்பருவேழம்பொற்றேர்விரைசெலற்பரியாள்வாய்மை
> படைப்பருஞ்சிலம்நோன்புபத்திமையாகப்பாய்த்திக்
> கடைப்படுபாவத்தெவ்வைக்கடந்ததுத்தொல்லைநாடு.

(இ—ள்) தொல்லை அங்காடு — பழைய அத்தொண்டைநாடானது,— கொடைப் புகழ்க் கவயம் போர்த்து — கொடைப்புகழாகிய கவசத்தைப். போர்த்து,—கூர் அறப்படைகள் ஏந்தி— கூரிய அறமாகிய படைகளை ஏந்தி,—விடைப்பு அரு வேழம் பொற்றேர் விரைசெலல் பரி ஆள் — பெருங்கோபத்தையுடைய யானை அழகிய தேர் விரைந்தசெலவையுடைய குதிரை காலாள்,—வாய்மை படைப்பு அருஞ்சிலம் நோன்பு பத்திமை ஆகப்பாய்த்தி —(முறையே) உண்மையும் செய்தற்கரிய ஒழுக்கமும் விரதமும் பத்தியும் என்னும் இவைகளாகப்பரப்பி,—கடைப்படு பாவத்தெவ்வைக் கடந்தது — இழிப்பட்ட பாவமாகிய பகையை வென்றது. எ—று.

விடைப்பருவேழம் வெல்லுதற்கரிய யானையெனினும் பொருந்தும். புகழ் பிறவாற்றானும் உளவேனும் இதுபோற் சிறந்ததன்மையிற் கொடைப்புகழ்க்கவயம் என்றார். "ஈதலிசைபடவாழ்தலென்றா" தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனாரும். மழுங்காது வெல்லுந்தன்மை யுண்மையிற் கூர்அறப்படைகள் ஏந்தி என்றார். போர்புரியச்செல்வோர்க்கு முக்கிய மாய்வேண்டப்படுவன கவசமும் படையுமாகலின் அவற்றை வேறு பிரித்துக் கொடைப்புகழ்க்கவயம்போர்த்துக்கூரறப்படைகளேந்தி எனவும், அதன்பின் ஏனையங்கங்களும் வேண்டப்படுதலின் விடைப்பருவேழம்பொற்றேர்விரைசெலற்பரிஆள் வாய்மை படைப்பருஞ்சிலம்நோன்புபத்திமையாகப்பாய்த்தி என்றும் கூறினார். விரைசெல்வரிப்புனே பார்த்துபோலநின்றது. இது உருவகவுயர்வுநவிற்சியணி. (௩)

> முரிதிரைசுருட்டிப்பல்வீமொய்த்தபஃறீர்த்தமாடி
> விரிபுகழ்த்தலங்கள்சாலமேவியானாக்கூத்தர்க்
> குரியபல்வடிவந்தன்னுறுதலால்வீடுவெஃகிக்
> கரிசறுத்தவர்கள்போன்றுகவின்றதப்பொருவினாடு.

(இ—ள்.) பொருவு இல் அங்காடு — ஒப்பில்லாத அத்தொண்டைநாடானது,— முரிதிரை சுருட்டி — அணிபடும் அலைகளை மடக்கி,—பல் வீமொய்த்த பல் தீர்த்தம் ஆடி — பல மலர்கள் செருங்கிய பல் தீர்த்தங்களிலாடி,—விரிபுகழ்த் [illegible] சால மேவி— பரந்த புகழையுடைய சிவதலங்களை மிகவும் பொருந்தி,—[illegible] உரிய பல்வடிவம் தன்உள் உறுத்தலால் —பரமானந்தக்கூத்தராகிய இறைவற்குரிய [illegible] கரர் முதலிய பல விக்கிரகபேதங்களைத் தன்னிடத்தே [illegible] இக் கரிசு அறுத்தவர்கள்போன்று கவின்றது — [illegible]

[illegible]

தீர்த்தமாடன் முதலியவற்றை அடியார்க்குங்கொள்க. தன் என்பதை அடியார்க்கு அடையாக்குக. ஆனந்தக்கூத்தரென் உடம்பொடுபுணர்த்தோதினார் அவர்க்கஃதுண்மையாதலின். கரிசைச்செய்வதனைக் கரிசென்றார், கரிசு - குற்றம். ஆனந்தக்கூத்தற்குரிய பலவடிவமாவன. "மதியணியுஞ்சடையாருமைகேள்வர்மழவிடையார்சதியினட்டம் புரிவார்கலியாணர்தலையிலுண்பார், கதிமத்தற்செற்றவர்காலர்க்குங்காலரெயிலெரித்தார் தியிற்சலந்தரனுரைவதைத்தசுந்தரரே." 'அத்தியுரித்தவர்வேள்வியழித்தவர்மாலத்தர், சத்தியொர்பாகர்கிராதர்சங்காளர்சண்டேசருக்குச், சித்தியளித்தவர்ராலமுண்டவர்செம்பொற்றியான, பத்தியினுக்கொருச்சக்கரமீந்தபரம்பரரே.' 'கரிமுகவற்கருள்செய்வர்சோமாஸ்கந்தர்காலொன்றுள்ளார், உரியசுகாதனர்ஞானோபதேசரிலிங்கத்துள்ளார் இருபதினோடைந்துவிக்கிரகங்களெனனும்வரதர், தெரிவுறச்சொன்னடைமதராமளவுந்தசெயலிதுவே' என்பதனானுணர்க. பலதீர்த்தம் பஃறீர்த்தம் என லகரம் ஆய்தமாய்த்திரிந்தது. "தகரம்வருவழியாய்தநிலையலும் புகரின்றென்மனார்புலமையோரே" என்பதோத்தாகலின் இது சிலேடையணி. (௫௦)

கருங்குழல்கானிற்றோற்றிக்கதிர்முலைமலையிற்றோற்றி
யிருங்கைப்பூம்பணையிற்றோற்றியெரியணிகலாபவல்குல்
பெருங்கடற்றோற்றிவேதவொழுக்கெனுங்கணவற்பின்னி
யொருங்குநாற்பயனுமக்களுயிர்த்தளிப்பஃதந்நாடு.

(இ-ள்.) அந்நாடு - அத்தொண்டைநாடானது,—கானில் கரும் குழல் தோற்றி - காட்டின்கண் கரிய கூந்தலைக் காட்டியும்,—மலையில் கதிர்முலை தோற்றி - மலைகளால் கதிர்த்த முலைகளைக்காட்டியும்,—பூம் பணையில் இரும் கை தோற்றி - பொலிவுபொருந்திய மூங்கில்களால் பெரிய கரங்களைக் காட்டியும்,—பெரும் கடல் எரி மணிக் கலாப அல்குல் தோற்றி - பெரிய கடலால் ஒளிபொருந்திய மணிகள் அழுத்திய கலாபமணிந்த அல்குலைக் காட்டியும்,—வேத ஒழுக்கு எனும் கணவற் பின்னி - வேத ஒழுக்கமென்னும் நாயகனைத் தழுவி,—நாற்பயனும் மக்கள் - நாற்பொருளாகிய புதல்வரை,—ஒருங்கு உயிர்த்து அளிப்பது - ஒருங்குபெற்று வளர்ப்பது. எ-று.

அறமுதலியனவெல்லாம் அந்நாட்டினின்றுந் தோன்றுதலால் நாற்பயன் ஆட்க ளுயிர்த்தளிப்பதென்றார். "முன்னுயிர்வருமிடத்தாய்தப்புள்ளிமன்னல்வேண்டுமல்வழியான" என்பதனால் ஆய்தம் விரிந்தது. இதனால் நால்வகைநிலங்களுமாண்டுள்ளனவென் வறிவித்தவாறு. கலாபம் - பதினாறுகோவைமணி. கதிர்முலை - இறுமாந்தமுலை. வேதவொழுக்கு - விதித்துச்செய்வதன்றி இயல்பாயுள்ளதென்பார் பின்னியென்றார். (௫௧)

விண்ணவரவுணர்சித்தர்விஞ்சையர்கருடர்நாகர்
மண்ணவரெவருந்தோய்ந்துவரம்பெறுமேன்மைசான்ற
புண்ணியநதிகள்பல்லபொங்கொளிமணிநீர்ப்பாலி
யண்ணல்வார்நதியினோடுமணிந்தபொருள்கூர்நாடு.

(இ-ள்.) பொருள் கூர் அந்நாடு - பலபொருளு மிகுந்துள்ள அத்தொண்டைநாடு,—விண்ணவர் அவுணர் சித்தர் விஞ்சையர் கருடர் நாகர் மண்ணவர் எவரும் - தேவர் அவுணர் சித்தர் வித்தியாதரர் கருடர் நாகர் மானுடரென்னுமிவரும்,—தோய்ந்து

நது - ஸ்நானஞ்செய்து,—வரம்பெறும் மேன்மைசான்ற - வரம்பெறத்தக்க மேன்மை பொருந்திய,—புண்ணிய நதிகள் பல்ல - புண்ணியவடிவாயுள்ள நதிகள் பலவற்றை யும்,—பொங்கு ஒளி மணிநீர்ப் பாலி அண்ணல் வார் நதியினோடும் - மிக்க ஒளியையு டைய மணிகள்பொருந்திய நீரையுடைய பெருமைபொருந்திய நெடிய நதியோடும்,— அணிந்தது - அணிந்திருந்தது. எ—று.

பலவற்றையும் பாலியினோடு அணிந்ததெனக் கூட்டுக. பாலியை வேறுபிரித்தோதா காமதேனுவின்பால் நதியாய்ப் பெருகிய விசேடம்பற்றி. பல - பல்லவென விகாரமாயி ற்று. தெய்வவடிவுள்ளனவென்ப தறிவித்தற்கு வரம்பெறுமேன்மைசான்றபுண்ணியநதி களென்றார். (௫௨)

வேறு.

கடவுள்வெண்கரிவிசும்பொரீஇப்புரந்தரன்காவலர்திசைநோக்கிய
படர்வதொத்துவெண்ணிறமுகிற்குழாமணிபடுகடற்பரப்பண்மித்
தொடலைவெண்டிரைப்பெரும்புனன்முகந்ததுதொல்லைபோலொருசாப
மடரவல்விரைந்தெழுந்தெனவுடல்கறுத்தந்தரத்தெழுந்தன்றே,

(இ—ள்.) வெள் நிற முகில் குழாம் - வெண்ணிறமுள்ள முகிற்குழாமானது,— கடவுள் வெண்கரி விசும்பு ஒரீஇ - தெய்வத்தன்மைபொருந்திய அயிராவதமானது தா னுறைந்த சுவர்க்கத்தை நீங்கி,—புரந்தரன் காவல் திசை நோக்கிய படர்வது ஒத்து - இந்திரன் காவல்கொள்ளும் கீழ்த்திசையைநோக்கிச் செல்லுதலையொத்து,—மணி படு கடல் பரப்பு அண்மி - மணிகளுண்டாகும் கடற்பரப்பை அடுத்து,—தொடலை வெள் திரைப் பெரும்புனல் முகந்து - மாலைபோன்ற வெள்ளிய அலைகளையுடைய பெரிய கட லின்நீரைக்குடித்து,—அது தொல்லைபோல் ஒரு சாபம் அடர - அவ்வியானை முன்போல ஒருசாபமானது தன்னைநெருங்குதலால்,—வல் விரைந்து எழுந்தது என - மிகவிரைந் தெழுந்தாற்போல,—உடல் கறுத்து அந்தரத்து எழுந்தன்று - வடிவு கறுத்து ஆகாய த்தில் எழுந்தது. எ—று.

எழுந்தாலென்னும் வினையெச்சவீறு தொக்கது. அகரம் பண்டறிசுட்டு. அம்-சாரி யை. அயிராவதயானை துருவாசமுனிவராற் கொடுக்கப்பட்ட தெய்வமலரை இந்திரன் பிரீதியின்றித் தன்மேலிடத், தான் அதனைக் காற்கீழிட்டு மிதித்தமையால் அம்முனிவர் காட்டியானையாகக்கடவதென்று சபித்தாரென்பது புராணகதையாதலால் அது தொ ல்லைபோலொருசாபம் அடர உடல்கறுத்தெழுந்தாற்போ லெழுந்ததென்றார். இது விரியு வமையணியும் பதப்பொருட்காட்சியணியுமாம். (௫௩)

சேத்தடைத்திரள்கிழிந்தகம்பருவரைச்செழுங்கிரிதனைமன்றுட்
கூத்தியற்றருட்பரம்பரன்மதலையைக்குறித்துநோன்புழந்தேத
நீத்திடக்கரியடுத்தெனநந்திதனெடுமலைமுதலாகத்
தத்தடம்பொலங்குவட்டியாசிலம்பெலாந்தொடர்ந்துசென்றிறுத்தன்றே,

(இ—ள்.) கரி - அவ்வயிராவதயானை,—மன்றுள் கூத்தியற்று அருள் பரம்பரன் மதலையைக் குறித்து - கனகசபையின்கண்ணே யருட்கூத்தியற்றும் சுத்த மாயாதீதரா கிய சிவகுமாரராகிய முருகக்கடவுளைக் குறித்து,—நோன்பு உழந்து - தவமுழந்து,—

திருநாட்டுப்படலம்.

ஏதம் நீத்திட – (தன்னுடைய சுரூபத்தால்வந்த) குற்றத்தை நீக்கும்படி,—தேத்தடைத் திரள் கிழிந்து அசும்பு அரு – தேன்கூட்டுத்திரள் கிழிதலினால் சிறுதுளிகளிற்காத,—வரைச் செழும் கிரிதனை – பக்கமலைகளையுடைய செழிய தணிகைவரையை,—ஆடுத்து என – ஆடுதததுபோல,—நந்திதன் நெடுமலை முதலாக – நந்தியென்னும்பெயரையுடைய நெடிய மலைமுதலாக,—தூ தடம் பொலம் குவட்டு உயர் சிலம்பு எலாம் – சுத்தமான விசாலித்த ழகிய குவட்டையுடைய உயர்ந்த மலைகளையெல்லாம்,—தொடர்ந்து சென்று இறுத்தாறு – தொடர்ந்துபோய்ப் படிந்தது. எ–று.

ஏ – அசை. "ஒற்றுமிகுதகரமொடுநிற்றலுமுரித்தே" யென்பதனால் தேன் அடை தேத்தடையென்றாயிற்று. கிழிய்வென்பது கிழிந்தெனத்திரிந்தது. தன் சாரியை. இது உவமையணி. ௪௪)

செம்மலார்க்கிபஞ்சாத்தமேச்குயர்த்தவாசிகையெனச்சிலைவாங்கி
விம்முவாண்மணித்தீபவாராதனைவிளைத்தெனத்தடித்தின்று
சும்மையேத்தெடுத்தெனமுழக்கெழீஇவிழிசொரிந்தெனப்பொழிந்தெங்கு
மம்மரேதநீத்தெளிர்ந்தெனவெண்ணிறவயக்கமாண்டதுமாதோ.

(இ–ள்.) இபம் செம்மலார்க்குச சாத்த மேச்குயர்தத வாசிகையென – அவ்வியானை குமாரக்கடவுளுக்குச் சாத்தற்பொருட்டு மேலே உயர்த்திய மாலைபோல,—சிலை வாங்கி – வில்லைவளைத்து,—விம்மு வாள் மணித்தீப ஆராதனை விளைத்து என – நெருங்கிய வொளியையுடைய இரத்தினதீபவாராதனை செய்தாற்போல,—தடித்து ஈன்று சும்மை ஏத்தெடுத்தென முழக்கு எழீஇ – மின்னலைச்சான்று ஆரவாரத்தோடு துதிகளையெடுத்தாற்போல முழக்கத்தையெழுப்பி,—விழி சொரிந்து என எங்கும் பொழிந்து – கண்ணினாலானந்தபாஷ்பம் சொரிந்ததுபோல வெங்கணும் மழைபொழிந்து,—மம்மர் ஏதம் நீத்து எழுந்தென – மயக்குறுத்து மச்சாபகுற்றததை நீக்கி(முன் வடிவுபெற்று) எழுந்ததுபோல,—வெள் நிற வயக்கம் மாண்டது – வெண்ணிறமாகிய விளக்கத்தினால் மாட்சிமையடைந்தது. எ–று.

விளைத்து எடுத்து சொரிந்து எழுந்து என்பனவற்றில் இல்விகுதி தொக்குநின்றன. இதுவும் மேலையணி. (௪௫)

உருகுவெஞ்சினவெம்மைதானுடற்றுழியுடைகுளிரொளித்தாங்குப்
பெருகுதண்குளிர்க்குடைந்திதுபொழுதுபோர்பெட்டல்யாவருங்கண்ணுக்
குருகுமுன்கையார்குங்குமமுலைகளிற்கொம்மெனக்கரந்தன்றாற்
றிருகுதம்பகைசார்தனங்கிடைக்குமேற்சிவணுறுதவர்யாரே.

(ஏப்பெயரும்)

(இ–ள்.) உருகு வெம் சின வெம்மை – உருகத்தக்க வெய்ய சினத்தையுடைய [illegible] பமான து,—தானுடற்றுழி – தான் போர்செய்தபொழுது,—உடை குளிர் ஒளித்தா ங்கு – (முன் தனக்குத்) தோற்ற குளிரான தொளித்ததுபோல,—இது பொழுது – இப்பொழுது,—பெருகு தண் குளிர்க்கு உடைந்து – அதிகரிக்கின்ற மிக்க குளிருக்குப் போரிலே தோற்று,—பெட்டல் யாவரும் கண்ணு – தான் விரும்பியுறைதலை யாவரும் கருதாதவாறு,—குருகு முன்கையார் குங்கும முலைகளில் – வளையலணிந்த முன்கையை

யுடைய மங்கையரது குங்குமத்தையப்பிய முலைகளிலே,—கொம்மென கரந்தன்று - விரைவில் ஒளித்தது,—இருகு தம் பகைசார் தனம் கிடைக்குமேல் - மாறுபட்ட தம்பகைசார்ந்த தனம் தமக்குக் கிடைக்குமாயின்,—இவணுறுதவர் யார் - பொருந் தாதவர்யாவருளர் (ஒருவருமில்லை) எ—று.

ஒருவருமில்லையென்பது குறிப்பெச்சம். ஆல் - அசை. ஒளித்தாலென்பதின் ஆல் விகுதி தொக்கது. வெம்மைதாளுடற்றுழிக் குளிரொளித்ததுபோல இப்பொழுது தா னுமொளித்ததென்க. முலைகள் சீதளகாலத்து வெம்மையும் வெம்மைக்காலத்துச் சீதளமும் தருமென்பது "வாவியுறைநீரும்வடநிழலும்பாவகமும், ஏவலையாண்ணாரிள முலையும்-ஓவியமே, மென்சீதகாலத்துவெம்மைதரும்வெம்மைதனி, லின்பாருஞ்சீதளமா மே." என்பதனாலறிக. தனம் முலைக்கும் பொருளுக்கும் பொதுவாய்நின்று வெம்மை க்குங் கலகஞ்செய்வார்க்கு முரித்தாய்நிற்றலால் இது வேற்றுப்பொருள்வைப்பிற் சிலேடை யின் முடிததென்னுமலங்காரம். உடைந்து இதுபொழுதுபோர்பெட்டல் யாவருங் கண்ணுவென்பதற்கு, தோற்று இப்பொழுது போரைவிரும்பில் யாதுபயன் வருமென்று நினைத்து என்றுரைப்பாருமுளர். இப்பொருட்கு என்று என்னு மொருசொற்பெய்து உரைத்தல் சிறப்பிலதெனவுணர்க. (௪௬)

உண்டபாற்சுவைநினைந்தொருமுனிதவமுழந்துபாற்கடல்பெற்ற
பண்டைநீர்மைதேர்ந்தமரரான்பயத்தின்முன்படிந்தநந்தியங்குன்று
மண்டுமாதவம்புரிந்ததுவரத்தழீஇவழிதரமேற்பெய்து
கொண்டதாமெனவாவயின்விழுந்தநீர்குலாய்வழிந்ததையன்றே.

(இ—ள்.) முன் அமரர் ஆன்பயத்தின் படிந்த நந்தியங்குன்று - முன்னே காம தேனுவினுடைய பாலினாலே தோய்ந்த நந்திமலையானது,—ஒரு முனி - ஒப்பற்ற உபம ன்னியமுனிவர்,—உண்ட பால் சுவை நினைந்து - தான் முன்னுண்ட பாலின்சுவையை நினைத்து,—மாதவம் உழந்து - பெருந்தவஞ்செய்து,—பாற்கடல் பெற்ற பண்டைநீர் மை தேர்ந்து - திருப்பாற்கடலைப் பெற்றுக்கொண்ட பழைய நீர்மையையுணர்ந்து,— மண்டு மாதவம் புரிந்தது - நெருங்கிய மகாதவஞ்செய்து,—அது வர - பாற்கடல்வர,— தழீஇ வழிதர மேல் பெய்துகொண்டதாமென - அதனைத் தழுவி வழியும்படி தன்மே லே பெய்துகொண்டதுபோல,—ஆவயின் விழுந்த நீர் குலாய் வழிந்தது - அந்நகரிவ ரையின்மேல் விழுந்தநீர் எங்கும்பரந்து வழிந்தது. எ—று.

ஆவயினெனச் சுட்டு நீண்டது. ஐ சாரியை. உபமன்னியமுனிவர் மாமனாகிய வசிட்டமுனிவரிடத்திருந்து வளர்ந்து பின் றமயார்வீட்டிக்குவந்தபொழுது தாய்தந் தையர்கள் பலவகை மதுரமாகிய உணவுகளைக் கொடுக்கவும் அதனை யுண்ணாமல் மு ன்னுண்ட பாலினைத் தழுதல்கண்ட தந்தையாராகிய வியாக்கிரபாதமுனிவர் அக்குழ ந்தையைக் கனகசபையின் திருவாயிற்படியிற் கிடத்திச் சபாநாயகரை நினைத்து வே ண்டுதல்செய்ய அவர் பாற்கடலையழைத்து உண்ணக் கொடுத்தாரென்பதுபுராணகதை. இது தற்குறிப்பேற்றமென்னுமலங்காரம். (௪௭)

வேறு.

கார்தளம்போதுவேய்ந்துகளிமயில்கடாவிப்பல்பூ
வேய்ந்தமென்குழற்கொம்பன்னார்வெறியயர்களத்துச்சார்ந்து
வாய்ந்தவிங்குலிகச்சேற்றின்வயங்குதன்னுருவந்தோற்றிப்
போர்த்தலாய்ச்சிலம்பின்செவ்வேள்போன்றதுபாலிநீத்தம்.

(இ—ள்.) பாலி நீத்தம் - அப்பாலியாறானது,—கார்தள் அம் போது வேய்ந்து - கார்தளாகிய அழகிய மலர்களைத் தன்மீது தாங்குதலாலும்,—களி மயில்கள் தாவி - களிப்புப்பொருந்திய மயில்களை வாருதலாலும்,—பல் பூ வேய்ந்த மென் குழல் கொம்பு அன்னார் - பல மலர்களைச்சூடிய மெல்லிய கூந்தலையுடைய பூங்கொம்புபோன்ற பெணகள்,—வெறி அயர் களத்து சார்ந்து - வெறியாட்டைச்செய்யுமிடங்களிற் சார்தலாலும்,—வாய்ந்த இங்குலிகச் சேற்றின் - தன்னிடத்துக்கலந்த சாதிலிங்கச்சேற்றினால்;—வயங்கு தன்னுருவந் தோற்றி - விளங்கிய தன்னுருவஞ் சிவத்தலைக் காட்டுதலாலும்,—சிலம்பில் போந்து உலாய் - குறிஞ்சிநிலத்திற் சென்று பரத்தலாலும்,—செவவேள போன்றது - குமாரக்கடவுளையொத்திருந்தது. எ-று.

வேய்ந்துமுதலிய செய்தெனெச்சங்கள் மழைபெய்து குளம்நிறைந்ததென்றாற போல நின்றன. எண்ணும்மைகள் தொக்கன. இது மேல்வருவனவற்றிற்கு மொக்கும். முருகக்கடவுட்கு இங்குலிகச்சேறுபோல் விளங்குந்திருமேனியுடையராய்த் தோற்றியெனவுரைக்க. மயில்கடவி எனினுமமையும். இதுமுதல் சிலயொவ்வொளம் எனபதிறுதியாகச் சிலேடையணி. (கஅ)

ஆழ்ந்தநீர்ச்சுனைபுக்காடியவிர்பளிக்கறையின்வைகி
வீழ்ந்தவராகந்தோய்ந்துவேங்கைதண்குறிஞ்சிசுற்றுத்
தாழ்ந்தபைங்குரலவேனற்றவிர்ந்துபுள்விலங்குமோப்பி
வாழ்நதிடுங்கொடிச்சிமாாதமொழுக்கமுமரீஇயதாங்கண்.

(இ—ள்.) ஆங்கண் - அக்குறிஞ்சிநிலத்தில்—ஆழ்ந்த நீர்ச்சுனை புக்கு ஆடி - ஆழ்ந்த நீர்ச்சுனைகளிற் புகுந்துஆடுதலாலும்—அவிர்பளிக்கு அறையின் வைகி - விளங்குகின்ற பளிங்கறைகளிற்றங்குதலாலும்—வீழ்ந்தவர் ஆகம்தோய்ந்து - தன்னிடத்து வீழ்ந்தவருடையசரீரத்தைத் தோய்தலினாலும்—வேங்கைதண்குறிஞ்சிசுற்று - வேங்கைமரங்களையும் குளிர்ந்த குறிஞ்சிச்செடிகளையும் சுற்றுதலாலும்—தாழ்ந்த பைம் குரல ஏனல்தவிர்ந்து - வளைந்தபசியகதிர்களையுடைய தினைப்புனங்களிற்றங்குதலாலும்—புள் விலங்கும் ஓப்பி - பறவைகளையும் விலங்குகளையுந் துரத்தலினாலும்—வாழ்ந்திடுங்கொடிச்சிமாாதம ஒழுக்கமும் மரீஇயது - வாழ்ந்திருக்கும் வேடப்பெண்களதொழுக்கத்தையும்பொருந்தியது. எ-று.

நீர்ச்சுனையிலாடிப் பளிங்கறையிலிருந்து தம்மால் விரும்பப்பட்டவரைச் சேர்ந்து வேங்கையும் குறிஞ்சிமலர்களைப் பறித்தணிந்து தினைப்புனத்திலிருந்து புள்விலங்குகளைத் துரத்தி வாழ்ந்திடுங் கொடிச்சிமாரெனக. கார்தருவமணம் குறிஞ்சிநிலத்திற்கே புரித்தாதலின் வீழ்ந்தவராகந்தோய்ந்தென்றார். (கசு)

கோழரையகிலுஞ்சந்துங்குங்குமவனமுஞ்சாடி
வாழியகுறிச்சிபுக்குவளர்தினைவாரிவித்தி
வீழுமென்கிழங்குகெண்டிவிரைத்ததேனழித்துமாந்தி
யூழுறுசிலைக்கைவேடரொழுக்கமுமரீஇயதாங்கண்.

(இ—ள்.) ஆங்கண் – அக்குறிஞ்சிநிலத்தில்,—கோழ் அரை அகிலும் சந்தும் குங்குமவனமும் சாடி – வழுவழுப்பாகிய அரையையுடைய அகிலமரங்களையும் சந்தனமரங்களையும் குங்குமவனங்களையும் அழித்தலாலும்,—வாழிய குறிச்சி புக்கு – வாழ்கின்ற சிற்றூரிற் புகுந்து,—வளர் தினை வாரிவித்தி – வளர்ந்தனவாயும் தினையையும் வாரி வீசுதலினாலும்,—வீழும் மெல் கிழங்கு கெண்டி – (நிலத்தின்கீழே) வீழும் மெல்லிய வள்ளிக்கிழங்கைக் கிண்டுதலாலும்,— விரைத்த தேன் அழித்து மாந்தி – மணம்பொருந்தியதேன்கூடுகளை அழித்துட்கொள்ளுதலாலும்,—ஊழ் உறு சிலைக்கை வேடர் ஒழுக்கமும் மரீஇயது – வலிய வில்லைக் கையிற்றாங்கும் வேடருடைய ஒழுக்கத்தையும் பொருந்தியது. எ—று.

தேன - ஆகுபெயர். அழித்தல் - கூண்டுகளினின்றுந்தேனை வெருச்சல். வன்தனை வெட்டி குறிச்சியிறபுக்குத தினையை வாரிவிதைத்து கிழங்கைக் கெண்டி தேனையழித்து உறும்குறவரென்க. (௨௦)

சிலையலங்கணிச்சிவெண்ணெய்தெவ்விவானிமிர்ந்தவாரி
நிலைபுகுந்துழக்கியொல்குநிலனெடுத்திருவியண்ட
ருலைதரவெறிக்கொண்டேற்றியுறுகலிமுடிவுதோற்றித்
தலைவருமாயோனென்னத்தவழ்ந்ததுபுறவத்தம்மா.

(இ—ள்.) சிலை அலம் கணிச்சி வெண்ணெய் தெவ்வி – வில்லு கலப்பை மழு வெண்ணெய் என்னும் இவைகளை வாரிக்கொள்ளுதலாலும்,—வான் நிமிர்ந்து – வானிலே நிமிர்தலாலும்,—வாரி நிலை புகுந்து உழக்கி – நீர்நிலைகளிலே புகுந்து கலக்குதலாலும்,—ஒல்கும் நிலன் எடுத்து இருவி – வளஞ்சுருங்கும் நிலங்களை வளத்தில் மேம்படுத்தி நிறுத்தலாலும்,—அண்டர் உலைதர வெறிக்கொண்டு ஏற்றி – முல்லைநிலமாக்களுலையும்படி வெறிகொண் டேற்றுதலாலும்,—உறு கலி முடிவு தோற்றி – பொருந்திய வறுமை நீக்கத்தைத் தோற்றுதலாலும்,—தலைவரு மாயோன் என்ன – அந்நிலத்திற் சுதிதேவதையாய் வரும் திருமால்போல,—புறவத்து தவழ்ந்தது – முல்லைநிலத்திற் பெருகியது. எ—று.

தெவ்வியென்பதனை முன் மூன்றிடத்துங் கூட்டுக. தெவ்வுதல் எடுத்துக்கொள்ளல். தசரதராமன் பலதேவன் பரசிராமன் கிருட்டிணன் வாமனன் மீனம் ஆமை பன்றி நரசிங்கம் குதிரை என்னும் தசாவதாரத்தையுடைய திருமாலென்க. தலைவருமாயோன் – [illegible]. வெறிக்கொண்டு முடைநாற்றங்கொண்டெனினுமாம். கலி ஒலியுமாம். வாரி புகுதலை மீனுக்கும் உழக்குதலை ஆமைக்குங் கொள்க. வாரியென்பதனை யீரிடத்துங் கூட்டுக. ஒல்கும்நிலனெடுத்திருவியென்பதற்கு ஒடுங்கியவழிகளைப் பெருவழியாகக் கல்லலாலுமெனவாற்றுக்குரைப்பாருமுளர். (௨௧)

முளிதயிர்நறுநெய்பெய்யுமூரியங்கலன்கள்பாடி
யுளியெடுத்தியங்கியாங்காங்குற்றவைமாற்றிப்பொன்னுந்
தெளிமணித்திரளுமற்றுஞ்செறித்துராய்க்குளவிசெர்தேன்
றுளிகுழற்பொதுவமாதர்தொழின்மையும்பயின்றதாங்கண்.

இ—ள். முளி தயிர் நறு நெய் பெய்யும் மூரியங் கலன்கள் - நீர்வற்றிய தயிரையு மல்ல நெய்யையும் இட்டு வைக்கும் வன்மையான அழகிய பாத்திரங்களை,—பாடி உளி எடுத்து இயங்கி - ஆய்ப்பாடியிடத்து வாரிக்கொண்டு பெயர்தலானும்,—ஆங்காங்கு உற்றவைமாற்றி - தான் சென்ற அவ்வவ்விடங்களில் பொருந்தியவைகளைக் கலைதலானும்,—பொனனும் தெளி மணித்திரளும் மற்றும் செறித்து உராய் - பொன்னையும் தெளிந்த மணித்திரளையும் ஏனைப்பொருளையும் செறித்து உலாவுதலானும்,—குளவி செர்தேன் துளி குழல் பொதுவர் மாதர் தொழின்மையும பயின்றது - மலைப்பச்சையின் செர்தேன்துளிக்கும் கூந்தலையுடைய இடைச்சியரது தொழிலின்றன்மையையும பொருந்தியது,—ஆங்கண் - அம்முல்லைநிலத்து. எ—று.

தயிர் நெய் பெய்யும் கலன்களைப் பாடியினின்று மெடுத்துப் பற்பலவிடங்களினுஞ் சென்று அத்தயிர் நெய்களை விற்றுப் பொன்னும மணித்திரளும் ஏனைப்பொருளும் சேர்த்துவருகின்ற பொதுவமாதரென்க. (உஉ)

இணிகவைக்கோடும்வேயுந்திரிபுரிநாருந்தாங்கி
மணிநிரையோம்பிநேரும்வல்விடைதழுவித்தோய்ந்த
வணிநிறைமகளிர்கூந்தலலங்கலங்கொன்றைசூட்டிப்
பிணிதபுமாயர்செய்கைபேணியும்பெயர்வதாங்கண்.

(இ—ள்.) இணி கவைக்கோடும் வேயும் - திணிந்த கவைத்தடிகளையும் வேய்ங்குழலையும்,—திரிபுரிநாரும் தாங்கி - கயிறுகளையும் வாரிக்கொண்டு சேறலானும்,—மணி நிரை ஓம்பி - மணியின்நிரைகளைப் பாதுகாத்தலானும்,—நேரும் வல் விடை தழுவி - எதிர்ப்பட்ட வலிய எருதுகளைக் கவருதலானும்,—தோய்ந்த அணிநிறை மகளிர் கூந்தல் - முழுகிய அழகையும் நிறையையுமுடைய மங்கையர்கள் கூந்தலில்,—அலங்கல் அம கொன்றை சூட்டி - தளிரையுடைய அழகிய கொன்றைமலரைச் சூட்டுதலானும்,—பிணிதபும் ஆயர் செய்கை பேணியும் - பிணிநீங்கிய இடையருடைய செய்கையைப் பொருந்தியும்,—பெயர்வது ஆங்கண் - செல்லுவது அம்முல்லைநிலத்தில். எ—று.

கவைக்கோடும் வேயும் திரிபுரிநாரும் கட்டிக்கொண்டு மணிகட்டிய பசுநிரைகளைக்காத்து எதிர்த்தவிடையைத்தழுவி விவாகஞ்செய்த மகளிர்கூந்தலிலே கொன்றைமாலையைச் சூடுமாயரென்க. மணிநிரையோம்பியென்பதற்கு ஈரிடத்தும் மணிதரித்த பசுக்களை யெனக்கொள்ளுவாருமுளர். ஆயர் பெண்பிறக்குஞான்று பிறந்த காளைக்கன்றைத்தன்னூட்டி யாகவளரவிட்டு அவ்விடையைப் பிடித்தவனுக்கே விவாகஞ்செய்து கொடுப்பது வழக்கமாகலின் விடைதழுவித்தோய்ந்த மகளிரென்றார். அது, "படையார் கருங்கண்ணி வண்ணப்பயோதரப் பாரமுநுண், ணிடையார் மெலிவுங்கண்டண்டர்களீ ரம்முல்லைவேலியெம்மூர், விடையார் மருப்புத்திருத்திவிட்டாரவியன்றேன் புலியூ, ருடையார் கடவிவருவதுபோலுமுருவினதே" எனபதனாலறிக. (உ௩)

பூத்தசெந்தாமரைக்கண்மெய்யெலாம்பொலியத்தோற்றித்
துத்தகைவயிரம்பற்றித்துலங்குவாரணமேல்கொண்டு
காத்தலைமருவிநீண்டகற்சிறைபலவுஞ்சிந்தி
யேத்துவிண்ணரசனென்னவிறுத்தது பழனப்பாங்கர்.

இ—ள். பூத்த செந்தாமரைக் கண் மெய் எலாம் பொலியத்தோற்றி – அலர்ந்த செந்தாமரை மலர்த்தேன் தன்வடிவமெங்குஞ் செறியும்படி காட்டுதலாலும்,—துத்தகை வயிரம்பற்றி – சுத்தமான அழகையுடைய வயிர ரத்தினங்களைப் பற்றுதலாலும்,—துலங்கு வாரணம் மேல் கொண்டு – விளக்கம்பொருந்திய சங்குகளைத் தன்னிடத்தில் கோடலாலும்,—காத்தலை மருவி – பூங்காவிடத்திற் பெருகுதலாலும்,—நீண்ட கல் சிறை பலவும் சிந்தி – நீண்ட கல்வரம்புகள் பலவற்றையும் (அகழ்ந்து) சிதறலாலும்,—ஏத்து விண் அரசன் என்ன இறுத்தது – (அங்கிலதிற் கதிதேவதையாகத்) துதிக்கப்படுகின்ற இந்திரனைப்போலத் தங்கியது,—பழனப் பாங்கர் – மருதநிலத்திடத்து. எ—று.

அலர்ந்த செந்தாமரைமலர்போன்ற கண்கள் மெய்யெல்லாம் பொலிவுபெறத்தோற்றிக் குலிசப்படையைத் தாங்கி ஐராவதயானைமேலேறிக் கற்பகக்காவிலிருந்து மலைகளின் சிறகுகள் பலவற்றையும் சிந்தும் விண்ணரசனென்க. தாமரை – ஆகுபெயர். கற்சிறை - கல்வரம்பென்பது "கற்சிறையழித்துவெள்ளம்கடற்கவாயாங்குகறமேறா" எனவருஞ் சிந்தாமணி யுரையானறிக. ஏத்து விண்ணரசனென்பது செயப்படுபொருள்வினைமுதல் போலக்கூறப்பட்டது. ததீசிமுனிவர் அருந்தவஞ் செய்தமையாலும், தேவர்கள் அடைக்கலம்வைத்த படைகளை விழுங்க அ[illegible]வீணுதண்டமாயிருந்து இந்திரனுக்குப் படையாயினமையாலும் துத்தகைவயிரமென்றார். (உச)

மருதமர்கிள்ளையஞ்சவயின்வயினியம்பிச்சென்று
முருகமர்வயலிற்பூத்தமுண்டகங்குமுதங்கட்டுக்
குருமணிக்காஞ்சிச்சூழற்கொழுமனமலரப்புல்லித்
திருவியல்கடைசிமாரதஞ்செய்கையுந்தழீஇயதாங்கண்.

(இ—ள்.) மருது அமர் கிள்ளை அஞ்ச – மருதமரங்களிலுறையுங் கிளிகள் அச்சமடையும்படி,—வயின் வயின் இயம்பிச் சென்று – இடந்தோறும் ஒலிதருச் செல்லுதலாலும்,—வயலில் பூத்த முருகு அமர் முண்டகம் குமுதம் கட்டு – வயலிலே யலர்ந்த வாசனைபொருந்திய தாமரைகளையுங் குமுதங்களையும் பிடுங்குதலாலும்,—குருமணிக் காஞ்சிச் சூழல் கொழுமனை மலரப் புல்லி – நிறம்பொருந்திய அழகிய காஞ்சிமரச்சோலைகளிற செழித்த அரும்புகள் மலரும்படி சேர்தலாலும்,—திரு இயல் கடைசிமார் தம் செய்கையும் தழீஇயது – அழகுபொருந்திய வுழத்திமாருடைய வொழுக்கத்தையும் தழுவியது,—ஆங்கண் – அம்மருதநிலத்தில். எ—று.

கிள்ளை யஞ்சும்படி மதுர வார்த்தை பேசிச்சென்று வயலிலே பூத்த முண்டகத்தையுங் குமுதத்தையுங் களையாகக் கட்டுக் காஞ்சிமரச் சூழலிலே கொழுமனை மலரும்படி தழுவி யிருக்குங்கடைசிமாரென்க. கடைசியர்க்குக் காஞ்சிச்சூழல் அல்குலெனினுமாம். அடுக்குகள் பன்மைகுறித்து நின்றன. மருதமர்கிள்ளை யென்றது பன்மைகுறித்த வழக்கென்க. (உரு)

நீர்செறிவயலென்றுநக்கனசெய்துபின்னர்
விளைவினைக்கொய்துபோட்டுவியன்களத்தேறவுய்த்து
முளைதலைக்கருப்பங்கீற்றுமுழுவதுமெறிதகக்காட்டித்
திளைமகிழ்களமர்தங்கள்செடறகையுமடைந்தாங்கண்.

(இ-ள்.) நீர் செறி வயலென்று நக்கன செய்து - வாமடுகள்செறிந்த வய லென்று வேண்டுவனவற்றைச் செய்தலானும், - பின்னர் விளைவினைக் கொய்து - பின்பு விளைவித்தனவற்றை யறுத்தலானும், - போட்டு வியன்களத் தேற வுய்த்து - (கொ யதவற்றை) மேடாகியபெரிய இடத்தில் ஏறும்படி செலுத்தலானும், - முளை தலைக் கருப்பங் கீற்று முழுவதும் எறிந்து காட்டி - முளைக்கவேண்டிய கருப்பங்கீற்றுகளை யெல்லாம் முறித்து அதனை அடைத்தலானும், - திளை மகிழ் களமர் தங்கள் செடறகை யுமடைந்து - திளைத்து மகிழ்வுடைய களமருடைய சேடறகையும் பொருந்தியது, - ஆங்கண் - அப் பருதநிலத்தில் எ-று.

வயலென்று உழவுதொழில் முதலியவற்றைச் செய்து விளைவைக் கொய்து வயல் வெளியில் களத்திலே போடுதலும் கருப்பங்கட்டை வெட்டித் திளைத்து மகிழ்வு கொள்க. நக்கனசெய்தல் - உழுதல், வரம்படைத்தல், நடவுநடுதல், களைகட்டல் முதலிய வாறுபிரகாரத்தன முதலியனவாம், உழவாக்கு, உழுதல் எருவிடல் நீர்பாய்ச்சல் முதலிய வாசவுநடைகொள்க. திளைத்து என்னும் வினையெச்சத்தி சொற்கு முதனிலையாய் நின்ற யாடநின்றது.

மேற்றிசைத்தொடர்பிற்றுடைவிசீட்டைப் பயிறசீகட்டித்
தேறற்றெழிற்றுச் சூழற்றுனுடைத்தொடர்புகோடி
மேற்றிசைமாமுகத்தியைத்தினைவுனைனுமபோற்றி
மாருவலசாலைருணமின்னைவலினாய்த்தானநடாவங்கள்.

(இ-ள்.) மேற்றிசைத் தொடர்பிற்றுடை விசீட்டைப் பயிறசீ கட்டி - சேற்றி லேயின்றுவந்த தொடர்ச்சியோடும் விசித்த கடலிலே பெருந்தக்க காட்டுதலானும், - எழில் தோறும் ஈகம் சூழல் துணனும் அத்தொடர்புடம் கட்டி - அழகாகத் தேறற் றும் எங்கும் புன்னைமரச்சூழலிற் சேருமத்தொடர்ச்சியையும் காட்டுதலானும் - எதி ருவிசும் மகரம் உகந்த - எதிரேவருத சிறுவேடுக்கின யுகந்ததானும், - ஏற நிலவளனும் போற்றி - எந்த நிலத்திலுள்ளவை எல்லாவற்றையும் காப்பாற்றுதலானும், - ஆற்றல் சால் வருனை னைன ஈனல பரதா அனைத்து - அதனிற் றத்தேவதையாகிய உலவுடைச வருணனைப்போல செபத்தினிற்றி வைடைத்தது. எ-று.

மேற்றிசைத்தொடர்பையும் கடற்கரைசார்ந்தொடர்பையும் ஈகைசூழலிலே சுருக் கொமபுகட்டிக் கொண்டுமிடு விழவில தான பிரசன்னமமக்கோடர்பையும் ஊட்டிச் சொன்னமும் நிலவளங்களைப்போற்றி யாறல்சான்ற வருணனொனக். கறிவேறிய சொதியையூத்தி நிலவளமுங்காப்போற்றி யாறல்சான்ற வருணனெனக். வருணன் * ஈகலோகசம்பந்தமுடைய ருதலினால், ஈகலோகசூழலிற்றானுந் தொட ரச்சியுங்காட்டியெனப்பாருளார. (உ௭)

முண்டகநீலஞாழல்முருகெழமுடியிற்சூடி
மண்டியவிலைகைக்கொண்டுவளைமுதல்வேட்டோர்க்குய்த்து
மிண்டிமீன்கவர்புள்ளோப்பிவெய்துமிக்கிரக்கங்காட்டித்
தொண்டைவாய்ப்பரத்திமார்தந்தொழின்மையும்பெற்றதாங்கண்.

(இ—ள்.) முண்டக நீலம் ஞாழல் - தாழை நீலம் ஞாழல் என்னுமிவற்றை,—முருகு எழ முடியில் சூடி - வாசனையெழும்படித் தன்றலையிற் சூடுதலானும்,—மண்டிய இலை கைக்கொண்டு - நெருங்கிய இலைகளைப்பறித்துக்கொள்ளுதலானும்,—வேட்டோர்க்கு வளை முதல் உய்த்து - விரும்பினர்க்குச் சங்குமுதலியவற்றைக் கொடுத்தலானும்,—மிண்டி மீன்கவர் புள் ஓப்பி - நெருங்கி மீனைக்கவரவரும் புட்களை அகற்றலானும்,—வெய்து மிக்கு இரக்கம் காட்டி - சடுதியிற் பிரவாகித்து ஆரவாரத்தைக் காட்டுதலானும்,—தொண்டை வாய்ப் பரத்திமார்தம் தொழின்மையும் பெற்றது - கொவ்வைக்கனியையொத்த வாயையுடைய நுளைச்சியரொழுக்கத்தையும் பொருந்தியது,—ஆங்கண் அந்நெய்தனிலத்தில். எ—று.

தாழைமுதலியவற்றை முடியிற்சூடி, இலைவாங்கிக்கொண்டு வளைமுதலியனவற்றை வேட்டோர்க்குக் கொடுத்து, மீன்கவர்புள்ளைத்துரத்தி வெய்யசொன்மிக்கு இரக்கத்தையுங்காட்டும் பரத்தியரென்க. வெய்து மிக்கு - கொடுமைமிக்கென்றுமாம். (உஅ)

கடுங்கனியுப்புமெத்திக்கனிபலவுக்கிநீந்தி
நெடுங்கடல்குளித்துக்கீழ்நீர்நித்திலந்துவர்மேலாக்கிப்
படுங்கலன்பலவுந்தள்ளிப்பரத்தியர்தோயப்புல்லிக்
கொடுங்கொலைப்பரவமாக்கள்கொள்கையுங்கெழீஇயதாங்கண்.

(இ—ள்.) கடும் கனி உப்பு மெத்தி - கடுமையான ஒலியுடனே இனிமை மிகுதலானும்,—கனி பல உக்கி - கனிகளும் பலவற்றிலும் பெருகுதலானும்,—நீந்தி நெடும் கடல் குளித்து - (அக்கனியை) நீந்தி நெடிய கடலிற் பெருகுதலானும்,—கீழ் நீர் நித்திலம் துவர் மேலாக்கி - (தான்பெருகும் விசையினால்) நீர்க்கீழுள்ள முத்தும் பவளமும் ஆகிய இவற்றை மேலேவரச்செய்தலானும்,—படும் கலன் பலவும் தள்ளி - தன்னிடத்துப்பொருந்திய ஆபரணங்கள் பலவற்றையும் களைதலானும்,—பரத்தியர் தோயப் புல்லி - நுளைச்சியர் முழுக அவரைப்பொருந்துதலானும்,—கொடும் கொலைப் பரவமாக்கள் கொள்கையும் கெழீஇயது - கொடிய கொலையைச்செய்யும் நுளையருடைய வொழுக்கத்தையும் பொருந்தியது,—ஆங்கண் - அந்நெய்தனிலத்தில். எ—று.

கடிய களிப்பைச்செய்யும் உப்பைமிகுத்து களிகள்பலவுமுழக்கி, நெடுங்கடனீந்திக்குளித்து, கீழ்நீர்க்கணுள்ள முத்தும் பவளமுமாகியவற்றை மேற்கொண்டுசென்று, பொருளேற்றிய தோணிகள் பலவற்றையும் நீரிலேதள்ளி, பரத்தியர் தம்மைத்தோயத் தாமும் அவரைத்தோயும் பரவமாக்களென்க. மெத்தியென்பதில் பிறவினையுணர்த்தும் விகுதிதொக்கது. கலி - ஒலி; களியென்றது ளனவொற்றுமை. (உகூ).

கலையொடுவாளம்பற்றிக்கன்னியாய்க்குரவம்போந்து
தலைமலைத்தெயித்திமாராய்த்தனுவொடுபறைத்துமார்த்தர்க்
குலைவுசெய்யினராயுமுருப்பவிர்முரம்புதோறு
மலைநிரைப்பாலைநித்தமமிழ்தெனவொழுகிற்றம்மா.

(இ—ள்.) கலையொடு வாளம் பற்றி கன்னியராய் - கலைமானோடு வாளையும் பற்றி, துலாற் றுர்க்கையாகியும்,—குரவம் போது தலை மலர்த்து எயிற்றியராய் - குரவமலரைத் தலையிலணிதலால் பாலைநிலமாதராயும்,—தறுவொடு ஆரலித்து - ஆரவாரத்தோடு வழிச்செலவழித்தலால்,—மார்தர்க்கு உலைவு செய் எயினராயும் — வழிபோகும மானுடர்க்கு உலைவைச்செய்யும் பாலைநிலமாக்களாயும்,—உருப்பு அவிர் மூரம்பு தோறும் - வெப்பம்விளங்கும் பாலைநிலத்தோறும்,—அலை திரைப் பாலி நீத்தம் - (கரையை)யலைக்கும திரையையுடைய பாலியாறுனது,—அமிழ்து என ஒழுகிற்று - அமிழ்தம்போலப் பெருகிடது. எ—று.

விலைகொண்டு வழிபறித்து மாந்தர்க்குலைவுசெய்யும் எயினரெனக. (௫௨)

வேறு.

முழங்குசேய்நதிநாந்தினிமுகலியேயாதிப்
பழங்கண்டீரநதிபலவுமிப்பாலியேனுடு
தழங்குநீர்கொடுதலையளிபுரியுநாணிலத்து
வழங்குமைந்திணைவளஞ்சிறிதுரைத்திடப்படுமால்.

(இ—ள்.) முழங்கு சேய்நதி - ஒலிக்கசின்ற சேயாறு,—நந்தினி - நந்தினியாறு,—முகலி ஆதி - முகலியாறுமுதலிய,—பழங்கண் தீர் நதி பலவும் - சூழ்கினோருடைய துக்கத்தைத் தீர்க்கும் நதிகள்பலவும்,—இப் பாலியோடும் - இந்தப் பாலியாறோடு கூடி,—தழங்கும் நீர்கொடு தலையளி புரியும் - ஒலிக்கின்ற நீரைக்கொண்டு தலையளிசெய்யப்படும்,—நால் நிலத்து - நால்வகைநிலங்களுள்,—வழங்கும் ஐந்திணை வளம் - வழங்கிவரும் ஐந்திணைவளமானது,—சிறிது உரைத்திடப்படும் - எம்மாற் சிறிது கூறப்படும். எ—று.

நதிகள்பலவும் நீரைக்கொண்டு இப்பாலியாற்றோடு கூடித் தலையளிசெய்யும் நானிலமெனக் கூட்டுக. பிரமன்முதலியோர் குமாரகடவுளை யாட்டும் யாருனமையால் சேயாறெனப்பட்டது. தீர்க்குநதி தீர்நதி எனக்குறைந்தது. ஆல் அசை. நால்வகை நிலங்களாவன: முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் என்பன. அது "மாயோன்மேயகாடுறையுலகமும் சேயோன்மேயமைவரையுலகமும் வேந்தன்மேய்தீம்புனலுலகமும் வருணன்மேயபெருமணலுலகமும் முல்லைகுறிஞ்சிமருதநெய்தலெனச் சொல்லியமுறையாற் சொல்லவும்படுமே" என்பதனாலறிக. ஐந்திணை, முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் பாலை என்பன. திணை - ஒழுக்கம். நானிலத்துவழங்கு மைந்திணைவளஞ் சிறிதுரைத்திடப்படுமாலென்றதனால் திணைமயக்கமுங் கூறினாரெனவுணர்க. (௫௩)

மருந்துண்விண்ணரமடந்தையர்க்கரியதன்மார்பந
திருந்துதன்குலத்தவர்க்கருள்சிறப்பினான்மகிழ்ந்து
விருந்தளித்தலுஞ்செய்வபோல்வெறுபர்வேலிறைக்குட
பொருந்துபூசனைவிழாத்தினைபெருப்பதுபொருப்பு.

மருந்து உண் விண் அரமடந்தையர்க்கு - அமிர்தத்தையுண்ணும் வானுலகத்துள்ள அரமகளிர்க்கும்,—அரிய தன் மார்பம் - பெறுதற்கரிய தமது திருமார்

புத்தேந்,—திருந்து தம்குலத்தவட்கு அருள் சிறப்பினால் மகிழ்ந்து - திருந்திய தங்கள் குலத்திற்பிறந்த வள்ளிநாயகிக்குக் கொடுத்தருளும் சிறப்பினால் மகிழ்வுடைந்து,—வெட்டா வேள் இறைக்கு நித்தலும் விருந்துசெய்வபோல் - குறிஞ்சிநிலத்தவர்களோர் கடம்பூசகடவுட்கு எப்பொழுதும் விருந்துசெய்தல்போல,—பொருந்து பூசனை விழா - பொருந்திய பூசனையையும் திருவிழாவையும்,—தினம் எடுப்பது பொருப்பு - தினந்தோறும் நடத்தப்படுவது அக்குறிஞ்சிநிலம். எ—று.

மகளிர்க்கும் என்னும் உயர்வுசிறப்பும்மை தொக்கது. ஆறுமுகக்கடவுள் வள்ளிநாயகியை மணஞ்செய்தருளுதலின் திருமாதுதங்குலமென்றார். எடுப்பது உயர்த்திச்செய்யப்படுவது. இது தற்குறிப்பேற்றவுவமையணி. (௩௨)

வணங்குமாருயிர்க்குலைதொறும்வதிதலாற்குகனென்
றிணங்குமானடியர்க்கிறைமையாதிருப்பதுபோலா
நிணங்கொள்வேற்படைநின்மலனீண்மணிக்குகையின்
கணங்கொண்டோங்கியமலைக்கெலாங்கடவுளாயகலாதல்.

(இ—ள்.) நிணம்கொள் வேல்படை நின்மலன் - நிணத்தைத்தக்கவரும் வேற்படையைத்தரித்த ஆறுமுகப்பிரான்,—நீர் மணிக் குகையின் கணம் கொண்டு ஓங்கிய - வரிசையான மணிகளையுடைய குகைக்கூட்டங்களைத் தன்கட்கொண்டு உயர்ந்த,—மலைக் கெலாம் - மலைகளெல்லாம்,—கடவுளாய் கலத்தல் - தெய்வமாயவற்றின்கண்ணே மேவுதலானது,—வணங்கும் ஆர் உயிர்க் குலைதொறும் வதிதலால்- (தம்மை)வணங்கும அரிய உயிர்க்கு கைகள்தோறும் இருத்தலினால்,—குகன் என்று இணங்கும ஆன பெயர்க்கு - குகனென்று கூறப்படும் காரணப்பெயருக்கு,—இறைமை ஆறு இருப்பது போலாம் - இறையுடைமையாக இருப்பது போலாம். எ—று.

இணைக்கல் - ஒத்திருத்தல். மலைக்கெலாம் பின்மொழிநிலையல். தம்மைவணங்கும் அடியாருடைய இதயக்கோறுங் குடிகொண்டு அவரை நல்வழிப்படுத்தலால் குகனென்னுந் திருநாமம் வந்ததென்பார் வணங்குமாருயிர்க்குலைதொறும்வதிதலாற்குகனென் றிணங்குமான்பெயர்க்கிறைமைதவரென்றும், சூரன்முதலியோரைத் தண்டித்தல்பற்றி நிணங்கொள்வேற்படைநின்மலனென்றுங் கூறினார். உயிர்க்குகை பண்புத்தொகை. (௩௩)

கொடித்ததீதெனத்தனித்தறிந்திருந்தினைவிளைப்பார்
அடித்தலம்படர்சந்தனக்குங்குமத்தொகுதி
வடித்தகல்வியாலெறிந்தெழுமடுக்குமொண்புகையுந்
தடித்துமேகமுந்தவழ்வனவேழ்தலைமாட்டே.

(இ—ள்.) இரும் தினை விளைப்பார் - பெரிய தினையை விளைவிப்போராகிய குறிஞ்சிநிலமாக்கள்,—கொடித்து தீது என தனித்து அறிந்து - உயிர்களைவதைத்த தீமையாகுமென்று தன்மையாகவறிந்து,—தலைப்படர் அடி சந்தனம் குங்குமத்தொகுதி - தலைவிரித்த அடியையுடைய சந்தனமரம் குங்குமமரமாகிய தொகுதிகளை,—வடித்த கல்வியால் எறிந்து - கூரிய கோடரியினால் தறித்து,—எரி மடுக்கும் ஒண் புகையும் - அக்கினி மடுக்கச்செய்தற்கண் எழுந்த ஒள்ளிய புகையும்,—தடித்து மேகமும் - மின்னலிடு

டைய மேகங்களும்,—வேற்றுமை காட்டா தவழ்வன - வேற்றுமைகாட்டாதனவாய்ச் செல்வன. எ-று.

அறிந்தும் என்னும் உம்மை தொக்கது. சிறுகோலை பாவமாயினும் பெரும்பயன் அடைவிக்குமாயின் செய்யலாமென்னும் விதியுண்மையின் றுணிந்தறிந்தபொழுதிலும் இருதிணையினைப்பாரென்றார். கொடித்தல் வறுமையடைதலெனக்கொண்டு வறுமை யடைதல் நிலைமையக்குமெனறுணிந்தாக அறிந்தென வுரைப்பாருமுளர். (௬௪)

கள்ளிவேலியகுறிச்சியர்கரைபடுமிரும்பின்
வள்ளிகெண்டியகுழிகளின்மாலைவெள்ளருவி
யள்ளியுய்த்தவெள்வயிரமுமாரமுநிதியின
டன்னிபோன்மெனப்பசும்பொனோடுமைப்பனபலவும்.

(இ-ள்.) கள்ளி வேலிய குறிச்சியர் - ஆச்சாமரங்களாகிய வேலியையுடைய குறிஞ்சிநிலமாக்கள்,—கரைபடும் இரும்பின் வள்ளி கெண்டிய குழிகளில் - பாறையிலுள் வள்ளிக்கிழங்கை பசூழ்ந்த குழிகளிலாறும்,—மாலை வெள அருவி அள்ளி உய்த்த - மாலைபோல விழும் வெள்ளிய அருவிகள் வாரிக்கொணர்ந்துவிட்ட,—வெள்வயிரமும் ஆரமும் பசும்பொன ஓடு பலவும் - வெள்ளிய வயிரங்களும் முத்துக்களும் பசியபொனனோடு ஏனைய பலவும்,—நிதியின் டன்னி போனமென - திரவியசாலையை நிகர்க்குமென்று கூறும்படி,—இமைப்பன - விளங்குவன. எ-று.

கள்ளி - சிறுவிறகெனினுமாம். கரைபடும்இரும்பு - இருபெயரொட்டாகுபெயர். போனும் போலும் என விகாரமாயிற்று. (௬௫)

கொடிச்சியர்விழிக்கூர்ங்கணைகுளிப்பகானவர்தோள
வடித்தவாங்கவார்கணைகுளிப்பமால்வேழக
தடித்தவேழத்தின்கோடுகளகுளிப்பபூந்தருக்கள
கடித்தபூந்தருக்கோடுகள்குளிப்பவான்கங்கை.

(இ-ள்.) கொடிச்சியர் விழிக்கூர்ங்கணை - வேடமாதருடைய விழிகளாகிய கூரிய பாணங்கள்,—கானவர் தோள்குளிப்ப - வேடர்களுடைய தோள்களிலே மூழ்குவன,—அவர் வடித்தவார்கணை - அவ் வேடருடைய கூரிய நெடிய பாணங்கள்,—மால் வேழம் குளிப்பன - பெரிய யானைகளிற் றைப்பன,—தடித்த வேழத்தின் கோடுகள் - பருத்த யானைகளின் கொம்புகள்,—பூம் தருக்கள் குளிப்ப - பூவையுடைய மரங்களிற்குளிப்பன,—கடித்த பூம்தருக் கோடுகள் - மணம்பொருந்திய மலர்களையுடைய மரக்கொம்பர்கள்,—வான கங்கை குளிப்ப - ஆகாய கங்கையிற் குளிப்பன. எ-று.

குளித்தல் - தைத்தல். கூர்ங்கணை கூர்ங்கணையென மெலிந்து நின்றது. ஆங்கு - அசை. ஒற்றுமைமாலையணி. (௬௬)

விழிக்குடைந்தமான்செவிகண்மெல்லியனவ்வார்த்தல்
அழிக்கருந்திறல்குயர்பணைகண்பொதிபானை
அழிக்குமற்றவைமறைபவெஞ்சகிர்மணியுகுக்கும்
வெழிக்குளித்திலமறையமேற்கொட்பெயவன்டேசோரை.

(இ—ள்.) உயர்பணை - உயர்ந்த மூங்கில்களானவை,—மெல்லியல் கல்லார் - மெல்லிய இயல்பையுடைய வங்கிலத்தமகளிர்,—விழிக்கு உடைந்த மான்செவிகள் தடிந்து - தங்கண்ணுக்குத் தோற்ற மான்களுடைய செவிகளை வெட்டி,—அவ் உழிகளுறுதி ஆங்கு - அவ்விடத்து நிறைத்தாற்போல,—கண்பொதிபாளை கவிக்கும் - கணுவை மூடிய மடல்களைக் கழிக்கும்;—அவை மறைய வெள் கதிர் மணி உகுக்கும் - அம்மடல்கள் மறைய வெள்ளிய ஒளியையுடைய முத்துக்கள் சொரியும்,—கொழிக்கும் நித்திலம் மறைய—சொரிந்த அம் முத்துக்கள் மறை[illegible],—வண்தோரை மேற் கொட்டும் - அழகிய [illegible]அரிசிகளைமேலே சொரியும். எ-று.

"மூங்கிற்பாளை மாஞ்செவி போறல் நண்பொதிமான்செவிபோலவெதிர்முளைக் கண்பொதிபாளைகழன்றுகுப்பண்பிற்றே" எனபதனாலறிக. கனுறதியவெனப் பன்னிறகநீங் கொக்கது. (௬௭)

மழைத்தகார்முகிலகடுகிண்டெழுந்தவானோக்குந
தழைத்தவேய்நுதிக்களிமயிலகவுவ[illegible]
குழைத்தமாமரங்கீழ்ந்தவன்கோயின்முன்மணியி
னிழைத்தகேதனத்திளமயிலகவலோடிசையும்.

(இ—ள்.) களிமயில் - களிப்பையுடைய மயில்களானவை,—மழைத்த கார் முகில அகடு கிண்டு எழுந்த - மழையைப் பெய்யும் கரியமுகிலின் வயிற்றைக் கிழித்தெழுந்த,—வான் நோக்கும் தழைத்த வேய்நுதி அகவுவ - வானத்தையளாவத் தழைத்த மூங்கிலினுடைய நுதியிலிருந்தகவுவன,—சமர்க்கண் குழைத்தமாமரம் கீழ்ந்தவன் கோயில் முன் - யுத்தத்தின் கண்ணே, தளிர்த்த சூரனாகிய மாமரத்தைக் கிழித்த முருகக்கடவுளுடைய திருக்கோயிலின் முன்னே,—மணியின் இழைத்த கேதனத்து இளமயில - இரத்தினமழுத்திய கொடிக்கணெழுதிய இளமயில களானவை,—அகவல் ஓடு இசையும் - ஆடுதலை நிகர்க்கும். எ-று. (௬௮)

இளைகுகாழகிற்சந்தனப்பொதும்பரெவ்விடனும்
வளாகுமேய்ந்துசேவகங்கொளுமான்மதமொழுக்குங்
குளகுதேரியவருடைமான்குப்புறமடுக்கத்
தளைகிளையொடுபாட்டிரட்டுமாலளைதொறுங்குரால்கள்.

(இ—ள்.) மதம் ஒழுக்கும் மான் - மதத்தைச் சொரியும் யானைகளானவை,—இளைகுகாழ் அகில் சந்தனப் பொதும்பர் எவ்விடனும் - தழைத்தல் பொருந்திய காழையுடைய அகில்மரச் சோலை சந்தனமரச் சோலையாகிய எவ்விடத்தும்,—வளாகு மேய்ந்து சேவகம் கொளும் - வளாகைமேய்ந்து துயிலிடமடையும்,—வருடைமான் குளகு தேரிய குப்புறும் - வரையாடுகள் உணவைத்தேடும் படி குதிக்கும்,—அடுக்கத்து அளை தொறும் - பக்கமலையின் அளைகள் தோறும்,—குரால்கள் அளைகிளையொடு பாட்டு இரட்டும் - கோட்டான்கள், தம் பெடைகளோடும் பாட்டுக்களை இரட்டித்துப்பாடும். எ-று.

இரண்டும் ஒத்துப்பாடுதலால் இரட்டுமென்றார். காழ் - வயிரம். பொதும்பர் அகிலுக்குங் கூட்டப்பட்டது. அகிலையுடைய சந்தனச்சோலையெனப் பண்புபற்றிய வுமாக்கி உரைக்கினுமாம். வளாகு - வர்வளைப்புல்: அது. "புணர்நிலை வளாகின் ஞெள [illegible] வயக்கெழில்யானைப்பயமலைசாடனை" என்னுங் 'கலிப்பாட்டி[illegible]

ர்ச. மான், விலங்கின் பொதுப்பெயராதலால் பிணைக்குமாயிற்று. அது "வருடைமான குழவியவனமடிலாட்டனே" என்பதனானுமறிக. இந்நூலாசிரியரும் - வருடைமான் என இச்செய்யுளிற் கூறியதூஉங் காண்க. சேவகக்கொளுமான் - யானை. யானைமதமொழுகும் என்றுமுடிக. (௩௯)

வணங்குநுண்ணிடைமாதரார்வனமுலைக்கோட்டோ
டணங்குபோர்செயவினைஞரைபோலடற்கரிக்கோ
டிணங்குவேலிசூழ்குறிச்சியெங்கணுமினிதெழுந்த
கணங்கொள்வள்ளைகேட்டுறங்குவகனிப்பொழிற்கிள்ளை.

(இ—ள்.) வணங்கும் நுண் இடை மாதரார் வனம் முலைக்கோட்டோடு - வளைகின்ற நுண்ணிய இடையையுடைய கொடிச்சிமாருடைய அழகுபொருந்திய முலைக்கோட்டுகளோடு,—அணங்கு போர்செய வினைஞர்போல் - வருத்தமுண்டாகும் போரைச் செய்ய வினைஞர்போல,—அடல் கரிக்கோடு இணங்கு வேலிசூழ - வலிய யானைக் கோடுகள் ஒத்த வேலியாகச் சூழ்ந்த,—குறிச்சி எங்கணும - அச்சிற்றூரெவ்விடத்தும,—இனிது எழுந்த கணம் கொள் வள்ளை கேட்டு - இனிதாக எழுந்த கூட்டங்கொண்ட உலக்கைப்பாட்டைக் கேட்டு,—கனிப் பொழில் கிள்ளை உறங்குவ - கனிகளோடு கூடிய சோலையிடத்துள்ள கிளிகள் உறங்குவன. எ—று.

உலக்கைப்பாட்டினிமை அஃறிணைப்பொருளையு மயக்கிவதென்பார் கணங்கொள் வள்ளைகேட்டுறங்குவகனிப்பொழிற்கிள்ளையென்றார். (௪௦)

உடுக்கவொள்ளிணர்த்தழைபலகொய்துமூழ்தினைகண
மடுக்கும்புள்ளெறிகவண்கலால்வார்பணைபொதிர்த்து
மிடுக்கணேபுரிமாதரையிற்செறிப்பாமென்
றடுக்கல்வேங்கைகளெரியகைத்தெனவலருழ்க்கும்.

(இ—ள்.) அடுக்கல் வேங்கைகள் - அக்குறிஞ்சிநிலத்துள்ள வேங்கைமரங்களானவை,—ஒள் இணர்த் தழை பல உடுக்கக் கொய்தும் - ஒள்ளிய கொத்துக்களையுடைய தழைகள் பலவற்றை யுடுக்கக் கொய்தலானும்,—மூழ் தினைகள் மடுக்கும் புள் எறி கவண் கலால் வார் பணை பொதிர்த்தும் - முதிர்ந்த தினைகளையுண்ணும் புட்களையெறிந்தாரத்தும் கவண்கல்லினால் நெடிய கொம்பர்களைக் காயப்படுத்தி முறித்தலானும்,—இடுக்கணே புரி மாதரை - எப்பொழுதும் துயரத்தைச்செய்யும் இம்மங்கையரை,—இல் செறிப்பாம் என்று - இல்லின்கட் செறிப்போமென்று கருதி,—எரி அகைத்து என - நெருப்பை அறத்துவிட்டாற்போல,—அலர் உழ்க்கும் - பூவைச்சொரியும். எ—று.

ஏகாரந் தேற்றம். வேங்கை பூக்குங்காலம், தினை முதிருங்காலமாதலின் இற்செறிப்பாமென்று அலருழ்க்குமென்றார் அது "துன்றுமேனல்கள்விளைந்தனகனிகளுஞ்சொரிய" என்பதனானுமறிக. இது தற்குறிப்பேற்றம். (௪௧)

உருபினூர்த்துடன்றெதிரெறமுழுவையோடும்பல்
பொருதமூர்க்கெழில்கனவலிற்பொருக்கெனவெழுந்தங்
கருகுநின்றவொள்வியிணர்வேங்கையையகலச்சு
மருவுவெஞ்சினமூண்டுழிவருத்தநியார்போல்.

(இ—ள்.) உம்பல் - யானைகளினவை,—உருமின ஆர்த்து உடன்று எதிர - இடி போலார்த்துச் சினந்து எதிர்ந்த,—எழு உழுவைபோடு - வலியபுலியுடனே,—பொருதமுனை தொழில கைவலில - போர்செய்த கைவுந்தொழில கைவிறகாணலால்,—பொருபொனை எழுந்து - சுடுதியில் விழித்தெழுந்து,—அருகு அருகு நின்ற ஒளவிழிணையா வேலைகளை - அவ்விடத்தத தன்னருகே நின்ற வெள்ளிய கொதந்துகளினை யுடைய வேழமையானதைத்,—மருவு வெஞ்சினம மூண்டெழி உகுத்து அறியார்போல அவைகளும் - தப்பிடத்துப்பொருத்தும் கொடிய கோபம மூண்டவிட்டது இஃதினைதெனப் பகுத்தறியாது சினந்ததைச் முடிப்பார்போல அலைத்தலசெய்யும். எ—று.

கைவல - கைவிறகாணடல. வேங்கையை யலைத்தல வேங்கைப்பூவுமோடு நினைவாலும் இடையே யதன பூவிடோன்ற பூக்களாலுமெனக. இது "சொல்வரி தாக்கிவென்றதொருகமோடு செவ்வரைமருங்கிற் றுஞ்சுமடார்யானைவிற்றுறஞ்செய்தது மனத்தாகவிற்கஞ்செனவெரிஇடபுத்தவதாக்மலர்ந்தவேங்கையை யதவெனவுனிர்த்த்னி கலமுருக்கி" என்ட்குறுமுணர்க. மயக்கவணி.

> வாயவதாகியபொருளினைவிரைநதனறே
> வாயவதாகிலாரகருவானடுகுசழிபார்போல,
> காயவதாகியதிறத்திறுகததழகத்தாயிடத்து
> வீவதாக்கியுணைஞுதுபோதலிளவேங்கை.

(இ—ள்.) இளவேங்கை - இளமைபொருந்திய புலிகளானவை,—அனறே - அப்போது,—வாயவது ஆகிய பொருளினை - தமக்கு வாய்ப்பதாகிய பொருளினை,—ஆகஎன புகுந்து - வளர்த்துக்கொள்வான புகுந்து,—ஆயவது ஆயகிலா வலவிரைந்து பூழிபார்போல - ஆராய வேண்டியதனை ஆராயாது அதிசீக்கிரமாக அழிப்பாரபோல,—காயவது ஆகிய திறத்திறுல - கொலவதாகிய திறமொன்றினை நினைத்தலால்,—தழுவது தாய - வேகங்கொண்டு பாய்ந்து,—இடத்து வீவது ஆக்கி - இடப்பக்கத்து இறப்பதாக்கி,—உணைந்து போதல - அவவிறைச்சினைய யுண்ணுது போவன. எ—று.

தமக்குக கிடைத்தபொருளை வளர்த்துக்கொள்வான புகுந்து எனறவுமை அரசினை வேண்டியதனை யதனை வளர்க்குமவிதத்தை ஆராயாது அழிந்தமைபோல, புலிமுமதகலிவனெனக கொல்லுமுனறையே நினைத்ததனறி இளைப்பாத்து வீழ்ந்தா ஆனைசாம என்று கருதாமையளவே இவவுவமையாற்போந்த பொருளெனக. தனறே இராக்கதறியப. வாய்ப்பது - வாயவது எனருமிறறு.

> குருவியோயபூநறவைனவார்குலைகிளரலினததோ
> ரருவைராசிவியுக்கவைசுமபினலைத்து
> மருமலர்ப்பதமம முகவிழாத்தினைவாமானனைய
> ரொருவொருடிடாசெயினைமை துகைதருசொல,

(இ—ள்.) [illegible] அனையார் - அக்கினைத்த மகளையர்,—குருவியோப்பு நம் சுவனை கொல் - [illegible] வரைவரும் குருவிகளைத் தாக்கும் தம்முடைய கையிலுள்ள [illegible] விருப்,—குல ஆனி இருக் இடைத்தோடு குல்லாத - அழகிய [illegible]

கூண்டோடு சிதைந்து,—உக்கை அசும்பின நிலத்து - சொரிந்துகிடக்கும் வழுக்குநிலத்தில்,—மரு மலர்ப்பதம் வழுக்கி வீழ்ந்து இனைவா - வாசனையொருங்குந் தாமரைமலர் போலும் அடிகள் வழுக்குதலால் வீழ்ந்து வருந்துவா,—ஒருபொருட்கு இடர் செய்வினை - ஒருபொருட்கு (மற்றொன்றுக்குத்) துயர்செய்வினை,—அவை - அத்துயர்,—மறுகணத்து உறுதொல் - பிற்கணத்து தம்மையடையாதொழியுமோ ஒழியாது. எ—று.

உக்கை அசும்பின என்பன பெயரெச்சமுற்று. மறுகணம் என்பதனால் முற்கணமென்பது வருவிக்கப்பட்டது. அது "பிறர்க்கின்னா முற்பகற்செய்யிற் றமக்கின்னா பிற்பகற் றாமேவரும்" என்பதனாலறிக. இது வேற்றுப்பொருள்வைப்பு என்னுமணி. (சுச)

ஆழ்ந்தநீரலகாதிகளளித்திடப்படுவ
வாய்ந்தமாமணியாதியவயினறொறுமிறைவ
தாழ்ந்தவாயினுமரியவேலுயர்ந்தவாயதகையும
வீழ்ந்தவாயினுமெளியவேலுயர்ந்தவாயவிடுமே.

(இ—ள்.) அளித்திடப்படுவ - (அந்நிலத்து வாழ்வோரால்) போற்றப்படுவன,—ஆழ்ந்த நீர் அலகு ஆதிகள் - ஆழ்வாகிய கடலினின்றும் எடுக்கப்பட்ட கவடிமுதலியனவாம்,—வயின்தொறும் இறைவ வாய்ந்த மாமணி ஆதிய - இடங்கடோறும் (இச்சிக்கப்படாமல்) தங்குவன சிறந்த மாணிக்கமுதலியனவாம்,—தாழ்ந்த ஆயினும் அரியவேல் உயர்ந்த ஆய் தகையும் - தாழ்ந்தபொருள்களாயினும் கிடைத்தற்கரியனவாயின உயர்ந்தனவாய்ப் பெருமையடையும்,—விழுந்த ஆயினும் எளியவேல் தாழ்ந்த ஆயவிடும் - விருமபத்தக்க பொருள்களாயினும் கிடைத்தற்கெளியனவாயின தாழ்ந்தனவாய (எளிமை) யடையும். எ—று.

ஏகாரம் - தேற்றம். இதுவும் மேலையணி. (சரு)

கொழுவிடைக்கறைவிராவியபலிக்குறைநிரப்பி
வழுவிலபல்பிரப்பிரீஇவெறியாட்டயர்மன்றத்
தொழுகுபல்லியவோதையுமுரவுவெள்ளருவி
யிழுமெனோதையுமெழுகடலவியினுமவியா.

(இ—ள்.) கொழு விடைக் கறை விராவிய - கொழுத்த கடாவினது உதிரங்கலந்த,—பலிக்குறை நிரப்பி - பலிக்குறைகளை நிரப்பி,—வழு இல் பல பிரப்பு இரீஇ - குற்றமில்லாத பல பெருண்டிவகைகளையும் படைத்து,—வெறியாட்டு அயர் மன்றத்து - வெறியாட்டுச்செய்யுங் களங்களில்,—பல்லியத்து ஒழுகு ஓதையும் - வாத்தியங்களினின்றெழுமோசையும்,—உரவு வெள் அருவி இழுமென ஓதையும் - பரக்கின்ற வெள்ளிய அருவியின் இழுமென்னுமோசையும்,—எழு கடல் அவியினும் அவியா - எழுகடல்களினது ஒலியடங்கினும் அடங்காவாம். எ—று.

விடை கடாவென்பது "மாத்தாட்கொழுவிடைக்குருதியொடு" என்னுந் திருமுருகாற்றுப்படை உரையானுணர்க. உதிரங்கலந்தபலிக்குறை [illegible] காடுகலந்த வெள்ளரிசி பலிக்குறையெனினும் சிறுபலியெனினும் பொருந்தும் [illegible] லியம் - அந்நிலத்திற்குரிய தொண்டகம். இழுமெனோதை - அநுகரண [illegible] (சசு)

தேனுஞ்செந்தினையிடிகளுந்தீஞ்சுவைக்கனியு
மூனுந்துய்ப்பனவுடுப்பனமரவுரிதழைகள்
வானுந்தோய்சுனையாடுவமணிவரையிருப்ப
வேனஞ்சூழ்ந்தகுன்றவர்க்கொருநல்குரவின்றே.

(இ—ள்.) துய்ப்பன — புசிக்கப்படுவன,—தேனும் செந்தினை இடிகளும் தீம் சுவைக்கனியும் ஊனும் — தேனும் செந்தினைமாவும் மதுரச்சுவையையுடைய கனிகளும் தசைகளுமாம்,—உடுப்பன மரஉரி தழைகள் — உடுக்கப்படுவன மரவுரியு மிலைகளுமாம்,—ஆடுவ வானும் தோய் சுனை — முழுகப்படுவன் வானிலுள்ளாரும் முழுகுஞ் சுனைகளா ம்,—இருப்ப மணிவரை — இருக்கப்படுவன அழகிய மலைகளாம்,—(ஆதலால்) ஏனம் சூழ்ந்த குன்றவர்க்கு — பன்றிகள்சூழ்ந்த அக்குறிஞ்சிநிலத்துறைவார்க்கு,—ஒரு நல்கு ரவு இன்று - ஒருவறுமையுமின்றாம். எ—று.

வானும் என்னுமும்மை உயர்வுசிறப்போடெச்சம். நல்குரவு எனனும முற்றும்மை தொக்கது. ஏனைநிலத்தோர்போலப் பொருள்கொண்டு தேடுவனவின்மையின் ஒருநல் குரவின்றென்றார். (சஎ)

அன்பினைந்திணைக்களவலாற்களவொன்றுமறியா
ரின்பமாண்பிரிவினைவலாலினைவொன்றுமெய்தார்
துன்பமோட்டுவாய்ப்பொய்யலாற்பொய்யொன்றுஞ்சொல்லார்
முன்புமாதவப்பயத்தினுலவண்முயக்கமர்வார்.

(இ—ள்.) முன்பு மாதவப் பயத்தினுல் அவண் முயக்கு அமர்வார் — முன்புசெ ய்த பெரிய தவப்பயனுள் அவ்விடத்துறைதலை விரும்புவோர்,—அன்பினைந்திணைக்களவு அலால் களவு ஒன்றும் அறியார் — அன்பினைந்திணையென்னும் மூதலையுடைய (அகப்பொ ருணூலிற் கூறும்) களவொழுக்கமேயன்றி வேறோர் களவுமறியார்,—இன்பமாண் பிரிவு இனைவு அலால் இனைவு ஒன்றும் எய்தார் — இன்பத்தை மாட்சிப்படுத்தும் (பொருள்வயி ற் பிரிவுமுதலிய பிரிவாலாகும்) வருத்தமன்றி வேறு வருத்தமொன்று மடையார்,—து ன்பம் ஓட்டுவாய்ப் பொய் அலால் பொய் ஒன்றும் சொல்லார் — புலவித்துன்பத்தை நீக் கும்வாயினுகிய பொய்யேயன்றி வேறொருபொய்யும் சொல்லார். எ—று.

இன்பமாண்பிரிவு இனைவு என்பதற்கு இன்பத்தை மாட்சிப்படுத்தும் புலவியாலா கும் வருத்தமென்றுரைப்பாருமுளர். இது ஒழிப்பெண்ணுமணி. (சஅ)

உயங்குவாரலதின்புறுரெவ்வுதண்மையினுன்
முயங்குவாரைமூன்றுயர்செய்தன்முறைதெரிந்தாங்கு
வயங்குலாவிடமாரவேள்பகழியாய்மலர்ந்த
தயங்குதேமலரசோகங்கடழீயதகுறிஞ்சி.

(இ—ள்.) [illegible] — அக்குறிஞ்சிநிலமானது,—உயங்குவார அலது இன்பு உறு" என்பது உ[illegible]வருத்தமுறுபவரேயன்றிப் பிறர் இன்பமுறுவரோ (அன்றோர்) கூறுவது [illegible]யினுல்,—முயங்குவாரை — புணர்பவர்களை,—மூன் துயர் செய்தல் [illegible] — மூன் துயருறவித்தல் முறைமையைத் தெரிந்ததுபோ

-யாகிமலர்ந்த,—தயங்கு தேமலர் அசோகங்கள் தழீயது - விளங்குகின்ற தேன் பொருந்திய மலர்களையுடைய அசோகமரங்களைப் பொருந்தியது. எ-று.

முன்றுயர்செய்தல் "அனைத்துணர்வும்போக்குமசோகம்" என்பதனலறிக. வருந் துயோரலதின்புருரெனவே வருந்துவோர் இன்புறுவரென்பது பெற்ரும். உயங்குவா ரலதின்புருரென்பதை "துன்பமுற்றவாக்கலாலின்பமில்லை" என்னுஞ் சிந்தாமணியானு முணர்க. (சகூ)

பகைத்துடிப்படுப்பவர்பகைகசட்பாய்கலை
யுகைக்குமச்செய்கையாலுவப்பச்செய்வபோன்
மிகைத்திறற்குமரிக்குவிழாவெடுத்தனுா
துகைத்திறுடபதுதொகுமுரப்புச்சூழலே.

(இ—ள்.) தொகும் முரப்புச் சூழல் - பாலைநிலமானது,—பகைத்துடிப் படுப்பவர் பகைத்துடியென்னும் பறையை அடிப்பவா,—பகைக்கட் பாய்கலை - பகையாகிய கண்ணையுடைய பாய்கின்ற கலையை,—உகைக்கும் அச்செய்கையால் - செலுத்தித் தமக்கு வென்றிதருந்தன்மையினல்,—உவப்பச் செய்தல்போல் - (தாமும்) அவனை மகிழ்வித்தல் செய்வதுபோல,—மிகைத் திறல குமரிக்கு - மிக்க வீரத்தையுடைய துர்க்கைக்கு,—விழா எடுத்து - திருவிழாச்செய்து,—அனுா துகைத்து இறுப்பது - துயரத்தைக் கெடுத்து இருப்பது. எ-று.

இதுவன்றி, பகைத்துடிப்படுப்பவர் பகைக்கண்- பகைத்துடியை அடிக்கும் அந்நிலத்தோர்க்குப் பகையாயினரிடத்து-பாய்கலை உகைக்கும் அச்செய்கையால்- பாயுங்கலையைச் செலுத்தி வென்றிதருந்தன்மையினலென உரைத்தலுமொன்று. பாலைநிலமானது துர்க்கைக்கு விழாவெடுத்தலினல் துக்கம்நீங்கியிருப்பதென்க. பகைத்துடி - பாலைப்பறை; பகைக்கண் அடிக்கும்பறையாதலின் இவ்வாறுகூறினர். தொகுதல் - கூடுதல். முரம்பு - பரலடுத்துயர்ந்தநிலம். சூழல் - இடம். (ருo)

வரையுறைகடவுளாமகனைநீங்குதற்
கருமையினடுத்தமையறையுஞ்சண்டிகை
கிரியினுங்கிரிப்புறங்கெழீஇயகானினும்
பெரிதுமாம்பாலையம்பிராட்டியாயதே.

(இ—ள். சண்டிகை - துர்க்கையானவள்,—கிரியினும் கிரிப்புறம் கெழீஇய கானினும் பெரிதும் ஆம் - குறிஞ்சிநிலத்திலும் அதற்குபபுறமாகிய முல்லைநிலத்திலும் பெரிதும் உளதாகின்ற,—பாலையம்பிராட்டி ஆயது - பாலைநிலத்திற் கதிதேவதையாயிருந்த தன்மை,—வரைஉறை கடவுள் ஆம்மகனை - மலையில் வாசஞ்செய்யுந்தெய்வமாகிய தன் மகனை (குறிஞ்சிநிலத்தெய்வமென்றபடி)—நீங்குதற்கு அருமையின் - நீங்கியிருத்தலியலாமையால,—அடுத்தமை அறையும் - அடுத்திருத்தலை அறிவிக்கும். எ-று.

பாலையெனவொருநிலமில்லையென்பார் கிரியினுங் கிரிப்புறங்கெழீஇயகானினும்பெரிது மாம்பாலை என்றார். அறையுமென்றது தாற்பரியப்பொருள். இதனல் முல்லையுங் குறிஞ்சியுந்திரிந்து பாலையானதன்றிப் பாலைக்கு நிலமின்மைபெறப்பட்டது "முல்லையுங் குறிஞ்சியும் முறைமையிற்றிரிந்து நல்லியல்பழிந்து நடுங்குதுயருறுத்துப் பாலையென்பதோர் படிவங்கொள்ளும்" என்னுஞ்சிலப்பதிகாரச்செய்யுளானுமுணர்க. (ருக)

ஆதுணம்பறவைகடுதுண்டோவறக்
காதலந்துணையொடுகெழுமிப்புல்லுவ
வேதுணவுண்ணினுமெவர்க்கும்வேள்கணை
தீர்திறமரிதெனத்தெளிப்பபோன்றன.

(இ—ள்.) ஆதுணம் பறவைகள் — புறாப்பறவைகளானவை,—ஆது உண்டு — பருக்கைக் கற்களையுண்டு,— ஓஅற காதல் அம் துணையொடு கழுமி புல்லுவ — நீங்குதலின்றி விருப்பமைந்த அழகிய பெடைகளோடு மயங்கிப்புணர்வன,—வேள்கணை — காமநோயானது,—எவர்க்கும் — யாவர்க்காயினும்,— ஏது உணவு உண்ணினும் — எவ்வுணவு புசிக்கினும், தீர்திறம் அரிது என — நீங்குந்திறம் அரியதென்று,—தெளிப்பபோன்றன — தெளிவிப்பனபோன்றிருந்தன. எ—று.

வேள்கணை - ஆகுபெயர். காமநோய்க்கேதுவாகாத கற்களையுண்டும் புறாப்பறவைகள் தம்பெடையோடொழிவின்றிச் சேர்வனவாதலால் காமநோய்க்கு அன்னங் காரணமல்லவெனத் தெளிவித்தவாறு.

எயிற்றியரிளமுலையிணையவெண்ணுபு
வெயிற்றலைமாதவம்விளைத்தல்வீழ்வன
பயிற்றியதெனநிறம்பரந்தமெல்லிதழ்
குயிற்றியதெனமுகைத்தலர்ந்தகோங்கமே.

(இ—ள்.) கோங்கம் — கோங்கமரங்கள்,—எயிற்றியர் இளம் முலை இணைய எண்ணுபு — எயினப்பெண்களுடைய இளமையாகிய முலைகளை நிகர்க்கும்படியெண்ணி,—வெயில் தலைமாதவம் விளைத்தல் — வெயிலினிடத்துப் பெருந்தவஞ்செய்தலை,—வீழ்வன பயிற்றியது என — விரும்பினவாகிச்செய்தல்போல,—நிறம்பரந்த மெல்லிதழ் குயிற்றியது என முகைத்து — நிறம்பரந்த மெல்லிய விதழ்களைப்பதித்து வைத்தாற்போல முகைகொண்டு,—அலர்ந்த - மலர்ந்திருந்தன. எ—று.

வீழ்வன வினையெச்சமுற்று. பயிலுதல் பயிற்றுதலென விகாரப்பட்டது. வீழ்வனவென்பதனை முற்றாக்கிநிகர்ப்பனவென்று கோடலுமொன்று. இது இல்புலிபபயன்றற்குறிப்பென்னு மணி.

குரவலர்ப்பாவைபெற்றெடுப்பகோழரை
மரவம்வெள்ளணியினுல்வயக்கமாணுவ
விரவலர்துற்றுவவேரிப்பாடலம்
பரவிசைபகர்வனபறவைக்கோகிலம்.

(இ—ள்.) குரவு அலர்ப்பாவை பெற்று எடுப்ப — குரவமரம் அலராகியபாவையைப்பெற்றுஎடுப்பன,—கோழ் அரை மரவம் - வழுவழுப்பாகிய அரையையுடைய வெண்கடம்புகள்,—வெள் அணியினுல் வயக்கம் மாணுவ — வெள்ளணியினாலே விளக்கத்தைப் பொருந்துவன,—வேரிப்பாடலம் — வாசனைபொருந்திய பாதிரிமரங்கள்,—விரவு அலர் துற்றுவ — பொருந்திய அலரைத்துற்றுவன,—பறவைக்கோகிலம் — கோகிலப்பறவைகள்,—பரவு இசை பகர்வன — வாழ்த்திசைபகர்வன. எ—று.

வெள்ளணியினுல், என்பதை வெள்ளணியினென்னக்கொண்டு வெள்ளணிநாள் விளக்கத்தைப் பொருந்தவனவெனக் கொள்ளினுமாம். வெள்ளணிநாளாவது குழந்தை பிறந்த நாளில் வெள்ளைவஸ்திரந்தரித்து வெண்மாலைசூடிக் கொண்டாடும் விழா. அல ரூற்றல் குழந்தைபிறந்தமையைப்பலர் அறியத்தூற்றல். (௩௪)

விரிமுகிலிடையிடைவிராயமீனமுஞ்
சுரிகுழன்முச்சியிற்றூக்குநித்திலச்
சொரிகதிர்மணிகளுந்துணையுமென்பவே
பொரிகெழுபொகுட்டரையிருப்பைபூத்தவே.

(இ—ள்.) பொரிகெழு பொகுட்டு அரை இருப்பைபூத்த - பொருக்கைப்பொருந் திய பொகுட்டாகிய வரையினையுடைய இருப்பைகள் பூத்திருப்பன,—விரி முகிலிடை இடைவிராயமீனமும் - விரிந்த முகிலினிடையிடையே பொருந்திய நட்சத்திரங்களை யும்,—சுரிகுழல் முச்சியில தூக்கும் - சுரிந்த மயிர்முடியிற் றூக்கப்பட்ட,—சொரிகதிர் நித்தில மணியும் - சொரிகின்ற கிரணத்தையுடைய முத்துமணிகளையும்,—துணையும் ஒக்கும். எ—று.

என்ப, ஏ அசை. பொகுட்டு—குமிழ்ப்பு, முச்சி ஆகுபெயர், இது உவமையணி. (௩௫)

நிகழ்தரு நால்வகை நிலனுமெல்லையாத்
திகழ்தரு பாலையந்திணைக்கங்கேற்புற
விகழ்தருஞ் சுரத்தவரெய்துபோகமும்
புகழ்தரு நானிலத்தவர்தம்போகமே.

(இ—ள்.) நால்வகை நிகழ்தரும் நிலனும் எல்லையா—நால்வகையென்றுசொல்லப் படும் நிலங்களுந்தனக்கெல்லையாக,—திகழ்தருபாலைத் திணைக்கு ஏற்புற—விளங்குகின்ற பாலைத்திணைக்கு ஏற்கும்படி,—இகழ்தரும் சுரத்தவர் அங்கு எய்து போகமும்—இகழப் பட்ட பாலைநிலமாக்கள் அங்கடையும் போகங்களும்,—புகழ்தரும் நானிலத்தவர் போ கம்—புகழப்படும் அந்நால்வகைநிலங்களினுமுறைவோர் அடையப்படும் போகமேயாம். எ—று.

அம்மும் தம்மும் சாரியை. நிகழ்த்தல், நிகழ்தலென இடைகுறைந்தது. பாலைக் குநிலமில்லாமை "நடுவு நிலைத்திணையே" என்னுஞ்சூத்திரமுதலியவற்றுணர்க. இகழ் தரும் சுரத்தவரென்றதும் இக்கருத்தநோக்கியும் ஆறறுத்தன்முதலிய விழிதொழில்க ளை நோக்கியுமென்க. தத்தமக்குநிலமுண்மையானும் இதுபோற் பாவத்தொழில் இன் மையானும் ஏனைநிலங்களைப்புகழ்தருநானிலமென்றதெனவறிக. (௩௬)

உடங்குசெல்பவர்க்கிடையூறொன்றின்றியே
யடங்கரும்பெருமகிழ்வாக்கிமாதரை
யிடங்களினீரியவர்செலவுழுங்குமா
தொடங்கலினுதவியிற் சுரமொப்பில்லையே.

(இ—ள்.) உடங்குசெல்பவர்க்கு—உடன்செல்பவராகிய மகளிர்க்கு,—இடையூறு ஒன்று இன்[illegible] யூறுகளொன்றும் இன்றாக,—அடங்க அரும் பெருமகிழ்வு ஆக்கி அடங்கற்கரிய [illegible] மகிழ்ச்சியையுண்டாக்கி,—மாதரை இடங்களின் இரீஇயவர் செ

அழுங்குமா தொடங்கலின் - பெண்களையவ்விடங்களில் இருக்கச்செய்தலும் காளையருடைய செலவை அழுங்குவிக்கும்படி செய்தலினால், — உதவியில் - உதவிசெய்தற்கண், சுரம் ஒப்பு இல்லை — அப்பாலைநிலத்திற்கொப்பாகவேறொன்றில்லை. எ — று.

ஒன்றும் என்றுமும்மைதொக்கது. இடையூறிலவாகச்செய்தல் விருந்துவிலக்கல் இடைச்சுரத்துக்கண்டோர் புகழ்தன்முதலியவற்றானுணர்க. இன்றி என்னுஞ்செய்தெனெச்சம் செயவென்னெச்சமாகக்கப்பட்டது. (௫எ)

பிரிந்தவர் பசலையம்பெரிய போர்வையுட்
டிருந்தவரென்னதன்செய்கைதோற்றியாங்
கரந்தைசெய்மதன்கணையாகப்பூத்தமா
மரந்தழீஇயதுநலம்வளாயபாலையே.

(இ—ள்.) நலம்வளாயபாலை — நன்மைபொருந்திய பாலைநிலமானது, — பிரிந்தவர் பசலையம் பெரியபோர்வையுள் இருந்தவர்என்ன — காதலரைப்பிரிந்தமகளிர் பசலையாகிய பெரியபோர்வையுள்ளே இருந்தமுறவரென்று, — தன் செய்கை தோற்றி ஆங்கு — தன்செய்கையைக் காட்டியதுபோல, — அரந்தைசெய்மதன்கணை ஆகப்பூத்து — துன்பத்தைச்செய்யும் மன்மதபாணமாகப்பூத்து, — மாமரம் தழீஇயது — மாமரங்களைத்தழுவப்பெற்றது. எ — று.

வளவியவென்னும்பெயரெச்சம் வளாயவென விகாரமாயிற்று. செய்கையாலென்னும் வினையெச்சவிகுதி தொக்கது பசலையம் பெரிய போர்வையுள் இருந்தவரென்றதனாலும் ஆகப் பூத்தவென்றமையாலும் வெள்ளிடையின்றிப்பூத்தனவாம். போர்வையுட்டிருந்ததல் அதுவாய்த்தோன்றல். (௫அ)

வேறு

ஆக்கங்கருதித்துணைநீங்கவன்னோர்கிளர்ந்த
வாக்கின்படிமங்கையராருயிர்வாழ்ந்திருக்கை
காக்குந்தொழிலென்றுபுரக்குமக்கண்ணற்கன்பு
பூக்குஞ்செயலாற்பொலிவுள்ளதுபூத்தகானம்.

(இ—ள்) பூத்தகானம் - பூக்களையுடைய முல்லைநிலம், — துணை ஆக்கம் கருதி நீங்க - தலைவராயினவர் பொருள்கருதிப்பிரிய, — அன்னோர்கிளர்ந்த வாக்கின்படி - அக்காதலர்செல்லும்பொழுதுகூறிய வார்த்தையின்படி, — மங்கையர் ஆருயிர் வாழ்ந்திருக்கை - பெண்கள் அரிய உயிர் வாழ்ந்திருத்தலையே, — காக்குந்தொழிலென்று - காவற்றொழிலென்று, — புரக்கும் அக்கண்ணற்கு - காக்கின்ற அவ்விஷ்ணுவுக்கு, — அன்புபூக்கும்செயலால் - அன்புமிகுஞ்செயலினால், — பொலிவு உள்ளது - பொலிவையடைந்தது. எ — று.

அகரம் பண்டறிசுட்டு துணைவர் துணையெனவீறுகெட்டது. (௫௯)

ஆளிக்கொடியேந்தியதனைகயகற்சியாற்றான்
மூளுற்றவார்வத்தணிமைக்கண்முற்றிற்றுசேராக்
காளக்குருமேனிமுராரி கல்சூழ்முரம்பு
கோளுற்றகனைக்கொருதெய்வதமாயகொள்கை.

(இ—ள்) காளம் குருமேனி முராரி — கரியநிறம்பொருந்திய விஷ்ணு, — கல்சூழ்முரம்புகோளுற்ற தானக்கு — குறிஞ்சிநிலத்தை

தன்கட்கொண்ட முல்லைநிலத்திற்கு,—ஒரு தெய்வதம் ஆய கொள்கை -- ஆதிதெய்வமாகப்பொருந்திய கொள்கையானது,—ஆளிக்கொடி ஏந்திய தங்கை -- சிங்கக்கொடியையுயர்த்திய தங்கையாகிய துர்க்கை,—அகற்சி ஆற்றான் -- அகன்றிருத்தலையாற்றாதவனாய்,—மூன்றுற்ற ஆர்வத்து -- அவள்மேற்கொண்டபற்றினால்,—அணிமைகாண்முற்றிற்று போர் ஆம் அணிமைக்கண்ணே வாசிருத்தலை நிகர்க்கும். எ — று.

கல்லும் முரம்பும் ஆகுபெயர். கானத்திற்கு என்பது கானக்கு என அத்தும் இன்னும் தொக்குநின்றன. முற்றியது என்பது முற்றிற்று என விகாரமாயிற்று; முற்றுதல் சூழுதல். (௯௰)

தூங்குங்கனிமல்கியகொன்றைதுணர்த்தலர்ந்து
பாங்கெங்குநிற்பதுருத்திரப்பல்கணங்கள்
வீங்கும்புகழ்மால்விடைபற்றிவெள்ளிச்சிலம்பி
னோங்கும்பெருமான்முனமுய்ப்பவந்துற்றதொப்பாம்.

(இ — ள்.) தூங்குங்கனிமல்கியகொன்றை — தூங்குகின்றகனிகள் நிறைந்தகொன்றைமரங்களானவை,— துணர்த்து அலர்ந்து — கொத்துக்கொண்டுமலர்ந்து,— பாங்கு எங்கும் நிற்பது — பக்கங்களெவ்விடத்தும் நிற்குந்தன்மையானது,— உருத்திரப்பல்கணங்கள் — உருத்திரராகிய பலகணத்தவர்கள்,— வீங்கும் புகழ்மால்விடைபற்றி — மிக்கபுகழையுடைய திருமாலாகிய இடபத்தைப்பிடித்து,— வெள்ளிச்சிலம்பின் ஓங்கும் பெருமான்முனம் உய்ப்ப — கயிலைகிரியினுயர்ச்சியோடுறைந்தருளும் சிவபிரானது திருமுன்னரேகொண்டுபோய்விடுதற்காக,— வந்துற்றது ஒப்பாம் — வந்துசேர்ந்திருத்தலை நிகர்க்கும். எ — று.

பழங்களும் வடிவாற்சடைக்குவமையாதலின் தூங்குங்கனிமல்கிய கொன்றையென்றும் திருவடையாளமாலையாதலின் அதனைவேறுபிரித்து துணர்த்தலர்ந்து பாங்கெங்கும் நிற்பதென்றும், திருமால் முல்லைநிலத்திற்கதிதேவதையாதலின் ஆண்டுறைவாரென்னுந்துணிவுபற்றி வந்தாரென்பார், மால்விடைபற்றி உய்ப்பவந்துற்றதொப்பாம் என்றுங் கூறினார். பழங்கள் நிறத்தால் விஷ்ணுவுக்கும் பூக்கள் நிறத்தாலுருத்திரருக்குமொப்பாமென்றுரைப்பாருமுளர். (௯௧)

விலகாவிறன்மாலறிந்தோர் விளையாடலாற்றாற்
பலமாயவுருக்கொடு நின்றொளிர்பான்மைபோலா
மலராணிறைகொன்றை யலங்கியசூழலெல்லாம்
புலராமதுமாமலர் பூவைகள் பூத்தகாட்சி

(இ — ள்.) அலரால் நிறைகொன்றை அலங்கியசூழலெல்லாம் -- பூக்களானிறைந்த கொன்றைமரங்கள் விளங்கி நிற்குமிடங்களினெல்லாம்,—புலரா மதுமாமலர் பூவைகள் பூத்தகாட்சி — புலராத தேன்பொருந்திய மலரைக் காயாமரங்கள் பூத்திருக்குந்தோற்றமானது,—விலகாவிறல்மால் — நீங்காத வலிமைபொருந்திய திருமால்,—அறிந்து — அவர் வரவையறிந்து,—ஓர்விளையாடல் ஆற்றால் — ஒருவிளையாட்டுமுறைமையால்,—பலமாய உருக்கொடு நின்று ஒளிர்பான்மைபோலாம் -- பலவாகிய மாயவடிவைக்கொண்டு நின்று விளங்குந்தன்மைபோலாகும். எ—று.

விலகாவென்பதற்கு விலகியென்றுசொல்லினும் பொருந்தும்.

இருங்கைக்குலமொத்தன பூவைகளிண்டுகோபந்
திருந்தார்ந்தழலொத்தன கொன்றைகள் செம்பொனொத்த
பெருந்தாட்குவையொத்தன பூத்தபிடாமரங்கள்
பொருந்தேர்முகிலொத்தது பொற்றொழில்வல்லகொல்லன்

(இ—ள்.) பூவைகள் இருங்கைக்குலம் ஒத்தன — காயாமரங்கள் கரித்திரளையொத்தன.—இண்டுகோபம் திருந்தார்ந்தழலொத்தன — நெருங்கிய இந்திரகோபங்கள் திருத்தமானநெருப்பையொத்தன,—கொன்றைகள் செம்பொன் ஒத்த — கொன்றைமலர்கள் செம்பொன்னையொத்தன,—பூத்தபிடாமரங்கள் பெருந்தாள்குவையொத்தன - பூத்திருக்கும்பிடவமரங்கள் நெருங்கிய பொற்றாளின் குவாலைநிகர்த்தன,—ஏர் பொருந்தும்முகில்-அழகுபொருந்திய முகிலானது,—பொன்தொழில்வல்லகொல்லன் ஒத்தது – பொன்தொழிலிலே வல்லதட்டானைநிகர்த்தது. எ—று.

பூவை, கொன்றை ஆகுபெயர். (கூ௩)

விரிகான்மலர்வாச நுகர்ச்சிவிழைந்துதத்த
முரிநாசியொன்றாலமையாதுலப்பற்றநாசி
பரியாவிமையோரவணிற்கும்அப்பண்புதோற்றும்
வரிபாடலின்வீழ்மணிக்குமிழ் பூத்தமாண்பு.

(இ—ள்.) வரிபாடு அளிவீழ்மணிக்குமிழ்பூத்தமாண்பு – இசைப்பாட்டைப்பாடும் வண்டுகள் வீழ்கின்ற அழகிய குமிழமரம் அலர்ந்திருக்கும் மாட்சிமையானது,—இமையோர் – தேவர்கள்,—விரி கான் மலர் வாசநுகர்ச்சி விழைந்து – விரிந்த மூங்கிலிலைத்துள்ள மலர்களுடைய பரிமளத்தை அநுபவித்தலை விரும்பி,— தத்தம் உரி நாசி ஒன்றால் அமையாது – தத்தமக்குரிய ஒவ்வோர் மூக்கினால் (அவ்வாசநுகர்ச்சி) அமையாமல்,—உலப்பு அற்ற நாசி பரியா – எண்ணிறந்த மூக்கைத்தரித்து —அவண் நிற்கும் அப்பண்பு தோற்றும் – அவ்விடத்துநிற்கும் அப்பண்பினைக்காட்டாநின்றன. எ—று.

கான்-ஆகுபெயர். அப்பண்பு-பரித்தபண்பு. உரிய என்பது-உரியெனவீறுகெட்டது. இமையோர் என்றதனால் மரங்கள் அநேகம் என்பதும் ஒன்றாலமையாதுலப்பற்ற நாசிபரியாவென்றதனால் ஒவ்வொன்றிலும் பற்பலமலர்களிருத்தலும் பெறப்பட்டன. (கூ௪)

மானுகமலர்த்திருமாதவனுகிமாயோ
னூனுவொளிநாமுறவள்ளியையீன்றவாற்ற
லானாமிவற்றணவேமெனநண்ணியாங்குத்
தானாளுமிருந்துழல்கின்றனதாவுமான்கள்.

(இ—ள்.) தாவும்மான்கள் –பாய்ந்துசெல்லுகின்றமான்கள்,—மலர்த்திருமான் ஆக – தாமரைமலரிலுறையுந் திருமாதானவள்மான்வடிவாக,—மாயோன் மாதவனுகி – திருமால் சிவமுனிவராகி,—நாம் ஆரு ஒளி உற – யாங்கள் (எங்காளும்) நீங்காப்புகழையடைய,—வள்ளியை ஈன்ற ஆற்றல் – வள்ளிநாயகியை ஈன்றதன்மையினால்,—நாம் நாளும் இவண்தணவேம் என – யாங்களெங்காளுமித்திருமாலை நீங்குவேமல்லமென்று,—நண்ணியாங்கு – சேர்ந்தாற்போல;—தாம் நாளும்மிருந்து உழல்கின்றன – தாங்கள் நாடோறும் நிருதியாகத்திரிகின்றன. எ—று.

தங்குலத்துக்குப்புகழ்கொடுத்தமையே பிரியாமைக்குக்காரணமாயிற்று. ஆனாமை நீங்காமை. (கூ௫)

தணியாவிமையோர்க்குணவூட்டுநர்சாலவாங்க
ணணிகாமணியார்ப்பெழுநான்முறையாய்ந்ததேபோன்
மணியார்ப்பெழவெங்கணுமேய்வனமண்ணகத்தோர்
பணிதேவரெலாருமுறுப்பிற்பயின்றநல்லா.

(இ-ள்.) மண்ணகத்தோர் பணிதேவர் எலாரும் - மண்ணுலகத்தார் பணிகின்ற தேவர்களெல்லாரும், — உறுப்பில் பயின்ற நல்ஆ - தம்முறுப்பின்கண்ணே வசிக்கப்பெற்ற நல்ல பசுக்களானவை, — இமையோர்க்கு தணியா உணவு ஊட்டுநர் - தேவர்கட்குக் குறையாத நிவேதனத்தை ஊட்டுபவர்களாகிய அந்தணர், — ஆங்கண் சால அணிகாமணி ஆர்ப்பு எழும் - அவ்விடத்தில் மிகுதியாக அழகியபூசைக்குரிய மணியினோசை எழுதற்குக்காரணமான, — நான்முறை ஆய்ந்தது போல் - நான்கு வேத முறையையும் ஆராய்ந்தது போல, — மணி ஆர்ப்பு எழ எங்கணும் மேய்வன - மணியோசை ஆர்ப்பெழும்படி எவ்விடங்களிலும் மேயாநின்றன. எ-று.

நான்முறை - பூசைமுறை. மணியடித்துக்கொண்டு பூசைக்குரிய தூபதீபம் முதலியவற்றை யமைத்தலால், அணிகாமணியார்ப்பெழும் நான்முறையாய்ந்ததேபோல் என்றார்; ஆவினுறுப்பில் தேவர்கள் யாரும் நிற்பாரென்க; இஃதாவுள்ளும் பின்னர்க்கூறப்படும்.

உழலைத்தொழுவானிரைசாலவுவக்கும்வண்ணம்
குழலைத்தெழுமின்னிசையெவ்வுயிருங்குளிர்ப்ப
வெழுமுற்றநல்லவரின்புறத்தக்கதியார்க்கும்
கழலற்றவின்பப்பயனாய்க்கனிவிப்பதன்றே.

(இ-ள்.) உழலைத்தொழு ஆன்நிரை - உழலைமரங்கள்பொருந்திய தொழுவிலுள்ள பசுநிரைகள், — சால உவக்கும்வண்ணம் - மிகமகிழும்படி, — குழலைத்து எழும் இன்இசை - வேய்ங்குழலினின்றெழும் இன்னிசையானது, — எவ்வுயிரும் குளிர்ப்ப எழுவுற்றது - எவ்வுயிர்களுங் குளிர்ச்சியடையவெழாநின்றது, — நல்லவர் இன்புறத்தக்கது - நல்லவர்களின்பமடையத் தக்கசெயல் யாதாயினும், — யார்க்கும் கழல் அற்ற இன்பப் பயனாய் - யாவர்க்கும் நீங்காத இன்பப்பயனாகி, — கனிவிப்பது அன்றே - கனிவிப்பது அன்றே. எ-று.

உழலை - தொழுவிலுள்ள மரம்முதலியனவும் ஆசையாயினவெனபார், குழலைத்தெழுமின்னிசையெவ்வுயிருங்குளிர்ப்பவெழுவுற்றதென்றார்; குழலைத்தெனபது - குழலைத்து என விகாரப்பட்டது. கழல் - முதனிலைத்தொழிற்பெயர். பசுக்களின்பமடைய ஆவுறுப்பிலுள்ள தேவர்கள் மகிழ்வர், அவர்மகிழ ஆனமாவசைமகிழ்வனவாயுப; ஆதலின் ஆனிரைசாலவுவக்கும்வண்ணம், குழலைத்தெழுமின்னிசையெவ்வுயிருங்குளிர்ப்பவெழு ற்றதென்றும், நல்லவரின்புறத்தக்கதியார்க்குங்கழலற்றவின்பப்பயனாய்க்கனிவிப்பதன் றே எனவுங்கூறினார், இதுவேற்றுப்பொருள் வைப்பொருமணி.

அல்லும்பகலுங்கருநல்பரவிந்தவோயாது
வெல்லும்பயர்போசமலைநாருரர்வேட்டோய

புல்லும்புனலுநதமையூட்டுநர்பொற்பவிண்ணோர்க்
கொல்லும்பயமாதியுணப்பயனுய்க்குங்கற்ற.

(இ—ள்.) தமை புல்லும் புனலும் ஊட்டுநர் பொற்ப – தமக்குப் புல்லையும் புனலையும் ஊட்டுவோரா அழகடைய,—விண்ணோர்க்கு ஒல்லும் பயம் ஆதி உணப் பயன் தேவர்கட்குப் பிரீதியாகிய பால்முதலிய உணவுப்பொருளை,— உய்க்கும் கன்று உதவும் கன்றையுடைய பசுக்களானவை,—அல்லும் பகலும் கருது அன்பர் இரவும் பகலும் தம்மைத்தியானிக்கும் அன்பர்கள்,—அளித்த ஏற்று – தமக்கிடும் (பஞ்ச கவ்யம்) முதலியவற்றை அங்கீகரித்து,—வெல்லும் பரபோகம் விளைத்து அருள் சேர்ந்து நேர்ப – (பாசத்தை) வெல்லும் பரபோகத்தை ஊட்டியருளும் இறைவனை நிகர்ப்பன. எ—று.

தமக்கு என்பது தமை என்றும் தம்மை உண்ணவென்பன இடைக்குறைந்தும் ஏன்று ஆகற்றுவென விகாரப்பட்டும் நின்றன. இடைவிடாத்தியானமுடையோரென்பார் அல்லும்பகலுங்கருதன்பரென்றார். (௬௮)

தாற்றுக்கதிர்கால்வரகம்பயிர்சாமைசொன்ன
லாற்றக்கிளருந்துவரைப்பயிராதிமுற்றும்
தோற்றிக்கிளையோடினிதுண்டினமூன்றுந்தன்றப்
போற்றிக்குடிமல்கியபொற்பினபாடியெல்லாம்.

(இ—ள்.) பாடி எல்லாம் – முல்லைநிலத்தூரெல்லாம்,—தாற்றுக் கதிர்கால் வரகம்பயிர் – குலையாகிய கதிரைக்கக்கும் வரகுபயிர்,—சாமை சொன்னல் – சாமைப்பயிர் சோழன்பயிர்,—ஆற்ற கிளரும் துவரைப்பயிர் ஆதி – மிக உயர்ந்துவளரும் துவரைப் பயிர் முதலியவற்றை –முற்றும் தோற்றி,—முழுதும் விதைத்து – கிளையோடு இனிது உண்டு – உறவினரோடினிதாகவுண்டு,—இனம் மூன்றும் தன்ற போற்றி – மூவினமும் விருத்தியடையும்படி அவைகளைக் காப்பாற்றி,—குடிமல்கிய பொற்பின – குடிகணிறைந்த வாழ்க்கையுடையன. எ—று.

அம் சாரியை. போற்றி நிறைந்தவெனக் கூட்டுக. மூவினம் மாடு, ஆடு, எருமை என்பன. அது "நெடுமால்குறும்பொறைநாடனை"என்னும் அகப்பொருள்விளக்கச் சூத்திரத்தானுணர்க. தாற்றுக்கதிர் பரிகோல்போன்ற கதிரெனினுமாம். (௬௯)

குளிர்மென்மொழிநேருவதென்றுகொழுஞ்சுவைப்பா
லொளிர்செந்தழலுய்த்துநாமமற்றொன்றதாக்கி
வளமங்கையர்மத்தினுடைத்தலுமாழ்கியோவென்
றளறுஞ்செயல்போற்குமிறுரர்ப்பெழுங்காலையெங்கும்.

(இ—ள்.) வளம் மங்கையர் – வளத்தையுடைய மாதர்,—கொழுஞ் சுவைப் பால் – முதிர்ந்த சுவையுடைய பாலானது,—குளிர் மெல் மொழி நேருவது என்று – (தமது) குளிர்ந்த மெல்லிய சொல்லை ஒப்பது என்று,—ஒளிர் செம் தழல் உய்த்து விளங்காநின்ற சிவந்த நெருப்பிலிட்டுக் காய்ச்சி,—உறு நாமம் மற்று ஒன்று ஆக்கி – பொருந்திய நாமம் வேறொன்றாக்கி,—மத்தின் உடைத்தலும் – மத்தினால் உடை

த்தபொழுது,—மாழ்கி இனைந்து அளறும் செயல்போல் – மயங்கி ஐயோவெனறலறு ஞ்செயல்போல்,—காலை எங்கும் – உதயகாலத்தில் வீடுகளெங்கும்,—குமிறு ஆர்ப்பு எழும் – குமிறும் ஒலியானது எழாநிற்கும். எ-று.

நாமம் மற்றொன்றுக்கல் தயிரென்னும் பெயராக்கல். அளறல் – லளவொற்றுமை அது பகுதிப்பொருள்விகுதி. உடைத்தல் – கடைதல்.

(எ௰)

வார்கண்டமுலைத்துணைவாண்முகமங்கைநல்லார்
கார்கண்டுகவிழ்த்தவிழிப்புனல்கால்செயதன்பர்
தேர்கண்டுமிழோகைவிழிப்புனல்சேரவாறு
ஊர்கண்டநெடும்பணைசென்றினிதோம்புமன்றே.

(இ—ள்.) வார்கண்ட துணைமுலை – கச்சையணிந்த துணையாகிய முலையையும்,—வாள் முகம் — ஒளிபொருந்திய முகத்தையுமுடைய,—மங்கைநல்லார் – மங்கைப்பருவப் பெண்கள்,—கார் கண்டு கவிழ்த்த விழிப் புனல் – கார்காலத்தைக் கண்டு சொரிந்த விழிநீரானது,—கால் செய்து – கால்வாயாகி,—அன்பர் தேர் கண்டு உமிழ் ஓகை விழிப்புனல் சேர – காதலருடைய தேர்வரவைக்கண்டு கக்குகின்ற உவகைக்கண்ணீர்தனோடு சேருதலினால்,—ஆறு ஆய் – ஆறாகி,—ஊர்கண்ட நெடும்பணை சென்று – மருதநிலத்திற்பொருந்திய கழனியிற்சென்று,—இனிது ஓம்பும் – இனிதாகப் (பயிர்களைக்) காக்கும். எ-று.

கார்கண்டு கவிழ்த்த விழிப்புனல், கார்காலத்துவருவோமென்றகாதலர் வாராமையால் உளதாகிய சோகக்கண்ணீர், வார்கண்டமுலையென்பது தேன்செய்தகஞ்சத்தயன் என்றாற்போல நின்றது.

(எக)

தடக்குங்குமத்தையனல்லார்தமியர்யகாலைக்
கிடக்குங்கிடையல்லதில்லாமைகிளக்குமாபோற்
கடக்குங்கழைவாசிலையான்கணையாகவேவு
மடக்கும்பசுந்தேன்கமழ்முல்லையணிந்தமுல்லை.

(இ—ள்.) குங்குமம் தடம் தையல்நல்லார் – குங்குமமணிந்த முலையையும் அழகையுமுடைய பெண்கள்,—தமி ஆயகாலை – நாயகர் பிரிந்தகாலத்து,—கிடக்கும் கிடை அல்லது – காமநோயினால் கிடக்குங் கிடையன்றி,—இல்லாமை கிளக்குமாபோல் – வேறுசெயலில்லாமையை வெளிப்படுத்துமாறுபோல,—கடக்கும் கழை வாசிலையான் – யாவரையும் வெல்லும் கரும்பாகிய நெடிய வில்லையுடைய காமன்,—கணை ஆக ஏவும் – பாணமாக ஏவுகின்ற,—பசுந் தேன் அடக்கும் கமழ் முல்லை – பசியதேனையடக்கும் பரிமளிக்கின்ற முல்லைமலரை,—அணிந்த – பொருந்தியது,—முல்லை – முல்லைநிலம். எ-று.

அணிந்தது என்பதனீறுகெட்டது. பசுந்தேனை அடக்கும் முல்லையை அழகிய முல்லைநிலமானது தனக்கட்கொண்டிருக்கும் எனக்கூறினும் பொருந்தும்.

(எஉ)

வேறு.

விலகிநின்றுமிழுமோலிவேர்தருக்குறுப்பாந்தாங்க
ஞலமூன்றளிக்குமவோதையும்பணைக்கோட்டலைரென

இலகுபேருழவரெல்லாமிந்திரதெய்வம்போற்ற
வலகில்சீர்வளத்திறனோங்குமலர்தலைப்பழனக்குழல்.

(இ—ள்.) இலகு பேர் உழவர் எல்லாம் — விளங்குகின்ற பெரிய பயிர்செய்மாக்களர்கள் யாவரும்,—விலகி விட உதிரும் மோலி வேந்தருக்கு — விட்டுவிட்டு ஒளிகாலும் முடியையுடைய அரசருக்கு,—உறுபபு ஆம் தாங்கள் — உறுப்பாகிய தாங்கள்,—உலகம் மூன்று அளிக்கும் வேந்தை — உலகமூன்றையுங் காக்கின்ற வேந்தனையே,—உம்பருக் கோடல் ஈனறு என்று — தேவனுகக் கொள்ளுதல் நல்லது என்று,—இந்திர தெய்வம் போற்ற - இந்திரனுகிய தெய்வத்தைப் போற்றுதலால்,—அலர் தலைப் பழனக் குழல் - பரந்த இடத்தையுடைய மருதநிலமானது,—அலகு இல் சீர் வளத்தின் ஓங்கும் — எல்லையற்ற சிறப்பையுடைய ஐசுவரியத்தால் உயர்ந்திருக்கும். எ—று.

உறுப்புப்போறலின் உறுப்பாமென்றார். உலகம்மூன்று - பூமி அந்தரம் சுவர்க்கம் என்பன. தாமும் மூவுலகினர்க்கு முபயோகப்படுதலால் மூவுலகிற்குமுரிய இறைவனை யே தெய்வமாகக்கோடல் நியாயமென்பார் "உலகம்மூன்று அளிக்கும்வேந்தை உம்பருக்கோடனன்றென்றார். மூன்றுலகிற்கு முபயோகப்படுதல் "சுழன்றுமேர்ப்பின்னது உலகம்" என்பது முதலியவற்றானுணர்க. (௭௩)

தெவ்வியலவுணர்க்காய்ந்துதிருவரசளித்தச்செண்மை
வவ்வியவிளைய மாயன்மருங்கசலாமைபோலா
நவ்விபுறவற்றுழந்தரம்புனற்குழுறகிலபகு
கவ்வியகற்பகத்தோனுடையனாயவதியுமவணமை.

(இ—ள்.) நவ்வி புறவம் சூழ்ந்த நரம்புனற் குழற்கு — மான்களையுடைய முல்லைநிலத்தால் சூழப்பட்டு ... அனைமைபொருந்திய மருதநிலத்திற்கு,—இன்பம் கவ்விய — வேட்கை — இன்பம் பொருந்திய சுவர்க்கலோகத்தனுகிய இந்திரன்,—கடவுள் ஆய் ... பொருந்தியவனாய் இருக்கும் தன்மையானது,—திரு அரசு தெவ்வியல் அவுணர்க் காய்ந்து — தனது திருவையு மரசையுங்கவர்ந்த அவுணரைக்கொன்று,—அளித்து — மீட்டும அவனுக்கே கொடுத்து,—செண்மை வெளவிய இளைய மாயன் — ... வலிமையைக்கொண்ட இளவலாகிய விஷ்ணுவின்,—மருங்கு அலாமை போலாம் — பக்கத்தைவிடலாதிருத்தல்போலாகும். எ—று.

கவ்வியபுறவம்திரைகடல் குடித்தசுரத்தமாமுனியென்றுற்போலின்றது. தெவ்விய அவுணர் பகைத்த அவுணர் எனக் கொள்ளினும் பொருந்தும். (௭௪)

அருப்புனற்கால்களோடையகனதிமணிக்காழ்பூண்டு
சுருடபயிலிலஞ்சிபொய்கைதொகுபணையிலைப்பூண்டாங்கி
கருப்பொழிற்பொதும்பர்கர்தாவனவுடைகலக்கச்சூழ்ந்து
மருப்பணைகடக்குநொச்சிவிலைசெறித்தன்றச்சூழல்.

(இ—ள்.) அச்சூழல் — அம்மருதநிலம்,—புனல் அருக் கால்கள் - நீர்வற்றாத கால்வாய்களும்,—ஓடை — ஓடைகளும்,—அகல் நதி — அகன்ற நதிகளுமாகிய,—மணிக்காழ் பூண்டு — இரத்தினவடத்தை யணிந்து,—சுருடபயில் இலஞ்சி — சுருக்கியபயிலும் வா

விசனும்,—பொய்கை – பொய்கைகளும்,—தொகு டனை – கூட்டமான வயல்களுமாகி ய,—இலைப[illegible] தாங்கி – இலைச்செறிவுபொருந்திய ஆபரணத்தைத் தாங்கி,—காருப் பொழிற் பொ[illegible]யா நந்தாவனம் – பெருமைபொருந்திய சோலையும் பொதும்பரும் நந்தாவனமுமாகிய,—உடை நலசுகச் சூழ்ந்து – ஆடையை அழகுபெறவுடுத்து,—மரு புகை கடக்கும் கொச்சி வனை செறிந்தன்று – மறக்கக்கூடாத பகையைவெல்லும் மதி லாகிய கைகளையையும் அணிந்திருந்தது. எ—று.

பெரிதும்பர் இளமரக்கா; அது வயல்சூழ்சோலை. நந்தாவனம்–பூஞ்சோலை. பொ ய்கை மனிதரால் ஆக்கப்படாத நீர்நிலை. இலஞ்சி - மடு. (௭௰)

பூஞ்சினைவஞ்சிபாங்கர்ப்புனைந்ததற்கேற்பப்பைத்து
ராஞ்சிறையடமேறசெல்லுமனவயதன்றொழின்முற்றுமை
காஞ்சிவேய்ந்ததற்கங்கேற்பகடிமருதினத்திற்சிந்துந்
தீஞ்சுவைநறைநீரோடைசெறுநதிகால்களெங்கும்.

இ—ள்.) பூம் சினை வஞ்சி பாங்கர் புனைந்ததற்கு ஏற்ப – மலர்பொருந்திய கொ ம்பரையுடைய வஞ்சிமரங்களைப பக்கங்களிலே பொருந்தியிருந்தமைக்கு ஏற்கும்படி,— பைத்து ஊர் ஆம் சிறை அட மேல செலலும் – பரந்து ஊராகிய பக்கங்களை அழிக்கும் படி அவைமேற் செல்வனவும்,—அவை – அச்சிறைகள்,—அதன் தொழில் முற்றுமை – (தமமையடும்படி மேற்செல்லும்) அவ்வஞ்சியின் தொழிலானது முற்றுப்பெறுவண் ணம்,—அங்கு காஞ்சி வேய்ந்ததறகு ஏற்ப - அவ்விடத்துக் காஞ்சியைவேய்ந்ததற்கு ஏற் கும்படி,—கடி மருது இனத்தில் சிந்தும் – விளக்கம்பொருந்திய மருதினங்களாற் சிந்த ப்படுவனவுமாகிய,—தீம் சுவை நறை நீரோடை செறு நதி காலகள் எங்கும் – மதுரச் சுவைபொருந்திய வாசனையையுடைய நீரோடைகளும் அழித்தலையுடைய நதிகளும் கால்வாய்களும் எவ்விடங்களினும் பொருந்தும. எ—று.

வஞ்சியைப் புனைந்ததற்கேற்கும்படி ஊராகிய பக்கங்களை அழிக்கும்படி செல்வ னவும், அப்பக்கங்களானவை தம்மையழிக்கும்படி வருதலையுடைய அதின்றொழில் முற் றுபபெறுவண்ணம் காஞ்சியைப் புனைந்ததற்கேற்கும்படி மருதினங்களாற் சிந்தப்படு வனவுமாகிய ஓடைகளும் நதிகளும் கால்வாய்களும் பொருந்[illegible]ன்ன. செறு-வயல் எனக்கொள்ளினுமாம்.வஞ்சிபகைமேற்செல்வோர்மேற்கொள்ளுமாலை.காஞ்சியெதிரூன்றுமா லை; இவைக்களைப் புறத்திணையியலுட்காண்க. அவை, சுட்டுப்பெயர். சிந்தும் என்பது படுவிகுதி தொக்குநின்றது. இதற்குச் சிதைக்கவருவன நதிகளும் கால்வாய்களும், மரு தினங்களால் விலக்குவன ஓடைகளென்றுரைப்பாருமுளர். இப்பொருள் ஊராஞ்சி றையடுமேற்செல்லும் அவை அதன்றொழில் முற்றுமை மருதினங்களாற் சிந்தும் என் பதனோடு மாறுதலால் அஃதுரையன்மையறிக. (௭௧)

காலிருமருங்குநீண்டகரைக்கலித்தெழுந்தவேழம்
வாலியபூத்துநிற்கும்வண்ணஞ்செங்கைத்துப்போர்வே
டாலியுமின்னர்சேனையணிவகுத்தடற்றவேர்தும்
வெவிரீந்தட்டவென்னவிளங்குமவ்விடங்கடோறும்.

(இ—ள்.) கால் இரு மருங்கும் நீண்ட கரை – கால்வாய்களின் இருமருங்கும் நீண்டிருக்கும் கரைக்கண்ணே,—கலித்து எழுந்த வேழம் – தழைத்து வளர்ந்த கருப்பங்களானவை,—வாலிய பூத்து நிற்கும் வண்ணம் – வெண்ணிறமுடையவாய்ப் பூத்துநிற்கும் அழகானது,—செங்களத்துப் போர் வேட்டு – போர்க்களத்து யுத்தஞ்செய்தலை விரும்பி,—ஆலிய மன்னர் சேனை – ஆரவாரிக்கும் அரசருடைய சேனைகள்,—அணிவகுத்து – அணியைவகுத்து,—உடற்ற ஏந்தும் – சமர்செய்யும்படி ஏந்துகின்ற,—இரும் வேல் கூட்டம் என்ன – பெரிய வேற்படைக்கூட்டம்போல,—இடங்கள்தோறும் விளங்கும் – இடங்களினெல்லாம் விளங்குவன. எ—று.

வேழம் பூத்துநிற்கும்வண்ணம் அரசர்சேனையேந்தும் வேற்கூட்டம்போல விளங்குவவென்க. (எஎ)

அளிநரம்புளரநாரையமிழ்திசைப்பீலியூதத்
தெளிதிரைமுரசமார்ப்பச்சேவடிகம்புள்சூட
களிசிறைக்குரண்டந்தாழ்ந்துநலந்தகவொடுங்கிநிற்ப
மிளிர்மணிமலர்மேலன்னம்வீற்றிருப்பனநீரோடை.

(இ—ள்.) அன்னம் – அன்னமாகியவரசன்,—அளி நரம்பு உளர – வண்டுகள் நரப்புக்கருவி வாசிக்கவும்,—நாரை அமிழ்து இசைப் பீலி ஊத – நாரைகள் அமிழ்தம்போலும் இசையாகிய சிறுசின்னத்தை யூதவும்,—தெளிதிரை முரசம் ஆர்ப்ப – தெளிந்த திரையாகிய முரசப்பறை யொலிக்கவும்,—கம்புள் சே அடி சூட – சம்பங்கோழிகள் சிவந்த அடிகளில் வணங்கவும்,—களி சிறை குரண்டம் தாழ்ந்து நலம் தக ஒடுங்கி நிற்ப – குளிர்ந்த சிறையையுடைய கொக்குகள் வணங்கி நன்மைபொருந்த ஒடுங்கிநிற்கவும்,—மணி மிளிர் மலர்மேல் – அழகிய விளக்கமுற்ற தாமரைமலரின்மேல்,—வீற்றிருப்பன – கொலுவிருக்கப்படுவன,—நீரோடை – நீரோடைகள். எ—று.

இதற்கு அன்னம் நீரோடைகளிற் பொருந்திய மலரின்மேல் கொலுவிருப்பனவென வுரைப்பினுமமையும். நலத்தக - வலிக்கும்வழி வலித்தல். செயப்பாட்டுவினையுணாதலும் படுவிகுதி தொக்கது. நலத்தகவொடுங்கல் அரசனுக்கெதிரே குடிகள் ஒதுங்கிநிற்றல்போல வணங்கித்தோடொதுங்கல்.

இந்திரற்காக்கம்வேண்டியீட்டியவேள்வித்தீயின்
வந்தெழுமவுணர்தாக்கமறுகுமேழ்முனிவரேய்ப்ப
முந்துசெங்கமலத்தேனுண்மூசளிவெண்பூச்செந்துர்
தந்தலைமிதிப்பவன்னந்தணப்பனவிலஞ்சிதோறும்.

(இ—ள்.) அன்னம் – அன்னப்பறவைகள்,—இந்திரற்கு ஆக்கம் வேண்டி ஈட்டிய – இந்திரனுக்கு ஆக்கம்வருதலை விரும்பிச் செய்யப்பட்ட,—வேள்வித் தீயில் வந்து எழும் அவுணர் தாக்க – யாகாக்கினியினின்றுந் தோன்றியெழாநின்ற அவுணர்கள் எதிர்த்தலினால்,—மறுகும் ஏழ் முனிவர் ஏய்ப்ப – மனம்மறுகும் ஏழு முனிவர்கள்போல,—முந்து செம் கமலத் தேன் உள் மூச அளி – முன்னே மலர்ந்த செந்தாமரைமலரின் தேனுள்ளே மொய்க்கும் வண்டுகளானவை,—வெண்பூ செந்தும் தம் தலை மிதிப்ப—

வெண்டாமரைமலரை நிகர்க்கும் தங்கடலையின் மிதித்தலினால்,—இலஞ்சி சோரம் வைப்பன - [illegible]லைகடோறும் நீங்குவன. எ—று.

ஆக்கம்-மேன்மேலுயர்தல். இந்திரனுடைய வேண்டுகோளின்படி எழுமுனிவரா லுஞ் செய்யப்பட்ட யாகாக்கினியில் அநேகம் அசுரர்தோன்றி அவர்களைத்துரத்தின ரென்பது புராணகதை. இது பொதுமையணியும் உவமையணியும். (எ௯)

ஓம்புதன் குறியினோடுமுறைந்தெனக்கமலம்பூத்த
தீம்புனற்றடத்துண்மேதிசென்றுமேய்ந்துழக்கவிண்ணி்
னூம்பெருவாளைவெய்யோற்றூக்குவகமலத்தேவி
கூம்புறப்பானாணிங்குங்குற்றங்கண்டொறுத்தன்மான.

(இ—ள்.) தீம்புனல் - மதுரமாகிய நீரானது,—ஓம்புதன் குறியினோடும் உறைந் தென் - பாதுகாக்கின்ற தன்னுடையாளுமாகிய (கோகனதக்) குறியோடு மிருந்தாற் போல,—கமலம் பூத்த தடத்துள் - தாமரைமலர் அலர்ந்த தடாகத்தினுள்ளே,—மே திசென்று மேய்ந்து உழக்க - எருமைகள்சென்று மேய்ந்துழக்குதலினால்,—தாம் பெரு வாளை விண்ணில் வெய்யோன் தூக்குவ - எழுந்துபாயும் வாளைமீன்கள் ஆகாயத்தின மீது வரும் சூரியன்மீது தாக்குவன,—கமலத்தேவி - தாமரைமலரென்னு மனைமனை வியானவள்,—கூம்புதல் உற - குவிவடைய,—பால்நாள் - பாதிநாளில்,—நீங்கும் குற் றங் கண்டு,—பிரிந்தகுற்றத்தைக் கண்டு,—ஒறுத்தல் மான - தண்டித்தாற்போல. எ—று.

உறைந்தாலென்ப துறைந்தெனத் திரிந்துநின்றது. தாவுமென்னும் செய்யுமெனெ ச்சத் திற்றுயிர்மெய் கெட்டது. கூம்புதல் கூம்பு என முதனிலைமாத்திரையாய் நின் றது. நீரின்குறி - கோகனதமென்பது "குறிகள்வச்சிரத்தினோடுகோகனதஞ்சுவத்தியறு புள்ளியமுதவிந்து" என்று பஞ்சபூதக்குறிகூறும் சிவஞானசித்தித் திருவிருத்தத்தானு ணர்க. (௮௦)

பண்டொருகோள்வாய்ப்பெய்துபாற்றியகாரிப்புத்தேண்
மிண்டியகோள்களுனாள்கள்வேறுளமீனமுற்று
முண்டுபின்னுமிழ்வபோல்வுரைத்தவனைவற்றையெல்லாங்
கொண்டுளமடக்கிக்கால்வகுருமலர்ப்பொதும்பரீட்டம்.

(இ—ள்.) குருமலர்ப பொதும்பர் ஈட்டம் - நிறம்பொருந்திய மலரையுடைய சோலைக்கூட்டங்களானவை,—பண்டு ஒருகோள் வாய்ப்பெய்து பாறறிய - முன்னாளில் ஒப்பற்ற கோளாகிய வெள்ளியைத் தமவாயிலிட்டு(அபானத்தா)லிறக்கிய,—காரிப்புத் தேள் - வைரவக்கடவுள்,—மிண்டிய கோள்கள் நாள்கள் வேறு உள மீன முற்றும் - நெருங்கிய (சூரியன்முதலிய) கோள்களும் இருபத்தேழு நட்சுத்திரங்களும் அவற்றி ற்கு வேறாயுள்ள வான்மீன்களுமாகிய முழுவதையும்,—உண்டு பின் உமிழ்வபோல - முன்போல வாயிலிட்டுப் பின்னுமிழ்ந்தாற்போல,—உரைத்த அன்னவற்றை யெல்லா ம் - மூக்கூறிய கோள்முதலியவனைத்தையும்,—உள் அடக்கிக்கொண்டு கால்வ - தம்மு ள்ளே அடக்கிக்கொண்டு பின் வெளியில்விடுவன. எ-று.

உளதாகும் — உளதெனத் திறத்தெனக் கொள்ளினுமாம். முன்னொருநான்று சுக்கிரனுடைய கொடுமையைத் தேவர்கள் கூறக்கேட்ட வயிரவக்கடவுள் அவனை விழுங்கப் பின் அயன் அருந்தவம்புரிந்தமையால் சுக்கிலத்தாற் கழித்தாரென்பது புராணகதை. (௬௧)

வேறு.

புரிமுறுக்குடைத்தேறல்கான்றிழியும்புதுமலர்க்கற்பகம்வளர்ந்த
விரிபுகழ்த்தருகம்வாழ்தெய்வதமாமேதகவிந்திரனார்த்தா
ருரிமைகொண்டுகைக்குழாந்தியானந்தாமுழுமுடங்கவட்பயில்வதுபோலாம்
வரியளிமூரலும்பொழிறொறுமதிறொறுமழைக்குலம்பயிறல்.

(இ—ள்) வரி அளி மூரலும் பொழில்தொறும் — இசை பாடுகின்ற வண்டுகள் பாடும் சோலைகளிலும், — மதில்தொறும் — உயர்ந்த மதில்களிலும், — மழைக்குலம் பயிறல் — மேகக்கூட்டம் படிந்திருத்தல், — புரி முறுக்கு உடைத்து — புரிந்த முறுக்கு உடைத்து, — தேறல் கான்று இழியும் — தேனைக் கக்கிச் சொரியும், — புது மலர்க் கற்பகம் வளர்ந்த — புது மலரையுடைய கற்பகக்காவினாற் சூழப்பட்ட, — விரிபுகழ்த் தருகம் வாழ் — பரந்த புகழையுடைய தேவருலகிற்கரசனாகிய இந்திரனை, — தெய்வதமா மேதக உயர்ந்த காரணத்தால் — (ஆங்கிலசத்திரத்திற்) தெய்வத்தன்மையோடு மேன்மையடைதற்குப் படியுளை நீத்தவேதுவினால், — உலகுக்கும் உரிமை தாமும் — அவனைச் செலுத்தப்படும் வாகனமாகிய தாங்களும், — உரிமைகொண்டு — கடவுரிமையைக் கொண்டு, — அவனை உடங்கு பயில்வதுபோல் ஆம் — அட்சிலத்தில் இந்திரனோடு கூடவிருத்தலை ஒக்கும். எ—று.

பொழில்தொறும் மதில்தொறும் மழைக்குலம் பயிறல் தாமும் அட்சிலத்திற் றேவதையாயிருத்தலினால் அவன் வாகனமாகிய தாங்களும் உடங்குபயில்வன போலாகும் எனக் கூட்டுக. தொறுமென்பன இடப்பன்மையைக் காட்டும் இடைச்சொற்கள். (௬௨)

மணிநிறக்கமுகுமிடறிறக்கவித்தவாய்விரியாதமென்பாளை
துணிபுனற்கயத்துத்தோற்றியநிழலைச்சூர்த்தவன்மீனெனவெருவி
யணிமலர்மிசையாதகலெருமையினபின்னிருப்பாதுசெம்மதிபோ
றிணிமூலைபொழுக்குட்டிடையனுமாதுசெல்லுவசிறையனத்தொழுதி.

(இ—ள்.) துணிபுனல் கயத்துத் தோற்றிய — தெளிந்த நீரையுடைய வாவிகளில் தோன்றப்பட்ட, — மணிநிறக் கமுகு மிடறு இறக்கவித்த — நீலமணிபோலும் நிறத்தினையுடைய கமுகுகளின் மிடற்றடியும்படி தழைத்த, — வாய் விரியாத மென் பாளை நிழலை — வாய் விரிபடாத மெல்லிய பாளையின் நிழலை, — சூர்த்த வன் மீன் என வெருவி — அச்சத்தைத்தரும் முதலையென்று பயந்து, — அணிமலர் மிசையாது அகல் — அழகிய மலர்களை மேயாது அகலுகின்ற, — எருமையின் பின் — எருமைக்குப்பின்னே, — சிறை அனம் தொழுதி — சிறகுபொருந்திய அன்னக்கூட்டங்களானவை, — அடர் இருள் தரப்படும் செம்மதி போல் — நெருங்கிய இருளைத் துரத்திச்செல்லுகின்ற சந்திரனைப்போல, — திணி புழல் [illegible] செல்லுவ — திணிந்த [illegible] துரத்திச் செல்லுவன. — [illegible]

[illegible] சமையமாகிய [illegible] பயந்து [illegible] மேவு [illegible] மைக்குப் பின்னே [illegible] அவற்றின் [illegible] பாளை [illegible] செல்லுவவெனக் கூட்டுக. இது மயக்கவணி.

தெள்ளியனலுகுத்துத்தங்களைப்புரக்குஞ்செய்ந்நன்றியிழித்துலர்பருகு
மள்ளுமுகிற்குலைத்தக்கருஞ்சுவையிளநீரளிக்கியவிருந்தனபோலும்
வள்ளிவழக்கறுங்கபிடைந்தபல்குலைமடலிறகான்றுபூம்பாளைக்
குளிர்மணங்கஞற்றிநிழன்றுவானோங்கித்துயின்குழாங்கதவருந்தாழை

(இ—ள்.) வளி வழக்கு அறுங்க பிடைந்து – காற்றினசெலவுகளையும் தடைப டுத்தும்படி, பகைகள் குலைகள் மடல் இறகான்று – பலகுலைகளையும் மடல் ஒடியும்படி ஈன்று,—பூம்பாளைக்குளிர்மணம் கஞற்றி – பூவையுடைய பாளைகளின் குளிர்ந்த மணத்தை எழுப்பி,—நிழன்று வான் ஓங்கி – நிழலைச்செய்து வானின்கணுயர்ந்து,—துயின்குழாம் தைவரும் – மேககூட்டத்தைத் தடவுவனவாகிய,—தாழை – [illegible] தெங்குகளானவை, தெளி புனல் உகுத்து – தெளிந்த மழையாகிய நீரைச்சொரிந்து,—தங்களைப்புரக்கும் செய்ந்நன்றி இழித்து – தங்களைக்காக்கின்ற அச்செயலான்றியைக்கருதி,—உலர் பருகும் அளி முகில் குலத்துக்கு – உபயநீரைப பருகுகின்ற உலகினைக்காக்கும் முகிற்கூட்டங்களுக்கு,—அரும் சுவை இளநீர் அளிக்கிய விருந்தனபோலும் – அரிய சுவையையுடைய இளநீரைக் கொடுக்கவிரும்பினபோலும். எ—று.

உலர்பருகும்முகில் அளிமுகிலெனத் தனித்தனிசென்றியையும்,

சிறையளிக்குலங்கண்முரன்றலர்தோறுஞ்செல்லுவதிவவியாழெழுப்பி
நறைமலர்தோறும்வேறிறைகொளுநதேவாநயப்புறவினனிசைபிழற்றி
நிறைவரங்கிடைத்துப்போதுமெய்யடியார்நிகர்க்குநந்தனவனங்கள்
பொறையுயிர்தாதுகுவிவனவறைப்பொழிமதுபெயர்ப்பனபணைக்கே.

(இ—ள்.) சிறை அளிக்குலங்கள் முரன்று – [illegible] சிறகையுடைய வண்டுக்கூட்டங்கள் இசைபாடிக்கொண்டு,—அலர்தோறும் செல்லுவ – பூக்கடோறுஞ் செல்லுவன,—திவவு யாழ் எழுப்பி – வலிக்கட்டையுடைய யாழை [illegible] நறை மலர்தோறும் வேறு இறைகொளும் தேவர் நயப்புற – வாசனைபொ[illegible]க்கடோறும் வேறுவேறுய தங்கும் தேவர்கள் மகிழ்ச்சியடைய,—இன இன[illegible] – இனிய பண்ணைப்பாடி,—நிறை வரம் கிடைத்து போதும் – (அத்தேவாமாட்டுத் தாங்கருதிய) வரத்தைப்பெற்றுச் செல்லும்,—மெய் அடியார் நிகர்க்கும் நந்தனவனங்கள் – மெய்யடியாரை நிகர்க் கின்ற அநந்தனவனங்களால்,—பொறை உயிர்தாது குவிவன – சொரியப்பட்ட தாது குவிந்திருப்பன,—பொழிமது அறைப் பணைக்கு பெயர்ப்பன – அநந்தனவனங் களில் பொழியப்பட்ட தேனை அத்தாதுக்களைக் கழனிகளுக்கு வாரிக்கொண்டு செல் வன. எ—று.

நன்மேகன் பாடிக்கொண்டு செல்லுதல் மெய்யடியார்நிகர்க்கின்ற நந்தனவனங்க ளின் எனக் கூட்டுக. நறைமலர்தோறும் வேறு இறைகொளுந் தேவர் பிரமன் முதலி யோர்[illegible]யுயிர்த்தல் – ஈனுதல். (அ)

பங்கையர்நடக்தோள்வடிவருமுழதருவளப்புமலர்வெண்ணீர்சுவையும்
தங்கியகலத்தாற்றனொறாறுமுழவர்தலையணிபுரிவனகரும்பர்
அங்கவைகுழையவணர்க்குங்காணுகவயலெலாமடர்வனசுரும்பர்
பங்கமெங்கணும்வெளெய்க்கணைகாகப்பரம்புவதாமரையரும்பர்

(இ—ள்.) உழவர் - பயிர்செய்வோர்கள்,—பங்கையர் நடக்தோள் வடிவரும் - தங்கள் பனைவியருடைய விசாலமாகிய தோளின் வடிவமும்,—அதரவளப்பும் - அவர்களுடைய அதரத்தினழகும்,—வால் எயிற்று நீர்ச்சுவையும் - வெள்ளிய பற்குறியால் உண்டாகும் நீரின்சுவையும்,—தங்கிய கலத்தால் - பொருந்திய கலத்திலேயே,—தனைதோறும் - வயல்தோறும்,—தலை அணி புரிவன கரும்பர் - தலையணிசெய்து காக்கப்படுவன கரும்புகள்,—வேள் - மன்மதன்,—அங்கு அவை குழைய வணக்கும் காணுக - அக்கரும்புகள் வளைய வளைக்கும் காரணமாக,—வயல் எலாம் அடர்வன சுரும்பர் - பக்கங்களெல்லாம் நெருங்குவன வண்டுகள்,—மெய்க்கணையாக - அவனேவும் பாணமாக,—பங்கம் எவணும் பரம்புவ - குளங்களெவ்விடத்தும் பரம்புவன,—தாமரை அரும்பர் - தாமரை அரும்புகள். எ—று.

கரும்பு - செங்கரும்பு. சுரும்பர் - சுரும்பர். அரும்பர் என்டன இறுதிப்போலி. அங்கவை - ஒருசொன்னீர்மைத்து. (௪௬)

இரவெலாங்கணவன்கலவியிற்றிளைத்தவிருநிலமடந்தையக்கலப்பின்
விரவுசெந்நிறத்தவிழிகளுந்தரந்தவிழுகசுருதியிதழ்க்கனிவாயும்
பரர்விழிபடுத்தற்குளளகாணிபபாணியான்மூடியதேய்ப்ப
வரமலாகசமுநீர்ருமுதமுன்பகல்ன்மலர்முகக்குவிவனவயல்கள்.

(இ—ள்.) இரவு எலாம் கணவன் கலவியில் திளைத்த - இராக்காலம்முழுதும் நாயகனோடு கலவித்தொழிலின்மூழ்கிய,—இரு நில மடந்தை - பெரிய பூமிதேவியானவள்,—அக்கலப்பின் விரவு செம் நிறத்த விழிகளும் - அப்புணர்ச்சியாற் பொருந்திய செந்நிறத்தையுடைய கண்களையும்,—நீக்கவிழுகசுருதி இதழ்க்கனிவாயும் - பற்களாலாகிய சிறந்த குறியையுடைய இதழ்பொருந்திய கனிபோலும் வாயையும்,—பரர்விழி படுத்தற்கு - பிறர்கண்களுக்குப் புலப்படுத்தற்கு,—உள்ளம் நாணி - மனத்தில் நாணமுற்று,—பாணியால் மூடியது ஏய்ப்ப - கைகளால் மூடிக்கொண்டதுபோல,—வயல்கள் - கழனிகளிலுள்ள,—வரம் சமுநீர்மலர் குமுத (மலர்) - மேன்மைபொருந்திய செங்கழுநீர்மலருங் குமுதமலரும்,—முன்பகலில் மலர்முகம் குவிவன - முன்பகலிலே மலர்தலாகிய முகங்களைக் குவித்துக்கொள்வன. எ—று.

கணவன் சந்திரன் உள்ளகம் ஒருசொல். பற்குறி மூடிக்குறிமூதல் படவைப்பட்டுச் சிறந்திருத்தலால் தந்தவிழுக்குறியெனப்பட்டது. மகளிர் கணவரோடு புணர்ந்தக்கண்சிவத்தலும் வாய்வெழுத்தலுமியல்பென்க. (௪௭)

மேகமண்டலத்தைத்தைவருவாழைவிரவுவதொருபுறமாகப
பூகமென்றயிர்ப்பனிவக்கெமுகரும்புபொதுவுவதொருபுறமாக

கலைவல்லர்களுடைய நெஞ்சு ஒருங்குகலப்பனவொருபுறமாகக்
[illegible] ஒலிக்கின்ற [illegible].

(இ-ள்.) மேடைமண்டபத்தைச் சேரும் வாழை — மேடைமண்டபத்தைச் சார்ந்து நின்ற வாழைச்சோலை, — ஒருபுறமாக விரவுவது — ஒருபக்கமாகப் பொருந்துவது, — பூக் கொண்டு ஆயிரம் திவாத எழு கரும்பு — கமுகென்று ஐயங்கொள்ளும்படி உயர்ந்தெழுந்த கரும்பங்காடு, — ஒருபுறம் ஆகப் போதுவது — ஒருபக்கமாக நெருங்கியிருப்பது. நாகவல்லிகளும் பசுமையான இஞ்சிகளும் — வெற்றிலைக்கொடிகளும் மஞ்சட்செடி இஞ்சிச் செடிகளும், — ஒருபுறமாகக் கலப்பன — ஒருபக்கமாகப் பொருந்துவன, — இடமெலாம் கதிர் சொல் செந்நெல் விளைக்கும் களமர்கள் கம்பலை — ஏனை இடங்களிலெல்லாம் கதிர்களையுடைய செந்நெல்லை விளைக்கும் களமர்களுடைய வொலியானது, — ஒருபுறமாக மிகும் — ஒருபக்கமாக மிகுந்து நிற்கும். [illegible]

இதனால் நன்செய்ப் பயிரும் புன்செய்ப் பயிரும் தத்தமக்குரிய இடங்களில் வேறு வேறு விளைவன என்பது கூறப்பட்டது. [illegible]

பள்ளிகொண் டுறங்கும் புள்ளினம் பணியினாற் போலெழுந் திரியக்
கள்ளவிழ் கைதையின் வண்டினந் தாக்கப் பெயல்வீழ் புயலெனச் சோர்ந்து
வள்ளைப் பண்டைகள் பூட்டுபு களமர் பலாமுதல் துமிதரக் கடவும்
வெள்ள மெண்ணிலவென் றுரைத்துரப் பட்டப் பொருந்திய வியனிலம் [illegible].

(இ-ள்.) பள்ளிகொண்டு உறங்கும் புள்ளினம் — சயனமாகக் கொண்டு நித்திரை செய்கின்ற பறவையினம், — ஓய் பணியினாற் போல எழுந்து இரிய — [illegible] போல எழுந்து ஓட, — [illegible] (பறைவிட்டு) எழுந்து ஓட, — [illegible] கைதையின் வண்டினம் — தேனை மிசைகையுடைய வண்டுக்கூட்டங்கள் — தாக்கப் பெயல் வீழ்புயல் ஓடும் தகை (தாக்கப்பட்ட [illegible]) போல வீழ்தலாகச் சோர்ந்து கிடக்கவும், — களமர் வள்ளைப் பண்டைகள் பூட்டுபு — பயிர்செய்வோர் கூறிய வள்ளைப்பாட்டுப் பாடி — பலாமுதல் துமிதரக் கடவும் — மலரினிழுக்குகள் [illegible] செலுத்தும் — [illegible] என இல்லை என்று உரைத்த — வெள்ளங்களை எண்ணிலவென்று உரைக்கப்பட்டு — [illegible] பொருந்திய [illegible] — வியனிலம் [illegible] — பெரியநிலம் [illegible]. எ-று.

வெள்ளம் - [illegible] கோடாகிய பெருந்தொகை [illegible] "[illegible]" என்னும் [illegible]. [illegible]

[illegible]ர்களொருபா லுழுதசேறு [illegible] ரொருபா
லுழுதசேறிடு [illegible] குழுமி [illegible]
விழுமிய [illegible] மேதகவிதத்தரொருபாற
[illegible] சேறிடத் [illegible] நாற்றிடுகின்றனரொருபால.

(இ—ள்.) உழுநர்கள் ஒருபால் - உழுபவரொருபக்கலும்,—உழுத சேறு அழுந்த ஒள்புனல் பாய்த்துநர் ஒருபால் - உழுத அச்சேறுஅது அழுந்தும்படி ஒள்ளிய நீர்பாய்ச்சுபவர் ஒருபக்கலும்,—அழுகுசேறு அரிந்து - அழுகிய சேற்றையரிந்து,—மறுவும் விளாவி - மறுபடியும் உழுது,—ஐது உற குழப்பி - அழகுபொருந்தக் குழப்பி,—நேர்க்கி - சமமாக்கி,—விழுமிய முளைகள் - சிறப்பாகிய தென்முளைகளை,—தெய்வம் போற்றி (தமது) தெய்வமாகிய இந்திரனைத் துதித்து,—மேதகவித்துவர் ஒருபால் - மேன்மைபொருந்த வித்திடுபவர் ஒருபக்கலும்,—கொழுமுளை சேற்றில் பதிந்தபின்-நிறைந்த தென்முளைகள் சேற்றிலே பதிந்தபின்பு,—தெளிநீர் இழ்மடைக் கவிழ்க்குநர் ஒருபால் - தெளிந்த நீரினை இழ்மடைக்குப் போம்படி கவிழ்த்துவிடுபவர் ஒருபக்கலுமாகப் பொருந்துவர். எ—று.

குழப்புதல் - நிலைகுலைத்தல். அழுந்துதல் - இறுக்குதல். நேராக்கல் - இடர்பள்ளமின்றி ஒப்பச்செய்தல் கவிழ்த்தல் நீரைப்பெருக விடுதல்.

> திறந்தஇழ்மடைகள்சிக்கெனச்சிறைத்துச்செறித்தமேன்மடைகளைச்சீத்
> திறந்தநீர்பரவமுளைப்புனல்பாய்த்திவிழுமியவிடரோரீஇப்புரப்ப
> நிறந்தழைமதிபோல்வெள்ளொளிவிரிக்குநென்முளைமுழுவதுமதியி
> னுறைந்தபைங்கிரணமெனப்பசநதெழுந்தாங்குயர்வனபண்ணைகடோறும்.

(இ—ள்.) திறந்த இழ்மடைகள் சிக்கெனச் சிறைத்து — திறந்துவிட்ட இழ்மடைகளை நீர் நடைபடும்படி அடைத்து,—செறித்த மேல்மடைகளை சீத்து - அடைத்த மேல்மடைகளைத் திறந்து,—இறந்தநீர் பரவ முளைப்புனல் பாய்த்தி - மிகுந்த நீரானதெங்கும்பரவ முளைப்புனல் பாயச்செய்து,—விழுமிய இடர் ஓரீஇப்புரப்ப - வருத்தஞ்செய்யும் துயரத்தை நீக்கிக் காப்பாற்ற,—நிறம் தழைமதிபோல் வெள்ஒளி விரிக்கும் நெல் முளை முழுவதும் - நிறம் தழைத்த சந்திரனைப் போல வெள்ளொளியை விரியாநின்ற நெல்முளைகள் முழுவதும் - மதியின் உறைந்த பைங்கிரணம்என பசநது எழுந்து - அச்சந்திரனிடத்துப் பொருந்திய பசிய கிரகணம்போலப் பசப்படைந்து எழுந்து,—ஆங்கு பண்ணைகள் தோறும் உயர்வன - அவ்விடத்துள்ள வயல்கள்தோறும் உயர்ந்து வளர்வன. எ—று.

ஓரீஇ என்பது இங்கே பிறவினை குறித்து நின்றது. இடரை நீக்கிப்புரத்தலாவது புழு மாடாடு [illegible] நீக்கிவிடல் முதலியன. [illegible]

வேறு

> நாறுபறித்துக்குணின்மோதிநறுநீரலைத்துமுடிசெய்த
> வேறுநிலத்தினுழத்தியர்கள்விரவிப்பதிப்பவளர்தோற்றங்
> கூறுபடுத்திவதியுடலங்குற்றங்களைந்துகூற்றொழிபடப்
> பேறுகருவவேற்றுடலம்பெய்துசெழிக்குமுயிர்போலும்.

(இ—ள்.) உழத்தியர்கள்விரவி - உழத்திப்பெண்கள் ஒருங்குகூடி,—பறித்துக்குணில்மோதி - பிடுங்கிக் குறிப்தடியிலடித்து (மண்ணைப்போக்கி) நறுநீர் அலைத்து முடிசெய்தநாறு,—நறுவிய நீரிலலம்பிக் கட்டப்பட்ட நாற்றினை,—வேறுநிலத்திற்பதிப்ப - வேறு நிலங்களில் நட,—வளர்தோற்றம் - வளரும் தோற்றத்தினால்,—கூற்றுவதியுடலம் கூறுபடுத்தி - கூற்றுவன் முன்னுறைந்த உடலத்தினின்று வேறுபடுத்தி,—குற்றங்

